

فہرہہ نگی باشوور

تایبہت بہ ناوچہ کانی کرماشان و ٹیلام و لورپستان

عہباس جہ لیلیان (ٹاکو)

ناسنامەى پەرتووك

فەرھەنگى باشوور

نووسەر: ئاكوۆ

بلاوگە: نەنسئىتئىوتى كەلەپوورى كوردى

كومپيوتر: سنە - ناسىج رەھمانى

جارى چاپ: چووارم

نەژمار:

پیشکش به ژنانی قاره‌مانی گه‌لی کورد که
پاریزه‌رانی فره‌نگ و زووانی گه‌له‌که‌مانن
به‌تایبته دایکی به‌پیز وژانام، خوالیخۆشبوو
«شیرین عه‌باسی»

خوڤنه‌ری به‌پڙ

بۆ یه‌که‌م دابه‌زینی مرۆف له‌ سه‌ر مانگ وا ده‌نووسین: «مرۆف توانی له‌ لقیکه‌وه‌ باز بداته‌ لقیکی‌تر» برا و خوشکی به‌پڙ زووانه‌که‌مان بێ گۆمان پاشماوه‌ی زووانی ئه‌ویستا و په‌هله‌ویه‌ که‌ له‌ ناوچه‌کانی کوردستانی ئێران و عێراق و تۆرکیا و سووریا و رووسیه‌ و لۆبنان و ئوردون ئاخاوتنی پێ ده‌که‌ن و له‌ بوواری زووان ناسیه‌وه‌ زووانی (ئه‌ده‌بی ئائیینی) نه‌ته‌وه‌ی مه‌دیاکان بووه‌ که‌ هه‌موو که‌سی پێ ده‌زانێ ئه‌وانه‌ کوردن. ئاسه‌واره‌کانی پێشووی زووانه‌که‌مان که‌له‌ک به‌ر چاو بووه‌ به‌ تاییه‌ت له‌ سه‌ر شیع‌ر و موسیقا که‌ ئاستیکی جیهانی هه‌یه‌. بوواره‌کانی شیع‌ری کوردی له‌ چوار قوناخه‌وه‌ ده‌سپێکراوه‌ که‌ بریتین له‌ دلداری، کۆمه‌لایه‌تی، سرۆشتی، شوپشگه‌ری. سرۆشتی دل‌پفینی کوردستان وای له‌ سه‌ر هوزانقانی کورد کردووه‌ که‌ وایه‌ سرۆشت به‌شیک له‌ ئه‌ندام و ژبانی کورده‌ و له‌ سرووده‌کانی دلداری ئه‌وه‌نده‌ خۆلایوی ئه‌وینه‌ که‌ ره‌نگه‌ بێ ئه‌وین ژبان تاله‌. شاکاره‌ ئه‌ده‌بیانه‌ی کوردی به‌تاییه‌ت «مه‌م وزین»ی ئه‌حمه‌ی خانی نمونه‌ی راسته‌قینه‌ی ئه‌م وتاره‌یه‌ که‌ به‌ زووانه‌کانی ئالمانی، ئینگلیزی، ئه‌رمه‌نی و تورکی و هرگیپ کراوه‌. له‌ گۆره‌پانی موسیقاوه‌ له‌ رۆژه‌لاتی ناوین به‌تواناترین نه‌ته‌وه‌ین که‌ له‌ دوو به‌ش پیکهاتوه‌ که‌ ئاماژه‌ی پێ ده‌که‌ین:

(١) به‌شی بێ موسیقا

(٢) به‌شی موسیقا

یه‌گ) به‌شی بێ موسیقا که‌ بریتین له‌ لاوک، چه‌یران، سیاچه‌مانه‌، لووره‌، هووره‌، موور که‌ هه‌موو ئه‌م به‌زمانه‌ ته‌نیا به‌ یارمه‌تی گرتنه‌وه‌ له‌ قورگ له‌ سه‌ر به‌زمه‌ جوړبه‌جوړه‌کانی خۆیان ئه‌خوینرین و ئامی‌ری موسیقاییان پێویست نییه‌. وه‌ک له‌ ده‌قه‌که‌ دیاره‌ (هووره‌) و (موور) تاییه‌تی باشووری کوردستانه‌ که‌ ده‌وله‌مه‌نی هه‌ره‌ ژۆریان هه‌یه‌ بۆ نمونه «هووره‌» خاوه‌ن بیست و دوو به‌زم و «موور» خاوه‌نی دووانزه‌ به‌زمی سه‌ره‌کیین که‌ له‌ فه‌ره‌نگه‌که‌ ئاماژه‌ پێان کردینه‌ و نزیکترین سرووده‌ی کوردیه‌ که‌ له‌ (گاته‌ها)ی ئه‌ویستا ده‌چیت

دوو) به‌شی موسیقایی که‌ بریتیه‌ له‌ ئه‌و به‌زمانه‌ که‌ ئامی‌ری موسیقاییان پێویسته‌ که‌ بۆژۆریه‌ی گه‌له‌که‌مان دیاریه‌ و له‌ی‌رده‌دا شیایوی باس نییه‌.

خانمی «جه‌میله‌جه‌لیل» لیکۆلێته‌ری کورد له‌ کوردستانی سوور له‌ پێشه‌کی «لیکۆلێنه‌وه‌یک جامیع له‌ ئاوازه‌کانی کوردی به‌ زاراوه‌ی باکور» ده‌نووسی:

ئاوازی کوردی ده‌نگدانه‌وه‌ی موسیقایی خاکی کوردستانه‌، ده‌نگی سویند و نه‌وای ئه‌جدادی ئیمه‌یه‌، قه‌لبه‌زه‌ی رۆبار و کانیه‌کانیکه‌ که‌ له‌ چمک و سوچی ئه‌م مه‌له‌بنده‌ ده‌نگ ئه‌داته‌وه‌، هاژه‌ی تۆنه‌ بای سه‌ر زوزانه‌، جریوه‌ی چۆله‌که‌ و هاڤه‌ی به‌رخ و مه‌ره‌کانیه‌تی.... ئاخۆ ئه‌مه‌ میژووی زیندووی کورد نییه‌؟

«بلاو» ده‌نووسی:

فه‌قیرترین عه‌شیره‌ته‌کانی کورد له‌ بوواری ئاواز و نه‌غمه‌ی دل‌پفین ده‌وله‌مهن‌دن

یان «کونفوسیوس» دەلی :

ئەگەر بەتووی پیشکەوتوویی و شارستانیەتی نەتەوہیەک بیزانی گوڤ لە دەنگی موسیقاییان بەدە بەلەبی بەرپزگیان باوەرپیم ھەبە کە کورد ئەگەر موسیقاکی تیک بچیت فەرھەنگەکەشی بئ فەرھە و یەکیک لە ھۆکارەکانی زیندوویی فەرھەنگ و زووانی کوردی پەرەپێدان و خزمایەتی موسیقاکیەتی . ئەو موسیقاکیە کە شانازی پێدەکات و بە دەست و پەنجەیی خۆی لێدەدات، جوانترین وشەکان بۆی ھەلەدەبژێرێ و لە چووار چۆھەیی شیعری پیشکەش دەکات و بە بەرزترین و خۆشترین دەنگ ئەیخوینی . ئائەمە میژووی زیندووی کوردەواریە کە بە ھیچ جۆریک تیکچوونەو و مردنی تیا نییە .

بۆ تیکەیشن و شارەزایی لە سەر فەرھەنگ و کەلتووری ھەر نەتەوہیەک ناسینەوہی وشەکانی ئەم جەماوەرە پێداویستیکی ھەرە گرینگە ئەوہی کە لە بەرچاوی خۆت ئەیبینی بەشیککی بچوک لە فەرھەنگ و زمانی کوردیە کە بە ناوی «فەرھەنگی باشوور» پیشکەشی ئێوہی بەرپز کراو و مەبەستم ناساندنەوہی زاوہی کوردیە لە باشووری رۆژھەلاتی ئێران بە تاییەت لە پارێزگاکی «کرماشان، ئیلام، لورستان» کە دیارە؛ ماوہی زۆریکە بێر لە سەر ئەوہ ناكریت کە بەشی ھەرەزۆری کوردی تیاہ . بە درێژایی میژووی کورد، باشووری کوردستانیش کوردانە و کورپانە ژیاوہیەتی و خزمایەتی زۆریک لە سەر ئەدەبیات و فەرھەنگی نەتەوہیەتی کوردی کردووە کە لە گۆقارەکانەوہ بلأو بووہ .

بۆ ئەوہی کە خوینەری ئیمە باشتر تیبگاتەوہ شایانە چەن دێریک سەبارەت بە «باشوور» بنووسم (یەک) ئەم فەرھەنگە تەنیا بەشیک لە وشەکانی مەلەبەندی «کرماشان و ئیلام و لورستان» و نووسەر ھیچ خۆبایی بە خۆی ناکا کە ھەموو وشەکانی دۆزاوہتەوہ و دەستی تێوہرداوە و ریشەیا بیان کردووە . بۆیە ھەر رەخنەیکە کە بەسڵمینی فەرھەنگە کە تەکمیل نەکراوہی بە چاوی شیرین ئەپسینم و ھیوام وایە لە داھاوتوویە کە نە فرە دوور گەلی مە چالاکییەکی کورپانەیی ھەبیت و فەرھەنگی پرتەر و بەکڵک تریان تەرخان بکەن تا کامی ھۆگرانی فەرھەنگ و زووانی کوردی تیروتەسەل بکریت . ئەوہش لە بێر نەکەین کە لە ماوہی ژیاانی فەرھەنگوگ تا ئیستە کە سالاھەئ سالی لە سەر تێپەر بووہ ھیچکەس نەیتوانیوہ فەرھەنگی تەرخان بکات کە بە گشتی ھەموو وشەکانی تیدا بیت کەچی ئەوہ فارسی بیت یان عەرەبی و تورکی و ئینگلیزی . ئەلبەتە ئەوہ بەو مانایە نییە کە بەرھەمەکانی پیشووتر بەرھەمیکی باش نەبووہ . فەرھەنگ نووسانی پیشو و خزمەتی زووانەکان کردنە و ئەمنیش ماوہی دەسال لە تەمەنم لە سەر ئەو کارە دانامە کە جگە لە ھەستی کوردایەتی و خزمایەتی بە گەلی خۆم ھیچ پالپشتیکی ترم نەبوو کەچی ئیستا بووہ بە ئەو فەرھەنگە کە ئەیبینی بە ئاواتم دلخوارتان ببیت . لێرەدا شیاوی باسە کە بلیم فەرھەنگ نووس کییە؟ بە باوەرپی کەسان (فەرھەنگ نووس تەنیا وشە کوو ئەکاتەوہ و ھەرکەسێک ئەتوانیت ئەم کارە بئ دوو وسی بکات) . فەرھەنگ نووس لە ماوہی ژیاانی ئەدەبی خۆیدا بئ ناو و نیشان ترین مروقی دنیاہ بەلام شاعیری تەنیا بە پارچە شیعریک لە دنیادا بە ناوبانگ دەبیت ئەم بۆچونە لە لایەن زۆریی ھەرەزۆری خەلک و نووسەر و شاعیر باوہ بەلام کەس بێر لە سەر ئەوہ ناکا پارچە شیعریک لە ماوہی چەن رۆژ یان چەن سال بە دی دیت و فەرھەنگوکیک لە ماوہی چەن سال؟ ئەگەر پرس بە من بکریت ئەلیم ئەمە راستە بەلام نە بەم شیاوہ . فەرھەنگ نووس تەنیا وشە کوو ناکات بەلکوو بە دلسوژی و زانایی و مۆتالای خۆی کڵک وەرئەگریت و ئەتوانیت باسی مۆرفولوژی و ئیدیومی وشە بکات و بە خوینەر بەسڵمینی کە وشەیی خۆمالی رەسانەتیی چۆنە . لە پروسەیکی ئەدەبیدا ئەرکی فەرھەنگ نووس لە سەد؛ پازدە زیاتر نییە ئەوہش بەو مەرجە کە فەرھەنگ نووس تەنیا وشە کوو بکات کە بۆ خۆی پلەیکی بەرچاوە

به لām شاعیر و نووسەر و وته بیژ و رۆژنامه وان ئەتوانن ئەرکی فەرهنگ نووس بۆ خوینەر جیبه جی بکن ئەوهش به و مرجه که خۆیان وه کوو فەرهنگ نووسیک شاره زای وشه ی خۆمالی بن و خۆینەر به خویندنه وه ی باسه کانیان و چۆنیته ی به کار هیانی وشه کان سرنجیان راکیشنه سەر مانای وشه و کتیبی فەرهنگ کوک. که لاپه ره ی فەرهنگ کوکت داوه ته وه و مانای وشه که تیا بوو ئەرکی فەرهنگ نووس ته واوه. فەرهنگ نووس جاریک شووانه و جاریک گاوان و وه رزیر، ماوه یه که ئەدیب و زانا و هیندیک جار لات و به ره لایه بۆ ئەوه ی که ئەبێ له هه موو بوواریکدا پینداچۆنه وه ی هه بیته و له زۆر شت بی به شه.

دوو) باشوور بریتیه له وشه کان و لاناوه کان و لاهناکان و ئەرزناسی پارێزگای کرماشان و نیلام و تا شاره زاییم هه بووه له گه ل (ئه ویستا، په هله وی، لاتین، فه رانسه، تۆرکه مه نی، تۆرکی، سه کزی، گیله کی، سمناهی، کرمانی، یه زدی، فه ریزه ندی، سوړانی، هه ورامانی و کرمانجی) هه لسنگان دوومه به شه کم ناسنامه یه که کوردی بۆ وشه کان بدووزیته وه چۆنکه زۆربه ی وشه کانی ئیمه له لاین گه لانی ده راوسی کورد خزمایه تی ئەده بیاتی ئەوان ده کن و به ناوی ئەوان بلاو بووه ته وه.

سێ) چهن جار ناچار بوومه کرداره کان دابه ش بکه م چۆنکه کردار له زاراوه ی ئیمه گرینگایه تیکی زۆری ئەداته وه شیوه ی وتار و نووسین و باری مه عناهی. بۆنومه کرداری «دیم» چه نده ها مانای هه یه (۱) من ئەوه م به چاو دی (۲) پشت و رووی هه رشتی (۳) ژووړیک جگه له و ژووړه ی که ئیسته تیاوین... به شی دووه می ئەبیته «دیما» یان «دیمه و» واته په یدام کرد ئەبیینن له بئه ره ته وه وشه نییه به لکوو کرداره به لām مانا کانی جۆربه جۆره جگه له وانه چه نده ها پاشگرمان هه یه که کاتی له دووایی کرداره کان بیته زه مان، چه نم که س، یه کلله یان گه ل بۆمان روون ئەبیته وه که ئەوانه بریتین له (ا، ان، سا، سان، سانا، سانه و، سه، سه و، سه وه، سه ی، وه، وه ی، و...) و دوو سه د و شه ست و دوو دابه شکراره ی جۆربه جۆر له زاراوه ی ئیمه هه یه که ره نگه بۆه مووان ناسیار نه بوو بیته که به ناچار ئەوانه م دوویات کردوو ته وه هه میسا من ئەو کردارانم دابه شکر دووه که یا به شی دووه مه که ی ماناییکی جیاوازی هه یه یان زیاتر له دوو مانای هه یه یان چه ن کردارمان بۆیه که کار هه یه که من به شیوه ی هه لبژاردنه وه یه کتیکیان دابه شکرده

چوار) له م فەرهنگ کوکه تیکۆشانم هه بوو که ناوی راسته قینه ی گۆنده کان و کتفه کان و رۆباره کانی ئەم پارچه ولاته بنووسم که له هه موو فەرهنگه کان کاریکی به رچاوه به لām ئەوه ی من ئەمه وی بیژم نا ئەمه یه: کوردی ته نیا وته نیا به رینووس و فۆنوتیکی کوردی مانای هه یه نه شتیکی تر. بۆ نمونه شارۆچکه ی «ماهیده شت» مانای ده شتی پر له ئاو و ماسی بیر ئەخاته وه له حالیکه وه که به کوردی پی ئەلین «مایه شت» واته ده شتی گه وره ی ماد یان «چقا که لبعه لی» که مانا که ی زۆر خه راپتره واته چیا ی سه گی عه لی ئەمه له حالیکه یه که ئەو گۆنده «چیا که لوالی» ه واته چیا ی خانی مه زن یان گۆندی «مایزان» و کتفی «مانشت» و... که هه موویان به هه ل نووسراونه و پيشنه ی پر له گه شه یان کوژراوه ته وه. ئەوه ی که شایانی باسه ئەوه یه که «ناو» یه کتیک له و شتانه یه که زۆر که س شانازی پی ده کا ناشی ناوه که و ابگۆرینی که مانا که شی جۆریک جنیو بیته ئیوه هه رگیز ناپسینن ناوه که تان «که زۆر خۆشتان ده وی» به گۆره یه کی تر بانگ بکریته که جگه له وه ی که مانایه که بیجگه له ناوه که تانی هه بیته، جوینیش هه بیته.

پینچ) یه کت تر له وانه ی که من هه ستم پیه ناوه کوردیه کانه. چ ناو بیته چ سووکه ناو. به باوه ری من جوانترین ناوه کان بۆ مرۆف ته نیا له نیو زووانه کانی بوومی و کۆن ده ست ده که وی که کوردی یه کتیک له وانه یه. رازاوه یی ناوه کانی

کوردەواری وەها کاری کردوووە کە خەلکانی تر ناوەکانی کوردیان هەلبژاردوووە و خۆیان بە خاوەنی دەزانن بۆ نمونە فارس زووانەکان ناوی «فەرهاد»یان زۆر خۆش دەوێ و بە کاری دین و کاتی پرسیار دەکەین: فەرهاد واتە چی؟ و لām ئەدەنەو: ئەوینداریکی بە جەرگ بوو یان خاوەن ئەوینیکی پاک بوو یان... لە راستیدا وایە بە لām «فەرهاد» چۆنکە ناویکی کوردیە، لە کوردی مانای هەیه «فەرهاد» پیکهاتوووە لە «فەرە + هات» کە پیکهاتوووە واتە ئەو کەسە ی کە بەختی زۆرە یا «فەرە + هات» واتە ئەو کەسە ی کە فەرە هات و چوو دەکات هەر لە ناو پۆکی چیرۆکی «شیرین و فەرهاد» ئەوەمان بۆ روون ئەبێتەووە یان «فەریبۆرز» واتە «فەرە + بەرز» بە مانای بالابەرز و قەلەو و... کە هەموویان کوردی پەتیه و کاتی کە بچیتە سەر زاراوەی کوردی ماناکە ی روون ئەبێتەووە.

شەش) هەروا کە لە سەرەووە باسمان کرد زۆر وشە ی کوردی هەسمان کە لە دەرەووەی کوردوستان خزمەتی زووانەکانی دەرەووسێ دەکەن کە بنچینە ی کوردیان هەیه و خۆدی کورد ئەوانەیان بە کار ناهینیت بۆ نمونە «وچدان» ئامیتگەلیکی کوردیە کە بریتیه لە «وژ + دان» واتە ئەو نەيروووە کە تەنیا خۆدی مرۆف ئاگای لێ بیت کە لە بوواری وشەییەووە «وژ» بە مانای «خۆد» کە لە کرمانجی «وێژ، وژ» و لە لەکی «وژ، وژەسێ» هەر بەمانای «خۆد» ه و کوتاییه کەشی «دان» کە وشەییکی ئەوێستاییه و بە مانای زانستنه و سەرجه م ئەبیتە «وژدان» کە بی دوو وسێ کوردی پەتیه یان «بارز، بروز» کە لە «بەرز» ی کوردی و «النجم» لە وشە ی «نەجم» ی کوردی وەرگێر کراوتەووە و عارەب زۆر بە کاری دینیت. من تەقەلام ئەو بوو کە بە یارمەتی هەموو زاراوەکانی کوردی «کە بە راستی شارەزای هەموویان نییم» بگەینم کە کام وشە لە بنەرەتەووە کوردیە یان وەرگێر لە کوردیە کە وا دیارە پڕۆسەیهکی تازەیه بە ئاواتم ئەگەر هەلەیشی تیدا بی بە رهخنه جووانه کەتان یارمەتیم بدەین.

لە سەر هەموو ئەوانە «باشوور» کە م وکۆری زۆری تیاپه کە نەبوونی سەرچاوە ی نووسەرەکانی تر و بیان و پووپی ئەرزى و جۆری جۆری زاراوەکانی ئەم مەلەبەندە هەر لیکۆلینەریک ماندوو دەکات. من تا ئەو جیگە ی کە تەوانیمە لە هەموو زاراوەکانی باشووری کوردوستان کە بریتین لە «کەلھوپی، فەیلی، زەنگنەئى، گورانی، لەکی، لوپی» کلک وەرگرم و بە ئیووە خۆشەوێست پێشکەش بکەم و نەنووسراوەکان و نادیاریدەکانی ئەم بەشە بنووسم و بیانناسینم بەشکەم لە ئەدەبیاتی نووی کوردی و لە «زوانی یەگگرتووی» کوردی بەشدار بووین کە بە راستی «زوانی یەگگرتووی» کوردی پێوێستیکى بەرچاوە کە بە ئاواتم زۆرتر لە سەری باس بکریت. لە دووایی شایانی باسە کە بیژم: گەلیک وشە ی نووسراوە ی باشوور، پیتی «ل» و «گ» لە پال دەستی نووسراوە ئەوانە ی کە پیتی «ل» لە سەر داناووە واتە ئەو وشە «لەکی» یان «لوپی» یە و ئەوانە ی کە «گ» ی لە سەر داناووە تاییبەتی برا و خوشکانی «گوران» ه ئەلبەتە ئەو بە مانایه نییه کە لە سەرجه می ئەم وشەگە لە بەشدار نیین بەلکوو مەبەست ئەمەیه کە ئەم وشەگە لە تەنیا و تەنیا لە نیوانی ئەوان ئاخاوتنی پێدەکەن هەر وەها نیشانە ی ﴿ف﴾ جیاوازی ئەخاتە نیوانی مانای کوردی و فارسی واتە بە دوای ﴿ف﴾ مانای فارسی وشەکان نووسراوە هەروا پیتی «و» کە وا دەزانین لە کوردی «و» مان نییه بۆ خاتری ئەو ی کە لیژنە ی پیتەکانی «و» تووشی هەل و مەرج نەبیت نووسیمانە و مەبەست ئەمەیه کە ئەم وشەگە لە دوو پیتی «و» لە سەر وەک «قور» لە بنەرەتەووە «قور» ه. هەر وەها بزایى ﴿و﴾ کە لە کوردی «زەنە» و لە عەرەبیدا «کەسەرەئى موختەلپسە» پێ دەلێن کە بە تاییبەت لە کوردی باشوور زۆرتر بەرچاوە وەک:

سۆرانی: زووانی کوردی

کرماشانی: زووان کوردی

سۆرانی: موخمەدی قازی

کرماشانی: موخمەد قازی

ئەم بزاوہ لە وشەگەلی کە دوو ئاواخ لە سەری بیټ یان لە نووسینەوہ لە یەک دەچن زۆرتەر دیاردە یە وەک:

دالگە dafge داوکە، دەسپیکردنەو

دالگە: dafge داپە

دەنڭ danig تاقە، یەک دانە

دەنگ: dang هەنا، بانگ

دوڤ diwir دیکتاتوور

دوڤ: dor دریژ، شووڤ

بیرمان birman روومەت، شیوہ

بیرمان : birman ئەوانە ئەیبیرم

فهره‌نگره کوردیه‌کان

هه‌رچه‌نده که ساله‌هه‌ئێ ساڵه له سه‌ر نووسینه‌ی فهره‌نگه‌نگه‌ک تێپه‌ر بووه‌ گه‌لی کورد ئه‌وه‌نده چالاکیی له سه‌ر فهره‌نگه‌نگ نووسی‌نه‌یکردووه به تایبته له باشووری رۆژه‌لاتی کوردستان له مه‌ر ئه‌وه تێپه‌رانیکی خێرا که‌ین له سه‌ر ئه‌و فهره‌نگه‌نگه‌ کوردیانه‌ی که تا ئیستا بلأو بووه‌ته‌وه:

(١) فهره‌نگی نه‌وبه‌هار (١١١٨-١٠٦١ هـ) هه‌لبه‌ستینه‌ری گه‌ره‌ی کورد «شه‌یخ ئه‌حمه‌دی خانی» که عاره‌بی به کوردیه و شه‌ش هه‌زار وشه‌ئێ کرمانجی باشووری تێایه. فهره‌نگی نه‌وبه‌هار له ساڵی (١٣١٠ هـ) به ده‌ستی «یوسف ضیاالدین پاشا الخالیدی المقدسی» خراوه‌ته سه‌ر فهره‌نگه‌که‌ی خۆی به نێوی «الهدیه الحمیدیه فی الغه الکوردیه» و له ئه‌سته‌مبوول بلأو کرایه‌وه.

(٢) دوای نه‌وبه‌هار له ساڵی (١٧٨٧ م) «ماوریزیو گارزۆنی» کتیبیک به نێوی «گرامر و فهره‌نگه‌نگ وشه‌ی کوردی» ناحیه‌ی عمادیه له رۆما پێته‌ختی ئیتالیا بلأو کردووه که شه‌ش هه‌زار وشه‌ی کوردی ناوچه‌ی عمادیه‌ی تێایه و کوردی به ئیتالیا یه.

(٣) فهره‌نگی (ئه‌حمه‌دی) له ساڵی (١٣١٥ هـ) به ده‌ستی «شه‌یخ مارف نوده‌ی» که کوردی به عاره‌بی و شیوه‌ی نووسینه‌ی وه‌ک فهره‌نگی نه‌وبه‌هاره و له دوو بابی «ئه‌سما» و «ئه‌فعال» ه. ئه‌لبه‌ته عارفی خوالیخۆشبووی له‌ک «مه‌لا حه‌قه‌لی سیاه‌پووش» یش هه‌ر به‌و شیوازه به‌شیک له وشه‌گه‌لی زاواوه‌ی له‌کی نووسیه‌یه‌تی که بۆمان ده‌رکه‌وی ئه‌مه رێبازیک بووه بۆ خه‌رکده‌نه‌وه‌ی وشه‌گه‌لی کوردی به شیوه‌ی شیعه‌یه‌وه که له باکوور تا کوو باشوور له دوای یه‌ک هاتنه.

(٤) کتیبی (درباره‌ی کردان ایرانی و اجدادشان کلدانیهای شمالی) به ده‌ستی «پ.لرخ» له ساڵی (١٣٥٨) که کوردی به روسیه و له ساڵی (١٨٥٩ م) به ئالمانی وه‌رگێژ کراوه‌ته‌وه.

(٥) له ساڵی (١٨١٤) کتیبیک به نێوی «پیرستی وشه‌گه‌لی کوردی» به ده‌ستی «کلاپرث» له «مه‌جموعه‌ی مه‌نابه‌عی رۆژئاوا» بلأو بووه‌ته‌وه.

(٦) له ساڵی (١٨٦٥ م) کتیبیک به نێوی «پیرستی وشه‌گه‌لی کوردی و سووری» له مه‌جموعه‌ی رۆژه‌لات و رۆژئاوا به‌ده‌ستی (موولر) بلأو بووته‌وه که ئالمانیه و سه‌بارته به کوردانی تورکیایه و یه‌ک هه‌زار له‌فزی تێایه.

(٧) له ساڵی (١٨٧٢ م) کتیبی «مختصر قواعد و فرهنگ لغت کردی ناحیه‌ی هکاری» به ده‌ستی «ر.آ» نووسراوه که یه‌ک هه‌زار وشه‌شسه‌د وشه‌ی کوردی هه‌کاری تێایه و کوردی به ئنگلیزیه وله گوفاری «ئه‌نجومه‌نی شه‌رق ناسی ئامریکا» له نیوهاون چاپ کراوه.

(٨) له ساڵی (١٨٧٩ م) کونسولی روسیا له ئه‌رزه‌رووم «الکساندر ژابا» فهره‌نگه‌نگه‌کی کوردی به فه‌رانسه ته‌رخان کردووه که پانزده هه‌زار وشه‌ی کوردی تێایه و «فردیناند یووستی» له چاپی داوه.

(٩) له ساڵی (١٨٨٧ م) کتیبیک به نێوی (مجموعه‌ی لغات کردی) به ده‌ستی «ای. پریم» و «آ. سوسین» له سه‌نپترزبورگ به زووانی ئالمانی بلأو بووه‌ته‌وه.

(١٠) له ساڵی (١٨٧٨ م) دوو فهره‌نگه‌نگی کوردی به نێوی «فهره‌نگی کوردی به روسی» به سه‌ هه‌زار وشه‌وه و فهره‌نگه‌نگی «فهره‌نگی روسی به کوردی» به چووار هه‌زار وشه‌وه به ده‌ستی «س.آ.اگیازاروف» و «ل. ب. راگورسکی» چاپ کراوه

- (۱) له سالی (۱۸۷۸ز) کتیبی (نام حیوانات در زبان کردی) به دهستی «فردیناند یوستی» که فرانسیه چاپ کرایه .
- (۱۲) له سالی (۱۸۹۷ م) به شیک له چهن دهسنوسی کوردی به شیوه‌زاری مردینی له گهل فرهه‌نگوکی کوردی به ئالمانی به دهستی «ه. ماکاس» چاپ کراوه .
- (۱۳) له سالی (۱۹۰۴ م) کتیبیک به نیوی «هیات علمی در ایران» به دهستی «ژاک دو مورگان» نووسراوه که تایبه‌ته به میژووی کورد و کوردوستان و له م به شه‌دا لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی له سه‌ر وشه‌گه‌لی کوردی یانزده ناوچه‌ی کوردوستانی کردووه و له گهل مانای وشه‌کان به فره‌انسه‌وی له چاپی داوه .
- (۱۴) له سالی (۱۳۱۰ هـ) فرهه‌نگوکی کوردی به عاره‌بی له ئه‌سته‌مبوول بلاو بووه که سیسه‌د و نووزده لاپه‌په‌یه و یانزده هه‌زار وشه‌ی کرمانجی باکووری تیدایه که به دهستی «یوسف ضیاالدین پاشا الخالدی» چاپ کراوه .
- (۱۵) له سالی (۱۹۱۱ م) فرهه‌نگیکی (کوردی به فره‌انسه‌وی) و هه‌روه‌ها (فرهه‌نگی فره‌انسه به کوردی) له لاین «ه. ئاجوپیان» بلاو بووه‌ته‌وه که سه‌باره‌ت به ناوچه‌ی «بایزید» ه .
- (۱۶) له سالی (۱۹۲۲ م) کتیبیک به نیوی (گرامر زبان کردی در ناحیه‌ی موصل) له لاین کاپیتان «ر.ف. جردین» کوو کراوه‌ته‌وه که چوار هه‌زار وشه‌ی کرمانجی باکووری تیدایه و له به‌غداد بلاو بووه‌ته‌وه .
- (۱۷) له سالی (۱۹۵۵ م) لیکۆلینه‌ری هه‌رمه‌زنی کورد «گیو موکریان» کتیبیک به نیوی (کۆلکه زێپینه) که کوردی به فارسی و عه‌ره‌بی و ئنگلیزی و فره‌انسه‌ویه که بریتیه له سی هه‌زار وشه‌ی کوردی له هه‌ولێر له چاپی داوه هه‌روه‌ها (فرهه‌نگی مه‌هاباد) که کوردی به عاره‌بیه له سالی (۱۹۶۱ م) له چاپی داوه .
- (۱۸) له سالی (۱۳۶۲ هه‌تاوی) کتیبیک به نیوی (نامهای پرنده‌گان در لهجه‌های کردی) به دهستی لیکۆلینه‌ری گه‌ره‌ی کورد دوکتور «موحه‌مدی موکری» بلاو بووه و هه‌روه‌ها کتیبی «گورانی» که گورانیه کوردیه‌کانه که به فارسی دوویات کرایه‌ته‌وه و زیاتر له پانسه‌د وشه‌ی کوردی به فارسی له دووایی ئه‌و کتیبیه نووسیووه که له سالی (۱۳۲۹) له چاپی داوه .
- (۱۹) زانای ئایینی کورد «ئایه‌تولا شه‌یخ موحه‌مدی مه‌ردوخ» فرهه‌نگیکی به نرخ ته‌رخان کردووه که له‌ویدا زیاتر له هه‌شتسه‌د په‌ندی پیشنانی ناوچه‌ی سنه تیدا نووسیووه .
- (۲۰) له سالی (۱۹۶۴-۱۹۵۹) زانای به‌پیزی کورد مامۆستا «شه‌یخ موحه‌مدی خال» فرهه‌نگیکی کوردی به کوردی نووسیووه به نیوی (فرهه‌نگی خال) که یه‌کیک له فرهه‌نگه به نرخه‌کانی کوردیه .
- (۲۱) له سالی (۱۹۶۵ م) فرهه‌نگیک به نیوی «نفیسا من» له پاریس بلاو بووه له لاین دوکتور «کامهران عالی به‌درخان» که یه‌کیک له به ناویانگترین لیکۆلینه‌رانی کورده که خۆی مامۆستای زووانی کوردی بووه و له زانستگای سووریونی فره‌انسه‌ خوینده‌واری خۆی ته‌واو کردووه و له سه‌ر زووانه‌کانی ئنگلیزی و فره‌انسه‌وی و ئالمانی و عاره‌بی وتۆرکی و فارسی و یوونانی زال بووه .
- (۲۲) له سالی (۱۹۷۵ م) کتیبیک به نیوی (فرهه‌نگی کوردی) به دهستی «چ.خ. باکایف» که بریتیه له چوارده هه‌زار وشه‌ی کوردی کرمانجی باکوور به مانای رووسی له موسکو بلاو کردووه .
- (۲۳) له سالی (۱۹۶۲ م) هه‌لبه‌ستینه‌ری به ناویانگی کورد مامۆستا «جه‌گه‌ر خوین» که خۆی کوردی سووریایه فرهه‌نگیکی ته‌رخان کردووه که شه‌ش هه‌زار وشه‌ی کوردی تیا‌یه و له به‌غداد به چاپی داوه .

- ٢٤) له سالى (١٩٦٩م) كتيبيك له لاین مامۆستا (جهمال نهبن) بلاو بووه به نيوى (منتخب آثار نظم و نثر نويسندگان و شاعران كرد) كه به زووانى ئالمانيه و فه رههنگو كيك له سه رى دانراوه .
- ٢٥) له سالى (١٩٦٠م) مامۆستا «جهمال نهبن» كتيبيكى تر به ناوى (هه ندى زاراوه ي زانستى) بلاو كر دووه .
- ٢٦) له سالى (١٩٦٠م) ليكۆلئينه رى به ناوبانگى كورد «ق. كورديف» فه رههنگيكي كوردى به رووسى بلاو كر دووه كه بريتيه له سى و چوار هزار وشه ي كوردى له هه شتسه د ونه وه د لاپه ره .
- ٢٧) له سالى (١٩٥٧م) زاناي به ناوبانگى كورد «ئارام چاچان» فه رههنگيكي ئه رمه نى به هاو به شى «سيا به ندووف» به كوردى ته رخا ن كر دووه و له ئيره وان له چاپى داوه كه بيست و س هه زار وشه ي كوردى كرمانجى باكوورى تيدا كووكراوه .
- ٢٨) له سالى (١٩٦٦م) مامۆستا «ته و فيق وه هه بى» و «ئيدمونتس» فه رههنگيكي كوردى به ئنگليزى نووسينه و له له نده ن له چاپ دراوه .
- ٢٩) له سالى (١٩٧٠م) «مه لا عه بدوول كه ريمى موده ريس» كه خوى له زانايان و ليكۆلئينه رانى ناودارى كوردوستانه فه رههنگيك به نيوى (دوورپشته) كه وهك نه وه به هار له سه ر شيوه زارى شي عريه له چاپ داوه .
- ٣٠) له سالى (١٩٦٧م) زاناي به ناوبانگى كورد «مووسا عه نته ر» كه خوى له كوردوستانى توركي ا ژياوه فه رههنگيكي به نيوى (فه رههنگى كوردى به توركى) له چاپ داوه كه ده هه زار وشه ي كوردى كرمانجى باكوورى تيدا گونجاوه كه يه كه مين فه رههنگى كوردى به توركييه .
- ٣١) له سالى (١٣٤٨-١٣٤٧) دوو په رتووكى كوردى به فارسى له (ئه ليف) تاكوو (ت) له لاین موراد ئه و ره ننگ بلاو بووه ته وه .
- ٣٢) له سالى (١٩٧٢م) فه رههنگى (اصطلاحات علمى) له لاین «عه بدوول قادرى به رزه نجى» له چاپ دراوه .
- ٣٣) له سالى (١٩٧٢م) فه رههنگى (اصطلاحات كشاورزى) له لاین مامۆستا «مارفى قه ره داغى» له چاپ دراوه .
- ٣٤) له سالى (١٩٣٤م) فه رههنگيكي كوردى به ئنگليزى له لاین مامۆستا «شاكر فه تاح» له چاپ دراوه .
- ٣٥) له سالى (١٩٦٢م) مامۆستا «عه لا ئودينى سه جادى» فه رههنگيكي كوردى به فارسى و عاره بى له به غداد بلاو كر دووه .
- ٣٦) له سالى (١٣٦١هه) فه رههنگيك به نيوى (فه رههنگى ماد) كه ته نيا بريتيه له پي تى «ئ. ئا» له لاین «سديقى سه فى زاده» بلاو بووه .
- ٣٧) فه رههنگى كوردى به عاره بى به شيوه زارى كرمانجى شه بهك له لاین «مه لا خه ليلى سليمانى» له چاپ دراوه .
- ٣٨) فه رههنگى (بووز ئه رسه لان) كه ناميلكه يكه له سه ر «مه م وزين» ي ئه حمه دى خانى و توركى به ئنگليزيه .
- ٣٩) فه رههنگى (ئه ستيره گه شه) كه كوردى به عاره بيه له لاین «فازلى نه زامه دين» له به غداد چاپ كراوه .
- ٤٠) فه رههنگى (فه رههنگا كوردى نوژن) به شيوه زارى كوردى به عاره بى له لاین مامۆستا «عه لى سه يدو گورانى» له عومانى ئوردون چاپ كراوه .
- ٤١) له سالى (١٩٤٨م) فه رههنگى (دمله كى زازاكى) له لاین مامۆستا «مال مسيانژ» له ژنقى پاريس له چاپ دراوه .
- ٤٢) له سالى (١٩٨٧م) فه رههنگى كوردى به توركى له لاین «د. ئيزولى» له هولهندا چاپ كراوه .
- ٤٣) له سالى (١٩٦٨م) فه رههنگيكي به نيوى (فه رههنگى هه لبه ست) له لاین «ئه حمه دى ره شوانى» له به غداد له

- چاپ دراوه .
- ٤٤) له ساڵی (١٩٧١م) فه‌ره‌ه‌نگی‌کی به‌ نۆی (قامووسی ناوه‌کان) له لاین مامۆستا «عه‌بدوڵقادی به‌رزه‌نجی» له سلیمانی له چاپ دراوه .
- ٤٥) له ساڵی (١٩٧١م) فه‌ره‌ه‌نگی‌ک به‌ نۆی (فه‌ره‌ه‌نگی زانیاری) له لاین «عه‌بدوڵقادی به‌رزه‌نجی» له سلیمانی چاپ کراوه .
- ٤٦) له ساڵی (١٩٧٧م) فه‌ره‌ه‌نگی کوردی به‌ نۆی (قامووسی کوردی) له لاین مامۆستا «عه‌بدووره‌حمانی زه‌بیحی» له به‌غداد چاپ کراوه .
- ٤٧) له ساڵی (١٣٦٢هه‌) فه‌ره‌ه‌نگی‌ک به‌ نۆی (گۆیش کردی مه‌باد) له لاین خانمی «ئێرانی که‌لباسی» چاپ کراوه .
- ٤٨) له ساڵی (١٣٦٧هه‌) فه‌ره‌ه‌نگی (وشه‌ دووانه‌ زمانی کوردی) له لاین «طه‌ فه‌یزی‌زاده» له ورمی چاپ کراوه .
- ٤٩) فه‌ره‌ه‌نگی کوردی مامۆستا «جه‌لاده‌ت به‌رخان»
- ٥٠) له ساڵی (١٩١٣م) فه‌ره‌ه‌نگی ئنگلیزی به‌ کوردی له لاین «ی.ب. سو‌هن» له چاپ دراوه .
- ٥١) له ساڵی (١٩٦٣م) فه‌ره‌ه‌نگی ئنگلیزی به‌ کوردی له ناوه‌ندی ب‌لاوکرده‌وه‌ی زانستی ئه‌مریکا له چاپ دراوه .
- ٥٢) له ساڵی (١٩١٦م) فه‌ره‌ه‌نگی روسی به‌ کوردی له لاین «ف.نیکیتین» له ورمی له چاپ دراوه .
- ٥٣) له ساڵی (١٩٦٠م) فه‌ره‌ه‌نگی روسی به‌ کوردی له لاین «ای.فاریزوف» له موسکو له چاپ دراوه .
- ٥٤) له ساڵی (١٩٧٧م) فه‌ره‌ه‌نگی روسی به‌ کوردی به‌ هاوبه‌شی «ی.ای.کیدایتینی» و «کوردوستان موکریانی» و «ف.ای.میتروخینه» له موسکو له چاپ دراوه .
- ٥٥) له ساڵی (١٩٤١م) فه‌ره‌ه‌نگی کوردی به‌ عاره‌بی به‌ نۆی (ئه‌خته‌ر) له لاین مامۆستا «عه‌بدو‌لازیوه‌ر» له به‌غداد له چاپ دراوه .
- ٥٦) له ساڵی (١٩٥٠م) فه‌ره‌ه‌نگی‌ک به‌ نۆی (فه‌ره‌ه‌نگی ئه‌لمورشد) له لاین مامۆستا «گیو موکریانی» له هه‌ولێر ب‌لاو بووه .
- ٥٧) له ساڵی (١٩٥٠م) فه‌ره‌ه‌نگی عاره‌بی به‌ کوردی به‌ نۆی (فه‌ره‌ه‌نگی رابه‌ر) له لاین مامۆستا «گیو موکریانی» له هه‌ولێر له چاپ دراوه .
- ٥٨) له ساڵی (١٩٥٥م) فه‌ره‌ه‌نگی عاره‌بی به‌ کوردی له لاین مامۆستا «عیزه‌دین موسته‌فا ره‌سوول» له به‌غداد چاپ کراوه .
- ٥٩) له ساڵی (١٩٧٤م) فه‌ره‌ه‌نگی عاره‌بی به‌ کوردی له لاین «که‌مال جه‌لال غه‌ریب» له سلیمانی چاپ کراوه .
- ٦٠) له ساڵی (١٩٦١م) فه‌ره‌ه‌نگی فارسی به‌ کوردی له لاین «شو‌کورو‌لا بابان» له چاپ دراوه .
- ٦١) له ساڵی (١٩١٩م) فه‌ره‌ه‌نگی کوردی به‌ ئنگلیزی له لاین «می‌جرسون» له نده‌ن چاپ کراوه .
- ٦٢) له ساڵی (١٩٦٥م) فه‌ره‌ه‌نگی کوردی ئنگلیزی فه‌رانسه‌وی له لاین «جو‌یس ب‌لو» له پاریس چاپ کراوه .
- ٦٣) له ساڵی (١٩٦٧م) فه‌ره‌ه‌نگی کوردی به‌ ئنگلیزی له لاین «ئیرنیست مکاروس» له می‌شیگان له چاپ دراوه .
- ٦٤) له ساڵی (١٩٥٧م) فه‌ره‌ه‌نگی کوردی به‌ روسی له لاین «پیوتر لیخ» له چاپ دراوه .
- ٦٥) له ساڵی (١٩٦٠م) فه‌ره‌ه‌نگی کوردی به‌ روسی له لاین دۆکتور «قه‌نات کوردو» له ئیره‌وان چاپ کراوه .
- ٦٦) له ساڵی (١٩٧٩م) فه‌ره‌ه‌نگی‌ک به‌ نۆی (فه‌ره‌ه‌نگی ئایدیوومی) که‌ کوردی به‌ روسیه له لاین دۆکتور

«مهكسىمىخه مو» له موسكو چاپ كراوه .

٦٧) له سالى (١٩٨٣م) فهرهنگى (سورانى رووسى) له لاین دۆكتور «قهنات كوردو» و دۆكتور «زارى يوسف» له موسكو چاپ كراوه .

٦٨) فهرهنگى كوردى به رووسى به دهستى «آ. ئوربىلى» له دانشكدهى رۆژه لات ناسى لىنينگراد له چاپ دراوه .

٦٩) فهرهنگى فارسى سورانى هه ورامى كرمانجى له لاین دۆكتور «تهقى ئىبراهيم پوور» له تاران چاپ كراوه .
٧٠) له سالى (١٣٦٩هه) فهرهنگى كوردى به فارسى به نىوى (بدایع اللغه) به نوسه رایه تی «عهلى ئەكبهرى وه قایع نیگار» كه به تىكۆشانى «موحه مه د ره ئووفى ته وه كولى» له ئىران چاپ كراوه .

٧١) له سالى (١٣٦٩هه) فهرهنگى (هه نبانه بورینه) له لاین خوالیخۆشبوو مامۆستا «هه زارى موكریانی» له هه زار و سى و پىنج لاپه ره له تاران بلأو بوو كه بى گومان باشتىن فهرهنگوكى كوردى تا ئىسته بووه .

٧٢) له سالى (١٣٧٩هه) فهرهنگىك به ناوى (فهرهنگى هه رمان) له لاین مامۆستا «عهلى نانه وازاده» بلأو بووه كه ته نیا به شى «ئا - ئا» ی تىدایه .

له هه موو ئه م فهرهنگانه كه له لاین مامۆستایان و گه و ره پیاوانى كورد و غه یرى كوردى بلأو بووه كوردى باشوور واته ناوچه ی «كرماشان، ئیلام، لورستان» به كورتى به رچاو بووه یان هه ر نه بووه كه بۆخۆى جىگای ره خنه یه .
ئه لبه ته له ئیره شدا كه سانه هایك وهك «مه لاحه قعه لى سیاهپوش» زۆریه ی وشه كانى زاراوه ی له كى به شیوه ئى فهرهنگى نه ویه هار ته رخان كردووه هه روه ها كاك «حه میدى ئیزه دپه ناه» كه دوو فهرهنگى «لورپى» و «له كى» ی بلأو كردووه كه شایانه ریزى ئه م به ریزه به رچاو بیته یان «فهرهنگى مه نسورى» له لاین «حه بیبوله مه نسورى» كه به شىكى بچووك له وشه گه لى ناوچه ی ئیلامه وه هه روه ها كاك (مه نووچپه رى نوور موحه مه دى) ناسیار به (خورجهك) و كوپه كه ی (کیانووشى نوور موحه مه دى) ده یان وشه ی له كى له ناوچه ی له كستانیان ته رخان كردوونه كه به داخه و له چاپ نه دراوه .

سەرچاوه كان

مامۆستا هه ژار	هه نيبانه بۆرينه
مامۆستا خال	فه رهه نگی خال
حه میدی ئیزه دپه ناه	فه رهه نگی له کی
حه بیبولامه نسوری	فه رهه نگی مه نسوری
مامۆستاعه لی ئه کبه ری دیه خودا	فه رهه نگی دیه خودا
دۆکتور موعین	فه رهه نگی موعین
مامۆستا فره ی دوونی جونه یدی	فه رهه نگی ئه ویستا
«که لامی یارسان»	ده فته ری نه وروز
خوالیخۆشبوو عیمادالدینی ده ولّه تشاهی	جوغرافیای غه ربی ئیران
	فه رهه نگی سه کزی
دۆکتور ئعمادی	فه رهه نگی فه رانسه
دۆکتور ئاریانپوور	فه رهه نگی ئنگلیزی فارسی
عه لی ئه کبه ری وه قایع نیگار	فه رهه نگی بدایع الغه
سدیقی سه فی زاده (بوره که یی)	مه شاهیری یارسان
مامۆستا موچه مه د عه لی سولتانی	ئیلات و عه شاییری کرماشان
خوالیخۆشبوو عیمادالدینی ده ولّه تشاهی	رۆسته موسوهراب به ره وایه تی ئه ویستا
خوالیخۆشبوو ئه مرولا غه زه نفه ری	گولزاری ئه ده بی لوپستان

له دووایی سپاسی ئه و که سانه ده که م که له کووکردنه وه و ساکردنه وهی ئه م فرههنگوکه یارمه تی منیان داوه و به ئه رکی سه رشانی خۆم ئه زانم که پر به دل سپاسی ئه م به پێزانه بکه م:

خوالیخۆشبوو شیرین عه باسی	دایکی به پێزم
کاک هووشه نگ ره شیدی	خالوی به پێزم
کاک خوسره و قه مری	بنه ماله ی
کاک عه لی فه یلی	رێزدار
کاک به هرام وه له دبه یگی	رێزدار
کاک جه بار به ساتی	رێزدار
کاک حوجه ت نه زه ری	رێزدار
کاک فره اد جه هانه یگی	رێزدار
کاک قودره ت حاته می	رێزدار
کاک مۆحه مه د حوسه یین شه ریفی	رێزدار
کاک ئه کبه ر قه نبه روه یسی	رێزدار
کاک عه لی به خش ره زایی	رێزدار
کاک بابه ک ئه لماسی	رێزدار
کاک مه رزه بان ره جه بی	رێزدار
کاک مه هدی خانه به یگی	رێزدار
کاک شیردل ئیلپوور	رێزدار
کاک سادق سامرپی (ساریژ)	رێزدار
کاک ئه فشین غولامی	رێزدار
کاک جه واد شه ریفی	رێزدار
کاک ئه لاموراد جه باریان	رێزدار
کاک ئاره ش زه یین دین	رێزدار
کاک عه بدولا عفه تی	رێزدار
کاک موشته با شه فیعی	رێزدار
کاک فه ریبورز نیکوونژاد	رێزدار
کاک ئه یووب شه ریفی	رێزدار
کاک ئومید ته یمووری	رێزدار
کاک موشته با که ریمی	رێزدار

وه هه روه ها به پێوبه رانی ئه نستیتووی فرههنگی کوردستانی ئێران و ده زگای چاپه مه نی «ئاراس» و ئه نستیتووی که له پووری کوردی له سلیمانی که بۆ له چاپ دانه وهی ئه م فرههنگوکه چالاکیه کی کورانه یان کرد

خوشک و برای به پیز تا له بیرم دئ، هر کاتیک گهره کم بوو بنوسم وشه کان خویان لیم هه شار ده کردن. وا دیاره نه مجارهش هه شاره هه شاره. به راستی ده سپیکردنه وه دژواره، من که ده ریای هه ستم به سروه بیگ ده خروشاویه ئیسته به دهستی تونه بای بی وچانیش له ره ئ پی ناکه وی. هیچ وشه یه ک ناتوانی نه و په پی خۆشه ویستیم ده ربپری که نه و زه حمه ته م له پایته ختی کوردوستان و له چاپه مه نی ئاراس بلآو بووه ته وه به راستی نه وه بۆمن جیگه ی شانازی به که هه تا هه تابه له بیرم ناچیته وه. به داخه وه چاپی یه کمی فه ره نه گه که له بوواری رینووسی لاتینه وه هه له ی زوری تیا بوو که نه وه ش تاوانی من نه بوو چونکه من «سی دی» پیداجوونه وه و ساقراوه ی نه م فه ره نه گه م داوه به کابرایه ک که بنیری بۆ چاپه مه نی و به داخه وه «سی دی» که فه وتا و چاپه مه نی ئاراسیش بی نه وه ی که ما می من له بهر چاویان بیته له چاپی دان. هه رچه نه که له م بابه ته وه تورم به لام جاریکی تریش سپاسیان ده که م. سه ره له نوو باسی کورد و کورده واریه ئاخۆمن نه موئ سه باره ت به «زوانی یه کگرتوو» و زوانی کوردی بنوسم نه شی چی بنوسم؟ که بیر ده که مه وه ره نگه بیره کانم هه له بیته و لیم هه لقه شاهه بووی به لام نووسه ر «که من به راستی نووسه ریش نیم به لکوو هۆگریکم لاواز» نه شی روو داوه کان و واقعه ته کانی گه لی خۆی بنووسی و له سه ری ورد بووته وه. جا واقعه ته کانی زوانی کوردی چییه؟ راستیه که ی وایه نه بی بزانی «کورد» کییه؟ که لاپه ره ی میژوو نه ده یه وه زور وتار و لیکن لینه وه ی جوان نه بینین که هه مووی ده ساوه ی تیکۆشانی گه لی کورد و غه یری کورد بووه به لام بووه، ئیسته ش هه س؟ کورد وا بووه، فلان بووه، فیسار بووه... هتد ئیسته ش هه یین؟ من ده لیم: کورد بنیامیکی دل پاک و بی سیاسته که زیاتر له پینچ نیشتمانی هه یه، چه ند زوانی ره سمییی هه یه و ده د دووانزه ئاییین و دین و بیست و دوو زارواه، جا تو بۆچونت چییه؟ ئیمه نیشتمانمان هه س، خاوه ن فه ره نه گین، خاوه ن میژووین، خاوه ن زوانین، سه رۆک و گه وه رپیاومان زوره هه موو شتی کمان هه س و هیچمان نییه. چون نه توانین نه وه هه موو له ته یه ک پارچه که یه نه وه؟ شه ری چه کداری و پیشمه رگایه تی تا به که ی مافه کانی ره وای کورد بیاریزی؟ له سه ره نه وه هه موو چه ره سه رییه داها تووی گه لی کورد چون ده بینین؟ ئاخۆبه ته مای مۆعجیزه بمینین یا کوو کورانه ده ست هه لوه رینین و بیته گۆره پانی خه باتی قه پنی بیست ویه کم؟ ده زانین نه م قه پنه به چی ناوداره؟ سه رده می «جۆلینه وه ی نه رم نه مزاری» ئیمه ش پیویسته له م خه باته به شداریه تی یکی بهرچاومان بیته تا کوو گه لانی سه ره خۆی دۆنیا باشته بزانی نه ته وه ی کورد کییه. پیویسته کانی نه م خه باته ش، دهستی به توانا و بیری چاک و بنکه یکی به هیزه که نه شی خۆمان بۆ خۆمان لداخه یین. له پیشوو به بی په یوه ندی و هات وچوو، گه لی کورد زوانی یه کگرتوی هه بووه که چی ئیسته له سه ره نه وه هه موو په یوه ندیانه وگۆفار و رۆژنامه و... زوانی یه کگرتوو بووه به به ردی سه ره ریگای کورد که لابردنی نه م به رده بووه به «تابوو» یکی که که س زات ناکا له سه ری بدویته کاتیک ده نوارینه ده سنووسه کانی چی ماو له پیشنان ده بینین زارواه ی گۆرانی زوانی نه ده بیاتی گه لی کورد بووه هر له باکووره وه تا کوو باشوور نووسه ران و شاعیران نووسراوه کانیان به م زارواه یه بلآو کردنه له شیعه ره کانی «مه لای جه زیری» بگره تا «خه سه ره و وشیرینی خانای قۆبادی» ئاخۆ کی وه لآمی نه م پرسیا ره نه داته وه که چون بوو که نه م کاره ساته بۆ کورد ره خساوته وه؟

ساله‌هائِ ساله به ته‌مای داریشتنی چوار چپوه‌ییکی ناسیارین که بتوانین وتاره‌کان و لیکۆلینه‌وه‌کانمان به پین بنووسین و لیدوانه‌کانمانی پین بلین وا دیاره چالاکۆ زۆریک له سه‌ری کراوه و جیگه‌ی متمانایه که سپاسی قه‌له‌م به‌ده‌ستانی کورد بکه‌ین به‌لام چه‌ند خالی سه‌ره‌کی ده‌ست نیشان که‌ین که هیوادارم له سه‌ری بدوین. ئەم چه‌ند دیره‌ ته‌نیا پیشنیاره نه‌ک ده‌ستور که تکامه‌ گه‌لی کورد و به‌تایبه‌ت خوینه‌ران و نووسه‌ران له به‌ر چاویان بیت من باوه‌پیم وایه هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک که فه‌ره‌نگی وشه و ریزووانی نه‌بیت زووانه‌که‌شی زووانیکی مردووه و ناتوانی راسته‌وخۆ بلین ئەمنیش بوونم هه‌یه. په‌ندیکی ئنگلیزی هه‌یه که ئەلێ : «هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک قاره‌مانی نییه، شانازی نییه» هه‌ر چه‌نده‌ک گه‌لی کورد قاره‌مانی نه‌به‌زیان زۆره .

یه‌ک) داریشتنی ریزووانیکی تایبه‌ت بۆ کورد به‌گشتی نه‌تایبه‌ت به‌یه‌ک زاراوه و... بیت وادیاره ئیمه هیشتا رینووسیکی یه‌کگرتوو‌مانیش نییه و که‌سه‌ک له سه‌ر ئەوه بیرناکاته‌وه. به‌شیک به‌ رینووسی لاتین ده‌نووسن و به‌شیک ئارامی. من رام وایه باشترین رینووس بۆ کورد به‌شی لاتینییه چونکه‌ خویندنه‌وه و نووسینه‌وه به‌م پیتته ساکارتره به‌ تایبه‌ت بۆ باشووری رۆژه‌لات که زۆریه‌ی وشه‌کانیان دوو ئاوییه و به‌ رینووسی ئارامی باش نانووسری وه‌ک:

کوڤ خاس kwirî xas ئەگه‌ر بنووسیم کوڤی خاس kwirî xas ئەوه له‌فزی ئیمه نییه ئەگه‌ر بنووسیم کوڤ خاس kwirî xas ئاخۆ ئەم «» چیه؟ دوای ئەوه دوو ئاوا له سه‌ر یه‌ک پیت ناگۆنجیت و هه‌ر هه‌له‌یه یان ئامیتته بوونی «ن» و «گ» له باشوور ئەم پیتته به‌ جوورئ منگه‌ کردنه‌وه ده‌گوترئ یان پیتی «ۆ-تۆ» که ته‌نانه‌ت له باکووریش ئاخواتنی پیده‌که‌ن و به‌داخه‌وه هیشتا له نیو خۆدی باشووریشدا به‌ درۆستی نانووسری و هه‌ر که‌سه‌ک بۆ خۆی رینووسیکی هه‌یه به‌ کورتی و کوردی بلیم له‌م به‌شه له کورد و کوردوستان چه‌ند بزۆین و پیتی تایبه‌تی هه‌یه که ناشی له سه‌ریدا رابووین و به‌ تۆزیک جیاوازی له نیو گه‌لانی تری کورد ئاخواتنی پیده‌که‌ن که ئەشی چاره‌سه‌ر بکری .

دوو) بۆ ئەوه‌ی که زووانه‌که‌مان خاویتر و کارامه‌تر بێ ئەشی فه‌ره‌ه‌نگۆکی هه‌موو زاراوه‌کانی کوردی هه‌ر له باکووره‌وه تا کوو باشوور و رۆژه‌لات بدۆزیتته‌وه و ساقبکریته‌وه که وادیاره له‌م بابته‌ ده‌وله‌مه‌ندین.

سێ) داخستنی بنکه‌ییکی زانستی که به‌رپوه‌به‌رانی ئەم کۆڤه له مه‌له‌به‌نده‌کانی کورد بیت که بتوانن زاراوه‌که‌ی خۆیان بۆ کۆڤه‌که دوویات که‌نه‌وه و ئەندامانی کۆڤه‌که‌ش تییگه‌ن. که وا بزانی ئاوه‌ها کۆڤیک دا‌کراوه‌یه و له گه‌ل ئەنستیتوو‌ه‌کانی کوردناسی دۆنیادا لیدوانه و په‌یوه‌ندی فه‌ره‌ه‌نگیان هه‌یه .

چوار) دیاری کردنی یه‌ک زاراوه به‌ نیوی زاراوه‌ی سه‌ره‌کی که چوارچپوه‌ی زووانی کوردی له سه‌ر ئەو زاراوه بووبی و زاراوه‌کانی‌تر هاریکاری و هامیاری ئەو بکه‌ن .

پینچ) دۆزینه‌وه‌ی وشه‌ی ده‌سکار بۆ ئەو‌شتانه‌ی که نیمانه به‌تایبه‌ت له سه‌ر زاری تکنولوژی ئەوه‌ش به‌و مه‌رجه که کۆڤی ناو براو چاوه‌دیاری بکات و وا نه‌بێ هه‌ر که‌سه‌ک له شه‌قامیک دا که‌وته ری و هه‌ر چشته‌ک دی بگۆرینیته سه‌ر زاری کوردی که ئەوه نه‌ ته‌نیا خزمه‌ت نییه به‌لکوو خیانه‌ته . گه‌لی کورد به‌ بۆنه‌ی ژێرده‌سه‌لاتی و پارچه پارچه بوونی نه‌یتوانیوه له گه‌ل زووانه‌کانی دراوسێ هامالی بکات هه‌ر چه‌نده‌که وشه‌ی زۆری هه‌یه که زیاتر ئەده‌بیه تا کوو تکنولوژیکی و واقعه‌تیش وایه ئیمه خاوه‌ن شارستانیه‌تین نه‌ خاوه‌ن تکنولوژی به‌لام ئەوه نابیتته هۆی ئەوه که ده‌س به‌تال دانیشین. وشه‌ی ده‌سکار پیوستی سه‌رده‌می ئیمه‌یه به‌و مه‌رجه که چاودیری بکریت بۆ نمونه له سه‌رده‌می پیشوو باسی «گفتمان تمدنها» که له لایه‌نی سه‌رۆک کۆماری ئێران بلأو بووه‌ته‌وه زووبه‌زوو گۆڤاوه سه‌ر

زاری کوردی و بووه «وهتووژی شارستانیته» که به بڕوای من رازاوهرتر و جوانتر له باسی «گفتمان تمدنها» بوو یان بۆ وشه «عینک» چاویلکه دۆزراوتهوه که جگه له مانای عهین به عهین زوو به زوویش له نۆو خه لک جی کهوت.

شهش) باس کردنهوه له سهر چالاکیهکانی زاراوهکانی کوردی، واته روون بکریتهوه که ههر زاراوهیهک چ تواناییکی هیه و چۆن ئهتوانی یارمهتی زووانی یهکگرتووی کورد بداتهوه. من بهش به حالی خۆم تا ئه و جیگه ی که توانیمه و ویستم ههبووه له سهر زاراوهی باشووری رۆژه لآت ورد بوومه و به ئاشکرا ده لیم: ئه م زاراوهیه پاشماوهی زووانی گۆرانییه و زاراوهیهکی ئه ده بیه که خاوهنی بهشی ههر زۆری فۆلکلۆری کوردیه و وشهکانی ئه م به شه باری مهعنا یی و ئه ده بیاتیکی زۆر به قهوهتی هیه. له خوار ئاماژه به چه ند تاییه تمه ندی زاراوهی باشوور ده کم.

ئا) وشه ی کوردی ئه م مه لبه نده میژووی دوور و دریزی هیه و بۆ خۆی به شیک له میژووی کورد دووپات ئه کاته وه که له فرههنگه که ئاماژه م پێ کردووه که ریشه له ئه ویستا و په هله ویی هه س.

ب) وشهکانی ئه م ناوچه یه مه فهووم و مه نتقی هیه جگه له وهش ههستی کوردایه تی له پشتی دا هه شاره. واته خۆرسک نییه دیاره ده سپه روه ردی بیر و راییکی کوردانه یه وهک:

ئازا: «ئا، ئانه، ئه نه، ئه ن = پیشگری نه بوون و نه فیه + زا = زام» واته ئه و شته ی که بێ نه خسه

زاما: «زا = زام + ئا = ئاویشتن» ئه و که سه که زام ئه خاته که سه ک که وشه ی «زه ماوه ن» له وه وه رگی پ بووه

قۆرشقه: «قۆر = قۆرگ + رشقه، رژنگه» واته ئه و چشته که خوارده مه نی به قۆرگ ده رژی نی

که لکان: «که ل = کل + کان = شوین» ئه و شوینه که کلی لئ بدن

لیوه: «لیو = لونی + وه = ون بوون» ئه و که سه که ئازایه تی و لونی لئ ون بووه

هۆره: «هۆر = بیر + ره = راجوو» ئه و که سه که بیری له سهر راجوو

پ) زۆر وشه هه سمان که به راستی پنیو یسته له ده سنوو سه کان و رۆژنامه کان به کاریان بی نیین که نوو سراوه که رازاوهر تر و کوردی تر ئه کاته وه که له زاراوهکانی تری کوردی نییه وهک:

به ریه زمه: واته «تحریم، تحریم اقتصادی. یه زمه یان زمه نته به مانای تفاقه و بهر لیره به مانای بهرگیریه»

خه سپه ن: واته «وظیفه» که وابزانم له کرمانجی «خه پته ن» ی پێ ئه لێن. «ئه رکی سه رشان» ئامی تگه لیک ی

ده سکاره که ههر چه نده که ئیسته جیگیر بووه به لام هه رچێ نه بیته ده سکاره .

خوه ئ رهوز یان خوه ئ رهوش: واته «خود ساخته» ئه و که سه که له سهر خۆی چۆزه په داوه

خوه ئ رهوز یان خوه ئ رهوشی: واته «اعتماد به نفس» که بریتیه له «خوه ئ = خۆد + رهوز = چۆزه په» واته

ئه و که سه که له سهر خۆی دا په روه رده بووه و پالپشتی خۆیه

دزکوشیه: واته «نقطه ضعف» که له زاراوهکانی تری کوردی شتی کم نه دیوه

خوه لسی: واته «متانت»

کش و ورد: واته «مانور کردن»

قه سیله هپشانن: واته «اغوا و تطمیع کردن، چراغ سبز نشان دادن»

دالغه: واته «عذاب وجدان» «دال یان دل + غه = غه م» سه رجه م واته غه می دل

ریز و گول: واته «انعطاف پذیری»

فرمانکار: واته «فاعل» ئەو کەسە کە فەرمانی لێ دەدا

فرمانی: واته «مفعول» ئەو کەسە کە فەرمانبەرداره

نامشتی: واته «غیر قابل اعتماد»

ت) بابەتی تر، بە کار هێنانی وشەى تاییەت بۆ یەک یان دوو شت. واته ئێمە بۆ هەر چشتەک ناوی تاییەتیمان هەیه کە چۆنیەتی، وێردە یا ئێستە، نێر یان مێ بۆمان روون ئەبێتەوه کە ئەو تاییەتمەندیە لە عەرەبیشدا هەیه وهک: زبوورد: واته «مجرد» کۆپی ئازەو «ز = زه، زه، زام + بوورد = برد نەکردن» واته کۆرپک کە تا ئێستە «بوورد» نەکردوو زۆر ئێوه ئەبێتە «زگورد» واته کچی ئازەو «ئەو کچه کە گورتینە یان گورتگەى زەدە نەبووه» راییل: واته چه پەری خۆش خەبەر «رایی = را، چۆنیەتی + دل» واته رایی دل ئەو چشتە کە بە دلی کەسەک بێت زۆر ئێهێتە «سایل» واته «سای = سارپۆکی یان سیاتی + دل» واته چه پەریک کە خەبەری ناخۆش دینێ .

قرانگسە: هەوساری تاییەت بە مانگا، مەرەس یان سیته واته «قلادە» بۆ سەگ، قەمتەر بۆ وشتر و رەژمە بۆ ئەسپ (ژ) بابەتی تر، هەلسنگاندی وشەى باشوور لە گەل ئەویستا و پەهلەوی و زاراوهکانی دراوسێ کورد لە ئێرانە کە بۆمان روون ئەکاتەوه کە وشەى ئەم مەلەبەندە تا چ رادەیهک لە سەر رەگەزی ئەویستایه . سەله هاپه کە ئێمە دەلێن: وشەى کوردی پاشماوهی زووانی ئەویستا و پەهلەویه، بەلام «کەس بە کۆر نالی مالت لە کۆی دایه» ئەشێ خۆمان هەول بەدین ئەوه بگەینینە حەق جیبیهی خۆی. خۆم گەلەک پیم خۆش بوو کە دیتم بەشیک لە وشەى کوردی باشوور هەر بەو فۆنوتیک و مانا لە ئەویستا و پەهلەوی دا هەس لە چاپی یه کمی «باشوور» چەندەها کەس کە وا دیار بوو وتارەکان لە رووی زانستی نەبوو رخنەیان گرت کە : فەرهنگی وشە بۆ خۆی دیکوراسیوونی هەیه کە ئەشێ هەر چشتەک لە شوینی خۆی بێت ئەتۆ ئەو رەواله ته پشوکاو کردیته جارێک ئەویستا و جارێک پەهلەوی و لاتین و فەرانسە و.... ئەم کاره فەرهنگه که تووشی هەل و مەرج و ئالۆز و پشوکایی کردوو . لە وهلامی ئەو دۆستانه دەبیژم: بەرێز گیان بابەتەکانی گەلی کورد زۆر تووشی ئال و گۆر و پشوکایی بووه کە پێویستە تیپوانینیکی نویمان هەبن و هەر چشتەک بگۆرینینە سەر بنکهی خۆی و ناسنامیهک بۆ درۆست بکریت تا گەلانی تر دەسدریژی بە زووانه کەمان نەبن. ئاخۆ گەلی کورد بزانی فلان وشەى کوردی لە سەر رەگەزی ئەویستایه وماناکه ی وایه وله زووانه کانی تر وای پێ ئەلێن باشتره یان کوو هەر بە ماناکه ی خۆمان قانیع بکەین؟ بە رایی من هەلسنگاندنی وشەکانی کوردی لە گەل ئەویستا ئەگەینێ کە وشەى کوردی وشەییکی بەتەمەن و بەمانایه و ئەتوانێ بەشی لە بیر چووی میژووی کورد بۆمان روون بکاتەوه بەس پێویستە ئێمە ئاماژە بەوانه بکەین و ریشەیان بنوسین، تا خۆینەر تیگیاتەوه کە وشەییەک کە بە کار دینێ کوردیه یان نە . بۆیه لە خوارو ئاماژە بە وشەگەلی کوردی دەکەین کە لە گەل ئەویستا و پەهلەوی هاوسنگ و هاو مانایه . هیوادارم بە دلتان بێت .

<p>واته کچی هه‌میشه جووان</p> <p>ئاسان asan ساکار، هاسان، له په‌هله‌وی (asan)</p> <p>ئاسان) نووسراوه</p> <p>ئاسمان asman به‌رزایی هه‌وا، ئاسمین، له ئه‌وستا</p> <p>(emse ئه‌سمه) و (esmen ئه‌سمه‌ن) نووسراوه،</p> <p>له سه‌کزی «ئاسمو» ی ده‌لین</p> <p>ئاسوو asû به‌رزایی، بلینی، له ئه‌وستا (uske)</p> <p>ئوسکه) و (usna ئوسنا) به مانای بلیند و بلیند</p> <p>پایه نووسراوه</p> <p>ئاسووار asuwar پاک وگه‌وره «نائه‌وسنانی مینانی</p> <p>چه سه‌ر تیخ دۆ ده‌مم به‌سا نه‌که‌مه‌ر- نه‌سینه‌م</p> <p>مه‌کنیوو خۆ‌لاسه‌ئ گه‌وه‌ر- زات ئاسوارنان</p> <p>نامه‌شهن چه‌ئیده‌ر» له ئه‌هورا وه‌رگێڤ بووه، له</p> <p>وشه‌ی سانسکریت (asura ئاسورا) و (asure)</p> <p>ئاسوره) به مانای رووحانی و پاک له ریشه‌ئ</p> <p>ئه‌هوراییه</p> <p>ئاسیاو asyaw شوینی هه‌رینی ئارد، له په‌هله‌وی</p> <p>(asyap ئاسیاپ) و (asyaw ئاسیاو) نووسراوه</p> <p>و له سه‌کزی «ئاس» پی ده‌لین</p> <p>ئاشت aşte خس، خست، پشان، له ئه‌وستا (aşte)</p> <p>ئاشته) نووسراوه و له هه‌ورامی «هاشتن» ی پی</p> <p>ده‌لین</p> <p>ئاشکرا aşkira په‌یدا، له ئه‌وستا (eşkerê ئه‌شکه</p> <p>رئ) و (eşkere ئه‌شکه‌ره) نووسراوه</p> <p>ئاftawe ئه‌فتاوه، له ئه‌وستا (efente ئه</p> <p>فه‌نته) نووسراوه</p> <p>ئاferîn ئاferm، له په‌هله‌وی (afrivene)</p> <p>ئاferîne ئاferîne) نووسراوه</p> <p>ئاگا aga زانا، به‌فێر، له ئه‌وستا (akase ئاکاسه)</p> <p>نووسراوه</p> <p>ئاگیر agir ئاته‌ر، له ئه‌وستا (aters) و (aters)</p>	<p>ئاخوڤ axwîf شوینی خۆراکی ئاژه‌ل، له په‌هله‌وی</p> <p>(exwer ئه‌خوهر) و (exwerpetan ئه‌خوهرپتا)</p> <p>(ن) نووسراوه</p> <p>ئاer نه‌نگ، له ئه‌وستا (erye ئه‌ریه) به مانای</p> <p>شرافه‌ته و ئه‌م وشه‌یه له‌وه وه‌رگێڤ بووه</p> <p>ئاaram هیم، له ئه‌وستا (arem ئاره‌م) نوو</p> <p>سراوه</p> <p>ئاariün awa ئارین ئاوا، ناوی پیشووی</p> <p>ئاarunyawa ئارو، له ئه‌وستا (arunyawa)</p> <p>ئاarunyawa ئارو، له ئه‌وستا «سولوسونو»</p> <p>ئاarun به «ئارون» بووه</p> <p>ئاarezu دله‌سه‌ن، تاسه، دلخواز، له ئه‌وستا</p> <p>(azî ئازی) نووسراوه</p> <p>ئاareş ناویکه‌ کورانه، له ئه‌وستا (rexşe)</p> <p>ئاareş ره‌خشه) به مانای ته‌وانا له تیره‌نازی نووسراوه</p> <p>ئاareş و له ئه‌رمه‌نی «ئارشین» و «ئارسن» به مانای</p> <p>ئاareş مه‌رد و په‌هله‌وانه که له‌م ناوه ده‌رچوو و له</p> <p>ئاareş فه‌رانسه‌ی (archer) به مانای تیره‌نازه</p> <p>ئاaza نه‌ترس، زاتدار، له ئه‌وستا (azav ئازاوڤ)</p> <p>ئاaza به مانای چالاک و زرنکه</p> <p>ئاazad رزگار، له ئه‌وستا (azate ئازاته) و له</p> <p>ئاazad فه‌رسی باستان (adate ئاداته) نووسراوه</p> <p>ئاazar ئیش و ژان، له ئه‌وستا (azar ئازار)</p> <p>ئاazar نووسراوه</p> <p>ئاazma ئه‌زما، له ئه‌وستا (ama ئاما) و (ma)</p> <p>ئاazma و له په‌هله‌وی (azmayşn ئازمایشن)</p> <p>ئاazma نووسراوه</p> <p>ئاazew کورپی بی ژن یا کچی بی شو، له ئه‌وستا</p> <p>ئاazerme ئازه‌رمه) به مانای هه‌میشه جووان</p> <p>ئاazermidox ئازه‌رمیدوخت) واته</p> <p>ئاazermidox «ئا: پاشگری نه‌فی + زهرم: پیری + دوخت: کچ»</p>
---	--

که‌نه) نووسراوه	ئاته‌رس) و له په‌هله‌وی (atur ئاتور) و (atexş
ئاهران ahirân گوندیگه له مه‌لبه‌ندی «هلیران» که	ئاته‌خش) و له فورسی باستان «ئاترو» و له
به زاراوه‌ی له‌کی ئاوختن ده‌کن و هه‌روه‌ها	عبری (aeŷr ئایر) نووسراوه
کټویکه له‌م مه‌لبه‌نده که له ئه‌وستا (ahuran ئا	ئاگه age ته‌مه‌ل، له ئه‌وستا (ake ئاکه) به مانای
هوران) نووسراوه	نه‌خس و که‌له‌مه نووسراوه
ئسا isa کارامه، ئوسا، له په‌هله‌وی (ostat ئوستات	ئالووز afûz خه‌م و په‌ژاره، له ئه‌وستا (a-yuz
) نووسراوه	ئایووز) نووسراوه
ئشکه‌فت işkeft ئه‌شکه‌فت، له ئه‌وستا (eşkete	ئامای amay هاتی، له په‌هله‌وی (meten مه‌ته‌ن)
ئیشکه‌ته) نووسراوه	نووسراوه و له زاراوه‌ی له‌کی «مام» پی ده‌لټین
ئمروو imrû ئیمرووژ، له په‌هله‌وی (emroch ئمروچ)	ئامخته amixte هوکاره، فیروبو، له ئه‌وستا)
نووسراوه و له سمناى (earu ئاروو) پی ده‌لټین	mirite مرته) نووسراوه و له سه‌کزی «موخته»
و له هه‌ورامانیس هه‌ر «ئارو» ده‌بیژن	و له کرمانی «ئوموخته» پی ده‌لټین
ئمید imêd ئومید، هومید، له په‌هله‌وی (umet	ئامینه amîne ئامنه، ناویکی ژنانه‌یه، له ئه‌وستا
ئومیت) و (imêd ئمیت) نووسراوه	(hgnenema هگنه‌نگه) به مانای نیرووی بیر
ئوخرا ûxûira به‌خیر بچیت، له ئه‌وستا (ûxr ئوغر)	کردنه‌وه و ئه‌ندیشه نووسراوه
نووسراوه	ئاو aw ئاوی خوارده‌مه‌نی، له ئه‌وستا (ape ئاپه) و
ئوخه‌یش ûxeîş ئوخه‌ی، له ئه‌وستا (axşte ئا	له په‌هله‌وی (ap ئاپ) و له سمناى (ow ئو)
خشته) و (beuxşne به‌ئوخشنه) به‌مانای ئارام	نووسراوه
و دوستانه نووسراوه	ئاواز awaz ده‌نگ، له په‌هله‌وی (awaz ئاوان) و
ئوشم üşim ئه‌من ده‌لټیم، له ئه‌وستا (eşim ئه‌شم)	(îvaç ئیفاچ) نووسراوه له هه‌ورامی وکه‌له‌ه‌وری
نووسراوه	«واچ، واچه» ی پی ده‌لټین
ئه‌خراج extrac ئه‌قراژ، ئه‌قراژ، رازانه‌وه‌ی که‌ل و	ئاوخه‌ری aw xwerî هه‌رچی که ئاو پیوه بخون، له
په‌ل، له ئه‌وستا (exrîe ئه‌غریه) نووسراوه	په‌هله‌وی (xwerneawe ئاوه‌خوهرنه) نووسراوه
ئه‌را erâ ئرا، بۆ، له ئه‌وستا (er ئه‌ر) و (erda ئه‌ردا)	ئاودار awdar ولاتی پرله ئاو، له ئه‌وستا (fre-ape
نووسراوه	فره‌ئاپه) نووسراوه
ئه‌رده‌شیر erdeşêr ناویکی‌کوپانه به مانای شیرى	ئاوریشم awrîşim خاو، هه‌وریشم، له په‌هله‌وی
رووی زه‌وی «ئه‌رد: هه‌رد + شیر» له ئه‌وستا)	(eprişum ئه‌پریشوم) نووسراوه و له سه‌کزی «
ertexşetere ئه‌رته‌خشه‌تره) به مانای پاتشای	ئه‌برشوم» ی پی ده‌لټین
درۆستکار و (xişeyter خشه‌یتر) به مانای پاشا	ئاوش awş باوش، هاوش، له ئه‌وستا (awşe ئاوشه
نووسراوه، هه‌روه‌ها له ئه‌وستا (erye ئه‌ریه) به) نووسراوه
مانای شرافه‌ته	ئاوکه‌ن aw ken ئاودر، له ئه‌وستا (evkene ئه‌فه

پههله‌وی (emrot ئەمرۆت) و (enbrot ئەنبڕۆت)	ئەرزیز erzîz قەلەج، لە پههله‌وی (arçîç ئارچیچ) و
نووسراوه	لە ئەرمەنی ئارچیچ و لە سه‌کزی ئاچیچ دەلێن
ئەنازه enaze ئەقد، لە پههله‌وی (endaçek ئەندا	ئەرغه erxe ئەرخه، لە سه‌کزی ئەرغه دەلێن و لە
چەک) نووسراوه	ئەوستا (arqent ئارغەنت) رازایکی بۆ جەهەنمە
ئەنام enam هەندام، ئەندام، لە ئەوستا (hendame	ئەروا erwa رووح، لە ئەوستا (ûrwen ئوروهن)
هەندامه) نووسراوه	نووسراوه
ئەندیشە endîşe بیری، بیری کردنەوه، لە پههله‌وی (ئەریه erîe باشەرەف، شەرەف، نەنگ، لە ئەوستا)
hendêşîşn هەندیشیشن) نووسراوه	ئەریه (erîe) بە مانای شرافەتە
ئەنگەمە engeme گێر و گرفت، لە ئەوستا (eng	ئەزما ezma سەنگین و سووک کردن، ئەزموون، لە
ئەنگ) بە مانای چەم و خەم لە کاره	ئەوستا (ama ئاما) و (ma ما) و لە پههله‌وی (
ئەنەزا eneza هەنەزا، مندالی هەو، لە ئەوستا)	azmayşn ئازمایشن) نووسراوه
ئەنەزانتە enezante (بە مانای پەیدا نەبوون لە	ئەژدەها ejdeha هەژدەها، ماری هەرە گەرە، لە
دایکە کە نازناوی ئەهوورا مەزدايه	ئەوستا (ajhî ئاژی) نووسراوه
ئەور ewr هەور، لە ئەوستا (ewre ئەوره) و (ewra	ئەسپ esp نێزینە‌ی ماین، لە اوستا (espe ئەسپه) و
ئەورا) لە پههله‌وی (ewr ئەور) نووسراوه	لە پههله‌وی (esp ئەسپ) و لە ئاشووری (ousp
ئێچە Îçe ئێرە، لە ئەوستا (ince ئینچه) نووسراوه	ئوسپ) نووسراوه
ئێسە îse ئیسا، لە سمناوی (îse ئیسە) و لە ئازەری	ئەسپێن espê سفید، لە ئەوستا (speyîtni سپه
(îsayî) ئیسایی) و لە کرمانی (îsa ئیسا) و (îsayî	ئیتینێن) و (spête سپیتە) و لە پههله‌وی (sipêt
ئیسایی) و لە خارکی (îsa ئیسا) و لە لوپی (îse	سپیت) نووسراوه
ئیسە) و لە بۆیرئەحمەدی (îso ئیسۆ) و لە	ئەسر esr فرمیسک، لە ئەوستا (esrû ئەسروو) و
هەورامی (îse ئیسە) و لە گیلەکی (hisa هسا) و	(esrou ئەسروو) و (eşen ئەشەن) و لە پههله‌وی
لە گورگانی (îsa ئسا) و لە تەبەری (îsa ئسا) و	(ers ئەرس) نووسراوه و لە سمناوی (esre
لە بەبەهانی (îse ئیسە) و لە ئاشتییانی (ias ئسا)	ئەسرە) و لە عبری (ers ئەرس) دەلێن
و لە ئامره‌یی (îsa ئسا) نووسراوه	ئەفتاوه eftawe ئەفتوو، لە ئەوستا (efente ئەفه
ئیش îş ژان، لە ئەوستا (êşe ئیشه) و (tbeyşe	نته) نووسراوه و لە مازندرانی (eftow ئەفتوو)
تەبەئیشه) نووسراوه	دەلێن
ئیما îma ئیمه، لە ئەوستا (îmaw ئیماو) و لە	ئەمروو emrû هەمروو، لە ئازەری (armût ئارمووت
پههله‌وی (îma ئیما) نووسراوه	(و لە ئاستارایی (ermût ئەرمووت) و لە فه‌سایی
ئیمه îme ئیمه، لە پههله‌وی (îma ئیما) و (emah	(armûk ئارمووک) و لە کرمانی (xumrûd
ئەماه) نووسراوه	خومروود) و لە ئارامی (kumtra کومترا) و لە
ئێواره êware تاریکان، خۆرئاوا، لە پههله‌وی (ئەرەوی (کمثرا) لە زەرەدەشتی (midve مدفه) لە

بنکه binke بنگه، لیژنه، له په هله وی (bunek) بونکه (نووسراوه)	êwarek ئیوارک) نووسراوه و له کرمانی ئیوار و له سه کزی ئیره به مانای دیره
بنه bine ریشه، له په هله وی (bûn بوون) نووسراوه	baxtin دږاندن له گه مه، له په هله وی () waxten واختن) نووسراوه
بنیات binyat بنگه، له په هله وی (bûndat بووندات (نووسراوه)	barbod ژه نیاری سه رده می خه سره و په روپښ، له نه ووستا (pehlbed په هله د) نووسراوه
بق bü دڅی نه بوون، له نه ووستا (bu بق) و له سمنانی (bood بوود) نووسراوه	barcame پریازگ، پوڅچه، له په هله وی () baryamek باریامه ک) نووسراوه
بوور bûr رهنگی بوور، له نه ووستا (bevre به فره) و له په هله وی (bûr بوور) نووسراوه	bafa به ژن، له په هله وی (beşn به شن) نووسراوه banû خاتوون، له په هله وی (banuk بانوک) نووسراوه
به چکه becke به چکه، به چه، له په هله وی () behek به چه ک) نووسراوه	bawer قه بوول کردن، له په هله وی (wawer واوړ) نووسراوه
بهخت bext ره ژهن، شانس، له نه ووستا (bexte به خته) و (bexş به خش) و له په هله وی (bext بهخت) نووسراوه	bircebirج برجیان، بریجه، له نه ووستا () berecaye به ره جایه) و (beric به رچ) نووسراوه
به خشان bexşan به خشین، رابږدن، له په هله وی () bexşaiti به خشه ئیتی) نووسراوه	birinc تومی مه رزه، له په هله وی (birênc برینج) و (birêcye بریجیه) و له گیله کی (bec به ج) و (bûc بوج) نووسراوه
به زه beze به زه یی، له په هله وی (beçek به چه ک) و (bezek به زه ک) و (bezeg به زه گ) نووسراوه	birü بروی، برم، برو، له نه ووستا (breve بره فته) و (birevet بره فته) و له لاتین (brow) ی پی ده لټین
به ر ber میوه، له په هله وی (ber بهر) نووسراوه و هه روه ها پاشگره به مانای هینه ر «ئاو بهر، دل بهر» له نه ووستا (ber بهر) و (bero بهرئو) نووسراوه	bizin بز، له په هله وی (buz بووز) نووسراوه و له کرمانی بوزگیسه پی ده لټین
به رجه ون bercewen به رژه وه ند، له نه ووستا () verîçevent قه ریچه قه نت) و له په هله وی () verçavend قه رچا قه ند) و (vercavend قه رجا قه ند) نووسراوه و له زمانی فارسی (وه رجاوه ند) نووسراوه	bizwaq گیایه کی وه ک که نگره که جاز و وله یشی پی ده لټین ساقه که ی وه ک چوو په مه یه و هر وه ها به مانای وشک وسفت، له نه ووستا () bizvent بزقه نت) به مانای سفت وسه خته
به رز berz بلټین، بلټنای، له نه ووستا (bereze به رزه (beric به رچ) و (beriz به رز) و (beriza به رزا) و (berzenge به رزه نگره) نووسراوه و کټفی ئه لټیورز (horebereze هوره به رزه) و (here bereze هه ربه رزه) نووسراوه و له په هله وی	bijar وژار، وژین، له نه ووستا (becîne به جینه) نووسراوه bifûze به لیس، گپی ناگر، له نه ووستا () biraze برازه) نووسراوه

بیگانه bēgane دهره‌کی، خاواره، له په‌هله‌وی () bēganek بیگانه‌ک) و (bēganik بیگانیک) نووسراوه	بورژاک) و له لاتین (burg) هر به مانای بلینای کیفه
بی‌نازار bē azar نارام، له ئه‌وستا (enazar ئه‌ن نازار) له په‌هله‌وی (enazar ئه‌ن‌نازار) نووسراوه، ئهن: پیشگری نه‌فیه	به‌رق berû وه‌رۆ، به‌رۆ، به‌لق، له په‌هله‌وی (belut به‌لوت) نووسراوه
بی‌ل پامه‌ره، له په‌هله‌وی (bêf بی‌ل) و (vilek قیله‌ک) نووسراوه	به‌رنده berende پاشگری هیئانه‌وه‌یه، له ئه‌وستا (berent به‌رنت) نووسراوه
بی‌وهر bêwer زامه‌تی زور و بی‌وه‌لیفه‌ت، که له ئه‌وستا (beivere به‌ئفه‌ره) و (beifverê به‌ئیغه ری) به مانای ده هزار و له په‌هله‌وی (epêbehr ئه‌یبه‌هر) به مانای بی‌مه‌نعه‌ته	به‌س bes به‌سه، شتی ترم ناوی، له ئه‌وستا (ves قه‌س) له په‌هله‌وی (ves قه‌س) له هه‌خامه‌نشی قه‌سییه نووسراوه
پاتشا patişa پادشا، له په‌هله‌وی (patişa پاتشا) و (patexşa پاته‌خشا) و (pa tîxşa پاتیخشا) نووسراوه	به‌ش beş به‌خش، سه‌هم، له ئه‌وستا (bej به‌ژ) له په‌هله‌وی (bexş به‌خش) نووسراوه
پاره pare پۆل و پاره، هم له ئه‌وستا و هم له په‌هله‌وی (pare پاره) به مانای وام، قهرت و به‌رتیل نووسراوه	به‌گ beg گه‌ورا، گه‌ورای ئیل، له ئه‌وستا (bege به‌گه) نووسراوه وله لاتین (big) وله ده‌سنووسه کانی هه‌خامه‌نشی (bex به‌غ) به مانای خودایه و له‌ئوستا (bexûdate به‌غوداته) به مانای به‌غداد و خوداداده و له په‌هله‌وی (bexûbext به‌غوبه خت) به مانای کامه‌ران له به‌خشایشی خودایه و له تۆرکی تۆزبه‌گ، به‌گتاش، به‌یگم پی‌ده‌لین به‌ن ben زه‌نجیر، بنده، له ئه‌وستا (bende به‌نده) و (dneb به‌ند) نووسراوه
پاسه‌وان pasewan پاسه‌بان، له په‌هله‌وی () paspan پاسپان) و (pazguspan پازگوسپان) و (pazgispan پازگسپان) نووسراوه	به‌نگ bengh شادانه، له ئه‌وستا (bengh به‌نگه) نووسراوه
پاشنه paşne پاژنه، له په‌هله‌وی و ئه‌وستا (paşne پاشنه) نووسراوه	به‌نگا bengâ به‌نگه، به‌نیه، له ئه‌وستا (vengh قه‌نگه) به مانای جی‌گرتن، جی‌کردن نووسراوه و به مانای وه‌نگه: شوینی به‌نگه‌یه
پاک pak خاوین، پاقر، پاکژ، له په‌هله‌وی (paw پاو) نووسراوه	به‌هشت beheşt دژی جه‌ه‌نم، له ئه‌وستا () (vehîšte قه‌هیشته) و له په‌هله‌وی (vehîšt قه هیشته) نووسراوه
پالو palü په‌راسۆ، له په‌هله‌وی (pehluk په‌هلوک) نووسراوه	به‌همه‌ن behmen ناویکی کورانه‌یه، له ئه‌وستا () men مه‌ن) به مانای ئه‌ندیشه‌یه و به‌همه‌ن به مانای نیک ئه‌ندیشه
پانزه panze ژماره‌ی پازده، له په‌هله‌وی () panzdeh پانزده) نووسراوه	

نووسراوه	پایز paiz پائیز، وه رزی پاییز، له په هله وی (patiz)
پوشانن pûşanin له بهر کردنه وه، له په هله وی)	پاتزن نووسراوه
پوشیتنه (puşîten نووسراوه	پایه paÿe پله و پایه، له په هله وی (padek پادهک
پوولا pûfa جوورئ ئاسنه، له په هله وی (pûfat) نووسراوه
پوولات) و (pûfavt پوولاقت) و له سمنانی)	پرز pirz زهاک، زرنګ، له ئه وستا (speriz سپه رن)
پوولا) نووسراوه	نووسراوه
په تیاره petêare پیتی، په تهری، له ئه وستا)	پرسین pirsîn پرستار، له په هله وی (peresse
په تیاره) و له په هله وی (peitîere	په ره سه) نووسراوه
په نیتی یه ره) و (pitîarek پتیارهک) نووسراوه	پرشنگ pirşing مروقی شه پ خپ، له ئه وستا)
په خشه pexşe میشله، پیتی، پیشکه، توفانه، له	peşen په شه ن) نووسراوه که به مانا ئ شه پ
ئه وستا (mexşê مه خشی) نووسراوه	خواجه، رهنګه «په شه نګ» که ناویکی کورانه یه
په ر per^ لا، که نار، ته نیشته، له ئه وستا (pero په رئو	له م وشه یه وه رگی پ بووه هه روه ها به مانای
) نووسراوه	پرشنگی ئاوه که له ئه وستا (perşuye په رشویه
په راسق perasü پراسو، له ئه وستا (pirisû پرسو)) و (periş په رش) نووسراوه، وشه ی پرشنگ به
و (peraswa په راسوا) نووسراوه	مانای تاوی خوره که له په هله وی (pêrok پیروک
په راو peraw کتفیکی هه ره به رزه له کرماشان، له) نووسراوه
ئه وستا (fireape فره ئاپه یه) نووسراوه	پشت pişt پیشته، کوول، له په هله وی (pûşt پوست
په رنګه perngê ریگی ده رچوون له ناوی ئاودا، له) نووسراوه
په هله وی (perine په رنه) و (pere په ره) نووسر	پشتی piştî کووله پشته، له په هله وی (poşte
اوه	پوشتهک) نووسراوه
په ری perî فریشته، له ئه وستا (perîka په ریکا)	پووپ pûp پوویی باله نده، له په هله وی (kofek
) نووسراوه	کوفهک) نووسراوه
په س pes په ز، له ئه وستا (pesû په سوو) و)	پوتار pûtar پوترکاو، له ئه وستا (pûtê پوتئ) به
pesûk په سووک) و (pezû په زوو) نووسراوه	مانا ئ گه نیا ئ وپوتاره، له سه کزی «پوتک» پی
په سا pesa هیشتا، له په هله وی (pesçe په سچه)	ده لئین
) نووسراوه	پووپ pûr^ کوپ، له په هله وی (pornaî پورنا ی) و)
په سن pesen دلخواز، له په هله وی (pesend	pos پوس) نووسراوه
په سهند) نووسراوه	پوز pûz لوت، له په هله وی (poz پوز) و (pozek
په سق pesü جز، سوچ، له په هله وی (piskm پسکم	پوزهک) نووسراوه و له سه کزی «پوز» ی پی
) و (pişkim پیشکم) و (piçkm چکم) به مانا ئ	ده لئین
سوچی بی دهر وپه نجه ره یه له ئه وستا (eşkep	پوس pûs که ول، له په هله وی (postin پوستن)

پیتل pēl پیهل، پرد، له په هله وی (piritū پرتو) و	شکه پ) و (bereşkemp بهر شکه مپ) نووسراوه
پوهل (pûhl) نووسراوه	واته خانوی بڼ دهر و په نجره «شکه مبه» ئی
پیهن pîyen پیهن، پان، له په هله وی (petne)	فارسی له م وشه یه وه رگڼر یوه
په تنه) نووسراوه	په سیر pesêr دویابین، سیهمین «په سیر بانه شه و،
تُ ti تۆ، له نه وستا (ti ت) نووسراوه	په سیر پاره که» له په هله وی (pesên په سین)
تار tar تییه ریک، توماک، له په هله وی (tar تار) و (نووسراوه
توماک (tomak) نووسراوه وله لاتین (tar) ده لټین	په مه peme لووکه، په م، په مۆ، په مو، له په هله وی
تارمایی tarmyî لیالی، تییه ریکی، له په هله وی (په مبهک) نووسراوه (pembek)
توماک (tomak) نووسراوه له سه کزی (تاروک	په نج penc په نجم، له په هله وی (pencen په نجن)
مای) پی ده لټین	نووسراوه
تاشین taşîn تراشین، له په هله وی (taşîten تاشیته	په یمام peyam رافه، په یمام، راسپیږی، له په هله وی
ن) و (taşay تاشای) و (teş ته ش) نووسراوه	په تام) نووسراوه (petam)
تاو taw لیسکی خور، له په هله وی (tap تاپ)	په یمامبر peyamber په یمامبر، له په هله وی (
نووسراوه	په یمامبر) نووسراوه (pitamber)
تاوان tawan گونا، له په هله وی (tavan تافان)	په یتاو peytaw پیتاو، تینۆ بوون، له نه وستا (pytu)
نووسراوه	پیتو) به مانای خوارده
تاوسان tawsan وهرز دوه می سال، هاوین، هامن،	په یدا peyda پیا، په یدا، له په هله وی (pitak پتاک)
هامین، له په هله وی (tapestan تاپه ستان) و له	نووسراوه
نه وستا (hamên هامین) و (hame هامه)	په یتکار peekar شه پ، له په هله وی (petkar په تکار)
نووسراوه و له به لوچی «هامین» پی ده لټین	نووسراوه
تاوشت tawişt توان، هاز، له په هله وی (tapêşn)	په یتکان peykan نه یتزه، له په هله وی (pikan پکان)
تاپیشن) نووسراوه	نووسراوه، له کوردی پیکان به مانای کون کردنه
تاوه tawe نه و دفره که خوارده مهنی تیا دروست	په یمانان peymanه پیمانان، له په هله وی (petmane)
نه کهن، له په هله وی (tavek تافهک) و (tapek)	په تمانه) نووسراوه
تاپهک) نووسراوه	په یتوهن peywen به یک گیشتن، له په هله وی (
تیرازو tirazü ته رازو، له په هله وی (trazok ترازوک)	پتوهند) نووسراوه (pitwend)
نووسراوه	پیخ pîx پیس کردنه وه، له نه وستا (pîx پیخ) به
تیرس tirs رخ، نه نیش، له په هله وی (tersak ته ر	مانای خر و لوول کردنه وه یه
ساک) نووسراوه	پیس pês چه پهل، نه خوه شی تاته شه، له نه وستا (
تیرش tirş تامی ترش، له په هله وی (truş تروش)	په سه peese په نه سه) وله په هله وی (peesه په نه سه)
و له سه کزی «تروش» نووسراوه	به مانای نه خوه شی پیسی نووسراوه

تلیشیایخ tilişyaê تلیشیایگ، له ئه‌وستا (tirîşûa)	تریخ ئوا) نووسراوه
تن tin زوو به زوو، توند، له په‌هله‌وی (tond تۆند)	نووسراوه
توان twan ئاز، هاز، له ئه‌وستا (tevent ته‌فته‌نت)	نووسراوه
تۆخمه toxme تۆخماره، له ئه‌وستا (tevxme)	ته‌فخمه) نووسراوه
تووشی tûşê تووشه، تفاق، له په‌هله‌وی (toweşk)	تۆوه‌شک) نووسراوه
تۆله tüle وه‌چگه، له په‌هله‌وی (toñek تۆرپه‌نک)	نووسراوه
تۆم tom توخم، به‌زر، له په‌هله‌وی (tum توم) و)	توهم) و (tuxmek توخمه‌ک) و)
توهم tuhmk توهمه‌ک) و له ئه‌وستا (tevxme ته	فخمه) نووسراوه
ته‌ر ter^ دژی وشک، له په‌هله‌وی (ter ته‌ر) نووسراوه	ته‌رت tert خه‌رمانی کوتراو و پان کراوه که هیشتا
شهن نه‌کراوه، له ئه‌وستا (fresteÿte فره‌س	ته‌رته) و (sêterte سته‌رته) به مانای شپرزه و
ده‌سته نه‌کراوه و هه‌روه‌ها پان کراوه‌یه	ته‌رجمان terciman دیلمانج، دیلامج، پاچقه‌که‌ر،
پاچقه‌که‌ر، له په‌هله‌وی (tergeman ته‌رگه‌مان)	نووسراوه
ته‌شت teşt ته‌یشت، له ئه‌وستا (teşte ته‌شته) و له	په‌هله‌وی (teşt ته‌شت) نووسراوه
ته‌گَر tegir ته‌رزه، ته‌یژ، له په‌هله‌وی (tigir)	ته‌گَرگ) نووسراوه و له عبری «ته‌رزه‌کی» ئه‌لین
ته‌له tefe داو، دام، له په‌هله‌وی (tefek ته‌له‌ک)	نووسراوه
ته‌م tem هه‌وائی ئه‌وری، له ئه‌وستا (tem ته‌م) و)	
tema ته‌ما) و له په‌هله‌وی (tem ته‌م) و له عبری	«ته‌می» نووسراوه
ته‌مۆره temüre سازی ته‌مبۆر، له په‌هله‌وی)	tembor ته‌مبۆر) نووسراوه
ته‌مه‌نگه temenge به‌شیکه سییه‌مال که له تاریکيه	، له ئه‌وستا (timenĝh تمه‌نگه) به مانای
تاریکی و تارماییه	ته‌ن ten له‌ش، ئه‌ندام، له ئه‌وستا (tino تنۆ) و له
په‌هله‌وی (tin تن) نووسراوه وه‌روه‌ها به مانای	شه‌رمینه‌ی ئاژه‌له و له په‌هله‌وی (tenver ته‌نقره
(و (tenber ته‌نبر) نووسراوه و له سه‌کزی «	ته‌نه» ی پێ ده‌لین
ته‌نک tenik ویا‌ری، له په‌هله‌وی (tinok تنۆک)	نووسراوه و له سه‌کزی «تنۆک» ی پێ ده‌لین
ته‌نگ teng ته‌سک، له په‌هله‌وی (teng ته‌نگ)	نووسراوه
ته‌نۆر tenür ته‌ندووری نان، له ئه‌وستا (tenûre)	ته‌نوره) و (tenûr ته‌نور) و له په‌هله‌وی)
tenûr ته‌نور) نووسراوه و له سه‌کزی «ته‌ندور»	ی پێ ده‌لین
ته‌نیا tenya تاک، ته‌ک، له په‌هله‌وی (tenîha)	ته‌نیه‌ها) نووسراوه و له سمنا‌ی (tonîa تۆنیا) ی
پێ ده‌لین	ته‌نین tenîn بافین، چنین، له په‌هله‌وی (tenîeten)
ته‌نیه‌ته‌ن) نووسراوه	ته‌وان tewan تووان، ئاز، له ئه‌وستا (teveian ته‌فه
ئان) و له په‌هله‌وی (toûvanîk توئوفا‌نیک) و	(tevean ته‌فه‌ئان) نووسراوه
ته‌وَر tewir ته‌ور، ته‌وهر، له په‌هله‌وی (teper ته‌په‌ر)	نووسراوه و له سمنا‌ی (تۆوَر) ی پێ ده‌لین
تێخ têx تێژ، له په‌هله‌وی (tîx تیخ) نووسراوه	

په‌هله‌وی (cûmbîten جوومبیتەن) نووسراوه	تیر tîr په‌یکان، نه‌یزه، گوله، له‌ئوستا (tîxîr)
جوو cû جووگه، نیره، له‌په‌هله‌وی (cûi جوی) و	تیغری) و له‌په‌هله‌وی (tîr تیر) نووسراوه
له‌ئوستا (nêre نیره) نووسراوه	تیژ tîjz برا، له‌ئوستا (tyîc تیج) و (vêj قیژ) و
جوشیای cûşyaê کولیا، له‌په‌هله‌وی (coşîai)	له‌په‌هله‌وی (tîz تیز) و (tîj تیژ) و (tîjî تیژی)
جوشیای) نووسراوه	نووسراوه
جۆیه cuye جوی، جه، جۆ، یه‌و، له‌په‌هله‌وی (yuî)	تیشه têşe تۆشه، له‌ئوستا (teşe ته‌شه) و له‌
یوی) و له‌ئوستا (yew یه‌و) نووسراوه	په‌هله‌وی (tyeşk تیه‌شک) نووسراوه
جه‌ژن cejn جه‌شن، جه‌شت، له‌په‌هله‌وی (yesh)	تیکه tîke زه‌په‌ئێ، ورکه، ورتکه، له‌ئوستا (werk)
یه‌سن) نووسراوه	وه‌رک) نووسراوه
چر çîr چرین، خوه‌ندن، له‌ئوستا (çêrîteu)	تیوول tîwîl ئه‌نی، توپل، هه‌نی، ناوچاوان، هه‌نیه، له‌
چهریته‌و) نووسراوه	ئوستا (eynêke ئه‌ینیکه) و (eynê ئه‌ین)
چریش çîrêş چریشک، ئه‌سرێلک، له‌ئوستا (sryş)	نووسراوه
سریش) نووسراوه	تیه‌ل tyel تال، له‌په‌هله‌وی (texl ته‌خل) نووسراوه
چرین çîryn ده‌نگ کردن، له‌ئوستا (çêrîteo)	تیه‌نی tyenê تینگ، تینوو، له‌ئوستا (tîrîşne)
چهریته‌و) نووسراوه	ترشنه) له‌په‌هله‌وی (tîşnek تیشنه‌ک) نووسراوه
چشت çîşt تشت، له‌په‌هله‌وی (çîş چیش) نووسراوه	جادوو cadû ستر، له‌ئوستا (yatû یاتوو) و له‌
چنگیر çîngîr چنگال، چکیر، چنگ، له‌ئوستا)	په‌هله‌وی (yatûkî یاتووکیه) و (yatûk یاتوو)
چه‌نگره) نووسراوه	ک) نووسراوه
چۆ çû چۆن، له‌په‌هله‌وی (çû چوو) نووسراوه	جار car که‌په‌ت، ده‌فه، له‌په‌هله‌وی (cawer جاوه‌ر)
چه çe وشه‌ی پرستیار، له‌په‌هله‌وی (çe چه)	(نووسراوه
نووسراوه	جالجالووک caľcaľûk تارته‌نک، پسپسه‌کلێ، مروا،
چهرم çerm پووس، پووست، له‌ئوستا (çermen)	له‌ئوستا (mirva مرڤا) به‌مانای شه‌یتان یا دیو
چهرمه‌ن) نووسراوه	نووسراوه
چهرم çermê چه‌رمگ، له‌په‌هله‌وی (çermên)	جام cam تاس، ده‌فر، له‌په‌هله‌وی (yam یام)
چهرمێن) نووسراوه	نووسراوه
چهره çere له‌وه‌رانن، له‌په‌هله‌وی (çere چه‌ره) و)	جاوید cawîd پایار، له‌په‌هله‌وی (cawêt جاوێت)
چهره‌نا) نووسراوه	نووسراوه که‌هه‌ر به‌مانای جائ ویت یاں جائ
چه‌ش çeş چه‌و، چاو، له‌ئوستا (çşmen چه‌شمه‌ن)	خۆته
(و له‌په‌هله‌وی (çeşm چه‌شم) نووسراوه و له‌	جگر cigir جه‌رگ، له‌په‌هله‌وی (cîger جیگر)
سه‌کزی و تالشی «چه‌ش» ی پێ ده‌لێن	نووسراوه
چه‌کوچ çekwiç چه‌کوش، پووی بچووک، له‌	جمیان cimyan جمس خواردن، جۆلینه‌وه، له‌

ئەوستا (vas قاس) نووسراوه	ئەوستا (çekuşe چەك ئوشە) نووسراوه
خواسکردن xwas kirdin بە ئامانەت ھاوردن، سوالکردن، لە ئەوستا (xvaseuke خفاسەئو (کە) نووسراوه	چەمەری çemerî چەمەر، چەمەری، ئازىه‌تى دانان، لە ئەوستا (çemereûş چەمەرەئوش) نووسراوه چەوگان çewgan گەمەى چەوگان، لە پەهلەوى () çupîgan چوپىگان) و (çupekan چوپەگان) نووسراوه
خوانچە xwançe ناندین، لە پەهلەوى (xan خان) نووسراوه	چى çî چوو، شى، لە ئەوستا (şî شى) نووسراوه چىر çêر چۆزمان، رومەت، لە ئەوستا (çîthre چىترە) نووسراوه
خودا xwida خوا، لە پەهلەوى (xwetay خوہتای (نووسراوه	چىنگە çînge پاکرەكى و جوورستنى واروك له شوینى دانە، لە ئەوستا (çînegh چىنەنگە) نووسراوه
خوپیان xwirîyan خوپین، لى خوپین، لە ئەوستا () xwerîne خوہرینه) نووسراوه	حەسق hêsü حەسق بەقق ، ئىرەئى، لە ئەوستا () veîreye قەئىرەيه) نووسراوه
خۆسرەو xosrew خەسرەو، ناویكى كورپانەيه، لە ئەوستا (hûsreve هوسرەقە) مانای خوہشناوہ خۆن xûn هون، خین، لە پەهلەوى (xun خون) نووسراوه	خا xa خای، لە پەهلەوى (xaîk خایک) نووسراوه خاس xas باش، لە ئەوستا (hûs هوس) و (hûş هوش) و (xwastaytî خواستائىتى) نووسراوه خان xan گەورا پیا، لە پەهلەوى (xanek خانەك) نووسراوه
خوہت xwet خوہد، خۆت، لە وشەى پەهلەوى () xwet خوہت) نووسراوه	خان xanig خانوو، لە پەهلەوى (xanek خانەك) نووسراوه
خوہر xwer هور، خۆر، لە ئەوستا (xver خقەر) و (hver هقەر) و (hevere هقەرە) ولە پەهلەوى (aftap ئافتاپ) نووسراوه و ھەر وەھا بە مانای خوہرەندە، لە ئەوستا (xver خقەر) نووسراوه خوہش xweş خاس، خۆش، لە وشەى پەهلەوى (xweş خوہش) نووسراوه	خان ومان xan û man مان، لە ئەوستا () nimane نمانە) بە مانای خانووہ خاو xaw خەو، خەوتن، خەفتن، لە ئەوستا () xwefne خوہفنە) ولە پەهلەوى (xwap خواب) نووسراوه
خوہشبوو xweşbû بۆنخۆش، لە پەهلەوى (hûbuî ھو بوى) نووسراوه	خفتوو xiftû خەوانى، لە ئەوستا (hûş xwefen ھوش خوہفەن) نووسراوه
خوہن xwen پاشگرى خویندن، لە پەهلەوى () xven خقەن) نووسراوه	خوو xû باش، خۆش، لە ئەوستا (hûs هوس) و () hûş خووش) نووسراوه
خوہنن xwenîn چرپن، ئاواز خویندن، لە پەهلەوى (xwanten خوانتەن) نووسراوه	خواستن xwastin توواسن، ویستن، واستن، لە
خوہى xwey خۆد، خۆى، لە ئەوستا (xve خقە) نووسراوه	
خوہیشک xweyşk خوہیشکە، خوہ، خوہکە،	

دیرهوش direwş دره‌وشه، درپشه، درپشه، له	خوله‌که، له ئه‌وستا (xvengher خفه‌نگه‌ر) و
سه‌کزی (دروش) و له په‌هله‌وی (droş درۆش)	له وشه‌ی په‌هله‌وی (xvenghere خفه‌نگه‌ره)
نووسراوه	نووسراوه
دیریژ dirîj شووپ، له ئه‌وستا (dirace دراجه)	خه‌ر xer که‌ر، و لآخ، له ئه‌وستا (xere خه‌ره) و له
نووسراوه	په‌هله‌وی (xer خه‌ر) و له سانسکریت (kere
دیز diz چه‌ته، ریگر، به‌یگر، له په‌هله‌وی (duz دوز)	که‌ره) نووسراوه
نووسراوه	خه‌سۆره xesûre خه‌سووره، له په‌هله‌وی)
دیژ dij قلا، له ئه‌وستا (deeize ده‌ئزه) نووسراوه	xwesûre خه‌سووره) و (xwerûre خه‌رووره
هه‌روه‌ها به مانای دش، دژ، له ئه‌وستا (dij دژ)	(و له ئه‌وستا (xwesure خه‌سووره) نووسر
نووسراوه	اوه و له هندی (گته‌سوره) و له سه‌کزی (خاسه‌ر
دیگان digan دیان، دنان، له په‌هله‌وی (denten	(و له تاتی (خه‌سوره) و له تالشی (خسروه‌ی
ده‌نته‌ن) نووسراوه و له لاتین (dentine	پی ده‌لین
نووسراوه و (dentist) واته‌ پزیشکی ددان	خه‌فتن xeftin خه‌و کردن، خه‌وتن، له په‌هله‌وی)
دیگیر digîr دلخواز، دل‌پفین، رفین، له ئه‌وستا)	(xwapîten خواپیتەن) نووسراوه
refnengeh ره‌فنه‌نگه) نووسراوه	داته‌ک datek یاسا، داتکه‌بند، له په‌هله‌وی)
دیوزه‌ق dûzeq دووزه‌خ، له په‌هله‌وی (dûşexû	datkbend داتکه‌بند) نووسراوه
دوشه‌خو) نووسراوه	داد dad ئه‌دل‌دای، داته، له ئه‌وستا (date داته)
دیوس dûs ئاشنا، دۆست، له په‌هله‌وی (dust	نووسراوه
دوست) نووسراوه	دار dar دره‌خت، له ئه‌وستا (daruw دارو)
دیوول dûl سه‌تل، ده‌فری ئاو هینان، له په‌هله‌وی)	نووسراوه
dol (دۆل) نووسراوه	دایم daîm هه‌میشه‌گی، تم ودايم، له ئه‌وستا)
دیویه‌ت dîyet کچ، له ئه‌وستا (duxt دوخت) و)	timû beîwere تم و به‌ئيوه‌ره) نووسراوه
دوخ‌دیره (duxdere دوغده‌ره) و (keynên که‌ینین) و)	درسی dirisî راسی، له ئه‌وستا (drvatat درفاتات
kenya که‌نیا) و (kûnêk کوونیک) و له په‌هله‌وی	(نووسراوه
(duxdere دوغده‌ره) و له لاتین (deugheter	درغنه dirxine تهن، گجک، شه‌رمینه‌ی می، له
و له سمنا‌نی (دۆت) و له فه‌ریزه‌ندی (دوته) و له	ئه‌وستا (xine غه‌نه) نووسراوه
یه‌ره‌نی و نه‌ته‌نزی (دوت) نووسراوه	دیرنه dirne دپنده، له په‌هله‌وی (dirîtar دریتار)
دیرانه derane ده‌رگا، له په‌هله‌وی (dergah	نووسراوه
گاه) نووسراوه	دروو dirû دژی راست، له ئه‌وستا (drûc درووج) و
دیرز derz زه‌ره‌نگ، ته‌ره‌ک، له ئه‌وستا (dereze	(direwge دره‌وگه) و له په‌هله‌وی (drûj درووژ
دیره‌زه) به مانای دهرز پر کردنه‌وه‌یه	(نووسراوه

<p>رانه) نووسراوه (râne</p> <p>رژ rîz رچ، له په هله وی (restek رستهک) نووسراوه</p> <p>رزار rîzar قه یټټول، ره دیف، له ئه وستا (e-rêz</p> <p>ئه ریژ) به مانای له شوونی یهک نووسراوه</p> <p>رستگار ristigar نازاد، له په هله وی (restar رستار</p> <p>(نووسراوه</p> <p>رشانن rîşanin رژانن، له ئه وستا (reşne رهشنه) و</p> <p>(رهشنوچه) نووسراوه (rêşnuçe</p> <p>رمه rîme توپه ی دهست، دهنگی لیدان، له ئه وستا</p> <p>(rime رمه) و (rim رم) به مانای ئه وکسه یه که</p> <p>لیده ده ی نووسراوه</p> <p>رنگه rîngê رنه، دهنگی باران بارین له سه ربانی</p> <p>ره شمال، له ئه وستا (rengê رهنگه) به مانای</p> <p>ده نگدانه وه نووسراوه</p> <p>روو rû چه م «ناوروو، چه م و روو»، له په هله وی</p> <p>(rut روت) نووسراوه هه روه ها به مانه ی روو روو</p> <p>کردنه که له ئه وستا (reve رهغه) نووسراوه و له</p> <p>لاتین (row) به مانای داد و هاواره</p> <p>روا rîwa رووی، روقی، ریقی، ریوی، له ئه وستا)</p> <p>(rêvî ریقی) و (ûrûpê ئوروپی) و له په هله وی)</p> <p>reupy ره توپی) و (rupas روپاس) نووسراوه</p> <p>رووژ rûj روچ، روچیار، روچ، له وشه ی ئه وستا (rûç</p> <p>رووچ) و (reuçengê ره ئوچه نگه) و له په هله وی</p> <p>(ruj روژ) نووسراوه</p> <p>رووژگار rûjgar رووژیار، رووژگار، له ئه وستا)</p> <p>ruçkar روچکار) نووسراوه</p> <p>رووشن rûşin روژ، رووژتا، روون، له ئه وستا)</p> <p>reuxşne ره ئوخشنه) و (reuxşnû ره ئوخشنوو)</p> <p>و (reuçengê ره ئوچه نگه) و (reuçene ره ئو</p> <p>چه نه) و له په هله وی (ruşnîk روشنیک) و)</p> <p>ruşn روشن) نووسراوه</p>	<p>دهرون derwen دهر به ند، له ئه وستا (reven</p> <p>ره قه ن) نووسراوه</p> <p>دهلیا delya دهریا، زریا، دهریاپ، له ئه وستا)</p> <p>zreyenğh زره یه نگه) و (zreyene زره یه نه) و</p> <p>(zreye زره یه) و له په هله وی (deryap دهریاپ</p> <p>(نووسراوه</p> <p>دهلیژ delêr ویر، ویرۆک، دلیر، له ئه وستا (vêre</p> <p>قیره) نووسراوه</p> <p>دی dî ویه رده ی دیتن، له په هله وی (dey ده ی) و)</p> <p>(dîten دیتن) نووسراوه</p> <p>دیت dît دید، دیتن، له ئه وستا (dêtê دیتت) و له</p> <p>په هله وی (dîten دیتن) نووسراوه</p> <p>دیمه n dîmen دیدمه ن، له ئه وستا (de emen</p> <p>ده ئمه ن) و له مازندرانی (دیم) و له گیله کی</p> <p>(دیمه) و له ئه رمه نی (دیم) و له هندی (دهچه)</p> <p>نووسراوه</p> <p>دیو dêw موه کل، له په هله وی (deirwe ده ئیوه)</p> <p>نووسراوه و له لاتین (devil) به مانای شه یتانه</p> <p>دیوان dîwan دادگا، له په هله وی (dêwan دیوان)</p> <p>نووسراوه</p> <p>راپ râr رازای هاری، له ئه وستا (rârîşe راپشه) به</p> <p>مانای نازاردهر نووسراوه</p> <p>راز râz ستر، له په هله وی (râz راز) نووسراوه</p> <p>رازان râzanin نارسه کردن، له ئه وستا (râz راز)</p> <p>به مانای رزار کردنه وه ی ئووردی و (beraz به راز)</p> <p>به مانای نارسه کردن نووسراوه و له په هله وی</p> <p>(râzêniten رازینیتن) به مانای نارسه کردنه</p> <p>راس râs دژی دروو، له په هله وی (rast راست)</p> <p>نووسراوه</p> <p>رام râm ئه من، له په هله وی (ram رام) نووسراوه</p> <p>ران rân له ساقی پاوه به ره و ژور، له ئه وستا)</p>
---	---

ناوی برای گهشتاسب شا بووه که زهربی دستی	رۆن rûn روان، رۆهن، رۆن، له ئه‌وستا (reuxne رهئو
به تین بووه	غنه) نووسراوه و له سمناڤی (روون) نووسراوه
زم zim سیم، زیم، زمسان، له په‌هله‌وی (zîm زیم)	رهس rês بنچینه‌ی کرداری رهسین، له ئه‌وستا (ras
نووسراوه	راس) نووسراوه
زوان zuwan زه‌بان، زمان، زبان، زار، له په‌هله‌وی	رهنج rênc دهدرد، له ئه‌وستا (renc رهنج) نووسراوه
(zuwan زوان) و (geman گه‌مان) نووسراوه	رهنگ rêng ریۆرهنگ، فیئل، فرت و فیئل، له په‌هله‌وی
زور zûr قووه‌ت، له وشه‌ی ئه‌وستا (zûre زوره) و	(reng رهنگ) نووسراوه
(zeweê زه‌وه‌رئ) و (zawer زاوهر) و له	رهوز rêwz چۆزه‌رئ دار، له ئه‌وستا (rezûre
په‌هله‌وی (zur زور) نووسراوه	ره‌زوره) به مانای ویشه نووسراوه
زهرد zerd رهنگی زهرد، له ئه‌وستا (zerete زهرته	ریش rîş رۆش، زام، له وشه‌ی ئه‌وستا (reeşe
) و (zert زه‌رت) له وشه‌ی (zeretûstre زهرت	ره‌ئشه) و (reeşengh ره‌ئشنگه‌ه) و (rîş ریش)
ئوشتره) نووسراوه	نووسراوه
زه‌رۆنی zerûnî تیره‌یه‌ک له سادات که خۆیان له	ریۆ rêw فه‌ن، ریۆ و پرهنگ، له په‌هله‌وی (rêw ریۆ)
بنه‌ماله‌ئ ده‌وریش زه‌رون ده‌زانن له ئه‌وستا (نووسراوه
zerwane زه‌روانه) نووسراوه	ریۆرهنگ rê û rênc ریۆ، ریۆرهنگ، له په‌هله‌وی
زه‌رین zêrn به رهنگی زهرد، له ئه‌وستا (zerirne	(rêw ریۆ) نووسراوه
زه‌رئیرنه) و له په‌هله‌وی (zêrn زه‌رین) نووسراوه	زا za پاشگره به مانای زاین «ئاوه‌زا» له وشه‌ی
زه‌مان zeman هه‌ین، ده‌م، کات، له وشه‌ی په‌هله‌وی	ئه‌وستا (za زا) نووسراوه
(zeman زه‌مان) نووسراوه	زام zam زه‌خم، له په‌هله‌وی (zam زام) نووسراوه
زه‌مین zemîn زه‌وی، له په‌هله‌وی (zemîk زه‌میک)	زاما zama زاوا، زما، یه‌زنه، له ئه‌وستا (zamater
نووسراوه و له سه‌کزی «زمی» ی پئ ده‌لین	زاماتهر) و (yezemyde یه‌زه‌میده) و له په‌هله‌وی
زه‌وه‌رد zewerd زه‌به‌رد، زهربی ده‌ست، له ئه‌وستا	(zamat زامات) و له گیله‌کی (zuma زوما)
(zeverê زه‌قه‌رئ) نووسراوه	نووسراوه
زیانی zîeanî زیانکار، له ئه‌وستا (azyani ئازیانی)	زانستن zanistin زانسن، پئ زانین، له ئه‌وستا (
و (zeyenî زه‌یه‌نی) و له په‌هله‌وی (ziyan زیان	zanimim زانمم) نووسراوه
(نووسراوه	زانوو zanû زرانی، ئه‌ژنوو، ویژنی، زه‌نگوله، زرانی،
ژوو jeju ججو، ژوو، ژوژی، ژووک، ژوشک، له	له ئه‌وستا (zanû زانوو) و له په‌هله‌وی (jnû
په‌هله‌وی (juje ژوژه) و (jijuk ژووک) نووسراوه	ژنوو) نووسراوه و له فه‌رانسه (genou) ی پئ
ژن jin ژن، له ئه‌وستا (cen جه‌ن) و (gina گنا)	ده‌لین
و له په‌هله‌وی (jen ژهن) نووسراوه و له سمناڤی	زپی wîrî zirî تارمایی چه‌و له زه‌ربه‌تی قایم،
(جنی) و (جنیکا) و له به‌لووچی (جه‌نی) ی پئ	له وشه‌ی ئه‌وستا (zeirîveirî زه‌ئیری‌وه‌ئیری)

ٺهوستا (sirewtaw سرهوتاو) نووسراوه	دهلٺين
سريش sirîş چريش، ٺهسرٺلڪ، سترڪ، له ٺهوستا	ژيان jîyan زنهى، له پههلهوى (zyan زيان)
(srîş سريش) نووسراوه	نووسراوه
sûçyan سوچيان سووتيان، له ٺهوستا (sûç)	ژير jêr لائى خوار، دژى سهروو، له پههلهوى (ezêr)
سوچ) و (sûçe سوچه) و (seuke سهٺوڪه)	ٺهزير) و له سمنانى (ژيرى) نووسراوه
و له هندي (سوچهت) نووسراوه	سان san كوچڪ، سهنگ، له ٺهوستا (esen ٺهسن)
سفيد sifêd چهرمئ، سپئ، له ٺهوستا (speýtênê)	(و (enase ٺهسانه) و (esenge ٺهسنگه)
سپهٺيٺيٺي (spête سپٺه) و له پههلهوى)	نووسراوه
(sipît سپٺت) نووسراوه	ساوڙ sawir ساوڙ، سايهڀ، ساوڙ، له ٺهوستا)
سناو sinaw مهله، له ٺهوستا (sna سنا) و (fre	seurû سهٺورو) نووسراوه كه يهڪيڪ له
snene فرهسنهنه) نووسراوه و له سمنانى)	رهقيبانى ٺهمشاسپهٺد و شههريوهره و يو خوى له
سنوى پئ دهلٺين	دٺوهڪانه
sû سوو سووسوى ٺاگر، له ٺهوستا (seûke سهٺو	سايه saye ساڀڪى، سيٺه، له پههلهوى (sayek)
كه) نووسراوه	سايهڪ) نووسراوه
suwar سووار سوواره، له پههلهوى (esûwar)	سپئ sipê شش، ٺهسپئ، له ٺهوستا (sipîş سپيش)
ٺهسووار) نووسراوه	نووسراوه ههروههها به مانائى سفيد، سپيائى، له
sûraw سووارو ناويكى كورانويه، له وشهى سٺيهر	ٺهوستا (sipeîtîنى) و (spête سپٺه)
وهرگيٺ ڪراوه له ٺهوستا (sûxre سوخره) و)	(و له پههلهوى (spêt سپٺت) و له ٺوراتوويى
(sûxrab سوخراب) نووسراوه	(سپئ) و له سهكزى (سقى، سپئ) نووسراوه
سٺوڪ تهڀ ڪردن sük teŕ kirdin ٺوڪ تهڀ ڪردن،	ستاره sitare ٺهستيره، له ٺهوستا (sterenghe)
گرى، له ٺهوستا (sooke سووڪه) نووسراوه و له	ستهرهنگه) و (stere ستهره) و له لاتين (star
سهكزى (سوڪ سوڪ) پئ دهلٺين	استار) نووسراوه
sün سٺون سٺون، ديلهڪ، له ٺهوستا (stûne)	ستئ sitê سيته، له ٺهوستا (stê ستئ) به مانائى
ستوونه) نووسراوه ههروههها به مانائى كيسهله كه	ميله يا دهسته نووسراوه
جورى ٺافهته نووسراوه له ٺهوستا (sven سٺهن)	سخان sixan سقان، ههست، پيشه، ههستى،
نووسراوه	ٺيسقان، ٺيسڪ، ٺيسٺڪ، له پههلهوى (host
süyer سٺيهر داخ، له ٺهوستا (sûxre سوخره)	هوست) و (estexwan ٺهستهخوان) نووسراوه
نووسراوه ههروههها به مانائى رهنگى سووره كه له	سرفٺ sirift مز، قورقوشم، له ٺهوستا (srû سروو)
ٺهوستا (sûxre سوخره) نووسراوه	و له پههلهوى (surp سورپ) نووسراوه و له
سهرد serd چاى، دژى گهرم، له ٺهوستا (serête)	ٺورڪهمنى (غورشون) پئ دهلٺين
سهرٺه) نووسراوه	سرهويان sirewyan هيمن بوون، ستار گرتن، له

شامه) نووسراوه	سهره sere سارا، سهره، سهرهک، له ئه‌وستا (sere)
شاهین şahîn بالداریکه، له ئه‌وستا (seîne) سه	سهره) و (sare ساره) نووسراوه
ئینه) نووسراوه	سهگ seg سهئ، سپه، له وشه‌ی ئه‌وستا (sven)
شهت پهل şeti pel لهت و پار، له ئه‌وستا (şete)	سفن) و (speke سپهکه) نووسراوه و)
شهته) به مانای بریان و خستن نووسراوه	sipeçîthre سپهچيتره) به مانای له توخمه‌ی
شقه şeu کراس، له سمناى (şvî شقى) و له	سهگه و له سمناى (ئسبه) به مانای سهگه و
په‌هله‌وى (şepîk شه‌پیک) نووسراوه و له ئه‌وستا	(ئسباگی) به گۆی سهگ ده‌لین
(wehomine وه‌هومنه) و (estire ئستره)	سهنن senin گرتن، خرین، له ئه‌وستا (senîaw)
نووسراوه و (سوتره) جل و به‌رگی خه‌لکی لوپستانه	سه‌نیاو) نووسراوه ره‌نگه وشه‌ی (سانسکریت) به
شیر şêr شیرى ویشه، له په‌هله‌وى (şêr شیر)	مانای (san سان = گرتن + kirit کریت =
نووسراوه	کورده) ببی
شیرواره şîrwarê شیره‌واره، شیره‌ویه‌ره، به‌ره، له	سئ sê ژماره‌ئى دوو و به‌ک، له ئه‌وستا (tîrî تری
ئه‌وستا (varê واژه) به مانای دالده دانه و ئزمهت	نووسراوه و له لاتینی هه‌ر تری ده‌لین
گرتنه	سیموکه sîmûke سیرمووکه، سیمووله، سیمکه،
شیرواى şîrwaî شیروا، پارهیك كه له کاتى	سیمووکه، له ئه‌وستا (sîmûiîthre سیموو
خوازبینى له لایه‌ن گه‌وره پیاوان بۆ بنه‌ماله‌ی	ئیشه) و (sîme سیمه) نووسراوه که به‌کم به
بووک دابین ده‌کریت، له په‌هله‌وى (petmanek)	مانای رسمان هۆیه‌یه و دووه‌مى به مانای هۆیه‌یه
ketekxetî په‌تمانکه که‌تهک خه‌تای) نووسراوه	و له سه‌کزی (سممه‌ک) ی پئ ده‌لین
به مانای ئه‌و کاره که به شیوه‌ی که‌یخودا مه‌نشى	سیمه‌ل sîmel سیمه‌رخ، له ئه‌وستا و په‌هله‌وى)
ره‌تق و فه‌تق ئه‌کریت، له لاین پارسیه‌کانى	sînmrû سین‌مروو) نووسراوه
هندوستانه‌وه (ئه‌شیرواد) ناوداره	سینه sîne سینگ، له په‌هله‌وى (sîn سین)
شیوه‌ن şîwen شین، له په‌هله‌وى (şîwen شیوه‌ن)	نووسراوه
نووسراوه	سییه‌که‌رک sîyekerk سیکه‌ر، که‌راک، له ئه‌وستا)
عرز erz زه‌وى، ئه‌رد، هه‌رد، له ئه‌وستا (erd ئه‌رد)	kehreke که‌ره‌که) به مانای باله‌نده‌یه
و (herd هه‌رد) نووسراوه	شا şa شایى، له ئه‌وستا (şa شا) و (şaiti شائیتی
فرشته firişte فریشته، له په‌هله‌وى (frêstek)	(نووسراوه
فریشته‌ک) نووسراوه	شابانوو şabanû سه‌ره‌ژن، کابانوو، له په‌هله‌وى)
فرفر fire fire uthre له ئه‌وستا (firî far پپ پار)	بانوک banûk بانووک) نووسراوه
فره‌فره‌ئوتره) نووسراوه	شالیار şalyar شاریار، له په‌هله‌وى (şatryar شه‌تر
فرووت firût ناویکی کورانه‌یه به مانای بئ کبر و	یار) نووسراوه
فیس، له په‌هله‌وى (frot فروت) به مانای	شام şam خوارده‌مه‌نى شه‌و، له ئه‌وستا (şame)

په هله وی (vefr قه فر) نووسراوه	ناره سه بوون و نازل بوونه
څیر vîr ویر، بیر، له په هله وی (vîr څیر) نووسراوه	فره fire فراوان، له نه وستا (fire فره) و (firne
څیار viêar ویاړ، په رنگه، له نه وستا (vîa څیا)	فرنه) و له وشه ی په هله وی (fire فره) و (fryh
نووسراوه	فریه) نووسراوه و له فه رانسه ی (fourni) به
قن qin قنگ، له نه وستا (qine قه نه) نووسراوه	مانای زه خیم و پرپشته
قهرس qers ره سن، له په هله وی (vers قه رس)	فره خوه firexwer له موور، له په هله وی (frexver
نووسراوه	فره خوه) نووسراوه
کام kam کامین، له نه وستا (kam کام) نووسراوه	فره فر fire fir پره پړ، له نه وستا (firefire uthre
کشک kişik کشیک، چاودیری، هیشک، له نه وستا	فره فره نوثره) به مانای په روان کردنه
(hişare هیشاره) به مانای چاودیر نووسراوه	فره وړا fire wirâ وړاوه کړ، له نه وستا (fre-vaç
کوو kû چجای «ها کوو؟»، له په هله وی (koo	فره واچ) نووسراوه، وشه ی (واچ) هر به مانای
کوو) نووسراوه	وه تنه
کورپه kûrpe زاروو، له نه وستا (kehrpe که رپه)	فريا firya هانا، له په هله وی (fireyat فره یات)
نووسراوه له تورکه مهنی (کورپه) به دووایین	نووسراوه
مندال یان به رخ ده لین	فریبورز fireborz فره بیورز، ناویکی کورانه به مانای
کویه küye کوی، کیف، له نه وستا (keofe که ئوفه)	به رز، له نه وستا (fere berz فره به رز) و
و له په هله وی (koofe کوفه) نووسراوه	(fereberzengh فره به رزه ننگه) نووسراوه
کویه نه küyene چه ک، کون، له په هله وی (kohen	فریوانن firêwanin فریودان، له نه وستا (fireîdîwe
کوهن) نووسراوه	فره ندیوه) نووسراوه
که رپه kerêpen که ر، ناشنه وا، له نه وستا)	فره زن ferzen مندال، له په هله وی (ferzend
kerêpen که رپه پن) و (kerepan که رپان) و	فره زنده) نووسراوه
له په هله وی (ker که ر) نووسراوه	فینگ fîng چلمی لووت له کاتی گریانه وه، له
که وین kewîn گه ورا، له نه وستا (kev که فی) به	نه وستا (afîntu ئافینتو) نووسراوه
مانای گه وریایی و زاناییه	فا va وا، با، له نه وستا (va فا) و (vat فات) و
که یخودا keyxwida تشمال، سه رکه عه شیره، له	(vate فاته) و له په هله وی (vat فات) و (vaî
په هله وی (ketek xwtay که ته ک خوتای) و له	قای) نووسراوه
نه وستا (ahû اهوو) و (anghû ئانگهوو) به	څارشت varişt وارش، بارینه وه، له نه وستا (var
مانای ا گیان و ژیاندار و نهدار ۲ - گه ورا و	څار) و (varişte څارشته) و له په هله وی)
که یخودایه .	verinte څهرتنه) و (vare څاره) و (varint
که یوو keyû سووکه ناوی که یوومه رس، ناویکی	څارنت) نووسراوه
کورانه، له په هله وی (geyemerten گه یه مه	څه پ ver^ وه فر، به فر، له نه وستا (vefre څه فره) و له

meriq (مەرق) نووسراوه	رتەن) نووسراوه بە مانای ئەو کەسە کە هەرچێ
گورگ gwirg گیانداریکی درپندە، لە پەهلەوی)	گیانلەبەرە لە ئەو بەریلاو بوونە
gûrg (گورگ) نووسراوه	کیسەل kîsel کەسەل، کەسا، کێسو، کووس، کیسی
gûşt گوشت گۆشتی خواردەمەنی، لە پەهلەوی)	، کسل، کەسە، کووسی، کووسەل، لە ئەوستا)
guşt (گوشت) نووسراوه	kesyepە (کەسیەپە) نووسراوه
gûl گۆل گۆمچەئێ چەو کراوه، لە پەهلەوی (gûl)	گا ga کەلێنا، لە پەهلەوی (gev گەو) و لە ئەوستا
گول) و لە ئەوستا (werde وەرە) نووسراوه	(gevû گەئو) و لە گیلەکی (ga گا) نووسراوه،
گەپ gep وەتووێژ، لە پەهلەوی (geuûpe گەئوپە)	وشەى (گنوماتا) یەکیک لە مۆغەکانی زەردەشتی
نووسراوه و لە سەکزی و کرمانی (گەپ) و لە	لە راستیدا بە مانای (گەورای مادە) چۆنکو یەکیک
تۆرەکەمەنی (گەپ) و لە لاتین (gab) نووسراوه	لە ماناکانی وشەى (گا) بە مانای گەورایە وەکوو:
گەر ger کەچەل، لە پەهلەوی (gerenû گەرەنو)	(گاپیا، گاچەو)
نووسراوه	گاربان garban گارپام، لە پەهلەوی (gevaze گەوازە)
گەرت gert گەرد، تووز، لە پەهلەوی (gert گەرت)	نووسراوه
نووسراوه	گام gam قەدەم، لە پەهلەوی (game گامە)
گەلق gelû قورپ، قۆپگ، لە ئەوستا (geren گەرەن)	نووسراوه
و لە پەهلەوی (gurun گورون) نووسراوه و لە	گاواره gaware گافارە، بێشک، لە پەهلەوی)
لاتین (glottis) ی پێ دەلێن	gahwarek (گاهوارەک) نووسراوه
گەن gen دژی باش، لە پەهلەوی (gen گەن)	گاوەسان gawesan گەلە گا، لە ئەوستا (gevû)
نووسراوه	sitane (گەوستانە) نووسراوه
گیان giyan جان، لە پەهلەوی (gian گیان) و)	گرانگ girang بەشیکە لە قورپتەئێ دار لە پەهلەوی
geîe (گەپە) و لە ئەوستا (geîe گەپە) نووسراوه	(gerenghe گەرەنگە) نووسراوه
گیس gîs پێچ، لە ئەوستا (geîsû گەئیسو) و)	گرتن girtin گردن، لە پەهلەوی (griften گرتەن)
ges (گەس) نووسراوه	نووسراوه
لێزمە lêzme لێژە، لە ئەوستا (eyzme ئەیزمە) و	گرددەکان girdekan گردوو، گویژ، لە پەهلەوی)
لە هندی (idhma ئیدهما) و لە فارسی (هیزوم،	guz (گون) نووسراوه
هیمە) نووسراوه	گرمهپ girmi hir گرمههەر، لە پەهلەوی (gerun)
ماسی masî ماھی، ماسۆ، ماساو، لە ئەوستا)	mane (گەرونمانە) نووسراوه
mesîe (مەسیە) و (massû ماسوو) ولە پەهلەوی	گنج ginc قنچ کردن، هەلبەز ودابەزی گور، لە
(mahî ماھی) نووسراوه	ئەوستا (rinc رنج) بە مانای زرنگ، چالاک و
مام mam دیم، لە پەهلەوی (meten مەتەن)	سووک نووسراوه
نووسراوه	گوورپسان gûrîsan قەورسان، مەرغ، لە ئەوستا)

نووسراوه	مامر mamir وارپ، مریشک، کهرگی، کهرگ، کهرک،
مهرموو mermû توشن، دهیفرمووی، له ئه‌وستا)	کهرکی، کهرگه، مایه‌مر (مایه + مر) و له په‌هله‌وی
mîû مروو) و (fire- mîû فره‌مروو) نووسراوه	(kerğ کهرگ) و له سمناوی و شه‌همیرزادی و
mezin گه‌ورا، گه‌وره، له ئه‌وستا (meze	تالشی (کهرگ) ده‌لین و له سه‌کزی (کهرگ) به
مه‌زه) و (mes مه‌س) و (mezenğh مه‌زنگه) و	قالاو ده‌لین
(mezent مه‌زنت) و (mezêne مه‌زینه) و)	مانگ mangê ماه، مانگی ئاسمان، له ئه‌وستا)
mezû مه‌زوو) و (nesem مه‌سه‌ن) و)	mawinğh ماونگه) و (mawinğhe ماونگه) و
mesenğhe مه‌سه‌نگه) نووسراوه و (mezda	له په‌هله‌وی (maunğhe ماونگه) و (mase
مه‌زدا) به مانای گه‌ورای فره‌زانه (مه‌ز + دا) و	ماسه) و (mahe ماهه) نووسراوه
مسنه‌وه‌ن له کوردی باشووری به مانای گه‌ورا و	مرخشی mirxiş مرخیش، له ئه‌وستا (merixiş
دارایه و له لاتین (master) و (massive) به	مه‌رخشی) نووسراوه
مانای ئاقا و گه‌ورایه	مردن mirdin گیان دان، مرن، مرتن، مرتس،
مه‌ن men نه‌چی، وستاو، ئاوی ماندوو، له ئه‌وستا)	مه‌رتال، له ئه‌وستا (meriten مه‌رتن) نووسراوه
men مه‌ن) و (manin مانن) نووسراوه هر وه‌ها	و له لاتین (mortal) به مرده‌نی ده‌لین
به مانای ئه‌ندیشه‌یه و له ئه‌وستا (men مه‌ن) به	مردن mirdê مرده، له په‌هله‌وی (murtek مورته‌ک
مانای ئه‌ندیشه‌یه	(نووسراوه
مه‌یه‌س meyes میه‌س، په‌خشه، می‌شو‌له، له	مزگ mizig مزگ، ما، مزنگ، ملاژی، ملاژ، مژی،
ئه‌وستا (mexşê مه‌خشی) نووسراوه	مه‌زگ، مه‌زگ، مه‌ژو، مه‌ژو، له ئه‌وستا (mezge
می‌ره mêre مه‌رگ و میر، له په‌هله‌وی (mêre می‌ره)	مه‌زگه) نووسراوه
نووسراوه	مزگانی mizganî مزغانی، مزگین، مزگینی، مزدانه،
mêz گمیز، له ئه‌وستا (meyze مه‌ئیزه) و)	مزدانی، مزدیان، له ئه‌وستا (mêjde می‌ژده)
mêz می‌ز) و له په‌هله‌وی (geumeÿze گه‌ئو	نووسراوه
مه‌ئیزه) نووسراوه وله گیله‌کی (mêzebar می‌زه	مسنه‌وه‌ن misnewen گوهرد، دارا، له ئه‌وستا)
بار) نووسراوه	mesenğh مه‌سه‌نگه) و (mesen مه‌سه‌ن) به
مینى mîne مینیدنه، وه‌که، وه‌کی، له په‌هله‌وی)	مانای گه‌ورایی و دارایی نووسراوه
mane مانه) و (manên مانین) نووسراوه	مشت mişt گورمیچه، میشت، له ئه‌وستا (mûştê
نامدار namdar ناودار، له ئه‌وستا (namişte نامشته	مووشتن) وله په‌هله‌وی (muşt موشت) نووسراوه
(نووسراوه	مه‌چت meçit مزگوت، مزگه‌فت، مزگی، مزگ،
ناهیت nahît ناهید، ناویکی ژنانه‌یه، له په‌هله‌وی)	مزگه‌ت، نمینگه، له گیله‌کی و سه‌کزی (مه‌چت) و
nahît ناهیت) نووسراوه	له په‌هله‌وی (mizgyt مزگیت) نووسراوه
niz تووان، ئاز، له ئه‌وستا (neze نه‌زه) به	مه‌رخ merx مه‌رغه‌زار، له ئه‌وستا (merxe مه‌رغه)

وارشت warišt وارین، له ئه‌وستا (varište قارشته)	مانائ سس و بی زوره، له سه‌کزی (نزگی) پی
نووسراوه و له گیله‌کی (variš قارش) نووسراوه	ده‌لین
واره‌سی waresî ئیسفا گرتن و پته‌که‌نه کردن، له	نزیک nizîk دژی دوور، له ئه‌وستا (nezde نه‌زده)
ئه‌وستا (varesmen قاره‌سمه‌ن) به مانائ په‌ناگا	نووسراوه
و نگادار نووسراوه	نه‌ریمان nerîman ناویکی کورانه‌یه، له ئه‌وستا)
وارین warîn وارشت، له په‌هله‌وی (warîten وار	neryman نه‌ریمان) بریتیه له (nere نه‌ره) یا)
یته‌ن) نووسراوه	eyrien نه‌ئیره) به مانائ زاتدار و (men مه‌ن) و
واشه‌نگ waşengê وه‌شه‌نگ، وه‌رشه‌نگ، له ئه‌وستا	(mere مه‌ره) به مانائ ئه‌ندیشه‌یه وه‌ک له
(veşengeh فه‌ئشه‌نگه‌) به مانائ ئافه‌ت و	وشه‌ی (neymen نه‌یمه‌ن) که به مانائ پیای
خه‌مباریه، له گیله‌کی (فه‌رشندی) نووسراوه	خاوه‌ن ئه‌ندیشه نووسراوه
وا کردن wa kirdin په‌نه‌میانی مانگا و په‌ز له	نه‌وزه‌ر newzer ناویکی کورانه‌یه، له ئه‌وستا)
خواردنه‌وی شه‌وده‌ر و ...، له ئه‌وستا (vem	enutere نه‌ئوته‌ره) نووسراوه
فهم) به مانائ قه‌سیانه	نه‌وه‌ن newen نه‌ییه‌ن، له ته‌کی خۆتان نه‌ییه‌ن، له
وانگ wangê وارپه، له ئه‌وستا (evengê ئه‌فه‌نگ)	ئه‌وستا (nî-ven نیفه‌ن) به مانائ بردنه
نووسراوه	نه‌یژه neyze په‌یکان، له ئه‌وستا (neyze نه‌ئیزه)
وانگ هلاوردن wangê hîlawrdin وانگ له وه‌ر دان،	نووسراوه
نالئه کردن و هاوار کردن له خه‌م، له ئه‌وستا)	نیر nêr دژی میینه، له ئه‌وستا (neÿryu نه‌ئیریوو)
evenğanemim ئه‌فه‌نگ‌ئانه‌مم) نووسراوه	نووسراوه
وران wiraz تاک، به‌راز، له ئه‌وستا (veraze فه‌رازه)	نیری nêrî ساورین، له ئه‌وستا (neÿryu نه‌ئیریوو)
و له په‌هله‌وی (wiraz ورا) نووسراوه	نووسراوه
وریجه wirîce بریجه، له ئه‌وستا (verîç فه‌رچ) و	وا wa باد، وا، له ئه‌وستا (wate واته) و (va فا) و
(verçengeh فه‌رچه‌نگه‌) نووسراوه	(vat فات) و له په‌هله‌وی (wat وات) و (way
وریز wirêz هسته، له ئه‌وستا (veryzyaw فه‌ریز	وای) و له سانسکریت (vat فات) نووسراوه
یاو) نووسراوه وله‌لاتین (rise) به مانائ هه‌لسانه	واتش watiş وات، له ئه‌وستا (vaxş فاخش) به
وئ wîl وئیل، ویت، له ئه‌وستا (vîte فیته) نووسراوه	مانائ وتاره وله گیله‌کی (vatiş فاتش) نووسراوه
وه پا we pa خه‌له وخه‌رمانی درو نه‌کراوه، له	واچ waç وه‌تن، له ئه‌وستا و سانسکریت (waç واچ)
ئه‌وستا (vep فه‌پ) نووسراوه	نووسراوه
وه‌چکه weçke به‌چکه، وه‌چکه، له په‌هله‌وی)	واران waran باران، له ئه‌وستا (var فار) و)
weçek وه‌چکه) نووسراوه	varište قارشته) و له په‌هله‌وی (verente
وه‌ر wer لاناوه له شه‌رمینه و مه‌مکولان، له ئه‌وستا	فه‌ره‌نته) و (vare قاره) و (varent قاره‌نت)
(vere فه‌ره) به مانائ مه‌مک و سینه و به‌ر	نووسراوه

<p>وڤنهوشه wewewşe گولیکى بۇنخۆشه، له پههلهوى wenefşek) وڤنهفشهک) و له مازندرانى (وڤنو شه) و له گيلهكى (وڤنش) نووسراوه وڤق weü بهوى، بووک، وڤوى، له پههلهوى) veyuteken فهيوتهکهن) نووسراوه و له پارسی دهرى (بيوک) و له سهکزی (ئوک) به هاو بهوى دهلین wehar بههار، بوهار، وڤهیر، له پههلهوى) wehar (وڤهار) نووسراوه wey wey وهى وهى wey wey شین کردن، له ئهوستا) veyuu فهيووئوى) نووسراوه wêar قیار، له ئهوستا (vya قیا) و (vytare فيتاره) و له پههلهوى (vytar قیتار) نووسراوه wêanig دهسپچگ، بههانه، له پههلهوى) wehanek (وڤهانهک) و (vehan قههان) و) vehaneg (قههانهگ) و (vehanek قههانهک) و byhanek (بیهانهک) و (vyhan قیهان) و) behan بههان) و (vyhanek قیهانهک) و) byhanek بیهانهک) نووسراوه wîr هۆر، بیر، له پههلهوى (wyr ویر) و له ئهوستا (wîra ویرا) نووسراوه wêjin ویژن، بیژنگ، له ئهوستا (vêjin ویژن) به مانای کۆن و تیژ نووسراوه wêşe مهرغهزار، له ئهوستا (verîşe قهرشه) نووسراوه و له سانسکریت (veîşye قهیشیه) به وڤرزیر دهلین wêrdin گوزهیشتن، له پههلهوى) wîtarten ویتارتهن) نووسراوه ha ewre هائهوره ها له وڤره، له ئهوستا (ha ou هاو) نووسراوه haz ئاز، تووان، له ئهوستا (hêzvarne هیز</p>	<p>نووسراوه ههروهها به مانای پووشین له ئهوستا (ver قهر) به مانای پووشاننه وڤه و له لاتین (wear) نووسراوه wef راخ، له ئهوستا (ver قهر) نووسراوه wert وڤرت، له ئهوستا (vert قهرت) نووسراوه werd وڤرت، له ئهوستا (vert قهرت) نووسراوه werz وڤرزی کشت وکال، فهسل، له ئهوستا (verize قهرزه) به مانای کشت و کاله werzêr وڤرزیار، له ئهوستا (verizêne قهرزینه) و (virizê قهرزنی) و (verize قهرزه) نووسراوه و له سمناى (وڤزیر) نووسراوه werese سهرپه رستهی کردن، له ئهوستا) (verese قهرسه) نووسراوه weş خواهش، خۆش، له ئهوستا (weş وهش) به مانای رهنگین و خاس نووسراوه ههروهها به مانای وڤتن (شیرین وهش) له ئهوستا (veş قهش) نووسراوه wefr قهر، بهفر، وڤر، وڤور، له ئهوستا (vefre قهره) و له پههلهوى (wefr وڤفر) نووسراوه و له فهریزه ندى و یه رهنى (وڤفر) و له نهته ندى و گیلهكى (وڤرف) و له هندی (قهپره) و له سۆغدى (وڤفر) و له پارتی (وڤفر) و له خارهمی (وڤفرک) و (وڤفرک) نووسراوه wergin خۆرى، خورى، له پههلهوى (ver قهر) نووسراوه weg وهنگ، وڤرگ، له پههلهوى (weg وڤرگ) و له ئهوستا (verike قهریکه) و له سمناى (قهلگ) نووسراوه wenaw جوورئ شووڤه بهئ، له ئهوستا) vena قهنا) نووسراوه</p>
--	--

هه پگ herig هه پچ، خه پچ، قۆپ، له ئه وستا (here)	قارنه) نووسراوه
هه ره here berzr نووسراوه له وشه ی (هه ره به رزه) به مانای خاکی به رز که مه به ست کئی فی ئه لۆرزه	هام ham نام (هامال، هام دهرد) له په هله وی (ham هام) و (heme هه مه) نووسراوه
هه ست hest سقان، له په هله وی (host هوست) نووسراوه	هامال hamal هاومال، ره قیب، له په هله وی (hememal هه میمال) نووسراوه
هه شه مه heşeme خوف کردنه وه له ئه نجام دانی کار، له ئه وستا (heşî هه شی) به مانای دهرد و نه خوه شی نووسراوه	هامسا hamsa هاوسا، جهیران، دراوسی، له ئه وستا (amse نامسه) نووسراوه
هه فت heft شهش و یهک، له په هله وی (hepte هه پته) نووسراوه و له زمانی فه رانسه ی (hepta) نووسراوه	هاون hawin هاونگ، هه وهن، هه وانه، له ئه وستا (hevene هه فه نه) و (haven ها قه ن) نووسراوه و له گیله کی (heveng هه فه نگ) نووسراوه
هه می شه hemîşe هه مقشه، تم و دایم، له په هله وی (hemîşek هه می شه ک) نووسراوه	هزار hizar ژماره ی هزار، هه زار، هه زار، له ئه وستا (hezenğre هه زه نگره) نووسراوه
هه یز hêz تووان، هاز، له ئه وستا (hêzvarne هه یز قارنه) و (hezenğeh هه زه نگره) نووسراوه	هشک hişk و شک، له ئه وستا (huşke هوشکه) و (hêşke هیشکه) و (hêşku هیشکو) و (heeçenğeh هه چه نگره) نووسراوه
هه یز گرتن hêz girtin هه لسان، هه ستان، له ئه وستا (hêz هه یز) به مانای جۆلینه وه یه	هق hü وراز، به راز، له ئه وستا (hü هق) نووسراوه
هه یشت hîşt نا، نادن، هه یشتن، له په هله وی (hêştente هه یشته نته) نووسراوه	هوو hû خوو، خاس، باش، له ئه وستا (hû هوو) نووسراوه
هه یمن hêmin ئارام، له ئه وستا (heîm هه ئیم) به مانای خوهش خولک و ئارامه	هواردن huardin هه ردن، خواردن، له ئه وستا (hver هه قه ر) و (herne hengu هه نگو هه رنه) نووسراوه
هه ته yete یه رغه کردن، خار کردن به ئه سپ، له ئه وستا (yete یه ته) به مانای دهوین و ره سین و تی کۆشانه	هه وشه نگ hûşenğ hûşenğ ناویکی کورانه، له ئه وستا (heoşyenğhe هه ئوشیه نگره) نووسراوه
	هوهر hwer خوهر، خۆر، له ئه وستا (hevere هه قه ره) و (hiver هه قه ر) نووسراوه

ا

نا a (۱) ئەرىخ (۲) ئاغا (۳) گاهس «ئا بائ ئا نائ» (۴) ئانه، بگر (ف) (۱) بلى (۲) مخفف آقا (۳) شايد (۴) امر به گرفتن

ناا aa (۱) بەلەخ بەلەخ (۲) شك و دۆ دلى «فلانى كوشتم... ناا» (ف) (۱) بله بله (۲) شك و تردید

ئا ئهوه a ewe هەر ئهوه «كامپان توواي؟ ئانهوه» (ف) همان، آن یکی

ئا ئه يه a eye هەر ئه يه (ف) همین، این یکی

ئابا aba (۱) جل مه لا (۲) ئابات (۳) پاشگريگه «ئابا و ئه ژدا» (ف) (۱) عبا (۲) آباد (۳) پسوندى است

ئابات bat ئاباد (ف) آباد

ئابادان abadan (۱) ئاوه دان (۲) شارنگه له باشوور ئيران (ف) (۱) آبادان (۲) شهرى در جنوب ايران

ئابادانى abadanî ئاوه دان كريات (ف) آبادانى

ئابادىقن bad bün ئاوه دان كريات (ف) آباد شدن

ئاباد كردن abad kirdin ئاوه دانى كردن (ف) آباد کردن

ئابادى abadî (۱) ئاواي، ديه كه (۲) ئاوه دانى (۳) سووكه ناو عبدالله (ف) (۱) روستا (۲) آبادان، خوش منظر (۳) مخفف نام عبدالله

ئابان aban (۱) مانگ هه يشتم ئيرانى (۲) يا بان، ئويه بان (ف) (۱) ماه آبان (۲) شما بيائيد

ئاباوه ئه ژداد aba û ejdad بن وبنه چهك (ف) اصل و نسب

ئاباخ ئاناخ abaê a naê گاهس بائد يا نه (ف) شايد بيايد يا نيايد

ئابجهو abcewu ئاوجويه ك خوارده مه نييه، بيره (ف) آبجو

ئابرا abira (۱) برائ گه ورا (۲) سووكه ناو ئاغا برار (ف) (۱) داداش، برادر بزرگتر (۲) مخفف آقا برار

ئابرق abrû ئا و رۆ، شهرم (ف) آبرو

ئابرق بردين abrû birdin رۆ سيبه كردن، ناو زپانن (ف) رسوا کردن

ئابرقچين abrû çîn زهنگ زپيان (ف) رسوا شدن

ئابرقدار abrûdar هه لکه فتى (ف) بأبرو، متشخص

ئابريز abrêz قاورمه يگ ك بيجگه له پيازخ، گز و گيا كه نه تى (ف) قورمه، گوشت سرخ كرده اي كه پياز داغ و ادويه به آن مى افزايند

ئابرهز abwez ئاوباز «گ» (ف) شناگر

ئاپاردى apardî فيت فهن بازى «ل» (ف) حقه بازى

ئاپونچه apunçe ياپونچى، جوورئ كوله باله «ل» (ف) نوعى كينك بدون آستين

ئات at (۱) پيشگر كوومه ل «ئات عيال، ئات ئه شغال» (۲) پاشگر كوومه ل وكوو «باغات، هه شامات» (ف) (۱) پيشوند جمع و گروه (۲) پسوند جمع و ازدحام

ئاتاج atac مختاجى، هه وه جه (ف) احتياج

ئاتاجى atacî مختاجى (ف) نياز

ئاتاس atas ته سيار شه وان، وريايكه ر (ف) نگهبان

ئات عيال ati êeal خانه واده (ف) خانواده

ئاتك بووتك atikbûtik بن وبنه چهك (ف) اصل و نسب

ئاتك مووتك atik mûtik مووتك و مووتك (ف) اصل و نسب

ئات و عيال at û êeal ئات عيال (ف) خانواده

ئاته ر ater ئاير، ئاگر، ته ش «گ» (ف) آتش

ئاته ش ateş ئاير، ئاگر، ته ش (ف) آتش

ئاته شخان ateşxan تونخانه ئ حه مام (ف) آتشدان حمام

ئاته شخانه ateşxane تونخانه ئ سماوهر (ف) آتشخانه سماور

ئاتەشدان ateşdan تونخانەئى سماوەر [ف] آتسخانە سماور
ئاتەشكەدە ateşkede تەژگا، كوانى ئاگر پەرەسەيل [ف]
 آتسخكە
ئاتەشگا ateşga ئاتەشكە [ف] آتسخكە
ئاتەشە ateşe (۱) نەخوەشى جۆزام (۲) جوورئى نوورە «
 ئاتەشە بەئىدە لىد» [ف] (۱) بيمارى جدام (۲) نوعى نفرين
ئاتەشەپەرى ateşe perî جۆزامى، جوورئى نوورە [ف]
 جدامى
ئاتەشەدار ateşe dar جۆزامى [ف] جدامى
ئاتەشەگىرتى ateşe girtê جۆزامى، نوورپىگە [ف] جدامى
ئاتەشە وخورە ateşe û xwire ئاتەشە [ف] جدام
ئاتەشى ateşî (۱) رەنگ سۆيەر (۲) ئايم دپنە (۳) لاناوہ لە
 شاوہتى [ف] (۱) رنگ سرخ آتشی (۲) آتشین مزاج (۳) كنايە از
 شہوتى
ئاچام acam ويئشە، خۆپمە «گ» [ف] بيشەزار
ئاچان acan (۱) ئاژان، پاسەوان (۲) سووگەناو ئاقاجان [ف] (۱)
 پاسبان (۲) مخفف آقاجان
ئاچوپ açur خشت برشپائى [ف] آجر
ئاچۇل açul شەوچەرە، ئاجيل [ف] آجيل
ئاچەت acet (۱) ھاجەت (۲) تەور و تەورداس ... [ف] (۱)
 ظروف آشپز خانە (۲) تبر و تبرداس و ...
ئاچيل açil شەوچەرە، بايم و نخەو كشمش... [ف] آجيل
ئاچەر açer ھاجەر [ف] آچار
ئاچەردان açerdan ھاجەردان «ل» [ف] نوعى بافتنى كە
 سنگ چخماق و وسايل مربوط بە آن درآن نگهدارى مىکنند
ئاچەكبەرچەك açekiberçek ھۆرد كىردن، خاميش كىردن
 [ف] خرد كىردن، ازهم گسلاندن
ئاخ ax (۱) ھاوار وە دەم ژانەوہ (۲) خوہزئو «ئاخ نەمردام
 سۆرد بۆنياتام» (۳) وشەئى تارىف دانەوہ «ئاخ ئى شارە چەنى
 خوہشە» [ف] (۱) حرف درد (۲) كاشكى (۳) حرف تعريف، بەبە
ئاخان axan ناويگە كورپانە، سووگەناو ئاغاخان [ف] نامى
 مردانە، مخفف آقاخان
ئاخانن axanin بنوورە ھاخانن [ف] نگا ھاخانن
ئاختىف axi tif خلت سېنە، بەلغەم [ف] بلغم
ئاخداخ axidax (۱) كۆپەيگە لە قەسرشېرىن (۲) خوسە
 خواردن، ئاخ ھەلكيشان [ف] (۱) كوهى در قصرشېرىن (۲) آخ و

افسوس
ئاخىر axir (۱) زېز ئوہل (۲) مەگەر «ئاخىر مەر نەوہ تم نەچو
 « (۳) ھەمسائ، ئىتەر «ئاخىر ئىجوورە نىوہود تۆ كەيد» (۴) دۆيايى
 ھاتن «دنيا ئاخىر نەتوہ» (۵) دۆيايىن رووژ [ف] (۱) انتھا (۲) مگر
 (۳) اينكە (۴) پايان (۵) آخرت، عاقبت
ئاخىر بەر axir ber (۱) ئاخىر زگ (۲) بەر ئاخىرىن [ف] (۱) زايمان
 آخر (۲) آخىرىن برداشت
ئاخىرچار axir car ئاخىر بار [ف] آخىرىن بار
ئاخىرخەيىر axir xeýr (۱) پىربائى (۲) بەختەوہر [ف] (۱) نىك
 فرجام شىدن (۲) خوشبختى، خوشبخت شىدن
ئاخىر زەمان axir zaman دۆيايىن رووژ [ف] آخر زمان
ئاخىرسەر axir ser رووژ سەرئەنجام [ف] سرانجام، بار آخر
ئاخىرشەپى axir şerپە بەدئەپى، نگرىس [ف] بد فرجام
ئاخىركار axir kar سەرئەنجام، دۆيايىن [ف] سر انجام
ئاخىر وەداد axirwedad (۱) شەرئ ئاخىر كىردن، ئتتام
 حوجەت (۲) دۆيامەنەئى ھەرچىشتى [ف] (۱) اتمام حجت كىردن
 (۲) بازماندە ھەرچىزى، مثلاً ميوہ فروشى كە قسمت عمدە ميوہ
 اش را فروخته و مقدارى از آن با قيمانده كە آنرا «ئاخروہ داد
 « مىنامد
ئاخىرەت axiret پاش مردن، رووژ قىيامەت [ف] آخرت
ئاخىرەمىن axiremîn دۆيايىن [ف] آخىرىن
ئاخىرى axirئى ئاخىرەمىن [ف] آخىرى
ئاخىرئى axirê سەرئەنجام [ف] سرانجام، بالاخرە
ئاخىرىن axirîn دۆيايىن [ف] آخىرىن
ئاخ كىشان ax kîşan ھەناس ھەلكيشان [ف] آه كشيدين
ئاخلى axil خەرمانەئى مانگ «بنوور وەو مانگە چۆ ئاخلى دائە
 - سەوزەئى بالابەرز قەراول ئايە» [ف] ھالە ماہ
ئاخلى axil ئاخوپ، كىيان «ل» [ف] آغل
ئاخلى axilê خەرمانەئى مانگ (۲) ھەتتە كىردن (۳) كىيان
 (۴) ديوارىگە خىر دىرسى كەن ئەپائى پەرچىپىن كىيان [ف] (۱) ھالە
 ماہ (۲) محاصره كىردن (۳) كاھدان (۴) ديواركوتاه و مدور كەبە
 دور كاھ و كولش مىسازند
ئاخلىدان axilê dan ھەتتە كىردن [ف] محاصره كىردن
ئاخلى ھەلكيشان ax lê helkîşan ھەسەرەت خواردن [ف]
 حسرت خوردن
ئاخىن axin نىقەلتووز، پراو پىر [ف] آگنە، آگنە

ناخنین axinîn وه زوور ته پانن، ته پانن، ناخانن، له په هله وی (akenten ئاکه نتهن) تۆسریاس [ف] آگندن، در په لوی (akenten آکنته ن) نوشته شده

ناخینه وه axînewe ناخنین [ف] آگندن
ناخو xû (۱) ت تۆشی (۲) ئه ری خو [ف] (۱) تو گوئی (۲) آره، به

ناخوپ axwir جی خوراک ئاژهل، ناخ، له په هله وی (exwer ئه خوهر) و (exwerpitan ئه خوهرپتان) و له ئه وستا (akwere ئاکوهره) تۆسریاته [ف] آخور، آغول، در په لوی (exwer اخور) و (exwerpitan اخورپتان) و در اوستا (akwere آکور) نوشته شده

ناخ وداخ ax û dax بنووره ئاخ داخ [ف] نگا ئاخ داخ
ناخوف axuv خه رمان کوتان، کوتان خه رمان «ل» [ف] عمل خرمنکوبی

ناخول axwîl ناخوپ [ف] آخور
ناخون axwin مه لای عه جه م [ف] آخوند
ناخونی axwinî (۱) دبه که ئیگه له تیلانده بیشت (۲) به شی له زهق کشت وکال ک مالکانه ئ دهنه ناخون [ف] (۱) نام روستایی در تیلان دشت (۲) آن دسته از زمینهای کشاورزی که متعلق به آخوندهای منطقه بوده و مبلغی را که بعنوان «مالکانه» به خوانین می دادند به آخوند ها پرداخت می شد

ناخ وداخ ax û dax بنووره ئاخ داخ [ف] نگا ئاخ داخ
ناخ ونجید ax û nicîd ئاه و ناله «ل» [ف] آه و ناله
ناخ ونیز ax û nîz ئاخ ونجید «ل» [ف] آه و ناله
ناخ وهردان ax wer dan ئاخ هه لکیشان «ل» [ف] آه کشیدن

ناخه بانو axebanû ئاغابانوو، جوورئ ده سچن سفید و سییه یا سفید و سۆیه ره ک پیایل به سنه ئ سهره و [ف] نوعی دستار مردانه

ناخه زه axeza ناخیزه، ئاره ما «ل» [ف] جابجایی حیوان باردار که توام با درد است

ناخه لئوه axelêwe هه نه هه و هه هار، له زاروهیل تره ک کوردی «ناخلیقه، خاکه لئوه» تۆشن [ف] اوایل بهار

ناخه لکیش axhelkîş ئه زه ته مه ن [ف] آرزوی چیزی کردن ، حسرتمند

ناخه لکیشان ax helkîşan ناخین بۆن [ف] حسرت خوردن

ناخی axî یاخی، سه رکیش [ف] یاغی

ناخیزگه axêzge شوونه وار بنه په تی، شوون خیزیان [ف] مصدر، خاستگاه، بن

ناخیزه axêze بنووره ئاره ما، ناخه زا [ف] نگا ناخه زا

ناخین axîn ئاخ هه لکیش [ف] آه سرد کشیدن

ناخین داخین axîn daxîn ئاخ کیش، ئه زه ته مه ن [ف] حسرتمند

ناخیه axye ئه خیه، ناخوپ «ل» بنووره ناخوپ [ف] نگا ناخوپ

ئاد ad قه رار، شه رت [ف] عهد

ئاداگ adak وشکانی ناو ئاو «گ» له زاروهیل تره ک کوردی «ئاد، دۆرگه» وله تۆرکه مه نی «ئادا» تۆشن [ف] جزیره، در دیگر گویشهای کردی «ئاد، دۆرگه» و در ترکمنی «ئادا» گویند

ئادپ adîr نیشته ر «گ» [ف] نشتر، چاقوی رگ زنی

ئادهر ader کوره مازی «گ» [ف] اصیل، باخانواده

ئادهم adem باپیر ئایم بنووره ئایم [ف] آدم، نگا ئایم و ترکیباتش

ئاده ی adey هان دان [ف] زود باش

ئادی adî (۱) ئه ری دی، ئه ری (۲) درسه، ئه وه سه [ف] (۱) آره دیگه (۲) چرا، درست است

ئادیده وئامین adîde û amîn ئاندیده و ئامین [ف] تاکید بر اجابت آمین

ئار ar (۱) جیگه «نसार» (۲) نه نگ، له ئه وستا (erye ئه ریه) وه مانای شرافته و ئی وشه له وه گریاس [ف] (۱) پسوند مکان (۲) عار، ننگ، در اوستا (erye اریه) به معنی شرافت است

ئارا ara (۱) ناویگه کورانه (۲) هاما «زهق ئارایگه» له فه رانسهی (aren) وه جائی هاما ریگ ک ئیای ده ئر گرتن ته خت وتران که ن تۆشن و له لاتین (area) وه جایگ ک ئیای خه رمان کوتان پیه نه وه که ن تۆشن (۳) دووسی، هات وچوو کردن [ف] (۱) نامی مردانه (۲) زمین هموار و صاف، در فرانسه (aren) به محلی که آن را صاف کرده و در آنجا تئاتر برگزار می شود گویند و در لاتین (area) به محلی که برای کوبیدن خرمن پهن و صاف می کنند گویند (۳) دوستی

ئاراز araz نه خوهرشی، دهرد و خوهره ئ فره، له سه کزی

«ناراز» وه خۆن دلخواردن ئۆشن [ف] بیماری، درد، ناخوشی ناشی از غم و اندوه در سکزی «ناراز» به معنی خون دل خوردن است

نارازانن arāzanin رازانن [ف] آراستن، پیراستن

ناراز دلتهنگی arazi diftenġî دهرد خوهی وهتن [ف] ابراز دلتنگی کردن، ابراز احساسات کردن

نارازکردن araz kirdin له خوسه دهق کردن [ف] دق کردن، سکتە کردن

ناراسه arase ناراسته، رازاو [ف] آراسته

ناراشت araşt رازانن «ل» [ف] آرایش کردن

ناراکردن ara kirdin هامارکردن زهق [ف] هموار کردن زمین کشاورزی

نارام aram (۱) هیمن، له ئهوستا (arem نارهم) تۆسر یاس (۲) ناویگه کورانه [ف] (۱) آرام، در اوستا (arem آرم) نوشته شده (۲) نامی مردانه

نارام بریان aram biryan نهسرهویان [ف] بیقرار شدن، دلهره داشتن

نارام بۆن aram bün سرهویان [ف] آرام شدن

نارامدبگری aramid bigrê بسرهویه [ف] آرام بگیر

نارامشت aramişt ئاشاس، ئاساشت [ف] آرامش، آسایش

نارام کردن aram kirdin دلداری دان [ف] آرام کردن، تسکین دادن

نارام گرتن aram girtin نارام بۆن [ف] آرام گرفتن

نارامی aramî (۱) وه نهرمی (۲) ئاسودهئی [ف] (۱) به نرمی و آرامی (۲) با آسودگی خیال، با آرامش تمام

ناران aran [ف] زمین پهن و صاف

نارانله aranle دیهکهیگه له سۆنقۆر [ف] روستایی در سنقر

نارایشت araêşt رازانن [ف] آرایش

نارخا arixa (۱) تین دل شکیان (۲) ئهزدهتهمن [ف] (۱) بر طرف شدن عطش و میل درونی، ارضا شدن (۲) در حسرت چیزی بودن

نارخه arxe گاوس «ل» [ف] نگا گاوس

نارخهپان arxeþan دلنیا بۆن، له تورکی «نارخایان» ئۆشن [ف] آرام شدن و آتش هوس خاموش شدن، در ترکی « نارخایان» گویند

نارد ard گه‌نم یاجۆیهی هه‌ریاگ، له ئهوستا (eşe ئه‌شه) و

له په‌هله‌وی (art ئارت) و (artek ئارتهک) و له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «ئاش» ئۆشن [ف] آرد، در اوستا (eşe اشه) و در په‌لوی (art آرت) و (artek آرتک) و در دیگر گویشهای کردی «آش» گویند

ناردای ardawî (۱) ئاردین (۲) لاناوه له توومهت له خوهی دان [ف] (۱) آلوده به آرد (۲) خود را متهم کردن

ناردایژ ardawêj (۱) ئه‌و شوونهی ک ئارد له لیۆه‌ی هاپ تیه‌یده ده‌یشت (۲) لیۆه‌ی کوچگ هاپ [ف] (۱) جای بیرون ریختن آرد از سنگ آسیاب (۲) لبه آسیاب سنگ

نارد به‌ره ard behre ئاردوه‌ره، به‌شی له ئارد ک دهنه ئاسیوان [ف] سهمی از آرد که به آسیابان می دهند

ناردپه‌ینگ ard peîng (۱) ئاقتیه‌نگ، ئاردینگ ک که‌نه‌ی بان خوونی تا خه‌ۆر نه‌چه‌وسید (۲) لاناوه له دۆیه‌ت چاخ ومه‌س (۳) لاناوه له دۆیه‌ت ره‌نگین و ته‌مهل [ف] (۱) آردی که روی تخته‌ی پهن کردن خمیر می‌ریزند و خمیر را پهن می‌کنند (۲)

کنایه از دختر تپل و زیبا (۳) کنایه از دختر زیبا و تنبل

ناردپه‌ینگ ard pyenig بنویره ئاردپه‌ینگ [ف] نگا ئارد

په‌ینگ

ناردچنگال ard çingal چنگال [ف] نگا چنگال

ناردپوو ard rû ئاردکیش «ل» [ف] نگا ئاردکیش

ناردشوو ardşû جووری چه‌لوا «ل» [ف] نوعی حلوا

ناردشیر ardi şîr بنویره ئاردووله [ف] نگا ئاردوله

ناردکیش ard kîş پاروویگ ک وه‌ردوولان وه پی پاک‌که‌ن [ف] پاروی آرد کش زیر سنگ آسیاب

ناردگن ardigin سرتیجگ [ف] سنجد

ناردلوف ardluv ئاردپوو «ل» [ف] نگا ئاردپوو

ناردمالک ardmafîk تیکه په‌روویگ ک بن خه‌زینه‌ی ئاسیوا وه پی پاک‌که‌ن [ف] کهنه‌ای که ته مانده آسیاب را با آن پاک می‌کنند

ناردین ardin هاوردن، له سه‌کزی «نارده» ئۆشن [ف] آوردن، در سکزی «نارده» گویند

نارد ناو دپگ ardi naw dirîg لاناوه‌له سه‌ره له لئ شیویان [ف] کنایه از سر درگمی

نارد و رۆن ard û rûn جووری خوارده‌مه‌نیه له ئارد و رۆن [ف] کاجی

ناردولک ardûfik خوارده‌مه‌نییگه له ئارد وسه‌ونزی و... [ف]

خوراکی از آرد و سبزی

ناردوله ardufe nardoolk «ل» نگا ناردولک

ناردوله‌شیر ardufeşîr ناردوله نوله شیر کولانن و خواردن

«ل» خوراک «ناردوله» را در شیر جوشاندن و خوردن

نارد وه‌نارد ard we ard (۱) گان وه گان (۲) بسان و بیه

«ل» (۱) فاعل و مفعول شدن (۲) داد و ستد، بده بستان

ناردوره ardwere ناردبه‌هره «ل» نگا ناردبه‌هره

ناردوره ardwere ناردبه‌هره «ل» نگا ناردبه‌هره

نارده‌شوله arde şüle چۆ نارد هه‌پيائ و ناسياو کريائ «ل»

به مانند آرد آسیاب شده و خرد شده

نارده‌شویه ardeşüye جوورئ دارُ به‌پۆیه ک تۆزی هه‌پیه‌پد

و نارده‌کینه نوعی از بلوط که خوب آرد می‌شود و خود به

خود حالتی آردگونه دارد که به عنوان خمیر برای پخت نان از

آن استفاده می‌شده

ناردک ardek هه‌ن هه‌ن پپ کردن شیره‌ئ خه‌لیه و خه‌رمان

«ل» مرحله‌ای از رشد غلات که دانه‌ها به صورت گرده

هستند، گرده افشانی غلات

نارده‌کین ardekîn ناردین «ل» آغشته به آرد

نارده‌مشار arde mişar خاکه نئه «ل» خاک اره

نارده‌وا ardewa خوارده‌مه‌نیگه له شه‌که‌ر و نارد و رۆن و

سه‌ونزی له سه‌کزی «نارداه» تۆشن «ل» آشی است مرکب از

شکر و آرد و روغن و سبزی، در سکرزی «نارداه» گویند

نارده‌واپه ardewarê (۱) به‌خشین نارد (۲) بنووپه نارد

وه‌ره «ل» (۱) بخشش آرد (۲) نگا ناردوره

ناردی ardî ناردین، وه ناردوه بۆ «ل» آلوده به آرد

ناردین ardîn ناردی، نارده‌کین «ل» آلوده به آرد

نارزن arzin نارزن، چناکه «ل» چانه

نارزن arzen نارزن «ل» چانه

نارژنگ arjing نه‌رجن «گ» نگا نه‌رجن

نارُشک arişk نارووق، قرقنه، قورقنی «ل» آروق

نارغوت arxüt ده‌سه‌لخورت «ل» نگا ده‌سه‌لخورت

نارغه arxe کور بۆن «ل» تجمع

نارگ arig ناگر «گ» «ل» آتش

نارمهن arimen ناریمهن «گ» «ل» اهرمن

نارنج arinc به‌له‌مرک، قنگانیسک «ل» آرنج

نارنگ aring (۱) نه‌خوه‌شی ناژه‌له (۲) ژه‌نگ گه‌نم و جۆیه (۳)

ساوړ «ل» «ل» (۱) بیماری احشام (۲) زنگ غلات (۳) شبج

ناروو arû هاروو، بیخ دئان «ل» لته

ناروق arû ناروو «ل» لته

ناروانه‌سییه arwane sîye به‌د نه‌زه‌ر «ل» سق سیاه

ناروقته arufte کارامه «ل» «ل» کارآمد، مجرب

ناروق arûq نارُشک، قرقنه «ل» آروق

نارون‌ناوا arünawa نارین‌ناوا، ناو زۆنه‌ئ شارُ شاباد، له

نه‌وستا (arunyawa نارونیاوا) تۆسیایه کُ زندان «سولوسو

نو» ناسیار وه نارون بۆیه، وامه‌نه‌ئ نه‌و زندانه ها له «چیا

خشت» له رۆیه‌پۆ به‌یره‌ی «ل» نام قدیم شهر اسلام‌آباد غرب،

در اوستا (arunyawa آرونیاوا) نوشته‌شده که محل زندانی

شدن «سولوسونو» ملقب به «آرون» بوده، بقایای این زندان

در «چیاخشت» روستای (ونایی) نزدیک شهر اسلام‌آباد غرب

است

نارهاتن ar hatin نه‌نگ داشتن «ل» ننگ داشتن از انجام

کاری

ناره are ناسوو «ل» «ل» بلندی کوه، حد فاصل آخرین

نقطه زمین با آسمان

ناره‌زور arezû (۱) دلپه‌سه‌ن، دلخواز، له نه‌وستا (azî نازی

) و له په‌هله‌وی (arzuk نازوک) تۆسریاس (۲) ناویگه ژنانه

«ل» (۱) آرزو، در اوستا (azî آزی) و در په‌لوی (arzuk

آرزوک) نوشته‌شده (۲) نامی دخترانه

ناره‌زومهند arezûmend ته‌میار، تاسه‌دار «ل» آرزومند

ناره‌سه arêse (۱) نارسه (۲) نازل بۆن «ل» (۱) آراسته شده،

تدارک دیده شده (۲) نازل شدن بر، فرود آمدن بر، اجل معلق

ناره‌ش areş ناویگه‌کوپانه، له نه‌وستا (rexşe ره‌خشه) وه

مانائ کارامه له تیره‌نازیه و له نه‌رمه‌نی «نارشین» و «نار

سن» وه مانائ مه‌رد و په‌هله‌وان له‌ئ ناوه وه‌رگتیر بۆیه و له

فه‌رانسه (archer) وه مانائ تیره‌نازه «ل» آرش، نامی مردانه

، دراوستا (rexşe رخشه) نوشته شده و در ارمنی «آرشین»

و «آرسن» هر دو از این نام مشتق شده که به معنای مرد و

پهلوان است و در فرانسوی (archer) به معنای تیر انداز ماهر

است

ناره‌ما arema پاورِ خسن، لیمان، هه‌ن هه‌ن زایین له کرمانی

«لیمار» تۆشن «ل» زمان زایمان حیوانات که ماده لزجی از

شرمگاه به بیرون می‌تراود، در کرمانی «لیمار» گویند

نارها تن (ar hatin ۱) قووز بۆن (۲) وه پۆا ناتن (ف) ۱) مغرور

بودن در... (۲۰۰۰) شرم کردن، رو در بایست داشتن

ناریخت arixt خوهزیو، ئاوخت (ف) ایکاش، دریغ

ناریختا arixta ناریخت، ئاوخت (ف) کاشکی، ایکاش

نارینئاوا arinawa ئارقون ئاوا (ف) نگا ئارقونئاوا

ناز az هاز، توان (ف) توان، نیرو

نازا aza (۱) نه ترس، زاتدار، له ئه وستا (azav نازا ف) وه

مانائ چالاک و زرنگه (۲) نازاد، ویل (۳) په ل، ئه نام «نازای له

گیانم نییه ژان نه که یید» (۴) ته ندروس (۵) زیز شکیای، واته «ئا

= پیشگر نه فیه + زا = زام، زهم» واته بئ زام (ف) ۱) نترس،

شجاع، در اوستا (vaza آزاو) یعنی چالاک (۲) آزاد، ول (۳)

اعضاء، اندام (۴) تندرست (۵) بی نقص، سالم، عبارت است از

«ئا = پیشوند نفی + زا = زخم» بدون زخم، سالم

نازابرمن aza birmin توخول، ئه و که سه ک هه له پله که یید

و کاریگ ک وه رواله ت خوهی پیش چوو خراو که یید (ف) مخل،

آنکه کاری را که روال عادی را طی می کند خراب می کند

نازابه پ aza per زیز گه نه په پ (ف) پراهی اصلی پرندگان

نازاد azad (۱) سه رخواه، رزگار، له ئه وستا (azate نازاته

) وه فورس باستان (adate ناداته) توسریایه (۲) ناویگه

کوپانه (ف) ۱) آزاد، در اوستا (azate آزاته) و در لغت فرس

باستان (adate آداته) نوشته شده (۲) نامی مردانه

نازادنازاد azadazad گه مه یگه (ف) بازبی کودکانه که در آن

یک دسته چیزی را نشان می کنند و از آن محافظت می کنند و

دسته دیگر بایستی به آن دست بزنند

نازادبۆن zad bün (۱) له ژیز باریگ دهر چین (۲) له گیر و

گرفت دهرچین (ف) ۱) آزاد شدن (۲) در رفتن، از مخمسه آزاد

شدن

نازادکردن zad kirdin (۱) له گیر و گرفت دهرکردن که سیگ

(۲) له زندان و هردان (۳) له ژیز دهین که سی نه منن (ف) ۱) و

(۲) و (۳) آزاد کردن

نازادی azadî سه رخواه بۆن (ف) آزادی

نازار azar (۱) ئیش و ژان، له ئه وستا (azar نازار) توسریایه

(۲) نه خوهشی سفلیس، له سه کزی «نازار» توشن (ف) ۱) آزار،

در اوستا (azar آزار) نوشته شده (۲) بیماری سفلیس، در

سکزی «نازار» گویند

نازار دان azar dan ئه زیه ت کردن (ف) آزار دادن

نازاردلتهنگی azari diftengi نازار دلتهنگی (ف) ابراز

دلتنگی کردن

نازار دی azar di ئه زیه ت کریای، نازرده بۆ (ف) آزرده شده

نازار سن azar se نه خوهشی سل «ل» سن، سپه لاک،

سپه لاک وه مانای پفییه (ف) بیماری سل

نازاله azale ته پگه لاس مانگا ک وشکی کهن و له جیاتی

سووته مهنی له زمسان سزفن (ف) سوختی که از فضولات

حیوانی بویده گاو تهیه می شود و در زمستان به جای چوب

می سوزانند

نازام azam بئ مزه تم (ف) من تندرستم

نازان azan بئ مزه تن (ف) آنها تندرستند

نازان ئوزان azan üzan دیه که یگه له چه مه مال سه حنه

(ف) روستایی در چمچمال صحنه

نازا و باز aza û baza نازا ولون (ف) سالم و تندرست

نازا ویلا aza û bifa نازا ولون «ل» (ف) تندرست

نازا ولون aza û liwin نازا ویلا (ف) تندرست

نازای azay (۱) ت بئ مزه تی (۲) ئه نام «نازای گیانم ژان که یید

« (۳) ساقی «نازای له گیان نه یشت» (۴) نۆزی «نازای هات

« (ف) ۱) تو سالمی (۲) اندام، اعضاء (۳) سالمی، بینقصی

(۴) سریع، فوری

نازاید azayd بئ مزه تی (ف) سالمی

نازایم azaym بئ مزه تیم (ف) سالم هستیم

نازاین azayn بئ مزه تین (ف) سالم هستید

نازایی azayî بنوپه نازای (ف) نگا نازای

نازیده azirde رهنجیای، نازار دیده (ف) آزرده شده، رنجیده

خاطر

نازیده بۆن azirde bün رهنجیان، توریان (ف) آزرده شدن

نازیده کردن azirde kirdin رهنجان (ف) رنجاندن

نازیه و بازیه azirê û bazirê نازله و بازله (ف) بالغ

نازفته azifte نازلده، نارسه (ف) اجل معلق، مثل اجل معلق

نازگار azigar یه ئ پشت، وه ته مامی (ف) مداوم، بی کم و

کاست

نازما azma ئه زما، له ئه وستا (ama ئاما) و (ma ما) و له

په هله وی (azmayşn نازمایشن) توسریایه (ف) آزمایش، در

اوستا (ama آما) و (ma ما) و در پهلوی (azmayşn

آزمایشن) نوشته شده

نازماین azmaîn سه‌نگین و سووک کردن [ف] آزمودن
ناژلده azifde سه‌ر ره‌سین، له ناکاو هاتن «تا ناوی بردم
 ناژلده هات» [ف] سر رسیدن، سبز شدن، مانند اجل معلق سر
 رسیدن

ناژله‌ویازله azife û bazife ناژره‌ویازره [ف] بالغ

ناژوبه‌زه az û beze ده‌ین و گونا [ف] دین و مدیونی

ناژووخه azûxe ناژووخه [ف] آذوقه

ناژهر azer (۱) مانگُ نوهمُ ئیرانی (۲) ناویگه ژنانه [ف] (۱) ماه
 آذر (۲) نامی دخترانه

ناژهو azew جائل بی ژن یا دۆیهت بی شوق، له ئه‌وستا)
 azerme (ناژهرمه) واته همه‌میشه جوان تۆسریایه و)
 azermîduxt (ناژهرمیدوخت) یانی «ئا: پاشگر نه‌فی + زهرم
 : پیری + دوخت: دۆیهت» یانی دۆیهت همه‌میشه جوان وه هه‌ر
 وه‌ها «ئا = پاشگر نه‌فی + زهو = زهم، زام» واته زه‌خم
 نه‌کریاک [ف] جوان، بکر، در اوستا (azerme آژرمه) به
 معنی همیشه جوان و (azermîduxt آژرمیدخت) مرکب از
 «آ: پیشوند نفی + زرم: پیری + دخت: دختر» است که به
 معنای دختر همیشه جوان است و یا «ئا = پیشوند نفی + زهو
 = زخم» به معنی زخم نخورده

ناژه‌وانه azewane (۱) شیرینی پاکیه‌م بمارکی منال (۲)
 پۆلیگ کُ برای گه‌ورای ژندار ده‌یته برای ناژهو [ف] (۱) شیرینی
 تولد نوزاد (۲) مبلغی از ارث که برادر بزرگتر به برادر کوچکتر
 جهت ازدواج می‌دهد

ناژه‌وهن azewen ناژه‌ونه، جه‌مات ناژیه‌تیار [ف] عزا دار

ناژه‌ونه azewne ناژه‌وهن [ف] عزاداران

ناژه‌وی azewî بنووپه ناژهو [ف] نگا ناژهو

ناژیده‌ن azîden داره‌را کریائی و رازوه «گ» [ف] آماده و
 آرایش کرده

ناژیه‌ت azyet تازییه، خه‌م داگرتن ئه‌پای مردی [ف] ماتم، عزا
ناژیه‌تیار azyet bar خه‌مبار [ف] عزادار

ناژیه‌تی azyetî ناژیه‌تباری [ف] سوگواری

ناژیه‌تی گرتن azyetî girtin ناژیه‌تباری کردن، پرس گرتن
 [ف] مراسم سوگواری بر پا کردن

ناژیه‌تی میژدان azyetî hêz dan نه‌ریتیه‌گه له ناو کورده‌یل
 کُ دۆیائی چلمُ گرتن چنه مالّ که‌س و کارئیان و داوا که‌ن دلنگُ
 سییه له‌وه‌ر درارن جار وه‌ختی یه‌ئ ده‌س دلنگُ نوو ئه‌ولُ

که‌له‌ئ قه‌ن یا کیسه‌یگ خنیه‌ وه‌لا به‌ن و مکیس ئه‌و که‌سه
 که‌ن کُ گله‌و بیته‌ید وه‌یجوره سپاس که‌ن له‌و که‌سه کُ له
 ناژیه‌تی ساو مردی به‌شدار بۆیه [ف] مراسمی که طی آن رخت
 عزا و سوگواری را از میان اقوام برمی‌گیرند و معمولا یک دست
 لباس نو به همراه کله قند و حنا پیشکش می‌کنند

ناژ‌ج aj (۱) دۆزانن له‌ته ده‌وار (۲) هه‌ژار، نه‌دار «ل» [ف] (۱)
 کوک زدن قسمتهای سیاه‌چادر (۲) ندار، فقیر

ناژ‌جک ajajik (۱) ناژ‌جگی (۲) کیژکاوپ [ف] (۱) خمیازه (۲) نگا
کیژکاوپ

ناژ‌جکی ajajikî ناژ‌جگی «گ» [ف] خمیازه

ناژ‌جانن ajajiganin ناژانن [ف] نگا ناژانن

ناژ‌جگی ajajigi (۱) ده‌مه‌کاوکی، ناژ‌جک (۲) تر بکیش، کیژ
 کاوپ [ف] (۱) خمیازه (۲) کشش اندام، برای رفع خستگی، بدن را
 منقبض و منبسط کردن

ناژ‌ال ajal (۱) جووری ره‌نگ کردنه‌وه‌ئ به‌ن مه‌وجانه ک گولُ
 به‌پق وه‌لُ ره‌نگُ سییه قاتی که‌ن (۲) ناژهل، ساوه‌یل (۳) گژ و
 گیا [ف] (۱) نوعی از انواع رنگرزی که در آن گل بلوط را پخته
 و با رنگ مشکی مخلوط کرده و رنگرزی می‌کنند (۲) دام و
 احشام (۳) گیاه، علف

ناژان ajan (۱) کشکی (۲) قنجه‌قنجه کردن ئه‌پای سیم که‌سُ
 یه‌کله [ف] (۱) نگهبان (۲) خلانیدن، قنجه قنجه کردن برای سوم
 کس مفرد

ناژانن ajanin هاژانن، قنجه‌قنجه کردن [ف] خلانیدن

ناژاننه‌وه ajaninewe ناژانن [ف] خلانیدن

ناژاوله ajawle ناژاوه [ف] آشوب

ناژاوه ajawe ناژاوله [ف] آشوب

ناژن ajin کونا کونا کردن «بکه‌ره‌مه گونووژ ناژن - بۆشه
 پی‌م که‌یخودا ژن» [ف] سوراخ سوراخ کردن

ناژنی ajinî مه‌له‌وانی «ل» [ف] شنا کردن

ناژنین ajinin (۱) ناژنی (۲) ناژانن [ف] (۱) شنا (۲) نگا ناژانن
ناژوو ajû له‌وه‌پیان، له‌وه‌پانن «شه‌واژوو» له‌په‌هله‌وی (ajû
 ژوو) و (ajûtin ژووتن) وه مانائ سلا دانه [ف] به چرا بردن،
 چرانیدن، در په‌لوی (ajûtin ژوو) و (ajûtin ژووتن) به معنی بلع
 و بلعیدن است

ناژوووان ajuwan (۱) ناویگه کوپانه (۲) همه‌میشه حازر له
 زارواوه‌یل تره‌ک کوردی «ژوان» وه جی دیدار کردن تۆشن (۳)

کویه یگه له بیله وار (ف) (۱) نامی مردانه (۲) همیشه حاضر، در دیگر گویشهای کردی «ژووان» به وعده گاه گویند (۳) رشته کوهی در بیله وار

ناژودان ajû dan شه‌واژودان (ف) بردن گله در شب جهت چرا

ناژهل ajef ئەشغال، ناژال (ف) دام و احشام

ناژهدار ajef dar چوودار (ف) چوودار، رهمدار

ناژهداری ajef darî ئیوهت کردن ئەشغال (ف) دام داری

ناژهوان ajewan (۱) شه‌واژودان (۲) بنووپه ناژووان (ف) (۱)

چوپانی که شبها گله را به چرا می‌برد (۲) نگا ناژووان

ناژیاگ ajyag ناژیان، هاژیان (ف) انجیده، سوراخ سوراخ شده

ناژیان ajyan هاژیان (ف) انجیدن، سوراخ‌سوراخ شدن

ناژیای ajyaê هاژیای (ف) انجیده‌شده، سوراخ شده

ناژییر ajîr یه‌په‌وش‌دار «گ» له زاراهیل تره‌ک کوردی «ژییر» «وه مانای داناسه وه‌ژییر ناویگه کورانه له‌ئ وشه وه‌رگنیر بویه (ف) باهوش، در دیگر گویشهای کردی «ژییر» به معنی باهوش

است و هژییر که نامی مردانه است از همین واژه مشتق شده
ناژیین ajîn دیه‌که‌یگه له سۆنقۆر کۆ تۆرکی ئۆشن (ف) روستایی در سنقر با گویش ترکی

ناژییه ajîye جوویری گیوه‌س (ف) نوعی گیوه

ناس as (۱) ته‌کخال پاسور (۲) بیزار، شه‌که‌ت، ئەره‌وییه (ف)
(۱) تکخال بازی (۲) بیزار، خسته «عاص» عربی است
ناسا asa (۱) وینه‌ئ، وه‌کۆ (۲) گوچان (ف) (۱) مانند، آسا (۲) عصا

ناساره asare ئەساره، هه‌ساره (ف) ستاره

ناساره چیل‌چیل asare çîlçîl ناساره شپ‌شپ، گه‌مه‌یگه منالانه (ف) بازی کودکانه

ناساره‌خوپ‌خوپ asare xwîr xiwîr گه‌مه‌یگه منالانه کۆ سهر به‌ئێ ئیجوره‌سه «ناساره خوپ‌خوپ گه‌چه‌له گوچان - خوه‌دان به‌نه‌لا هاتم ئپادان» (ف) بازی کودکانه

ناساره‌زله asare zîfe زلگه، هه‌ساره‌ئ په‌روین (ف) ستاره پروین

ناساره‌زلگه asare zîfge ناساره زله (ف) ستاره خوشه پروین

ناساره شپ‌شپ‌شپ asare şîpşîp بنووپه ناساره چیل چیل

(ف) نگا ناساره‌چیل‌چیل

ناساش asaş ئاشاس (ف) آسایش

ناسان asan ره‌حه‌ت، هاسان، له په‌هله‌وی (asan ناسان) تۆسریاس (ف) راحت، آسان، در په‌لوی (asan آسان) نوشته شده

ناسای asay ئاسا «خوهم ئاسای» (ف) آسا، مانند

ناسایش asayîş ئاشاس (ف) آسایش

ناسایشت asayîşt ئاشاس (ف) آسایش

ناستاره astare ناساره «ل» (ف) ستاره

ناستاره‌به‌گل astare begil رووژه‌یل نوهم ونووزده‌هم و بیس و نوهم هه‌ر مانگ کۆ باوه‌ر مه‌ردم یه‌سه کۆ نامه‌ی تیه‌رید «ل» (ف) اعتقادی در میان مردم «لر و لک» وجود دارد که روزهای نهم و نوزدهم و بیست و نهم روزهای نحس است که بر اساس حرکت ستاره‌گان برآورد شده

ناستمو astmû ناسمان «ل»، بنووپه ناسمان (ف) نگا ناسمان

ناسک ask ناسی، خه‌زال، ئاهوو، له هندی (asev ناسه‌ف) و له ئەوستا (asu ناسو) و (asev ناسه‌ف) و له سانسکریت (asev ناسه‌ف) له په‌هله‌وی (ahûk ئاهووک) و (ahûg ئاهووک) و له سوغدی (asuk ناسوک) ئۆشن (ف) آهو، در هندی (asev آسو) و در اوستا (asû آسو) و (asev آسو) و در سانسکریت (asev آسو) و در په‌لوی (ahûk آهووک) و (ahûg آهووک) و در سغدی (asuk آسوک) گویند

ناسکانه‌دهو askane dew وینه‌ئ ناسک ده‌وین (ف) همانند آهو دویدن

ناسکه‌دهو aske dew وکۆ ناسک ده‌وین (ف) مانند آهو دویدن

ناسکه‌مل askemil مل به‌رز و په‌نگین (ف) همانند آهو رعنا
ناسمان asman به‌رزایی هه‌وا، ناسمین، له ئەوستا (esme ئەسمه) و (esmen ئەسمه‌ن) تۆسریاس، له سه‌کزی «ناسمو» «ئۆشن (ف) آسمان، در اوستا (esme اسمه) و (esmen اسمن) نوشته شده، در سکزی «ناسمو» گویند

ناسمانی asmanî وه‌رنگ ناسمان (ف) آبی آسمانی

ناسماوا asmawa به‌شینگ گه‌ورا له چه‌رداو (ف) بخشی بزرگ درچرداول

ناسمن asmin ناسمین «ل» (ف) آسمان

ناسمین asmîn ناسمن، ناسمان [ف] آسمان
ناسن asin جووری فلزه، له یوونانی «ناسن» توشن و له سمنا (ason ناسون) توشن [ف] آهن، در یونانی «آسن» و در سمنا (ason آسون) گویند
ناسنجاو asincaw مسینه، مسوار [ف] ظروف مسین
ناسندرگ asin dirîg گیایگه دیگدار [ف] نوعی گیاه خاردار
ناسنپورا asin rûwa کارهبا [ف] آهنربا
ناسنکوت asin kwit (۱) مهکینه ناسن کوتان (۲) ناسن داریزای [ف] (۱) دستگاه آهنکوب (۲) آهن قراضه
ناسنگر asinger (۱) ناسن ناسن، له پهلهوی (asînger ناسینگر) و (asînker ناسینگر) توسریاس (۲) نازناو کاوه [ف] (۱) آهنگر، در پهلوی (asînger آسینگر) و (asînker آسینگر) نوشته شده (۲) لقب کاوه آهنگر
ناسنی asinî ناسنین، وهکوو ناسن [ف] آهنی
ناسنین asinîn ناسنی، له پهلهوی (asinîn ناسنین) توسریاس [ف] آهنی، در پهلوی (asinîn آسنین) نوشته شده
ناسوو asû (۱) بهرزایی، بلینی، له ئوستا (uske ئوسکه) و (usna ئوسنا) وه مانای بلین و بلین پایه توسیایه (۲) پایمانه ناسمان [ف] (۱) بلندی، در اوستا (uske اوسکه) و (usna اوسنا) نوشته شده به معنای بلند و بلند مرتبه (۲) افق
ناسووار asuwar پاک، گهورا، رهبانی «ناووسنای مینای چه سهر- تیخ دژ دهم به سا نه که مهر- نه سینم مهکنیوو خولاسه گه وههر- زات ناسوارنان نامه شهن هتددر» له وشه نئهورا وهرگتیر کریاس، له سانسکریت (asura ناسورا) و (asure ناسوره) وه مانای رووحانی و پاک له ریشه نئهورا گیراس [ف] پاک، بزرگ، روحانی، مشتق از واژه «اهورا» در سانسکریت نیز (asura آسورا) و (asure آسوره) برگرفته از اهورا و به معنی روحانی است
ناسوده asûde بیخه، رهعت [ف] آسوده
ناسودهیی asûdeyî بیخه می [ف] آسودهیی
ناسوور asûr کشت وکال «گ» [ف] کشتزار، مزرعه
ناسهر aser ناستهر، که تیغه «سهر ناسهر دیواره گه خاس بکه» [ف] آستر
ناسهک aseka ناسیو دسی «ل» [ف] آسیاب دستی
ناسهوار asewar (۱) لانه ما، لانه زج «دار له داری، ناسن له

داری، بهن له ناسهواری» (۲) شوون، تۆر [ف] (۱) نژاد، نسل (۲) آثار
ناسی asî (۱) بیزار، شهکته (۲) گهنمی ک وه ناسهک هژرد بویه «ل» [ف] (۱) بیزار وخسته (۲) گندمی که با آسیاب دستی خرد شده
ناسین asê (۱) ناهوو (۲) جووری چیخه [ف] (۱) آهو (۲) نوعی چیخ
ناسیا asya به شینگ گهورا له چووار قورپنه نئ دنیا [ف] قاره آسیا
ناسیو asyaw جائ هه پین نارد، له پهلهوی (asyap ناسیپ) و (asyaw ناسیو) توسریایه له سهکزی «ناس» توشن [ف] آسیاب، در پهلوی (asyap آسیاب) و (asyaw آسیا) نوشته شده و در سکزی «آس» گویند
ناسیوان asyawan لووینه [ف] آسیابان
ناسیو قرمز asyaw qirmiz دیه که تیگه له قلا شاین [ف] روستایی در قلعه شاهین از توابع سرپل ذهاب
ناسیل asîl تیزاو [ف] اسید
ناسیمه asîme ناسینداری «گ» [ف] دیوانه وار، مانند دیوانه گان
ناسین asîn جن خو [ف] دیوانگی، پتیاره ای
ناسیندار asîndar جن خودار [ف] دیوانه صفت
ناسیو asêw ناسیو «ل»، بنووره ناسیو [ف] آسیاب، نگا
ناسیو
ناسیبه asîye (۱) ماده مه دوره (۲) ناویگه ژنانه [ف] (۱) آهوی ماده (۲) نامی زنانه
ناش aš (۱) جووری خوارده مهنی (۲) لووینه (۳) بنووره نارد (۴) گیس [ف] (۱) آش (۲) آسیابان (۳) آرد، نگا نارد (۴) زلف، گیس
ناشار ašar (۱) هشارشار «ل» (۲) قایم کردن «ل» [ف] بازی قایم موشک (۲) پنهان کردن
ناشاردن ašardin شارندنوه «ل» [ف] پنهان کردن
ناشاریا ašarya شاریادهو [ف] پنهان شد
ناشاز ašaz ناساش [ف] آسایش
ناشاس ašas ناساش [ف] آسایش
ناشاست ašast ناساش [ف] آسایش
ناشاسی ašasî ناسایشنت [ف] آسودگی
ناشان و بخوران ašan û bixwran قرمقال [ف] هممه

زهرینه وسیمینه [ف] ۱) کفشدوزک ۲) نگا زهرینه وسیمینه
ناشگون aşgewin جوورئ گه ونه، ته پله گه وهن [ف] نوعی
گون
ناش ماش aşi maş خوارده مه نییگ له ماش [ف] خوارکی از
ماش
ناشنا aşna ۱) ناسیار، دووس ۲) عه شرهت، قهوم [ف] ۱)
آشنا ۲) فامیل، خویش
ناشنا بوون aşna bûn ناسیار بوون [ف] آشنا شدن
ناشنا کردن aşna kirdin ۱) ناسیار کردن ۲) فیتر کردن
[ف] ۱) آشنا کردن ۲) آموختن
ناشنایی aşnayî نزدیکه تی [ف] آشنایی
ناشو aşû ۱) دتزه له قنگ، شه په ونه ۲) ناژاوه [ف] ۱)
فتنه انگیز ۲) آشوب
ناشووخ aşûx خاواره، لایده «گ» [ف] ناشناس، بیگانه
ناشه قولی aşeqwîlî بنووپه ناشگه پچگانی [ف] نگا **ناشگه**
پچگانی
ناشه وانه aşewane ناشانه، پامز ناشه وان «گ» [ف] دست
مزد آسیابان
ناشیه aşye زلف، گیس [ف] زلف
ناغ ax ۱) زهق، زه مین ۲) خاک، هرد [ف] ۱) زمین ۲) خاک
ناغا axa ۱) ئاقا، بنچینه ئی که لیمه تورکیه ۲) مهنه نی،
هه رائج هری [ف] ۱) آقا، ریشه این واژه ترکی است ۲) جاوید،
ماندنی
ناغابانوو axabanû ۱) بنووپه ئاخه بانوو ۲) ناویگه ژنانه
[ف] ۱) نگا **ئاخه بانوو** ۲) نامی زنانه
ناغاباوه axabawe ناویگه کورپانه [ف] نامی مردانه
ناغابرا axa bira ۱) ناویگه پیاوانه ۲) دیه که یگه له به ئین
قه سر و سه ریپه ل [ف] ۱) نامی مردانه ۲) روستایی در سرپل
نهاب
ناغابزرگ axa bizirg ناویگه پیاوانه [ف] نامی مردانه
ناغار axar بنووپه ناغ [ف] نگا ناغ
ناغازن axa jin کلانتر زن، گه ورا زن [ف] کدبانو، همسر
اریاب
ناغال axal شه پوان، شه پخ، تورکیه [ف] جنگجو، مبارز
ناغالیش axaliş هان دان «گ» [ف] تحریک کردن
ناغامانگ axamang ناویگه ژنانه وه ماناج مانگ همیشه

ناشان وخوران aşan û xwran قرمقال، قیژ و لنگ [ف]
هممه
ناشانه aşane مز لووینه، ناشه وانه «گ» [ف] دست مزد
آسیابان
ناش برنج aşi birinc خوارده مه نیگه [ف] آش برنج
ناشپالان aşpafin ناشپالوو [ف] صافی برنج
ناشپالوو aşpafû برنج پالوو، جوورئ سه وه تهس [ف] نوعی
صافی مانند سبد
ناش پانگونی aşi panigunî ناش سوز «ل» [ف] آش
عروسی
ناشپهز aşpez چشته کر [ف] آشپز
ناشپهزخان aşpezxan جائ چشت کردن [ف] آشپز خانه
ناشپهزخانه aşpez xane ناشپهزخان [ف] آشپز خانه
ناشپهزی aşpezî چشت کردن [ف] آشپزی
ناشت aşte خس، پشان «ل»، له ئه وستا (aşte ناشته) و له
هه ورامی «هاشتن» توشن [ف] انداختن، افشاندن، در اوستا
(aşte آشته) به معنی ۱- گسیل داشتن ۲- جنگ افزاری
پرتاب کردنی نوشته شده
ناشتم aştim خسم، پشانم، هاشتم [ف] انداختم
ناشتمه ری aştmere خسمه سه... پشانمه... [ف] انداختم
...
ناشتن aştin خسن، پشانن [ف] انداختن، افشاندن
ناشکرا aşkira له وهر چه، په ئیدا، له ئه وستا (eşkerê)
ئه شکه ری) و (eşkere ئه شکه ره) تۆسریاس [ف] آشکارا، در
اوستا (eşkerê اشکری) و (eşkere اشکری) نوشته شده
ناشکرا بوون aşkira bûn دیار بوون، روشن بوون ۲) ستر
دریان [ف] ۱) آشکار شدن ۲) فاش شدن
ناشکرا کردن aşkira kirdin ستر دریان [ف] فاش کردن
ناشکرای aşkirayî عالم ناشکرا [ف] آشکارا
ناش گاکوو aşi gagilû خوارده مه نی گاو «ل» ۲)
لاناوه له قه روقاتی «ل» [ف] ۱) آش گاو چران ۲) کنایه از در
هم و برهم
ناشگه پچگانی aşge piçganî خوراک یگ ک مناله یل له
هه ئین گه مه درس که ن و خوه نه ئی [ف] غذایی که بچه ها در حین
بازی درست می کنند و می خورند
ناشگه زهرینه aşgezerîne ۱) خالخالوو، مالخالوو ۲)

جاويد [ف] نامی زنانه به معنای ماه همیشه جاويد

تاغا نازار axa nazar ناویگه ژنانه [ف] نامی زنانه

تاغله axife مه‌شکه‌ئ بۆچگ «ل» [ف] مشک کوچک دوغ

تاغه axe (۱) تاغا (۲) هه‌رایه‌ری (۲) پیشگریگه ئه‌رائی ناوه‌یل

پیانه و ژنانه «تاغه‌مانگ، تاغه‌برا» [ف] (۱) آقا (۲) همیشهگی،

ماندگار (۳) پیشوند برای نامهای زنانه و مردانه

تاغه‌بانوو axe banu تاغابانوو [ف] نگا تاخه‌بانوو

تاغه‌برا axe bira بنووړه تاغابرا [ف] نگا تاغابرا

تاغی axi سووکه ناو تاغابرا [ف] مخفف آقابرار

تاغات afat به‌لا، ئاته‌شه [ف] آفت

تاغاز afaz هۆر وه خوه‌په‌و بۆن «تاغاز گیان خوه‌ئ نییه»

[ف] حافظ، محافظ

تاغت aft (۱) وریا «ل» (۲) تاغت و هه‌ست [ف] (۱) هشیار (۲)

احساس

تاغ afi taf تاغته، ته‌شه [ف] آفت

تاغتاوه aftawe ئه‌فتاوه، له ئه‌وستا (efente ئه‌فه‌نته)

تۆسریایه [ف] آفتابه، آوند، در اوستا (efente افنته) نوشته

شده

تاغتن aftin شه‌س خه‌وه‌ر دار بۆن، ژانستن «ل» [ف] حس

کردن

تاغت وه‌ست aft û hest هه‌ست کردن [ف] احساس، حس

کردن

تاغتن aftin مچگه‌ئ شه‌ق «ل» [ف] آستین، آستین پیراهن

تاغرت afiret ژن وزا، تۆیه‌نیم بۆشیم خالق، چۆنکه «

تاغرتدن: خولقان» وشه‌ئ باکووریه و له یونانی «تاغروتیت»

تۆشن یا ئه‌و که‌سه که هه‌رگز نیه‌مرئید «ئا = پیشگر نه‌فیه +

فرهت = فرهوت» واته ئه‌و که‌سه که هه‌رگز فرهوت نیه‌ود

[ف] زن، از اینجا می‌توان گفت زن یعنی خالق زیرا «آغرتدن:

خلق کردن» واژه‌ای کردی است ودر کردی شمالی «کرمانجی،

زازاکی» گفته می‌شود و در یونانی «آغروتیت» یا نامیرا گویند

بدین ترتیب که «ئا = پیشوند نفی + فرهت = فرهوت» یعنی

آنکه هرگز نابود نمی‌شود

تاغرتبار afiret bar خیزانبار، ئه‌و که‌سه ک دۆیه‌ت فره‌یگ

له ملئ بوو [ف] عائله‌مند، آنکه فرزند دختر زیاد دارد

تاغرتباز afiret baz ده‌له، ژنباز [ف] زنباره

تاغرتبازی afiret bazi تاغرتباز [ف] زنباره

تاغرتسییه afire siye به‌دبه‌خت، وه ماناخ «تاغرتسیده +

سییه» [ف] بدبخت، سیاه بخت «آغرتسیده + سیاه»

تاغرتیانج afiryanc دیه‌که‌یگه له سۆنقۆر [ف] روستایی در

سنقر

تاغرت afet تاغات [ف] آفت

تاغرتم aferim تاغرتین، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «تاوایم»

تۆشن [ف] آفرین، در دیگر گویشهای کردی «تاوایم» گویند

تاغرتیده aferîde دُرس کریاخ [ف] آغرتیده

تاغرتین aferîn تاغرتم، له په‌هله‌وی (afrîvene تاغرتیه‌نه

(تۆسریاس [ف] آفرین، احسنت، در په‌لوی (afrîvene آفر

یونه) نوشته شده

تاغرتینگ avtîmig ئاردپه‌ینگ «ل» [ف] نگا ئاردپه‌ینگ

تاغرتینگ avtyenig ئاردپه‌ینگ «ل» [ف] نگا ئاردپه‌ینگ

تاغرتن avjen مه‌له‌وان «ل» [ف] شناگر

تاغرتنی avjenî مه‌له‌وانی «ل» [ف] شناگری

تاغرتس avis ئاوس، زگپر «ل» [ف] باردار

تاغرتی avê ئانگوو، خۆسه «ل» [ف] شبنم

تاغا aqa (۱) بنووړه تاغا (۲) مه‌موو «ل» [ف] (۱) نگا تاغا (۲)

عمو

تاغامپوو aqa mîrû یه‌کئ له به‌زمه‌یل ئازیه‌تیه کُ جوور

پاوه‌مووری له ئازیه‌تی خه‌زن و به‌زمیگه شوورپشگه‌رانه [ف]

یکی از بزمهای حماسی که در مراسم سوگواری و در وصف

رشادتها و دلایریهای تازه درگذشته با نوای محزون و بدون

موسیقی خوانده می‌شود

تاغایی aqayî (۱) سه‌روه‌ری (۲) دیله‌کیگ کُ وه گورزه نه‌ئ

دُرس که‌ن «ل» [ف] (۱) آقایی، سروری (۲) تیرکه‌هایی از جنس

نی که بعنوان ستون در کپر بکار برده می‌شود

تاغابلاق aqbîfaq دیه‌که‌یگه له سۆنقۆر [ف] روستایی در

سنقر

تاغل aqî زانا، فره‌زان [ف] عاقل

تاغوت aqwet (۱) ئووغر، ئووغرا (۲) سه‌رئه‌نجام [ف] (۱) اغر

به خیر (۲) عاقبت، سرانجام

تاغول aqûl شوترخار، جوورئ درگه کُ شامی له‌تی په‌روه‌ده

که‌ن [ف] گیاه شترخوار، که تخم هندوانه در را ریشه آن کاشته

و گیاه شترخوار باعث رشد تخم هندوانه می‌شود

تاگ ak پاشگریگه «خوراک، پووشاک» [ف] پسوندی است

ناکله akife نه خوهشی پېس، سفلیس [ف] بیماری سفلیس
ناکله و زلفه akife û zifzife (۱) نه خوهشی ناکله (۲) چرک
په بون زام دهور دم [ف] بیماری سفلیس (۲) چرکین شدن
زخم دور دهان

ناکوه akû (۱) به زبایی سه کویه، ناسوو (۲) ناویگه کورانه
(۳) با شهرم و هتیا، له نهوستا (ak ناک) وه مانایه هتیاسه
(۴) بی غه رز و مهران قسیه کردن «وه ناکوه و قسه که ید»
[ف] (۱) بلندی کوه، ستیغ کوه (۲) نامی مرانه (۳) حیا، شرم، در
اوستا (ak اک) به معنی شرم و حیا است (۴) کسی که بدون
غرض سخن می گوید

ناکوم akûm ناخری، له زاراهیل تره ک کوردی «ناکام»
توشن «ل» [ف] سرانجام، عاقبت، در دیگر گویشهای کردی
«ناکام» گویند

ناگا aga (۱) خوهر «ناگات له و کاره بوو» (۲) زانا و فامیده،
له نهوستا (akase ناکاسه) توسریاس (۳) نه خهفتی «ناگای
یا خهفتیه؟» (۴) دبه که یگه له سونقور [ف] (۱) خبر (۲) آگاه،
در اوستا (esaka آکاسه) نوشته شده بیدار (۴) روستایی در
سنقر

ناگا بوون aga bûn خوهردار بون [ف] آگاه شدن

ناگا بوونهوه aga bûnewe له خوهه لسان [ف] بیدار شدن

ناگادار agadar خوهردار [ف] باخبر شدن

ناگا کردین agakirdin خوهردار رهسانن، هالی کردن [ف] آگاه
کردن

ناگای agay خوهردار رهسانن، ناگای [ف] روشنفکری، آگاهی
ناگای دان agay dan ناگای دانوه [ف] روشنگری دادن،
اطلاع رسانی

ناگر agir ناتهر، له نهوستا (ater ناتهر) و (aters نا
تهرس) و له په هلهوی (atur ناتور) و (atexş نا تهخش) و
له فورس باستان «ناترو» و له عبری (aêr نایر) توسریایه
[ف] آتش، در اوستا (ater آتر) و (aters آترس) و در پهلوی
(atur آتور) و (atexş آتخش) و در فرس «آترو» و در عبری
(aêr آیر) نوشته شده

ناگر باران agir baran بنویره ناگرواران [ف] نگا ناگرواران
ناگر بازی agir bazî بازی وهل ناگر له هین جهن [ف] آتش
بازی

ناگر بیووه لید agir biçuwe lêd ناگر وه عمرد

بچوو [ف] نفرینی است، آتش تو را فرا گیرد

ناگر بهرک agir berek په روانه «ل» [ف] پروانه

ناگر پاره agir pare سیترخ، سیرتخ [ف] آتشپاره، پرو

ناگر په رس agir peres زهرتوشتی [ف] زردشتی، آتش
پرست

ناگر خوهشکه ره agir xweşkere دژه له قنگ [ف] فتنه
انگیز

ناگر دان agir dan (۱) ناتخشان (۲) منهقل (۳) ناگر وه
چیشتی ناین [ف] (۱) آتشان (۲) منقل (۳) آتش زدن

ناگر دی agir dü سوته مهنی [ف] مواد سوختنی بویره چوب

ناگر ژیرخوه له کور agiri jêiri xwefêkû لاناوه له ناژاوه
چی [ف] کنایه از دو به همزن

ناگر ژیر که ی agiri jêri key دیقو دزووان [ف] آتش زیر کاه

ناگر گری agir gir سوزان [ف] آتش مشتعل و سوزان

ناگر گرتین agir girtin ناگروه چیشتی ناین [ف] آتش گرفتن

ناگر گرتی agir girtê (۱) نه مه زبایی (۲) شاونی، زورم نپای
ژن [ف] (۱) آرام و قرار نداشتن، ناآرامی (۲) شهوتی، بویره برای
ژن

ناگر لئ وارین agir lê warîn توش به لا و دهره هاتن [ف]
کنایه از دچار شدن به مصیبتی

ناگر میج agiri mij زخال گور [ف] زغال افروخته

ناگر مه دار agirmedar نایر مه دار [ف] بیقرار و در حسرت
چیزی بودن

ناگر مه لئچ agirmelüç جووری سیبه کهرکه، توخوهرگه [ف]
نوعی سار

ناگر مه لیچ agirmelîç ناگر مه لئچ «ل» [ف] نگا ناگر مه لئچ
ناگر وایچ agirwac بنویره ناگروایچ [ف] نگا ناگروایچ

ناگر وایچ agirwaç بوخاری دیواری، بوخاریبگ ک له ناو دل
دیوار دس کهن [ف] بخاری دیواری

ناگر واران agir waran (۱) گه رمای زوردار (۲) لاناوه له تیر
نه نازی فره [ف] (۱) گرمای بسیار (۲) کنایه از تیر و تیراندازی
شدید

ناگر وه گیان که فتن agir we gyan keftin (۱) بیقه راری
کردن (۲) نوپینگه «ناگر بکه فته گیاند» [ف] (۱) بیقراری کردن

(۲) نفرینی

ناگره agire (۱) وای سۆیه ر کُ ناهه ته (۲) جوورئ هه لژلیانه، ناگرهک (۳) نهوه ناگره (ف) (۱) باد گرم آفت مزارع (۲) نوعی تبخال (۳) آن آتش است

ناگره پیر agire pîr (۱) گۆیه پریان دهم چاو (۲) جوورئ نووپه «ناگره پیر بۆد» (ف) (۱) تغییر حالت صورت (۲) نوعی نفرین **ناگره پیر پای** agire pîr bay جوورئ نووپه، ناگر بکه فیده گیاند (ف) نفرینی است، آتش بجانت بیفتد

ناگره پیر agireper (ف) نگا ناگره پیر

ناگره ستر agiresür ناگره که ول (ف) نگا ناگره که ول

ناگرهک agirek جوورئ هه لژلیانه (ف) نوعی تبخال

ناگره کوول agire kûl شه پوه نهر (ف) فتنه جو، فتنه گر **ناگره که ول** agire kewl (۱) ناگره واپه بۆن (۲) ناگر پاره (ف)

(۱) سراسیمه شدن (۲) آتشپاره

ناگره لئ چی agire lê çî (۱) لاناوه له ژن شاونی (۲) جوورئ نووپه، نابووت بۆن (ف) (۱) کنایه از زن شهوتی (۲) نفرین، نابود شدن

ناگره واپه agire warê هوول که سی بردن، نگران بۆن (ف) نگران شدن برای کسی، سراسیمه شدن

ناگره واپه بۆن agire warê bün هوول بردن، نگران بۆن (ف) سراسیمه شدن

ناگری agirî شاونی (ف) شاونی

ناگرین agirîn (۱) شاونی (۲) وینه ئ ناگر (ف) (۱) شهوتی (۲) مانند آتش، آتشین

ناگور agû ناردیگ کُ که نه ئ بان گونگ تا نه چه وسیده خونه «ل» (ف) آردی که بر روی چونه نان ریزند تا مانع از چسپیدن آن به نورد گردد

ناگورگرد agûgerd لاناوه له گپا ئ که ر «ل» (ف) کنایه از گدا

ناگه age نه تۆیه نم، ته مه ل، له نه وستا (ake ناگه) وه مانا ئ نه خس و که له مه س (ف) صفتی برای ناتوانی و تنبلی، در اوستا (eka آگه) به معنی عیب و نقص است

نال al (۱) سۆیه ر که م ره نگ، له هندی ناو دارئگه کُ له ریشه ئ ره نگ سۆیه ر گرنه و له ده رمانیش وه کارئ تیه رن (۲) کوئر بۆن دیان له ترشی (۳) جن نال کُ قه دیمه یل توشن دۆیه ت په یغه مبه ریگ بۆیه کُ نوویرئ کریاس و له سمنا نی نال توشن (۴) کویری نه سپ یا ولاخ نوویلان (۵) نیشته جی «نال کام شاری

« ۶) ره سی «نال بلوقهت» (۷) بگوو نه ژنه و دار «نالیم نالینگه « (ف) (۱) سرخ کمزنگ، در هندی نام درختی است که از ریشه آن رنگ سرخ حاصل آید و بدان جامه رنگ کنند و در درمان نیز از آن استفاده کنند (۲) کند شدن دندان از ترشی (۳) جن زائو کش که بنا بر عقیده ی گذشته گان دختر پیغمبری بوده که او را نفرین کرده اند و زان پس دشمن زائو شده (۴) کره ای که تازه سواری شده (۵) ساکن، اهل (۶) رسیده، بالغ، دانا (۷) انتقاد پذیر، سخن گوش کن

نال afa (۱) به یداخ (۲) خاس، ریک وپیک (ف) (۱) پرچم، بیرق (۲) اعلا

نالپه زگه afarêzge ره زگی، هه له په زگه (ف) گیاه تاج ریزی **نالاکه ر** afaker بنووپه وژین که ر (ف) نگا وژین که ر

نالان alan (۱) په پهی حۆکم له گه مه ئ پاسوور «گ» (۲) خوه ردان (۳) ده سپنچگ «ل» (ف) (۱) حکم کردن در بازی پاسور (۲) اعلام (۳) بهانه

نالان پیر alan bir له گه مه ئ پاسوور حۆکم کردن «گ» (ف) در بازی پاسور حکم کردن و ضربه به حریف زدن

نالان پیر کردن alan bir kirdin حۆکم کردن له گه مه ئ پاسوور «گ» (ف) حکم کردن در بازی پاسور به منظور نابود کردن داشته های حریف

نالانی alanî قرم قال «گ» (ف) همه، جار و جنجال

نالانی کوتهل afanî کوتهل «گ» (ف) نگا کوتهل

نالو afaw هالو، بلووزه ئ ناگر «گ» (ف) لهیب آتش

نالایی afayî کوتهل «گ» (ف) نگا کوتهل

نالبردن af birdin مردن تلف یا زاوران وه ده س نال (ف) مرگ طفل یا مادر بوسیله آل

نالبرده وه af birdinewe نالبردن (ف) آل کردن

نال بلوقهت afî blüqet بازله، بازبه (ف) سن بلوغ

نال به چه afî beçe نات عیال (ف) خانواده

نالتون aftün (۱) ناویگه ژنانه (۲) تلا، له تورکه مه نی «نالتین، نالتون، تالتون» و له زاراهیل تره ک کوردی «نالتون» توشن (ف) (۱) نامی زنانه (۲) طلا، درترکمنی «نالتین، نالتون، تالتون» و در دیگر گویشهای کردی «نالتون» گویند

نالشت afışt (۱) عه وه زیته ل، له سه کزی «نالش» توشن (۲) هایش (ف) (۱) عوض کردن، در سکزی «الش» گویند (۲) آیش زمین

ثالثت کردن alîşt kirdin گزیه پانن، ئال وگووڤ کردن [ف]

عوض کردن

ثالثتی alîştî (۱) لاناوه له جن (۲) عه وهزی [ف] (۱) کنایه از اجنه (۲) عوضی

ثالش دگاش alîş digaş کال مه کال، ثالثت «ل» [ف]

تعویض، عوض کردن، آیش کردن زمین

ثالنه afxe مه شکه هج بۆچگ [ف] مشک کوچک

ثالف alif که یتدان کردن ریبهن «گ» [ف] کاه و جو دادن به حیوانات

ثالگ alig خیار گه ورا [ف] خیار دمبل

ثالمادین afmadîn دیه که یگه له سۆنقۆر [ف] روستایی در سنقر

ثالمه afme قهۆنی ران «ل» [ف] کضاله ران

ثالنگ afing خربوون بن هه نگل، ئالئ [ف] ورم کردن زیر بغل ناشی از فعالیت غدد لنفاوی در هنگام زخمی شدن

ثالوو alû (۱) ههلق، قووخ (۲) نیمه تیکه ل «خه والوو» (۳) میه هج باز «ل» (۴) دال، ههلق «ل» [ف] (۱) آلو، هلو (۲) آلود، آلوده (۳) گوسفند سفید و سیاه (۴) عقاب، کرکس

ثالو والا afw wafa پارچه هج رهنگا و رهنگ [ف] پارچه رنگا رنگ

ثالوو بالوو alû balû میوه یگه خپ و ترش [ف] آلبالو

ثالوو پالوو afû pafû پالووین [ف] پالائیدن

ثالووچه alûçe ئالووچه [ف] آلوچه

ثالووده alûde (۱) گپرووده، گیرهاتی (۲) ئالوو [ف] (۱) اسیر، معتاد (۲) آلوده

ثالووز afûz (۱) خه م وپه ژاره، له ئه وستا (a - yuz) ئا یووز) تۆسریاس (۲) خورین لهش، ئالووش (۳) له پیری عاشق بۆن [ف] (۱) آشفته، پریشان، در اوستا (a - yuz) ئا یووز) نوشته شده (۲) خارش تن (۳) در سن پیری عاشق شدن

ثالووش afûş (۱) ئالووز (۲) شاره، تاره زوو کردن نیر له ما [ف] (۱) خارش تن (۲) علاقه کردن

ئال وگووڤ af û gwîf گزیه پانن [ف] عوض کردن

ئالون alûn هالۆن، خوه شه کردن هیزه وه دووشاو [ف] آماده کردن خیک با دوشابه

ئاله afe ئاته شهک [ف] آتشک، جذام

ئالته afet ئالتهنی [ف] فلفل

ئالتهنی afetinî ئالتهت [ف] فلفل

ئاله م afem (۱) دنیا (۲) ناویگه ژئانه [ف] (۱) عالم (۲) نامی زنانه

ئاله م ئاشکرا afem aşkîra دنیا بزبان [ف] چیزی که همه آن را بدانند

ئاله م وازئ afem wazê ئاله م ئاشکرا [ف] چیزی که همه آنرا بدانند

ئالئ afê (۱) بنووپه ئالنگ (۲) جووړئ له پهره [ف] (۱) نگا ئالنگ (۲) نوعی جوش دریدن

ئالیان alyan (۱) چهفته و بۆن سۆن سییه مال (۲) لاناوه له وه ماریهت که فتن [ف] (۱) کج شدن ستون سیاه چادر (۲) کنایه از بی شخصیتی

ئالیچه alîçe ئالووچه «ل» [ف] آلوچه

ئالیق alîq کویه نه، دلنگ کویه نه، ئه پرتوگ «ل» [ف] لباس کهنه و مندرس

ئالی نهوا alînewa دیه که یگه له کویه شهت [ف] نام روستایی از توابع کوهدهشت

ئا لئوا a lêwa وه یجووره، ئیجووره [ف] اینگونه

ئام am پیشگر هاوبه شی [ف] پسوند اشتراک

ئاما ama هات، ههت [ف] آمد

ئاماج amac (۱) خواسته، ئامانج (۲) نیشانه هج تیر ئه نازی [ف] (۱) هدف، خواسته (۲) سیبل، هدف تیر اندازی

ئاماده amade گورج [ف] آماده

ئاماده بۆن amade bûn گورج بۆن [ف] آماده بودن

ئاماده کردن amade kirdin گورج کردن [ف] آماده کردن

ئاماژ amaj بنووپه ئاماج [ف] نگا ئاماج

ئامازه amaje دهس نیشان کردن [ف] خاطرنشان کردن

ئامال amal (۱) هامال (۲) گاهس، هاتی «ئامال خودا ناتو» له تۆرکه مه نی «ئاخمال» تۆشن [ف] (۱) رقیب (۲) شاید، احتمالا، در ترکمنی «ئاخمال» گویند

ئامالی amalî هامالی [ف] رقابت

ئامام amam هاتم [ف] آدم

ئامان aman (۱) هاتنه (۲) ده خیل (۳) ناویگه پپانه [ف] (۱) آمده اند (۲) امان خواستن (۳) نامی مردانه

ئامان توواسن aman tuwasin داوائ ته سمیل بوون [ف] امان خواستن

نامانج amanc بنوړه ناماج [ف] نگا ناماج

ناماندامان amani daman رحهت، نه من [ف] امن، راحت
نامانته (1 amanet) سپارده (2) وه هور حسن «دی نامانته
 وه پیند نییم بایدن» [ف] (1) سپرده، امانت (2) یادآوری
ناما ولووا ama û luwa هاموچوو، هات و چوو [ف] آمد و
 شد، رفت و آمد کردن

نامای amay (1) هاتی، له په هله وی (meten مه تن)
 توسریاس و له کی «مام» توشن (2) رازئی برای گه ورا «ل»
 [ف] (1) آمدی، در پهلوی (meten متن) نوشته شده (2) صفت
 برادر بزرگتر

نامباز ambaz هامباز، هاویاز [ف] نگا هامباز

نامخته amixte هووکاره، فیر بوو، له نه وستا (mirite
 مرته) توسریاس و له سه کزی «موخته» و له کرمانی «نومو
 خته» توشن [ف] آموخته شده، عادتی، در اوستا (mirite
 مرته: آموزش دیده) نوشته شده و در سکزی «مخته» و در
 کرمانی «آموخته» گویند

نامراز amraz هاو راز [ف] همراز

نامشوو amişû هاتوچوو [ف] آمد و شد

نامننه aminet بنوړه نامانته [ف] نگا نامانته

ناموو amû هاپوو، مه موو «نامووزا»، له زاراولیل تره ک
 کوردی «ناپ، ناپو» و له سه کزی «ناموو» و له باشوور تیران
 «ناموو» توشن [ف] عمو، در دیگر گویشهای کردی «ناپ،
 ناپو» و در سکزی «آموو» و در جنوب ایران نیز «آموو»
 گویند

نامووزا amûza کوړ نامووزا [ف] پسرعمو

نامووزازا amûzaza زړ نامووزا [ف] فرزند عموزاده

نامووزا ژن amûza jin ژن نامووزا [ف] زن عموزاده

نامووزاوهزا amûza we za زړ نامووزا [ف] فرزند عمو زاده
نامووزار amûjar نامووزگار، مووچیار، مووژیار، له په هله وی
 (amûjekar نامووزه کار) توشن [ف] آموزگار، اندرز گو، در
 پهلوی (amûjekar آموزگار) گویند

نامووزاری amûjarî نامووزگاری [ف] اندرزگویی، پند دادن
نامووزاریکردن amûjarî kirdin نامووزیاری [ف] پند دادن

نامووزگار amûjgar نامووزار [ف] نگا نامووزار

نامووزیار amûjyar نامووزار [ف] نگا نامووزار

نامووزیاری amûjyarî نامووزاری [ف] راهنمایی کردن

ناموشوو amûşû هاتوشوو [ف] آمد و شد

ناموشووکەر amûşû ker هاتوو شوو کهر [ف] آمد و شد
 کننده

نامووله amûle ناهت یاره ما [ف] آفت صیفیجات که باعث
 کچی خیار می شود

نامهد amed (1) بهخت، ره ژهن (2) سووکه ناو نه حمده [ف]
 (1) شانس، بخت (2) مخفف احمد

نامه ی amey (1) بهش، سه هم (2) خرج و بهرج [ف] (1) سهم،
 قسمت (2) خرج و برج

نامه ی ودرامه ی amey û diramey بنوړه نامه ی [ف] نگا
نامه ی

نامیته amête (1) نامیژهن (2) هامیته کردن، له لاتین
 (amity) وه مانای نه ول په که و بونه و له نه وستا (ahîte
 ناهیته) و له په هله وی (amêstek نامیخته ک) توسریاس
 [ف] (1) مایه پنیر (2) آمیخته، در لاتین (amity) به معنی با
 هم بودن و دراوستا (ahîte آهیته) و در پهلوی (amêstek
 آمیخته ک) نوشته شده

نامیته بون amête bun هامیته بون [ف] ترکیب شدن

نامیته کردن amête kirdin هامیته کردن [ف] ترکیب

نامیژا amêza ناده میزا «ل» [ف] آدمیزاده

نامیژهن amêjen شیرما [ف] پنیر مایه

نامیژهن کردن amêjen kirdin شیرما کردن [ف] آمیخته
 کردن مایه ی پنیر

نامین amîn خودا قه ببول بکه ید [ف] آمین

نامین وئیشلا amîn û îşila نامین [ف] آمین

نامینه amîne ناویگه ژنانه، له نه وستا (amenengh
 نامه ننگه) وه مانای نیرووی نه ندیشه توسریایه [ف] نامی زنانه
 ، در اوستا (amenengh آمننگه) به معنی نیروی اندیشه
 نوشته شده

نان an وهخت، کات [ف] وقت

ناناهیتا anahîta (1) ناویگه ژنانه «نا، نان، نانا، نه نه»
 پیشگر نه فیه له نه وستا و «ناناهیتا» وه مانای خودای وارن
 و عشقه و له یونانی «آفرودیت» وه توشن ک خودای عشق
 و ره نگینیه (2) په ره سشگایگه له که نگه وهر [ف] (1) نامی زنانه
 که به معنای الهه باران و عشق است و در یونانی «آفرودیت»
 نامند (2) معبدی در شهر کنگاور

نانتريک antirîk بلووم دان [ف] تحريك كردن

ئانديده andîde بنوورپه ئانديده [ف] نگا ئانديده

ئانديده وئامين andîde û amîn ئانديده وئامين [ف] نگا ئانديده وئامين

ئانقهس anqes ئانقهست، وه دل قهسى «ئان: پاشگر نه فيه + قهس: عهده» [ف] عمدأ «آن: پيشوند نفى كه اوستايى است + قس: خود خواسته»

ئانقهست anqest ئانقهس [ف] عمدا، عمدى

ئانگور angû ئانگ، خوڤس [ف] شبنم

ئان وئوون an û ûn ئان وئوون [ف] ناز واتوار

ئانه ane (١) نه وهل كهس له كردار گرتن (٢) پاشگر يگه وه ماناخ وينه، وهك «پياوانه، ژئانه» (٣) نيشان دان كلگه كه له وه توله كى [ف] (١) بگير، فعل امرى اول كس مفرد از گرفتن (٢) پسوند شباهت (٣) نشان دادن انگشت شست به نشانه تمسخر به كسى، بيلاخ

ئانعو anew ريكلاش، كردار [ف] منش، سبك وسياق، رفتار

ئانى anî رۆزى، ئازاى [ف] فورى، سريع

ئانئ anê ده مئ، كاتئ [ف] دم، وقت

ئانئده anêde ئا وئان + ئئده = ئان: نه + ئئد: ئيجووره سهه

جهم واته نه لئوا [ف] نه اينگونه، نه اينجور

ئاو aw (١) ئاب، له ئه وستا (ape ئاپه) و له په هله وى (ap ئاپ) و له سمناى (ow ئوو) تۆسرياس (٢) تۆخماو (٣) پيشگر هاوبه شى [ف] (١) آب، در اوستا (ape آبه) و در په لوى (ap آب) و در سمناى (ow او) نوشته شده (٢) منى (٣) پسوند اشتراك

ئاوئاژوو awajû بنوورپه ئاوئاژهت [ف] نگا ئاو ئاژهت

ئاوئاژهت aw ajet ئاو خوا كردن خوارده مهنى [ف] افزودن نمك و چاشنى به غذا

ئاوئاژه شوو aw aweşû ژن شهليت [ف] سليطه

ئاوئاژه مار aw emar جى ئاو، سيهل [ف] آب انبار

ئاوا awa (١) ئاوادان (٢) گوم و ناپه ئندا بون [ف] (١) آبادان (٢) گم و ناپيدا، غروب كردن

ئاوا بون awa bün (١) له ديده ناپه ئندا بون (٢) نيشتن خوهر يامانگ [ف] (١) از ديده ناپديد شدن (٢) غروب كردن

ئاوار awar دهر وديوار خانئ رميائ [ف] آوار

ئاواره aware هه لوه دا، دۆر كه فتگ [ف] آواره

ئاواره بون aware bün هه لوه دا بون [ف] آواره شدن

ئاواره كردن aware kirdin وه زوور كه سينگ له مال دهر كردن [ف] آواره كردن

ئاواره يل awareyl هه لوه دايل [ف] آوارگان

ئاواره يئى awareyî هه لوه دا يئى [ف] آوارگى

ئاواز awaz دهنگ، له په هله وى (awaz ئاوان) و (îvaç ئيفاچ) تۆسريايه [ف] آواز، در په لوى (awaz آوان) و (îvaç ايواچ) نوشته شده

ئاوازه awaze دهنگ وئاو، ناو دهنگ [ف] شهرت

ئاوازه خوهن awaze xwen گورانيچر [ف] خواننده

ئاوازين awazên ديه كه يگه له گيه لان [ف] روستايى در شهر گيلانغرب

ئاواشه awaşe ئاويشته، هه وهش «دهنگ ئاواشه له ئاسمان بريئا» [ف] آواى وحش، وحوش، جانور

ئاوا كردن awa kirdin (١) بنه وائى مال نايين (٢) ئاوا كردن زهق باير (٣) نيشتن خوهر (٤) له دۆره و هاتن [ف] (١) پى ريزى ساختمان (٢) شخم كردن زمين باير به منظور کشاورزى (٣) غروب كردن (٤) از دور پيدا شدن

ئاوا كردنه وه awa kirdinewe ئاوه دان كردن [ف] دوباره آباد كردن

ئاواال awa'al دووس، له كرمانجى «هه قال» توشن [ف] دوست ، در ديگر گويشه ي كردى «هه قال» گويند

ئاوان awan ئاوه يل [ف] آبا

ئاواى away وئا، ديه كه [ف] روستا

ئاوايى awayî (١) ئاوه دانى (٢) ديه كه [ف] (١) آبادانى (٢) روستا

ئاواياره گئ aw baregey ئه و جووره گئ «هه م دهس كرده ئاواياره گئ» [ف] به اصطلاح آن روى سكه

ئاوايارىك aw barîk (١) ديه كه يگه له ديره (٢) ديه كه يگه له كهنگه وهر (٣) ديه كه يگه له سۆنقۆر [ف] (١) روستايى در ديره از توابع گيلان (٢) روستايى در كنگاور (٣) روستايى در سنقر

ئاوايارىكه aw barîke لاناوه له كه م درامه د، له كرمانى «ئاو بارىك» توشن [ف] كنايه از درآمد اندك، در كرمانى «ئاو بارىك» گويند

ئاواياز aw baz مه له وان [ف] شناگر

ئاوايازى aw bazî مه له وانى [ف] شناكردن

ناوبالا awbafa نه‌وبالا، هامیتار ناویار [ف] کمکی آبیار
ناوبر aw bir^ موله‌ت نئان وه که‌سینگ [ف] فرصت ندادن به کسی
ناوبردن aw birdin ناوبرده، وه مفت له دهس دان [ف] مفت از دست دادن
ناوبرده aw birde ناوبردن [ف] مفت از دست دادن
ناوبردئ aw birdê لاناوه له به‌دبخت [ف] کنایه از بدبخت
ناوبرکردن aw bir^ kirdin موله‌ت قسیه کردن وه که‌س نئان [ف] کنایه از مهلت ندادن در گفتار، میان گفتار کسی پریدن
ناوبتن aw biin (۱) تیویان (۲) له پ بون (۳) شهرمه‌نده بون [ف] (۱) آب شدن (۲) لاغر شدن (۳) شرمنده شدن
ناوبر aw ber ناودهر [ف] ساقی
ناوبره aw bere خه‌ره‌نگیزه‌یلی کُ ناو نه‌پائ که‌تو تیه‌رن [ف] زنبورانی که آب برای کندو می‌آورند
ناوبه‌سان aw besan (۱) نووائ ناو جوور به‌نگه‌گرتن (۲) ناو له بان چیشتی گرتن [ف] (۱) جلوی آب را سد کردن (۲) آب را روی ... بستن
ناوبه‌ش aw beş ناو زئاتی ناویاری کُ به‌ش بوده ملُ چه‌رده‌کاله‌یل [ف] آب اضافی که میراب آنرا بین زارعین تقسیم می‌کند
ناوبیتار aw bêar ناوهار بیوه‌لیفته «وه‌تن خه‌رکه‌و سوره‌! وه‌ت ئه‌ر سوره یا چه‌مه‌رم ناو بیارم» [ف] آب آور بیمزد
ناوبین‌برنگاو aw bê birngaw لاناوه‌له خوارده‌مه‌نیگ کُ ناوائ فره‌بوو، زوورم ناو گووشت [ف] کنایه از غذایی که آیش زیاد باشد، بویژه آبگوشت
ناوپاش aw paş (۱) دوولچه‌نیگ کُ سه‌رئ کوناکوناس و ناو پژه وه پئ که‌ن (۲) لاناوه له گه‌نه‌کار «ژن ناو پاش» [ف] (۱) آب پاش (۲) کنایه از فاحشه
ناوپاشی awpaşî ناوپژه [ف] آب پاشی
ناوپالو awpaľu جوورئ سافییه [ف] صافی
ناوپژه awpirze ناوپه‌شه [ف] آب پاشی
ناوپژه awpirje ناوپه‌شه [ف] آب پاشی
ناوپرشه awpirşe ناوپه‌شه [ف] آب پاشی
ناوپشانن aw pişanin ناوپه‌شه کردن [ف] آب ریختن بر...
ناوپه‌پ awper^ (۱) له‌ته چووئ ناو پوک کُ ناو نه‌پائ ژئیر دوورزه‌قی ئاسیاو تیه‌رئ (۲) دمه‌نیگ کُ ناودووز کردو (۳) سه‌ر

ئاسه‌ر دیوار [ف] (۱) نای آسیاب (۲) دملی که در اثر آب گزیدگی ورم کرده (۳) قرنیز سر دیوار
ناوپئچی aw pêçî لا داین ناو نه‌پائ ناویاری [ف] هدایت آب جهت آبیاری
ناوتاف aw taf (۱) ناو قونره‌دار (۲) دیه‌که‌یگه له کرماشان [ف] (۱) آبی که با جریان تند در حرکت است (۲) روستایی در کرماشان
ناوتانجین aw tancin دیه‌که‌یگه له که‌نگه‌وه‌ر [ف] روستایی در کنگاور
ناوتاو awi tau تام‌خوا کردن قسیه [ف] آب و تاب
ناوترنگه‌کر aw tirngê ker ناو لریبه‌که‌ر [ف] آب روشن و زلال
ناوتلا aw tifa تلائیگ کُ خه‌نه‌ئ ناو ناو و ئوشن نه‌پائ زاف خاسه [ف] طلایی راکه در آب می‌اندازند و گویند خاصیت آب قند را دارد
ناوجز aw ciz ناودز، ناوده‌لن [ف] جای ترشح آب
ناوجو awi cû لاناوه‌له مفت [ف] کنایه از ارزانی
ناوجویه aw cüye ئابجه‌و [ف] آجو
ناوجویه‌پاش awcüye paş مه‌لیگه سییه‌په‌نگ و خوه‌ش ده‌نگ ک حرام گووشته و چه‌نه مه‌لوچگیگه [ف] پرنده‌ای سیاه رنگ و خوش صدا و حرام گوشت که شبیه به گنجشک است و در مزارع است
ناوجه‌پ awcer^ به‌ن مه‌وجان کُ له ناو ناو شووریاس [ف] بند جاجیم بافی که در آب شستشو داده شده
ناوچاوداین aw çaw dayn له نوورسن که‌ئف بردن [ف] چشم چرانی
ناوچاوسه‌ن aw çaw senin ترسانن، زویه‌له بردن [ف] ترساندن، زهرچشم گرفتن
ناوچشمه aw çişme دیه‌که‌یگه له به‌دیره‌ئ ئیلام [ف] نام روستایی بدره‌ای ایلام
ناوچنین aw çinîn (۱) کرواسن کُ نم چنیه، گووشان (۲) ناو میوه گووشانن [ف] (۱) لباسهای شسته شده که مقداری از آب آن گرفته باشند (۲) آبگیری میوجات
ناوجه‌چه‌قه aw çeqçeqe چوو دریزئیگ کُ سییه‌که‌رکه‌یل وه پئ تاپن [ف] چوب بلندی که با آن سارها را از باغ فراری می‌دهند

ناوخوا (1 aw xwa) ناوئالته کردن (2) تام خوا کردن (ف) (1) افزودن چاشنی به غذا (2) به زیبایی بیان کردن مطلبی

ناوخواردن (1 aw xwardin) خواردن (2) ناویاری کردن (3) لاناوه له راسامال (ف) (1) آب خوردن (2) آبیاری مزارع و باغ (3) کنایه از قیمت تمام شده

ناوخواردنه وه aw xwardinewe ناوخواردن (ف) دوباره آب خوردن مزارع

ناوخوا کردن aw xwa kirdin بنووپه ناوخوا (ف) نگا ناوخوا

ناوخواهرچهرمئ aw xwer çermê مییه یگ ک ژیر ملئ چه رمیه (ف) گوسفندی که زیر گردنش پشم سفید رنگ باشد

ناوخواهوی (1 aw xwerî) ههرچئ کُ ناو وه پئ بخوه، له په هله وی (awe xwerne ناوخواهونه) تۆسر یاس (2) لایه، ئو به شه له زهق کشت وکال ک دهنه ئ وه رزیر یگ ک بنچاخئ نه تیرید (ف) آبخوری، در پهلوی (awexwerne آوخواهونه) نوشته شده (2) قطعه زمینی که فاقد سند مالکیت و نسق زراعتی است و به کشاورز می دهند اینگونه زمینها را «ناوخواهوی» گویند

ناوخیژ aw xêz ناوخوا، نمرج (ف) نمناک، تر

ناودار (1 aw dar) ولات پر له ناو، له ئه وستا (fre - ape فره ناپه) تۆسریایه (2) میوه ئ پر ناو (3) تیخ جه وه هر دار (4) تامدار (ف) (1) منطقه پر آب، در اوستا (fre - ape فره آبه) نوشته شده (2) میوه آبدار (3) تیخ پرند شده (4) خوشمزه

ناوداشتن (1 aw daştin) ماوه ئ کُ ناو زهق پئ کهن (2) ناودار بۆن (ف) (1) فرصتی که میراب در اختیار زارع می گذارد جهت آبیاری (2) آبدار بودن

ناودان (1 aw dan) ناویاری کردن مه زرا (2) ناو داین وه ئه شغال یا ئایم (3) ناو تیخ دان (4) ناوخوا (5) ناو خواهوی جۆجگ و مامر (ف) (1) آبیاری کردن (2) آب دادن به حیوانات (3) پرند کردن (4) ناودان (5) آبشخوری ماکیان

ناودانان awdanan به شینگه له ئیلام (ف) بخشی در ایلام

ناودانه وه (1 aw danewe) ته زین (2) بنووپه ناودان (ف) (1) جماع کردن و بیحس شدن (2) نگا ناودان

ناودر aw dir ناوکه ن (ف) آبکند

ناودرگه aw dirge ناودر (ف) آبکند

ناودن aw diz ناوجز (ف) محل نشستی آب

ناودزهک aw dizek جووپهک، کوسپهک (ف) جانوری سوسک مانند که در سواحل نمناک رودخانه زندگی می کند

ناودوو aw dû ناو ئامیته ئ دوو (ف) آبدوغ

ناودووژ aw dûz زامینگ کُ ناو چرکپه پئ کردق (ف) زخمی که در اثر نفوذ آب چرکین شده

ناودووژیقن aw dûz bün ناودووژ (ف) «ناو دووژ» شدن

ناودهر aw der ناویه ر (ف) ساقی

ناودهردان (1 aw der dan) خالی کردن ناو چالآو ... وه ده فر (2) لاناوه له زامته کیشان و ئه رهق رشانن (ف) (1) تخلیه آب با سطل و ... (2) کنایه از زحمت کشیدن، عرق ریختن

ناوده زگ aw de zig زگئ کُ ناو هاوردق (ف) شکمی که آب آورده باشد، نوعی بیماری است

ناودهس aw des لاناوه له مسراو چین (ف) مستراح

ناوده لائن aw defanin ناودز بۆن (ف) تراوش

ناوده لن aw defin کوزه یگ کُ ناو لئ بچوو (ف) کوزه ای که آب پس دهد

ناو دهم awi dem لئه ر، لرگ (ف) آب دهن

ناور awir ناگر «گ» (ف) آتش، نگا ناگر

ناوراخووز (1 aw řaxûz) ریخوز، ریه خوز (2) ناوی ک له قه ئ که مهر برپشیده خوار «ناو+ راخ» (ف) (1) آب روشن که بتوان ریگهای کف آنرا دید (2) آبی که از کمر کوه جاری است «ناو+ راخ» راخ در کردی به معنی صخره است

ناوردان awirdan ناگردان «گ» (ف) نگا ناگردان

ناورپه رس awir peres ناگرپه رس «گ» (ف) آتش پرست

ناو رشانن aw řışanin ناوپاشین، ناوپه شه (ف) آب و جارو کردن، آب ریختن

ناوبرق aw řû ناووپه ئابرق (ف) نگا ئابرق و ترکیباتش

ناوبرقوت aw řût ناوه رقت (ف) با آب جوش مو یا پر از حیوان ذبح شده بر گرفتن

ناوبرق دار aw řû dar سجا (ف) متشخص، با آبرو

ناوپووشنه کهره aw řûşin kere مه لیگه بۆچگ و سبیه کُ له سهر ناو هاتوشوو که ئ (ف) دبیب

ناوپووشنه وکهره (1 aw řûşnew kere) ناو رووشن کهره (2) لاناوه له ژاو خوه ر (ف) (1) دبیب (2) کنایه از کسی که زیاد آمد و شد می کند

ناوېټن aw rûn ناو خوا کردن [ف] آب وروغن کردن غذا
ناوره awre نه‌وره [ف] آنجا
ناورپه‌شه aw rêşe ناو جاپوو کردن [ف] آب و جاپوو کردن
ناو رهو aw rêw ریځ ناو [ف] آبراهه
ناورپټژ aw rêjê ناورپټژنگه [ف] آبریز، مصب
ناورپټژنگه aw rêjnĝe ناوره‌پټژ، تافگه [ف] مصب، آبشار
ناورپشُم awrîşim هورپشُم، له په‌هله‌وی (eprişum) ابرپشوم، در په‌لوی (eprişum) ابرپشوم) و در سکزی «ابر شوم» گویند
ناوزار aw zar دبه‌که‌پگه له چهرداوړ [ف] روستایی در شیروان چرداول از توابع ایلام
ناوزایه‌چو aw zaye çew ناو له چو و کوو بټون [ف] آب در چشم حلقه بستن
ناو زایه‌دهم aw zaye dem (۱) ته‌مائ چشتن کردن (۲) ناو له دم جه‌مه و بټون [ف] (۱) طمع داشتن به چیزی (۲) آب در دهن جمع شدن
ناوزاین aw zayn ناو جه‌مه و بټون له ... [ف] آب جمع شدن در ...
ناو زهل دان aw zel dan کار بیوه‌لیف‌ت [ف] کار بیهوده
ناو زئی aw zê (۱) ناو‌زا (۲) مه‌ل ناوی [ف] (۱) زمین آبخیز (۲) آبرزی
ناو زئای aw zêaê پاسگا‌پگه له میهران [ف] پاسگاهی مرزی در میهران
ناوس awis هم‌مس، زگپر [ف] آبستن
ناوسا awsa نه‌وسا [ف] آن وقتها
ناوسا گ awsa gi نه‌وسا گ [ف] آن وقتها که ...
ناو سال aw saľ نه‌و سال [ف] آن سال
ناوساله‌گه awsa fege نه‌و ساله‌گه [ف] آن سال که
ناوسان awsan بی نه‌رزشت [ف] بی ارزش
ناوسان بټون awsan bün بی نه‌رزشت بټون [ف] بی ارزش شدن
ناوس بټون awis bün زگپر بټون [ف] آبستن شدن
ناوسکردن awis kirdin زگپر کردن [ف] آبستن کردن
ناو سهنن aw senin (۱) ناو چشتن گرتن (۲) کول بټون چه‌قوو ... [ف] (۱) آب چیزی را گرفتن (۲) کند شدن چاقو ...

ناوسین aw sîn (۱) جوورن دوواس نه‌پائ مامر و جوچگ (۲) دووا خوه‌نین چه‌قوو نه‌پائ سر برپین [ف] (۱) دفع چشم زخم برای ماکیان (۲) خواندن دعا برای چاقویی که با آن قربانی را ذبح می‌کنند
ناوش awş باوش، هاوش، له نه‌وستا (awşce ناوشه) و له لاتین (bosom) توسریاس [ف] آغوش، در اوستا (awşce ناوشه) و در لاتین (bosom) نوشته شده
ناوشکن aw şikin به‌شینگ سټ چټز له پیه‌ل نه‌پائ که‌م کردن زوور ناو [ف] قسمت مثلثی پایه پل برای خنثی کردن فشار آب
ناوشنگ awşinĝ میه‌پگ ک کاوړه‌گه‌ئ مردپه و له شیرا چپیه له‌ئ نوو شیراوه بوود [ف] گوسفندی که بره‌اش مرده و شیرش خشک شده و دوباره شیرده شده باشد
ناو شه‌قه‌کر aw şeqe ker ناو فره رووشن و سهرد [ف] آب گوارا و سرد
ناوئی avê ناوگو، ناوونگ «ل» [ف] شبنم
ناو قوړه aw qûre ناوترشگاو نه‌نگور [ف] آغوره
ناو قهرت aw qert (۱) نه‌پائ ناویاری ناو سهنن (۲) لاناوه له نه‌داری [ف] (۱) برای آبیاری آب را از زارع دیگر قرض کردن (۲) کنایه از فقیر
ناو قهن aw qen ناو قهن ک که‌نه‌ئ دم له پرگ چئ [ف] آب قند
ناوکان aw kan نه‌وکان [ف] آن طرف رودخانه
ناوکردن aw kirdin (۱) تاوانن، تټوانن (۲) وه دزیه و فرووشان مال دزیه‌تی [ف] (۱) تاباندن (۲) فروختن اموال دزدی، حراج کردن
ناوکردن ملوک aw kirdini hiľuk aw کچانن، کزانن، لاهنایگه له گه‌مه‌ئ «هلوکان» نه‌گه‌ر چوو «نیشان» له دال بکه‌فید [ف] اصطلاحی در بازی «هلوکان» چنانچه چوب نشان در «دال» قرار گیرد
ناو کویتان aw kwitan لاناوه له کار بیوه‌لیف‌ت کردن [ف] آب در هاون کوبیدن، کار بیهوده کردن
ناو کویتان aw kwifanin لاناوه له نه‌داری [ف] آب پختن، کنایه از نداری
ناوکیش awkîş ناوهر، ناوهار [ف] ساقی
ناوکیشان aw kîşan (۱) پالوین برنج یا خوارده‌م‌نی (۲)

خوسل دان ۳) ئاو دووز بۆن زام [ف] ۱) پالائىدىن بىرىج در
 صافى ۲) غىسل دادن ۳) ناسور شىدىن زخم در اثر آب
ئاوكيشى aw kîşî ۱) ئاوبەرى ۲) خوسل دان ۳) پالووين
 [ف] ۱) سقاىى ۲) غىسل دادن ۳) پالائىدىن
ئاوكەن aw ken ئاودې، لە ئەوستا (evəkene ئەفكە كەنە)
 تۆسرىياس [ف] آبكىند، كىنداب، در اوستا (evəkene آوه كەنە)
 نوشته شده
ئاوگىرتىن aw girtin ۱) ئاودارىقۇن مېوھە ۲) سەرھ گىرتىن ئاو
 ئەپراى ئاوبارى ۳) گوشانن ۴) كونىر كىردىن تىخ [ف] ۱) آبدار
 شىدىن مېوھە ۲) نوبىت گىرتىن بىراى آببارى ۳) آب گىرى ۴) كىند
 كىردىن تىغ در كورھ
ئاوگوش aw gûş ئاھوو گوش، جوورى تەفەنگە [ف] نوعى
 تفنگ
ئاوگوشت awgûşt گوشتاو، شووروا [ف] شوربا، آبگوش
ئاوگوشتى aw gûştî لاناويگە لە گەمەئ گولوان [ف]
 اصطلاحى در تيله بازى
ئاوگوش ھاوردىن aw gûş hawirdin خوهئ وه يامەدان
 [ف] خود را به بى خبرى زدن
ئاوگىن خەردان aw gwini xer dan ئاو زەل دان [ف]
 كىنايە از كار بيهوده كىردن
ئاوگەردان aw gerdan دەفر مسوار گەورا و دەسەك دارىگە
 ك ئاو وه پىئى ونجىن [ف] آبگردان
ئاوگەرمە aw germe دىكەكەنگە لە سالەح ئاباد [ف]
 روستاىى در صالح آباد ايلام
ئاوگەز awgez مېوھەنگ ك لە زوور فشار بەشىنگى خراو بۆيە
 [ف] مېوھەئى كە در اثر فشار بار قسمتى از آن خراب شده
ئاوگىر aw gîr وەردەسەن ھەمامى ك كارئ ئەمار كىردن ئاوه
 ۲) گولەم [ف] ۱) شاگرد ھامامى ۲) آبگىر
ئاوگىز aw gêz ئاوكەز «ل» [ف] نكا ئاوكەز
ئاوئىل awil ئەولە [ف] ابلە
ئاوئاوئىل awil wawil ئەولە، وەئىل و چەئىل [ف] ابلە و سر
 گىشتە
ئاوئا awila ئەرى ولا [ف] آره والله
ئاوئىرپەكەر aw lirîpe ker ئاو لىرپەكەر [ف] آب روشن و
 زلال
ئاولە awlê ۱) ئاؤل، ئەولە ۲) نەخوھشىگە، لە گىلەكى

(ئوولە) و لە سەكزى «ئاولە» ئۆشنى [ف] ۱) سادە، ابلە ۲)
 بىمارى ابلە، در سمنانى (اوله) و در سكزى نيز «اوله» گویند
ئاولەرىق awlê rû ئايمى ك دەم چاوي ئاؤلە بىئاشتوو [ف]
 ابلەگون، ابلەرو
ئاولەكوت awlê kwit ھاولەكوت [ف] ابلەكوب
ئاولەكوتان awlê kwitan ھاولەكوتان [ف] ابلە كوبى
ئاولە لەرىق awlê le rû ئاؤلە رىق [ف] ابلەرو
ئاولەمە awleme ۱) ئاوهلەم، پەسەن ك تازە زاىە ۲) بنوورپە
 قووزى ۳) مېوھەئى كال و نارپەس [ف] ۱) گوسفندى كە تازە
 زائىدە ۲) نكا قووزى ۳) مېوھە نارس و كال
ئاولەچىن aw lê çîn ئاو دەلانن [ف] نشت كىردن
ئاولەزىگە awlêjge ئاويلزىگە، ئاوپزىگە [ف] آبشار
ئاولەزىنگە awlêjngê ئاويلزىگە [ف] آبشار
ئاولەلار aw lêlaw ۱) ئاو لىقاو ۲) ئاويلخىن [ف] ۱) آب بىرىج
 دم كىشىدە ۲) آب گل آلود
ئاومارىئ aw marê ئاومارى، ئاو ھاوردىن ئەپراى سىيە مال
 [ف] با مشك آب آوردن بىراى سياه چادر، آب آوردن دسته جمعى
 زنان ايل
ئاومال awmal ھاومال، ھامال [ف] رقىب
ئاوماك aw mafîk لار ھاوردى [ف] ھەرچە كە سىلاب باخود
 آورد
ئاومالە aw mafê ئاوماك [ف] ھەرچە كە سىلاب با خود
 آورد
ئاومالى aw mafî ئامالى، ھامالى، ھاومالى [ف] رقابت،
 چشم و هم چشمى
ئاومروار aw mirwar ئاو مروارى، نەخوھشى چەو [ف]
 بىمارى آب مرواريد
ئاومروارى aw mirwarî ئاومروار [ف] بىمارى آب مرواريد
ئاونگ awing ئانگو، خوئسە [ف] شبنم
ئاو و تاو aw û tau ئاوتاو [ف] آب و تاب
ئاو وگىل aw û gif ئاوكەرا [ف] سرشت
ئاو و ھوا aw û hewa خوھرىان، كەش و ھوا [ف] آب و
 هوا
ئاو وەبان كىشان aw we ban kîşan چىشتى بىردىن و وه
 ژىرى دان [ف] بالا كىشىدىن چىزى
ئاو وەملى ئاگر كىردىن aw wemili agir kirdin دەوھەرئى

کاریگ بردن [ف] چاره‌جویی، آب روی آتش ریختن
ناو وهملُ ناگرکر aw we mili agir ker (۱) دووسیخواز
 (۲) لاناوه له نایم چالاک و کارزان [ف] (۱) صلح‌جو (۲) کنایه‌از
 چالاک وکارآمد در رفع مشکلات
ناوہاتن aw hatin شاهوت رشانن [ف] منی ریختن
ناوہاتنہوہ aw hatinewe ناوہاتن [ف] منی ریختن
ناوہار aw har (۱) ناودەر (۲) لاناوه له بازله بۆن (۳) بنووپه
 که‌شی [ف] (۱) ساقی (۲) کنایه از بالغ، دختری که دوران
 کودکی را تمام کرده و می‌تواند از چشمه آب به خانه بیاورد و
 خوب و بد را تمیز دهد (۳) نگا که‌شی
ناوہاویردین aw hawirdin (۱) شاهوت رشانن (۲) ناو ئه‌پای
 که‌سه هاوردن (۳) دەس یا پا یا چهوئ کُ ناو بارئید (۴) ئه‌وانه
 ناو هاوردن [ف] (۱) جماع کردن (۲) آب آوردن (۳) دست یا پا یا
 چشمی که آب مفاصل یا مروارید آورد (۴) سوم شخص جمع از
 آب آوردن
ناوہه‌لاوردین aw hefawirdin هلاوردن [ف] کنایه از
 استفراغ کردن
ناوہه‌لگرتن aw hefagirtin (۱) سازین جوو ئه‌پای ناو یاری
 (۲) ناو له ناو مه‌شکه کردن (۳) لاناوه له به‌رتیل دان [ف] (۱)
 جوی برداشتن (۲) آب در مشک کردن (۳) کنایه از رشوه دادن
ناوہ‌چوپه awe çûre (۱) ناو تکیان له چشتیگ (۲) شوپه
 شوپ (۳) ناو بۆن وه‌فر و ناو ری داگرتن [ف] (۱) چکه چک آب
 (۲) شرُ شرُ آب (۳) آب شدن برف و یخ و روان شدن آب
ناوہخت awext ناره‌زوو، تاسه [ف] آرزو، امید
ناوہخت‌خواز awextxwaz تاسه‌دار، ناره‌زوومه‌ند [ف]
 آرزومند
ناوہختی awextî ناویگه‌کوپانه، برای نازار [ف] نامی مردانه،
 برادر نازدار
ناوہ‌خور awe xwir (۱) چاره‌تۆس (۲) ئه‌و که‌سه ک ناو
 بخوئید [ف] (۱) سرنوشت، قسمت (۲) کسی که آب می‌خورد
ناوہ‌دان awedan زیز ویران [ف] آبادان
ناوہ‌دان بۆن awedan bün ناوہ‌دان بۆن [ف] آباد شدن
ناوہ‌دان بونه‌وه awedan bûnewe له نوو ناوہ‌دان بۆن [ف]
 دوباره آباد شدن
ناوہ‌دان کردن awedan kirdin ناوا کردن [ف] آباد کردن
ناوہ‌دان کردنه‌وه awedan kirdinewe له نوو ناوہ‌دان کردن

[ف] دوباره آباد کردن
ناوہ‌دانی awedanî ناوہ‌دانی [ف] آبادانی
ناوہ‌پۆت awerût بنووپه ناوہ‌پۆت [ف] نگا ناوہ‌پۆت
ناوہ‌پۆت ژه‌ awe rêژ ناوہ‌پۆت، تافگه [ف] آبشار
ناوہ‌زا awe za (۱) ناوخیز، ناوہ‌زی (۲) ديه‌که‌یگه له چه‌وار
 ئیلام [ف] (۱) زمین آبخیز (۲) روستایی در چوار از توابع ایلام
ناوہ‌زولک awe zûfik تووقاله، تیقاله «ل» [ف] تاول
ناوہ‌زی awezê ناوہ‌زا [ف] زمین آبخیز
ناوہ‌کول awe kwî (۱) بنووپه ناوہ‌پۆت (۲) ناو جووش [ف]
 (۱) نگا ناوہ‌پۆت (۲) آبجوش
ناوہ‌کولکردن awe kûfa kirdin سه‌ر مل شووردن [ف]
 حمام کردن
ناوہ‌کولن awe kwîin (۱) بنووپه ناوہ‌پۆت (۲) کولانن [ف]
 (۱) نگا ناوہ‌پۆت (۲) در آب جوش جوشاندن
ناوہ‌کی awekî ناوہ‌کین، شل [ف] آبکی
ناوہ‌کین awekîn ناوہ‌کی [ف] آبکی
ناوہ‌له‌م awe lem بنووپه ناوہ‌له‌م [ف] نگا ناوہ‌له‌م
ناوہ‌لئز awe lêz (۱) ناو لافاو کُ جائ لئز گرتن بگریته وەر
 (۲) لاناوه له ناوہ‌ه بۆن [ف] (۱) آب سیلاب که محل سکونت را
 در بر گیرد (۲) کنایه از آواره شدن
ناوہ‌لئز بۆن awelêz bün دەر وه دەر بۆن [ف] کنایه از
 آواره شدن
ناوہ‌لئز کردن awelêz kirdin دەر وه دەر کردن [ف] آواره
 کردن
ناو‌ه‌لئنجانن aw hefêncanin ناو دەر دان [ف] با سطل
 و ... آب را برکشیدن
ناوہن و ره‌هن awen û rêwen هاتو چوو [ف] آمد ورفت
ناوہ‌نیک awenîk سقان به‌له‌مرک [ف] استخوان نازک ساعد،
 زند زیرین
ناوہ‌هر awher ديه‌که‌یگه له به‌ده‌ری ئیلام [ف] روستایی در
 بدره‌ای ایلام
ناوی awî (۱) زیز دهیمی (۲) پاشگریگه «ناردای» (۳)
 مه‌له‌وه‌ر ناو‌زی (۴) ره‌نگ ئابی (۵) ناوہ‌کی [ف] (۱) آبی، ضد
 دیمی (۲) پسوند آلودگی (۳) آبی (۴) رنگ آبی (۵) آبکی
ناویار awyar ناوهار ئپای زه‌ق، له سمنانی (owyar)
 ئه‌ویار، تۆشن [ف] آبیار، در سمنانی (owyar) اوپار گویند

هلیلان از توابع ایلام، در اوستا (ahuweran آهوران) نوشته شده شاید برگرفته از واژه‌ی (ناهه‌را) یا (ناهه‌پئ) به معنای راه صعب‌العبور و نفس گیر باشد اما من بر این باورم که از واژه‌ی «ناهر، نایر» به معنی آتش مشتق شده و خود نمادی از چپای آگرین است

ناوه‌لوردن aw hifawrdin هژ هلاوردن [ف] کنایه از استفرغ کردن

ناهو ahû (۱) ناسک، خه‌زال (۲) ناویگه ژنانه [ف] (۱) آهو (۲) نامی زنانه

ناهو وناله ah û nafê ناخ هه‌لکیشان ونا‌لین [ف] آه و ناله
ناهو ونزا ah û niza ناه وناله [ف] آهو ناله

ناهته ahete ناگره‌واره [ف] آشفته‌حال، سراسیمه
ناهته‌سه‌ر aheteser ناگره‌واره بۆن [ف] سرا سیمه شدن
ناهه‌را aherâ ناهه‌پئ، رئ سه‌خت وهناب [ف] راه سخت و نفس‌گیر

ناهه‌پئ aherê ناهه‌را، رئ سه‌خت وهناب [ف] راه سخت و دشوار

ناهک ahék نه‌هه‌ک، له زاراو‌هیل تره‌ک کوردی «قسئل، کلس ، کسل» توشن [ف] آهک، در دیگر گویشهای کردی «قسئل، کلس، کسل» گویند

ناهنگ aheng (۱) به‌زم و شایبی (۲) مه‌قام و گورانی [ف] (۱) بزم (۲) آهنگ

ناهن ahîn ناخین [ف] نالان
نا‌ی ay (۱) هاوار له ده‌س ژانه‌وه (۲) وشه‌ئ بزه‌بی «نا‌ی یه منالینگه» (۳) سه‌رسپ مه‌نین «نا‌ی له درووه‌گه‌د!» (۴) پاشگر رازا «دریژای، پیه‌نا‌ی» [ف] (۱) حرف درد (۲) حرف ترجم (۳) حرف تعجب (۴) پسوند موصوف

ناپانه aêa ناپانه، تو توشی [ف] آیا
ناپانی ay ay پی‌ت سه‌رسپ مه‌نین، باوه‌پ نه‌کردن «نا‌ی نا‌ی له و درووه» [ف] حرف تعجب

ناپاخ ayax (۱) خواهشی و شایبی له دوتیای د‌لنگه‌رانی و ل‌ن قومیان (۲) وه هووش هاتن له دوتیای غه‌ش کردن یا له خواهی چین [ف] (۱) حالت خوشی و شادی بعد از نگرانی و آشفته حالی یا حادثه ناگوار (۲) به هوش آمدن پس از بیهوشی یا هوشیاری بعد از مدتی بیخبری

ناپانه aêane ناپانه، تو توشی [ف] آیا

ناویاری awyarî کار ناویار [ف] آبیاری
ناویاری کردن awyarî kirdin ناوداین زه‌ق [ف] آبیاری کردن
ناویاری‌کر awyarî ker (۱) ناویار (۲) جای‌لینگ کُ بازله‌وه بۆیه [ف] (۱) آبیار (۲) جوانی که بتواند کارهای آبیاری را انجام دهد

ناویان awyan ناوه‌دان [ف] آبادان
ناویان awêan ناگر، ناگر و کوانئ [ف] آتش، اجاق
ناویانی awyanî ناوه‌دانی [ف] آبادانی
ناویانی awêanî ناگر کوانئ [ف] آتش اجاق

ناوی بۆن awî bün (۱) ناوی بوونه‌وه، لاناوه له جای‌ل تازه‌سۆر (۲) زه‌قئ کُ ده‌یم بۆیه وئیره ناوییه [ف] (۱) کنایه از جوان تازه داماد (۲) زمینی که در گذشته دیمی بوده حالا آبی است

ناویته awête نامیته [ف] آمیخته
ناویز awêz (۱) پاوینگ زینه‌تی، بنووره پاوینگ (۲) دارالووس [ف] (۱) نگا پاوینگ (۲) آویزان
ناویژ awêz پاشگره وه مانائ بخه «کوچک ناویژ» [ف] پسوند به معنای انداز

ناویژتن awêjtin خسن، خستن، پشانن «ل» [ف] انداختن، افشاندن

ناویشته awêšte (۱) ناواشه (۲) نامیته [ف] (۱) نگا ناواشه (۲) آمیخته، سرشته
ناوینگ awînik ده‌سینک، ده‌تۆنک «ل» [ف] دستبند زینتی زنان

ناویه aweye په‌سئ کُ له گه‌لیه‌ئ خواهی وئله‌وه بۆیه و چیه‌سه ناو ریبه‌ن‌تر [ف] گوسفند یا بزئ که از گله خود گم شده و در گله دیگر جا گرفته، کنایه از آواره‌گی

ناه ah هه‌ناسه‌ئ خه‌مباری [ف] آه حسرت
ناها aha نه‌ها، باوه‌پ نه‌کردن [ف] چنین نیست، باور نکردن
ناهر ahîr ناخوړ «ل»، بنووره ناخوړ [ف] آخور، نگا ناخوړ
ناهران ahîran دیه‌که‌ینگه له هلیران له‌کی قسه‌که‌ن و کۆیه‌ینگه له و مه‌لوه‌نه، له نه‌وستا (ahuweran آهوران) توتسریاس گاس له وشه‌ئ (ناهه‌را) یا (ناهه‌پئ) وه مانائ رئ سه‌خت و هناب وه‌رگتیر بۆد ولام م باوه‌رم یه‌سه‌ک له وشه‌ئ «ناهر، نایر» وه مانائ ناگر وه‌رگتیر بۆیه [ف] روستا وکوهی در

تایر aêr تاگر، تاتر، بنویره تاگر [ف] آتش، نگا تاگر

تایرمدار aêrmedar تاگرمدار [ف] نگا تاگرمدار

تایش ayış تالشت [ف] آیش

تایشیت ayışt تایش [ف] آیش

تایشه‌وهن ayşewen دیه‌که‌یگه له جووانپو [ف] روستایی در جووانرود

تایشه aêşe (۱) لاناوه له ژن ناشوو (۲) ناویگه ژنانه [ف] (۱)

کنایه از زن سلیطه (۲) نامی زنانه

تایل ayl منال، ملال «ل» [ف] بچه

تایله‌من ayle men منالوار [ف] عائله‌مند

تایله‌یل ayleyl منال‌یل، ملال‌یل [ف] بچه‌ها، آی بچه‌ها

تایم aiêm بنیایم، له زارواوه‌یل تره‌ک کوردی «مرؤ، مرؤف»
توشن [ف] آدم

تایم پا په‌روین aiêmi pa perûwîn لاناوه له تائم

سه‌نگین پا [ف] کنایه از آدم سنگین پا

تایمی aiêmî ئنسانییته [ف] آدمی، آدمیت

تایمیزا aiêmîza ئاده‌میزا، ئامیزا [ف] آدمیزاد

تایمیزایه aiêmîzaÿe ئاده‌میزاده [ف] آدمیزاده

تاینله aynifê دیه‌که‌یگه له سۆنقۆر [ف] روستایی در سنقر

تاینه ayne (۱) جامه‌ک (۲) دیه‌که‌یگه له سه‌رپیه‌ل [ف] (۱) آینه (۲) روستایی در سرپل‌ذهاب

تاینه‌جوو ayne cû دیه‌که‌یگه له سۆنقۆر [ف] نام روستایی در سنقر

تاینه‌له aynele دیه‌که‌یگه له سۆنقۆر [ف] روستایی در سنقر

تاینه‌مەرگ ayne merg وه شه‌رائی مردن ره‌سین [ف] مرگ را پیش چشم خود دیدن ناشی‌از ترس یا کتک‌کاری

تاینه‌مەرگ بۆن ayne merg bün تاینه مەرگ [ف] نگا تاینه‌مەرگ

تاینه‌مەرگ کردن ayne merg kirdin تاینه مەرگ بۆن [ف] نگا تاینه‌مەرگ

تاینه‌ویشتیوه ayne û bişêwe دیه‌که‌یگه له سه‌رپیه‌ل [ف] روستایی در سرپل‌ذهاب

تاینه و ره‌وهن ayne û rêwen هام وچوو، هاتوچوو [ف] آمد و شد کردن

تاینه‌وهن aynewen دیه‌که‌یگه له گاواره [ف] روستایی در گهواره از توابع اسلام‌آبادغرب

تایه aye ئایا، ئایانه [ف] آیا

تایه‌ره aÿere ئیاره، ئیثار [ف] پیمانه

تایه‌تی ayetî (۱) پاشگر چۆنیه‌تی «برایه‌تی، خوه‌یشکایه‌تی «۲) پاشگر وه مانای و لات و نیشتیمان «هاو ولایه‌تی» [ف]

(۱) و (۲) پسوند حالت و مکان

تایی ayî پاشگر رازا «دریژی، پیه‌نایی» [ف] پسوند صفت

یتاق itaq وفاق [ف] اتاق

تیر itir (۱) وفاق شاری، هه‌فده نه‌فه‌ری (۲) تیر و تتر [ف] (۱) ماشین (۲) درنگ

تیروتیر itir û titir ده‌سه‌ده‌س کردن [ف] درنگ کردن

یتلا ویتلا itlaû bitla گونه‌وه‌جه‌ری [ف] لجاجت

یتمال itmal گاهس، هاتی [ف] احتمال

تیروختوو itûxîtû پرسین وگال کردن [ف] پرسش و سرزنش کردن

تیروخه‌توو itûxetû پرسین وگال کردن [ف] پرسش و سرزنش

تیتات ityat کووم کردن [ف] احتیاط

تیتاج ityac مختاجی [ف] احتیاج

تجلاف iclaf ره‌نگین، رازا [ف] آراسته، زیبا

تجلافی iclafî رازایی، ره‌نگینی [ف] آراستگی، زیبایی

تجر icr ئه‌جر، مز [ف] اجر، مزد

تجوو icû مه‌یل، ئشتیاق [ف] میل، اشتیاق به چیزی داشتن

تچونه içüne (۱) فره، فره‌وان «تچونه ورسیمه» (۲) ئه‌چنه و «ئیکاره تچونه نییه» [ف] (۱) آنقدر، بسیار (۲) اینگونه، این طور

تچونه و içünew ئیقه، ئیقره، له‌به [ف] آنقدر

تخبار ixbar ده‌نگوباس [ف] اخبار

تختیار ixtêar وه مه‌یل خوه‌ئ، ئه‌ره‌وییه [ف] اختیار

ئدا ida (۱) توواسن (۲) مله‌پی [ف] (۱) خواستن (۲) قلدری

ئدا داشتن ida daştin مله‌پی کردن [ف] قلدری کردن

ئدا کار ida kar (۱) خوازمه‌نیکه‌ر (۲) ته‌له‌و کردن [ف] (۱) خواستگار (۲) طلبکار

ئداکردن ida kirdin (۱) توواسن (۲) خوازمه‌نی کردن [ف] (۱) خواستن (۲) خواستگاری کردن

ئداهاتن ida hatin ئدا داشتن [ف] ادعا داشتن، قلدری

ئرا irâ (۱) ئه‌را، ئراو (۲) ئه‌رائی [ف] (۱) چرا (۲) برای

نرا ira وهره «ل» [ف] بسوی
نپاچه irâ çe نپاچه پائ چه [ف] برای چه
نراز iraz نراز دلته نگی [ف] ابراز داشتن
نراگرتن ira girtin داورانن، زورگیر کردن «ل» [ف] به تصرف در آوردن
نپاگولن irâ gwîf نپا سه رچه پئی گولینگ [ف] به اصطلاح گل به رویتن بیارد
نراگردن ira gîrdê وهره لا «ل» [ف] لاابالی
نراگیر کردن ira gîr kirdin داورین «ل» [ف] به تصرف در آوردن
نپاوا irâw نپا، نپا [ف] چرا، برای چه
نرز irz (۱) نرزه (۲) ناپوق [ف] (۱) عرضه، جرات (۲) آبرو، حیثیت
نرزه و ناپوق irze û abrû ناپوق [ف] آبرو
نرزه و ناپوق irze û awrû ناپوق [ف] آبرو
نرسال irsal به له فیره [ف] اسهال
نرشت irîşt هژژوم «ل»، له سه کزی «نریش» نرشتن [ف] یورش، در سکزی «ارش» گویند
نرمس irmis بنوورپه نرس [ف] اشک، نگا نرس
نرمیس irmês نرمس، نرمس [ف] اشک، نگا نرس
نرمیسک irmêsk نرمس [ف] اشک، نگا نرس
نرز izir نه خوه شییگ ک جگر خراو که پید [ف] بیماری که در آن جگر خراب می شود، نوعی بیماری مزمن
نرزه و izrew دایم نه خوهش [ف] مبتلا به بیماریهای مزمن
نرگل izgîf زخال، له سمنانی (izqal نرقال) نرشتن [ف] زغال، در سمنانی (izqal ازقال) گویند
نرگله و باوهیسی izgîfê û baweyî دیه که یگه له ده پشتم زه هاو [ف] روستایی در سرپیل زهاب
نرزهت izmet هسمهت، حرمهت، له زاراهیل تره ک کوردی «ریرز گرتن» وه مانای نرزه ته [ف] نگهداری، عزیز شمردن
نرزهت گرتن izmet girtin هسمهت گرتن [ف] خوب نگهداری کردن
نرزال izhaf به له فیره [ف] اسهال
نسا isa کارامه، نوسا، له په هله وی (ostat اوستات) توسریاس [ف] استاد، کارا، درپهلوی (ostat اوستات) نوشته شده

نساکار isa kar کارزان، نوسا کار [ف] استادکار

نسبل isbîf سبیل «ل» [ف] طحال

نسبید isbîd سفید «ل» [ف] نگا سفید

نسبینی isbînî چه رمینه ئ چه «ل» [ف] سفیده چشم

نسپار ispar بنوورپه ن سپار [ف] نگا ن سپار

نسپیل ispiîf سبیل «ل» له سمنانی (ispîrê نسپرزئ) نرشتن [ف] طحال، در سمنانی (ispîrê اسپرزئ) گویند

نسپین ispê چه رمئ «ل» له سمنانی (isbê نسبن) نرشتن [ف] سفید، در سمنانی (isbê اسبی) گویند

نستدناوا istid awa دیه که یگه له کرماشان [ف] روستایی در کرماشان

نسته iste (۱) تیکه ناسنئ ک دهنه ئ چه خماخه و تا ترؤسکه بوه شنید «ل» (۲) چه خماخ تهنه نگ [ف] (۱) آهنی که به سنگ چخماق ززند تا جرقه زند و فتیله را روشن کند (۲) چخماق سر تنهنگ

نسترم isterm توورپ، خه لیس «ل» [ف] غلیظ، پر مایه

نسکام iskam پیاله [ف] استکان

نسکامه تی isikametî سکامه تی [ف] سلامتی

نسکل iskiîf سکل، قل «گ» [ف] زغال و خاکستر

نسکناس iskinas پؤل قاقه زئ [ف] اسکناس

نسم ism ناو، نره وییه [ف] اسم، نام

نسمایل کال ismayl kel دیه که یگه له سنجاوی [ف] نام روستایی در سنجایی کرماشان

نسمایلی ismaylî دیه که یگه له گیله آن [ف] روستایی در گیلانغرب

نسماق ismi taq گاوشه کردن [ف] بازخواست کردن، توبیخ کردن، استیضاح

نسم زیده ism zêde (۱) ناو بریای (۲) ده زورانی کریای [ف] (۱) نام برده شده، مشخص شده (۲) نامزد شده

نشارشمار işar işar هشار هشار [ف] نگا هشار هشار

نشپش işpiş شش، له کرمانی «نشپش» نرشتن [ف] شپش، در کرمانی «نشپش» گویند

نشکه فت işkeft نکه فت، له نوستا (îşkete نیشکه ته) توسریایه [ف] غار، در اوستا (îşkete ایشکه ته) نوشته شده

نخ ix نغه، زیق بال کردن منال [ف] شادی کردن نوزاد، نوق زدگی، نوق زده

نُغ نُوو xî û بنووره گِرگال [ف] نگا گِرگال
نُفاده ifade فیس، خوهئ گرتن [ف] افاده
نُفتاده iftade بِن فیس، بِن کبر [ف] افتاده
نُفتار iftar رووژہ وا کردن، دهم واکه ران [ف] افطار
نُفترا iftira بخت خوهئ وه که سئ کردن [ف] تهمت
نُفلج iflic (۱) پاپیل چه فت، چه ویر (۲) فه له ج [ف] (۱) افلیج،
 آنکه دست و پایش کج باشد (۲) فلج
نُفلج دتو iflici dêw زه بوون، نه تویه نم [ف] ناتوان
نل il وناق هال [ف] اتاق ال
نلات ifat بنووره نه لات [ف] نگا نه لات و ترکیباتش
نلاتن ifatin (۱) دالته دان (۲) وهر هاتن خه وئر (۳) دراتن خوه
 [ف] (۱) پشتیبانی کردن (۲) ور آمدن خمیر (۳) بر آمدن خورشید
نلا ته وه کلی ıla tewekifî نه لابه ختی [ف] شانسی
نلاج ifac (۱) ده وهره بردن نه خوه شی (۲) دریز کیشان،
 نلازیان [ف] (۱) درمان کردن (۲) امر به دراز کشیدن
نلاجق ifaceü نه نوومه ت، سه ئر [ف] شگفت، شگفت انگیز
نلاجق نلامه ت ifaceü ifamet نه نوومه ت، سه ئر [ف]
 شگفت انگیز
نلاژ ifaj دریز بکیش [ف] امر به دراز کشیدن
نلاژان ifajanin (۱) دریز کیشان (۲) له نه خوشخانه خه فانن
 [ف] (۱) خوابانیدن (۲) بستری کردن در بیمارستان
نلال ifal (۱) ده سوور وه مانا کردن (۲) هلاوردن (۳) وه خیره
 برین [ف] (۱) امر به معنی کردن (۲) دستور به استفراغ کردن (۳)
 مدور بریدن
نلاله ت ifafet نلاله ت «خوداشکر وه نلاله ت» نه ره ویه [ف]
 عدل، عدالت
نلامه ت ifamet بنووره نه لامه ت [ف] نگا نه لامه ت
نلا وه ئه یولا ılaü eýwila نه ئه یی ولا، ها ولا [ف] آره والله،
 ابوالله
نلاوبیم ıla ü bîm (۱) شهرت کردن (۲) نه سته خواره کردن
 [ف] (۱) تصمیم (۲) استخاره، نظرسنجی
نلاوبیم کردن ıla ü bîm kirdin (۱) شهرت کردن (۲)
 نه سته خواره کردن [ف] (۱) تصمیم گرفتن (۲) استخاره کردن
نلاوردن ifawrdin (۱) هژ هلاوردن (۲) خانگ ک بچه قئ (۳)
 مانا کردن «ئی خه ته نه پام نلال» (۴) رشک و موور هلاوردن
 (۵) وه خیره برین (۶) نه خوشی شه لگه [ف] (۱) استفراغ کردن

(۲) از تخم بیرون آمدن جوجه (۳) معنا کردن (۴) زایش شپش و
 ... (۵) مدور بریدن چیزی (۶) نوعی بیماری سم در ستوران
نلایه ifayê بنووره نلایه ت [ف] نگا نلایه ت
نلایه ت ifayet (۱) هلایه ت «نلایه ت چه قوو کردتویه زگن» (۲)
 وه نسبه ت، ته قلبیه ن [ف] (۱) نزدیک بود که ... (۲) حدوداً
نله ت ifet هر نه خوه شی مانگا [ف] بیماری گاو
نلیاس ilyas نه لیا س [ف] نامی مردانه، الیا س
نلیاس آباد ilyas abad دیه که یگه له سوئقور [ف] روستایی
 در سنقر
نلیاس وه ن ilyas wen دیه که یگه له هه رسین [ف] روستایی
 در هرسین
نم im وشه ئ نارزایی «نم وه سه رد نه پائ کار و بارد» [ف]
 حرف بیزاری
نمام imam دیه که یگه له نیلام [ف] روستایی در ایلام
نمامه با س imam ébas دیه که یگه له زه هاو [ف] روستایی
 در سرپل زهاب
نمجا imca (۱) قه ئ نه ئرید «نمجا چه س دی گوزه یشتیه» (۲)
 دی، نه و وه خت [ف] (۱) مهم نیست، ایرادی ندارد (۲) ادامه
 کلام، سپس
نمجا چه imca çe ایرادی ندارد [ف]
نمجا چه س imca çes ایرادی ندارد [ف]
نمروو imrû ئیمروو، له په هله وی (emroch نمروچ)
 تۆسریاس و له سمنانی (earu ئارو) وله هه ورامانی «ئارو»
 تۆشن [ف] امروز، در پهلوی (emroch امروز) نوشته شده و
 در سمنانی (aru آرو) گویند و در اورامان نیز «آرو» گویند
نمرووژ imrûj نمروو [ف] امروز
نمروو سوو کردن imrû sû kirdin لاناوه له دهس دهس
 کردن [ف] امروز وفردا کردن
نمسال imsal ئیمسال [ف] امسال
نمشه و imşew نه مشه و، له سمنانی (emşw نه مشو)
 تۆشن [ف] امشب، در سمنانی (emşw امشو) گویند
نمشی imşî سام پاش دهسی [ف] سم پاش دستی
نمید imêd (۱) تۆمید، هۆمید، له په هله وی (umêt نومیّت)
 و (imêt نومیّت) تۆسریاس (۲) ناویگه کورانه [ف] (۱) امید، در
 پهلوی (omêt امید) و (imêt امید) نوشته شده (۲) نامی
 پسرانه

نجا Inca بنویره ئمجا [ف] نگا ئمجا و ترکیباتش

ئنجالاسی incifası هۆرد هه‌واله‌ فرووش، به‌زار «ل» [ف]

دستفروش دوره‌گرد، پارچه‌فروش

ئنجلاف incifaf ئنجلاف «ل» [ف] نگا ئنجلاف و ترکیباتش

ئنتحان intihan ئه‌زمون [ف] امتحان

ئنتراف intiraf قوپنه، چووار ده‌ور [ف] اطراف

ئنگال ingaf وه‌رده‌سه‌ک پالان [ف] سینه‌بند پالان الاغ

ئوار uw ar که‌شی «ل» [ف] نگا که‌شی

ئوار uwar ئوار، که‌شی «ل» [ف] نگا که‌شی

ئواره ûare به‌شیگ له‌ زه‌ق کُ ئاو گیر نیه «ل» [ف] آن

قسمت از زمین که بعلت بلندی آب را جذب نمی‌کند، جزیره

ئوازیفه ûazîfe خه‌رج مه‌یوه، هه‌ق مدوه‌ق «ل» [ف] ئه‌و خه‌رج و

خوارده‌مه‌نییه ک زاو ئه‌پای مال وه‌ق کل که‌ید [ف] مقداری

خوراکی و پوشاک که قبل از مراسم عروسی از طرف داماد به

خانه عروس می‌فرستند

ئوبا ûba (۱) ئوون، ئوونگ (۲) مه‌ین کردن «ئوبایان کردن»

(۳) ئه‌ژداد «ئیل ئوبا» [ف] (۱) ایراد (۲) حاشا کردن (۳) آباء و

اجداد

ئوبا دراوردن ûba dirawrdin ئوون گرتن [ف] ایراد گرتن

ئووتاف oû tav ئاو تاف «ل» [ف] آبشار

ئوتور otor تره‌یتوون «گ» [ف] تراکتور

ئوئه ûhe وه‌وحه، وه‌حه [ف] بازداشتن گاو

ئوخ ûx بنویره ئاخ [ف] نگا ئاخ

ئوخر ûxir ئووخرا [ف] اغر

ئوخرا ûxira وه‌خه‌یر بچی، له‌ ئه‌وستا (uxîr ئوغر) تۆسریایه

[ف] اغر، دراوستا (uxîr اغر) نوشته شده

ئوخه‌ی ûxey ئووخه‌یش [ف] آخش

ئوخه‌یش ûxeyş ئووخه‌ی، ئوخ، له‌ ئه‌وستا (axşte) ئا

خشته) و (beuxşne به‌ئوخشنه) وه‌ مانای: دووسانه و ئارام

تۆسریایه [ف] آخش، آوخ، در اوستا (axşte آخشته) و (

beoxşne به‌اوخشنه) به‌ معنای دوستانه، آرام و آشتی

نوشته شده

ئورت ûrt سووته‌مه‌نی خوه‌ش‌بوو [ف] عود سوختنی

ئورزیان urzîyan هه‌لزیان «ل» [ف] تخیال زدن

ئوردی ûrdî سپا، له‌شکه‌ر، له‌ لاتین (order) وه‌ مانای گه‌ل

و ده‌سه تۆسریاس [ف] سپاه، در لاتین (order) به‌ معنی

دسته و گروه است

ئورسی orsî که‌وش گیلان «ل» [ف] کفش چرمی

ئورم ürim هۆرم، پیت [ف] برکت

ئورم ûrim ره‌ژن، به‌خت [ف] شگون، آمد

ئوزهل ûzel ئه‌وه‌زه‌ل، زانا «ل» [ف] دانا، فاضل

ئوسا osa بنویره ئسا [ف] نگا ئسا و ترکیباتش

ئوش ûş ئه‌و که‌سه کُ قسیه که‌ید [ف] گوینده

ئوشریه‌ئ üşiryey ئه‌وه ئوشن [ف] گفته می‌شود

ئوشریه‌ید üşiryeyd ئوشریه‌ئ [ف] گفته می‌شود

ئوشریه‌یده‌و üşiryeydew ئاشکرا بووده‌و [ف] آشکار

می‌شود

ئوخر ûxir ئوخرا، ئوخرا [ف] نگا ئوخرا

ئوخه‌یش ûfeyş ئووخه‌یش [ف] نگا ئووخه‌یش

ئوئه ûve بقه [ف] تحذیر و ترساندن بچه از جسم داغ

ئوئیر ئایشتن û vîr ayştin وه‌ هۆر خسن «ل» [ف] به‌ یاد

انداختن، آگاهاندن

ئوقوف oqûf وه‌ نه‌رمی و کارامه‌یی [ف] به‌ نرمی و استادی،

واقفی

ئوقوف ئوقوف oqûf oqûf یه‌واش یه‌واش [ف] یواش

یواش

ئوقه‌ت ûqet ده‌ین وقه‌ت «ئوقه‌تد وه‌ ملم» [ف] بزه، وبال

ئول ûl تیه‌له، ته‌شیه‌له، گولوو ئه‌پای گه‌مه‌ئ مناله‌یل [ف]

تشیه‌لی بازی کودکان

ئولگ olg گیا «ل» [ف] علف، گیاه

ئولگ olge مه‌لوه‌ن، هه‌وارگه [ف] منطقه، ناحیه

ئولوو ûlu گولوو، ئول [ف] تشیه‌له بازی کودکان

ئولوله olufe خه‌فتن منال [ف] خوابیدن برای بچه

ئومه‌ت ûmet ده‌سه‌ئ په‌یره‌و «ئومه‌ت موحه‌مه‌د» [ف] امت

ئومه‌ته‌گه ûmetege ئه‌ئ مه‌ردم، هه‌ئ مه‌ردم [ف] ای مردم

ئومید omêd بنویره ئمید [ف] نگا ئمید

ئون ûn ئوونگ، ئوونه [ف] ایراد

ئونگ ûnig ئوون، نقه‌ت گرتن [ف] ایراد

ئونگ ئانگ ûngî anğ تۆز ناز، بنویره تۆگان [ف] نگا

تۆگان

ئونگان ûnganin تۆگان [ف] ایراد گرتن همراه با گریستن

ئونگه ûnge ئونگه‌وتۆگه، بنویره تۆگان [ف] نگا تۆگان

تۆنگە وتۆگە ünge û nüge بنووپە تۆگانن [ف] نگا تۆگانن

ئۈنە ûne ئوونگ [ف] ایراد

ئوی ûwî (۱) ھاوار ۋە دەم ژانە ۋە (۲) ۋە رۆ نازە ۋە قسیه کردن «ئوی دەردە گیانم» [ف] (۱) حرف درد (۲) باناز و ادا سخن گفتن

ئۆیە üye ئۆیە [ف] شما

ئە e (۱) ئا، ئەری (۲) نیشانەئ کردار شەرت و شرووت «ئە بچم، ئە باتاد» (۳) ئەگەر [ف] (۱) آری (۲) نشانە فعل شرطی (۳) تنهایی به معنی اگر

ئەبابوو ebabû ھەبابوو، کەبابوو «کەچەل کەچەل ئەبابوو، سووار ئەسپ بابوو، بابوو نییە کوپپە، ئمشەو کەچەل...» [ف] بد ترکیب، بد ریخت

ئەبروو ebrû بنووپە برۆ [ف] ابرو، نگا برۆ

ئەبرەش ebreş ئەبلەق، لە لاتین (ablush) ۋە مانائ ستۆیەرە [ف] ابلق، در لاتین (ablush) بمعنی سرخ و خجل است

ئەبریان ebrıyan لۆیەت، رۆت [ف] عریان، لخت

ئەبیل ebil ئەولە، ئەبلە [ف] ابله، نفهم

ئەبلەق ebleq ستۆیەر وسفید، سببە و سفید [ف] ابلق

ئەبەد ebed (۱) لە شوون یەک (۲) ھەرگز [ف] (۱) پی در پی (۲) ھرگز

ئەبەدا ebada ھەرگز، ئەسلا [ف] ھرگز

ئەبەدەن ebeden ھەرگزا و ھەرگز، ئەرەویبە [ف] ابداء، ھەرگز **ئەبەرگۆن** eber gwin نەدار، فەقیر [ف] ندار، فقیر واقعی

ئەبەلا ebela ئەفلا، ئەولا [ف] مخفف عبدالله

ئەپرۆنگ eprüng گرهوشیان و نەخ نەما بۆن دۆنگ [ف] نخ نما شدن لباسی که بر تن می‌کنند

ئەپنەک وکەپنەک epinek û kepinek فیت فەن «ئەپنەک وکەپنەک نەئیرید» [ف] مکر و حیلە، شیلە پیلە

ئەپۆرئ eporê بنووپە پوورئ «گ» [ف] نگا پوورئ

ئەت et کوشتن ۋە زووان مئالەیل، لە سەکزی «ئەت» ئۆشن [ف] زدن به زبان بچه‌ها، در سکزی «ئەت» گویند

ئەترەش etreş ئەترەک، زەنەق [ف] زەرە

ئەترەش بردن etreş birdin تۆیەلە بردن [ف] زەرە بردن

ئەترەک etrek ئەترەش [ف] زەرە

ئەتوار etwar ھاوتائ ئەدا، ئەداو ئەتوار [ف] اطوار

ئەتەش eteş ئەترەش [ف] زەرە، زەرە بردن

ئەتەو etew ئەرتەو، ئوون، ئوونگ [ف] ایراد

ئەتی etî پاشگریگ ک ناو کەئیدە بنچینە «پیاویتی» [ف] پسوندی کە اسم را به مصدر تبدیل می‌کند

ئەجر ecr ئجر، مز [ف] اجرت، مزد

ئەجەق ۋەجەق eceq weceq چەفت ۋچل، نارپک [ف] کج و احول، نارپک

ئەجەنە ecine ملاًیکەت، جن [ف] اجنه

ئەجەل ecel ۋەجەل، ۋادەئ مەرگ [ف] اجل

ئەچنە eçne ئەقەرە، ئیقەرە، لە زاراوئیل ترەک کوردی «ئەوند، ئەوئەندە، ئەونە» ئۆشن [ف] اینقدر، آنقدر، در دیگر گویشهای کردی «ئەوند، ئەوئەندە، ئەونە» گویند

ئەچنەو eçnew (۱) لیوا، ۋەبجوور (۲) چنەو [ف] (۱) اینگونه، این طور (۲) بر می‌گردند

ئەح eh وشەئ گووش نئان ۋبئزاری [ف] حرف بی اعتنایی

ئەحا eha وشەئ باوەر نەکردن [ف] حرف تعجب

ئەحئەح ehêh وشەئ رانین ریبەن [ف] حرف راندن و به جلو بردن گله

ئەحمەدئاباد ehmed abad (۱) دیکەئگە لە سۆنقور (۲) دیکەئگە لە ناودەرۆن (۳) دیکەئگە لە مایەشت (۴) دیکەئگە لە دینەوەر [ف] (۱) روستایی در سنقر (۲) روستایی در ناودرون (۳) روستایی در مادیدشت (۴) روستایی در دینور

ئەحمەدئاباد ملەماسە ehmed abadi mile mase دیکەئگە لە دینەوەر [ف] روستایی در دینور

ئەحوال ehwal حال خەوەر، ئەرەویبە [ف] احوال

ئەحوالپرسی ehwal pirsî حەوالپرسی [ف] حال و احوال پرسی

ئەحیانە ehylene ئەگەر، ئەگەر ھاوو... [ف] اگر، در صورتیکه، احیانا

ئەخ ex قخە، گەن ۋە زووان مئالەیل [ف] بد، نجس به زبان کودکان

ئەخت ext (۱) ئەقد، ئەخد «ل» (۲) مەرە پیرین «ل» [ف] (۱) اندازه (۲) عقد، نکاح

ئەختە exte یەختە، خەسە [ف] اخته

ئەخد exd ئەقد، ئەخت «ل» [ف] اندازه

ئەخراج extrac ئەقراژ، ئەخراژ، لە ئەوستا (exrye ئەغریه)

توسریاس [ف] طراز گلدوزی شده لباس، در اوستا (exrye اغریه) نوشته شده
 نه‌خزه exze بغوزه، خوسه‌ومهرهز [ف] عقده، غصه و درد
 نه‌خشال exşal (۱) خرت و پرت (۲) بنووپه ئاژه‌ل [ف] (۱) خرت و پرت (۲) نگا ئاژه‌ل
 نه‌خکه exke نه‌قره «ل» [ف] اینقدر
 نه‌خم exm رق ترشی، قه‌یز کردن [ف] اخم
 نه‌خماز exmaz نه‌دهو، ته‌ربیه‌ت [ف] ادب، اغماض
 نه‌خم‌تیه‌لی exm tyeli نه‌خم و ته‌خم [ف] اخم کردن
 نه‌خمو exmü رق ترش [ف] اخمو
 نه‌خم و ته‌خم exm û texm ته‌ش قه‌یز [ف] اخم و تخم
 نه‌خنه exne نه‌خنکه، نه‌قره «ل» [ف] اینقدر، آنقدر
 نه‌خنکه exinke ئیقره «ل» [ف] این اندازه
 نه‌خیه exye ئاخوپ [ف] نگا ئاخوپ
 نه‌دا eda (۱) وه جی هاوردن (۲) ده‌مپاسکانی (۳) نه‌گه‌ر دادهو [ف] (۱) ادا کردن و بیجا آوردن (۲) ادا درآوردن (۳) اگر داد
 نه‌دل edf (۱) هامار (۲) تاقه‌ئ پارچه (۳) داد و ئنساف [ف] (۱) زمین هموار (۲) واحد شمارش پارچه (۳) عدل
 نه‌دلانی edfanî هاماری [ف] همواری
 نه‌دل‌دای edifday داد خوازین [ف] تظلم، داد خواهی
 نه‌دهب edeb نه‌دهو، نه‌یهو [ف] ادب
 نه‌دهس edes نه‌وده‌س، نه‌وکان «ل» [ف] آنطرف
 نه‌دهو edew نه‌دهب، نه‌یهو [ف] ادب
 نه‌دی edî (۱) ئیتر «نه‌دی به‌سه» (۲) نه‌گه‌ر دی [ف] (۱) دیگر، بعد (۲) اگر دید، اگر ببیند
 نه‌ر er (۱) نه‌گه‌ر (۲) پاشگرینگه که‌لیمه که‌ئیده ناو «توسه‌ر» (۳) له ئیره تا... «ل» [ف] (۱) اگر (۲) علامت اسم فاعل (۳) از ... تا
 نه‌را erâ (۱) ئرا، له نه‌وستا (er نه‌ر) و (erda نه‌ردا) توسریاس (۲) وه خاترت «نه‌پات هاوردم» [ف] (۱) چرا، در اوستا (er ار) و (erda اردا) نوشته شده (۲) برای
 نه‌راچه erâ çe ئراچه [ف] برای چه
 نه‌را‌ئه‌وان erâ ewan ئرا نه‌وان [ف] برای آنها
 نه‌را‌زووان erâ zuwan ئرا‌ئاوه‌له کورد باشووری، چۆن وشه‌ئ «نه‌را» فره ئوشن [ف] لقبی که به کردان باشووری گویند زیرا واژه «نه‌را» را تکرار می‌کنند

نه‌پاگیل erâ gîl هه‌لوه‌دا [ف] آواره
 نه‌پاو erâw نه‌را [ف] چرا، برای...
 نه‌پاچی erâê هن، ئرائ [ف] برای، مال...
 نه‌ریه erbe شمپ، شه‌لاخ [ف] شلاق
 نه‌ریه‌خوهر erbexwer دیه‌که‌ینگه له ئارقن‌ئاوا [ف] روستایی در اسلام‌آباد غرب
 نه‌ریه‌ده erbede ئداهاتن، مله‌ری [ف] عربده
 نه‌رته‌و ertewو، ئوونگ «گ» [ف] ایراد
 نه‌رجن ercin دارینگه په‌له‌یلی سۆیه‌ره له‌سمنانی (ercene نه‌رجنه) وه کرمانی «نه‌رجنه» ئوشن [ف] درختی با شاخه های قرمز رنگ، در سمنانی (ercene ارچنه) به معنی چوب دستی است که از همین درخت تهیه می‌شود و در کرمانی نیز «ارچن» گویند
 نه‌رجنه‌ک ercinek له‌پ و دریژ [ف] کنایه از لاغر و دراز
 نه‌رخه erxe بنووپه نه‌رغه‌نه‌رسوو [ف] نگا نه‌رغه نه‌رسوو
 نه‌رخه‌لق erxeliq جوورئ عاباسه [ف] نوعی عبا
 نه‌رخه‌وان erxewan نه‌رغه‌وان، دارینگه گول سۆیه‌ر و به‌نه‌وش گرید [ف] ارغوان
 نه‌رخه‌وانی erxewanî وه رهنگ نه‌رخه‌وان [ف] به رنگ ارغوان
 نه‌رده erde (۱) حه‌لوا شه‌که‌ری (۲) سووکه‌ناو نه‌رده‌شیر [ف] (۱) حلوا شکری (۲) مخفف اردشیر
 نه‌رده‌شیر erdeşêr نارینگه کوپانه وه مانائ شیر رق زه‌ق «نه‌رد: هه‌رد + شیر» له نه‌وستا (ertexşetre نه‌رته‌خشه تره) وه‌مانائ پاتشائ راس ئوش و (xşeyter خشه‌یت‌ه‌ر) وه مانائ پاتشا توسریایه، له نه‌وستا (erye نه‌ریه) وه مانائ شرافه‌ته [ف] نامی مردانه، اردشیر، به معنی شیر روی زمین، در اوستا (ertexşetre ارته‌خشتره) به معنی پادشاه راستگو و درست کردار و (xşeyter خشیت‌ر) به معنی شاه نوشته شده ضمناً در اوستا (erye نه‌ریه) به معنی شرف و صداقت است که در کردی هنوز گفته می‌شود
 نه‌رده‌ل erdef (۱) نه‌ترس، زاتدار، نه‌رده‌لان له‌یه‌گیریا س، له فه‌رانسه‌ی (ardent) وه زاتدار ئوشن (۲) کووچه‌ک، له سه‌کزی «نه‌ردول» ئوشن و له رووسی (ordinaretse) وه خاسه نه‌وکه‌ریگ ئوشن ک ده‌سووره‌یل وه دیگه‌ران ئوشید [ف] (۱) دلیر، شجاع، نام اردلان از همین واژه مشتق شده، در فرانسوی

(ardent) به معنی غیرتمند است (۲) خدمتکار ویژه، در سکزی «نردول» به معنی خدمتکار ویژه است و در روسی (ordinaretse) به خدمتکاری گویند که فرامین را به دیگران ابلاغ می‌کند

نرده‌لان erdefan ناریگه کورانه وه مانائِ نه‌ترس، له «نرده‌ل» گیرياس [ف] نامی مردانه، شجاع، از واژه‌ی «نرده‌ل» مشتق شده است

نرده‌وان erdewan ناریگه کورانه وه مانائِ ئاتاسُ زهق «نرد: زهق+ وان: بان» [ف] نامی مردانه به معنی نگهبان سرزمین

نهرزاق erzaq نازوخه، نهره‌وییه [ف] ارزاق

نهرزان erzan هرزان، ئاوجوو [ف] ارزان

نهرزان وای erzanway نهرزانی [ف] ارزانی

نهرزانی erzanî نهرزانی، زیزُ گرانی [ف] ارزانی

نهرزون erzûn نهرزان «ل»، له سه‌کزی «نارزوو» ئوشن [ف] ارزان

نهرزیدای erziday خوه‌ئ نیشان‌دان «گه‌ن وه گه‌نیی مه‌نووپ» وه نهرزیدایی بنووپ [ف] خودنمایی، خودی نشان دادن، عرض اندام کردن

نهرزن erzen ههرزن، له سه‌کزی «نارزه» ئوشن [ف] ارزن، در سکزی «آرزه» گویند

نهرزیز erzîz قه‌لع، له په‌هله‌وی (arçîç) ئارچیچ) و له نهرمینی (ئارچیچ) و له سه‌کزی (ئاجیچ) ئوشن [ف] قلع، در په‌لوی (arçîç) آرچیچ) و در ارمنی (آرچیچ) و در سکزی (آجیچ) گویند

نهرسیم ersîm چه‌نگه‌کُ ته‌تور پاکه‌وکه‌ر [ف] چنگک تنور پاک کن

نهرغه erxe ئاشوو، نهرخه، له سه‌کزی «نهرغه» ئوشن له نهرستا (arqent) نارغهنه‌ت رازانگه نهرپای دوزوخ [ف] دو بهم زن، لیلاج، در سکزی «ارغه» گویند و در اوستا (arqent) آرغهنه‌ت صفتی است برای دوزخ و دوزخیان

نهرغه‌نهرسوو erxe eresû نهره‌سوو [ف] دو بهم زن، لیلاج **نهرقوت** erqut جوورئ مه‌شکه‌س کُ له پووس گورر دَرَس بۆیه و که‌مئ له گاوس بۆچگتره [ف] مشکئی که از پوست گوساله درست می‌کنند و کمی از «گاوس» کوچکتر است **نهرکه‌واز** erkewaz مه‌لوه‌نیگه له ئیلام و خانقین کُ فه‌یلی

فسیه که‌ن [ف] منطقه‌ای در ایلام و خانقین که به گویش کردی فیلی سخن می‌گویند

نهرکه‌وازی erkewazî دیه‌که‌نیگه له ئاروون‌ئاوا [ف] روستایی در اسلام آبادغرب

نهرکه‌وازی‌چِر erkewazî çir یه‌کئ له به‌زمه‌یل هووره [ف] یکی از مقامات هوره

نهرگاله ergafe دلگاری، هان، بلووم [ف] تشجیع

نهرگاله‌دان ergafe dan هان دان [ف] تشجیع کردن

نهرگنه ergine دیه‌که‌نیگه له چه‌مچه‌مال [ف] روستایی در چمچمال صحنه

نهرمینی ermenî خاج په‌ره‌س [ف] ارمنی

نهرمینیان ermenîyan دیه‌که‌نیگه له دینه‌وهر [ف] روستایی در دینور

نهرمین ermê دیه‌که‌نیگه له ئیلام [ف] روستایی در ایلام

نهرنه erne (۱) وهرنه، وه‌گهرنه (۲) لوومه «کرده‌مه نهرنه‌ئ خه‌لک» [ف] (۱) وگرنه (۲) رسوا

نهرنه‌بووت ernebût (۱) ئایم ووحشی، نهرپای حه‌ئوان «ده‌ئ، ده‌ئدام» و نهرپای باله‌نده «ئاواشه» و نهرپای خه‌ره‌نگیز «قوره‌باکه‌ر» و نهرپای دار و ده‌وه‌ن «خورشیلک» ئوشمین (۲) مله‌پ و نه‌پووپ [ف] (۱) وحشی، انسان وحشی، برای حیوان ده‌ئ، ده‌ئدام» و برای پرنده‌ی وحشی «ئاواشه» و برای حشرات «قوره‌باکه‌ر» و برای درخت و گیاه «خورشیلک» می‌گوییم (۲) لنده‌ور و زورگو

نهرنه‌ئ خه‌لک erneyxefk نهرنه‌ئ خه‌لق، لوومه‌ئ خه‌لق [ف] رسوای زمانه

نهرروا erwa رووح، له نهروستا (ûrwen) ئوروه‌ن) ئوسریاس [ف] روح، در اوستا (ûrwen) اورون) نوشته شده

نهررواو erwaw خاوه‌ن، ساو [ف] ارباب

نهرروایی erwawî (۱) کشتوکال (۲) ئاغایی [ف] (۱) کشاورزی (۲) آقایی

نهررو nerû (۱) نهرنه‌بووت (۲) عه‌لج و وه له‌ج [ف] (۱) هیولا، وحشی (۲) عجق و جق

نهره erê هه‌په [ف] اره

نهره‌بانه erebane جوورئ زه‌مبه‌ر چه‌رخداره [ف] فرغون

نهره‌س eres هه‌ره‌س، نه‌فه‌س [ف] نفس، دم و باز دم

نهره‌سوو eresû نهرغه‌نهره‌سوو [ف] دو بهم زن، لیلاج

ئەرەق ereq ئەرەق [ف] عرق

ئەرەقچىن ereq çin ئەرەقچىن [ف] عرقچىن

ئەرەق خواردىن ereq xwardin ئەرەق خواردىن [ف] عرق خوردن

ئەرەقخوهر ereq xwer ئەرەقخوهر [ف] عرق خور

ئەرەق كىردىن ereq kirdin لە شەھەد كار يا گەرما ئاو رشانن [ف] عرق كردن

ئەرەق گىرتىن ereq girtin ئەرەقگىرتىن [ف] عرق گىرتىن

ئەرەقگىر ereq gîr (۱) نەوینەئى ژىر زىن (۲) ئەرەقچىن (۳) كەسى ك كارى ئەرەق گىرتىن [ف] (۱) نەم زىر زىن (۲) عرقچىن (۳) كسى كەكارش عرق گىرى است

ئەرەقى ereqî ئايم ئەرەقخوهر [ف] مىگسار

ئەرەم وئەرەم erem ûterem ئىترام وعەزەت [ف] قداست، احترام، تكريم

ئەرەم وئەرەمدار erem û teremdar ھەلكەفتى، سجا [ف] محترم

ئەرھەم وئەرھەم erhem û terhem ئەرەم وئەرەم [ف] تكريم و احترام، قداست

ئەرەو erew عەرەو [ف] عرب

ئەرەوى erewî (۱) زووان عەرەوى (۲) لائەمائى جوورئى مانگا [ف] (۱) عربى (۲) نژادى از گاو

ئەرەئ erê (۱) ئا، ئە، بەلەئ (۲) ئاپانە «ئەرەئ ت نەچى» (۳) وھە فلانى «ئەرەئ كوپەگە ئەول تەم» (۴) ئەرە، پىيائى بە شەرەف «پىيائى ئەرەگە» [ف] (۱) آرى (۲) آيا (۳) ھان، آھای (۴) پايىند بە قول، با شرف نگا ئەرە

ئەرەئ نەرەئ erê nerê رى رى كردن، دُشك مەنن [ف] دولى ئەرە eryl باشەرەف، شەرەف، نەنگ، لە ئوستا (erwe) ئەرە (erwe) ۋە مانائى شرافتە [ف] شرافت، با شرف، در اوستا (erwe) ارىه) بە معنى شرافت است

ئەرەت eryl بىنوپرە ئەرە [ف] راستى ودرستى، نگا ئەرە ئەرەئ ۋە يىلكان erheÿ weylkan گەمەئى ژنانە جوور پىشلەماران [ف] بازىي وىژە دختران شىبىه «پىشلەماران»

ئەز ez م، خوھم «گ» «ئەسلنەم ج كورد، ئەسلنەم ج كورد - بابم كوردەوھن ئەسلنەم ج كورد - ئەز ئەو كوردەوھن چەنى سىپائى گورد - سىلسلەئى سىپائى ژۆھاك كەردەم ھورد» [ف] من، خودم، خود من

ئەزازىل ezazîl ئەلماسە [ف] پز، سرما رىزە

ئەزاف ezaf زىياتى [ف] اضافە

ئەزاف بۆن ezaf bün زىيائى بۆن، زىياتى [ف] اضافە بودن

ئەزاف كىردىن ezaf kirdin زىياتى كىردن [ف] اضافە كىردن

ئەزاف ھاتىن ezaf hatin زىيائى ھاتىن [ف] اضافە آمدن

ئەزافە ezafê زىياتى [ف] اضافە

ئەزافى ezafî زىياتى [ف] اضافى

ئەزان ezan ئەزانگ [ف] اذان

ئەزاندەر ezan der كەسى ك ئەزان دەيد [ف] مودن

ئەزانگ ezanğ ئەزان [ف] اذان

ئەزبۇ ezbû ھەزۇه، وشكە گىيائى خوھش بوو [ف] گىياھ ازبىيە

ئەزبى ezbî زمبىيەئى گەرەمسىرى «ل» [ف] خانەئى موقتى

در مناطق گرمسير جهت نگهدارى احشام بطور موقت

ئەزىرە ezre دىيەكەيگە لە كرماشان [ف] روستايى در كرماشان

ئەزىرەق چەو ezreq çew چەو كەو [ف] چشم آبى

ئەزىرەنگ ezrenğ تۆتەك «شەو ئەزىرەنگىگە» [ف] دىجور،

بىسار تارىك

ئەزگىل ezgîl زگىل، زخال «ل» [ف] زغال

ئەزما ezma سەنگىن و سووك كىردن، ئەزمان كىردن، لە

ئوستا (ama ئاما) و (am ما) و لە پەھلەوى (azmayşn

ئازمايشن) و لە فارسى ئازمايش تۆشن [ف] آزمودن، در اوستا

(ama آما) و (ma ما) و در پهلوى (azmayşn آزمایشن)

نوشته شده

ئەزمان ezman ئازما، ئەزما «دۆيەت لە باوان ئەزمان دا،

كلئى بكة سەر كىيەنى» [ف] نگا ئەزما

ئەزىمە ezme ئازما «مەردنەزىمە، جووان ئەزىمە» [ف] آزما

ئەزناو eznav دىيەكەيگە لە سەحنە، لە وشەئى «زنا، چووه

زنا» ۋە مانائى سەرمائى سەخت ۋەرگىر بۆيە [ف] روستايى در

صحنه، از واژه «زنا، چووهزنا» بە معنى سرما مشتق شده

ئەزىنەق ezneq زىنەق، زەنەق [ف] ترس، ترسىدن

ئەزىنەك eznek ئەزىنەق [ف] ترس، ترسىدن

ئەزىو ezû ئەزانگ «ل» [ف] اذان

ئەزىر ezer ھىسەت، ئىزمەت «ل» [ف] نگا ئىسمەت گىرتن

ئەزەل ezêl ھەرائى ھەرى، ئەرەبىيە [ف] ازل

ئەزەلى ezêl ھەر بوو، ئەرەبىيە [ف] ازلى

ئەزىز ezîz (۱) دلخواز (۲) ناويگە كورپانە [ف] (۱) عزيز، دلخواه

توسریاس [ف] اسب، در اوستا (espe اسپه) و در پهلوی (esp اسپ) و در آشوری (ousp اوسپ) نوشته شده
 نه‌سپار espar ئسپار، ژیرۆ رۆ کردن باخ وه بیل، له سمنانی
 (esbar ئسبار) وله لاتین (spade) توشن [ف] کندن وشخم
 زدن زمین باغ، در سمنانی (esbar اسبار) و در لاتین
 (spade) گویند

نه‌سپاو espaw خرت و پرت [ف] اثاثیه

نه‌سپ سووار esp suwar سووار وه کوول نه‌سپ [ف] اسب
 سووار

نه‌سپ سوواری esp suwarî سووارکاری [ف] سووار کاری
 نه‌سپەر (esper ١) چیت نه‌سپەر (٢) گولینگه شه‌شپەر [ف] (١)
 نوعی چیت که منقوش به گل شش پر است (٢) گلی شش پر
 نه‌سپەره espere کییووپ، له زاراوہیل تره‌ک کوردی «
 نه‌سپەر، نه‌سپەرہ، پی‌مه‌رہ، پامه‌رہ» توشن [ف] جای پا در
 بیل

نه‌سپەن espen نه‌سپەن [ف] گیاه سپند

نه‌سپەن دۆد espen düd نه‌سپەن سزانن [ف] اسپند دود
 نه‌سپەن ئیار espeniêar ناویگه کورانہ [ف] اسفندیار، نامی
 مردانه

نه‌سپەن (espê ١) سفید «ل»، له ئوستا (sipeyâtîni سپه
 ئیبتنی) و (sipête سپیته) و له په‌هله‌وی (sipêت سپیت)
 توسریاس (٢) سپیه [ف] (١) سفید، در اوستا (sipeyâtîni
 سپه‌ئیتنی) و (sipête سپیته) و در پهلوی (sipêت سپیت)
 نوشته شده (٢) شپش

نه‌سر esr ئرمس، له ئوستا (esrû نه‌سروو) و (esrou
 نه‌سرئو) و (eşen نه‌شەن) و له په‌هله‌وی (ers نه‌رس)
 توسریاس و له زاراوہیل تره‌ک کوردی «فرمیسک، رۆندک» و
 له سمنانی (esre نه‌سره) و له عبری (sre نه‌رس) توشن
 [ف] اشک، که در اوستا (esrû اسروو) و (esrou اسرئو) و
 (eşen اشەن) و در پهلوی (ers ارس) و در سمنانی (esre
 اسره) و در عبری (ers ارس) نوشته شده

نه‌سریشان esr rîşanin گیرسن [ف] گریستن

نه‌سری esrî نه‌سرین [ف] اشکبار

نه‌سرین (esrîn ١) نه‌سری (٢) ناویگه ژنانه [ف] (١) اشکبار (٢)
 نامی دخترانه

نه‌سک (esk ١) وینه (٢) ئاسک [ف] (١) عکس (٢) آهو

(٢) نامی مردانه

نه‌زیز گرانى ezîzi giranî فره دلخواز [ف] بسیار گرامی

نه‌زیز مردی ezîz mirdê داخدار، نازیه‌تبار [ف] سوگوار

نه‌زیهت ezyet ئازار، نه‌نگه‌مه [ف] اذیت

نه‌زیهت بۆن ezyet bün توش نه‌نگه‌مه هاتن [ف] اذیت
 شدن

نه‌زیهت کردن ezyet kirdin ئازار دابین [ف] اذیت کردن

نه‌ژ ej له، وه «ل» [ف] از

نه‌ژب (ejb ١) نه‌ژم، عه‌ژم (٢) شیوه، شکل [ف] (١) ناریک،
 ناخوش آیند (٢) شکل، شیوه

نه‌ژداد ejdad رشتاره، بنه‌چه‌ک [ف] اجداد

نه‌ژده‌ها ejdeha هه‌ژده‌ها، مار گه‌ورای مه‌ته‌له‌یل، له
 نه‌وستا (ajhî ئاژهی) توسریاس [ف] ازدها، در اوستا (ajhî
 آژهی) نوشته شده

نه‌ژم ejm بنووپه نه‌ژب [ف] نگا نه‌ژب

نه‌ژمار ejmar ده‌سوور وه شماردن [ف] شمردن

نه‌ژمارتن ejmartin ژمارتن [ف] شمردن

نه‌ژمارده ejmarde ژمارده [ف] شمرده

نه‌ژنو ejnû زرانی، ویژنی، بنووپه زانوو [ف] زانو، نگا زانوو

نه‌ژنهو ejnew ژنهو «نایم بایه‌س بگوو نه‌ژنهو هالیی بوو»
 [ف] نصیحت پذیر بودن، گوش شنوا داشتن

نه‌ژنهوین ejnewîn ژنهفتن [ف] شنیدن

نه‌ژیه دۆیا ejye düya (١) له‌یه دۆیا «ل» (٢) له‌یره تا ...
 «ل» [ف] (١) از این بعد (٢) از این قسمت تا ...

نه‌ژیهم ejyem ژیه‌م، ژیان که‌م [ف] زندگی می‌کنم

نه‌ژیهرەر ejye wer وه‌رجله‌یه «ل» [ف] قبل از این

نه‌ساس esas بنه‌رته، بنچینه [ف] اساس

نه‌ساسی esasî بنه‌پتی [ف] اساسی

نه‌ساره esare هه‌ساره، له سمنانی (istira ئسترا) توشن
 [ف] ستاره، در سمنانی (istira استرا) گویند

نه‌ساره‌ناس esare nas هه‌ساره ناس [ف] ستاره شناس

نه‌ساره‌ئ بهخت esarey bext هه‌ساره‌ئ بهخت [ف] ستاره
 بخت

نه‌سپەن esben نه‌سپەن «ل» [ف] گیاه سپند

نه‌سپ esp نیری ماین، له اوستا (espe نه‌سپه) و له زووان
 په‌هله‌وی (esp نه‌سپ) و له ئاشووری (ousp ئوسپ)

ئەسخال (1) eşxal (ئەشغال، ئاژەل ۲) خرت و پرت (ف) (۱) احشام ۲) خرت و پرت
ئەشخالداری eşxal darî ئیوتە کردن ئاژەل (ف) چوبداری
ئەشەسى eşresî جوورئ خۆرماسە (ف) نوعی خرمای مرغوب
ئەشەرف eşref ناویگە کورانه (ف) نامی مردانه
ئەشەرفئاباد eşref abad دیه‌که‌یگە له که‌تۆله (ف) نام روستایی در کندوله
ئەشەرفی eşrefî (۱) سکه‌ئ نه‌خشدار قە‌دیمه ۲) ناویگە ژنانه (ف) (۱) سکه طلای نقشدار و قدیمی ۲) نامی دخترانه
ئەشکەفت eşkeft ئشکه‌وت، بنوورپه ئشکه‌فت (ف) نگا ئشکه‌فت
ئەشکەوت eşkewt ئشکه‌فت، بنوورپه ئشکه‌فت (ف) نگا ئشکه‌فت
ئەشکی eşkî دیه‌که‌یگە له باوه‌جانئ (ف) روستایی در ثلاث باباجانی
ئەشنه‌فتن eşneftin ژنه‌فتن، له کرمانئ «ئشنوفته‌ن» ئۆشن (ف) شنیدن، در کرمانئ «آشنوفتن» گویند، نگا ژنه‌فتن و ترکیباتش
ئەشوهن eşwen ژنه‌فتن و هرمت گرتن (ف) شنیدن، شنیدن و احترام گذاشتن
ئەشەدبوو eşed bû گیایگە خوه‌شبوو (ف) گیاهی خوشبو
ئەشەد هاوردن eşed hawirdin به‌ئمان بۆن (ف) بر زبان گفتن شهادتین
ئەفاون efawen چکپاو، واتووره، شافه (ف) شایعه
ئەفتاوه eftawe ئەفتووه، له ئەوستا (efente ئەفته‌ته) و له مازندرانئ (eftow ئەفتوو) ئۆشن (ف) آفتابه، در اوستا (etnefe افنته) نوشته شده و در سمنانئ (eftow افنتو) گویند
ئەفتووه eftûe ئەفتاوه «ل» (ف) آفتابه
ئەفژوول efjûl ئاغالش، هان‌دان «گ» (ف) تحریک و تشجیع کردن
ئەفسانه efsane (۱) مه‌تەل درووکانئ ۲) ناویگە ژنانه (ف) (۱) افسانه ۲) نامی دخترانه
ئەفکەن efken هووش، کفن دل (ف) میل و اشتیاق درونی، عطش

ئەسک بېرىن esk birîn وینه‌خسن (ف) عکس انداختن
ئەسک خسن esk xisin ئەسک بېرىن، ئەسک گرتن (ف) عکس انداختن
ئەسک گرتن esk girtin ئەسک بېرىن، وینه‌گرتن (ف) عکس انداختن
ئەسکه eske (۱) ئیسه «ل» ۲) زۆنه «ل» (ف) (۱) الان، حالا ۲) قبلاً
ئەسکەر sker ناویگە کورانه (ف) نامی مردانه
ئەسکەرخانئ eskerxanî دیه‌که‌یگە له سه‌رپیه‌ل (ف) نام روستایی در سرپل‌زهاب
ئەسکه‌مل eske mil منسکل، چتری (ف) صندلی
ئەسکه‌ملى eske milî ئەسکه‌مل (ف) صندلی
ئەسکه‌ناس eskenas ئسکناس (ف) اسکناس
ئەسکه‌نه eskene چشتیگە نچدار ک دار و ته‌خته وه پئ تاشن (ف) اسکنه نجاری
ئەسل esl (۱) زیز به‌ده‌ل ۲) بنچینه‌دار وگه‌ورا (ف) (۱) اصل ۲) نجیب
ئەسلأ esla هه‌رائ هه‌رگز (ف) هرگز
ئەسلأه‌به‌دا esla û ebada بوورپائ بوور (ف) هرگز
ئەسلەن eslên (۱) راسیه‌گه‌ئ «ئەسلەن زانی چه‌س، دروو ئۆشم» ۲) هه‌رگز (ف) (۱) در اصل ۲) هرگز
ئەسه ese (۱) ئەگەر «ئەسه راس ئۆشى به‌و» ۲) ئیگه (ف) (۱) اگر ۲) سپس
ئەسه‌دووا esedûa دووا کردن ئەپائ که‌سئ (ف) دعا گفتن
ئەسه‌ر eser شوون، جئ (ف) اثر
ئەسه‌کامئ esekamî ئسکامه‌تی، سکامه‌تی (ف) تندرستی، آرامش
ئەسه‌ل esel هه‌نگوین، له لاتین (honeg) ئۆشن (ف) غسل ، انگبین، در لاتین (honeg) گویند
ئەسه‌لېر esel bir ئەسه‌لېر (ف) کسی که کندوی غسل را از میان شکاف سنگها و صخره‌های غیر قابل عبور در می‌آورد
ئەسه‌لېرىن esel birîn هه‌سه‌لېرىن (ف) عمل غسل بېرى
ئەسه‌شات esesat شات بۆن و ئەمزاد کردن (ف) استشهاد
ئەسه‌موورى esemûrî سه‌له‌بچه (ف) ناوه گل کشئ
ئەسه‌یلا eseyla سووکه ناو ئەسه‌دولا (ف) مخفف اسد الله
ئەسیر esîr گيرووده، یه‌خسیر (ف) اسیر

نه‌فی efi مه‌فی، له سمناڤی (efi نه‌فی) و له کرمانی «نه‌فی»
 «تۆشن [ف] افعی، در سمناڤی و کرمانی نیز (efi افی) گویند
نه‌فدلا evdila نه‌ولا، سووکه ناو عه‌بدوللا [ف] مخفف عبدالله
نه‌فدال evdal (۱) هه‌لوه‌دا، ئاواره (۲) نیره پووڤ [ف] (۱)
 درویش، قلندر (۲) دراج نر
نه‌فدل evdif سووکه ناو عه‌بدول [ف] مخفف عبدل
نه‌فهل قاره evefqare بنووڤه شالْدۆڤکی «ل» [ف] نگا
شالْدۆڤکی
نه‌قبال eqbal (۱) به‌خت، شانسی (۲) ناویگه کورانه [ف] (۱)
 شانسی (۲) نامی مردانه
نه‌قراج eprac بنووڤه نه‌خراج [ف] نگا نه‌خراج
نه‌قرار eqrar (۱) ئقراڤی (۲) وه‌تن [ف] (۱) آنقدر، اینقدر (۲)
 اعتراف، اقرار
نه‌قرار بوو eqrar bû ئاد بوو، شهرت بوو [ف] شرط باشد
 که ...
نه‌قرار کردن eqrar kirdin وه ژیری چین [ف] اعتراف
 کردن
نه‌قرار هاوردن eqrar hawirdin قه‌بوول نه‌کردن [ف] رد
 کردن، قبول نکردن
نه‌قراژ eqraj بنووڤه نه‌خراج [ف] نگا نه‌خراج
نه‌قره eqre نه‌وقره، نه‌وقه [ف] آنقدر
نه‌قره‌وی eqrew (۱) کولژدم (۲) نه‌قره‌وی «نه‌قره‌وی ده‌یده‌و»
 [ف] (۱) عقرب (۲) تلافی دادن
نه‌قره‌وه eqrewe نه‌قره‌وی [ف] تلافی
نه‌قره‌وی eqrewî تلافی [ف] تلافی
نه‌قره‌وی دان eqrewî dan نه‌قره‌وه داین، سه‌زا چه‌شتن
 [ف] تلافی پس دادن، سزای کاری راجشیدن
نه‌قره‌وی کردن eqrewî kirdin ته‌لافه‌تی کردن، نه‌قره‌وه‌ی
 کارینگ له‌که‌سه‌ی کردن [ف] تلافی کردن، به تلافی عمل کسی،
 عمل تلافی جویانه انجام دادن
نه‌قل eqf فام، فامسن [ف] عقل
نه‌قه‌وره eqewre نه‌وقه، نه‌قره [ف] آنقدر
نه‌غد exd مه‌رز له زه‌ق کشت و کال [ف] مرز بین دو زمین
 کشاورزی
نه‌ک ek (۱) پاشگرینگه ناو گشتی که‌یده ناو خاس «ئاته‌شه‌ک،
 په‌شمه‌ک» (۲) نه‌زرت وداخ [ف] (۱) پسوندی که اسم عام را به

خاص تبدیل می‌کند (۲) تاسف و تعجب
نه‌کابر ekabir ده‌رس شه‌وانه [ف] درس شبانه خواندن،
 اکابر
نه‌کاره ekare وه‌رزیری کُ خودی زه‌ق نه‌یئید و مزۆری که‌ید
 [ف] ده‌قانی که زمین کشاورزی ندارد و روی زمین دیگران کار
 می‌کند
نه‌کان ekan نه‌وکان «ل» [ف] آن طرف رود
نه‌کاویز ekawêz جم و جۆل [ف] جنب و جوش
نه‌کبه‌رئاباد kberabad (۱) دیه‌که‌یگه له که‌نگه‌وه‌ر (۲)
 دیه‌که‌یگه له بیله‌وار (۳) دیه‌که‌یگه له سه‌رپیله [ف] (۱) روستایی
 در کنگاور (۲) روستایی در بیله‌وار (۳) روستایی در سرپل ذهاب
نه‌کمه ekme هاوتای کوفت [ف] جوابی ناشایست، همتای
 زهر مار
نه‌کورو ekû نه‌کان، نه‌وکان «ل» [ف] آن طرف رود
نه‌که eke (۱) پاشگر ناسانن «پیاوه‌که، ژنه‌که» (۲) پاشگر
 بۆچگی «مناله‌که، ماله‌که» [ف] (۱) پسوندی برای شناساندن
 ناشناس (۲) پسوند تصغیر
نه‌کی ekî (۱) پاشگر وینه «خه‌ره‌کی، وینه‌کی» (۲) سووکه
 ناو نه‌کره‌م (۳) پاشگر ته‌نانه‌تی «ده‌یشته‌کی» [ف] (۱) پسوند
 شباهت و مانند‌ی (۲) مخفف اکرم (۳) پسوند ویژه
نه‌گا ega بنووڤه ئاگه [ف] نگا ئاگه
نه‌گریجه egrîce ئایشه، گیس «قه‌سه‌م وه‌زلفان سیای تال
 تالْد - کوشیامه وه ده‌س نه‌گریجه وخالْد» [ف] گیسوان، زلف
نه‌گوره egwer سووکه ناو نه‌کبه‌ر، وه‌رگنڤ له «گه‌ور، گه‌ورا»
 و وشه‌ی نه‌ره‌وی نییه، گویه‌پیان «گ، ک، ژ، چ، پ» له ناو
 نه‌ره‌و فره‌س جوور کرماشان «قرمیس‌ن» یا کرن «قرن» [ف]
 مخفف اکبر، بر گرفته از واژه‌ی «گور، گورا» به معنای بزرگ
 اصولا عرب بر اساس قاعده «ابدال» واژه‌گان بسیاری را تغییر
 داده و رنگ و بوی عربی به آن داده مثلا «نظر» همان «نگر»
 فارسی است و ده‌ها ترکیب بر این اساس ساخته که خواننده یا
 شنونده بر این پندار است که همگی عربی است
نه‌گه ege (۱) بنووڤه ئاگه (۲) نه‌گه‌ر، نه‌یه‌ر [ف] (۱) نگا ئاگه
 (۲) اگر
نه‌گه‌چه egeçe نه‌رچه، نه‌گه‌رچه [ف] اگرچه
نه‌گه‌ر eger نه‌یه‌ر، نه‌ر [ف] اگر
نه‌گه‌رچه egerçe نه‌رچه، نه‌گه‌چه [ف] اگرچه

ئەل ۱) el پېشىگر وە ماناى بەرز «ئەلگرتن، ئەل وپىچاى تر»
 ۲) پېشىگر وە ماناى شەدەت «ئەلدېروومان» ۳) پېشىگر کردار
 بانييەئ دەسوورى «ئەلگر» ۱) پېشوند بالاتر، بلندتر ۲)
 پېشوند برای شدت و تندى ۳) پېشوند امر کردن در فعل
 مضارع

ئەل el سوور «ل» ۱) يکدنده

ئەلا ۱) ela (ئەللە، خودا ۲) سووکە ناو ئەلاموراد ... ۳) ئەولا
 «ل» ۱) اللە، خدا ۲) مخفف اللە مراد، اللە رضا ... ۳) آن
 طرف

ئەلابەختى ۱) ela bextî ئەلابەختەكى ۱) شانسى، اتفاقى

ئەلابەختەكى ۱) elabextekî ئەلابەختى ۱) شانسى

ئەلاچەق ۱) elçeu ئلاچەق ۱) عجيب

ئەلادانە ۱) eladane دىەكەيگە لە كەنگەوهر ۱) نام روستايى
 در كنگاور

ئەلاژ ۱) elaj ئلاژ، دەسوور وە دريژ كيشان ۱) امر به دراز
 كشيدين

ئەلاژياگ ۱) elajyag ئلاژياچ ۱) دراز كشيده

ئەلاژياگ ۱) elajyage ئلاژياچە ۱) دراز كشيده

ئەلان ۱) elan (مەيژنگە ۲) ئىچش ئەلە ۱) الان ۲) نگا
 ئىچش ئەلە

ئەلانەكى ۱) elanekî مەيژنگە، مەرئەلان «گ» ۱) همين الان

ئەلاوردن ۱) elawrdin ھلاوردن، بنوورە ئلاوردن ۱) نگا
 ئلاوردن

ئەلامەت ۱) elamet ئلامەت ۱) تعجب، شگفتى

ئەلبىرکيان ۱) elbirkyan ئەلبىرکيان ۱) نگا ئەلبىرکيان

ئەلبىرگيان ۱) elbrzyan مەلبىرگيان، مەلژيان ۱) تبخال

ئەلبىژارتىن ۱) elbijartin مەلوژاردن ۱) انتخاب کردن

ئەلبىژاردن ۱) elbijardin مەلوژاردن ۱) انتخاب کردن

ئەلبووقيان ۱) elbûqyan گرژ مەلاتن، تىن تىژە و بۆن ۱) عصبانى شدن

ئەلبەت ۱) elbet مەلبەت ۱) البتە

ئەلبەتە ۱) elbete مەلبەت ۱) البتە

ئەلپاچىن ۱) elpaçin مەلپاچىن ۱) قىچى کردن

ئەلپىرۇچقانن ۱) elpirüçqanin بنوورە مەلپىرۇچگانن ۱) نگا
 ئەلپىرۇچگانن

ئەلپىرۇچگانن ۱) elpirüçqanin مەلکەنن، يەئ جارەكى

مەلكنين سەرگ مەلچگ يا كەو ۲) روواكانن ۱) كندن،
 جدا کردن سر كبك يا گنجشك ۲) ربودن

ئەلبووقيان ۱) elpûqyan ئەلبووقيان ۱) خشمگين شدن

ئەلپەرگە ۱) elperge بنوورە چووپى ۱) نگا چووپى

ئەلپەرىن ۱) elperin مەلپەرىن، بنوورە مەلپەرىن ۱) نگا
 مەلپەرىن

ئەلپىچانن ۱) elpêçanin ئفترا دان ۱) تهمت زدن

ئەلترازيان ۱) eltirazyan مەلترازيان ۱) جهش بر داشتن

ئەلتىرەقيان ۱) eftireqyan مەلتىرەقيان ۱) نفرينى است،
 تركيبه شوى

ئەلتىرەكيان ۱) eftirekyan ئەلتىرەقيان ۱) نگا ئەلتىرەقيان

ئەلتىليشانن ۱) eltilişanin مەلتىليشانن ۱) پاره پاره کردن

ئەلتەك ۱) eltek چال بلوق ۱) دست‌انداز

ئەلتەكانن ۱) eltekanin گوش تەكانن ۲) دۆدە گرتن ۳)

كوشتن كرمەيل ئەنام ۴) مەلچيانن ۱) گوش دادن ۲) خانه
 تكانى کردن ۳) تكانيدن كرمهای دست و پا يا چشم بوسيله
 دود ناشى از گياه «كەما» ۴) از محل دوخت پاره کردن

ئەلتەكۆرەلتەك ۱) eltekweſtek چال بلوق ۱) دست انداز

ئەلتىزگانن ۱) eltizganin تىزگانن، ئەلتىزگە، مەلتىزگە ۱) جفتك پرانى الاغ

ئەلتىزگە ۱) eltizge مەلتىزگە ۱) جفتك پرانى الاغ

ئەلجىرانن ۱) elçirânin مەلجىرانن، جەرانن ۱) چلانيدن، محكم
 چلانيدن

ئەلحەمدوورلا ۱) elhêmdûrila شكر ئىچاى خودا ۱) الحمدلله

ئەلحەملا ۱) elhemila ئەلحەمدوورلا ۱) الحمدلله

ئەلحەئ ۱) elhey كوچگ قەور ۱) سنگ لحد

ئەلچىپانن ۱) elçipanin (مەلچىپانن ۲) سەفتە كىردن ۱) (۱)
 از محل دوخت پاره کردن ۲) دستەبندى کردن و روى هم
 گذاشتن

ئەلچىپيا ۱) elçipya مەلچىپيا ۱) از محل دوخت پاره شد

ئەلچىپياگ ۱) elçipyag مەلچىپياگ ۱) از محل دوخت پاره شده

ئەلچىپيان ۱) elçipyan مەلچىپيان ۱) از محل دوخت پاره شدن

ئەلچىپيائ ۱) elçipyaê مەلچىپيائ ۱) از محل دوخت پاره شده

ئەلخىرانن ۱) elxirânin وە خوار ھاوردن ۱) پايين كشيدين
 شلوار

ئەلخىسن ۱) elxisin مەلخىسن ۱) پەن كىردن در آفتاب برای

خشک شدن

هَلْخُوزْ efxûz لاناوه له رۆته ل «ل» [ف] لخت، فقیر

هَلْخُوزْ efxwiz لاناوه له رۆته ل [ف] لخت، فقیر، ندار

هَلْخَه efxe هه لَخه [ف] آویزان کردن، پهن کردن

هَلْخَه پَانِن efxerānin (۱) کونا کردن (۲) بئ گورتینه کردن

[ف] (۱) سوراخ کردن (۲) بر داشتن بکارت

هَلْدَان efdan (۱) هه لدا، هه لات (۲) سه ربه رزه و کرد (۳)

سییه مال هه لدان (۴) لادان، لاوردن [ف] (۱) طلوع کرد (۲) از دور

نمایان شد (۳) برپا کردن سیاه چادر (۴) کنار زدن، چادر یا

روسی را کنار زدن

هَلْدِرْ efdir هه لدر، ده سوور وه درین [ف] امر به دریدن

هَلْدِرْ پومانِن efdırmanin وه شه ده ت داخروومیان [ف] به

شدت ویران شدن

هَلْدِرْ یَاگ efdir̄yag درپیان [ف] پاره شده

هَلْدِرْ یَان efdir̄yan درپیان [ف] پاره شدن

هَلْدِرْ یَاه efdir̄yae درپیا [ف] پاره شده

هَلْدَه efde هه لده، ده سوور وه هه لدان [ف] امر به بر پا

کردن سیاه چادر

هَلْدَه نگ efdeng سات و، گیل گه وچ [ف] نفهم

هَلِرْ efir بنووره هه لگر [ف] نگا هه لگر

هَلِرْ یَان efīr̄yan (۱) هه لریان (۲) زریان (۳) کولیان زام

[ف] (۱) تبخال زدن (۲) رسوا شدن (۳) ناسور شدن زخم

هَلِرْ یَان efīz̄fyan هه لزیان [ف] تبخال زدن

هَلِس efīs هه لَس [ف] بلند شو

هَلِسَان efīsan (۱) هه لسان (۲) هه وان هه لسان [ف] (۱) بلند

شدن (۲) آنها برخاستند

هَلِسَانه پا efīsane pa هیز گرتن [ف] بلند شدند

هَلِسَانِن efīsanin هیزدان [ف] بلند کردن

هَلِس بَرِم efīsi birim هه لسان و رمیان، له زاراو هیل تره ک

کوردی هه ل سوکه وت ئوشن [ف] افتان و خیزان، در دیگر

گویشهای کردی «هه ل سوکه وت» گویند

هَلِس بِنِش efīsi binîş هه لَس و بنیش [ف] نشست و

برخاست

هَلِسْمَان efīsman هه لسمان، په سلان، لاناوه له قیامت

[ف] کنایه از قیامت، هنگامه ی برخاستن

هَلِشْرِیقَانِن efīşir̄qanin هه لشریقان [ف] با صدای بلند بر

سر کسی فریاد برآوردن

هَلِشْکِیَا efīşikya شکه س خواردی [ف] شکست خورده

هَلِشْکِیَاگ efīşikyag هه لَشکِیَا [ف] شکست خورده

هَلِشْکِیَان efīşikyan (۱) شکه س خواردن (۲) وه ر شکه س

بوون، سیرسورس [ف] (۱) شکست خوردن (۲) ورشکست شدن

در معامله

هَلِشْکِیَاه efīşikyaê شکه س خواردی [ف] شکست خورده

هَلِشْیَوَانِن efīşewānin (۱) هه لَشیَوَان (۲) هژ هلال [ف] (۱)

برهم زدن (۲) دل بهم آمدن

هَلِشْیَوَان efīşewyan (۱) هه لَشیَوَان (۲) دل شییوان (۳)

لیوه بون [ف] (۱) به هم خوردن (۲) دل به هم آمدن (۳) به عقل

و هوش نماندن

هَلِشْچِیْن efīqaçin هه لچاچین، هه لپاچین، تاشین [ف]

تراشیدن

هَلِشْرِتَانِن efīqirtanin قرتانن [ف] نگا قرتانن

هَلِشْرِچَانِن efīqirçanin (۱) وه بان ئاگر برشانن (۲) سووز

کیشان زامیگ کُ خوا چۆده تی [ف] (۱) تفت دادن (۲) سووز

زخم در اثر نمک

هَلِشْرِوَانِن efīqwirānin هه لقورآنن [ف] یک نفس سر کشیدن

هَلِشْرِوَتَانِن efīqwirtanin لچ قورتان [ف] به نشانه ی تعجب

لب گزیدن

هَلِشْرِوَنه وه لَقوونه efīqûne û şefqûne پا وه زگی [ف] به

حالت درازکش خوابیدن و نوزاد را روی پا بالا و پایین بردن

هَلِشْرِه efīqe هه لقه [ف] حلقه

هَلِشْرِهَانِن efīkirānin (۱) کرآنن (۲) لاناوه له گه ورا بون و چاخ

بون (۳) هه لکه فتن [ف] (۱) با ناخون خراشیدن (۲) کنایه از

بزرگ و چاق شدن (۳) پیشرفت کردن

هَلِشْکِرْدِن efīkirdin (۱) وه سه ر بردن (۲) هه لکردن به ن

مه و جان (۳) وا هه لکردن [ف] (۱) بسر بردن، تحمل کردن (۲)

پیچیدن نخ جاجیم (۳) وزیدن باد

هَلِشْکِرْزَانِن efīkizānin (۱) کرزانن موق (۲) سزانن خوارده مه نی

[ف] (۱) سوزاندن موی (۲) سوختن غذا یا نان

هَلِشْکِرْزِیَا efīkizya هه لکریا [ف] سوخته

هَلِشْکِرْزِیَاگ efīkizyag هه لکریاگ [ف] سوخته شده

هَلِشْکِرْزِیَان efīkizyan هه لکریان [ف] سوخته شدن

هَلِشْکِرْزِیَاه efīkizyaê هه لکریای [ف] سوخته شده

نه لکفيان elkifyan پيټه پووا [ف] سوختن پوست ناشی از آب

نه لکلشين elkifaşin هه لکلشين [ف] تراشيدن با چيزی غير از چاقو و ابزار برنده

نه لکنيانگ elkinyag هه لکنيانگ [ف] کنده شده

نه لکنيان elkinyan هه لکنيان [ف] کنده شدن

نه لکنيانج elkinyaê هه لکنيانج [ف] کنده شده

نه لکنين elkinîn هه لکنين [ف] کندن

نه لکوشانن elkwişanin کوشاننه وه [ف] خاموش کردن

نه لکوکانن elkükânin فلنگه کردن، وه دزيبه وه هيوين [ف] زبونانه گريختن، دزدکی فرار کردن

نه لککن elkên هه لککن، ده سوور وه که نين [ف] امر به کندن، کندن

نه لکه نين elkenîn هه لکه نين [ف] کندن

نه لکيشان elkîşan (۱) ئاو له چالو هه لکيشان (۲) بالآ روواکانن (۳) ئاو وه بان کيشان [ف] (۱) کشيدن آب از چاه (۲) قد کشيدن (۳) بالا کشيدن، مفت خوری

نه لگر elgir بنوپره هه لگر [ف] نگا هه لگر

نه لگرتن elgirtin (۱) هه لگرتن (۲) واز کردن قلف وه کليل خوهئ (۳) هيزدان (۴) هه لوژانن (۵) سهر و تا کردن هيلکه له خاجهنگه کی کردن [ف] (۱) پنهان کردن (۲) باز کردن قفل با کلید ويژهی خود (۳) بلند کردن، برداشتن (۴) انتخاب کردن (۵) سر و ته کردن تخم مرغ در بازی

نه لگولوژانی elgofujanî په ژاره «ل» [ف] اندوه، پريشانی

نه لگولوفيان elgofufyan هه لژليان [ف] تبخال

نه لگهردانن elgerdanin (۱) هه لگهردانن نان و... هه پرائ برشيان (۲) گهردانن (۳) ژير و رق کردن (۴) رق هه لگهردانن (۵) کله وکردن (۶) ديلمانج کردن [ف] (۱) برگرداندن نان و... برای پختن (۲) چرخاندن (۳) زیر و رو کردن (۴) روی را برگرداندن (۵) پس فرستادن (۶) ترجمه کردن

نه لماس elmas (۱) سانتيگه سفت و سهخت، بنچينهئ ئی وشه «ماس» بويه و نهرو دهس گرتيهسه مليا (۲) ناويگه کورانه [ف] (۱) الماس، اصل اين واژه «ماس» بوده (۲) نامی مردانه

نه لماسه elmase ساپهقه [ف] سرماريزه

نه لمالين elmalîn (۱) سپينه وه (۲) بال هه لمالين [ف] (۱)

پاک کردن (۲) آستين بالا زدن

نه لمرنگه elmigirtige سوږ «ل» [ف] مصر، یک دنده

نه لئناگه elnâge دهس ناگه «دهس نه لئناگه گری» [ف] شروع کرد به ...

نه لئنان elnân دهسپيکردن [ف] آغاز کردن

نه لئق elü هه لئق [ف] آلو

نه لئوا elwa ئيجور، ليوا [ف] اينگونه

نه لئوات elwat وه رهلا، لات [ف] هرزه، لابلالی

نه لئواتی elwatî هه رزه بی [ف] هرزی، لابلالیگری

نه لوپکيان elwarîkyan (۱) هه لژليان (۲) لابه کردن (۳) له خه و پرين [ف] (۱) تبخال زدن (۲) التماس کردن (۳) از خواب پريدن

نه لئوچه elüçe هه لئوچه، ئالوچه [ف] آلوچه

نه لوختور eloxtor قولان «ل» [ف] نگا قولان

نه لوورانن elweranin هه لوورانن [ف] بستن دکمه

نه لوپکيانگ elwirkyag نه لوپکيان، بنوپره [ف] نگا نه لوپکيان

نه لوپکيان elwirkyan (۱) دوو يا ماس و... ک قز کردق (۲) جاجکي ک سفته و بؤد (۳) نه لبرزگيان [ف] (۱) دوغ يا ماست و شير ترشیده (۲) سقزی که سفت شده (۳) تبخال زدن

نه لوپکياي elwirkyâe نه لوپکيان، بنوپره [ف] نگا نه لوپکيان

نه لوپياگ elwirÿag ترشگياي، خه ورتيگ ک نه لاتييه و ترشگياس [ف] خميري که چاق نشده وترشیده شده

نه لوپيان elwirÿan هه لوپيان [ف] يکديگر را بریدن، کنایه از جنگ وجدال سخت

نه لوپياي elwirÿaê (۱) هه لوپياي، بازپه بؤن (۲) نه لوپکيان [ف] (۱) بزرگتر از ديگران (۲) فاسد شدن ماست و... پس از مایع زدن به شير

نه لوپياي تر elwirÿaê tir گه وراتر «له ت که مئ نه لوپياي تر بؤم هاتمه شار» [ف] بزرگتر، فهمیده تر

نه لوپيهی elwirÿey گه وراتر نه وئد، نوپريگه [ف] نفريني است، بزرگتر نشوی

نه لوژانن elwijain هه لوژانن [ف] پسندکردن، انتخاب کردن

نه لوژياگ elwijyag هه لوژياگ [ف] انتخاب شده، منتخب

نه لوژيان elwijyan هه لوژيان [ف] منتخب شدند

نه لوزيائ efwijaæ هه لوزيائ [ف] پسند شده، منتخب
نه لوفياگ efufyag نه لگزلوفياگ [ف] تاول زدن
نه لوكيان efûkyan هه لوكيان، بنوړه نه لوكيان [ف] نگا
نه لوكيان
نه لوه دا efweda هه لوه دا، تاواريه [ف] آواره
نه لوه سان efwesan هه لوه سان، دابه سان [ف] بستن
نه لوه شانن efweşanin هه لوه شانن [ف] پرتاب کردن
نه لوهى efwey هه لگري «دهس نه لوهى سهى دزدياره»
 [ف] بلندکنى، بالا ببرى
نه لها elha هاميتارى تواسن [ف] مدد خواستن
نه لها (1 elha) سفته سوو «له نه لهاى شه وهكى تا ئيره ...
 « (2) هانا، نه روه وييه «الحاح» [ف] (1) بامداد، صبح زود (2)
 يارى خواستن
نه له ele (1) نه گهر له «نه له منه خودا بکوشيدهم» (2)
 سووکه ناو على [ف] (1) اگر از... (2) مخفف على
نه له efe (1) ناله (2) پيشگريگه وه مانائى گهوراتر «نه له
 گهوراگه» [ف] (1) بيمارى آتشک (2) صفت تفضيلى
نه له چ بلج efec bifec نه نوومه ت، نلاجه ت [ف] شگفت انگيز
نه له شه له ش eleş meleş ئيچش نه له، گه مه يگه ک وه دق
 چو گهورا و بوچگ کريه يند [ف] بازى کودکانه که با چوب انجام
 ميگيرد
نه له ک efek جوړئ ويزنگ بچگه [ف] الک
نه له ک کردن efek kirdin وژانن [ف] الک کردن
نه له کى efeki نه لابه خته کى، شانسى [ف] الکى
نه له م efem وه سنگ م «ل» [ف] به نظرم
نه له مبور elembûr لولانن، بوورپان، بوولانن «ل» [ف]
 زوزه کشيدن
نه له نگ نه له نگ efeng efeng وه سنگه سنگ، وه گاته گات
 «نه له نگ نه له نگ، له چنگ شير دهر چيم که فتمه چنگ په لنگ
 « [ف] لنگ لنگان، آهسته آهسته و تنبلانه گام برداشتن
نه لينا قه يى elyaqeyî ديه که يگه له جووانپو [ف] نام
 روستايى در جوانود
نه لياس elyas نوايگه کورانه [ف] نامى مردانه
نه لياسى elyaî ديه که يگه له سه رپه ل [ف] روستايى در سر
 پل نهاب
نه ليشيش elyşîş بووق، قه ل [ف] بوقلمون

نه ليفالى elyvaly ئالووبالوو «ل» [ف] آلبالو
نه ليكوفتر elykûftir هه ليكوفتر [ف] هليكوپتر
نه م em هه ر خوارده مه نى وه زووان مناله ييل [ف] خوراكى به
 زيان بچه ها
نه ما ema نه مان، ولام [ف] اما
نه مار emar شوون داکردن تفاق [ف] انبار
نه مار کردن emar kirdin (1) داکردن خه لييه له نه مار نه پائى
 زمسان (2) شاردنه وهى خوارده مه نى [ف] (1) انبار کردن غله برائى
 زمستان (2) احتکار کردن، احتکار
نه مان eman (1) ئامان (2) نه ما [ف] (1) امان، امن (2) اما
نه مان وزه مان eman û zeman لاکيان، لاوکه [ف]
 خواهش و تمنا کردن
نه مانه ت emanet بنوړه ئامانه ت [ف] نگا ئامانه ت
نه ميار embar نه مار [ف] انبار
نه مت emt سوپاس [ف] سپاس، حمد
نه مر emr (1) ده سوور (2) سن سال [ف] (1) امر، دستور (2)
 عمر
نه مراوا emrawa ديه که يگه له ره وانسه ر [ف] نام روستايى
 در روانسر
نه مروو emrû هه مروو، گولوى، له نازهرى (armût) نار
 مووت) و له ئاستارايى (ermût) نه رموت) و له فسايى
 (armûk) نارمووک) و له کرمانى (xumrûd) خومروود) و
 له نارامى (kumtra) کومترا) و نه روه وى (کمثرا) و زهرده شتى
 (midveh) مدفه) و له په هله وى (emrot) نه مرؤت) و
 (enbrot) نه نبرؤت) توسرياس [ف] گلابى، درآندى (armût)
 آرموت) و آستارايى (ermût) آرموت) و فسايى (armûk) آرمو
 ک) و کرمانى (xomrûd) خمروود) و آرامى (kûmtra) کومترا)
 و عربى (کمثرا) و زردشتى (medveh) مدفه) و په لوى ()
 emrot آرموت) و (enbrot) انبروت) گويند
نه مروو emrû ئيمروو [ف] امروز
نه مرووله emrûfe (1) نه مروو (2) ديه که يگه له مائه شت [ف]
 (1) گلابى (2) روستايى در ماديدشت
نه مداي emday نه دلدای «ل» [ف] تظلم، عدالت
نه مزگ سیکار emzig sîkar دق سیکار، له زاراوه ييل تره ک
 کوردى «مؤدنه» توشن [ف] چوب سیکارى
نه مسال emsaî ئيمسال [ف] امسال

نهمشهو emşew نهمشهو، له سمنانی (emşew نه مشهو) ټوشن [ف] امشب، درسمنانی (emşew امشو) گویند
نهمشیر emşêr ههمشیر، چو شیر تیار بون نه پرائ کارینگ [ف] مانند شیر آماده شدن برای انجام کاری، داوطلبانه کاری را انجام دادن، کانديد، داوطلب
نهمشیر بون emşêr bün ههمشیر بون، خوازیری و تیار بون ټرائ کارینگ [ف] داوطلب شدن برای امری، کانديد شدن
نهمله emlê (۱) کوچ و کوچوبار «نهمله داسه بار دویا خیلانه - قوو قوو بایه قوش دهیشت گیه لانه» (۲) ناو رونه ئی گیه لان (۳) ټوردی (۴) ديه که یگه له چه رداول [ف] (۱) کوچ دسته جمعی (۲) نام قدیم گیلانغرب (۳) اردوگاه (۴) روستایی در چرداول
نهمن emn هیمن، بیخووف [ف] امن
نهمه خان emexan سووکه ناو نه حمه دخان [ف] مخفف احمد خان
نهمه ل قه مه ل emel qemel سه مه ل یه مه ل [ف] کار و کردار زشت و عجیب
نهمه ئی قولی emey qwilî (۱) ناویگه کورانه (۲) ديه که یگه له چه رداول [ف] (۱) مخفف احمدقلی (۲) روستایی در چرداول
نهمیچ emîç (۱) ټویش «گ» (۲) ټیه ش [ف] (۱) او هم (۲) اینهم
نهمیچه emîçe ټویش «گ» [ف] اوهم
نهمیر emîr (۱) فرماندهر (۲) ناویگه کورانه [ف] (۱) امیر فرمانده (۲) نامی مردانه
نهمیر ناوا emîr awa (۱) ديه که یگه له ټارون ناوا، ناو رونه ئی سراو قولی بویه (۲) ديه که یگه له ټیلام (۳) ديه که یگه له کرماشان [ف] (۱) روستایی در اسلام آباد (۲) روستایی در ایلام (۳) روستایی در کرماشان
نهمیر بهگ emîrbeg ديه که یگه له جوانړو [ف] نام روستایی در جوانړود
نهمیش emîş بنوړه ټمیچ [ف] نگا ټمیچ
نهمین ناوا emîn awa ديه که یگه له ناوده روڼ [ف] روستایی در ناودرون
نهنار enar ههنار [ف] انار
نهنارک enarik ديه که یگه له هووزمانه وڼ له کی قسیه کن [ف] روستایی در هوزمانان با گویش لکی

نهنارو enarû کولمک «ل» [ف] برجستگی سر استخوان ران
نهنارون enarûn ههناره ک «ل»، نهنارو [ف] نگا ټهنارو
نهناره enare ټهنارو «ل» [ف] نگا ټهنارو
نهناره ک enarek (۱) کولمک «ل» (۲) ديه که یگه له چه وار ټیلام [ف] (۱) برجستگی سر استخوان ران (۲) روستایی در چوار ایلام
نهناز enaz (۱) ههناز، رزار «له ئی ټهنازه و بچوو» (۲) داخراو «زیر ټهناز» (۳) پاشگره وه مانائ بخر «تیر ټهناز» [ف] (۱) موازی با ... (۲) پهن شده (۳) پسوند به معنی انداز
نهنازکر enazikr وه ته مامی، وه کولی «ټهنازکر ټان هاتن» [ف] به کلی، تمامی
نهنازه enaze (۱) ټقد، له په هله وی (endaçek ټهنداچک) ټوسریاس (۲) نیشانه گرتن [ف] (۱) اندازه، در په لوی (keçadne ټنداچک) نوشته شده (۲) هدفگیری
نهنازه گرتن enaze girtin (۱) ټقد چستن گرتن (۲) نیشانه گرتن [ف] (۱) اندازه چیزی را گرفتن (۲) هدف گیری کردن
نهنام enam (۱) ههنام، له ټوستا (hendame ههنامه) ټوسریاس و له زاراو هیل تره ک کوردی «ههنام» ټوشن (۲) پاداشت، ده سخوه شانه [ف] (۱) اندام، در اوستا (hendame ههنام) نوشته شده، در دیگر گویشهای کردی «ههنام» گویند (۲) انعام
نهناو enaw (۱) ههناو، له ټوستا (hendû ههنو) و له په هله وی (hendûten ههنووته ن) و له کرمانجی (henûn ههنون) ټوشن (۲) ټنوود [ف] (۱) تسطیح واندودن سطح داخلی اتاق، در اوستا (hendûten ههنو) و در په لوی (hendûten ههنو وټن) و در کردی کرمانجی (henûn ههنون) گویند (۲) اندود کردن پشت بام
نهنتریک entirîk بنوړه ټانتریک [ف] نگا ټانتریک
نهنټووه en tûfe ټووه [ف] تحفه ناقابل
نهنتر enter جوړی مه میونه [ف] عنتر
نهنټیک entîk کارامه، وه دهرد بخوهر [ف] بدرد بخور، مناسب
نهنټیکه entîke ټیاته، ټایفت، له کرمانی «ټهنټیکه» ټوشن [ف] عتیقه، در کرمانی «انټیکه» گویند
نهنټیکه خانه entîke xane جایگ ک جسن قه دیمه له تن

نه لگرن [ف] موزه

نه نیکه فرووش entîke firûş جشن قه یمه فرووش [ف] عتیقه فروش

نه نیکه ناس entîke nas سهر بشه و له جشن قه یمه [ف] عتیقه شناس

نه نج نه ولا encewlâ نه باو نه ژداد «ل» [ف] جد و آبا

نه نجام encam دتیاخر، ناقوهت [ف] انجام، سرانجام

نه نجاخ encax وه و شهرت، نه گهر [ف] اگر، چنانچه

نه نجاوه روو encawerû دیکه ینگه له قلاشین [ف] روستایی در قلعه شاهین

نه نجنز enciz نه نجام، ناقوهت «ل» [ف] سرانجام

نه نجن encin (۱) هه نجنین، ورد کردن (۲) ده سوور وه هه نجانن [ف] (۱) انجیدن (۲) امر به انجیدن

نه نجن نه نجن encin encin ورد کردن [ف] انجیدن پیایی

نه نجانن encanin هه نجانن، له سمنانی (ince نجه) ئوشن [ف] انجیدن، در سمنانی (ince انچه) گویند

نه نجنیا encinya هه نجنیا [ف] انجیده شده

نه نجنیاگ encinyag هه نجنیا [ف] انجیده شده

نه نجنیان encinyan هه نجنیان [ف] انجیده شدن

نه نجنیائ encinyaê هه نجنیائ [ف] انجیده شده

نه نجنوول enûl ساچوول «ل» [ف] کلبه محقر

نه نجه پ و مه نجه پ encer û mencer قه لقرچ «نه نجه پ و مه نجه پ جه پئ وه لاشه - چووار گوش و دؤ دم هه یشته دوس و پاشه» [ف] کچ، احول

نه نجه ل encel هه نجه ل، خرت و پرت ئاشپه زخانه [ف] وسایل زائد آشپز خانه

نه نجیر encîr (۱) هه نجیر، بهر دارینگه خوارده مه نی، له زاراوویل تره گ کوردی «ته وسکه» وه هه نجیر کویه ی ئوشن (۲)

دیکه ینگه له جووانو [ف] (۱) انجیر، در دیگر گویشهای کردی «ته وسکه» به انجیر کوهی گویند (۲) روستایی در جووانود

نه نجیر بووسه encîrbûse دیکه ینگه له باوه جانی [ف] نام روستایی در ثلاث باباجانی

نه نجیره ناو encîrenaw دیکه ینگه له گوواو [ف] روستایی در گوواور

نه نجیرک encîrik (۱) دیکه ینگه له هووزمانه وهن له کی قسیه کن (۲) دیکه ینگه له هه رسین [ف] (۱) روستایی در هووزمانان با

گویش لکی (۲) روستایی در هرسین

نه نجیری encîrî دیکه ینگه له هه سه ناوا [ف] نام روستایی در حسن آباد

نه نچسک ençisek نه نچوسک [ف] لاغر و بینمود، ناتوان و بی نمود

نه نچوسک ençosek نه نچسک [ف] نگا نه نچسک

نه نزهل enzel دیکه ینگه له قلاشین [ف] روستایی در قلعه شاهین

نه نداز endaz بنووره نه ناز [ف] نگا نه ناز

نه ندازه endaze بنووره نه نازه [ف] نگا نه نازه

نه ندازه گر endaze gir (۱) نه نازه گر، که سیگ ک نه نازه ئی بالآ گرید (۲) نیشانه گرتن [ف] (۱) اندازه گیر، مساح (۲) تیر انداز، هدفگیر

نه ندازه گرتن endaze girtin بنووره نه نازه گرتن [ف] نگا نه نازه گرتن

نه ندام endam نه نام، ئازای گیان [ف] اندام، نگا نه نام

نه ندیشه endîşe (۱) نه نیش، له په هله وی (hendîşîş هه ندیشیشن) تۆسریاس (۲) خوف، ترس «چۆ وه دلّ هات وه بی نه ندیشه - سوورته شیرین تاشای وه تیشه» «خانای قوبادی» [ف] (۱) اندیشیدن، خوف، در په لوی (hendîşîş هه ندیشیشن) نوشته شده (۲) ترس و هراس

نه نه قس enqes نه نه قسه، ئانقه س [ف] نگا ئانقه س

نه نه قه ل enqel کرانن بار وه رق زه ق له رق نه تویه نسن (۲) کوته لکوو کردن «هه ئ داد هه ئ بی داد نه نه قه لم کردن - یاو له پ مه ردم له ده سم بردن» [ف] (۱) باری را روی زمین غلطاندن و نتوان حمل کردن (۲) کتک کاری کردن

نه نه قیرومه نقیر enqîr û menqîr نه نکیر و مه نکیر [ف] دو فرشته مامور پرسیدن در شب اول قبر

نه نه قیرومه نکیر enqîr û menqîr نه نقیر و مه نقیر [ف] نگا نه نقیرومه نقیر

نه ننگ eng پاشگر شناسین ئامراز «قوله ننگ، تفه ننگ» [ف] پسوند ابزاری

نه ننگز engîz دیکه ینگه له کرماشان [ف] نام روستایی در کرماشان

نه ننگل engîf مه نگل [ف] زیر بغل

نه نگلات engfat دارالتوس «ل» [ف] آویزان

پسوند ابزاری

نه ننگز engîz دیکه ینگه له کرماشان [ف] نام روستایی در کرماشان

نه ننگل engîf مه نگل [ف] زیر بغل

نه نگلات engfat دارالتوس «ل» [ف] آویزان

«نه» هانتیه ۲) وهنه، وهگهرنه «حهیف کور فلانیدن نهنه
 دیامه لید» [ف] ۱) هو ۲) پیشوند نفی، که هم در اوستا و هم
 در پهلوی آمده و در آذری (ane) به معنی نه است ۲)
 وگرنه، مگر نه
نهنه خورد ene xwird هه نه خورد، دهژ، دهج «نهنه، ثانه،
 ئانا، نه» پیشگرهیل نه فییه له نهوستا [ف] نخورده شده که
 «نهنه، ثانه، ئانا، نه: پیشوند نفی در اوستا» هستند
نهنهزا eneze هه نهزا، له نهوستا (enezante نهنه زانته)
 وه مانای پتا نهق له دالگه ک ناز ناو نه هوروا مهز داسه و هاوتای
 «لم یلد و لم یولد» [ف] فرزند هو، فرزندی که از مادری دیگر
 است و در اوستا (enezante انزانتته) به معنی زاده نشده
 نوشته شده که صفت اهورامزداست و همسان «لم یلد و لم
 یولد» آمده که در کردی هنوز این واژه گفته می‌شود
نهنه هوو (1) enehû زورم ۲) نهین مهین، وینهئ «نهنه هوو
 باوگنه» [ف] ۱) بویژه ۲) مانند، چونان
نهنیش enîş نهنیش، نهنیشه، خوف «ههر شه و تهفتیش
 کهئ ئات عیالدان - هتچ نهنیش نهتئ له خیالدان» [ف] بیم،
 خوف
نهو ew ۱) نهق ۲) نهوه ۳) وه، له «نهوکی کهئ؟» ۴) ناو
 [ف] ۱) او، ضمیر اول شخص ۲) آن ۳) به ۴) آب
نهق eü نهو، فلانی [ف] او، ضمیر اول شخص
نهوار ewar پاشگر بقون «خوهنهوار، نمیدهوار» [ف] پسوند
 مالکیت
نهوان ewan ۱) نهوانهئ دتور ۲) پاشگر پپه ریژه ر «باخهوان
 « ۳) نهیانه [ف] ۱) آنها ۲) پسوند محافظ ۳) اینها
نهوانه ewane نهوان [ف] آنها
نهوانه یگ ewaneÿgi نهوانهئ ک [ف] آنها ی را که
نهوانه یل ewaneyl ۱) لاناوه له جن و پری ۲) نهوان [ف] ۱)
 کنایه از جن و پری ۲) آنها
نهواول ewawil ۱) فره وپای کردن ۲) گهنمینگ ک نهپای
 ناسیوا کردن وه ناو دهفر کن [ف] ۱) پر چانگی، وراجی ۲)
 گندم را برای آسیاب کردن در ظرف مخصوص خود کردن
نهواول کردن ewawil kirdin فره وپای کردن و هه رچق
 په رچق وهتن [ف] گزاره گویی کردن، بیهوده گویی
نهوپه ew per خت، دتور کردن سهگ [ف] کلمه راندن سگ
هوج ewc بهرزی، موولهق [ف] اوج

نهنگور angür ههنگور، له سمنانی «ئنگیره» ئوشن [ف]
 انگور، در سمنانی «انگیره» گویند
نهنگوست engost کلگ «ل»، له زاراوهیل ترهک کوردی
 «نهنگوس» ئوشن [ف] انگشت
نهنگه مه engeme گیچل «که فتمه سه بهئ نهنگه مه یگ
 نهوش» له نهوستا (eng نهنگ) وه مانای چه م و خه م له
 کاره [ف] گیر و گرفت در کار، مخمسه، در اوستا (eng انگ)
 به معنی پیچاندن، خم کردن، چم خم کار آمده است
نهنگیر engîr نهنگور «ل» [ف] نگا نهنگور
نهتق enü ئیکه، دی «نهتق چه بکه م؟» [ف] پس
نهنو enû لچه قولی، په لمه گیره [ف] حالت گریه به خود
 گرفتن
نهنوا enwa ۱) لاناوه له جائ ستار گرتن ۲) دارای، مال و
 منال «ت چهئ بی نهنوا - په روو له گیوه کهر تووای» [ف]
 ۱) و ۲) کنایه از بینوا، نوا
نهنود enûd بان نهنود [ف] اندودن پشت بام با کاه گل، نگا
 بان نهنود
نهنود داین enûd dayn بان نهنود داین [ف] اندودن پشت
 بام با کاه گل
نهنود کردن enûd kirdin بان نهنود کردن [ف] اندودن
 پشت بام با کاه گل
نهنوز enûz لاناوه له خهو، چرچ «نهنوز له بان چهوم
 نهچیبه» [ف] کنایه از چرت، خواب اندک، قیلوله
نهتوز enoz نهنوس «گ» [ف] نگا نهنوس
نهتوچه enü çe نهئ چه [ف] پس چی
نهنوس enûs ۱) ناساش، ناساز، ناساش ۲) چرچ، سه ره خه و
 شکان، له لاتین (snooze) وه مانای چرچ دانه و له زاراوهیل
 ترهک کوردی ئوستن وه مانای خهفتنه [ف] ۱) آسودگی ۲)
 چرت، خواب اندک، در لاتین (snooze) به معنای چرت
 است و دیگر گویشهای کردی «ئوستن» به معنی خواب است
نهتوکی enü kî نهئ کی [ف] پس کی
نهتوگرتن enû girtin په لمه گیره کردن [ف] حالت گریه به
 خود گرفتن
نهنه (ene) هوو، هه، دو ژن ک بهئ شق بیاشتوون ۲)
 پاشگر نه فییه جوور «نهنه خورد، نهنهزا» ک هه م له نهوستا و
 هه م له په هله وی هاتیه و له نازهری (ane نهنه) وه مانای

ئەوجا ewca لەوجا [ف] در آنجا

ئەوجار ewcar ئەوکەپەت [ف] آن دفعە

ئەوجارە ewcare ئەوکەپەتە [ف] آن دفعە

ئەوجارەگە ewcarege ئەوکەپەتەگە [ف] آن دفعە پیش

ئەوجگە ewcige بنوورە ئەوجگە [ف] نگا ئەوجگە

ئەوجی ewcî لەجی، وەجی [ف] بجای...

ئەوجی کردن ewcî kirdin (داکردن ۲) وە جی کردن [ف]

(۱) خالی کردن مایعات (۲) در طویله کردن حیوانات

ئەوجگە ewçige (۱) تاتویەنی «ئەوجگە لە دەسدا تێ

کووتای مەکه» (۲) هەرچێ «ئەوجگەداشتم لە دەسم چی»

[ف] (۱) تا آنجا که میتوانی (۲) هەر چه که بود و نبود

ئەوجلە ewçile بنوورە ئەوجگە [ف] نگا ئەوجگە

ئەودزە ew dize کوسپەک «ل» [ف] آبدزدک

ئەوخوئە خڕین ew xwey xirîn وە خوئە خڕین، وە

خوئە بارکردن [ف] حرف یا عملی را به خود نسبت دادن

ئەوخوئە گرتن ew xwey girtin (۱) وە خوئە خڕین (۲)

گرهوسیان، میپه‌یگ ک دۆیای وەرەن دابین ئارەخا بوو [ف] (۱)

حرفی را به خود نسبت دادن (۲) لقاء، میشی که جفتخواه شده

و جفتگیری کرده و آبستن می‌شود

ئەودەر ew der ئەو دەیشت، وە دەر [ف] بە بیرون، بیرون

کردن

ئەودەس ew des ئەوکان [ف] آن طرف

ئەودەیشت ew deyšt وە دەیشت [ف] بە بیرون انداختن

ئەودیم ew dîm لەو دیم، ئەو وتاق [ف] در آن اتاق، آن

طرف

ئەور ewr هەر، لە ئەوستا (ewre ئەورە) و (ewra

ئەورا) و لە پەهلەوی (ewr ئەور) تۆسریاس [ف] ابر، در

اوستا (erwe اوره) و (ewra اورا) و در پهلوی (ewr اور)

نوخته شده

ئەورا ewra (۱) ورسێ «گ» (۲) ئەورە [ف] (۱) گرسنه (۲)

آنجا

ئەوراز ewraz هەزەن، بەرزایی [ف] بلندی، ارتفاع بلند کوه

ئەورازە ewraze دیکەپگە لە جووانرۆ [ف] نام روستایی در

جووانرود

ئەورائی ewrayî ورسپەری «گ» [ف] گرسنگی

ئەورامان ewraman مەلۆن هەورامان، ئەرامان [ف]

منطقه اورامانات

ئەوربەردی ewr birdê هەر بردی [ف] میوه و غله ابر زده،

محصولی که در اثر تغییرات آب و هوایی از بین می‌رود

ئەور تەپ ewri ter ئەور واراندار [ف] ابر باران زا

ئەوردا ewrda ئەورە [ف] آنجا

ئەوردانە ewrdane ئەوردایە [ف] همانجا

ئەوردایە ewrdayle هەر ئەورە [ف] همانجا

ئەور قوڵە کەر ewri qwîle ker هەر واراندار [ف] ابر باران

زا

ئەورە ewre ئەوردا [ف] آنجا

ئەورە تریشقە ewretirîşqe ئەورە تەرەقە، گرم هەر [ف]

آسمان غرنبه، رعد و برق

ئەورە تەرەقە ewretereqe گرم هەر [ف] رعد و برق آسمان

ئەورەویان ewrewyan رەویان [ف] پراکنده شدن در اثر...

ئەورەوی ewrey خەلک ئەورە، زایەندەئ ئەورە، زیز ئیرەوی

[ف] ساکن جایی غیر از اینجا، آنجایی، اشاره به جایی معرفی

غیر از اینجا

ئەورەیلە ewreyle ئەورە، ئەوردا [ف] آنجا

ئەورپا پاکلاش نەمەن ew rê pa kîlaş nemenin

هەلپلە داشتن، تەنانتە وەختیگ ئەپا هەلکیشان کلاش

نیاشتن [ف] بسیار تعجیل داشتن به گونه‌ای که وختی برای

پوشیدن «کلاش» باقی نگذاشتن

ئەورپا شاتمان نەمەن ew rê şatiman nemenin

ئەوئ ک فرە هەلپلە کەید و تەنانتە فرسەت وەتن «

شهادتین» نەیرید [ف] کسیکه بسیار عجل باشد را گویند به

گونه‌ای که فرصتی برای گفتن شهادتین را هم ندارد

ئەوریشم ewrîşim ئاوریشم [ف] نگا ئاوریشم

ئەوزەل ewzêl بنوورە ئەوزەل [ف] نگا ئەوزەل

ئەوزینە ewzêne تەرەختی کردن، هیرشت کردن [ف] رشد و

نمو کردن، پیشرفت داشتن

ئەوسا ewsa وپەردە [ف] آن وقتها

ئەوسار ewsar هەوسار، لە سمانی (owsar ئوسار)

تۆسریاس [ف] افسار، در سمانی (owsar اوسار) گویند

ئەوساگە ewsaqe وپەردەگە [ف] آن وقتها

ئەوسال ewsaî پارەگە [ف] آن سال، سال گذشته

ئەوسالە ewsaîe ساڵ ناسیاری [ف] آن سال اشاره به سال

«معرفه»

ئهوسالڤه گه ewsafege سالي ك ناسياره [ف] همان سال،

اشاره به سال «معرفه»

ئهوسالڤه يل ewsafeyl ساليل وپرده [ف] سالهاي گذشته

ئهوسه ewser له و سهه، زيز نيسه [ف] آن قسمت، از آن

سر

ئهوشاريائ ew şaryae بي ناو نيشان [ف] گمنام

ئهوقره ewqire ئهوقره، ئهقره [ف] آنقدر

ئهوقه ewqe ئهوقره، ئهقره «گ» [ف] آنقدر

ئهوقره ewqer ئهوقره، ئهوقه [ف] آنقدر

ئهوقره ewqere ئهوقه، ئهقره [ف] آنقدر

ئهوڪي ew kî وهكي، له كي [ف] به چه کسی

ئهوگار ewgar كزو و سيسي، له سهكزي «ئهوگار» توشن [ف]

افگار، در سكرى نيز «اوگار» گویند

ئهول ewl وهل، با «ئهول منه و بهو» [ف] همراه با

ئهولنه زيز ewlêzîz سووکه ناو عهبدولعه زيز هوره چه ناودار

كورد [ف] مخفف عبدالعزيز هوره خوان نامدار كُرد

ئهولا ewla (١) زيز ئيلا، له لاتين (away) توشن (٢) سوو

كه ناو عهبدولله [ف] (١) آن طرف، در لاتين (away) گویند

(٢) مخفف عبدالله

ئهولاتر ew la tir (١) دورتر (٢) خاواره «فلانى ئهولاتر يگه»

[ف] (١) آن طرف تر (٢) بيگانه، غير خودى

ئهولاد ew lad ئهولاد ت [ف] آن طرف تو

ئهولاد ewfad مثال [ف] اولاد، فرزند

ئهولادان ew ladan ئهولاد تويه [ف] آن طرف شما

ئهولاق ناوا ewlaqawa ديه كه يگه له لوپستان [ف] روستايى

با گویش لکی از توابع لرستان

ئهولام ew lam ئهولاد خوم [ف] آن طرف خودم

ئهولامان ew laman (١) ئهولاد خوهمان (٢) لاناوه له بنيائ

مالي «نيمه هوج وه ئهولامان نيه» [ف] (١) آن طرف ما (٢)

كنايه از توان مالي

ئهولاي ew laê (١) ئهولاد ئهق (٢) سووکه ناو ئهقدلا [ف] (١)

آن طرف او (٢) مخفف عبدالله

ئهولايان ew laêan ئهولاد ئهوان [ف] آن طرف آنها

ئهولايه ew laÿe ئهو ديميه [ف] آن طرفش است

ئهولما ewlima وهلما [ف] با من

ئهولمان ewliman وهلمان [ف] با ما

ئهولمانا ewlimana وهلمانا [ف] با ما، همراه ما

ئهولمانه ewlimanew وهلمانهو [ف] با ما

ئهوله ewlê بنوره ئاوله [ف] نكا ئاوله وتركيباتش

ئهوه ewe يه، ئهيه، له ئهوستا (eve ئهغه) توسريا س وه

كوردى كرمانجى «ئهف» وه ماناي «ئهوه» سه [ف] اين، آن،

همين، در اوستا (eve افه) نوشته شده و در كوردى كرمانجى

«اف» به همان معناست

ئهوهجه ewece ههوهجه [ف] نياز

ئهوهز ewez ئالشت، ئهروهويه [ف] عوض

ئهوهزيه ewez bÿef ئالشتى، ئهروهويه [ف] عوض و

بدل كردن، عربى است

ئهوهزول ewezel زانا «گ» له زاراوويل ترهك كوردى

«ئاوهز» توشن [ف] فهميده

ئهوهسانه ewe sane ئهوهسيانه [ف] همان، همانها هستند،

خودشانند

ئهوهسه ewe se (١) خوهيه «ئهوهسه هات» (٢) قهيد

چونهتبه «ئهوهسه چى، ئهوهسه تى» [ف] (١) همان است (٢)

قيد حالت

ئهوهسيانه ewesêane ئهوهسازه [ف] خودشان، همانها

هستند، خودشانند

ئهوهسيه ewesÿe ئهوهسه [ف] همان است

ئهوهكه eweke ئهويهكى [ف] آن ديگرى

ئهوهكهگه ewekege ئهويهكهگه [ف] آن ديگرى

ئهوهكى ewekî ئهويهكى [ف] آن ديگرى

ئهوهكهگه ewekyege ئهويهكهگه [ف] آن ديگرى

ئهوهگ ewegî ئهويگ [ف] آنچه كه ...، هم او كه ...

ئهوهل ewel يهكم، يهكمين [ف] اول، اولين

ئهوهل ئاشاريائ ewel aşaryaê ئهوشاريائ [ف] گم نام

ئهوهل بهريه ewel berye وهرجله يه [ف] اولاً، اول بر اين،

نخست آنكه ...

ئهوهلپه ewel pefe زيز پشت په له [ف] اولين باران

پاييزى

ئهوهل قاره ewelvarê بنوره شالډورهكى «ل» [ف] نكا

شالډورهكى

ئهوهل ځه له شير ewel kefeşer گول سوو، بهيان [ف]

ابتدای سحر
ئەوھل وئار ewef wêar دىھكەنگە لە گىھلان [ف] روستايى
 در گيلانغرب
ئەوھى eweyê بنووپە ئەوھىگ [ف] نگا ئەوھىگ
ئەوھىتير eweyê tir ئەوھكە [ف] آن ديگري
ئەوھىتيرەك eweyê tîrek ئەوھكەگە [ف] آن ديگري
ئەوھىش eweyş ئەوھيش [ف] اوھم
ئەوھىشە eweyşە ئەوھيش [ف] اوھم
ئەوھىگ eweyêgi (۱) ئەوچگە (۲) چشتى ك ناسيارە «
 ئەوھىگ تى، برامە» [ف] (۱) ھر آنچە كە (۲) اشارە بە ھر چيز
 معرفە
ئەوھىش eüyş ئەوھيش [ف] اوھم
ئەوھىش ewiyş ئەوھيش [ف] اوھم
ئەوھىكە ew yeke ئەوھكە [ف] آن ديگري
ئەوھىكەگە ewyekege ئەوھكەگە [ف] آن ديگري
ئەوھىكى ewyekî ئەوھكەگە [ف] آن ديگري
ئەوھىكەگە ew yekyege ئەوھكەگە [ف] آن ديگري
ئەوھە ewhe وەوحە، وشەئ گاوا دان مانگا [ف] كلمە ايست
 بە گاوا
ئەھ eh ئەھ [ف] حرف بيزارى
ئەھا eha (۱) وشەئ ئاگادار كردن «ئەھا ھاھا فلانى ھوو»
 (۲) وشەئ ھەسرەت خواردن «ئەھا! شكا نمەئ» (۳) وشەئ
 سەر سېمەنين «ئەھا!!» [ف] (۱) حرف آگاہ كردن (۲) كلمە
 حسرت (۳) كلمەى تصديق وتعجب
ئەھار ehaw بنووپە ئەھا [ف] نگا ئەھا
ئەھل ehî (۱) نيشتەجى (۲) خوازئار وخەريك «ئەھل ھەق،
 ئەھل نماز» (۳) لاناوھ لە ژن گەنەكار [ف] (۱) مقيم (۲) مشغول
 بە ... (۳) كنايە از زن اهل برنامە، فاحشە
ئەھو ehû ئەھى ھوو [ف] حرف بيزارى
ئەھەك ehék (۱) ئاھەك (۲) وشەئ سەرسپ مەنين «ئەھەك
 مالد برمى ئەپرائ درووه گەد» [ف] (۱) آھك (۲) كلمەى شگفتى
ئەھى ey (۱) وپاوه ئەول خودئ «ئەھى بيلا بمرم» (۲) ئىكە دى
 «ئەھى كەئ تىھى؟» (۳) مان كردن «ئەھى نەوھتم ئى كارە
 نەكە» (۴) وشەئ سەرسپ مەنين «ئەھى! ك ناتيھ» (۵) ئاخ و
 داخ «ئەھى، ئەھىمال وئرانم» (۶) نە «تۆيەنئ بچوود؟ ئەھى»
 (۷) ھەئ، وھئ «ئەھى لە بەدبەختيھ» [ف] (۱) حرف ندا (۲)

پس (۳) حرف تحذير (۴) حرف تعجب (۵) حرف تاثر (۶) نە،
 نتوانستن (۷) اى، آھ
ئەيئا ey a ئائىدە [ف] قيد حالت، نتوانستن
ئەيان eyan يانە [ف] اينها
ئەيانە eyane يانە [ف] اينها
ئەيچە eý çe ئەتۆچە [ف] پس چى
ئەيچەمەر eý çemer ئەيچى [ف] واى براين بدبختى، كلمەى
 براى تعجب كردن
ئەيچق eý çü سەچق [ف] پس چگونە
ئەيچى eý çê ئەيچەمەر [ف] واى بە اين بدبختى، كلمەى
 براى تعجب كردن
ئەيروو eýrû ھەيروو «ئەيروو برام بمرئ» [ف] حرف ترسيدن
 خانمها
ئەيشەر eýşer û meýşer شين ھەسەن و
 ھسەين [ف] محشر بە پا كردن
ئەي كى eý kî ئەتۆكى [ف] پس كى
ئەين eýn ئەنەھوو [ف] مثل، مانند
ئەين مەين eýni meýn فيت مەيت، ئەنەھوو [ف] مثل، مانند
ئەينه eýne نە، نە لىوا [ف] نە، نە اينگونە
ئەيوان eýwan (۱) ھەيوان، واين (۲) شارينگە لە ئيلام، ناو
 ژۆنەئ «باخ شا» بۆيە (۳) تايرمە، وەرتايرمە [ف] (۱) امر بە
 فرار كردن (۲) شەھرى در ايلام كە نام قديمش «باخ شاھ» بوو،
 ايوانغرب (۳) ايوان
ئەيوانى چىر eýwanî çîr يەكئ لە بەزمەيل ھوورە [ف] يكى
 از مقامات ھورە
ئەي وەپئ eý wêfە دەسئ خودەش «تا دامە لئ مرد، ئەئ
 وەپئ» [ف] دست خوش، ايوللە
ئەيھو eýhû ھەيھوو [ف] حرف بيزارى و تنفر
ئەيە eye (۱) ھەريە (۲) ئەگەر يە «ئەيە توواى پۆل فيشتريئ
 بيە» [ف] (۱) اين (۲) اگر اين را ...
ئەيەر eyer ئەر، ئەر [ف] اگر
ئەيەيش eyeyş يەيشە [ف] اين ھم
ئەيەيشە eyeyşە ئەيەيش [ف] اينھم
ئى ۱ ye، ئەيە «ت وھئ قنگە و ئى قنگرە نيەكەنى» [ف] اين
ئى ۱ ye، ئەيە «ت وھئ قنگە و ئى قنگرە نيەكەنى» [ف] اين
ئىيارە iêare كىلەمەن [ف] پيمانە

نیپا نه وپا î pa ewpa که وش لنگه لنگ [ف] کفش چپ را به پای مخالف کردن
نیپانه وپا کردن î pa ewpa kirdin دهس دهس کردن، ریئ ریئ کردن [ف] تاخیر و دودلی
نیچار îcar ئی که پرت [ف] بار دیگر، این دفعه
نیچاره îcare ئی که پرت [ف] این بار
نیچاره گه îcarege ئی که شه گه [ف] دفعه بعد
نیچش نه له îçiş ele بنووره نه له شه له ش [ف] نگا نه له ش مه له ش
نیچه îçe ئیژه «ل»، له نه وستا (ince ئینچه) تۆسریاس و له فارسی ئینجا تۆشن [ف] اینجا، در اوستا (ince اینچه) نوشته شده
نیدهس îdes زیز نه ودهس، ئیکان [ف] این طرف
نیدیم îdîm زیز نه ویدیم [ف] این اتاق، این طرف
نیرا îera ئیژه «گ» [ف] اینجا
نیرام îeram (۱) تۆرام، سووکه ناو ئبراهیم (۲) هامة ئیژه [ف] (۱) مخفف ابراهیم (۲) اینجا هستم
نیرامه îrame ئیژه مه «گ» [ف] این قسمت بدنم
نیران îeran (۱) ولاتیگه (۲) ناوی ژئانه [ف] سرزمین ایران (۲) نامی زنانه
نیرانی îeranî که سئ ک له نیران زیه ئ [ف] ایرانی
نیردا îerda ئیژه، له تۆرکه مه نی «بویره دا» تۆشن [ف] اینجا ، در ترکمنی «بویردا» گویند
نیردانه îerdane ئیژه یله [ف] اینجا
نیردایله îerdayle ئیژه یله [ف] اینجا
نیرنگه îernge ئیژه نگه [ف] حالا، الان
نیره îere (۱) نیرا (۲) ئیسه «نیره چه بکه یم» [ف] (۱) اینجا (۲) الان، حالا
نیره مه îereme ئیژه مه [ف] این قسمت بدنم
نیره نگه îerenge ئیژه نگه [ف] حالا، الان
نیره ی îerey خوهمانی «کووره بیگید؟ نیره ی» [ف] اینجایی، خودمانی، اهل اینجا
نیره یی îereyî چه سوودی «گ» [ف] حسادت
نیره یله îereyle ئیژه [ف] اینجا
نیس îs ده میگ «نیس تر تیه مه و» [ف] لحظه ای، دمی
نیسا îsa (۱) ئیسه (۲) سووکه ناو عیسی (۳) ئیکه [ف] (۱)

الان، حالا (۲) مخفف عیسی (۳) سپس
نیساک îsa ki ئیژه ک [ف] حالا که ...
نیسال îsaf سال بانان [ف] سال آینده
نیساله îsafe ئمسال [ف] امسال
نیساله گه îsafege ئیسال [ف] سال آینده
نیسفا îsifa (۱) مزنه (۲) قنیات [ف] (۱) دقت کردن (۲) قناعت کردن
نیسفا گرتن îsifa girtin مزنه گرتن [ف] بررسی کردن، دقت کردن
نیسکه îske ئیسه «کوپری تووام هر ئیسکه - ناوی بنه مه وریسکه» [ف] الان
نیسوو îsû یووسوو، سووکه ناو یووسف [ف] مخفف یوسف
نیسه îse ئیسا، له سمنا ئی (îse ئیسه) و له ئازهری (îse ئیسه) و له کرمانی (îsa ئیسا) و (îsayî ئیسا یی) و له زاووه ئی خارکی (îsa ئیسا) و له لوپی (îse ئیسه) و له بوئیزنه حمه دی (îso ئیسو) و له هه ورامی (îse ئیسه) و له گیلکی (îsa ئیسا) و له گورگانی (îsa ئیسا) و له تهبهری (îsa ئیسا) و له بهبه هانی (îse ئیسه) و له ئاشتیانی (îsa ئیسا) و له ئامره بی (îsa ئیسا) تۆشن [ف] حالا، در سمنا ئی (îse ئیسه) و در آذری (îse ئیسه) و در کرمانی (îsa ئیسا) و (îsayî ئیسا یی) در خارکی (îsa ئیسا) در لری (îse ئیسه) در بویر احمدی (îso ئیسو) در اورامانی (îse ئیسه) در گیلکی (îsa ئیسا) و در گرگانی (îsa ئیسا) در طبری (îsa ئیسا) در بهبهانی (îse ئیسه) در آشتیانی (îsa ئیسا) و در آمری (îsa ئیسا) گویند
نیسه ر îser زیز نه وسه ر [ف] این قسمت، از این سر
نیش îş ژان، له نه وستا (êşe ئیشه) و (tbeîşe تبه ئیشه) تۆسریاس [ف] درد، رنج، در اوستا (êşe ئیشه) و (tbeîşe تبه ئیشه) نوشته شده
نیشالا îşala وه ئمید خودا [ف] ان شاء الله
نیشالا چر îşala çir کاکه وه ن چر، یه کی له مه قامه یل موور له کی [ف] یکی از مقامات مور لکی
نیشان îşan ژانه یل [ف] دردها، رنجها
نیقاراری îşqarî نه و قهره «نیقاراری ئایم هاتو» [ف] آنقدر، به حدی
نیقره îşqre (۱) نه و قهره (۲) قزم نیقره [ف] (۱) آنقدر (۲) این

اندازه

ئىقە iêqe ئىقەرە، لە کرمانى «ئىقە» تۆشۈن [ف] آنقدر، در کرمانى نيز «ئىقە» گویند

ئىقەورە iêqewre ئىقەرە [ف] آنقدر

ئىكان îkan زېزۇ ئەۋكان [ف] این طرف رود

ئىكە iêke ئىكەش، ئىكەشە [ف] بعد، سپس

ئىكەش iêkeş (۱) ئىكە (۲) ئىجار [ف] (۱) بعد، سپس (۲) این بار

ئىكەشە iêkeşe ئىجارە [ف] این بار

ئىكەشەگە îkeşege ئىجارەگە [ف] این دفعه

ئىگل îgil (۱) ئىجارە (۲) ئىكە [ف] (۱) این دفعه (۲) بعد، سپس

ئىگلە îgile ئىجارە [ف] این دفعه

ئىگلەگە îgilege ئىجارەگە [ف] این دفعه، بارديگر

ئىئل iêl خىئل، كوومەل [ف] ايل

ئىئلئوويا iêfiuwba ئىئل ئووماخ [ف] دار و دسته، طایفه

ئىئلئووماخ iêfi uwmax ئىئل ئوويا [ف] دار و دسته، طایفه

ئىلا îla زېزۇ ئەۋلا [ف] این طرف

ئىلاتر îlatir زېزۇ ئەۋلاتر [ف] این طرف تر

ئىئلاخ iêfax زېزۇ قشلاخ [ف] بيلاق

ئىئلاخان iêfaxan ئىئلاخ [ف] بيلاقى

ئىئلاخە iêfaxe گىلاخە، گە يلاخە [ف] گىاهى است

ئىئلافە iêfafa بختدان، بختيان [ف] تهمت زدن

ئىلام îlam (۱) زېزۇ ئەۋلام (۲) شارۇ ئىلام، ناو زۆنەئى «دئىوالا»

بە مانائى دىيەكەئى والى بۆيە [ف] (۱) این طرف من، مقابل آن

طرف من (۲) شهر ايلام، نام قديم این شهر «دئىوالا» يا ده والى

«ابوقداره» بوده

ئىئلبەر iêlber گەۋرائى ئىئل [ف] راهنمای ايل

ئىئلجارى iêlcarî جارپكيشان لە ناو ئىئلەو [ف] همه پرسى،

اطلاعيه، جار

ئىئلخانى iêlخانى دىيەكەئىگە لە چەمچەمال سەحنە [ف]

روستايى در چمچمال صحنه

ئىلكە îlke پاشگۇر بۆجگى «جامىلكە، كانىلكە» [ف] پسوند

تصنفر

ئىئلەك iêlek ئەلەك، سەرەن بۆجگ [ف] الك

ئىلە île ئىلەكە، ئەۋەكە «ل» [ف] دگر، ديگر

ئىلەكە îleke ئىلە «ل» [ف] دگر، ديگر

ئىم îm ئى، بە «ئىمسال، ئىمپوو» [ف] این

ئىما îma ئىمە «ل»، لە ئەۋستا (îmaw ئىماو) و لە

پەهلەۋى (îam ئىما) تۆسرىاس [ف] ما، ما ها، در اوستا

(îmaw ئىماو) و در پهلوی (îma ئىما) نوشته شده

ئىمات iêmat ئىۋەت [ف] پرورش دادن

ئىمات كىردن iêmatkirdin ئىۋەتكىردن [ف] پرورش دادن

ئىمات كەر iêmat ker مخته و دەر [ف] پرورش دهنده، آموزگار

ئىمام iêmam سەردار ئايىنى [ف] امام

ئىمامەباس iêmam ébas دىيەكەئىگە لە سەر پىپەل [ف]

روستايى در سرپل نهاب

ئىمان îman دلقايمى ۋە خودا [ف] ايمان

ئىمان iêman دىيەكەئىگە لە جووانرو [ف] نام روستايى در جووانرود

ئىمان ھەردە îman herde فرە بى تاو [ف] خيلى بيقرار از

شدت...، از شدت بيقرارى ايمان از كف دادن

ئىمان ھەردە بۆن îman herde bün لە شەدەت... بىقەرارى كىردن [ف] از شدت... بيقرارى كىردن

ئىمان ھەردە كىردن îman herde kirdin بىتاۋ كىردن [ف]

بيقرار كىردن

ئىمجا îmca بنورپە ئمجا [ف] نگا ئمجا وتركيباتش

ئىمپوو îmrû ئمپوو [ف] امروز

ئىمپووژ îmrûj ئمپووژ [ف] امروز

ئىمسال îmsal ھەر ئى سالاھ [ف] امسال

ئىمشەۋ îmşew ئمشەۋ [ف] امشب

ئىمىل iêmif ھەرچۆپەرچۆ «ھەم ئىمىلنى ۋەت» [ف] حرف بى

رېط، سخن بى سر و ته

ئىمىلە iêmfê باردار، ئاۋس [ف] حامله، باردار

ئىمىن îmin بنورپە ھىمىن [ف] آرام، نگا ھىمىن

ئىمە îme ئىمە، لە زوۋان پەهلەۋى (iyma ئىما) و

(emah ئەماھ) تۆسرىاس [ف] ما، در زبان پهلوی (iyma

ئىما) و (emah ئەماھ) نوشته شده

ئىمەيل îmeyl ئىمە گشتىن [ف] ماها

ئىن îm (۱) پاشگۇر رازابى «شىرىن، زەپىن» (۲) نىشانەئى

بنچىنەبى «گرىن، كۆلین» [ف] (۱) پسوند توصيف (۲) علامت

مصدر

ئینه îne پاشگرنگه رازا که ئیده ناو «زهردینه، چهرمینه»

﴿ف﴾ پسوندی که صفت را به اسم تبدیل می‌کند

ئیتوار îewar بنووره ئیتواره ﴿ف﴾ نگا ئیتواره

ئیتواره îeware تاریکان، له په هلهوی (îewarek ئیتوارهک)

توسریاس و له کرمانی «ئیتوار» توشن و له سه‌کزی «ئیره»

وه مانای دیر توشن ﴿ف﴾ غروب، در پهلوی (îewarek ایوارک

) نوشته شده و در کرمانی «ایوار» گویند و در سکزی «ایره»

به معنای دیر است

ئیه îwe تویه ﴿ف﴾ شما

ئیهوت îewet ئیمات ﴿ف﴾ سرپرستی، نگهداری

ئیهوتکردن îewetkirdin ئیمات کردن، هیوت کردن ﴿ف﴾

نگهداری، سرپرستی کردن

ئیهوتکەر îewetker ئیماتکەر ﴿ف﴾ سرپرست

ئیهوتەن îeweten دیه‌که‌یگه له لوپستان ﴿ف﴾ روستایی از

توابع لرستان

ئیهوتەن‌چەر îeweten çîr^ê یه‌کئ له به‌زمه‌یل موور له‌کی ﴿ف﴾

یکی از مقامات مور لکی

ئیهه îye یه، ئه‌یه ﴿ف﴾ این

ب

گوهر «علم» است و ذات مرد روحانی و بزرگی هستم که نامش حیدر بود

بابایاری baba yarî خوارده‌مه‌نیگه له نژی [ف] خوراکی از عدس

بابرده ba birde (۱) لاناوه له له پ (۲) نه‌دار [ف] (۱) کنایه از لاغر (۲) مفلس، ندار

بابرده‌له ba birdefê [ف] نگا **بابرده**

بابردی ba birdê له پ و مرده‌نی [ف] لاغر مردنی

بابلی babîlî وه نازهو باوگ چرین [ف] کلمه‌ای خطاب به پدر

بابوو babû باوگ، باوگ [ف] پدر

بابووپاپیر bab û papîr ئابا وئه‌ژداد [ف] اجداد، نیاکیان

بابهت babet بنووپه باوهت [ف] نگا **باوهت**

بابه‌گه‌ورا babe gewra بابه‌گه‌وره، باوه‌گه‌وره [ف] پدر بزرگ

بابپیر bapîr (۱) باوه‌گه‌وره (۲) ناویگه‌کوپانه (۳) خیلگیگه له گواوپ [ف] (۱) پدر بزرگ (۲) نامی مردانه (۳) ایلی در گواور

بابپیره bapîre چرین باوه‌گه‌وره [ف] کلمه‌ای خطاب به پدر بزرگ

بابپیره bapîrê پپاینگ کُ وه‌ل ژن منالداره‌و سۆز بکه‌ئ بووده بابپیره‌ئ مناله‌گه‌ئ، له فرانسوی (beau pere) ئۆشن [ف] پدر خوانده، مردی که با زن بچه دار ازدواج کند نسبت به فرزند زن «بابپیره» یا پدر خوانده‌است، در فرانسوی (beau - pere) به ناپدری گویند

باتری batirî باتلی، قووه [ف] باتری

باتلاخ batifax باتلاق، جۆمجۆمه، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «چراف، زنه، زه‌ل، زۆنگ، چه‌ق، زه‌لکاو» ئۆشن [ف] باتلاق،

ب (bi) (۱) کیش دۆیه‌م ئه‌لفبا (۲) پاشگره له کردار ده‌سووری «بخوه، بکه» [ف] (۱) حرف الفبا (۲) پیشوند دستوری در فعل **با** ba (۱) بیل، بیله‌و، له ئه‌وستا (ba) تۆسریاس (۲) وا (۳) باوگ (۴) دالته «ت با کیید» [ف] (۱) بگذار، باید، در اوستا (ba) به معنی باید نوشته شده (۲) باد (۳) بابا، پدر (۴) پشتیبانی

باباحه‌یدهری baba heyderî یه‌کئ له تائفه‌یل ئال حه‌قه کُ ئووبایان ره‌سیده سه‌ی حه‌یدهر کوپ سه‌ی مه‌نسور ناسیار وه «سه‌ی‌براکه» و چه‌رخه نشین ئی تائفه «سه‌ی نه‌سردین و سه‌ی حسام دین بابا حه‌یدهری» یه [ف] یکی از خاندانهای اهل حق منسوب به سید حیدر فرزند سید منصور ملقب به «سید براکه» و مسندنشینان این خاندان «سید نصرالدین و حسام الدین باباحیدری» هستند

باباحه‌یزان baba heyran دیه‌که‌یگه له ره‌وانسه‌ر [ف] روستایی در روانسر

باباحه‌یزیز baba ézîz دیه‌که‌یگه له ره‌وانسه‌ر [ف] روستایی در روانسر

باباشیخ baba şêx دیه‌که‌یگه له سۆنقۆر [ف] نام روستایی در سنقر

بابانائووسی baba naûsî بابا ناعووسی، یه‌کئ له به‌زمه‌یل حه‌قانی «یارسان» کُ له ناو باباناعووس گریایه و دۆ به‌زم تن و سه‌نگین دیرئ و سه‌ریه‌نی لیواسه «نائووسناتی میتانی چه سه‌ر - تیخ دۆ دهمم به‌سا نه که‌مه‌ر - نه سینهم مه‌کنیوو خۆل‌سه‌ئ گه‌وه‌ر - زات ئاسوارنان نامشه‌ن حه‌یدهر» [ف] باباناعووشی، یکی از ۷۲ مقام حقانی است که بر گرفته از نام بابا ناعوش می‌باشد و دارای دو بزم تند و سنگین است و سریند آن چنین است: من از ذات حق هستم و در سینه‌ام خلاصه‌ی

در دیگر گویشهای کردی «چراف، زنه، زهل، زۆنگ، چهقی، زه‌لکاو» گویند

باتلاغ batifax جۆمجۆمه [ف] باتلاق

باتلی batlî باتری [ف] باطری

باتمان batman (۱) فره، فره‌وان (۲) دیه‌که‌یگه له بیله‌وار [ف] (۱) زیاد، فراوان (۲) روستایی در بیله‌وار

باتوو batû چه‌رم گون [ف] پوست روی خایه

باتووبه batû ben گون به‌ن، بن گونی [ف] فتق بند

باچه baçe واچه، بۆش «شاکه له سه‌ردا، شاکه له سه‌ردا- راس باچه پهریم ئمجا له سه‌ردا» (خان مه‌ستور) [ف] بگو، باز گو کن

باچ bac (۱) پاره‌یگ کُ ملهر له مه‌ردم سینئید (۲) خسن، پاشین «ل» (۳) قه‌لقورچ، قاچ قاچ [ف] (۱) باج (۲) انداختن، افشاندن (۳) نامنظم و ناریک

باج‌باج bac bac قاچ قاچ [ف] سری که نامنظم اصلاح شده ، تاب و شکنج

باج‌باجی bac bacî باج باج [ف] سری که کوتاه و بلند اصلاح شده

باج‌سه‌ن bac senin باج‌گرتن [ف] باج گرفتن

باج‌سین bac sên ملهر [ف] باجگیر

باج سێول bacî sêwîل ملهری [ف] باج سییل

باجگیر bac gir باج سین [ف] باجگیر

باج‌گرتن bac girtin باج سه‌ن [ف] باج گرفتن

باجگیر bac gîr ملهر [ف] باجگیر

باجگیری bac gîrî ملهری [ف] باجگیری، قلدری

باجم bacim بخه‌م، پباشنم «ل» [ف] بیاندازم، بیافشانم

باجمه‌رئ bacmerê بخه‌مه ... «ل» [ف] بیاندازم به ...

باجن bacin بخه، بیشن «ل» [ف] بیانداز

باجنه bacine بخه‌نه ... «ل» [ف] بیانداز به ...

باچه bace واچه، کوناواچه «ل» [ف] دریچه، روزنه

باجی bacî باوجی «باجی م ئه‌پا بجم» [ف] کلمه‌ای خطاب به خود، با این وجود...

باخ bax دارسان، له سه‌کزی «باخ» تۆشن [ف] باغ، در سه‌کزی نیز «باخ» گویند

باخان baxan دار و دارسان [ف] باغها

باخبیر bax bir که‌سی کُ دارسان برئید [ف] هیزم شکن

باخبیرین birîn bax برین دارسان [ف] بریدن درختان

باخت baxt (۱) کچیان، باختن (۲) ئه‌ق باخت [ف] (۱) سوختن، باختن در بازی (۲) او بازی را باخت

باختن baxtin (۱) کچیان له گه‌مه، له په‌هله‌وی (waxten) واختن (تۆسریاس [ف] باخت در بازی، در په‌لوی (waxten) واختن) نوشته شده

باختۆخن bax tûxin دیه‌که‌یگه له‌ک زووان له کرماشان [ف] روستایی با گویش لکی در کرماشان

باخچه baxçe دارسان بۆچگ [ف] باغچه

باخچه‌وقه baxçe û qetar جی ئیلاخ و قشلاخ ئیئل سنجای کُ ئیره به‌شپگ له کوردسان عراقه [ف] منطقه‌ای گرمسیری در کردستان عراق که درگذشته قشلاق ایل سنجابی بوده

باخ‌شا baxî şa ناو زۆنه‌ئ ئه‌یوان [ف] نام قدیم شهر ایوان غرب

باخ‌کوو baxkû مه‌لوه‌نیگه له قه‌سر [ف] منطقه‌ای در قصر شیرین

باخله baxîfe (۱) دیه‌که‌یگه له شازاده‌مامه‌د (۲) دیه‌که‌یگه له کولیایی [ف] (۱) روستایی در امامزاده محمد (۲) روستایی در کلیایی

باخه‌وان baxewan ئه‌وه‌یگ کُ ها دیار باخه و [ف] باغبان

باخه‌وانی baxewanî وه دیار باخه و بۆن [ف] عمل باغبانی باد bad بنویره و [ف] نگا و

بادان badan بنویره وادان [ف] نگا وادان

بادخام badi xam بادُ له‌ش، جووری نه‌خوه‌شیه [ف] بیماری نامشخص در بدن

بادکمن badkimin جوورئ ماره «ل» [ف] نوعی مار

بادله‌ش badi leş بنویره بادخام [ف] نگا بادخام

باده‌وام badewam ده‌وامدار [ف] محکم، بادوام

باده‌وان badewan به‌رزه‌ه‌وایله [ف] بادبادک

بادی badî فیسو [ف] مغرور

بار bar (۱) هه‌ر چشتئ بنه‌یده‌ئ کوولئه و (۲) کار و کرده «تاوانبار، خه‌تابار» (۳) ره‌نج، مه‌پنه‌ت «بار گرانگه» (۴) پیشه «کار وبار» (۵) کووپ بان زووان «بار زووانئ فرس» (۶) لاناوه له منال «دۆیه‌که باره‌گه‌ئ نا» (۷) جار، که‌په‌ت (۸) کل بکه، بنار «پۆله‌گه بار» [ف] (۱) بار (۲) عمل (۳) رنج و محنت (۴)

(۲) دلیل غیر منطقی، غیرمنطقی، توجیه
باریه‌ر bar ber بارکیش [ف] باربر، بارکش
باریه‌س bar bes باریه‌ن [ف] باربند
باریه‌سان bar besan تیار بوون [ف] آماده‌ی سفر شدن
باریه‌سی bar besî گورجه و بق، تیار بق [ف] آماده شده
باریه‌ن bar ben باریه‌س [ف] باربند
باریه‌نی bar benî باریه‌سی [ف] باروبنه بستن، آماده شدن
بارتاویل baritawyl باریاو، هوکار نارہوا [ف] غیر منطقی،
 دلیل غیرمنطقی، توجیه
بارتنگ bartîng باره‌نگ «ل» [ف] نگا **باره‌نگ**
بارتن bartê بار، بارا «ل» [ف] بیاور
بارجامه barcame پرئیزئ، له په‌هله‌وی (baryamek) بار
 یامهک (توسریاس [ف] بغچه سفر، در پهلوی (baryamek)
 باریامک) به معنی خورجین و بغچه است
بارخسن bar xisin (۱) به‌رخسن، زابین (۲) نیشته جی بوون
 [ف] (۱) بچه انداختن، سقط جنین (۲) اتراق کردن
باردار bar dar ئاوس، ئیمله [ف] بادار، حامله
بارداگرتن bar dagirtin (۱) گواله پر کردن (۲) بارینگ وه
 خوار هاوردن [ف] (۱) جواله را پرکردن (۲) باری را خالی کردن
بارداوه‌سان bar dawesan بار قایم کردن بار [ف] باری را
 محکم بستن
بار راسکردن bar rās kirdin لاناوه له هامیاری دان [ف]
 کنایه از کمک کردن
بار راس هاوردن bar rās hawirdin بار راس کردن [ف]
 کمک کردن
بارسووک bar sūk (۱) زئز مالدوس (۲) خه م نه‌خوهر ئه‌پائ
 مال دنیا [ف] (۱) کم تعلق (۲) سبکیار
بارسووک کردن bar sūk kirdin لاناوه له سه‌ر مل
 شووردن (۲) لاناوه له رحهت بقون [ف] (۱) کنایه از شوخ بر
 گرفتن (۲) کنایه از آسوده شدن
بارسووکی bar sūkî ئاسوده‌یی [ف] سبکیاری، آسودگی
بارش bariş (۱) بارشت، وارین (۲) باره‌ئ «ل» [ف] (۱) بارش
 (۲) بیاورش
بارشت bariş وارین [ف] بارش
بارکردن bar kirdin (۱) بار له سه‌ر ولاخ ناین (۲) کوچ
 کردن (۳) داره‌را کردن [ف] (۱) بار را بر پشت الاغ نهادن (۲) کوچ

پیشه، کار (۵) جرم روی زبان (۶) کنایه از جنین (۷) بار، دفعه
 (۸) بیاور
بارا bara باره [ف] برگردان
باراسیاو barasyaw (۱) گه‌نم ماسیه‌ئ له گوونی کریائ (۲)
 لاناوه له بار وینه [ف] (۱) گندم بوجاری شده و آماده بردن به
 آسیاب (۲) کنایه از بار وینه
باران baran (۱) بارئان (۲) وارن [ف] (۱) آنها را بیاور (۲) باران
باران baʔan بووپان، قووپان [ف] صدای گاو، صدای زمخت
باراناو baranaw واراناو [ف] آب باران جمع شده
باران‌پران bara birān مانگ به‌خته‌واران [ف] موسم قطع
 شدن باران، خرداد ماه
بارانن baʔanin بووپانن [ف] صدای گاو وگوساله
بارانه barane (۱) وارانه (۲) کل بکه وه ... (۳) به‌زمیگه [ف]
 (۱) باران است (۲) بیاور به ... (۳) بزمی است
بارانه‌گرد barane gerd ئه‌ول خوه‌دهو باران [ف] آنها را
 همراه خود بیاور
بارانهو baranew بارانه، باره [ف] آنها را برگردان
بارانه‌وا baranewa بارئانا [ف] آنها را برگردان
بارانه‌وه baranewe بارانه‌وا [ف] آنها را پس‌بده
بارانه‌وهر baranewer بکیشانه وهره [ف] آنها را بیاور به
 جلو
بارانه‌وهره barane wera بارانه وهره [ف] آنها را بیاور به
 جلو
بارانه‌وهره barane werew بارانه‌وهره [ف] آنها را جلو
 بیاور
بارانه‌وهئ baranewey ئه‌وانه باره [ف] آنها را برگردان،
 پس‌بده
بارائبار baraêbar باره‌ئ بار، کوچبار [ف] کوچ و کوچبار
بارئیت baribit بارئودی، بارتاویل [ف] دلیل غیر منطقی
باریردن bar birdin بارکیشان [ف] حمل بار
باریود barbod (۱) ژه‌نیار دهره‌ئ خه‌سره و په‌رویز، له
 ئه‌وستا (pehlbed) په‌هله‌بد (توسریاس (۲) ناویگه کورانه
 [ف] (۱) آهنگساز و خواننده‌ی زمان خسرو پرویز، در اوستا
 (pehlbed) پهلبد) نوشته شده (۲) نامی مردانه
باریودی barbodî (۱) یه‌کئ له به‌زمه‌یل هورده‌س (۲) بارئیت،
 بارتاویل «که‌م بارئودی بوش» [ف] (۱) یکی از مقامهای هوره

بارمانه گورد barimane gerd ئه‌ول خوه‌مه‌و بارم [ف] با خود بیاورم

بارمانه‌و barimane new بارمانا [ف] آنها را برگردانم

بارمانه‌وهی barimane wey بارمانه‌و [ف] آنها را برگردانم

بارمته barimte گره‌وی [ف] گروگان

بارمه‌و barimew بارما [ف] برگردانم

بارمه‌وا barime wa بارمه‌وه [ف] دوباره برگردانم

بارمه‌وه barimewe بارمه‌وا [ف] دوباره برگردانم

بارمه‌وهی barime wey ئه‌وه بارما [ف] آنرا بر گردانم

بارمیئا barimiêa بارمیئو [ف] آنرا برگردانم

بارمیئان barimiêan ئه‌وانه بارم [ف] آنها را بیاورم

بارمیئانا barimiêana بارمیئانه‌و [ف] آنها را برگردانم

بارمیئانه‌و barimiêane new بارمیئانا [ف] آنها را برگردانم

بارمیئو barimiêew بارمیئا [ف] آنرا برگردانم

بارن barin تویه بارن [ف] بیاورید

بارنا barina بارنه‌و [ف] برگردانید

بارنامه barname (۱) باره‌گه‌م نامه‌سه ... (۲) په‌په‌ئ سیاتی بازار [ف] (۱) بار گذاشته‌ام بر ... (۲) بارنامه

بارنان barnan وه بان نان [ف] غذا درست کردن

بارنان barinan ئه‌وانه بارن [ف] آنها را بیاورید

بارنانا barinana بارنانه‌و [ف] دوباره آنها را برگردانید

بارنانه barinane بارنه ... [ف] بیاورید به ...

بارنانه‌و barinane new ئه‌وانه بارنا [ف] آنها را بیاورید

بارنه‌وه barinewe بارنانا [ف] آنها را برگردانید

بارنه‌وه‌ر barine wer بارنه‌نووا [ف] به‌جلو بیاورید

بارنه‌وه‌ر barnewer ولاخ که‌مه‌ری یا نافه‌رمان [ف] الاغ تنبل یا نافرمان

بارنه‌وه‌را barine wera بارنه‌نوواتر [ف] بیاورید به جلوتر

بارنه‌وه‌ی barinewe ی بارنیئا [ف] آنرا برگردانید

بارنیئا bariniêa بارنیئو [ف] آنرا برگردانید

بارنیئان bariniêan ئه‌وانه بارن [ف] آنها را بیاورید

بارنیئانا bariniêana بارنیئانه‌و [ف] آنها را برگردانید

بارنیئانه‌و bariniêane new بارنیئانا [ف] آنها را برگردانید

بارنیئو bariniêew بارنیئا [ف] آنرا برگردانید

باروت barüt زه‌پنیق تفه‌نگ [ف] باروت

باروتی barütî جووری چایه [ف] نوعی چای است

کردن (۲) تدارک دیدن، فراهم کردن

بارکوی bar kû پوک، چه‌کوش گه‌ورا [ف] پُتک

بارکه‌فتن bar keftin توش نامی هاتن [ف] بد بیاری

بارکه‌فتی bar keftê به‌ئ به‌خت [ف] بدشانس

بار که‌و کردن bari kew kirdin لاناویگه ئه‌پای هه‌له‌پله داشتن «چمان بارکه‌و کردی» که‌و وه مانای ئه‌سپ که‌هه‌ره [ف]

کنایه‌ای برای کسی که تعجیل فراوان دارد «که‌و» به معنای اسب کهر است

بارکیش bar kîş باربه‌ر [ف] بارکش

بارکیشان bar kîşan زامه‌ت مه‌ردم وه مل گرتن [ف] بار مردم را به دوش کشیدن

بارگا barga بارئا [ف] بارگاه

بار گران bari giran زامه‌ت فره [ف] بارگران

بارگلان bargilan بانگلان [ف] بامکوب، تکه سنگی مدور که با آن بامهای گلی را می‌کوبند

بارگوش bar gûş چله‌پرانه [ف] دعایی که هنگام تولد نوزاد می‌نویسند و به شانه‌ی نوزاد می‌آویزند

بارگه barge (۱) بارئه، بارگا (۲) دیه‌که و کویه‌یگه له هوزمانان [ف] (۱) بارگاه (۲) روستا وکوهی در هوزمانان هلیلان

بارگه‌بارگه barge barge بارئه‌بارئه، یه‌کئ له شه‌ش به‌ش که‌لام یا ده‌فته‌ر یارسانه ک له باره‌ئ ئاره‌سه بون بارئای خوداسه له زه‌مانه‌یل ژونه [ف] بارگاه بارگاه، یکی از شش بخش کلام اهل حق دربار ه فرود آمدن بارگاه‌های ذات احدیت الهی در زمانهای کهن و سرزمینهای گوناگون و ایران و جهان و گردش ارواح در آنهاست

بارگه‌پووش barge pûş که‌فه‌ن دور، ئه‌و که‌سه ک که‌فه‌ن دورنید «هه‌رکه‌س دزه‌پای ره‌فیانم که‌ئید - چمان بارگه‌پووش ئیمامانم که‌ئید» [ف] کفن دوز، آنکه کفن می‌دوزد

بارگه‌وینه barge û bine جل وپیتوو [ف] بار و بنه، اثاثیه

بارم barim م ئه‌و چشته بارم [ف] بیاورم

بارما barima بارمه‌و [ف] برگردانم

بارماخ barmax په‌په‌ئ سیکار، تورکیه [ف] ورق کاغذ سیکار، اصل این واژه ترکی است

بارمان bariman ئه‌وانه بارم [ف] آنها را بیاورم

بارمانا barimana بارمانه‌و [ف] آنها را برگردانم

بارمانه barimane ئه‌وانه بارمه ... [ف] آنها را بیاورم به ...

بارِه (bare) \ بارِنگه (۲) باره‌ئ... (ف) (۱) بار است (۲) بیاور به ...

بارِه bare \ بووره، قووره (ف) صدای احشام
بارماتن bar hatin \ گه‌ورا بۆن «لئوا بار هاتیه» (ف) تربیت شدن، ادب شدن

بارماوردن (barhawêrdin) \ هاوردن \ بارِنگ له جییگ (۲) ئه‌ده و کردن و گه‌ورا کردن (ف) (۱) باری را آوردن (۲) تربیت کردن و بزرگ کردن فرزند

بارِه‌بار barê bar \ صدای پیایی احشام
بارِه‌کوه barêkew \ تۆله که و کُ هیمان سه‌روه نه‌تیه (ف) کبک یک ساله

بارِه‌گا barega \ بارِئا، بارگا (ف) بارگاه
بارِه‌لگر bar helgir \ زامه‌ت‌کیش (ف) زحمت کش
بارِه‌لگرتن bar helgirtin \ بار که سئ سووکه و کردن (ف) به کسی کمک کردن

بارِه‌نگ barhengê \ گِیاڭگه وه‌لنگه‌یل پیه‌ئ دیرید و له زه‌مینه‌یل ئاوه‌زا سه‌ونز که‌ید و تۆخمه‌گه‌ئ زیز به‌له فیره‌س و وه‌لنگه‌گه‌ئ ئه‌پاڭ ساریژ سیه‌زام خاسه (ف) گیاهی با برگهای پهن که در زمینهای نمناک می‌روید و بذر آن برای درمان نفخ در کویکان خوب است و کوبیده برگ آن برای درمان سیاه‌زخم بکار می‌رود

بارِه‌شامه bareşame \ دیه‌که‌یگه له گاواره (ف) روستایی در گهواره

بارِه‌ناز bare naz \ باره‌نداز (ف) بارانداز
بارِه barew \ بارِئا (ف) برگردان، پس‌برده
بارِه‌وه barewe \ دوباره برگردان
بارِه‌وه‌ئ bareweyê \ آنرا برگردان

بارِه‌ئ bareyê \ تُو چشته بار (ف) بیاورش، آنرا بیاور
بارِه‌تیار bareyê bar \ بارِئ بار (ف) کوچ و کوچبار
بارِئ (barî) \ تُو بار (۲) و لآخ یا ئه‌سپئ کُ بارییه (ف) (۱) بیاوری (۲) اسب یا الاغی که تازه باری شده

بارِئ barê \ تُو بارِئ، بارِئ (ف) بیاورد
بارِیو bariyw \ بارتاویل (ف) غیرمنطقی، بیهوده، توجیه
بارِیک (barîk) \ له‌پ (۲) ته‌سک، له سه‌کزی «باروک» توشن (ف) (۱) لاغر (۲) باریک، در سه‌کزی «باروک» گویند
بارِیکان barîkan \ تائم له‌پ دریز (ف) لاغر و دراز

بارِیک‌لانه barîklane \ بارِیک‌لانه (ف) باریک اندام
بارِیک‌جوو barîke cû \ جوو باریک (ف) خوب باریک
بارِیک‌جینگ barîkecîngê \ جینگ، تُو بۆچگ (ف) گوز، صدای خفیف گوز

بارِیکه rî \ تۆله‌پئ (ف) کوره راه
بارِیکه‌کوپ barîke kwirê \ ساچلگه کوپ (ف) پسر باریک اندام و ورزیده

بارِیکه‌له barîkefe \ باریک‌لانه (ف) باریک اندام
بارِیکه‌مار barîke mar \ جوورئ ماره (ف) نوعی مار باریک
بارِیکه‌نان barîke nan \ بنووره ئاوباریکه (ف) نگا ئاوباریکه
بارِیکه‌ئ barîkey \ دیه‌که‌یگه له ئارقن‌ئاوا (ف) روستایی در اسلام آباد غرب

بارِیکِئ barîkî \ دهرده‌بارِیکه (ف) بیماری سل
بارِینگ (barêg) \ یه‌ئ بار (۲) بارِئ، بارِئ (ف) (۱) باری، یک بار (۲) بیاورد

بارِینگان barêgan \ بارِئان (ف) آنها را بیاورد
بارِینگه (barêge) \ ئه‌وه بارِینگه (۲) بارِیده ... (ف) (۱) آن باری است (۲) بیاورد به ..

بارِینگه‌و barêgew \ بارِیده‌و (ف) برگرداند
بارِینگه‌و barîgew \ بارِیده‌و (ف) برگردانی، بیاوری
بارِینگه‌ئ barîgeyê \ بیاوری، برگردانی
بارِینگه‌ئ barêgeyê \ بیاورد، برگرداند
بارِین (barîn) \ بارشت (۲) تویه بارن (ف) (۱) بارش (۲) بیاورید

بارِیه (barye) \ یه‌کئ له به‌زمه‌یل هوره (۲) بنووره بارگه
بارگه (ف) (۱) یکی از مقامات هوره (۲) نگا بارگه‌بارگه

باز (baz) \ مه‌ل راجی (۲) له‌ئ نوو «هم باز هاته‌و» (۳) واز، و لا (۴) پاشگر کارامه‌یی «که موته‌ر باز، قوماز باز» (۵) وه دهر «گیان‌باز» (۶) ئاره‌زوو مه‌ند «ژنباز، به‌چه‌باز» (۷) سیه و سفید، بازئ، له سه‌کزی «بازه‌ک» وه مانگاڭگ کُ کریڭ له شانووکه تا تُو بیاشتوو توشن (۸) وهک، وینه‌ئ «باز خوه‌د» (ف) (۱) باز شکاری (۲) دوباره (۳) باز، گشاده (۴) پسوند مهارت (۵) باختن (۶) آرزومند (۷) رنگ سیاه و سفید، در سه‌کزی «بازک» به گاوی که خطی سفید از شانه تا دم داشته باشد گویند (۸) مانند، مثل

بازار bazar \ شوون مامله کردن، له فه‌رانسه‌ئ و ئنگلیسی و

بازمهله baz mele دهس مهله «ل» [ف] شنای کرال
بازو bazû به‌شینگ له بال، له مرک تا سه‌ر شان، باهوو، له
 نه‌وستا (bazû بازوو) تۆسریاس [ف] بازو، در اوستا (bazû
 بازوو) نوشته شده
باز ویوور baz û bûr بازویور [ف] نگا **بازویور**
بازویوبن bazû ben هر چشتی ک بوه‌سیه‌یده بازوو [ف]
 بازوبند
بازه baze (۱) ناویگه ئه‌پای سگ (۲) سییه و چه‌رمیه [ف] (۱)
 نامی برای سگ (۲) سیاه و سفید است
بازه‌بازه baze baze چرین گه‌مالیگ ک ناوی بازه‌س [ف]
 صدا کردن سگ
بازه‌له bazêfê بنویره باززه، بازله [ف] نگا **باززه**
بازه‌ئی ته‌به‌لس baze'y tebefîs لاناوه له له‌موور و چه‌ل مل
 [ف] کنایه از طفیلی
بازی bazî گه‌مه [ف] بازی
بازی bazê (۱) بریگ، ده‌سه‌یگ «بازی که‌س نییه‌زانی» (۲)
 ره‌نگ باز [ف] (۱) بعضی، بعضیها (۲) رنگ سیاه و سفید
بازی‌دراز bazî diraz کزیه‌یگه له گیه‌لان [ف] کوهی در
 نزدیکی گیلانغرب
بازی‌کر bazî ker چوپپی‌کیش، که‌سینگ ک خاس هه‌لپه‌رگه
 که‌ید [ف] چوپپی‌کش ماهر، کسی که خوب چوپپی می‌کشد
باز baj (۱) بهو «ل» (۲) بخه «ل» [ف] (۱) بیا (۲) بیانداز
بازتی bajtê بخه «ل» [ف] بیانداز
بازه baje بخه «ل» [ف] بیانداز
بازه‌بان baje ban بخه بان «ل» [ف] بیانداز به بالا
باس bas (۱) وه‌تووژ (۲) ده‌نگویاس (۳) بایه‌س، بایه‌د «باس
 بجم» [ف] (۱) بحث (۲) خبر (۳) باید
باساکه‌لیر basa kelbir قات بۆن، نیاستن [ف] کنایه از
 نداشتن
باساکی basakî ته‌واری «گ» له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «
 برپس، برپست» وه مانای ته‌واناسه و له لاتین (brisk) وه
 مانای چالاکه [ف] چابکی، چالاک، در دیگر گویشه‌های کردی «
 برپس، برپست» به معنای توانا و توان نوشته شده و در لاتین
 (brisk) به معنای چابک و چالاک است
باسته‌ن basten باسه‌ن، به‌سبار [ف] مثلا، برای نمونه
باسقول basqwil ناخه‌دان [ف] محاصره کردن

ئه‌رمه‌نی (bazar) وله تۆرکی و بولغاری (pazar) تۆشن [ف]
 بازار، در لاتین و فرانسوی و ارمنی (bazar) و در ترکی و
 بلغاری (pazar) گویند
بازارپتیژی bazarî têtjî بازارپگه‌رمی [ف] بازار گرمی
بازارپکر bazarî ker (۱) دلالی (۲) چشت سین [ف] (۱) دلالی
 (۲) کسی که خرید خانه با اوست
بازارپگه‌رمی azarî germî بازارپ تیژی [ف] بازار گرمی
بازاری bazarî دکاندار، مامله‌کر [ف] بازاری
بازامه bazame ده‌رامه‌ئی «خه‌م دلگه‌م چه‌نه به‌مووه -
 شه‌نیا شه‌نی که‌ید، بازامه‌ئی کوه» [ف] بازده، محصول
بازان bazan (۱) سراویگه له ئه‌یوان (۲) دیه‌که‌یگه له جووانپرو
 [ف] (۱) سرابی در ایوانغرب (۲) روستایی در جوانرود
بازان‌گیچان bazan gîçan بلا، به‌رد [ف] مصیبت غیر
 منتظره
بازباز baz baz سییه و چه‌رمی [ف] سیاه و سفید
بازبازین baz bazîn بازباز [ف] سیاه و سفید
بازویور bazi bûr سییه و چه‌رمی ویوور [ف] رنگ سیاه و
 سفید با زمینه قهوه‌ای
بازخوره‌ک baz xwirek نه‌رمه گوشت شکار [ف] آن
 قسمت از گوشت شکار که باز ابتدا آنرا می‌خورد، فیله
بازپ bazî جوورئ بازه [ف] از مرغان کوچک شکاری
بازپه bazîrê بازله [ف] کسی که چشم و گوشش باز شده،
 تازه آگاه
بازقه‌پان bazqepan (۱) باز هه‌لقاپنده، نووریگه (۲)
 جوورئ ماره [ف] (۱) نوعی نفرین است، باز تو را بر دارد (۲)
 نوعی‌مار
بازگه bazige دیه‌که‌یگه‌له دیزگران [ف] روستایی در دیزگران
 از توابع اسلام آباد غرب
بازگیر bazgîr (۱) دیه‌که‌یگه له سه‌رپه‌ل (۲) دیه‌که‌یگه له
 لوپسان [ف] (۱) روستایی در سرپل ذهاب (۲) روستایی در
 لرستان
بازله bazîfê (۱) بازپه، وریا بۆ (۲) ئه‌و که‌سه ک رۆ په‌گای
 رزیاس [ف] (۱) نگا **بازپه** (۲) کسی که به دلیل آمد و شد کردن
 به جایی شرم و رودریابستی‌اش ریخته باشد
بازمۆش bazmûş جوورئ مۆش خۆرماس «ل» [ف] نوعی
 قاقم

باسقولدان basqwil dan **باسقولدان** ئاخله دان **باسقولدان** محاصره کردن
باسک (۱) bask (۱) باهو، بازو (۲) کویه سان **باسک** (۱) بازو، کتف
 و بازو (۲) کوهستان، منطقه‌ی کوهستانی
باسکردن bas kirdin **باسکردن** وه توویژ **باسکردن** گفتگو
باسکاو bas kifaw **باسکاو** گه لای ریواس **باسکاو** برگ ریواس
باسکله baskife (۱) **باسکله** دیه که یگه له گیله لان، له زوان کوردی «
 باسک» وه مانای بازو و کویه سان و باسکله شاخاوییه (۲)
 دیه که یگه له چرداوپ **باسک** (۱) روستایی در گیلانغرب، در زبان
 کردی «باسک» به معنای بازو و منطقه‌ی کوهستانی است و
 این روستا نیز در منطقه‌ای کوهستانی است (۲) روستایی در
 چرداول

باسکه baske **باسکه** ليسان **باسکه** بازی که با سکه انجام می‌شود
باسکی baskî (۱) **باسکی** که سئ ک مق سهر ده‌یده بان (۲) ناویگه
 کورانه، له زاراویدیل تره‌گ کوردی وه «بازوو، مرک» توشن «
 باسک» گاهس باسکی وه مانای بر بازوو پیه‌ن و زوردار بود
باسک (۱) کسی که موی سرش را به سمت بالا شانه می‌کند (۲)
 نامی مردانه «باسک» در کردی سورانی به معنی بازو و ساعد
 است و «باسکی» یعنی صاحب بازوان توانا و نیرومند
باسوخواس bas û xwas **باسوخواس** ده‌نگوباس **باسوخواس** اخبار
باسورمه basorme **باسورمه** بنورپه بلكاف **باسورمه** نگا بلكاف
باسه‌ن basen **باسه‌ن** به‌سبار، باسه‌ن قسه **باسه‌ن** مثلاً، برای نمونه
باسه‌ن‌قسه basen qise **باسه‌ن‌قسه** به‌سبار **باسه‌ن‌قسه** مثلاً، برای نمونه
باش baş (۱) **باش** قوش، باشه، واشه «ل» (۲) خاس، خوب «
 خانم خوه‌ئ خاسه، خانم خوه‌ئ باشه. ناو سینانه گه‌ئ باری
 قوماشه» **باش** (۱) باشه، قوش (۲) خوب، عالی، مناسب
باش بالآده‌س baş bafa des **باش بالآده‌س** بشی بنورپه باشقه **باش بالآده‌س** نگا باشقه
باش‌بلتک baş bilük **باش‌بلتک** باشقه «ئه‌یوانی جل قوز پا وه
 چه‌فته و نهر - خوه‌ئ وه باش بلتک ئیله‌یل حساو که‌ر» **باش‌بلتک**
 سرور، بزرگ، بهتر

باشچقه başçiçe **باشچقه** بنورپه باشقه **باشچقه** نگا باشقه
باشقا başqa **باشقا** زهاک، زرنگ و توانا **باشقا** زرنگ، زرنگ و توانا
باشقه başiçe **باشقه** باش بالآده‌س، باشقه گویه‌ریای «باشه» و
 «واشه»‌س وه مانای تیژیال **باشقه** بلند پرواز، تیزپرواز، که خود
 معرب «باشه» و «واشه» است، کنایه از مغرور
باشکانی başikanê **باشکانی** مه‌چووژانم، گه‌مان نییه‌که‌م «باشکانی
 ئیکاره سهر بگرید» **باشکانی** دو دلی، مردد بودن

باشکولان başkûlan **باشکولان** دیه‌که‌یگه له که‌توله **باشکولان** روستایی در
 کندوله
باشوو başû **باشوو** واشه، جوورئ بازه **باشوو** نوعی باز تیز پرواز،
 چرخ
باشه başe (۱) **باشه** باشه (۲) به‌رجد «له هژرد نه‌چوو بچیده
 مآمان؟ باشه» **باشه** (۱) باشه (۲) حتما، صد در صد
باشه‌د başed (۱) **باشه‌د** باشه (۲) به‌رجد **باشه‌د** (۱) باشه (۲) حتما
باغله baxîfe **باغله** دیه‌که‌یگه له چرداوپ **باغله** روستایی در چرداول
باغه baxê (۱) **باغه** باغه، قامیش (۲) نه‌خوه‌شی له سم چوووار پا
باغه (۱) نی (۲) بیماری در سم ستوران
بافه bafe **بافه** ده‌سه‌ئ گه‌نم یا جویه‌ئ دره و کریای، له کرمانی و
 سه‌کزی «بافه» توشن **بافه** دسته‌بندی غلات درو شده، در
 کرمانی «بافه» گویند و در سه‌کزی «بافه» چله مو یا نخ بافته
 شده را گویند
بافه‌وه‌کول bafe we kûl **بافه‌وه‌کول** لاناوه له وه کاره و نهره‌سین،
 شه‌که‌ت بۆن **بافه‌وه‌کول** کنایه از نرسیدن به کارگروھی، مثلاً استادی
 که مشغول بنایی است شاگردش تمام مواد لازم را زودتر از کار
 استاد جلوی دستش قرار دهد بگونه‌ای بین شاگرد و استاد
 هماهنگی نباشد و استاد احساس خستگی کند
بافیا bafya **بافیا** چنیای **بافیا** بافته شده
بافیاق bafyag **بافیاق** بافیاق **بافیاق** بافته شده
بافیان bafyan **بافیان** بافیا **بافیان** بافته شده
بافیای bafyaê **بافیای** بافیاق **بافیای** بافته شده
بافین bafin **بافین** چنن **بافین** بافتن
باقانن baqanin **باقانن** باقه‌باق **باقانن** واق واق کردن
باقاروا baqir awa (۱) **باقاروا** دیه‌که‌یگه له دیزگران (۲) دیه‌که‌یگه له
 شیان **باقاروا** (۱) روستایی در دیزگران از توابع اسلام‌آبادغرب (۲)
 روستایی در شیان
باقله baqile (۱) **باقله** دانه‌یگه خوارده‌مهنی جوور لوبیبه (۲)
 دیه‌که‌یگه له بیله‌وار **باقله** (۱) باقلا (۲) روستایی در بیله‌وار
باقه baqe (۱) **باقه** باغه، قامیش (۲) ده‌نگ ئاژه‌ل **باقه** (۱) نی (۲)
 صدای بیع
باقه‌باق baqe baq **باقه‌باق** باقانن **باقه‌باق** صدای باقه‌ی پیایی
باقه‌به‌س baqe bes **باقه‌به‌س** تن و سفت به‌سان **باقه‌به‌س** محکم بستن هر
 چیزی
باقی baqî **باقی** وه جی مهنی، وامه‌نه **باقی** باقیمانده

باگژه ba giže وای نه شه‌مال و نه زه‌لان [ف] باد میانه‌ی شمال و جنوب

باگیژه ba giže واگیژه «گ» [ف] گردباد

بال bał (۱) بال و باهوو (۲) بال په‌له‌وهر (۳) قورپه «له چووار باله‌و دهور دانه لیم» (۴) فرین، په‌رین [ف] (۱) بازو، دست و بال (۲) بال پرند (۳) اطراف (۴) پرواز

بالا bała (۱) به‌رزی، به‌ژن، له په‌له‌وی (bešn به‌شن) تۆس‌ریاس (۲) به‌رز [ف] (۱) بلند قامت، در په‌لوی (bešn به‌شن) نوشته شده و در کردی به آن «بژن» گویند نگا به‌ژن (۲) بلند

بالابه‌رز bała berz بالا، به‌ژن [ف] بلند قامت

بالابه‌رزه bała berze کلگ ناوینه [ف] انگشت وسطی

بالاپوش bała pûş کراس سهرتاپا [ف] بالاپوش

بالاپیشت bała pişt بالاپیشت، ته‌نکه‌ب‌کردن [ف] جدا سازی بوته‌های جالیزی برای رشد بیشتر

بالاپیشت کردن bałapişt kirdin بنووره بالاپیشت [ف] نگا بالاپیشت

بالاجوو bałacû (۱) دیه‌که‌یگه له که‌توله (۲) ئه‌مار ئاو، بان جوو، له هر ئاواویگ کیه‌نی یا ئه‌مار ئاو‌یگ ک ئاو ئپاخ خواردن لئ تیه‌رن وه بالاجوو ناوداره [ف] (۱) روستایی در کندوله (۲) چشمه یا آب انباری که آب شرب روستا را تامین می کند

بالاخان bałaxan بالاخانه «ژئیرخان بالاخان» [ف] طبقه‌ی دوم خانه

بالاخانه bałaxane باله‌خانه [ف] طبقه‌ی دوم خانه

بالادان baładan (۱) باله‌و داین (۲) بال باله‌و بۆن ریبه‌ن [ف] (۱) پرواز کردن (۲) پراکنده شدن گله در صحرا برای چرای بهتر

بالاده‌س bała des (۱) ده‌سلاتدار (۲) لابان گرتن [ف] (۱) با نفوذ (۲) قسمت بالایی

بالار bałar (۱) سیبه و دل «له‌به‌و خه‌نمین بالارمان بریا» (۲) قپان (۳) سۆن، دیله‌ک (۴) بالئار، بنووره بالئار [ف] (۱) از فرط شادمانی بی حال شدن (۲) نگا قپان (۳) دیرک، چوب ستون (۴) نگا بالئار

بالا روواکانن bała rûwakanin تۆزی به‌رز بۆن [ف] قد کشیدن

بالاگرتن bała girtin (۱) باله‌و گرتن (۲) ئه‌نازه گرتن «به‌و بالا بگریم وه ئه‌قد بالا» [ف] (۱) پرواز کردن (۲) اندازه گرفتن

بالاگریوه bałagirwe خیلنگه له لوره‌یل ک «قه‌یه‌م خه‌یر خانم» لهو خیله بق [ف] تیره‌ای از لرها که «قدم خیر خانم» از آن تیره بود

بالاگول bałagwif ناویگه ژنانه [ف] نامی دخترانه

بالباز bałbaz (۱) بلباز، بلباس (۲) جوورئ مامراویه [ف] (۱) صفتی برای تیزی، تیز (۲) نوعی مرغابی

بالبال bał bał (۱) فره‌ف‌کردن (۲) تۆچیان ریبه‌ن [ف] (۱) بال بال‌زدن (۲) پراکنده شدن گله

بال‌باهوو bałi bahû برپازوو «گ» [ف] بازو وساعد

بالبه‌س bał bes بالبه‌ست، که‌ت به‌س [ف] کت بسته

بالبه‌سان bał besan (۱) بالبه‌س (۲) که‌مووته‌ریگ ک تۆوان مانییه‌و بکه‌ن بالئ به‌سن تا هووکاره‌ئ ئه‌و ماله‌و بود [ف] (۱) کت بستن (۲) کنایه‌ای در بین کیوتربازان، کیوتری که می‌خواهند به مکان جدید عادت کند پرهایش را می‌بندند تا مدتی پرواز نکنند و به آنجا عادت کند

بالبه‌سته bał beste که‌ت به‌سته [ف] کت بسته

بالته bałte ساتووور [ف] ساطور

بالچه‌و bałi çew نوورپسن وه بیژ چه‌و [ف] با حالتی نیمه باز نگاه کردن، کنایه از زیر نظر داشتن

بالخه‌نجه‌ره bałxencere جوورئ سیبه‌پروسنه‌که، شه‌مشیر بال [ف] نوعی پرستو

بالدار bałdar هرچه‌ی بفرئ [ف] پرند

بالدان bałdan (۱) فره‌ف‌کردن (۲) باله‌و داین [ف] (۱) بال بال زدن (۲) پرواز دادن

بالداین bał dayn (۱) هه‌لف‌رانیین (۲) باله‌و دان [ف] (۱) پروازش دادید؟ (۲) پرواز دادن

بالزیر bał zir مه‌لیگه [ف] پرند‌ای است

بالش bałiş بالشت، بالنج [ف] متکا

بالشت bałiş بالش، بالنج [ف] بالش، متکا

بالفره‌نک bał firnek (۱) بالا گرتن «ل» (۲) لاناوه له زرک زنی (۳) بالوون [ف] (۱) پرواز کردن (۲) کنایه از زرنگ (۳) باد بادک

بالکول bał kwif ژئیرشه‌ق، فانيله [ف] زیر پیراهن، آستین کوتاه

بالگرتن bałgirtin (۱) فرین (۲) ساجیگ ک حساوی داخ بۆیه و ئاماده‌ئ نان د‌رس کردنه [ف] (۱) پرواز کردن (۲) کنایه از

ساجی که کاملاً داغ شده و آماده پختن نان است

بالگرتنه‌وه baľ girtinewe باله و گرتن [ف] پرواز کردن

بال له دهس چین baľ le des çin (۱) رت و لا بون، که سیگ کُ چن کار بیاشتوود و نه‌تویه‌نئ سهر پهره‌سی گشتیان بکه‌ید (۲) لاناوه له نه‌تویه‌نسن [ف] (۱) کسی که چند کار مختلف دارد و نمی‌تواند به همه آنها رسیدگی کند و درمانده شده (۲) کنایه از عجز و ناتوانی

بالنج baľinc بالشت [ف] بالش

بالنده baľinde بالته [ف] پرنده

بالوروه balûre به‌زمیگه «گ» [ف] مقامی از مقامات آواز کُردی

بالوش baľuş باوش، هاوش «ل» [ف] آغوش، بغل

بالوک balük بالوکه، جوورُ ئاوله‌س [ف] زگیل

بالوکه balûke بالوک [ف] زگیل

بالول balül (۱) یه‌کئ له ربه‌ره‌یل یارسان له رۆنه بۆیه کُ قهرئ ها له کیه‌نئ چه‌رمئ نزیک وه ئارۆن ئاوا (۲) لاناوه له زرنگ (۳) لاناوه له سائه‌قل [ف] (۱) بهلول، یکی از رهبران یارسان در قرن دوم است و قبرش در «تنگه‌گول» در روستای «چشمه سفید» در ۲۵ کیلومتری اسلام آباد غرب است (۲) کنایه از رند (۳) کنایه از هالو

بالون baľûn فروکه [ف] بالون

بال وه پیچ که‌فتن baľ we pêç keftin لاناوه له زوور داری [ف] کنایه از قدرت ذاتی

بال وه پشت نه‌چین baľ wepişt neçin بال وه پیشت نه‌چین، مله‌ری [ف] کنایه از قلدری

بالوس baľwes بنووره بالبه‌س [ف] نگا بالبه‌س و ترکیبا تش

باله baľe باله‌بال [ف] صدای بزغاله

باله‌بال baľe baľ صدای «باله» پیایی

باله‌ته‌په baľe tepe باله‌ته‌پی، پره‌پر کردن له هه‌ئین سهر برین [ف] پر پر زدن در هنگام سر بریدن

باله‌ته‌پی baľe tepî باله‌ته‌په [ف] پرپر زدن در هنگام سر بریدن

باله‌خان baľexan باله‌خانه [ف] طبقه دوم خانه

باله‌خانه baľexane باله‌خان [ف] طبقه دوم

باله‌شووره aľe şûre نه‌خوه‌شی مامر و جۆجگ [ف] بیماری

ماکیان

باله‌شووری baľeşûrî باله‌شووره [ف] بیماری ماکیان

باله‌فره baľe fire (۱) ته‌قلا کردن ئه‌پرائ هه‌لفرین (۲) بال وه یه‌کا دان [ف] (۱) کوشش کردن برای پرواز (۲) بال بهم زدن

باله‌فری baľefîrî بنووره باله‌فره [ف] نگا باله‌فره

باله‌واز baľe waz (۱) خوه‌شی کردن له دیه‌ن که‌سئ (۲) ته‌رف تۆن [ف] (۱) شادمانی کردن از دیدار کسی (۲) متفرق شدن

باله‌وازی baľe wazî (۱) خوه‌شی کردن منال، زیقُ بال (۲) ئاماده بۆن ئه‌پرائ باله و گرتن [ف] (۱) شادمانی نوزاد (۲) آماده شدن پرنده جوان برای پرواز

باله‌وه‌ن baľewen دیکه‌یگه له هلیران [ف] نام روستایی در هلیلان

باله‌وان‌چیل aľewançîl باز چیل چیل، جوورئ هه‌ئوه [ف]

نوعی باز رنگی **باله‌ودان** baľew dan بنووره بالدان [ف] نگا بالدان

باله‌وداین baľew dayn بالادان [ف] پرواز دادن

باله‌وگرتن baľew girtin بالگرتن [ف] پرواز کردن

بالئار baľêar (۱) پشت گورده‌ئ ته‌ون (۲) بالا، به‌ش ژیرین ته‌ون قالی [ف] (۱) چوب قطوری که در زیر نورد قالی بافی است (۲) قسمت تحتانی دار قالی‌بافی

بالیک baľîk بالوک «ل» [ف] زگیل

بالین baľîn ژویه‌ر سهر [ف] بالین

بام bam م بام، ئه‌وه‌ل که‌س یه‌کله له کردار هاتن [ف] من بیایم، بیایم

بامئان bamêan دیکه‌یگه له گیه‌لان [ف] نام روستایی در گیلانغرب

بامیه bamye جوورئ گیای خوارده‌مه‌نیه له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «بامی» تۆشن [ف] بامیه

بان ban (۱) چرین «بان بزائم» (۲) تویه بان (۳) دیم سهره‌و، له په‌هله‌وی (ban بان) تۆسریاس (۴) سهر بان خانئ (۵) هه‌ئیران بۆن «بان گرتنه‌وه» [ف] (۱) صدا زدن (۲) بیایید (۳) طرف بالا، در پهلوی (ban بان) نوشته شده (۴) بام (۵) مجنون شدن

بان ناخ‌وه‌یس ban ax weys دیکه‌یگه له سهر پیه‌ل [ف] روستایی در سرپُل نهاب

بان‌نه‌مروو banemrû ديه‌که‌يَگه له چه‌وار ئيلام [ف] نام روستايی در چوار ايلام

بان‌نه‌نوود ban enûd نه‌نوود دان خانگ [ف] بام اندود، گل اندود

بانا bana بانه و [ف] برگردید

باناشه‌و bana şew بانه‌شه‌و، شه‌و بانان [ف] فردا شب، شب آینده

بانان banan (۱) بانیه، بانه (۲) ئاسوو [ف] (۱) آینده (۲) بلندی‌ها

بانان ره‌سین banan rêşîn لاناوه له هه‌ن هه‌ن مردن [ف] کنايه از سرانه‌ی پیری، آفتاب لب بام

بانبارگه banbarge پاخه‌سۆر [ف] ينگه

بان برین ban birîn بانه برین، وهرد برین [ف] نشانه‌گذاری برای شخم

بان بنه‌ی ban bineî به‌زمیگ له مه‌قامه‌یل هورره [ف] بزمی از مقامات هورره

بان بیئی ban bêî قاوه‌رتی، قاوه‌رتی [ف] هر خوراکی که بین ناهار و صبحانه خورده شود

بان پشتی banpîştî خوری بان پشت کاور کُ چیه‌ره‌ئ نیه‌کن و نه‌پای ره‌نگینی هیلنه‌ئ [ف] پشم روی پشت گوسفند که آنرا نمی‌چینند

بان پیاله ban pîyale بانه‌پیاله [ف] استکان

بان پیران ban pîran کۆیه‌يَگه له مابه‌ئین گیه‌لان و سه‌ریبه‌ل [ف] کوهی بین راه گیلانغرب و سرپل‌ذهاب

بان‌تاق ban taq کۆیه‌يَگه له مابه‌ئین کرن و سه‌ریبه‌ل [ف] کوه و گردنه‌ای بین راه کرند غرب به سرپل‌ذهاب

بان‌جاوه‌ران ban caweran ديه‌که‌يَگه له گولین [ف] نام روستایی در گولین از توابع سرپل‌ذهاب

بان‌چالوه bançafawe مه‌لوه‌ننگه له مابه‌ئین کرن و بیوه‌نیش [ف] منطقه‌ای در بین کرندغرب و بیونج

بان‌چه‌تری bançetrî بان زلفی [ف] زینتی شبیه گوشواره

بان‌چه‌و bani çew وه بان‌چه و [ف] بروی چشم، چشم

بان‌چیا bançya ديه‌که‌يَگه له باوه‌جانی [ف] روستایی در ثلاث باباجانی

بان‌پووشان ban rûşan ديه‌که‌يَگه له ساله‌ح ئاباد ئيلام [ف] روستایی در صالح آباد ايلام

بان‌رێخی banrêxî ماسیخوه‌رگه [ف] مرغ ماهیخوار

بان دانه‌وهر ban dane wer چۆ شیت هاوار کردن و وهره‌و هه‌ر لایگ چین، بان له‌وهر دان [ف] جنون

باندرپ bandir ديه‌که‌يَگه له مه‌سۆری [ف] روستایی در بخش منصورى

بان دل‌هاوردن bani dif hawirdin قه‌وز، سخل کردن [ف] بیوست

بان‌دوولان ban dûfan دوولتيگه ها بان‌هاړه‌و [ف] دولچه‌ای در آسیاب که عمود بر سنگ آسیاست

بان‌ده‌سانی ban desanî (۱) به‌زمیگه له هورره (۲) گه‌مه‌يَگه منالانه [ف] (۱) بزمی از مقامات هورره (۲) بازی کودکانه

بان‌ده‌نه‌وشک ban denewşk کۆیه‌گه له گیه‌لان [ف] کوهی در گیلانغرب

بان‌زړگه banzirke ديه‌که‌يَگه له ده‌په‌شار [ف] روستایی در ده‌ شهر ايلام

بان‌زلفی ban zifî بنوره بان‌چه‌تری [ف] نگا بان‌چه‌تری

بان‌زێاره‌ت ban zêaret ديه‌که‌يَگه له چه‌وار ئيلام [ف] نام روستایی در چوار ايلام

بان‌سولار ban sûlaw ديه‌که‌يَگه له گاواره [ف] روستایی در گهواره

بان‌سه‌ر bani ser وشه‌ئ حرمت گرتن [ف] به روی سر، با احترام جواب دادن

بان‌سه‌روو ban serû ديه‌که‌يَگه له چه‌وار ئيلام [ف] نام روستایی چوار ايلام

بان‌سه‌ری ban serî کوچگي کُ بووه‌یده‌ئ بان‌سه‌ر و بکوتیه‌ئ بان‌چشتیگ [ف] سنگی که روی سر برده و روی چیزی کوبند

بان‌سه‌ئیران ban seÿran کۆیه‌يَگه له مابه‌ئین سه‌ریبه‌ل و گیه‌لان [ف] کوهی بزرگ در گیلانغرب

بان‌شان bani şan سه‌رُشان [ف] میان کتف، روی کتف

بان‌شه‌له banşele ديه‌که‌يَگه له ره‌وانسه‌ر [ف] روستایی در روانسر

بان‌قۆمێان ban qomêan پۆکی [ف] تهیگاه، قسمت زیر دنده‌ها

بان‌کول bankwif کۆیه‌يَگه له ئه‌ئوان [ف] کوهی در ایوانغرب

بان‌گرتنه‌وهر ban girtine wer بان له وهر گرتن، بان دانه

خه‌یده که‌مه‌رُ شیک، نه‌وه‌که له ژیره‌و [ف] فنی در کشتی، دوال
 کمر حریف را از رو گرفتن

بانه‌پیا له bane pîyafê [ف] استکان

بانه ری bane rê [ف] بانه‌ریا [ف] حرکت کنید، بروید

بانه ریا bane rêa [ف] ده‌سور و هاتن [ف] حرکت کنید

بانه ریو bane rîew [ف] بانه ریا [ف] حرکت کنید

بانه‌زار banezar [ف] کویه و سه‌یرانگا و دیه‌که‌یگه له مه‌سوری

[ف] کوه و تفریحگاه و روستایی در بخش منصوره

بانه‌سیری banesîrî [ف] کویه‌یگه له نه‌یوان [ف] کوهی در ایوان
 غرب

بانه‌شو bane şew [ف] سووا شو [ف] فرداشب

بانه‌ناو bane naw [ف] بنووه بان‌نه‌نوود (۲) ئویه بانه ناو
 مال [ف] (۱) نگا بان‌نه‌نوود (۲) بیاید داخل ...

بانه‌نوا bane nuwa [ف] بانه و هرا [ف] بیاید جلو

بانه‌و banew [ف] بانا [ف] برگردید

بانه‌وان banewan [ف] (۱) زیز ژیره‌وان (۲) مه‌لوه‌نیگه له ده‌یشت
 کزن [ف] (۱) رو انداز، شامل پتو و لحاف ... (۲) منطقه‌ای در
 دشت کرد غرب

بانه‌ویان banew ban [ف] گه‌لواز گرتن له بانینگ وه بان
 ترهک (۲) لاناوه له ده‌س ده‌سکردن [ف] پرش از بامی به بامی
 دیگر (۲) کنایه از دو دلی و دست دست کردن

بانه‌ویژ anew rê [ف] دیه‌که‌یگه له جووانپو [ف] روستایی در
 جووانرود

بانه‌وه banewe [ف] بانا، بانه و [ف] برگردید

بانه‌وه‌ر banewer [ف] بانه نووا [ف] بیاید جلو

بانه‌وه‌را banewera [ف] بانه و هرا، بانه نووا [ف] بیاید جلو

بان‌ی banê [ف] بان نه‌وه [ف] بالایش، بالای آن

بان‌یاران banyaran [ف] دیه‌که‌یگه له ریژاو [ف] روستایی در
 ریژاو

بان‌ی‌شله banî şile [ف] دیه‌که‌یگه له ره‌وانسه‌ر [ف] روستایی در
 روانسر

بان‌ی‌که‌له‌کان banîkelekan [ف] دیه‌که‌یگه له جووانپو [ف] نام
 روستایی در جووانرود

بان‌ی‌گولان banî gufan [ف] دیه‌که‌یگه له جووانپو [ف] روستایی
 در جووانرود

بان‌ی‌لوان banî liwan [ف] دیه‌که‌یگه له جووانپو [ف] روستایی

وه‌ر [ف] مجنون شدن

بان‌گولین ban gwîfên [ف] دیه‌که‌یگه له سه‌ریپه‌ل [ف] نام
 روستایی در سرپل‌ذهاب

بان‌گلان ban gilân [ف] بارگلان [ف] بام‌غلتان

بان‌گه‌شه bangeşe [ف] بان‌گه‌واز [ف] اطلاعیه، آگاهی

بان‌گه‌نجان ban gencan [ف] دیه‌که‌یگه له گولین [ف] روستایی
 در گولین از توابع سرپل‌ذهاب

بان‌گه‌نجاو ban gecaw [ف] دیه‌که‌یگه له مایه‌یشت [ف] روستایی
 در مادیدشت

بان‌گیان bani gyan [ف] وه بان گیانم [ف] پاسخ محترمانه،
 جانم! به روی جان

بان‌له‌په‌ینی ban le rêynî [ف] دیه‌که‌یگه له ئارقون ئاوا [ف]
 روستایی در اسلام آباد غرب

بان‌له‌کان ban lekan [ف] دیه‌که‌یگه له ئیلام [ف] روستایی از
 توابع ایلام با گویش لکی

بان له وهر گرتن ban le wer girtin [ف] بان گرتنه وهر [ف]
 جنون، مجنونی

بان‌له‌یلاخ ban leylax [ف] دیه‌که‌یگه له جووانپو [ف] روستایی
 در جووانرود

بان‌مله banmîle [ف] دیه‌که‌یگه له دینه‌وه‌ر [ف] روستایی در
 دینور

بان‌ملی ban milî [ف] خوری ده‌ور مل کاوره نیر ک نیه‌گرنه‌ئ
 [ف] پشم دور گردن گوسفند نر که آنرا برای زیبایی نمی‌چینند

بان‌وو banû [ف] خاتون، له په‌هله‌وی (banuk بانووک)
 تۆسریاس [ف] بانو، در په‌لوی (banuk بانووک) نوشته شده

بان‌وخوار ban û xwar [ف] خوار و بان [ف] بالاو پائین

بانه bane [ف] ناو شارینگه له کوردسان (۲) بانان، بانیه «بانه
 شه‌و» (۳) زیز ژیره (۴) به‌رزایی «له‌ئ بانه قرم قالیگه» (۵)
 به‌شینگ له له‌وه‌ریا ک له یه‌ئ تاق دهنه‌ئ ده‌م ریبه‌نه‌و، وه چن
 بانه «تاقه‌ت و دانگ» ئوشن (۶) ئویه بانه ... [ف] (۱) شهر بانه
 (۲) آینده (۳) استکان (۴) بلندی (۵) قسمتی از چراگاه که در یک
 وعده به گله خوراند می‌شود، مجموع چند «بانه» را «تاقه‌ت
 و «دانگ» گویند (۶) بیاید به ...

بانه‌بانه bane bane [ف] قورت قه‌ق [ف] گنده‌گو

بانه‌باله banebafê [ف] زیز ژیره‌باله، فه‌نیگه له زوران وه‌یته‌ور
 ک ده‌س خه‌نه ده‌وال که‌مه‌ر یه‌کتران یه‌کئ له بانه و ده‌س

در جوانرود

بانی‌میران banî mîran ديه‌که‌یَگه له جوانرود [ف] روستایی

در جوانرود

بانُ یه‌ک bani yek (۱) گشتی، وه بپی (۲) له بانُ یه‌کتران

[ف] (۱) عمد، کلی (۲) روی هم انباشتن

بانُ یه‌ک خسن bani yek xisin شلُ پتچ کردن [ف]

انباشتن

بانُ یه‌کنان bani yek nan (۱) کوو کردن (۲) ته‌له‌م‌کردن

[ف] (۱) برهم نهادن، جمع کردن (۲) انباشتن، تلمبار کردن

بانین banîn له سه‌ره و بۆ، بانینه [ف] بالایی**بانینه** banîne بانینه‌گه [ف] آن بالایی**بانینه‌گه** banîne ge بانینه [ف] آن بالایی**بانی‌هوان** banî hewan ديه‌که‌یَگه له سه‌رپیه‌ل [ف] نام

روستایی در سرپُل‌نهاب

باو baw (۱) باوگ (۲) لاق «یه باو تنه» (۳) بهو [ف] (۱) پدر

(۲) شایان، سزا (۳) بیا

باوا bawa به‌وا، به‌ورا [ف] برگرد**باواگه‌ورا** bawa gewra باوه‌گه، باوه‌گه‌ورا [ف] پدر بزرگ**باوان** bawan مالُ باوگُ ژن [ف] خانه پدری**باواندار** bawandar باواندار [ف] دارای قوم و خویش بسیار

و نامدار

باوانم bawanim (۱) مالُ باوگ و باپیرم (۲) باوانه‌گه‌م،

ئه‌زیزه‌گه‌م [ف] (۱) خانه پدریم (۲) جگر گوشه‌ام، ای عزیزم

باوانیمگه bawanimêge وشه‌ئ ژنه‌یله له هه‌ژن سه‌ر سپ

مه‌نین [ف] کلمه‌ی تعجب خانمها

باوانی bawanî جیازی وهق [ف] جهاز عروس**باوانیدار** bawanî dar باواندار [ف] دارای قوم و خویش

بسیار و نامدار

باواهای bawahaî ديه‌که‌یَگه له قه‌سر شیرین [ف] روستایی

در قصرشیرین

باووو bawicû سجا، هه‌لکه‌فتی [ف] با وجود، متشخص**باوچی** bawcî بنووره باچی [ف] نگا باچی**باو دپان** bawî dêan باو دگان، ره‌وای دپان [ف] باب دندان

، دندان گیر

باوردا bawirda وه‌لُ خوویه‌یا باوردیا [ف] اگر با خود می‌آورد**باوش** bawiş به‌خه‌ل، بنووره ئاوش [ف] آغوش، نگا ئاوش**باوک** bawk باوگ، باوگه [ف] بابا، پدر**باوکان** bawkan ديه‌که‌یَگه له جوانرود [ف] روستایی در

جوانرود

باوگ bawg باو، باوگه [ف] پدر**باوگانه** bawgane مه‌لچگُ نیر [ف] گنجشک نر**باوگ‌مردی** bawg mirdê بی باوگ بۆن [ف] پدرمرد، یتیم**باوگ وپاپیر** bawg û ba pîr بن وبنه‌چه‌ک [ف] آبا و اجداد**باوگ ویراگه‌م** bawg û biragem وشه‌ئ ناز کیشان [ف]

پدر و برادرم، کلمه محبت‌آمیز

باوگ وکوپ bawg û kwir لاناوه له دووسی فره له مابه‌ئین

دۆکس، وه‌ک باوگ وکوپ [ف] کنایه از دوستی زیاد بین دو

کس، به‌مانند پدر و فرزند

باوگه bawge هه‌ئ باوگ [ف] ای پدر، ندا به پدر**باوگه روو** bawge rû هه‌ئپوو کردن ئه‌پای باوگ [ف] نالیدن

از غم فراق پدر

باوگه‌یل‌یرا bawgeyl bira (۱) لاناوه له دووس گیانه لگیانی

(۲) بن ئامووزا، زپئامووزا [ف] (۱) کنایه از دوست صمیمی (۲) دو

کس که نیایشان برادر بوده‌اند

باوگی bawgî (۱) دۆمنالُ کُ باوگیان یه‌کئ بوو (۲) منالُ کُ

وه نازه‌و باوگئ بچپئ [ف] (۱) دو فرزند که از یک پدر و دو مادر

باشند (۲) بچه‌ای که با ناز پدرش را صدا می‌کند

باوین bawin (۱) به‌ون، زه‌ق ئالشت «ل» (۲) زه‌ق نه‌خت [ف]

(۱) زمین آیش (۲) زمین مرتع دار ومرغوب

باوه bawe (۱) باوه‌گه‌ورا «ل» (۲) بابه، ره‌وایه (۳) وشه‌ئ

بیزاری «ولمان که باوه» (۴) ت به‌وه ... (۵) ناویگه کورانه (۶)

جیگر سید ئالُ حه‌ق هه‌گُ له دق ده‌س نییه ئه‌پای دووا داین

نه‌واله‌ئ نه‌زری [ف] (۱) پدر بزرگ (۲) رواج است، باب است (۳)

ای بابا، کلمه بیزاری جستن (۴) بیا به ... (۵) نامی مردانه (۶)

نایب سید اهل حق جهت دعا دادن نذری در هنگامی که سید در

دسترس نباشد

باوه‌ئ‌زیز bawe ezîz ديه‌که‌یَگه له ره‌وانسه‌ر [ف] روستایی

در روانسر

باوه‌باوه‌یل bawe baweyl (۱) جوورئ نانه (۲) تايفه‌یَگ له

یارسان ئاو دهمیان ساریژ که‌ر مارانگازه [ف] (۱) نوعی نان

ساجی (۲) تیره‌ای از اهل حق «یارسان» که آب دهانشان

درمان مار‌گزیدگی است

باوه‌پیاره bawe pyarê باپیره «گ» [ف] ناپدری، نگا
باپیره

باوه‌ت bawet (۱) باوگُ ت «ل» (۲) بابه ت [ف] (۱) پدر تو (۲)
بابت، موضوع

باوه‌جانئ bawecanî ئیلنگه له ده‌یشت کُرُن، جافی قسه
که ن [ف] عشیره‌های از کُرْدان که در کُرْدن غرب هستند و جافی
سخن می‌گویند

باوه‌خون bawexwin پاواکه‌ران «گ» [ف] نگا پا وا که‌ران
باوه‌دویا bawe dūya (۱) دویا دویا به‌وره و (۲) ده‌سور و
دویا هاتن [ف] (۱) عقب عقب برگرد (۲) امر به عقب گرد کردن،
عقب عقب آمدن

باوه‌ده‌وریش bawedewrîş ده‌وریشه‌ک [ف] نگا ده‌وریشه‌ک
باوه‌ر bawer قه‌بوول کردن، له په‌هله‌وی (wawer واوه‌ی)
توسریاس [ف] باور، در په‌لوی (wawer واور) نوشته شده
باوه‌ر bawer (۱) ت به‌وه نووا (۲) بار (۳) واحدیگه ئه‌پرائ
که‌رتیل باخ، هر باوه‌ر به‌سته وه‌و گه‌ورایی و بۆجگی باخه
[ف] (۱) بیا جلو (۲) بیاور (۳) واحدی برای کُرت کاری باغ، هر
«باوه‌ر» بستگی به بزرگی و کوچکی باغ بین ۱۰*۳۰ متر
می‌باشد

باوه‌را bawera ت به‌وه نووا [ف] بیا جلو
باوه‌ر پین کردن bawer pî kirdin له لی ره‌وا دین [ف]
اعتماد داشتن

باوه‌رنزو bawerzû چای کۆیه‌ی، جوورئ گولّه ک دهم
کریای ئه‌پرائ سقان ژان خاسه [ف] گل کوهی، گل باد، که دم
کرده‌اش برای استخوان درد خوبست

باوه‌رکه‌ر bawer ker قه‌بوول کردن قسیه‌ئ که‌سان [ف]
کسی که اعتماد می‌کند

باوه‌ژن bawejin هه‌و داگ، ژن باوگ [ف] نا مادری، زن بابا
باوه‌سۆرئ bawesürê باوه‌سیر، گولنگ «گ» [ف] بواسیر
باوه‌سیر bawesîr باوه‌سۆرئ، گولنگ، قۆلدراگ [ف]
بواسیر

باوه‌سیری bawesîrî ئه‌و که‌سه کُ تۆش باوه‌سۆرئ هاتیه
[ف] مبتلا به بواسیر

باوه‌ش baweshaوش، بنووره ئاوش [ف] نگا ئاوش
باوه‌شامه bawesame ديه‌که‌نگه له گاواره [ف] روستایی در
گهواره

باوه‌قوره‌ت baweqûret بايه‌قوره‌ت [ف] کوتوله، کوتاه
قد و بد ترکیب

باوه‌قورئ baweqûrî (۱) نه‌خوه‌شی چه‌و (۲) بنووره بايه
قورئ [ف] (۱) بیماری چشمی، باباقوری (۲) نگا بايه‌قورئ

باوه‌کوسه bawe kûse ديه‌که‌نگه له کوززان [ف] نام
روستایی در کوززان

باوه‌گه bawege نازناو باپیره [ف] لقب پدر بزرگ
باوه‌مه‌خسۆ bawe mexsü سراویگه له بیوه‌نیج [ف] نام
سرابی در بیوننج

باوه‌مرد bawer merd ئشاره وه فلانی [ف] اشاره به معرفه
، فلانی

باوه‌میر bawe mîr (۱) ناویگه کورانه (۲) کۆیه و ديه‌که‌نگه
له هلیران [ف] (۱) نامی مردانه (۲) کوه و روستایی در هلیلان
باوه‌نووا bawe nuwa به‌وه نووا [ف] بیا جلو

باوه‌یاگار bawe yagar گلکۆرئ بابایادگار یه‌کئ له ریبه‌ران
یارسان [ف] مقبره بابایادگار، یکی از سران یارسان
باوه‌یال baweyal کۆیه‌نگه له ئیلام [ف] کوهی در ایلام
باوه‌یسی baweysi ديه‌که‌نگه له سه‌رپه‌ل [ف] روستایی در
سرپل ذهاب

باوه‌یل baweyl ديه‌که‌نگه له گوواور کُ ئال حه‌قن [ف]
روستایی در گواور که بر آئین اهل حق هستند
باوی bawî سووکه ناو باباموراد [ف] مخفف بابامراد

باهوو bahû شان، بال «بال باهو» له سه‌کزی «بائو»
تۆشن [ف] کتف، شانه، در سکزی «بائو» گویند
باهه‌لکردن ba helkirdin وا هه‌لکردن [ف] وزیدن باد

بای bay ت باید [ف] بیایی
بائ دارناوس baê dar awis وائ وه‌هاری [ف] نسیم اوایل
بهار

بایر baêر بوورگ، نه‌کالیائ [ف] بایر
بایس bays (۱) بایه‌د (۲) بوونه [ف] (۱) باید (۲) سبب
بایسه bayse لازم، له زارواه‌یل تره‌ک کوردی «پیوتیست»
تۆشن [ف] بایسته، لازم

بایش bayışt ده‌مه‌کاوه‌کی [ف] خمیازه، دهن دره
بایشک bayışk ده‌مه‌کاوه‌کی [ف] خمیازه، دهن دره
بای که‌پوو baê kepû (۱) جوورئ کولّه‌ماره «ل» (۲) سیبه
پروسنه‌ک «ل» [ف] (۱) نوعی مار از تیره کفچه‌مار (۲) ابابیل

بپهشتن bipeştin بپنچن، بنووره پهشتانن [ف] نگا پهشتانن
بت bit خودای دهسکرد، مهتخشه ل [ف] بت
بتپهرس bit peres نهو کهسه که خودای دهسکرد په رهسه
 [ف] بت پرست
بتخانه bitxane نهو شوونه ک بت له تن پیه ریژنن [ف]
 بتخانه
بتری bitrî بتلی، بنچینه ئی وشه لاتینیه [ف] بطری، اصل
 این واژه لاتینی است
بتله bitle مۆچاخینگ ک حه لقه ئی دن و له دام و بتله به نه ئی
 کار [ف] موی دم اسب که آنرا حلقه کرده و در دام بکار می برند
بتو bito مه زووک [ف] نازا
بتونک bitünik ساوپنگ ک له دژرهو دیاره [ف] شبحی که
 از دور نمایان است
بتونی bitünî بنووره بتهوی [ف] نگا بتهوی
بته bite بنجگ، بووتگ [ف] بوته
بتپ bitep (۱) نیقه لئووز (۲) دهسور وه ته پیان [ف] (۱)
 لبریز (۲) امر به تپیدن
بتو bitew قایم، سفت، له زارواهیل تره ک کوردی پته و
 توشن [ف] محکم، در دیگر گویشهای کردی «پته و» گویند
بتوی bitewî (۱) ناخ، قو لی «له بتهوی دلّه و...» (۲) قایمی
 [ف] (۱) عمق (۲) محکم
بتیه bitÿe وه کل چه و دان، وه بتیه وه کردن [ف] در زیر نظر
 داشتن
بتیه وه کردن bitÿewe kirdin له ژیر چه داشتن، له
 نه زهر داشتن که سئ ئپای کارینگ، وه بتیه وه کردن [ف] مد نظر
 قرار دادن، زیر نظر داشتن کسی برای انجام کاری یا خواستن
 امری
بجم bicim جمانن [ف] نگا جمانن و ترکیباتش
بچر biçir (۱) دهسور وه چپین (۲) بشاش (۳) بخونه (۴)
 هووره کهر [ف] (۱) صدا بزن (۲) امر به شاشیدن (۳) بخوان (۴)
 آنکه «هوره» می خواند، خوانده «هوره»
بچرا biçirâ له ئی نوو بچره ئی [ف] دوباره صدایش کن
بچران biçirân دهنگیان بکه [ف] آنها را صدا بزن
بچرانا biçirâna له ئی نوو دهنگیان که [ف] دوباره آنها را
 صدا بزن
بچرانهو biçirânnew بچرانا [ف] دوباره آنها را صدا بزن

بایم baym ئیمه بایمن [ف] بیاییم
بایم bayim وایم [ف] بادام
بایمتیه له baêim tyefe وایم تیه له [ف] بادام تلخ
بایمجان baêimcan بهر بته یگه خوارده مه نییه، له زارواهیل
 تره ک کوردی «باجان، باینجان، باینجانه ره شه، بايجان،
 بامجان» و له سه کزی «بانجوو» توشن [ف] بادمجان، در دیگر
 گویشهای کردی «باجان، باینجان، باینجانه ره شه، بايجان،
 بامجان» و در سکرزی «بانجوو» گویند
بایمن baymin بنووره بایم [ف] نگا بایم و ترکیباتش
بایمنا baymina بایمنه و [ف] برگردیم
بایمنه و bayminew مه لگه رديه يمه و [ف] برگردیم
بایمه ک baêmek لک، قوته [ف] غده سرطانی
بایمه و baymew بایمنه و [ف] برگردیم
باین bayn بان [ف] بیایید
بایه baye مسینه ئی گه ورا، له عبری (baye بایه) توشن
 [ف] بادیه، دیگ بزرگ، در عبری (baye بایه) گویند
بایه baÿe (۱) بایه (۲) بایده [ف] (۱) باید (۲) بیاید به
بایه خ bayex شانیه ت، له زارواهیل تره ک کوردی «بایخ»
 توشن [ف] منزلت، جایگاه
بایهر baÿer بایر [ف] بایر
بایه پرووا baÿerûwa بایه پرووه، کریوه [ف] کولاک، بوران
بایه پرووه baÿerûwe بایه پرووه، کریوه [ف] کولاک، بوران
بایه سی baÿes بایه [ف] باید که
بایه قوره ت baÿeqûret بایه قوورته، باوه قوورته [ف] کوتاه
 قد، کوتوله
بایه قوری baÿeqûrî دمه لئ ک له ژیر مل دراید، بؤغمه [ف]
 دمل چرکینی که در زیر گلو رشد می کند
بایه قوژ baÿeqwîj بایه قوش «ل» [ف] بوف کور
بایه قوش baÿeqwiş بایه قوژ، له تورکی «بایه قش» توشن
 [ف] بوف کور، در ترکی «بایه قش» گویند
بایه نگان bayengan شارینگه له کرماشان [ف] شهر باینگان
بایه و bayew بایده و [ف] برگردی
بایه و baÿew بایده و [ف] برگردد
بایه وهن bayewen دیه که یگه له هلیران له سه ر دین ئال
 حه ق [ف] روستایی در هلیلان با گویش لکی بر آئین اهل حق
بیهس bies بخه ف «ل» [ف] بخواب

آنها را پهن کن (۲) آنها را بیانداز
 بخه رانا bixera na بخه رانه و [ف] آنها را پهن کن
 بخه رانه و bixeranew پیه نیا نه و که [ف] پهن کن، آنها را
 پهن کن
 بخه ره و bixerew پیه نه و که [ف] امر به پهن کردن
 بخه ف bixef بئس [ف] بخواب
 بخه فن bixefin (۱) ده سوور وه خه فتن (۲) چه مه و بییه [ف]
 (۱) بخوابید (۲) خم کن
 بخه فنه ی bixefiney ده سوور وه خه فتن [ف] (۱) بچه را
 بخوابان (۲) آنرا خم کن
 بخه ن bixen (۱) ده سوور وه خه نین (۲) ده سوور وه برنگ دان
 (۳) ده سوور وه پیه نه و کردن [ف] (۱) امر به خندیدن، بخند (۲)
 امر به پرتاب کردن، بیاندازید (۳) امر به پهن کردن
 بخه نا bixena بخه نه و [ف] پهن کنید
 بخه نه و bixenew بخه نا [ف] پهن کنید
 بخه نه ی bixeney (۱) له ی نوو برنگی دهن (۲) پیه نیا بکه ن
 [ف] (۱) دوباره بیاندازید (۲) آنرا پهن کنید
 بدورن bidürin ده سوور وه دورانن، له سمنانی (bedut)
 بدوت) توشن [ف] امر به دوختن، در سمنانی (bedut بدوت)
 گویند، نگا دورانن و ترکیباتش
 بر بیر (۱) ته وان، برشت «بر نیه که م» (۲) گهل، ده سه «یه ی
 بر نایم» له کرمانی و سه کزی «بور» توشن (۳) بنچینه ی کردار
 برین (۴) پاشگره وه مانای برهنده «دار بر» (۵) کارامه «کوپ
 بر داریکه» (۶) قوندراتی (۷) بر دان په ره ی پاسور (۸) بر قالی
 (۹) تر «ل» (۱۰) پت لال (۱۱) برد گوله «گوله ی تا نه و ره بر
 نیه که ی» (۱۲) به شینگ له کار خه رمان هیژ دان [ف] (۱) توان (۲)
 دسته، گروه، در گویش کرمانی و سکزی «بور» گویند (۳)
 قطع کردن (۴) پسوند به معنی برنده (۵) قاطعیت، برش (۶)
 کنتراتی (۷) بر زدن پاسور (۸) بر قالی (۹) گوز، تر (۱۰) الکن
 (۱۱) برد، فاصله (۱۲) مرحله ای از کار برداشت خرمن
 برا bira تیز [ف]
 برا bira برار [ف] برادر
 برابهش bira beş برا و بهش [ف] سهیم در میراث، عادلانه
 تقسیم کردن
 برابهشی bira beşî برا و بهشی [ف] شراکتی
 برابه لټو bira belü گیانگه بوجگ جوور دار خورما [ف]

بچه پښت biçirê pê صدایش کن [ف]
 بچه و biçirêw بچرا [ف] دوباره صدایش کن
 بچه و پښت biçirêw pê قال بکه و پښت [ف] او را صدا کن
 بچه ی biçirêy بچره پښت [ف] صدایش کن
 بچو biçû ده سوور وه چین [ف] برو
 بچورا biçûa بچوروا، بچوروه و [ف] برگرد
 بچوروا biçûra بچوروه و [ف] برگرد
 بچوروه biçûrew بچوروا [ف] برگرد
 بچه لکن biçelken بچه لکن، سه مه لگن [ف] یکهو از
 ریشه کندن، بکلی کندن
 بخت bixt توومهت [ف] بهتان
 بختان bixtan توومهت [ف] بهتان
 بختان تاله bixtan tafe بهد شانس [ف] بد اقبال
 بختچی bixtçî توومهت بزهن [ف] تهمت زننده
 بخت خوه ی وه پتا کردن bixti xwey we pêa kirdin
 توومهت خوه ی وه پښت دان [ف] دختر یا زنی که تهمت همبستری
 به کسی زند
 بخت نسر bixti nisir بهد ره ژهن [ف] شوم، نحس
 بختو bixtû بخت، نفتر «ل» [ف] بهتان
 بخت وه پتا کردن bixt we pêa kirdin توومهت دان [ف]
 بهتان زدن
 بخته bixte بؤگده، بخده [ف] قمه، چاقوی دو دم
 بخته ر bixter خاستر «ل» [ف] بهتر
 بختیان bixtêan بخت، توومهت [ف] بهتان
 بخده bixde بخته، چه قوو دوده مه، قمه [ف] کارد دو دم،
 قمه
 بخر bixir (۱) تالو، بسین (۲) ده سوور وه سه نن «ل» [ف]
 (۱) خریدار (۲) بخر، امر به خریدن
 بخوزه bixwize خوزه، خوسه، عوقده [ف] عوقده، غم و
 عوقده
 بخور bixwir قالبخور [ف] مياهو
 بخور bixwer بومه که ر، ترخن [ف] پرخور
 بخره bixe برنگی ده، فره ی ده [ف] بیانداز، امر به اندختن
 بخره پښت bixe pê بخو پښت [ف] به او بیانداز، شلیک کن
 بخه را bixera پیه نه و که [ف] پهن کن
 بخه ران bixeran (۱) پیه نیا نه که ره و (۲) برنگیان ده [ف] (۱)

گیاهی کوچک شبیه به درخت خرما
براتوته biratüte کلک‌هوانه، له زاراوہیل تره‌ک کوردی «
 مه‌له‌مووچک» تۆشن [ف] انگشت بنصر
براده birāde خاکه‌پوو ئاسن [ف] براده آهن
برادر birader برا، برار [ف] برادر
برار birar برا، له زاراوہی سمناوی و گیلکی «برار» تۆشن
 [ف] برادر، در گویش سمناوی و گیلکی «برار» گویند
برارزا birar za فرزند برادر [ف] فرزند برادر
برارزاوه‌زا birar za we za منال برارزا [ف] فرزند زاده
 برادر
برا روو bira rû شین کردن ئه‌پای برا [ف] شیون و زاری برای
 برادر
برارزا bira za فرزند برادر [ف] فرزند برادر
برازاگ bira zag فرزند برادر [ف] فرزند برادر
برازاوا bira zawa که‌سی ک له لایین زاواوه قسیه که‌ئید
 «ل» [ف] نماینده داماد در گفتمان عروسی
برائن bira jin زن برا [ف] زن برادر
براسهگ bira seg جووری دژمینه [ف] دشنامی است
براسه‌ئ bira seÿ دشنامی است [ف] دشنامی است
براکه birake براگه «ل» [ف] حرف نوازش دوستانه
براکه‌م birakem براگه‌م «ل» [ف] نوازش دوستانه
براکه birage براگه [ف] نوازش دوستانه
براکه‌م biragem براگه‌م [ف] نوازش دوستانه
براله birafe براگه‌م «ل» [ف] نوازش دوستانه
برام biram برائ م [ف] برادر من
برپان birân ده‌سوروه برپین ۲ له یه‌ک برپان ۳ ده‌سور
 وه رانین [ف] ۱ امر به بریدن ۲ جدایی ۳ امر به راندن
برانگ biraniĝ برا «ل» [ف] برادر
برپانه‌ئ birāneÿ ده‌سور وه رانین ۲ شووند بوور [ف]
 ۱ امر به راندن ۲ گم شو
براوہ‌ش bira û beş بنووره برابه‌ش [ف] نگا برابه‌ش
براوہ‌پق bira werû برابه‌لق [ف] گیاهی کوچک شبیه نخل
برای biray براده‌ری [ف] برادری
برایه‌ر biraêber به‌رابه‌ر [ف] برابر
برپازوو birî bazû بال باهوو [ف] بازو و شانه
برپیر birbir ۱ دیانه دیانه ۲ دهسه دهسه [ف] ۱ دندان

دندانه شدن ۲ گروه گروه
برپیره birbîrê جووری هه‌په‌ئ بۆچگه ئه‌پای برپین زپات ۲
 جووری‌گه‌مه‌ئ منالانه‌س ک وه چه‌رخه‌کی و به‌ن دس کرپه‌ئید
 [ف] ۱ نوعی اره کوچک دندانه دار برای بریدن ساقه ذرت ۲
 نوعی وسیله بازی کودکان که با قرقره و نخ درست می‌شود
برپیره‌ک birbîrêk جووری هه‌په‌ئ بۆچگه ئه‌پای زپات برپین
 [ف] نوعی اره کوچک که با آن ساقه ذرت را می‌برند
برپه‌ونی birî bewnî فره‌ئ فره‌وان [ف] بسیار زیاد، زیاد،
 مفرط
برپیدان birpê dan بر دان پاسوور [ف] بر زدن در پاسور
برج birc ۱ باروو ۲ مانگ ۳ برق، بریقه، بریجه [ف] ۱
 برج و باروو ۲ ماه، سر ماه ۳ درخشش
برجه‌برج birce birc برجیان، له ئه‌وستا (berecaye)
 به‌ره‌جایه) و (berec به‌رچ) تۆسریاس [ف] درخشش، در
 اوستا (eyacereb برجایه) و (berec برج) نوشته شده
برجه‌لوو bircelû جووری قالیه [ف] نوعی قالی
برچی bircî ۱ بریقه کردن ۲ مانگانه [ف] ۱ درخشش ۲
 ماهانه
برجیان bircyan بریجه، برجه، بریج باج، له ئه‌وستا
 (berecaye به‌ره‌جایه) و (berec به‌رچ) تۆسریاس [ف]
 درخشش، تللو، در اوستا (eyacereb برجایه) و (berec
 برج) نوشته شده
برچ birç گۆژ، گۆج «گ»، له زاراوہیل تره‌ک کوردی «بلج»،
 گۆیشک، گۆیز» تۆشن [ف] زالزالک، در دیگر گویشهای کردی
 «بلج، گۆیشک، گۆیز» گویند
برد bird ۱ بر، فاسله ۲ برشت ۳ ئه‌ق برد ۴ به‌رنده بق
 [ف] ۱ برد، فاصله ۲ برش ۳ بردن، برد ۴ برنده شدن،
 بردن در بازی
بردا birda ۱ به‌رنده بق ۲ بردهو [ف] ۱ برنده شد ۲
 برگرداند، پس داد
برده birde دز، چه‌ته [ف] دزد
برده‌برد birde bird چه‌پاو [ف] چپاو
برده‌رئ birde rê برد و چی [ف] با خود برد و رفت
برده‌رئا birde rêا برده رئهو [ف] با خود برد و رفت
برده‌رئهو birde rÿew برده رئا [ف] با خود برد و رفت
برده‌سەر birde ser ۱ ته‌مام کرد ۲ گۆزه‌ران [ف] ۱ تمام

کرد (۲) گذراند

برده‌گرد birde gerd نه‌ولْ خواه‌تا برد [ف] با خود همراه کرد

برژان birjan برشان [ف] پخت، برشته کرد

برژانگ birjanġ برژانگ [ف] مزه

برژانن birjanin برشانن [ف] برشته کردن

برژن birjin برشن «گ» [ف] بریز، امر به ریختن

برژیا birjya برشیا [ف] برشته شده

برژیاس birjyas برشیاس [ف] برشته شده

برژیایگ birjyag برشیایگ [ف] برشته

برژیان birjyan برشیان [ف] برشته شدن

برژیاو birjyaw برشیای [ف] برشته شده

برژیای birjyaê برشیای [ف] برشته شده

برژیای birjyay برشیای [ف] برشته شدی

برساق birsaq (۱) بزئی «ل» (۲) سیچ، چه‌تون «ل» [ف]

(۱) نوعی قطاب (۲) پُرو، گستاخ

برساقی birsaqî چه‌تونئی «ل» [ف] گستاخی

برپسکیان birîskyan (۱) به‌تالْ بۆن (۲) په‌شۆکیان [ف] (۱)

پشیمان شدن (۲) آشفتگی، آشفته شدن

برپش birîş (۱) هاز، تووان (۲) سوومائِ چهو [ف] (۱) برش،

توانایی (۲) قدرت دید

برشان birşan برژان [ف] برشته کرد

برشانن birşanin برژانن، له په‌له‌وی (birîşten) بریشتن

(توسریاس [ف] برشته کردن، در پهلوی (birîšten) بریشتن

(نوشته شده

برپشت birîşt بنورپه برپش [ف] نگا برپش

برشته birşte برژیای [ف] برشته

برشه birşe پرشه، بریچه [ف] درخشش

برشه‌برش birşe birş پرشه‌پرش [ف] تشعشع

برشه‌کر birşe ker بریچه‌کر، لاناوه له فره گهرم [ف]

درخشان، کنایه از سوزان

برشیا birşya برژیا [ف] برشته شد

برشیاس birşyas برژیاس [ف] برشته شده است

برشیایگ birşyag برژیایگ [ف] برشته

برشیان birşyan برژیان [ف] برشته شدن

برشیای birşyaê برژیای [ف] برشته شده

برشیای birşiyay برژیای [ف] برشته شدی

برففت birfêf موولت، له زاراوه‌یلْ تره‌گْ کوردی «ده‌رفه‌ت

«توشن [ف] فرصت، مهلت

برق birq برقه، بریچه، ترۆسکه [ف] درخشش، نگا برچه و

بریچه

برق‌باق birqibaq بریچه، بریچه‌بریچ، تریوتاو [ف] درخشش

درخشندگی

برق‌بته birqi bite خاله‌یلْ زنج [ف] خالکوبی زنخدان

برق‌شت birqişt برق باق «ل» [ف] درخشش

برقه birqe بریقه، تریوه، ترۆسکه [ف] درخشش

برقه‌برق birqe birq بریق باق [ف] درخشش

برک birk برنگ، فیه‌دان [ف] انداختن، پرتاب کردن

برپکار bir kar که‌سئیْ کُ گشتْ کاره‌یلْ وه‌رزیزیْ گریده مل

[ف] کسیکه تمام کارهای برداشت محصول را بر عهده می‌گرد،

کنترات کار کشاورزی

برک دان birk dan برنگ دان [ف] انداختن، پرتاب کردن

برکردن bir kirdin (۱) کوو کردنْ ریبه‌نْ نه‌پرائْ دووشین یا

ئاو داین (۲) چه‌پاو کردن (۳) هاز و تووان له ریئ کردن (۴) برد

گوله‌ئْ تفته‌نگ (۵) سوومائِ چهو (۶) وه کاره‌یلْ ره‌سین «بِر

که‌ی وهئْ هه‌مگه کاره‌و بره‌سید؟» (۷) یه‌کئیْ له کاره‌یلْ

خهرمان هیژ دانه [ف] (۱) گرد آوری گله جهت دوشیدن یا آب

دادن (۲) غارت کردن (۳) توان پیمودن (۴) طی مسافت گلوله

(۵) قدرت دید (۶) به کارها رسیدگی کردن (۷) یکی از مراحل

جمع آوری خرمن

برپکه birke (۱) گه‌له‌ئْ ریبه‌نْ «بیمه‌سه شووانْ یه‌ئْ برپکه

په‌سئْ - که‌رخودا نیشتیته‌و خوه‌م بیه‌مه ده‌سئْ» (۲) برقالی (۳)

ده‌سوور وه ره‌سین [ف] (۱) دسته‌ای از گله (۲) پُرز قالی (۳) امر

به رسیدن

برگ birg چووئْ وه نه‌نازه‌ئْ یه‌ئْ گه‌زکْ وه‌ره‌و که‌سئْ برنگئْ

دهن «ل» [ف] چوبی به اندازه نیم متر که به طرف کسی

پرتاب کنند

برپگ birġ برپ، شیوه‌ر [ف] پرز، شیار

برپگ‌برپگ birġ birġ برپ، شیوه‌ر شیوه‌ر [ف] شیار شیار

برم birm برقیه، نه‌بروو [ف] ابرو

برمان birman روومان، چۆزمان [ف] شکل و قیافه، ظاهر

برمان birman نه‌وانه برم [ف] آنها را می‌برم

برمانن birmanin (۱) بنویره برمه (۲) چلیسی [ف] (۱) نگا

برمه (۲) پُر خوری

برمبُرم birimbirim هله خه رجبی کردن، ناشان و بخوران

[ف] نگا ناشان و بخوران

برموو birmû برژییه، بروو «ل» [ف] ابرو

برمووتی birmûti (۱) رهنگ سقیه «ل» (۲) لاناوه ئه پائی

که چهل «ل» (۳) تنه ته پوهت [ف] (۱) رنگ سرخ (۲) لقبی برای

کچل (۳) تند خو، عصبانی

برمه birme پر مه [ف] صدای بینی اسب

برمه برم birme birm (۱) پر مه پرم (۲) خوت بوول [ف] (۱)

«پر مه» ی پیایی (۲) غرولند

برمه درهو birme direw دره و کردن گهنم و جویه ئه قه رقوت

و ده یه ئه پشت [ف] درو کردن غله پر پشت به طور یکجا و بی

وقفه

برمه هه لاله birmehefale هه لاله برمه [ف] لاله واژگون

برمیش birmêş شیرکن، ساوه یگ ک له شیر خوه رییه و

خه سه ئه بکن [ف] بزغاله یا بره ای که در هنگام شیر خواری

اخته شده باشد

بپن birin ئه وانه بپن [ف] می برند

برپناج birnac دیه که یگه له چه مچه مال [ف] روستایی در

چمچمال صحنه

برپناخ birnax بنویره برپناخ [ف] نگا برپناخ

برپناق birnaq (۱) کونای لوت (۲) خرتنه ک لوت [ف] (۱)

سورخ بینی (۲) غضروف بینی

برپناقه birnaqe بنویره برپناق [ف] نگا برپناق

برنج birinc تویه م مه پزه، له په هله وی (birênc برینج) و

(birêcye بریجیه) و له گیله کی (bec بهج) و (bûc بوج)

توسریاس [ف] برنج خوراک، در پهلوی (birênc برینج) و

(birêcye بریجیه) و در گیلکی (bec بهج) و (bûc بوج)

گویند

برنچار birncar مه پزه ئه برنج [ف] شالیزار

برنجاس birincas برنجاس «ل» [ف] نگا برنجاس

برنجان birincan دیه که یگه له ناوده روهن [ف] روستایی در

ناودرون

برنجداس birncdas برینداس، برنجاس، برنجاسک، له

سه کزی «برنجاسک» توشن [ف] گیاهی خوشبو و معطر، گیاه

بومادران، درسکزی «برنجاسک» گویند

برنجکوت birnc kwit چه نه چر مه پزه [ف] دنگ کوب

برنجه birnce کائزای مس و روو [ف] آلیاژ برنج

برنجی birncî نان برنجی، هامه ئ کرماشان [ف] کلوچه

برنجی که سوغات کرماشان است

برنده birinde تیز، بیا [ف] تیز و برا

برنگ birng (۱) برک (۲) نه خوه شی ئاپاندیس «برنگ کرد و

مرد» [ف] (۱) پرتاب کردن انداختن (۲) آپاندیسیت بیماری

آپاندیس

برنگه لازه کی birng elajekî (۱) تاته ریخ، برنگ هه لازه کی

(۲) په یه لپه ئه کوچک حسن [ف] (۱) سنگ صاف و یکنواختی که

روی آب پرتاب می کنند (۲) پیدریی سنگ انداختن

برنگاو birngaw بی فایده [ف] بی خاصیت

برنگدان birng dan فپه دان، حسن [ف] پرت کردن، پرتاب

کردن

برنگ هه لازه کی birng hefjekî بنویره برنگ هه لازه کی [ف]

نگا برنگ هه لازه کی

برپنهو birnew (۱) له په سا برن (۲) جوورئ تهنه گه (۳)

پارچه یگه دهس باف ک که نه ئه پاپووش [ف] (۱) می برند (۲)

تفنگ برنو (۳) پارچه ای دستباف برای شلوار

برپوو birû برووه، بهزه «دلَم برپوو نییه که ئ» [ف] ترجم

برق birü برژییه، له ئه وستا (breve برهفه) و (brevet

برهفته) و له هه خامه نشی (brû بروو) و سانسکریت (brû

بروو) و له په هله وی (brûk برووک) و (brûy برووی) و

(breve برهفه) و رووسی (bruv بروف) و له لاتین (brow

و (eyebrow) توشن [ف] ابرو، در اوستا (breve بروه) و

(brevet برونت) و در هخامنشی (brû بروو) و سانسکریت

(brû بروو) در پهلوی (brûk برووک) و (brûy برووی) و

(breve بروه) در روسی (bruv بروف) و لاتین (brow

eyebrow) نوشته شده

برق birû (۱) بنویره برپوو (۲) زونه برپود [ف] (۱) نگا برپوو (۲)

بریده بود

برپوک birûk (۱) رۆشاله (۲) قز کریایئ شیر [ف] (۱) پرز پرز

شدن (۲) فاسدی شیر

برپوک برپوک birûk birûk رۆشاله رۆشاله [ف] پرز پرز

ریش ریش

بریننه‌کەر birînceker برقه‌کەر، تۆردهر [ف] درخشان
بریق birîq بریجه [ف] درخشش
بریق باق birîqi baq بریق باج [ف] درخشش
بریق‌ه‌ر birîqihîr بریق‌ه‌ر [ف] درخشندگی، درخشش
بریقه birîqe بریجه، ترۆسکه، له لاتین (bright) وه مانای
 روشنه [ف] درخشش، درخشیدن، در لاتین (birght) به
 معنی تابان و روشن است
بریقه‌کەر birîqe ker بریجه‌کەر [ف] درخشان
بری عه‌زیزه‌گ birîézîz beg دیه‌که‌یگه له جوانپو [ف]
 روستایی در جوانرود
بریگ birîg (۱) بنووره برید (۲) بری، ده‌سه‌یگ [ف] (۱) می‌برد
 (۲) گروهی
بریگره‌رد birygerd مالانگه‌رد، ده‌وریشتی ک دیه‌که وه دیه‌که
 گه‌ردید و سووالکهری که‌ید [ف] درویش، درویشی که روستا
 به‌روستا می‌رود و درویشی می‌کند
بریمه‌وه‌ن birymewen دیه‌که‌یگه له سه‌ریه‌ل [ف] نام
 روستایی در سرپل‌ذهاب
برین birîn (۱) بریان (۲) ئه‌وان برین (۳) بنچینه‌ئێ کردار برین،
 له ئه‌وستا (birîyî بریی) و (birây برای) و په‌هله‌وی
 (birîyîn بریین) و (birîyten برییتنه‌ن) و (birînyeten
 بریینیه‌ته‌ن) تۆسریاس (۴) دزین، مالینگ دزین [ف] (۱) پاره
 شدن، بریدن (۲) آنها بریدند (۳) مصدر فعل بریدن، در اوستا
 (birîyî بریی) و (birây برای) و در په‌لوی (birîyîn
 بریین) و (birîyten برییتنه‌ن) و (birînyeten بریینیه
 ته‌ن) نوشته شده (۴) دزدیدن، مالی را دزدیدن
بریندار birîndar زه‌خمی، زامدار [ف] زخمی
برینداس birêndas برنجداس، بنووره برنجداس [ف] نگا
 برنجداس
برین‌دان birên dan له نوو به‌رز بۆن خوری چیه‌رئێ کریائ
 [ف] رشد و نمو کردن پشم چیده شده گوسفندان
بریننه birêne (۱) کیه‌رد خوری هه‌لپاچین، هه‌ورینگ (۲)
 هه‌لقاچین خوری، له سه‌کزی «بری کردن» تۆشن [ف] (۱) کارد
 پشم چینی (۲) عمل پشم زنی، در سکزی «بری کردن» گویند
بریننه‌کردن birêne kirdin خوری چین [ف] پشم چینی
 عمل پشم چینی
بریننه‌کەر birêne ker خوری چن [ف] کسی که عمل پشم

برین birîn بنوور [ف] نگا کن، امر به دیدن
برتییه birüye بریه، بروو، بنووره برق [ف] ابرو، نگا برق
بره birê (۱) پت لاله (۲) بنووره، نگا که [ف] (۱) الکن است (۲)
 نگاه کن
بره‌بر birê birê تره‌تر، به‌رچه‌که‌به‌رچه‌ک [ف] تهدید کردن
بره‌بره‌م birê birêم بره‌م بره‌م «ل» [ف] بیا و برو با
 شکوه
بره‌پین birê pê بنووره پین [ف] به‌او نگاه‌کن، نگاه کن
بره‌سان birêsan شووفار [ف] خبر چین
بره‌م‌بره‌م birêم birêم بره‌م بره‌م [ف] بیا و برو با شکوه
بره‌و birew (۱) خاس ره‌و (۲) باو [ف] (۱) خوش رکاب (۲)
 رایج
بره‌وه‌ن birêwen دیه‌که‌یگه له گاواره [ف] نام روستایی در
 گهواره
بری birî (۱) ئه‌ق بریه‌و (۲) وه کولی [ف] (۱) می‌برید (۲) همگی
 ،
بری birê (۱) برید (۲) ده‌سه‌یگ، جه‌ماتی [ف] (۱) برد (۲)
 گروهی، دسته‌ای
بریا birîya (۱) له کار بریا (۲) قرتیا [ف] (۱) از بابت توان
 جسمی کم آورد، برید (۲) بریده شد
بریا birya برده‌ئێ [ف] برده شد
بریان biryan ئه‌وانه بریان [ف] برده شدند
بریان biryan (۱) له زوور شه‌که‌تی دامه‌نن (۲) دۆره‌و که‌فتن
 «له یه‌که بریان» (۳) قرتیان [ف] (۱) در اثر خستگی کار افتادن
 (۲) از هم جدا شدند (۳) بریده شدند
برپائ و چرپائ birîyaê û çirîyaê درپائ و پرپائ [ف] بریده
 و گسسته
بری‌بره‌سان birîybirêsan که‌م تاکوت [ف] نیمه و نا تمام،
 ناقص
بری‌بری birybiry ئاوه‌ن و ره‌وه‌ن «زه‌ماوه‌نه و بری بری -
 نوو نه‌فه‌ر و پائ مامرئ» [ف] آمد و شد، رفت و آمد، ایاب و
 ذهاب
بریج باج birîci bac بریق باق [ف] درخشش
بریج‌ه‌ر birîci hir بریق باج [ف] درخشش
بریجه birîce بریقه، بنووره برجیان [ف] درخشش، نگا
 برجیان

چینی را انجام می‌دهد

برینه‌که‌ران birêne keran هه‌نه‌ن برینه کردن، مانگ
دۆیه‌م کوردی [ف] اردیبهشت، موسم پشم چینی
برینه‌هزار birêne hezar هاوتای خه‌رمان زئی، واته په‌س
و پولد وه هه‌زار به‌یده بان [ف] همتای خرمن زیاد، یعنی
گوسفند‌هایت از هزار بیشتر هم شود
بریه birye برقیه، بروو [ف] ابرو، نگا برق
بریه‌خانی biryexanî دیه‌که‌یگه له گاواره [ف] روستایی در
گاواره

بریه‌ن biryen دزیه‌ن، به‌نان [ف] برده می‌شوند

بریه‌ن birÿen قرتیه‌ن [ف] بریده می‌شوند

بریه‌ئ birÿeÿ قرتیه‌ئ [ف] بریده می‌شود

بریه‌ئ biryeyÿ دزیه‌ئ [ف] برده می‌شود

بز biz بز، گیسک [ف] بز

بزآن bizan (۱) زانا (۲) ده‌سور وه زانستن (۳) هه‌مل که «
بزآن لیوا نییه» (۴) کۆیه‌یگه له پیازاو له هلیران [ف] (۱) دانا
(۲) بدن (۳) فرض کن (۴) کوهی درپیاو آباد هلیلان
بزآن‌مه‌زان bizan mezan گاهس [ف] شک و دو دلی
بزاین bizayn ئه‌و که‌سه ک له کار زاوژی کردن سه‌ر رشته
داره [ف] اما، آنکه در به دنیا آوردن نوزاد سر رشته دارد
بزاینه‌ئ bizaêneyÿ هامیاری کردن له زاین [ف] کمک به
زایمان کردن

بزباق bizbaq بزمووتگ [ف] برجسته، از کاسه در رفته

بزباق‌چه‌و bizbaq çew چه‌وزاق [ف] چشم بر جسته

بزبوو bizbû جووئ خه‌ره‌نگیزه ک له ناو خاک لانه که‌ئد
[ف] نوعی زنبور که درخاک لانه می‌سازد و سمش اسیدی
تر است

بزبه‌و bizbew بنووپه بزبوو [ف] نگا بزبوو

بزدم bizdim بزدق [ف] دم بز، دنباله

بزدق bizdü بنووپه بزدم [ف] نگا بزدم

بزگه bizge بزیزگه، بنووپه بزوزگه [ف] نگا بزوزگه

بزگور bizgurÿ تاپوو [ف] شیح، شیح ترسناک

بزگوره bizgurê دیه‌که‌یگه له جووانرو [ف] نام روستایی در
جووانرود

بزگیر bizgîr جه‌لاو بز [ف] کسی که در کار خرید و فروش
بز است

بزگیری bizgîr جه‌لاوی [ف] کار «بزگیر»

بزمار bizmar بسمار، میخ [ف] میخ

بزمارکوت bizmar kwit چه‌کوش [ف] چکش

بزماره bizmare بسماره [ف] میخچه

بزمژه bizmije بزمژهک، جووئ دالگه ماران گه‌وراس ک

بز مژد [ف] نوعی بزمچه بزرگ که شیر بزها را می‌مکد

بزمژهک bizmijek بنووپه بزمژه [ف] نگا بزمژه

بزموتگ bizmûtig بزموتی، قوزمیت [ف] کوتاه و بد
قواره

بزموتی bizmûtî بزموتگ، قوزمیت [ف] کوتاه و بد قواره

بزمیراوا bizmîrawa دیه‌که‌یگه له سه‌ریه‌ل [ف] روستایی
در سرپل نهاب

بزین bizin بز، له په‌هله‌وی (buz بوون) تۆسریاس و له
کرمانی «بوزگیسه» ئۆشن [ف] بز، در په‌لوی (buz بوون)

نوشته شده و در کرمانی «بوزگیسه» گویند

بزنامه biznane سه‌رانه‌ئ بز [ف] باج و سرانه بز به خان
که معادل یک چهلم گله است

بزنه‌ل bizin bel (۱) بز شاخدار (۲) بز گوش دریز [ف]

(۱) بز شاخدار (۲) بز گوش دراز

بزنه‌تپه bizin tîrne (۱) گیایگه وه‌کوو که‌وه‌ر (۲) جووئ

قارچگه [ف] (۱) گیاهی است شبیه به تره (۲) نوعی قارچ سمی

بزنه‌پیشه bizine rîşe بزپیشه [ف] گیاهی کوهی از تیره
باریک برگها، گیاه پوا

بزنه‌قوتگه bizin qwitge (۱) لانه‌ماج جووئ بزنه (۲)

مه‌ته‌لیگه منالانه [ف] (۱) نوعی بز (۲) داستانی کودکانه

بزنه‌کۆیه‌ی bizin küyey که‌ل، شکار، ئاسک [ف] بز کوهی

بزنه‌که‌رک bizin kerk بزین گوش کول یا بز گوش [ف] بز

گوش کوتاه یا بی گوش

بزنه‌گرهک bizin girek مییه‌گرهک، جووئ دپگه [ف] نوعی

خار

بزنه‌رئ bizne rê باریکه رئ [ف] راه باریک

بزنه‌کوپانه bizne kwîrane بزنیگ ک وه مزئیانی پئا بز

منال کوپنه‌زئ که‌ن [ف] بزئ که به مناسبت تولد فرزند پسر
نذر می‌کنند

بزنه‌وه‌س biznewes مه‌شکه‌یگ ک له پووس بز دُرس بزیه
وشه‌ئ «وه‌س» وه مانائ «وه‌ک» و «وه‌کوو» جوور گاوس

توسریاس [ف] وجین، در اوستا (becine بجنه) به معنی:

زداینده و پاک کننده نوشته شده

بژارتین (1) bijartin و ژین کردن (2) وژاردن [ف] (1) پاک کردن

غله (2) وجین کردن خوب از بد

بژارکردن bijar kirdin وژار کردن، وژین کردن [ف] وجین کردن

بژارکر bijarker بنویره وژینکر [ف] نگا وژینکر

بژانگ bijang برژانگ [ف] مژه

بژیژ bij bij قاچقاچ، سیخ سیخ [ف] سیخ شدن موی مو

بژیژی bijbijî سیخ سیخی [ف] سیخ شدن موی سر

بژیوبیر bijbûbir بژیوگن [ف] یکنوع روغن بد بوی دارویی

که زخمیان برای آنکه زخمشان در اثر بوی خوش عفونت نکند از آن به عنوان «بویوبیر» ضد بو استفاده می‌کنند

بژیوگن bijbûgen بژیوبیر [ف] نگا بژیوبیر

بژیکر bijker چونه ریپاچ [ف] وسیله‌ای چاقو مانند که با آن

برگهای چغندر را قطع می‌کنند

بژن bijin بژیژی سر [ف] ژولیده مو

بژیوز bijwez گیایگ کُ سهونز کردیه و بته گرتیه [ف]

علوفه‌ای که سرز خاک بیرون آورده و ساقه‌اش نمایان است

بژیئر bijer زورره ئی نه‌لک «ل» [ف] نخاله‌ای که در الک بر

جای می‌ماند

بژیئن bijen (1) ده‌سورر وه ژهنین مه‌شکه (2) ده‌سورر وه

ژهنین نامراز موسیقی [ف] (1) امر به بهم زدن مشک (2) امر به

نواختن آلت موسیقی

بژیجî bijî (1) برساق (2) نه‌مری، بژییهی [ف] (1) نوعی قطاب (2)

زنده باد

بژی‌مه‌مر bijî memir کوورمه‌واشی [ف] بخورو نمیر

بسات bisat مه‌ردم، کوومهل «واته ئی بسات» [ف] مردم،

خلق

بساو bisaw که‌سئ کُ چشتئ له که‌سئ تر بسینئ «بزان

بسائئ پاکه‌ته کییه؟» [ف] گیرنده

بسک bisk (1) گورمیچه (2) زلف (3) قاقول زرات [ف] (1)

مشت (2) زلف (3) کاکل ذرت

بسکوت bisküt کولیچه، لاتینیه [ف] بسکویت، لاتینی است

بسکه biske بزه ئی لیو [ف] تبسم

بسکه بسک biske bisk زهرده‌خه‌نه [ف] زهر خند

واته مه‌شکه ینگ ک وه پووس گا درس کریاس [ف] مشکی که از

پوست بز درست شده، باشد «وه‌س» به معنی مثل و مانند

است

بزیو bizü بزدم، بزدق [ف] نگا بزدم

بزیواق bizwaq (1) گیایگه جوور که نگر کُ وه پی جارز و

وله‌یش توشن و ساقه‌گه ئی منیده چوپیه‌مه (2) لاناوه له وشک

و سفت، له نه‌وستا (bizvent بزه‌نت) وه ماناخ سفت و

سه‌خته [ف] (1) گیاهی شبیه کنگر که به آن «جارز، وه» نیز

گویند (2) کنایه از خشک و سفت، در اوستا (bizvent بزونت

) یعنی: سفت و سخت است

بزیواقه bizwaqe بنویره کاروانه [ف] نگا کاروانه

بزیوزگه bizüzge بزیوزگه [ف] درائر تحریک عکس العمل نشان

دادن، مثلاً به هنگامی که چیز سختی را روی شیشه می‌کشیم

از صدای ناشی از آن بدن عکس العمل نشان می‌دهد

بزیوک bizûk زیز نه‌زوک [ف] زاینده، زایش، حیوان یا

انسانی که موالید دارد

بزیولگه bizülge بنویره بزیوزگه [ف] نگا بزیوزگه

بزه bize (1) زهرده‌خه‌نه «بزه ئی لیو» (2) تاوانباری، گونا (3)

بزه [ف] (1) لبخند، زهر خند (2) گناه (3) ترحم

بزه‌بز biz biz بسکه بسک [ف] زهرخند

بزه‌خه‌نه bizexene بسکه‌خه‌نه [ف] زهر خند

بزه‌پیشه bizeîşe گیایگه، بزنه‌پیشه [ف] گیاهی کوهی،

گیاه پوا

بزه‌له‌په bizeleîه مه‌لیگه چق حاجی‌له‌قله‌ق [ف] مرغ ماهی

خواری شبیه لکلک

بزه‌هور bizehû کوبیه‌یگه له گاواره [ف] کوهی در گهواره

بزه‌ئیسئول bizeî sêwif بسکه ئی سئول [ف] خنده زیر لب

بزیوزگه bizüzge بنویره بزیوزگه [ف] نگا بزیوزگه

بزیگ bizêg به‌بزه «گ» [ف] وبار

بژی bij (1) مق سهر شان نه‌سپ یا شیر، یال (2) قاقول (3) سیخ

بقون مق له‌ترس یا سهر سپ مه‌نین (4) سهر شاخه‌ئ دار (5)

قه‌لتاس گه‌نم و جویه، له کرمانی «بوش» توشن (6) پاچ کردن

چونه‌ر [ف] (1) یال (2) کاکل (3) سیخ شدن مو در اثر ترس یا

شگفتی (4) جوانه‌درخت موینه‌ی غلات، در کرمانی «بوش»

گویند (6) جدا سازی برگ و زوائد چغندر

بژیار bijar وژار، وژین، بژار، له نه‌وستا (becine به جینه)

بسکهوات biskewat نقه جه پری نتر له خه ریئاو [ف] بکسوات
بسکهئی سیئول biskeyê sêwif بزهی سیئول [ف] خنده زیر
 لب
بسمار bismar بزمار [ف] میخ
بسماره bismare بزماره [ف] میخک، میخچه
بسملا bismila وه ناو خودا [ف] به نام خدا
بسمیل bismîl غوسل کیشان [ف] غسل
بسمیل کیشان bismîl kîşan غوسل دان [ف] غسل دادن
بسه لمان bisefman ریز کافر [ف] مسلمان
بسه لمانه یل bisefmaneyl دهسه ئی بهسه لمان [ف] مسلمین
بسه لمانی bisefmanî خودا وهرداری [ف] مسلمانی
بسه لمون bisefmûn بهسه لمان «ل» [ف] مسلمان
بسین bisên (۱) دهسور وه سه نن (۲) داوپکه ر (۳) بخری [ف]
 (۱) امر به گرفتن (۲) غاصب (۳) خریدار
بسینتا bisêna بسینتهو، بنووره کردار سه نن [ف] پس بگیری،
 نگا سه نن
بسینتهو bisênew بسنه وه [ف] باز پس گیر
بشاره و bişarew قایم که [ف] امر به پنهان کردن، نگا
 شاردن
بشانوو bişanû بله رزنی [ف] تکان دهد
بشتال biştal تخول [ف] فضول
بشکه bişke بووشکه، له رووسی (bochka) توشن [ف]
 بشکه، در رووسی (bochka) گویند
بشور و پپووش bişûri bipûş جووری پارچه س [ف] نوعی
 پارچه
بشینون bişêwin (۱) دهسور وه له یهک دان (۲) کار خراب کن
 که [ف] (۱) امر به بهم زدن، نگا شینوانن (۲) کار خراب کن
بشیره bişêwe دیه که یگه له قهسر [ف] روستایی در قصر
 شیرین
بفون bixwin بغونه، زاک، زاک کلگ، رهزم [ف] سر بند
 مفاصل
بفونه bixwine زاک، زاک کلگ، رهزم [ف] سریند مفاصل
بغه bixê بریندار بون وه زووان مناله یل، بغه، له سه کزی و
 تالشی «بوغه» توشن [ف] زخمی شدن به زبان کودکان، جسم
 داغ یا خطر آفرین، در سکزی و تالشی «بوغه» گویند
بغه bive بنووره بغه [ف] نگا بغه

بق biq وه یه که و چین، نه خمتیه لی [ف] بق کردن
بقاوه فا biqa û befa شهرتیه یل تهمام [ف] بقاء و وفا به
 عهد
بقه بق biqe biq بق کردن [ف] بق کردن
بقه بق چین biqe biq çin نه خمتیه لی [ف] بق کردن، اخم
 کردن
بکاکه bikake بوشید «پر دلئی چه کاکه» زووان نه تری بکاکه
 « [ف] بگوید، نقل کند حکایت کند
بکوش bikwiş (۱) دهسور وه کوشتن (۲) نه خواهشی یا زام
 خه تر (۳) یه ئی پشت «بکوش له ئی کار که ن» [ف] (۱) امر به
 کشتن، نگا کوشتن (۲) بیماری یا زخمی که خطر مرگ را در پی
 دارد (۳) با تمام توان، یکریز
بکه bike (۱) دهسور وه گاین (۲) دهسور وه نه انجام داین
 [ف] (۱) امر به کردن (۲) امر به انجام دادن
بکه ر biker بنووره بکه [ف] نگا بکه
بکه را bikera واز بکه [ف] باز کن
بکه ن biken (۱) دهسور وه گاین (۲) که نین زهق (۳) در آوردن
 دلنگ «دلنگاند بکه ن» (۴) دهسور وه کردن [ف] (۱) امر به
 کردن (۲) امر به کندن (۳) امر به در آوردن، بیرون آوردن (۴) امر
 به انجام دادن
بکه وه bikewe وازیکه [ف] بازکن، ازهم جدا کن
بکیانه bikîne کل بکه [ف] بفرست
بگیر bigir (۱) حمل که (۲) دهسور وه گرتن (۳) له ئی نوو بگر
 [ف] (۱) فرض کن (۲) امر به گرفتن (۳) باز پس گیر
بگرا bigira (۱) بگروه «گونیه گه بگرا» (۲) برهسه پتا (۳)
 په ل پووی بگروه (۴) تووک که نین «تووک یانه بگرا» [ف] (۱)
 دوباره بگیری، در گونی را باز کن (۲) به او برس، او را بگیر (۳)
 عضو در رفته را جا بیانداز (۴) پوست گرفتن، پوست کندن
بگریگر bigir bigir هرکئی هرکئی [ف] مهمه
بگردا bigirda بگردیا [ف] اگر میگرفت، میگرفت
بگردات bigirdat بگردیات، بگرداد [ف] اگر می گرفت،
 می گرفت ...
بگروبووه س bigir û buwes بگریگر [ف] مهمه، بگر و
 ببند
بگیره bigire بنووره بگر [ف] نگا بگر
بگیره مل bigire mil وه مل بگر [ف] بر عهده بگیر

«زار» وه زووان و پووز تۆشن جوور زارواه «زووان» [ف] پوزه‌بند بز و گوسفند، در دیگر گویشهای کردی «بزموک، بزموک، بزموک، بزموک، زاربین» گویند و «زار» به معنی زبان است در واژه «زارواه» زبان، گویش

بلاوک bifawk بلمومی، بنووره بلامک [ف] نگا بلامک

بلاون bilawin موور هار [ف] زن مرثیه‌گو

بل پاریک bili barîk له‌ی و دریز [ف] لاغر و دراز

بلباز bilbaz بلباس [ف] تیز، صفتی برای تیزی

بلباس bilbas بلباز [ف] تیز

بلبیشو bilbişew هه‌رکه هه‌رکه [ف] هرج و مرج

بلنج bifçix رۆدار، سیرتخ [ف] پُرو

بلخه bifxe هه‌له‌له‌بیشو [ف] هیاهو

بلسک bifisk (۱) سیخ (۲) بنووره لیسک (۳) بلووزه [ف] (۱)

سیخ (۲) نگا لیسک (۳) شعله‌آتش

بلسکه bifiske بلووزه [ف] شعله آتش

بلنجج bifincig بۆچجگ و به‌دماژه [ف] ریزه میزه و بد ترکیب

بلفته biffete بنووره گولفته «مافه‌ته و بلفته» [ف] نگا گولفته

بلغار bifxar (۱) پلغار، ده‌باخی کردن پووس (۲) جوورئ سووسمار دیمی «کوونه‌گه‌ئ کوولد پووس بلغار - ناوه‌گه‌ئ ناوی شه‌فای بیماره» [ف] (۱) دباغی کردن پوست (۲) نوعی سووسمار دیمی

بلکاف bifkaf بله‌کاف، نه‌وه‌ل شیر مانگای تازه‌زا ک دویای کولان بووده بلکاف [ف] اولین شیر گاوی که تازه زاییده و پس از جوشاندن حالت پنیری دارد

بلکان bilkan کالانه، بله‌کان، چووئ ک که‌نگر و پۆشگ وه بی درارن [ف] چوبی که با آن کنگر و ... را از زمین درم یاورند **بلم** bilm (۱) تپ، گووز (۲) ده‌نگ به‌م (۳) ده‌نگ شوتور (۴) تیکه‌ئ قه‌ق، لۆقمه‌ئ گه‌ورا [ف] (۱) باد معده (۲) صدای بم (۳) صدایی که شتر سر می‌دهد (۴) لقمه بزرگ

بلمبام bilmi bam بلمه‌ئ هه‌یتاهه‌یت [ف] صدای پیاپی «بلمه»

بلموتگ bilmûtig (۱) مووتگئ (۲) بایه‌قوورهت [ف] (۱) نگا مووتگ (۲) کوتاه قامت

بلمه bifme (۱) ده‌نگ به‌م دیول هه‌نای چه‌رمه‌گه‌ئ سه‌رد بوو

بگره‌ویکرده bigire û berde (۱) سه‌رده‌رد (۲) بگر بگر

[ف] (۱) دردسر، گرفتاری (۲) هرج و مرج

بگدای بگد bigdâ bigd هه‌له‌له‌بیشو، له وشه‌ئ «بگده، بۆگده» وەرگیز بۆیه [ف] هرج و مرج، چاقو و چاقوکشی، از واژه‌ی «بگده، بۆگده» مشتق شده

بگده bigde بخته، بۆگده [ف] قمه، چاقوی دو دم

بگوونه‌ژنه bigû ejnew بگوونه‌شنه و [ف] پند، اندرز پذیر

بگوونه‌شنه bigû eşnew بگوونه‌ژنه و [ف] پند و اندرز پذیر

بگوش bigûş بجه‌رن [ف] فشرده کن

بل bil گه‌ورا [ف] بزرگ، درشت

بل bif ئاو ریژنگه‌نگ له هه‌ورامان [ف] آبشاری در اورامان

بلا bila بیلا [ف] بگذار

بلا bifâ نه‌نگه‌مه [ف] مخمسه، بلا

بلاته bifate وای وه‌هاری ک چۆزه‌په‌ئ داره‌یل چه‌قنید [ف] باد بهاری که باعث شکوفایی جوانه درختان می‌شود **بلاته‌ش** bifateş وه وینه‌ئ نه‌و، بلاته‌شمه‌پئ [ف] بلا تشبیه **بلاته‌شمه‌پئ** bifateşmerê بلاته‌ش، وه وینه‌ئ نه‌و «جفتی گووشپاره‌ئ تلاش نه گووشه - بلاته‌شمه‌پئ شای تلپووشه» «مه‌لا حه‌قه‌لی سیاپووش» [ف] نگا بلاته‌ش

بلاچه bifaçe ره‌دبرق [ف] رعد

بلاچه‌هر bifaçe hir گرم هر [ف] رعد و برق

بلاخ bifax بنووره بلاخه [ف] نگا بلاخه

بلاخه bifaxe بلاته «یه‌خپاچ یه‌خ به‌ن، بلاخه‌ئ باخان - شه‌نیار خه‌رمان سه‌له‌ج سه‌رداخان» [ف] باد بهاری که شکوفه های درختان را بارور می‌کند

بلازه bifaze بلووزه [ف] شعله آتش

بلاش bifaş لاناوه‌له مله‌پ، ناو یه‌کینگ له پاتشایل نه‌شکانی و کوپ یه‌زدگورد دۆیه‌م و برای فیروز ساسانی ک ولش و لاشان له دوه‌ره‌ئ نه‌سکه‌نده‌ر نه‌وستا کووه‌و کرد و له نه‌ره‌وی وه مانای مفتی [ف] کنایه از قدرتمند، نام یکی از پادشاهان اشکانی و پسر یزدگرد و برادر فیروز ساسانی است

بلاتوک bifafûk ئالوو بالووی کۆیه‌ی ک له شه‌قال گه‌وراته و ره‌نگئ هۆله [ف] آلبالوی وحشی

بلامک bifamik بلاوک، کوپی پ، کوپی وپ، له زارواه‌یل تره‌ک کوردی «بزموک، زاربین، بزموک، بزموک» تۆشن و

بلوک bilük بپ، دسه، له فه رانسهی (bloc) توشن [ف] گروه، دسته، در فرانسوی (bloc) گویند
بلوک بلوک bilük bilük بپ، دسه دسه [ف] گروه گروه
بلوم bifûm هان دان، دلگای دان [ف] تحریک، تحریک کردن ، تشجیع کردن
بلوم دان bifûm dan هان دان [ف] تحریک کردن
بلومه bifûme بنوپره بلامک [ف] نگا بلامک
بلومی bifûmî بنوپره بلامک [ف] نگا بلامک
بله bife بلباسی، تیژی «بله تی زوانی تیه تی» [ف] تیژی، تندی، برایی
بله بل bife bif زله زل «مه مگی بله بله» [ف] حالت جنبش، تحرک، جنبیدن
بله زوان bifezuwan به له زوان [ف] بد زبان، سلیطه
بله زین bilezîn دیه که یگه له ره وانسه ر [ف] نام روستایی در روانسر
بله کاف bifekaf بنوپره بلكاف [ف] نگا بلكاف
بله کان bifekan بنوپره بلكان [ف] نگا بلكان
بله نگور bifengû نامراز یگه به رقی دنگ به رزه که ید [ف] بلندگو
بله وهز bifewez (۱) شه وال پلنت، ئه ره وییه «بوالهوس» (۲) مله پ [ف] (۱) بوالهوس (۲) گردنکش
بله وهزی bifewezî (۱) شه وال پلنتی، ئه ره وییه «بوالهوسی» [ف] « (۲) مله پ [ف] (۱) بوالهوسی (۲) قلدری، گردنکشی
بله زوان bife y zuwan دهمه وهری [ف] زخم زبان زدن، سلیطه گری
بله یی bileyî دیه که یگه له جووانپو [ف] روستایی در جووانپو
بلیاق bilyaq (۱) گزینگ، دویه تی چه و (۲) کاسه تی چه و [ف] (۱) مردمک چشم (۲) کاسه ی چشم
بلیت bilît په ته، له زار او هیل ترک کوردی «پسوله، بیتاقه» [ف] بلیط، پته، در دیگر گویشهای کردی «پسوله، بیتاقه» گویند
بلیسه bilise بلووزه [ف] لهیب
بلیمهت bilîmet سجا، هه لکه فتن، ئه ره وییه «بوالهمه» [ف] متشخص، باوقار
بلمه تی bifemetî هه نه ک، گاله «گ» [ف] شوخی خنده آور

(۲) چه تیکه ناین، لوقمه تی قه تی گرتن، بلم [ف] صدای بم دهل اگر چرم آن سرد یا نمدار باشد (۲) لقمه ی بزرگ گرفتن
بلمه بلم bifme bifm (۱) بنوپره بلمه (۲) خوت بوول [ف] (۱) نگا بلمه (۲) غرولند
بلنگ bifîng (۱) به رزی (۲) گلنگ (۳) سامان سا کردن «بلنگیان برینه و» (۴) قرچ قه ق [ف] (۱) بلند (۲) فیله گوشت (۳) نابود کردن (۴) لندهور
بلنگای bifîngay بلتینای [ف] بلندی
بلنگ بلنگ کردن bifîngê bifîngê kirdin شیتالیتان برینه و [ف] تار و مار کردن
بلنگی bifîngê به رزایی، بلتینی [ف] بلندی
بلور bilûr (۱) ملور (۲) جوورئ شیشه تی ره نگینه (۳) شمشال [ف] (۱) گیاهی شبیه گندم که در مزارع می روید، گیاه تلخک (۲) بلور شیشه ای (۳) نی لبک
بلوران bilûran به شینگه له لوپرستان کُ نال حه قن [ف] بخشی از توابع لرستان بر آیین اهل حق
بلورژن bilûr jen که سئ کُ بلور ژنئ [ف] نی لبک زن
بلورژنن bilûr jenîn نه تی ژنئ [ف] نی نوازی کردن
بلوره bilûre قورئ، قورگ، بیتازه تی مل [ف] نای گردن
بلوزه bifûze گر ناگر، له ئه وستا (biraze) برازه و له فه رانسهی (brasir) و له لاتین (blaze) و (blazing) و له سوئدی (brasa) توشن [ف] شعله ی آتش، در اوستا (biraze) و در زبان فرانسه (brasir) و در لاتین (blaze) و (blazing) و در سوئدی (brasa) گویند
بلوزه دان bifûze dan گر گرتن [ف] شعله ور شدن
بلوزه کردن bifûze kirdin مشتعل شدن [ف] مشتعل شدن
بلوزه کیشان ifûze kîşan گوره و بون [ف] مشتعل شدن
بلوق bifûq (۱) بلوق (۲) چه زه ق (۳) دویه تیگ کُ کار ناوه جیبی کردق «بلوقی ناده و» له کرمانی «به لو» توشن [ف] (۱) بالغ (۲) چشم برجسته (۳) دختری که کار ناشایستی انجام دهد، در کرمانی «بلو» گویند
بلوق bilûq گوراو، توقاله [ف] تاول دست یا پا
بلوقهت bifûqet بلوقهت، زانا «دویه تی نال بلوقه ته» [ف] بالغ، دانا
بلوقهت bilûqet بلوقهت [ف] بالغ، دانا
بلوک bilûk جوورئ خشت ناو پتوکه له سیمان [ف] بلوک

بنبالگرتن bin bağ girtin هامیاری دان [ف] کمک کردن
بنبیر binbir له بنه و برین [ف] ریشه کن کردن
بنبرق binbizü بزق، بزق [ف] انتهای دم
بن به خه ل bini bexel بن هه نگل [ف] زیر بغل
بنبه لگ binbeğ بن گه لا، بن گلا [ف] برگ زیرین بوته
بن پاسار bin pasar زیر پاسار [ف] لایه زیرین در لبه بام
بن پیشک binpişk دویه تی ک له منالیه و ئه پائی کورپی دیاری
 کریاؤد [ف] دختری که در کودکی برای پسر یکی از اقوام نشان
 شده باشد
بنپهل binpel بن گلا [ف] برگ زیرین بوته
بن تولی bintülî باله نده بیگه جوور فنج [ف] پرنده ای شبیه
 فنج
بنتی bintê بنه یم، همه ل که یم «ل» [ف] فرض کن
بن تیان bintêan بنکی حه لوا [ف] ته دیگ حلوا
بنج binc (۱) تا، قولی «بنج دؤ» (۲) ده سه ئ گیا یا مۆ، له
 سه کزی «بنچه» و له لاتینی (bunch) ئوشن [ف] (۱) ته،
 قعر (۲) دسته گیاه یا موی سر، در سکزی «بنچه» و در لاتین
 (bunch) به دسته گویند
بنج دؤ bincidü بن دؤ [ف] انتهای دم
بنجگ bincig بووتگ، بته، بریتیه له «بن + جگ = چک =
 چوک» [ف] بوته، عبارت است از «بن = ریشه + جگ»،
 چگ، چوک» به معنای جوانه کوچک
بنجگه بالا bincige bağa کورته بالا [ف] کوتاه قد،
 کوتوله
بنجل bincif بنجهک «ل» [ف] اصل و نسب
بنج قانگ bincqanğ بته ئ بازئ گیایل ئه پائی قانگ دان
 مه شکه یا زام [ف] بوته برخی گیاهان برای دوداندود کردن
 مشک یا زخم
بن جوو bin cû (۱) ئاو فره که م (۲) زیز تۆک جوو، ئه و
 زه مینه یله ک هانه نزدیک سهر چه مه [ف] (۱) آب اندک (۲) آن
 زمینهای که در نزدیکی سرچشمه قرار دارند
بنجه ودان bincew dan ریشه قایم کردن و پهل وه شانن
 (۲) لاناوه له ته که ودان [ف] (۱) ریشه دواندن و شاخه گسترانیدن
 (۲) کنایه از لم زدن
بنچاخ binçax سه نه ت [ف] سند
بنچال binçal گهنم مهنه ئ ناو گایر [ف] گندمی که در چال

بلین bifên به رز [ف] بلند
بلینای bifênay به رزی [ف] بلندی
بلینتی bifênî به رزایی [ف] بلندای
بیم bim (۱) بووم، بؤیام (۲) به م، بؤم [ف] (۱) می بودم (۲) بمب
بیمارک bimarik موبارک [ف] مبارک
بیمارکی bimarikî (۱) موبارکی (۲) دمه ل چرکی «ل» [ف]
 (۱) مبارکی (۲) نوعی دمل چرکین
بیمر bimir (۱) ده سوور وه مردن (۲) که سه ک حه زه ره مه وته
 [ف] (۱) امر به مردن (۲) کسی که در اثر بیماری مرگ از چهاره اش
 پیداست
بیماران bim waran بؤمباران [ف] بمباران
بیمه bime بوومه «بیمه خرید» «ل» [ف] بشوم
بن bin (۱) ناخ، له ئه و ستا (bune) بوته و (bûne) بوونه
 و له په هله وی (bun) بون و (bûn) بوون (توسریاس (۲)
 بنه چهک، بنچهک (۳) زیز «بندهس» (۴) بوون «گ» [ف] (۱)
 عمق، در اوستا (bune) بوته و (bûne) بوونه و در پهلوی
 (bun) بون و (bûn) بوون نوشته شده (۲) ریشه، بنه (۳)
 زیر (۴) باشند
بن نه رواو bin erwaw قه یمه ئه رواو [ف] از نسل اربابان
 گذشته
بنناخه binaxe رهگ و ریشه [ف] شالوده، اساس
بنار binar (۱) دهره ون (۲) به رزایی کویه (۳) کل بکه «گ»
 [ف] (۱) دامنه کوه (۲) بلندی و شیب کوه (۳) بفرست
بناری binarî هه لگه ژویه ری [ف] شیب رو به بالا
بناو binaw (۱) زیز ئاو بوون (۲) هه چشتئ بچووده بن ئاو
 [ف] (۱) غرق در آب (۲) هر چه به زیر آب رود
بناواچگ binawaçigo دیه که یگه له جووانرو [ف] روستایی
 در جوانرود
بناوچ binawç دیه که یگه له ره وانسه ر [ف] نام روستایی در
 روانسر
بنبار binbar (۱) بنوار، زیز سه رواو (۲) بنجهک «بنباریان
 هه لیواسه» [ف] (۱) باری که روی پشت الاغ است و سر بار روی
 آن قرار می گیرد (۲) اصل و نسب
بنبال binbağ له مرک ئه و بان تا که ت [ف] قسمت انتهایی
 بازو
بنبالگر bin bağ gir هامیاری [ف] یاری دهنده

گندم یا «گاتر» مانده و بوی ماندگی می‌دهد

بنچر binçir تیه‌ریکی، قول وتیه‌ریک [ف] تاریکی، اعماق تاریک

بنچله binçile دیه‌که‌یگه له ره‌وانسه‌ر [ف] نام روستایی در روانسر

بنچلن binçilê دیه‌که‌یگه له جوانرو [ف] نام روستایی در جوانرود

بنچک binçek بنچینه، له سه‌کزی «بنچک» و له لارستانی «بونچه» توشن [ف] رگ و ریشه، اصل و نسب، در سکرزی «بنچک» و در لارستانی «بنچه» گویند

بنچینه binçîne (۱) بنچه‌ک (۲) لاناوه له وه کوناوه چین چو «چه‌وئ چیه‌سه بنچینه‌وا» (۳) ناخیزگه [ف] (۱) رگ و ریشه، اصل و نسب (۲) کنایه از در کاسه بودن چشم (۳) مصدر، خواستگاه

بن‌خهران bin xerman خاکاروو، بن کووه‌ئ خهران [ف] ته‌مانده‌ی خرمن

بن‌درس bin diris په‌رتخ، حه‌ق‌جیبه [ف] موضوعی را به حقیقت امر نزدیک کردن

بندوو bin dû که‌ره‌ئ تاویای ک دووه‌گه‌ئ تا گرتیه [ف] کره‌ی تابیده شده‌ای که دوغش ته‌نشین شده
بندهس bindes (۱) ژیردهس (۲) دق دهس [ف] (۱) زیر دست، تحت‌السلطه، مستعمره (۲) در دسترس

بن دگان bini digan بن دگان [ف] بیخ دندان

بندوول bindûl دتیمانه‌ئ هر چشتی [ف] بنجول

بن دگان bini diêan بن دگان [ف] بیخ دندان

بن ران bin rân قه‌ونی ران [ف] انتهای ران

بن‌ریش bin rîş تا ریش [ف] ته ریش

بن‌عام bin âm (۱) ئه‌و که‌سه ک له لانه‌مائ سید نییه (۲) بنچه‌ک [ف] (۱) آنکه جدش سید پیغمبری نیست (۲) اساس، شالوده

بن‌فک bini fik وه‌ر دل «بن فکم گرتیه» [ف] رود رو، آینه دق شدن

بنقاو binqaw پاشاخوپ خوارده‌مەنی [ف] ته مانده غذا در بشقاب

بنقاو‌خوهر binqaw xwer چه‌لمووس، له‌موور [ف] شکمو
بن‌قوروژنه‌ک bin qurûjneک قورئ [ف] گلو

بن‌کیر binkîr بن کلاش [ف] ته‌دیگ

بن‌کلاش bin kîlaş بن‌کیر «ل» [ف] ته‌دیگ

بن‌کوک binkû (۱) بنچه‌ک «ل» (۲) بن کووه‌ئ خهران [ف] (۱) رگ و ریشه (۲) ته مانده خرمن

بن‌کول bin kwil وه کولی [ف] بطور کلی، کاملاً

بن‌کن binken بن‌کول [ف] بطور کامل

بن‌گیز bingîz بنگس، وژه، له زاروه‌یل تره‌ک کوردی «بست، بوست، بنگوس، بنگست» توشن [ف] و جب در دیگر گویشهای کردی «بست، بوست، بنگوس، بنگست» گویند

بن‌گیز bin gîzê گیاهی که خوارده‌مەنی ک له کژیه سه‌ونز بود [ف] گیاهی کف رو و خوراکی که در مناطق کوهستانی می‌روید

بن‌گس bingîs بنووره بنگز [ف] نگا بنگز

بن‌گورده bingwirde به‌ش دتویاین ته‌ون [ف] قسمت انتهایی دار قالی و جاجیم و...

بن‌گول bingwîl گوله‌خاتونه [ف] نوعی گل کاسه شکن پیش از گل دادن خوراکی است

بن‌گونی bingwinî (۱) باتووبه‌ن (۲) ته‌نکه [ف] (۱) فق بند (۲) شورت، مایو

بن‌گه bingê شوون کووه و بون، له په‌هله‌وی (bunek بونه‌ک) تۆسریاس [ف] مقر، قرارگاه، محل مخصوص، در په‌لوی (kenub بونک) نوشته شده

بن‌گیری bingîrî ته‌ق‌چوو دان [ف] تحقیق و پیگیری

بن‌گیل bingîl به‌شینگ له کلاش ک په‌رگه‌ما له بان ئه‌وه دوترن [ف] قسمتی از گیوه که «په‌رگه‌ما» ی گیوه را روی آن می‌بافند

بن مل bini mil خوز مل [ف] انتهای گردن

بن‌مالگر bin maf gir لاناوه له دتیه‌تی ک کاره‌یل مال که‌پد [ف] کنایه از دختری که کارهای خانه را انجام می‌دهد

بن‌ملی bin milî میه‌رگی ک که‌نه‌ئ ژیر مل ئه‌پای ره‌نگینی [ف] مهره‌ای که به‌زیر گردن آویزند برای زیبایی

بنوار binwar بنووره بنبار [ف] نگا بنبار

بن‌وینچه‌ک bin û binçek بن و بنچینه [ف] رگ و ریشه

بن‌وینچه‌چه bin û bineçe بن و بنچینه [ف] رگ و ریشه

بن‌وینچینه bin û binçîne بن و بنچه‌ک [ف] رگ و ریشه
بنوور binûr ته‌ماشا که [ف] نگاه کن

بنویره binûre تهماشا که ... نگا کن به ...

بنوکه binûke جووړی تاشه ک له پرزوولئ ئاردئ ک
ئول شیرو قاتی بویه و له ناو روڼ دان سۆیرهو بویه درس
که ن و توشن یه باوانی بی فاتهئ زاراسه [ف] نوعی آش که
ابتدا آرد را با شیر قاطی کرده ونیمه خشک می‌کنند و سپس
آترا دروغن «دان» سرخ می‌کنند و اعتقاد دارند حضرت فاطمه
زهرا نیز چنین خوراکی درست می‌کرده و آنرا «باوانی» یا
میراث آن حضرت می‌دانند

بنه bine (۱) دسور وه ناین (۲) گائ جفتیار (۳) حمل که
(۴) هیشن «بنه مال» (۵) پریزی (۶) موکول (۷) ریشه، له
په‌ه‌وی (bun بوون) تۆسریاس [ف] (۱) امر به گذاشتن (۲)
گاو بنه (۳) فرض کن، بپندار (۴) گذاشتن (۵) بار و بنه سفر (۶)
کمینگاه شکارچی (۷) بنیاد، ریشه، در پهلوی (bun بوون)
نوشته شده

بنه‌بنگه bine benge سه‌رچم [ف] سرچشمه

بنه‌بیم binebîm زهق نه‌کالیائ سفت [ف] زمین سفتی که
هنوز شخم نخورده

بنه‌تان binetan رزار یه‌کم له بافین قالی [ف] ردیف نخست
نخ تار در بافتن قالی

بنه‌تویه bine tûyem ئه و تویه‌مه ک پشنهئ زهق [ف]
تخم کاشت

بنه‌جفته binecifte دیه‌که‌یگه له گیه‌لان [ف] روستایی در
گیلان

بنه‌چه bineçe بنه‌چه‌ک، بنچینه [ف] اصل و نسب

بنه‌چه‌ک bineçek بنه‌چه [ف] اصل و نسب

بنه‌را binera (۱) قایم بکه (۲) دسور وه‌کل چه و داین (۳)
بنه‌ره و «ده‌ره‌گه بنه‌را» [ف] (۱) امر به پنهان کردن (۲) امر به
زیر نظر گرفتن (۳) ببند، امر به بستن

بنه‌روو binerû بنویره خاکه‌روو [ف] نگا خاکه‌روو

بنه‌رهو binerew بنویره بنه‌را [ف] نگا بنه‌را

بنه‌رهت bine rêt بنه‌چه‌ک، بنچینه [ف] اصل و نسب

بنه‌رهتی bine rêti بنچینه‌ی [ف] اساسی

بنه‌رهتن bine rêtê بنه شوونئ [ف] او رادنیال کن

بنه‌زهو binezû گیایگه ک سزننهئ و دوکه‌ئ کرمه‌یل په‌ل
پوو کوشئ [ف] گیاهی که هنگام سوزاندن دود ناشی از آن
کره‌های دست و پا یا چشم را می‌کشد از تیره کرفسیان است

بنه‌زهق bine zeû داینه، دانه [ف] زمین بگذار

بنه‌کردن bine kirdin (۱) ه‌ل‌نان مال ئه‌پائ دزی (۲) مینه
کردن مال دزیه‌تی [ف] خانه‌ای را برای دزدی زیر نظر گرفتن
(۲) سر نخ دزدی را پیدا کردن

بنه‌کهنه binekene مالبار یه‌ئ جاره‌کی [ف] کوچ همگانی

بنه‌کی binekî زیز دهره‌کی [ف] اصل و نسب دار، ریشه دار
بنه‌گا binega زمیه [ف] منزلگاه بیلاقی

بنه‌ما binema (۱) لانه‌ما، بنچینه «بنه + ما = مان» (۲)
ده‌سور وه ناین «مالینگ بنه‌ما» [ف] (۱) ریشه، نژاد «بنه + ما
= مان» (۲) امر به نهادن، گذاشتن

بنه‌مال binemaf دؤدمان، گه‌وره‌مال [ف] خاندان

بنه‌ماله binemafe (۱) بنه‌مال (۲) بن مالگر [ف] (۱) خاندان
(۲) نگا **بن‌مالگر**

بنه‌وا binewa (۱) ده‌سور وه ناین (۲) مسه‌نی مال (۳) پانار
کزیه (۴) بنه‌چه‌ک [ف] (۱) امر به گذاشتن (۲) پی ساختمان (۳)
دامنه‌ی کوه (۴) رگ و ریشه

بنه‌وان binewan بن مالگر، له‌فه‌رانسه‌ی (bonne) وه
کلفه‌ت ژن توشن [ف] زن یا دختری که کارهای خانه را انجام
می‌دهد، در فرانسوی (bonne) به خادمه گویند

بنه‌وانه binewane بنه‌وان، بن‌مالگر [ف] خانه‌دار

بنه‌وش binewş ره‌نگیگه، به‌نه‌وش [ف] بنفش

بنه‌وشه binewşe به‌نه‌وشه، وه‌نه‌وشه [ف] بنفشه

بنه‌وه binewe (۱) ده‌سور وه ناین (۲) مالئ ک ئه‌پائ دزی
ده‌نه‌ئ کل چه و [ف] (۱) امر به نهادن (۲) خانه‌ای که برای دزدی
زیر نظر گرفته‌اند

بنه‌وه‌ر bine weri بنه‌نوای ... [ف] بگذار جلوی

بن‌ه‌نگل bini henğîl بن به‌خه‌ل [ف] زیر بغل

بنی binî بنینه «وتاق بنیه‌گه ئه‌پائ ت» [ف] آخری، اتاق
آخری

بنیا binya (۱) بنیاد، بنیادا (۲) بنیه، تووان (۳) ه‌ن ه‌ن
«بنیای گوان نایه» [ف] (۱) اگر می‌گذاشت (۲) بنیه، توان (۳)
هنگامه

بنیات binyat بنه‌وا، بنیا، له په‌ه‌وی (bondat بوندات)
تۆسریاس [ف] شالوده، اساس، در پهلوی (bondat بوندات)
نوشته شده

بنیایم binyaiym ئایمیرا [ف] بنی‌آدم

بنيچه (binîçe) بنه چهك (۲) مالياتي كُ بهش بووده مابه ئين وه رزيره يل و به رجد بايه س بيئاتانه مالك (ف) (۱) اصل و نژاد (۲) مالياتي كه مابين دهقانان تقسيم مي شده و هر كس موظف به پرداخت آن بووه

بنيش binîş ده سوور وه نيشتن (ف) امر به نشستن

بنيشت binîşt سه قز (ف) سقز

بنين binîn بنينه، ئاخرين و تاقه گه (ف) نگا بنی

بنينه binîne ئاخريه (ف) اتاق انتهايی

بنينه گه binînege و تاق ئاخريه گه (ف) اتاق انتهايی

بنيه binye بنورپه بنيا (ف) نگا بنيا

بنيه نان binyenan هه ن، هه ن، كات (ف) فراهم آوردن

مقدمات

بُو (bû) بوش «بُو وه خودا! « (۲) زِيَز نه ق، له ئه وستا

(bû) بُو) و له سمنانی (bood) بوود (توسرياس (۳) بايه قوش

(ف) (۱) بگو (۲) بوود، در اوستا (bû) بوو) در سمنانی (bood

بوود) نوشته شده (۳) جغد

بو (bû) بوودن «بووت له جائ م بچی» (۲) هه قرات، له

زاراوه يل ترهك كوردی «بُوَن، بِيَن» توشن (ف) (۱) می شود (۲)

رايحه، بو

بوچ buwaç بنورپه بوش (ف) نگا بوش و ترکیباتش

بوآن (buwan) بخوهن (۲) سون، ديلهك «گ» (ف) (۱)

بخوان، امر به خواندن (۲) ستون چادر، ديرك

بوياوش bû bawş منالینگ كُ هووکاره ئ باوشه و نه گريده ئ

باوشه و گيرئ (ف) کودکی كه به آغوش گرفتن عادت كرده و در

صورتی كه او را در آغوش نگیرند گريه می كند

بووېر bûbir بزووگه ن، بووېرېك (ف) داروی ضد بو كه از

گياه «به ره ژه» درست می شود و برای زخم مناسب است

بووېردن bû birdin فامسن «بوو برديه م بومه» (ف) فهمیدن

، بو بردن

بووېرېك bûbirêk بووېر، به ره ژه (ف) نگا بووېر

بووېلئینی bûbîfênî نه خواهشی مناله يله له هه ئين وه هار كُ

توشن له بوو گول سرينجگه (ف) نوعی بیماری گوارشی در

نوزادان كه در اثر بوی گل سنجد عارض می شود و باعث نوعی

وبا و اسهال می شود

بووېو كردن bûbû kirdin زرمووکه زرمووکه (ف) تصمیم

گرفتن برای کاری

بووېوکه ره bûbûkere كه له شير خودايه (ف) هدهد، شانِه

بسر

بووېو واژه bûbû waje له بوو بازئ خوارده مه نی ئالووز

بۆن (ف) حساسیت داشتن نسبت به بعضی بوهای نا مطبوع،

بیماری آلرژي

بووت bot مه ته خشه ل، بت (ف) بت

بووت bût باوهت، بابته «له بووت ئه وانه خيالد ئاسووده»

(ف) نگا باوهت

بووتگ bûtig بته، ريشی (ف) بوته، ريشه

بووتگ بېرين bûtig birîn له ريشه وه دراوردن (ف) از بين

بردن، از ريشه كندن

بووتگ دراوردن bûtig dirawrdin نابووت كردن (ف) نابود

كردن

بووتگ هاتن bûtig hatin فتوور هاتن (ف) منغرض شدن

بووجان bûcan ديه كه يگه له مایه شت (ف) نام روستایی در

ماديدشت

بوچان (bûçan) بوچگ، به چگه (۲) ناويگه پياوانه (ف) (۱)

كوچك، كوچولو (۲) نامی مردانه

بوچك bûçik بنورپه بوچگ (ف) كوچك، نگا بوچگ و

ترکیباتش

بوچگ bûçig بوچك، له سه كزی «بوچه» وه كه سئ كُ

لوت كول ديري توشن (ف) كوچك، در سكری «بوچه» به

كسی كه بينی کوتاه دارد گویند

بوچگله bûçigle بوچگله (ف) كوچكترین، آن كوچولو

بوچگلانه bûçigfane بوچگلانه (ف) كوچولو

بوچگه لانه bûçigfane بوچگلانه (ف) كوچولوترین، كوچك

ترین

بوچگه له bûçigfê بوچگه له (ف) كوچكترین، كوچولوترین

بوچلانه bûçifane بوچلانه ئ (ف) كوچك

بوچلانه ئ bûçifaneyê زه ره يگ، كه ميگ (ف) مقدار خیلی كم،

اندك

بوچگله bûçigfê بوچگله (ف) كوچولوترین، كوچكترین

بوخ bûx بووق، دم كردن (ف) بخار

بوختوم boxtûm بخت، بختان «ل» (ف) بهتان، تهمت

بوخته (boxte) بخته، بۆگده (۲) وه ره ن چوار ساله (ف) (۱)

نگا بخته (۲) قوچ چهار ساله

شيان [ف] (۱) روستایی در گهواره (۲) روستایی در شیان
بورتاخ bûrtax بوورتهو، نه‌خوه‌شی وائی سۆیه‌ر ک بایه‌س
 ده‌م چه‌و وه‌سه‌نگ چه‌خماخ ریش ریش بکن و زالو بخنه بانئ
 تا ئه‌و خونه ک گهنیاس بخوهئ [ف] بیماری باد سرخ که باعث
 فاسد شدن خون صورت می‌شود و بایستی صورت را با سنگ
 چخماق ریش ریش کرد و زالو بر روی پوست صورت گذاشت تا
 خون فاسد شده را بمکد
بورتهو bûrtew بنوورپه بوورتاخ [ف] بیماری باد سرخ، نگا
بورتاخ
بورجقن bûrciqin (۱) گائ سییه‌ئ که‌لین (۲) زله‌ورت [ف]
 (۱) گاو سیاه بزرگ (۲) لندهور
بورچیل bûrçîl سییه وچیل چیل [ف] سیاه متمایل به
 خاکستری
بورچین bûrçîn مامراوی مائه [ف] مرغابی ماده
بورد bûrd هاو خه‌فی ئه‌ول دلدار [ف] همبستری، زفاف
بوردر bûr dir زه‌لام [ف] دراز بی قواره، نادان
بوردریز bûr dirîj بوور دپ [ف] دراز بی قواره
بوسوار bûr suwar (۱) ره‌وادگایگه له وه‌فراوا نزدیک وه
 شاباد (۲) سییه‌سوار [ف] (۱) رواندگای در برف آباد نزدیک
 اسلام آباد غرب (۲) سوار ناشناس، سوار کار ناشی
بورشن bûrşin ده‌سور وه برشانن [ف] امر به برشته کردن
بورگ bûrig (۱) بوورگین (۲) بیله‌مپ [ف] (۱) زمین بایر (۲)
 خاکستر گرم هیزم
بورگولئ bûrgwîf گیایگه، بووره‌ولئ [ف] گیاهی است،
 نگا **بووره‌ولئ**
بورم burm بوزاخ، ئه‌سپ تن پا «گ» [ف] اسب راهوار
بوپ وینەر bûr û biner لاهنایگ ئرا خه‌لیه‌ئ قهرقوت [ف]
 اصطلاحی که در مورد غله پرپشت گویند
بومس bûr mis هۆل هه‌مس [ف] بز ابلق
بوپه bûrê (۱) ده‌نگ گیره (۲) ده‌نگ تیاره [ف] (۱) صدای
 گریه بلند (۲) صدای هواپیما
بوپه bûre (۱) بهو «ل» (۲) زه‌ق نه‌کالیئ (۳) ناویگه ئه‌پائ
 سه‌گ (۴) ساعه‌قل «بووره‌پیا»، له لاتین (boor) وه مانائ
 ده‌پشته‌کی وئی ته‌ریبه‌ته (۳) ره‌نگ بوور [ف] (۱) بیا (۲) زمین
 بایر (۳) نامی برای سگ (۴) ابله، در لاتین (boor) به معنی
 روستایی و بی تربیت است (۵) رنگش قهوه‌ای است

بوخو شه‌گه bû xweşege لاناوه له تسین [ف] به حالت
 کنایه‌ای به باد معده گویند
بوخچه boxçe پریزئ [ف] بچچه
بوڈ bûd (۱) بوو (۲) بوودن «بوودن بچی؟» [ف] (۱) می‌بود
 (۲) آیا می‌شود که ...
بودار bûdar خو‌ه‌شبوو [ف] بودار، خوشبو
بودان bûdan (۱) بووکز داین (۲) ئه‌گه‌ر بوودیان [ف] (۱) بو
 دادن (۲) باشدشان، باشند
بودن bû dirn بوو ماسی و... [ف] بوی بد ماهی و ...
بودریاگ bû diryag بو بودریائ [ف] بو داده‌شده
بودریائ bû diryâe بو بودریاگ [ف] بو داده‌شده
بودژه bûdije ناکوکی له به‌ئین دۆکه‌س [ف] اختلاف جزئی
 بین دو کس
بودژی bûdijî نه‌خوه‌شییگه ک په‌س‌پوول له جم و جۆل
 خه‌ئد [ف] بیماری که گوسفندان را از جنب و جوش م یاندازد
بوده‌س گرتن bû des girtin هیلکه‌ئ مه‌له‌وه‌ر هنائ ده‌س
 به‌یده قه‌ئیه‌و بوو ده‌س‌گرتی دی مه‌له‌وه‌ر له بانئ نه‌ته‌پئ [ف]
 تخم پرندگان وحشی هنگامی که با دست آنرا لمس کنید پرند
 بوی دست‌انسان را تمیز می‌دهد و روی تخمها نمی‌خوابد
بوودن bûdin (۱) نایانه بوو «بوودن بچی؟» (۲) ئه‌ق بوو [ف]
 (۱) آیا می‌شود که ... (۲) باشد، او باشد
بوور bûr (۱) بوورگ (۲) ره‌نگ بوور کال، له ئه‌وستا (bevre)
 به‌قره) وله په‌هله‌وی (bûr بوور) نۆسریاس (۳) بهو «ل» [ف]
 (۱) زمین بایر (۲) قهوه‌ای کال، در اوستا (bevre بووره) ودر
 په‌لوی (bûr بوور) نوشته شده (۳) بیا
بوور bûr (۱) ده‌سور وه برین (۲) وه بیژ چه‌وه‌و نوورپسن «وه
 بوورپگه‌و نوورپئ» [ف] (۱) امر به بریدن (۲) با حالت خشم
 نگرستن
بوورا bûra به‌س که «دی بوورا» [ف] کوتاه بیا
بووران bûran (۱) گیره کرد (۲) ئه‌وانه بوور [ف] (۱) گریست (۲)
 آنها را ببر
بوورانن bûranin گیرسن [ف] گریستن
بوورانی bûranî ئاشیگه له پۆشگ دس کرپه‌ئد [ف] آشی
 است
بوورائ bûrê bûr هه‌رائ هه‌ر [ف] هرگز
بووربوور bûrbûr (۱) دیه‌که‌ئگه له گاواره (۲) دیه‌که‌ئگه له

روستایی در چرداول (۳) روستایی در منطقه‌ی اردلان از توابع

سندج

بوژه‌له bûjefê تازه پا گرتی [ف] نوزادی که تازه پا گرفته

بوسا bûs ده‌سور وهوسان [ف] امر به ایستادن

بوسا bûsa بووسییه [ف] بایست، دست بردار

بوسان bûsan جی کالین شامی و... [ف] محل کاشتن

صیفی‌جات

بوسانچی bûsançî کارامه له کار بووسان، قووخل [ف]

صیفی‌کار

بوسو bûsû په‌ته‌سو «گ» له سوآنی «بوسو» توشن

[ف] نگا په‌ته‌سو

بوسه bûsew (۱) بووره، کوتا به و (۲) بووسیهره و [ف] (۱)

کوتاه بیا (۲) بایست

بوسینگ bûsêg بووسید [ف] بایستد

بوسینگه و bûsêgew بووسیده و [ف] باز بایستد

بوسین bûsîn بووسییه [ف] بایستید

بوسیه bûsîye ده‌سور وه وسان [ف] امر به ایستادن

بوش büş ده‌سور وه وه‌تن [ف] بگو، امر به گفتن

بوشا büşa بوشه و [ف] فاش کن

بوش büş (۱) ده‌سور وه دوشین (۲) ده‌سور وه وه‌تن «ل»

[ف] (۱) امر به دوشیدن (۲) امر به گفتن

بوشتی bûştê بدوش «ل» [ف] بدوش، امر به دوشیدن

بوشریه‌ئ büşiriyê بوشریه‌ئ [ف] گفته شود

بوشریه‌ئ büşiriyêd بوشریه‌ئ [ف] گفته شود

بوشریه‌ئده و büşiriyêdew بوشریه‌ئ [ف] راز آشکار شود

بوشکه büşke بشکه، له زاروهیل تره‌ک کوردی «به‌رمیل»

توشن [ف] بشکه

بوغمه boxme (۱) وه‌رم، په‌نام (۲) قوته‌ئ گواتر (۳)

سوخلمه [ف] (۱) آماس، ورم (۲) غده‌ی گواتر (۳) سیخونک

بووق büq (۱) ساز (۲) ره‌ت مل، بووق مل (۳) ده‌له‌ک دان «

بووق ناده پیما «گ» (۴) ئەل‌یشیش (۵) دم کردن هوا «

هه‌واگه بووق کردیه» له تۆرکه‌مه‌نی «بوغ» توشن (۶) بوغار،

هلم، له سمنانی «بوقه» توشن [ف] (۱) ساز (۲) پشت گردن (۳)

همل دادن (۴) بوقلمون (۵) هوای دم کرده، در ترکمنی «بوغ»

گویند (۶) بخار، در سمنانی «بوقه» گویند

بوقدان büq dan (۱) ده‌له‌ک دان «گ» (۲) بووق ژهنین [ف]

بوره بیل bürebîl زه‌ق سییه [ف] زمین سیاه‌رنگ

بوره پنه bürepine جورئ قلابازله‌سه [ف] نوعی کلاغ

زاغی که از زاغ معمولی کمی بزرگتر است

بوره‌په‌ل bürepêl بووره‌ته‌پ [ف] بلدرچین

بوره‌په‌ئ bürepê بنوره‌په‌ئ [ف] به او نگاه کن، نگاه کن

بوره‌پیا büre pya ساعه‌قل [ف] ابله

بوره‌ته‌پ büretep بووره‌په‌ل [ف] بلدرچین

بوره‌چار büre car شوونه چارینگ ک له دۆره و بووره که‌ئید

[ف] زمین درو شده که پس مانده کاهش توسط گله خورده

شده و زمینش از دور نمایان است

بوره‌سووار büre suwar (۱) سووار کار ناشی (۲) خاواره،

خله‌وه [ف] (۱) سوارکار ناشی (۲) کنایه از بیگانه، غریبه

بوره‌که büreke (۱) گور دۆ ساله (۲) بووره پیا (۳) مزقور

خان [ف] (۱) گوساله دو ساله (۲) ابله (۳) رعیت، بجز خانوادگی

خوانین

بوره‌و bürew (۱) له‌ئ نوو بووره و (۲) به‌س که، ولکه [ف] (۱)

دوباره ببر (۲) بس کن، کوتاه بیا

بوره و کردن bürew kirdin له دۆره و دیار بۆن [ف] از دور

نمایان بودن

بوره‌ولن bürewêlن گیاگه [ف] نوعی موسیر

بوره‌ئ bürewê ده‌سور وه برین [ف] امر به بریدن

بووری büri ت بوورید [ف] ببری

بووری büre به و «ل» [ف] بیا

بووری büre هه‌ت بوورید [ف] ببرد

بوورید bürewê پیازخ «ل» [ف] پیاز داغ

بوورین bürin تویه بوورن «ل» [ف] بیایید

بوورین bürin بوورن [ف] ببرید

بووز büz جورئ قاتره ک له یابوو وخه‌ر تپده عه‌مه‌ل [ف]

قاطری که از گشن یابو و خر بوجود می‌آید

بووز boz قورژ قورژی [ف] رنگی مخلوط از قرمز و سیاه و زرد

بووزاخ buzax بنوره‌په‌پورم «گ» [ف] نگا بورم

بووزقاجی bozqacî قورژقورژی [ف] رنگی مخلوط از زرد و

سیاه و قرمز، رنگ بژ

بووان büwan (۱) دبه‌که‌ینگه له‌ک زووان و ئال حه‌ق له هلیران

(۲) دبه‌که‌ینگه له‌چه‌رداوپ (۳) دبه‌که‌ینگه له ناوچه‌ئ نه‌رده‌لان [ف]

(۱) روستایی با گویش لکی بر آیین اهل حق در لکستان (۲)

(۱) **بوُلَا** bûlâ (۱) دہسور و ولاین (۲) ولاین لهش [ف] (۱) امر به
 چنگ زدن (۲) ماساژ دادن
بوُلانن bûfanin بوول بال، له لاتین (bawl) وه مانائ
 هاواره [ف] غرولند، بانگ برآوردن، در لاتین (bawl) به معنی
 داد و فریاد است
بوُل بال bûfibal بوولانن [ف] غرولند، بانگ برآوردن
بوُلچق bofçiq قولچوخ به یق [ف] نگا قولچوخ
بوُلُق bûliq که رهم، خواست «له بوُلُق خودا وارن واری»
 [ف] از کرم، از قدرت، از خواست ...
بوُلُقور bofqu میله یگه ئاسنی ک سیمه یل دهور چه به وه
 پی سفت که ن (۲) وه زور چشتی وه زهق کوتان [ف] (۱) میله ای
 فلزی که با آن بستهای اطراف جعبه را محکم می کنند (۲) با
 فشار چیزی را در زمین فرو بردن
بوُلن bûlin بووله قهق [ف] غرغرو، غرولند کن
بوُلّه bûlê وانگ نه لآوردن [ف] غرولند کردن، با حالتی گریه
 کردن
بوُلّه بوول bûlê bûlê بووله ی هه پتاهه بیت، له سه کزی «بووله
 بول» وه دهنگ شوتور نیر توشن [ف] «بووله» ی پیایی، در
 سه کزی «بووله بوول» به صدای شتر نر که به هنگام مستی سر
 می دهد گویند
بوُلّه قهق bûlê qeü دهنگ قهق، قورپ قهق [ف] زمختی صدا
بوُلّه مر bûlemir خو له کوو [ف] خاکستر گرم
بوُلّه bûlê نه خو هشی سؤیه قهق ئازهل [ف] بیماری سرفه
 احشام
بوُم bom ته قه مهنی [ف] بمب
بوُم bûm م بوُم [ف] بودم
بوُم bûm م بووم [ف] باشم
بوُماران bû maran گیای دهرمانیگه [ف] ریواس،
 گیاه بومادران
بوُمباران bom baran بوُم دارشانن [ف] بمباران
بوُمه bûme بمه «بوومه خرد» [ف] بشوم
بوُمه bûme م بوُمه «بوومه ئاو» [ف] بوده ام، شده ام
بوُمه کمر bû meker فره خور، له مور، نه و که سه ک هر
 خوارده مهنیگ بخوید [ف] کسی که هر غذایی را می خورد
بوَن bûn (۱) نه وان بوَن (۲) دہسور وه دین [ف] (۱) بودند (۲)
 امر به دیدن

(۱) هل دادن (۲) ساز زدن
بوُق کردن bûq kirdin بوغار کردن، دهم کردن [ف] دم
 کردن هوا، اثر گلخانه ای
بوُق مل bûqi mil رینگه ی مل، رینگه ی مل [ف] پشت گردن
بوُق وه پتا ناین bûq we pëa nayn ده له ک داین «گ»
 [ف] هل دادن
بوُقیان bûqyan تنیان وه که سئ، مه لیووقیان [ف] عصبانی
 شدن
بوُق bûk بق، بایه قوش [ف] جغد، بوم
بوُقردنگ bû kirdig گه نیای، بووکردی [ف] بو گرفته
بووکردن bû kirdin گه نیان [ف] بو کردن
بووکردی bû kirdê گه نیای [ف] گندیده شده
بووکریاگ bû kiryaگ گه نیای [ف] گندیده شده
بووکریاگ bû kiryaê بوو کریاگ [ف] بو گرفته
بووکروپک bûkwîrêک مه لیگه جوور مه لچگ [ف] پرندای
 شبیه گنجشک
بووکه بارانه bûkebarane کووسه وه یلگه [ف] نگا کووسه وه
 یلگه
بووکز bû kiz (۱) بوو چشت نیمه سزیای (۲) شیر یا ماسئ ک
 بووی دهن [ف] (۱) بوی چیز نیمه سوخته (۲) شیر یا ماست که
 آنرا بو می دهند
بووک bûg (۱) بق، بوو (۲) بووک «ل» [ف] (۱) بوده است (۲)
 بو قلمون
بووکه bûge (۱) بوئیه (۲) قورخینگ ک ریبه ن له تی له وه ریاس و
 خاس پاوالی کردیه و بوو میز و پشکل گردیه [ف] (۱) بوده
 است (۲) مرتعی که گله بسیار در آن چریده و لگدکوب شده و
 بو گرفته به طوری که گله در آن نمی چرد
بووکسه bûgese بنووره بوئیه سه [ف] نگا بوئیه سه
بووکهن bûgen بوو ناخو هس [ف] بوی گند
بووکهنگه bûgenge گیایگه [ف] گیاهی بدبو
بووکهنی bûgenî لاناوه له ئایم گهن [ف] کنایه از شخص بد
 و بی فر
بوول bûl بوول نه نگور یا خو رما، گوول [ف] خوشه انگور یا
 خرما
بوول bûl (۱) خه پئ سیبه ی دهور جو مجومه، بیل (۲) خو له
 کوو [ف] (۱) گل سیاه اطراف باتلاق (۲) خاکستر

بُون bûn (۱) ئەوان بوون (۲) بوونه، هۆ (ف) (۱) باشند (۲) بهانه

بُونگ bûnig (۱) بوونه (۲) وێانگ (ف) (۱) سبب (۲) بهانه

بُونگولو bûngilû بارگلان «ل» (ف) بام غلتان، بام کوب

بُونم bûnim (۱) م بۆنم (۲) تا بزائم «بۆنم چه که ئید» (ف) (۱) ببینم (۲) تا ببینم...

بُونما bûnima پیا بکه م (ف) پیدا بکنم

بُونن bûnin ئەوانه بۆن (ف) ببیند

بُوننا bûnina پیا بکه ن (ف) آنرا پیدا کنید

بُونه bûne بوون، له زارواوهیل ترهک کوردی «هۆ، سۆنگه» تۆشن «وه بوونه ئ شۆیه گه وه له مسه ویه گه بۆیه و» (ف) سبب ، در دیگر گویشه ای کردی «هۆ، سۆنگه» گویند

بُونه bûne ئەوان بۆنه (ف) بوده اند

بُونه و bûnew (۱) بونا (۲) له یهک جیا بۆن «له یهک بۆنه و» (ف) (۱) پیدا کن (۲) از هم جدا شدند

بُونی bûnî بۆنید (ف) ببینی

بُونی bûnê (۱) بۆنید (۲) تا بزانی «تا بۆنی چه بوو» (ف) (۱) ببیند (۲) تا بداند که ...

بُونیم bûnim (۱) تا بزانی (۲) بۆنیم (ف) (۱) تا ببینیم ... (۲) ببینیم

بُونیما bûnîma بۆنیما (ف) پیدا کنیم

بُونیمان bûnîman بۆنیمان (ف) آنها را ببینیم

بُونیماننا bûnîmana بۆنیماننا و (ف) آنها را پیدا کنیم، پیدایشان کنیم

بُونیماننه و bûnîmanew بۆنیماننه و (ف) آنها را پیدا کنیم

بُونیمین bûnîmin بنووره بۆنیم (ف) ببینیم، نگا بۆنیم

بُونیمه و bûnîmew بۆنیمه و (ف) پیدا کنیم

بُونیمه وهی bûnîmewey بۆنیمه وهی (ف) آنرا پیدا کنیم

بُونیمه یی bûnîmey بۆنیمه یی (ف) آنرا ببینیم، او را ببینیم

بُونین bûnîn تۆیه بۆن (ف) شما ببینید

بُونینا bûnîna پیا بکه ن (ف) پیدا کنید

بُونینان bûnînan ئەوانه بۆن (ف) آنها را ببینید

بُونینه و bûnînew پیا بکه ن (ف) پیدا کنید

بُونینه یی bûnîney ئەوه بۆن (ف) آنرا ببینید

بُونیه و bûniyew بنووره بۆنیا (ف) نگا بۆنیا

بُونیه یی bûniyey بۆنیه یی (ف) او را ببینی

بۆت bûwit بهون، باون (ف) زمین مرتع دار و مرغوب

بُو وه پێنان bû we pêa nan هروو گرتن (ف) انس و الفت پیدا کردن

بُوئی buwê گیایگه ک مانگا له لی خوئی (ف) گیاهی است

علوفه ای که خوراک گاو است

بُوه buwe دهسور وه بردن (ف) امر به بردن

بُوهره buwera (۱) کله و بکه، له دۆ بهش «بووه + را» پیه را، له ئەوستا (ra) وه مانای بهخشان (۲) بهرنده بوو (ف) (۱) پس بده، برگردان، دراوستا (ra) به معنی بخشش و دادن است (۲) برنده شو

بُوهران buweran (۱) ئەول خوهده و بووه (۲) له لیان بووه را (ف) (۱) آنها را با خود ببر (۲) از آنها ببر، برنده شو

بُوهرانا buwerana (۱) کلێانه و که (۲) له لیان بووه ره و (ف) (۱) آنها را برگردان (۲) برنده شو

بُوهرانه و buweranew بوهرانا (ف) نگا بوهرانا

بُوهره و buwerew (۱) کله و بکه (۲) بهرنده بوو (ف) (۱) برگردان، پس بده (۲) برنده شو

بُوهره وهی buwerewey (۱) کلێه و بکه (۲) له لی بووه ره و (ف) (۱) آنرا پس بده، برگردان (۲) از او ببر، برنده شو

بُوهره یی buweryey (۱) بسێته یی (۲) ئەول خوهده و بووه (۳) له لی بووه ره و (ف) (۱) آنرا بخر (۲) با خود ببر (۳) از او ببر، برنده شو

بُوهریا buwerêa بووه ره و (ف) آنرا برگردان

بُوهریان buwerêan (۱) بسێتان (۲) ئەول خوهده و بووه ره و (ف) (۱) آنها را بخر (۲) آنها را با خود ببر

بُوهریاننا buwerêana بووه رانا (ف) آنها را برگردان

بُوهریاننه و buwerêanew بووه رانه و (ف) آنها را برگردان

بُوهریه و buwerêew بووه ره وهی (ف) آنرا برگردان

بُوهس buwes دهسور وه بهسان (ف) امر به بستن

بُو وه یه که و نان bû we yekew nan خێ دان (ف) به وجود همدیگر عادت کردن

بُوه لامات bû hefamat بوو گه نیای «گ» (ف) بوی بد و گندیده

بُو هه قرات bu heirat بوو خووش خوارده مه نی (ف) بوی خوش غذا

بُوه یی buwey (۱) بهرنده بۆد (۲) ئەول خوهده و بووه یی (ف)

به بوهو bebû چۆکره، سۆلگ [ف] غلام بچه
 به به bebe منال بۆچگ، له لاتین (baby) ئۆشن [ف] نوزاد،
 در لاتین (baby) گویند
 بهت bet مامراوی، بنچینه ئ ئی وشه عهروهیه [ف] بط،
 مرغابی، اصل این کلمه عربی است
 به تال betal (1) نارپهوا «رووژهم به تاله» (2) بیکار «ماوه یگه
 به تال گهردم» (3) ناهمید «خوهه به تاله مهکه، تیه یدهو» (4)
 په شیمان [ف] (1) باطل (2) بیکار (3) نامید (4) پشیمان
 به تالا بۆن betafa bün به تاله و بۆن [ف] پشیمان شدن
 به تالا کردن betafa kirdin به تاله و کردن [ف] پشیمان
 کردن
 به تال کردن betaf kirdin به تالا کردن [ف] پشیمان کردن
 به تال بۆن betaf bün به تالا بۆن [ف] پشیمان شدن
 به تال به تال betaf betaf چه تالی، به تالی [ف] ولگردی،
 بیکاری
 به تاله و بۆن etafew bün به تالا بۆن [ف] پشیمان شدن
 به تاله و کردن betafew kirdin به تالا کردن [ف] پشیمان
 کردن
 به تالی betafi (1) په شیمانی (2) بیکاری [ف] (1) پشیمانی (2)
 بیکاری
 به تانه betane ئارهه مه شار یگه [ف] بتونه
 به تانی betani په توو، له زاراو هیل ترهک کوردی «به تانی،
 به تانی» ئۆشن [ف] پتو، پوشش، در دیگر گویشهای کردی
 «به تانی، به تانی» گویند
 به تر betir به دتر، به تر [ف] بدتر
 به تری betri (1) چنارم، چنارم (2) چهویشی [ف] (1) سرما
 زدگی، در اثر سرما لرزیدن، سکته در اثر سرما (2) چشم درد،
 درد ویژه چشم
 به ترهف btref (1) هه یدهر چوون (2) لاناوه له مردن [ف] (1)
 هدر رفتن (2) کنایه از مردن
 به ترهف بۆن betref bün لاناوه له مردن [ف] کنایه از مردن
 به تر betir به تر [ف] بدتر
 به تک betek بنویره کوپکوپ [ف] نگا کوپکوپ
 به تیریهک be tir yek هاوسه نگ، هاو وهزن «ل» [ف]
 مساوی، معادل
 به تیه betye (1) به تانی (2) ناویگه ژئانه وه ماناخ با ئه جاب و

(1) برنده شوی (2) باخود بیری
 بوهئ buwey (1) به رهنده بوود (2) ئهولا بوهئد [ف] (1) برنده
 شود (2) با خود ببرد
 بوهیم buweym (1) به رهنده بۆمن (2) ئهولا بووهیم [ف] (1)
 برنده شویم (2) با خود ببریم
 بوهیما buweyma (1) له لئ بووهیمنا (2) کله و بکهیم (2)
 ئهول خوهمانا بووهیم [ف] (1) برنده شویم (2) برگردانیم (3) با
 خود ببریم
 بوهیمین buweymîn بنویره بووهیم [ف] نگا بوهیم
 بوهین buweyn (1) به رنده بۆن (2) وهلا بووهین [ف] (1)
 برنده شوید (2) با خود ببرید
 بۆیت büyit (1) بهتو، قورس (2) دارا، دهوله مهن [ف] (1)
 محکم، قرص و سفت (2) دارا، دولت مند
 بووژ biwêj (1) ده سوور وه ویزانن (2) قسیه کهر (3) به یت
 ئه لوهس، بۆیش (4) گوورانی چر [ف] (1) امر به بیختن (2)
 سخنور (3) شاعر (4) ترانه خوان
 بووسانه ئاوا buêsane awa دیه که یگه له جووانرو [ف] نام
 روستایی در جوانرود
 بۆیش büyiş (1) به یت ئه لوهس (2) قسیه کهر (3) گوورانی چر
 [ف] (1) شاعر (2) سخنور (3) ترانه خوان
 بۆیه büye بووگه [ف] بوده است
 بۆیه دی büye di (1) وه دی کریا (2) هاته دنیا [ف] (1) پیدا
 شد (2) به دنیا آمد
 بۆیه سا büyesa واز بۆیه، کریاسه و [ف] باز شده است
 بۆیه سان büyesan بیه سان، بۆیان [ف] سر جای خود
 بوده اند
 بۆیه سه büyese بووگه سه «بویه سه جاو چه رمئ» [ف]
 شده است، بوده است
 بۆیه سه و üyesew بیه سه و، بووگه سه و [ف] باز شده است
 بۆیه سه ئ büyeseş بیه سه ئ، بووگه سه ئ [ف] وجود داشته
 است، بوده است
 بۆیه کوره büye kûre بۆ، بایه قوش «ل» [ف] بوف کور
 بهین bihîn دیه که یگه له میهران [ف] روستایی در میهران
 به be (1) بوو «تا سوو له وره به»، له لاتین (be) ئۆشن (2)
 بکه «تۆ به» (3) ساو، خاوهن «کوپر به جهرگ» [ف] (1) باش،
 در لاتین (be) گویند (2) کن، بکن (3) پسوند تصاحب

له زاراوه‌یل تره‌گ کوردی «تارا» هه‌ر ئی مانا ده‌ید [ف] (۱) پوشش، حجاب، نوعی پارچه نازک برای پوشش مو و تن (۲) نامی دخترانه به معنی با حجاب، در دیگر گویشهای کردی «تارا» همین معنی را می‌دهد

به‌چەر (۱) becer زاتدار، له زاراوه‌یل تره‌گ کوردی «به‌چەرگ» تۆشن (۲) ده‌وره بردن «که‌س به‌چهری نیه‌که‌ئ» (۳) له‌جبا [ف] (۱) شجاع، جگ‌دار، در دیگر گویشهای کردی «به‌چەرگ» گویند (۲) مهار کردن (۳) لجا‌باز

به‌چەر کردن (۱) becer kirdin (ده‌وره بردن (۲) ده‌ره‌قه‌ت هاتن [ف] (۱) مهار کردن (۲) هم‌وردی

به‌چهره‌قان beçreçan به‌شهره‌قان، چه‌ر نیمه‌پوو [ف] آفتاب گرم نیم‌روز

به‌چ beç (۱) وه‌چ، چۆزه‌په (۲) وه‌چکه، وه‌چه [ف] (۱) جوانه (۲) بچه، توله

به‌چکردن beç kirdin وه‌چ دهر کردن «ل» [ف] جوانه زدن

به‌چکوت beçkwit جلیسقه «ل» [ف] جلیقه زیر کت

به‌چکه beçke وه‌چکه، له په‌هله‌وی (beçek به‌چکه) تۆس‌ریاس [ف] بچه، در په‌لوی (beçek بَچک) نوشته شده

به‌چگانی beçganî بنووره ئاشگه‌پچگانی [ف] نگا ئاشگه‌پچگانی

به‌چگه beçge وه‌چگه، به‌چکه [ف] بچه، توله

به‌چگه‌خرس beçge xirs وه‌چگه خرس [ف] توله خرس

به‌چگه‌سگ beçge seg توله سگ، تۆتگ [ف] توله سگ

به‌چگه‌شیر beçge şêr وه‌چگه شیر [ف] توله شیر

به‌چگه‌مه‌لۆچگ beçge melûçig وه‌چگه مه‌لۆچگ [ف] بچه گنجشک

به‌چره‌شانن beç weşanin وه‌چ دهر کردن، چقیره دان [ف] جوانه زدن

به‌چه beçe (۱) منال «ئالبه‌چه‌د خاسن»، له سه‌کزی «به‌چه‌ک» تۆشن (۲) نه‌وچه، چۆکره [ف] (۱) بچه، در سکزی «بَچک» گویند (۲) نوچه، وه‌ردست

به‌چه‌باز beçe baz منالبا [ف] بچه‌باز، غلام باره

به‌چه‌بازی beçe bazî منالبا‌بازی کردن [ف] بچه بازی، غلام باره‌گی

به‌چه‌دار beçe dar منالدار [ف] دارای سر وهمسر

به‌چه‌دان beçe dan منال‌دان [ف] زهدان

به‌چه‌رێ beçerî منال وه‌ز، که‌سێ ک ته‌وه‌رێ نه‌وه‌ن [ف] بچه‌سان، کسی که برای انجام کاری اعتبارش را نگیرند

به‌چه‌ک beçek به‌رچه‌ک، چه‌م‌له‌ک [ف] گوشت سینه‌ی گوسفند یا بز و... .

به‌چیانی beçyanî دیه‌که‌ی‌گه له سه‌رپیه‌ل [ف] روستایی در سر پُل نهاب

به‌چه‌سه‌گ beçe seg به‌چه‌گه سه‌گ، ناخاس وه‌تن [ف] توله سگ، فحش دادن

به‌خ به‌خ bex bex به‌ه به‌ه، ئای چه‌ئێ خوه‌شه [ف] به‌به

به‌خ‌به‌خت bex bext به‌د به‌خت [ف] بدبخت

به‌خت bext ره‌ژهن، له ئه‌وستا (bexte به‌خته) و (bexş به‌خش) و په‌هله‌وی (bext به‌خت) تۆس‌ریاس [ف] شانسی، اقبال، در اوستا (bexte به‌خته) و (bexş به‌خش) و در په‌لوی (bext به‌خت) نوشته شده

به‌خت‌خه‌پیری bext xeîrî به‌ختیاری، به‌خنداری، به‌خته وه‌ری [ف] خوشبختی

به‌ختدار bextdar به‌ختیار [ف] خوشبخت

به‌خته bexte وه‌ره‌ن چووار ساله [ف] قوچ چوار ساله

به‌خته‌کی bextekî نه‌لابه‌خته‌کی، ئالته‌وه‌کلی [ف] اتفاقی، شانسی

به‌خته‌واران bextewaran هه‌ن‌هه‌ن واران بران، مانگ جۆیه زه‌ردان [ف] موسم قطع باران، ماه‌خرداد

به‌ختیار bextêar (۱) خاوه‌ن به‌خت (۲) ناویگه کورانه [ف] (۱) کامروا (۲) نامی پسرانه

به‌ختیاری bextêarî (۱) تاییغه‌یگه له لورستان و چووار مه‌حال (۲) به‌خته‌وه‌ری [ف] (۱) تیره‌ای بزرگ در استان لرستان و چهارمحال بختیاری (۲) خوشبختی

به‌خشان bexşan (۱) که‌ره‌م، له په‌هله‌وی (bexşaiti به‌خشه‌ئیتی) تۆس‌ریاس (۲) ئه‌وان به‌خشان [ف] (۱) بخشش، در په‌لوی (bexşaiti به‌خشه‌ئیتی) نوشته شده (۲) آنها بخشیدند

به‌خشایش bexşayîşt به‌خشیان [ف] بخشایش

به‌خشی bexşî (۱) ئه‌ق به‌خشی (۲) ناویگه کورانه [ف] (۱) بخشید (۲) نامی مردانه

به‌خشین bexşîn (۱) تۆیه به‌خشش که‌ین (۲) تۆیه بوه‌خشین [ف] (۱) شما می‌بخشید (۲) ببخشید

به‌خه‌ل bexel باوش، بنووره ئاوش [ف] آغوش، بغل، نگا

له زاراوه‌یل تره‌گ کوردی «تارا» هه‌ر ئی مانا ده‌ید [ف] (۱) پوشش، حجاب، نوعی پارچه نازک برای پوشش مو و تن (۲) نامی دخترانه به معنی با حجاب، در دیگر گویشهای کردی «تارا» همین معنی را می‌دهد

به‌چەر (۱) becer زاتدار، له زاراوه‌یل تره‌گ کوردی «به‌چەرگ» تۆشن (۲) ده‌وره بردن «که‌س به‌چهری نیه‌که‌ئ» (۳) له‌جبا [ف] (۱) شجاع، جگ‌دار، در دیگر گویشهای کردی «به‌چەرگ» گویند (۲) مهار کردن (۳) لجا‌باز

به‌چەر کردن (۱) becer kirdin (ده‌وره بردن (۲) ده‌ره‌قه‌ت هاتن [ف] (۱) مهار کردن (۲) هم‌وردی

به‌چهره‌قان beçreçan به‌شهره‌قان، چه‌ر نیمه‌پوو [ف] آفتاب گرم نیم‌روز

به‌چ beç (۱) وه‌چ، چۆزه‌په (۲) وه‌چکه، وه‌چه [ف] (۱) جوانه (۲) بچه، توله

به‌چکردن beç kirdin وه‌چ دهر کردن «ل» [ف] جوانه زدن

به‌چکوت beçkwit جلیسقه «ل» [ف] جلیقه زیر کت

به‌چکه beçke وه‌چکه، له په‌هله‌وی (beçek به‌چکه) تۆس‌ریاس [ف] بچه، در په‌لوی (beçek بَچک) نوشته شده

به‌چگانی beçganî بنووره ئاشگه‌پچگانی [ف] نگا ئاشگه‌پچگانی

به‌چگه beçge وه‌چگه، به‌چکه [ف] بچه، توله

به‌چگه‌خرس beçge xirs وه‌چگه خرس [ف] توله خرس

به‌چگه‌سگ beçge seg توله سگ، تۆتگ [ف] توله سگ

به‌چگه‌شیر beçge şêr وه‌چگه شیر [ف] توله شیر

به‌چگه‌مه‌لۆچگ beçge melûçig وه‌چگه مه‌لۆچگ [ف] بچه گنجشک

به‌چره‌شانن beç weşanin وه‌چ دهر کردن، چقیره دان [ف] جوانه زدن

به‌چه beçe (۱) منال «ئالبه‌چه‌د خاسن»، له سه‌کزی «به‌چه‌ک» تۆشن (۲) نه‌وچه، چۆکره [ف] (۱) بچه، در سکزی «بَچک» گویند (۲) نوچه، وه‌ردست

به‌چه‌باز beçe baz منالبا [ف] بچه‌باز، غلام باره

به‌چه‌بازی beçe bazî منالبا‌بازی کردن [ف] بچه بازی، غلام باره‌گی

به‌چه‌دار beçe dar منالدار [ف] دارای سر وهمسر

به‌چه‌دان beçe dan منال‌دان [ف] زهدان

ناوش

به خه ل خه ف bexefxef لاناوه له شق [ف] کنایه از همسر، همبستر

به د bed (۱) گهن، ناخاس، له په هله وی (vet قهت) و له لاتین (bad) ئوشن (۲) ئیکه [ف] بد، مقابل خوب، در پهلوی (vet قهت) و در لاتین (bad) گویند (۲) سپس، بعد

به د ئوش bed üş ده مه وهر، شووفار [ف] بدگو

به د برای bed biray ناسازگاری [ف] ناسازگاری، سر ناسازگاری داشتن

به د به ده bedbede بووره پهل، بووره ته پ [ف] پرنده بلدرچین

به د بون bedbün به دبین، دگومان [ف] بدبین

به د بیجا bedi bêca قسیه ئ نارپوا [ف] ناسزا

به د بیجا کردن bedi bêca kirdin کار نارپوا کردن [ف] عمل ناشایست انجام دادن

به د بیجا وهتن bedi bêca wetin ناخاس وهتن، خراو داین [ف] ناسزا گفتن

به د بیجا bedi bêra بنووره به د بیجا [ف] ناسزا، نگا به د بیجا و ترکیباتش

به دبین bedbîn به د بون [ف] بدبین

به د به تور bedtewr به دچاره، به دگل [ف] بدریخت

به د چاره bedçare به دگل [ف] بدریخت

به د خا bedxa به دخوا [ف] بدخواه

به د خوا bedxwa به د خا [ف] بدخواه

به د خوو bedxû به درپا [ف] بدسرشت

به د درئاوا bedrawa دیکه ینگه له ره وانسه ر [ف] روستایی در روانسر

به درپا bed râ به دخوو [ف] بدنهاد

به دره bedre مه لوه نیگه له ئیلام و له خانه قین ک فیللی قسیه که ن [ف] منطقه ای در ایلام و خانقین که کردی «فیلی» سخن می گویند

به د رفتار bed rêftar ره رفتار گهن [ف] بد رفتار

به د زات bed zat به درپا [ف] بد نهاد

به د زوان bed zuwan زوان پیس [ف] بد زبان

به د زه به bed zêre به دگل، بی دیمه ن [ف] بدریخت

به د شکل bed şikl به دگل، به دزه به [ف] بدریخت

به د قواره bed qeware به د شکل [ف] بدقواره

به د قهول bed qewl په یمان شکن [ف] بدقول، پیمان شکن

به د کار bed kar گهنه کار [ف] بدکار

به د کردار bed kirdar کار خراو [ف] بدکردار

به د گوی bed gû به د زوان [ف] بدگو

به د گومان bedgoman د شک [ف] مظنون، بد گمان

به د لقاو bed liqaw نه سپ و ماین چه تون [ف] بد لگام

به د مازه bedmaje به دگل [ف] بد ریخت، ضد خوشگل

به د مهس bedmes فره سه رخوش [ف] بد مست

به د مهسهو bedmesew (۱) لاناوه له کاری «دهر واکه روتر

«پهرته وه»، میوانه گهن ئاخر شه وه - به یه پیاله له و به د

مهسهو پر که بزائم نه ره منی «(۲) بی دین [ف] (۱) کنایه از کاری

(۲) بی دین

به د مهسی bedmesî فره مهسی کردن [ف] بد مستی

به د نام bednam به ئ ناو [ف] بدنام

به د نامی bednamî به ئ ناوی [ف] بدنامی

به د ناو bednaw به د نام [ف] بدنام

به د وینه bedwêne به ئ شکل [ف] بدریخت

به د سه گرتن be des girtin وه دهس گرتن [ف] با عروس هم خوابه شدن

به د هل bedel ناهسل، ناجسن [ف] بدل، غیر واقعی

به د هلی bedelî ناهسل، ناآلا [ف] بدلی

به د هن beden له ش [ف] بدن

به دی bedî (۱) ت گهنی (۲) شووفاری (۳) گهنی [ف] (۱) بد

هستی (۲) سخن چینی (۳) بد بودن

به دی کردن bedî kirdin شووفاری کردن [ف] لو دادن کسی، تمامی

به دی گهر bediker شووفار [ف] نام، سخن چین

به دی وهتن bedî wetin به دی کردن [ف] لو دادن

به ر ber (۱) میوه، له په هله وی (ber بهر) تۆسریاس (۲) بار ئاوس «بهر خسیه» (۳) پیه نا «به ری چه نیگه؟» (۴) پاشگره

وه مانای هار «ئاو بهر، دل بهر» له نه وستا (ber بهر) و (

beruo بهرئو) (۵) بخووه «ل» [ف] (۱) میوه، ثمر، در پهلوی

(ber بر) به همین معناست (۲) جنین (۳) پهنای، عرض (۴)

پسوند به معنی برنده، در اوستا (ber بر) و (beruo برئو)

به معنی بردن است (۵) بخور

به پ ber (۱) کوچگ ناو ئاو ک ئیره هاده یشته و ره نگن

(verçavend) **به‌رچا‌ف‌ه‌ند** و (vercavend) **ف‌ه‌رچا‌ف‌ه‌ند**)
 تۆس‌ریاس و له کرمانجی «به‌رژه‌وه‌ند» و له فارسی باستان «
 وهرجاوه‌ند» تۆشن [ف] خیر و صلاح، منفعت عمومی، در اوستا
 verçavent) **وریچ‌ه‌ونت** و در پهلوی (verçavend
 ف‌ه‌رچا‌ف‌ه‌ند) و (dnevacrev) **ف‌ه‌رچا‌ف‌ه‌ند** نوشته شده و در
 کرمانجی «به‌رژه‌وه‌ند» و در فارسی «وَرچاوند» گویند که به
 اشتباه تعبیر به گسترده و فراگیر است در حالیکه اینگونه
 نیست

به‌رچای berîçay **به‌رچای**، به‌رچای، جی فره سهرد، له
 کرمانجی «به‌رچا» وه هاوینه هوار تۆشن [ف] مکان سرد و
 بیلاقی در کرمانجی «به‌رچا» به تفرجگاه تابستانی گویند
به‌رچک berçek **چه‌م‌ل‌ک** سهر سینه، بنووره به‌چک [ف]
نگا به‌چک

به‌رچک به‌رچک berçek berçek **وه‌رده** و **وه‌رده** [ف] رجز
 خوانی و هم‌اورد خواهی

به‌رچ‌ه‌نگ berçeng berçeng **وه‌رده** و **وه‌رده** [ف]
 هم‌اورد خواهی، رجز خوانی

به‌رچ‌خ berçix **سنگ چووین سیه‌مال** [ف] میخ چوبین
 سیاه‌چادر

به‌رخ berx **وه‌رک**، ساویلکه [ف] بره گوسفند

به‌رخ‌باران berxbaran **دی‌ه‌که‌یگ** له سه‌ریه‌ل [ف] روستایی
 در سرپل‌نهاب

به‌رخ‌سن ber xisin (۱) **لاناوه** له نه‌تویه‌نمی له کار «به‌ر
 خسیه» (۲) **منال خسن** [ف] (۱) **کنایه** از ناتوانی در کار (۲)
 سقط جنین

به‌رخ‌سن ber xisê **کیه‌ر خسن** [ف] **کنایه** از ناتوان

به‌رد berd (۱) **کوچگ** (۲) **گیر وگرفت** «به‌رد نه‌پرائی مه‌رده»
 (۳) **قه‌یزان گهن** «به‌رد هاتیه‌سه ملنا» [ف] (۱) **سنگ** (۲) **کنایه** از
 گرفتاری (۳) **مصیبت**

به‌ردار berdar **به‌رده‌گلی** «ل» [ف] **نگا به‌رده‌گلی**

به‌ردار که‌لگسا berdar kelgsa **به‌رده‌گلی به‌رق هه‌ر** «ل» [ف]
 [ف] **آسیاب دستی ویژه سائیدن بلوط**

به‌رداش berdaş **هار ئاسیاو**، له تۆرکه‌مه‌نی «داش» وه
 سان تۆشن [ف] **سنگ آسیاب**، در ترکمنی «داش» به سنگ
 گویند

به‌ردائیه‌رد berdaê berd **به‌رده‌ل‌به‌رد** «ئاخ وه‌ئ قه‌یزانه‌یل

ستویه‌ره (۲) **وشکانی**، وشکی «به‌ر بیتاوان» [ف] (۱) **سنگ داخل**
 آب که با عقب نشینی آب پیداست و معمولا قرمز رنگ است و
 زود پوسیده می‌شود (۲) **خشکی**

به‌را bera **بی‌ه‌را**، به‌رهو [ف] **پس بده**

به‌رایه‌ر beraber **به‌رایه‌ر** [ف] **همتا**، برابر

به‌رات berat **رسق و رووزی** [ف] **تقسیم روزی**

به‌ران beran **بی‌ه‌ران**، ئاوه‌نه‌بیئه [ف] **آنها را بده**

به‌رانا berana **بی‌ه‌رانا** [ف] **آنها را پس‌بده**

به‌رانه berane (۱) **بی‌ه‌رانه** ... (۲) **به‌خشان**، سه‌ده‌قه «گ»
 [ف] (۱) **آنها را بده** به ... (۲) **صدقه**، بخشش

به‌رانه‌و beranew **بی‌ه‌رانه‌و** [ف] **آنها را پس بده**

به‌رانه‌وه‌ئ beranewey **ئه‌وا‌نه‌به‌ره‌و** [ف] **آنها را پس بده**

به‌راودان berawdan **وه‌ریان گرتن** [ف] **جلوی آب را گرفتن**
 برای کشاورزی

به‌راورد berawird **هه‌ل‌سنگان** [ف] **مقایسه و تخمین زدن**

به‌ریجا berbica **خوفناک بۆن له وه‌تن** [ف] **بیمناک شدن از**
 گفتن چیزی

به‌ریجاف berbicaş **به‌ریجا** [ف] **بیمناک شدن از گفتن**

به‌ریبووق berbûq **چه‌تۆن** [ف] **پرو، گستاخ**

به‌ریه‌یان ber beyan **گوئل سوو** [ف] **بامداد**

به‌ریبتاوان berî bêawan **ده‌یشت زروان** [ف] **بیابان برهوت**

به‌ریبیم berîbîm **مرجیت**، قه‌وه‌ت کردن [ف] **نگا قه‌وه‌ت کردن**

به‌ریپا berpa **دامه‌زنان**، ساز کردن [ف] **برپا داشتن**

به‌ریپا کردن ber pa kirdin **دامه‌زنان**، ساز کردن، **برپا** [ف] **برپا**
 کردن

به‌رتاوان ber tawanin **له‌ئ نوو وه‌ره‌ن گرتن** [ف] **دوباره**
 جفت خواه شدن گوسفند

به‌رت‌ه‌رف berteref **به‌تره‌ف** [ف] **نگا به‌تره‌ف و ترکیباتش**

به‌رت‌ه‌له bertefe **ته‌له‌مۆش** [ف] **تله‌موش**

به‌رتیل bertîl **رشپه‌ت** «سه‌د به‌رتیل قه‌رزیک پاسا نییه‌که‌ی‌د»
 « [ف] **رشوه**

به‌رج berc **هه‌له‌خه‌رجی** «خه‌رج وه‌رج» [ف] **خرجی غیر**
 لازم

به‌رجد bercid **سه‌دی له سه‌د** [ف] **حتما**

به‌رجه‌وه‌ن bercewen **خه‌یز و خورجین**، سلا و مه‌نفعه‌ت،
 له ئه‌وستا (veryçevent) **ف‌ه‌ریچه‌ف‌ه‌نت** و له په‌له‌وی

به‌رذائیه‌رده‌وه. په‌نجه‌ئ ره‌زم وه بان شه‌نگ زه‌رده‌وه» [ف] کسی که مشکلی دارد و مشکل دیگری به آن اضافه می‌شود
به‌رذائیه‌رد که‌فتن berdaê berd keftin به‌رده‌ل‌به‌رد
 که‌فتن [ف] نگا **به‌رذائیه‌رد**

به‌ردبیر **berd bir** کوچگ تاش [ف] سنگتراش
به‌رذاتاش berd taş کوچگ تاش [ف] سنگتراش
به‌رد ته‌ش berdi teş چه‌خماخ «ل» [ف] سنگ آتش زنه،
 چه‌خماخ

به‌رد گورد berdi gwird بنویره به‌رز گورز [ف] نگا **به‌رز گورز**

به‌رذگولوو berdgofû ده‌سه‌ه‌پ، ده‌سه‌پ، ده‌سار [ف] آسیاب
 دستی

به‌رذوولگ berdûflig به‌رذگولوو [ف] سنگی گرد که با آن
 نخود را لپه می‌کنند

به‌رذوولفه berdûlfe به‌رذگولوو، به‌رذوولگ، به‌رذگلی [ف] نگا
به‌رذوولگ

به‌رده berde (۱ کلفه‌ت ۲) چه‌پاو (۳) کوچگ ژیرین به‌رد
گولوو [ف] (۱) برده، کلفت (۲) چه‌پاو، غارت (۳) سنگ زیرینی که
 گود است و «به‌رذگولوو» روی آن قرار می‌گیرد

به‌رده‌به‌رد berde berd چه‌پاو [ف] غارت
به‌رده‌به‌رقه berderêqe زوقوم سه‌خت، له ئه‌ره‌وی برووده‌ت
 و بارد توشن [ف] سرمای خشک و شدید، در عربی «برودت»،
 بارد» گویند

به‌رده‌ق berdeq په‌ژاره [ف] غمگینی، افسردگی
به‌رده‌ق‌به‌رده‌ق berdeq berdeq په‌ژاره، دالغه [ف] غم،
 افسردگی

به‌رده‌گلی berdegilî بنویره به‌رذگولوو [ف] نگا **به‌رذگولوو**
به‌رده‌لان berdefan زه‌ق کوچگین [ف] سنگلاخ

به‌رده‌ل‌به‌رد berdef berd به‌رذائیه‌رد [ف] نگا **به‌رذائیه‌رد**
به‌رده‌ل berdelê ده‌روه‌ن‌یگه له قه‌سرشرین [ف] تنگه‌ای در
 قصرشرین

به‌رده‌ملا‌هاتن berde mila hatin توش نازیه‌تی هاتن [ف]
 کنایه از به مصیبتی دچار شدن

به‌رده‌وام berdewam هه‌رآیه‌ری، پایار [ف] بردوام، پایدار
به‌رده‌ه‌پین berd herîn لاناوه له وپاوه وژاوه [ف] اصل
 واژه به معنی سنگ آسیاب کردن است اما کنایه از بیهوده‌گویی

است

به‌رذینه berdfine دیه‌که‌یگه له که‌نگه‌وه‌ر [ف] نام روستایی
 در کنگاور

به‌رز berz بلین، بلینای، له ئه‌وستا (bereze به‌رزه) و
 (beric به‌رچ) و (beriz به‌رز) و (beriza به‌رزا) و
 (berzengh به‌رزه‌نگه) و ئه‌لبورز (horebereze هوره
 به‌رزه) و (herebereze هه‌ره به‌رزه) توسریاس له په‌هله‌وی
 (burjak بورژاک) توسریاس و له لاتین (burg) وه مانای
 بلینای سهر کویه توشن و له کرمانی و فارسی «بورز» توشن
 [ف] بلند، بلندی، در اوستا (breeze برزه) و (beric برج)
 و (berize برزه) و (beriza برزا) و (berzenghe
 برزنگه) نوشته شده و کوه البرز (horebereze هوره‌به‌رزه)
 و (hereberweze هه‌ر به‌رزه) نوشته شده و در په‌لوی
 (burzak بورژاک) به معنی بلند نوشته شده و در لاتین
 (burg) به معنی بلندی کوه و در کرمانی و فارسی «برز»
 گویند

به‌رزاره berzare دیه‌که‌یگه له جووانرو [ف] نام روستایی در
 جووانرود

به‌رزا کردن berza kirdin به‌رز کردن [ف] بلند کردن
به‌رزان berzan (۱) ناویگه کورانه وه مانای بلین (۲) گه‌میگه
 منالانه ک وه گولوو یا گرده‌کان که‌نه‌ئ [ف] (۱) نامی مردانه به
 معنی بلند، بلندقد (۲) نوعی تپله بازی برای کودکان

به‌رزایی berzayî بلینای، بلینای [ف] بلندی
به‌رز بون berz bün بلین بون [ف] بلند شدن، رشد کردن
به‌رز بائر berzi baêr لیژ بنار [ف] پستی و بلندی
به‌رز کردن berz kirdin بلین کردن، هیژ دان [ف] بلند کردن
به‌رز کردنه‌وه berz kirdinewe هیژ دان، بلین کردن [ف]
 بلند کردن

به‌رز گورز berzi gwirz (۱) ورده وهرده کردن (۲) تیار بون
 ئه‌پای کارینگ [ف] (۱) رج‌خوانی و ادعا داشتن (۲) آماده شدن
 برای انجام کاری

به‌رزوو berzû ناویگه کورانه وه مانای بلین [ف] نامی مردانه
 به معنی بلند و رشید

به‌رزوبائر berz û baêr به‌رز و بلین [ف] پستی و بلندی
به‌رز وبلین berz û bifên بلین، بلینگ [ف] بلند
به‌رزه berze (۱) بلینه (۲) دیه‌که‌یگه له گاواره [ف] (۱) بلند

است ۲) روستایی در گهواره

به‌رزهبان berzeban دیکه‌یکه له هلیران [ف] نام روستایی در هلیلان

به‌رزهبلیتی berze bilêni بلندی [ف]

به‌رزهبپای berzepai کسی که کارهای خارج از خانه را انجام می‌دهد که سبک کارهیل دهیشت مال که پد [ف]

به‌رزهدماخ berzedemax گه‌په‌کیگه له کرماشان [ف] محله‌ای در کرماشان

به‌رزهبه‌ق berzeheq نه‌و که‌سه ک له ری کردن وشک و رهق ری که پد [ف] آنکه در راه رفتن خشک و ایستاده راه می‌رود

به‌رزهبزق berzeq ۱) دوزخ ۲) لاناو له به‌د خولق [ف] ۱) بزخ ۲) کنایه از بد اخلاق

به‌رزهبزک berzek به‌رزهبزق [ف] بزخ

به‌رزهبزک بانان berzeki banan ۱) به‌رزهبزق «خوئی ده‌چی و م نیشتمه به‌رزهبزک بانان» ۲) مه‌لیگه له مه‌ته‌له‌یل زونه ک له

به‌رزهبزق دانیشی و مه‌ردم چری و خوئی شاریده‌و ۳) لاناوه له له یلاج [ف] ۱) بزخ ۲) جانوری خیالی که در بلندی می‌ایستد

و مردم را بانگ می‌زند و خود پنهان می‌شود ۳) کنایه از کسی که هیچ کاری جرفریقتن مردم را ندارد

به‌رزهبزگی berzegili بنویره به‌ردگولوو [ف] نگا به‌ردگولوو **به‌رزهبزله‌تته** berzelute هه‌لمه‌قوته، بالابه‌رزبه [ف] انگشت

میانی

به‌رزهبمل barze mil ۱) زانا «گ» ۲) ساو، خاون «گ» [ف] ۱) کنایه از دانا ۲) صاحب، خداوندگار

به‌رزهبناشتای berze naştay ناشتابه‌رزبه، ناشتایگ ک له خوهربان گه‌رم بون بخوئی زوورم له ناو کار [ف] ناشتایی که

در هنگامی ظهر خورند بویژه در هنگام کار وکارگری

به‌رزهبون berzew bün ۱) دیره بون ۲) لاناوه له ترین «ده‌نگئی لی به‌رزهبون» [ف] ۱) بلند شدن ۲) کنایه‌از باد معده

به‌رزهبکردن berzew kirdin بنویره به‌رزبا کردن [ف] نگا **به‌رزبا کردن**

به‌رزهبه‌وایله berze hewayle باده‌وان [ف] باد بادک نخی **به‌رزهبزی** berzi بلیتی، بلیتای، بنویره به‌رز [ف] بلندی، نگا

به‌رز

به‌رزبشا berşa دیکه‌یکه له گاواره‌ئی گوروان [ف] نام روستایی در گهواره

به‌ریق berq ترۆسکه [ف] آدرخش، درخشش

به‌ریق‌شه‌پ berqişer نوویرگی «به‌ریق شه‌پ به‌یده ناود» [ف] نفرینی است، رعد ویرقی از ازل برتو زند

به‌ریق له سه‌رپه‌پین berq le ser perin واق مه‌نن [ف] متعجب ماندن

به‌ریقوتی berqûti بایه‌قۆزت [ف] کوتاه بد قواره

به‌ریق‌چال berqe çal زنان گه‌ورا و دم واز له بیانوا یا کۆیه [ف] گودال بزرگ ناشی از رعد و برق در بیابان یا کوهستان

به‌ریق‌سه‌ر که‌فتن berqe ser keftin جوورئی نووپه [ف] نفرینی است

به‌ریق‌ش berqesh چه‌تون [ف] پُر رو

به‌ریق‌له‌ی دای berqe lê dae جوورئی نووپه، به‌ریق به‌یده ملدا [ف] نوعی نفرین، رعد و برق تو را بزند

به‌ریق‌له‌ملا دای berqe mila dae جوورئی نووپه [ف] نفرینی است، رعد تو را بزند

به‌ریق‌ی berqi ۱) زۆزی ۲) مامر ماشینی [ف] ۱) زود ۲) جوجه یا مرغ ماشینی

به‌ریق‌ش barkeş دیکه‌یکه له باوه‌جانی [ف] نام روستایی در ثلاث باباجانی

به‌ریق‌ل barkef بهره‌نگه، تاشینگ ک که‌ل وه پیه‌و وسید [ف] صخره‌ای که بز کوهی بر فراز آن می‌ایستد

به‌ریق berg ۱) وه‌لنگ، گلا ۲) کرواس «شهرت بوو له داخدا هه‌رگز نه‌خه‌نم - به‌ریق نازیته‌ی له وه‌ر نه‌که‌نم» ۳) به‌ریق [ف]

۱) برگ درخت ۲) لباس ۳) شیر دوشی گله

به‌ریق berig به‌پ، به‌په‌زه‌ق، زه‌قئ ک ره‌نگئ ستویه‌ره و کوچگین ک نیشان ده‌ئد له ویره‌ده ئی شوونه ئاو بویه [ف]

زمین قرمز رنگ که سنگهای بسیار ترد و شکننده دارد و نشان می‌دهد که در گذشته این قسمت آب بوده، لایه‌های اینگونه

زمینها رسوباتی است و به علت سفتی قابل کشاورزی نیست **به‌ریق‌ایله** bergaylige جوورئی سیبیه‌پروسنه‌که [ف] نوعی

پرستو

به‌ریق‌دور berg dür خیات [ف] خیاط

به‌ریق berige ۱) ئیلگی له گیله‌ان ۲) دیکه‌یکه له شیان ۳) دیکه‌یکه له هلیران [ف] ۱) ایلی در گیلانغرب ۲) روستایی

در بخش شیان ۳) روستایی در هلیلان

به‌ریق berge کره‌ت، جار [ف] بار ودفعه

به‌رگه و مورتایه berige û mürtaÿe ده‌سه‌بره، مۆ له به‌نییان نیه‌چوو [ف] بسیار صمیمی، رفاقتی که مو لای درزش نمی‌رود

به‌رماخ bermax کلگه، په‌رئه قاقه‌ز سیکار [ف] کاغذ سیکار آماده توتون

به‌رمال bermaf به‌رمالک [ف] نوعی بافتنی مثل جاجیم برای نماز خواندن

به‌رمالک bermafik جوورئ مه‌ونجه ئه‌پائ جانماز [ف] نوعی جانمازی دستباف که مانند جاجیم بافته می‌شود

به‌رمایه bermaye هوورئگن له سیمانی، ناو برائ فره‌یدوون و ناو گایگه ک فره‌یدوون وه پی شیر دانه [ف] ایلی در سیمانی گوران، همچنین نام برادر فریدون و نام گاوی که فریدون را شیر می‌داده شاید «برمایه» برگرفته از همین نام باشد

به‌رموتی bermûti برموتی، بنووره برموتی [ف] نگا برموتی

به‌رمه berme مه‌ته «گ» [ف] مه‌ته، پرما

به‌رمیت bermît موم که تو هسه‌ل [ف] موم غسل

به‌رنده berinde بنووره به‌رنده [ف] نگا به‌رنده

به‌رنده بۆن berinde bün بردن، پیرووز بۆن [ف] برنده شدن

به‌رئ berû به‌لق، به‌لی، له په‌هله‌وی (belût به‌لوت) تۆسریاس [ف] بلوط، در پهلوی (belût به‌لوت) نوشته شده به‌روژه berûje (۱) خوه‌رگیر، له‌مه‌تاو (۲) به‌ر‌فتاو «گوله به‌روژه ره‌نگ زه‌رد وچه و کال - مل که چ وسایه و سه‌رگه‌رم خیتال» [ف] (۱) آفتابگیر (۲) گل آفتابگردان

به‌ره bere به‌رگ، بنووره به‌رئ [ف] نگا به‌رئ

به‌ره‌ئاوا bere awa به‌رئ ئاوا [ف] کلمه‌ای به معنای خیر و برکت در شیر گوسفندان شما باشد

به‌رته berêt زپوان، بائر [ف] کویر، کویر آبرفتی

به‌رته berête زپوان، بائر [ف] کویری که قبلاً زمینی آبرفتی داشته و اکنون کویر است

به‌رته‌ئ berête بنووره به‌رته [ف] نگا به‌رته

به‌رچه bereçe ده‌ساره، مه‌حسول [ف] محصول، بازده

به‌رچه‌یوه bereçîwe مان کردن ئائم خوسب که «گ» [ف] نهی کردن شخص غیبت کننده، امر به معروف

به‌رچه‌یوه‌دان bereçîwe dan مان کردن [ف] نهی کردن

به‌ره‌پئ bere rê تۆله‌پئ، په‌له‌پئ [ف] راه باریک

به‌ره‌زا berêza (۱) گایگه خوه‌شبوو (۲) ناویگه کورانه [ف] (۱) گیاهی خوشبو که در بهاران می‌روید گیاه پرسیاوشان (۲) نامی مردانه

به‌ره‌زا bereza نووچه و [ف] نخستین فرزند

به‌ره‌زه‌ق berêzeü به‌رته، زپوان [ف] کویر

به‌ره‌ژه berêje گایگه ده‌رمانی ک له کۆیه سه‌ونز که‌ئید و ئه‌پائ بوو‌پرکه «صمغ الانجدان» [ف] گیاه صمغ الانجدان، گیاهی درمانی که در کوهستان می‌روید و شیرهای به رنگ

قهوه‌ای دارد که خاصیت ضد بو و ضد عفونت دارد

به‌ره‌سه‌ئ berêsyelê به‌ره‌سه‌ئگ، دبه‌که‌ئگه له حه‌سه‌ن ئاوا [ف] روستایی در بخش حسن‌آباد

به‌ره‌فتاو bereftaw به‌روژه [ف] آفتابگردان

به‌ره‌ک berek به‌رۆک، یه‌قه [ف] یخه، گریبان

به‌ره‌ک گرتن berek girtin یه‌قه گرتن، خفت که‌سه‌ئ گرتن [ف] یخه‌ی کسی را گرفتن، خفت کسی را چسپیدن

به‌ره‌مگورئ beremgwirê لاسامه، وه‌فر و واران سه‌خت [ف] هوای طوفانی که به سختی می‌توان آمد و شد کرد

به‌رنده berende (۱) به‌رنده (۲) پاشگر هاوردن، له ئه‌وستا (berent به‌رهنه‌نت) تۆسریاس [ف] (۱) برنده در بازی و... (۲۰۰۰) پسوند به معنی آوردنده، در اوستا (berent برنت) نوشته شده

به‌ره‌نگه bernge تاشئ ک که‌ل وه پی‌ئه و سئ، بنووره به‌رکه‌ل [ف] نگا به‌رکه‌ل

به‌رهو berew (۱) بی‌رهو (۲) وازکه [ف] (۱) پس بده (۲) باز کن

به‌ره‌وا berewa (۱) بی‌ره‌و (۲) وازئ بکه [ف] (۱) آنرا پس بده (۲) آنرا باز کن

به‌ره‌وان berewan به‌رئکه‌ر، به‌رئوان، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «بئریقان، مه‌پدۆش» تۆشن [ف] شیر دوش، در دیگر گویشهای کردی «بئریقان، مه‌پدۆش» گویند

به‌ره‌ئ bereÿ ئه‌وه بی‌ئه [ف] آنرا بده

به‌ره‌ئین bereÿ pê بی‌ره‌ئ پی [ف] آنرا به او پس بده

به‌رئ berê به‌ره، به‌رگ [ف] دوشیدن گله

به‌رئ berî مییه‌ئ تئۆل کړکړی [ف] گوسفندی که پیشانی‌اش راه راه باشد

به‌ری ئاوا berê awa به‌ره ئاوا [ف] نگا به‌ره‌ئاوا

به‌ریئا berêa (۱) بی‌ریئا (۲) واژئ بکه [ف] (۱) آنرا باز کن (۲) آنرا پس بده

به‌رید berîd قاسوو، خه‌ور ره‌سن [ف] پیک

به‌ریشای berîşay دیه‌که‌یگه له گاواره‌ئ گوران [ف] نام روستایی در گهواره

به‌ریقه berîqe چوو‌ه‌زنا، بنوو‌ه به‌رده‌ره‌قه [ف] نگا به‌رده ره‌قه

به‌ری کردن berê kirdin به‌ره کردن [ف] دوشیدن گله

به‌ری کەر berê ker به‌ره‌وان [ف] شیر دوش

به‌ریه‌زمه beryezime (۱) دۆری کردن و دالته نیا (۲) دۆری کردن وهامیاری نیا له باوه‌ت مألیهو «به‌ریه + زمه = زمنه‌ت مه‌ن» [ف] (۱) تحریم کردن، قطع رابطه کردن، منزوی کردن (۲) تحریم اقتصادی، «زمه» یا «زمنه‌ت» به معنی اندوختن و پس‌انداز است

به‌ریه‌زمه‌دان beryezime dan دۆری کردن، دۆری کردن و دالته نیا [ف] تحریم اقتصادی کردن، به انزوا کشانیدن

به‌ز bez پی، پییه [ف] پیه

به‌زاز bezaz پارچه فرووش [ف] پارچه فروش

به‌زازی bezazî پارچه فرووشی [ف] پارچه فرووشی

به‌ز bezr تۆیه م [ف] تخم گیاه یا غله، بذر

به‌زپاش bezr paş (۱) مه‌کینه‌ئ تۆیه م خەر (۲) ئایم به‌ز خەر [ف] (۱) دستگاه بذر پاش (۲) کسی که با دست بذر را می‌پاشد

به‌زپاشی bezr paşî بذر انداختن

به‌زپاشین bezr paşîn هه‌نه‌ن به‌ز خسن [ف] بذر پاشی

به‌زخسن bezr xisin به‌زپاشی [ف] بذر انداختن

به‌ز له ناو bezr le naw هیز دان خه‌رمان و ماسییه وه ئه‌مار بردن [ف] برداشت محصول و بردن آن به انبار

به‌زگ bezig به‌زه، به‌زئ [ف] غمگین و پریشان

به‌زگر bezger بنوو‌ه وه‌رزیر [ف] برزگر، نگا وه‌رزیر

به‌زم bezm (۱) شای وه‌له‌په‌رکی (۲) به‌زم موسیقی (۳) خوسپ و ئوون گرتن [ف] (۱) شادی و پایکوبی (۲) بزم، مقام

موسیقی (۳) غیبت و عیب جویی کردن

به‌زماوهرد bezmawerd یه‌خنی «گ» [ف] نگا یه‌خنی

به‌زمگا bezmga شوونه‌به‌زم [ف] بزمگاه

به‌زم و به‌زم bezm û rêzm هه‌یت و هۆت [ف] بزم و رزم

به‌زوو bezû به‌زه‌و، خوه‌زه‌و «ل» [ف] آرزو

به‌زوو وه خوه‌ئ bezû we xwey ئاره‌زوومه‌ن «ل» [ف] آرزومند

به‌زه beze (۱) دلنه‌رمی، له په‌هله‌وی (beçek به‌چه‌ک) و (kezeb به‌زه‌ک) و (bezeg به‌زه‌گ) تۆسریاس (۲) گونا

(۳) خه‌مین [ف] (۱) ترحم، در په‌لوی (beçek بچه‌ک) و (bezek بزه‌ک) و (bezek بزه‌ک) نوشته شده (۲) گناه (۳) حالت غمگانه

به‌زه‌تار bezetaw چۆلک پی ئه‌رائ ته‌ره‌گ ده‌س و پا و... [ف] پیه تفیده برای ترک دست و پا و...

به‌زه bezew خوه‌زه‌و [ف] ایکاش، آرزو

به‌زه‌یی bezeyî دلنه‌رمی [ف] ترحم

به‌ژن bejn بنوو‌ه بالا [ف] نگا بالا

به‌ژن و بالا bejn û bafa قه‌د و قامه‌ت [ف] قد و قامت

به‌س bes (۱) به‌سه، چشتئ تر نیه‌توام، له ئه‌وستا (ves فه‌س) و له په‌هله‌وی (ves فه‌س) و له هه‌خامه‌نشی (vesye فه‌سیه) تۆسریاس (۲) به‌س تلایاق (۳) به‌س دیوار (۴) به‌سان [ف] (۱) بس، کافی، در اوستا (ves وس) و در په‌لوی (ves وس) در متون هخامنشی (vesye وسیه) نوشته شده

(۲) واحد بست تریاک (۳) بست (۴) بستن

به‌سا besa ئه‌ق به‌سی [ف] او بست

به‌سات besat (۱) بنوو‌ه بسات (۲) به‌ن به‌سات (۳) ناویگه کوپانه [ف] (۱) نگا بسات (۲) فراهم کردن مقدمات (۳) نامی مردانه

به‌ساد besad به‌سا [ف] بست

به‌سارا besara به‌سادا [ف] آنرا بست

به‌سارهو besarew به‌سادو [ف] دوباره بست

به‌ساس besas به‌سایه [ف] بسته است

به‌ساسا besa sa له‌ئ نوو به‌ساس [ف] دوباره بسته است

به‌ساسان besa san ئه‌وانه به‌ساس [ف] آنها را بسته است

به‌سان besan (۱) ئه‌وان به‌سان (۲) به‌ئ ک په‌لگ تیرکه‌وان وه بی به‌سنه‌و [ف] (۱) آنها بستند (۲) زهی که با آن کش تیر و کمان می‌بندند

به‌سبار besbar سه‌به‌سبار [ف] مثلاً

به‌سبویون bes bûn به‌سبۆن [ف] کافی بودن

به‌ش beş (۱) به‌خش، له‌ئوستا (bej به‌ژ) و له‌په‌له‌وی (bexş به‌خش) تۆسریاس (۲) دابه‌ش کردن «به‌شبه‌شینه‌و کردن» (۳) پاژ، پارچه «دنیا چوار به‌شه» (۴) له‌توان خوم «به‌ش وه‌حال خوم کاردان خمه‌ری» (۵) که‌سیگ ک‌تویه‌نید مار و ئه‌قره‌و بگریڭد، له‌مه‌زديه‌سنا «به‌شی، بوجی، هه‌شی» ناو بریایه ک‌چمانی ناو هژها یا نه‌خوه‌شییگه ک‌پیاژ پاک هه‌گ‌دهس وه‌داوان ئه‌مشاسپه‌ندان و خودایل بوو له‌ئافات و ئاته‌شه‌یل و نه‌خوه‌شیه‌یل دۆره‌و بوود، هه‌شی له‌زوان کوردی وه‌مار تۆشن (ف) (۱) به‌خش، سه‌م، در اوستا (bej به‌ژ) و در په‌لوی (bexş به‌خش) نوشته شده (۲) تکه‌تکه کردن (۳) جزء، قسمت (۴) درحد توان خود (۵) کسیکه توانایی گرفتن مار و عقرب... را دارد، در مزديسنا از «بشی، بجی، هشی» نام برده شده که گویا نام دیو یا بیماری باشد و مرد پاک باتوسل به امشاسپندان و ایزدان از بلیات و آفات و دیوان در امان خواهد بود، «هشی» در زیان کردی به معنی مار است

به‌شاکردن beşa kirdin به‌شه‌و کردن (ف) تقسیم کردن

به‌شاکر beşa ker ئه‌و که‌سه ک‌چشتی به‌ش که‌ئید (ف) مقسم

به‌شبردن beş birdin له‌مالیگ به‌شیگ بردن (ف) سهم بردن

به‌شبر beş ber میرات گر (ف) وارث

به‌شبه‌ش beş beş له‌ت له‌ت (ف) پاره‌پاره، تکه تکه

به‌شبه‌شاکردن beş beşa kirdin به‌شبه‌شه‌و کردن (ف) قسمت قسمت کردن

به‌شبه‌ش‌کردن beş beş kirdin به‌شبه‌شا کردن (ف) تکه تکه کردن، قسمت قسمت کردن

به‌شبه‌شه‌وکردن beşbeşew kirdin به‌شبه‌ش کردن (ف) قسمت قسمت کردن

به‌شدار beşdar (۱) که‌سێ ک‌تویه‌نی مار و ئه‌قره‌و بگریڭد (۲) خاوه‌ن به‌ش (ف) (۱) کسی که توانایی گرفتن مار و عقرب... را دارد (۲) سه‌م

به‌شداربوون beşdar bün به‌شیگ له‌کاریگ ئه‌نجام داین (ف) قسمتی از کاری را انجام دادن

به‌شداری beşdarî خاوه‌ن به‌ش بوون (ف) شرکت کردن

به‌شهره‌قان beşreqan به‌چره‌قان، چه‌ر نیمه‌پوو (ف) گرمای شدید ظهر

به‌سته beste چه‌ره، ده‌سه (ف) بسته

به‌سته‌نی besteni شیر وشه‌که‌ر یه‌خ دریای، له‌زاراوه‌یل تره‌گ کوردی «دۆندرمه، بوزه» تۆشن (ف) بستنی، در دیگر گویشهای کردی «دۆندرمه، بوزه» گویند

به‌سدانه besidane ئه‌پاژ تویه به‌سه (ف) شما را بس است

به‌سده beside ئه‌پاژ ت به‌سه (ف) تو را بس است

به‌سراوی besrawî ناویگه ژنانه (ف) نامی دخترانه

به‌سریا besirya به‌سیا (ف) بسته‌شد

به‌سریاس besiryas به‌سیاس (ف) بسته شده‌است

به‌سریاسا besiryasa به‌سریاسه‌و (ف) بسته شده است

به‌سریاسه‌و besiryasew به‌سیاسه‌و (ف) بسته شده است

به‌سریاگ besiryag به‌سریان (ف) نگا **به‌سریان**

به‌سریان besiryan (۱) به‌سریا (۲) به‌سیان (ف) (۱) بسته شدند (۲) ناتوانی داماد در شب زفاف

به‌سریانه besiryanane به‌سیانه (ف) بسته شده‌اند

به‌سریانه‌سا besiryanesa به‌سیانه‌سا (ف) به هم بسته شده‌اند

به‌سریانه‌سه‌و besiryanesew به‌سیانه‌سه‌و (ف) بسته شده‌اند

به‌سریانه‌و besiryanew به‌سیانه‌و (ف) به هم بسته شده‌اند

به‌سریای besiryaê به‌سیای (ف) بسته شده

به‌سریایه besiryaê به‌سیایه (ف) بسته شده است

به‌سزوان besizuwan لاناوه‌له به‌دبه‌خت (ف) کنایه از بیچاره، بسته زیان

به‌سگردن bes kirdin (۱) به‌سبوون (۲) ناوجی کردن «ل» (۳) کوتا هاتن له‌قسیه کردن (ف) (۱) کافی بودن (۲) میانجی گری کردن (۳) کوتاه آمدن در گفتگو

به‌سه bese (۱) چه‌ره، به‌سته (۲) کافی‌یه (۳) ناویگه ژنانه (ف) (۱) بسته (۲) کافی است (۳) نامی زنانه

به‌سه‌زوان besezuwan به‌سزوان (ف) بسته زیان، بیچاره

به‌سی besî ئه‌ق به‌سا (ف) او بست

به‌سیا besya (۱) به‌سریا (۲) نه‌تویه‌نسن له‌شه‌و سۆر (ف) (۱) بسته شد (۲) ناتوانی داماد در شب زفاف

به‌سیئا besiêا به‌سیدا (ف) می‌بندد

به‌سیاس besyas به‌سریاس (ف) بسته شده است

به‌سیاگ besyag به‌سیا (ف) بسته شده

به‌شقه‌ره beşqere یه‌کئی له ئیله‌یل چووین، گاهس بنه‌چه‌کیان وه (به‌شخوره) یه‌کئی له کوره زانگان کاوه‌ئ ئاسنگهر و دامه‌زیننه‌ر دودمان گووده‌رزیه‌یل بره‌سید [ف] یکی از ایلات چوبین که شاید نسبشان به (beşxure) بشخوره) یکی از نوادگان کاوه‌ آهنگر و بنیانگذار دودمان گودرزبان برسد

به‌شکا beşka به‌شکم، گاهس [ف] شاید، گرفتیم که

به‌شکردن beş kirdin (۱) به‌شه‌و کردن (۲) ره‌سین، به‌س کردن (۲) نه‌زینگ ک سهد نال‌ه‌ق دووای ده‌ئیدو «سه‌ریا» به‌شئ که‌ئد [ف] (۱) تقسیم کردن (۲) کفایت کردن (۳) نذری که توسط سید اهل حق دعا داده شده و توسط «سریا» تقسیم می‌شود

به‌شکم beşkim به‌لکم، به‌شکا [ف] شاید که ...

به‌شکه beşke ده‌سور وه به‌شه‌و کردن [ف] امر به تقسیم کردن

به‌شکه‌ر beşker به‌شاکه‌ر [ف] مقسم

به‌شکه‌م beşkem (۱) به‌شکم، به‌شکا (۲) م به‌شا که‌م [ف] (۱) شاید که (۲) من تقسیم می‌کنم

به‌شگ beşg بنووره ئانگوو [ف] شبنم، نگا ئانگوو

به‌شمشیره beşimşêre جوورئ چیخ نه‌خشاره [ف] نوعی «چیخ» نقشدار

به‌شهر beşer بنیایم [ف] بشر، آدم

به‌شی‌حه‌مه‌جان beşî heme can دیه‌که‌یگه له جووانپو [ف] روستایی در جوانرود

به‌شی‌ناوخاس beşî nawxas دیه‌که‌یگه له جووانپو [ف] نام روستایی در جوانرود

به‌قا beqa باقی مه‌نین، ئه‌ره‌وییه [ف] بقاء

به‌قال beqaf چشت فرووش [ف] بقال

به‌قال قنگ وسان beqaf qing wisan لاناوه له فیس و من من «به‌قال قنگ له لئ و سایه» [ف] کنایه از غرور و خود ستایی، طلبکارانه نگرستن

به‌قانن beqanin ده‌نگ به‌قه‌به‌ق [ف] صدای بز

به‌قاویه‌فا beqaû befa هه‌رائ هه‌ری [ف] بقاء و وفا

به‌قوبوول beqî bûl ده‌نگ کاوپه نیر یا بز له هه‌ئین په‌پین [ف] صدای گوسفند یا بز نر هنگامی که به سن جفت خواهی رسیده باشد

به‌قبه‌قوو beq beqû ده‌نگ که‌مووته‌ر، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «گمه‌گم» و له سه‌کزی «به‌قور به‌قور» ئوشن [ف] صدای بق بقو کبوتر، در دیگر گویشهای کردی «گمه‌گم» و در سکزی «بَقور بَقور» گویند

به‌قهم beqem (۱) زیورده (۲) کال (۳) لاناوه له بئ شهرت و په‌یمان [ف] (۱) غلات رسیده (۲) کمرنگ، هر چیزی که زود کم رنگ شود (۳) کنایه از سست پیمان

به‌قیه beqiye ته‌قه‌ل‌داین [ف] بخیه

به‌ک bek قوپواک «گ» [ف] قورباغه، وک

به‌کره bekre قرقره [ف] قرقره

به‌کره‌له‌بان bekre le ban جوورئ تفه‌نگه [ف] نوعی تفنگ

به‌گ beg (۱) گه‌ورا، گه‌ورائ ئیل و ئایینی، له ئه‌وستا

(bege به‌گه) تۆسریاس و له لاتین (big) و له ده‌سنۆسه‌یل هه‌خامه‌نشی (beg به‌غ) وه مانائ خوداس و له ئه‌وستا (begudate به‌غوداته) واته «به‌غداد» واته «شوووه‌وار

عه‌دل و داد» و له په‌هله‌وی (begubext به‌غوبه‌خت) وه مانائ کامه‌ران له به‌خشایش خودا تۆسریاس وله تۆرکی

«ئۆزبه‌گ، به‌گتاش، به‌یگم» ئوشن (۲) پاشگر ناوه وه مانائ گه‌ورا [ف] (۱) بزرگ، بزرگ ایل یا بزرگ آیینی، در اوستا

(bege بگه) نوشته شده و در لاتین (big) و در هخامنشی (beg به‌غ) به معنای خداست و در اوستا (bexudate

بغوداته) «بغداد» یا «محل عدل و داد» آمده و در پهلوی (begubext بغوبخت) به معنی بهروز از بخشایش ایزدان

آمده و در ترکی «اوزیگ، بگتاش، بیگم» آمده (۲) بیگ

به‌گتاشی begtaşî تایفه‌یگ له یارسان ک هانه تۆرکیه و شه‌وره‌وی [ف] تیرای از یارسان در ترکیه و شوروی و تفاوت‌هایی

با مردم یارسان ایران دارند

به‌گزاده begzade (۱) به‌گزایه (۲) ناویگه ژنانه (۳) دیه‌که‌یگه له ئارۆن ئاوا [ف] (۱) بیگزاده، خانزاده (۲) نامی زنانه (۳)

روستایی از توابع اسلام آباد غرب

به‌گزایه begzaýe بنووره به‌گزاده [ف] نگا به‌گزاده

به‌گل begif به‌ئه‌ل، شاتییه [ف] خرد شده‌ی کشک که آنرا با آب و خرما و روغن مخلوط کرده و از آن حلوا سازند

به‌گم begim (۱) ناویگه ژنانه (۲) سووکه ناو به‌گه میر و ... (۲) وشه‌ئ حرمت نان له ئه‌رواو [ف] (۱) نامی زنانه (۲) مخفف

بگ میر (۳) کلمه احترام به ارباب

به‌گی begî سووکه ناو به‌گمؤراد، به‌گ مامهد [ف] مخفف بگمرد، بگمحمد

به‌ل bel (۱) بزُن گووش لؤل (۲) دارالؤس (۳) زت، زتن (۴) دریز «مل به‌ل، به‌له پا» (۵) تاوداین گون [ف] (۱) بز گووش پیچیده (۲) آویزان (۳) برجسته (۴) بلند (۵) راست کردن آلت تناسلی

به‌لا bela بیّه لا [ف] کنار بزُن

به‌لا befa بلا، ئافهت [ف] بلا

به‌لابؤن bela bün تاو داین [ف] راست کردن آلت تناسلی

به‌لادان beladan تاو دان [ف] راست کردن آلت تناسلی

به‌لارؤق befa rû گیایگه خاردار [ف] گیاهی خاردار

به‌لا کردن bela kirdin تاو داین [ف] راست کردن آلت تناسلی

به‌لا گەردان befa gerdan قه‌زا گر [ف] بلاگردان

به‌لالؤک befaîük آلبالوی وحشی [ف]

به‌لامک befamik بنووره بلاوک [ف] نگا بلاوک

به‌لان belan دؤیه‌ت بالغ و بازپه [ف] دختر جوان و بالغ

به‌لانجی belancî بنووره لامنجی [ف] نگا لامنجی

به‌لاره‌ته‌ره bela we terê دیه‌که‌یگه له چه‌رداوپ [ف] نام روستایی در چرداول

به‌لاره‌مشکه bela we hişke دیه‌که‌یگه له چه‌رداوپ [ف] روستایی در چرداول

به‌لبه‌له‌کانی belbelekanî شاخ جه‌نگ کاور، لاناوه له ده‌رگیر بؤن ئه‌ول زه‌فتی رووژگار له زاراوهریل تره‌ک کوردی «به‌ربره‌کانی» ئوشن [ف] شاخ به شاخ شدن گوسفندان، کنایه از به جنگ مشکلات رفتن

به‌لخ befx تارمایی «ه‌ه‌وا بی وه به‌لخ، زه‌مین بی وه تووز - ئه‌ق چق فیله‌ته‌ن به‌ی چق ئه‌شکه‌پووس - پائی چه‌پ دانه گه‌ز له به‌ک چینه قین - تاج زه‌رینیان ته‌مام بی وه خؤن» [ف] تاریکی محسوس، گرفتگی هوا

به‌لشت belışt دیه‌که‌یگه له بیله‌وار [ف] روستایی در بیله‌وار

به‌لغهم belxem ئاخ تف [ف] بلغم

به‌لقور belqû کونائیل هاو ره‌دیف له قه‌ئ پله ئه‌پرائ چفت کردن له ناو به‌ک [ف] سوراخهای موازی در تیر اصلی پله چوبی جهت چفت کردن پایه‌ها درتیر اصلی

به‌لکا beka به‌شکا، به‌شکم [ف] بلکه

به‌لکم bekim به‌شکم، له کرمانی «به‌لکه‌م» ئوشن [ف]

بلکه، شاید

به‌لکه befke به‌لکم [ف] بلکه

به‌لکینه belikîne به‌لگینه [ف] زبان کوچک

به‌لگ belig به‌لگه‌ئ گووش [ف] نرمه‌ی گووش

به‌لگ befg (۱) په‌ره‌ئ گول (۲) وه‌لنگ (۳) په‌ره‌ئ قاقه‌ز [ف] (۱) گلبرگ (۲) برگ (۳) برگ کاغذ

به‌لگه befge (۱) په‌ره‌ئ قاقه‌ز (۲) قه‌یسی (۳) به‌لگ (۴) ماک لؤت [ف] (۱) برگ کاغذ، سند کاغذی (۲) قیسی (۳) نرمه‌ی گووش (۴) غضروف بینی

به‌لگه‌گرتن befge girtin جه‌واز گرتن [ف] مجوز گرفتن

به‌لگه‌ئ گووش befgey gûş نه‌رمه‌ئ گووش [ف] نرمه‌ی گووش

به‌لگه‌ئ لؤت befgey lüt ماک لؤت ک لؤته‌وانه که‌نه لی [ف] غضروف بینی که «لؤته‌وانه» به آن وصل می‌شود

به‌لگینه beligîne به‌لکینه [ف] زبان کوچک

به‌لم befm سرؤت مه‌نخ، که‌ئ ژه‌لم، له سمنانی (befm) به‌لم) وه گیای ه‌رزه ئوشن [ف] ساقه گندم و جو چند سال قبل، در گویش سمنانی (befm) بلم) به گیاه هرز گویند

به‌لمانه befmane (۱) به‌کئ له تیره‌یل ئیئل زه‌نگنه (۲) دیه‌که‌یگه له مایه‌شت [ف] (۱) یکی از تیره‌های ایل زنگنه (۳) روستایی در مادیدشت

به‌لم‌دهو befmi dew په‌کله‌و [ف] شخص درشت اندام و بی غیرت

به‌لموو befmu په‌کله‌و [ف] شخص درشت اندام و بی غیرت

به‌لق belü به‌لق، به‌لی [ف] بلوط

به‌لؤتته‌ک belütinek بنووره پیکنه [ف] نگا پیکنه

به‌لقجال belü çaf کؤیه‌یگه له هلیران [ف] کوهی در هلیران از توابع ایلام

به‌لؤچستان belüçistan دیه‌که‌یگه له سؤنقؤر [ف] روستایی در سنقر

به‌لؤکه belüke کورگه، له زاراوهریل تره‌ک کوردی «میتکه»، قیتکه، چوچه‌له، نیوهر، چیلکه» ئوشن [ف] چوچوله، در دیگر گویشهای کردی «میتکه، قیتکه، چوچه‌له، نیوهر، چیلکه» گویند

به‌له bele (۱) تاو دریاس، دارالؤسه (۲) بیّه له... [ف] (۱) آویزان است (۲) بزُن به....

به‌له‌بزان belebizan ديه‌كه‌يگه له پاوه [ف] نام روستايي در پاوه

به‌له‌به‌ل bele bel دارالوقس [ف] آويزان

به‌له‌پا belepa تنپو، پادريژ [ف] بادپا

به‌له‌تن beletin په‌له‌تنگ «ل» [ف] رسن بافته شده

به‌له‌چه beleçe (١) به‌له‌چه‌ك (٢) به‌له‌مرك (٣) كه‌له‌بچه (٤)

به‌ترئ [ف] (١) كدوي برش داده شده و خشك کرده (٢) آرنج (٣)

دستبند (٤) لرزش در اثر سرما

به‌له‌چه‌ق beleçeçq به‌له‌مرك [ف] آرنج

به‌له‌چه‌ك beleçeçek (١) به‌له‌چه (٢) لاناوه له نئرينه [ف] (١)

كدوي برش داده شده و خشك کرده (٢) كنايه از آلت تناسلي

به‌له‌چه‌كردن beleçeç kirdin چه‌وشه‌نه كردن [ف] در اثر

سرما لرزیدن

به‌له‌د befêd شاره‌زا، زانا [ف] راهنما، بلد

به‌له‌دي befêdî شاره‌زايي [ف] بلدي

به‌له‌ده befêde شاره‌زا، زانا [ف] راهنما

به‌له‌ريقه belerîqe به‌له‌فيقه «ل» [ف] اسهال

به‌له‌زووان belezuwan (١) زئيز به‌سزووان (٢) به‌لگينه [ف]

(١) سليطه، پر حرف (٢) زبان كوچك

به‌له‌سه belese بنوپره به‌له‌فيشكه [ف] نگا به‌له‌فيشكه

به‌له‌فای befêfay (١) ديه‌كه‌يگه له مائه‌شت (٢) به‌له‌پا [ف]

(١) روستاي سيد نقی در ماديدشت (٢) تيزپا، تندرو

به‌له‌فيقه belefîre به‌له‌ريقه [ف] اسهال

به‌له‌فيشكه belefîşke (١) به‌له‌سه (٢) فه‌قاره [ف] (١) بيماري

تسلسل ادرار (٢) فوران مايعات بويژه ادرار

به‌له‌ك belek (١) به‌ليه‌ك (٢) سه‌ونزه‌پق (٣) لاناوه له بين

ئه‌رزشت [ف] (١) گياه شيرين بيان (٢) سبزه گون (٣) كنايه از

بي ارزش

به‌له‌كان belekan به‌له‌كان، بلكان [ف] نگا بلكان

به‌له‌كانك belekanik بق، بايه‌قوش [ف] جغد

به‌له‌كو belekew ديه‌كه‌يگه له ناوده‌روه‌ن [ف] روستايي در

ناودرون

به‌له‌گ befêg به‌له‌ئ، به‌له‌د [ف] بلد، بلده

به‌له‌گوشه belegûşe گيايگه ك وه‌لنگه‌يل پيه‌ئن دئري و

گوله‌يل چهرمن [ف] گياهي با برگهاي پهن و گلهاي سفيد رنگ

به‌له‌م befem كه‌له‌ك [ف] قايق

به‌له‌ماچگ belemaçig (١) به‌له‌ماچه، به‌له‌ماچي (٢) به‌له

مرك [ف] (١) ماهيچه ساق پا (٢) آرنج

به‌له‌ماچه belemaçe به‌له‌ماچي [ف] ماهيچه ساق پا

به‌له‌ماچي belemaçê به‌له‌ماچه [ف] ماهيچه ساق پا

به‌له‌مرك belemirk به‌له‌نيسك، به‌له‌نير، قنگانيسك، كور

نيسك، قوزانيسك، ئارنج، مرك، نيسك [ف] آرنج

به‌له‌نير belenêr (١) به‌له‌نيسك، به‌له‌مرك (٢) گيسكه نير [ف]

(١) آرنج (٢) بز نر

به‌له‌نيسك belenîsk به‌له‌مرك، قنگانيسك، نيسك [ف] آرنج

به‌له‌وان belewan ديه‌كه‌يگه له سه‌رپيه‌ل [ف] نام روستايي

در سرپل نهاب

به‌له‌وره‌ن beleweren كه‌ل كويه‌ئ سئ سائه [ف] قوچ سه

ساله

به‌له‌ئ befeÿ (١) ئه‌ري، ئا (٢) شاره‌زا [ف] (١) به (٢)

دانستن، بلد، بلده

به‌له‌ئه befeÿe (١) به‌له‌ده، شاره‌زا (٢) ئه‌ق به‌له‌ده [ف] (١)

راهنما (٢) ميداند

به‌له‌ئ belî به‌له‌ئ، به‌پق «ل» [ف] بلوط

به‌له‌ئ befê به‌له‌ئ، ئه‌ري [ف] آري، به

به‌له‌ئ be lê ده‌ئ، بيته‌ئ [ف] او را بز

به‌له‌ئ belîtig به‌له‌كينه، به‌لگينه [ف] زبان كوچك

به‌له‌ئ belîçe په‌ن، كار گن [ف] كار ناشايست

به‌له‌ئ belîl جارچي [ف] جارچي، آنكه خبري را جار زند

به‌له‌ئ belyek به‌له‌ك [ف] گياه شيرين بيان

به‌م bem (١) م به‌م «به‌مه‌ئ ماله» (٢) به‌رنده بووم «له‌ئ

به‌م» (٣) ته‌قه‌مه‌ئي (٤) ده‌نگ قه‌ق (٥) بيته‌م «چه‌ئ به‌مه‌ پيد؟

« (٦) بيته‌مه‌ئ «به‌مه‌ ناو گووشد» [ف] (١) ميبرم (٢) برنده

ميشوم (٣) بمب (٤) صدای كلفت (٥) بدهم (٦) بزمن

به‌مه‌ئ bambay هه‌له‌لبشيو [ف] بامبول

به‌مله‌گوزان befêgûzan چنگه‌شيو، بشيو [ف] در هم و

برهم

به‌موو bemû كويه‌يگه له دالاهوو [ف] كوهي در دالاهو

به‌مه‌ پئ beme pê بيته‌مه‌ پئ [ف] به او بدهم

به‌مه‌ ئ beme lê بيته‌مه‌ ئ [ف] او را بزمن

به‌ن ben (١) مه‌چيري ك له خوري يا مق دئس كرياس (٢)

ئه‌وان به‌ن (٣) به‌ند، هه‌ر چشتي ك ئه‌رائ به‌سان بوو (٤) ئه‌من

کردن، آرام کردن «کەس بەنێ نییه کەتێد» (۵) رەزم «بەن بەن گیانم ژان کەتێ» (۶) پەروار کردن «بگەرێ بەن» (۷) بەن خسن، هه‌لگرتن مۆ دەم چەو (۸) زەنجیر، بەند، له‌ ئه‌وستا (bende به‌نده) و (bend به‌ند) تۆسریاس (ف) (۱) نخ (۲) می‌برند (۳) بند (۴) آرام کردن (۵) عضو بدن (۶) پەروار کردن (۷) برداشتن موی زائد صورت (۸) بند، زنجیر، در اوستا (bende به‌نده) و (bend بند) نوشته شده

به‌ن‌ئه‌ناز ben enaz دەم چەو هه‌لگر (ف) آرایشگر زنان

به‌نا bena ئوسای میعماری (ف) بنا

به‌نام benam به‌ئ نام (ف) بدنام

به‌نامی benamî به‌ئ نامی (ف) بدنامی

به‌نان benan (۱) ئه‌ول خوه‌تانه و به‌نه (۲) له‌ لیان به‌نه (۳) پاشگر به‌سان «یه‌خ به‌نان، پێ به‌نان» (۴) بیته‌نان (ف) (۱) با خود می‌برند (۲) از آنها می‌برند (۳) هنگامه، عنفوان (۴) آنها را بدهید

به‌نایی benayî کار به‌نا، کار ئساکار ساختمانی (ف) بنایی

به‌ن‌برین ben birîn (۱) لاناوه له‌ بێ حرمتی کردن (۲) دروو وەتن (ف) (۱) کنایه از بی حرمتی کردن در جمع (۲) دروغگویی **به‌نبوون** ben bûn به‌نبۆن، نیشته‌جی بۆن، مهن (ف) ماندگار شدن، بند شدن

به‌ن‌به‌قاو beni beqaw هه‌پت هۆت (ف) تشریفات و بیا و بپرو

به‌ن‌جگەر beni ciger لاناوه له‌ منال (ف) کنایه از فرزند

به‌نچین bençîn بنیش «ل» (ف) بنشین

به‌ن‌خسن ben xisin مۆ هه‌لگرتن (ف) آرایش کردن دختران

به‌ند bend زنان، زندان (ف) زندان، بند

به‌ندان bendan به‌نان «یه‌خ به‌ندان» (ف) عنفوان

به‌ندووش bendûş جوورێ کووله‌پشتی (ف) نوعی کوله‌پشتی

به‌ندوول bendûf فه‌نەر سات (ف) پاندول ساعت

به‌نده bende به‌نه، به‌شەر (ف) بنده

به‌ندهر bender (۱) ناویگه کورانه (۲) له‌نگه‌رگا (ف) (۱) نامی مردانه (۲) بندر

به‌ندیخانه bendîxane زندان (ف) زندان

به‌ن سیموکه bensîmuke بنووره سیموکه (ف) نگا سیموکه

به‌ن‌قەن beni qen لاناوه له‌ بێ ئه‌رزشت (ف) کنایه از بی

ارزش

به‌نکەشی benkeşî پەر کردن کەل کونائ دیوار (ف) بندکشی

کردن دیوار

به‌نکە‌له‌مه ben kefeme به‌نێ ک‌ که‌له‌مه وه‌ پێ به‌سنه مل‌ گا (ف) بندی که با آن «که‌له‌مه» را به‌ گردن گاو بنه می‌بندند

به‌نکیشی benkîşî بنووره به‌نکەشی (ف) نگا به‌نکەشی

به‌نگ beng شادانه، له‌ ئه‌وستا (bengh به‌نگه) تۆسریاس و له‌ زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «به‌نگله، به‌نگله‌ژ یله» جوورێ گیاس (ف) گیاه بنگ، در اوستا (bengh به‌نگه) نوشته شده که شاید همان بنگ باشد

به‌نگا bengâ به‌نگه، به‌نیه، له‌ ئه‌وستا (vengh فه‌نگه) وه‌ مانائ جی گرتن، جی کردن تۆسریاس له‌ زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «وه‌نگه: جی‌به‌نیه» تۆشن (ف) سد، در اوستا (vengh فه‌نگه) به‌ معنی جای گرفتن و جا کردن نوشته شده و در دیگر گویشهای کردی «وه‌نگه: جای سد» گویند

به‌نگل bengîl شاتیه، بنووره به‌گل (ف) نگا به‌گل

به‌نگه bengê به‌نیه، بنووره به‌نگا (ف) سد، نگا به‌نگا

به‌نگه‌ز bengez به‌ن ئه‌نازه گرتن جوولیا (ف) بندی که بافنده با آن بافتنی را اندازه می‌گیرد

به‌ن‌گیان beni giyan (۱) لاناوه له‌ منال (۲) هاز و تووان (ف) (۱) کنایه از فرزند (۲) توان، نیرو

به‌ن‌گیان برپائ beni giyan birîaê لاناوه له‌ ناتووان

بۆن (ف) کنایه از ناتوانی

به‌نه bene (۱) به‌نده (۲) بیته‌نه ... «به‌نه لی» (ف) (۱) بنده (۲) بزئید به ...

به‌نه‌بنی bene binê مه‌لوه‌ن، سه‌بات (ف) منطقه

به‌نه‌ری benerî لانه‌مائی خه‌ریگه (ف) نژاد نوعی‌الاغ

به‌نه‌نی benenî دیه‌که‌یگه له‌ ریژاو (ف) روستایی در ریجاب

به‌نی benî (۱) په‌رواری (۲) زندانی (ف) (۱) په‌رواری (۲) بندی، اسیر

به‌نیئا beniêa (۱) بنووره به‌نگا (۲) به‌نه‌وه‌ئ (۳) بیته‌وه‌ئ (۴) ئه‌ول خوه‌تانا به‌نه و (ف) (۱) نگا به‌نگا (۲) از او می‌برند (۳) آنرا پس بدهید (۴) بر می‌گردانند

به‌نیره benêre (۱) چه‌وه‌پێ «ل» (۲) به‌نه ... «ل» (ف) (۱) چشم براه بودن (۲) بگذار به ...

به‌نیره‌گا benêrega شوون چه‌وه‌پێ مهن (ف) ایستگاه،

محل انتظار

به‌نیه beniye به‌نگه، بنویره به‌نگا [ف] نگا به‌نگا

به‌نیه‌قه benyeqe میهرگن ک که‌فیده قه‌ئ دق یه‌قه [ف]

مهره زینتی روی جلیقه زنانه

به‌و bew ت به‌و [ف] بیا

به‌ق beü وه‌ق [ف] عروس

به‌وا bewa به‌ورا [ف] برگرد

به‌وار bewar فتور هاتن «گ» [ف] نابودی، نیستی

به‌واسیر bewasîr باوه‌سیر [ف] بواسیر

به‌وچئ bewçê بُرا چه، ئه‌را، له زاراوهِیل تره‌ک کوردی «بؤ

چئ» تۆشن [ف] برای چه، چرا

به‌ور bewr (۱) به‌ورگ (۲) به‌بر، له سه‌کزی «بوور» وه‌سه‌گ

که‌ورا تۆشن (۳) وه‌فر «گ» [ف] (۱) خاکستر (۲) ببر، در سکزی

«بوور» به‌سگ گنده و بد هیبت گویند (۳) برف

به‌ورا bewra به‌وا [ف] برگرد

به‌ورۆل bewrol دیه‌که‌یگه له جووانرو [ف] نام روستایی در

جووانرود

به‌ورهو bewrew به‌ورا [ف] برگرد

به‌ره‌وا bewrewa له‌ئ نوو به‌ورهو [ف] دوباره برگرد

به‌وش bewş شای، خوه‌شی [ف] شادی

به‌تِلکان beülkan به‌تله، وه‌یلکان، ویلکان، عه‌رووسان «ل

» [ف] عروسک

به‌تله beüle (۱) وه‌یلکان «ل» (۲) به‌ق [ف] (۱) عروسک (۲)

عروس

به‌ولی bewlî (۱) دیه‌که‌یگه له سوومار (۲) هووزیگن له

کوردیه‌یل [ف] (۱) روستایی در سوومار (۲) تیره‌ای از کردان

به‌ون bewn (۱) زپوان، بایر (۲) فره، فره‌وان (۳) ناوه‌ئین زه‌ق

ک گِیای فره‌یگ دیرئ (۴) زه‌ق ئایش «ل» [ف] (۱) زمین بایر،

تپه مانند (۲) فراوان (۳) مرز بین دو زمین کشاورزی که گیاه

بسیار دارد و برای چرا مناسب است (۴) زمین آیش

به‌ونی bewnî فره‌وانی، برپه‌ونی، له لاتین (abund)

، در لاتین (abundance) و (abundant) تۆشن [ف] فراوانی، کثرت

، در لاتین (abound) و (abundance) و (abundant)

گویند

به‌وه bewe (۱) بی‌وه (۲) ت به‌وه [ف] (۱) پس‌بده (۲) بیا به

به‌ه beh (۱) وشه‌ئ په‌سه‌ن کردن «به‌ه! چهنئ ره‌نگینه»

(۲) وشه‌ئ دژی و ناره‌زایه‌تی «به‌ه! یه کار بی کردی؟» [ف]

(۱) حرف تعریف (۲) کلمه بیزاری

به‌هانه behane ویانگ، ده‌سپچگ [ف] بهانه

به‌هیه behbe به‌خ‌به‌خ [ف] به‌به

به‌هرام behram (۱) ناویگه کورانه (۲) دیه‌که‌یگه له سۆنقۆر

[ف] (۱) نامی مردانه، بهرام (۲) روستایی در سنقر

به‌هرام ئاباد behram abad (۱) دیه‌که‌یگه له ئیلام (۲)

دیه‌که‌یگه له بیله‌وار (۳) دیه‌که‌یگه له میهران [ف] (۱) روستایی

در ایلام (۲) روستایی در بیله‌وار (۳) روستایی در مهران

به‌هرامخانی behram xanî دیه‌که‌یگه له به‌دره‌ئ ئیلام [ف]

روستایی در بدره‌ای ایلام

به‌هره behre ناف، قازاشت [ف] بهره

به‌هره‌مه‌ن behremen خاوه‌ن فایده [ف] به‌رمند

به‌همن behmen (۱) ناویگه کورانه، له ئه‌وستا (men

مه‌ن) وه مانائئ ئه‌ندیشه‌س و به‌همه‌ن وه مانائئ نیک ئه‌ندیشه

(۲) مانگ وه‌فرانوار، مانگ یانزه‌هه‌م ئیرانی [ف] (۱) بهمن، در

اوستا به معنی نیک اندیش نوشته شده (۲) ماه بهمن

به‌همه‌ن ئاباد behmen abad دیه‌که‌یگه له ده‌ره شار ئیلام

[ف] روستایی در دره‌شهر ایلام

به‌هه‌شت beheşt به‌هه‌یشت، له ئه‌وستا (vehîşte) قه

هیه‌شته) و له په‌له‌وی (vehîşt) قه‌هیه‌شت) تۆسریاس [ف]

به‌هشت، دراوستا (vehîşte) قه‌هیه‌شته) و در په‌لوی (vehîşt)

قه‌هیه‌شت) نوشته شده

به‌هه‌یشت beheyst به‌هه‌شت [ف] به‌هشت

به‌ئ beÿ (۱) میوه‌یگه (۲) ئه‌ق به‌ئد (۳) به‌رنده بوود (۴) به‌نامی

«ئهی له‌ئ به‌ئ» [ف] (۱) میوه به (۲) می‌برد (۳) برنده می‌شود

(۴) بد نامی

به‌ئ bey (۱) به‌ئد (۲) به‌رنده بوؤد (۳) دیه‌که‌یگه له ئیلام [ف]

(۱) می‌بری (۲) برنده می‌شوی (۳) روستایی در ایلام

به‌ئا beya (۱) به‌رنده بوؤدن (۲) به‌ئدا [ف] (۱) برنده می‌شوی

(۲) پس می‌بری، بر می‌گردانی

به‌ئا beÿa (۱) به‌رنده بوودن (۲) به‌ئدا [ف] (۱) برنده می‌شود

(۲) می‌برد، بر می‌گرداند

به‌ئاخ beÿax (۱) به‌ئداخ، ئالا، بنویره به‌ئداخ (۲) چل،

چۆزه‌ره [ف] (۱) پرچم، نگا به‌ئداخ (۲) جوانه، جوانه زدن

به‌ئاخدار beÿaxdar به‌ئداخدار، ئاله‌لگر [ف] پرچم دار

به‌یاخه beýaxe به‌یاخ، چۆزه‌په [ف] جوانه، جوانه زدن
به‌یاخه‌کیشان beýaxe kîşan په‌ل وه‌شانن دار [ف] جوانه
زدن، شاخ و برگ کشیدن

به‌یاز beýaz بیاز، هاماری [ف] دشت‌باز، زمین هموار
به‌یان beýan (۱) گول سوو (۲) به‌یدان [ف] (۱) بامداد (۲) آنها
را می‌برد

به‌یانان beýanan شه‌وه‌کیان [ف] بامدادان
به‌یانو beýanew (۱) به‌یدانه‌و (۲) ئه‌ول خوه‌یا به‌یده‌و [ف]
(۱) از آنها می‌برد (۲) آنها را با خود می‌برد
به‌یانو beyanew (۱) به‌یدانه‌و (۲) ئه‌ول خوه‌ده‌و به‌یده‌و [ف]
(۱) از آنها می‌بری (۲) با خود می‌بری؟

به‌یانی beýanî شه‌وه‌کی [ف] سپیده دم
به‌یوون beýbûn گولگه‌ خوه‌شبوو [ف] گلی خوشبو و زیبا
به‌یت beýt مه‌ته‌لی ک وه شیعره‌و بو‌شریه‌ید [ف] داستان
منظوم

به‌یتال beýtal به‌یت‌ل، له زاراو‌یل تره‌ک کوردی «وه‌یتال»
ئوشن [ف] دامپزشک، بیتار

به‌یت‌مه‌شکه beýti meşke جوورئ لووره‌س له هه‌ین
مه‌شکه ژهنین خوه‌نن و چۆن وه‌ل رمه‌ئ مه‌شکه‌وا قاتی بوو
دیار نییه چه خوه‌نیه‌ئ، لاناوه له وراوه وژاوه‌ئ ببخودی [ف]
بیت مشک، کنایه از حرف بی خودی و بی معنی
به‌یتوونی beýtûî ئیلگه‌ له کرماشان ک کووچه‌ر بۆنه‌سه
«قه‌زوين» و به‌شگیان له بیل‌ه‌وار نیشه‌ جیین [ف] ایلی در
کرماشان که عمدتا به قزوين کوچانده شده‌اند و بخشی از آنان
در روستاهای بيله‌وار ساکنند

به‌یت‌ه beýte (۱) ئه‌سپ یا خه‌ر پیر ک ویلن کردنه (۲) لاناوه
له به‌تال و ده‌سببگار [ف] (۱) اسب یا الاغ پیری که او را رها
کرده‌اند و صاحب ندارد (۲) کنایه از طفیلی

به‌یت‌هل beýtef به‌یتال [ف] دامپزشک
به‌یت‌هل عه‌یو beýtef éew توله‌کی کردن [ف] به‌سخره
گرفتن، مسخره کردن

به‌یت‌ه beýtê (۱) بیه «ل» (۲) یه‌ئ به‌یت [ف] (۱) بده (۲) یک
بیت

به‌یت‌ه بیتم beýtê bënîm بیه پیم «ل» [ف] بده به من
به‌یت‌هل beýcef (۱) نه‌زووک، مه‌زووک (۲) وپگین (۳) چاره‌وای
هه‌یشه‌راتی [ف] (۱) نازا (۲) بهانه‌گیر (۳) اسب یا قاطر جنونی

به‌ید beyd بنووپه به‌ی [ف] نگا به‌ی

به‌ید beýd بنووپه به‌ئ [ف] نگا به‌ئ

به‌یداخ beýdax به‌یاخ، ئالا، له زۆنه هه‌ر ئیلئ ئه‌پرائ خوه‌ئ
نیشانی داشتیه ک له سه‌ر داشته‌مه‌نیه‌یلئ کوتاسه و چۆن ئالا
هن ک‌ه‌س ناسیاری نه‌ویه و هن نه‌ته‌وه‌ئ کورد بویه داخ که‌س
له سه‌رئ نه‌ویه وه‌ئ بوونه‌وه وه‌یئ ئوشن «بیداخ، به‌یداخ» له
تۆرکه‌مه‌نی «بایداق» و «بابراک» و له کرمانی «بیداغ» ئوشن
[ف] پرچم، اصل واژه به معنی «بی‌داغ» است در گذشته هر
ایلی برای خود نشان ویژه‌ای داشته که بر روی وسایل مربوط
به خود می‌زده و از آنجا که پرچم ویژه کس خاصی نبوده داغ
ویژه‌ی کسی بر آن نیست از آن جهت آنرا «بی‌داغ» گویند، در
گویش ترکمنی «بایداق» و «بابراک» و در کرمانی «بیداغ»
گویند

به‌یداخدار beýdax dar ئالاه‌لگر، به‌یادخار [ف] پرچمدار
به‌یر beýr (۱) بار «ل» (۲) بیژ داین جۆجگه‌یل (۳) مانگا یا
میبه‌یگ ک شیر نیه‌ید (۴) خر، فدا (۵) خیر، هۆرم [ف] (۱) بیاور
(۲) مرغی که جوجه‌هایش را پرورش داده و از خود می‌راند (۳)
گاو یا گوسفندی که به گوساله‌اش شیر نمی‌دهد (۴) نذر، به
قربان، فدای (۵) خیر و برکت

به‌یر beýr ده‌سور وه درین [ف] امر به دریدن
به‌یران beýranin (۱) بیژ داین جۆجگه‌یل (۲) مانگایگ ک
شیر وه گووره‌گه‌ئ نیه‌ید [ف] (۱) مرغی که جوجه‌های پرورش
یافته‌ی خود را از خود می‌راند (۲) گاوی که به گوساله‌ی خود
شیر نمی‌دهد

به‌یراوا beýrawa دیه‌که‌یگه له ره‌وانسه‌ر [ف] نام روستایی
در روانسر

به‌یرگرد beýrigird دیه‌که‌یگه له هه‌مه‌یل [ف] روستایی در
بخش حمیل از توابع اسلام آباد غرب

به‌یره‌ی beyrey دیه‌که‌یگه له نزیک ئارۆن ئاوا ک چپاخشت
ها رۆیه رۆئ [ف] روستایی در نزدیکی اسلام آباد غرب که «
چپا خشت» از آثار باستانی دوران ماد در آنجاست

به‌یزه beýze بیژه، بیژگ [ف] ویار
به‌یزه‌کردن beýze kirdin بیژه کردن [ف] ویار، ویار
داشتن

به‌یسه beyse زه‌وچنه، جه‌وشنه [ف] در اثر سرما لرزیدن
به‌یسه‌کردن beyse kirdin جه‌وشنه کردن [ف] لرزش در

اثر سرما
به‌پشه‌رات (1) beŷserat (1) شه‌وربه‌تین «به‌پشه‌راتیان بویه‌سه
 یه‌ک...» (2) هاز وتوان «چمانی به‌پشه‌راتم به‌سایده» [ف]
 (1) قول وقرار (2) توانایی
به‌پشه‌رات به‌سان beŷserat besan قه‌رار ناین [ف] انعقاد
 قرارداد
به‌یگر beŷgir چه‌ته، دژ [ف] راهزن، دزد
به‌یله‌ر (1) beŷler (1) سووکه‌ناو به‌گل‌ر (2) یه‌ئ ده‌وره‌ئ دامداری
 ، له سه‌کزی «بیل» وه مانای «جار، ده‌فه، نه‌ویه» توشن [ف]
 (1) مخفف نام بیگلر (2) یک دوره پرورش مرغ در مرغداری، در
 سکزی «بیل» به معنای «بار، دفعه، نوبت» گویند
به‌یله‌رسووت beŷlersût دلنگ سهرانسهری کارگه‌ریل، له
 لاتین (biger suit) توشن [ف] لباس سر تاپای کارگران، در
 لاتین (biger - suit) گویند
به‌یله‌ق beŷleq لقووز، تانه و به‌یله‌ق [ف] سرزنش
به‌یله‌ق‌دان beŷleq dan لقووز دان [ف] سرزنش و طعنه
 زدن
به‌یم (1) beym (1) به‌رنده بۆمن (2) بییه‌من (3) نه‌ولا به‌یمن [ف]
 (1) برنده می‌شویم، می‌بریم (2) بدهیم (3) با خود می‌بریم
به‌یمن beymın به‌یم [ف] نگا به‌یم و ترکیباتش
به‌ین (1) beŷn (1) ناوه‌ین، مابه‌ین (2) لاناوه له دووسی «به‌ینیان
 شیویاس» (3) هنا، زه‌مان «له‌ئ به‌ینه فلانی هات» [ف] (1)
 بین، میان (2) کنایه از دوستی (3) زمان، هنگام
به‌ین (1) beyn (1) تویه به‌ینه و (2) به‌رنده بۆن [ف] (1) شما
 می‌برید (2) برنده می‌شوید
به‌ئی نامی beŷnami به‌دنامی، بی‌نامی [ف] بد نامی
به‌یناوی beŷnawî به‌د ناوی، به‌دنامی [ف] بدنامی، رسوایی
 ، رسوا شدن
به‌ین به‌س beyni bes به‌پشه‌رات [ف] پیمان، شرط و قرار
به‌ین‌گرتن (1) beŷn girtin (1) نه‌دل دای (2) مابه‌ین دۆ که‌س یا
 دۆ ئیل وه یه‌ک خسن [ف] (1) قضاوت کردن (3) کسی که بین
 دو کس یا خانواده را آشتی می‌دهد
به‌ئی تور beŷnür بی تور [ف] بدریخت
به‌ینه beyne بی‌نه «به‌ینه‌ئ فلانی» [ف] بدهید به ...
به‌ینه beŷne مه‌ینه، له‌ئ هه‌ینه «له‌ئ به‌ینه سهرئ بی کلار
 مه‌ن» [ف] در این هنگامه، در این بین

به‌یننه‌ت beŷnet به‌فا، شه‌رته‌یل دُرس [ف] وفا
به‌یننه‌تدار beŷnetdar شه‌رته‌یل ته‌مام [ف] با وفا
به‌ینه پین beyne pê بی‌نه پین [ف] به او بدهید
به‌ینه لی beyne lê بی‌نه [ف] بزنیید به ...
به‌یکا (1) be yeka (1) بیه یه‌کا، بشیون (2) بجور، ده‌سوور
 وه جورسن [ف] (1) قاتی کن، امر به برهم زدن (2) تفتیش کن
 ، بگرد
به‌یفل (1) beŷfel (1) بنورپه به‌گل (2) ئالشت کردن «نه‌وه‌ز بیه‌ل
 » [ف] (1) نگا به‌گل (2) تعویض، معاوضه
بی (1) bê (1) کیش دویه‌م نه‌لفبا (2) بیجگه «بی ت ناخوه‌ش»
 (3) پیشگر نه‌داری «بی نه‌نوا» [ف] (1) حرف دوم الفبا (2) بی،
 بدون، فاقد (3) پسوند نداری
بی by بو، بوو [ف] بود
بین‌نابرق bêabrû بی‌شهرم، نابرق‌نه‌دار [ف] بی آبرو
بین‌نارام bê aram بی‌نارام [ف] ناآرام
بین‌نارامی bê aramî بی‌تاقه‌تی [ف] ناآرامی
بین‌نازار bê azar بی‌نازار، له نه‌وستا و په‌هله‌وی (enazar)
 نه‌ن نازار) توسریاس «نه‌ن: پیشگر نه‌فیه‌ی جوور نه‌ه خورد»
 [ف] بی آزار، در اوستا و په‌لوی (enazar) ان آزار نوشته
 شده و «ان پسوند نفی است و در واژه‌گان کردی مانند: انه‌زا،
 انه‌خورد»
بین‌ناگا bê aga بی‌خوهر، نه‌زان [ف] ناآگاه
بین‌ناورق bê awrû بی‌شهرم [ف] بی آبرو
بین‌نه‌خماز bê exmaz بی‌چه‌و رۆ [ف] بی چشم‌رو
بین‌نه‌دهو bê edew بی‌نه‌خماز [ف] بی ادب
بین‌نه‌دهوییه bê edewîye بی‌دهوییه [ف] اصطلاح به معنی
 بی ادبی نباشد ...
بین‌نه‌نوا bê enwa بی‌نه‌وا، نه‌دار [ف] بینوا
بین‌نه‌وله‌ت bê ewfet بی‌نه‌وله‌ت، بی‌ده‌وله‌ت، نه‌دار [ف] فقیر
بی‌بابه‌ست bêabast به‌ین وه‌ست، به‌پشه‌رات [ف] توافق، بین
 و بست کردن
بیاتا byata بی‌اتا [ف] نگا بویاتا
بیار bêar زیز عارف، تنه‌ته‌یوه‌ت، بی عار «سه‌وزه واشه‌گه‌ئ
 خوه‌ئ له رئ له‌قن - بیار و عارف بن کیسه ته‌کن» [ف] تندخو
 و بد دهن، بی عار و ننگ
بیاز bêaz به‌یاز [ف] باز و گسترده

بیازہ ئمل *bêazeý mil* بلوورہ ئ مل [ف] نای گردن
 بیازی *bêazî* ہاماری، ہاوری دہیشت واز [ف] زمین ہموار و
 باز
 بیاشوش *bêaşoş* دیہ کہ ینگہ لہ جووانپو [ف] نام روستایی در
 جوانرود
 بیائی *bêafê* نہ بالئی «بیائی کورہ...» [ف] اینگونه نیست
 کہ ...
 بیام *byam* بویاتام [ف] می بودم
 بیامہ *byame* (۱) بویاتامہ ... (۲) دیہ کہ ینگہ لہ گاوارہ [ف] (۱)
 می شدم بہ ... (۲) روستایی در گھوارہ
 بیان *bêan* بہ بیان، شہوہ کی زق [ف] بامداد
 بیان *byan* بویان [ف] می بودند
 بیانگ *bêanig* ویانگ، دہ سپچگ [ف] بہانہ
 بیوان *bêawan* (۱) زپوان، بائر (۲) پھرکام، تاسہو بردن [ف]
 (۱) بیابان (۲) غش کردن، بہ بیماری صرع مبتلا بودن
 بیوان بون *bêawan bün* تاسہو بردن و کہف کرانن [ف]
 غش کردن، رعشہ بر اندام افتادن
 بیای *bêaê* بایس، بایسہس [ف] شایستہ است کہ، می بایست
 بیای *byaî* بویای [ف] می بودی
 بیب *byb* دید، بوقق ماشین [ف] بوق ماشین
 بینباک *bêbak* زاتدار، نہ ترس [ف] بیباک
 بینباوگ *bêbawg* باوگ مردئ، لاناوہ لہ وەرہلا [ف] پدر
 مردہ، کنایہ از لالابالی
 بینبن *bê bin* فرہ قول، بپہج [ف] بسیار ژرف
 بینبو *bê bû* بیحال و خہوہر [ف] کنایہ از آدمی کہ کم گو و
 بیحال و خبر است
 بینبخت *bê bext* بہ د رہژن، سیبہ بہخت [ف] بد بخت
 بیبہر *bê ber* (۱) بیوہر (۲) بیئہ تیجہ (۳) ماین نہ زووک [ف] (۱)
 زحمت بسیار و بی حاصل (۲) بیئمر (۳) مادیان نازا
 بینبہش *bê beş* بیبہرہ [ف] محروم از ...
 بینبہئ *bê peý* ببین [ف] بسیار ژرف
 بینپیر *bê pîr* لاناوہ لہ بین دین [ف] کنایہ از بیدین
 بینتاشا *bê taşa* (۱) راس و درس (۲) بیخوف [ف] (۱) راستگو
 یانہ، بی غل و غش (۲) بی ترس و ہراس
 بینتام *bê tam* ناخوہش [ف] بیمزہ
 بینتاو *bê taw* (۱) ٹاگر سہرد سِر (۲) ببقہرار [ف] (۱) آتش

سرد (۲) بی تاب، بیقرار
 بیتوان *bê tawan* بیخہ تا [ف] بیگناہ
 بیتبیت *bît bît* توتو، بنوورہ توتو [ف] نگا توتو
 بیتبیت کردن *bît bît kirdin* توتو کردن [ف] نگا توتو
 بیتیر *bêtir* خاستر، لہ لاتین (better) ئوشن [ف] بہتر، در
 لاتین (better) گویند
 بینتشک *bê tişk* ترسو، رخوو «ل» [ف] ترسو
 بینتو *bê to* وہ بین ت [ف] بی تو
 بینتو *bê tû* یہ تیرق «بیخولک تو» [ف] یکرو، صادق
 بینتوان *bê tuwan* بیہاز، ناتوان [ف] ناتوان
 بینتوک *bê tûk* (۱) بین پوس (۲) ناویگہ ژنانہ [ف] (۱) بی
 پوست (۲) نامی زنانہ
 بینتہرف *bê teref* بی لاین، بیدالئہ [ف] بی طرف
 بینتہقور *bê teqûr* بین ئہنگہ مہ [ف] بی دغدغہ
 بیج *bîc* زوول، زوولہزا [ف] حرامزادہ
 بیجا *bêca* ناوہجی [ف] بیجا
 بیجانہ *bîcane* دیہ کہ ینگہ لہ کرماشان [ف] نام روستایی در
 کرماشان
 بیجگہ *bêcge* دوجلہ [ف] بجز
 بیجگہ لہ *bêcge le* بیجگہ [ف] بجز
 بیجلہ *bêcle* بیجگہ [ف] بجز، بغیر از
 بیجئوہن *bêcnewen* دیہ کہ ینگہ لہ چہرداوپ [ف] روستایی
 در چرداول
 بیجہرگ *bêcerg* رخوو، بیژات [ف] ترسو
 بیجی *bêcî* بیجا، ناوہجی [ف] نابجا
 بیچارہ *bêçare* بہسزووان [ف] بیچارہ
 بینچاوپق *bêçaw rû* بین ئہخماز، بیچہوپق [ف] بی چشم رو
 بیچک *bîçik* بچگ «ل» [ف] کوچک
 بیچکلانہ *bîçkîlane* بچکلانہ «ل» [ف] کوچولو
 بیچنگپہل *bêçingî pel* بیئہسلات [ف] بی دست و پا
 بیچنگپہل *bêçingî çêil* بیچنگ چیل [ف] بی دست و پا
 بیچنگپہل *bêçingî çîl* بیچنگ پہل [ف] بی دست و پا
 بیچہپہر *bê çeper* بی ہک و دق [ف] بی واسطہ
 بیچہکی *bêçekî* نوشتئی ک زوتتر لہ وائہ زاہ [ف] گاوی کہ
 اولین زایمانش زودتر از موعد طبیعی است
 بیچہل *bêçel* بنوورہ بہچہل [ف] نگا بہچہل

بیحال bêhal بی هاز، ناتوان [ف] بیحال

بیخ bêx بن، ناخ [ف] بیخ

بیخ‌بر bêx bir له بن گورده‌وه برین [ف] ریشه کن کردن

بین‌خود bêxwid (۱) ناوه‌جی (۲) له هوش چین [ف] (۱) بی

خودی (۲) بیهوش شدن

بین‌خود بۆن bêxwid bün له خوئی چین [ف] مدهوش

شدن

بین‌خودی bêxwidî ناوه‌جی [ف] بی‌خودی

بین‌خوراک bêxwirak بی ژیرچه‌نه [ف] بی خوراک

بین‌خولق bêxwiq په‌که‌ر، نه‌خوش [ف] پکر، ناراحت

بین‌خولک bêxwik بیخولق [ف] پکر

بین‌خولک توو bêxwikî tû (۱) خویشیق (۲) بی رق دهر

بایس [ف] (۱) خوشرو (۲) بی رو در بایستی

بین‌خه‌م bêxem دل ئاسوده [ف] آسوده خاطر

بین‌خو bêxew نه‌خه‌فتن [ف] بیخواب

بین‌خوهر bêxewer نااگا [ف] بیخبر

بین‌خوش bêxewş خوئس، بی خه‌لت وخه‌وش [ف] آلائیده

، صاف، بی‌غل وغلش

بین‌خوشه bêxewşe ناویگه ژئانه [ف] نامی دخترانه

بید bîd بۆد [ف] باشی، توباشی

بیددê دار قه‌ی «ل» [ف] درخت بید

بیداخ bêdax بنویره به‌یداخ [ف] نگا به‌یداخ

بیدگول bîd guf دیه‌که‌یگه له کرماشان [ف] نام روستایی در

کرماشان

بیدلئوه bêd lêwe جوورئ دار قه‌ی «ل» له زاراوه‌یل تره‌ک

کوردی «شوره‌به‌ی» توشن [ف] بید مجنون، در دیگر گویشهای

کردی «شوره‌به‌ی» گویند

بیدن bîdin بۆدن [ف] باشی، توباشی

بیداد bêdad (۱) هاوار له زلم (۲) ده‌یشت هه‌پاق [ف] (۱) بیداد

(۲) دشت گسترده

بین‌دگان bê digan بیدنان، بیدیان [ف] بی‌دندان، کنایه از

پیر

بین‌دنان bê dinan بیدیان، پیر [ف] بی‌دندان، مسن

بین‌ده‌س bêdes (۱) که‌م ده‌س (۲) بیده‌سلات [ف] (۱) نیازمند

(۲) ناتوان، بی‌پشتیبان

بین‌ده‌سلات bê desîfat (۱) بیپه‌لام، ناچار (۲) بی‌پشتیبان

[ف] (۱) ناچار، ناگزیر (۲) بی‌پشتیبان

بیده‌سلاتی bêdesîfatî له رق ناچاری [ف] ناگزیری، ناچاری

بیدهم bêdem که‌م رۆره‌گا [ف] خجالتی

بیدهم ونزوان bêdem û zuwan (۱) بیدهم (۲) لاناوه له

ناتوان «بیدهم و زوان که‌فتیه» [ف] (۱) خجالتی (۲) کنایه از

ناتوان

بیده‌نگ bêdenğ (۱) بیغه (۲) ئارام [ف] (۱) بی‌صدا (۲) آرام

بیده‌نگ دووم bêdenğî dûm کرپومات [ف] بی‌صدا، ساکت،

آرام

بیده‌نگه bêdenge جوورئ که‌ته‌س، مه‌که‌ش [ف] نوعی کته

از برنج

بیده‌نگی bêdenğî کرپومات [ف] سکوت

بیده‌وی bêdewî بی ئه‌ده‌وی [ف] بی‌ادبی

بیده‌وییه bêdewîye بیده‌وی [ف] بی‌ادبی

بیدیان bêdiêan بیدگان [ف] بی‌دندان

بیدین bêdîn بیمه‌سه‌و، لامه‌سه‌و [ف] بیدین

بیر bêr (۱) به‌و «ل» (۲) بنویره بیرانن [ف] (۱) بیا (۲) نگا

به‌یرانن

بیرانن bêranin بنویره به‌یرانن [ف] نگا به‌یرانن

بیرانون bêranwen دیه‌که‌یگه له کفراو [ف] نام روستایی

در کفراور در گیلانغرب

بین رق bêrû که‌مرق [ف] خجالتی

بین رۆره‌گا bêrû rêga که‌مرق [ف] خجالتی

بیره bêre (۱) به‌وه «بیره‌مال» «گ» (۲) باره «گ» [ف]

(۱) بیا (۲) بیاور

بیره‌گ bêreg بیغیرهت [ف] بی‌غیرت

بیره‌ئ bêreî (۱) بین ره‌گ، بین غیرهت (۲) بد‌ه‌ئ، بد [ف] (۱)

بی غیرت (۲) امر به دریدن

بیز bêz (۱) بیرانن جۆجگه‌یل (۲) وه کل چه‌و دابین «دامه‌ئ

بیز چه‌و» (۲) گوپسیؤل «بیز سیؤل» (۴) وا داری «چ بیزئ

گرتیه» (۵) ده‌سور وه دزین [ف] (۱) مرغی که جوجه‌هایش را

بزرگ کرده و از خود می‌راند (۲) زیر نظر داشتن (۳) سبیل تاب

داده که نشان از سر حالی و سلامتی است (۴) مغرور شدن و

دور برداشتن (۵) امر به دزدیدن

بیزات bêzat رخو، بیچه‌رگ [ف] ترسو

بیزار bêzar ئاسی، ئاس بۆن [ف] بیزار

بیزدان bêzdan لیز دان [ف] مرغی که جوجه‌هایش را بزرگ کرده و از خود می‌راند

بیز سئول bêzi sêwîl چه پ سئول دان [ف] تاب سبیل

بیزگ bêzig بیزه، به بیزه [ف] و یار

بیزگرتن bêz girtin (۱) لیز گرتن (۲) وادار بون [ف] (۱) نگا

بیزدان (۲) مغرور شدن و گنده‌گویی کردن

بیزووان bê zuwan (۱) به سزووان (۲) لال (۳) بی چنگ پهل (۴) وشه‌یگ له رو به زه‌یی هاتن «وهی بیزووانه‌گه...» [ف] (۱) کنایه از حیوان زبان بسته (۲) الکن (۳) بی‌دست و پا (۴) کلمه‌ای در مقام ترحم

بیزه bêze به بیزه، بیزگ [ف] و یار

بیزهل bêzel کویه‌یگه له شاخ شمیران قه‌سر [ف] کوهی در نزدیکی شاخ شمیران در قصرشیرین

بیزه bêzê بیزه، به بیزه [ف] و یار

بیز ج bêj (۱) ویز «نارد بیز» (۲) پیش «بیز دیان، پیش دیان» (۳) بوش «گ» [ف] (۱) بیزنده (۲) پیشین (۳) گوینده

بیزار bêjar مار بی‌سام [ف] ماری که زهر ندارد

بیزان bêjan (۱) بوشان «گ» (۲) بیده‌رد (۳) بوژان [ف] (۱) آنها را بگو (۲) بدون درد (۳) آنها را الک کن

بیزدگان bêjdigan پیش‌دیان [ف] نگا **بیزدیان**

بیزدیان bêjdiên دیانی ک له ژیر دیان تره‌ک سه‌ونز که‌ید [ف] دندانی که از زیر دندان دیگر رشد می‌کند

بیزمار bêjimar بی‌شمار [ف] بی شمار، بیحد

بیزن bêjin کوپ زبوورد [ف] مرد مجرد

بیزنگ bêjing ویزنگ [ف] غربال

بیزه bêje بوشه... «گ» [ف] بگو به...

بیزه‌نگ bêjeng (۱) بی خلت و خه‌وش، بی‌قورپ (۲) ناویگه کوپانه [ف] (۱) بدون زنگ زدگی (۲) نامی مردانه

بیس bê bis ژماره‌ی بیستم [ف] عدد بیست

بیسامان bê saman نه‌دار، لات [ف] کنایه از فقیر

بیساو bê saw وهره‌لا [ف] لاابالی، بی صاحب

بیسایه‌ومایه bêsaÿe û maÿe بی نه‌رزشت «دنیا بی هوچ پوچ بی سایه‌ومایه - نه‌وله‌ئه و که‌سه وهی دنیا شایه» [ف] بی ارزش

بیس‌په‌نج bêsi penc (۱) ژماره‌ی کیشمانه‌یگه (۲) ژماره‌ی بیس و په‌نج [ف] (۱) واحد وزنی است معادل صد و هفتاد و پنج

گرم (۲) عدد بیست و پنج

بیستون bêsetün (۱) کویه‌ی بیستون له کرماشان، له بنه‌رته‌و «به‌غستان» و ئیکه بویه‌سه «به‌هستان» و ئیره بیستونه (۲) دیه‌که‌یگه له چه‌مچه‌مال سه‌حنه [ف] (۱) کوه افسانه‌ای بیستون در کرماشان، در گذشته «بغستان» بوده و سپس «بهستان» و اکنون بیستون است (۲) روستایی در چمچمال صحنه

بی‌سکه bê sike به‌ی تور [ف] بد ریخت، بی‌رازش

بی‌سوی bê sê (۱) چه و که‌م برشت (۲) بی کونا [ف] (۱) چشم کم سو (۲) بدون سوراخ

بی‌سوائی bêsuwaê بیجگه، بیجله، جگه «بی سوائی خوه‌م په‌نج که‌سیم» [ف] بدون احتساب

بی‌سهر bêser سهرنه‌دار [ف] بدون سر

بی‌سهرین bê seri bin به‌مله‌گوزی [ف] درهم و برهم

بی‌سهریا bêseri pa لات، وهره‌لا [ف] بی سر و پا، لاابالی

بی‌سهر زووان bêseri zuwan بیده‌م و زووان [ف] خجالتی، کم گو

بی‌سهر سدا bê seri sida بیده‌نگ دوم [ف] بی سر و صدا

بی‌سهر سه‌ودا bêseri sewda بیده‌نگ دوم [ف] ساکت، خاموش

بی‌سهر شوون bêseri şün بی سهر وشوون، بی شوون نوون [ف] بدون رد و نشانه‌ای

بی‌سه‌وائی bêsewaê (۱) بیجگه (۲) تاته‌نانه‌ت «بی سه‌وائی! تنیش بوذ» [ف] (۱) بجز، بدون احتساب (۲) نگا **تاته‌نانه‌ت**

بی‌شک bêşk گافاره «دار بی‌شکه‌گه‌د، دار خرپنوکه-خوآزمنه‌ی که‌رد پاشای که‌رکوکه» [ف] گهواره، لولو

بی‌شمار bêşimar بی‌شمار [ف] بی‌شمار

بی‌شوون bêşün بی شوون نوون [ف] بی رد و اثر

بی‌شوون نوون bêşûni nûn بی شوون و نیشان [ف] بی رد و نشان

بی‌شه bêşe ویشه [ف] بیشه

بی‌شهرم bêşerm بی ناویق [ف] بی حیا

بی‌شهلان bêşelan ویشه‌لان [ف] بیشه‌زار

بیشی bêşî دیه‌که‌یگه له هووزمانه‌وهن [ف] نام روستایی در هوزمانان

بیشی (1) bêşî (بئ وهی، ئازا ۲) سه‌سه‌ری (ف) (۱) با سلامتی کامل، بی دغدغه ۲) سطحی، جزئی

بئ‌شیر bê şîr نازله وشک کردئ (ف) حشم بدون شیر

بئ‌عار bê ar بی‌شهرم (ف) بی حیا، بی شرم

بئ‌فه‌ر bê fer بئ تور، به‌ئ تور (ف) بدفر، بدگل

بئ‌فزه bê fize بئ کرچه (ف) بدون کمترین صدا

بیف bîv تی، گوز (ف) باد معده

بیف باف bîvi bav لاتاوه له به‌رچه‌ک به‌رچه‌ک کردن (ف)

کنایه از تهدید تو خالی

بیف له لی بریان bîv le lê biryan وا کردن، په‌نه‌میان (ف) باد کردن، ورم کردن

بیق bîq (۱) دږگ ۲) ده‌نگ نازک (ف) (۱) خار ۲) صدای نازک

بیق باق bîqi baq قرم‌قال (ف) مهممه

بئ‌قوشقن bê qwişqin بئ ته‌قوور (ف) بی درد سر، بی سر و صدا

بئ‌قه‌زا bêqeza بئ‌مزه‌ت «بئ‌قه‌زا که‌ئ چیده‌و؟» (ف) به سلامتی

بیکار bêkar کار نه‌که‌ر (ف) بیکار

بیکاره‌تال bêkar betal بیکار (ف) بیکار و ناامید

بیکاره bêkare و لگه، چه‌تال (ف) بیکاره

بیکاری bêkarî به‌تالی (ف) بیکاری

بیکرچه bê kirçe بئ‌فزه (ف) بی سر و صدا

بیکنه bîkne بنووره پیکنه (ف) نگا پیکنه

بیکنه‌وبلور bîkine û bilûr پیکنه و بلور (ف) نی لبک

بیکه‌س bêkes ته‌نیا، بئ هامیار (ف) تنها و بی کس

بیکه‌سی bêkesî ته‌نیایی (ف) بی کسی

بیکار bêgar (۱) بیکار ۲) کاریگ نیاشتن «بیلا ده‌سم بیکار بود ئه‌وسا تییهم» ۳) خالی بۆن «دیکه‌گه بیکار که بووه‌مه‌وه‌ئ» (ف) (۱) بیکار ۲) از مشغله کاری خلاص شدن ۳) خالی

بیکار بۆن bêgar bün (۱) له کاریگ چاکر بۆن ۲) خالی بۆن (ف) (۱) از کاری ره‌ایی یافتن، بیکار شدن ۲) خالی شدن

بیکارپه‌تی bêgar pa petî بیکاره، و لگه‌ئ سه‌ر خه‌رمان (ف) بیکاره‌ی الکی خوش

بیکاری bêgarî کار بی‌وه‌لیفه‌ت (ف) بیگاری

بیکانه bêgane خاواره، له په‌هله‌وی (بêganek بیکانه‌ک)

و (bêganîk بیکانیک) تۆسریاس (ف) بیکانه، در په‌لوی (bêganek بیکانک) و (bêganîk بیکانیک) نوشته شده

بئ‌گورد bêgwird بئ‌هوش، سه‌رمه‌س (ف) بئ‌هوش

بئ‌گورد bêgerd بئ‌خه‌وش (ف) بئ‌گورد، صفتی برای طلاجات، زیورات ناب

بئ‌گه‌زاف bêgezaf بئ وه‌ر، بئ به‌هره (ف) بی بهره

بئ‌گه‌زال bêgezaf (۱) بنووره چه‌تال ۲) ئایم بئ‌مزه‌ت (ف)

(۱) نگا چه‌تال ۲) آدم مفید

بئ‌ل bêl (۱) بئ‌مه‌ره، له په‌هله‌وی (bêl بئ‌ل) و (vîlek vîlek) (فیله‌ک) تۆسریاس ۲) خو‌له‌کوو (ف) (۱) بئ‌ل، در په‌لوی (bêl بئ‌ل) و (vîlek vîlek) نوشته شده ۲) خاکستر

بئ‌ل bîl (۱) بیلا، بیله‌و ۲) قور، خه‌رئ سیبه‌ئ ده‌ور چه‌م (ف)

(۱) بگذار، بهل ۲) گل سیاه رنگ حاشیه‌ی باتلاق

بئ‌ل بئ‌نو bîli bijnew (۱) بگوو ئه‌ژنه‌و ۲) ئایم سه‌خونفام (ف) (۱) حرف شنو، گوشگیر ۲) آدم با درک و فهم، متدوق

بئ‌لا bîla بیله‌و، بئ‌ل (ف) مهلت بده، بگذار

بئ‌لانه bêlane بئ‌ئ‌نوا، بئ مال (ف) بی آشیانه، کنایه از آواره

بئ‌لانه‌راو bîlane râw موول‌ه‌تیا بئ‌ه (ف) به آنها مهلت بده

بئ‌لاو bîlaw بیلا، بیله‌و (ف) مهلت بده

بئ‌ل بانان bîli banan بئ‌ل (ف) گل سیاه رنگ

بئ‌لچه bêlçe بئ‌ل بۆچگ (ف) بئ‌لچه

بئ‌لکار bêlkar مزور کارامه (ف) کارگر ماهر

بئ‌لکاری bêlkarî ژیر رۆ کردن زه‌و (ف) بئ‌ل کاری کردن

بئ‌لکوو bêlkû خو‌له‌کووان «ل» (ف) جایی که خاکستر اجاق را در آن می‌ریزند

بئ‌ل‌کولانن bîl kwîfanin (۱) کووس ناهمیدی کوتان ۲) کار بئ‌ سه‌مه‌ر (ف) (۱) از نا امیددی دم زدن ۲) کار بی‌هوده و بی ثمر انجام دادن «بئ‌ل‌کولانن» به معنی گل جوشاندن است، همتای آب درهاون کوفتن

بئ‌له bîle بنه، بئه‌ره‌ئ «بئ‌له مال ئیمه» (ف) بگذار به ...

بئ‌له‌راو bîle râw موول‌ه‌ت بئ‌ه (ف) مهلت بده، فرصتی بده

بئ‌له‌تاو bêlê taw باخ و سراویگه ره‌نگین له جوانروو (ف)

منطقه‌ای زیبا و خوش آب و هوا در شهر جوانرود

بئ‌له‌کان bêfekan بنووره بلكان (ف) نگا بلكان

بئ‌له‌کوو bêfêkû (۱) بلكان «ل» ۲) بئ‌لکوو «ل» (۱)

چوبی که با آن کنگر و پيازهای خوراکی را می‌کنند (۲) نگا
بیلکور
بیله‌مِ bêfemir **بیله‌مِ** خاکستر گرم اجاق
بیله (1) bilew (گله و بیّه ۲) بووسیه‌راو (۱) پیش خود
نگهدار، حفظ کن (۲) مهلت بده
بیله‌وار bêfewar به‌شیکه گه‌ورا له کرماشان (۱) دهستانی
شامل چند روستا در حومه کرماشان
بیله‌وِ راو bilew raw **بیله‌وِ راو** مهلت بده
بیله‌وه bilewe بنووپه بیله و (۱) نگا **بیله‌و**
بیله‌هور bêfehû دیه‌که‌یگه له گاواره (۱) نام روستایی در
گهواره
بیله‌هه‌پ bêfeher **بیله‌هه‌پ** گیاهی از تیره‌ی
کرفسیان که بصورت وحشی در ارتفاعات می‌روید
بیله‌یی bêfeyî دیه‌که‌یگه له جووانرو (۱) نام روستایی در
جووانرود
بیلکار bêfêar **بیلکار** خاس (۱) بیل زن خوب، کارگر ماهر
بیم (1) bîm (رخ ۲) بۆم (۳) زه‌ق نه‌خت (۴) کال «بیم زه‌رد»،
له فرانسوی (bleme) وه‌ئ ماناسه (۱) ترس (۲) بودم
(۳) زمین پُر‌نعمت (۴) کم رنگ، در فرانسوی (bleme) به
معنی زرد رنگ است
بیمار (1) bîmar نه‌خو‌ه‌ش، مار وه مانائ سه‌لامه‌تی و
ئه‌سه‌کامه‌تییه (۲) کویه‌یگه له هۆکیه‌نی (۱) بیمار (۲) کوهی
در روستای «هۆکیه‌نی» از توابع اسلام آباد غرب
بیمارسان bîmarisan نه‌خو‌ه‌شخانه (۱) بیمارستان
بیماری bîmarî نه‌خو‌ه‌شی (۱) بیماری
بِن مدوو bê midû **بِن مدوو** بیله (۱) بی دلیل
بِن مدووم bê midûm **بِن مدووم** بیله‌وو (۱) بی دلیل
بیم‌زه‌رد bîmzerd **بیم‌زه‌رد** نگا زه‌ردوول (۱) نگا زه‌ردوول
بیم‌زه‌رت bê mizîret وه سلامت (۱) به سلامتی بدون
مضرت
بِن مشتت bêmiştê **بِن مشتت** ئایم ناموتمه‌ئن، نامشتت (۱) غیر قابل
اعتماد
بیمه bîme بۆمه، بوومه (۱) بوده‌ام
بیم‌ه‌سه‌و bêmesew **بیم‌ه‌سه‌و** بی دین
بیمین bîmin بۆمن، ئیمه بۆمن (۱) بوده‌ایم
بیمینه bîmine بۆمنه، ئیمه بۆمنه (۱) بوده‌ایم

بِن‌مه‌نه‌سب bêmenesib **بِن‌مه‌نه‌سب** بِن مدووم «بِن‌مه‌نه‌سب نیه هر
تید و چوود» (۱) بی دلیل
بِن‌مِیَارا bê mêara **بِن‌مِیَارا** بِن تاشا، بِن ترس (۱) بی ترس و لرز،
بیخوف
بِن bîn بۆن، ئه‌وان بۆن، له لاتین (being) **بِن** تۆشن (۱)
بودن، بوده‌اند، در لاتین (being) به معنای بودن است
بِننا bîna **بِننا** چه و تیز (۱) بینا
بِن‌ناز bênaz **بِن‌ناز** بِن خه‌مخوهر (۱) بیناز، بی غمخوار
بِن‌نامه bêname **بِن‌نامه** لاناوه له مار «ل» (۱) کنایه از مار
بِن‌نامی bênamî **بِن‌نامی** به‌ئ نامی (۱) بد نامی
بِن‌ناو bê naw **بِن‌ناو** که‌س نه‌ناس (۱) گمنام، ناشناس
بِن‌ناوک bê nawk **بِن‌ناوک** بی دانه (۱) بی دانه
بِن‌ناوه bê nawe **بِن‌ناوه** شتیره‌نجه (۱) سرطان
بِن‌ناوِ چاوان bînay çawan **بِن‌ناوِ چاوان** لاناوه له ئه‌زیز گیانی، تۆر
چه‌وه‌یل (۱) بینایی دیده، کنایه از گرمی
بِن‌ناوی bînayî **بِن‌ناوی** چه و تیز (۱) بینایی
بِن‌نت bênit وه ت، ئه‌پائ ت «ل» (۱) به تو، برای تو
بِن‌نتو bêntû وه تویه، ئه‌پائ تویه «ل» (۱) به شما
بِن‌نِز (1) bê niz (له‌پ، زائف ۲) بِن گیان، له سه‌کزی «بِن
نه‌رگ» تۆشن (۱) نزار، لاغر (۲) بیحال، ضعیف، در گویش
سکزی «بِن‌نِزگ» گویند
بِن‌نِزه bê nize **بِن‌نِزه** بیدنه‌نگ (۱) بی سر و صدا
بِن‌نِگ bîng **بِن‌نِگ** تر، گووز (۱) صدای باد معده
بِن‌نِگ bîng **بِن‌نِگ** گزینگ، دویه‌تی چه و (۱) مردمک چشم
بِن‌نِم (1) bê nim (وه‌م، ئه‌پائ م «ل» ۲) سیه‌تای بِن نِم (۱)
(۱) به من، برای من (۲) بیماری تب سیاه
بِن‌نِمازی bê nimazî **بِن‌نِمازی** عاده‌ت مانگانه‌ئ ژنه‌یل (۱) خون
حیض، قاعدگی
بِن‌نِم‌مِ bênmî **بِن‌نِم‌مِ** وه ئیمه، ئه‌پائ ئیمه «ل» (۱) به ما، برای
ما
بِن‌نِ مِ تو bê min û to **بِن‌نِ مِ تو** بِن رۆ ده‌ربایس (۱) بی تعارف و
تکلف
بِن‌نِور bê nür **بِن‌نِور** بنووپه به‌ئ تۆر (۱) نگا به‌ئ تۆر
بِن‌نِوزه bê nûze **بِن‌نِوزه** بنووپه بیکرچه (۱) نگا بیکرچه
بِن‌نِون bênon وه ئه‌وان، ئه‌پائ ئه‌وان «ل» (۱) به آنها،
برای آنها

بئنون bê nûn بئ شون و نون [ف] بدون هیچ نشانه‌ای، مفقود

بئنه bîne بئنه، ئه‌وان بئنه [ف] بوده‌اند

بئنه‌ر bêner (۱) بئکه‌مه، بئ کماره (۲) دبه‌که‌نگه له گاواره

[ف] (۱) بی لبه (۲) روستایی در گهواره

بئنه‌ک bînek بئنگ «ل» [ف] مردمک چشم

بئنه‌ه bêneh وه ئه‌ه، ئه‌ه «ل» [ف] به او، برای او

بئنیاز bê niyaz بئ گهره‌د، مسنه‌وه‌ن [ف] دارا، بئنیاز

بئواز bê waz بئ وینه، بئ مانه «گ» [ف] بی نظیر، بی

بدیل

بئ وچان bê wiçan به‌ه پشت [ف] پیدرپی، بی وقفه

بئ وژدان bê wijdan بئ وژدان، خودا نه‌ناس [ف] بی

وجدان

بئوله bêule دبه‌که‌نگه له جوانو [ف] روستایی در جوانرود

بیوه bîwe بئ شق، ژن شق مردئ [ف] بیوه

بئوه‌ج bêwec بئ به‌رجه‌وه‌ن، وه دهره نه‌خوهر «ل» [ف]

بدرد نخور

بئوه‌خت bêwext نه‌وه‌خت، نامه‌وق [ف] نابهنگام

بئوه‌ر bêwer زامه‌ت فره‌وان و بئوه‌لیفه‌ت، له ئه‌وستا

(ebeÿvere به‌یقه‌ره) و (beÿverê به‌ئیقه‌رئ) واته دهه

هزار و له په‌هله‌وی (epêbehr ئه‌په‌به‌هر) وه مانائ بئ

مه‌نفه‌ت تۆس‌ریاس، زامه‌تیگک به‌رجه‌وه‌نئ نییه «بئ + وه‌ر»

[ف] رنج و تلاش فراوان اما بی نتیجه، در اوستا (beivere)

بیور) و (beÿverê بئئور) به معنی ده هزار و در پهلوی

(epê behr اپه‌بهر) یعنی بی بهره و بی نتیجه نوشته‌شده،

زحمتی که نتیجه ندارد «بی = پیشوند نفی + وه‌ر = بهره»

بئوه‌ری bêwerî خافل [ف] غافل، کسی که در باغ نیست

بیوه‌ژن bîwe jin بئ شق مردئ [ف] بیوه‌زن

بیوه‌ژن‌کوشی bîwe jin kwişî لاناوه له هه‌ژاری کیشان و

ئیره‌ت کردن په‌تیمه‌یل [ف] کنایه از بیوه زنی که رنج و فقر را

تحمل کرده و یتیم‌ها را بزرگ می‌کند

بئوه‌لیفه‌ت bê welîfet بئ پاداشت، بئ ده‌ساره [ف] بی

نتیجه

بئوه‌ن bêwen دبه‌که‌نگه له جوانو [ف] نام روستایی در

جوانرود

بیوه‌نیج bîwenîc مه‌لوه‌نیگه له ناوچه‌ئ گوران [ف]

منطقه‌ای در گوران

بئوه‌ئ bêweÿ بئکه‌زال [ف] بی آزار

بئ‌وه‌ژدان bê wêjdan بئ وژدان، خودا نه‌ناس [ف] بی

وجدان

بئ‌وه‌نه bêwêne بئ وینه، بئ هاوتا [ف] بی مانند

بئ‌وه‌نی bêwyanî دبه‌که‌نگه له سه‌رپه‌ل [ف] نام روستایی

در سرپل نهاب

بئ‌وه‌تا bê hawta بئ وینه [ف] بی مانند

بئ‌وه‌رچ bê hereç بئ مه‌ربووت [ف] نامربوط، بی ربط

بئ‌وه‌ولا bê heûla بئ ئختیار «بئ‌وه‌ولا هاته رام» [ف] بی

اختیار

بئ‌وه‌ولا bê hewela بئ تاشتا، بئ ئختیار [ف] بی اختیار

بئه bye بئیه، ئه‌ت بئیه [ف] بوده، او بوده است

بئه bÿe ت بئه [ف] بده، تو بده

بئه‌ر bÿer ئه‌وه‌ئ ک ده‌ئد [ف] مفعول

بئه‌را bÿera بئه‌ره و [ف] پس بده

بئه‌ران bÿeran ئه‌وانه بئه‌را [ف] آنها را بده

بئه‌رانا bÿerana به‌رانا [ف] نگا به‌رانا و ترکیباتش

بئه‌رانه bÿerane ئه‌وانه بئه... [ف] آنها را بده به...

بئه‌رانه‌و bÿeranew به‌رانه‌و [ف] آنها را برگردان

بئه‌رانه‌ئ bÿeraneÿ ئه‌وانه بئه‌ره... [ف] آنها را بده به...

بئه‌ره‌و bÿerew بئه‌را [ف] پس بده

بئه‌ره‌وه‌ئ bÿereweÿ ئه‌وه بئه‌ره‌و [ف] آن را برگردان،

پس بده

بئه‌ره‌ئ bÿereÿ ئه‌وه بئه [ف] آنرا بده

بئه‌م bÿem م به‌مه‌و [ف] بدهم

بئه‌ن bÿen ئویه بئه‌ن [ف] بدهید

بئه‌وه‌لیسکه bÿewelîske به‌والیسکه، زئز زه‌ق نه‌خت، زه‌ق

گه‌پال و زایف [ف] زمین غیر حاصل‌خیز و نامرغوب

بئه‌هاز bê haz بئ تاوشت، بئ تووان [ف] ناتوان

بئه‌هلم bê hîlm بئیم یا حرامی بئ چه‌و رق [ف] انسان یا سگ

بی چشم و رو

بئه‌هو bêhû بئه‌هوده [ف] بی سبب، بئه‌هوده

بئه‌هوده bêhûde بئه‌هو [ف] بئه‌هوده

بئه‌هوش bêhûş بئگورد [ف] مدهوش

بئه‌یم bÿeym (۱) بئه‌یمن (۲) کله‌و بکه‌یمن [ف] (۱) بدهیم (۲)

پ

پا pa (۱) قاچ (۲) به‌رایبهر «پا وه پام هات» (۳) هه‌پَرنِگه «وه‌ئ پا هات و وه‌وه‌که چی» (۴) له مل، له عووده‌ئ «ها پائ ت» (۵) بن، خوار «له پائ دیواران» (۶) پاک کردن «بشووره‌ئ تا پا بود» (۷) شویه‌له‌ئ چراخ «پائ به خوار» (۸) بنچینه، بنهما «ئی وه‌ریله پائان بیل، شائان بفرووش» (۹) زیز سهر کردن «گوله‌گه پا کرد» (۱۰) پا (۲) برابر (۳) همین الان (۴) برگردن، بر عهده‌ی (۵) پایین، بن (۶) پاک کردن (۷) تنظیم شعله چراغ (۸) بنه، پایه (۹) به پایین هدف خوردن

پائوشار pa ewşar پاچال ژیر پائ جولیا (۱۰) پای افشار، ویژه جولاهی

پائیز paîêz وه‌رز سیه‌م سال (۱۰) پاییز

پائیزان paîêzan هه‌نه‌ن پایز، پایزه‌پوژ (۱۰) موسم پاییز

پائیزه paîêze تویه‌م ک له پائیز بخه‌نه‌ئ (۱۰) بذری که در پاییز کاشته شود

پائیزه‌بیرا paîêze bira بنوره‌ پایزه‌بیرا (۱۰) نگا پایزه‌بیرا

پائیزه‌پله paîêze pîfe واران په‌له، په‌له (۱۰) باران پاییزی

پائیمام pa îemam دیه‌که‌یگه له ناوده‌روه‌ن (۱۰) روستایی در ناودرون

پابران pa birân هاتوچوو نه‌کردن، پابراین (۱۰) آمد و شد نکردن

پابریک pabirîk فابریک (۱۰) فابریک

پابراین pa birîn هاتوچوو نه‌کردن (۱۰) آمد و شد نکردن

پابلین pa bîlîn پایار، پایهر (۱۰) پابرجا و بلند قامت بمانی

پابه‌س pabes لاناوه له گيرووده‌یی (۱۰) اسارت، پایبندی

پابه‌ن paben پابه‌س (۱۰) پایبند

پابه‌ت pabeü پاوه‌ت «ل» (۱۰) ینگه

پابیل pabêl برپشت یه‌ئ پامه‌ره (۱۰) برش یکبار بیل زدن

پاپاگردن papa kirdin (۱) پاپوا کردن (۲) پا گرتن منال (۱۰)

(۱) دو دلی و تاخیر کردن (۲) پا گرفتن نوزاد

پاپرتوک pa pirtûk پاپریک «ل» (۱۰) پروانه

پاپریک papirîk په‌پۆله «ل» (۱۰) پروانه

پاپوش papûş (۱) بخت (۲) شووال، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «پانتول» و له سه‌کزی «پاتلو» له لارستانی «پاتلون» له لاتین (pantaloan) له فرانسه‌ی (pantalon) توشن (۱۰)

(۱) تهمت، پاپوش (۲) شلوار، دردیگر گویشه‌ای کردی «پانتول» و در سه‌کزی «پاتلو» و در لارستانی «پاتلون» و در لاتین (pantaloan) و در فرانسه (pantalon) گویند

پاپه‌تی pa petî (۱) پائ بی پیتلا (۲) لاناوه له نه‌دار (۱۰) پا برهنه (۲) کنایه از ندار

پاپهل pa pel (۱) بزگلا (۲) پروپا «پا په‌لئ بشوور» (۱۰) برگ زیرین (۲) پاها

پاپه‌ئ pa peyê حه‌والگر، مینه‌که‌ر (۱۰) خواهان و طالب

پاپه‌ئ بون papeyê bün وه شوون چشتیگه‌و چین (۱۰) پا پی شدن

پاپی papî (۱) تیره‌یگ له لوره‌یل، گاهس بنچه‌کیتان وه ئه‌رده‌شیر پاپکان بره‌سید، پاپکان‌به‌شینگ له ئووردی بونه (۲) ناویگه کوپانه (۱۰) تیره‌ای از ایلات لرستان، شاید ریشه آنها به اردشیر پاپکان سرسلسله ساسانیان برسد، در ضمن پاپکان قسمتی از پیاده نظام بوده‌اند (۲) نامی مردانه

پاپئا pa pêa پیاده، زیز سوواره (۱۰) پیاده

پاپیا pa pya وه‌تن ری کردن «پاپیا بچی ره‌سیده پیه‌و» (۱۰) تند راه رفتن

پاپیاساوین pa pêa sawîn پاپیا ساین (۱۰) لگد کوب کردن

پاپیا ساین pa pêa sayn پا پیتا ساین (۱۰) لگد کوب کردن

پا pa (۱) قاچ (۲) به‌رایبهر «پا وه پام هات» (۳) هه‌پَرنِگه «وه‌ئ پا هات و وه‌وه‌که چی» (۴) له مل، له عووده‌ئ «ها پائ ت» (۵) بن، خوار «له پائ دیواران» (۶) پاک کردن «بشووره‌ئ تا پا بود» (۷) شویه‌له‌ئ چراخ «پائ به خوار» (۸) بنچینه، بنهما «ئی وه‌ریله پائان بیل، شائان بفرووش» (۹) زیز سهر کردن «گوله‌گه پا کرد» (۱۰) پا (۲) برابر (۳) همین الان (۴) برگردن، بر عهده‌ی (۵) پایین، بن (۶) پاک کردن (۷) تنظیم شعله چراغ (۸) بنه، پایه (۹) به پایین هدف خوردن

پائوشار pa ewşar پاچال ژیر پائ جولیا (۱۰) پای افشار، ویژه جولاهی

پائیز paîêz وه‌رز سیه‌م سال (۱۰) پاییز

پائیزان paîêzan هه‌نه‌ن پایز، پایزه‌پوژ (۱۰) موسم پاییز

پائیزه paîêze تویه‌م ک له پائیز بخه‌نه‌ئ (۱۰) بذری که در پاییز کاشته شود

پائیزه‌بیرا paîêze bira بنوره‌ پایزه‌بیرا (۱۰) نگا پایزه‌بیرا

پائیزه‌پله paîêze pîfe واران په‌له، په‌له (۱۰) باران پاییزی

پائیمام pa îemam دیه‌که‌یگه له ناوده‌روه‌ن (۱۰) روستایی در ناودرون

پابران pa birân هاتوچوو نه‌کردن، پابراین (۱۰) آمد و شد نکردن

پابریک pabirîk فابریک (۱۰) فابریک

پابراین pa birîn هاتوچوو نه‌کردن (۱۰) آمد و شد نکردن

پابلین pa bîlîn پایار، پایهر (۱۰) پابرجا و بلند قامت بمانی

پابه‌س pabes لاناوه له گيرووده‌یی (۱۰) اسارت، پایبندی

پابه‌ن paben پابه‌س (۱۰) پایبند

پابه‌ت pabeü پاوه‌ت «ل» (۱۰) ینگه

پابیل pabêl برپشت یه‌ئ پامه‌ره (۱۰) برش یکبار بیل زدن

داماد که در داخل سیاه چادر در شب زفاف از آن استفاده می‌کنند ، نوعی چیت

پاچینگه pacînge جی پایگ کُ له ناو چالو ئه پرائ خوار و بان کردن دَرَس کهن، پاگیرنگه [ف] جا پاهایی که در چاه می‌کنند جهت بالا و پایین آمدن

پاچییه paçîye بنورپه پاچی [ف] نگا پاچی

پاچ paç (۱) برین وه قه چیی (۲) قرتانن (۳) تونگُ ناو خوهری [ف] (۱) برش با قیچی (۲) قطع کردن (۳) پارچ

پاچال paçal (۱) چالئ کُ جوولئا مه کینه ئ جولا یی خوئی نه ئیده تی (۲) چالئ کُ ماین نه نه تی تا خهر بپه ریئه لی [ف] (۱) چاله ای که جولا دستگاه جولایی را در آن جا می‌دهد (۲) چاله ای که مادیان را در آن می‌نهد تا با خر گُشن کند

پاچالکن paçal ken (۱) ئه وه که سه ئ کُ پاچال که نئید (۲) لاناوه له جاکه ش (۲) نامرازینگ ئه پرائ که نئین چال کُ ستونه یلُ سییه مالُ بنه نه تی [ف] (۱) کسی که «پاچال» را گود می‌کند (۲) کنایه از جاکش (۳) وسیله ای برای کندن چاله جهت قرار دادن ستون های سیاه چادر

پاچان paçan به ن به ن بری [ف] از هم پاشید

پاچانن paçanin به ن به ن برین [ف] از هم پاشیدن

پاچدان paçdan بنورپه پاچکردن [ف] نگا پاچکردن

پاچقرله paçqwile پاچه قولی [ف] لنگ کردن در کُشتی، فت پا زدن در کُشتی

پاچکردن paç kirdin (۱) برین (۲) هه لپاچین [ف] (۱) برش زدن (۲) قطع کردن

پاچه paçe که له پاچگ [ف] کله پاچه

پاچگ paçig (۱) پاچه (۲) خوری تاو دریائ و جهه کریائ [ف] (۱) پاچه (۲) پشم تابیده و دسته بندی شده

پاچگزه پینه paçig zerîne پاچگزه پینه [ف] دختری که بعد از او نوزاد پسر بدنیا بیاید

پاچگزه بری paçge zerî بنورپه پاچگزه پینه [ف] نگا پاچگ زه پینه

پاچگزه برین paçge zerîn پاچگ زه پینه [ف] نگا پاچگ زه پینه

پاچگزه پینه paçge zerîne بنورپه پاچگ زه پینه [ف] نگا پاچگزه پینه

پاچله paçife کوچگئ کُ نه نه ئ بان هه ره کُ سییه مالُ [ف]

پاپتانا pa pêa nan پا پئا ناین [ف] پا بر آن نهادن

پاپتانا نین pa pêa nain پا پئا نان [ف] پا بر آن نهادن

پاپتچ pa pêç (۱) پاپووش، ده سگرتن (۲) بنورپه ساقوهن [ف] (۱) افترا (۲) نگا ساقوهن

پاپتچنهک pa pêçnek دوگونه [ف] نوعی علف هرز

پاپی سلیموونی papî silîmûnî که له شپَر خودایله «ل» [ف] شانه بسر

پاپیل pa pêl پا و پیتلا [ف] پا و ضمائم آن

پاپیتلا pa pêla پا و پیتلا [ف] پا و ضمائم آن

پاپیتلا چه فت pa pêl çeft گپ، پاپه ئ چه فت [ف] آنکه پاهایش کج است، نوعی راشیتسیم

پاتار patar پائ پاتار، له ته نگی و تفتی بۆن [ف] در تنگنا قرار گرفتن

پاتاق pataq (۱) تاقیگه له به ئین ری کُرُن وه سه ر پیه ل ک ئوشن یه گلگویی «ئه ژدیهاک» باپیر داربووشه (۲) دیه که یگه له سه ریپه ل [ف] (۱) طاقی افسانه ای که گویا قبر «آژدیهاک» نیای داربووش است در بین راه کردند به سرپل زهاب قرار دارد (۲) روستایی در سرپل زهاب

پاتال pataf پیر و له کار که فتی «پیر و پاتال» [ف] پیر و فرتوت

پاتشا patişa پادشا، له په هله وی (patişa پاتشا) و (patexşa پاته خشا) و (patyxşa پاتیخشا) تۆسریاس [ف] پادشاه، در پهلوی (patişa پاتشا) و (patxşa پاتخشا) و (patyxşa پاتیخشا) نوشته شده

پاتن pa tilin پامال کردن [ف] با پا لگد مال کردن

پاتخت patext (۱) شار قورپه سیی (۲) چوار گله چوو دؤ گه زی کُ وه زه نجیر به سیانه سه گورده ئ مه و ج بافی و تان و پوو له یه ک جیاوه که ن [ف] (۱) پایتخت (۲) شامل چهار چوب به طول تقریبی یک متر که بوسیله زنجیرهایی به «گورده» متصل است و هر کدام یک ردیف بند تار را از دیگری جدا می‌کند

پاتهرم paterm لاناوه له خه لک «گ» [ف] مردم، جمعیت

پاتیل patîl تپان [ف] دیگ مسی بزرگ

پاتیلچه patîlçe پاتیل بۆچگ [ف] دیگ کوچک مسی

پاجووش pacûş چۆزه په ئ بن دار [ف] جوانه پای درخت

پاچی paçî چپته جا، چپت جا [ف] حله ی ویژه ی عروس و

نه‌خو‌هش و بی‌هاز [ف] از پا افتادن و بریدن در راه (۲) از شدت بیماری نا نداشتن

پاخوا paxwa (۱) ولاین خه‌پئ و خو‌ه‌شه کردن (۲) نه‌نازه‌ئ

یه‌ئ رووژ خه‌پئ ئاماده کردن [ف] (۱) ورز دادن کاه گل برای پیوستگی بیشتر (۲) مقدار کاه گل آماده‌ی یک روز کارگر

پاخو‌ه‌شه pa xweşe وه پا خو‌ه‌شه‌کردن خه‌پئ [ف] لگدمال کردن و ورز دادن گل

پاخه‌سق paxesü پاخه‌سۆر، پابه‌ق، له زاراو‌هیل تره‌گ کوردی «به‌ریوک، به‌ریو، به‌ریو‌دی، پاخه‌سو» ئۆشن [ف] ینگه، در دیگر گویشهای کردی «به‌ریوک، به‌ر بو، به‌ریو‌دی، پاخه‌سو» گویند

پاخه‌سۆر paxesür پاوه‌ق، پابه‌ق [ف] ینگه

پادار padar (۱) پایار (۲) ره‌ونده «پاداره‌گه بگر بی‌ پاگه وه جاس» [ف] (۱) پایدار، برقرار (۲) رونده

پاداری padarî پا وه گز دان، پایاری [ف] پایداری

پاداش padaş پاداشت [ف] پاداش

پاداشت padaşt پاداش [ف] پاداش

پادا‌گرتن pa dagirtin (۱) پا دریژ کردن (۲) کوت کردن [ف] (۱) پا دراز کردن، دراز کشیدن (۲) اصرار کردن

پادان padan ده‌س که‌فتن [ف] فرصت مناسب پیش آمدن

پادانه‌گهز pa dane gez پا وه گز داین [ف] تحمل کردن و پشت کار داشتن

پادشا padişa بنو‌وره پاتشا [ف] نگا پاتشا

پاده‌سن pa de sin پا وه سن «ل» [ف] پا به سن گذاشته، نو‌پیر

پار par پاره‌که [ف] پارسال

پارتی partî ده‌سلات جفت جوور کردن [ف] پارتی

پارتی‌بازی partî bazî حه‌ق خو‌ه‌ری [ف] پارتی بازی

پارچ parç، تو‌نگ ئاو‌خو‌ه‌ری [ف] پارچ آبخوری

پارچا parça مه‌ته‌ل، پارچه «ل» [ف] داستان

پارچه parçe (۱) بافه‌مه‌نی (۲) قورپه «چووار پارچه» (۳)

پارچا (۴) پاچه‌ئ کۆیه [ف] (۱) پارچه (۲) بخش، قسمت (۳) داستان (۴) کوهپایه، دامنه‌ی هموار کوه

پارچه‌پارچ parçe parç ئاو‌ه‌ن و ره‌وه‌ن [ف] آمد و شد، رفت و آمد

پارچه‌پارچه parçe parçe له‌ت له‌ت بۆن [ف] تکه تکه شدن

سنگی که بر روی رسن و میخ سیاه‌چادر می‌گذارند

پاچه paçe (۱) پاچگ (۲) پایمان هاماری کۆیه [ف] (۱) پاچه (۲) دامنه هموار کوه

پاچه‌زه‌ق paçe zeü هاماری پایمان کۆیه [ف] همواری دامنه کوه

پاچه‌قزرووس paçeqorûs پوس پائ که‌له‌شیر ک که‌نه‌ئ سرمانگ [ف] پوست پای خروس که از آن سرمه‌دان درست کنند

پاچه‌قولی paçeqwilî پاچه‌قوله [ف] لنگ کردن در کشتی

پاچی paçî (۱) ته‌ق‌ه‌لپاچی (۲) به‌ن‌به‌ن بری [ف] (۱) برش داد (۲) از هم پاشید

پاچیا paçya بنو‌وره پاچیاگ [ف] نگا پاچیاگ

پاچیاگ paçyag (۱) تیل‌منجه‌ر بریائ (۲) له یه‌ک پاچیاچ [ف] (۱) برش زده شده (۲) از هم پاشیده شده

پاچیاغ paçyaê پاچیاگ [ف] (۱) برش زده شده (۲) از هم پاشیده شده

پاچیان paçyan پاچیاگ [ف] نگا پاچیاگ

پاچینی paçixî سیخوری [ف] خبر چینی

پاچینی‌کردن paçixî kirdin (۱) مت مَلوویی کردن، نووان چه‌وری، خایه‌مالی کردن «گ» (۲) سیخوری کردن [ف] (۱) چاپلوسی کردن (۲) خبر چینی کردن

پاچینی‌که‌ر paçixî ker (۱) مت مَلووک‌ه‌ر «گ» (۲) سیخوری کردن [ف] (۱) چاپلوس (۲) خبرچین

پاچین paçîn له یه‌ک برین، به‌ن‌به‌ن برین [ف] از هم پاشیدن

پاچینگه paçînge چینگه [ف] جستجوی ماکیان برای یافتن غذا، با پا زمین را زیر رو کردن برای یافتن خوراکی

پاچینه paçîne (۱) پله‌کان «ل» (۲) بنو‌وره پاچینگه [ف] (۱) نردبان (۲) نگا پاچینگه

پاخاشه paxaşe (۱) په‌پیره‌وی کردن (۲) له ریگه‌و کُ‌ئه‌وسا هات‌چوو کریاس نه‌چین، پا‌قاژه [ف] (۱) پیروی کردن (۲) به جایی که قبلاً آمد و شد کرده نرفتن

پاخاشه‌کردن paxaşe kirdin (۱) په‌پیره‌وشتی (۲) پاشخ کردن [ف] (۱) پیروی کردن (۲) از راه قبلی رفتن، آمد و شد کردن

پاخش‌کردن paxiş kirdin پاخاشه کردن «که‌لین ئاو‌رشنی - بۆجگ پاشخ که‌ئ» بنو‌وره پاخاشه کردن [ف] نگا پاخاشه

پاخسن pa xisin (۱) له پا که‌فتن، بی‌هاز بۆن (۲) فره

بخش بخش شدن ،
پارخه pa rîxe رخ، ترس [ف] ترس و وحشت
پاردق pardü پالدم [ف] پاردم
پارگور pargûr پارینه، پارینه [ف] گوساله یک ساله
پارنه parne پاره که «ل» [ف] پارسال
پارنه که parneke پاره که، پارنه «ل» [ف] پارسال
پارو parû جووری بیل چوینه [ف] پارو
پاروکانه parûkane پاروکله [ف] آشی که به مناسبت پا
 گرفتن نوزاد درست می‌کنند
پاروکله parûkfe پاروکانه [ف] نگا **پاروکانه**
پارومال parû maf کویه یگه له سوومار [ف] نام کوهی در
 سومار
پاره pare پؤل وپه له، هم له نه وستا و هم له په هله وی
 (pare پاره) وه مانای وام، قهرت و بهرتیل توسریاس [ف]
 پول، دارایی، در اوستا و پهلوی (pare پاره) به معنی «وام،
 بدهی و رشوه» آمده است
پاره یار parê par قرم قال بیخودی [ف] مهمه بی خودی
پاره قه parêqe (۱) دلنگرانی (۲) نه خوهشی ره قه [ف] (۱)
 اضطراب (۲) بیماری در سم احشام
پاره که pareke پار [ف] پارسال
پاره که ین parekeyn هن پاره که [ف] آن پارسالی
پاره که ینه parekeyne نه و پاره که بی [ف] همان پارسالی،
 پارسالی
پاره وکه parêwke پا گرتن منال [ف] پا گرفتن بچه
پاریاب paryab (۱) دیه که یگه له چه وار نیلام (۲) دیه که یگه له
 نه که وار نیلام [ف] (۱) روستایی در چوار ایلام (۲) روستایی در
 ارکوازی ایلام
پاریز parêz (۱) پیه ریژ (۲) پیه ریژان، له زاراولیل تره ک
 کوردی «پاراستن، پارازتن» توشن (۳) کولگه [ف] (۱) پرهیز (۲)
 پاسداری کردن، نگهداری کردن (۳) سنگر، کمین، کمینگاه
پاریزانن parêzanin پیه ریژانن [ف] محافظت کردن
پاریزگار parêz kar خوهی له کار گهن پیه ریژانن [ف] پرهیز
 ، پرهیزگار
پاریز کردن parêz kirdin پیه ریژ کردن [ف] پرهیز کردن
پاریزگار parêzgar پیه ریژگار [ف] پرهیزگار
پارین parîn (۱) هن پاره که (۲) پارگور (۳) پالتون [ف] (۱)

پارسالی، پارسال (۲) گوساله پارسالی (۳) جوبی که در اطراف
 سیاه چادر می‌کنند جهت آبرو باران
پارینک parînik (۱) پارگور (۲) پالتون [ف] (۱) گوساله ی
 یکساله (۲) جوبی که در اطراف سیاه چادر می‌کنند تا آب باران
 را از اطراف سیاه چادر دور کند
پارینه parîne بنویره پارین [ف] نگا **پارین**
پاز paz کشک، ئاگاداری «پازگا: جی پاز دان»، بنویره
 پاسه وان [ف] پاس، نگهبانی، نگا **پاسه وان**
پازده pazde پانزه [ف] عدد پازده
پازده مین pazdemîn پانزده مین [ف] پازدهم
پازده م pazdehim پانزده مین [ف] پازدهم
پازده همی pazdehimî پانزده می [ف] پازدهمین
پازده مین pazdehimîn پانزده مین [ف] پازدهمین
پازگا pazga پاسگا [ف] پاسگاه
پازن pazin که ل کویه ی «ل» له په هله وی (paçin پاچن)
 توسریاس [ف] بز کوهی، در پهلوی (paçin پاچن) نوشته
 شده
پاز پاش paj پاش، دویای... [ف] بعد از، پس از
پازکار pajkar پاش کار [ف] باز نشسته
پازنه pajne پاشنه له زاراولیل تره ک کوردی «پازنو» توشن
 [ف] پاشنه، نگا **پاشنه**
پازنه کیش pajne kîş پازنه هه لکیش، له زاراولیل تره ک
 کوردی «که ره ته» توشن [ف] پاشنه کش، در دیگر گویشهای
 کردی «که ره ته» گویند
پازنه مه لکینن pajne hefkenin پازنه مه لکینن له فره هات و چوو
 کردن [ف] کنایه از آمد و شد بسیار
پازنه مه لکیش pajne hefkiş پازنه کیش [ف] پاشنه کش
پازنه مه لکیشان pajne hefkişan پازنه مه لکیشان له ثاماده بون نه پائ
 کارنگ [ف] کنایه از آماده شدن برای کاری
پازنه کشه pajekişe پاشه کشه، پاکشه [ف] عقب نشینی
پازنه لم pajefm بنویره که ئه لم [ف] نگا **که ئه لم**
پازنه ل pajyel (۱) جوورینگ میه رگه (۲) پازنه لم [ف] (۱) مهره ای
 سیاه رنگ (۲) پس مانده سبزه که برای بره می‌آورند
پاس pas (۱) پاز، ئاگاداری (۲) دهنگ سه ئ [ف] (۱) پاس،
 نگهبانی (۲) پاسر سگ
پاسا pasa (۱) پاساوین وه رق زه ق (۲) سرپوو کردن (۳) سه ر

پاسپان) و (pazguspan بازگوسپان) و (pazgispan بازگسپان) تۆسریاس [ف] پاسبان، در پهلوی (paspan بازگسپان) و (pazguspan بازگوسپان) و (pazgispan بازگسپان) نوشته شده

پاسه‌وانی pasewanî کشک دان [ف] نگهبانی، پاسبانی
پاسی pasî زیزُ مهره‌سی، سه‌گُ نیناگر «نه‌پاسیه، نه مهره‌سی» [ف] سگ نگهبان، سگی که در نگهبانی دادن گله کمک چوپان می‌کند

پاش paş (۱) پاژ، دویای (۲) پاشگره وه مانای پزین «ناو پاش» (۳) دمه‌ی مییه [ف] (۱) پس از، بعد از (۲) پسوند به معنی پاشنده (۲) دنبه گوسفند

پاشا paşa (۱) پاتشا (۲) ناویگه‌کورانه [ف] (۱) پادشاه (۲) نامی مردانه

پاشاخور paşa xwir (۱) پاشاهور، وامه‌نئی که‌ئی (۲) لاناوه له کاسه‌لس [ف] (۱) پس مانده خوراک احشام (۲) کنایه از کاسه لیس

پاشاراو paşaraw پاشراو، په‌ساو [ف] پسابه، پس آب
پاشارو paşarû (۱) شاپوو، له زاراو‌یل تره‌ک کوردی «پاشه پوک» توشن (۲) وامه‌نه [ف] (۱) پساجین، در دیگر گویشهای کردی «پاشه‌پوک» گویند (۲) باقیمانده

پاشام paşam سه‌حری، له زاراو‌یل تره‌ک کوردی «پارشیتو ، پاشیتو» توشن [ف] سحری، در دیگر گویشهای کردی «پارشیتو ، پاشیتو» گویند

پاشاو paşaw ناو ئالووپالوو [ف] پیش‌آب
پاشاهور paşahor پاشاخور «ل» [ف] پس مانده خوراک احشام

پاشدزه paşdize پاشدزه‌ک [ف] دزدی که نگهبان دیگر دزدان است

پاشدزه‌ک paşdizek پاشدزه [ف] نگا پاشدزه
پاشدوم paşdom مییه‌یگ ک کرینجگی رۆ ئه و بان بوود [ف] گوسفندی که دنباله‌اش رو به بالا است

پاشده‌س paşdes پشده‌س [ف] پس‌انداز
پاشده‌س کردن paşdes kirdin پشده‌س کردن [ف] پس انداز کردن

پاشراو paşiraw پاشراو، په‌ساو [ف] پسابه، پساب
پاشکار paşkar پاژکار [ف] باز نشسته از کار

پهل کردن (۴) شاردنه‌وه [ف] (۱) پا بر زمین ساییدن (۲) پنهان کاری کردن (۳) هرس کردن (۴) پنهان کردن

پاسار pasar (۱) لیوه‌ئی دیوار (۲) سه‌رُ پهل کردن (۳) دیه‌که‌یگه له هرسین [ف] (۱) کناره بام و دیوار (۲) هرس کردن (۳) روستایی در هرسین

پاساری pasarî (۱) لیوه‌ئی دیوار (۲) مه‌لجگیگه، له لاتین (pesserides) وه مانای مه‌له‌وره [ف] (۱) کناره بام و دیوار (۲) نوعی گنجشک که از انواع دیگر کمی کوچک تر است در لاتین واژه (pesserides) به معنای پرنده است

پاساکردن pasa kirdin (۱) سرپیوو کردن (۲) سه‌رُ پهل کردن (۳) پا پیتا سایین [ف] (۱) پنهان کاری کردن (۲) هرس کردن (۳) پا ساییدن بر...

پاساکر pasa ker (۱) سرپیوو که‌ر (۲) سه‌رُ پهل که‌ر [ف] (۱) پنهان کننده (۲) هرس کننده

پاسرپخوردن pa sir xwardin سرپبردن [ف] لیز خوردن
پاسرکیان pasirkiyan بنووره پاسلکیا [ف] ترک خوردن

پوست دست و پا، نگا **پاسلکیا** و ترکیباتش
پاسرگانی pasirganî سرگانی [ف] سُرُسُرَه بازی
پاسکانی paskanî دهم پاسکانی [ف] ادای کسی را در آوردن یا دهن جکی کردن

پاسکردن pas kirdin زنوو زنوو کردن سه‌ئی [ف] پارس کردن سگ

پاسگا pasiga پاژگا [ف] پاسگاه
پاسلکیا pasifkiya پاسرکیان [ف] ترک خوردن پوست دست و پا در اثر بدی آب و هوا

پاسلکیاگ pasifkiyag پاسرکیاگ [ف] ترک خوردن پوست دست و پا

پاسلکیان pasifkiyan پاسرکیان [ف] ترکیدن پوست دست و پا

پاسلکیایه pasifkiyaê پاسرکیایه [ف] دست و پای ترک خورده

پاسور pasûr په‌په‌ئی قوما [ف] برگ پاسور

پاسوربازی pasûr bazî پاسوربان [ف] پاسور بازی

پاسوربان pasûrban پاسوربازی [ف] بازی با پاسور

پاسه‌بان paseban نگا **پاسه‌وان**

پاسه‌وان pasewan پاسه‌بان، له په‌هله‌وی (paspan)

پاشکوه paşkuwe ته‌رکیوهن، خورجینی ک به‌سنه قه‌ئ زین ئه‌سپ [ف] خورجینی که به زین اسب می‌بندند

پاشقارو paşqaw پاشمه‌نه‌ئ خوارده‌مه‌نی [ف] پس مانده‌ی غذا

پاشگر paşgir زیز پيشگر [ف] پسوند

پاشگه paşige ديه‌که‌يگه له قه‌سر [ف] روستایی در قصر شیرین

پاشماره paşmawe پاشاروو [ف] باقیمانده

پاشمهرگ paşmerg دتياي مردن [ف] پس از مرگ

پاشمهرگه paşmerge پاشه‌پيهر، منالی ک دتياي مردن باوگ بيا بوو [ف] نوزادی که پس از مرگ پدر دنیا آید

پاشمه‌نه paşmene واما‌مه‌نه، دتيا‌مه‌نه [ف] باقیمانده

پاشنه paşne له په‌هله‌وی و ئه‌وستا (paşne) پاشنه (توسریاس [ف] پاشنه، در په‌لوی و اوستا (paşne) پاشنه) نوشته شده

پاشوره paşûre ئاو هکنی ک پاوه بی شوورن [ف] پاشویه

پاشؤل paşûl پاشوئه، دلنگ شوور ژنانه ک له لاره جه‌مه‌و کریه‌ئد «گ» [ف] لباس بلند زنانه که از طرفین جمع می‌شود

پاشؤل paşûl بنووره پاشؤل [ف] نگا پاشؤل

پاشه‌کشه paşe kişe پاژه‌کشه، پاکشه [ف] عقب نشینی

پاشه‌پيهر paşepîyer پاشمه‌رگه [ف] نگا پاشمه‌رگه

پاشی paşî (۱) ئه‌ق پاشی (۲) سووکه ناو پاشا [ف] (۱) پاشید (۲) مخفف پاشا

پاشین paşîn ئه‌وان پاشین، پشانن [ف] آنها پاشیدند، بن فعل پاشیدن

پاقازه paqaze گیای خوارده‌مه‌نیه [ف] گیاهی از تیره باغزبان و خوراکی است

پاقاژه paqaje پاخاشه، ری هاتو چوو [ف] راه آمد وشد

پاقودوم paqodûm پاقيهم [ف] قدم خیری

پاقلا paqîla (۱) په‌رچین ئاخل، پاقلان (۲) چه‌میگه له کونانی [ف] (۱) پرچین دور آغل (۲) رودی در کونانی

پاقلان paqîlan په‌رچین ئاخل [ف] پرچین دور آغل

پاقلانجی paqîfancî په‌قلانجه [ف] گیاه خاکشیر

پاقلانجی paqîfancîqî بنووره پاقلانجی [ف] نگا پاقلانجی

پاقلانچه paqîfançike بنووره پاقلانجی [ف] نگا پاقلانجی

پاقله‌جی paqîfeciqî بنووره پاقلانجی [ف] نگا پاقلانجی

پاقه‌ژه paqeje پا‌قاژه، بنووره پاخاشه [ف] نگا پاخاشه

پاقه‌لوس paqe lûs دتياخه کردن دم چهو [ف] تراشیدن موی صورت، دو تیغه کردن

پاقيوم pa qêûm پاقيهم [ف] قدم‌خیر

پاقيهم pa qîem پاقيوم [ف] قدم‌خیر

پاک pak (۱) ته‌میس، له زارواهیل تره‌ک کوردی «خاوین، پاقر ، پاکژ» و له په‌هله‌وی (paw) پاو) ئوشن (۲) وه کولی «پاک ریشی چه‌رمی بویه» (۳) خاس [ف] (۱) پاکیزه، در دیگر گویشهای کردی «خاوین، پاقر، پاکژ» و در په‌لوی (paw) پاو (گویند (۲) همه، به‌کلی (۳) خوب

پاکا بۆن paka bün پاکه‌و بۆن [ف] پاک شدن

پاکار pakar مزۆر خان له کوو کردنه‌وه‌ئ مالکانه [ف] نماینده خان در محل برای گردآوری مالکانه

پاکاری pakarî خاسه نه‌وکه‌ر [ف] پادو ویژه

پاکاکردن paka kirdin پاکه‌و کردن [ف] پاکیزه کردن

پاکان pakan پاکه‌یل [ف] نیکان

پاک بۆن pak bün (۱) ته‌میس بۆن (۲) بی‌گونا بۆن [ف] (۱) تمیز بودن (۲) ثابت شدن بی‌گناهی

پاکردن pa kirdin زیز سهر کردن (۲) ته‌میس کردن (۳) پاواکه‌ران [ف] (۱) به پایین هدف اصابت کردن (۲) تمیز کردن (۳) پاکشایی

پاکردنه‌وه pa kirdinewe پاکردن [ف] نگا پاکردن

پاکشه pakişe پاشه‌کشه [ف] عقب نشینی کردن

پاککردن pak kirdin ته‌میس کردن [ف] تمیز کردن

پاککردنه‌وه pak kirdinewe له‌ئ نوو پاکه‌و کردن [ف] دوباره پاک کردن

پاکمال pakmal جاروو پاروو کردن [ف] کاملاً تمیز کردن، جارو کردن

پاکنوس paknüs زیز پيشنوس [ف] پاک‌نویس

پاکو pakû (۱) ده‌سه‌ئ گیای دره‌و کریای و جه‌ره نه‌کریای (۲) پا‌ولا (۳) پایمان کویه [ف] (۱) دسته گیاه درو شده ودمسته نشده (۲) پایکوب کردن (۳) دامنه‌ی کوه

پاکوپتک pakû pük وه‌هه‌ئده‌ر دان «گشتی پاکوو پتک کرد» [ف] بیهوده به هدر دادن

پاکوت pakwit وه پا چشتی کوتاین [ف] لگد مال

پاکوتانه زهق pa kwitane zeü هجرت کردن [ف] لجاجت

کردن
پاکوت کردن pa kwit kirdin پاکوته [ف] لگد مال کردن
پاکوته pakwite پاکوت کردن [ف] لگد مال کردن
پاکو کردن pakû kirdin (۱) پاسا کردن بانُ خانی (۲) حه قُ که سینگ پاؤلا کردن (۲) پا و لا کردن [ف] (۱) کوبیدن بام خانه گلی با پا جهت جلوگیری از چکه (۲) حق کسی را پایمال کردن (۳) پایمال کردن، لگد کوب کردن
پاکوُل pakûl سَوَن دِوار [ف] تنه‌ای که بعنوان ستون سیاه چادر بکار می‌رود
پاکه pake ته‌میسه [ف] پاکیزه است
پاکه پاک pakepak پاکه‌چ پاک [ف] پایاپای، برابر
پاکت paket په‌په‌ئی قاقه‌زین نه‌پائی نامه یا هه‌ر چشتی [ف] پاکت
پاکن paken که‌وشکه‌ن [ف] کفش‌کن
پاکه‌ویبون pakew bûn پاکه‌و بون [ف] پاک شدن
پاکه‌وکردن pakew kirdin پاک کردن [ف] پاک کردن
پاکه‌وکرپاک pakew kiryağ پاکه‌و کرپاک [ف] پاک شده
پاکه‌وکرپاک pakew kiryaê پاکه‌و کرپاک [ف] پاک شده
پاکه‌نیپاک pakey pak راسامال [ف] پایاپای
پاکی pakî (۱) ته‌میسسی (۲) تراشیدن موق حرامه‌ئی له‌ش [ف] (۱) پاکی، پاکیزه‌گی (۲) تراشیدن موی زائد بدن
پاکیشان pa kîşan (۱) دِه‌س کیشان (۲) وه‌لا دان (۲) هه‌ل سزبان چراغ [ف] (۱) کوتاه آمدن (۲) کنار زدن (۳) شعله کشیدن چراغ
پاگرتن pa girtin پاپا کردن منال [ف] پا گرفتن بچه
پاگره pagirê نه‌خو‌ه‌شی وپه‌شام پا [ف] بیماری واریس
پاگوبی pagûrî پاشمه‌رگه «ل» [ف] نوزادی که پس از مرگ پدر به دنیا می‌آید
پاگه‌زدان pagez dan پاوه‌گه‌ز دان [ف] بردباری، تحمل کردن
پاگیر pagîr پایار «پاگیر بای» [ف] دعایی برای نوزاد که زودتر پاگیر شود و بتواند را برود
پاگیرنگه pagîrnê پاچینگه [ف] نگا پاچینگه
پاگیرنه pagîrne پاچینگه [ف] نگا پاچینگه
پاگیره pagîre (۱) گیژانگ درانه (۲) ته‌خته‌چ ژیر پائ چولا (۳) پاگیر [ف] (۱) پاشنه در (۲) تخته زیر پای جولا (۳) نگا پاگیر

پال pal (۱) پشته‌ودان «پال دا بالشته‌و» (۲) بناری قه‌چ کویه [ف] (۱) تکیه زدن (۲) دامنه شیبدار کوه
پالافته palafte پالفته «گ» [ف] پالایش شده
پالامه palame پالهمیه [ف] گیاهی است
پالان palan (۱) جل وه‌پ، له زاراو‌یل تره‌ک کوردی «کویان، کورتان» توشن (۲) پالان (۳) دبه‌که‌یگه‌له جوانپو [ف] (۱) پالان (۲) پالانیدن (۳) روستایی در جوانرود
پالاندوز palan dûz نه‌و که‌سه کُ پالان دوزن [ف] پالاندوز
پالانی palanî (۱) کورپی بار بهر (۲) لاتاوه له یابو [ف] (۱) کُراهی که تازه باری شده (۲) یابو
پالانی‌نه‌رگس palanî nergis دبه‌که‌یگه‌له جوانپو [ف] نام روستایی در جوانرود
پالو palaw پالیای [ف] پالایش شده
پال‌پیره‌دان pal pêwe dan پال وه پیتا دان [ف] تکیه زدن
پال‌پیره‌نان pal pêwe nan ده‌لک دان، هوزم بردن [ف] هول دادن، یورش بردن
پالتاو paltau پووشه‌مه‌نی‌نمسانی، له زاراو‌یل تره‌ک کوردی «بالتو، بالته» توشن [ف] پالتو
پال‌خسن pal xisin پال وه لاهه‌خسن [ف] لم زدن، لم دادن
پال‌دان pal dan پال‌دانه‌وه [ف] تکیه زدن بر ...
پال‌دانه‌وه pal danewew پال‌دان [ف] تکیه زدن بر ...
پال‌دم pal dim پال‌دق [ف] پاردم
پال‌دق pal dü (۱) پال‌دم (۲) پاش کاور [ف] (۱) پاردم (۲) دنبه گوسفند
پال‌دق‌پیس pal dü pês لاناوه له ژن‌گه‌نه‌کار [ف] کنایه از زن بدکاره
پال‌شتاو pal ştau چشتی جور لوان [ف] مایع لزجی که پس از زایمان خارج می‌شود
پال‌فته palifte پالفته «گ» [ف] پالایش شده
پال‌کویه‌لان pal küyefan کیه‌رد نه‌نتیکه [ف] یک نوع خنجر عتیقه و قدیمی
پالم palim پالمه، پالدم [ف] پاردم
پالمه palime (۱) پالم (۲) پالیو «گ» [ف] (۱) پاردم (۲) حاشیه دامن
پال‌ن palin پالو «چای پال‌ن» [ف] پالودن
پال‌نگه pal nge پلنگه، پنگه، پنه‌گه [ف] پناهگاه،

پاماو pamaw سافکردن دتوارن ک گچکاری کرده [ف]

صاف کردن دیواری که تازه گچکاری شده بوسیله ابر یا پارچه

پامز pamiz حق پا [ف] پایمزد

پامل pamil کوتران کردن، سکون کردن [ف] پافشاری، ابرام، اصرار

پامل کردن pamil kirdin کوتران کردن [ف] پافشاری و ابرام کردن

پامره pamere کیووپ، پا بیل، پیمه ره [ف] دسته چوبی که برای جای پا به بیل وصل می‌شود

پان pan پیهن [ف] پهن

پانا pana (۱) پیهنا (۲) پا نان [ف] (۱) پهن (۲) پای گذاشتن بر...

پانار panar بناری پان کویه [ف] کناره‌ی دامنه‌ی کوه

پانان panan (۱) پا لن ناین (۲) هان دان نه پان ری کردن «پا بنه» [ف] (۱) پای گذاشتن بر... (۲) امر به راه رفتن

پانایی panayî پیه‌نای [ف] پهنایی

پان‌بوون pan bûn پیه‌ن بون [ف] پهن شدن

پان‌بوونه‌وه pan bûnewe (۱) تلیقیان له ژیر پا (۲) پیه‌نه‌وه بون (۳) پال دانه‌وه [ف] (۱) زیر پا له شدن (۲) پهن شدن (۳) کنایه از لم دادن

پانجی pancî چیخ جائ نان، نان‌دین [ف] چیتی که از آن به عنوان جای نان استفاده می‌کنند

پانجین pancîn پاجی، چیتجا [ف] نگا پاجی

پانزه panze پازده، له په‌هله‌وی (panzdeh پانزده) [ف] توسریاس عدد پانزده، در په‌لوی (panzdeh پانزده) نوشته شده، نگا پازده و ترکیباتش

پانکردن pan kirdin پیه‌ن کردن [ف] پهن کردن

پانکردنه‌وه pan kirdinewe له‌ئ نوو پیه‌نه‌وه کردن [ف] دوباره پهن کردن

پانگه panke (۱) واده‌من به‌رقی (۲) ده‌سور وه پیه‌نه‌وه کردن (۳) خونن، خوونه [ف] (۱) پنکه برقی (۲) امر به پهن کردن (۳) وسیله‌ای از چوب یکدست یا گل رس که مدور و پهن است و خمیر را روی آن پهن می‌کنند

پان‌ویوپو pan û pûr پت پیه‌ن [ف] بسیار پهن

پانه‌وه بون panew bûn پیه‌نه‌وه بون [ف] پهن شدن

پانه‌وه کردن panew kirdin پیه‌نه‌وه کردن [ف] پهن کردن

جان پناه

پالتو palü په‌راسو، پوکي ژیر ده‌ن، له په‌هله‌وی (pehluk په‌هلوک) توسریاس [ف] په‌لو، در په‌لوی (pehluk په‌هلوک) نوشته شده

پالو palû جای پالو [ف] پالودن

پالتون palûn پارینک [ف] جوبی که در اطراف سیاه چادر می‌کنند

پالوویان palûean کومیانه‌وه له هین قسه کردن [ف] در هنگام گفتگو دچار سر در گمی شدن، رشته کلام را گم کردن

پالوین palûwîn پالین [ف] پالودن

پاله pale پیاله «ل» [ف] پیاله

پاله‌چین paleçîn گیایگه [ف] گیاهی است

پاله‌رزه pa lerze نیمه‌روژه [ف] عصرا نه

پاله‌قه paleqe له‌قه، جفته‌ک [ف] لگد پرانی

پاله‌مییه palemîye پالامه [ف] گیاهی خوراکی با برگهای پهن و شیرهدار

پاله‌وان palewan گورد، تووانا [ف] په‌لوان

پاله‌وان‌بازی palewan bazî ده‌یر گرتن پاله‌وان [ف] په‌لوان بازی

پاله‌وان‌په‌مه palewan peme هوج له بن نه‌ق [ف] په‌لوان پنبه

پاله‌وان‌ترنه palewan tirne گیایگه [ف] گیاهی است بدبو

پاله‌وی palewî (۱) په‌هله‌وی (۲) سکه‌ئ قه‌دیمه [ف] (۱) په‌لوی (۲) سکه‌ی زینتی که بر گردن آویزند

پالیا palya پالیاگ [ف] پالائیده شد

پالیاگ palyag پالیاغ [ف] پالائیده شده

پالیان palyan (۱) پالین (۲) گره‌وشیان [ف] (۱) پالائیدن (۲) تغییر رنگ دادن

پالیاغ palyaê پالیاگ [ف] پالیده شده

پالین palîn پالین [ف] پالودن

پالینک palînik بنووپه پالتون [ف] نگا پالتون

پالینان palênan پاوه پینا نان [ف] پای گذاشتن بر

پالیر palêw پامان دلنگ «گ» [ف] حاشیه لباس

پالیر palêw پالو [ف] پالنده

پامال pamal پا تلن کردن [ف] پایمال کردن، لگد کوب کردن

پاماله pamafe که‌رتی که‌ش [ف] ماله‌ی کرد کش کشاورزی

پانی panî پیه‌نی [ف] په‌نا

پانپان pa nêan هان‌دان، دل‌گویی، هان [ف] تحریک و تشجیع کردن

پاواکردن pawakirdin پاکردنه‌وه‌ئ وه‌ق له مال باوان، پاواکه‌ران [ف] پاگشایی عروس در خانه پدری

پاواکه‌ران pawakeran [ف] نگا پاواکردن

پاوان pawan [ف] پایبند زینتی

پاوانه pawane خپخال، پاوان [ف] پایبند زینتی

پاواهوردن pawa hawirdin داوه‌زیان [ف] پیاده شدن و اتراق کردن

پاوپا pa û pa [ف] تاخیر داشتن

پاوپل pa û pil [ف] ۱) پپ و پا ۲) لاناوه له هاز و تووان «پا و پلئ برپا» [ف] ۱) پا و ضمائم آن ۲) کنایه از تاب و توان

پاوپهل pa û pel [ف] پا و وپهل [ف] پا و ضمائم آن

پاوپهیل pa û peyl [ف] پا و پهل [ف] پا و ضمائم آن

پاودان pawdan [ف] ۱) نهرمه‌خو‌ناو ۲) هه‌لسنگانن [ف] ۱) نم نم بارش باران که رو به تندی می‌گراید ۲) مقایسه کردن

پاوپر pawîr لیوان [ف] مایعی که قبل از زایمان از شرمگاه خارج می‌شود

پاوس pawis دیلم، ساپاوس، ته‌مه‌ل [ف] تنبل

پاوشک pa wişk [ف] زیزُ پاقدروم [ف] بد قدم

پا ولا pa wîfa [ف] پاکوت لگدمال

پا ولا بون pa wîfa bûn [ف] پاکوت کریان [ف] لگد مال شدن

پا ولا کردن pa wîfa kirdin [ف] پاکوت کردن [ف] لگدمال کردن

پاومووری pawmûrî [ف] آهنگی که در سوگ کسی خوانند

پاون pawin بنویره پاوان [ف] نگا پاوان

پاوه pawe [ف] ۱) شارُ پاوه له کرماشان ۲) دیه‌که‌یگه له قلاشاین [ف] ۱) شهر پاوه در کرماشان ۲) روستایی در قلعه‌شاهین از توابع سرپل نهاب

پاوه‌پا pa we pa [ف] ۱) لنگ وه لنگ ۲) پا و پا کردن [ف] ۱) کفش تا به تا ۲) تاخیر و دو دلی

پاوه‌ده‌یشتی pa we deyštî [ف] گه‌رای [ف] کنایه از زنباره‌گی

پاوه‌ده‌یشتی‌که‌ر pa we deyštî ker [ف] گه‌را [ف] زنباره

پا وه‌خون pawexwin بنویره پاواکه‌ران [ف] نگا پاواکه‌ران

پاوه‌رکار pa we rikaw [ف] تیار، ناماده [ف] آماده، حاضر
پاوه‌س pawes [ف] پابه‌ست [ف] پابست، کنایه از گرفتار و اسیر

پاوه‌سن pa we sin [ف] پاده‌سن [ف] پا به سن گذاشته، نو پیر

پاوه‌گه‌زدان pa we gez dan [ف] ۱) پاگه‌زدان، سه‌ور کردن ۲)

کوتران کردن [ف] ۱) صبر کردن، تحمل کردن ۲) اصرار کردن

پاوه‌لووری pawelûrî [ف] به‌زمیگه له هووره کُ وه ده‌نگُ نزم خوه‌نریه‌ئ [ف] یکی از مقامات هوره که با صدای آرام اجرا می‌شود

پاوه‌مانگ pa we mangê [ف] ژنُ باردار کُ له‌ئ مانگه زائِد [ف] پا به ماه

پاوه‌ملانان pa we mila nan [ف] پا نان وه ملُ چشتی [ف] پای بر ... گذاشتن

پاوه‌مووری pawemûrî [ف] ۱) به‌زمیگه له هووره‌س کُ له

نازیه‌تی خوه‌ن، پاومووری ۲) به‌زمیگه له موورُ له‌کی کُ ژنه‌یل

له پائِ کوته‌لُ خوه‌نن [ف] ۱) آهنگی که در سوگ کسی خوانند ۲) یکی از مقامات مور لکی که زنان برای تازه درگذشته و درپای «کوته‌ل» می‌خوانند

پاوه‌ن pawen بنویره پاوه‌س [ف] نگا پاوه‌س

پاوه‌نار pawenar [ف] دیه‌که‌یگه له سه‌ریه‌لُ [ف] نام روستایی در سر پل نهاب

پاوه‌ق paweu [ف] پابه‌ق [ف] ینگه

پاهله pahîfe بنویره خپخال [ف] نگا خپخال

پاهله‌له pahîhîfe بنویره خپخال [ف] نگا خپخال

پا هه‌لکه‌فتن pa helkeftin [ف] تمق دان، تبوق دان [ف] سکندری خوردن

پاهه‌لگرتن pa hefîrtin [ف] وه‌تن پئِ کردن [ف] پا برداشتن، به سرعت راه رفتن

پای pay [ف] داده کلُ چهو [ف] پایید

پائ paê [ف] ۱) وه ملُ ... ۲) پائِ چراخ «پائِ به خوار» [ف] ۱) بر عهده‌ی ... ۲) شعله چراغ

پائپاتار paê patar [ف] پاتار، له ته‌نگی قه‌رار گرتن [ف] در تنگنا قرار گرفتن

پائار paêar [ف] پائِهر [ف] پایدار، سربلند

پایان payan [ف] دادانه کلُ چهو [ف] آنها را پایید

پایتهخت paêtext [ف] نگا پاتهخت

پایه‌ریای paÿer bay پایاری، پیریای [ف] عاقبت به خیر

شوی

پایه‌له‌له paÿe lele تایه‌له‌له، چوو له‌له [ف] نگا له‌له

پایه‌مشته paÿe mişte پیامشته [ف] نگا پیامشته

پایه‌مووری paÿemûrî پاهو‌مووری [ف] نگا پاهو‌مووری

پایه‌ناز paÿenaz ژیر راخه [ف] پای انداز

پت pit (۱) لوت «ل» (۲) قسیه‌ئ بن گووشی «پت پات، پتا

پت» (۳) بر، له سمنانییش (پت) ئوشن [ف] (۱) بینی (۲) پچ پچ

(۳) الکن، در سمنانی نیز (پت) به معنی الکن است

پتا pita هه‌واپته، زوغوم [ف] سرما خوردگی، زکام

پتاپت pitapit پته‌پت، پت‌پات [ف] حرف بیخ گوش

پت‌پت pitpit خوت بوول [ف] غرولند

پت‌پوز piti pûz لیچ ولیو [ف] پوزه

پت‌پیس piti pês پرپیس، چرکن [ف] کثیف، چرکین

پت‌پیهن piti piyen پرپیهن [ف] کت کلفت، پهن

پتقال pitqal برته‌قال، میوه‌یگه [ف] پرتقال

پتکه‌پتکه pitkew pitkew ده‌نگ پائ ئه‌سپ له هه‌ئین

خار نان [ف] صدای پای اسب هنگام دویدن

پت ملو piti miſû بنووره مت‌ملو [ف] نگا مت ملو

پت نه‌گرتن pit negirtin (۱) خوئه نه‌گرتن «ل» (۲) بن هاز

بۆن «ل» [ف] (۱) مغرور نشدن (۲) کرختی، بیحالی، سستی

پته‌پت pite pit پت پات [ف] ژاژ خواهی

پته‌کن piteken پسپوور، کارامه [ف] جستجوگر، پژوهنده و

خبره

پته‌کنه pitekene (۱) قرچنگ، قرتنگ، قرچوو (۲) ئیسفا

گرتن (۳) کارامه وفه‌زان [ف] (۱) خسیس (۲) کنجکاو و دقت

کردن، پژوهش (۳) ماهر، نوآور، خلاق

پتیه pitîle پلیته [ف] فتیه

پچ piç قسیه‌ئ بن گووشی [ف] درگوشی حرف زدن

پچان piçanin (۱) شیر کردن (۲) بن گووشی وهتن [ف] (۱)

تحریک کردن (۲) در گووشی حرف زدن

پچانه‌پئا piçane pêa بلوومین دا، هانت دا [ف] او را تحریک

کرد

پچ‌پاچ piçi paç پچ‌پچ کردن

پچریاگ piçiryag (۱) پیچریای (۲) له یه‌ک چه‌کیای [ف] (۱)

پچیده شده (۲) از هم گسسته

پایز payz پائیز، له په‌هله‌وی (patez پاتز) تۆسریاس [ف]

پاییز، در په‌لوی (patez پاتز) نوشته شده

پایزان payzan هه‌نه‌ن پایز [ف] موسم پاییز

پایزه payze زیز وه‌هاره [ف] کشت پاییزه

پایزه‌بیر payze bir چووئ ک له زمسان برنه‌ئ ئه‌رائ گوجان

و ... [ف] چوبی که در زمستان آنرا برای عصا و ... می‌برند و

معمولا محکم است

پایزه‌برا payze bira لاناوه له دووسئ ک کهم هات و چوو

که‌ئد [ف] کنایه از دوستی که به ندرت آمد و شد می‌کند

پایزه‌پله payze piſe په‌له، په‌له دان [ف] باران پاییزی

پایزه‌خوهر payze xwer به‌شینگ له قورخ ک ئه‌وه‌ل که‌ره‌ت

خوریه‌ئد [ف] آن قسمت از قرق که ابتدا گله آنرا می‌خورد

پایزه‌رووز payze rûj رووز پایز [ف] روز پاییزی

پایم payim دهمه‌ئ ئاسنگه‌ری [ف] دمه‌ه‌انگری

پایم paym وریای کردم [ف] پاییدم

پایمان paêman (۱) پالیو دلنگ (۲) پایمان کزیه [ف] (۱)

طراز، حاشیه دامن (۲) دامنه کوه

پایمان payman دامانه کل چهو [ف] آنها را پاییدم

پایمانه paêmane پایمان [ف] نگا پایمان

پایم‌ده‌من payim demin ئه‌و که‌سه ک پایم ده‌منی [ف]

کسی که دمه‌ی آهنگری را می‌دمد

پایناز paynaz وه پیری وه‌ق چیین [ف] به پیشواز عروس

رفتن

پاینده paynde پایار، پایهر [ف] پایدار، پاینده

پایه paÿe (۱) ستون (۲) پله و پایه، له په‌هله‌وی (padek

پاده‌ک) تۆسریاس (۳) ها مل ئه‌و [ف] (۱) ستون، پایه (۲) رتبه،

درجه، در په‌لوی (padek پادک) نوشته شده (۳) بر عهده

اوست

پایه‌به‌رز paÿe berz هه‌لکه‌فتی [ف] بلند پایه

پایه‌به‌ری paÿe berzî شانازی، شاقزی، سه‌ر به‌ری [ف]

بلندپایگی، سر بلندی

پایه‌خ paÿex ره‌سنئ ک به‌سنه‌ئ پائ چاره‌وا [ف] طنابی که

به پای ستوران می‌بندند

پایه‌دار paÿedar پایار [ف] پایدار

پایه‌داری paÿedarî پایاری [ف] پایداری

پایهر paÿer بنووره پایار [ف] نگا پایار

چریان (1) piçiryan (پنچیان ۲) له یهک چهکیان (ف) (۱)
 بیچه شدند (۲) گسستند
 چریای piçiryaê بنورپه چریاگ (ف) نگا چریاگ
 پیچه piçe فچه، سرته (ف) درگوشی
 پیچه piçe piç فچه پیچه درگوشی حرف زدن
 پیچیان piçyan پیچیان (ف) پیچ خوردن
 پیخ pix ترسانن وه گالته وه (۲) سهر برین وه زووان مناله له
 (ف) (۱) بشوخی ترساندن (۲) سر بریدن به زبان بچه ها
 پیخ کردن pix kirdin بنورپه پیخ (ف) نگا پیخ
 پخو pixû پخو، ترسو (ف) ترسو
 پیخه pixe ترسانن منال «پخه که ید» (ف) کلمه ای برای
 ترساندن بچه
 پخو pixew پخو، ترسو (ف) ترسو
 پیر pir (۱) نیقه لتوو (۲) فره، فره وان (۳) تن تیز بون «دلّم له
 لیت پره» (۴) خلّت خهوش «پیر و پۆش» (۵) بین مانا «پیر و
 پیچ» (۶) باله و گرتن مه له وهر (۷) نه و که موته ره ئی ک تیزبائی
 کردنه و وه پین «پیر» توشن (ف) (۱) پیر (۲) فروان، بسیار (۳)
 خشمگین (۴) خس (۵) بیمعنی، مهمل (۶) پریدن پرنده (۷)
 کبوتری که شاپرهایش را چیده اند و در دست گرفته و تکان
 می دهند تا کبوتر غریبه متوجه او شده و به آن سمت بیاید
 پیرا بیرا pira bün پیره و بون (ف) پیر شدن
 پیرا پیر pira pir پیرا و پیر، نیقه لتوو (ف) لبریز
 پیراسق pirasü بنورپه پیراسق (ف) نگا پیراسق
 پیراش piraş له ته چوو یا کوچگ (ف) ریزه ی چوب یا سنگ
 پیراش پیراش piraş piraş هورد ریز (ف) ریزه ریزه
 پیراشه piraşe له ته ئی کوچگ (ف) ریزه ی سنگ
 پیرا کردن pira kirdin (۱) پیره و کردن (۲) بلووم دان (ف) (۱)
 گودی را پیر کردن و هموار کردن (۲) تحریک و تشجیع کردن
 پیرانین pirañin پیران که موته ره (ف) وادار به پرواز کردن
 پیراو piraaw پیراو (ف) پیراب
 پیرا و پیرا piraaw pir پیرا و پیرا (ف) لبریز
 پیربار pir bar دار پیر له میوه (ف) پیر ثمر
 پیربون pir bün پیر بون (ف) پیر شدن
 پیربر pira ber پیر بار (ف) پیربار
 پیریا pira pa پا و پیریل (ف) پا و ضمائم آن
 پیرپرتی pira pirtı پیرپیتال، خرت و پرت، هارخ و پارخ، له

لاتین (pre.per.a.tive) تۆسریاس (ف) اسباب واثیه ی بدرد
 نخور، بی استفاده، در لاتین (pre.per.a.tive) گویند
 پیرپلیک pira pilik گیانگه خوارده مه نی و ده رمانی «ل»، له
 زارواهیل تره ک کوردی «په لپینه، پیرپیک» توشن (ف) گیاه
 خرفه، در دیگر گویشهای کردی «په لپینه، پیرپیک» گویند
 پیرپوچ pira puç گیاه مه یگه (ف) بازی است
 پیرپوس pira pus (۱) پیراوپر «پیرا پوس خوه ئی گونا کردیه»
 (۲) راسامال «ئی پوله پیرا پوسیه» (ف) (۱) لبریز، پیر (۲) درحد
 کفایت، بس
 پیرپوش pira puş پیرا و پۆش (ف) گیاه خشک
 پیرپوشن pira puşen جیوان، جی خهف (ف) مجموع لحاف و
 تشک و بالش، رختخواب
 پیرپیت pira pit هورمدار، به ره که تدار (ف) پیر برکت
 پیرپیتال pira pital پیرپرتی، هارخ و پارخ (ف) اسباب و اثنیه ی
 بدرد نخور
 پیرپیتوو pira pitu جل پیتوو، خرت و پرت، له لاتین ()
 (pre.per.a.tive) وه پیرپیتوو توشن (ف) خرت و پرت، در لاتین
 (per.per.a.tive) به وسایل سفر و خرت و پرت گویند
 پیرپیشه pira peşe کارامه، ئسا (ف) کارآمد، استاد
 پیرت pirt (۱) پرت پرت (۲) پورتکیائی «پرت له تن نه مه نییه»
 (۳) لاناوه له جورته «پرت که وه دلّی نییه» (ف) (۱) پرت پرت
 کردن چراغ (۲) پوسیدگی (۳) کنایه از شجاعت، جرات
 پیرتا پوچ pira ta puç پیرتا پوچ (ف) بازی است
 پیرتاف pirtaf په لتاف دهو، په له (ف) سرعت، عجله، شتاب
 پیرتال pirtal جیوان، جل پیتوو (ف) رختخواب و البسه
 پیرتان pirtan (۱) چه و پرتانن (۲) پرت پرت کردن چراغ (ف) (۱)
 پلک زدن (سوسو کردن چراغ)
 پیرتانن pirtanin (۱) پرت پرت کردن (۲) چه و له یهک دان (ف)
 (۱) پرت پرت کردن چراغ، سوسو زدن (۲) پلک زدن
 پیرت پارت pira part (۱) پرت پرت کردن چراغ (۲) لاناوه له
 زه نه به له ق (ف) (۱) پرت پرت کردن چراغ، سوسو زدن (۲) کنایه از
 کوشش کردن
 پیرت پیس pira pes فره چرکن (ف) کثیف
 پیرتگ pira tig (۱) گونی شپئی ک خه نه ئی ده ر مسراو (۲)
 باقه مه نیی ک نه پائی به رگیری له سه رما خه نه ئی وه ر ده ر یا
 په نه ره (ف) (۱) گونی که به در ورودی مستراح می اندازند (۲)

پارچه‌ی ضخیمی که برای جلو گیری از نفوذ سرما به در یا پنجره می‌آویزند

پرتوک pirtük پرتوک‌یائ، پوتار [ف] پوسیده

پرتوکیا pirtükiya پرتوک‌یائ [ف] پوسیده

پرتوکیاگ pirtükiyag پرتوک‌یائ [ف] پوسیده

پرتوکیان pirtükiyan پوتار بون [ف] پوسیدن

پرتوک‌یائ pirtükiyaê پرتوک‌یائ [ف] پوسیده

پرتول pirtûl (۱) پرتوک‌یائ (۲) لاناوه له پیر [ف] (۱) پوسیده (۲) کنایه از پیر شدن

پرته pirte پرت‌پرت چراغ [ف] سوسو کردن چراغ

پرت‌پرت pirte pirt پرت پارت [ف] «پرت‌پرت» زیاد

پرچ pirç گیس، زلف [ف] گیس

پرچ‌بر‌یائ pirç biryaê لاناوه له وهره‌لا [ف] گیس بریده، دختر لاابالی

پرچ‌برین pirç birîn له داخه و گیس برین [ف] از غم و اندوه زلف بریدن

پرچ‌پاک pirçi pak (۱) لاناوه له دویه‌ت پاکدامان (۲) پاک [ف]

(۱) کنایه از دختر پاکدامن (۲) پاک و تمیز

پرچ‌پیهک pirçi pyek ته‌میس کردن [ف] تمیز کردن

پرچگ pirçig پرچگه [ف] موی‌زینتی جلوی پیشانی که مهره به آن می‌آویختند

پرچگه pirçige بنووره پرچگ [ف] نگا پرچگ

پرچن pirçin زلفوو [ف] کاکل‌دار

پرچی pirçî تول نازک دار «گ» [ف] شاخه نازک درخت

پرخ pirx پرخه، پرخ پاخ [ف] خرناس

پرخانن pirxanin پرخه‌کردن [ف] خرناسه کشیدن

پرخ‌پاخ pirxi pax هر [ف] خرناسه‌ی زیاد

پرخن pirxin که‌سئ ک له خه و پرخنئ [ف] کسی که در خواب خرناسه می‌کشد

پرخ هر pirxi hir پرخ پاخ [ف] خرناسه زیاد

پرخوهن pir xwen باسه‌واد، قوتابی [ف] باسواد، تحصیل کرده

پرخه pirxe پرخ [ف] خرناسه

پرخه‌پرخ pirxe pirx پرخ پاخ [ف] خرناسه زیاد

پرد pird پیهل «گ»، له مه‌قدوونی «پرد» توشن [ف] پل، نگا پیل

پردان pir dan (۱) پرپر کردن وه که‌موته‌ر «پر» (۲) دان دار، پر له دانه [ف] (۱) با کبوتر «پر» پرپر کردن (۲) غله پر دانه

پردیوهه pirdîwer پیهل وه‌رین، گلکروئ سلتان سهاک له هه‌ورمان ک زیاره‌نگائ یارسانه [ف] پل جلویی، مقبره سلطان اسحاق در اورامان که زیارتگاه یارسان می‌باشد

پرز pirz (۱) زهاک، زنگ، له نه‌وستا (speriz سپرز) تۆسریاس (۲) خاک گولنم دریائ (۳) پرز پارچه و... [ف] (۱) زنگ، چابک، چالاک، در اوستا (speriz سپرز) به معنی کوشا و کوشنده نوشته شده (۲) زیر، خاکی که در اثر نم آب کمی زیر شده (۳) پرز پارچه و ...

پرزور pir zûr زوردار [ف] پر زور

پرزول pirzûl (۱) پروزله‌ئ خاک (۲) پرزوله کردن خه‌ور نه‌پائ داتوکه‌ئ مامره‌یل [ف] (۱) خاکی که در اثر نم باران کلوخی شده (۲) آردی که مرطوب و گلوله‌ای کنند برای خوراک جوجه

پرزولگ pirzûlig باوه‌قووره‌ت، بایه‌قووره‌ت و رق دار [ف] کوتوله پرو

پرزولگ pirzûlig پرزول [ف] نگا پرزول

پرزوله pirzûfe پرزول [ف] نگا پرزول

پرزه pirze (۱) پاشاخور (۲) پوشال نه‌یوه‌چ (۳) نم نم واران [ف] (۱) باقیمانده‌ی کاه آخور که درشت تر و غیر قابل خوردن است (۲) پوشال نی (۳) نم‌نم باران

پرزه‌پرز pirze pirz پرشه‌پرش واران، پرزه پرز واران [ف] نم نم باران

پرز pirz (۱) پرش (۲) له یهک جیا [ف] (۱) نگا پرش (۲) پراکنده

پرزان pirjan پرز [ف] نگا پرز

پرزانن pirjanin پرشانن [ف] افشاندن

پرزپلا pirji pifa پرش پلا [ف] پراکنده

پرژه pirje پرشه [ف] پشنگ آب

پرس pirs (۱) پرس‌تار (۲) پرسه‌گرتن [ف] (۱) پرسش (۲) سوگواری

پرسا pirsâ نه‌ق پرسئ [ف] او پرسید

پرسان pirsan نه‌وان پرسین [ف] آنها پرسیدند

پرسانه pirsane پتولی ک دهنه‌ئ ساو مردئ [ف] پولی که به عنوان کمک به صاحب عزا می‌دهند

پرس‌پوو pirsî pû مردئ موو، وه پرسه هاتن و چین [ف]

پرسه، به سوگواری رفتن

پرس پووکەر (1) pirsî pû ker (1) وه پرس هات و چووکەر، ئهو

که سه ک و ه پرسه چوود (2) لاناوه له سجا (ف) (1) آنکه به

مراسم پرسه و سوگواری می رود (2) کنایه از اسم و رسم دار

پرس جوو pirsî cû پرسینه وه (ف) پرسیدن، جستن و پژوهش

پرس گرتن pirs girtin تازیه نان (ف) سوگواری بر پا کردن

پرسه pirse پرس، تازیه (ف) سوگواری

پرسه کەر pirse ker تازه وهن (ف) دسته ی عزادار

پرسی pirsî پرسیتار کرد (ف) پرسید

پرسی pirsê ئه ق پرسئ (ف) می پرسد

پرسیار pirsîear پرسین (ف) پرسش

پرسیان pirsîyan پرسین، ئه وانه پرسیار کردن (ف) پرسیدن

، آنها را پرسید

پرسین pirsîn (1) ئه وان پرسین (2) پرسیتار، له په هله وی ()

peresse په ره سه (توسریاس (ف) (1) آنها پرسیدند (2) پرسیدن

، در پهلوی (peresse پرسه) نوشته شده

پرش pirş پرژ (ف) پشنگ آب

پرشان pirşan پرژان (ف) افشاند

پرشانن pirşanin پرژانن (ف) افشاندن

پرش پاش pirşi paş پرژپاش (ف) نم نم باریدن

پرش پلا pirşi pîfa پرژپلا (ف) پراکنده

پرشخه pirşixe پرشگه (ف) نگا پرشگه

پرشگه pirşige پرشخه (ف) خوراکیی از آرد و آب یا شیر برای

جوجه

پرشنگ pirşing (1) شه پ خپ، له ئه وستا (peşen په شه ن)

وه مانائ شه پخواز، گاهس ناو په شه نگ له ئ وشه وه رگتیر بویه

(2) پرش ئاو، له ئه وستا (perşuye په رشویه) و (periş)

په رش (توسریاس (2) تاویشت خور له په هله وی (pêruk)

پیروک) توسریاس (ف) (1) جنگ طلب، در اوستا (peşen پشَن

(به معنی جنگ طلب و جنگجوست و در کردی «پشنگ» به

همین معناست (2) پشنگ آب، در اوستا (perşuye پرشویه) و

(periş پرش) نوشته شده (2) تابش آفتاب، پرتو نور، در

پهلوی (pêruk پیروک) به همین معنا نوشته شده

پرشنگی pirşingî شه پخپری (ف) جنگ طلبی

پرشه pirşe پرژه (ف) پشنگ آب

پرشه پرش pirşe pirş (1) پرژه پرژ (2) پرشنگی «پرشه

پرش شه پئه» (ف) (1) پشنگ آب (2) جنگ طلبی

پرشه ئاو pirşey aw پرژه ئاو (ف) پشنگ آب

پرشه ئشه پ pirşey şer پرشنگی (ف) جنگ طلبی

پرشه ئتور pirşey nür تور خودایی (ف) زیبایی، خوشرویی

پرک pirk (1) که ره ئ که و (2) کولگ قالی و به ن (3) دووژ په نیر

و ماس (4) کرمیگه له لوت میبه (5) تریفه، تریوه «منیده پرک

مانگ» له سه کزی «پرک» ئوشن (ف) (1) کفک، کپک (2) پرز

قالی یا نخ تابیده شده که کُرک بر روی آن باشد (3) کاشه پنیر

یا ماست (4) کرمی که در بینی گوسفندان است (5) پرتو، پرتوی

ماه، در سکزی نیز «پرک» به همین معناست

پرک په نیر pirki penîr لاناوه له چه رمئ (ف) کنایه از سفید

روی

پرکردن pir kirdin (1) نیقه لتووژ کردن (2) زگ پر کردن (3)

پرا کردن (4) پر دانه بۆن (5) هان دان، بلووم دان (ف) (1) پُر

کردن (2) آبستن کردن (3) پُر کردن گودال (4) پُر دانه شدن

غلات (5) تحریک و تشجیع کردن

پرکردنه وه pir kirdinewe پرکردن (ف) نگا پر کردن

پرکریاغ pir kiryag پرکریاغئ (ف) پُر شده

پرکریان pir kiryay پرکریاغئ (ف) پُر شدند

پرکریاغئ pir kiryae پرکریاغ (ف) پُر شده

پرگ pîrg مه له وه ریگه جوور گنه (ف) حشره ای مانند گنه

پرگ pîrg ترسیان، رخ چین «له پرگ چی» (ف) ترسیدن

پرگ چین pîrg çin واق مه نن و ترسیان، له پرگ چین (ف)

ترسیدن و حیران ماندن، زهره رفتن (پرگ) به معنی زهره و

شجاعت است

پریم pîrm (1) پژمین، پشمین (2) فیس و ئفاده (ف) (1) عطسه

کردن (2) غرور، افاده

پرمانن pirmanin پژمین، پشمین (ف) عطسه کردن

پریم پارم pîrmî parm پریمه پریم (ف) «پریمه» ی بسیار

پریم گوز pîrmî gûz قورت ونه سه ق داشتن (ف) تکبر داشتن

، باد در کله داشتن

پریمه pîrme پژمه، پشمه، ئه پرائ چاره وا (ف) عطسه ستوران

پریمه پریم pîrme pîrm (1) پریم پارم (2) خوته خوت (ف) (1)

عطسه زیاد (2) غرولند کردن

پرنگ pîrng (1) لاپرتنگ (2) دهنگ پژمه ئ ناژه ل (ف) (1) طعنه

و سرزنش (2) صدای عطسه کردن حیوانات

پرنگان pirnġanin پرمائن [ف] عطسه کردن
 پړوپا pir û pa پا و پهیل [ف] پا و ضمائم آن
 پړوپوچ pir û püç پرتاپوچ [ف] بازی است
 پړوپوش pir û püš پرتوش [ف] گیاه خشک
 پړوچقیا pirûçiqiya پړوچگان [ف] نگا پړوچگان
 پړوچقیاگ pirûçiqiyag پړوچقیای، بنووره پړوچگان [ف]
 نگا پړوچگان
 پړوچقیان pirûçiqiyan پړوچقیان، بنووره پړوچگان [ف]
 نگا پړوچگان
 پړوچقیایه pirûçiqiyaê پړوچقیای، بنووره پړوچگان [ف]
 نگا پړوچگان
 پړوچقیان pirûçygiyan هه لپړوچقان، بنووره هه لپړوچقان
 [ف] نگا هه لپړوچقان
 پروز piruz بوخوری سزای [ف] بوی پشم سوخته
 پروزان piruzanin پروزیان [ف] بوی پشم سوخته
 پروزه piruze بوی پشم سوخته
 پروزیان piruzyan بوی پشم سوخته
 پروس pirüs بنووره پروسک [ف] نگا پروسک
 پروسک pirüsk چه قه ئ ناگر، له زاراو هیل ترهگ کوردی «
 پزیسک، پزیشک، ناورینگ» ٹوشن [ف] شراره آتش، در دیگر
 گویشهای کردی «پزیسک، پزیشک، ناورینگ» گویند
 پروسکه pirüske ترؤسکه [ف] سوسو زدن، شراره
 پروسکه پروسک pirüske ترؤسکه ترؤسک [ف] سو
 سو زدن
 پروسنهک pirüsnek سیه پروسنهک، پلیسری [ف] پرستو،
 نگا پلیسری
 پروش pirüş پروشهیگ [ف] اندک، کم
 پروشانه pirüşane پروشانه یگ [ف] کمی، اندکی
 پروش پاش pirüşî paš نهرمه نهرم وارین [ف] نم نم باریدن
 باران
 پروش پش pirüşî peş توچه توچ «ل» [ف] نگا توچه توچ
 پروشلیه pirüşfeÿ پروشانه یگ [ف] اندکی، کمی
 پروش پیره pirüşe پروشهیگ [ف] اندکی، کمی
 پروش پروش pirüşe pirüş ورده ورده، که م که م [ف] اندک
 اندک
 پروشهی پیره pirüşeÿ پروشهیگ [ف] اندکی

پړوقان pirûqan ترووقان [ف] منفجر کرد
 پړوقانن pirûqanin ترووقانن [ف] منفجر کردن
 پړوقپاق pirûqi paq ترووق تاق [ف] صدای انفجار پیاپی
 پړوقه pirûqe ترووقه [ف] صدای انفجار
 پړوقهئ دهمس pirûqeÿ des (۱) رهمهئ دهمس (۲) دهنگ فهنگ
 [ف] (۱) صدای کار کردن کسی (۲) صدای تفنگ دست کسی
 پړوکان pirûkan هه په کان [ف] خسته کرد
 پړوکانن pirûkanin هه په کانن [ف] خسته کردن
 پړوکه pirûke پروش [ف] اندکی
 پړوکه پړوک pirûke pirûk پروش پروش [ف] اندک اندک
 پړوکیا pirûkya هه په کیا [ف] خسته شد
 پړوکیاگ pirûkyag هه په کیاگ [ف] خسته شده
 پړوکیان pirûkyan هه په کیان، له سه کزی «پروشک» ٹوشن
 [ف] خسته شدن، در سگری «پروشک» گویند
 پړوکیایه pirûkyaê هه په کیای [ف] خسته شده
 پیره (pirê) فیره فیر «پیرهئ بالئ هات» (۲) نیقه لتوزه [ف] (۱)
 پر پر زدن (۲) پر است
 پیره پیر pirê pir هه په کوو، لاناوه له فیره فیر خوه
 [ف] (۱) بال بال زدن (۲) هنگامه غروب
 پیره بونن pirêw bün پرا بونن (۲) بلووم کریای [ف] (۱) پیر
 شدن (۲) تحریک شده
 پیره وکردن pirêw kirdin (۱) پیره بونن (۲) بلووم دان [ف]
 (۱) پر کردن (۲) تحریک کردن
 پریازگ piryazig پریزی [ف] بغچه
 پریازه piryaze پریازگ [ف] بغچه
 پریزه pirêze پریزی [ف] بغچه
 پریزه پیره pirêze پریزه [ف] بغچه
 پریژانن pirêjanin پژانن، ورییم کردن [ف] با خود هذیان
 گفتن، هذیان گفتن
 پریشتانن pirîştanin په شتانن [ف] پیچیدن
 پریشکه pirîşke دانه کولانه [ف] آشی از گندم
 پریکانن pirîkanin هریکانن [ف] صدای خنده
 پریکپاک pirîki pak هریک هاک [ف] صدای هر هر خنده
 پریکه pirîke هریکه [ف] صدای خنده
 پیزوو pizû دهمس دهمس هه رام، دزی کهر [ف] دست کج، آنکه
 ناخنک میزند، ناخنک زن

پژینگ pijinġ شالی کُ به‌سنه‌ئ که‌مه‌رهو [ف] شالی که به دور کمر می‌بندند

پژوار pijwar پشوار [ف] هنگام کوچ و مستقر شدن در محل جدید اولین قسمتهای سیاه‌چادر که بار قاطر می‌شوند را «پژوار» گویند، بار اولیه

پژر pijer که‌شکُ هه‌پیا ئی ئپا ئی دوو «ل» [ف] کشکی که برای درست کردن دوغ رنده می‌کنند

پژیاگ pijyag پژیای، پژان [ف] نگا پژان

پژیان pijyan پژان [ف] نگا پژان

پژیای pijyaê پژیاگ [ف] نگا پژان

پس pis وشه‌یگُ هه‌پیا ئی گرتنُ مامر، بیسسس [ف] کلمه‌ای برای گرفتن مرغ، تحریک مرغ برای ایستادن و تپیدن

پسا pisa له‌پسا، په‌سا [ف] در حال...

پسانک pisanik پستانک [ف] پستانک

پسپس pispis (۱) په‌سئ هه‌یتاه‌ه‌یت (۲) دیه‌که‌یگه له سه‌ر پیه‌ل [ف] (۱) «پس» بیایی (۲) روستایی در سرپل‌ذهاب

پسپسه‌کلی pispisekîfi گاردی، په‌سپه‌سه‌کولی، له زاراه‌ه‌یل تره‌ک کوردی «پسپستلی، جۆلاته‌نه» ئوشن [ف] حشره‌ای مانند رتیل

پسپور pispûr (۱) کارامه، ئسا (۲) زانا له په‌س و پوولُ ناسین [ف] (۱) کاردان، کار آمد، متخصص (۲) گوسفند شناس **پسپوران** pispûran تاقیکردنه‌وه، لی‌کۆلینه‌وه [ف] پژوهش، تحقیق

پسپورکار pispûr kar تاقیکه‌ر، لی‌کۆلینه‌ر [ف] پژوهشگر **پسپوری** pispûrî کارامه‌دی، کارامه [ف] خبرگی، کار آمدی **پستانک** pistanik پسانک [ف] پستانک

پسته piste تویه‌مُ خوارده‌مه‌نی، له فه‌رانسه‌ی (pistache) و له لاتین (pistachio) ئوشن [ف] پسته، در زبان فرانسه (pistache) در لاتین گویند

پسویس piswês قورپات قه‌وی وسه‌رُ زووانداری [ف] گنده‌گویی

پسه‌پس pise pis کوله‌پسکی [ف] چمان چمان، خمیده خمیده و یواشکی سر رسیدن

پش piş پشی کردن [ف] کلمه‌ی صدا زدن گریه

پشانن pişanin پژان [ف] نگا پژان و ترکیبانش

پشپش piş piş پشی پشیکردن [ف] صدا زدن گریه

پژوده‌س pizû des (۱) ده‌س حه‌رام، پژوو (۲) ژنی ک له مالُ شقُ دزی بکه‌ید و به‌یده مالُ باوان [ف] (۱) دست کچ (۲) زنی که از خانه شوهر بدزدد و به خانه‌ی پدری بفرستد

پژولگ pizûlig پژولگ [ف] نگا پژولگ

پژزه pizze (۱) پژژی، نه‌خوه‌شبیگه، له سه‌کزی «پازهر» ئوشن (۲) پژگه‌ئ شوال (۳) پرک (۴) بزواقُ جوورئ بته‌سه کُ چوه‌گه‌ئ هه‌پیا ئی نه‌خوه‌شی پژزه خاسه [ف] (۱) بیماری تنفسی گوسفندان که یکی از عوامل آن «پرک» است، در سکزی «پازر» «گویند (۲) نیفه (۳) نگا پرک (۴) ساقه خشک نوعی بوته که

برای درمان «پژزه» خوب است

پژژی pizzê پژزه [ف] نگا پژزه

پژگ pizig پژزه [ف] نگا پژزه

پژگه pizge پژژی، پژگ [ف] نیفه

پژه pize پژژی [ف] نگا پژژی

پژی pizê پژژی [ف] نگا پژژی

پژ pij (۱) پژیسک (۲) پشت «پژوار» (۳) پشکانن (۴) فه‌قاره دانُ خۆن [ف] (۱) شراره‌ی آتش (۲) پشت، عقب (۳) ترکاندن (۴) فوران مایعات به ویژه خون

پژئه‌قد pij eqd پشت‌ه‌ئ‌قد [ف] مبلغی که بعنوان تامین مالی عروس به او می‌دهند

پژان pijan (۱) پژان، پشانن (۲) خۆن له لۆت هاتن (۳) بی‌گورتینه بۆن [ف] (۱) پاشیدن مایع (۲) خون ریزی بینی (۳) رفتن بکارت، بی‌بکارت شدن

پژانین pijanin پژان [ف] نگا پژان

پژرانن pijranin (۱) پژرانن (۲) قسیه‌یگ له بان دلُ گیردان (۳) هه‌وخوه‌ئ خچین [ف] (۱) نگا پژرانن (۲) تودار بودن، سخنی را در دل نگه داشتن (۳) به خود انگاشتن، تصور کردن

پژلمه pijîfme په‌لمژیاگ «ل» [ف] پژمرده

پژلمیا pijîfmiya په‌لمژگیا «ل» [ف] پژمرده‌شده

پژمانن pijmanin پشمانن [ف] عطسه کردن

پژمن pijmin پشمن [ف] عطسه کننده

پژمه pijme پشمه [ف] عطسه

پژمه‌پژم pijme pijm پژمه‌ئ فره [ف] عطسه زیاد

پژمین pijmîn پشمین [ف] عطسه کردن

پژن pijin (۱) وه‌رژنه‌ک (۲) پژنگ [ف] (۱) نگا وه‌رژنه‌ک (۲) نگا پژنگ

پشته‌سردی pišt serdî ناهمیدی، شله‌وه بوون [ف] مایوس

شدن

پشت سهریک pišti seri yek په‌یه‌لپه‌ئ [ف] پی درپی،

پشت سرهم

پشت‌شکن pišt şikin لاناوه له به‌رد فره‌گه‌ورا [ف] کنایه از

درد و مصیبت بزرگ

پشته‌شکنه pišt şikine پشته‌شکنه [ف] نگا **پشته‌شکنه**

پشت‌گورل pišt kûl چوو‌گه‌وراینگ ک له پشته‌وه‌ده‌رگا به‌سید

[ف] چوب بزرگی که از داخل به پشت در می‌اندازند جهت قفل

کردن در

پشت‌کوه pišt kew دبه‌که‌یگه له هوزمانه‌وه‌ن [ف] روستایی

در هوزمانان

پشت‌گرتن pišt girtin هامیاری دان، یاریدان [ف] پشتیبانی

کردن

پشت‌گورده pišt gwirde مه‌کووی چووینینگ ک ده‌وار وه پی

دزرن [ف] ماکوی چوبین که سیاه‌چادر را با آن می‌دوزند

پشت گوش حسن pišti gûş xisin لاناوه له ئاو گوش

هاوردن [ف] پشت گوش انداختن

پشت‌گه pištge پیشتگه، زیز وه‌رکه [ف] کسی که سوار بر

چهار پا است و یکی دیگر را در ترک خود دارد

پشت‌گرمی pištgermî پشت به‌سان وه که‌سئ [ف] پشت

گرمی

پشت‌مازی pištmazê مایچه‌ئ تیه‌تگ [ف] ماهیچه‌ی ستون

فقرات

پشت مل pišti mil ره‌ت مل [ف] پشت گردن

پشت‌وپه‌نا pišt û pena چاودیرکه‌ر «ده‌س عه‌لی پشت و

په‌نات» [ف] پشت و پناه

پشته‌شکنه pište şikine پشت شکنه، لاناویگه ئرایی

کورپی خه‌ریگ ک هیمان باریه‌وه‌ئیه (۲) له ویه‌رده سه‌ریازه‌یل

کوشیای له جه‌نگ پشتیان شکنه تا ئنجامد نه‌نام نه‌وده بایس

یه‌گ کول نیشان به‌ید (۳) فه‌ن که‌مه‌ر دان له زوروان [ف] (۱)

اصطلاحی است برای سوارشدن بر کُرهای که هنوز موعد سواری

دادن او نیست و ناتوان از حمل آن بار است (۲) در قدیم در

جنگها پشت جنازه سرباز کشته شده را می‌شکستند تا انجاماد

اعضاء موجب کوتاهی قد سرباز کشته شده نشود (۳) فن کمر

شکن در کشتی

پشت pišt (۱) پیشت، ناوشان، له په‌له‌وی (pušt پوشت)

توسریاس (۲) ئه‌و دیم چشتی (۳) ئوویای باوگی (۴) لادار، دالته

(۵) لانه‌ما، چین [ف] (۱) پشت، درپهلوی (pušt پوشت) نوشته

شده (۲) وراء (۳) خویشاوند پدری (۴) هوادار، طرفدار (۵) نسل،

نژاد

پشته‌قد pišt eqd پژه‌قد [ف] نگا **پژه‌قد**

پشتان piştan له باوش گرتن، له زاراه‌یل تره‌ک کوردی »

ئاوقا» ئوشن [ف] درآغوش گرفتن، در دیگر گویشهای کردی »

ئاوقا» گویند

پشتاویشت piştaw pišt (۱) نسل وه نسل (۲) دتیا دتیا

[ف] (۱) نسل در نسل (۲) عقب عقب بر گشتن

پشت‌پادان pišti pa dan وه‌پئ که‌فتن، چین [ف] راهی شدن

، رفتن

پشت‌پیر pišt pîr وه خاک و کوچگ پشت دیوار پره‌وه کردن

[ف] با خاک و سنگ پشت دیوار را پر کردن

پشت‌په‌رده‌گیر pišt perde gîr پاخه‌سور [ف] ینگه

پشت‌په‌له pišt pefe وارانئ ک دتیا په‌له بوواری [ف]

دومین بارندگی فراوان پاییزی

پشت‌پن‌به‌سان piş pê besan خوه‌ئ خاتر جه‌م کردن [ف]

اطمینان یافتن از پشتیبانی کسی

پشت‌دار piştardar (۱) چایی ک خوه‌ش ده‌م بوو (۲) نایم کاری

(۳) ئه‌و برنجه ک له هه‌ئین ده‌م کیشان چل بکیشئ و پۆلیه‌وه‌بوو

[ف] (۱) چایی که دارای غلظت فراوان است (۲) شخص کار کشته

(۳) برنجی که هنگام دم کیشدن درشت‌تر شده و دانه دانه شود و

زیادتر از حد معمول نمایاند

پشت‌دان pišt dan ته‌سمیل بۆن [ف] تسلیم شدن

پشت‌دانه‌یه‌ک pišt dane yek هامیاری کردن [ف] همکاری

کردن

پشته‌رپشت pištder pišt پشتاویشت، پشته‌لپشت [ف]

نسل اندر نسل

پشته‌روه‌ن pištderwen دبه‌که‌یگه له کرماشان [ف] نام

روستایی در کرماشان

پشت سر pišti ser (۱) خوسپ کردن (۲) پشت که‌پوول (۳)

دتیا په‌یگ، له دتیا... [ف] (۱) در غیاب، در نبود (۲) پشت سر

(۳) پس از

پشته‌سرد بۆن pišt serd bün ناهمید بۆن [ف] مایوس شدن

پشت‌قولى pišt qwîlî به‌پشه‌رات زونه [ف] توافق قبلى
پشتون pištün بنووره پشتين [ف] نگا پشتين
پشته‌خوانى pištexwanî دالته‌دان [ف] پشتيبانى
پشتهک pišteḱ (۱) وارو (۲) پشتکول [ف] (۱) پشتک، وارو
 (۲) نگا پشتکول
پشته‌لپشت pištef pišt پشتاوپشت، پشت‌دهر پشت [ف]
 نسل اندر نسل
پشته‌مازئ pištemazê پشت‌مازئ [ف] نگا پشت مازئ
پشته‌ماسى pištemasî خه‌پشته کردن خerman [ف] خرمن
 خر پشته
پشته‌مه‌له pištemele مرده‌مه‌له [ف] شنای کرال پشت
پشته‌نگ pištenḡ (۱) ديه‌که‌يگه له ئارقون‌ئاو (۲) ديه‌که‌يگه له
 ره‌وانسهر [ف] (۱) روستايى در اسلام آباد غرب (۲) روستايى در
 روانسر
پشته‌نگه‌زاني pištenḡi kezazî ديه‌که‌يگه له باوه‌جاني
 [ف] روستايى در ثلاث باباجاني
پشته‌ئوان pišteýwan زيز وهره‌ئوان [ف] پشت ايوان که
 محل نشستن است
پشتى pištî (۱) بالشت (۲) کوله‌پشتى، له په‌له‌وى)
 pušteḱ (پوشته‌ک) نوسرياس (۲) پشتيوانى دالته «له پشتى
 فلانى که‌پد» [ف] (۱) بالش (۲) کوله پشتى، در په‌لوى)
 pušteḱ (پوشته‌ک) نوشته شده (۲) پشتيبانى کردن از كسى
پشتين pištîn دؤيانه، دؤيانه‌گه [ف] عقبى
پشتين pištên وهرزه‌نهک [ف] پشت بندى که با آن نوزاد را
 قنداق مى‌کنند
پشتينه pištîne بنينه، پشتينه‌گه [ف] عقبى
پشتينه‌گه pištînege پشتينه [ف] عقبى
پشتيوان pištîwan هاميار [ف] پشتيبان
پشتيوانه pištîwane هاميار [ف] پشتيبانه
پشتيوانى pištîwanî هاميارى [ف] پشتيبانى
پشتيوانى کردن pištîwanî kirdin هاميارى کردن [ف]
 پشتيبانى کردن
پشتيه‌خوای pištyexway هاميار [ف] پشتيبان
پشدهس pišdes پشدهس [ف] نگا پشدهس و تركيباتش
پشقاو pišqaw پشقاو [ف] بشقاب
پشک pišk (۱) چوو بوجگي ک دهنه‌ئ کونائ مه‌شکه (۲)

فهدايى (۳) پشنگ ئاو (۴) بنچينه‌ئ کردار پشکانن (۵) تير پشک
 خه‌سن، له کرمانى «پش» ئوشن (۶) دووانى «تئخ پشک» (۷)
 نه‌نازه‌يگه ئپائ زهق [ف] (۱) چوب ريزى در سوراخ مشک برای
 جلوكيرى از نشت آب (۲) فدایى (۳) قطرات پاشيده آب (۴) ريشه
 فعل پشکانن (۵) قرعه انداختن، در کرمانى «پش» گویند (۶)
 جفت، زوج (۷) واحدی برای زمین کشاورزى
پشکانن piškanin (۱) لاناوه له بيگورتينه کردن (۲) تهره‌کانن
 [ف] (۱) کنایه از برداشتن بکارت (۲) ترکاندن
پشک‌خسن pišxsin تير پشک خسن [ف] قرعه انداختن
پشکل piškîl پشکه‌ل، پشکول [ف] پشک حيوانات
پشکلان piškîfan ديه‌که‌يگه له بيله‌وار [ف] نام روستايى در
 بيله‌وار
پشکل‌خه‌ئوه‌کى piškîf xeywekî پشکه‌ل‌خه‌ئوه‌کى، گه‌مه‌يگ
 ک نوو گله پشکول يا کوچگ ريزه له دهن چهرخن و جوورئ
 ک نه‌ئون يه‌کئ لئ فره دهن و وه‌يجووره زهاكى مثال هه‌لسنگن
 [ف] بازى که در آن نه عدد سنگ ريزه يا پشک را در دست
 مى‌چرخانند و به طوري که نينند يکى از آنها را پرت مى‌کنند
 و بدین گونه حضور ذهن بچه‌ها را مى‌سنجند
پشکلدان piškîf dan پشکول دان [ف] محلى که پشک
 حيوانات را در آنجا جمع مى‌کنند
پشکن piškin (۱) مال پشکن (۲) له يه‌ک شيه‌و کردن خورى
 [ف] (۱) بازرس (۲) از هم باز کردن پشم و موى
پشکول piškûl پشکه‌ل، پشکل، له سمنانى (piškûle)
 پشکول (پشکوله) و له سه‌کزی «په‌شکول» ئوشن [ف] پشک حيوانات
 ، در سمنانى (piškûle) پشکوله) و در سکزی «پشکول»
 گویند
پشکول‌خه‌ئوه‌کى piškûf xeywekî پشکل‌خه‌ئوه‌کى [ف]
 نگا پشکل‌خه‌ئوه‌کى
پشکول‌دان piškûf dan پشکلدان، پشکه‌لدان [ف] محل
 ريختن پشک حيوانات
پشکه piške (۱) فيشکه (۲) پرشخه (۳) پشتگه [ف] (۱) فوران
 (۲) نگا پرشخه (۳) ترک، نفر دوم که سوار بر الاغ يا دوچرخه
 است
پشکه‌ل piškef بنووره پشکل [ف] نگا پشکل و تركيباتش
پشکيا piškiya (۱) تهره‌کيا (۲) بيگورتينه بون [ف] (۱)
 ترکيدن (۲) برداشتن بکارت

پشکیاگ pişkiyag بنووره پشکیا [ف] نگا پشکیا
پشکیان pişkiyan بیگورتینه بۆن [ف] بی بکارت شدن
پشکیای pişkiyaê بنووره پشکیاگ [ف] نگا پشکیا
پشکیل pişkîl کلکانه ئی بی عقیق [ف] انگشتر بی نگین
پشله شوور pişleşûr پشی شوور [ف] سرسری شستن
پشلی ماران pişlîmaran گه مه یگه منالانه ک داوکه ئی وه ئی جووره سه «پشلی ماران وه کوو چید - زه ق دهم گرته وه پنا چید» [ف] بازی شبیه به عمو زنجیر باف
پشلمات pişmat کشمات [ف] کاملاً درخواب فرو رفتن
پشمانن pişmanin پژمانن [ف] عطسه زدن
پشمه pişme پژمه [ف] عطسه
پشمین pişmîn پژمین [ف] عطسه کردن
پشوو pişû پشی (ج) [ف] گریه
پشی pişî (۱) که یکه لان، له سه کزی «پوشه ک» توشن (۲) تاران پشی [ف] (۱) گریه، درسکزی «پشک» گویند (۲) راندن گریه
پشیان pişyan (۱) پژانن ئاو (۲) بیگورتینه بۆن [ف] (۱) پشنگ آب (۲) برداشتن بکارت
پشی شوور pişîşûr سه سه ری شووردن [ف] سر سری شستن
پشيله pişîle پشی [ف] گریه
پشینه فتینه pişî neftîne شووفار، گزئنه فتینه، کتگه نه فتینه [ف] سخن چین، دو به هم زن
پف pif وای دهم، له زاراوه یل تره ک کوردی «فو» توشن [ف] پُف، در دیگر گویشهای کردی «فو» گویند
پفاو pifaw پفاو رفاو [ف] آرایش کردن
پفاو رفاو pifaw rîfaw پفاو [ف] آرایش
پفدان pif dan پف لئ کردن [ف] دمیدن
پفدریا pif dirya پفدریاگ، وا دریاگ [ف] ده میده شده
پفدریاگ pif diryag پفدریا [ف] ده میده شده
پفدریان pif diryan وا کردئ [ف] پُف دادن
پفدریای pif diryaê پفدریاگ [ف] ده میده شده
پفکردن pif kirdin لاناوه له چاخ [ف] باد کردن، کتایه از چاق
پفکریا pif kirya پفکریاگ [ف] باد کرده
پفکریاگ pif kiryag پفکریا [ف] باد کرده
پفکریان pif kiryan وا کردن [ف] باد کردن

پفکریای pif kiryaê پفکریاگ [ف] باد کرده
پفه سووک pife sûk هه له خه ن «ل» [ف] خوش خنده
پفی pifi سۆیه، سۆیه ریشک، وه ریشک، له زاراوه یل تره ک کوردی «سپه لاک، سپه لاک، سپه لک، جهرگی سپی، پش، سی، پشی، پوف، سه په لیک، شمش، شیشار» توشن [ف] جگر سفید، شش، در دیگر گویشهای کردی «سپه لاک، سپه لاک، سپه لک، جهرگی سپی، پش، سی، پشی، پوف، سه په لیک، شمش، شیشار» گویند
پفیلک pifîlik (۱) تووقاله، بیقاوله، له سه کزی «پوفله ک» توشن (۲) چزولک [ف] (۱) تاول، در سکزی «پفلک» گویند (۲) پیه سرخ شده
پفیلکه pifîlke پفیلک [ف] تاول
پیکنه pikne پیکنه [ف] نگا پیکنه
پیل pil (۱) پا «پاپلد بشوور» (۲) بهرد، بلا (۳) بنچینه ئی کردار پلانن [ف] (۱) پا (۲) مصیبت، بلا (۳) ریشه ی فعل غلتاندن
پیلا pila (۱) به لام (۲) دق کاریگ گرتن [ف] (۱) پناه (۲) پشتکار در کاری
پیلاس pîlas پلاسک، ژیر نه ناز کهم نه رزشت [ف] پلاس، زیر انداز کم ارزش
پیلاسر pîlasîr سیمانکاری کردن [ف] پلاسر کردن با سیمان
پیلاسرکار pîlasîr kar ئساکار پلاسر [ف] سیمان کاری
پیلاسرکاری pîlasîr karî سیمانکاری [ف] با سیمان آستر دیوار کشیدن
پیلاسرکردن pîlasîr kirdin پلاسرکاری [ف] نگا پلاسرکاری
پیلاسک pîlask (۱) کولمنه جائ ئاو یا جای (۲) پلاس [ف] (۱) فلاسک (۲) پلاس
پیلان pîlan پیلان [ف] غلتاندن
پیلان pîlan گه مه یگه ک وه سان که نه ئی و باوهر مهردم نه وه سه که له هه یئ گه مه په له یا وارن وارید [ف] بازی که با سنگ انجام میگیرد و باور مردم این است که در هنگام این بازی باران خواهد بارید
پیلو pîlaw خوارده مه نیگه له برنج پالیای [ف] پلو
پیلو پیل pilawpîl بهرده لبهرد [ف] نگا بهرده لبهرد
پیلپان pilpîlan پل خواردن [ف] غلت دادن

پلپله (۱) pilpife زینه‌تی قه‌ئ کوله‌نجه (۲) سکه‌ئ کونا کریایئ کُ به‌سنه‌ئ زلفه و (۱) زینتی است که روی جلیقه می‌دوزند و معمولاً سکه است (۲) سکه‌ی سوراخ شده‌ای که به زلف آویزند

پل‌پوس pilî pûs پلکُ پوس [ف] پوست

پل‌په‌تی pilî petî په‌تی، نه‌رزان [ف] ارزان، مفت

پلِت pift جورئ ده‌نگُ به‌مه وه‌کوو دراوردنُ دهرُ بتری [ف] صدایی است، مانند در آوردن در بطری

پلتورک piftûk فیتنگ، له زاراوہیلُ تره‌کُ کوردی «پته» توشن [ف] تلنگر

پلتورکه (۱) piftûke وه فیتنگ، فیتنگ «وه پلتورکه خوه‌ئ ته‌کنئ» له توره‌مه‌نی «په‌ته‌ک» و له سه‌کزی «پخلوک» توشن (۲) لاناوه له فیسوو [ف] (۱) تلنگر، در ترکمنی «په‌تک» و در سکزی «پخلوک» گویند (۲) کنایه از مغرور

پلته pifte بنووره پلِت [ف] نگا پلِت

پلدان pildan پلانن [ف] غلت دادن

پلسک (۱) pilisk گرُ ناگر، پلشک (۲) به‌شیکه له ناسیاو [ف] (۱) شعلهی آتش (۲) قسمتی از آسیاب

پلشت pilist چه‌پهل [ف] کثیف و چرک آلود

پلشتی pilisti چه‌په‌لی، پنجلئ [ف] آلوده‌گی، چرکی

پلشک pilisk پلسک «ل» [ف] شعله آتش

پلغه pilqe شلقه، شلقُ شاق [ف] صدای بهم خوردن مایعات در مشک یا هر طرف دیگر

پلغیان pilqyan جبقیان، ته‌ره‌کیان «ل» [ف] ترکیدن وترک خوردن

پلغار pilxar پلغار «ل» [ف] دباغی کردن پوست، نگا بلغار

پلکان pilikan پلانن [ف] نگا پلانن و ترکیباتش

پلکُ پوس pilki pûs پل‌پوس [ف] پوست و ضمائم آن

پلیکیان pilikiyan پلیان وه پئا «پلکیایمه پئا» [ف] درگیر شدن، دست به کاری ناخواسته زدن

پلگه pilige پارینه، پارینک [ف] گوساله یکساله

پل‌ل‌بریان pil lê biryan (۱) لاناوه له چاخ بۆن (۲) بالار بریان «له‌به‌و خه‌نسیم پل له لیتمان بریا» [ف] (۱) کنایه از چاقی (۲) اختیار از دست دادن در اثر...

پلمرکیان pilmirkyan پلمژیان، پلوسکیان [ف] پژمردن، سپس شدن

پلمژیا pilmijya پلمژیاگ [ف] پژمرده

پلمژیاگ pilmijyag پلمژیای [ف] پژمرده

پلمژیان pilmijyan پللمه بوون [ف] پژمرده شدن

پلمژیایه pilmijyaê پلمژیاگ [ف] پژمرده

پلمه pilme په‌لمه‌گیره [ف] گریه ناگهانی

پل مه‌پل pil me pil گیر وگرفتُ ژیان، نه‌نگه‌مه‌ئ ژیان [ف] ددرسهای زندگی، فراز و نشیب زندگی

پلنگ pilng په‌لنگ [ف] پلنگ

پلنگه pilngê جی په‌نا گرتن «ئی نه‌حوالاته مزگم ها پیوه - پلنگه نه‌یرم نه‌مه‌نن ژه‌پوه» «توره‌میر» [ف] پناهگاه

پلویا pil û pa قاچُ قول [ف] پا و ضمائم آن

پلوپو pil û pû په‌لُ پوو [ف] اندام، اعضاء بدن

پلوتک pilütik فه‌نبازی [ف] حیلگری

پلوتگ pilütig لاپرتنگ، ته‌زه‌ک [ف] گوشه و کنایه زدن، طعنه

پلوته pilüte پلوتگ [ف] طعنه زدن

پلورگه pilürge ناوخوا، ناخوا، پلؤل [ف] ناودان

پلوسک pilosk چووئ کُ ناگرُ کوانئ وه پی پیش‌که‌ن [ف] چوبی که با آن آتش زیر اجاق را تنظیم می‌کنند

پلوه‌که pilûke سه‌رگُ ته‌رخینه یا قه‌ن [ف] حبه قند و ترخینه و...

پلؤل pilül ناوخوا، ناخوا [ف] ناودان

پلؤل‌په‌ر pilülper نه‌رمه‌واران [ف] باران اندکی که تنها از ناودان جاری شود

پله pile (۱) پله‌کان (۲) پله وپایه (۳) به‌نگه‌ئ خاکی بۆچگ کُ وه نووائئ ناو به‌سن تا میراو وه‌رئانی به‌ئند (۴) داب وه‌ریت «که‌فته‌سه بانُ پله‌ئ گه‌نینگ» [ف] (۱) پلکان، پله (۲) درجه، پایه (۳) سد خاکی کوچک که بر آب می‌بندند تا میراب بهتر مسیر آب را تعیین کند (۴) روش، رفتار، شیوه

پله‌بئد pilebêd دیه‌که‌یگه له سه‌ریبه‌ل [ف] نام روستایی در سرپُل نهاب

پله‌پل pile pil خله‌خل [ف] نوع راه رفتن آدم چاق

پله‌پرتگی pilepirtigi په‌له‌پرتگی [ف] دست و پا زدن

پله‌کان pilekan پله، له زاراوہیلُ تره‌کُ کوردی «قآلدرمه، دهره‌ج، پلیکان، پلیکه» توشن [ف] پله، پلکان

پله‌کانه pilekane پله‌کان، پله [ف] پله

پله‌که‌و pilekew دیه‌که‌یگه له نیلام [ف] روستایی در ایلام

پنجلی pincifî ته‌مه‌لی له کار [ف] تنبلی در انجام کارهای
نظامتی

پنگه pingê پلنگه، په‌نگه، پنه‌گه «ل» [ف] پناهگاه

پنگه‌پنگ pingê pingê نه‌خم تیه‌لی کردن، خۆمه خۆم [ف]
من من کردن و اخم کردن

پنورگه pinûrige پنورره، چۆزه‌ره، بائمه‌ک، زورم ئه‌رائی
دار [ف] جوانه، بویژه برای درختان

پنوره pinûrie پنورگه، بائمه‌ک [ف] جوانه، بویژه برای
درخت

پو pû (١) زیز تان «تان و پوو» (٢) لق دار «لق و پوو» (٣)
پراوپی، نیقه‌لتووژ «پرووو» (٤) ئه‌نام «په‌ل پوو» (٥) هه‌پگ
(٦) سر «پوو ئه‌و ده‌یشت خسن» [ف] (١) نخ پود (٢) شاخ و
برگ درخت (٣) لبریز، پُر (٤) اندام (٥) نگا هه‌پگ (٦) راز، سر
پو ئه‌و ده‌یشت خسن pû ew deyšt xisin راز که‌سێ وه‌تن
[ف] راز کسی را برملا کردن

پوپ pûp (١) قاقول (٢) پووپ باننه، له په‌هله‌وی (kofek)
کوفه‌ک) تۆسریاس [ف] (١) کاکل (٢) بر جستگی سر پرنده‌گان،
در په‌لوی (kofek کوفه‌ک) نوشته شده

پوپکه pûpke پووپ که‌له‌شیر [ف] تاج خروس

پوپل pûpil پووپ [ف] برجستگی سر پرنده

پوپلۆک pûpilawk پووپ، پرچگه [ف] زلف، زلف کاکلی

پوپله‌قزی pûpfeqijî په‌پله‌قزی، جه‌نگ ژنانه [ف] دعوی
ژنانه

پوپلی pûpilî (١) زلفوو (٢) ده‌نگ کردن منال زلفوو [ف] (١)
کاکل دار (٢) صدا زدن نوزاد شیرخوار به معنی کاکلی

پوپین pûpin قاقولدار [ف] کاکلی

پوپینه pûpine قاقولدار [ف] کاکلی

پوپینه‌ک pûpinek (١) پووین (٢) نه‌خوه‌شی مامره‌یله [ف] (١)
نگا پووین (٢) بیماری ماکیان

پوپوکهره pûpûkere مه‌لیگه‌چۆ قۆمری، یا‌که‌ریم [ف] مرغی
شبیبه به قۆمری، یا‌کریم

پوپه pûpe قاقول [ف] کاکل

پوپه‌ره‌شه pûpeşe پووپه‌که‌و [ف] بیماری ماکیان

پوپه‌که‌و pûpekew پووپه‌ره‌شه [ف] بیماری ماکیان

پوت pût جوورئ دوولّه [ف] پیت، حلب

پوت pût پۆک، ناو خالی [ف] میان تهی

پله‌نگرد pilengird (١) ديه‌که‌یگه له ئارقون‌ئاوا (٢) ديه‌که‌یگه
له ئه‌یوان [ف] (١) روستایی در اسلام آباد غرب (٢) روستایی در
ایوانغرب

پلیا pilya پل خوارد [ف] قل خورد

پلیاد pilyad گله‌و خوارد [ف] برگشت

پلیاده‌پیا pilyade pia وه‌لیئا ده‌رگیر بق [ف] باو درگیر شد
پلیاده‌و pilyadew گله‌و خوارد وه‌اته‌و [ف] برگشت، مراجعت
کرد

پلیاس pilyas پل خواردیّه [ف] غلتیده

پلیاسا pilyasa (١) په‌و خواردیّه (٢) گله‌و خواردیّه [ف] (١)
دوباره غلتیده (٢) برگشته، مراجعت کرده

پلیاسه‌و pilyasew بنووه پلیاسا [ف] نگا پلیاسا

پلیام pilyam پل خواردم [ف] غلتیدم

پلیان pilyan (١) پل خواردن (٢) هه‌لگه‌ردیانه‌و [ف] (١) قل
خوردند (٢) برگشتند

پلیانا pilyana گله‌و خواردن [ف] برگشتند

پلیانه‌میلیانه‌و pilyane milêanew لا بان له لیان برینه‌و
[ف] راه نفوذ آنها را بستند

پلیت pilêt ته‌نکه [ف] ورق گالوانیزه، پلیت

پلیته pilîte فتیله‌ئ چراخ [ف] فتیله

پلیته‌کیش pilîte kîş فتیله‌کیش [ف] فتیله‌کش

پلیزئ pilêzê پریازگ، پریزئ [ف] بغچه

پلیسرئ pilîsirê پروسنه‌ک، سیه‌پروسنه‌ک، له زاراوه‌یل
تره‌ک کوردی «پلیزرگ، پلیسرک، پلوسگر، په‌ره‌سلیرکه، په‌ره
سیلکه، په‌ره‌سلینکه، په‌ره‌سوئیکه، په‌ره‌سیلک» تۆشن [ف]
پرستو، در دیگر گویشهای کردی «پلیزرگ، پلیسرک، پلوسگر،
په‌ره‌سلیرکه، په‌ره‌سیلکه، په‌ره‌سلینکه، په‌ره‌سوئیکه، په‌ره
سیلک» گویند

پلیئه pilêfe بنووه پرشخه [ف] نگا پرشخه

پلینته‌ر pilênter (١) فره‌رت ونه‌رم (٢) کۆیه‌یگه له لورستان
[ف] (١) بسیار تُرد و شکننده (٢) کوهی در لرستان

پنت pint ملوانک تلای گه‌ورا، له سه‌کزی «پوت» تۆشن [ف]
گردن آویزی از طلا، در سکزی «پوت» به گردن‌بندی گویند که
از چند ردیف مهره به نخ کشیده و به هم متصل درست شده
پنجل pincif ته‌مه‌ل له کار، ته‌میسی نه‌کردن [ف] تنبل در
انجام کارها حتی نظافت

به نسبت بی ارزش یا کهنه باشد، در سکزی و کرمانی «پوته» گویند، شاید هم همان «فوته» باشد

پۆرچگ pürçig گیایگه چۆ سۆبهرانه [ف] گیاهی از تیره پیازیان

پۆرخز pûrxîz چه تۆن، سیخ [ف] پر رو، رودار

پۆرسق pûrsîq پوورخز، چه تۆن، سیخ [ف] پر رو، رودار

پۆرشگ pürşig پۆشگ [ف] گیاهی خوراکی از تیره پیازهای غده‌ای که خوراکی است و در کوهستان و در اوایل بهار می‌روید

پۆرگ pürig له‌پهر «گ» [ف] نوعی جوش

پۆرگ pûrg پوورگه [ف] سنگ‌چین زیر مشک آب

پۆرگانن pûrganin پوورانن [ف] نگا پوورانن

پۆرگه pûrge (۱) پوورگ (۲) به‌ردلانی کۆیه‌سان (۳) ره‌ختاو و به‌شه‌یلئ (۴) جوورئ لانه‌ئ که‌وکه [ف] (۱) نگا پۆرگ (۲) قسمت

سنگی قله کوه (۳) مجموعه رختخواب که روی کمد چیده شده باشد (۴) لانه‌ی کبکی که تخمهای آن بصورت قله‌ای چیده شده

پۆره pûre لانه‌مائی وه‌وه [ف] نسل جدید و نو پای زنبور عسل

پۆره‌پور pûre pûr وه‌خوئه‌کوو رۆ ئاگر پووشانن [ف] با

خاکستر نرم نرم روی آتش را پوشاندن

پۆرئه pûrê (۱) ئایانه بوو، ته‌وسا «دنیا ده‌میگه ئه‌و ده‌مه، به‌و تا بنیشیمن وه‌یه‌ک - خوه‌م بومه نه‌ز ئه‌و ده‌مه، پوورئ

جوانی بایده‌وه» «پهرته‌و» (۲) جوور تید «ئی قسیه وه‌پن نه‌پوورئ» [ف] (۱) آیا می‌شود ...، کاشکی ... (۲) جور در آمدن

پۆریان pûryan جوور بۆن [ف] جور در آمدن

پۆز püz مایچه‌ئ پشت ساق، له‌زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «به‌له‌ک، له‌ته‌ر» ئۆشن [ف] ماهیچه پشت ساق پا، در دیگر

گوییهای کوردی «به‌له‌ک، له‌ته‌ر» گویند

پۆز püz (۱) لۆت، له‌په‌هله‌وی (poz پۆز) و (pozek پۆزه‌ک) تۆسریاس و له‌سه‌کزی «پوز» ئۆشن (۲) دم و لس

(۳) به‌رزایی «پووز کۆیه» [ف] (۱) بینی، در په‌لوی (poz پوز) و (pozek پوزه‌ک) نوشته شده و در سکزی «پوز» گویند

(۲) لب و لوجه، نس (۳) بلندی

پۆزانگ püzanik پۆزه‌وان [ف] نگا پۆزه‌وان

پۆزه pûze دم و لۆت ئاژه‌ل [ف] پۆزه‌ی حیوان

پۆزه‌به‌ن pûze ben بلۆک، بلۆک [ف] پۆزه‌بند حیوان

پۆزه‌ل pûzel جوورئ قامیش به‌رز وباریکه‌ک ب‌ن به‌ن نییه [ف] نوعی نی بلند و باریک که بند بند نیست و در باتلاقها

پۆتار pütar پۆترکیائ، له‌ئه‌وستا (putê پوتئ) وه‌مانائ گه‌نیائ و پۆتاره، له‌سه‌کزی «پوتک» ئۆشن [ف] پوسیده، در

اوستا (putê پوتئ) یعنی گندیده و پوسیده است، در سکزی «پوتک» گویند

پۆترکانن pütirkanin پۆترکه کردن [ف] پوسیده کردن

پۆترکاو pütirkaw پۆترکیائ [ف] کاملاً پوسیده

پۆترکه pütirke پۆتار، له‌سه‌کزی «په‌تروک» ئۆشن [ف] پوسیده، در سکزی «پتروک» گویند

پۆترکیا pütirkya پۆترکیائ [ف] پوسیده

پۆترکیاغ pütirkyag پۆتار [ف] پوسیده

پۆترکیان pütirkyan پۆترکاو، له‌لاتین (putridity) ئۆشن [ف] پوسیده‌شدن، در لاتین (putridity) گویند

پۆترکیائ pütirkyaê پۆترکاو [ف] پوسیده‌شده

پۆتینه‌ک pûtinek له‌ته‌پارچه‌ئگ ک به‌سنه‌ئ سه‌ره‌و «ل» [ف] پارچه کهنه‌ای که نامنظم به دور سر می‌بندند

پۆته püte پۆچه‌ل «گه‌نم پۆته» [ف] میان ته‌ی

پۆته‌ل pütel پۆچه‌ل [ف] میان ته‌ی

پۆتین pûtin که‌وش چه‌رمین [ف] پوتین

پۆچ püç پۆک [ف] میان ته‌ی، پۆچ

پۆچ مۆچ püçi müç پۆچ، پۆک [ف] میان ته‌ی

پۆچه‌ل püçel پۆک، پۆته‌ل [ف] میان ته‌ی

پۆچه‌ل پۆچ püçel püç پۆچ [ف] میان ته‌ی

پۆخله poxle شیوائ شیو [ف] هرکی هرکی، شیر تو شیر

پۆر pûr (۱) ئه‌فدال، له‌سه‌کزی «پور» ئۆشن (۲) دریز «پان پوور» (۳) بق «پوور و توور هر دگ و هر داشتیم ئه‌و هم - توور

ته‌نیم ئه‌ریائ پوور وه‌خاتر جه‌م» «ته‌قی» (۴) مه‌لیگه له‌که‌وک گه‌ورتر (۵) کور، له‌په‌هله‌وی (purnay پورنای) و

(pos پوس) تۆسریاس [ف] (۱) دُراج نر، در سکزی «پور» گویند (۲) دراز و پهن (۳) مرغ شباهنگ (۴) پرنده‌ای است از کبک

بزرگتر (۵) پسر، در په‌لوی (purnay پورنای) و (pos پوس) نوشته شده

پۆرآنن pûranin (۱) پوورگانن (۲) دا له ... «پوورانه بن گووشئ» [ف] (۱) دروغ بستن و حرفی را در دهن انداختن (۲)

ضربه را به جای دلخواه زدن

پۆرتنه‌ک pürtenik پۆشی، له‌سه‌کزی و کرمانی «پوته» ئۆشن، گاهس هر ئه‌و فووته بوو [ف] نوعی سرپوش زنانه که

می‌روید

پۆزه‌وان püzewan ساقوه‌ن [ف] ساق پیچ، ساق بندی
 نمدین که چوپانان در تابستان برای جلوگیری از مارگزیدگی و در
 زمستان برای جلوگیری از سرما زدگی به ساق پا می‌بندند

پۆزوانک püzwanik پۆزه‌وانه [ف] نگا پۆزه‌وان

پۆزه‌وانه püzewane لۆته‌وانه [ف] حلقه‌ای که به بینی
 حیوان می‌بندند

پۆزه‌وانه püzewane ساقوه‌ن [ف] ساق‌پیچ، نگا پۆزه‌وان

پوس pûs (۱) که‌ول، له په‌هله‌وی (postin پۆستن)
 تۆس‌ریاس (۲) پوست، پوو‌سخانه (۳) هر چشتی ک له پوس
 درس بۆیه و بکه‌نه‌ئ وهر [ف] (۱) پوست، در په‌لوی (postin
 پۆستن) نوشته شده، واژه‌ی پوستین از همین نام مشتق شده
 (۲) پُست (۳) پوستین

پوسانن pûsanin پۆترکانن [ف] پوسانیدن

پوس‌بلاغار pûs bilxar پوس ده‌باخی کریائی [ف] پوست
 دباغی شده و آماده بهره‌برداری

پوس‌په‌نیر pûs penîr پوسن ک په‌نیر له تی هیلن [ف]
 پوستی که پنیر را در آن نگه میدارند
پوست pûst پوس [ف] پُست

پوستخانه pûstxane جائی نامه ره‌سانن [ف] اداره پُست
پوست کردن pûst kirdin نامه هه‌ناردن [ف] نامه پُست
 کردن

پوسته پوست pûste pûst مه‌نزل وه مه‌نزل [ف] پُست به
 پُست، جایگاه به جایگاه

پوسچی pûsçî پوو‌سته‌چی [ف] پُستچی

پوس که‌نین pûs kenîn که‌ول که‌نین [ف] پوست کردن

پوس گرتن pûs girtin پوس داگرتن [ف] پوست گرفتن

پوس گرتنه‌وه pûs girtinewe له‌ئ نوو پوس گرتن [ف]
 دوباره پوست گرفتن

پوس گریائی pûs giryaê میوه یا... ک پوسه‌گه‌ئ
 که‌نریا‌ؤد [ف] میوه یا... که پوستش را گرفته باشند

پوسه‌نه‌فتینه pûse neftîne لاناوه له چرک و چقیره [ف]
 کنایه از شوخ بدن، چرک بدن

پوسیا pûsya پوسیاگ [ف] پوسیده

پوسیاگ pûsyag پوو‌سیائ [ف] پوسیده

پوسیان pûsyan پۆترکیان [ف] پوسیده شدن

پوسیاغ pûsyaê پوو‌سیاگ [ف] پوسیده شده

پوش pûş (۱) پاشگره وه مانائ له وهر کهر «قلاخی پووش»

(۲) پاشگره وه مانائ پووشانن «عه‌ئیب پووش» (۳) بنچینه‌ئ
 کردار پووشانن (۴) بالآخان «یه‌ئ پووش، ن پووش» (۵) بزُن

چهرمئ و گووش سییه [ف] (۱) پسوند به معنی پوشیدن (۲)
 پسوند به معنی پنهان کننده (۳) ریشه فعل پووشانن (۴) طبقات

مسکونی (۵) بَز سفید و سیاه گوش

پوش pûş (۱) گیائ وشک بی‌اوان (۲) لاناوه له کهم «چه‌نه
 پۆشینگ» [ف] (۱) گیاه خشک بیابان (۲) کنایه از مقدار کم

پوشا pûşa ئه‌ق پووشئ [ف] پوشید

پوشاس pûşas پووشائیه [ف] پوشیده است

پوشاک pûşak پوو‌شه‌مه‌نی [ف] پوشاک

پوشال pûşal که‌نگلاشنگ، پۆش [ف] پوشال

پوشان pûşan ئه‌وانه پووشان [ف] پوشیدند

پوشانن pûşanin له وهر کردن، له په‌هله‌وی (poşîten)
 پوشیتنه‌ن) تۆس‌ریاس [ف] پوشیدن، در په‌لوی (poşîten)

پوشیتنه‌ن) نوشته شده

پوشریا pûşîrya (۱) له وهر کریا (۲) شاریاوه [ف] (۱) پوشیده
 شد (۲) پنهان شد

پوشریاگ pûşîryag پووشریا [ف] نگا پووشریا

پوشریان pûşîryan پووشریا [ف] نگا پووشریا

پوشریائ pûşîryaê پووشریا [ف] نگا پووشریا

پۆشگ pûşig گیایگه خوارده‌مه‌نی [ف] گیاهی از تیره‌ی
 پیازیان

پۆشگ‌دێوانه pûşigdêwane جوورئ پۆشگه ک زهر
 ره‌نگه [ف] نوعی پۆشگ زرد رنگ با برگهای فراوان

پۆشه pûşe خان بالآخان، بالآخان «یه‌ئ پووشه» [ف] طبقه
 ساختمان

پۆشه‌قنگه pûşeqinge بوونه‌وه‌ریگه، پۆش وه‌قنگه [ف]
 حشره سنجاقک

پۆش قۆمام pûşqomam جوورئ قه‌لتاسه [ف] نوعی گیاه
پۆشه‌لان pûşeflan وشکه گیائ فره [ف] جای خشک و پُر
 گیاه

پۆشه‌له‌قنگ pûşefeqîng پۆشه‌قنگ، پۆش وه قنگه [ف]
 حشره سنجاقک

پۆشه‌مه‌نی pûşemenî پوو‌شه‌نی [ف] پوشیدنی

شدن و تند خویی کردن (۲) ترکیدن
پۆک pük ناو خالی [ف] تھی
پوک pûk (۱) ملق دان وه سیکار (۲) بارکوو [ف] (۱) پُک زدن
 به سیکار (۲) پُتک
پۆکانن pükānin (۱) پۆک کردن (۲) پووقانن [ف] (۱) خالی
 کردن (۲) ترکاندن
پۆکاو pükaw پۆترکه [ف] پوسیده
پۆکاوڤ pükawif قلاپۆک کردن [ف] کور شدن، چشم را
 کاملا از حدقه بیرون آوردن
پۆکاوڤه pükawife پۆکاوڤ [ف] نگا پۆکاوڤ
پۆکبۆن pük būn (۱) بئ ناوک بۆن (۲) خالی بۆن [ف] (۱) بی
 مغز بودن بادام و... (۲) تھی بودن
پۆکه püke قه واخ [ف] پوکه فشنگ
پۆکه پۆک pükepük تۆکه تۆک [ف] آرام گریستن
پۆکی pükî پیه لو، په راست [ف] تهیگاه
پۆل pül پاره [ف] پول
پۆلا pûfa جوورئ ئاسنه، له په هله وی (pûfat پولات) و
 (pûfawt پولات) و له سمنانی «پوولا» تۆسریاس [ف]
 فولاد، در پهلوی (pûfat پولات) و (pûfawt پولات) و در
 سمنانی «پوولا» نوشته شده
پۆلاد pûfad بنووره پوولا [ف] نگا پۆلا
پۆلان pûlan جوورئ گه مه س ک و پۆل که نه ئ [ف] نوعی
 بازی که با سکه انجام می دهند
پۆلانیا pûfanya ئاودهیده کردن وه پوولا [ف] با پولاد آبدیده
 کردن
پۆلانیین pûfyîn له جسن پوولا [ف] پولادین
پۆلپهرهس pülperes مالدووس، له زاراوه یل تره ک کوردی
 «رژد، چنۆک، رهزیل» تۆشن [ف] پول پرست، در دیگر
 گویشهای کردی «رژد، چنۆک، رهزیل» گویند
پۆلدار püldar دهوله مه ن، خاوه ن پۆل [ف] پولدار
پۆله pûfe پیلئه چو [ف] پلک چشم
پۆلهک pülek پۆله که ئ ماسی [ف] پولک ماهی
پۆلهکه püleke پۆله که [ف] پولک ماهی
پۆلهکی pülekî پۆل دووس [ف] پول پرست
پۆلی pülî خوارده مه نیگه له برنج دم کیشیائ [ف] نوعی پلو
پۆلیس polis ئاتاس، بنچینه ئی وشه لاتینییه [ف] پُلِیس

پوشه‌ن pûşen پووشاک [ف] پوشیدنی
پوشه‌نی pûşeni پووشه مه نی [ف] پوشیدنی
پۆشی pûşî (۱) جوورئ خۆرماس (۲) پوورته نک «خوهیشکه یل
 مراخان دهس وه ئارده وه- پۆشی شل و مل خالان شارده وه»
 [ف] (۱) نوعی خرما که آنرا در لیف خرما می پیچند (۲) رویند
 زنانه
پۆشی pûşî نه ق پووشی، کرده وهر [ف] پوشید
پۆشیا pûşya له وهر کریا [ف] پوشیده شد
پۆشیاس pûşyas شاریاسه و [ف] پوشیده شده، پنهان شده
 است
پۆشیاسا pûşyasa شاریاسا، پووشریاسا [ف] پنهان است،
 پوشیده است
پۆشیاسه و pûşyasew شاریاسه و [ف] پنهان است
پۆشیان pûşyan شاریان [ف] پنهان شدن
پۆشیایه pûşyaê شاریایه [ف] پنهان است
پۆشیایه سه و pûşyaêsew شاریایه سه و [ف] پنهان شده
 است
پۆشین pûşîn پووشان [ف] پوشیدن
پۆشین pûşîn پپۆش [ف] ساخته شده از ساقه ی غله
پۆف pof پف [ف] پُف
پۆفی pofi پفی، سۆیه [ف] شش، نگا پفی
پۆفلیک poflik پفلیک [ف] تاول
پوق pûq دهنگیگه [ف] صدایی است
پووقانن pûqānin تووقانن [ف] تقانیدن، ترکانیدن
پووقباق pûqi paq (۱) قلائیگه له لوپستان (۲) پووقه ئ
 هه یته مه یه ت [ف] (۱) قلعه ای در لرستان (۲) صدای «پووقه» ی
 بیایی
پووقاله pûqafe پۆقاوله، تووقاله [ف] تاول
پووقاوله pûqawfe پۆقاوله، تووقاله [ف] تاول
پۆقاوله püqawfe پۆقاوله، تووقاله [ف] تاول
پووقه pûqe پووق [ف] صدایی است
پووقه ئ دهس pûqeê des دهنگ کار کردن [ف] کنایه از
 صدای کار کردن
پووقه ئ سه ر pûqeê ser لاناوه له شه که ت بۆن له سه فه ر [ف]
 کنایه از خستگی ناشی از سفر
پووقیان pûqyan (۱) هه لبووقیان (۲) تووقیان [ف] (۱) عصبانی

نان
په پگه خور pepge xwer لاناوه له منال [ف] کنايه از بچه
په پکه pepke په پگ [ف] نگا په پگ
په پله pepfe خلیف [ف] چنبره مار
په پله به سان pepfe besan خلیف دان [ف] چنبره زدن
په پله دان pepfe dan خلیف دان [ف] چنبره زدن
په پله قژی pepfeqijî پوپله قژی، جهنگ ژنانه [ف] دعواي
 ژنانه، گیس کشیدن زنان در هنگامه‌ی دعوا
په پینه pepine په نه میان و دیار بۆن [ف] نمودار شدن، ورم
 کردن و نمودار شدن
په پق pepü په پوله، ئایم بیده سلأت [ف] آدم پیه، بی عرضه
په پپو pepû که له شیر خودایله [ف] هدهد
په پپوسلیمانی pepû sifêmanî که له شیر خودایله [ف] هدهد
په په پو شه peperûşe په کئ له بهریل مازوک ههفت رنگ
 دیزید [ف] یکی از محصولات درخت مازو که تقریباً هفت رنگ
 دارد
په پوله pepüle (۱) په پق (۲) په روانه [ف] (۱) آدم پیه، بی
 عرضه (۲) پروانه
په پی pepî په پوله «ل» [ف] پروانه
په پت pet (۱) رهسن بافیای (۲) به تالکردن له گه مه ئ پاسورران
 «سورده گد په ت» (۳) راو، موولت «په ت ئامان» [ف] (۱)
 رسن (۲) باطل (۳) مهلت
په ت ئامان peti aman لاناوه له موولت ئیمان [ف] به معنی
 طناب امان خواستن است اما کنايه از مهلت ندادن
په تبازی petbazî تنافبازی [ف] بندبازی
په تپه تی petpetî (۱) جوورئ نانه (۲) په ن وه سه هاوردن،
 لومه کردن [ف] (۱) نوعی نان (۲) رسوای عام کردن کسی
په تگ petik په تگ [ف] پشم نتابیده
په تگردن pet kirdin به تالکردن له گه مه ئ پاسورران [ف]
 باطل کردن سور در پاسور بازی
په تگ خوری petig خوری نه پسیای [ف] پشم نتابیده
په تگ برین petig birîn (۱) لاناوه له دروو وهتن (۲) لاناوه له
 نه تۆیه نم [ف] (۱) کنايه از بلوف زدن (۲) کنايه از نتوانستن
په تگ کردنه وه petig kirdinewe ئاشکرا کردن راز که سئ
 [ف] پته کسی را روی آب انداختن

پۆنگ pünig (۱) پۆنگه (۲) زه په یگ، قردگئ [ف] (۱) گیاه
 پونه (۲) اندکی، ذره‌ای
پۆنگه pünigife (۱) کیه نیگه له بانه زار مه سۆری (۲) پۆنگه
 [ف] (۱) چشمه‌ای زیبا در بانه زار بخش منصوره (۲) پونه
پۆنگه pünge پۆنگ [ف] پونه
پۆیار püyar گیایگه که له کۆیه سان سه ونز که ئ و ساقه گه ئ
 نه رمه [ف] گیاهی زیبا که در کوهستان می‌رود و ساقه‌ای نرم و
 لطیف دارد
پۆینه püyne دیه که یگه له جووانو [ف] نام روستایی در
 جووانرود
پۆیه له püyefe (۱) گول گه نم (۲) پیله ئ نخه [ف] (۱) خوشه‌ی
 گندم (۲) غلاف نخود سبز
په پره pepre (۱) خلیف دان، په پله (۲) له په ر مناله یل [ف] (۱)
 چنبره زدن (۲) جوشهای ریز بدن نوزاد
په پره دان pepre dan (۱) خلیف دان مار، په پله دان (۲) له په ر
 درآوردن [ف] (۱) چنبره زدن مار (۲) جوش درآوردن نوزاد
په پره ی peprey (۱) له په ر درآوردن (۲) شوون په شام شه لاه یا
 زه نجیر و... [ف] (۱) جوش درآوردن (۲) اثر باد کرده شلاق یا
 زنجیر روی بدن
په پره ئ pepre نگا په پره [ف]
په پریک peprîk پوس روق چۆزه ره ئ دار ک دویای چه قین
 دارپزه ئید «په پریک داره یل نه چه قینه وه - شکووفه یل ده کووم
 هه شار بینه وه» «دۆکتور ئیره ج خالسی» [ف] لایه بیرونی
 جوانه‌ی درخت که به عنوان محافظ جوانه‌ی باز نشده است و
 پس از باز شدن می‌ریزد، کاسبرگ
په پگ pepig جوورئ نان بۆچگه [ف] نوعی گرده نان کوچک
 و کلفت
په پگ خور pepig xwer دیه که یگه له خالسه ئ قه سر
 شیرین (۲) لاناوه له منال [ف] (۱) روستایی در خالصه‌ی قصر
 شیرین (۲) کنايه از بچه
په پگ دم pepig dem لاناوه له گوپگین [ف] کنايه از
 کسی که صورتش گرد باشد
په پگه pepge (۱) کوتاین خه رمان و وه ته رت ناینئ ئه پائ
 شه ن کردن (۲) کولیره [ف] (۱) کوبیدن غلات و آماده کردن آن
 جهت بوجاری (۲) نگا کولیره
په پگه چوره pepge çewre جوورئ گرده نانه [ف] نوعی

په‌ت‌گه‌و کردن petigew kirdin ئاشکرا کردن راز که سئ

﴿ف﴾ آشکارا کردن راز کسی، حرفهای گذشته را علم کردن

په‌ت‌ل‌گیان petifgyan (۱) په‌ت‌له بۆن (۲) دازانن، پاچانن ﴿ف﴾

(۱) فرسوده و کهنه شدن (۲) از هم پاچیدن، تماما خُرد شدن

په‌ت‌له petfê (۱) گه‌نم نیمه کول کُ ئه‌رائ زمسان هه‌ل‌گرن،

په‌رت‌له، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «ساوار، ساوهر» و له

سمنانی (په‌ته) ئوشن (۲) لاناوه له پوترکیای ﴿ف﴾ (۱) گندم پرک

شده و نیم پخت که برای زمستان بجای برنج مصرف می‌کنند،

در دیگر گویشهای کردی «ساوار، ساوهر» و در سمنانی (په‌ته)

گویند (۲) کنایه از فرسوده و پوسیده

په‌ت‌وو petû به‌تانی ﴿ف﴾ پتو

په‌ته‌ری peterî په‌تیاره «شیت په‌ته‌ری» ﴿ف﴾ خُل، پتیاره

په‌ته‌سوو petesû (۱) بووسوو، (۲) زوری ﴿ف﴾ (۱) تکه پارچه

پشمی یا پارچه‌ای که برای بند آوردن خونریزی می‌سوزانند و با

قند سوخته ترکیب می‌کنند و روی زخم می‌گذارند (۲) تکه

پارچه‌ای که برای بهوش آوردن کسیکه بیهوش شده می‌سوزانند

و زیر بینی‌اش قرار می‌دهند

په‌ته‌شه‌کن pete şekin چوو‌یگه دۆ لقان کُ له هه‌ئین شووردن

خوری وه کارئ بهن ﴿ف﴾ چوب دو شاخه‌ای که هنگام شستن

پشم از آن استفاده می‌کنند

په‌ته‌ک petek (۱) نه‌خوه‌شیگه له قورئ (۲) مه‌چیره «په‌ته‌ک

گیانی بریاس» ﴿ف﴾ (۱) بیماری در گلو (۲) مفصل، بند

په‌ته‌له‌ئستن pet hefxisin خوه‌ئ وه دار دان ﴿ف﴾ دار زدن

په‌ته‌له‌کشیان pet hefkişan خوه‌ئ وه دار دان ﴿ف﴾ دار

زدن

په‌تی petî (۱) رۆت «پاپه‌تی»، له لاتین (potty) ئوشن (۲)

بئ ئه‌رزشت (۳) بئ ده‌خُل، خالس ﴿ف﴾ (۱) برهنه، له لاتین

(potty) گویند (۲) بی ارزش (۳) خالص

په‌تیاره petêare (۱) شیت په‌ته‌ری، له ئه‌وستا (peityare)

په‌ئیتیاره) و له په‌هله‌وی (peityere) په‌ئیتیبیره) و (

pityarek پتیاره‌ک) ئوسریاس (۲) بئ‌ئه‌رزشت ﴿ف﴾ (۱) پتیاره،

خُل، دیوانه، در اوستا (peityare) پئیتیاره) و در په‌لوی

(peityere) پئیتیبیره) و (pityarek) پتیارک) نوشته شده

(۲) کنایه از بی ارزش

په‌تیه petîte سیف زه‌مینی کول‌یای و کوتیای ﴿ف﴾ سیب

زمینی پخته و له شده، نگا سیف‌زه‌مینی

په‌تی‌مژ petî mij پسانک «ل» ﴿ف﴾ پستانک

په‌چه peçe (۱) په‌چییه (۲) په‌سچه ﴿ف﴾ (۱) محل آسایشگاه گله

در دشت (۲) پس چه

په‌چی‌چراخان peçî çiraxan کییه‌نییگه له منار له به‌ش

کۆیه‌شت ﴿ف﴾ چشمه‌ای در «منار» از توابع کوه‌دشت

په‌چین peçîn (۱) شیه‌و کردن، تاریخ کردنه‌وه‌ئ خه‌و (۲)

په‌رچین باخ ﴿ف﴾ (۱) تعبیر خواب (۲) پرچین باغ

په‌چین کردن peçîn kirdin خه‌و په‌چین کردن ﴿ف﴾ تعبیر

خواب

په‌چیه peçye په‌چه ﴿ف﴾ نگا په‌چه

په‌چی‌بیر peçyebîr به‌شیگه له تان وپووئ قالی ﴿ف﴾ قسمتی

از حاشیه قالی که باعث می‌شود شیرازه از هم نپاشد

په‌خ pex پیه‌نه‌و کردن ئاسن ﴿ف﴾ پهن کردن ابزار آهنی و ...

په‌خش pexş به‌خش، به‌ش ﴿ف﴾ پخش، پراکندن، افشاندن

په‌خش‌پلا pexşi pîfa (۱) ته‌فراو تۆناو (۲) شیرزه و نارپک

﴿ف﴾ (۱) متفرق کردن (۲) نا منظم بودن وسایل

په‌خشا کردن pexşa kirdin په‌خش کردن ﴿ف﴾ پراکنده

کردن

په‌خشان pexşan (۱) ته‌فراو تۆناو کردن (۲) مه‌ته‌لئ ک وه

به‌یتنه‌و وه‌تریآود، چیرۆکه شیعر ﴿ف﴾ (۱) پراکنده کردن (۲)

داستانواره، داستانی که به صورت شعر است

په‌خشان کردن pexşan kirdin په‌خش کردن ﴿ف﴾ پراکنده

کردن

په‌خش کردن pexş kirdin په‌خشا کردن ﴿ف﴾ پراکنده کردن

په‌خشه pexşe میه‌س، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «میشوله،

پیشی، پیشکه، تۆفانه» ئوشن، له ئه‌وستا (mexşê) مه‌خشین

(ئوسریاس ﴿ف﴾ پشه، در دیگر گویشهای کردی «میشوله،

پیشی، پیشکه، تۆفانه» گویند، در اوستا (mexşê) مَخشی)

نوشته شده

په‌خشه‌په‌خشه pexşe pexşe وه کووم توم هات و شوو

کردن ﴿ف﴾ آمد و شد زیاد و مشکوکانه

په‌خشه‌په‌خشه کردن pexşe pexşe kirdin هات و چوو

کردن ﴿ف﴾ آمد و شد مشکوکانه کردن

په‌خشه‌کووره pexşe kûre جوورئ هۆره ﴿ف﴾ نوعی پشه

په‌خ‌لوممه pexfûme خه‌رخاپیت کردن ﴿ف﴾ نگا په‌خ‌له‌م‌وش

په‌خ‌له‌م‌وش pexfemiş زه‌لیل کردن «سئ نه‌فه‌ری په‌خ‌له

مۆشێ کردن» [ف] بشدت تنبیه کردن و سر جای خود نشانیدن، ادب کردن

په‌خله‌مۆش‌کردن pexfemüş kirdin خه‌رخاپیت کردن، ئەدهو کردن [ف] سرجای خود نشانیدن، به شدت تنبیه کردن
په‌خمه pexme گیل‌گه‌وج، سائه‌قل، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «گیل، بی ئاوه‌ز، حۆل» ئۆشن [ف] پخمه، در دیگر گویشهای کردی «گیل، بی ئاوه‌ز، حۆل» گویند

په‌خه‌و pexew پیخه‌و [ف] حشم ترسو، کنایه از ترسو
په‌پ per (۱) تۆک بال‌مه‌وه‌ر (۲) لا، که‌نار، ئەوستا (perou په‌رئو) تۆسریاس) په‌رپه‌ئ قاقه‌ز (۴) بنجینه‌ئ کردار په‌رین [ف] (۱) پ‌ر پرنده (۲) کنار، در اوستا (perou) نوشته شده (۳) ورق کاغذ (۴) ریشه فعل پریدن

په‌ر per میبه‌ئ سهر و مل ره‌ش [ف] گوسفند سفید سر و گردن سیاه

په‌راسۆ perasü پراسۆ، له ئەوستا (pirisû) پ‌رسوو و (peraswa) په‌راسوا) تۆسریاس [ف] ته‌یگاه، دنده، در اوستا (pirisû) پ‌رسوو) و (peraswa) نوشته شده

په‌ران perân (۱) کوتی له چشتی په‌رین، که‌ل بۆن (۲) جوورئ تهنه‌گه (۳) بنجینه‌ئ په‌رین [ف] (۱) تکه‌ای از چیزی پریدن (۲) تفنگ س‌رپر (۳) ریشه فعل پریدن

په‌رانپه‌ر perânper په‌ران په‌ران [ف] پریدن و جهش داشتن
په‌رانپه‌ران perânperân په‌رانپه‌ر [ف] پریدن و جهش داشتن
په‌رانن perânin (۱) سووار کردن ن‌یر له‌ما (۲) کوتی له کول برین (۳) وه‌جی هیشتن «خه‌تینگ لئ په‌ران» (۴) له دویای پاشگر «ه‌ل» وه مانای ره‌خسانته (۵) وه خه‌وه‌ر کردن «له خه‌و په‌رپه‌رانه‌ئ» [ف] (۱) گۆشن دادن نر بر ماده (۲) جزیی را از کُل قطع کردن (۳) از قلم انداختن (۴) با پیشوند «ه‌ل» به معنی رقصاننده (۵) بیدار کردن

په‌راو perâw کۆیه‌یگه له کرماشان، له ئەوستا (fre apeye) فره‌ئاپه‌یه) تۆسریاس [ف] کوهی در استان کرماشان، در اوستا (fre _ apeye) فر آپیه) نوشته شده

په‌راویژ perawêz پایمان [ف] حاشیه
په‌رپه‌رک perpirîk په‌پۆله، په‌پووله، له سمنانی (perperî په‌رپه‌ری) ئۆشن [ف] شاپرک، در سمنانی (perperî) پ‌رپه‌ری) گویند

په‌رپه‌ردان per per dan باله‌وازی کردن مه‌ل [ف] پ‌رپر زدن

پرنده

په‌رت pert (۱) پاشگره وه مانای شپور «په‌رت پلا ئۆشی» (۲) جی دۆر «جای په‌رتیگه» (۳) داد خواستن و لاره کردن «په‌رت بۆیه داوانی» [ف] (۱) پیشوند به معنای بیهوده گویی (۲) جای دور و پرت افتاده (۳) پناه بردن و لابه کردن

په‌رتاپاسا perta pasa له په‌را «په‌رتاپاسا نه‌کرد، ناخاس وه گشتی کرد» [ف] در بر گیرنده همه، همگی

په‌رتاو pertaw په‌لتاف [ف] پرتاب

په‌رتاو کردن pertaw kirdin برنگ داین [ف] پرتاب کردن

په‌رتخ pertix حه‌ق جییه، بن د‌رس [ف] خواسته نهایی، مقصد نهایی

په‌رتله pertife په‌تله [ف] نگا په‌تله

په‌رتۆ pertü (۱) سه‌رپه‌رتۆ (۲) سه‌ر شاخه‌یل نازک دار ک په‌سا کریاسه و که‌نه‌ئ ته‌جیل ئه‌پای کاوپه‌یل [ف] (۱) نگا سه‌رپه‌رتۆ (۲) سر شاخه‌های نازک درخت که هرس شده و از آن برای ساختن «ته‌جیل» گوسفندان استفاده می‌کنند

په‌رتۆلک pertûlik په‌رۆلک [ف] نگا په‌رۆلک

په‌رتکه pertek پۆرته‌نک [ف] سربند، سربند کهنه

په‌رچه perçe په‌چیه «ل» [ف] نگا په‌چیه

په‌رچین perçîn بنووره په‌چین [ف] نگا په‌چین

په‌رد perd پرد، پیه‌ل «ل» [ف] پ‌ل، نگا پ‌رد

په‌رداخ perdax ل‌یوان [ف] لیوان

په‌ردان per dan (۱) په‌راندن مه‌له‌وه‌ر (۲) هات وچوو کردن [ف] (۱) پرواز دادن پرنده (۲) عبور کردن

په‌رده perde (۱) گورتینه (۲) په‌رده‌ئ ئاویژ (۳) لایه (۴) پاچی وه‌ق [ف] (۱) بکارت (۲) پرده (۳) لایه (۴) حجله عروس

په‌رده‌پووش perde pûş رازدار [ف] راز نگه‌دار

په‌رده داشتن perde daştin گورتینه‌دار [ف] باکره بودن

په‌رده درین perde dirîn گورتینه‌درین، بی گورتینه کردن [ف] برداشتن بکارت

په‌رده‌پووا perdeŕuwa له بلآزه‌ئ ئاگر سۆیه‌ره و بۆن [ف] سرخ شدن اندام در اثر شدت حرارت

په‌رده‌گیر perde gîr زاوایگ ک له ناو پاچی بم‌رئد [ف] دامادی که در حجله بم‌یرد

په‌رزه‌لیو perze lêw له‌قه‌قۆلی، په‌لمه‌گیره [ف] حالت لرزش لبها و بنای گریه و زاری گذاشتن

په‌رژ perj په‌رش پلا [ف] پراکنده

په‌رشت perîšt په‌پین [ف] پریدن

په‌رقلā perqîlā (۱) نه‌خشینگه له چیخ (۲) جوورئ چیخ [ف] (۱)

نقشی در چیت بافی (۲) نوعی چیت

په‌رکام perkam پیران، سه‌رع، تاس بردن، نه‌رائی ده‌رمان کردن په‌رکامدار هاتنه و لویه‌تئ کردنه و نانه‌سه‌ئ ناو خوه‌له کوو نه‌و جووره ک زانمین «سه‌رع» له نه‌سه‌ر نه‌بوون «سودیوم» و «پتاسیوم» ه و چوو هنائ بسزیه‌ئ بوودنه «پتاسیوم» خوه‌لس هنائ په‌رکامدار نه‌نه ناو خوه‌له‌کووئ ساج تاوه ئی «پتاسیوم» ه له رئ کونایل پووس چووده ناو به‌دهن و په‌رکامدار خاسه و بوو [ف] بیماری صرع، برای درمان شخص مبتلا را برهنه کرده و داخل خاکستر اجاق قرار می‌داده‌اند همانطور که می‌دانیم بیماری صرع در اثر افت ناگهانی سدیم و پتاسیم اتفاق می‌افتد و چوب پس از سوختن پتاسیم خالص است و از طریق روزه‌های پوست جذب می‌شود و شخص بهبود می‌یابد

په‌رکامدار perkam dar پیراندار [ف] مبتلا به صرع

په‌رکولول per kwifûl مییه‌ئ سه‌ر و چه‌ره‌ش و قه‌بووز چه‌رمئ [ف] گوسفند سر و گردن سیاه و بینی سفید

په‌رکیشان per kîšan (۱) باله‌و گرتن (۲) ئیوه‌ت کردن «په‌ر کیشا سه‌رئانه‌و» [ف] (۱) پرواز کردن (۲) حمایت کردن، تحت الحمايه

په‌رگ perg (۱) رسمان نه‌وې (۲) په‌رگه‌ما [ف] (۱) نوعی ریسمان محکم (۲) نگا په‌رگه‌ما

په‌رگه‌ما pergema رویه‌ کلاش [ف] رویه‌ی گیوه که با نخ بافته می‌شود

په‌رمیان permyan خوه‌ئ‌په‌وشی، خوه‌ئ‌په‌وزی [ف] اعتماد به نفس، بر خود متکی بودن

په‌رنده perinde مه‌ل، فرنده، په‌رننه [ف] پرنده

په‌رنگه pernge رئ ره‌ئ بۆن له ئاو، له په‌هله‌وی (perne په‌رنه) و (pere په‌ره) تۆسریاس [ف] محل عبور از رودخانه از روی سنگهایی که در عرض رود چیده‌اند، در په‌لوی (perne پرنه) و (pere په‌ره) به معنی محل عبور از رودخانه نوشته شده

په‌روو perû پارچه [ف] تکه پارچه

په‌روا perwa رخ، ترس [ف] پروا

په‌روار perwar به‌نی [ف] پروار

په‌رواری perwarî به‌نی، چل چاخ [ف] پرواری

په‌رواز perwaz باله‌و گرتن «په‌ر + واز» [ف] پرواز

په‌روانه perwane (۱) په‌پۆله (۲) ماچه خه‌رئ ک وه‌دور نیره‌خه‌رو گل دهن تا یه‌ره‌ق بکه‌ئید و بپه‌پیده‌ ماین [ف] (۱) پروانه (۲) ماده‌ الاغی که برای تحریک خرگوش در نزدیکی مادیان می‌گردانند

په‌رووش perû şêr په‌روو کویه‌نه [ف] تکه پارچه کهنه

په‌رووشه perûşe پۆشال [ف] پوشال، خاشاک

په‌روو کویه‌نه perû küyene په‌روو شپ [ف] تکه پارچه کهنه

په‌روولک perûfik په‌رتولک [ف] تکه پارچه‌ای که زنان کُرد که زیر «لچگ» می‌بندند

په‌روپا per we pa په‌رپا [ف] نوعی کبوتر که پاهایش نیز پوشیده از پر است

په‌روهر perwer ئیوه‌ت که‌ر [ف] پروراننده

په‌روهرانن perweranin ئیوه‌ت کردن، وه‌خئو کردن [ف] پروراندن

په‌روهردگار perwerdigar خودا [ف] پروردگار، خدا

په‌روهرده perwerde ئیوه‌ت کریائ [ف] پرورده شده

په‌روهرده بۆن perwerde bün ئیوه‌ت کریائ [ف] پرورده شدن

په‌روهرده کردن perwerde kirdin ئیوه‌ت کردن [ف] پرورده کردن

په‌روهرشت perwerîšt په‌روهرده کردن [ف] نگا په‌روهرده

په‌روه‌ناو per we naw په‌رپه‌ناو [ف] نوعی کبوتر که پره‌ای رنگی در میان دم یا بال داشته باشد

په‌روئیز perwêz ناویگه‌ کورپانه [ف] نامی مردانه

په‌روئیزخان perwêz xan دبه‌که‌ئگه له قه‌سر [ف] روستایی در قصر شیرین

په‌ره perê (۱) دهنه، نهج «په‌ره‌ئ ناسیاو» (۲) وه‌لنگ، لاپه‌ره [ف] (۱) پره (۲) برگ کاغذ

په‌ره‌پا perê pa په‌ر وه‌پا [ف] نگا په‌روه‌پا

په‌ره‌پلوت perêpilû په‌خشه‌ په‌خشه‌ کردن [ف] پرسه‌زدن

په‌ره‌په‌ره perê perê وه‌لنگ وه‌لنگ [ف] ورق ورق، برگ برگ

په‌ره‌س peres په‌ره‌ست [ف] پرست

په‌ره‌ست perest په‌ره‌س [ف] پرست
 په‌رستار perestar په‌ره‌سدار [ف] پرستار
 په‌رستاری perstarî په‌ره‌سداری [ف] پرستاری
 په‌رستار peresdar په‌ره‌ستار [ف] پرستار
 په‌ره‌سداری peresdarî په‌ره‌ستاری [ف] پرستاری
 په‌ره‌سداری‌که‌ر peresdarî ker په‌ره‌ستاری‌که‌ر [ف] مراقبت
 کننده، پرستار
 په‌ره‌سین peresîn په‌ره‌ستش کردن، له لاتین (praise) توشن [ف] پرستیدن، پرستش، در لاتین (praise) گویند
 په‌ره‌میز peremêz پریموس [ف] نوعی پریموس
 په‌ره‌ناو perênaw بنویره په‌ره‌ناو [ف] نگا په‌ره‌ناو
 په‌ره‌نیشک perenêşk جوورئ دږگه [ف] نوعی خار
 په‌ره‌وا perêwa په‌ره‌واز «دلئ په‌ره‌وائ باوان که‌ئد» [ف] اشتیاق داشتن برای دیدار
 په‌ره‌واز perêwaz په‌روا [ف] اشتیاق داشتن برای دیدار
 په‌ری perî (۱) ئەق په‌ریه‌و (۲) په‌رین نیر له ما (۳) قرتیا «کوئی لئ په‌ری» (۴) په‌رین، که‌ناری [ف] (۱) پرید (۲) گشن نر بر ماده (۳) پریدن جزئی از کُل (۴) کناری
 په‌ری perî (۱) ئەپای «په‌ری ئیمه» (۲) فریخته، له ئەوستا (perîka) په‌ریکا) له لاتین (fairy) توسریاس (۳) ناویگه ژنانه [ف] (۱) برای، مال، صفت مفعولی (۲) پری، در اوستا (perîka) په‌ریکا) و در لاتین (fairy) نوشته شده (۳) نامی دخترانه
 په‌ریا perîya په‌ریه‌و [ف] پرید
 په‌ریاد perîyad په‌ریاده‌و [ف] مشغول پریدن بود
 په‌ریان peryan دیکه‌یگه له که‌توله [ف] روستایی در کندوله
 په‌ریان perîyan ئەوان په‌ریان [ف] می‌پریدند، پریدن
 په‌ریان‌ه‌و perîyanew په‌ریان‌ه‌ئ [ف] می‌پریدند
 په‌ریبیر perîbir منالی ک له زگ دالگ پیا بودن چۆ که‌سێ ک خه‌تنه‌ئ کردۆن مینئد [ف] نوزادی که از مادر متولد می‌شود و به مانند آنکه خخته‌اش کرده باشند دور آلتش پوست اضافه ندارد
 په‌ریپه‌شت perî pešt جوورئ بافین گیسه [ف] نوعی بافتن گیس
 په‌ریزاده perîzade په‌ریزایه [ف] پرزاده
 په‌ریش perîş ئەق [ف] برای او، صفت مفعولی

په‌ری شاپخ perîşarîx په‌ری شه‌ه‌رۆخ، خۆرما‌په‌ژگه [ف] پرند سبزه قبا
 په‌ریشان perîşan (۱) نالووز (۲) ئەپای ئەوان [ف] (۱) پریشان (۲) برای ایشان، صفت مفعولی جمع
 په‌ریشانی perîşanî په‌شوی [ف] پریشانی
 په‌ری‌شه‌ه‌رۆخ perîshehrûx په‌ری‌شاپخ «ل»، خۆرما‌په‌ژگه [ف] پرند سبزه قبا
 په‌ریم perîm په‌ریم، ئەپام [ف] برای من، برایم، صفت مفعولی مفرد
 په‌رین perîm (۱) ئەوان په‌رینه‌و (۲) قرتیان (۳) په‌رین نیر له ما (۴) چه‌و په‌رین (۵) هه‌لترازیان (۶) په‌ری «ئی په‌رینه، ئەو په‌رینه» (۷) په‌ریان [ف] (۱) پریدند (۲) قطع شدن جزئی از کُل (۳) گشن نر بر ماده (۴) لرزش پلک چشم (۵) جهش (۶) کناری (۷) پریدن
 په‌رینه perîne (۱) ئەوانه په‌رینه‌سه‌و (۲) په‌رینه‌گه [ف] (۱) آنها پریده‌اند (۲) کناری
 په‌رینه‌گه perînege په‌رینه [ف] آن کناری
 په‌ز pez (۱) بنویره په‌س «گ» (۲) په‌زا [ف] (۱) گوسفند، نگا په‌س (۲) پزنده
 په‌زا peza چشتی ک زۆزی بکولئ [ف] پزنده
 په‌زد pezd یخ «گ» [ف] یخ، آبی که یخ بسته
 په‌زدانگ pezdaniگ نه‌خو‌ه‌شی جگر ئپای مییه [ف] بیماری جگر در گوسفندان
 په‌زین pezîن شکس خواردن، ئەلشکیان، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «به‌زین» توشن [ف] شکست خوردن، در دیگر گویشهای کردی «به‌زین» گویند
 په‌ژار pejar خه‌مبار [ف] غمگین
 په‌ژاره pejare (۱) خه‌م، که‌می کسری (۲) تاسه (۳) ناگره که‌ولی [ف] (۱) غم (۲) آرزو (۳) نگرانی
 په‌ژاره‌دار pejare dar دلته‌نگ، خه‌مبار [ف] غم، غمگین
 په‌ژم pejrm خوری [ف] پشم
 په‌ژمرده pejmirde په‌لم‌زیائ، سیس [ف] پژمرده
 په‌ژمه‌رین pejmerîن په‌لم‌زیائ «ل» [ف] پژمرده
 په‌ژئیوان pejêrean موولته داشتن ئەپای کارئگ [ف] فرصت و وقت کافی برای انجام کاری
 په‌ژیوان pejêwan په‌شیمان، په‌شوی [ف] پشیمان

په‌ره‌ست perest په‌ره‌س [ف] پرست
 په‌رستار perestar په‌ره‌سدار [ف] پرستار
 په‌رستاری perstarî په‌ره‌سداری [ف] پرستاری
 په‌رستار peresdar په‌ره‌ستار [ف] پرستار
 په‌ره‌سداری peresdarî په‌ره‌ستاری [ف] پرستاری
 په‌ره‌سداری‌که‌ر peresdarî ker په‌ره‌ستاری‌که‌ر [ف] مراقبت
 کننده، پرستار
 په‌ره‌سین peresîn په‌ره‌ستش کردن، له لاتین (praise) توشن [ف] پرستیدن، پرستش، در لاتین (praise) گویند
 په‌ره‌میز peremêz پریموس [ف] نوعی پریموس
 په‌ره‌ناو perênaw بنویره په‌ره‌ناو [ف] نگا په‌ره‌ناو
 په‌ره‌نیشک perenêşk جوورئ دږگه [ف] نوعی خار
 په‌ره‌وا perêwa په‌ره‌واز «دلئ په‌ره‌وائ باوان که‌ئد» [ف] اشتیاق داشتن برای دیدار
 په‌ره‌واز perêwaz په‌روا [ف] اشتیاق داشتن برای دیدار
 په‌ری perî (۱) ئەق په‌ریه‌و (۲) په‌رین نیر له ما (۳) قرتیا «کوئی لئ په‌ری» (۴) په‌رین، که‌ناری [ف] (۱) پرید (۲) گشن نر بر ماده (۳) پریدن جزئی از کُل (۴) کناری
 په‌ری perî (۱) ئەپای «په‌ری ئیمه» (۲) فریخته، له ئەوستا (perîka) په‌ریکا) له لاتین (fairy) توسریاس (۳) ناویگه ژنانه [ف] (۱) برای، مال، صفت مفعولی (۲) پری، در اوستا (perîka) په‌ریکا) و در لاتین (fairy) نوشته شده (۳) نامی دخترانه
 په‌ریا perîya په‌ریه‌و [ف] پرید
 په‌ریاد perîyad په‌ریاده‌و [ف] مشغول پریدن بود
 په‌ریان peryan دیکه‌یگه له که‌توله [ف] روستایی در کندوله
 په‌ریان perîyan ئەوان په‌ریان [ف] می‌پریدند، پریدن
 په‌ریان‌ه‌و perîyanew په‌ریان‌ه‌ئ [ف] می‌پریدند
 په‌ریبیر perîbir منالی ک له زگ دالگ پیا بودن چۆ که‌سێ ک خه‌تنه‌ئ کردۆن مینئد [ف] نوزادی که از مادر متولد می‌شود و به مانند آنکه خخته‌اش کرده باشند دور آلتش پوست اضافه ندارد
 په‌ریپه‌شت perî pešt جوورئ بافین گیسه [ف] نوعی بافتن گیس
 په‌ریزاده perîzade په‌ریزایه [ف] پرزاده
 په‌ریش perîş ئەق [ف] برای او، صفت مفعولی

په **ژبوانی** pejêwanî په شیمانی، په شتیوی [ف] پشیمانی
پهس (1 pes) په ز، له نه وستا (pesû په سوو) و (pesûk
 په سووک) و (pezû په زوو) تۆسریاس (2) دۆ رووژ یا دۆ سال
 ویره ده «پهس پیژکه، په سپاره که» [ف] (1) گوسفند، در
 اوستا (pesû په سوو) و (pesûk په سووک) و (pezû په زوو)
 نوشته شده (2) دو روز یا دو سال قبل
پهسا (1 pesa) پسا، له په سا، له په هله وی (pesçe په سچه)
 تۆسریاس (2) جیا کردنه وه ئ داروچان له برنج (3) جیا کردن
 سقان له گوشت [ف] (1) هنوز، فی الحال، در پهلوی (pesçe
 په سچه) نوشته شده (2) جدا کردن نخاله از برنج و غلات (3) جدا
 کردن استخوان از گوشت
په ساکردن pesa kirdin په سا [ف] نگا **په سا**
په ساو (1 pesaw) ئاوچ ک له هین ئاویاری زیاتی بمینیده و،
 له زاراو هیل تره ک کوردی «ئاراو، پاشاراو» تۆشن (2) که فاو
 [ف] (1) آبی که از آبیاری زیاد آید، در دیگر گویشهای کردی
 «ئاراو، پاشاراو» گویند (2) آب و صابونی که دوباره از آن
 استفاده شود
په سیبانه شو (1 pes bane şew) سئ شه و ویره ده (2) سئ
 شه و بانیه [ف] (1) سه شب پیش (3) سه شب آینده
په سپاره که pes pareke دۆ سال له یه وهر [ف] دو سال
 پیش
په سپوول (1 pesipûl) لاناوه له ئاژه ل و ئاژه ل داری (2)
 کارامه له کار و ئاژه ل داری، له زاراو هیل تره ک کوردی «پسپوړ»
 وه کارامه تۆشن [ف] (1) کنایه از دام و دامپروری (2) خبره و
 کاردان، چه در کار و چه در دامپروری، در دیگر گویشهای کردی
 «پسپوړ» به کارآمد و خبره گویند
په سپهسه pespese په سه، سلپ چای [ف] تفاله چایی
په سپهسه کلی pespesekiî بنووره پسپهسه کلی [ف] نگا
په سپهسه کلی
په سپټرار pespêrar په سپټراره که [ف] سه سال پیش
په سپټراره که pespêrareke په سپټرار [ف] سه سال پیش
په سپټرنه pespêrne په سپټراره که «ل» [ف] پس پریروز
په سپټره شو pespêre şew سئ شه و ویره ده [ف] سه شب
 پیش
په سپټره که pespêreke په سپټرنه [ف] سه روز پیش، پس
 پریروز

په **سلان** peslân دتویاین رووژ، هه لسمان [ف] روز رستاخیز
په سمه نه pesmene پاشمهنه [ف] باقیمانده
په سه pese په سپهسه، سلپ چای [ف] تفاله چایی
په سه ن pesen دلخواز، په سه ند، له په هله وی (pesend)
 په سه ند) تۆسریاس [ف] پسند، دلخواه، در پهلوی (pesend)
 پسند) نوشته شده
په سه ناز pesenaz پاشدهس، پشدهس [ف] پس انداز
په سه نازکردن pesenaz kirdin پاشدهس کردن [ف] پس
 انداز کردن
په سه نکردن pesen kirdin نه لوزانن، هه لوزانن [ف] پسند
 کردن
په سق pesü جز، سۆک، له په هله وی (piskm پسکم) و
 (pişkm پیشکم) و (piçkm پچکم) وه مانای سۆک بی دهر
 و په نجره تۆسریاس و له نه وستا (eşkep تشکه پ) و
 (bereş Kemp بهره شکمپ) وه مانای ساختمان بی دهر و
 په نجره تۆسریاس «شکه مبه» ئی فارسی له ئی وشه گریاس [ف]
 گوشه ی دنج و بی پنجره، در پهلوی (piskm پسکم) و
 (pişkm پیشکم) و (piçkm پچکم) نوشته شده و در اوستا
 (eşkep اشکپ) و (bereş Kemp براشکمپ) به معنی
 ساختمان بی در و پنجره نوشته شده، واژه شکمبه از همین واژه
 ساخته شده
په سټر pesêr دتویاین، سټهمین «په سټرپانه شه و، په سټر
 پاره که» له په هله وی (pesên په سټن) تۆسریاس [ف] سوم،
 سومین، در پهلوی (pesên پسین) نوشته شده
په سټرپانه شو (1 pesêr bane şew) سئ شه و له یه وهر (2)
 سئ شه و بانان [ف] (1) سه شب پیش، پس پریشب (2) در سه
 شب آینده
په سټرپاره که pesêr pareke په سټرپاره که [ف] سه سال
 پیش
په سټرپټرار pesêr pêrar په سټرپټراره که [ف] سه سال
 پیش
په سټرپټراره که pesêr pêrareke په سټرپټرار [ف] سه سال
 پیش
په سټرپټره که pesêr pêreke په سټرپټره که [ف] پس پریروز
په سټره که pesêreke په سټرپټره که [ف] سه روز پیش
په سټو pesêw بنووره په سق [ف] نگا **په سق**

په‌کەر peker ناپه‌حه‌ت، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «جارز، وه‌په‌ز، عیدز، بڼ مه‌عد، وه‌رس» تۆشن [ف] پکر، غمگین، در دیگر گویشهای کردی «جارز، وه‌په‌ز، عیدز، بڼ مه‌عد، وه‌رس» گویند

په‌گِر pegir په‌گره، له سمناڻی (په‌گِر) تۆشن [ف] لایه‌های رسوب شده و سخت کف طویله، در سمناڻی نیز (پَگِر) گویند
په‌گره pegre په‌گِر، له سمناڻی «په‌گر» تۆشن [ف] لایه‌های رسوب شده و سخت کف طویله، در سمناڻی نیز «پَگر» گویند
په‌ل pel (۱) نه‌نام «په‌ل وپوو» (۲) بال بآلنه «په‌لج به‌سانه» (۳) عه‌جه‌له «په‌ل کوو کوتی؟» (۴) لق دار (۵) دهره‌ن باریک (۶) کوت بۆچگ «په‌لنگ له‌ئ کاره بگر» (۷) بال و باهوو «ده‌س و په‌لد بشوور» (۸) په‌ک خسن «شه‌ل په‌لئان کردن» (۹) تایفه، ئیل «له کام په‌ل و تیره‌ی؟» (۱۰) کیژ تیرکه‌مان (۱۱) پښتکار داشتن «په‌ل ئیکاره بگر» (۱۲) یه‌ئ لق له چه‌م (۱۳) په‌لگ [ف] (۱) هر یک از اعضاء بدن (۲) بال پرند (۳) شتاب و عجله (۴) شاخه درخت (۵) دره تنگ و باریک (۶) جزئی از کل (۷) دست و بازو (۸) تار و مار کردن (۹) تیره، طایفه (۱۰) کش تیر کمان (۱۱) پشتکار و ادامه‌کار (۱۲) شاخه‌ی فرعی رودخانه (۱۳) گیسو

په‌ل pel (۱) کوچگ گه‌ورا (۲) کوچگ په‌لان (۳) په‌ر «ل» (۴) بوول «ل» [ف] (۱) سنگ بزرگ (۲) سنگ نشان در بازی په‌لان (۳) پَر پرند (۴) خوشه انگور و مانند آن

په‌لار pelar په‌ره په‌ره کردن که‌نگر [ف] لایه‌های گیاهان مانند کنگر

په‌لارکردن pelar kirdin په‌لپه‌رۆشه کردن [ف] پلاسیده کردن برای گیاهان، لایه‌لایه کردن گیاهان چند لایه‌ای

په‌لاره pelare په‌لار [ف] لایه‌های گیاه کنگر

په‌لاس pelas پلاس [ف] نگا پلاس

په‌لام pelam (۱) په‌لامار (۲) په‌نا بردن [ف] (۱) نگا په‌لامار (۲)

پناه بردن

په‌لامار pelamar هۆژم [ف] یورش

په‌لام سیره‌ت pelam sîret عه‌شیره‌ت، که‌س و کار [ف] کس

و کار نزدیک

په‌لان pelan پلان [ف] نگا پلان

په‌لان pelan (۱) دهره‌نه‌یل (۲) لق داره‌یل [ف] (۱) دره‌ها (۲)

شاخه‌ها

په‌شام peşam په‌نام، ته‌شام [ف] ورم، باد کردن

په‌شت peşt واداین بڼ مه‌وجان [ف] تاباندن نخ

په‌شتان peştanin (۱) پښان «په‌تووه‌گه په‌شتانه خوه‌یه‌و « (۲) ده‌رگیر بۆن «په‌شتیانه یه‌که‌و» (۳) لاره کردن «په‌شتیا پر پامه‌و» (۴) کوتر کردن «په‌شتیا پیمه‌و و لم نه‌کرد» [ف] (۱) پیچاندن به دور چیزی (۲) درگیر شدن (۳) التماس کردن (۴) پا فشاری کردن

په‌شخوران peşxwiran دیه‌که‌یگه له که‌نگه‌وهر [ف] نام روستایی در کنگاور

په‌شخه peşxe په‌خشه «ل» [ف] نگا په‌خشه

په‌شک peşk پرشنگ ئاو [ف] قطره آب

په‌شم peşm خوری [ف] پشم

په‌شمه‌ک peşmek جوورئ شیرینی‌یه [ف] نوعی شیرینی

په‌شمی peşmî په‌شمین [ف] پشمی

په‌شمین peşmîn په‌شمی [ف] پشمین

په‌شمینه peşmîne گیایگه تا به‌خته‌واران گوله‌یل چه‌رمئ دیرید و له گه‌رمه‌سیر سه‌ونز که‌ئد [ف] گیاهی است که تا اوایل پاییز گلهای سفید رنگی دارد و در مناطق گرمسیری می‌روید
په‌شهم peşem دیه‌که‌یگه له کونانی [ف] نام روستایی در کونانی از توابع کوه‌دشت

په‌شیل peşîl کاوُل، ویران [ف] ویران

په‌شیمان peşîman په‌شیمان، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «پاشگه‌ز، په‌ژیوان، پۆژوان، پیژه‌وان، پۆشمان» و له لاتین (pocky) تۆسریاس [ف] پشیمان، در دیگر گویشهای کردی «پاشگه‌ز، په‌ژیوان، پۆژوان، پیژه‌وان، پۆشمان» ودر لاتین (pocky) گویند

په‌شیمانی peşîmanî په‌شیمی [ف] پشیمانی

په‌شپو peşêw په‌ریشان، په‌شیمان [ف] پریشان، پشیمان

په‌شپوان peşêwan په‌شپو [ف] پریشان

په‌شپوری peşêwî آشتگی، پریشانی [ف] پریشانی، آشتگی

په‌ک pek نابوتی [ف] نابودی

په‌ک خسن pek xisin نابوت کردن [ف] نابود کردن

په‌ک که‌فتن pek keftin (۱) نابوت بۆن (۲) به‌تال بۆن [ف]

(۱) نابود شدن (۲) به هم خوردن، باطل شدن

په‌کله‌و pekfew به‌لموو [ف] شخص درشت اندام و بی غیرت

، لنده‌هور و بی بخار

په‌لبه‌س pelbes بآلبه‌س [ف] دست بسته

په‌لبه‌سان pelbesan ده‌س به‌سان [ف] کت بستن، دست بستن

په‌لبه‌س کردن pel bes kirdin ده‌س و پا به‌س کردن [ف] دست و پا بستن

په‌لپ pelp وپانگ، له زاراو‌یل تره‌ک کوردی «گرنه» توشن [ف] بهانه

په‌لپ‌گر pelp gir وپانگ گر، وړگین [ف] بهانه‌گیر

په‌لپ‌گرتن pelp girtin وپانگ گرتن [ف] بهانه گرفتن

په‌لپو pelipû لوقچل [ف] شاخه درخت یا اعضاء بدن

په‌لپو کردن pelipû kirdin پاسا کردن [ف] هرس کردن

په‌لپو گرتن pelipû girtin وه جی خسن‌نه نام له جی چی [ف] جا انداختن اعضاء در رفته

په‌لپه‌پۆشه pelpepûşe په‌لاره‌لار [ف] لایه لایه کردن، پر پر کردن گیاهان مانند کنگر

په‌لپه‌پۆشه کردن pelpepûşe kirdin په‌لار کردن [ف] نگا په‌لار کردن

په‌لپل pelpel له‌ت له‌ت [ف] تکه تکه

په‌لپه‌لا بۆن pelpela bün له‌ت له‌ت بۆن (۲) په‌لپه‌پۆشه بۆن (۳) په‌لپه‌له‌و بۆن [ف] (۱) تکه تکه شدن (۲) پر پر شدن (۳) متفرق شدن

په‌لپه‌لا کردن pelpela kirdin له‌ت له‌ت کردن (۲) تهراف تۆن کردن (۳) په‌لپه‌پۆشه کردن [ف] (۱) تکه تکه کردن (۲) متفرق کردن (۳) پرپر کردن

په‌لپه‌له‌و بۆن pelpelew bün په‌لپه‌لا بۆن [ف] نگا په‌لپه‌لا بۆن

په‌لپه‌له‌و کردن pelpelew kirdin په‌لپه‌لا کردن [ف] نگا په‌لپه‌لا کردن

په‌لپه‌لا کردن

په‌لتاف peltaf (۱) داوه‌شانن (۲) گه‌لواز گرتن [ف] (۱) پرتاب (۲) جهش

په‌لتاف‌گرتن peltaf girtin گه‌لواز گرتن [ف] پریدن، جهیدن

په‌لتوک peltük (۱) له‌پووړ (۲) لاپرتنگ [ف] (۱) با کف دست ضربه زدن (۲) سخن طعنه آمیز

په‌لخاشه pelfxaşe گازگه‌ور [ف] هذیان، کابوس

په‌لخاشه‌کردن pelfxaşe kirdin گازگه‌ور کردن [ف] هذیان گفتن

په‌لخان pelfxan تمیان، پاسا بۆن [ف] له شدن

په‌لشت pelišt (۱) تمه‌ل و بیکار (۲) زیز مرته‌وناو «ده‌می په‌لشت نه‌تیرئ» [ف] (۱) بیکاره و تنبل (۲) آدمی که راز نگهدار نیست، کسی که دهنش چفت و بس ندارد

په‌لشتی pelištî تمه‌لی و نه‌تویه‌نمی [ف] تنبلی و ناتوانی

په‌لک pelk (۱) دارنگه ک له‌مه‌لوه‌نه‌یل ئاوه‌زا سه‌ونز که‌ید (۲) ديه‌که‌یگه‌له‌چه‌وار ئیلام (۳) ئاومالک «لافاو هاوردی‌ه دار وه په‌لکه‌وه - ئه‌وه لاره‌ئ کییه وه دم خه‌لکه‌وه» [ف] (۱) درختی شبیه اکالیپتوس که در مناطق جویباری می‌روید، درخت ترنگوت

(۲) روستایی در بخش چوار ایلام (۳) آنچه از شاخ و برگ و تنه‌ی درخت که سیلاب با خود آورد

په‌ل کار گرتن peli kar girtin تاوشت کار داشتن، پشت‌کار داشتن [ف] پشتکار داشتن

په‌لکانه pelkane (۱) ديه‌که‌یگه‌له‌چه‌وار ئیلام (۲) ديه‌که‌یگه‌له‌بیجنه‌وه‌ن [ف] (۱) روستایی دربخش چوار ایلام (۲) روستایی در بیجنون چرداول

په‌لکردن pel kirdin چۆزه‌په‌دان [ف] جوانه زدن، شاخه کشیدن

په‌لکوتان pel kwitan (۱) له‌په‌کوتی کردن (۲) ته‌قه‌لا کردن (۳) ده‌س و پاکوتان [ف] (۱) جستجوی کور کورانه (۲) تلاش کردن (۳) دست و پا زدن

په‌لکوته pelkwite په‌لکوتان [ف] نگا په‌لکوتان

په‌لکه pelike په‌لگ [ف] نگا په‌لگ

په‌لکيس pelkîs ناویگه ژنانه وه ماناخ گيس‌شووړ، گاهس «بلقه‌یس» بو «چووړ که‌س له‌ئ دنیا چین وه بيمراد - له‌یلی و مه‌جنوون شیرین و فهاد - زۆله‌یخائ مسر و په‌لکيس په‌ری، شیرین‌ه‌رمه‌ن، له‌یلی نامری» [ف] نامی زنانه به معنی گیسو بلند، شاید معرب بلقیس باشد

په‌لگ pelig (۱) تینگ گیس (۲) شوون کار گرتن «په‌لگ کارم بگر» [ف] (۱) آن قسمت از زلف بافته نشده (۲) پیگیر بودن

په‌لگر pelgir شکه‌سه‌به‌ن [ف] شکسته‌بند

په‌لگرتن pel girtin گرتن‌نه‌نام شکيائ یا له‌جی چی [ف] گرفتن عضو شکسته یا در رفته

په‌لم pelfm په‌لپ «ل» [ف] بهانه

په‌لمژگيائ pelfmijgyaê په‌لمژيائ [ف] پژمرده شده

په‌لمژيا pelfmijya پژميا [ف] پژمرده

خنده زیاد بیحال شدن
په له (1) pele (هه له پله کردن (2) په لگه تیرکه وان (ف) (1)
 شتاب، عجله (2) کش تیرکمان
په له (1) peŕe (واران پاییزی (2) هه له پله (3) رویه پال کویه
 (ف) (1) باران پاییزی (2) شتاب، عجله (3) دامنه کوه که بسمت
 بالا مایل است
په له پرتگی pelepirtigî (ف) دست و پا زدن بویژه
 در هنگام ذبح
په له پرتی pelepirtî (ف) دست و پا زدن در
 هنگام ذبح
په له پسکی pelepiskî (ف) نگا باله شوپره
په له پیتکه pelepîtke (ف) ماشه تفهنگ (ف) ماشه اسلحه
په له پیتیگی pelepîtigî (ف) دست و پا زدن
په له تگ peletig (ف) په له تگ، نگا په تگ
په له تنگ peletingê (ف) په له تنگ، له فرانسوی (palatine) وه
 مانای شاله (ف) رسن فرسوده وپاره، درفرانسوی (palatine)
 به معنای شال گردن است
په له تی peletê (1) په له تنگ (2) لاناوه له پوترکیای (ف) (1)
 رسن پاره و فرسوده (2) کنایه از بی ارزش، ببرد نخور
په له پری peŕerê (ف) نگا به ره پری
په له فرتگی pele firtigî (ف) دست و پا زدن
په له فرتی pelefirtî (ف) په له پرتی (ف) دست و پا زدن
په له قازه peleqaje (ف) په له پرتی (ف) دست و پا زدن
په له کپن pelekirîn (ف) په له ناژه ل گرفتن و کپان (ف) دست یا
 پای حیوان را گرفته و روی زمین کشیدن
په له گروشه pelegûşe (ف) گوله پوشه (ف) بوته ای که به قصد
 کندن آن را بکشند و تنها برگهایش کنده شود و ساقه و ریشه اش
 بر جای بماند
په له نگ pelengê (1) درپنده یگه (2) ناویگه نه پرائ سته (ف) (1)
 پلنگ (2) نامی برای سگ
په له نگرده pelengird (ف) نگا پله نگرده
په له وهر peŕewer (ف) پالنه (ف) پرنده
په له پشست pelêşt (ف) نگا په پشست
په لئیله pelêŕe (ف) جووری خوارده مه نیه له زهر دینه خا و ناله ت
 و خواو ک نه پرائ دهرمان زوقوم خاصه (ف) غذایی شامل زرده
 تخم مرغ و فلفل و نمک که برای درمان سرماخوردگی مناسب

په لمژیاگ pelmijyag (ف) پژمرده شدن
په لمژیان pelmijyan (ف) پژمرده شدن
په لمژیا pelmijyaê (ف) پژمرده شده
په لمگرتن pelm girtin (ف) په لپ گرتن «ل» (ف) بهانه گرفتن
په لموکه pelmûke (ف) پژمرده، پژمردن
په لموکیان pelmûkiyan (ف) پژمردن
په لمه په لم pelme pelm (1) خوت بوول (2) په لمه گیره (ف)
 (1) باخود حرف زدن، هذیان (2) نگا په لمه گیره
په لمه گریوه pelme girêwe (ف) بنووپه په لمه گیره «ل» (ف)
 نگا په لمه گیره
په لمه گیره pelmegîre (ف) حالت گریه به خود
 گرفتن و گریستن
په ل مرگ کوتان peli merg kwitan (ف) حزه ره مهوت بون
 (ف) دست و پا زدن و مردن
په لنگ pelîngê (1) درپنده یگه (2) ناویگه نه پرائ سگ (ف) (1)
 پلنگ (2) نامی برای سگ
په لنگ pelîngê (1) په له تنگ (2) ره ژهن، شانس «په لنگی وه
 پیم نه کهفت» (3) په ل کار گرفتن (4) په پوولک (ف) (1) نگا
په له تنگ (2) آمد، شانس (3) پیگیر کار بودن (4) نگا په پوولک
په لنگ کونا pelîngê kwina (ف) دهره ننگه له نه یوان (ف)
 دهرای زیبا در ایوان غرب
په ل ویوو pel û pû (ف) نگا په ل پوو
په لوپوو کردن pel û pû kirdin (ف) په ل پوو کردن (ف) نگا
په ل پوو کردن
په لوشه pelûşe (ف) نگا پاله میبه
په لوشه pelûşe (ف) نگا پاله میبه
په لوشه سان pelûşesan (ف) زه تیگ ک مه لوان گیای پاله
 میبه س (ف) زمینی که محل رویش فراوان گیاه پاله میبه باشد
په لوله pelufê (ف) پرشخه، پلئله (ف) آرد آب زده و گلوله شده
 برای خوراک جوجه
په لوهج pelweç (ف) جوانه در حال رشد
په لوه شانن pel weşanin (1) زا و زئی کردن (2) لق و په ل
 داین دار (3) په له پرتی کردن (ف) (1) زاد و ولد کردن (2) شاخه
 گسترانیدن (3) دست و پا زدن
په ل وه لئ بریان pel we lê biryan (1) لاناوه له چاخ بون
 (2) بالار بریان (ف) (1) کنایه از چاق شدن بیش از حد (2) در اثر

است

په‌لینته‌ر pefînter جوورئ داری به‌پق سفته [ف] نوعی بلوط غیر قابل ارتجاع

په‌م pem باد کردن چستی [ف] باد کردن

په‌مداین pem dayn باد کردن [ف] تلمبه زدن و باد کردن
په‌مله‌پیر pemfêpir (۱) وه په‌ته‌سوو سه‌ر و گوش منال سیبه کردن نه‌پای چه‌نه‌خواردن (۲) هه‌له‌پله کار کردن و نازا بپرمی [ف] (۱) هنگامی که نوزادی متولد می‌شود با سوخته پارچه‌ی پشمی و سوخته‌ی قند پیشانی و قسمتی از گونه‌اش را سیاه می‌کنند و بر این باورند که دفع چشم زخم می‌کند (۲) کسی که بسیار عجله دارد و کاری را که روال عادیش را طی می‌کند را هم خراب می‌کند

په‌مله‌پیری pemfêpirî کار سه‌رسه‌ری [ف] کار بی اساس، سرسری

په‌میانک pemiêanik دیه‌که‌یگه له که‌نگه‌هر [ف] روستایی در کنگاور

په‌میانه pemiêane په‌مه‌دانه [ف] پنجه دانه

په‌مه peme لووکه، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «په‌م، په‌مۆ، په‌مو» توشن و له په‌هله‌وی (pembek په‌مبه‌ک) تۆسریاس [ف] پنجه، در دیگر گویشهای کردی «په‌م، په‌مۆ، په‌مو» گویند، در پهلوی (pembek پمبک) گویند

په‌مه‌تومه peme tüme تویه‌م په‌مه «گ» [ف] بذر پنجه دانه

په‌میان pemyan په‌نه‌میان [ف] آماسیدن

په‌میواو pemyaw په‌نه‌میواو [ف] آماسیدن

په‌ن pen (۱) په‌نتی (۲) لوومه‌یی «بیمه‌په‌ن» (۳) عبرت (۴) گه‌نه‌کاری [ف] (۱) سبکی، قرتی بازی (۲) رسوا شدن (۳) درس عبرت (۴) عیب، نقص، زشتی

په‌نا pena (۱) لوائ لوو «وه په‌نائ منه‌وه‌ات» (۲) په‌لام (۳) ماوا، جی [ف] (۱) جنب، په‌لو (۲) پناه (۳) پناهگاه، مامن
په‌نابا penaba په‌ناوای [ف] پولی مربوط به دوره هخامنشی

په‌نابات penabat په‌نابا [ف] پول هخامنشی

په‌نابردن penabirdin داد خواستن [ف] پناه، پناه بردن
په‌نابه‌ر penaber دادخواز، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «دالده خواز» توشن [ف] پناهنده، در دیگر گویشهای کردی «دالده خواز» گویند

په‌ناگا penaga جی نه‌من وه‌مان [ف] پناهگاه

په‌ناگرتن pena girtin خواهی شاردنه‌وه [ف] پناه گرفتن

په‌نام penam په‌شام، ته‌شام [ف] آماس

په‌ناوای penaway (۱) په‌نابا، په‌نابات (۲) دیه‌که یگه له شیان [ف] (۱) پول هخامنشی (۲) روستایی در شیان از توابع اسلام آبادغرب

په‌ناهاوردن pena hawirdin (۱) نه‌دلدای بردن (۲) په‌نا بردن [ف] (۱) دادخواهی خواستن (۲) پناه بردن

په‌ناهنده penahinde په‌نابه‌ر [ف] پناهنده

په‌ناهنده‌بۆن penahinde bün په‌نا بردن وه لای که‌سیگ [ف] پناهنده‌شدن

په‌نتی pentî سووک، قرتی، له کرمانی «پنتی، پندی» توشن [ف] سبک، جلف، در کرمانی «پنتی، پندی» گویند

په‌نج penc په‌نجم، له زووان په‌هله‌وی (pencen په‌نجه‌ن) تۆسریاس [ف] عدد پنج، در زبان پهلوی (pencen پنجن) نوشته شده

په‌نجا penca چل و ده، په‌نجاهم [ف] پنجاه

په‌نجاهم pencahim په‌نجاهمین [ف] پنجاهمین

په‌نجاهمین pencahimîn په‌نجاهم [ف] پنجاهمین

په‌نجای pencay سه‌نگ کیشمانه‌یگه [ف] واحدی وزنی است معادل دویست و پنجاه گرم

په‌نج بان penchan کویه‌یگه له تیلان‌ده‌یشت [ف] کوهی در تیلان دیش

په‌نجه‌په‌سی penc pesî دهرمانتیکه نه‌پای په‌س، نیلوروم [ف] داروی «نیلورم» برای گوسفندان

په‌نجره pencire په‌نجره [ف] پنجره

په‌نجه‌ستۆن penc sitün دیه‌که‌یگه له قه‌سر [ف] روستایی در قصرشیرین

په‌نجه pence (۱) ده‌س و کلگه‌یل (۲) چنگیر په‌له‌وه‌ر (۳) په‌نجه‌وتار [ف] (۱) دست وانگشتان، پنجه (۲) چنگال حیوانات (۳) نگا په‌نجه‌وتار

په‌نجه‌بوکس pence boks نامرانیگه ئاسنیک نه‌پای مرافه که‌نه‌ی ده‌س [ف] پنجه‌بوکس

په‌نجه‌خه‌تۆر pence xeür خه‌تۆرپه‌نجه [ف] دست را خمیری کردن و روی سیاه‌چادر زدن برای شگون

په‌نجره pencere په‌نجره [ف] پنجره

په‌نجه‌شیر penceşêr شیرپه‌نجه [ف] بیماری سرطان

په‌نجه‌قازی pence qazî جوورئ گاوه‌سنه [ف] نوعی خیش به شکل پنجه‌ی غاز

په‌نجه‌کیش pence kîş جوورئ نانه [ف] نوعی گرده نان

په‌نجه‌وتار pencewtar پانزه رووژ دویای نه‌ورووژ مانگ کُ خوهَر بان گه‌رمه، له سه‌کزی «په‌نجه» په‌نج رووژ دویای نه‌ورووژ کُ وای سهردیگ تیه‌ید [ف] پانزده روز پس از نوروز که هوا گرم و مطبوع است در سکزی «پنجه» پنج روز پس از نوروز است که باد سردی می‌وزد

په‌نکورو penkûr سرپیو کردن گه‌نی که‌سئ، په‌ن که‌سیگ پووشانن [ف] عیب کسی را پوشاندن «په‌ن» به معنی عمل زشت و ناروا است

په‌نکورو کردن penkûr kirdin په‌ن که‌سیگ سِر و پوو کردن، په‌یکورو کردن [ف] عیب کسی را پوشاندن

په‌نگ peng (۱) نیقه‌لتووژ، په‌نگاوپه‌نگ (۲) ئاو مه‌نجه و دریای [ف] (۱) پُر، لبریز (۲) آب جمع شده و راکد

په‌نگال pengâl چنگیر [ف] چنگال

په‌نگاو pengaw ئاو مه‌نجه و دریای [ف] آب جمع شده و راکد

په‌نگاوپه‌نگ pengaw peng نیقه‌لتووژ [ف] پُر لبریز

په‌نگر pengir (۱) زگل، سکل (۲) کول وهژ، په‌نگل کیش [ف] (۱) اخگر (۲) انبر، مقاش

په‌نگرکیش pengir kîş په‌نگلکیش [ف] انبر، مقاش

په‌نگل pengîf (۱) سکل، زخال (۲) شاهوت (۳) په‌نام [ف] (۱) اخگر (۲) شهوت، آتش درون (۳) ورم، آماسیدن

په‌نگلکیش pengîf kîş په‌نگرکیش [ف] نگا په‌نگر کیش

په‌نگله pengfê هنجگه کردن [ف] ورم کردن معده در اثر خوردن

په‌نگله کردن pengfê kirdin په‌نه‌میان [ف] ورم، آماسیدن

په‌نگله‌میش pengfê mîş گرژ هه‌لاتئ [ف] دژم و عصبانی

په‌نگه penge پنگه، پنه‌گه «ل» [ف] پناهگاه

په‌نم penim په‌ریم، ئه‌پای م [ف] برای من، صفت فاعلی

په‌نوم penûm (۱) په‌نام «ل» (۲) ئاشاریای، شاریای «ل» [ف] (۱) آماس (۲) پنهانی، پنهان

په‌نومه‌کی penûmekî ژیره وه ژیره «ل» (۲) ستر، راز «ل» [ف] (۱) مخفیانه، پنهانی (۲) راز سر به مهر، سر

په‌نه‌مانن penemanin په‌نه‌میان [ف] باد کردن

په‌نهموز penemûz لیژ گرتن مامر و جوجگ [ف] در لانه کردن و آرامیدن ماکیان

په‌نهموس penemûs (۱) خفتن (۲) وشه‌ینگ ئه‌پای بیده‌نگ کردن منال [ف] (۱) خفتن (۲) واژه‌ای برای ساکت کردن بچه

په‌نهمیا penemya واکرد، باد کرد [ف] باد کرد

په‌نهمیاگ penemyag په‌نهمیای [ف] باد کرده

په‌نهمیان penemyan وا کردن، په‌نام [ف] ورم، آماسیدن

په‌نهمیای penemyaê واکردئ [ف] باد کرده

په‌نه‌وا penewa له خه‌نه‌ئ فره بالار بریان [ف] در اثر خنده زیاد دل و روده باد کردن

په‌نهمین penemîn واکردن [ف] بادکردن

په‌نیر penîr خوارده‌مه‌نیگ له ماس دُرس کره‌ید [ف] پنیر

په‌نیرکه penîrke نه‌خوه‌شی دهم و لس مناله‌یل [ف] آفت دهان، بیماری آفت

په‌نیره penîre (۱) گه‌نمه‌شیره (۲) ئه‌لوپکیان ماس و ... [ف] (۱) غله نیم رسیده (۲) نگا ئه‌لوپکیان

په‌نیشک penîşk جوورئ دپگیله «گ» له زاراوه‌یل تره‌کُ کوردی «په‌ره‌نیشک» ئوشن [ف] خارخسک، نوعی خار، در دیگر گویشهای کردی «په‌ره‌نیشک» گویند

په‌وا pewa دلمانان، دلمانان [ف] ابتدای غروب آفتاب، قبل از تاریکی کامل

په‌وسه pewse لیوا، وه‌یجوره ئیجور «گ» «گه‌نج خوسه‌وی شه‌وکه‌ت زاهر - په‌وسه مه‌مانوو چو سه‌نگ بائیر» [ف] همانطور، همانگونه

په‌هریز pehrîz پهریز [ف] پهریز

په‌هن pehn پهن [ف] پهن

په‌ئ pey (۱) ره‌ئ، ره‌گ (۲) ئه‌پای «په‌ئ چیش» (۳) قولی «په‌ئ ئاوه‌گه یه‌ئ متره» (۴) وه شوون که‌فتن (۵) دویای یه‌گ ... (۶) درین، په‌ئ کردن «هه‌ئ و به‌ئ و نه‌ئ - جه‌رگم که‌ردن په‌ئ» [ف] (۱) رگ، پی (۲) برای (۳) ارتفاع یا عمق آب (۴) پیگیری (۵) پس از ... (۶) پاره کردن، دریدن

په‌ئا peyâ (۱) سه‌واده (۲) پئا، دیاری [ف] (۱) پیاده (۲) پیدا

په‌ئا بون peyâ bûn (۱) له دالگ پئا بون (۲) پئا بون گوم کریای (۳) له دۆره و ئالان [ف] (۱) متولد شدن (۲) پیدا شدن گم شده (۳) سر بر آوردن از دور

په‌تاپه‌ئ peyâ pey هه‌یتاه‌یت [ف] پیایی

به‌یا کردن pe‌ya kirdin په‌یدا دینه‌وه، په‌یدا کردن [ف] پیدا کردن
به‌یام pe‌yam رافه، په‌یخام، له زاراوه‌یل تره‌گ کوردی «راسپی‌ری، ولام» توشن، له په‌هله‌وی (petam په‌تام) تۆسریاس [ف] پیام، در دیگر گویشهای کردی «راسپی‌ری، ولام» گویند و در پهلوی (petam په‌تام) نوشته شده
به‌یامبر pe‌yamber په‌یخه‌مبه‌ر، په‌یغه‌مه‌ر، له په‌هله‌وی (pitamber په‌تامبه‌ر) تۆسریاس [ف] پیامبر، در پهلوی (pitamber په‌تامبه‌ر) نوشته شده
به‌ی‌بردن pe‌y birdin زانین، زانسن [ف] پی بردن، دانستن
به‌ی پاک pe‌y pakî وه بن دُرس ره‌سانن (۲) ته‌قُ چوو دان [ف] (۱) مسئله‌ای را بررسی کردن (۲) تحقیق کردن در موردی
به‌یتاک pe‌ytak وه قورت نان بیه‌لیفه‌ت، سه‌رف کردن بیخودی «هرچی داشتم نامه‌ی په‌یتاک نه‌و» [ف] بی‌خودی صرف کردن، وقت یا مال خود را صرف چیزی کردن که ارزشی ندارد

به‌یتاو pe‌ytaw پیتاو، تیه‌نی بۆن فره، له ئه‌وستا (pîtu پیتو) وه مانای خوارنده [ف] عطش زیاد، در اوستا (pîtu پیتو) به معنی خوردن است
به‌یتاو کردن pe‌ytaw kirdin له تیه‌نی ببقه‌رار بۆن [ف] در اثر تشنگی فراوان بی‌قرار شدن
به‌یجور pe‌yçûr (۱) شوون کار گرتن (۲) ته‌قُ چوو دان [ف] (۱) پیگیر بودن (۲) پژوهشگر
به‌یجوری pe‌yçûrî په‌یجور بۆن [ف] پژوهشگری
به‌یچفت pe‌yçeft په‌یچهل [ف] حیوان یا انسانی که زانوهایش کج باشد

به‌یچهل pe‌yçefl په‌یچفت [ف] نگا په‌یچفت
به‌یخام pe‌yxam په‌یام، نگا په‌یام
به‌یخامبر pe‌yxamber په‌یامبه‌ر [ف] پیامبر، نگا په‌یامبه‌ر
به‌یدا pe‌yda پی‌ا، په‌یدا، له په‌هله‌وی (pitak پتاک) تۆسریاس [ف] پیدا، در پهلوی (pitak پتاک) نوشته شده
به‌یدا بۆن pe‌yda bün په‌یابۆن، په‌یا بۆن [ف] نگا په‌یا بۆن
به‌یدا کردن pe‌yda kirdin په‌یا کردن [ف] نگا په‌یا کردن
به‌یدان pe‌y dan (۱) په‌یه دان ئاو (۲) په‌یشروو [ف] (۱) عمق آب را تخمین زدن (۲) نگا په‌یشروو
به‌یر pe‌yîr په‌گر، بنووه په‌گر [ف] نگا په‌گر
به‌یره pe‌yrew ری‌وه [ف] پیرو، رهرو

به‌یره‌وشت pe‌yreişt ری‌ه‌وی [ف] پیروی، رهروی
به‌یره‌وی pe‌yrewî ری‌ه‌وی [ف] پیروی، رهروی
به‌یشروو pe‌yşirû (۱) سه‌رُ باس واز کردن (۲) سه‌رُ باس [ف] (۱) سر صحبت را باز کردن و در مورد گذشته‌ها گفتن (۲) سرآغاز ، پیشگفتار

به‌یخام pe‌yxam په‌یام [ف] نگا په‌یام و ترکیباتش
به‌یکار pe‌ykar شه‌ی، له په‌هله‌وی (petkar په‌تکار) تۆسریاس [ف] پیکار، در پهلوی (petkar په‌تکار) نوشته شده
به‌یکان pe‌ykan (۱) په‌ی کردن (۲) تیر، نه‌یزه، له په‌هله‌وی (pikan پکان) تۆسریاس [ف] (۱) پاره کردن، دریدن (۲) نیزه . پیکان، در پهلوی (pikan پکان) نوشته شده
به‌یکردن pe‌y kirden (۱) وه شوون چین (۲) کونا کردن [ف] (۱) تعقیب کردن (۲) سوراخ کردن

به‌یکور کردن pe‌y kûr kirdin په‌نکوور کردن «ل» [ف] از بین بردن آثار چیزی
به‌یکول pe‌ykwîl جوورئ دُرگه، له لاتین (prickle) وه دُرگ تۆشن [ف] نوعی‌خار، خارسه‌کوهک، در لاتین (prickle) به خار گویند
به‌یکوله‌یل pe‌ykwîfeyl دیه‌که‌یگه له گواور [ف] روستایی در گواور

به‌یکه‌ر pe‌yker کوته‌ل، هه‌یکه‌ل [ف] پیکر، تندیس
به‌یکه‌رتاش pe‌ykertaş هه‌یکه‌ل تاش [ف] مجسمه ساز
به‌یکه‌رتراش pe‌ykertiraş په‌یکه‌رتاش [ف] پیکر تراش
به‌یمان pe‌yman به‌یشه‌رات، ئاد [ف] پیمان
به‌یمان به‌سان pe‌yman besan ئاد به‌سان [ف] پیمان بستن

به‌یمان شکن pe‌yman şikin بی‌شه‌رت، بی‌وه‌فا، بی‌به‌لین [ف] پیمان شکن، در دیگر گویشهای کردی «بی‌به‌لین» گویند
به‌یماننه pe‌ymanane کیله‌مه‌ن، کیله، له په‌هله‌وی (petmane په‌تمانه) و له ئه‌وستا (petîmay په‌تیمای) ئیتیمای [ف] تۆسریاس [ف] پیماننه، کیل، در پهلوی (petmane په‌تمانه) و در متون اوستا (petîmay په‌تیمای) نوشته شده

به‌ین peyn (۱) سه‌ر و په‌ین، له لاتین (plain) تۆسریاس (۲) سه‌پُگ [ف] (۱) کود حیوانی، در لاتین (plain) گویند (۲) مدفوع حیوانات، پهن

«پیواز، پیقاز» ٹوشن [ف] پیاز، در دیگر گویشهای کردی
 «پیواز، پیقاز» گویند
 پیازتاوا pyazawa دیه‌که‌ینگه له ئیلام [ف] نام روستایی در
 هیلان ایلام
 پیازاخ pyazax بووریژ [ف] پیاز داغ
 پیازاسن pêa zanisin ستر کەسێ زانین [ف] راز کسی را
 دانستن
 پیازاو pyazaw خوارده‌مەنیگه له ئارد و رۆن و پیاز [ف] آش
 پیاز
 پیازخوکانه pyaz xûkane سیرموکه، موسیر [ف] گیاه
 موسیر
 پیازوکه pyazûke پیازخوکانه [ف] گیاه‌موسیر
 پیاساوین pêa sawîn پیتاساین [ف] سودن چیزی بر چیز
 دیگر
 پیاساین pêa sayn پیتاساوین [ف] سودن چیزی بر چیز دیگر
 پیاکردن pêa kirdin (۱) په‌یدا کردن (۲) بۆلقوو دان [ف] (۱)
 پیدا کردن (۲) فرو بردن
 پیاکیشان pêa kêşan (۱) بۆلقوو دان (۲) له لێ دان (۳) وه ملا
 دان (۴) وه پیتا بردن (۵) پیتا ساین [ف] (۱) فرو بردن (۲) زدن (۳)
 بر سر کشیدن لحاف و... (۴) با آن حمل کردن (۵) کشیدن چیزی
 بر چیز دیگر
 پیاک pyag پیا [ف] مرد
 پیاکرتن pêa girtin پینه گرتن [ف] رویه گرفتن، چیزی را با
 چیز دیگر پوشاندن
 پیاکه pyage هه‌ئ پیا... [ف] ای مرد...
 پیاکه‌تی pyagetî پیاوه‌تی [ف] مروت، مردانگی
 پیاله pyaîe بان پیاله [ف] پیاله
 پیامالین pêa malîn پیتاساوین [ف] مالیدن چیزی بر چیز
 دیگر
 پیامشته pyamişte به‌شیگ له گاهوسن ک جفتیار گزیده‌ئ
 دهس [ف] قسمتی از گاو آهن که روی تیر دار است و شخم زن
 آنرا در دست می‌گیرد
 پیان pêan (۱) په‌ریشان (۲) ئه‌وانه په‌یدان [ف] (۱) برای آنها،
 به آنها (۲) آنها پیدايند، معلوم‌اند
 پیانا pêana (۱) وه ئه‌وانه و ئی زاته هه‌س «ها پیتانا، کورپیل
 وه کارینگ» (۲) وه ئه‌وانه و [ف] (۱) شایسته آنهاست، دل‌اورند (۲)

په‌ینگ peynig ئاردپه‌ینگ، له سمناى (pêyon پیتون) و
 له عبری «پنه» ٹوشن [ف] پنه یا نورد نانواى، در سمناى
 (pêyon پیتون) و در عبری «پنه» گویند
 په‌یوچ peyweç وه‌سله کردن وه نهو یا خوری [ف] وصله
 زدن با نمد یا پشم، رفو کردن
 په‌یوس peywes چلگیاى، چه‌وسیاى [ف] به هم چسبیده
 په‌یوس کردن peywes kirdin وه یه‌ک چلگان [ف] به هم
 پیوست کردن
 په‌یون peywen وه یه‌ک ره‌سین، له په‌هله‌وی (pitwend
 پتوهند) تۆسریاس [ف] پیوند، در په‌لوی (pitwend پتوند)
 نوشته شده
 په‌یهر peyer بنووپه‌رگ [ف] نگا په‌رگ
 په‌یهلپه‌ئ peyêlpey هه‌یتاهه‌یت، له سه‌ر شوون یه‌ک [ف]
 پیدرپی
 پئ pê (۱) کیش سیه‌م له ئه‌لفبا (۲) په‌ریش، وه ئه‌ق (۳) شک
 بردن «م پیم ناگاسه ک...» [ف] (۱) حرف «پ» (۲) برای او،
 به او (۳) گمان، حدس
 پی pî چه‌وری گوشت، پیه [ف] پیه
 پیا pya (۱) پیاک (۲) شق (۳) جووامیر [ف] (۱) مرد (۲) شوهر
 (۳) راد مرد
 پیئا pêa (۱) له دالگ بۆن (۲) په‌ریش «ده‌سم بیه پیئا» (۳)
 په‌یدا [ف] (۱) متولد شدن (۲) به او (۳) پیدا
 پیابردن pêa birdin وه پیئا بردن [ف] (۱) سپوختن (۲) با آن
 باری را حمل کردن
 پیاتبۆن pêa bûn په‌ئا بۆن [ف] نگا په‌اتبۆن
 پیاپه‌رین pêaperîn شه‌ر کردن [ف] به هم پریدن، جنگ
 کردن
 پیاتسانن pêa tisanin پیتا تسین [ف] جفتگیری ماکیان
 پیاجین pêa çin (۱) وه پیه و چین (۲) تۆل کیشان «ساتینگ
 وه پئ نه‌چی ک...» [ف] (۱) با آن وسیله رفتن، رفتن با... (۲)
 به طول انجامیدن
 پیاده pyade پاپیا [ف] پیاده
 پیازگ pyarzig پریژئ، پریازگ [ف] بغچه
 پیارسه pêarse وژار کردن، ری کردن، پاپیا ری کردن [ف]
 پیاده‌روی به آرامی برای رفع خستگی یا انبساط خاطر
 پیاز pyaz گیاگه خوارده‌مەنی، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی

با آنها

پیتانان pēanan به بان یک ناین [ف] نهادن بر...

پیتانوپین pēa nûrîn نورپسن [ف] ورناندان کردن، نگاه کردن

پیتانوسان pēa nûsan پیا نوسین [ف] با آن نوشتن

پیتانوسین pēa nûsîn وه پیا نوسان [ف] با آن نوشتن

پیاو pyaw پیا، پیاج [ف] مرد

پیاواتی pyawatî پیاجه‌تی [ف] مردانگی

پیاوانه pyawane مه‌ردانه [ف] مردانه

پیاوه‌تی pyawetî پیاجه‌تی [ف] مردانگی

پیتاهاتن pēa hatin وه پیا هاتنه‌وه [ف] بازگشتن با

پیتاهاتنه‌وه pēa hatinewe پیا هاتن [ف] بازگشتن با...

پیتاهاوردن pēa hawirdin وه پیا هاوردن [ف] با آن حمل

کردن

پیتاه‌ل‌پین pēa helpêrîn شه‌ر کردن [ف] دست به گریبان

شدن

پیتبازه pēbaze گیایگه [ف] گیاهی است

پین بردن pē birdin وه پیا بردن [ف] بردن با...

پین برین pē birîn قرتانن [ف] بریدن با...

پینبرگ pēberg گیایگه [ف] گیاهی است

پیت پیت pêt پیتد، په‌ریت [ف] (۱) به نظر تو (۲) به تو

پیت pît (۱) هورم (۲) وهل «په‌روو» وه مانای پارچه کویه‌نه‌س

[ف] (۱) برکت (۲) همراه با «په‌روو» به معنی پارچه کهنه و غیر

قابل استفاده است

پیتاخ pîtax پیتاک [ف] نگا پیتاک

پیتار pîtar پوتار [ف] فرسوده

پیتاک pîtak په‌ژیریان بیوه‌لیفه‌ت «هر چی داشتیم پیتاک

نامه‌ئ بان ت» [ف] صرف کردن وقت و مال خود برای کسی

پیتالووز pîtafûz پیته‌پووا [ف] سوختن و جلوسیدن پوست

در اثر بخار آب

پیتان pêtan پیدان [ف] (۱) به نظر شما (۲) به شما

پیتاو pîtaw (۱) تاوانن پبیه نه‌رئ نهرم کردن مه‌شکه یا په‌ل

پووی تهره‌کئی (۲) په‌یتاو [ف] (۱) تاباندن پیه و استفاده از آن

برای نرم کردن خیک یا دست و پای ترک خورده (۲) نگا په‌یتاو

پیت‌په‌پوو pîti perû پارچه کویه‌نه [ف] پارچه کهنه و بی

مصرف

پیت‌چین pît çin بی هورم بقن «مه‌شه‌گه د پیتی بچوو» [ف]

بی برکت شدن

پیتراو pîtraw رنگ زهره بقن له ترس یا نه‌خوه‌شی «ره‌نگی

بیه‌سه پیتراو» [ف] رنگ پریدگی ناشی از ترس یا بیماری

پیتکه‌پیتکه pîtike pîtike وه خواس دای قهرت دانه‌وه،

کوت‌کوت [ف] خرد خرد پس دادن، قسطی پس دادن مال

پیتیگی pîtigî (۱) بنووپه خه‌وه‌پیتیگی (۲) بنووپه په‌له‌پیتیگی

[ف] (۱) نگا خه‌وه‌پیتیگی (۲) نگا په‌له پیتیگی

پیتلوفو pîtîfû پیتالووز، نیم‌برش [ف] نیم سوخته

پیتوو pîtû (۱) سیپال «جلو پیتوو» (۲) گورز [ف] (۱) لباسهای

کهنه (۲) گرز

پیته pîte (۱) زراتی ک شیره‌ئ پر نه‌کردیه (۲) لاناوه له گهن،

بی بیه (۳) دیلمی [ف] (۱) ذرتی که بالاش پر نکرده و هنوز

خالی است (۲) کنایه‌از مرد بی بیه در کار، ناتوان (۳) تنبل،

راحت طلب

پیته‌پیت pîte pît نهرمه‌نهرم [ف] یواش یواش

پیته‌خولوفو pîtexwîfû (۱) خولومانن (۲) بنووپه پیته خولوی

[ف] (۱) نگا خولومانن (۲) نگا پیته‌خولوی

پیته‌خولوی pîtexwîfû (۱) سرپوو کردن، په‌نکوور کردن (۲)

خوارده‌مه‌نیگ ک ژن وه دزی پیاوه بخوه‌ئید، کولنانی (۲) زراتی

ک له ناو خوه‌له‌کوو بوورشنیده‌ئ [ف] (۱) پنهانکاری (۲) غذایی

که زن خانه درست کند و بی همسر و دزدکی بخورد (۳) ذرتی که

در زیر خاکستر گرم آرام آرام بیزد

پیته‌خه‌نه pîtexene (۱) زهرده‌خه‌نه‌ئ فره و گهن (۲) وه

توله‌کی کردنه‌وه‌نسن [ف] (۱) زهر خند (۲) با حالت تمسخر به

کسی خندیدن

پیته‌پووا pîtefûwa پیته‌ولس، بنووپه پیتالووز [ف] نگا

پیتالووز

پیته‌ولس pîtewlis پیته‌پووا، پیتالووز [ف] نگا پیتالووز

پیته‌ی pîtey دیلمی، شه‌وله‌شی [ف] راحت طلبی، تن پروری

پیتچ pêtç (۱) چه‌فتلاو چه‌فتی (۲) گیر و گرفت له کار (۳) رزوه (۴)

بنچینه‌ئ کردار پیچانن [ف] (۱) خم خوردگی (۲) گیر و گرفت در

کار (۳) پیچ و مهره (۴) ریشه فعل پیچانن

پیتچا pêtça (۱) پیچانن نخسه (۲) وه دور چشتی پیچانن (۳)

جه‌په‌و دا (۴) هه‌لچه‌رخیاوه [ف] (۱) نسخه پیچیدن (۲) دور چیزی

پیچاندن (۳) پیچانید (۴) دور زد

پیتچان pêtçan (۱) پارچه‌یگ ک نه‌نه‌ئ بان زام (۲) جه‌په‌و دا

۳) دهوره ودا [ف] ۱) پارچه‌ای که روی زخم می‌بندند ۲) پیچانید ۳) دور زد

پیچانن pêçanin ۱) توومهت داین ۲) جه‌ره و داین ۳) دهوره و دان ۴) کولپچگ کردن منال [ف] ۱) تهمت زدن ۲) پیچاندن ۳) آنها دور زدن ۴) پیچیدن قنفاق بچه

پیچانه و pêçanev ۱) کولپچگ کردن منال ۲) جه‌ره و دا ۳) دهوره و دا [ف] ۱) قنفاق کردن نوزاد ۲) پیچاندن ۳) دور زدن پیچانه‌ئ pêçanev ۱) جه‌رئه و دان ۲) توومهت دانه لئ ۳) ئەق دهوره و دا ۴) په‌شته‌ئ... [ف] ۱) پیچانید ۲) به او افترا زدند ۳) دور زد ۴) به دور... پیچانید

پیچاوی پیچ pêçaw pêç چفتلاو جه‌فتی [ف] پیچ پیچ پیچ‌پلویج pêçi pifûç ۱) پیچاو پیچ ۲) لاناوه له پیچ و مووره [ف] ۱) پیچ پیچ ۲) کنایه از پیچ و مهره پیچ‌پیچ pêç pêç ۱) ری ناهامار ۲) چه‌فتلاو جه‌فت [ف] ۱) راه نا هموار ۲) کچ و ناراست

پیچ‌خواردن pêç xwardin ۱) له زوور ژان جه‌ر و پیچ خواردن [ف] پیچ خوردن در اثر درد و ناراحتی پیچ دان pêç dan ۱) جه‌ره و دان ۲) وا دان به‌ن ۳) چه‌رخاندن [ف] ۱) پیچاندن ۲) تاب دادن بند ۳) چرخاندن

پیچک piçik پیچک، پیرچگ [ف] گیاهی از تیره موسیر که در اوایل بهار می‌روید و طعم تندى دارد پیچک piçig نگا پیچک [ف] نگا پیچک

پیچ‌ویلویج pêç û pifûç بنووره پیچ‌پلویج [ف] نگا پیچ‌پلویج

پیچ‌مووره pêç û mûre پیچ ویلویج [ف] پیچ مهره پیچه piçe جوورئ به‌تیه‌س [ف] روبند زنانه پیچه‌لپیچ pêçef pêç تیل منجه‌ر [ف] اریب

پیچیا pêçiya جه‌ره و دریائ [ف] پیچیده پیچیاگ pêçiyag پیچیاغ [ف] پیچیده شده پیچیاگ‌پئا pêçiyage pëa مره‌خشه کردن [ف] با هم درگیر شدند

پیچیان pêçiyān ۱) جه‌ره و خواردن ۲) توومهت دان [ف] ۱) پیچ خوردن ۲) گرفتار شدن

پیچیانیه‌کا pêçiyane yeka بویه مرخشان [ف] با هم درگیر شدند

پیچیاغ pêçiyāe پیچیاگ [ف] پیچیده شده

پیخ pîx ۱) پیس کردن، له ئەوستا (pîx پیخ) وه مانائ گریه به‌سان و جه‌مه و بۆن و پیچیان تۆسریاس ۲) دهوره هه‌لگرتن، تن چین «ل» [ف] ۱) خود را جمع کردن و در جایی پنهان شدن، در اوستا (pîx پیخ) به معنی گره بستن و پیچیدن آمده ۲) تندى، شتاب

پیخام pêxam په‌ئام [ف] نگا په‌ئام و ترکیباتش پیخسن pê xisin وه پیخ خستن [ف] انداختن به...

پیخ کردن pîx kirdin پیس کردن [ف] خود را جمع کردن و در جایی پنهان شدن

پیخوش بۆن pê xweş bün دلخواز بۆن [ف] خوش آیند بودن

پیخو pîxew پخو [ف] نگا په‌خو

پیئد pêd نگا پیئت [ف]

پیئدا pêda ۱) داده پی ۲) وه‌تنه و «بجووه پیئدا» [ف] ۱) داد به... ۲) به تو...

پیئدا کردن pê dakirdin ۱) داگردن ۲) بۆلقوو داین [ف] ۱) با آن خالی کردن ۲) فرو بردن

پیئدا کیشان pê dakîşan ۱) وه پی کیشان ۲) وه ئەوه کیشان [ف] ۱) با آن کشیدن ۲) به آن کشیدن

پیئدا گرتن pê dagirtin ۱) په‌ئمانه کردن ۲) بار داگردن [ف] ۱) با آن پیمانان کردن ۲) با آن باری را خالی کردن

پیئدان pëdan ۱) وه ئویه، په‌ریدان ۲) به‌خشان ۳) دان، داین [ف] ۱) به شما ۲) بخشیدن ۳) دادن دشنام یا خبر...

پیئر pîr ۱) که‌سێ ک له دین یارسان له ده‌لیل سه‌رتیه ۲) پیئر ته‌خت ۳) ریچ‌رمئ ۴) پیه، پی «پیرسوز بسوزیه تا سوو سپئ بوو - تا هه‌ئ دنیا وه ده‌س کی بوو» [ف] ۱) آنکه در مراسم سرسپردگی یارسان از نظر مقام از دلیل بالاتر است ۲)

پیئر، مراد ۳) پیئر و فرتوت ۴) پیه، دنه

پیئر pîr پیرو [ف] مزه‌ای که دهن را گس می‌کند پیئر‌الووز pîrafûz ریچ‌رمئ هه‌وه‌س باز [ف] پیئر مرد هوسباز

پیئرار pêrar پیئراره‌که [ف] دو سال پیش

پیئراره‌که pêrareke پیئرار [ف] دو سال پیش پیران pîran ۱) پییره‌ن چراخ ۲) خه‌مبار ۳) بنووره په‌رکام ۴) وه‌ره‌به‌نگ، بنووره په‌لمه‌گیره ۵) ئاواگه له سه‌رپه‌ل ک ئاو

پژژنگه‌ئ هه‌ره خاسینگ دئیرئد ۶) پییره‌یل، گه‌ل پیران [ف] ۱) شیشه محافظ گرد سوز ۲) غمگین، غمبار ۳) نگا په‌رکام ۴)

نگا په لښه گیره ۵) روستایی در سرپل نهاب که آبشاری بسیار زیبا دارد ۶) جمع پیرها، پیران

پیران pîran ۱) دهنگ پشیله له ههین ترسیان ۲) دهنگ خه رووش له ههین هه یواین یا خهفتن ۱) صدای گربه در حال ترس ۲) صدای خرگوش در هنگام فرار یا خوابیدن

پیران کردن pîran kirdin تاس کردن، په رکام کردن ۱) غش کردن و بیحال شدن

پیرانن pîranin بنویره پیران ۱) نگا پیران

پیریای pîr bay پیریایی ۱) دعایی به معنی عمرت دراز باد

پیریپار pîrî par پرمه ئ چارهوا ۱) عطسه زدن چهار پایان

پیرینک pîrî pinik پیره پنک، بایه قوورته ۱) کوتوله

پیرتهخت pîrî text پیر، دلخواز «وهو پیر ته ختمه ...» ۱) مراد، مطلوب

پیرحه یاتی pîr héyatî دیه که یگه له کرماشان ۱) روستایی در کرماشان

پیرزاوا pîrzawa پیرووزئاوا، دیه که یگه له ئارقون ئاوا ۱) روستایی در نزدیکی اسلام آباد غرب

پیرسوز pîrsûz پیسوز «پیرسوز بسوزیه تا سوو سپئ بوو - تا هه ئ دنیا وه دس کی بوو» (شاکه و مه سقر) ۱) چراغ پیسوز

پیرقاسم pîrqasim دیه که یگه له کرماشان ۱) نام روستایی در کرماشان

پیرگه pîrige دیه که یگه له ئارقون ئاوا ۱) روستایی در اسلام آباد غرب

پیرمیکائیل pîrmîkaiîl دیه که یگه له سه رپه ل ۱) روستایی در سرپل نهاب

پیرمه مد pîrmemed دیه که یگه له سونقور ۱) روستایی در سنقر

پیرنوش pêrnûş پیره شهو «ل» ۱) پریشب

پیرنه pêne پیره که «ل» ۱) پریروز

پیرو pîrû بنویره پیر ۱) نگا پیر

پیروز pîrûz ۱) سه ریلین ۲) ناویگه زنانه ۱) پیروز، موفق ۲) نامی زنانه

پیروزه pîrûze ۱) فیروزه ۲) دیه که یگه له جوانو ۱) فیروزه ۲) روستایی در جوانود

پیروزی pîrûzî سه ریلینی ۱) پیروزی

پیرپول pîrûl پیر بق ۱) مزه ای که دهان را گس کند

پیره یس ئاوا pîr weys awa دیه که یگه له ناو دهرون ۱) روستایی در ناودرون

پیره pîre ۱) ناویگه کورانه ۲) ئه وه پیره ۱) نامی مردانه ۲) پیر است

پیره pîrê نگا پیریپار ۱)

پیره پنک pîrepinig بایه قوورته ۱) کوتوله

پیره پیا pîre pya پیرپاتال ۱) پیرمرد

پیره پیگ pîre pyag پیره پیای ۱) پیرمرد

پیره پیای pîre pyaê پیره پیگ ۱) پیرمرد

پیره ئن pîre jin که یوانوو ۱) پیرزن

پیره شهو pêreşew پیرنوش ۱) پریشب

پیره که pêreke پیرنه ۱) پریروز

پیره مهرد pîre merd پیره پیا ۱) پیرمرد

پیره میهن pîre mîyen دیه که یگه له ئیلام ۱) روستایی در ایلام

پیره ن pîren پیران، له سه کزی «پیره ن» وه هر پوشه مه نی ئوشن ۱) شیشه محافظ گردسوز وفانوس، در سکزی «پیرن» به هر پوشیدنی گویند، پیراهن

پیری pîrî ۱) سه رانه ئ پیری، پیر بون ۲) پیشه وازی ۱) پیری ۲) پیشوازی

پیریای pîryaê دیه که یگه له ماپهشت ۱) نام روستایی در مادیدشت

پیری چین pîrî çîn وه پیری چین ۱) به پیشوازی رفتن

پیری هاتن pîrî hatin ۱) وه پیری هاتن ۲) له ری ته تیان وه یه که ۳) سه رانه ئ پیری ۱) به پیشواز آمدن ۲) در راه به هم رسیدن ۳) عنفوان پیری

پیز pîz پوز «ل» ۱) ماهیچه ساقپا

پیز زانسن pê zanisin خه وه ر داشتن ۱) پی به راز کسی بردن

پیزلوک pîzlûk پیزه روک «ل» له زاروا هیل تره ک کوردی «پیز» ئوشن ۱) جوش، جوشهای ریز و دردناک، در دیگر گویشهای کردی «پیز» گویند

پیزه روک pîzerûk جوورئ دمه ل چرکین «ل» ۱) نوعی جوش چرکین درد آور

پیس pîs کول گرتن، پیخ کردن، له سمنانی «پس» ئوشن

﴿ف﴾ خود را جمع کردن و در کمینگاه ماندن، در سمنانی (پس) گویند

پیس pês (۱) چه پهل، له لاتین (pus) توسریاس (۲) نه خوه‌شی ئاته‌شه، له ئه‌وستا (peise په‌ئسه) و له په‌هله‌وی (peisse په‌ئسه) وه مانا ئی نه‌خوه‌شی پیسی توسریاس (۳) یه‌خ به‌سان ﴿ف﴾ (۱) کثیف، در لاتین (pus) گویند (۲) بیماری جذام، در اوستا (peise په‌ئسه) و در پهلوی (peisse په‌ئسه) به معنی بیماری برص نوشته شده (۳) انجماد، یخ بستن

پیتسا pêsâ «ل» ﴿ف﴾ نگا پیس

پیتسبون pês bûn چه پهل بون ﴿ف﴾ کثیف شدن

پئسپاردن pês sipardin (۱) ئامانه‌تدان (۲) راسپاردن ﴿ف﴾ (۱) به امانت دادن (۲) توصیه کردن

پیس کردن pîs kirdin پیخ کردن، موکۆل گرتن ﴿ف﴾ کمین کردن

پیس کردن pês kirdin چه پهل کردن ﴿ف﴾ کثیف کردن

پیسوز pîsûz پیسوز ﴿ف﴾ پیسوز، نوعی چراغ

پیسه pêsê (۱) چه پهل (۲) ده‌سمالینگ ئه‌وریشمی کُ ژنه‌یل له‌ک به‌سنه‌ئ سهره‌و «ل» ﴿ف﴾ (۱) کثیف است (۲) دستمالی ابریشمی که زنان عشایر لک به سر می‌بندند
پئسه‌لمان pês selman دیه‌که‌یگه له سۆنقۆر ﴿ف﴾ روستایی در سنقر

پیسئ pêsî (۱) نه‌داری (۲) چه پهلئ (۳) نه‌خوه‌شی ئاته‌شه ﴿ف﴾ (۱) کنایه از نداری و فقیری (۲) کثیفی (۳) بیماری جذام

پیش pêş (۱) په‌ریش (۲) نووا، وهر ﴿ف﴾ (۱) به او (۲) جلو، پیش

پیش‌ئاو pêş aw مین، چۆرگه ﴿ف﴾ ادرا، شاش

پیشان pêşan په‌ریشان، ئه‌رایان ﴿ف﴾ به آنها

پیشاو pêşaw (۱) پیش ئاو (۲) ئه‌وه‌ل ئاو ئاویاری ﴿ف﴾ (۱) ادرا (۲) آب نخستین آبیاری

پیشبار pêşbar پژوار ﴿ف﴾ نگا پژوار

پیش‌به‌ر pêşber پیش‌خه‌ر ﴿ف﴾ ترقی خواه

پیش‌به‌ن pêşben (۱) یه‌ئ پشت (۲) پژنگ ﴿ف﴾ (۱) بلافاصله (۲) شالی که به دور کمر می‌بندند

پیشت pêşt پشت ﴿ف﴾ نگا پشت و ترکیباتش

پیشخانه pêşxane که‌وش‌که‌ن ﴿ف﴾ اتاق کفش کن

پیشخړ pêşxîr وه‌رجه بار هاتن ئه‌روای پۆل داین و سه‌ن

﴿ف﴾ پیش خرید

پیش‌خزمت pêşxizmet نه‌وکه‌ر، که‌نیز ﴿ف﴾ پیش خدمت

پیش‌خسن pêş xisin پیش‌بردن ﴿ف﴾ جلو انداختن

پیش‌خوان pêşxwan ئارد په‌ینگ ﴿ف﴾ په‌نه‌ناوایی

پیش‌خوه‌ر pêşxwer که‌سئ کُ کشت و کائئ پیش خړ کردیہ ﴿ف﴾ سلم فروخته

پیش‌خوه‌ری pêşxwerî مه‌ژمه، سینی‌گه‌ورا ﴿ف﴾ ظرف بزرگ، پیشخوری

پیش‌خه‌ر pêşxer پیش‌به‌ر ﴿ف﴾ ترقی‌خواه

پیش‌ده‌روهن pêşderwen مه‌لوه‌نیگه له بیستون ﴿ف﴾ منطقه‌ای در بیستون

پیش‌ده‌س pêşdes پاشده‌س ﴿ف﴾ اندوختن

پیش‌ده‌سی pêşdesî (۱) ده‌وری بۆچگ (۲) زرنگی، مه‌رد رندی ﴿ف﴾ (۱) پیشدستی، بشقاب (۲) زرنگی

پیش‌قاو pêşqaw پشقاو ﴿ف﴾ بشقاب

پیش‌کار pêşkar کار وه ده‌س خان ﴿ف﴾ پیشکارخان

پیش‌کردن pêş kirdin وه په‌نگره زخال ژیر ساج کیشان ﴿ف﴾ ذغال افروخته زیر ساج را تنظیم کردن

پیش‌کرده pêş kirde کاره‌یل وه‌رده ﴿ف﴾ خاطرات، گذشته‌ها

پیش‌که‌ش pêşkeş به‌خشان وه دل‌نیاپیوه ﴿ف﴾ پیشکش کردن

پیش‌که‌شی pêşkeşî هامة به‌خشان ﴿ف﴾ پیشکشی

پیش‌که‌فتن pêşkeftin پیش‌خستن ﴿ف﴾ پیشرفت کردن

پیش‌گر pêşgir (۱) نووا گرتن (۲) وشه‌یگ کُ خوه‌ئ وه ته‌نیا مانا نه‌زیرئ و چه‌وسیده وشه‌یل تره‌ک و مانا ده‌ئیده پئ ﴿ف﴾ (۱) مانع (۲) پیشوند

پیش‌گرتن pêşgirtin نووا گرتن ﴿ف﴾ ممانعت

پیش‌گیری pêşgîrî نووا گرتن ﴿ف﴾ ممانعت کردن

پیش‌مه‌رگه pêşmerge گیان فه‌دا ﴿ف﴾ پیشمرگ، جان فدا

پیش‌نان pêşinan پیش‌نان، پیشه‌نان ﴿ف﴾ گذشته‌گان، پیشینیان

پیش‌نماز pêşnimaz ئیمام جمات ﴿ف﴾ پیشنماز

پیش‌نوس pêşnûs زیز پاكنتس ﴿ف﴾ پیش‌نویس

پیش‌وو pêşû وپه‌رده، گوزه‌پشته ﴿ف﴾ گذشته، سابق

پیش‌وورتن pê şûrtin پیش‌ووردن ﴿ف﴾ با آن شستن

پیش‌ووردن pê şûrdin پیش‌ووردن ﴿ف﴾ با آن شستن

پیش‌ووک pîşûk بنووره پۆرشگ «گ» ﴿ف﴾ نگا پۆرشگ

پیشوهر pêşwer خه ژر مال نانه وای [ف] خمیر مال نانوائی

پیشه pêşe (۱) سناعات، هونه ر (۲) کار وبار [ف] (۱) صنعت (۲) کار

پیشه پیره pêşe pîerî (۱) جان بن جان، یه ئ پیشه داشتن

(۲) هووکاره ئ کاری بۆن [ف] (۱) پیشه پدري، صنعت پدري (۲) کنایه از عادت همیشه

پیشه راسکردن pêşe rās kirdin هووکاره ئ کاریگ بۆن [ف]

معتاد به عملی شدن

پیشه زا pêşeza منالی کُ له ژن ژونه س کُ یا مردیه یا تلاق

دریاس [ف] فرزندی که از زن قبلی است که یا مرده یا طلاق داده شده

پیشهات pêşhat وه سهر هاتن [ف] پیشامد

پیشهاتن pêşhatin وه سهر هاتن [ف] پیش آمدن، پیشامد

پیشه ساز pêşe saz کارزان [ف] صنعتگر

پیشه کار pêşe kar پیشه ساز [ف] صنعتگر

پیشه نان pêşenan پیشنان [ف] پیشینیان، گذشتگان

پیشه نه pêşêne تاریق، تالیق، له زاراهیل تره کُ کوردی « میژوو، میژ» توشن [ف] تاریخ، در دیگر گویشهای کردی « میژوو، میژ» گویند

پیشه م pêxem په یتام، رافه [ف] پیغام

پیشه مهر pêxemer په یتهمهر [ف] پیغمبر

پیف pîf میوه ئ مه ئ و شل [ف] صیفی مانده

پیفک pîfik (۱) خارچگُ قه ئ دار «گ» (۲) مه غزُ دار [ف] (۱) قارچ درختی (۲) قسمت چوب پنبه ای درخت

پیفک داخ کردن pîfik dax kirdin لاناوه له توبه کردن «گ» [ف] کنایه از توبه کردن

پیفنه ک pîfinek پیفنه ک، پیفنه «ل» [ف] نگا پیفنه

پیفو pîfû پیف، مه ئ [ف] پلاسیده، مانده

پیقاوله pîqawle تووقاله [ف] تاول

پیتوو pêqû گه مه یگه [ف] بازی است

پیقه pîqe زیه، زیقوبال «گ» [ف] شادمانی، نوق زدگی

پیک pîk (۱) پزک «ل» (۲) ریک و پیک [ف] (۱) تو خالی، تهی (۲) مرتب و منظم

پیکاول pêkawif پوکاول [ف] نگا پوکاول

پیکان pêkan پیکانن [ف] به هدف خوردن و پاره کردن

پیکانن pêkanin پیکیان [ف] به هدف خوردن و پاره کردن

پیکردن pê kirdin (۱) وه پی کردن، وه سهر هاوردن (۲) کووره کردن [ف] (۱) بسر آوردن، انجام دادن (۲) سرزنش کردن

پیکنان pêk nan زوورُ خوه ئ وه دیگران نیشان دان [ف]

قدرت خود را به دیگران نشان دادن

پیکنه pîkine بیکنه، پیفنه ک [ف] تکه ای از نی که برای نواختن به سر سُرنا و سازهای بادی وصل می شود

پیکنه ک pîkinek بیکنه [ف] نگا پیکنه

پیکنه وبلوور pîkine û bilûr بیکنه و بلوور [ف] نی لبک

پیکول pêkwif په یکول [ف] خارخسک، سه کوک

پیکر pêker هانده ر [ف] وادار کننده

پیکه فتگ pêkeftig بیکه فتن [ف] برازنده، شایسته

پیکه فتن pêkeftin پیتهاتن [ف] برازنده

پیکه نین pê kenin وه پی که نین، هه لکنین [ف] با آن کندن، کندن بوسیله ...

پیکیشان pê kîşan (۱) بار وه پی بردن (۲) وهخت گرتن [ف] (۱) بار بردن با ... (۲) به درازا کشیدن

پیکرتن pê girtin (۱) گرتن (۲) پاگرتن منال «گ» [ف] (۱) گرفتن بوسیله ... (۲) پا گرفتن نوزاد

پیل pîl پؤل «ل»، له سمنانی «پیل» توشن [ف] پول، در سمنانی نیز (پیل) گویند

پیل pêl (۱) پیه ل، له په هله وی (piritu پرتو) و (puhl پوهل) توسریاس (۲) پووق ملُ گا کُ هژیه خه نه لئ «ل» [ف] (۱) پُل، در پهلوی (piritu پرتو) و (puhl پوهل) نوشته شده، نگا پرد (۲) پشت گردن گاو که یوغ را بر آن اندازند

پیتلا pêfa (۱) پاپویتلا (۲) کهوش [ف] (۱) پا (۲) کفش

پیتلان pêfan وه بوورپو نوورسن «پیتلانه لیم» [ف] با خشم و غضب نگریستن، خشمگینانه نگریستن

پیتلانین pêfa nain (۱) هووکاره بۆن (۲) بنیه ئ کاری نانه وه (۳) داره را کردن، ته دارک دین [ف] (۱) عادت کردن به ... (۲) پیشقدم شدن برای انجام کاری (۳) آماده شدن برای انجام کار

پیتلور pêfaw پیتلا [ف] کفش، پای افزار

پیتلو pêfû پیله ئ چه [ف] پلک چشم

پیتله pêfe (۱) پیتلو (۲) پیتلوی نخه (۳) ئارنه نگ «نه رقه به ئ نه پیله» (۴) کار «تف له ئ کار و پیله ده» [ف] (۱) پلک چشم (۲) غلاف نخود (۳) عار و ننگ، عبرت (۴) کار

پیتله ساو pêfesaw تیتز کردن ته ور و ... بی ئه وه ئ کُ ده می

پیشوهر pêşwer خه ژر مال نانه وای [ف] خمیر مال نانوائی

پیشه pêşe (۱) سناعات، هونه ر (۲) کار وبار [ف] (۱) صنعت (۲) کار

پیشه پیره pêşe pîerî (۱) جان بن جان، یه ئ پیشه داشتن

(۲) هووکاره ئ کاری بۆن [ف] (۱) پیشه پدري، صنعت پدري (۲) کنایه از عادت همیشه

پیشه راسکردن pêşe rās kirdin هووکاره ئ کاریگ بۆن [ف]

معتاد به عملی شدن

پیشه زا pêşeza منالی کُ له ژن ژونه س کُ یا مردیه یا تلاق

دریاس [ف] فرزندی که از زن قبلی است که یا مرده یا طلاق داده شده

پیشهات pêşhat وه سهر هاتن [ف] پیشامد

پیشهاتن pêşhatin وه سهر هاتن [ف] پیش آمدن، پیشامد

پیشه ساز pêşe saz کارزان [ف] صنعتگر

پیشه کار pêşe kar پیشه ساز [ف] صنعتگر

پیشه نان pêşenan پیشنان [ف] پیشینیان، گذشتگان

پیشه نه pêşêne تاریق، تالیق، له زاراهیل تره کُ کوردی « میژوو، میژ» توشن [ف] تاریخ، در دیگر گویشهای کردی « میژوو، میژ» گویند

پیشه م pêxem په یتام، رافه [ف] پیغام

پیشه مهر pêxemer په یتهمهر [ف] پیغمبر

پیف pîf میوه ئ مه ئ و شل [ف] صیفی مانده

پیفک pîfik (۱) خارچگُ قه ئ دار «گ» (۲) مه غزُ دار [ف] (۱) قارچ درختی (۲) قسمت چوب پنبه ای درخت

پیفک داخ کردن pîfik dax kirdin لاناوه له توبه کردن «گ» [ف] کنایه از توبه کردن

پیفنه ک pîfinek پیفنه ک، پیفنه «ل» [ف] نگا پیفنه

پیفو pîfû پیف، مه ئ [ف] پلاسیده، مانده

پیقاوله pîqawle تووقاله [ف] تاول

پیتوو pêqû گه مه یگه [ف] بازی است

پیقه pîqe زیه، زیقوبال «گ» [ف] شادمانی، نوق زدگی

پیک pîk (۱) پزک «ل» (۲) ریک و پیک [ف] (۱) تو خالی، تهی (۲) مرتب و منظم

پیکاول pêkawif پوکاول [ف] نگا پوکاول

پیکان pêkan پیکانن [ف] به هدف خوردن و پاره کردن

پیکانن pêkanin پیکیان [ف] به هدف خوردن و پاره کردن

پینه‌نو بکن «گ» [ف] تیز کردن تبر و... بی آنکه لبه آنرا نازک کنند

پینه‌سمن pêfesimin که له‌سَم [ف] نگا که له‌سَم

پیم pîm (۱) پیه «گ»، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «پیو، پیف» توشن (۲) سنگُ سات [ف] (۱) پیه، در دیگر گویشهای کردی «پیو، پیف» گویند (۲) پیم ساعت

پیم pêm (۱) په‌ریم (۲) وه گومانم [ف] (۱) به من، برای من (۲) به گمانم

پیمان pêman (۱) په‌ریمان، ئه‌پامان (۲) وه سنگُ ئیمه [ف] (۱)

به ما، برای ما (۲) به نظر ما، به گمان ما

پیمه pême ها لای م [ف] نزد من است

پیمه‌ره pêmere بنووره کیووپ «گ» [ف] نگا کیووپ

پیتانین pê nazîn وه پئ نازین [ف] مباحات کردن به کسی یا چیزی

پیتانسان pê nasanin ناسانن [ف] معرفی کردن

پیتاسین pê nasîn ناسین [ف] بوسيله او شناخت پیدا کردن

پینکه‌پینکه pînke pînke به‌ش به‌ش، کوت کوت، ئراج زه‌ق

[ف] قطعه‌قطعه، قطعه‌ی کوچک زمین، پلاک

پینگ pênig ئاردپه‌ینگ [ف] نگا ئاردپه‌ینگ

پینگی pênigî زوره‌نج «ل» [ف] فرد کم ظرفیت و زود رنج

پینوورسن pê nûrîsin پئ نوورپن [ف] نگاه کردن به ...

پینوورپن pê nûrîn پئ نوورپن [ف] نگاه کردن به ...

پینه‌زانسن pê nezanîsin له لئ بیخه‌وه‌ر بۆن [ف] پی نبردن

پینه pêne بنووره ئاردپه‌ینگ «ل» [ف] نگا ئارد په‌ینگ

پینه pîne (۱) پونگ «ل» (۲) به‌قیه (۳) زام و گه‌په‌مه‌ئ دس

[ف] (۱) پونه (۲) پینه، وصله (۳) خُشکه کف دست

پینه‌چی pîne çî پینه‌دووژ [ف] پینه‌دوژ

پینه‌دوو pîne dû سه‌وه‌ته‌ئ کُ وه ساقه‌ئ گه‌نم دُرس که‌ن و ئارد که‌نه تی «ل» [ف] سبیدی که با ساقه‌های گندم می‌سازند

و آرد در آن نگهداری می‌کنند

پینه‌دووژ pîne dûژ پینه‌چی [ف] پینه‌دوژ

پینه‌ک pînek پینه‌کی، پیتیگی [ف] نگا خه‌وه‌پیتیگی

پینه‌کردن pê nekirdin کاری نه‌قن [ف] کاری نبودن

پینه کردن pîne kirdin به‌قیه‌دان [ف] پینه کردن

پینه‌که‌فتن pê nekeftin پئ ناتن [ف] متناسب نبودن

پینه‌کی pînekî خه‌وه‌پینه‌کی [ف] نگا خه‌وه‌پیتیگی

پینه‌ه‌تن pê newetin نه‌وه‌تن [ف] نگفتن، چیزی به او نگفتن

پیتوار pêwar (۱) سه‌واده، پاپتا (۲) جی په‌نا گرتن «ل» [ف]

(۱) پیاده (۲) جایی که بتوان در آن پناه گرفت، پناهگاه

پیتوان pêwan به‌راورد کردن وه په‌تیمانه [ف] اندازه گرفتن

پیتوانه pêwane په‌تیمانه، کیله‌مه‌ن [ف] پیمان

پیتوانه‌کردن pêwane kirdin په‌تیمانه کردن [ف] پیمان کردن

پیتوه pêwe ئه‌ول یه‌که‌و «گ» [ف] باهم

پینه‌ه‌تن pê wetin زیزُ پئ نه‌وه‌تن [ف] گفتن، چیزی را به او گفتن

پیتوه‌چوون pêwe çûn چووونه ناو... [ف] داخل شدن به ...

پیتوه‌گرتن pêwe girtin پیتا گرتن، داپووشانن [ف] پوشاندن

چیزی با چیز دیگر

پیتوه‌ل pêweî دو دس، وه‌ر دس [ف] کنار، در کنار

پیتوه‌نوسان pêwe nûsan پئ نوسان [ف] با آن نوشتن

پیتوه‌نوسیان pêwe nûsiyan لکیان، چه‌وسیان [ف] به

چیزی چسبیدن

پیه‌ریژ pyerêz پارژ [ف] پرهیز

پیه‌ریژان pyerêzanin (۱) مان کردن نه‌خوش له

خوارده‌مه‌نی (۲) ئیوه‌ت کردن، نگاداری کردن [ف] (۱) پرهیز

دادن بیمار از خوراکی (۲) نگهداری کردن، محافظت کردن

پیه‌ریژکردن pyerêz kirdin پارژ کردن [ف] پرهیز کردن

پیه‌ک pyek (۱) وه کولی، پیتاک (۲) ته‌مییسی «خوهم پیه‌که‌و

کردم» [ف] (۱) تمامی، بکلی (۲) پاکیزگی

پیه‌لا pyelâ دس وه یه‌کی کردن، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی

«پیلان» و له توره‌مه‌نی «په‌ئلان» توشن [ف] توطعه،

نقشه، در دیگر گویشهای کردی «پیلان» و در ترکمنی «پئلان

» گویند

پیه‌ن pyen پیه‌ن، پان [ف] پهن، گسترده

پیه‌نگ pyenige ته‌وه‌رپو، روده‌ریایس گه‌وراتر داشتن [ف] رو

دریابست، به احترام بزرگتر چیزی نگفتن، احترام بزرگتر را

حفظ کردن

پیه‌پیه pîye پیم، پی [ف] پیه

پیه‌پیه‌کردن pîye kirdin سقامگیر بۆن نه‌خوشی «شیر

په‌نجه پیه کردیسه گیانی» [ف] ریشه دار شدن و طولانی

شدن بیماری

پیه‌ل pîyel پیل، بنورپه پرد [ف] پُل، نگا پرد

پیه‌لق pîyeli په‌راسق، پالق [ف] پهلو، قسمت دنده‌ها

پیه‌لی pîyelê بنورپه پیله [ف] نگا پیله

پیه‌ن pîyen پیه‌ن، پان، پانا، له په‌هله‌وی (petne په‌تنه)

توسریاس [ف] پهن، در په‌لوی (petne په‌تنه) نوشته شده

پیه‌نا pîyena پیه‌نا، پانا [ف] پهنا

پیه‌نابون pîyena bün پاناو بون [ف] پهن شدن

پیه‌نا کردن pîyena kirdin پاناو کردن، پیه‌نه‌و کردن [ف]

پهن کردن

پیه‌نای pîyenay پیه‌نای، پانای [ف] پهنا

پیه‌نگه pîyenige لاناوه له چاخ [ف] کنایه از چاق

پیه‌نله pîyenîfe پت پیه‌ن [ف] مرد چاق

پیه‌نوولک pîyenûlık پت پیه‌ن [ف] پهن

پیه‌نه‌وبون pîyew bün پیه‌نا بون [ف] پهن شدن

پیه‌نه‌وکردن pîyew kirdin پیه‌نا کردن [ف] پهن

کردن

پیه‌نی pîyenî پیه‌نی، پانی [ف] په‌نی، په‌نا

ت

تابوو ta bû تا بووډن «تابوو لیوای ئی کورپه‌یله» [ف] تا زمانیکه هست، تا باشد

تابووت tabût تهرم [ف] تابوت

تابوون tabûn (۱) تا بۆن (۲) تاهه‌س، تا بوودان [ف] (۱) تا شدن (۲) تا هستند...

تاپاوش tapaiüş ئفترا، پاپووش دُرس کردن [ف] افترا، پاپوش درست کردن

تاپیر tapîr تهننگ دهنس سازه [ف] نوعی تفنگ دست ساز
تاپوو tapû (۱) که‌تو هه‌سه‌لی کُ له ناو شه‌قُ دار بوودن (۲) سایل، سهراو، تراوئیکه (۳) که‌تو ئارد، له سمنانی (تاپوو) ئوشن [ف] (۱) کندو عسل وحشی که در تَرک درختان باشد (۲) شیح، سراب (۳) کندو آرد، سیلو، در سمنانی نیز (تاپوو) به کندوی آرد گویند

تاپه‌لالا tapelala بنووره تاپه‌له‌له [ف] نگا تاپه‌له‌له

تات tat تیه‌ت [ف] کوه سنگی

تاتریک tatrîk بنووره تاته‌پنخ [ف] نگا تاته‌پنخ

تاتگ tatik (۱) تاتگ «ل» (۲) مه‌موو، هاپوو «ل» [ف] (۱) خواهر بزرگ (۲) عمو

تاتگ tatig بنووره تاتگ «ل» [ف] نگا تاتگ

تاتگ زا tatigza خوارزا «ل» [ف] خواهر زاده

تاتگ میمزا tatig mîmiza خالووخواوزا «ل» [ف] پسر دایی و دختر خاله

تاتگی tatigî سهره‌تاتگی [ف] سر را بلند کردن و به اطراف نگاه کردن

تاتوله tatûfe گیایگه سامدار ئه‌پای پهن‌پوول [ف] گیاهی

سمی و مضر برای احشام

تُ tî تو، له ئه‌وستا (tî ت) ئوسریاس [ف] تو، ضمیر مخاطب مفرد، در اوستا (tî ت) نوشته شده

تا ta (۱) وشه‌ئ دۆری له باوه‌تُ جی «له‌یره تا کرماشان» (۲) وشه‌ئ دۆری له زهمان «تام هاتم ئه‌ق چی» (۳) ئه‌پای یه‌گُ «ئه‌پای یه وه‌تم تا ئه‌ویش بیده‌نگ نه‌ودن» (۴) تالّ مق «تا تایی زۆلفی...» (۵) ته‌و سیه، ته‌وه‌سیروو «که‌فتیه‌سه تا» (۶) لبار، تایی بار (۷) وشه‌ئ شهرت وشرووت «تا ئه‌ق نایده مالمان، نیه‌تیه‌م» (۸) ته‌نانه‌ت، چه‌تا (۹) قه‌ج کردن «تایان بکه» (۱۰) قنگ، تا «تایی گونیه‌گه دهر چی» (۱۱) یا، ئه‌سه «تا به‌و بۆنمه‌د» (۱۲) چه‌ترگیان «وه‌ل یه‌که‌و تا که‌ن» [ف] (۱) حرف فاصله مکانی (۲) حرف فاصله زمانی (۳) برای اینکه (۴) تار مو یا نخ (۵) تب حصبه، تب مالاریا (۶) لنگه بار (۷) حرف شرط (۸) حتی (۹) تا کردن (۱۰) ته، انتها (۱۱) یا، حرف تاکید (۱۲) سازگاری

تا‌ئو ta ew تا ئه‌ق [ف] تا او...

تا‌ئو ريوژه taew rûje تا ئه‌و وه‌خته [ف] تا آن روز

تا‌ئوسا ta ewsa تا ئه‌و وه‌خته‌یله [ف] تا آن زمان

تا‌ئوساته ta ew sate تا ئه‌و وه‌خته [ف] تا آن ساعت

تا‌ئوساله ta ew safe تا ئه‌و وه‌خته [ف] تا آن سال

تابار tabar (۱) لبار، لنگه‌بار (۲) تُ بار [ف] (۱) لنگه بار (۲) امر به آوردن

تابان taban (۱) دره‌وشیان (۲) تا سهر «تابان مل» (۳) ده‌سوور وه‌هاتن (۴) تاگه‌ر بانه‌و [ف] (۱) تابان، درخشان (۲) تا بالای، تا پشت بام (۳) امر به آمدن (۴) تا برگردند

تابانا ta bana تاگه‌ر بانه‌و [ف] تا برگردند

تابانه‌و ta banew تا بانا [ف] تا برگردند

تاته (tate) ۱) تاتگ «ل» ۲) مەموو «ل» و له عبری «تاته» تاته «تۆشن ۳) باپیپه، له سانسکریت (tata تاتا) وه مانای باوگه [ف] ۱) خواهر بزرگ ۲) عمو، در عبری «تاته» گویند ۳) پدرخوانده، در متون سانسکریت (tata تاتا) به معنی پدر است

تاته‌بەرد (tate berd) کوچگ ساف و پیپه‌ن [ف] سنگ صاف و بزرگ

تاته‌ریخ (taterêx) ته‌تاله، تاتریک [ف] سنگی صاف و کوچگ که آن را روی آب پرتاب می‌کنند و چند بار روی آب بالا و پایین می‌رود و مسیری را طی می‌کند

تاته‌زا (tateza) ناموزا «ل» [ف] پسر عمو

تاته‌نانه‌ت (ta tenanet) زورم، واوریز، واره‌وریز، دفیشتر، له زاراهیل تره‌ک کوردی «تایبه‌ت، تایوه‌ت، تاویه‌ت، خاسما، ناوازه، نمازه، نه‌خازا، نه‌خازه، نه‌خاسم، لاعیده، عه‌لاحیده» تۆشن [ف] به ویژه، در دیگر گویشهای کردی «تایبه‌ت، تایوه‌ت، تاویه‌ت، خاسما، ناوازه، نمازه، نه‌خازا، نه‌خازه، نه‌خاسم، لاعیده، عه‌لاحیده» گویند

تاتی (tatî) ۱) وشه‌یگ نه‌پای نترام وه گه‌ورا دۆیه‌ت ۲) مەموو ژن «ل» [ف] ۱) کلمه‌ای برای احترام به دوشیزه ۲) زن عمو **تاتی‌تاتی** (tatî tatî) سه‌ره‌تاتگی کردن منال، ته‌ی ته‌ی [ف]

نگا ته‌ی ته‌ی

تاتیل (tatîl) رووژ بیکاری، له زاراهیل تره‌ک کوردی «پشو دان» تۆشن، بنچینه‌ئێ ئی وشه‌ئهره‌وییه [ف] تعطیل، در دیگر گویشهای کردی «پشو‌دان» گویند

تاتیه (tatîle) تۆته‌لک «ل» [ف] زهر، سم، کوفت

تاتیلی (tatîlî) تاتیل [ف] تعطیلی

تاج (tac) کلوا پاتشا [ف] تاج، تاج پادشاه

تاجب (tacîb) سه‌ر سه‌رپه‌نین، بنچینه‌ئێ ئه‌ره‌وییه [ف] تعجب **تاجدار** (tacdar) جقه‌دار، لاناوه له گه‌ورا [ف] صاحب تاج، کنایه از بزرگ

تاجر (tacîr) مامله‌گه‌ر [ف] بازرگان، تاجر

تاجوول (taçûl) چاتوول «ل» [ف] کلبه محقر

تاچه (taçe) گواله‌ئێ بۆجگێ کُ گه‌نم و... که نه‌تئ، له سه‌کزی «تائیچه» و له گیله‌کی «تاچه» تۆشن [ف] جوال کوچگ پشمی که مقداری گندم و مشابه آنرا در خود جای دهد، در سه‌کزی «تائیچه» و در گیلکی «تاچه» گویند

تاچهک (taçek) بناچاخ [ف] ته‌چک، سند **تاچهن** (taçen) تا که‌ئێ [ف] تاچند... تا به کی **تاخال** (taxal) بن دُرس «تاخال قسیه‌گه‌ درار» [ف] نگا بندرس

تاخویر (taxwîr) ئاته‌شه‌ وخوره [ف] جذام، بیماری آتشک **تادار** (tadar) ۱) نه‌خوه‌ش ۲) تا کریائ ۳) هه‌ر چشتی کُ تا داشتوو، زیزُ ده‌رواز [ف] ۱) مبتلا به تب ۲) تا خورده ۳) هر چیزی که ته‌ داشته باشد

تادان (tadan) تا کردن، لوو کردن [ف] تا کردن

تار (tar) ۱) له سازه‌یل موسیقی ۲) ئه‌دا دراویدن «وه تار منه‌و که‌ئێ» ۳) تیبه‌ریک، له په‌هله‌وی (tar تار) و (tomak توماک) تۆسریاس و له لاتین (tar تۆشن ۴) تان، زیزُ پوو ۵) تال، تال مۆ ۶) په‌نجه‌و تار ۷) به‌زم، ئاهه‌نگ [ف] ۱) تار، از سازهای موسیقی ۲) ادا در آوردن ۳) تاریک، در په‌لوی (tar تار) و (tomak توماک) نوشته شده و لاتین (tar گویند ۴) تار، مقابل پود ۵) تار مو ۶) نگا په‌نجه‌وتار ۷) آهنگ

تار (tar) ۱) ئاو قونره‌دار «ئاوه‌گه‌ فره تاره» ۲) بنچینه‌ئێ کردار تارپان [ف] ۱) آب موج ۲) ریشه فعل تارپان **تاراز** (taraz) ته‌زه‌ک، لاپرتنگ [ف] سرزینش، طنز گونه سخن گفتن

تارپان (tarān) هه‌توایان، فراری دان [ف] فراری دادن

تارپانن (tarānin) هه‌توانن [ف] فراری دادن

تارچی (tarçî) تارژن [ف] تارژن، نوازنده تار

تارسه (tarise) تاسه، ته‌ؤسا [ف] آرزو، اشتیاق

تارکردن (tar kirdin) هه‌توایین [ف] فرار کردن و آواره شدن

تارف (tarîf) خو‌لک کردن [ف] دعوت کردن به ...

تارف‌کردن (tarîf kirdin) ۱) مکس کردن ۲) خو‌لک کردن [ف] ۱) رو دریاست کردن ۲) تعارف کردن

تارفی (tarîfî) ۱) پیشک‌ه‌شی ۲) بی رۆبه‌گا [ف] ۱) پیشکشی ۲) کم رو

تارمایی (tarmyî) ۱) لیلابی، تیبه‌ریکی، له په‌هله‌وی (kamot توماک) تۆسریاس و له سه‌کزی «تاروک مایی» تۆشن ۲) سایی [ف] ۱) تاریکی، کم سوپی، در په‌لوی (tomak توماک) نوشته شده، در سه‌کزی «تاروک مایی» گویند ۲) شبخ

جوانرود
تازه باو taze baw باو رووژ [ف] مد روز، مد
تازه بۆن taze bün نوو بۆن [ف] تازه بودن
تازه زا taze za زاوران [ف] تازه زائیده
تازه ساز taze saz نوو ساز [ف] نو، تازه ساخته شده
تازه سۆر taze sür تازه زاوا [ف] نو عروس یا نو داماد
تازه کار taze kar (۱) ناشی له کار کردن (۲) تازه وچان [ف]
 (۱) تازه کار، ناشی (۲) تازه نفس
تازه کیردین taze kirdin نوو وه نوو [ف] تازه کردن
تازه کیسه taze kîse نوو کیسه [ف] نوکیسه
تازه گی tazegî تازه‌ی، وه‌ی تازه‌ی [ف] به تازگی
تازه وچان taze wiçan تازه کار [ف] تازه نفس
تازه ونرک نوو taze û nirki nû نوو نرک نوو [ف] نو و تر و تازه
تازه وه تاز taze we taze زو وه زو [ف] تازه به تازه
تازه‌ی tazey تازه‌گی [ف] تازگی
تازیه tazye تازیه ت [ف] سوگوری
تاس tas (۱) په رکام (۲) که چهل بئ مق (۳) مووره‌ی ته خخته (۴) کاسه، جام، له سه‌کزی و تاتی و تورکه منه «تاس» ئۆشن [ف] (۱) نگا په رکام (۲) بی مو، تاس (۳) مهره شماره خخته نرد (۴) کاسه، در سکزی و تاتی و ترکمنی «تاس» گویند
تاسا بردن tasa birdin تاسه و بردن [ف] بیهوش شدن
تاسان tasan نه‌ق خنکان [ف] خفه کرد
تاسانین tasanin (۱) خنکان (۲) نه‌وان خنکان [ف] (۱) خفه کردن (۲) آنها خفه کردند
تاسب tasib جهر کیشان له بان چشتی، بنچینه‌ی ئی وشه نه‌ره‌وییه [ف] تعصب
تاسا بردن tas birdin په رکام گرتن [ف] رعشه بر بدن عارض شدن
تاسا بردن وه tas birdinewe تاسا بردن [ف] رعشه بر بدن عارض گشتن
تاسستن tasisten تاسیانه وه «ل» [ف] خفه شدن
تاسیق tasiq ته مسق، ته سوق «گ» [ف] نگا ته مسق
تاسا کیردین tas kirdin تاسا بردن [ف] رعشه بر بدن عارض گشتن
تاسکالو taskifaw جوورئ کالو ژاناس [ف] نوعی کلاه

تارمه tarme (۱) تاورمه (۲) نه‌رده‌ی ده‌ور تاورمه (۳) تایرمه [ف] (۱) تراس، ایوان (۲) نرده‌چوبی تراس (۳) لخته بستن خون
تارومار tar û mar تلوهه‌ی کردن [ف] تار ومار
تاروت taret ته میسی کردن دۆیای ئاوده‌س چین [ف] طهارت ، استنجا
تاریف tarîf باس کردن، بنچینه‌ی ئی وشه نه‌ره‌وییه [ف]
تاریف دان tarîf dan له باره‌ی که‌سی خه‌هر وه‌تن [ف] در مورد کسی اطلاع رسانی کردن
تاریف کردن tarîf kirdin له خاسی یا گه‌نی که‌سی باس کردن [ف] در باب کسی سخن گفتن
تاریفی tarîfî نه‌و چشته کُ بود تاریفی بکه‌ید [ف] قابل تعریف، شایسته ستودن
تاریق tariq تالیق، پیشینه، له زاراهیل تره‌گ کوردی «میژوو، میژ» ئۆشن [ف] تاریخ، در دیگر گویشهای کردی «میژوو، میژ» گویند
تاریک tarîk تیاریک، له سه‌کزی «تاروک، تاروکا» ئۆشن [ف] تاریک، درسکزی «تاروک، تاروکا» گویند
تاریکان tarîkan هه‌نه‌ن ئیواره [ف] هنگامه غروب
تاریک بۆن tarîk bün تاریکه و بۆن [ف] تاریک شدن
تاریک کردن tarîk kirdin تیاریک کردن [ف] تاریک کردن
تاریک ولیل tarîk û lêl وه‌ر به‌یان، له زاراهیل تره‌گ کوردی «تاریک و روون، تاریک و روونه، تاریک و روونی» ئۆشن [ف] گرگ و میش، در دیگر گویشهای کردی «تاریک و روون، تاریک و روونه، تاریک و روونی» گویند
تاریکه‌شوه tarîke şew تیاریکه شوه، شوه زه‌نگ [ف] شب تاریک
تاریکی tarîkî تیاریکی [ف] تاریکی
تاریوهن tarîwen دیه‌که‌یگه له سوومار [ف] نام روستایی در سومار
تازه taze (۱) نوو (۲) خاس، دلپه‌سه‌ن (۳) له سه‌ر یه‌وا «تازهم خوه‌م له‌وره بيم» [ف] (۱) نو، نازه (۲) خوب، مرغوب (۳) وانگی
تازه‌ئاباد taze abad دیه‌که‌یگه له به‌خش هه‌مه‌یل (۲) دیه‌که‌یگه له بیل‌ه‌وار (۳) دیه‌که‌یگه له جووانپو [ف] (۱) روستایی در بخش حمیل (۲) نام روستایی در بیل‌ه‌وار (۳) روستایی در

رنگی که زنان در زیر «لچگ» می‌بندند
تاسکه taske وەر زایر، ته‌پاف «ل» [ف] محل رویش موی زهار
تاسکه‌واو taskewaw خۆراکینگ وه‌کوو ئاوگووشت [ف] تاس کباب
تاسنیده‌ن tasnîden تاسانن «ل» [ف] خفه کردن
تاسوو tasû جوورئ گئیایه کُ که‌سئ کُ خۆن کردییه وه ناو مه‌ردمه‌و گه‌ردید و ئه‌پای مآل که‌س کوشیای پۆل گئیای که‌ید [ف] نوعی گدایی معمول در بین کُردان بدین صورت که کسی که قتلی را انجام می‌دهد بابت دیه آن به خانواده مقتول در بین مردم گدایی می‌کند و نام «تاسوو» یعنی فقط تا فردا را بزبان می‌آورد
تاسوو کردن tasû kirdin گئیای کردن ئه‌پای مآل که‌س کوشیای [ف] گدایی کردن برای خانواده مقتول
تاسوکه‌ر tasû ker لاناوه له گئیایکه‌ر [ف] کنایه از گدا
تاسه tase (۱) ئه‌ززه‌ت، ته‌تسا، له تۆرکه‌مه‌نی «تالواس، ته‌لواس» و له سه‌کزی «ته‌لواسه» تۆشن (۲) خنکانن «ل» [ف] (۱) آرزو، اشتیاق، در ترکمنی «تالواس، تلواس» و در سه‌کزی «تلواسه» گویند (۲) خفگی، تنگی نفس
تاسه‌خواز tasexwaz تاسه‌دار، ئاره‌زوومه‌ن [ف] آرزومند، مشتاق
تاسه‌دار tasedar تاسه‌خواز [ف] آرزومند
تاسه‌ر ta ser تا‌ناخر، ئه‌پای هه‌میشه [ف] تا ابد، تا همیشه
تاسه‌بریدن ta ser birdin (۱) شه‌رته‌یل ته‌مام کردن (۲) وه سه‌ر بردن [ف] (۱) بر عهد خود وفادار بودن (۲) مدت تعیین شده را طی کردن
تاسه‌کردن tase kirdin ئاره‌زوو کردن [ف] آرزو کردن
تاسه‌مه‌ن tasemen ئاره‌زووومه‌ن [ف] آرزومند
تاسه‌ویردن tasew birdin رکیان و له هوش چین [ف]
 دچار رعشه و بیهوشی شدن
تاسی tasî (۱) په‌رکامدار (۲) که‌چه‌لی [ف] (۱) مبتلا به صرع (۲) تاس بودن
تاسیا tasya خنکیا [ف] خفه شد
تاسیاس tasyas خنکیاس [ف] خفه‌شده
تاسیان tasyan تاس بردن، خنکیان [ف] خفه شدن
تاسین tasîn (۱) تاس کردن (۲) خه‌فه بۆن [ف] (۱) بیهوش

شدن و رعشه بر بدن عارض شدن (۲) خفه شدن
تاش taş (۱) تیه‌تُ گه‌ورا و ساف، له تۆرکی (daş داش) (تۆشن ۲) تاشُ که‌مه‌ر (۳) پاشگر وه مانائ تاشه‌ر «دار تاش، چوو تاش» [ف] (۱) صخره صاف و بلند در کوه، در ترکی (daş داش) گویند (۲) تخته سنگ (۳) پسوند فاعلی به معنی تراشنده
تاشا taşa (۱) ترس و خووف «بئ تاشا چی» (۲) ئه‌ق تراشی [ف] (۱) ترس و هراس (۲) تراشید
تاشان taşan تراشین [ف] تراشیدن
تاشای taşay تراشید «چۆ وه دلّت هات وه بئ ئه‌ندیشه - سوورته شیرین تاشای وه تیشه» «خانائ قوبادی» [ف] تراشیدی
تاشۆلگ taşülig تراشیای، که‌چه‌ل کرایای [ف] کچل شده، تراشیده
تاشه‌وان taşewan که‌وره‌وان [ف] صخره نورد
تاشیاگ taşiyag تاشیای [ف] تراشیده شده
تاشیان taşiyān (۱) تراشیان (۲) ئه‌وانه تراشیان [ف] (۱) تراشیدن (۲) آنها می‌تراشیدن
تاشیایه taşiyāe تاشیاگ [ف] تراشیده شده
تاشین taşîn (۱) تراشین، له په‌هله‌وی (taşîten تاشیته‌ن) و (taşay تاشای) و (teş ته‌ش) تۆسریاس (۲) ئه‌وان تراشین [ف] (۱) تراشیدن، در په‌له‌وی (taşîten تاشیته‌ن) و (taşay تاشای) و (teş ته‌ش) نوشته شده (۲) آنها تراشیدن
تاف taf (۱) شه‌سُ ده‌و «گوناکار ده‌رچی له تافُ ده‌و - بئگونا گریا له شه‌سُ خه‌و» (۲) قولتیه‌سئ جیوانی «ها له تافُ جیوانی» له سۆرانی «تۆف» تۆشن (۳) چه‌م قونره‌دار [ف] (۱) سرعت، شتاب (۲) موسم عنفوان (۳) رودخانه خروشان
تافاو tafaw ئاو زوور دار [ف] آب پر قدرت و خروشان
تافتافینه taftafîne ئاوپۆژنگه، تافگه «ل» [ف] آبشار
تاف ده‌و tafi dew شه‌سُ ده‌و [ف] سرعت دویدن
تافگه tafge تافگه، ئاوپۆژنگه [ف] آبشار
تافه tafe دهنگُ توفه‌ئ ئاو [ف] صدای جریان آب تند
تافوتیژ taf û têt تن، تافُ ده‌و [ف] تند و سریع
تاف تاو tav تاو «ل» [ف] تابش
تافگه tavge تافگه، ئاوپۆژنگه [ف] آبشار
تاق taq (۱) تیخ، زیزُ جفت (۲) چه‌فتی ده‌مه‌و ناو (۳) ره‌فه (۴)

گۆمهز، گۆمه ۵) کوت رووژ (۶) و تاق (۷) تووپ پارچه [ف] (۱) فرد، مقابل زوج (۲) طاق (۳) طاقچه (۴) گنبد (۵) نصف یک روز (۶) اتاق (۷) واحد پارچه

تا قوی taqawî هامیاریگ کُ دهنه وه ریزیری کُ نه وه لَ جاره له بان زهق کار که یَد [ف] مساعده ای که نخستین بار به زارعی که بخواهد زمین را زراعت کند دهند و هنگام ترک زمین از او پس می گیرند

تا قتا قه ره taqtaq kere دارسمنهک [ف] دارکوب

تا قچه taqçe ره فه ی بۆچگ [ف] طاقچه

تا ق شیرین وه راد taqi şîrîn û ferad تا قیگه قه یمه له نه یوان [ف] تا قی باستانی در ایوان غرب

تا ق گاو پی taqi gawî دیه که یگه له چه رداو پ [ف] نام روستایی در چرداول

تا ق لور taqi lûr تا که ته رای، ته کُ تووک [ف] به ندرت، تک توک

تا قوم taqom ته قُ چو دانُ چهن نه فه ری، ختُ پش، له زاراو هیلُ تره کُ کوردی «تا قم» وه مانای ده سه ی هاوکار توشن [ف] جستجو و همکاری گروهی، در دیگر گویشهای کردی «تا قم» به معنی کار گروهی است

تا قوم کردنه وه taqom kirdinewe تا قی و به یشه رات کردن [ف] تحقیق کردن و تصمیم گرفتن

تا قه taqe (۱) تا قچه (۲) تووپ پارچه [ف] (۱) تا قچه (۲) توپ پارچه

تا قهت taqet (۱) تاو، تووان (۲) چهن دانگه کُ دهنه ی دمُ په سپوول [ف] (۱) توان، طاقت (۲) مجموع چند «دانگه» که گله در آن چرا کند

تا قهت چین taqet çîn بی تا قهت بۆن [ف] بی طاقت شدن

تا قهت گرتن taqet girtin تا مل کردن، بهن بۆن [ف] تحمل کردن، غربت را تحمل کردن

تا قهت هاوردن taqet hawirdin تا مل کردن [ف] تحمل کردن

تا ک tak (۱) تا ق، ته ک «تا کُ تووک» (۲) وراز نیر، توشن وراز له زگُ نه ولُ سینزه توله تیه ری و هه ر سالُ به کئ که متر زاید و زگُ ناخری نه گه ر نیر بوو وه پی توشن تا ک [ف] (۱) تک (۲) گُراز نر، گویند گُراز در شکم اول سیزده توله بدنیا می آورد و هر سال زایمان یک توله کمتر، اگر شکم آخر توله ای نر باشد

آنرا «تا ک» گویند

تا کاری takarî جووری به تیه س [ف] نوعی سربند

تا کانه takane (۱) وراز (۲) هق «ل» (۳) دیه که یگه له باوه جانی [ف] (۱) گُراز (۲) خرس (۳) روستایی در ثلاث بابا جانی

تا کاردن ta kirdin (۱) قه ی کردن (۲) ته وه سپوو کردن (۳) چه ترگیان [ف] (۱) تا کردن ورق و... (۲) مبتلا به حصه یا مالاریا شدن (۳) مدارا کردن

تا کُ تووک taki tûk تا کوو تووک، تا که ته رای [ف] پراکنده

تا کوو takû تا کووره «تا کوو چیدن» [ف] تا کجا

تا کوو تووک tak û tûk تا کُ تووک [ف] پراکنده، تک توک

تا کهت taket تا قهت «ل» [ف] تحمل، طاقت

تا که ته رای take teray ته کُ تووک [ف] پراکنده، تک تووک

تا گه tage (۱) تا گه ر «تا گه مُ هاتم نه قُ چی» (۲) وشه ی مهرج «تا گه نه قُ نایدن نیه تیه م» [ف] (۱) تا که ... (۲) حرف شرطی

تا گه ر tager تا گه [ف] نگا تا گه

تا ل tal تیه ل «گ» (۲) که مانجه «ل» (۳) تار مُق، له لاتین (tall) تۆسریاس [ف] (۱) تلخ (۲) کمانچه (۳) تار مو، در لاتین (tall) نوشته شده

تا لان tafan چه پاو، له زاراو هیلُ تره کُ کوردی «پوو پ، پویر، تالو» و له تۆرکه مه نی «تالانگ، تالاو» توشن [ف] غارت، در دیگر گویشهای کردی «پوو پ، پویر، تالو» و در ترکمنی «تالانگ، تالاو» گویند

تا لار tafaw جایگ ناو له تی کوو بوودن [ف] تالاب

تا لبوون taf bûn تیه له و بۆن «گ» [ف] تلخ شدن

تا ل تا ل taf taf بهن به نه و بۆن [ف] رشته رشته

تا ل تا ل بۆن taf taf bûn بهن به نه و بۆن [ف] رشته رشته شدن

تا ل تا ل کردن taf taf kirdin بهن به نه و کردن [ف] رشته رشته کردن

تا ل ق taliq پا گرتن [ف] شامل حال شدن، تعلق

تا ل میتال taf mîtal وا داینُ بهن مه وجان [ف] تابیدن و دسته کردن نخ بافتنی برای جاجیم و غیره

تا لوو talû په یره و سه ی د ئالُ حه ق [ف] پیر و سید اهل حق، طالب

تا لووک tafûk هه له پله کردن «گ» [ف] عجله کردن، شتابان

تالَه tafê (۱) بهخت، نهقبال (۲) مییه‌یگ ک ده‌م چه‌وئ ریوه
 (ف) (۱) بخت (۲) میشی که رنگ صورتش بڑ باشد
تالَه‌پَش tafê reş دیه‌که‌یگه له جوانپو (ف) نام روستایی
 در جوانرود
تالی talî (۱) تیه‌لی «گ» (۲) مییه‌یگ ک ده‌مچه‌وئ ریو بود
 (ف) (۱) تلخی (۲) گوسفندی که صورتش به رنگ بڑ باشد
تالی tafê بنورپه تیه‌لی «گ» (ف) نگا تیه‌لی
تالیق talîq پیشینه، له زاراوہیل تره‌ک کوردی «میژوو، میژ
 « توشن (ف) تاریخ، زمان، در دیگر گویشهای «میژوو، میژ»
 گویند
تام tam (۱) مه‌زه، له زاراوہیل تره‌ک کوردی «چیژه» توشن
 (۲) تیر و پر «یه‌ئ تام وارن خاس بووریا د خاسق» (ف) (۱)
 مزه، در دیگر گویشهای کوردی «چیژه» گویند (۲) هر چیز کم
 و آرام اما بی وقفه
تاماز tamaz ناویگه کورپانه، ته‌هماسب (ف) نامی مردانه،
 طهماسب
تامازپو tamazirû ته‌گرزه، تاسه‌وار، ئاره‌زومنه «تام +
 ئاره‌زوو» (ف) آرزومند، چشیدن آرزو، حس کردن آرزو
تامازه tamaze تامازی، ناویگه‌کورپانه (ف) نگا تاماز
تامازی tamazî بنورپه تاماز (ف) نگا تاماز
تاماس tamas (۱) ناویگه‌کورپانه ک نه‌وستاییه (۲) دیه‌که‌یگه
 له به‌ئین ری سهرپیه‌ل وه قه‌سر (ف) (۱) نامی مردانه، طهماسب
 (۲) روستایی در بین راه سر پل زهاب به قصرشیرین
تام‌ئو dem niêan tam ew dem niêan لاناوه له که‌م (ف)
 کنایه‌از کافی نبودن
تامان taman ته‌جیل «گ» (ف) نگا ته‌جیل
تام‌تام tam tam تاو تاو، که‌م که‌م (ف) اندک اندک
تام‌خام tamî xam ته‌م خام (ف) ارضا شدن از همبستری،
 به آرامی ارضا شدن
تام‌خووا tamî xuwa وه نه‌رمی و ره‌نگینی قسه کردن (ف)
 سخنی را با آرامش و جذابیت گفتن
تام‌خووا کردن tamî xuwa kirdin تام‌خووا (ف) سخنی
 را با جذابیت خاصی بیان کردن
تامدار tamdar مه‌زه‌دار (ف) خوشمزه
تامدان tamdan وه تام‌خووا قسه کردن (ف) نگا تام‌خووا
 کردن

تامی tamê که‌می، زه‌په‌یگ (ف) کمی، اندکی
تامیژ tamêz هه‌ل‌زلیان ده‌ور ده‌م (ف) تبخال دور دهان، آفت
تان tan (۱) زیز پوو «تان پوو» (۲) لک سهر گلینه‌ئ چه‌و (۳)
 پاشگر کومه‌ل (۴) پییه‌نه‌و کردن خهران نه‌رائی کوتان (۵) دار
 بافین ده‌وار «نه تان بکه‌م نه ته‌لار - کورپه‌گم بگرم وه
 په‌روار» (۶) خوسب کردن «نیشتنه‌سه تان یه‌ک و...» (۷)
 زه‌په‌یگ، تیه‌ئ (ف) (۱) تار، مقابل پود (۲) لکه‌ی روی مردمک
 چشم (۳) پسوند جمع (۴) پهن کردن خرمن جهت کوبیدن با
 «چان» (۵) دار بافتنی سیاه‌چادر (۶) کنایه از غیبت کردن (۷)
 اندکی، مقداری
تان‌پوو tanipû (۱) به‌نه‌یل ته‌ون (۲) لاناوه له وه بندرس بردن
 «تان پووئ ئی کاره درار» تان توو (۳) لانه‌ما (ف) (۱) تار و
 پود (۲) کنایه از پژوهش کامل در مورد چیزی (۳) نژاد، تخمه
 ترکه
تان‌توو tani tû تان پوو دراوردن (ف) پژوهش در مورد
 چیزی
تانج tanc تاج (ف) تاج
تانجه tance تانجه‌گه، ناویگه ژنانه (ف) نامی زنانه
تانجه‌رگل‌گلی tancige û gilî گلی سانگلی (ف) سنگ را
 از بالای قله به طرف پایین هل دادن
تانجه‌گه tancege ناویگه ژنانه ک له تانج گریاس (ف) نامی
 دخترانه که از واژه «تانج» گرفته شده
تانجی tancî لانه‌مائ جوورئ سه‌گه (ف) نژادی از سگ، تازی
تانجی‌موش tancîmûş موش خورما (ف) قاقم
تانجیبه‌وان tancîyewan خزمه‌تکار تانجیبه‌یل (ف) نگهبان
 سگهای شکاری
تانچ tanç تانچه (ف) دیگ بزرگ
تانچه tançe چانچه (ف) دیگی که از «تانچ» کمی کوچکتر
 است
تانچه‌رگل‌گلی tançe gilî گه‌مه‌یگه (ف) چرخ یا محوری
 که بچه‌ها به با حرکت در آوردن آن بازی می‌کنند و خود را
 سرگرم می‌کنند
تانشین tanişîn تا‌یرمه‌دان (ف) ته‌نشین شدن و رسوب کردن
تان کردن tan kirdin پییه‌نه‌و کردن خهران نه‌رائی کوتاه
 (ف) پهن کردن خرمن جهت کوبیدن
تانقلآ tanqîfa و رووی فه‌نیگه‌و سرپوو کردن، وه تار قلا (ف)

با دسیسه و نیرنگ سرپوش گذاشتن بر کاری، مانند کلاغ فریفتن

تاقلا کردن tanqîla kirdin سرپوو کردن [ف] سر پوش گذاشتن بر ...

تان وپوو tan û pû تان پوو [ف] نگا تان پوو

تانوپوو نه وریشم tan û pû ewrîsim لاناوه له نه جیم [ف] کنایه از نجیب و نجیب زاده

تانوپوو دراوردن tan û pû dirawrdin په ئ بردن وه چشتینگ [ف] به اصل قضیه ای پی بردن

تانه tane (۱) لک له گلینه ئ چه و (۲) به یله ق [ف] (۱) لکه مردمک چشم (۲) سرزنش کردن، طعنه زدن

تانه په بگه tanepepge کلاوه لبه دار مردانه [ف] طعنه زدن

تانه دان tane dan به یله ق داین [ف] طعنه زدن

تانه واری tanewarî تانه داین [ف] طعنه باری، عملی که طعنه و سرزنش همراه داشته باشد

تانه و ته زک tane û tezek به یله ق، لقووز، نه سه ق، ته زک [ف] سر کوفت و تمسخر

تانه و لانه tane û lane تانه و به یله ق دان [ف] طعنه همراه با سرزنش و سرکوفت

تاو taw (۱) لیسک خور، له په هله وی (tap تاپ) تۆسریاس (۲) تیبه واران «یه ئ تاو واران بوواریاد ...» (۳) کات که م «تاویگ بمین» (۴) خار نان نه سپ (۵) رخ، ترس «له تاو فلانی

نیبه تی» (۶) ته و (۷) وه یشت گه رما (۸) تاقهت و تووان (۹) ژان زام (۱۰) هه له پله «وه تاو هات و چی» (۱۱) به له و کردن کیر و

گون (۱۲) تاوانن (۱۳) تامل کردن، تاقهت هاوردن «خاس تاو هاوردی» (۱۴) تاوه تاوه [ف] (۱) پرتو، تابش، در په لوی (tap

تاپ) نوشته شده (۲) رگیار باران (۳) اندک زمان (۴) تاخت کردن (۵) ترس (۶) تب (۷) شدت گرما (۸) تاب و تووان (۹) درد زخم (۱۰) شتاب، عجله (۱۱) راست کردن آلت تناسلی (۱۲) تابانیدن

(۱۳) تحمل کردن (۱۴) تاب بازی کردن

تاو taü تاوی [ف] درختی که ثمره ای مانند زیتون دارد و خوردنی است

تاوان tawan (۱) تیوانه و (۲) گونا، له په هله وی (tavan تاوان) تۆسریاس (۳) ته خسیر [ف] (۱) تابانیدن (۲) گناه، در

په لوی (tavan تاوان) نوشته شده (۳) تقصیر

تاوانا tawana تیوانا [ف] آب کرد

تاوانبار tawan bar خه تاکار، تاواندار [ف] مقصر، گناهکار

تاواندار tawan dar تاوانبار [ف] گناهکار

تاواندان tawan dan سخت دان [ف] خسارت دادن

تاواندهر tawan der سخت دهر [ف] غرامت پرداز

تاوانن tawanin (۱) تیوانن، له لاتین (thaw) تۆسریاس

(۲) نه وان تیوانن [ف] (۱) تاباندن، در لاتین (thaw) گویند (۲) آنها تابانیدند

تاوانی tawanî (۱) سخت دان (۲) تیوانی [ف] (۱) غرامتی، بابت غرامت چیزی را گروی گرفتن (۲) آب کردی

تاودان taw dan (۱) به له و کردن (۲) خار نان نه سپ (۳) تاوه تاوه دان (۴) تاو خواردن [ف] (۱) راست کردن آلت تناسلی

(۲) تاخت کردن اسب (۳) تاب دادن (۴) تاب خوردن

تاو ریژ tawrêj له مه تاو [ف] جای آفتابگیر

تاوس tawis (۱) په له وه ریگه رنگین په پ (۲) ناویگه ژتانه [ف] (۱) پرنده طاوس (۲) نامی دخترانه

تاوس taüs (۱) که فن (۲) تاپس «یه ئ لا تاوس گهنم» [ف] (۱) کفن (۲) یک مشت باز پر از غلات یا مشابه آن

تاوسان tawsan وه رز دویه م سال، هامین، له په هله وی (tapestan تاپه ستان) و له نه وستا (hamên هامین) و (hame

هامه) تۆسریاس و له زارواهیله تره گ کوردی «هاوین، هامین، هامین» و له سه کزی «هامین» تۆشن [ف] فصل

تابستان، در په لوی (tapestan تاپستان) و در اوستا (hamên هامین) و (hame هامه) نوشته شده و در دیگر

گویشهای کردی «هاوین، هامین، هامین» و در سکزی «هامین» گویند

تاو سه نن taw senin (۱) تیژ بۆن خور (۲) ده س دم وه یک نان [ف] (۱) شدت یافتن گرما (۲) آرام کردن شخص

عصبانی

تاوشت tawišt (۱) تاو گه رما (۲) تووان، هاز، له په هله وی (tapêšn تاپیشن) تۆسریاس [ف] (۱) تابش گرما (۲) تاب و

توان، در په لوی (tapêšn تاپیشن) نوشته شده

تاوگرتن taw girtin (۱) قولی گه رما (۲) به له و بۆن (۳) دهور هه لگرتن [ف] (۱) شدت یافتن گرما (۲) راست شدن آلت

تناسلی (۳) دور برداشتن

تاو لیهوردن taw lê hawirdin (۱) بیقه رار بۆن (۲) ناچار

کردن [ف] (۱) بیتاب شدن (۲) مجبور کردن، ناچار کردن

تاونا tawina تاویان [ف] نوب شدن، حل شدن
تاوانای tawinay تاونا [ف] نوب شدن، حل شدن
تاونه tawine تاونه‌خویشی تاوون [ف] بیماری طاعون
تاوه tawe (۱) هئی تاوه، تاوه تاوه (۲) هه‌نجه‌ل خوارده‌مهنی
 برشن، له په‌هله‌وی (tavek تافه‌ک) و (tapek تاپه‌ک)
 تۆسریاس [ف] (۱) تاب بازی (۲) تابه، در په‌لوی (tavek تاپه‌ک) و (tapek تاپه‌ک) گویند
تا وه‌تا ta we ta (۱) لنگ وه لنگ (۲) دۆیا دۆیا (۳) لاهنایگه
 له به‌ئین خا جه‌نگه‌کی‌که‌ریل، زیز که‌له وه که‌له [ف] (۱) تا به
 تا (۲) عقب عقب (۳) اصطلاحی در بین تخم مرغ بازان، مقابل
 سر به سر
تاوه‌تاوه tawe tawe هه‌ئ تاوه [ف] تاب بازی
تاوه‌نی tawenî چه‌رداخ‌ئ کُ نه‌پائ تا کردئ هه‌لده‌ن [ف]
 خیمه‌ای که برای بیمار مبتلا به حصبه برپا می‌کنند
تاوه‌ئ تاو taweyî تاو تاو، هه‌یتاه‌ه‌یت [ف] پی در پی
تاوه‌ئ tawê به‌ئ تاو، که‌مئ [ف] اندکی
تاوی tawî دار تاو [ف] نگا تاو
تاویا tawya تویا [ف] نوب شد
تاویاگ tawyag تویاگ [ف] نوب شده
تاویان tawyan تویان، له لاتین (thaw) تۆشن [ف] نوب
 شدن، تابیدن، درلاتین گویند
تاویانه‌وه tawyanewe تویانه‌وه [ف] نوب شدند
تاویای tawyaê تویای [ف] نوب شده
تاویس tawîs تاوس «ل» [ف] کفن
تاویلکه tawîlke تاوه‌ئ بۆچگ [ف] تاوه کوچک
تاوین tawîn تاویان [ف] تابیدن، نوب شدن
تاوینه‌وه tawînewe تاویانه‌وه [ف] نوب شدند
تایت tayt تاید، فاف، فابر [ف] پودر رختشویی
تایرمه taêrme (۱) تاورمه، وه‌رتاورمه (۲) ماسیان، زوورم
 نه‌پائ مایه‌عات [ف] (۱) ایوان (۲) ماسیدن، رسوب کردن، به
 ویژه برای مایعات
تایرمه‌دان taêrme dan ماسیدن مایعات مانند
 خون
تایس tays تاوس «ل» [ف] نگا تاوس
تایفه taêfe (۱) ئیل وئوبوا (۲) ئال حقه [ف] (۱) طایفه (۲)
 کنایه از اهل حق، یارسان

تاینچه taynçe تاینچه، تانجه [ف] نگا تانچه
تایه tayê (۱) دایه، له‌له «تایه نه‌گه‌ر له دایه فیشتر ته‌نگئ
 بوو، بایه‌س لا و لووی بووی» (۲) کریس، بافه [ف] (۱) دایه،
 له (۲) دسته غلات درو شده
تایه‌له‌له tayê lele (۱) پایه‌له‌له، چوو له‌له (۲) له‌له [ف] (۱)
 چوب نشان در «شیره‌واره» نگا پایه‌له‌له (۲) لله‌ی نوزاد
تایه‌مناس taê hinas لاناوه له به‌ن جه‌رگ [ف] اصطلاحی
 به معنی بند جگرم، عزیزم
تایوق tibûq تَمَق، ره‌ت بردن [ف] سکندری خوردن
تیت tit بر، تک زووان‌گر [ف] الکن
تیت‌لال titi laî پت لال [ف] الکن
تخ tix تخه، قخه [ف] کلمه‌ی برحذر داشتن بچه‌ها
تخس tixs چه‌تۆن، سیخ [ف] پُرو
تخل tixil ته‌خول [ف] نگا ته‌خول
تخون tixwin شیک «خوه‌د وه تخونئ نه‌که» [ف] هم‌اورد،
 در معرض ...
تخه tixe تخ، له سه‌کزی «ته‌خله» و له کرمانی «تخ»
 تۆشن [ف] مدفوع، نجس به زبان کودکان، در سه‌کزی «تخله»
 و در کرمانی «تخ» گویند
تر tir (۱) پاشگره وه مانائ فیشتر «گه‌وراتر، بۆچگتر» (۲)
 پاشگره نه‌پائ نه‌ناسه «که‌سئ تر، پیای تر» [ف] (۱) پسوند
 تفضیلی (۲) پسوند نکره
تر tir بر، گووز، بینگ، له سه‌کزی «تری» تۆشن [ف] گوز
ترا tira ته‌را، هۆژم بردن له سه‌ر یه‌ئ په‌س [ف] حمله‌گرگ
 به یک گوسفند بطوریکه بتواند آنرا از دسترس چوپان خارج
 نماید
ترابه‌سان tira besan ترا کردن [ف] حمله‌گرگ به یک
 گوسفند و شکار آن
تراز tiraz (۱) ئامراز به‌ننا (۲) هاو هه‌ناز (۳) دوری کردن له
 دهمه‌وه‌ر «فلانی ده‌نگ هاتیه له لی تراز بیه» [ف] (۱) طراز
 بنایی (۲) موازی (۳) دوری جستن
ترازان tirazan ترازیان [ف] جهیدن
تراز داین tiraz dayn دوری کردن له ده‌نگاتئ [ف] دوری
 جستن
ترازق tirazü ته‌رازق، له په‌هله‌وی (trazok ترازق)
 تۆسریاس [ف] ترازو، در په‌لوی (trazok ترازق) نوشته

شده

ترازویاز tirazü baz گرانجام [ف] کم فروش و گران فروش
ترازق به پره tirazü berê دیه که یگه له که توله [ف] روستایی
 در کندوله

ترازیاج tirazyag ترازیای [ف] از جا در رفته

ترازیان tirazyan له جا ده چین، له سه کزی «تریزهک»
 توشن [ف] در رفتن عضو بدن، در سکزی «تریژک» گویند
تراش tiraş (۱) قهت، قه زهن (۲) تراشین [ف] (۱) مداد تراش
 (۲) تراشیدن

تراشین tiraşîn کردار تاشین [ف] نگا تاشین و ترکیباتش

تراشه tiraşe تلاشه ی کوچک یا چوو [ف] تراشه سنگ یا
 چوب

تراف tirâf تاسکه [ف] محل رویش مو زهار در انسان و
 حیوان

ترافانن tirafanin روواکانن [ف] ربودن

ترافیاج tirafyag ترافیای [ف] آواره شده

ترافیان tirafyan روواکیان [ف] ربودن

ترافیای tirafyaê ترافیاج [ف] آواره شده

ترافیده tirafîde (۱) خاواره (۲) ته فراو توناو [ف] (۱) بیگانه
 (۲) متفرق و پراکنده

ترافییه tirafiye هه لوه دا [ف] آواره

ترانجه tirançe لاترازه [ف] نگا لاترازه

ترانن tirânin گوزانن، لاناوه له ناچار کردن [ف] مجبور
 کردن به گوزیدن، کنایه از مجبور کردن به انجام کاری
تراو tiraw ناویگه کورانه [ف] نامی مردانه، تُراب

تراوسه ی حیاس tiraw sey hêas دیه که یگه له نارون ناوا
 [ف] روستایی در اسلام آباد

تراویکه tirawêlke تاپوو، سه راو «گ» [ف] سراب،
 ذهنیت

ترپیکش tirî bikîş (۱) بنووره هرپیکش (۲) بنووره ناژاژگی
 [ف] نگا هرپیکش (۲) نگا ناژاژگی

ترپپ tirî bir ته ته کردن، سه رسه ری کار کردن [ف] ماسمالی
 کردن

ترپن گوله م tirî bini gwîfem (۱) لاناوه له که سی کُ له
 تاو نه خوهشی له بن مال ته خته بویه (۲) لاناوه له هۆچ وه بن
 نه ت [ف] (۱) کنایه از کسی که در اثر بیماری یا گرفتاری خانه

نشین شده (۲) کنایه از پهلوان پنبه، پر مدعای بی عمل
ترپ tirp (۱) دهنگ که فتن چشتی (۲) ترپ خوارده مهنی، له
 زاراوه یل تره ک کوردی «تفر، توور» توشن [ف] (۱) صدای
 افتادن چیزی (۲) تُرب، در دیگر گویشهای کردی «تفر، توور»
 گویند

ترپوکه tirpûke گیایگه وه کوو ترپ [ف] گیاه شلمک

ترپه tirpe دهنگ که فتن چشتی [ف] صدای افتادن چیزی

ترپه ترپ tire tirp ترپه ی هه یتاهه یت [ف] صدای «ترپه»
 پیایی

ترت tirt تورت [ف] تُرد، شکننده

ترتفاق tirî tifaq بنووره تفاق [ف] نگا تفاق

ترته پال tirtepal دوله م، ته مه ل، له زاراوه یل تره ک کوردی
 «ته وه زهل، ده سته وستان، ته پ، له ش گران» توشن [ف] تنبل،
 در دیگر گویشهای کردی «ته وه زهل، ده سته وستان، ته پ، له ش
 گران» گویند

ترته میس tirî temîs پرچ پاک، ته میس [ف] تر و تمیز

ترخن tirxin فره خوره و قه ولان [ف] پر خور و لنده هور

تیردان tir dan (۱) گوزین (۲) لاناوه له نه تویه نمی «تیر»
 دهیده لی [ف] (۱) گوزیدن (۲) کنایه از نا توانی، نتوانستن

ترس tirs رخ، نه نیش، له په هله وی (tersak ته رساک)
 تۆسریاس [ف] ترس، خوف، در پهلوی (tersak ترساک)
 نوشته شده

ترسان tirsan له پرچ برد [ف] ترساندن

ترسانن tirsanin له پرچ بردن [ف] ترساندن

ترس شکانن tirs şikanin هووکاره ی نه ترسیان کردن [ف]
 رفع ترس و وحشت

ترسن tirsîn پاشگریگه وه مانای خوفدار «منال ترسن»
 [ف] ترساننده، مخوف

ترسناک tirsînak خوفدار [ف] ترسناک

ترسو tirsû رخوو، له زاراوه یل تره ک کوردی «ترسنۆک» و
 له سه کزی «ترسوندوک» توشن [ف] ترسو، در دیگر گویشهای
 کردی «ترسنۆک» و در سکزی «ترسوندوک» گویند

ترسوله رز tirs û lerz فره ترسیان [ف] ترس و لرز

ترسه ترس tirse tirs وه ترس وله رزه وه [ف] با ترس و لرز،
 ترسان ترسان

ترسی tirsî نه تۆ ترسیا [ف] ترسید

ترسیا tirsya ترسی [ف] رسید
ترسیاس tirsyas رخی چپیه [ف] ترسیده است
ترسیاگ tirsyag ترسیا [ف] رسید
ترسیاگه tirsyage ترسیایه [ف] ترسیده است
ترسیان tirsyan (۱) هوان ترسیان (۲) ترسین [ف] (۱) آنها ترسیدند (۲)
ترسیایه tirsyaê رخی چپیه [ف] ترسیده است
ترسین tirsîn (۱) ترسیان (۲) هوان ترسین [ف] (۱) ترسیدند (۲) آنها ترسیدند
ترش tirş تام ترش، زیز شیرین، له په‌هله‌وی (truş تروش) و له سه‌کزی «تروش» توشن [ف] ترش، در پهلوی (truş تروش) نوشته شده و در سکزی «تروش» گویند
ترشاو tirşaw (۱) ترشگاو (۲) ترشیای [ف] (۱) ترشاب (۲) ترشیده
ترشانن tirşanin ترشگیان [ف] ترشانن
ترشقه tirşqe تریشقه، ده‌نگ ئاسمان [ف] آنرخش
ترشگاو tirşigaw ترش مه‌زه [ف] مزه‌ترش
ترشگی tirşigî گیایگه خوارده‌مهنی، له زاراه‌یل تره‌ک کوردی «ترشۆکه، ترشۆک، تروشکه» و له سه‌کزی «تروشک» توشن [ف] گیاه ریواس، در دیگر گویشهای کردی «ترشۆکه، ترشۆک، تروشکه» و در سکزی «تروشک» گویند
ترشگیای tirşigya ترشگیای [ف] ترشیده
ترشگیاس tirşigyas ترشیاس [ف] ترشیده شده
ترشگیاسه tirşigyase ترشیاسه [ف] ترشیده شده
ترشگیایگ tirşigyag ترشیایگ [ف] ترشیده
ترشگیان tirşigyan ترشیان [ف] ترشیده شدن
ترشگیانه tirşigyane ترشیانه [ف] ترشیده شده‌اند
ترشگیای tirşigyaê ترشیای [ف] ترشیده
ترشگی‌بان tirşigî ban دیه‌که‌یگه له گیله‌آن خوار [ف] نام روستایی در گیلانغرب
ترش‌وشیرین tirş û şîrîn تامیگه، میخوش [ف] میخوش
ترش‌ومز tirş û mizir هه‌ر تامیگ کُ بزۆزگه بخه‌یده له‌ش [ف] هر مزه‌ای که لرزه بر اندام اندازد
ترشی tirşî (۱) چشت ترش (۲) ترشیات [ف] (۱) ترش مزه (۲) ترشیجات
ترک tirk (۱) لانه‌مائی ترکه‌یل (۲) پیشگره وه مانائ ته‌میس و

جوان «ترگ ته‌میس» گاهس له «ته‌رک» وه مانائ جوان و رهنگین گیریاؤد [ف] (۱) نژاد ترک، ترک (۲) پیشوند تمیزی و آراستگی، شاید از واژه‌ی «ته‌رک» به معنی جوان و آراسته برگرفته شده
ترکانن tirkanin (۱) جمس، نوو کردن «قه‌ومیمان ترکانه‌و» (۲) بی وچان و وه نه‌رمی چپین [ف] (۱) نو کردن، تجدید کردن (۲) بی وقفه و به آرامی ادامه دادن
ترک ته‌میس tirki temîs پرچ پاک، ته‌ر و ته‌میس، رازا [ف] تر و تمیز، آراسته
ترکه tirke ته‌رک، ته‌رگول [ف] ترگل ورگل، شاداب
ترکیان tirkyan وه نه‌رمی و سه‌ر سه‌ور ری کردن «بترکییه‌یم» [ف] به نرمی و آرامش قدم زدن
ترمته tirimte (۱) هرمیاز، خوه‌شده‌وی (۲) لاناوه له تمه‌ل [ف] (۱) خودشیرینی کردن (۲) تنبلی، تن پروری
ترمخ tirmix خای، خا، «ل» له سه‌کزی «تورموغ» توشن [ف] تخم مرغ، در گیلکی «مورغانه» و در سکزی «ترمخ» گویند
ترن tirîn گوزو [ف] گوزو
ترنج tirinc (۱) دۆ ترنجه، ترنجه‌دان (۲) نه‌خش قالی (۳) میوه‌یگه (۴) ناویگه ژئانه [ف] (۱) حالتی از نشستن (۲) نقش و نگار قالی (۳) میوه ترنج (۴) نامی دخترانه
ترنجانن tirncanin ترنجگیان [ف] ضرب دیدگی عضو ماهیچه‌ای
ترنجگیان tirncigyan ترنجیان [ف] ضرب دیدگی عضو ماهیچه‌ای
ترنجه tirince هه‌لترازیان [ف] جهش کردن
ترنجه‌بین tirincebîn تره‌نگه‌بین [ف] ترنگبین
ترنجیایگ tirincyag ترنجیای [ف] ضرب دیدگی عضو ماهیچه‌ای
ترنجیان tirincyan ترنجانن [ف] ضرب دیدگی عضو ماهیچه‌ای
ترنجیای tirincyae ترنجیایگ [ف] ضرب دیدگی عضو ماهیچه‌ای
ترنگه tirngê روشنی ئاو «ئاو ترنگه‌که‌ر» [ف] زلالی و شفافیت آب
ترنگه‌ترنگ tirngê tirngê بریجه‌بریج ئاو [ف] تالو و

درخشش آب

ترنگه‌که‌ر *tirnê ker* بریقه‌که‌ر «ئه‌پای ئاو» [ف] زلال و

شفاف

تپنه *tirne* چپین تپن [ف] خطاب به گوزوتپنه‌قرب *tirne qirp* چه‌پاو «له‌ئێ تپنه‌قربه» [ف] غارت،

چپاو

ترینسک *tirnîsk* کوکوو که‌ره، مه‌له‌وه‌ریگه [ف] پرنده‌ی

فاخته

تروزیان *tirozyan* ته‌ره‌زیان، توریان، ترنجیان «گ» [ف]

نگا ترنجیان

تروسک *tirûsk* (۱) که‌موته‌ر زرنگ، زیز ده‌سه‌سه‌ر (۲) تروکه

تروک، تروک [ف] (۱) کبوتر زرنگ و چالاک (۲) درخشش

تروسکانن *tirûskanin* تروسکه کردن [ف] تاللو، درخشش،

درخشیدن

تروسکه *tirûske* بریجه‌ئێ ئاگر له‌ دور [ف] سوسو زدن آتش

از دور

تروسکه‌تروسک *tirûske trûsk* تروکه تروک [ف] درخشش

از دور

تروسکیان *tirûskiyan* بریج باج [ف] درخششتروفیز *tirû fîz* وه‌ خوه‌ئێ نازین [ف] تکبرتروفیس *tirû fîs* تپ و فیز [ف] تکبرتروقانن *tirûqanin* تریقانن [ف] ترکاندنتروقه *tirûqe* (۱) تریقه (۲) ته‌ره‌قه [ف] (۱) ترکیدن (۲) ترقهتروقیان *tirûqyan* تریقیان [ف] ترکیدنتروکه *tirûke* تروسکه [ف] درخشش از دورتروکه‌تروک *tirûke tirûk* تروسکه تروسک [ف] سوسو زدن

از دور

ترومیان *tirûmyan* کومیان، جاخواردن [ف] یکه خوردن،

جا خوردن

تیره *tire* پاشگره وه‌ مانای تیرهک «هن که‌سه‌ تیره» [ف]

پسونده به معنی دیگری

تپه‌تپ *tirê tirê* به‌رچهک به‌رچهک [ف] رجز خوانیتپه‌تپکردن *tirê tirê kirdin* به‌رچهک به‌رچهک کردن [ف]

رجز خوانی کردن

تیرهختی *tirextî* هه‌لکیشان، پیشکه‌فتن [ف] ترقی، پیشرفتتیره‌قانن *tireqanin* (۱) ته‌ره‌کانن (۲) ترسانن [ف] (۱) منفجر

شدن (۲) ترساندن

تیره‌قه *tireqe* ترووقه [ف] صدای شلیکتیره‌قیان *tireqyan* (۱) ترووقیان (۲) ترسیان «گ» [ف] (۱)

منفجر شدن، ترکیدن (۲) ترسیدن

تیرهک *tirek* (۱) پاشگر وه‌ مانای بانیه «چوار رووژ

تیرهک» (۲) پاشگره وه‌ مانای ئه‌وه‌که [ف] (۱) پسوند به معنی

در آینده (۲) پسوند به معنی دیگری

تیره‌کانن *tirekanin* (۱) لاناوه له‌ ترسانن (۲) ته‌ره‌قانن [ف] (۱)

کنایه از ترساندن (۲) منفجر کردن

تیره‌کیان *tirekyan* (۱) ترسیان (۲) ته‌ره‌قیان [ف] (۱) ترسیدن

(۲) منفجر شدن

تیره‌کین *tirekîn* ته‌ره‌کیان، تیره‌قیان [ف] منفجر شدنتیرتاوی *tirîtauwî* جوورج دنگه‌ک وه‌ منجق و ... رازیاسه‌و

[ف] لباسی که بوسیله منجق و ... آراسته شده و براق است

تیرژه *tirêze* سخری «نه‌ها له‌ه‌وا نه‌ها له‌زه‌وی - ناوقه‌ئ

باریک تیرژه قه‌وی» «گ» [ف] باسن

تیرسکه *tirîske* تروسکه [ف] سوسو زدن از دورتیرسکه‌تیرسک *tirîske tirîsk* تروسکه تروسک [ف] سوسو

زدن

تیرشقه *tirîşqe* تیره‌شقه، هه‌وره‌تیرشقه [ف] برق آسمان، رعد

و برق

تیرفه *tirîfe* لیسک مانگ [ف] تابش ماه، پرتو ماهتریق *tirîq* (۱) ده‌نگ خه‌نین (۲) ته‌ره‌قیان [ف] (۱) صدای

خندیدن (۲) صدای انفجار

تریقانن *tirîqanin* ده‌نگ خه‌نین [ف] صدای خندیدنتریق هر *tirîqi hir* هیکه‌هیک خه‌نین [ف] با صدای بلند

خندیدن

تریقه *tirîqe* تریق [ف] نگا تریقتریقه‌تریق *tirîqe trîq* تریقه‌ئێ خه‌نه [ف] با صدای بلند

خندیدن

تیریک *tirîk* چراغ قه‌وه [ف] چراغ قوهتیریکانن *tirîkanin* چریکانن [ف] جیغ زدنتیریک تاک *tirîki tak* شریق شاق [ف] کنایه از کولیگریتیریکه *tirîke* چریکه [ف] جیغتیرین *tirîn* گوزین [ف] گوزیدنترین *tirîn* پاشگره وه‌ مانای فیشتر «دور ترین، نزدیک ترین»

تَپسوند تفضیلی

تَپینجه tırñce تَپن و بی هاز «ژن بخواز شیر باوی، تا کورپ
بارئ یال باوی - نه ژن بخوازی فرینجه، کورپ بارئ تَپینجه»
گوزو و بی نمود

تس tis چس، فس تَپ چس

تسانن tisanin شکانن، تَپ مامر و که له شیر تَپ جفتگیری
ماکیان و پرندگان

تس دان tis dan چسین، تسین تَپ چسیدن

تس گورگ tisgwirg چس گورگ تَپ شیر مورچه، دام شیر
مورچه

تسن tisin (۱) چسن (۲) لاناوه له تمه ل تَپ (۱) چسو (۲)
کنایه از تنبل

تسی tisî چسی، فسی تَپ چسید

تسین tisin چسین تَپ چسیدند، چسیدن

تسیه پتا tisye pêa شکانه تَپ جفتگیری پرندگان

تشت tişt چشت، چِشت تَپ چیز

تشمال tişmal (۱) توشمال، که یخودا، بنچینه تَپ و شه
مؤغولییه (۲) مووسقی ژهن تَپ (۱) کدخدا، ریشه این واژه
مغولی است (۲) نوازنده

تف tif (۱) ناودهم (۲) وشه تَپ بیزاری «تف له رۆد» تَپ (۱)
تَپ، آب دهن (۲) کلمه نفرت و بیزاری

تفاق tifaq (۱) نازووخه (۲) حال و رووژ «خودا تفاقد
بشپونن» (۳) دارای تَپ (۱) آدوقه (۲) حال و روز، وضعیت (۳)
مال و دارایی

تفانن tifanin (۱) تف کردن (۲) چشتی وه دهم فره دان تَپ
(۱) تَپ کردن (۲) خوراکی را از دهن بیرون کردن، نخوردن

تفاننهر tifaninew تَپ بیرون انداختن غذا از دهن
تفاننه دم yek tifanine demi یهک لاناوه له شه ور و
بهین کردن، پیه لآن داپشانن تَپ توطئه کردن، دست به یکی
کردن

تفت tift (۱) تام تَن (۲) کول دهرورون «تفت دلّی دامرد» تَپ
(۱) مزه تند (۲) آتش درون، بغض دل

تفت بلا tifti bifa چه پهل کردن وه زووان مناله یل تَپ نجس
کردن به زبان بچه ها

تفت تیه ل tifti tyel تام تن و تیه ل تَپ مزه ی تند و تلخ
تفتفه tiftife جوورئ نووره له جواو که سئ ک تف که ید تَپ

نوعی نفرین در جواب کسی که تف کند

تفتی tifti (۱) تهنگی، سهختی «تفتی کاره گه ته مام بویه»
(۲) تام تیه ل وتَن تَپ (۱) سهختی کار، گیر کار (۲) مزه تلخ و
تند

تفتیل tiftil تف «ل» تَپ تَپ، آب دهن

تف تیه ل tifi tyel لاناوه له خوت و بوول «تف تیه لیگیش
وه رۆت نه کردیه» تَپ کنایه از غرولند کردن و نالیدن از کسی

تفراج tifracc (۱) په سا کردن دار، هرهس کردن «ل» (۲)
سهرهنج تَپ (۱) هرس کردن شاخه ی درخت (۲) دقت نظر

تف کردن tif kirdin تف وه رق که سئ کردن تَپ
انداختن

تفگه tifge تف تَپ

تف لی کردن tif lê kirdin (۱) وه تف ته پ کردن (۲) تف
کردن تَپ (۱) خیس کردن با تَپ (۲) تَپ انداختن

تفه رِق tife rû تفته رِق تَپ رسوا، رسوا شده

تفنگ tifeng چه ک لوله دریز گوله خه، له زاراوه یل تره ک
کوردی «تفنگ» توشن تَپ تفنگ، در دیگر گویشهای کردی
«تفنگ» گویند

تفنگچی tifenğ çî (۱) خاوهن تفنگ و تیره ناز (۲)
جوورینگ نه خوه شیه (۳) مه لوه نیگه له کووزران تَپ (۱) تفنگدار
(۲) نوعی بیماری است (۳) منطقه ای در کووزران از توابع اسلام
آباد غرب

تفنگساز tifenğ saz تُو که سه ک تفنگ سازید، له
زاراوه یل تره ک کوردی «توکمه چی، شیرگره، چه کسان» توشن
تَپ تفنگ ساز، در دیگر گویشهای کردی «توکمه چی، شیرگره،
چه کسان» گویند

تفلیک tiftlik تف تَپ تَپ، آب دهن

تک tik (۱) تک دا کردن (۲) تکه، چکه (۳) ثابت «تکن تکیا»
تَپ (۱) نوک کردن شیئی (۲) چکه (۳) آبرو

تکان tikan چکان تَپ چکاندن

تکانن tikanin چکانن تَپ چکاندن

تکبال tikbal (۱) قه چیی کردن شاپه پ که مووته ر (۲) تکدهس
داین (۳) تک بال مه ل تَپ (۱) قیچی کردن شاهپر کبوتر (۲)

سیلی (۳) بخش ابتدایی بال

تکپادان tikpadan لاناوه له ته قه لا کردن تَپ نان، له
سه کزی «تهک وپو» و له فارسی «تهکاپوو» توشن تَپ

سرگین شتر گویند (۳) آنکه شکم کوچک و کشیده دارد
تلا tifa (۱) زهر (۲) ناویگه ژئانه [ف] (۱) طلا، زر (۲) نامی دخترانه
تلاپلا tifa pifa (۱) تلا و تنگه (۲) دم و زووان بازی کردن
[ف] نگا تلاویلا
تلاس tifas بنویره چلاس [ف] نگا چلاس
تلاسه tifase کاسه یگه چق چلاس «ل» [ف] نگا چلاس
تلاش tifaş (۱) له ته چوو یا کوچگ، تلاشه (۲) ته قه لا [ف] (۱) تراشه چوب یا سنگ (۲) تلاش
تلاشه tifaşe پراشه، تلاش [ف] تراشه چوب یاسنگ
تلاشه بورد tifaşe berd تیته [ف] سنگ صاف و بلند
تلافه تی tifafetî نه قه روی [ف] تلافی
تلاق tifaq له یهک جیا بون ژن و شق [ف] طلاق
تلان tilan (۱) تلانن (۲) پلانن (۳) ولاین [ف] (۱) له کرد (۲) غلت دادن (۳) مالش داد
تلانجگ tilancig جووری دامه نرائی گرتن جقه له وهرز پاییز ک له باقه درسئ کهن «تلانجگ بجهق جقه سوواره - سیت» به رته لهک له مال دیاره - ته لار و مه لار جقه بخه خووار - هشکن و مشکن قوله یلی بشکن» [ف] نوعی دام برای گرفتن جغه و خرسیره در فصل پاییز، بدین صورت که نی راز وسط ترکانده و با تکه ای از نی تراشیده شده که آنرا «سیت» می نامند و چیزی شبیه عملکرد ضامن در تفنگ را دارد بر روی درخت متصل می کنند و به نخ متصل است که به محض نشستن پرنده بر روی «تلانجگ» وزن خود پرنده باعث آزاد شدن «سیت» می شود و دو سر نی مذکور به هم آمده و پاهای پرنده را در خود نگه می دارد
تلانن tilanin (۱) بنچینه ئ تلانن (۲) پلانن (۳) تلوو کردن (۴) ولاین [ف] (۱) ریشه فعل تلانن (۲) غلتانند (۳) له کردند (۴) مالش دادند
تلاوتل tilawtil تل خواردن [ف] تلو تلو خوردن
تلاوته نگه tifa û tenge تلا و تنه تیته [ف] زیور آلات
تلاوته نگه ز tifa û tengez تلا و تنه تیته [ف] زیور آلات
تلاوته نیته tifa û tenyet تلا و تنه نگه [ف] زیور آلات
تلاویلا tifa û pifa (۱) تلا و تنه نگه (۲) دم و زووان بازی کردن [ف] (۱) زیور آلات (۲) رد گم کردن، سفسطه گری کردن
تلاویلا کردن tifa û pifakirdin دم و زووان بازی [ف]

تلاش برای معاش، درسکزی «تک و پو» و در فارسی «تکاپو» گویند
تکپاش tikpaş (۱) کرینجگ، کلینجگ (۲) په سیگ ک خوری کرینجگی نه چنن [ف] (۱) نگا کرینجگ (۲) گوسفندی که پشم دنباله اش را تراشند
تکپه تلا tikpe tifa پاره زگی [ف] نگا پاره زگی
تکتک tik tik چکچک [ف] قطره قطره
تکتکی tik tikî (۱) کوچگ نیشانه له هین تویه م حسن (۲) که شکه شان [ف] (۱) سنگ نشانه در هنگام بدر یا کود پاشی در زمین (۲) فوقانی، فوق، بالا
تکدا کردن tik da kirdin (۱) کم کم رشانن ئاو له مه شکه (۲) تیژ کردن چوو ... [ف] (۱) کم کم آب از مشک خارج کردن (۲) تیز کردن چوب وغیره
تک تکیان tiktikyan نابرق تکیان [ف] آبرو ریختن
تکدهس tik des چه پاله، زیله [ف] سیلی
تکگونی tik gwinî (۱) دهس کم گرتن شیک (۲) وه خاوه خواهه چشتن هیژدان [ف] (۱) حریف را دست کم گرفتن (۲) شل و وا رفته چیزی را بلند کردن یا گرفتن
تک له قه tik leqe له قه دان [ف] لگد زدن
تکه tike چکه [ف] تکه، چکچک آب
تکه تک tike tik تک تک [ف] قطره قطره
تکیا tikya چکیا [ف] چکید
تکیاغ tikyag تکیای [ف] چکیده شد
تکیان tikyan چکیان [ف] چکیدن
تگانن tiganin میهنی کردن «ئهسپ خوده وه تیهنن مه تگن» [ف] بیهوده دوانیدن، خسته کردن
تگر tigr ته گر [ف] تگرگ
تگری tigrî فره سرد [ف] بسیار سرد
تگری چهو tigrî çew ته گری چهو [ف] چشم آبی
تگه tige ته گه، ته یه [ف] جفت خواه شدن بز
تل til (۱) پل (۲) بنچینه ئ تلانن [ف] (۱) غلت (۲) ریشه فعل
تلانن
تل تی tiî (۱) لانه مای جووری سه ئ دهس و پا کوله (۲) شله گز پهس و ... و له سه کزی «توتلو» وه گز شوتور ئوشن (۲) زگ بوجگ [ف] (۱) نژاد نوعی سگ که دست و پای کوتاوتر دارد (۲) پشک شل و آبکی بره و بزغاله، در سکزی «تتلو» به

تله‌سان tifesan ته‌له‌سان، تله‌سه‌نگ [ف] سنگ بزرگ و

صاف

تله‌سم tifesm (۱) جادوو (۲) ديه‌که‌یگه له شاباد کُ ئال

حه‌قن [ف] (۱) طلسم (۲) روستایی بر آیین اهل حق در نزدیک

اسلام آباد

تله‌سه‌نگ tifeseng تله‌سان [ف] سنگ بزرگ و صاف

تلیا tilya (۱) گوشریا (۲) تلوو بق [ف] (۱) فشرده شد (۲) له

شد

تلیاس tilyas تلوو بویه [ف] له شده

تلیاسه‌و tilyasew تلوو بویه‌سه‌و [ف] له شده

تلیاق tilyaq شیره‌ئ خاشخاش [ف] تریاک

تلیاق‌خوهر tilyaq xwer شیره‌ی [ف] شیره‌ای

تلیاق‌کیش tilyaq kîş تلیاقی [ف] تریاقی

تلیاقی tilyaqî تلیاق کیش [ف] تریاقی

تلیاغ tilyag (۱) گوشریای (۲) تلیقیای [ف] (۱) فشرده شده

(۲) له شده

تلیاگه tilyage تلیایه [ف] له شده

تلیان tilyan (۱) گوشریان (۲) تلوو بۆن [ف] (۱) فشردن (۲)

له شدن

تلیایه tilyaê (۱) گووشریای (۲) تلیاگ [ف] (۱) فشرده شدن

(۲) له شدن

تلیت tilît (۱) نان ولیای (۲) گورد [ف] (۱) ترید (۲) مست

تلیتاو tilîttaw (۱) نان ولیای (۲) تلووه‌پ [ف] (۱) ترید (۲)

کاملا له شده

تلیره tilêre چاخ و ناپیک [ف] چاق و بد ترکیب

تلیس tilîs خوسُ تلیس، وه کولیته‌پ، له کرمانی «تلیس»

ئوشن [ف] کاملا تر و خیس، در کرمانی «تلیس» به همین

معنی است

تلیسانن tilîsanin نه‌تل ئاو بۆن [ف] کاملا خیس کردن

تلیسیا tilîsya فیسیا له ئاو [ف] کاملا خیس

تلیسیاگ tilîsyag تلیسیای [ف] کاملا خیس

تلیسیان tilîsyan فیسیای [ف] کاملا خیس

تلیسیایه tilîsyaê فیسیای [ف] کاملا خیس

تلیشکه tilîşke تافُ دهو «گ» [ف] نگا تافُ دهو

تلیفه tilîfe تلووفه «تلیفه‌ئ تیزاو تافُ ده‌روه‌نان- میل

به‌ستن چۆ ملُ مینا گه‌رده‌نان» «تورکه‌میر» [ف] نگا تلووفه

سفسطه‌گری

تَلپ tîfp تَلپه [ف] صدای افتادن جسم سنگین و نرم

تَلپه tîfpe تَلپ [ف] صدای افتادن جسم سنگین و نرم

تَلتاو tilitaw تنگُ تاو، تلگه‌تاوی [ف] عجله کردن، شتاب

داشتن

تلدان tildan تلداين [ف] غلت دادن

تلداين tildayn تلدان [ف] غلت دادن

تل زگ tilizig تله‌زگ [ف] شکم گرد و کوچک و بد ترکیب

تلف tîlf منال، زاروو [ف] نوزاد، طفل

تلقه tîfqe شلقه [ف] صدای بهم زدن مشک

تلقه‌تلق tîfqe tîfq شلقه‌شلق [ف] «تلقه»ی پیاپی

تلگه‌تاری tilgetawî تنگُ تاو، تلُ تاو [ف] عجله، شتاب

تلی tilîlî کل کیشان [ف] هلله کردن و شادمانی

تلیکی‌شان tilîlî kîşan کل کیشان [ف] هلله کردن

تلمچ tîlmîç لاناوه له بایه‌قوورهت [ف] کنایه از کوتوله

تلنگانن tîlŋanin فره وپای [ف] وراجی

تلنگن tîlŋin (۱) فره‌وپا (۲) ته‌مه‌ل [ف] (۱) وراج (۲) تنبل

تلنگینه tîlŋinê رازای فره‌وپا [ف] صفت وراج

تلوو tîfû (۱) رته بردن (۲) تلانن [ف] (۱) سکندری خوردن (۲)

له کردن

تلووخواردن tîfû xwardin ره‌ت‌بردن [ف] سکندری خوردن

تلووکردن tîfû kirdin تلووه‌پ کردن [ف] نیست و نابود

کردن

تلوفان tîfûfan خوړپا [ف] خروشید

تلوفانن tîfûfanin خوړپان [ف] خروشیدن

تلوفه tîfûfe تلیفه [ف] خروش آب

تلوفه‌کردن tîfûfe kirdin وه تَن هاتن [ف] با سرعت

آمدن

تلوه‌پ tîfûher سامان‌سا، سه‌مه‌لغه‌ن [ف] قلع و قمع، له

کردن

تلوه‌پ‌کردن tîfûher kirdin سامان‌سا کردن [ف] قلع و

قمع کردن

تله tile تۆل [ف] طالبی، گرمک

تله tîfe (۱) توتگه سه‌ئ شکاری (۲) تیه‌ت [ف] (۱) توله

شکاری (۲) سنگ بزرگ و صاف

تله‌زگ tile zig تلُ زگ [ف] شکم گرد و کوچک و بد ترکیب

پَخ کردن
تمق timiq تبوق، له تورکی وه مانائِ غوزهک پاسه [ف] سکندری در ترکی به معنای غوزک پاست
تمق کوتان timiq kwitan تَلو خواردن [ف] سکندری خوردن
تمرز timerz تمهز، تمهس [ف] انگار، تونگو
تمهز مهکه timerz meke تمهس مهکه... [ف] تو نگو که...
تمهز timez تمهس [ف] تو نگو
تمهس times تمهز، تمهس [ف] تو نگو
تمه timen پۆل ئیران [ف] تومان، واحد پول ایران زمین
تمن timê مه‌لیگه چۆ کرپنهک [ف] حشره‌ای گنه مانند
تمین timÿen چۆزمان، روومان، دیمه‌ن [ف] زیبایی، گیرایی
تن tin (۱) سفت، قایم (۲) رۆزی «وه تن هات»، له په‌هله‌وی (tond تۆند) تۆسریاس (۲) لاله، شفا و لاله «تن خودا» [ف] (۱) محکم (۲) تند، سریع، در په‌لوی (tond تند) نوشته شده (۲) با حالت لابه و تمنا درخواست کردن، تو را به...
تناف tinaf ره‌سن، گورپس [ف] طناب
تناف بازی tinaf bazî گه‌مه‌یگه [ف] طناب بازی
تنافزور tinafzûr گه‌مه‌یگه [ف] بازی طناب کشی
تن‌تین tintirîn ته‌ماکوویگ ک خفتان نه‌کریاس و فره‌تنه [ف] توتونی که اصطلاحاً «خفتان» نشده و بسیار تند مزه است
تن‌تن tin tin رۆزی [ف] سریع، تند
تن تیز tini têt (۱) تن خیزی «تن تیزه و بو» (۲) فره‌تن [ف] (۱) خشمگین شدن (۲) بسیار تند مزه
تن تیزی tini têtî تن خیزی [ف] خشم
تن تیه‌ل tini tyel تن وتیز، تفت تیه‌ل [ف] تند و تلخ
تن‌خوو tin xû تن خیز [ف] تند خو
تن‌خیز tin xêz کم تاقه‌ت، تن‌خوو [ف] تند خو، کم حوصله
تنگ tinğ تونگ، پاچ [ف] تَنگ، پارچ
تنگان tinğanin تگانن [ف] نگا تگانن
تنگ تاو tingi taw تلگه‌تاوی، هه‌له‌په‌له [ف] عجله، شتاب
تنگز tinğiz تنگس، ته‌نگز [ف] بوته‌ای کوهی و خاردار

تلیش tilîş درپان [ف] چاک شده
تلیشانن tilîşanin درپن [ف] پاره کردن پارچه
تلیش‌بردن tilîş birdin درپان [ف] چاک برداشتن
تلیشیا tilîşya تلیشیاگ [ف] پاره شده
تلیشیا tilîşyas تلیشیاپه [ف] پاره شده
تلیشیاگ tilîşyag تلیشیا [ف] چاک برداشته شده
تلیشیان tilîşyan درپان [ف] پاره شدن
تلیشیا tilîşyaê تلیشیاگ، له ئه‌وستا (tirîşûa تریش ئوا) تۆسریاس [ف] چاک برداشتن، پاره شدن، در اوستا (tirîşûa تریش‌ئوا) نوشته شده
تلیقانن tilîqanin تلانن [ف] له کردن
تلیقیا tilîqya تلیا [ف] له شد
تلیقیاس tilîqyas تلیاس [ف] له شده
تلیقیاغ tilîqyag تلیاغ [ف] له شده
تلیقیان tilîqyan تلیقیائ [ف] له شدن
تلیقیای tilîqyaê تلیای [ف] له شده
تلیلی tilîlî کل کیشان [ف] هله‌له کردن و شادمانی
تلیماره tilîmare تلیمه، پارچه‌یگ ک «تلی = زه‌په‌یگ + ماره = باریک چۆ مار» بوورنه‌ئ، له سه‌کزی «تلیم» تۆشن [ف] تکه‌ی پارچه‌ای که به درازا می‌برند، در سه‌کزی «تلیم» گویند
تلیمه tilîme (۱) تلیماره (۲) دلیمه [ف] (۱) نگا تلیماره (۲) آفت جالبزی
تم tim تمیای [ف] کوبیده شده
تما tima تما، بنچینه‌ئ ئی وشه ئه‌ره‌وییه [ف] طمع
تماته timate ته‌ماته [ف] گوجه‌فرنگی، نگا ته‌ماته
تماشا timaşa نوورپسن، تاشا [ف] تماشا، نگاکن
تماشاخانه timaşaxane جی نوورپسن، ته‌ماشاخانه [ف] تماشاخانه، نمایشگاه
تماشاکه‌ر timaşa ker ته‌ماشاکه‌ر [ف] بیننده
تماکوو timakû ته‌ماکوو، تمیه‌کوو [ف] تنباکو
تمام timam (۱) وه گشتی (۲) خلاس بۆن [ف] به کلی، تماما (۲) اتمام کار
تمان timan (۱) سمان (۲) په‌خه و کرد [ف] (۱) کوبید (۲) پهن کرد
تمانن timanin سمانن، کوتاین [ف] کوبیدن، پهن کردن،

تن‌گرتن tin girtin سفت گرتن [ف] سخت گرفتن

تنگس tingîs بنویره تنگز [ف] نگا تنگز

تنگسه tingîse تنگسه، نه‌خویشی سقان و پشت کاور و

میبه [ف] بیماری در استخوان ویژه گوسفندان

تنگسه tingêse تنگسه [ف] نگا تنگسه

تنگی tinğilî (۱) قنگلی، دیلم (۲) وه یه‌ئ هجان هلقورپان

(۲) لاناوه له فره‌خوهر و دیلم [ف] (۱) تن پرور (۲) یک نفس سر

کشیدن آب یا مایعات (۳) کنایه از پرخور و تنبل

تنه tine (۱) سفته (۲) هن تونه «یه هن تنه؟» (۳) تفته [ف]

(۱) محکم است (۲) مال توست (۳) مزه‌اش تند است

تنه‌تن tine tin وهرده وهرده کردن [ف] کنایه از رجز خوانی

تنه‌ته‌تیه‌ت tine teýwet تن‌خیز، به‌ش دویه‌م ئی وشه

ئه‌ره‌ویبه [ف] تند خو، بخش دوم این واژه «طبیعت» عربی

است

ت نه‌تیش ti neîş تهرز، تمه‌ز، تمه‌س [ف] نگا تمه‌ز

تنی tinî (۱) خوه‌دی (۲) تنیش [ف] (۱) تو هستی (۲) تو هم

تنیا tinya تنه و بق «تنیا پیا» [ف] به تندی با او برخورد

کرد

تنیان tinyan تنه و بۆن [ف] به تندی رفتار کردن

تنیش tinîş تنی [ف] تو هم

تق to ت [ف] تو، ضمیر مخاطب مفرد

تو tû به‌ر دار تو، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «تفه، تفی»

توشن [ف] توت، در دیگر گویشهای کردی «تفه، تفی» گویند

تو tû (۱) لایه «ناسه‌ئ توو له‌چگه‌گه‌ئ» (۲) سه‌خون «تایم

توو دارینگ» [ف] (۱) پیچیدن در لای چیزی (۲) فهیم و تودار

توا tuwa تین دل شکیان [ف] عطش درونی خاموش شدن

تواس tuwas (۱) ته‌له و کرد «پوله‌گه‌ئ تواس» (۲) قه‌س

کرد «تواس بچوو» [ف] (۱) طلبید، خواست (۲) قصد داشت،

می‌خواست

تواسا twasa تواسیا [ف] می‌خواست

تواسن twasin (۱) ئه‌وان ته‌له و کردن (۲) ته‌له و کردن، له

زاراوه‌یل تره‌ک کوردی و تورکه‌مه‌نی «گه‌ره‌ک» توشن [ف] (۱)

آنها خواستند (۲) خواستن، در دیگر گویشهای کردی و ترکمنی

«گِرک» گویند

توام twam (۱) قه‌س کردم (۲) ته‌له و کردم [ف] (۱) می‌خواهم

(۲) طلبیدم

توان twan (۱) ئه‌وان توان (۲) ئاز، هاز، له ئه‌وستا (tevent)

ته‌فته‌نت (توسریاس (۳) قه‌س کردن [ف] (۱) آنها طلب کردند (۲)

توان، نیرو، در اوستا (tevent تونت) نوشته شده (۳)

می‌خواهند

توانا twana (۱) توانه‌و، توانه‌وی (۲) تاویش [ف] (۱) باز

پس می‌خواهند (۲) تاب وتوان

توآو tuwaw (۱) ته‌مام (۲) تین دل (۳) پاماو دانه‌وی وارن

[ف] (۱) تمام، تماما (۲) عطش درون (۳) بارندگی باران بگونه‌ای

که بگویند زمین سیراب شد

توآو دل‌خوهر tuwaw dilî xwed وه باو دل خود [ف]

باب میل خودت

توپنه tû bizine جووری ماسیه [ف] نوعی ماهی

توپ tûp (۱) توپ بازی (۲) توپ جه‌نگی (۳) قوماش پارچه

(۴) کلافه‌ئ به‌ن، له لاتین (top) توشن (۵) به‌سته‌ئ قاقه‌ز

سیکار [ف] (۱) توپ بازی (۲) توپ جنگی (۳) واحد پارچه (۴)

گلوله نخ تابیده شده، در لاتین (top) گویند (۵) واحد بسته

کاغذ سیگار

توپال tûpal لنگ، شهل [ف] لنگ

توپان tûpan (۱) گه‌مه‌ئ مثالان (۲) لاناوه له کوشتن (۳)

مرداله و بۆن [ف] (۱) فوتبال (۲) کنایه از تا سر حد مرگ زدن

(۳) مردار شدن

توپانن tûpanin (۱) مرداله و کردن (۲) فره‌کوشتن [ف] (۱)

مردار کردن (۲) تا سرحد مرگ زدن

توپ بازی tûp bazî تووپان [ف] بازی با توپ

توپ تاپ tûpi tap دهنگ توپه‌ئ دهس [ف] صدای «

توپه» پیایی

توپ تلا tûpi tifa لاناوه له ره‌نگینی «منیده توپ تلا»

[ف] کنایه از زیبا و دل‌فریب

توپ ته‌شهر tûpi teşer هه‌ره‌شه وگوره‌شه [ف] تهدید

توپ چوو tûpçû بنویره شه‌ره‌تووپ [ف] نگا شه‌ره تووپ

توپیر tûpir (۱) چل چوودار، قورس (۲) زیز بئ ناوک [ف] (۱)

توپیر، استخوانی (۲) خشکیار مغز پر، ضد پوک

توپ غار tûp xar شه‌ره‌تووپ [ف] نگا شه‌ره‌تووپ

توپه tûpe دهنگ کوتان چوو له چشتی [ف] صدای کوبیدن

چوب بر هر چیز نرمی

توپه‌ل tûpef خرینک، خر [ف] گرد و مدور

قامکه‌توته، قلیچ، قلیچان، قلینج، قلینجک، قلینجک، قلینجک، گیشتاقلینج، کلگه‌توتله، کابلج، کابلوج، تلیابه‌ر کلیچک»
 توشن [ف] انگشت کوچک، در دیگر گویشهای کردی «په‌نجه توتته، پیت، قنجلیک، قهره‌قووج، قه‌له‌کوچک، گیشتاقلینج، گولائی، کلیچک، گیشتا قولانج، مامه لینچک، میت، بابلیچک، تلیاگچک، قامکه‌چکوله، نه‌نگوسه‌توتته‌له، قجلیک، قامکه‌توته ، قلیچ، قلیچان، قلینج، قلینجک، قلینجک، گیشتاقلینج، کلگه توتله، کابلج، کابلوج، تلیابه‌رکلیچک» گویند

توتته‌کوله tütekwiê چۆزه‌پئ دار فئ «گ» [ف] شکوفه درخت بید

توتته‌له tütefe بنووره توتته [ف] نگا توتته

توتته‌لک tütefik تۆن و ته‌وه‌س [ف] ناکجا آباد، جهنم ویران و خشک

توتته‌له‌که tütefeke سنان، بنووره کوفت [ف] نگا کوفت

توتئی tüti مه‌لیگه [ف] طوطی

توچار tocar تاجر [ف] بازرگان

توچ tüç چۆچ، شئوان [ف] افشاندن

توچان tüçan چۆچان [ف] برهم زد، افشاندن

توچانن tüçanin چۆچانن [ف] افشاندن

توچیا tüçya چۆچیا [ف] برهم خورد

توچیا‌س tüçyas چۆچیا‌س [ف] برهم خورده است

توچیاگ tüçyag چۆچیاگ [ف] برهم خورده

توچیان tüçyan چۆچیان [ف] متفرق شدند

توچیا‌ئه tüçyaê چۆچیا‌ئه [ف] برهم خورده

توخ tüx توخن، توکن [ف] پُر مُو

توخس toxS چه‌تۆن، رۆدار [ف] پرو، چموش

توخم toxm (۱) تۆیه‌م (۲) لانه‌ما (۳) گون [ف] (۱) بذر (۲) نژاد (۳) خایه

توخماته toxmate لانه‌ما [ف] نگا توخماره

توخماخ toxmax (۱) کوچگ بانین ده‌سهارکُ مشتته‌ئ ها تئ (۲) هه‌له‌کوت «ل» له سه‌کزی «توخماخ‌که‌رده» وه مانائئ تلیائئ توشن [ف] (۱) سنگ رویین آسیاب دستی که دسته‌ای چوبین دارد (۲) دسته چوبی هاونگ برای کوبیدن گندم و... در سکرزی «توخماخ‌که‌رده» به معنای له شده و کوبیده شده است

توخماره toxmare توخماته [ف] نژاد، نسل

توخماو toxmaw ئاو گون [ف] منی

توپى tüpi مرداله و بۆن حرام گوشت [ف] مردار شد

توپیا tüpya مرداله و بۆ [ف] مردار شد

توپیا‌س tüpyas مرداله و بۆیه [ف] مردار شده

توپیا‌سه tüpyase مرداله و بۆیه [ف] مردار شده

توپیاگ tüpyag توپیا [ف] مردار شد

توپیاگه tüpyage توپیا‌ئه [ف] مردار شده

توپیان tüpyan توپیین [ف] مردار شدند، مردار شدن

توپیا‌ئه tüpyaê توپیاگ [ف] مردار شده

توپین tüpin مرداله و بۆن [ف] مردار شدن

توت tüti موت، سووت [ف] سوراخ مقعد برای ماکیان

توتئر tütir کلینجگ مامر [ف] برجستگی انتهای ماکیان

توتیرمانه tütirmane تیتیرمانه، جوورئ که‌نگر باریکه کُ

خورده‌مه‌نیه [ف] نوعی کنگر باریک، کنگر جوان و تازه روئیده

توتگ tütig توله‌سه‌ئ، له سه‌کزی «توتو» سه‌گ وه زووان

مناله‌یله و له سووانی «گجووک، گجووک» و له تۆرکه‌مه‌نی

«گجووک» توشن و له له‌کی «گوجه‌ر» وه بۆچگ توشن [ف]

توله‌سگ، در سکرزی «توتو» سگ به زیان کودکان ودر دیگر

گویشهای کردی «گجووک، گجووک» و در ترکمنی «گجووک

» گویند و در گویش لکی «گوجه‌ر» بمعنی کوچک است

توتگه‌خودایله tütigexwidayle توتگه‌شوانه «ل» [ف]

نگا توتگه‌شوانه

توتگه‌شوانه tütiğesuwane توتگه‌خودایله [ف] جانوری

کرم مانند که در اصل شفیره نوعی پروانه است

توتله‌پئما tütle pema وه نه‌نازه‌ئ دۆ کلگُ که‌له و بالا

به‌رزه «ل» [ف] فاصله میان دو انگشت شست و ابهام

توتتو tütü چرپن مامر و جۆجگ [ف] کلمه‌ای برای صدا زدن و

جمع کردن ماکیان

توتوانک tütiwanik (۱) زیائ گویشتیگه له پئله ئ چه و یا

لیخه‌ووو درآید «ئهر ت عاقلئ، عه‌قُلد ها له سه‌ر - چن

توتوانک ها له ... خه‌ر» (۲) کلگه توتته‌ئ زئیاتی له ده‌س [ف]

(۱) تکه گوشت اضافی که در پلک چشم یا مقعد رشد می‌کند

(۲) انگشت بنصر اضافی

توتته tüte کلگُ توتته، کلگُ کوچله، له زاراوه‌یل تره‌کُ کوردی

«په‌نجه‌توتته، پیت، قنجلیک، قهره قووج، قه‌له‌کوچک، گیشتا

قلینج، گولائی، کلیچک، گیشتا قو لانج، مامه‌لینچک، میت،

بابلیچک، تلیا گچک، قامکه چکوله، نه‌نگوسه‌توتته‌له، قجلیک،

تۆخم خەر toxmi xer دژمینینگه [ف] فحشى است به معنای از نژاد خر

تۆخم سەگ toxmi seg دژمینینگه [ف] فحش به معنای از نسل سگ

تۆخم گەن toxmi gen دژمینینگه [ف] به معنای از نژاد پست

تۆخمه toxme تۆخماره، له ئه‌وستا (tevxme ته‌فخمه) تۆسریاس [ف] نژاد، تخمه ترکه، در اوستا (tevxme تۆخمه نوشته شده)

تۆخن tûxin تۆکن، تۆسکن [ف] پُر مو

تۆخۆل toxol کار بشیون [ف] مزاحم

تۆدار tûdar ده‌مه‌و ناو [ف] تودار، درون دار

تۆر tûr توریان، قار [ف] قهر

تۆر tûr (۱) خالس «کوردی توپوئ ئۆشى» (۲) توپو، داو (۳) خه‌لیس «عه‌جه‌و دوو تووپینگه» [ف] (۱) اصیل، رسا، گویا (۲) تور ماهیگیری و ... (۳) غلیظ

تۆر tor شوون پا «تۆپئ گرتیمه...» [ف] رد پا

تۆراخ tûrax (۱) تووراغ (۲) مه‌شکه‌ینگ ک توف که‌نه تی [ف] (۱) ماست چکیده شده و آب گیری شده (۲) مشکى که «توف» در آن نگهداری کنند

تۆراخ tûrax تووراغ [ف] نگا تۆراخ

تۆران tûran ناویگه ژئانه [ف] نامی زنانه

تۆرانن tûranin دلگیر کردن [ف] رنجاندن

تۆرائتوور tûraetûr توریان [ف] قهر و ناز کردن

تۆرت tort تورت [ف] شکنده

تۆرتتېخ turtêx خراش، کلاشین «ل» [ف] خراش

تۆرتتېخ کردن turtêx kirdin کلاشین «ل» [ف] خراشیدن

تۆرش torş ترش [ف] ترش

تۆرشى torşî ترشى [ف] ترشى

تۆرک tork ترک، نه‌ته‌وه‌ینگه [ف] نژاد تُرک

تۆرکردن tûr kirdin وه دام حسن [ف] بدام انداختن، اصطلاح دختر بازان

تۆرکردن tûr kirdin توریان [ف] قهر کردن

تۆرکه‌پان torkepan دیه‌که‌ینگه له جوانپو [ف] روستایی در جوانرود

تۆرکه‌و tûrî kew جوورئ نه‌خوه‌شیه له چه‌و «چه‌وی توور

که‌و دایه» [ف] بیماری که در چشم پدیدار می‌شود

تۆرکه‌یل torkeyl دیه‌که‌ینگه له چه‌م ئام حه‌سه‌ن له دیره

[ف] روستایی در چم امام‌حسن دیره

تۆرگ tûng (۱) به‌ر بته‌ینگه ک خوارده‌مه‌نیه، له زاراوئیل تره‌ک کوردی «تووپک، تووترک، دپی» ئۆشن (۲) لاناوه له له‌جباژ [ف] (۱) بوته تمشک، در دیگر گویشهای کردی «تووپک، تووترک، دپی» گویند (۲) کنایه از سمج و لجباز

تۆرگ torg ته‌گر «ل» [ف] تگرگ

تۆرته torimte (۱) واشه «ل» بنچینه‌ئ ئی وشه مؤغۆلیه و «تۆرمتای» ناو یه‌کی له سه‌رداره‌یل مؤغۆله (۲) هرمتیار، خوه‌شته‌وی کردن [ف] (۱) نوعی باز شکاری، ریشه این واژه مغولی است و «تورمتای» نام یک سردار مغولی است (۲) خود شیرینی کردن

تۆرته tome ترمه، جوورئ شالّه [ف] نوعی شال

تۆروداو tûr û daw ئه‌نگه‌مه [ف] مخمسه

تۆرۆسک torûsk زرنگ، ئه‌پرائ که‌مووته‌ر [ف] زرنگ، بیشتر صفتی برای کبوتر است

تۆره tore (۱) جه‌به‌ینگه ئاسنین یا چووین ک نه‌نه‌ئ بان قه‌پان ئه‌پرائ کیشمانه (۲) جوورئ کاسه‌مه‌نه [ف] (۱) جعبه‌ای فلزی یا چوبی که بر روی باسکول قرار دارد، پانل (۲) نوعی پیمانان که با آن گندم و جو پیمانان کنند

تۆره türe (۱) دهری، دهریدان (۲) گرژ هه‌لاتن [ف] (۱) دک، راندن (۲) خشم، عصبانیت

تۆره türe کیسه‌ئ ک که‌نه‌ئ سه‌ر و لاخ [ف] تویره

تۆره‌بۆن tûrê bün (۱) تووریان و چین (۲) گرژه‌و بۆن [ف] (۱) قهر کردن و رفتن (۲) خشمگین شدن

تۆره کردن türe kirdin (۱) دهری، شار وه‌ده‌ر کردن (۲) عه‌سه‌بانی کردن [ف] (۱) دک کردن، تبعید کردن، راندن (۲) خشمگین کردن

تۆره‌له‌م tore lem گه‌نم ناپه‌س [ف] گندمی که هنوز در غلاف است

تۆرپى tûrî چوارغه ئه‌پرائ رووشنای [ف] چراغ والور

تۆریا tûrya دلگیر بق [ف] قهر کرد

تۆریاس tûryas تووریایه [ف] قهر کرده است

تۆریاگ tûryag تووریای [ف] قهر کرده

تۆریان tûryan توور کردن، له سه‌کزی «توریده» ئۆشن

توسه tûse تورسه، ته مه ل [ف] تنبل
 توسه tûse ته مه ل، دیلم [ف] تنبل
 توسی tûsî گیایگه ئه پائ ده رمان قوته «گ» [ف] گیاهی
 است که برای درمان سرفه بکار می‌رود
 توش tûş (۱) دوجار بوون، روق وه روق بون (۲) تاش (۳) سه ره و
 لیژی [ف] (۱) رو به رو شدن، دچار شدن (۲) نگا تاش (۳)
 سرایشی تند
 توشال tûşal (۱) چه تون (۲) زریگ [ف] (۱) پر رو (۲) رند
 توشامی tûşamî دیه گه یگه له گاواره ک شوون له دالگ بون
 «سهی براهه» پیشه وای یارسانه [ف] روستایی در گهواره،
 زادگاه «سید براهه» پیشوای یارسان است
 توش بون tûş bün (۱) روق وه روق بون (۲) گیر که فتن «بیمه سه
 توش یه ئ ناحساویگ» [ف] (۱) رو به رو شدن (۲) گرفتار شدن
 توش تیر tûştîr توشکیر، بز دؤ سالان [ف] بز دو ساله
 توشک tûşk کییه ر یه ئ سالان [ف] بزغاله یک ساله
 توشکردن tûş kirdin پیه نه و کردن دلنگ ئه پائ وشکه و
 بون «گ» [ف] پهن کردن لباس برای خشک شدن
 توشکوته لان toşk û telan تووشی [ف] توشه راه
 توشکیر tûşkîr توش تیر «ل» [ف] نگا توش تیر
 توشمال toşmal توشمال [ف] نگا توشمال
 توشه tûşe تووشی [ف] توشه
 توشه اتن tûş hatin توش بون [ف] نگا توش بون
 توشه ق tû şeü لاناوه له لویه ت «وه تووشه ق دامه ده پشت
 « [ف] کنایه از برهنه
 توشی tûşe تووشه «زگ تووشی نیه لگرئ» له په هله وی ()
 توشک toweşk توشه شک) توشریاس [ف] توشه، آدوقه، در په لوی
 توشک toweşk) نوشته شده
 توف tûf (۱) شیراز (۲) تیه واران «کرده ئ تووف واران»
 [ف] (۱) دوق جوشیده و آبگیری شده، شیراز (۲) شدت بارندگی،
 طوفان
 توفان tûfan توف واران [ف] باران شدید
 توفه tûfe نه توفه [ف] تحفه ناقابل
 توفیان tûfyan خواهش کردن «توفیانه شیر» [ف] لبریز
 شدن
 توق tûq (۱) هین «توق جوانیده» له زارواهیل تره ک کوردی
 «توق» توشن (۲) نه خش ناو قالی (۳) دهنگ ته قه (۴) زه مینه

[ف] قهر کردن، در سکنی «توریده» گویند
 توریا tûryaê توریاگ [ف] قهر کرده
 توریا tûryaî فیپه «گ» [ف] اسهال
 توریزیان torêzyan ته ریزیان، تریزان [ف] نگا ترنجگیان
 توز tûz چوز، چوزمان [ف] خوش ترکیب، خوش اندام
 توز tûz (۱) گهرت و خاک، له سکایی «توزن» و له تورکه مه نی
 «توز» توشن (۲) زه په یگ «یه ئ تووز خووا» [ف] (۱) گرد
 و خاک، غبار، در سکایی «توزن» و در ترکمنی «توز» گویند
 (۲) اندکی
 توزان tûzan توزان، شکه س دان [ف] شکست داد
 توزانین tûzanin شکه س دان [ف] شکست دادن
 توزقال tûzqal توزقال [ف] نگا توزقال
 توزکال tûzkal توزی، که می، له زارواهیل تره ک کوردی
 «توزقال» نه ختووه که، توزولکه، توسقال، توسکال، توشک
 توشن [ف] اندکی، در دیگر گویشهای کردی «توزقال» نه ختووه که
 ، توزلکه، توسقال، توسکال، توشک» گویند
 توز کردن tûz kirdin (۱) قو کردن (۲) ته پ و تووز هه لسان
 [ف] (۱) کنایه از غوغا کردن (۲) بر انگیختن غبار
 توزلانه tûzlane توزلانی [ف] اندکی
 توزیان tûzyan شکه س خواردن [ف] شکست خوردن
 توزین tûzîn ته پ و تووزین [ف] غبار آلود
 توز tûz (۱) مه روق نازک شیر (۲) زامن ک تووای ساریژ بوو «
 زامه گه ئ تووز به ساس» له زارواهیل تره ک کوردی «توزال»،
 توژال، توژالک «توشن [ف] (۱) کاشه (۲) پوسته تازه روی
 زخم، در دیگر گویشهای کردی «توزال، توژال، توژالک»
 گویند
 توزال tûjaf توزاله، توژاله [ف] اندکی، کمی
 توزاله tûjale توژال [ف] اندکی
 توزگ tûjig توژ [ف] کاشه
 توزلانه tûjlane توژالی، توژاله یگ [ف] اندکی
 توسک tûsk موق، تیسک، له تورکه مه نی «تویسنز» وه مانائ
 بی مویه [ف] موی سر یا بدن، در ترکمنی «تویسنز» به معنی
 بی مو است
 توسکن tûskin تیسکن [ف] پر مو
 توسلی tuslî چۆسلی، په یین، ته رس «ل» [ف] پهن، مدفوع
 حیوانات

۵) شانیهت، سجایی ۶) شلخای پلخی، قال بغق [ف] ۱) هنگامه
 ۲) هر نقشی در قالی ۳) صدای ترقه ۴) زمینه، متن ۵) شان،
 مرتبه ۶) ازدحام، شلوغی
توقاله tûqale ۱) توقاوله دهس ۲) پیله ئ نخه [ف] ۱)
 تاول ۲) غلاف نخود
توقاله کردن tûqale kirdin توقوله کردن [ف] پُف کردن
 خمیر یا تاول زدن دست و پا
توقان tûqan تهرهقان [ف] منفجر کرد
توقانن tûqanin ۱) تهقانن ۲) لاناوه له پهرده درین [ف] ۱)
 ترکاندن، منفجر کردن ۲) کنایه از برداشتن بکارت
توقاله tûqawle توقاله [ف] نگا **توقاله**
توقشکانن tûq şikanin تهخته شکانن [ف] موجب کسر
 شان کسی شدن، بی احترامی کردن
توقشکیان tûq şikyan له یهک بریان، له یهک داپاچیان
 [ف] از هم گسیختن، اتحاد نداشتن
توقله tûqle توقاله [ف] نگا **توقاله**
توقله کردن tûqle kirdin توقاله کردن [ف] نگا **توقاله**
 کردن
توق نهشکیان tûq naškyan له یهک نهویریان، له یهک
 نهپاچیان [ف] از هم نگسیختن، اتحاد داشتن
توقوسووار tûq û suwar نهخش سووار له قالی یا چیچ
 [ف] نقشی در قالی یا چیچ که سوار یا اسب در آن باشد
توقیا tûqya تهقیا، تهرهکیا [ف] ترکید، منفجر شد
توقیاپیا tûqya pêa تنیا پیا [ف] به او پرخاش کرد
توقیاس tûqyas تهقیاس، تهرهکیاس [ف] ترکیده است،
 منفجر شده
توقیاگ tûqyag توقویای [ف] ترکیده شده
توقیان tûqyan تهقیان [ف] ترکیدن
توقیای tûqyaê تهقیای [ف] ترکیده
توقین tûqin تهقین [ف] ترکیدن
توک tûk پووس، تووکل، له زاراوهیل ترهک کوردی «توقل»،
 تویکل، تیکول، توکل «توشن [ف] پوست، بویژه برای درختان
 و میوهجات در دیگر گویشهای کردی «توقل، تویکل، تیکول»،
 توکل» گویند
توک tûk مو، توسک، توخ، له سکایی «توکه» و تورکی
 «توک، توپلوک» توشن [ف] مو، در سکایی «توکه» و در

ترکی «توک، توپلوک» گویند
توک tok ۱) تک، نک ۲) بلینی [ف] ۱) نوک، منقار ۲) نوک،
 ارتفاع
توکا گرتن tûka girtin تووک گرتن [ف] پوست گرفتن
توک جوو tokcû زیز بن جوو، دوییین بهش زه زمین کُ ناو
 خوهید [ف] آخرین قسمت از زمین کشاورزی و بواسطه‌ی دوری
 از سرچشمه دیر آبیاری می‌شود
توکدان tokdan تکدان، نکدان [ف] نوک زدن جوجه در تخم
 ... و
توکردن tûkirdin تاکردن، لوو کردن [ف] تا کردن
توک سۆک toki sok سوخولمه‌دان، تقیزه «گ» [ف] نگا
سوخولمه
توک کردن tûk kirdin ۱) په‌ر دراوردن جوجگ ۲) ئال
 بلوقهت بۆن [ف] ۱) پر در آوردن جوجه ۲) مو در آوردن و به
 سن بلوغ رسیدن
توک گرتن tûk girtin پووس که‌نین [ف] پوست کندن
توکل tûkif تووک [ف] نگا **توک**
توکلاش tûkifaş تووکل، تووک [ف] نگا **توک**
توکلی tûkîfî نانه‌له‌می «گ» [ف] نگا **نانه‌له‌می**
توکن tokin توکن، نچدار [ف] نوک دار، نوک تیز
توکن tûkin توخن [ف] پُر مو
توکه tûke ترۆکه [ف] نم نم
توکه‌توک tûke tûk ترۆکه ترۆک [ف] نم‌نم باریدن
توکه‌ل tûkef تووکل [ف] نگا **توکل**
توکه‌و گرتن tûkew girtin تووکا گرتن [ف] پوست گرفتن
تول tûl ۱) دارُ جووان ۲) مه‌دهت ۳) به‌شیگه له گه‌مه‌ئ پلان
 «یه‌ئ تول وه لادان» ۴) ترکه، له زاراوهیل ترهک کوردی
 «شوول، شوو» توشن [ف] ۱) نهال ۲) در طول، مدت ۳) واحد
 بازی «پلان» ۴) ترکه، در دیگر گویشهای کردی «شوول»،
 شوو» گویند
تول tof ۱) تل، له تورکه‌مه‌نی «تولا» توشن ۲) جوورئ
 تالبیه، توله [ف] ۱) نژادی از سگ شکاری، در ترکمنی «تولا
 «گویند ۲) نوعی طالبی
تول tûf کیسه‌ئ کُ دهرزی و... نه‌نه تی [ف] کیسه‌ای که
 سوزن و وسایل مربوط به دوزندگی را در آن نگه داری می‌کنند
تولوی tûlawî ۱) دیه‌که‌یگه هه‌ره‌سه‌م ۲) دیه‌که‌یگه له

سه‌یول سه‌یمره (۳) دیه‌که‌یگه‌ له‌ چه‌رداوپ (ف) (۱) روستایی در هرسم از توابع اسلام آباد غرب (۲) روستایی در سرپیل سیمره از توابع ایلام (۳) روستایی در چرداول از توابع ایلام

تۆلتهکن tül tekin مالّه‌ژیر، گلارپژان، له‌ زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «خه‌زه‌لوره» تۆشن (ف) مهر ماه، در دیگر گویشهای کردی «خه‌زه‌لوره» گویند که به معنای پوشیدن خز است

تۆلتهن tülten جوورئ کوزره له‌ گهرمه‌سیر (ف) نوعی تجیر ویژه‌ی مناطق گرمسیری

تۆلدان tülđan تۆلداین (ف) با چوب فلکه کردن

تۆلئق tülîq گول سوو «تۆلئق بیان دامه‌ ده‌یشت» (ف) بامداد ، سحرگاه

تۆلک tülîk تۆلکه‌ی، یاره‌ما (ف) نشاء، نشاء صیفیجات

تۆلمبه tofîmbe په‌مدەر (ف) تلمبه

تۆلنج tolînc تاو، مه‌ئ، ده‌س ده‌س کردن «ل» (ف) درنگ، تاخیر

تۆله tofê تۆل «ل» (ف) نوعی طالبی

تۆله tûle وه‌چگه، به‌چکه «تۆله‌مار، تۆله‌که‌و» له‌ په‌هله‌وی (torînek تۆرهنه‌ک) تۆسریاس (ف) بچه، توله، در په‌لوی (torînek تۆرنه‌ک) نوشته شده

تۆله‌ته‌ره‌ک tûle terek نوورپگه، وه‌ واته‌ئ له‌ جوانی په‌لپه‌رۆشه‌ باید (ف) نفرینی است به معنی در نوجوانی نهال تو بشکند

تۆله‌دار tûle dar تۆل (ف) نهال

تۆله‌پئ tûle rê باریکه‌پئ (ف) راه باریک

تۆله‌سه‌ئ tûle seÿ وه‌چگه‌ سه‌گ (ف) توله‌سگ

تۆله‌ش tû leş لۆیه‌ت «وه‌ توو له‌ش دامه‌ ده‌یشت» (ف) برهنه

تۆله‌شیر tûle şêr (۱) وه‌چگه‌ شیر (۲) ناویگه‌ کورانه (ف) (۱) بچه شیر (۲) نامی مردانه

تۆله‌ک tûlek تۆله‌کی (ف) نشاء صیفیجات

تۆله‌که tûleke تۆله‌کی «بیمه‌سه‌ تۆله‌که‌ئ ده‌م مه‌ردم» (ف) مسخره، لوده

تۆله‌که tûfêke (۱) تۆلویه «گ» (۲) لاناوه له‌ ئه‌رزان وای (ف) (۱) نگا تۆلویه (۲) کنایه از ارزان، در اثر فراوانی ارزان شدن

تۆله‌که‌یل tûlekeyl دیه‌که‌یگه له‌ گوواوپ (ف) نام روستایی در گواور از توابع گیلانغرب

تۆله‌کی tûlekî (۱) تۆله‌ک (۲) تۆله‌که (۳) سقان سه‌ر «ل» (ف) (۱) نشاء صیفیجات (۲) لوده، مسخره (۳) استخوان کاسه سر

تۆله‌کی‌چار tûlekîçar تۆله‌که «گ» (ف) مسخره دهن مردم شدن

تۆله‌گوچان tûle gwiçan گوچان باریک و بۆچگ (ف) عصای باریک و کوچک

تۆله‌مار tûle mar باریکه مار (ف) مار باریک

تۆله‌نه‌مام tûle nemam (۱) تۆل باریک و ره‌نگین (۲) لاناوه له‌ دۆیه‌تله‌ئ بالابه‌رز و دیمه‌ندار (ف) (۱) نهال باریک و زیبا (۲) کنایه از دخترک رعنا

تۆله‌وه‌ن tûlewen که‌له‌وه‌ن «تنگز دُروون وایم ته‌پاله - تۆله‌وه‌ن چه‌قی ئه‌وسا وه‌هاره» (ف) نگا که‌له‌وه‌ن

تۆلئ tûfê تۆلویه «ل» (ف) گیاه پنیرک

تۆلویه tûfîye تۆله‌که، تۆلئ (ف) گیاه پنیرک

تۆم tom (۱) توخم «ل» له‌ په‌هله‌وی (tum توم) و (tuhm توم) و (tuxmek توخمه‌ک) و (tuhmek توممه‌ک) له‌ ئه‌وستا (tevxme ته‌خمه) تۆسریاس (۲) ئاشاریای «ل» (ف) بذر، در په‌لوی (tum توم) و (tuhm توم) و (tuxmek توخمک) و (tuhmek توممه‌ک) و در اوستا (tevxme توخمه) نوشته شده (۲) پنهان شده

تۆم tûm کوومیان (ف) سست شدن و شرم داشتن از انجام کاری

تۆم tûm کوومیان (ف) سست شدن و شرم داشتن از انجام کاری

تۆماک tumak تیه‌ریکی «گ» (ف) نگا تیه‌ریک

تۆم‌تۆم tom tom ژاریگه «ل» (ف) زهر هلاهل

تۆمک tomik (۱) باپه‌قووره‌ت (۲) گنه‌ئ گا «ل» (ف) (۱) کوتاه و بد قواره (۲) کنه

تۆمکردن tûm kirdin کووم کردن (ف) سست شدن از انجام دادن کاری

تۆمه‌ز tomez تمه‌ز، تمه‌رز، تمه‌س (ف) نگا تمه‌ز

تۆمه‌رز tomerz تمه‌ز (ف) تو نگو

تۆمه‌رز مه‌که tomerz meke ت نه‌تۆش ک ... (ف) تو نگو که ...

تۆمه‌ره tûmere گواله، دُتای (ف) جوال

تۆمەز tomez تەمەس [ف] تو نگو

تۆمەس tomes تەمەس، تەمەز [ف] تو نگو

تۆمەك tomek دىمەك [ف] تىنبەك

تۆن ton بىنوپرە تىن [ف] نگا تىن

تۆن tün (۱) تەون (۲) دەرەك، بىنچىنەئى ئى وشە تۆنخانەئى
 ھەمامە كُ فرە گەرەمە «وہ تۆن و تەوہس» وە واتەئى ئەوہ كُ
 گەرەمائى چۆ تۆن زىوان تەوہسە (۳) تۆنخانەئى ھەمام، لە
 پەھلەوى (ton تۆن ۴) تۆسرىياس [ف] (۱) دار قالى (۲) جەنم،
 ريشە اين واژە همان گلخن گرماہە است کہ کنایە از جەنم است
 و واژە «تۆن و تەوہس» کنایە از گرمای سوزان صحراى طبىس
 است کہ بە جەنم تشبىہ شەدە (۳) گلخن گرماہە، در پەهلوى
 (ton تۆن) نوشتە شەدە

تۆناژ tonaj بىنارى سەخت [ف] سر بالابى تىند

تۆنچى tünçî ئەو كەسە كُ تۆن ھەمام رووشن كەيد [ف] تون
 تاب، آتش افروز گرماہە

تۆنخانە tün xane تۆن ھەمام [ف] گلخن گرماہە

تۆنك tünik تەون بۆچگ [ف] دار كوچك قالى يافى

تۆنك tünig تۆنك [ف] نگا تۆنك

تۆنوتەوہس tün û tewes جەھەنم، ريشەئى ئى وشە «تۆن
 = ئانە شخان ھەمام + تەوہس = زىوان تەوہس» ھ كُ وە مانائى
 جەھەنمە [ف] جەنم، ريشەئى اين واژە همان گلخن حمام +
 صحراى طبىس است کہ کنایە از جەنم است

تۆنەفا tone va واچ تىن «ل» [ف] تىند باد

تۆہ tuwe لووف كۆيە [ف] دھانە تىنگە

تۆہرۈويە tuwe rûwîle دىكەيگە لە شيان [ف] روستاى
 در شيان در نزديكى اسلام آباد غرب

تۆہسيا twesya تەتسا، تەيسا [ف] ايكاش، كاشكى

تۆہوشكە tuwewişke (۱) دىكەيگە لە كۆيەشت (۲)
 تووہيگە لە ئەمىرئاراگ سەر وە شابادە [ف] (۱) روستاى در
 كۆھدشت (۲) درەئى در روستاى امير آباد از توابع اسلام آباد
 غرب

تۆہۈنس tuwenis (۱) تەوہنس (۲) تەوہنس [ف] (۱) تفریح
 كردن، گردش (۲) توانستن

تۆہلگرتن tû helgirtin پىيە كردن بيمارى [ف] طولانى
 شدن بيمارى

تۆيسە toêse تەمەل [ف] تىنيل

تۆيسە toêsey تەمەلى [ف] تىنبلى

تۆيەخوەرگ tüyexwerig جوورئى سىيەكەرگە [ف] نوعى
 سار توت خوار

تۆيەسۆيەرگ tüyesüyerig (۱) دىكەيگە لە ھەمەيل (۲)
 دىكەيگە لە بيوەنيژ [ف] (۱) روستاى در بخش حميل (۲)
 روستاى در بيونيج

تۆيەم tüyem تۆم [ف] بذر، نگا تۆم

تۆيەمپاش tüyem paş بەزر پاش [ف] بذر پاش

تۆيەمپاشين tüyem paşîn بەزر خسن [ف] بذر پاشى

تۆيەن tүйen تۆوان، ئاز [ف] توان

تۆيەنس tүйenis تۆيەنست [ف] مى توانست

تۆيەنستن tүйenistin تۆيەنسن [ف] توانستن

تۆيەنسن tүйenisin (۱) تۆيەنستن (۲) ئەوان تۆيەنسن [ف]
 (۱) توانستن (۲) توانستند

تەباخ tebox ئاشپەز، بىنچىنەئى ئەرەوييە [ف] آشپز

تەباشير tebaşîr مەزئانى ھاتن شەوہكى، لە زاراوہيل ترەك
 كوردى «تەبەشير» ئۆشن [ف] مژدەئى آمدن سپيدە، در ديگر
 گويشەئى كوردى «تەبەشير» گويند

تەبغە tebxe تەبەق، نەخوہشى سَم گا «ل» [ف] بيمارى
 کہ در آن سم گاوان ترک خورده و باعث عفونت مى شود

تەبەق tebeq (۱) سەوہت (۲) تەبغە [ف] (۱) سبد كوچك (۲)
 نگا تەبغە

تەبەقە tebeqe تەبغە، تەبەق [ف] نگا تەبغە

تەبەليە tebelye داوُن، جوورئى كەمەربەنە كُ وە پى لە دار
 خۆرما چنە بان [ف] نوعى كمريند اليافى كه با آن از نخل بالا
 مى روند

تەبيات tebyat تەيۆەت، بىنچىنەئى ئى وشە ئەرەوييە [ف]
 طبيعت، خو، ريشە اين واژە عربى است

تەپ tep (۱) خپ، خپنك (۲) كوو بۆن مۆ سەر (۳) ئاساش
 «تەپ لە لى شىويا» (۴) كوو، كوومە «يەئ تەپ ھور» [ف]
 (۱) گرد، تپەئى (۲) ژوليدن موى سر (۳) آرامش (۴) تودە

تەپالە tepalê سەپگ، تەپگ، لە زاراوہيل ترەك كوردى
 «ريخ، شياكە، رەم، سنيز، سەرين» ئۆشن [ف] تاپالە، در
 ديگر گويشەئى كوردى «ريخ، شياكە، رەم، سنيز، سەرين»
 گويند

تەپان tepan (۱) پاشگەرە وە مانائى ئاخن (۲) ئەق تەپان (۳)

در روانسر
ته پسه نه tepesene ته قه لای بیوه لیفته کردن [ف] تلاش
 بیوده در کاری، تلاش مذبوحانه، مذبوحانه تغلا کردن
ته پسه نه کردن tepesenekirdin ته پسه نه بیوه لیفته
 [ف] تلاش بیوده
ته پسه وز tepe sewz دیه که یگه له ناوده روهن [ف] نام
 روستایی در ناودرون
ته پسه زیمه tepe ézîme دیه که یگه له قلاشاین [ف] نام
 روستایی در قلعه شاهین از توابع سرپل ذهاب
ته پسه گوله tepe gwîle دیه که یگه له گاواره [ف] روستایی در
 گهواره ی گوران
ته پسه تپ tepeltep توناژ [ف] سر بالایی تیز
ته پسه لری tepe lerî دیه که یگه له رهوانسه ر [ف] روستایی در
 روانسر
ته پسه ک tepek جوورئ چیخه [ف] نوعی چیخ در سیاه چادر
 که از چیخ های معمولی کمی کلفت تر است
ته پسه کوو tepekû (۱) پره پ خوراوا (۲) ته قه لا کردن [ف] (۱)
 هنگامی غروب (۲) کوشش و تغلا
ته پسه گینور tepe gînû دیه که یگه له پشت دهرهون [ف]
 روستایی در پشت درون
ته پسه لولان tepelûlan گه رده گوجان «گ» [ف] باد و گرد و
 خاک
ته پسه هیران tepe hirân بنوره ته پله تووزان [ف] نگا ته پله
تووزان
ته پسه هوزان tepe hûran بنوره ته پله تووزان «ل» [ف] نگا
ته پله تووزان
ته پسه ور tepewr ته پ دؤد و به ورگ [ف] دود غلیظ همراه با
 خاکستر
ته پیا tepya ناخنیا [ف] آگنده شد
ته پیاس tepyas ناخنیاس [ف] آگنده شده است
ته پیایگ tepyag ناخنیایگ [ف] آگنده
ته پیان (۱) tepyan (۲) ناخنیان (۲) نیشتن مامره کر له بان خا
 [ف] (۱) آگندن (۲) نشستن مرغ کُرچ بر روی تخم
ته پیای tepyaê ناخنیای [ف] آگنده شده
ته پین tepîn ته پیان [ف] نگا ته پیان
ته ت tet ته ت [ف] نگا ته ت

دیه که یگه له جووانرو [ف] (۱) پسوند به معنای تپاننده، آگنده
 (۲) او تپاند، آگنده کرد (۳) روستایی در جووانرود
ته پانن tepanin ناخنین [ف] آگندن
ته پانی tepanî دیه که یگه له سه ریپه ل [ف] روستایی در سر
 پُل ذهاب
ته پاو tepaw ته پیا [ف] آگنده
ته پر tepr چیای قوت و رقت له به رزی کویه [ف] تپه ی روی
 قله ی کوه که معمولاً خشک و بدون گیاه است
ته پ تل tepi tîl هلس و برم [ف] افتان و خیزان
ته پ تووز tepi tûz گه رت خاک [ف] گرد و غبار
ته پته پ teptep دهنگ ته پ تاپ [ف] تاپ تاپ
ته پته پی teptepî جوورئ نان تیریه [ف] نوعی گرده نان
ته پ ریپ tepi rîp (۱) سهره دهرد (۲) ته قه لای بی وه لیفته
 [ف] (۱) درد سر (۲) کوشش بی فایده
ته پ سر tepi sir زهق ته پ و سر [ف] زمین خیس و لیز
ته پیگ tepig ته پاله، سه پیگ [ف] نگا ته پاله
ته پیگه tepige ته پیگ [ف] نگا ته پاله
ته پل tepî دیوئل [ف] طبل
ته پلاو teplaw تابلو [ف] تابلو
ته پلژن tepîjen دیوئل کوت [ف] طبال
ته پلک tepîk دیوئل بوجگ [ف] طبل کوچک
ته پله تووزان tepîe tûzan ته پ تووز [ف] گرد و خاک
ته پله تووزی tepîe tûzî ته پله تووزان [ف] گرد و غبار
ته پله دق tepîe dû ته پسه ور [ف] دود غلیظ
ته پله سینه tepîe sîne پیه نای سینه، لاناوه له نیشان دان
 ناراحتی «دیا له ته پله سینه نه رای» [ف] پهنای سینه که در
 مراسمات سوگواری بر آن می کوبند، کنایه از اظهار ناراحتی
 کردن
ته پله گه ون tepîegewn ناخ گه وهن [ف] نوعی گون برگ
 پهن
ته پ نم tepinim هه وای نمدار [ف] هوای بارانی و مه آلود
ته په tepe چیای [ف] تپه
ته په ته پ tepe tep ته پته پ [ف] لنگان لنگان حرکت کردن
ته په چوچو tepe çûçû گه رده گوجان «ل» [ف] گرد و غبار
ته په رپه teperêpe گه مه یگه منالانه [ف] بازی کودکانه
ته په زرد tepe zerd دیه که یگه له رهوانسه ر [ف] روستایی

ته تاله tetale (۱) چوو پیه نینگه که فئیده بان سون (۲) تاته ریخ
 [ف] (۱) چوب پهنی که روی سر ستون سیاه چادر قرار می‌گیرد
 (۲) سنگ صاف و نازکی که روی آب پرتاب کنند و چند بار روی
 آن ملق زند

ته تانن tetanin وه خوئی ره سین «فره وه خود ته تیه‌ید»
 [ف] به خود رسیدن

ته تبا tetiba ته تهبوو [ل] [ف] نگا ته تهبوو

ته تره tetre زتره دان [ف] حالت راه رفتن کبک در هنگام فرار
 کردن

ته تگ tetig (۱) تیه تگ (۲) ته تگه [ف] لمه، قسمت باسن (۲)
 اسباب بازی در زبان کودکان

ته تگه tetge اسباب بازی در زبان کودکان

ته تگه و یلکان tetge weylkan وه یلکانی کُ وه خوئی یا
 خوئی دُرس که ن، له زاروا هیل تره کُ کوردی «ته ته» توشن
 [ف] عروسکی که بچه‌ها با خمیر یا گل درست می‌کنند

ته تله tetfe په سا کردن خلیه [ف] پاک کردن غلات

ته تله کردن tetfe kirdin په سا کردن [ف] پاک کردن غلات
ته تولک tetulik ته تاله «گ» [ف] نگا ته تاله

ته تومه tetume شه و چهره [ف] شب چره

ته توهن tetwen به رده لانی کُ له سه ریه ئ رزار بوو «ته تینگه
 و ته توه نینگه چووار کاو و وه ره نینگه» [ف] سنگلاخی، قطعه
 زمینی که سنگهای بزرگ و رگه‌ای دارد

ته ته tete (۱) ته تگه، وه یلکان (۲) خاس، دلخواز «ئیمه تخره،
 ئه وان ته ته» (۳) ترپ، کار سه رسه ری [ف] (۱) اسباب بازی،
 عروسک (۲) خوب، مورد پسند (۳) سرسری کار کردن، ماسمالی
 کردن

ته ته بوو tetebû (۱) ئه ندیش، فه ن (۲) ستر که سئ زانسن،
 ئه ره وییه [ف] (۱) تدبیر، حيله (۲) راز کسی را دانستن

ته ته بوو کردن tetebû kirdin بنویره ته ته بوو [ف] نگا
ته ته بوو

ته ته ر teter (۱) چاپار، ترپه و «سواری هاتیته له تنگ ته ته ر
 - چل گوله ها پی هر چلی خه ته ر» (۲) ولات، نیشتمان «شا
 شاریار بو، ته ته ر ویران بو» [ف] (۱) پیک تندرو، قاصد (۲)
 وطن، سرزمین

ته ته ری teterî نه ترس، چالاک [ف] بیباک

ته ته کردن tete kirdin سه رسه ری کار کردن [ف] ماسمالی

کردن

ته ته له مقران tetefemüren توتگه شوانه، ته ته له میران «گ»
 «، له زاروا هیل تره کُ کوردی «ته ته له میران» توشن [ف] نگا
توتگه شوانه

ته تیان tetyan (۱) ته قیان (۲) سازیان (۳) ته تانن (۴) په پَیدا
 کردن «ل» [ف] (۱) برخوردار کردن، ملاقات (۲) سازگاری (۳) نگا
ته تانن (۴) پیدا کردن

ته تیره وه tecrewe (۱) کار نازمووده (۲) دوتجله، دوله
 «ره نگی ریشد بگری ته تیره وهی که س وه پیتا نه و» [ف] (۱)

تجربه (۲) دور باد از... نگا دوتجله

ته تگا tecga (۱) ته جیا، ته ژگا «وچاخ کوور خاستره له
 ته جگای سیبه گن» (۲) کوانی، ته شگا [ف] (۱) چووب تر و
 نسوز (۲) اجاق، اجاق نان پزی

ته تهر tecer (۱) کیسه یگ ک تورواخ که نه تی (۲) دؤ دیه که له
 شباد، ته جهر ئه کبه ر و ته جهر که ره م په ناوای [ف] (۱) خیکی
 که «تورواخ» در آن نگهداری کنند (۲) دو روستا در اسلام آباد
 غرب با نامهای «ته جهر ئه کبه ر و ته جهر که ره م په ناوای»

ته جیا tecêa ته جگا، ته ژگا [ف] نگا ته جگا

ته جیر tecîr ته جیل «ل» [ف] نگا ته جیل

ته جیل tecîl (۱) ته جیر، په چه ئ باقی، له زاروا هیل تره کُ
 کوردی «تامان، چه پهر» و له سه کزی «ته جیر» توشن (۲)
 په رچین باخ (۳) نه رده ئ دور که لکان [ف] (۱) پرچینی از نی
 برای بره‌ها، دردیگر گویشهای کردی «تامان، چه پهر» و در
 سه کزی «تجیر» گویند (۲) پرچین دور باغ (۳) نرده‌ی محافظ
 تراس و بالکن

ته تخت text (۱) هامار (۲) ره ختاو (۳) جی نیشتن پاتشا، له
 په هله وی (text ته تخت) توسریاس (۴) بی چل و چه فتی (۵)
 زهمینه «گول و ته تخت» (۶) که مووته ری کُ په پهلئ درانیته و
 تیآر په پینه «بالئ ته خته» [ف] (۱) هموار (۲) تختخواب (۳)
 تخت پادشاه، در پهلوی (text تخت) نوشته شده (۴) راست و
 بدون کجی (۵) زمینه و کادر (۶) کبوتری که پرهایش در آمده و
 آماده پرواز است

ته ختان textan (۱) ته ختلانی (۲) دیه که یگه له ئیلام [ف] (۱)

زمین هموار (۲) روستایی در زرین‌آباد ایلام

ته ختانی textanî ته ختلانی [ف] زمین هموار

ته ختایی textanyî ته ختلانی [ف] زمین هموار

تهخت بۆن text bün (۱) هامار بۆن (۲) بی ئه نیش بۆن «
 ختالد تهخت بوو» (۳) که مووته ریگ ک خئی داسه مه کان نوو
 [ف] (۱) هموار شدن (۲) راحت شدن، بی دغدغه (۳) کبوتر جلد
 تهخت سینه texti sîne پیه نای سینه [ف] په نای سینه،
 تختی سینه
 تهخت شیرین texti şîrîn دپه که یگه له چه مچمال [ف] نام
 روستایی در چمچمال صحنه
 تهخت کردن text kirdin (۱) بنووپه تهخت بۆن (۲)
 که مووته ریگ وه جائ نوو هووکاره کردن [ف] (۱) نگا تهخت
 بۆن (۲) کبوتری را به جای جدید انس دادن
 تهختلانی textifânî تهختانی [ف] زمین هموار
 تهخت ناوشان texti nawşan ناوشان [ف] په نای مابین
 کتفها
 تهخته texte (۱) وه ناو جی که فتن له نه خواهشی (۲) پارچه ئ
 دهوار و قالی و ... (۳) لاتراشه ئ پیه له چوو (۴) به سریائ
 «دهر دکانه گه ئ تهخته کریاس» (۵) گه مه ئ تهخته نرد [ف]
 (۱) بستری شدن در اثر بیماری (۲) واحد شمارش سیاه چادر و
 قالی و ... (۳) تخته چوب (۴) بسته شده (۵) بازی تخته نرد
 تهخته بۆن texte bün (۱) له ناو جی که فتن له نه خواهشی (۲)
 به سیان [ف] (۱) در بستر افتادن در اثر بیماری (۲) بسته شدن
 تهخته بن texteben (۱) تهخت خاو (۲) نرده [ف] (۱)
 تختخواب چوبی، کت (۲) نرده چوبی
 تهخته شانن texte şikanin سه رسووی کردن [ف] کنایه
 از سبک شمردن بزرگان در جمع
 تهخته شمشال texte şimşal به شینگه له سییه مال [ف]
 قسمتی از سیاه چادر
 تهخته قاپور texte qapû وه زوور دامه زرانن و جیگیر کردن
 [ف] اسکان اجباری، سکنی گزیدن اجباری
 تهخته کردن texte kirdin (۱) پیه کردن بیماری و له ناو
 جی خسن (۲) به سریان [ف] (۱) بیماری که بیمار را بستری کند
 (۲) بسته شدن
 تهخته کالو texte kifaw بنووپه تهخته بۆن [ف] نگا تهخته
 بۆن
 تهخته کلاش texte kifaş کۆیه یگه له کوونانی [ف] کومی
 در کوونانی کوهشت
 تهخته کوله texte kwife کۆیه یگه له کوونانی [ف] کومی

در کوونانی از توابع کوهشت
 تهخته کورو textekû (۱) وه تهخته کوونایل پوشانن (۲) لاناوه
 له به سریان «دهریان تهخته کورو کردن» [ف] (۱) با تخته منفذی
 را گرفتن (۲) کنایه از بستن مکانی
 تهخته نرد texte nerd گه مه یگه، نرد [ف] بازی تخته نرد
 تهختی textî تهختانی، هاماری [ف] همواری
 تهخسیر textsêr تاوان، ئه ره وییه [ف] تقصیر، عربی است
 تهخسیر بار textsêr bar تاوانبار [ف] مقصر
 تهخشه texşe جوورئ بازه «قوووقوو سیاده یل تهخشه نازانه
 - ته مه نای مانیشت سه ئر بازانه» [ف] هما، باز
 تهخشه باز texşe baz تهخشه، باز [ف] نوعی باز
 تهخؤل texol (۱) فره خوره (۲) دیلم [ف] (۱) پُر خور (۲) تنبل
 و بی نیرو
 تهخول texwil بنووپه تهرخول [ف] نگا تهرخول
 تهخون texwin تهخؤل، دیلم [ف] تنبل
 تهر ter په تیمانه [ف] نوعی پیمانه
 تهر ter (۱) خۆس، فیسای، له په هله وی (ter ته) تۆسریاس
 (۲) زانا، تهوانا «ته پزوان، ته پفام» [ف] (۱) خیس، در په لوی
 (ter تر) نوشته شده (۲) پیشوند دانایی
 تهرآ tera (۱) ترا (۲) دویای «تاکه» وه مانای ته فراو توناوه
 «تاکه تهرآ» [ف] (۱) نگا ترا (۲) پس از «تاکه» به معنی متفرق
 است
 تهرآ بۆن tera bün ته رافیده بۆن [ف] متفرق گشتن
 تهراش teraş بنووپه تراش [ف] نگا تراش و ترکیباتش
 تهراف terâf زایر، تاسکه [ف] قسمت شرمگاهی بدن
 تهرافیده terafîde ترافیده [ف] نگا ترافیده
 تهرآل terâl (۱) ته مه لی «ئمسال وه تهرآل ته پ پوشی برده
 سه» (۲) هه مۆشه سه ونز «تنگز دروزن وایم تهرآله -
 تۆله وهن چه قی ئه وسا وه هاره» [ف] (۱) تنبل (۲) همیشه سبز
 تهرآن terân گه مه یگه [ف] بازی است
 تهرآو terâw ته رخینه یگ ک له ناو دوو فیسایس و
 خوارده مه نیه [ف] ترخینه ای که در دوغ خوابانیده شده و بجای
 غذا می خورند
 تهرپون ter' bün (۱) خۆس بۆن (۲) گرژ هه لاتن [ف] (۱) خیس
 شدن (۲) خشمگین شدن
 تهرپووش terpûş ئیگول [ف] شیک پوش

زمنسان کہ نہی ٹاش [ف] گندم پرک شده و خورد شده کہ در دوغ می‌خوابانند و پس از خشک شدن برای زمستان بعنوان سوپ از آن استفاده می‌کنند

تہردہس terdes کارامہ [ف] کارآمد، توانا

تہرز terz (۱) دیمہ‌ندار «خوہش تہرز» (۲) رہسم و رسوم «کول کارئ تہرز، شادی شیوہن فہرزہ» (۳) مہقام ہوورہ و موور و موسیقی حہقانی [ف] (۱) زیبا و دلپسند (۲) رسم، روش (۲) مقام موسیقی

تہرز مہجنوونی terzi mecnûni بہزمینگہ لہ ہوورہ [ف] یکی از مقامہای ہورہ

تہپزنووان ter zuwan قسیہ بکہر، قسہزان [ف] سخنور، سخن دان

تہپزنووان نوس ter zuwan nûs نئو کہ سہ ک قسہئ تہنز نوسئ [ف] طنز نویس

تہپزنووانی ter zuwanî قسیہ خوہش بکہر، کویہ نہ مہ تہل [ف] طنز، طنز پرداز

تہرزہ terze (۱) تہگرہ ژیلہ (۲) خوہسہ، ٹانگوو «گ» [ف] (۱) نگرگ ریز (۲) شبنم

تہرس ters لاس، پہین [ف] پهن، مدفوع گاو

تہرسہ قول terseqwil قہرسہ قول [ف] مدفوع الاغ

تہرف terf (۱) تہرک، قہشہنگ (۲) تہرافیدہ (۳) مائ دہم «بزان تہرف دہمئ چؤنہ» [ف] (۱) زیبا، قشنگ (۲) متفرق، پراکنده (۳) سبک و سنگین کردن، سنجش گفتار، نحوہی بیان **تہرفام** ter fam نئوزہل [ف] خوش درک، فہمیدہ

تہرف تون terfi tûn تہرافیدہ، لہ بیکہ پاچبائ [ف] متفرق ، پراکنده

تہرف دہم terfi dem (۱) مائ دہم (۲) دیدمہن، دیمہن [ف] (۱) سنجش گفتار کردن (۲) زیبایی، قشنگی

تہرقووت terqût جوورئ نوورہ [ف] نوعی نفرین

تہرک terk (۱) پیشتگہئ ہەر چشتئ (۲) رہنگین «گ» (۳) لہ کارینگ دہس کیشان [ف] (۱) قسمت عقبی زین (۲) زیبا، رعنا (۳) انجام ندادن کاری

تہرکال ter kaf تہرہکال، کشت وکال ٹاوی [ف] محصول آبی **تہرکان** terkan بنوورہ کویہت [ف] نگا کویہت

تہرکانی terkanî جوورئ چیخ نازکہ [ف] نوعی چیت نازک **تہپرکردن** ter kirdin خوہس کردن [ف] خیس کردن

تہرت tert (۱) خہرمان کوتیائ و پپہنا کریائ ک ہیمان شہن نہتیہ، لہ نئوستا (fresterte فرہس تہرتہ) و (siterte سترتہ) و مانایل «شٹیویائ و دہسہ نہکریائ و پپہنہ و کریائ لہ رق زہؤ» نوسریاس (۲) وہ رزار بیک، سہفتہ کریائ [ف] (۱) خرمن کوبیدہ شدہ و پهن شدہ و بوکاری نشدہ، در اوستا (fresterte فرس ترتہ) و (siterte سترتہ) بہ معانی - گسترده و دستہبندی نشدہ پهن شدہ روی زمین نوشتہ شدہ (۲) بہ ترتیب، ترتیب قرار گرفتن

تہرپتا وشک ter ta wişk جوورئ تیر پشکہ ک وہ سان نئہجامئ دہن [ف] نوعی قرعہ کشی با سنگ کہ یک طرف آنرا تر کردہ و بہ هوا می‌اندازند

تہرچگ tercig تہرچگ، تازہ [ف] سبزہ و شاداب، تر و تازہ برای صیغیجات

تہرجمان terciman (۱) دیلمانج، دیلماج، تہرزہبان، لہ پہلہوی (tergeman تہرگہمان) نوسریاس، لہ زاراوہیل تہرک کوردی «وہرگئپ، پاچفہکہر، پاچفہ کہر» نؤشن (۲) دووائ ک نئہرائ واز بؤن زاوا خوہنن (۳) جوورئ دوواس ک چہن گلہ دویہت کہ تہ ژیز بہ تیہینگہ و ٹیکہ سہید تی و دووائ خوہنی تا تہلہسم کار واز بکہئ یا ناو نیشان بیسہر و شوون بہیدہ دہس [ف] (۱) مترجم، در پهلوی (tergeman ترگمان) نوشتہ شدہ، دردبگر گویشہای کردی «وہرگئپ، پاچفہکہر، پاچفہکہر «گویند (۲) وردی کہ برای داماد درشب زفاف خوانند تا توانایی زفاف داشتہ باشد (۳) وردی کہ توسط حسابگر و با حضور چند نفر کہ معمولاً دختر ہستند و در زیر چادر سیامی قرار می‌گیرند خوانندہ می‌شود تا نشانی از گمشدہ یا خواستہ شخص ترجمان خواہ بدهند

تہرجہمہ terceme دیلمانج [ف] برگردان، ترجمہ

تہرچگ terçig تہرچگ [ف] نگا تہرچگ

تہرخ terx تہرخوورہ تہرک [ف] نگا تہرک

تہرخول terxwil تہرخون [ف] نگا تہرخون

تہرخون terxwin (۱) گیائ تہخوون ک خوراکیہ (۲) تیکہ چوئ ک وہ خړہو تاشیایہ ک منالہیل وہ پئ گہمہ کہن [ف] (۱) گیاه ترخون (۲) تکه چوبی که مدور است ونخی به دور آن می‌پیچند و با کشیدن نخ تکه‌چوب می‌چرخد و بچہا با آن بازی می‌کنند

تہرخینہ terxêne گہنم پہ تلہ و دوو پلتووکہئ کہن و نئہرائ

تهرکه (1) terke (2) له ته باقه (3) پښتنگه (4) لاناوه له باریک (5) ترکه (6) قسمت عقبی زین (7) کنایه از باریک

تهرکه بان terkeban بنووپه تهرکه بانان (8) نگا تهرکه بانان

تهرکه بانان terkebanan هاماری، تهرکه بان «ترنگه ئی تهره میوو له تهرکه بانان - یا جهنگ شیره یا سپای خانان» (9)

بلندی قله کوه که هموار است

تهرکه سووار terkesuwar کارامه له سوواری (10) چابک سووار

تهرکه ش terkeş له تیرپرس، له دوده س «وههار هاته وه وه شهرت خواه شم بوو - سه ونزه ئی قه د باریک وه تهرکه شم بوو» (11) دم دست، در دسترس

تهرکه وهیس terkeweys دیه که یگه له قلاشین (12) روستایی در قلعه شاهین از توابع سرپل ذهاب

تهرکی terkî ناویگه ژنانه، له تهرک وه مانای ره‌نگین گریاس (13) نامی زنانه که از واژه «تهرک» به معنی زیبا و رعنا گرفته شده

تهرکیوهن terkîwen پاشکوهه (14) نگا پاشکوهه

تهرگ terîg چیلگ (15) شاخه‌های درخت بلوط که برای سوخت زمستانی بکار برده می‌شود

تهرلان terlan (16) واشه ئی تیژیال، بنچینه ئی وشه تهرکیه (17) لاناوه له ره‌نگین و دلپه‌سه‌ن (18) تیز پرواز، ریشه این واژه ترکی است (19) کنایه از زیبایی دلفریب

تهرم term (20) ته‌پواله (21) جنازه (22) لاناوه له ديلم (23) تابوت (24) جنازه (25) کنایه از آدم تن لش، تن پرور

تهرماس termas سبیه «ل»، «ژیرد نه ئی بوو، باند نه ئی بوو - بهرگد تهرماس بوو، ژ مال و ژ دنیا هه ژند خاس بوو» (26) سیاه

تهرمکخورما termik xorma خورمائی پوچی (27) خرمایی که در لیف خورما بسته بندی شده

تهرن tern پن، که له مه «تهرنی به مه پیدنه و سه‌ری ناپه‌یدا» (28) تنبیه عبرت آمیز

تهرنه terne چه‌وه‌نورپی «ل» چشم براهی، انتظار

تهرنه‌تن ter neün لیخن نه‌تن، گرژ نه‌لاتن (29) خشمگین نشدن

ته‌پواله terwafe چوارچووه ئی تهرم (30) چهارچوبی که به عنوان تابوت بکار می‌رود

ته‌پوتازه ter û taze ترک و نوو (31) تر و تازه

ته‌پوتلیک ter û tilik فیسیای، فره ته‌پ (32) کاملا خیس

ته‌پوشک terî wişk ته‌پ تا وشک (33) نگا ته‌پتا وشک

ته‌روگی terwigî گیایگه چو جاروو (34) گیاهی شبیه جارو

ته‌ره tere ته‌ر (35) نوعی پیمانہ

ته‌ره terê (36) که‌وه‌ر (37) خو‌سه (38) میوه‌ئ بووسان (39) شوونینگه له دیوه‌خان ک شوون خزمه‌تکاره‌یله (40) گیاه تره (41) خیس است (42) میوه جالیزی (43) قسمتی از مهمانسرای خان که محل خدمتکاران است

ته‌ره‌بار terêbar بار میوه‌ئ بووسان (44) تره‌بار

ته‌ره‌پیاز terê pyaz پیازچه (45) پیازچه

ته‌ره‌توشی terê tûşî (46) وه تفاق خواهش سه‌ر کردن (47) هه‌وائ ته‌ره‌زن، ته‌ره‌توشی (48) با آسودگی روزگار بسر بردن (49) هوای نمناک و بارانی

ته‌ره‌توشی terêtişî هه‌وائ ته‌ره‌زن (50) هوای نمناک و بارانی

ته‌ره‌تیزه terêtîze کوزله (51) ترتیزک آبی

ته‌ره‌خشه terexşe تهره‌شقه، سه‌رما (52) سرما

ته‌ره‌خون terexwin پرتیان چه و چرک پر بون (53) تراخما ، عفونت چشم

ته‌ره‌زا terêza نووزگه، نازهلئ ک یه‌کم زا و زئ بکه‌ئ، له سه‌کزی «ته‌رزا» توشن (54) حیوانی که اولین زایمانش باشد، در سگزی «ترزا» گویند

ته‌ره‌زن terêzen (55) ته‌ره‌زا (56) هه‌وائ وارانئ ک زه‌ق بقیسنئ (57) نگا ته‌ره‌زا (58) هوای بارانی که در آن زمین کاملاً خیس شده

ته‌ره‌زیان tereziyan ترنجگیان (59) نگا تروزیان

ته‌ره‌س teres (60) گه‌ن، چه‌په‌ل، نه‌پای سه‌ئ (61) دژمینینگه «ته‌ره‌س باوگ» (62) پست و رذل، صفتی برای سگ (63) دشنامی است

ته‌ره‌سال terê saf سال پر واران (64) سال پر باران

ته‌ره‌سلیمانہ terê silêmane گیایگه (65) گیاهی است خوراکی

ته‌ره‌شقه tereşqe سایه‌قه (66) الماسه هوا، پژ

ته‌ره‌مشک terî hişk ته‌پ وشک (67) نگا ته‌پتا وشک

ته‌ره‌قه tereqe ته‌قه‌مه‌نی (68) ترقه

تہرفلوا terêfwa **حہلوا** «ل» [ف] حلوا
تہرفی terîf **زیز و شکی** [ف] تری، خیسی
تہرفخ terîx **تہریق** «ل» [ف] شرمندگی، حیا، خجالتی
تہرفیق terîq **خجالہ تی، شہرمہ نده گی، تہرفیقی** [ف] شرمندگی ، خجالتی
تہرفیقی بردن terîqî birdin **خجالہ تی کیشان، شہرمہ نده گی**
 [ف] شرمندہ شدن، خجالتی کشیدن
تہرفیقی کیشان terîqî kîşan **شہرمہ نده گی** [ف] شرمندگی کشیدن، خجالتی کشیدن
تہرفیک terîk **تہرفیک** «ل» [ف] تاریک
تہرفیہ terye **دز، چہ تہ، ئہروپیہ** [ف] دزد، عربی است
تہز tez (۱) **سربون ئہ نام «دہسم تہزیہ»** (۲) **شہک تہی خسن**
 «تہزد دہر کہ» [ف] (۱) **کرختی اندام** (۲) **خستگی**
تہزانن tezanin (۱) **سربون ئہ نام** (۲) **رححت بون لہ گان** [ف]
 (۱) **کرخیدن اندام** (۲) **جماع**
تہزبی tezbî **تہسبی، ئہروپیہ** [ف] **تسبیح**، عربی است
تہزمیر tezmêr **تہزبی** «ل» [ف] **تسبیح**
تہزک tezek **تہوزک، لقووز** [ف] **متلک**
تہزی tezi (۱) **رححت بون لہ ہین گان** (۲) **سربون ئہ نام** [ف]
 (۱) **راحت شدن در ہنگام جماع** (۲) **بی حسی اندام**
تہزیان tezyan (۱) **ئاو ہاتنہ وہ** (۲) **تہزین** [ف] (۱) **راحت شدن**
ہنگام جماع (۲) **بی حسی اندام**
تہزین tezîn **تہزیان** [ف] **نگا تہزیان**
تہزگا tejga **تہجگا، تہجیا** [ف] **نگا تہجگا**
تہزک tejek **رازای تہمہ لی** [ف] **صفتی برای تنبل**
تہزنک tejenge **وجاخ کورور** [ف] **اجاق کور و بی چارہ، بد**
 بخت
تہساق tesaq **تہسقی، تہسبیق** [ف] **تو راہ، واگذار می کنم**
 بہ ...
تہسقول tesqwil **جہبئ لہ یمکاری** [ف] **جعبہ لحیم کاری قلع**
تہسک tesk **باریک** «نہ تہسک ونہ پیہن» [ف] **باریک**
تہسکتیول teske têtûl **بہد رہژن** [ف] **بد شانس**
تہسمیل tsmîl **لاناوہ لہ گیان دہرچوون** [ف] **کناہیہ از جان**
 سپردن
تہسوق tesuq **تہسوق، تہمسق** «ل» [ف] **نوبرانہ، نگا تہمسق**
تہسحق teshiq **تہسقی** [ف] **نگا تہسقی**

تہرقی tereqî (۱) **تہرختی** (۲) **تہرکیا** [ف] (۱) **ترقی** (۲)
 ترکید
تہرقیا tereqya **تہرکیا** [ف] **ترکید**
تہرقیاس tereqyas **تہرکیاس** [ف] **ترکیدہ است**
تہرقیاگ tereqyag **تہرکیا** [ف] **ترکیدہ**
تہرقیان tereqyan (۱) **تہرکیان** (۲) **ترسیان** «گ» [ف] (۱)
 ترکیدن (۲) **ترسیدن**
تہرقیائ tereqyaê **تہرکیائ** [ف] **ترکیدہ شدہ**
تہرقین tereqîn **تہرکین** [ف] **ترکیدن**
تہرک terek **دہرز، کونائ بوجگ** [ف] **ترک، درز**
تہرکال terê kaî **نگا تہرکال**
تہرکان terekan (۱) **تہرقان** (۲) **شلپان** (۳) **بی گورتینہ**
کرد (۴) **ئو ترسان** [ف] (۱) **منفجر کرد** (۲) **ترکاند** (۳) **بکارت را**
برداشت (۴) **ترساند**
تہرکانن terekanin (۱) **تہرقانن** (۲) **شلپانن** (۳) **بیگورتینہ**
کردن (۴) **ترسانن** (۵) **دریژہ دان وہ قسیہ** «دہمہ تہقہ» [ف] (۱)
منفجر کردن (۲) **ترکاندن** (۳) **بکارت برداشتن** (۴) **ترساندن** (۵) **بہ**
صحت ادامہ دادن
تہرکمان terekman **تہرکیان، لاناویگہ ئپائ فرہ خورہ**
 [ف] **ترکیدن، کناہیہ است برای پُرخور**
تہرکہ tereke **توخمہ** «توخمہ تہرکہ» [ف] **نژاد، تخمہ**
 ترکہ
تہرکی terêkî **میہ و کاورپنگ کُ لہ وہ ہار گیائ سہونز فرہ**
خواردیہ و ژیر پاجی زہردہ [ف] **گوسفندی کہ در بہار بہ علت**
خوردن گیاہ سبز زیر دنبہ اش زرد شدہ
تہرکیا terekya (۱) **تہرقیا** (۲) **توقیا** (۳) **ترسیا** [ف] (۱)
منفجر شد (۲) **ترکید** (۳) **ترسید**
تہرکیاس terekyas (۱) **تہرقیاس** (۲) **توقیاس** (۳)
پشکیاس [ف] (۱) **منفجر شدہ است** (۲) **ترکیدہ است** (۳) **بی**
بکارت است
تہرکیاگ terekyag (۱) **تہرقیاگ** (۲) **توقیاگ** [ف] (۱)
منفجر شدہ است (۲) **ترکیدہ**
تہرکیان terekyan (۱) **ترسیان** (۲) **توقیان** (۳) **تہرقیان**
 [ف] (۱) **ترسیدن** (۲) **منفجر شدن** (۳) **ترکیدن**
تہرکییائ terekiyaê (۱) **توقیائ** (۲) **تہرقیائ** [ف] (۱)
منفجر شدہ (۲) **ترکیدہ**

ته‌سه‌ق teseq واگوزار، ته‌سیه‌ق «ته‌سه‌قد که‌مه‌خودا» [ف]

تو را به ... واگذار می‌کنم

ته‌سه‌ل tesel خونج، تیر، سیئر، نارام «بشکاوان یه‌خه‌ئ بچو له جامه‌ئ - ته‌سه‌ل بوو له بوو ئه‌تر و شه‌مامه‌ئ» (مه‌لا نه‌جه‌ف) له کرمانجی «تیر وته‌سه‌ل» ئۆشن، له ئه‌ره‌وی «تسلی» [ف] کاملا سیر، بی نیاز از گرسنگی، نارام، در عربی «تسلی» گویند

ته‌سه‌وق tesewiq ته‌سه‌ق [ف] نگا ته‌سه‌ق

ته‌سیار tesyar تیه‌سیار، چاوه‌دیر «ل» [ف] نگهبان

ته‌سیارگه tesyarge جی ته‌سیار «ل» [ف] ایست بازرسی، محل دیده‌بانی

ته‌سیاری tesyarî چاوه‌دیری «ل» [ف] نگهبانی

ته‌سیه‌ق tesyeq ته‌سه‌ق [ف] نگا ته‌سه‌ق

ته‌سیق tesîq گه‌واهینامه، ئه‌ره‌وییه [ف] گواهینامه، تصدیق ، عربی است

ته‌ش teş (۱) ئاگر، ئایر «ل» (۲) ته‌شی «ته‌ش خودئ وه‌ پی‌ ساید» [ف] (۱) آتش (۲) دوک

ته‌شام teşam په‌نام، په‌شام [ف] ورم

ته‌شای teşawî شیشه‌یگ کُ بنه‌ئ ناوکونائ دیوار و ده‌ورئ وه‌ خه‌پئ بیوشن [ف] پنجره بدون چهار چوب که دور آنرا با گل بیوشاند

ته‌ش‌به‌رق teşiberq (۱) ئاگر و به‌رق، ته‌ره‌شقه (۲) نوورینگه «ته‌ش‌به‌رق به‌یده‌ ملدا» [ف] (۱) آتش و برق، رعد و برق (۲) نفرینی است

ته‌شت teşت ته‌یشت، له ئه‌وستا (teşte ته‌شته) و له په‌هله‌وی (tešt ته‌شت) ئوسریاس [ف] تشت لباس شویی، در اوستا (teşte ته‌شته) و در په‌لوی (tešt ته‌شت) نوشته شده **ته‌ش تاو** teşi taw رووشن کردن کوانئ و تیار بۆن ئه‌پائ خوارده‌مینی [ف] روشن کردن اجاق و تدارک دیدن برای پخت و پز

ته‌ش‌ته‌شای teş teşawî ته‌شای، ده‌لاقه [ف] پنجره

ته‌شخه‌له teşxefe له‌یلاجی، فیت فهن [ف] نیرنگ

ته‌شقه‌له teşqefe ته‌شخه‌له [ف] نیرنگ

ته‌شقه‌له‌بازی teşqefe bazı له‌یلاجی [ف] مکار، نیرنگ باز **ته‌ش‌قه‌یز** teşiqeîz بپسکیان و تووریان [ف] قهر کردن و بر افروختن

ته‌شگا teşga ئاته‌شگا «ل» [ف] آتشگاه

ته‌شمه‌لۆچ teşmeliç بنوور ئاگرمه‌لۆچ [ف] نگا ئاگرمه‌لۆچ

ته‌شنه‌داری teşnedarî گیاگه چۆ ئه‌سپه‌ن ک چوار وهرز سه‌ونزه، ئه‌پائ دئان ژان خاسه و له کولئائ ئه‌وه‌ ده‌رمان دُرس کهن (ته‌ش = کفن + داری = دارو) [ف] گیاهی شبیه سپند که چهار فصل سبز است و برای دندان درد خوب است و از پخته آن پماد سازند (تش = التهاب + داری = دارو) داروی ضد التهاب

ته‌شه teşe (۱) ئاته‌شه‌ک (۲) ئافه‌ت کشت وکال [ف] (۱) آتشک (۲) آفت کشاورزی

ته‌شهر teşer (۱) هه‌ره‌شه (۲) کشمات خه‌و، که‌شهریان [ف] (۱) تشر (۲) خواب عمیق

ته‌شهریان teşeryan کشمات، که‌شهریان [ف] خواب عمیق

ته‌شه‌گیر teşegîr ته‌شه لی دای [ف] آفت زده

ته‌شه لی دای teşe lê daê ته‌شه‌گیر [ف] آفت زده

ته‌شه‌ودان teşew dan په‌ته‌له‌په‌ئ [ف] بیوقفه

ته‌شی teşî ئامراز به‌ن رسین، له ئازهری «تشره‌کو، ته‌شی» ئۆشن [ف] دوک پشم بافی، در آذری «تشرکو، تَشی» گویند **ته‌شی رس** teşî rîs ژنیگ کُ وه‌ ته‌شی خوری رسن [ف] دوک ریس

ته‌شی رسین teşî rîsîn خوری رسین [ف] دوک ریس

ته‌شیشی teşîşî چه‌وه‌پئ بۆن و نگرانی «ل» [ف] چشم براهی و تشویش

ته‌شيله teşîle (۱) ته‌شینک (۲) تيله، له زاراوه‌یل تره‌کُ کوردی «هه‌لمات، که‌للا، مه‌رمه‌پ» ئۆشن [ف] دوک کوچکی که دو رشته نخ را به هم می‌تاباند (۲) تيله، گولو، در دیگر گویشهای کردی «هه‌لمات، که‌للا، مه‌رمه‌پ» گویند

ته‌شینک teşînik ته‌شيله [ف] نوعی دوک کوچک که دو رشته نخ را به هم می‌تاباند

ته‌فت tefî نگا تفت

ته‌فراوتناو tefraw tünaw ته‌راف، ترافیان [ف] پراکنده و متفرق شدن

ته‌فره tefre خاپوره بازی [ف] فریباندن و خود را به نفهمی زدن

ته‌فره‌خواردن tefre xwardin گوول خواردن [ف] فریب خوردن

ته‌فره‌دان tefre dan گوول خواردن [ف] فریفتن، فریب خوردن

ته‌فه‌قوو tefequ çewte‌فه‌قوو [ف] توقع، عربی است

ته‌فه teve هه‌له‌پله «ل» [ف] شتاب، عجله

ته‌فه‌ر tever ته‌وه‌ر «ل» [ف] تبر

ته‌فه‌رداس teverdas ته‌ورداس «ل» [ف] تیرداس

ته‌ق teq (۱) ده‌نگ ته‌قه‌مه‌نی (۲) ده‌نگ ده‌رگا [ف] (۱) صدای انفجار (۲) تق، ته‌قه به در

ته‌قان teqan بنووره ته‌ره‌کان [ف] نگا ته‌ره‌کان

ته‌قانن teqanin (۱) بنووره ته‌ره‌کانن (۲) سه‌رن کردن [ف] (۱) نگا ته‌ره‌کانن (۲) غربال کردن و بیختن آرد

ته‌ق‌پووق teqi pûq ده‌نگ ته‌قه [ف] صدای ته‌قی هر چیز

ته‌ق توووق teqi tûq (۱) ده‌نگ ته‌قه‌ئ گوله (۲) کۆیه‌یگه له گیاه‌لان [ف] (۱) صدای شلیک گلوله (۲) کوهی در گیلانغرب

ته‌قته‌ق teq teq ته‌قه‌ئ په‌یه‌له‌په‌ئ [ف] «ته‌قه» ی پیایی

ته‌ق‌چوو teqi çû (۱) لاناوه له په‌ئیپاکی کردن (۲) گوش وه زه‌نگ بۆن [ف] (۱) کنایه از جستجو (۲) گوش بزنگ بودن

ته‌ق‌چوودان teqi çû dan پته‌که‌نه کردن [ف] جستجو کردن

ته‌قدان teq dan (۱) بیگورتینه کردن (۲) فتوور هاوردن، له به‌ین دان «ته‌قیان دان» (۳) دهر کوتان، ته‌قه له دهر دان [ف]

(۱) برداشتن بکارت (۲) به کلی از بین بردن (۲) کوبیدن در و...
ته‌ق‌دهو teqi dew زه‌نجه‌له‌ق ئه‌رائی کار [ف] تلاش برای کار کردن

ته‌ق‌له‌ق teqileq (۱) وه‌ره‌لا (۲) بی بنیات (۳) ئه‌لته‌ک وه‌لته‌ک ماشین [ف] (۱) ببیند و بار (۲) بی بنیاد، نا استوار (۳) تکانهای ناشی از ماشین

ته‌قن teqin پاشگره وه مانائ ته‌ره‌قن [ف] پسوند به معنای منفجر کننده

ته‌قور teqûr ئه‌نگه‌مه، گیر وگرفت [ف] درد سر، گیر وگرفت

ته‌ق‌پووق teq û pûq ته‌ق پووق [ف] نگا ته‌ق‌پووق

ته‌ق‌توووق teq û tûq ته‌ق توووق [ف] نگا ته‌ق‌توووق

ته‌قول teqwil ته‌رخول، تیکه چووینگه وه خرپه و تاشیائ و چۆ که‌له قه‌ن مه‌خرووتیبه ک به‌ن پیچنه ده‌ورئ و وه تاو

چهرخنه‌ئ [ف] تکه‌چوبی گرد و مخروطی شکل که دور آنرا با نخ می‌پیچند و هنگام کشیدن نخ تکه‌چوب به چرخش در می‌آید

ته‌قه teqe (۱) ته‌ره‌قه (۲) کار ناشاس «ته‌قه‌ئ کرد» (۳)

ده‌نگ ته‌قیان (۴) لاناوه له تیره‌نازی [ف] (۱) ترقه (۲) کار ناشایست (۳) صدای انفجار (۴) کنایه از تیر اندازی

ته‌قه‌بان teqeban ده‌یشت رۆت و هامار [ف] زمین یا دشت بی گیاه و هموار

ته‌قه‌تووره teqetûre به‌له‌فیره [ف] اسهال

ته‌قه‌ته‌ق teqe teq ته‌قه‌ئ په‌یه‌له‌په‌ئ [ف] ته‌قه پی در پی

ته‌قه‌فیره teqefîre به‌له‌فیره، له سه‌کزی «ته‌غه‌ده» ئوشن [ف] اسهال در سکزی «تغده» گویند

ته‌قه‌کردن teqe kirdin لاناوه له کار ناشاس کردن [ف] کنایه از کار ناشایست انجام دادن

ته‌قه‌کوتان teqe kwitan لاناوه‌له خوسپ کردن [ف] کنایه از غیبت کردن

ته‌قه‌ل teqel به‌قیه، ئاژ [ف] دوخت، بخیه

ته‌قه‌لا teqela هه‌ول، زه‌نجه‌له‌ق، بنچینه‌ئ ئی وشه ئه‌ره‌وییه [ف] تلاش، کوشش، ریشه این واژه عربی است «تغلا»

ته‌قه‌لا کردن teqela kirdin هه‌ول و زه‌نجه‌له‌ق دان [ف] کوشش کردن

ته‌قه‌لتوو teqelfû ته‌که‌دۆ، ته‌که‌لتوو [ف] قسمتی از نمود چرم که قلتاق زین روی آن وصل می‌شود

ته‌قه‌لمیش teqelfmîş خوه‌ئ مردئ مّلاس گرتن [ف] موش مردگی

ته‌قه‌مه‌نی teqemenî هه‌ر چشتیگ ک بتوووقید [ف] مواد منفجره

ته‌قیا teqya (۱) ته‌ره‌کیا (۲) ته‌ره‌قیا (۳) ترسیا (۴) ته‌تیا «ته‌قیا پئا» بنچینه‌ئ ئی وشه ئه‌ره‌وییه «التقی» (۵) تووپیا پئا

«ته‌قیا پئا» [ف] (۱) ترکیب (۲) منفجر شد (۳) ترسید (۴) برخورد کرد، ریشه‌اش عربی است «التقی» (۵) سرزنش کرد

ته‌قیاس teqyas ته‌ره‌کیاس [ف] نگا ته‌ره‌کیاس

ته‌قیابگ teqyag ته‌ره‌کیابگ [ف] نگا ته‌ره‌کیابگ

ته‌قیان teqyan (۱) ته‌ره‌کیان (۲) ته‌تیان [ف] (۱) نگا ته‌ره‌کیان (۲) برخورد کردن، ریشه این واژه عربی است «التقی»

ته‌قیان teqyaê ته‌ره‌کیان [ف] نگا ته‌ره‌کیان

ته‌قیله teqîle قۆمامیله، قارچگ ته‌قیله [ف] قارچی که در چمنزار می‌روید

ته‌قین teqîn (۱) ته‌ره‌کین (۲) ته‌ره‌قین (۳) ته‌تیان [ف] (۱)

ترکیدن (۲) منفجر شدن (۳) برخوردار کردن
تەک tek (۱) تاق، ته‌نیا (۲) سه‌وه‌ته، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی
 «سه‌له، قه‌رتالّه، نانه‌شان» تۆشن (۲) لادان «تەک بیّه ئه‌ولا»
 [ف] (۱) تک، تنها (۲) آبکش، دردیگر گویشهای کردی «سه‌له،
 قه‌رتالّه، نانه‌شان» گویند (۳) کنار رفتن
تەکاندان teka dan ته‌که‌و دان [ف] تکیه زدن بر...
تەکاری tekarî نگا تاکاری [ف]
تەکان tekan (۱) ناگره‌واپه بۆن «ئی ته‌کانه گُ ئه‌پای
 خواردم...» (۲) بووق نان (۳) جُم جۆل (۴) ئه‌ق ته‌کانه‌ئ «
 گلیمه‌گه ته‌کان» [ف] (۱) ناراحت شدن در اثر خیر بد (۲) هول
 (۳) تکان خوردن (۴) تکاندن و تمیز کردن قالی و ...
تەکان‌خواردن tekan xwardin (۱) ناگره‌واپه بۆن (۲) جُم
 جۆل [ف] (۱) هول کردن و ناراحت شدن برای کسی (۲) تکان
 خوردن
تەکاندان tekan dan جۆلانی [ف] تکان دادن
تەکانن tekanin پاک کردن قالی و... [ف] پاک کردن و تمیز
 کردن قالی و ...
تەک‌تیل teki tîl ریک ریز، هاریخ پارخ [ف] اسباب و اثاثیه‌ی نا
 چیز
تەک‌توو teki tû په‌تیاکی کردن «تەک‌توو یه ئه‌پام بدارار»
 [ف] جستجو پژوهش درباره
تەک‌تووک teki tûk تاک تووک [ف] کم، نایاب
تەک‌خسن tek xisin فتور در آوردن [ف] نابود کردن
تەک‌د tekid ده‌سوور وه لادان «تەک‌د به لا» [ف] دستور به
 کنار زدن
تەک‌دا دوتیا tek da düya چیه دوتیا [ف] کنار رفت، عقب
 رفت
تەک‌دا نووا tek da nuwa هاته نووا [ف] به جلو آمد
تەک‌که‌فتن tek keftin ته‌نیا مه‌نن [ف] تنها شد، تک افتادن
تەکلۆک tekfûk ته‌کلّه [ف] سبد کوچک آبکشی
تەکلّه tekfê سه‌وه‌ته‌ئ بۆچگ [ف] سبد کوچک آبکشی
تەکن tekin پاشگړه وه مانائ ته‌کاننده [ف] پسوند به معنی
 تکاندن
تەکه teke ته‌کخال [ف] برگ آس در پاسور، تکخال
تەکه‌لتوو tekefû ته‌قه‌لّدق «ل» [ف] نگا ته‌قه‌لتوو
تەکه‌لّدق tekefû ته‌که‌لتوو، ته‌قه‌لتوو [ف] نگا ته‌قه‌لتوو

تەکه‌لوو tekelû ناوه‌ئین، ناوه‌ئین [ف] میان، در میان، وسط
تەکه‌و دان tekew dan ته‌کادان [ف] تکیه زدن بر
تەکیه tekye (۱) خانه‌قا (۲) له‌مه‌و دان [ف] (۱) خانقاه، تکیه
 (۲) تکیه زدن بر ...
تەکیه‌دان tekye dan مرکه‌و دان [ف] تکیه دادن
تەکیگا tekye ga پښتیوان، دالته [ف] پشתיبان، تکیه‌گاه
تەگ teg ساورین [ف] بَز بر گله
تەگیر tegir ته‌رزه، ته‌یر، له په‌هله‌وی (tigir تگرگ)
 تۆسریاس، له عبری «ته‌رزه‌کی» و له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی
 «توره‌گی» تۆشن [ف] تگرگ، در په‌لوی (tigir تگرگ)
 نوشته شده و در عبری «تَرزکی» و در دیگر گویشهای کردی
 «توره‌گی» گویند
تەگیرزه tegirze تامازوو [ف] آرزومند
تەگیره‌جیله tegre çîle ته‌گیره‌ژیله [ف] تگرگ ریز
تەگیره‌جیله tegre jîle ته‌گیره‌جیله [ف] تگرگ ریز
تەگیری tegirî فره سهرد [ف] بسیار سرد، تگرگی
تەگیری‌چه‌و tegirî çew چه‌و که‌و [ف] چشم روشن، چشم
 آبی
تەگه tege (۱) ته‌گ، ساورین (۲) ته‌یه [ف] (۱) بَز نر گله (۲)
 هنگامی جفتخواهی بَز
تەگه‌گرتن tege girtin ته‌یه گرتن [ف] پایان فصل جفت
 خواهی بَز
تەل tel (۱) سیم (۲) تیرقلاف [ف] (۱) سیم (۲) تلگراف
تەل‌تەل tel tel په‌لئ چیلئ «تەلئ چیلئ بار» (۲) دالته «ئه‌ر
 خودا وه تەل‌د بوو...» (۳) ته‌له‌سان [ف] (۱) شاخه چوب (۲)
 پشתיبان، حامی (۳) سنگ بزرگ و صاف
تەلا tela بنووره تلاً [ف] نگا تلاً
تەلار telar (۱) ئه‌و که‌سه‌ئ کُ ده‌وار و قالی و... بافی (۲)
 بالابهرز (۳) دار چیخ بافی (۴) ته‌لالیه، ته‌لاره‌یه [ف] (۱) بافنده
 قالی و... (۲) بلند بالا و رعنا (۳) دار چیخ بافی و... (۴) نگا
ته‌لالیه
تەلارگه telarge ئه‌و به‌شه له لُق دار ک میبه یا بز و په
 که‌نه داره‌و تا پووسی بکه‌نن «ئه‌و شاخ وه‌نه ک خه‌نجه‌ر که‌نه
 - ئه‌وه ته‌لارگه‌ئ شکار مه‌نه» [ف] قسمتی از شاخه‌ی درخت
 که گوسفند یا کل شکار شده را به آن آویزان می‌کنند
تەلاره‌ئ tela rêy ره‌گ، مه‌چیره‌ئ ئه‌نام [ف] زرد پی

ته‌لاش tefaş ته‌قه‌لا [ف] تلاش

ته‌لالیه tela liye ته‌لاپه‌ئ، مه‌چیره‌ئ ئه‌نام [ف] زرد پی
ته‌لان telan (۱) ئاسووی کۆیه (۲) ته‌رلان [ف] (۱) ستیغ کوه
(۲) نگا ته‌رلان

ته‌لانه telane ناویگه ژنانه، له وشه‌ئ «ته‌لان» وه‌رگێر بۆیه
[ف] نامی زنانه بر گرفته از «ته‌لان»

ته‌ل بالا tefi bafa قه‌د و بالا [ف] قد وقامت

ته‌لخون telxwin بنووپه ته‌رخول [ف] نگا ته‌رخول

ته‌لگی‌وبه‌لگی teligî û beligî (۱) بی باپه‌خ (۲) لاناوه له
چهره سه‌ری وه‌وچ نه‌مهن «ته‌لگی‌وبه‌لگی ئه‌په‌ئ نه‌مهن»
چشتی ئه‌په‌ئ نه‌مهن [ف] (۱) هرچیز بی ارزش (۲) کنایه از
بدبخت شدن، اصل واژه به معنای چیز بی‌ارزش است

ته‌لمیت tefmît (۱) ماینی ک له هه‌ئین سۆر رازنه‌ئ و وه‌ق
نه‌نه کوولئ (۲) ئه‌سپ ئازیه‌تی جل و پیتووئ ساوئ خه‌نه
کوولئ و له ناو پرسه‌گه‌ردنه‌ئ (۳) ئه‌سپ ئارازیا ئه‌په‌ئ
گه‌وره پیاپیل [ف] (۱) مادیا ن آرایش شده که عروس را بر آن
می‌نهند (۲) اسبی که در مرگ صاحبش با وسایل جنگی
صاحبش آرایش شده و در مدت مراسم سوگواری بر در خانه و
در میان سوگواران نگه می‌دارند (۳) اسب آرایش شده و زین و
براق کرده برای بزرگان ایل

ته‌لمیت‌سوار tefmît suwar گه‌وره پیا یا شه‌لته‌کوړ ک له
نووائ ئیل تیه‌ن [ف] بزرگ ایل یا پسر کارآمد ایل که پیشتاز
قافله کوچ است

ته‌لوار tefwar (۱) چیخ ک که‌شک له بانئ پیه‌نه‌و که‌ن (۲)
ته‌پواله «فلانی ها بان ته‌لواره‌و» [ف] (۱) حصیری که کشک
را روی آن پهن می‌کنند (۲) نگا ته‌پواله

ته‌لواره tefware ته‌لوار [ف] نگا ته‌لوار

ته‌لواسه tefwase (۱) هه‌وله‌لا، له کرمانی «ته‌لواسه» ئۆشن
(۲) تاسه [ف] (۱) اضطراب، هول کردن، در کرمانی «تلاسه»
گویند (۲) نگا تاسه

ته‌لوال tefwal ته‌رم، ته‌پواله [ف] نگا ته‌پواله

ته‌لوه‌لا tefwefala ته‌لوه‌نه [ف] غرقه، کاملا در هم آمیخته
ته‌لوه‌نه tefwene ته‌لوه‌لا «هه‌ئ دل وه ریزه‌ئ که‌واو په‌زان
بای- چۆ وه‌ن ته‌لوه‌نه‌ئ رۆ که‌لوه‌زان بای» [ف] غرقه، در هم
آمیختن

ته‌له tefe (۱) داو، له په‌هله‌وی (tefek ته‌له‌ک) تۆسریاس

(۲) ته‌ل (۳) ئه‌لحه‌ئ (۴) خواده‌مه‌نیگه ک ئه‌په‌ئ زاوران خاس
نییه و چۆن ماس و دوو که‌نه تی و ماس سه‌ردیه زاوران زئی
ئه‌سپان که‌ئید و مرید وه‌ئ بوونه‌وه ئۆشن «ته‌له‌ودوو خواردیته»
، ته‌له و دوو [ف] (۱) دام، تله، درپهلوی (tefek ته‌له‌ک) نوشته
شده (۲) سنگ بزرگ و صاف (۳) سنگ لحد (۴) غذایی که برای
زائو مناسب نیست چون ماست و دوغ در آن بکار می‌برند و
ماست سردی است زائو به اصطلاح «زئی ئه‌سپان» کرده و
می‌میرد و ضرب المثلی کردی است که می‌گوید «ته‌له‌ودوو
خواردیته»

ته‌له‌بان teleban جوورئ کوتره [ف] نوعی کت

ته‌له‌بهرد tefe berd ته‌له‌سان [ف] تخته‌سنگ

ته‌له‌پا tefe pa تمق، تبوق [ف] سکندری خوردن

ته‌له‌پاکوتان tefe pa kwitan تمق خواردن [ف] سکندری
خوردن

ته‌له‌پم teferim بنووپه ته‌له‌مپ [ف] نگا ته‌له‌مپ

ته‌له‌سکه tefeske دار یه‌ئ ساله [ف] درخت یکساله

ته‌له‌سم tefesm (۱) جادوو، له لاتین (telismen) هه‌ر
وه‌ئ ماناسه (۲) دیه‌که‌یگه له ئارۆن‌ئاوا ک ئال حه‌قن [ف] (۱)
طلسم، در لاتین (telismen) به معنای جادوگر است (۲)

روستایی در نزدیکی اسلام‌آباد غرب و بر آیین اهل‌حق
ته‌له‌سم tefesim که‌له‌سم، پیله‌سمن [ف] آفت نخود،
حشره‌ای که باعث نابودی نخود سبز می‌شود

ته‌له‌که tefeke (۱) سه‌رکیسه کردن، له سه‌کزی «ته‌له‌که»
ئۆشن (۲) ته‌له‌کین «ل» (۳) تیزم ته‌له‌که [ف] (۱) سرکیسه
کردن، درسکزی «تله‌که» گویند (۲) چهارچوبی که به عنوان
زیر رختخوابی از آن استفاده می‌کنند (۳) نیرنگ

ته‌له‌که‌باز tefeke baz مه‌رد رن، له یلاج [ف] رند، نیرنگ باز
ته‌له‌که کردن tefeke kirdin سه‌رکیسه کردن [ف] سر
کیسه کردن

ته‌له‌کین tefekin ته‌له‌که [ف] زیر رختخوابی

ته‌له‌مپ tefemir مخذان ریبه‌ن، فارس کردی‌سه‌ئ ته‌له‌مبار
[ف] جمع شدن گوسفندان و نامرتب روی همدیگر خوابیدن،
ریشه این واژه کردی است و فارس آنرا به تلمبار دگرگون کرده
است

ته‌له‌مردان tefemir dan مخذان [ف] جمع بستن نا منظم
و خوابیدن گوسفندان روی یکدیگر

ته‌ل‌و telew وه شوون که‌سێ یا چشتی کل کردن، بنچینه‌ئێ ئی وشه ئه‌ره‌وییه «طلب» [ف] طلب، ریشه این واژه عربی است

ته‌ل‌و‌ا telewa خوارده‌مه‌نیگه له ئارد و کونجی ئه‌پائی زاوران [ف] خوراکێ از آرد و کنجد که برای زائو خوب است

ته‌ل‌ه‌ودوو tele û dû تیه‌ل‌و دوو، خوارده‌مه‌نیگه ک ئه‌پائی زاوران د‌رس ک‌ه‌ن و چۆن ماس و دوو که‌نه تی و ماس سه‌ردهیه زاوران زئی ئه‌سپان که‌ئید و مرئید وه‌ئ بوونه‌وه ئۆشن «ته‌ل‌ه‌ودوو خواردی» [ف] غذایی که برای زائو درست کنند و چون ماست و دوغ هر دو از غذاهای سرد هستند، زائو در اثر سردی به اصطلاح «زئی ئه‌سپان» کرده و می‌میرد

ته‌ل‌ه‌و کردن telew kirdin تواسن [ف] طلبیدن، خواستن
ته‌ل‌ه‌و‌که‌ر telew ker که‌سێ ک له شوون گۆم که‌رده چوو [ف] کسی که به دنبال گمشده‌ای می‌گردد

ته‌ل‌ئێ telê بزنی ک گووش درئ و لۆل بیاشتوو [ف] بزنی که گوشهای بلند و لول شده دارد

ته‌لیس telîs پلاسینگه چۆ هوور چنیه‌ئید و جائ قاشخ و کیه‌رد و هۆرد ریزه [ف] بافتنی که مانند جوال است و جای قاشق و کارد و خُرد ریز آشپزی است

ته‌لیسه telîse په‌رواری، به‌نی «گ» [ف] گاو یا گوسفندی که جهت پروراری نگهداری می‌شود

ته‌م tem (١) هه‌وائی ئه‌وری، له ئه‌وستا (tem ته‌م) و (tema ته‌ما) و له په‌هله‌وی (tem ته‌م) و له زاراو‌هیل تره‌ک

کوردی «مژ، دومان» و له عبری «ته‌می» تۆسریاس (٢) تووز (٣) تارمایی (٤) لاناوه له خوسه‌خواردن (٥) تیه‌و، تام «ل» [ف] (١) مه، در اوستا (tem تم) و (tema تما) و در په‌لوی (tem تم) نوشته شده و در دیگر گویشهای کردی «مژ، دومان

« و در عبری «تمی» گویند (٢) گرد و غبار (٣) تار شدن چشم (٤) کنایه از غصه خوردن (٥) رگبار باران

ته‌ما tema (١) حرس (٢) ئه‌ززه‌تمه‌ن، بنچینه‌ئێ هر دنگیان ئه‌ره‌وییه (٣) چه‌وه‌پئی بۆن «ل» [ف] (١) آز (٢) طمع، ریشه هر دو عربی است (٣) چشم براهی

ته‌ماتاو temataw خوارده‌مه‌نیگه له ته‌ماته [ف] خوراکێ از گوجه فرنگی

ته‌ماته temate به‌ر به‌تیگه خوارده‌مه‌نی، له زاراو‌هیل تره‌ک کوردی «باژاناسۆر، تۆماتیز، باینجانی‌سور، با جاناسۆر»

ئۆشن و له لاتین (tomato) ئۆشن [ف] گوجه‌فرنگی، در دیگر گویشهای کردی «باژانا سۆر، تۆماتیز، باینجانی‌سۆر، باجاناسۆر» که همگی معنی بادمجان قرمز دارد گویند، در لاتین (tomato) گویند

ته‌مادار tema dar ئه‌ززه‌تمه‌ن، بنچینه‌ئێ ئی وشه ئه‌ره‌وییه [ف] امیدوار، ریشه این واژه عربی است

ته‌مارزوو temarzû تامازوو [ف] نگا تامازوو

ته‌ماشاشا temaşa تماشا، نووسن [ف] نگاه کردن، تماشا

ته‌ماشاخانه temaşaxane تماشاخانه [ف] نمایشگاه

ته‌ماشاکه‌ر temaşa ker تماشا‌که‌ر [ف] بیننده

ته‌ماکار tema kar ئایم وه ته‌ما، ئه‌ره‌وییه [ف] طمعکار، ریشه‌اش عربی است

ته‌ما کردن tema kirdin هه‌وه‌س کردن [ف] علاقه کردن

ته‌ماکوو temakû تماکوو [ف] تنباکو

ته‌مام tamam (١) وه کولی «ته‌مامی برد» (٢) ئه‌نجام کاره‌گه ته‌مام بۆ «٣» نه‌مه‌ن «ته‌مام بۆ» [ف] (١) همگی، به‌کلێ (٢) سرانجام، پایان (٣) تمام

ته‌مام بۆن tamam bün نه‌مه‌ن [ف] تمام شدن

ته‌مام کردن tamam kirdin ئه‌نجام داین [ف] تمام کردن

ته‌مامی tamamî وه کولی [ف] همگی، به‌کلێ

ته‌مامیان temamiêan گشتیان [ف] همگیان

ته‌مه‌ت‌راق temteraq ته‌ته‌نه، شان و شه‌وکه‌ت، له زاراو‌هیل تره‌ک کوردی «سه‌نسه‌نه» ئۆشن [ف] دبدبه، شکوه، فر

ته‌م‌ته‌م temtem دیه‌که‌تیگه له ره‌وانسه‌ر [ف] نام روستایی در روانسر

ته‌مه‌ت‌مه‌لۆلان temtemelulan کپکه‌مزی، که‌په‌ مزی [ف] هوای مه‌آلود

ته‌مسقی temsiq تاسقی، ته‌سوق [ف] نویرانه، باب میل

ته‌مسقی temsiqî تاسقی، تاسوقی [ف] نویرانه

ته‌منیا temniêa ته‌مائی نگا، ته‌مائی نیا [ف] با حسرت نگرستن

ته‌مۆره temüre سازینگه زوورم یارسان وه کارئ تیه‌رئ، له په‌هله‌وی (tembor ته‌مبۆر) تۆسریاس [ف] تنبور که بیشتر مردم یارسان از آن استفاده آیینی می‌کنند و در په‌لوی (tembor تنبور) نوشته شده

ته‌مۆره‌چی temüreçî ته‌مۆره‌ژه‌ن [ف] نوازنده تنبور

ته‌مۆره‌ژهن temürejen ته‌مۆره‌چی [ف] نوازنده تنبور

ته‌مۆشه temüşe (۱) جووسهر پووشیای باریک کُ ئاو له پیتا ئه‌پای ئاویاری باخ یا مال به‌ن «گ» (۲) ری ئاو «گ» [ف] (۱) جوب سر پوشیده باریکی که بوسیله آن باغ را آبیاری کنند و یا آب را به خانه‌ای هدایت می‌کنند (۲) فاضلاب

ته‌مه‌ز temez ته‌رز، ته‌ز، ته‌س [ف] تو نگو، نگا ته‌ز و ترکیباتش

ته‌مه‌کوو temekû ته‌ماکوو، تماکوو [ف] تنباکو

ته‌مه‌ل temel (۱) دیلم (۲) جوورئ تهنه‌نگه [ف] (۱) تنبل (۲) نوعی اسلحه دست ساز

ته‌مه‌ل ئه‌ریاکر temel ew pa ker ته‌مه‌ل، لاناوه‌له ته‌قه‌لا کردن ئه‌پای زمسان [ف] گل قاصدک، معنای واژه تنبل به پا کن است که همین گل در اواخر پاییز پدیدار می‌شود و حکایت از تلاش برای زمستان دارد

ته‌مه‌لخیزان temel xêzan دویا رووژهل پایز و ئه‌وه‌ل ماله ژیر [ف] اصل واژه به معنی تنبل خیزان است و به اواخر پاییز گویند، ماه آبان

ته‌مه‌له temefê دیه‌که‌یگه له بیله‌وار [ف] روستایی در بیله‌وار

ته‌مه‌لی temelî دیلمی، پاوسی [ف] تنبلی

ته‌مه‌نا temena ته‌مه‌نیا، ته‌منیا، ته‌مائی نگا [ف] تمنا، خواهش، درخواست

ته‌مه‌نگا temenga (۱) ته‌مه‌نیا (۲) ته‌مه‌نگه [ف] (۱) تمنا (۲) نگا ته‌مه‌نگه

ته‌مه‌نگه temenge به‌شینگه له سییه‌مال کُ زورم ها له تیه‌ریکی و بوود وه پیه‌و بنوورپده ده‌یشت «ته‌مه‌نگه‌ئ سهر چیخ دووژ ده‌واران - خودا روو له ده‌س مینگه‌نوواران» له ئه‌وستا (timenğh) تمه‌نگه) وه مانای تیه‌ریکی وتارماییه [ف] قسمت عقبی سیاه چادر که معمولاً تاریک است و می‌شود از آنجا بیرون را نگرست، در اوستا (timenğh) تمنگه) به معنی تاریکی وتاری است

ته‌میار temiêar ده‌زۆران، بنچینه‌ئ بووده ته‌مائی یار [ف] نامزد، ریشه‌اش همان طمع یار است

ته‌میس temîs پاک، بنچینه‌ئ ئی وشه ئه‌ره‌وییه «تمیز، ممیز» [ف] تمیز، ریشه‌اش عربی است

ته‌میس بۆن temîs büñ پاک بۆن [ف] تمیز بودن

ته‌میس کردن temîs kirdin پاکه و کردن [ف] تمیز کردن

ته‌میسئ temîsî پیه‌که و کردن، پاکه و کردن [ف] تمیزی کردن

ته‌میسئ کردن temîsî kirdin پاکه و کردن، دۆده گرتن [ف] پاک کردن، تمیزی کردن

ته‌میسئ کر temîsî ker ئه‌و که‌سه ک ته‌میسئ که‌ئید [ف] کسی که نظافت می‌کند

ته‌ن ten (۱) له‌ش، ئازای، له‌ه‌وستا (tino) تنۆ و له په‌هله‌وی (tin) تن) تۆسریاس (۲) درغنه، گجگ، مئینه‌ئ ئاژه‌ل ، له په‌هله‌وی (tenver) ته‌نفر) و (tenber) ته‌نبر) تۆسریاس و له سه‌کزی «ته‌نه» تۆشن (۳) ته‌وان «ته‌ند نه‌و ئی کاره بکه‌ید» [ف] (۱) تن، بدن، در اوستا (tino) تنۆ و در په‌لوی (tin) تن) نوشته شده (۲) فرج حیوان ماده، در په‌لوی (tenver) تنۆر) و (tenber) تنبر) نوشته شده و در سه‌کزی «ته‌نه» گویند (۳) توان، نیرو

ته‌نانه tenane (۱) تاته‌نانه‌ت، ته‌نانه‌ت، زورم، واوریز، واره‌وریز (۲) ئه‌گه‌ر، چه‌تا [ف] (۱) بویره، نگا تاته‌نانه‌ت (۲) اگر، حتی

ته‌نانه‌ت tenanet تاته‌نانه‌ت، ته‌نانه [ف] نشان به این نشان

ته‌نپه‌روهر ten perwer ته‌مه‌ل [ف] تن پرور

ته‌نته‌ره tentere ئه‌لترازیان، هه‌لترازیان [ف] نگا هه‌لترازیان

ته‌نته‌نه tentene ته‌مه‌راق [ف] نگا ته‌مه‌راق

ته‌نخوا tenxwa (۱) دارای «عالم مه‌پووشو له ته‌نخوائ به‌رگئ - ئه‌و به‌رگه ته‌نپووش ها له توو جه‌رگئ» [ف] سرمایه، دارایی

ته‌ندرس ten diris ئازا، بئمزپه‌ت [ف] تندرست

ته‌ند نه‌و tenid new لاناوه له نه‌تۆیه‌نمی «ته‌ند نه‌و ئی کاره بکه‌ی» [ف] کنایه از نتوانستن، اصل واژه به معنی «تن تو نباشد» یعنی تو با این تن توانایی انجام این کار را نداری

ته‌ن سقانئ نه‌و teni siqanid new ته‌ند نه‌و [ف] کنایه از ناتوانی در انجام دادن کاری، نگا ته‌ند نه‌و

ته‌نزیل tenzîl پارچه‌ئ چه‌رمئ و ته‌نک ئرای به‌سان زام [ف] پارچه سفید و تنک برای بستن زخم

ته‌نک tenik (۱) که‌م پشت «مۆسه‌رئ ته‌نک بیه» (۲) وئاری ، له په‌هله‌وی (tinok) تنۆک) تۆسریاس و له سه‌کزی «تنوک» «تۆشن (۳) لاناوه له ره‌نگین «وه به‌رزی بالاد بخره‌مه‌ه‌وا -

ته‌نکه بیوه‌گه‌ئ وه ئازوه ره‌وا» (ف) ۱) کشت یا موی کم پشت ، تُنک (۲) کم عمق، درپهلوی (tinok تنوک) نوشته شده (۳) جوان، زیبا روی

ته‌نگار tenkar چوئ ک له کونائ نه‌ورد ره‌ئ بوود و ئه‌و سه‌ره‌ئ چفت بووده پایه‌ئ ته‌خته‌ئ مه‌وج بافی (ف) چوبی که از یک طرف در سوراخ نورد جاجیم چفت می‌شود و از سوی دیگر به پایه دستگاه محکم می‌شود و جاجیم بافته شده به دور آن می‌پیچد

ته‌نگار tenikaw فئاری، وئاری (ف) آب کم عمق

ته‌نکه tenke (۱) پله‌ئیت کویه‌نه (۲) شرت (۳) ره‌نگین، ته‌رک «وه به‌رزی بالاد بخرمه هه‌وا - ته‌نکه بیوه‌گه‌ئ وه ئازوه ره‌وا» (ف) ۱) حلبی (۲) تنکه، شورت (۳) زیبا، خوشگل
ته‌نکه‌بیر tenke bir کم پشت کردن کشت و کال پر، زوورم ئپائ چۆنه‌ر (ف) تُنک کردن محصول، بویژه برای چغندر
ته‌نکه‌بیر کردن tenke bir kirdin ته‌نکه کردن (ف) تُنک کردن محصول

ته‌نکه‌ساز tenkesaz ئوسائ ته‌نکه (ف) حلبی ساز

ته‌نکه‌کردن tenke kirdin ته‌نکه‌بیر کردن (ف) تُنک کردن محصول

ته‌نکه‌کوت tenke kwit ته‌نکه کویه‌نه (ف) حلبی کهنه

ته‌نکی tenikî فئاری، وئاری (ف) گذار، کم عمق، محل عبور از رودخانه

ته‌نگ tenge (۱) ته‌سک، زیز و شا، له په‌هله‌وی (teng ته‌نگ) تۆسریاس (۲) توهه، لووف کویه (۳) سفت به‌سان بار «ته‌نگی بیه»، له لاتین (thong) وه ته‌سمه ئۆشن (۴) ته‌نگی، گیروگرفت «هه‌ره‌سُم ته‌نگه» (ف) ۱) تنگ، مقابل گشاد، در پهلوی (teng تنگ) نوشته شده (۲) تنگه کوه (۳) ته‌نگ زین یا پالان چهار پا، در لاتین (thong) به تسمه گویند (۴) به دشواری

ته‌نگ ئسمایل‌خان tengi ismayl xan دیه‌که‌یگه له قلا شاین (ف) روستایی در قلعه شاهین

ته‌نگا‌بۆن tênga bün ته‌نگه‌و بۆن (ف) تنگ شدن

ته‌نگا‌کردن tênga kirdin ته‌نگه‌و کردن (ف) تنگ کردن

ته‌نگاو têngaw دیه‌که‌یگه له قه‌سر (ف) روستایی در قصر شیرین

ته‌نگ ترش têngi tirş ته‌نگ، زیز و شا (ف) تنگ و ناریک

ته‌نگ تیر têngi tîr ته‌نگیگه له هلیران ک شوونه وار

گه‌ورییه (ف) تنگه‌ای در هلیلان که آثار باستانی بسیار دارد

ته‌نگدان têng dan سفت به‌سان بار (ف) تنگ بار بستن

ته‌نگده‌س têngdes نه‌دار، بی مال (ف) تنگدست

ته‌نگده‌سی têngdesî نه‌داری، فه‌قیری (ف) تنگدستی، فقر

ته‌نگز têngiz تنگس، تنگز (ف) نگا تنگز

ته‌نگزه‌رد teng zerd دیه‌که‌یگه له ئارۆن‌ئاوا (ف) روستایی در نزدیک اسلام آباد غرب

ته‌نگ سمایل‌وه‌ئ têngi simaîl wey ته‌نگه‌یگه له ئارۆن

ئاوا (ف) تنگه‌ای در اسلام آباد غرب

ته‌نگ‌شوان têngi şuwan دیه‌که‌یگه له شیان (ف) نام

روستایی در شیان از توابع اسلام آباد غرب

ته‌نگ‌قلا têng qîfa کویه‌یگه له پیا‌زئاوا ئ هلیران (ف) کوهی

در پیا‌زآباد هلیلان

ته‌نگ‌گرمه têng germe کویه‌یگه له هۆماملان (ف) کوهی

در هۆماملان هلیلان

ته‌نگه tênge (۱) ته‌نگ، لووف کویه (۲) ته‌سکه، زیز و شا (ف)

(۱) تنگه کوه (۲) تنگ است

ته‌نگه‌بیر tênge bir مبیه‌یگ ک خوری دق و ران و زگی

چیه‌ره بکه‌ن و باقیی بیلن (ف) گوسفندی که پشم قسمتهای

دم، ران، و شکمش را بچینند و باقی را بگذارند، برای زیبایی

ته‌نگه‌بیر tênge ber ته‌نگ، هه‌ر چشتی ک وه‌رئ ته‌نگ بوو

(ف) تنگ، مقابل گشاد، کم عرض

ته‌نگه‌تاو tênge tau (۱) بیقه‌راری له هه‌ئین گۆ هاتن (۲)

ئاگره‌واپه بۆن (ف) ۱) فشاراجابت مزاج (۲) بیقراری و اضطراب

ته‌نگه‌قەق tênge qeü چاخ و نه‌پوو‌ر (ف) چاقولنده‌هور

ته‌نگه‌و بۆن têngew bün زیز و شا بۆن (ف) تنگ شدن

ته‌نگه‌و کردن têngew kirdin کوله‌و کردن دل‌نگ و... (ف)

تنگ کردن لباس و...

ته‌نگی têngî (۱) زیز و شای (۲) ناچاری، نه‌داری «له رق

ته‌نگی ئی کاره که‌ئید» (ف) ۱) تنگی، برابر گشادی (۲) ناچاری

، تنگنا

ته‌نگی‌تفتی têngî tiftî سه‌رد و گه‌رم چه‌شتن رووژئار (ف)

کنايه از سردی و گرمی روزگار، اصل واژه به معنی تنگی و تند

مزگی است

ته‌تۆر tenür چال پر له ئاگر ئه‌پاخ نان، له‌ئه‌وستا (tenûre)

ته‌نووره) و (tenûr ته‌نوور) و له په‌هله‌وی (tenûr ته‌نوور) تۆسریاس و له زاراوه‌یل تره‌گ کوردی «ته‌ندور» له سه‌کزی «ته‌ندور» له فارسی «ته‌نور» تۆشن [ف] تنور، در اوستا (tenûre تنووره) و (tenûr تنوور) و در په‌لوی (tenûr تنوور) نوشته شده و در دیگر گویشهای کردی «تندور» و در سکزی «تندور» گویند

ته‌تور داخسن tenûr daxisin ناگر له ته‌تور رووشن کردن، لاناوه له فتنه وه پا کردن [ف] کنایه از فتنه به پا کردن
ته‌توره tenûre (۱) کماره‌ئ ناوه‌ئ ناسیاو (۲) دهنگ گرمه و گوپه‌ئ هر چشتی (۳) گرژ هه‌لاتن و وه تن چین «ته‌توره به‌سا و هات» (۴) دبه‌که‌ینگه له بیوه‌نیچ (۵) شوون ری داگرتن و هه‌وج دان ئاووپیژنگه (۶) شوون ری داگرتن توره [ف] (۱) لبه‌ی نای آسیاب (۲) صدای غرش و تندوی هر چیزی (۳) خشمگین شدن و به تندوی به سوی رفتن (۴) روستایی در بیونج (۵) مسیر ریزش و موج خوردن آبشار (۶) مسیر روان شدن گدازه‌ی آتشفشان
ته‌توره به‌سان tenûre besan (۱) خپه و بۆن گه‌رده گۆچان (۲) گرژه و بۆن و وه تن و ره‌وه لاینگ چین [ف] (۱) حالت گرد شدن و پیچیدن گردباد (۲) خشمگین شدن مانند گردباد به سوی رفتن

ته‌نه tene یه‌ئ ته‌ن، ته‌ن «یه‌ئ ته‌نه دامه ناویانا» [ف] تنه، تنها
ته‌نی tenî (۱) چنی، بافی (۲) برا یا خواهشک باوگی و دالگی [ف] (۱) بافیدی، تنیدی (۲) برادر یا خواهر تنی

ته‌نیا tenya (۱) تاک، ته‌ک، له په‌هله‌وی (tenîha ته‌نیا) تۆسریاس و له سمنا‌نی (tonîa تونیا) تۆشن (۲) بافیا، چنیا (۳) ناز ناو «که‌ره‌مرزا که‌رمی» به‌یت هه‌لوه‌س که‌لره [ف] (۱) تنها، در په‌لوی (tenîha ته‌نیا) نوشته شده و در سمنا‌نی (tonîa تونیا) گویند (۲) بافته شد (۳) تخلص شاعر کرد کرم رضا کرمی است

ته‌نیا‌بال tenya bal یه‌کله، بی برا و هامیار [ف] تک فرزند و بی برادر و پشتیبان
ته‌نیاس tenyas (۱) یه‌کله‌س (۲) بافیا [ف] (۱) او تنهاست (۲) بافته شده است

ته‌نیاگ tenyag بافیاگ، چنیاگ [ف] بافته شده
ته‌نیا‌ن tenyan (۱) هه‌وان ته‌نیا‌ن (۲) بافیا‌نه [ف] (۱) آنها ته‌نیا‌ن (۲) بافته شده‌اند

ته‌نیا‌یی tenyayî بیکه‌سی [ف] تنهای
ته‌نین tenîn بافین، له په‌هله‌وی (tenyeten ته‌نیه‌تن) تۆسریاس [ف] تنیدن، چیدن، در په‌لوی (tenyeten ته‌نیه‌تن) نوشته شده

ته‌نینه‌وه tenînewe له نوو بافین [ف] دوباره بافتن، دوباره تنیدن

ته‌و tew تاو، تا [ف] تب

ته‌وار tewar تیار، ئاماده [ف] زینگ، آماده

ته‌واری tewarî تیاری [ف] آماده

ته‌واسا tewasa (۱) تاسه‌ئ تو داشت، تواسیا (۲) گیز [ف] (۱) آرزوی تو را داشت (۲) گنج، منگ

ته‌واسام tewasam (۱) تاسه‌ئ تو داشتم (۲) گیز بۆم [ف] (۱) آرزوی تو را داشتم (۲) گنج و منگ بودم

ته‌واسان tewasan (۱) تاسه‌ئ تو داشتی (۲) گیز بۆن [ف] (۱) آرزوی تو را داشتندی (۲) گنج بودند

ته‌واشا tewasha تماشا، ته‌ماشا [ف] نگاه، تماشا

ته‌واشا‌خانه tewasaxane تماشا‌خانه [ف] نمایشگاه

ته‌واف tewaf خول خواردن وه ده‌ور چشتی، بنچینه‌ئ ئی وشه ئه‌ره‌وییه [ف] طواف، ریشه این واژه عربی است

ته‌وان tewan تووان، ئاز، له هه‌وستا (teveian ته‌فه‌ئان) و له په‌هله‌وی (twuvanîk توئوفا‌نیک) و (teveian ته‌فه‌ئان) تۆسریاس [ف] توان، توانایی، در اوستا (teveian توه آن) در په‌لوی (twuvanîk توئووانیک) و (teveian توه آن) نوشته شده

ته‌وانچه tewançe ده‌وانچه [ف] طپانچه

ته‌وبه tewbe ته‌رک کردن گونا، بنچینه‌ئ ئی وشه ئه‌ره‌وییه [ف] توبه، ریشه این واژه عربی است

ته‌وبه‌دان tewbe dan په‌ن دان «ته‌وبه‌ئ به‌مه پید...» [ف] ترک کردن کاری بر کسی با تهدید

ته‌وبه‌کار tewbe kar ته‌وبه له کارئ کردن [ف] توبه کردن از انجام کاری

ته‌وبه‌کردن tewbe kirdin ته‌رک کردن کارئ [ف] توبه کردن از انجام کاری

ته‌وبه‌که‌ر tewbe ker که‌سه‌ئ ک ته‌وبه که‌پد [ف] تواب

ته‌ور tewr (۱) ته‌ور، له سه‌کزی «تفه‌ر» تۆشن (۲) چۆ، جوور «ته‌ور هه‌ستوو» [ف] (۱) تبر، در سکزی «تور» گویند (۲)

طور، مانند

تهور tewir تهور، تهور، له په هله وی (teper ته پر) توسریاس و له سمنانی (توور) توشن [ف] تبر، در په لوی (teper تپر) نوشته شده و در سمنانی (توور) گویند

تهورات tewrat کتاو چوله که [ف] تورات

تهورداس tewrdas تهورداس، تهورداس [ف] تبر داس

تهورداس tewirdas تهورداس، تهورداس [ف] تبر داس

تهورزیکه tewrzîlke ته رزه، ته گر «ل» [ف] تگرگ

تهورزین tewirzîn تهورنه جاج [ف] تبر زین

تهورزه tewirze کوچگ خوائ برش دریائ ک نه نه تی ناو ناخوپ، له په هله وی (teperzet ته پر زهت) وه مانای تهور

زده توسریاس [ف] تکه سنگ نمک تبرزه که در آخور گذارند ، در په لوی (teperzet تپرزت) نوشته شده

تهورمغدر tewr mixder بهد مختەر [ف] بدمرام

تهورنه جاج tewrnecax تهورداس [ف] تبر داس

تهورره پق tewrerû (۱) تیول زت (۲) هه لکه فتی (۳) که سق ک رقی له به کتر تر سه نگین بوو [ف] (۱) پیشانی تیز (۲) جادار،

محترم (۳) آنکه احترامش بر دیگران واجب است

تهورره پق بردن tewrerû birdin تهورره پق [ف] احترام کسی را نگه داشتن

تهوز tewz (۱) تلاوته نگه (۲) نال (۳) ته و کردن له هین زایین «تهو + زاین» [ف] (۱) زیورآلات (۲) زانو ترسان (۳) تب زایمان

تهوزه tewze تهوزهک، تهزهک [ف] لودگی

تهوزهک tewzek تهزهک [ف] لودگی کردن

تهوس tews (۱) چوزه دان (۲) بنووپه تهوز [ف] (۱) جوانه زدن (۲) نگا تهوز

تهوس teüs تخس، رقدار [ف] تخس

تهوسا teüsa خوزه تو، تهیسا [ف] ایکاش، کاشکی

تهوسان tewsan بنووپه تاوسان [ف] نگا تاوسان

تهوفیر tewfir جیاوازی، فهرخ [ف] تفاوت

تهوق tewq (۱) گهوه تی دور مل (۲) حه لقه تی ئاسنین (۳) فهرق سهر [ف] (۱) طوق (۲) حلقه آهنی (۳) فرق سر

تهوق سهر tewqi ser فهرق سهر [ف] فرق سر

تهوقه tewqe (۱) قهوه، جوور تی پلپله (۲) دهسه «تهوقه تی گول» [ف] (۱) از زیورآلات که بر زلف بندند (۲) دسته، حلقه

تهول tewl (۱) دیول (۲) زهنگوله تی مل ساورین [ف] (۱) طبل

(۲) زنگوله گردن نخران

تهول تنگ tewlî teng لاناوه له وهخت که م [ف] کنایه از وقت اندک، اصل واژه به معنی طبل تنگ و کوچک است که دنیا را به آن تشبیه کرده اند

تهول تنگ دلمازان tewlî tengî difmazan (۱) تهول

تهنگ دنمازان، هه نه هن خوراوا (۲) جوور تی قهسه مه «وه تی

تهول تنگ دلمازانه» (۳) جوور تی نووپه «واگوزارد وه تی تهول

تهنگ دلمازانه» [ف] (۱) هنگامی غروب آفتاب، بین دو نماز

مغرب و عشاء (۲) سوگندی است (۳) نفرینی است

تهول تنگ دنمازان tewlî tengî dinimazan تهول

تهنگ دلمازان [ف] نگا تهول تنگ دلمازان

تهول تنگ مرتزاعلی tewlî tengî mirtiza êlî تهول

تهنگ دلمازان [ف] نگا تهول تنگ دلمازان

تهولگ tewlig تهولگ، گیاداخ ک نه نه تی بان بالوک [ف]

گیاهی سوزاننده که بر روی زگیل گذارند

تهولگ teülig تهولگ [ف] نگا تهولگ

تهولگاو teüligaw دیه که یگه له تیلان دهیشت [ف] روستایی

در تیلان دهیشت

تهولگی teüligî تهولگ، تهولگ [ف] نگا تهولگ

تهوله teüle جی ناژه ل، له زاراوه یل ترهک کوردی «تهوله،

گهوپ، پشتیتر، گهوپ، تیوله» توشن [ف] طویله، در دیگر

گوشهای کردی «تهوله، پشتیتر، گهوپ، گهوپ، تیوله» گویند

تهولهق tewfeq (۱) پینه کردن تاج مهشکه و کونه و که ریان

و ... (۲) تاج مهشکه [ف] (۱) پینه کردن قسمت ته مشک و ...

(۲) قسمت انتهای مشک

تهوله کردن teüle kirdin (۱) وه ناو تهوله بردن (۲) به سان

نوسپ یا قاتر له جایگ ک گیا داشتوو تا بله وه پتی [ف] (۱) در

طویله کردن (۲) بستن چهارپایان در جای پر گیاه برای چریدن

تهولهگا teülega دیه که یگه له که نگه ور، ئیسه موحه مه د

ناباده [ف] روستایی در کنگاور، اکنون محمد آباد است

تهون tewn (۱) تون، تهوه ن (۲) بافه مه نیگه له ئه سپه ن (۳)

تهوه ن [ف] (۱) دار گلیم وقالی و ... (۲) بافته ای لوزی شکل که

به آن سپند آویزند (۳) یکه خوردن

تهون بردن tewn birdin تهکان خواردن [ف] یکه خوردن،

هول برداشتن

تهور tewer تهور، تهور [ف] تبر، نگا تهور و ترکیباتش

ته‌وه‌پۆ tewerû ته‌وه‌پۆ [ف] نگا ته‌وه‌پۆ

ته‌وه‌ره tewere (١) ته‌وره (٢) ره‌وهق [ف] (١) نگا ته‌وره (٢) مرحله

ته‌وه‌ره‌ته‌وه‌ره tewere tewere ره‌وهق ره‌وهق [ف] مرحله
مرحله، فاز به فاز

ته‌وه‌س tewes ته‌وس، ره‌وز [ف] جوانه زدن درخت از روی ریشه

ته‌وه‌سپروو tewesêrû ته‌و کردن و وپینه کردن، ئەپای ده‌رمان ئی نه‌خوه‌شیه له‌و شوونه ک نه‌خوه‌ش می‌ز کردیه تیه‌ئ له‌ خاکه‌گه‌ئ هیز دهن ونه‌ئ بان تپولئ یا دهنه‌ئ خوه‌ردئ [ف] تب و هذیان ناشی از مالاریا، برای درمان این بیماری لایه‌ی زیرین خاکی را که بیمار در آن محل ادرار کرده را بر می‌دارند و درون پارچه‌ای گذاشته و روی پیشانی‌ش می‌گذارند

ته‌وه‌سپوه‌روو tewesêwerû ته‌وه‌سپروو «گ» [ف] تب و هذیان ناشی از مالاریا، نگا ته‌وه‌سپروو

ته‌وه‌ق teweq مه‌ژمه، سینی [ف] سینی

ته‌وه‌ن tewen ته‌ون، هوول بردن [ف] یکه خوردن

ته‌وه‌نس tewenis (١) سه‌پران، گه‌ردین (٢) تویه‌نسن [ف] (١) گردش، تفریح (٢) توانستن

ته‌ویز tewîz ته‌وز، تلا «ته‌خته‌چوو کاکان سیبه‌ چو دالبه‌پ- ته‌ویز پاتشا زینه‌ت سه‌رگه‌پ» [ف] طلا و جواهرات، زیورآلات
ته‌ئ tey (١) مه‌رچ گره‌و «لپوا ته‌ئ کردن» (٢) بر کردن [ف]
(١) پیمان بستن (٢) طی مسافت کردن

ته‌ئ tey ته‌ئته‌ئ کردن [ف] قایم موشک بازی بچه‌ها

ته‌ئپتروپ teyîpitûp توپ توپ تاپ [ف] نگا توپ تاپ

ته‌ئته‌ئ teytey ته‌ئ قایم موشک بچه‌ها

ته‌ئجه teyce سه‌وه‌ته، ته‌ک [ف] آبکش

ته‌ئجه teyçe ته‌ئجه [ف] آبکش

ته‌ئیر teyîr (١) شمشیربال، ئه‌ره‌ویبه (٢) ته‌گر (٣) ته‌رکه‌بان، زه‌ق ساف و ته‌خت بان کویه [ف] (١) پرستوی شمشیربال، ریشه این واژه عربی است (٢) تگرگ (٣) زمین مسطح در قله یا بلندی کوه

ته‌ئسا teysa ته‌تسا، خوه‌زئو [ف] کاشکی

ته‌ئشت teyšt ته‌شت [ف] نگا ته‌شت

ته‌ئشتلۆوک teyštıfûk (١) دوول (٢) هاماری، هاواری [ف] (١) دلو، تشت کوچک (٢) دشت باز

ته‌ئشتلۆوک teyštıfûk ته‌ئشت بۆچگ [ف] تشت کوچک

ته‌ئیمان teyman ته‌جیر، بنوره ته‌جیل [ف] نگا ته‌جیل

ته‌ئیمان تن teyman ten په‌رچن ده‌ور باخ [ف] پرچین کردن باخ

ته‌ئین‌فه‌ئین teyni feyn ته‌ئین و فه‌ئین [ف] شرط و شروط

ته‌ئین‌وه‌ئین teyn û feyn ته‌ئین فه‌ئین [ف] شرط و شروط

ته‌ئیره‌ت teywet خاکه‌را، ئه‌ره‌ویبه [ف] سرشت، طبیعت

ته‌ئه‌له‌ره teyelere دیه‌که‌ئیکه له‌ کووزران [ف] نام روستایی در کووزران

ته‌ئه‌و بوون teyew bûn ته‌ئه‌و گرتن [ف] رام شدن و آرام شدن

ته‌ئه‌و گرتن teyew girtin ته‌ئه‌و بوون [ف] رام شدن
تی tî (١) ئه‌ق تی (٢) ناو (٣) چوارمین کیش ئه‌لقبا (٤) پی هاتن «وه‌ پی‌د تی» [ف] (١) می‌آید (٢) در درون (٣) چهارمین حرف الفبا (٤) زیبایی و اندازه بودن لباسی برکسی

تیا tîa (١) له‌ ناویا «بیه‌ تیا» (٢) تیه‌یده‌و [ف] (١) اندرون (٢) بر می‌گردد

تی ئاخانن tî axanin (١) ته‌پانن (٢) خه‌فانن [ف] (١) چپاندن (٢) در مایعی برای مدتی خواباندن

تیا بردن tîa birdin له‌ ناویا بردن [ف] در چیزی فرو بردن
تیاات tîeat (١) توله‌کی کردن (٢) ده‌پیر گرتن، له‌ لاتین (theater) ئۆشن [ف] (١) مسخره کردن (٢) تئاتر، در لاتین (theater) گویند

تیا تباژ tîeat baz تیتال [ف] بذله‌گو، لوده

تیاچین tîea çin تیا بردن [ف] فرو بردن

تیاار tîear ته‌وار [ف] آماده، زنگ

تیاارت tîeart تیاات [ف] نگا تیاات و ترکیباتش

تیاارک tyark تیاار «ل» [ف] نگا تیاار و ترکیباتش

تیااره tîeare فرپوکه، بالۆن، ئه‌ره‌ویبه «طیاره» [ف] هواپیما ، عربی است «طیاره»

تیااره‌شکن tîeareşikin جوورئ تفه‌نگه [ف] نوعی تفنگ، اصل واژه به معنای هواپیماشکن است

تیاان tyan (١) دیان، تیه‌ن (٢) دیک‌گه‌ورا [ف] (١) م یابند (٢) دیگ بزرگ مسی

تیاان tîean له‌ ناویان [ف] در میانشان

تیاانچه tyança تیاان بۆچگ، له‌ عبری «تیاانچه» ئۆشن [ف]

دیگ کوچک مسی، در عبری «تیانچه» گویند

تن بردن tē birdin تیا بردن [ف] فرو بردن

تیپ tîp (۱) دهسه، کوومه ل (۲) لاسیک ناوین چرخ [ف] (۱) دسته، گروه (۲) تیوپ

تیپ تاپ tîpi tap زرم زام [ف] نگا ته پت توپ

تیپ تیپ tîp tîp دهسه دهسه [ف] گروه گروه

تن پچانن tē pēçanin په شتانهن وه دهور چشتی [ف] پیچیدن به دور چیزی

تیتال tîtal (۱) تیتاباز (۲) ده مپاسکانیکه، له گیله کی «تیتال» توشن [ف] (۱) بذله گو (۲) ادا و اطوار در آوردن، در گیلکی «تیتال» گویند

تیتالباز tîtal baz تیتاباز [ف] بذله گو

تیتالی tîtalî (۱) توله کی (۲) هه نهک [ف] (۱) لودگی (۲) شوخی
تیتالی کردن tîtalî kirdin (۱) توله کی کردن (۲) هه نهک کردن [ف] (۱) لودگی کردن (۲) شوخی کردن

تیتیرزا tîtirza تیتیرزا [ف] نگا تیتیرزا

تیتیرمانه tîtirmane توتیرمانه [ف] نگا توتیرمانه

تیتنگ tîtik (۱) توتنگ «ل» (۲) بنووره تیتنگ [ف] (۱) توله (۲) نگا تیتنگ

تیتکان میتکان tîtkan mîtkan تیتکان ویتکان [ف] فک و فامیل

تیتکان ویتکان tîtkan wîtkan منال و فامیل هورده ریژ «چل گله تیتکان ویتکان دیرید» [ف] کنایه از فک و فامیل

تیتنگ tîtig (۱) زه نگو له تی گیس (۲) توتنگ «ل» [ف] (۱) انتهای گیس بافته شده که معمولاً زنگوله ای است (۲) توله سگ
تیتگی tîtigî توله کی [ف] مسخره کردن

تیتیرزا tîtirza تیتیرزا [ف] نیبره

تیتیرزا tîteza تیتیرزا [ف] نیبره

تیتلهک tîtefek توتلهک «ل» [ف] نگا توتلهک

تیتی tîti توتوت کردن [ف] آوایی برای خواندن و گرد آوری ماکیان

تیخ têx (۱) چشت تیژ، له په هله وی (tîx تیخ) توسریاس (۲) تاک، زیز جفت [ف] (۱) تیخ، در پهلوی (tîx تیخ) نوشته شده (۲) فرد، مفرد

تیخ تلیاق têxi tilyaq (۱) وه رز تیخ دان خه شخاش (۲) جوور تیخ ته نانه تیه نه پاخ تلیاق تیخ دان [ف] (۱) هنگامه تیخ

زدن خشخاش (۲) تیغ ویژه خشخاش زنی

تیخ خسن têx xisin ریش تراشین، لاناوه له جووانی [ف]

تیغ به صورت انداختن، کنایه از بالغ شدن

تیخ دان têx dan تیخ چشتی داین [ف] تیغ زدن

تیخ مه کینه têx mekîne خود تراش [ف] خود تراش

تیخه têxe (۱) دیوار مابه یین دق و تاق (۲) په چیه ک وه دهور زه ق کیشن [ف] (۱) دیوار نازک میان دو اتاق، تیغه (۲) حصاری

که به دور زمین یا محلی می کشند

تیخه دار têxe dar تیرا، توانا، له سه کزی «ته لخه دار»

توشن [ف] جوهر دار، توانا، در سگری «تلخه دار» گویند

تیخه سه لمانه têxe sefmane مابه یین به مو و باخ کو له قسر [ف] رشته کوهی مابین کوه بمو و باخ کو در

قصر شیرین

تیخه وت له که têxe û teleke بنووره تیخه [ف] نگا تیخه

تید tîd (۱) تیه یید (۲) له ناوت [ف] (۱) می آید (۲) اندرون تو

تیدا tîda تیه ییده، دیه ییده [ف] بر می گردد

تیدان tîdan له ناودان [ف] در میان شما

تیدن tîdin تیه ییدن، دیه ییدن [ف] می آید

تیدنا tîdina تیدنه، دیه یدنه [ف] بر می گردد

تیدنه tîdinew تیدنا، دیه ییدنا [ف] بر می گردد

تیده tîdew تیه ییده، دیه ییده [ف] بر می گردد

تیر tîr (۱) سیر (۲) پراویر [ف] (۱) سیر، برابر گرسنه (۲) پیر

تیر tîr (۱) گوله، له نه وستا (tîxîr تیغری) و له په هله وی (tîr تیر) توسریاس (۲) به شینگه له زه «یه تی» هر تیر

به رایبر په نجا من گه نمه (۳) سیخ که او «ل» (۴) مانگ چوارم تیران (۵) دار، چو (۶) وینه، هاوتا «له تیر نیبه»

[ف] (۱) تیر، خدنگ، در اوستا (tîxîr تیغری) و در پهلوی (tîr تیر) نوشته شده (۲) واحد زمین کشاورزی برابر پنجاه من

(۳) سیخ کبابی (۴) ماه پنجم ایرانی (۵) واحد چوب خانه (۶) همانند، همتا

تیر tîr هه ل، چه فت، گیل [ف] کج

تیره ناز tîr enaz تیر هاویژ [ف] تیر انداز

تیره نازگه tîr enazge دیه که یگه له پیاز ناوای هلیران [ف] روستایی در پیازآباد هلیلان

تیره نازی tîr enazî تیره نازی [ف] تیراندازی

تیریقون tîr bün سیر بون [ف] سیر شدن

کام پهل توواید؟ و ئه ویش هر جاریگ ناو به ئ پهل به ئد وه راشکاو ناو به کئ له وانه دراید و بایه س سوواری بیئد خاسی ئی گه مه یه سه ک ناوه یلیگ هه لوزن ک فره له وهر چه و نییه تا سوواری نیهن وه یته ور به ش گه ورائگ له زووان پیه ریئیه ئد [ف] بازی ویژه شب هنگام که در آن عده ای دور هم در خلوتی می‌نشینند و یکی را بخارج از گروه می‌فرستند و خودشان باهم به گونه ای خیالی گوسفند یا حلال گوشتی را سر می‌برند و هر کدام از گروه نام قسمتی از اندام آنرا برمی‌گزینند و پس از پایان این کار یکی از گروه رو به فرد خارج شده از گروه می‌گوید «تیرموو تیرموو» و او در پاسخ می‌گوید «نه نارنجه و نه لیموو» و سپس یکی از گروه جریان را شرح می‌دهد و از او می‌پرسد چه قسمتی از آنرا خریداری و او هر بار اندامی را نام می‌برد و خواه نا خواه قرعه به نام کسی درخواهد آمد و او بایستی شخص خارج از گروه را بردوش گرفته و چند بار دور گروه بگرداند، ویژه گی این بازی آنست که گروه بایستی نام اعضای را برگزینند که کمتر در بین مردم گفته می‌شود و بدین گونه این نامها دوباره زنده می‌شوند

تیرمه *tirme* ترمه «وه هار هاته وه دو له بیل بین خالی - دویه ته یل چینه ژیر تیرمه ئ ئالمانی» [ف] ترمه
تیرنج *tirinc* بنووره تیرنج [ف] نگا تیرنج
تیرهن *tirwen* بنووره تیرهن [ف] نگا تیرهن
تیره *tire* (۱) ئیل و ئویا (۲) توان «تیره د بورپه ئد» (۳) تارمایی [ف] (۱) تیره، طایفه (۲) توانایی (۳) تاری، تیره گی
تیره ژوو *tireju* جوورئ نان تیریه [ف] نوعی نان «تیری»
تیره مار *tiremar* جوورئ ماره [ف] نوعی ماریباریک
تیرهن *tiren* (۱) ته ننگه یگه له پیازناوا (۲) باروتئ ک ئه پائ ته قانئ سه ریپ بایسه [ف] (۱) تنگه ای در پیاز آباد هلیلان (۲) مقدار باروتی که برای چکاندن تفنگ سرپر لازم است
تیره نان *tirenan* چوو تیری [ف] چوبی که با آن خمیر نان تیری را پهن می‌کنند

تیری *tiri* جوورئ نانه [ف] نوعی گرده نان نازک

تیری *têri* سیری [ف] سیری

تیز *tiz* تیتالی کردن، له لاتین (tease) ئوشن [ف] ریشخند کردن

تیزاو *tizaw* ئاسیل [ف] اسید

تیز توله کی *tizituleki* تیزم ته له کی [ف] ادا در آوردن،

تیرپتون *tir bun* چه فته و بون [ف] کج شدن
تیربن *tirben* (۱) دووایگ ک ئوشن تیر له که س کاری نییه، له سه کزی «تیرهون، تیربن» ئوشن (۲) وه رزه نه ک [ف] (۱) وردی که گویند شخص را از گزند گلوله حفظ می‌کند در سکزی «تیرهون، تیربن» گویند (۲) طناب بافته شده ای که قنناق بچه را با آن می‌بندند

تیرپشک *tiri pişk* پشک حسن [ف] قرعه کشی کردن
تیرپشک حسن *tiri pişk xisin* تیر پشک [ف] قرعه کشی کردن

تیرتوره *tirtuje* چۆنیه تی له هین خو، چه وه پرته و بئجال بون له هین خه فتن [ف] حالتی که انسان یا حیوان در هنگام خواب به خود می‌گیرد

تیرتیره *tir tîre* مارمۆلک «گ» [ف] مارمولک
تیرخواردن *tir xwardin* تیره گوله خواردن [ف] زخمی شدن
تیرخوشه شال *têr xweşal* ره فیق رووژ خوشی [ف] دوستی که در روزگار خوشی دوست است و هنگامی تنگدستی دوری می‌جوید

تیردان *tirdan* قه یقه تار [ف] تیردان، ترکش

تن رشان *tê rîşanin* رشان [ف] ریختن در ...

تیرفینگ *tîrfîring* (۱) پلئوکه «ل» (۲) تیر فرینجگ «ل» [ف] (۱) تلنگر (۲) نگا تیرفرینجگ

تیرفرینجگ *tîrfîrîncig* قلماسنگ [ف] سنگی را میان دو انگشت شصت و نشانه قرار دادن و به سوی کسی پرتاب کردن
تیرکردن *tir kirdin* (۱) بلووم دان (۲) وه تن دهرچین [ف] (۱) بر انگیختن بر علیه کسی (۲) به سرعت رفتن

تیرکیشان *tir kêşan* ژان ئه نام [ف] درد ناگهانی

تیرما *tirima* تیرمایه، نه ناف و نه زهره [ف] مایه کاری، بر به یر

تیرمایه *tirimaÿe* تیرما، نه ناف و نه زهره [ف] مایه کاری، بر به یر

تیرموو تیرموو *tirmû tirmû* گه مه یگه منالانه وه یته ور ک له شه وه ده ور به یک جه مه و بوون و یه کئ له خوه یان دۆره و خه و خوه یان له خیال مییه یگ کوشن و هر کام له مناله یل ناو یه ئ پهل له مییه گه هه لوزن و دویای یه چپنه ئ و ئوشن « تیرموو تیرموو » ئه ویش له جوواو ئوشن «نه نارنجه و نه لیموو» دویای یه یه کئ راهات ئپائ دپیه که وه کئد و ئوشید

ریشخند کردن

تیزته‌له‌ک tîztelek تیتال، تیتاباز [ف] آکتور، ارتیست، هنرمند

تیز ته‌له‌ک tîzitefeke تیزم ته‌له‌کی [ف] ادا در آوردن، ریشخند کردن

تیزم ته‌له‌ک tîzimtefeke تیزم ته‌له‌کی [ف] «ل» ریشخند کردن

تیزم ته‌له‌کی tîzimtefekî تیزته‌له‌که، توله‌کی کردن [ف] ریشخند کردن

تیزمه‌تل tîzmetel توله‌کی کردن [ف] «ل» به سخره گرفتن

تیز تیز (1) tîz (تیز) و (tîj تیز) و (tîjî تیزی) تیسریاس (2) ته‌وار (3) مه‌زه‌ئ تن [ف] (1) تیز، در اوستا (tyîc تییج) و (vêj قیژ) و له په‌له‌وی (tîz تیز) و (tîj تیز) و (tîjî تیزی) تیسریاس (2) ته‌وار (3) مه‌زه‌ئ تن [ف] (1) تیز، در اوستا (tyîc تییج) و (vîj ویز) در په‌لوی (tîz تیز) و (tîj تیز) و (tîjî تیزی) نوشته شده (2) چابک، زرنگ (3) مزه تند

تیزبآل (1) tîzbaî که‌نین شاپه‌په‌یل که‌موته‌ر (2) مه‌ل ته‌وار [ف] (1) کندن شاپره‌های کبوتر (2) تیز پرواز

تیزبۆن tîz bün مه‌زه‌ئ تیز (2) بپا [ف] (1) مزه تند (2) تیز، بپا

تیزپا (1) tîzpa (به‌له‌پا (2) توری ک نوای پا رووشن بکه‌ئ [ف] «ل» (1) تیز پا (2) نور اندکی که جلوی پا را روشن کند **تیزپه‌پ** (1) tîzper (تیزبال (2) گای فره‌په‌پ [ف] (1) نگا **تیزبآل** (2) گاو نر بسیار جفتخواه

تیز کردن tîz kirdin (1) بلووم دان (2) ده‌مه‌زه‌رد کردن [ف] (1) بر انگیختن (2) تیز کردن

تیزنه‌کی tîznekî تیزی [ف] سریالایی تند

تیز وتوار tîz û tuwar ته‌وار، تیار [ف] چابک و زرنگ **تیزه** (1) tîze (تیره‌ن (2) تنه [ف] (1) نگا **تیره‌ن** (2) تند مزه است

تیزی (1) tîzî (ته‌واری (2) بپا بۆن (3) تنی [ف] (1) چابکی (2) برندگی (3) تند مزه‌گی

تیسک tîsk (1) تۆسک، تۆخ (2) بریجه [ف] (1) مو (2) تاللو، درخشش

تیسکن tîskin تۆسکن، تۆخن [ف] پشمالو

تیسکه‌تیسک tîske tîsk بریجه‌بریج [ف] تاللو، درخشش

تیسکی tîskê که‌می «گ» [ف] ذره‌ای، اندکی

تیشک tîşk لیسک، له زارواه‌یل تره‌ک کوردی «تیر یژ، تیرۆژ، رونای، روناهی» تۆشن [ف] پرتو، شعاع نور

تیشه têşe جووری قازمه‌س، له زارواه‌یل تره‌ک کوردی «تۆشه» و له ئه‌وستا (teşe ته‌شه) و له په‌له‌وی (tyeşk تیه‌شک) تۆسریاس [ف] تیشه، در دیگر گویشهای کردی «تۆشه» و در اوستا (teşe ته‌شه) و در په‌لوی (tyeşk تیشک) نوشته شده

تیشه‌بپ têşe bir له بیخه‌و بپین [ف] از بیخ بریدن

تیشی têşî بنووپه تیشه [ف] نگا **تیشه**

تیخ (1) tîx (تیخ (2) زیز جفت [ف] (1) تیخ (2) فرد، مفرد

تیخای تیخ tîxâê tîx هاو ئه‌ناز [ف] مواری

تیخبال tîxibaî باله‌و داین ریبه‌ن ئه‌پای له‌وه‌پ [ف] پراکنده کردن گله برای چرا

تیقه (1) tîqe (تریقه‌ئ خه‌نه (2) تیخه [ف] (1) صدای خنده (2) تیغه دیوار

تی‌کردن tî kirdin کردن وه ناو ... [ف] خالی کردن در ...

تیکل tîkil چه‌لمووس، نه‌وسن [ف] شکمو، پُرخور

تیکه (1) tîke زه‌ره‌ئ، له ئه‌وستا (werk وهرک) تۆسریاس و له زارواه‌یل تره‌ک کوردی «ورکه» و «ورتکه» وه مانای تیکه و هۆرده‌س (2) لۆقمه [ف] (1) اندکی، تکه‌ای، دراوستا (werk وِرک) به معنی تکه کردن، دریدن و از هم پاشیدن است و در دیگر گویشهای کردی (ورکه، ورتکه) به معنای خرد و ریز کردن است (2) لقمه

تیکه tîke بره‌شه تی [ف] بریز داخل ...

تیکه‌چن tîkeçin (1) تیکه‌لچن (2) رنگ گر [ف] (1) آنکه لقمه‌را پشت سرهم بخورد، شکمو (2) غیبت کننده

تیکه‌لچن tîkeçin تیکه‌چن [ف] نگا **تیکه‌چن**

تیکرمانن tî girmanin ته‌گرمانن [ف] غریدن

تی‌گیرکردن tî gir kirdin میه‌نی بۆن [ف] در کاری ماندن

تی‌گریان tî giryan هاتنه‌گریان [ف] گیر افتادن

تیل (1) tîl (هل، چه‌فت (2) قه‌له‌مه‌ئ دار «ل» (3) سۆک، چرز (4) توله‌مار «ل» (5) نخته، نقه‌ت «گ» [ف] (1) کچ، مایل (2)

قلمه‌ی درخت (3) گوشه، زاویه (4) مار کوچک (5) نقطه

تیتلا tîlâ چوو دریز و رفه‌دار، له سۆرانی «په‌یاغ» تۆشن [ف] کدنگ

تیلان‌ده‌یشت tēfan deyšt مه‌لوه‌نیگه له هه‌مه‌یل، ئاسه‌وار
 ئیٔل زه‌نگنه [ف] منطقه‌ای در بخش حمیل شامل چند روستا که
 محل سکونت ایل زنگنه است
تیل کردن tîl kirdin (۱) چه‌فته‌و کردن (۲) ژار چه‌و داین [ف]
 (۱) خم کردن (۲) چشم غره رفتن
تیل‌منجه‌پ tîli mincer ٔ کیل منجه‌پ، تیره‌نج [ف] اریب، کج
تیلمه tîlme بنووره تیلماه [ف] نگا تیلماه
تيله tîle (۱) توله «ل» (۲) گولوو (۳) سه‌رکه‌ت [ف] (۱) توله
 (۲) تيله (۳) مقدار معینی هیزم سبک که پس از دسته بندی آنرا
 مانند مشک به دوش اندازند
تيله‌سه‌گ tîleseḡ توتنگه سه‌ج «ل» [ف] توله‌سگ
تيله‌مار tîlemar توله‌مار «ل» [ف] مار کوچک، بچه مار
تیم tēm له منه و [ف] از من
تیمار tîmar په‌ره‌سداری کردن [ف] پرستاری کردن
تیمار‌کەر tîmar ker په‌ره‌سدار [ف] پرستار و مراقب
تیمان tēman له ناو ئیمه [ف] در میان ما
تیمچه tîmçe بازار [ف] بازارچه، تیمچه
تیموم tēmûm تاره‌ت، بنچینه‌ئ ئه‌ره‌وییه «تیمم» [ف]
 تیمم
تیمیسک tîmêsk ئه‌زل‌لیان «گ» [ف] تبخال
تین tîn (۱) تون‌ه‌مام (۲) تیه‌نی (۳) کفن دل «تین دل‌م شکیا
 « (۴) ئه‌ززه‌تمه‌ن (۵) دیه‌که‌یگه له جوانپو [ف] (۱) گلخن
 گرماه (۲) تشنگی (۳) عطش درون (۴) اشتیاق (۵) روستایی در
 جوانرود
تینان tēnayan تین و نه ناو... [ف] گذاشتن درون
تینگ tîning تیه‌نی [ف] نگا تیه‌نی
تین‌گرم tîn germ شیرتیه‌ن [ف] ولرم
تینگی tîning ٔ تیه‌نی بۆن [ف] تشنگی
تینئ tînhê (۱) تیه‌نی (۲) قوپئ «ل» [ف] (۱) نگا تیه‌نی (۲)
 حلق
تییول tēwif ٔ چاره‌توس، له زارواه‌یل تره‌ک کوردی «ئه‌نی،
 توئیل، هه‌نی، ناوچاوان، هه‌نیه، جه‌مین» ئوشن و له ئه‌وستا
 (eŷnêke ئه‌ینیکه) و (eŷnê ئه‌ینئ) ئوسریاس [ف]
 پیشانی، در دیگر گویشهای کردی «ئه‌نی، توئیل، هه‌نی، ناو
 چاوان، هه‌نیه، جه‌مین» و در اوستا (eŷnêke اینیکه) و
 (eŷnê اینی) نوشته شده

تییول‌تن tēwif tin به‌دیره‌ژهن، گه‌رجه [ف] بدشگون، منحوس
تییول‌توش tēwif tüş وه‌ره‌ن پووژ [ف] پیشانی دراز
تییول‌دار tēwif dar به‌ختیار [ف] خوش شانئ، خوشبخت
تییول‌نه‌ک tēwifnek پارچه‌یگ ک به‌سنه‌ئ تییولئو [ف]
 پیشانی بند، هد بند
تیه‌ت tyet ته‌له‌سان [ف] سنگ بزرگ و صاف
تیه‌تاو tyetaw سه‌نگاو [ف] سنگاب
تیه‌تگ tyetig سه‌خری [ف] لمه، باسن
تیه‌رم tyerim دیارم، له زارواه‌یل تره‌ک کوردی «دینم» و
 «ده‌ینم» ئوشن [ف] می‌آورم، در دیگر گویشهای کردی «دینم
 « و «ده‌ینم» گویند
تیه‌رما tyerima دیارما، دینمه و [ف] برمی‌گردانم، با خود
 می‌آورم
تیه‌رمان tyeriman دیارمان [ف] آنها را می‌آورم
تیه‌رمانا tyerimana دیارمانا [ف] آنها را بر می‌گردانم
تیه‌رمانه‌و tyerimanew دیارمانه‌و [ف] آنها را بر می‌گردانم
تیه‌رمه‌و tyerimew دیارمه‌و [ف] آنها را بر می‌گردانم
تیه‌رمه‌وه‌ئ tyerimewê دیارمه‌وه‌ئ [ف] آن را با خود بر
 می‌گردانم
تیه‌رمه‌ئ tyerimeŷ دیارمه‌ئ [ف] آنها را با خود می‌آورم
تیه‌رمیئا tyerimiêa دیارمیئا [ف] آنها را بر می‌گردانم
تیه‌رمیئان tyerimiêan دیارمیئان [ف] آنها را با خود می‌آورم
تیه‌رمیئانا tyerimiêana دیارمیئانا [ف] آنها را بر می‌گردانم
تیه‌رمیئانه‌و tyerimiêanew دیارمیئانه‌و [ف] آنها را با خود
 بر می‌گردانم
تیه‌رمیئه‌و tyerimiêew دیارمیئه‌و [ف] آنها را با خود بر
 می‌گردانم
تیه‌رن tyerin دیارن [ف] می‌آورند
تیه‌رنا tyerina دیارنا [ف] برمی‌گردانند، با خود می‌آورند
تیه‌رنان tyerinan دیارنان [ف] آنها را می‌آورند
تیه‌رنانا tyerinana دیارنانا [ف] آنها را با خود بر
 می‌گردانند
تیه‌رنامه‌و tyerinanew دیارنامه‌و [ف] آنها را بر می‌گردانند
تیه‌رنج tyerinc تیل منجه‌پ [ف] اریب
تیه‌رنج وینه‌پوو tyerinc û binerû ژوون گه‌ردانن، ره‌ت و
 ره‌وا قسه‌ کردن [ف] بی‌هوده سخن از گذشته گفتن

تیره‌ده‌وهی tyerêdeweŷ دیاریده‌وهی ﴿ف﴾ آنرا با خود بر می‌گرداند

تیره‌یده‌ی tyeriydeŷ دیاریده‌ی ﴿ف﴾ آنرا می‌آوری

تیره‌یده‌ی tyerêdeŷ دیاریده‌ی ﴿ف﴾ آنرا می‌آورد

تیره‌یدیا tyeriydiêa دیاریدیا ﴿ف﴾ آنرا برمی‌گردانی

تیره‌یدیا tyerêdiêa دیاریدیا ﴿ف﴾ آنرا بر می‌گرداند

تیره‌یدیان tyeriydiêan دیاریدیان ﴿ف﴾ آنها را می‌آوری

تیره‌یدیان tyerêdiêan دیاریدیان ﴿ف﴾ آنها را می‌آورد

تیره‌یدیان tyeriydiêana دیاریدیان ﴿ف﴾ آنها را با خود بر می‌گردانی

تیره‌یدیان tyerêdiêana دیاریدیان ﴿ف﴾ آنها را بر می‌گرداند

تیره‌یدیان tyeriydiêanew دیاریدیان‌ه و ﴿ف﴾ آنها را بر می‌گردانی

تیره‌یدیان tyerêdiêanew دیاریدیان‌ه و ﴿ف﴾ آنها را بر می‌گرداند

تیره‌یدیه tyeriydiêew دیاریدیه و ﴿ف﴾ آنرا بر می‌گردانی

تیره‌یدیه tyerêdiêew دیاریدیه و ﴿ف﴾ آنرا بر می‌گرداند

تیره‌یژ tyerêj تیره‌نج ﴿ف﴾ نگا تیره‌نج

تیره‌یژ بالا tyerêji baŷa (۱) تیره‌نج (۲) ریگلاژ کردن، پروف کردن ﴿ف﴾ (۱)

نگا تیره‌یژ بالا kirdin tyerêji baŷa تیره‌یژ بالا ﴿ف﴾ نگا تیره‌یژ بالا

تیره‌یک tyerîk زیزُ روشن ﴿ف﴾ تاریک

تیره‌یکان tyerîkan هه‌نه‌ه تیره‌یکی ﴿ف﴾ هنگامه شب

تیره‌یک بۆن tyerîk bün تیره‌یک‌بۆن ﴿ف﴾ تاریک شدن

تیره‌یکه‌شهو tyerîke şew شه‌وه‌زه‌نگ ﴿ف﴾ شب دیجور

تیره‌یکی tyerîkî زیزُ روشنی ﴿ف﴾ تاریکی

تیره‌یک tyerêg تیره‌ید، دیاریک ﴿ف﴾ می‌آورد

تیره‌یگان tyerêgan هه‌وانه دیاریک ﴿ف﴾ آنها را می‌آورد

تیره‌یم tyerîm دیاریم ﴿ف﴾ می‌آوریم

تیره‌یما tyerîma دیاریم ﴿ف﴾ بر می‌گردانیم

تیره‌یمان tyerîman دیاریمان ﴿ف﴾ آنها را می‌آوریم

تیره‌یمان tyerîmana دیاریمان ﴿ف﴾ آنها را بر می‌گردانیم

تیره‌یمان tyerîmanew دیاریمان‌ه و ﴿ف﴾ آنها را با خود بر می‌گردانیم

تیره‌یمن tyerîmin دیاریمن، دیاریم ﴿ف﴾ نگا تیره‌یم و

تیره‌وه tyerinew دیارنه‌وه ﴿ف﴾ بر می‌گردانند، می‌آورند

تیره‌وه‌ی tyerineweŷ دیارنه‌وه‌ی ﴿ف﴾ آنرا با خود بر می‌گرداند

تیره‌وه‌ی tyerineŷ دیارنه‌ی ﴿ف﴾ آنرا می‌آورند

تیره‌نیا tyrêniêa دیارنیا ﴿ف﴾ آنرا برمی‌گردانند

تیره‌نیان tyeriniêan دیارنیان ﴿ف﴾ آنها را برمی‌گردانند، می‌آورند

تیره‌نیا tyeriniêana دیارنیا ﴿ف﴾ آنرا برمی‌گردانند، می‌آورند

تیره‌نیا tyeriniêanew دیارنیا‌ه و ﴿ف﴾ آنها را بر می‌گرداند

تیره‌نیوه tyeriniêew دیارنیوه و ﴿ف﴾ آنرا بر می‌گردانند

تیره‌ی tyerî دیاری ﴿ف﴾ می‌آوری

تیره‌ی tyerê بنووه دیاری ﴿ف﴾ می‌آورد، نگا تیره‌یژ و ترکیباتش

تیره‌یا tyerya دیاریا ﴿ف﴾ برمی‌گردانی

تیره‌یان tyeryan دیاریان ﴿ف﴾ آنها را می‌آوری

تیره‌یان tyeryana دیاریان ﴿ف﴾ آنها را بر می‌گردانی

تیره‌یان tyeryanew دیاریان‌ه و ﴿ف﴾ آنها را بر می‌گردانی

تیره‌یخ tyerîx ته‌ریخ، ته‌ریق «ل» ﴿ف﴾ شرم، حیا

تیره‌ید tyeryd دیارید ﴿ف﴾ می‌آوری

تیره‌ید tyerêd دیاری ﴿ف﴾ می‌آورد

تیره‌یدا tyeryda دیاریدا ﴿ف﴾ بر می‌گردانی

تیره‌یدا tyerêda دیاریدا ﴿ف﴾ بر می‌گرداند

تیره‌یدان tyerydan دیاریدان ﴿ف﴾ آنها را می‌آوری

تیره‌یدان tyerêdan دیاریدان ﴿ف﴾ آنها را می‌آورد

تیره‌یدانا tyerydana دیاریدانا ﴿ف﴾ آنها را بر می‌گردانی

تیره‌یدانا tyerêdana دیاریدانا ﴿ف﴾ آنها را بر می‌گرداند

تیره‌یدانه tyerydanew دیاریدانه و ﴿ف﴾ آنها را با خود بر می‌گردانی

تیره‌یدانه tyerêdanew دیاریدانه و ﴿ف﴾ آنها را با خود بر می‌گرداند

تیره‌یده tyerydew دیاریده و ﴿ف﴾ بر می‌گردانی

تیره‌یده tyerêdew دیاریده و ﴿ف﴾ بر می‌گرداند

تیره‌یده‌وهی tyeriydeweŷ دیاریده‌وه‌ی ﴿ف﴾ آنرا بر می‌گردانی

ترکیباتش

تیهیمه و tyerîmew دیاریمه و [ف] بر می‌گردانیم

تیهیمه وهی tyerîmewey tyerîmewey دیاریمه وهی [ف] آنرا با خود بر می‌گردانیم

تیهیمه ی tyerîmey دیاریمه ی [ف] آنرا بر می‌گردانیم

تیهیمیتا tyerîmiêa دیاریمیتا [ف] آنرا بر می‌گردانیم

تیهیمیتان tyerîmiêan دیاریمیتان [ف] آنها را با خود بر می‌گردانیم

تیهیمیتانا tyerîmiêana دیاریمیتانا [ف] آنها را با خود بر می‌گردانیم

تیهیمیتانه و tyerîmiêanew دیاریمیتانه و [ف] آنها را با خود بر می‌گردانیم

تیهیمیته و tyerîmiyew دیاریمیته و [ف] آنرا بر می‌گردانیم

تیهیرین tyerîn دیارین [ف] می‌آورد

تیهیرینا tyerîna دیارینا [ف] بر می‌گردانید

تیهیرینان tyerînan دیارینان [ف] آنها را بر می‌گردانید

تیهیرینانا tyerînana دیارینانا [ف] آنها را بر می‌گردانید

تیهیرینانه و tyerînanew دیارینانه و [ف] آنها را با خود بر می‌گردانید

تیهیرینج tyerînc تیهیرنج [ف] نگا تیهیرنج

تیهیرینه و tyerînew دیارینه و [ف] بر می‌گردانید

تیهیرینه وهی tyerînewey دیارینه وهی [ف] آنرا با خود بر می‌گردانید

تیهیرینه ی tyerîney دیارینه ی [ف] آنرا می‌آورد

تیهیرینیتا tyerîniêa دیارینیتا [ف] آنرا بر می‌گردانید

تیهیرینیتان tyerîniêan دیارینیتان [ف] آنها را بر می‌گردانید

تیهیرینیتانا tyerîniêana دیارینیتانا [ف] آنها را بر می‌گردانید

تیهیرینیتانه و tyerîniêanew دیارینیتانه و [ف] آنها را با خود بر می‌گردانید

تیهیرینیته و tyerîniyew تیهیرینیتا [ف] نگا تیهیرینیتا

تیهیسار tyesar تیهیسار، چاوه دیر «ل» [ف] نگهبان

تیهیساری tyesarî تیهیساری «ل» [ف] نگهبانی

تیهیکاری tyekarî تاکاری «ل» [ف] چارق، چارغ

تیهیل tyel تال، له پهله وی (text ته خل) تۆسریاس [ف] تلخ، در پهلولی (texl تخل) نوشته شده

تیهیل ترش tyelî tirş مهزه ی ترشگیای، زورم ئه پای دوو

[ف] مزه ترشیدگی بویژه برای دوغ

تیهیلگ tyeflig جوورئ خه رویره ی تیه له [ف] نوعی خربزه تلخ

تیهیلگی tyefligî تیه لئ [ف] گیاهی بسیار تلخ

تیهیل برق tyefle rû بی بوو [ف] کسی که با دیگران کمتر سازگاری دارد

تیهیل گزی tyefle gizê جوورئ دُرگه که نه ی گزی [ف] نوعی خار که از آن برای جارو استفاده می‌کنند

تیهیل و دور tyefew dû تیه لگی [ف] نگا تیه لگی

تیهیم tyem دیام [ف] می‌آیم

تیهیما tyema دیاما [ف] بر می‌گردم

تیهیمه و tyemew دیامه و [ف] دوباره بر می‌گردم

تیهین tyen دیان [ف] می‌آیند

تیهینا tyena دیانا [ف] بر می‌گردند

تیهینه و tyenew دیانه و [ف] دوباره بر می‌گردند

تیهینی tyenî کیه نی، کانی [ف] چشمه

تیهینئ tyenê تینگ، چیه نن، له ئه وستا (tirişne ترشنه) و له پهله وی (tîşnek تیشنه ک) تۆسریاس [ف] تشنه، در

اوستا (tirişne ترشنه) و در پهلولی (tîşnek تیشنه ک) نوشته شده

تیهینی که مچگ tyenî kemçig دیه که یگه له گیه لان [ف] روستایی در گیلانغرب

تیهو tyew تام واران [ف] باران رگباری بهاری

تیهو پز tyewrêj وهفر واران و ته گُر [ف] برف و باران و تکرگ در یک زمان باریدن

تیهی tyey (۱) دیا (۲) که مئ [ف] (۱) می‌آید (۲) اندکی

تیهی تیهی tyey tyey پرتوش پرتوش [ف] ذره ذره

تیهید tyeyd دیای [ف] می‌آید

تیهید tyeyîd دیای [ف] می‌آیی

تیهیدا tyeyîda دیایدا [ف] بر می‌گردی

تیهیدا tyeyîda دیایگا [ف] بر می‌گردد

تیهیدن tyeyîdin دیهیدن [ف] نگا تیهید ترکیباتش

تیهیدن tyeyîdin تیهید [ف] نگا تیهید و ترکیباتش

تیهیده و tyeyîdew تیهیدا [ف] بر می‌گردی

تیهیده و tyeyîdew تیهیدا [ف] بر می‌گردد

تیهیم tyeyîm دیایم [ف] می‌آئیم

تیه‌یمه‌و tyeîmew دیایمه‌و [ف] دوباره برمی‌گردیم

تیه‌ین tyeîn دیاین [ف] می‌آید

تیه‌ینا tyeîna دیاینا [ف] بر می‌گردید

تیه‌ینه‌و tyeînew دیاینه‌و [ف] دوباره بر می‌گردید

تیه‌یما tyeîma دیایما [ف] بر می‌گردیم

تیه‌یمن tyeîmin دیايمن [ف] می‌آئیم

تیه‌یمننا tyeîmina دیایمنا [ف] بر می‌گردیم

تیه‌یمنه‌و tyeîminew دیایمنه‌و [ف] دوباره برمی‌گردیم

ج

جاجگه تیه له cacge tyefe جاجگ تیه له [ف] نگا جاجگ

تیله

جاجگه خوه شه cacge xweşe بنووره جاجگ خوه شه [ف]

نگا جاجگ خوه شه

جاجور cacû زیز به کتران زورم ئه پرائ منال [ف] ضدیت

داشتن، بویژه برای کودکان

جاجگ caçig جاجگ [ف] نگا جاجگ و ترکیباتش

جاجسن ca xisin (۱) گرتنه وه ئه نام (۲) حالی کردن (۳)

رهختاو خسنه وه [ف] (۱) جانداختن عضو در رفته (۲) فهمانیدن

(۳) پهن کردن رختخواب جهت خوابیدن

جاجه رمان ca xerman شه بیه، شوونه خه رمان، جی خه رمان

[ف] محل گرد آوری خرمن

جاجد cad جی ت [ف] جای تو

جاجدا ca da (۱) وه مل نه گرت (۲) جیه و کرد [ف] (۱) جا زد، بر

عهده نگرفت (۲) جای او را باز کرد

جاجدار ca dar (۱) سجا، هه لکه فتی (۲) چه رخنه نشین (۳) هه پاق

«مال جا داره گه» (۴) وه جی، ماقوول [ف] (۱) گرامی، محترم

(۲) جانشین (۳) بزرگ و جا دار (۴) بجا، معقول

جاجدان ca dan (۱) جیه و کردن (۲) جی ئویه (۳) وه مل نه گرتن

[ف] (۱) جا باز کردن (۲) جای شما (۳) بر عهده نگرفتن

جاجداین ca dayn (۱) وه مل نه گرتن (۲) جیه و کردن [ف] (۱) جا

زدن (۲) جا باز کردن

جاجدور cadû (۱) ستر، له ئه وستا (yatû yatû) و له

په هله وی (yatûkye یاتووکیه) و (yatûk یاتووک)

توسریاس (۲) جی دوو [ف] (۱) جادو، در اوستا (yatû yatû) و

در په لوی (yatûkye یاتووکیه) و (yatûk یاتووک) نوشته

شده (۲) مشک جای دوغ

جا ca (۱) جی (۲) ئیکه (۳) ئمجا (۴) پله و پایه (۵) رهختاو (۶)

پاشگره وه مانائ جاین «جاجگ جا» [ف] (۱) جا، مکان (۲)

سپس، پس (۳) در نتیجه (۴) پایه، مقام (۵) رختخواب (۶)

پسونده به معنی خاینده

جاجا ca pa (۱) شوون پا (۲) پاجینگه (۳) جی خوه ئه و کردن

[ف] (۱) رد پا (۲) نگا پاجینگه (۳) خود را در دل کسی جای دادن

جات cat (۱) پاشگر کوومه ل (۲) جی ت [ف] (۱) پسونده جمع (۲)

جای تو

جاتان catan جیدان [ف] جای شما

جاجا caca (۱) جار وه جاری (۲) گوله وه گوله (۳) وشه ئ

نه نوومه تی [ف] (۱) گاه به گاه (۲) مکان به مکان (۳) شگفتا،

حیرتا

جاجگ cacig سه قز [ف] سقز، آدامس

جاجگه تیه له cacig tyefe به نیشته تیه له و نه کو لیا ئ ک

ئه پرائ ساریژ کردن زام خاسه [ف] سقز نیخته و تلخ که برای

درمان زخم کار برد دارد

جاجگه خوه شه cacig xweşe بنیشته خوه شه [ف] سقز

شیرین

جاجگ کوردی cacig kwirdî سه قز کوردی [ف] شیرابه

درخت ون که آنرا جوشانده و غلیظ می کنند و به صورت سقز در

می آورند و خاصیت درمانی برای روده و معده دارد و آدامسی

بسیار دلخواه در میان کُردان است

جاجگ که سئ دزین cacig kesê dizîn لاناوه له دلته پی

کردن، عاشقی کردن [ف] کنایه از عاشقی کردن دختر و پسر

جاجگه سئ خور cacig mêxwir شیره ئ دار وه ن، ئه پرائ مق

برین خاسه [ف] شیره درخت ون که از آن بعنوان موبر استفاده

می شده

جاریکشان car kişan جهر و هجعت کردن [ف] لجاجت کردن

جاروو carû جارهو [ف] لجاجت

جاروو carû گزئ، گسک، له زاراوویل ترهک کوردی «گهسک، گزئ، گزک» توشن [ف] جارو، در دیگر گویشهای کردی «گهسک، گزئ، گزک» گویند

جارویار car û bar جارجار، جارهی جار [ف] گاه به گاه، گاهگاه

جاروپاروو carû parû ئاروپشه و گزئ دان [ف] جار و پارو، آب جارو کردن

جاروو carû dî (۱) لاناوه له رویی (۲) رته و لا بۆن له کارئنگ و کهسهیل تریش گیر حسن [ف] (۱) کنایه از رویاه (۲) درماندگی درکاری و دیگری را نیز گرفتار کردن

جاروه car we جارجار [ف] گاهگاه، گاه به گاه

جاروهچار car we çar زیز کال و مهکال [ف] زمین بدون آیش، برداشت یک محصول در دو سال پیپایی

چارهشپ کردن çarê şir kirdin هرپهشهخوهر کردن جار [ف] گیاه چراگاه را لگد کردن و خراب کردن

چاره carew جهروو [ف] لجاجت

چارهچار carey car جار وه جار [ف] گاهگاه

چارئ çarê (۱) هیمنان، هالی (۲) جارئنگ [ف] (۱) هنوز، فعلاً (۲) وقتی، یک وقت

چارئ تر çarê tir کهرتئ تر، وهختئ تر [ف] گاه دیگری

چارئنگ çarêg جارئ [ف] نگا جارئ

چارئنگتر çarêg tir جارئ تر [ف] گاه دیگری

چارئنگ له جاران çarêg le caran دهمنگ له دهمان [ف] زمانی از زمانهای گذشته

چارئک çajik جاجگ «ل» [ف] سقز، آدامس

جاسوسه casûse قهرهول تفهنگ، مهگهسهک [ف] مگسک تفنگ

جاش caş خه رکوری، له زاراوویل ترهک کوردی «جاشک، دهحشک، جهحشک، جاشکۆله، بهچهکههر» توشن [ف] کره خر، در دیگر گویشهای کردی «جاشک، دهحشک، جاشکۆله، بهچهکههر» گویند

جاشۆلک caşûlik بنووره جاش [ف] نگا جاش

جاشۆلکه caşûlke بنووره جاش [ف] نگا جاش

جاف caf هوزئنگ له کرماشان و کوردسان، م باوهپم یهسه گ

جادویاز cadû baz جادووکهر [ف] جادو باز

جادویهن cadû ben دووای ک توشن جادوو به تال کهئ [ف] وردی که جادو را باطل می کند

جادوو کردن cadû kirdin ستر خوهنین [ف] جادو کردن

جادووکهر cadû ker جادوو باز [ف] جادو کردن

جادووکهر cadû ger جادووکهر [ف] جادوگر

جادووکهری cadû gerî جادوو بازی [ف] جادو گری

جاده cade (۱) جی تنه (۲) رئ [ف] (۱) جای توست (۲) راه، جاده

جادهقیلی cade qîlî رئ قیلتاو کریائ [ف] جاده آسفالته

جادهس ca des (۱) دهسگیرنه (۲) رئه [ف] (۱) دستگیره (۲) جاده است

چار car (۱) کهرت، دهفه، له پههلهوی (cawer جاوهر) توسریاس (۲) لهنج، لهج، هجعت [ف] (۱) دفعه، بار، درپهلوی (cawer جاوهر) نوشته شده (۲) لجاجت

چار çar (۱) ئالان، له سهکزی «چار» و له لاتین (car) توشن (۲) کات، له تۆرکه مهنی «چار» وه زهق کشت و کال و بنه خهرمان توشن (۳) زهق دره و کریائ [ف] (۱) اعلام عمومی، فریاد، در سکزی «چار» به معنی فریاد است و در لاتین (car) گویند (۲) زمین شخم نزده و پرگیاه، در ترکمنی «چار» به معنی زمین محصور کشاورزی و خوشه های خرد نشده ته خرمن گویند (۳) زمین درو شده

چاران caran وهرجله ئیبه [ف] در گذشته، سابقاً

چارچار car car جار وه جار [ف] گاهگاه

چارچاران cari caran (۱) چۆ ههر جان (۲) دایم، هه همیشه [ف] (۱) مانند گذشته (۲) همیشه، همیشگی

چارچارئ car çarê جار وهختئ [ف] گاهگاهی

چارچی çar çî ئه کهسهئ ک خه وه ریل وه دهنگ بهرز توشئد، له زاراوویل ترهک کوردی «راگهین، قاوکههر» توشن [ف] جارچی، منادی

چاردار car dar جهروو، هامالی کهر [ف] رقابت کردن

چاردان çar dan (۱) جار کیشان (۲) خهوهر کردن مهردم نه راي کارئنگ [ف] (۱) جار کشیدن (۲) مردم را برای کاری جمع کردن

چارکیش çar kîş جارچی [ف] جارچی، منادی

چارکیشان çar kîşان جارپان [ف] نگا جارپان

«جاف» له وشهئ «ژاپ» یا «ژوون» وه مانائِ زووان و زووانه‌وان وه‌رگتِر بۆیه وه‌ره‌و کردی‌سهئ «جاف» ه‌روا ک له فارسی وشهئ «جه‌ف‌نگ» وه مانائِ ه‌رچۆ په‌رچۆه [ف] ع‌شیره‌تی از کُردان ساکن کرماشان و کردستان، به باور من واژه‌ی «جاف» از واژه‌ی «ژاپ» و «ژوون» که به معنی سخن و سخنور است مشتق شده و عرب آنرا معرب کرده است همان گونه که در فارسی واژه «جَفَنگ» به معنی سخن مفت و بیهوده است

جافُ بهره‌سیمین cafi bere sîmîn دیه‌که‌یگه له سییه سییه [ف] روستایی در اسلام‌آبادغرب

جافر cafir جافر، سووکه‌ناو جه‌عفر [ف] مخفف جعفر

جافرباوا cafir awa (۱) دیه‌که‌یگه له ناوده‌روه‌ن (۲) دیه‌که‌یگه له به‌دره (۳) دیه‌که‌یگه له کووزران [ف] (۱) روستایی در ناودرون (۲) روستایی در بدره‌ای ایلام (۳) روستایی در کووزران

جافه‌ری caferî گیایگه‌خوارده‌مه‌نی، له زارواه‌یل تره‌ک کوردی «به‌قده‌نوس» تۆشن [ف] گیاه جعفری، در دیگر گویشهای کردی «به‌قده‌نوس» گویند

جافی cafi (۱) جافر (۲) زووان جافی [ف] (۱) مخفف جعفر (۲) از گویشهای کردی که در منطقه کردستان و بخشی از گوران گفته می‌شود

جاکه‌ت caket کراس، له لاتین (jacket) تۆشن [ف] ژاکت، در لاتین (jacket) گویند

جاکه‌ش cakeş گه‌وات، ده‌ویت، قوپ‌ساق [ف] دیوٹ

جاکه‌فتن ca keftin (۱) جاخسن (۲) ناودار بۆن، ناو‌ده‌ر کردن (۳) جیگیر بۆن [ف] (۱) نگا جاخسن (۲) مشهور شدن (۳) مستقر شدن، جاگیر شدن

جاکه‌ن caken جیکه‌ن بۆن [ف] لق شدن، از جای کنده شدن
جاگرتن ca girtin (۱) جی گرتن (۲) جاخسن [ف] (۱) مقیم شدن (۲) جا انداختن عضو در رفته

جاگه cage (۱) جیگه، له سه‌کزی «جاگه» تۆشن (۲) شوونه‌گه «چیده جاگه‌ئ خوه‌مان» [ف] (۱) جا، مکان، در سکزی نیز «جاگه» به همین معناست (۲) مکان مشخص

جاگیر ca gîr نگا جاگرتن [ف]

جاگیر بۆن ca gîr bün جاگرتن [ف] مقیم شدن

جاگیرنگه ca gîrnê جاگیرنه [ف] دستگیره

جاگیرنه ca gîrne ده‌سگیرنه [ف] دستگیره

جال ca jal جایل [ف] جوان

جالجالووک cafcalfük تارته‌نک، پسپسه‌کلّی، جۆمی ته‌نکه، جامه‌ته‌نه، هارۆ، له زارواه‌یل تره‌ک کوردی «پیرۆشک، کاکله موشان، داپیرۆشک، پورایشۆکه، پیرایشۆکه، مروا» و له سه‌کزی «جولاکه» تۆشن و «جاله» وه جوورئ پاره‌چه‌ئ توورپی تۆشن و له ئه‌وستا (mirva مرفا) وه شه‌یتان یا دیو تۆشن [ف] عنکبوت، در دیگر گویشهای کردی «پیرۆشک، کاکله موشان، داپیرۆشک، پورایشۆکه، پیرایشۆکه، مروا» گویند و در سکزی «جاله» گویند و نیز در سکزی «جاله» به نوعی پارچه توری نازک گویند و در اوستا (mirva مروا) به دیو یا شیطان گویند

جالجالوکه cafcalfuke نگا جالجالووک [ف]

جام cam (۱) جیم (۲) تاس، جامۆلک، له په‌له‌وی (yam یام) تۆسریاس (۲) تاس گمه [ف] (۱) جای من (۲) کاسه، در په‌لوی (yam یام) نوشته شده (۳) مهره‌ی تخته‌نرد

جاماسب camasb دیه‌که‌یگه له گاواره [ف] روستایی در گاواره

جامال camaf جامیان، جامیلکان، شوونه‌میلکان [ف] جای بر پا کردن چادرهای کوچ عشایر

جامان caman جی نیمه [ف] جای ما

جامانه camane (۱) جیمانه (۲) ناغابانوو [ف] (۱) جای ما است (۲) نوعی دستار مردانه

جامباز cambaz (۱) له یلاج (۲) ده‌لال [ف] (۱) کلاه‌بردار (۲) دلال

جامبازه cambaze دوپۆبی «مه‌جنوون که‌فت جه خاک جامبازه‌ئ له‌یلی - ریزان ئه‌سرینان، زاری که‌رد خه‌یلی» [ف] دو رویی، ریاکاری

جامبازی cambazî (۱) له یلاجی (۲) ده‌لالی [ف] (۱) کلاه برداری (۲) دلالی

جامۆلک camulik جامیلک، تاس، جام بۆچگ [ف] جام کوچک، کاسه‌ی کوچک

جامه came (۱) جیمه، جی منه (۲) دلنگ [ف] (۱) جای من است (۲) جامه، پوشش، لباس

جامه‌ته‌نه cametene بنووره جالجالووک «گ» [ف] نگا جالجالووک

جامه‌شووران cameşûran دیه‌که‌یگه له مایه‌شت [ف] نام

روستایی در مادیدشت
جامهک camek ناینه [ف] آینه
جامهله ca mele جیبیه مهله [ف] محل شنا در رودخانه،
 استخر
جامهنه camene وه جی مهنی [ف] جا مانده
جامیآن camiêan شوون میلکان [ف] جای چادر های کوچ
 عشایر
جامیشان ca mêşan دیه‌که‌یگه له دینه‌وهر [ف] روستایی در
 دینور
جامیلک camîlik جامولک [ف] نگا جامولک
جامیلکان ca mîlkan (۱) جامولک (۲) شوون میلکان [ف] (۱)
 کاسه کوچک (۲) نگا جامیآن
جان can گیان [ف] جان
جاناخه canaxe عزیز گیانی «سه‌یمره و سیروان ملک»
 کاکه‌مه - جاناخه‌ئ زلف شوور دۆبیت کاکه‌مه [ف] عزیز بهتر
 از جان
جان بن‌جان cani bin can له قه‌یمه‌وه «له جان بن جان
 دارا بۆنه» [ف] از گذشته‌های دور
جانتا canta (۱) گواله (۲) جنته (۳) جوورئ تفته‌نگه [ف] (۱)
 جوال (۲) کیف دستی (۳) نوعی تفنگ
جان‌جان can can (۱) دیه‌که‌یگه له چه‌رداوپ (۲) دیه‌که‌یگه له
 خالسه [ف] (۱) روستایی در چرداول (۲) روستایی در خالسه
جان‌جان وارپگه cancani warîge دیه‌که‌یگه له پایمان
 قه‌لاجه [ف] روستایی در اسلام آباد غرب
جاندار candar (۱) په‌له‌وهر (۲) ئووردی، بنچینه‌ئ ئی وشه
 تۆرکیه [ف] (۱) جاندار (۲) ژاندارم، ریشه این واژه ترکی است
جاندارملی candarmilî جی‌جانداریل [ف] ژاندارمری
جانگ canğî جانگیه، جانگیه [ف] گجگاهی
جانگیر canğîr (۱) ناویگه کورانه (۲) وارانیگ ک بی وچان
 بوارید و دنیاگیر بوو [ف] (۱) نامی مردانه، جهانگیر (۲) باران
 سراسری، بارانی که یک منطقه وسیع را پوشش دهد
جانگیره canğîre جانگین [ف] بیتل، پا زلفی
جانگین canğîn جانگیره «گ» [ف] پا زلفی
جان‌له‌ن can len دیه‌که‌یگه له جه‌لألوهن کُ ئال‌حه‌قن [ف]
 روستایی بر آیین یارسان در جلالوند
جانم canim جه‌ه‌نم [ف] جهنم

جانماز ca nimaz جی نماز، به‌رمال [ف] جانمازی
جانم‌سپروو canimi sêrû ته‌وه‌قه‌ئ سیم جانم [ف] کنایه از
 طبقه سوم جهنم
جان‌ه‌وهر canewer (۱) گیاندار (۲) کرم ناو گیه‌ئ ئایم [ف] (۱)
 جاندار، جانور (۲) انگل
جان‌بخانی canîxanî جوورئ کتری [ف] نوعی کتری
جانیه canye جانگیره، جانگین [ف] نگا جانگیره
جاو caw (۱) تاؤس (۲) پاشگره وه مانائ جابین (۳)
 پووشه‌مه‌نی «ورسئ نان دۆنیده‌ خاو، برینه‌ جاو» (۴) لاناوه له
 چه‌رمئ «ره‌نگئ بیه‌سه‌جاو» [ف] (۱) کفن (۲) پسوند بمعنی
 خابنده (۳) پوشیدنی، پوشش (۴) کنایه از سفید رنگ
جاواز cawaz (۱) به‌لگه، بنچینه‌ئ ئه‌ره‌وییه (۲) جادار [ف] (۱)
 جواز (۲) خانه یا ملک بزرگ و جادار
جاواز کردن cawaz kirdin (۱) خوه‌ئ جیبیه و کردن (۲) له‌ق
 بۆن [ف] (۱) جای خود را در دل کسی باز کردن، رخنه کردن (۲)
 هرز شدن و جا باز کردن
جاو‌پنچنهک caw pêçinek تاؤس [ف] کفن
جاو‌لور ca û lûr شوون، جی [ف] مکان
جاوه‌جا ca we ca (۱) جاوه‌رجا (۲) جی وه‌جی کردن [ف] (۱)
 فوری، بیدرنگ (۲) جابه‌جا کردن
جاوه‌ته‌نگه cawetenke جال‌جالووک، جۆمئ [ف] نگا جال‌جا
 لُووک
جاوهر cawer هه‌ل‌گۆبه‌ریایئ [ف] دگرگون شده
جاوه‌رجا ca wer ca جی‌وه‌رجی [ف] بیدرنگ
جاوه‌ری cawerî (۱) خوه‌ئ وه زانا زانسن (۲) جاوه‌ر، گورپایئ
 (۳) دیه‌که‌یگه له سه‌په‌په‌ل [ف] (۱) تظاهر به دانایی کردن (۲)
 دگرگون شده (۳) روستایی در سر پُل‌ذهاب
جاوید cawîd (۱) پایار، له په‌هله‌وی (cawêt جاویدت)
 تۆس‌ریاس و هر وه مانائ جائ خوه‌ده (۲) ناویگه کورانه [ف]
 (۱) پایدار، در پهلوی (cawêt جاویدت) نوشته شده «وئت» به
 معنای خودت است و در مجموع به معنای در جای خودت بمانی
 است (۲) نامی مردانه
جاویدان cawîdan بنووره جاوید [ف] نگا جاوید
جاوین cawîn جابین [ف] جویدن
جاهیل cahêl (۱) جائیل (۲) شوون هیل گاه‌ه‌سن [ف] (۱) جوان،
 جاهل (۲) اثر گاوآهن بر زمین کشاورزی

جای cay ئەق جاییه‌ئ [ف] جوید

جایی caê (١) جی ئەق (٢) ئەق جایدن [ف] (١) جای او (٢) می‌جود

جاییا caêrya جاییا [ف] جویده شد

جاییاگ caêryag جاییا [ف] جویده شده

جاییان caêryan ئەو جاین، جاییا [ف] جویده شدن

جاییای caêryaê جاییاگ [ف] جویده شده

جاییل caêl جاییل [ف] جوان

جاییل جوان caêl cuwan جوان، نوهاال [ف] جوان، کم تجربه

جاییل‌مەشخی caêl meşxî جاییل کوتان [ف] ادعای جاهلی داشتن

جاییلی caêlî وەرەلایی [ف] جاهلی، بی بند وباری

جاییلی‌کوتان caêlî kwitan جاییل مەشخی [ف] ادعای جاهلی داشتن

جاین cayn جاین [ف] جویدن

جین cibn جن و خوو «هم جین پەرت بیه سەری» بنجینه‌ئ ئی وشە ئەره‌وییه «جبن» [ف] جنون‌انی، ریشه این واژه عربی است

ججوو cîcû (١) ژژوو، له سمنانی (coce جوجه) تۆشن و له پەهلەوی (jûje ژژووه) و (jîjûk ژژوو) تۆسریاس و له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «ژژوگ، ژژوو» تۆشن (٢) جۆجگ وه زووان منالەیل (٣) لاناو له شش [ف] (١) جوجه‌تیغی، در سمنانی (coce جوجه) گویند ودر پهلوی (jûje ژژوو) و (jîjûk ژژوک) نوشته شده و در دیگر گویشهای کردی «ژژوگ، ژژوو» گویند (٢) جوجه به زبان کودکان (٣) کنایه از شپش

جی cîr (١) دریان و لهت لهت بۆن (٢) ئاس، کاس [ف] (١) جر خوردن (٢) بیزار شدن، خشمگین شدن

جیرانن cîranin جیرگانن «خودا وه جییگه و ئەپاد بجرنی کەل کەس وه پتیا نهو» [ف] پیشامدن، اتفاق افتادن

جیرۆن cîr bün گرژ هەلاتن [ف] خشمگین شدن

جیرپ cîrp تپ، گوز [ف] گوز، شیشکی

جیرپانن cîrpanin ترانن، گوزانن [ف] گوزاندن

جیرپ جاپ cîrpi cap جیرپه‌ئ هه‌پتاهه‌یت [ف] «جیرپ»‌ی پیاپی

جیرپن cîrpin فنگ شل، گوزوو [ف] گوزو

جیرپه cirpe فرته، گوزوه «جرتە کرد و دەرچی» [ف] زیوانه گریختن

جیرت cirt جیرپ [ف] گوز

جیرتانن cirtanin جیرپانن [ف] نگا جیرپانن

جیرت فرت cirti firt جم و جۆل [ف] جنبش و لغزش

جیرته cirte فرته [ف] نگا فرته

جیرچه cirê cirê مه‌لیگه ره‌نگین بال [ف] پرنده چرخ ریسک

جیردان cîr dan چه‌په‌و دان [ف] کشیدن ودریدن

جیرز cîrz جز، چرز، سۆک [ف] گوشه، زاویه

جیرکردن cîr kirdin جیری کردن [ف] خشمگین و بیزار کردن

جیرنگ cîrnî (١) جیرپ، جرت، گوز (٢) ده‌نگ کوتاین ئاسن و ... [ف] (١) گوز، شیشکی (٢) صدای بر هم افتادن فلزات

جیرنگانن cîrnîganin (١) جیرانن، جیران، جیرپانن (٢) له دەس دان «پاره‌یگ نه‌دراوردم، دیناریگ جیرنگانم» [ف] (١) نگا جیرانن

(٢) از دست دادن، به هدر دادن

جیرنگ هر cîrnî hir جیرنگه‌ئ په‌په‌له‌ئ [ف] صدای «جیرنگه»‌ی پیاپی

جیرنگن cîrnîgin جیرپن، گوزوو [ف] گوزو

جیرنگه cîrnîge ده‌نگ مه‌پیره [ف] صدای طلاجات

جیرنگه‌جیرنگ cîrnîge cîrnî جیرنگه‌پ [ف] صدای بر هم افتادن فلزات

جیری cîrî ئاسی، کاسی [ف] خشمگین

جیری‌بۆن cîrî bün جیری بۆن [ف] خشمگین شدن

جیریت cîrît (١) فیشکه‌ئ خۆن یا ئاو ... (٢) جلپت [ف] (١) فوران خون از رگ هنگام بریدن (٢) چوبی کوچک که مانند چوگان با آن بازی کنند

جیریتانن cîrîtanin جیریته‌ئ خۆن و... [ف] فوران

جیریت‌پاو cîrîtraw لوو ناین [ف] مسابقه‌ی اسب دوانی

جیریت‌دان cîrîte dan لاناوه له ریان [ف] ریدن

جیریت‌هر cîrîti hir زیز جیریک هر [ف] صدای زمخت و بلند

جیریک cîrîk ده‌نگ مه‌لۆجگ [ف] صدای گنجشک

جیریکانن cîrîkanin تریکانن [ف] جیغ کشیدن

جیریک‌جاک cîrîki cak جیکه‌جیک [ف] صدای پیاپی گنجشک

جیری‌کردن cîrî kirdin جیری کردن [ف] خشمگین و بیزار کردن

جیریک‌هر cîrîki hir زیز جیریت هر [ف] صدای نازک و کشیده،

جفت (1 cift) زیزُ تاک (2) هاوتا (3) چایر (4) شویهم، له په‌له‌وی (yûxt) یووخ (توسریاس 5) هاو سەر (6) به‌شینگه له زهق (ف) (1) زوج، برابر فرد، (2) همتا (3) زهدان، جفت (4) شخم، در پهلوی (yûxt) یوخت (نوشته شده 5) همسر (6) واحدی از تقسیمات زمین کشاورزی

جفتان ciftan بنووره دۆزهله (ف) نگا دۆزهله

جفتانه ciftane دووانی (ف) دوتایی، جفتی

جفتبۆن (1) cift bün (چلکیان 2) دووانی جوور کردن (ف) (1) به هم چسبیدن (2) دوتایی جفت شدن

جفت‌جوور cifti cûr جوور کردن، پووړان «همه‌م دروینگ جفت‌جوور کرد» (ف) سر هم کردن، جفت و جور کردن

جفت‌جوور کردن cifti cûr kirdin پووړان (ف) دروغی را سر هم کردن

جفت‌شیری ciftşêrî جوورئ ژیرخاکی قه‌دیمه‌س (ف) نوعی زیرخاکی قدیمه که تصویر دو شیر در روی آن حک شده

جفتکردن (1) cift kirdin (شویهم کردن 2) دووانی چنن (3) پووړگان (ف) (1) شخم کردن (2) دو به دو چیدن (3) جفت و جور کردن

جفت‌کر cift ker جفتیار، گایار (ف) کشاورز

جفت‌له‌قه cift leqe جفته‌ک (ف) لگد زدن با دو پا

جفت‌نادری (1) cifti nadirî (گای شویهم که ر 2) جفتئ له زهق که مئ‌گه‌وراتره (ف) (1) گاوهای قویتر و بزرگتر از گاوهای معمولی برای شخم کردن (2) واحدی از زمین که از واحدهای دیگر بزرگتر است

جفت‌وپیژ cift û rêz قلف و کلیل (ف) قفل و کلید

جفته (1) cifte (بنووره خوانچه 2) جفته‌ک (ف) (1) نگا خوانچه (2) لگد

جفته‌جفته cifte cifte دووان وه دووان (ف) جفت جفت، دو تایی

جفته‌جه‌یران cifteceyran لاناوه‌له دووس گیانی، جه‌یران وه مانائِ هاوسا و ئاسکه (ف) کنایه از دوستان صمیمی، «جه‌یران» به معنی آهو و همسایه است

جفته‌سانان (1) cifte sinan (سانان 2) نووړینگه (ف) (1) بیماری سرطان (2) نفرینی است

جفته‌ک ciftek له‌قه، جفته‌له‌قه، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «جووته، جوتکه، لووشک» توشن (ف) لگد زدن با دو پا برای

جیغ بلند

جریکه cirîke جیکه (ف) صدای گنجشک

جریکه‌جریک cirîkecirîk جیکه‌جیک (ف) صدای پیاپی گنجشک

جرینگه cirînge جرینگه (ف) صدای جرینگ جرینگ

جریوه cirîwe جیکه، جریکه (ف) صدای پرندگان

جریوه‌جریو (1) cirîwe cirîw (جریوه‌ئ بالنده 2) توتو کردن «گ» (ف) (1) صدای ممتد پرندگان (2) صدا زدن ماکیان

جز (1) ciz (قزه‌ئ رۆن داخ 2) چرز، جز 3) قه‌وارهت «جز نه‌یرئ» (ف) (1) صدای روغن داغ (2) گوشه، زاویه (3) هیکل، قواره

جزا ciza چه‌زا، سزا (ف) جزا، سزا

جزادان ciza dan چه‌زا دان (ف) جزا دادن

جزاکوش ciza kwiş زه‌جر کوش کردن (ف) با زجر کشتن، دق مرگ کردن

جززه (1) cizze (ده‌نگ رۆن داخ 2) که‌واو وه زووان مناله‌یل (ف) (1) صدای روغن داغ (2) کباب در زبان بچه‌ها

جزز cizr زه‌فتی، له سه‌کزی «جیزه‌ک» توشن (ف) سختی، گرفتاری، در سکزی «جیزک» گویند

جززخواردن cizr xwardin زه‌فتی کیشان (ف) سختی کشیدن

جزز دان cizr dan زه‌فتی دان (ف) سختی دادن، زجر دادن

جززکیشان cizr kîşan زه‌فتی کیشان (ف) سختی کشیدن

جزم cizm قورس و دلنیا «جزمه لئ کرد و...» بنچینه‌ئ ئه‌ره‌وییه «جزم» (ف) اراده کردن، ریشه این واژه عربی است «جزم»

جزوبز ciz û biz جززه (ف) جز ولز، جلاز و ولز

جزوک ciziük جاشولکئ ک له ژیر بار نه‌وسئ، خه‌ر فزه (ف) خر کوچک اندام و لجبازی که در زیر بار نمی‌ایستد

جزه cize جززه (ف) نگا جززه

جزیلک cizlik جزیلک (ف) پیه‌ی سرخ شده، جز‌غاله

جسن (1) cisn (لانه‌ما 2) چشت (ف) (1) نژاد (2) جنس

جغجه cixcixe خشخشه (ف) جغجه

جفگه civge ریو، ره‌نگ، ریوړه‌نگ (ف) نیرنگ

جفگه‌باز civge baz له‌یلاج (ف) نیرنگ باز، مکار

جفگه‌کردن civge kirdin له‌یلاجی (ف) نیرنگ بازی، مکاری

چهارپایان، در دیگر گویشهای کردی «جووته، جوتکه، لووشک» گویند

جفته‌ک‌خسن ciftek xisin له‌قه‌خسن [ف] لگد زدن با دو پا برای چهار پایان

جفته‌ک‌وه‌شانن ciftek weşanin جفته‌ک‌خسن [ف] لگد زدن با دو پا برای چهار پایان

جفته‌وه‌شانن cifte weşanin جفته‌ک‌وه‌شانن [ف] لگد زدن چهار پا

جفتی ciftê (۱) یه‌ئ جفت زه‌ق (۲) دووان [ف] (۱) واحدی برای زمین کشاورزی (۲) یک جفت

جفتیار ciftêyar جفتکه‌ر، وه‌رزیز، له‌زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «جۆتکار، جۆتیار، جوتبه‌ند» تۆشن [ف] کشاورز، آنکه زمین را شخم می‌زند، در دیگر گویشهای کردی «جۆتکار، جۆتیار، جوتیر، جوتبه‌ند» گویند

جق cîq زت [ف] برآمده، برجسته

جقال cîqal بزنی کُ شاخه‌ئ ئه‌و نووا بوو [ف] بزنی که شاخه‌پاش رو به جلو است

جقله cîqle (۱) جقه، دیکوولک (۲) جایل [ف] «ل» (۱) دیگ کوچک (۲) جوان کم سن و سال

جقن cîqin (۱) جقال (۲) سه‌روین جق، زت [ف] (۱) نگا جقال (۲) لچگ برآمده و نمایان

جقه cîqe (۱) گیس بان کلاو (۲) دیکوولک (۳) ده‌سه، کومه‌ل (۴) جوورئ بالنده‌ئ خوه‌ش ره‌نگه، له‌سه‌کزی «جقه» جووری مه‌ل ئاویه [ف] (۱) زلف روی کلاه (۲) دیگ کوچک (۳) دسته، گروه (۴) پزنده دم جنبانک، در سکزی «جقه» به نوعی پرستوی دریایی گویند

جقه‌دار cîqe dar خانزایه [ف] صاحب‌منسب

جقی cîqî جۆقی [ف] نگا جۆقی

جقیر cîqîr جقیره، زوورم ئه‌رایی پیاز [ف] جوانه زدن، بویره برای بوته‌ی پیاز

جقیره cîqîrê جقیر [ف] جوانه زدن پیاز

جقیلک cîqîlik جقله [ف] دیگ کوچک

جکویک cîk û bik جگویگ [ف] جیک و پیک، راز کسی را دانستن

جکه cîke مه‌ل‌تۆجگ «ل» [ف] گنجشک

جگا cîga جیبا [ف] جدا

جگا‌جگا cîga cîga جیبا‌جیبا [ف] جداجدا

جگبگ cîgi big (۱) وه‌هر‌زامه‌تی «وه‌هر‌جگ‌بگ‌ئ بۆئی کاره‌کرد» له‌سه‌کزی «جه‌گه‌له‌ک» تۆشن (۲) شیره و په‌نیره‌ئ که‌سئ وه‌پیتا‌زانستن [ف] (۱) با هر زحمت و ترفندی کار کردن، در سکزی «جگ‌لک» تلاش مذبحانه است (۲) جیک و پیک کسی را دانستن

جگر cîgir (۱) جهرگ، جه‌گه‌ر، له‌په‌له‌وی (cîger جیگر) تۆسریاس، له‌زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «که‌زه‌ب، قه‌زه‌ب» تۆشن (۲) نه‌ترسی [ف] (۱) جگر، در په‌لوی (cîger جیگر) نوشته‌شده و در دیگر گویشهای کردی «که‌زه‌ب، قه‌زه‌ب» گویند (۲) شجاعت

جگردار cîgir dar زاتدار [ف] نترس، بیباک

جگ‌فگ cîgi fig وه‌هر‌جوورئ بۆ «وه‌هر‌جگ‌فگ‌ئ بۆ ئیکاره‌کرد» [ف] در هر حال، در هر صورت

جگه cîge (۱) که‌مئ، زه‌په‌ینگ «ل» [ف] اندکی

جگه‌ر cîger بنووره‌ جگر [ف] نگا جگر

جگه‌روه‌ز cîger wez (۱) په‌رده‌ئ له‌چه‌وری کُ ده‌ور گیه‌پووشانیه (۲) گوشت که‌واو کرایئ له‌توو په‌رده‌ئ ده‌ور گیه‌[ف] (۱) پرده‌ی چربی که دور سیرابی احشام است (۲) نوعی کباب که گوشت را در پرده‌ی «جگه‌روه‌ز» پیچیده و کباب کنند

جگه‌ئ cîgeyê جگئ [ف] اندکی

جگئ cîgê جگه‌ئ [ف] اندکی

جل cîl پالان [ف] جل ستوران

جلال cîfal ناویگه‌ کورانه [ف] نامی مردانه، جلال

جلاله‌وه‌ن cîfafewen دیه‌که‌تگه‌ له‌سه‌رپه‌یل [ف] روستایی در سرپیل‌ذهاب

جلاو cîlaw جلاو [ف] گل ولای

جل‌به‌رگ cîli berg جل‌جه‌وشه‌ن [ف] نگا جل‌جه‌وشه‌ن

جل‌تانجی ciltancî گیایگه‌ خوارده‌مه‌نی چۆ گوله‌ خاتۆنه و که‌می وه‌لنگه‌یلئ پیه‌نتره و خوارده‌مه‌نیه [ف] گیاهی خوراکی شبیه گل کاسه‌ای با برگهای پهن تر و گل زیباتر

جلتق cîftiq ریتق، ریقنه [ف] فضله‌ی پرندگان

جل‌جه‌وشه‌ن cîli cewşen تیار بۆن و به‌رگ له‌وه‌ر کردن [ف] آماده شدن و لباس رزم پوشیدن

جل‌جی cîli cî پرپووشه‌ن [ف] رختخواب

جلف cîlf سووک، جلفر [ف] قرتی، جلف

جلفی cıfır سووک، قرتی [ف] قرتی

جلفی cıfırî سهرسووکی، قرتی بازی [ف] قرتی بازی،
قرشمالی

جلفو cıfû قرتی [ف] قرتی

جلفی cıfî قرتی بازی [ف] سبکی، قرتی

جلق cıfîq دهسگان، له زاراوهیل ترهک کوردی «دهسپه پ،
مشته» توشن [ف] استمنا، در دیگر گویشهای کردی «مشته،
دهسپه پ» گویند

جلقاو cıfîqaw ئاو چلکاو دلنگ شورتن [ف] آب پس مانده از
رختشویی

جلقرواق cıfîqarwaq قهوزاخ، له زاراوهیل ترهک کوردی
«جه لای» توشن [ف] نگا قهوزاخ

جلقوز cıfîqûz قوز، فیسو [ف] مغرور، خود بزرگ بین
جلقه cıfîqe دهنگ خه پئ ک پا به نه تی [ف] صدای پا در لجن
و گل و لای

جلقی cıfîqî دهسگان که [ف] کسی که استمنا می کند
جلکوان cıfîkwan پالان خه [ف] پالان الاغ
جلکوت cıfîkwit کوشتن کاری «جلکوتی کرد» [ف] کتک
کاری

جلکوت کردن cıfîkwit kirdin لاناوه له کوشتن [ف] کتک
زدن

جلگاو cıfîgaw خه پگاو [ف] گل ولای

جلغه cıfîge جله شر [ف] اختاپوس

جلغه شر cıfîgeşîr دلنگ ئه پرونگ (۲) جله شر [ف] (۱)
لباس نخ نما و مندرس (۲) اختاپوس

جلوبه رگ cıfîû berg جل به رگ [ف] لباس

جلوپیتو cıfîû pîtu پریزئی، پریارگ [ف] اسباب و اثاثیه
مختصر

جلوه پ cıfîwer پالان و متعلقاتش

جلوه پ کردن cıfîwer kirdin جل و کوان کردن و لآخ [ف]
پالان کردن الاغ

جله cıfîله شر [ف] هشت پا، اختاپوس

جله شر cıfîleşîr جله، جه له ک [ف] اختاپوس

جله و cıfîew (۱) ههوسار (۲) دپه که ئیگه له مایه شت [ف] (۱)
افسار (۲) روستایی در مادیدشت

جله و دار cıfîew dar ده لیله [ف] پيشاهنگ، جلو دار

جله وشاهی cıfewşahî (۱) به زمیگه له هوره (۲) به زمی له
به زمهیل هه لپه رگه ک زورم له هه تین هاتن وه وه دوزه له و
دملهک یا زوپنا و دیول ئه نجام بوو [ف] (۱) مقامی از مقامات
هوره (۲) بزمی از سمای کردی که هنگام ورود عروس به خانه ی
داماد با «دو زله» و «تنبک» یا «سُرنا» و «دهل» اجرا
می شود

جله و کیش cıfew kîş جله و دار [ف] پيشاهنگ

جله و گیر cıfew gîr (۱) سه ر ری گیر (۲) دپه که ئیگه له خالسه
[ف] (۱) سر راه گیر (۲) روستایی در خالسه

جلیت cıfît جریت [ف] نگا جریت

جلیتانن cıfîtanin جریتانن [ف] نگا جریتانن

جلیتانی cıfîtanî (۱) جریت بازی (۲) چه تونی [ف] (۱) بازی
کردن با جریت (۲) پُر رویی کردن

جلیتبازی cıfîtbazî جلیتانی [ف] بازی با جلیت

جلیسقه cıfîsqe جلیقه [ف] جلیقه

جلیق cıfîq بته ئیگه درگدار و گولهیل ستویه رو ره نگیئنی دیرید و
ئه پئی په رچین باخ به نه ئی کار، له زاراوهیل ترهک کوردی
«شیلان، جلیق» توشن [ف] نسترن کوهی، در دیگر گویشهای
کردی «شیلان، جلیق» گویند

جلیقه cıfîqe جلیسقه [ف] جلیقه

جم cim جم جۆل، له زاراوهیل ترهک کوردی «بزاو، بزوتن،
جوولان» توشن [ف] جنبش، در دیگر گویشهای کردی «بزاو،
بزوتن، جوولان» گویند

جما cıma (۱) چمان (۲) ئوممه ته گه، بنچینه ئی ئی وشه
ئه ره وییه «جماعت» [ف] (۱) گویا (۲) ای مردم، ریشه این واژه
عربی است «جماعت»

جمات cımat (۱) ئوممه ته گه، بنچینه ئی ئه ره وییه (۲) سه سر
مه نین «جمات یه کی یق» [ف] (۱) ای مردم، همان جماعت عربی
است (۲) قید تعجب

جماته گه cımatege ئوممه ته گه، بنچینه ئی ئه ره وییه [ف] ای
مردم، همان جماعت عربی است

جماته یل cımateyl جماته گه [ف] ای مردم

جمانن cımanin ته کان دان [ف] جنبانن

جم جۆل cımi cül جم، جمز [ف] جنبش، جنب و جوش

جمدان cım dan جمس دان [ف] جنبانن

جمز cımız جمس، جم جۆل [ف] جنبش

جنجل cincil زهنگوله‌ئێ نقره‌ی کُ به‌سنه‌ئێ پائێ منالێ تازه‌پا
 کیر بۆ [ف] زنگوله‌های طلائی یا نقره‌ای که به پای بچه‌ی تازه
 پا گرفته آویزند

جَن‌خوو cini xû لیوه‌گی [ف] جنون زدگی

جَن‌خوودار cini xû dar لیوه، ئاسیندار [ف] مجنون، پتیاره

چنده cinde قابه، خیز [ف] بدکاره، فاحشه

چنده‌باز cinde baz پیای شه‌وال پێس، گه‌را [ف] چنده باز

چنده‌خانه cinde xane قابه‌خانه [ف] چنده‌خانه

جنس cins (۱) لانه‌ما «نالته و جنسد» (۲) جسن [ف] (۱)
 نژاد (۲) جنس

چنگ cinig چه‌نگ، دلنگ، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «
 چنک، چلک، که‌ل په‌ل» توشن [ف] لباس، پوشاک

چنگز cingiz شه‌رانچوو [ف] ستیزه‌جو

چنوکه cinûke جن، بنووره جن [ف] نگا جن

جو cû شوون ئاو، جووگه، له په‌هله‌وی (cûی جوی) و له
 ئه‌وستا (nêre نیره) تۆسریاس و له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی
 «نیره» وه مانای جوو ئاوه [ف] جوب آب، در په‌لوی (cûی
 جوی) و دراوستا (nêre نیره) نوشته شده و دردیگر گویشهای
 کردی «نیره» به جوی آب گویند

چق cû چق، وهک [ف] چون، مانند

جوارئاوا cuwar awa ديه‌که‌یگه له بیله‌وار [ف] روستایی در
 بیله‌وار

جواس cûas گیایگه چق قه‌لتاس [ف] گیاهی شبیه جو، جو
 وحشی

جوال cuwaf گواله [ف] جوال

جواله cuwafe گواله، جوال [ف] جوال

جوامیر cuwamîr (۱) ناویگه کورپانه (۲) مه‌رد [ف] (۱) نامی
 مردانه (۲) جوانمرد

جوان cuwan (۱) خرپی، جایل، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «
 لاو، لاوک، گه‌نج، خورت، لاژه‌ک، لاجه‌ک، لاجک» و له په‌هله‌وی
 (pûrnay پورنای) و له فارسی «بۆرنا» توشن و فه‌رانسه‌ی
 (jeune توشن ۲) چۆزماندار، دیدمه‌ندار [ف] (۱) جوان، در
 دیگر گویشهای کردی «لاو، لاوک، گه‌نج، خورت، لاژه‌ک، لاجه‌ک
 ، لاجک» گویند و در په‌لوی (pûrnay پورنای) و در فارسی
 «بُرنا» و در فرانسوی (jeune) گویند (۲) زیبا، دل‌فریب،
 جوان رعنا

جَمَس Cimis جمز [ف] جنبش

جَمِشت cimišt جمز، جمس [ف] جنبش

جَمِن cimin پاشگره وه مانای جمانن [ف] پسوند به معنای
 جنباننده

جمه cime (۱) ناویگه کورپانه کُ بنچینه‌ئێ ئه‌ره‌وییه (۲) روژ
 جمه، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «هه‌ینی، هه‌ینو، ئین» توشن
 [ف] (۱) نامی مردانه، ریشه‌ی عربی دارد (۲) روز جمعه، ریشه‌اش
 عربی است و در دیگر گویشهای کردی «هه‌ینی، هه‌ینو، ئین»
 گویند

جمیا cimya (۱) جۆله کرد (۲) ره‌ویا [ف] (۱) تکان خورد،
 حرکت کرد (۲) از شلوعی کاسته شد، رمیدند

جمیان cimyan (۱) جمس خواردن، له په‌هله‌وی ()
 cûmbyten جوومبیتنه‌ن) تۆسریاس (۲) ره‌ویان [ف] (۱) تکان
 خوردن، در په‌لوی (cûmbyten جمبیتن) نوشته شده (۲)
 خلوت شدن

جمیانو cimyanew (۱) جۆله کردن (۲) ره‌ویانه‌و [ف] (۱)
 تکان خوردند (۲) رمیدند، خلوت شد

جمیز cimêz جمز [ف] جنبش

جمیزگه cimêzge سه‌ر زاک کلگ [ف] سر بند مفاصل
 انگشتان

جمین cimîn دژمین [ف] دشنام

جن cin ملایکه‌ت، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «جنۆکه، جندۆکه
 ، جند، جنه» توشن [ف] جن، در دیگر گویشهای کردی «
 جنۆکه، جندۆکه، جند، جنه» گویند

جناخ cinax (۱) سقان وه‌ر شان (۲) سنجاخ [ف] (۱) استخوان
 ترقوه (۲) سنجاخ

جناخ‌شکانن cinax şikanin (۱) جوورئ مه‌رچ گره‌و کردنه له
 گه‌مه‌ئ فراموش فراموش (۲) داو و نه‌ریتگیگه کُ له وه‌ر پائێ
 منالئێ کُ تازه‌پا گرتیه جناخ یا ده‌رزنگ شکنن تا پاگیر بوو [ف]
 (۱) نوعی شرط بندی در بازی فراموش فراموش که در آن برسم
 تعیین شرط جناخ سینه مرغ را می‌شکنند (۲) رسمی است مابین
 کُردان که سنجاخ یا سوزنی را پیش پای نوزاد تازه‌پا گرفته
 می‌شکنند تا پاگیر شود

جنازه cinaze (۱) له‌ش مردئ (۲) لاناوه له دیلم [ف] (۱)
 جنازه (۲) کنایه از تنیل

جنته cinte جانتا [ف] کیف دستی

جوان نه‌زما (1) *cuwan ezma* (مردنه‌زما، مرده زما (2) لاناوه له بهد گل (3) نگا **مردنه‌زما** (2) کنایه از بد ریخت

جواننپوو *cuwanrû* شاریگه له کرماشان (3) شهر جوانرود در کرماشان

جوان شیر *cuwanşêr* گیایگه وه کوو گونووپ ک ساقی خوارده‌مه‌نیه (3) گیاهی شبیه «گنور» که ساقه‌اش خوراکی است

جوان شیر *cuwanşîr* جوان شیر (3) نگا **جوان شیر**

جوانمه‌رد *cuwan merd* جوامیر (3) جوانمرد

جوانمه‌رگ *cuwanmerg* جوانه مه‌رگ، له سه‌رده‌م جوانی مردن (3) جوانمرد

جوانمه‌رگ *cuwane merg* له جوانی مردن (3) جوانمرد

جوانمه‌رگی *cuwanemergî* جوانمه‌رگ بۆن (3) در جوانی جوانمرد شدن

جوانی *cuwanî* (1) ده‌وره‌ئ جوانی (2) ره‌نگینی (3) (1) جوانی (2) زیبایی

جوانی‌دار *cuwanî dar* چۆزماندار (3) دلفریب، زیبا، خوش اندام

جواو *cuwaw* قسه دانه‌وه، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «وه‌لام، وه‌رام، په‌رسف، جیم، لام و جیم» توشن، بنچینه‌ئ ئی وشه نه‌روه‌یییه «جواب» (3) پاسخ، در دیگر گویشهای کردی «وه‌لام، وه‌رام، په‌رسف، جیم، لام و جیم» گویند، ریشه‌اش عربی است

جواو دان *cuwaw dan* قسه وه‌تن (3) پاسخ، پاسخ دادن

جواو‌داین *cuwaw dayn* جواو دان (3) پاسخ، پاسخ دادن

جواو‌کردن *cuwaw kirdin* نه‌وه‌تن (3) دست رد زدن

جواوانامه *cuwaw name* قاقه‌زئ ک جواو‌وه‌یل له بانئ تۆسن (3) پاسخنامه

جواوه‌جیری *cuwawe cîrî* بی نه‌ده‌وانه جواو داین (3) با جدل جواب دادن

جواوه‌ئ *cuwahêr* (1) جه‌واه‌ئیر (2) ناویگه ژنانه (3) (1) جواهر (2) نامی زنانه

جواوه‌ئ‌ناباد *cuwahêr abad* دیه‌که‌یگه له سۆنقۆر (3) روستایی در سنقر

جوپ‌بیر *cû bir* جوپ‌بیرک، کوسپ‌بیرک (3) آبدزدک

جوپ‌بیرک *cû birêk* جوپ‌بیر (3) آبدزدک

جوبی‌گه‌لوزی *cûbîgefûzî* ناو نۆنه‌ئ دیه‌که‌ئ دره‌خشه‌نده (3) نام پیشین روستای درخشنده در دیره از توابع گیلانغرب

جۆجگ *cüciğ* وه‌چکه‌ئ مامر و... (3) جوجه

جۆجگ دتیلان *cüciği düya lan* لاناوه له له‌پ و زایف، مانائ ئاخیرین جۆجگه (3) کنایه از لاغر و بینمود، اصل واژه به معنی آخرین نژاد جوجه است

جۆجگه‌پئ *cüciğe rê* کۆیه‌یگه له کوورکوکور (3) کوهی در کور کور

جۆجگه‌غریبه *cüciğe xerîbe* لاناوه له ته‌ک که‌فتن له به‌ئین چن که‌س، مامر و جۆجگ هه‌گ جۆجگئ تر تیده ناویان گشتیان رشیه‌نه ملیا (3) کنایه از تک افتادن مابین چند کس، مرغ و جوجه هنگامی که جوجه تازه واردی به آنها افزوده شود همگی با او به جنگ برمی‌خیزند و این واژه کنایه از همین است

جۆجگه‌غریبه *cüciğexerîwe* جۆجگه غریبه (3) نگا **جۆجگه‌غریبه**

جۆجگ *cüciğ* جۆجگ (3) جوجه

جۆجووش *co cûş* قاوت «ل» (3) نگا **قاوت**

جۆچه *cü çe* چۆچه، چۆ (3) مانند چه

جۆخ *cûx* (1) جووش، جووق، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «تۆف، هه‌په‌ت، جه‌نگه، تاف» توشن (2) جووخه، ده‌سه (3) له یه‌ئ جنس، له یه‌ئ نه‌ته‌وه و لان (3) (1) هنگامه، در دیگر گویشهای کردی «تۆف، هه‌په‌ت، جه‌نگه، تاف» گویند (2) جووخه، دسته (3) هم نژاد، از یک نژاد

جۆخ‌جوانی *cûxi cuwanî* جووش جوانی (3) هنگامه‌ی جوانی

جۆده‌وله‌تی *cû dewletî* جوویگه گه‌ورا له قه‌سر (3) جوبی بزرگ در اطراف قصر شیرین

جۆر *cûr* (1) جفت جوور (2) چۆ، وه‌ک (3) ده‌سور وه جوورسن

(4) هاو قاو «فره وه‌ل یه‌که‌و جوورن» (3) (1) جور شدن (2) چون، مانند (3) دستور به گشتن (4) صمیمی

جۆر *cor* جۆر (3) خشمگین

جۆراو *cûraw* گوره‌مئ، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «گۆره‌وه، گۆره‌وی، گۆره‌وا، گۆروا» توشن (3) جوراب، در دیگر گویشهای کردی «گۆره‌وه، گۆره‌وی، گۆره‌وا، گۆروا» گویند

جۆراو‌جوور *cûra w cûr* جووروه‌جوور (3) گونه به گونه، گوناگون

جوان نه‌زما (1) *cuwan ezma* (مردنه‌زما، مرده زما (2) لاناوه له بهد گل (3) نگا **مردنه‌زما** (2) کنایه از بد ریخت

جواننپوو *cuwanrû* شاریگه له کرماشان (3) شهر جوانرود در کرماشان

جوان شیر *cuwanşêr* گیایگه وه کوو گونووپ ک ساقی خوارده‌مه‌نیه (3) گیاهی شبیه «گنور» که ساقه‌اش خوراکی است

جوان شیر *cuwanşîr* جوان شیر (3) نگا **جوان شیر**

جوانمه‌رد *cuwan merd* جوامیر (3) جوانمرد

جوانمه‌رگ *cuwanmerg* جوانه مه‌رگ، له سه‌رده‌م جوانی مردن (3) جوانمرد

جوانمه‌رگ *cuwane merg* له جوانی مردن (3) جوانمرد

جوانمه‌رگی *cuwanemergî* جوانمه‌رگ بۆن (3) در جوانی جوانمرد شدن

جوانی *cuwanî* (1) ده‌وره‌ئ جوانی (2) ره‌نگینی (3) (1) جوانی (2) زیبایی

جوانی‌دار *cuwanî dar* چۆزماندار (3) دلفریب، زیبا، خوش اندام

جواو *cuwaw* قسه دانه‌وه، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «وه‌لام، وه‌رام، په‌رسف، جیم، لام و جیم» توشن، بنچینه‌ئ ئی وشه نه‌روه‌یییه «جواب» (3) پاسخ، در دیگر گویشهای کردی «وه‌لام، وه‌رام، په‌رسف، جیم، لام و جیم» گویند، ریشه‌اش عربی است

جواو دان *cuwaw dan* قسه وه‌تن (3) پاسخ، پاسخ دادن

جواو‌داین *cuwaw dayn* جواو دان (3) پاسخ، پاسخ دادن

جواو‌کردن *cuwaw kirdin* نه‌وه‌تن (3) دست رد زدن

جواوانامه *cuwaw name* قاقه‌زئ ک جواو‌وه‌یل له بانئ تۆسن (3) پاسخنامه

جواوه‌جیری *cuwawe cîrî* بی نه‌ده‌وانه جواو داین (3) با جدل جواب دادن

جواوه‌ئ *cuwahêr* (1) جه‌واه‌ئیر (2) ناویگه ژنانه (3) (1) جواهر (2) نامی زنانه

جواوه‌ئ‌ناباد *cuwahêr abad* دیه‌که‌یگه له سۆنقۆر (3) روستایی در سنقر

جوپ‌بیر *cû bir* جوپ‌بیرک، کوسپ‌بیرک (3) آبدزدک

جوپ‌بیرک *cû birêk* جوپ‌بیر (3) آبدزدک

هنگامه، عنفوان (۳) جوش آب (۴) جوش دادن فلزات (۵) غنچه درخت
جوشان cûşan (۱) وه کول بۆن (۲) جریتانن (ف) (۱) جوش آمدن (۲) فوران
جوشانن cûşanin (۱) کولانن (۲) جوشیان (ف) (۱) جوشانیدن (۲) آب یا هر مایعی که در حال جوش است
جوش خواردن cûş xwardin (۱) ساریژ بۆن زام (۲) حرس جوش خواردن (۳) لهیم خواردن (ف) (۱) التیام یافتن زخم (۲) عصبی شدن و جوش خوردن (۳) جوش خوردن فلزات
جوشدان cûş dan (۱) وه کول هاتن (۲) حرس جوش خواردن (۳) لهیم کردن (۴) کار که سئ وه پئ حسن (ف) (۱) به جوش آمدن آب (۲) دلشوره و دلهره داشتن (۳) جوش دادن فلزات (۴) کاری را مطابق میل طرفین به انجام رساندن
جوشیا cûşya کولیا (ف) جوشیده شد
جوشیاس cûşyas کولیاس (ف) جوشیده شده است
جوشیاگ cûşyag کولیاگ (ف) جوشیده شده
جوشیان cûşyan (۱) جوش خواردن (۲) لاناوه له چه ترگیان «وهل به که و جوشیهن» (ف) (۱) جوش خوردن (۲) کنایه از سازگاری داشتن
جوشیائ cûşyâe کولیائ، له په هله وی coşyâi جوشیای (توسریاس (ف) جوشیده شده، درپهلوی coşyâi جوشیای) به معنی جوشیدن نوشته شده
جوشین cûşin جوش خواردن (ف) جوشیدن
جوق coq زت (ف) برجسته، برآمده
جوق cûq جوخ، جوش (ف) هنگامه، عنفوان
جوقره cuqre جوکره، ئال بلۆقهت «ل» (ف) بالغ
جوقن coqin زت، جوق (ف) برجسته، برآمده
جوقه coqe جقه (ف) نگا جقه
جوقه دار coqe dar جقه دار (ف) نگا جقه دار
جوقه کر cûqe ker قوکره، جیقه کر، هر چشتی ک بقیقن «جوقه کر نه ت» (ف) نگا قوکره
جوقی coqî گیایگه خوارده مهنی (ف) خاکشیر، گیاهی خوراکی
جوکره cukre جوکره، جائل، ئال بلۆقهت «ل» (ف) بالغ، جوان
جوگه cûge (۱) جوو ئاو (۲) سووکه ئاو جه واد (ف) (۱) جوب

جوراو جووری cûrawcûrî جوراوجووری (ف) گونه گونی، گوناگونی
جوراوجووری cûraêcûrî جوراوجووری (ف) گوناگونی
جوریتون cûr bün (۱) هاوقاوی (۲) درس بۆن «کاره گه د جور بۆیه» (ف) (۱) هم مرام شدن (۲) جور شدن
جورجوور cûr cûr جوراوجووری (ف) گوناگونی
جورس cûris جووری (ف) گشت، تفتیش کرد
جورسان cûrisan جووریان (ف) آنها را گشت
جورسن cûrisin (۱) جوورین (۲) گه ردیان، گه شتن (ف) (۱) گشتن، تفتیش کردن (۲) گشتند
جورکردن cûr kirdin درس کردن (ف) درست کردن
جوره core (۱) مه لۆچگیگه ره نگئ زهرده (۲) باز (ف) (۱) پرنده ای است، چکاوک (۲) باز کوچک
جورپه بووره core bûre مه لینگه چۆ کلاونه (ف) پرنده ای شبیه به «کلاونه»
جورته coret نه ترسیان، نه روهییه «جرات» (ف) جرات، ریشه ی عربی دارد
جورته دار coret dar نه ترس، بنچینه ئه ره روهییه (ف) نترس، با جرات
جورته کردن coret kirdin ستویه وه دهما گرتن (ف) شجاعت کردن، جرات کردن
جوری cûrî جوورس (ف) گشت، تفتیش کرد نگا جوورس و ترکیباتش
جورئ cûrê جوورئد (ف) میگرد، جستجو می کند
جوریا cûrya (۱) وشکیا، جوورسیا (۲) جوورسیاد، وشکانیاد (ف) (۱) تفتیش شد (۲) تفتیش می کرد
جوریاس cûryas وشکیاس (ف) تفتیش شده است
جوریاگ cûryag وشکیاگ (ف) تفتیش شده
جوریان cûryan وشکانن (ف) گشتن، تفتیش کردن
جورین cûrin جوورسن (ف) نگا جوورسن و ترکیباتش
جوز cuz گورو، دهسه «گه ل گه ل و جوزجوز چۆ سپاداران - پرسام نه ئ چنار غه ریپ شاران» (شاکه) (ف) گروه، دسته
جوز cûz ئاسی، بیزار (ف) به تنگ آمده، بیزار
جوزجوز cuz cuz تپ تپ (ف) گروه گروه
جوش cûş (۱) دشپووک (۲) جووخ، جوق (۳) کول ئاو (۴) لهیمکاری (۵) چۆزه پهن دار (ف) (۱) جوش صورت و... (۲)

«جە، جۆ، یەو» گویند و در پهلوی (yûi یوی) و در اوستا (yew یو) گویند

جۆیه خودایله cüye xwidayle بنوڤه قهلتاس [ف] نگا قهلتاس

جۆیه دره و cüye direw جۆیه زهردان [ف] ماه خرداد

جۆیه رۆته cüye rûte جۆیه زۆڤرد [ف] غله جو که هنوز شیره است و آنرا روی آتش می‌پزند و می‌خورند

جۆیه زهرد cüye zerd جۆیه دره و [ف] ماه خرداد

جۆیه زهردان cüyzerdan جۆیه دره و [ف] ماه خرداد

جۆیه زۆڤرد cüye zêwird (۱ جۆیه رۆته ۲) جۆیه دره و [ف] (۱) نگا جۆیه رۆته ۲) ماه خرداد

جۆیه ینه cüyeyne نان جۆیه [ف] نان جو

جهاز cihaz جیاز [ف] جهاز عروس

جهان cihan (۱) دۆنیا ۲) ناویگه هم کورانه و هم ژئانه [ف] (۱) گیتی، جهان ۲) نامی برای پسران و دختران

جهاندار cihan dar (۱) ناویگه کورانه ۲) ساو جهان [ف] (۱) نامی مردانه ۲) جهاندار، خداوند جهان

جهانگیر cihangîr (۱) ناویگه کورانه ۲) واران یا وه فر پشت دار ۳) همه‌گیر [ف] (۱) نامی مردانه ۲) باران یا برف سراسری ۳) فرا گیر، همه‌گیر

جه بارئاباد cebar abad دیه‌که‌یگه له بیله‌وار [ف] روستایی در بیله‌وار

جبه cebe سه‌نوق، بنچینه ئی ئی وشه ئه‌ره‌وییه «جعبه» [ف] جعبه، ریشه این واژه عربی است

جبه‌رووت ceberût ته‌ش قه‌یز [ف] خودپسندی همراه با اخم

جهخت cext (۱) زۆڤ سه‌ور ۲) زۆڤی، جه‌لد ۳) پیوست، لازم «ئه‌گه‌ر ساقی وه‌فا که‌ی وه‌ختن ئمشه‌و - عه‌ته‌ش کوشتم حۆزۆڤد جه‌ختن ئمشه‌و « ۴) پوورپیان [ف] (۱) عطسه‌شگون ۲) زود، تند ۳) لازم، ضروری ۴) جفت و جور شدن

جهختی cextî وه تنی [ف] زود، به تندی

جهد ced باپیر، باوه‌گه‌ورا، بنچینه ئی ئه‌ره‌وییه [ف] نیا، جد، عربی است

جهر cer جار، له‌نج [ف] لیج، لجاجت

جهپ cer (۱) جران ۲) قولتیسه، قورپسه «جهپ نیمه‌پوو» ۳) زاتدار [ف] (۱) محکم کشیدن و سفت کردن ۲) حدواسط، هنگامه ظهر ۳) نترس، شجاع

آب ۲) مخفف جواد

جۆل cül جم، ته‌کان [ف] جنبش

جۆلا cûfa جۆلۆیه، جۆلۆیا، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «بوزوته‌ن، جۆلگ، خانوت» و له سمنا (جولا) ئۆشن [ف] بافند، جولا، در دیگر گویشهای کردی «بوزوته‌ن، جۆلگ، خانوت» گویند و در سمنا (جولا) گویند

جۆلا cûla بنوڤه جۆلۆ [ف] نگا جۆلا

جۆلان cûlanin جمانن [ف] جنباندن

جۆلایی cûfayî جۆلۆیایی [ف] بافندگی

جۆلایی cûlayî جۆلۆیایی کردن [ف] جولایی کردن

جۆل‌جال cûli cal جم جۆل [ف] جنبش، حرکت

جۆله cûle (۱) جمز ۲) جۆله‌که [ف] (۱) کمترین جنبش ۲) یهودی

جۆله‌که cûleke یه‌هوودی [ف] یهودی

جۆلۆیا cûfêa بنوڤه جۆلۆ [ف] نگا جۆلا

جۆلیان cûlyan جم خواردن [ف] جنبش داشتن، حرکت داشتن

جۆلۆن cûlên بافه‌مه‌نیگه چۆ مه‌وج «ل» [ف] نوعی بافتنی مانند موج که از آن به‌عنوان رختخواب پیچ استفاده می‌کنند

جۆلۆیه cûfÿe جۆلۆیا، بنوڤه جۆلۆ [ف] نگا جۆلا

جۆم com (۱) تاس، جامیلک «ل» ۲) جم، جمز [ف] (۱) کاسه، تاس ۲) جنبش

جۆمال cûmal پاکه و کردن جۆگه [ف] لایروبی جوب، لارویی

جۆمالمی cûmalî جۆمالم کردن [ف] لایروبی جوب آب

جۆمالین cû malîن جۆمالمی کردن [ف] لایروبی کردن جوب

جۆمجۆمه comcome (۱) کاسه‌ئ سه‌ر ۲) باتلاخ، له سه‌کزی «جۆمجۆمه‌ئی» ئۆشن [ف] (۱) جمجه، کاسه‌ سه‌ر ۲) باتلاق، در

سکزی «جمجه‌ئی» گویند

جۆمه cûme کراس، کراس «ل»، له سه‌کزی «جۆمه»

ئۆشن [ف] جامه، پوشیدنی، در سکزی «جۆمه» گویند

جۆمیته‌نگه comîtenke بنوڤه جالجالوک «ل» [ف] نگا

جالجالوک

جۆنات cûnat رشک و موور [ف] شپش

جۆیه cüye گیایگه چۆ گه‌نم، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «جه، جۆ، یه‌و» ئۆشن، له په‌له‌وی (yûi یوی) و له ئه‌وستا (yew یه‌و) ئۆسریاس [ف] غله جو، دردیگر گویشهای کردی

جه‌پا *ceřa* دهریشه‌ک [ف] حشره‌ای مانند ملخ
 جه‌پا دان *ceřa dan* جه‌ره و دان [ف] فشردن
 جه‌پان *ceřan* پیچه‌ودا [ف] پیچانید
 جه‌پانن *ceřanin* جه‌پانین [ف] پیچانیدن
 جه‌پتیکه‌نان *ceřî tîke nan* چۆ هه‌وته و بردی نان خواردن
 [ف] مانند قحطی زده نان خوردن
 جه‌پیتچ *ceřî pêç* سفت جه‌پانن [ف] محکم چلانیدن
 جه‌پیتچ خواردن *ceřî pêç xwardin* له زورر نه‌خو‌ه‌شی
 جه‌پ خواردن [ف] در اثر ناراحتی و درد به خود پیچیدن
 جه‌پدان *ceř dan* (۱) جه‌پداین (۲) هه‌وگل کردن مانگایل هووله
 [ف] (۱) چلانیدن (۲) دور زدن گاوان خرمنکوب
 جه‌پداین *ceř dayn* جه‌پدان [ف] نگا جه‌پ دان
 جه‌پدوو *ceřîdû* جه‌په‌ر، مانگایگ ک نیه‌یلی شیرئ بدووشی
 [ف] ماده گاوی که به سختی اجازه می‌دهد شیرش دوشیده شود
 جه‌رده *cerde* چه‌ته، ریگر [ف] دزد، راهزن
 جه‌رپورات *ceřî qwirât* قوراتی [ف] گنده‌گویی، گزافه‌گویی
 جه‌رگ *cerg* جگر، جگر [ف] جگر
 جه‌رگبیر *cerg bir* لاناوه له به‌رد وه ملا هاتن [ف] کنایه از
 مصیبت بزرگ
 جه‌رگقایم *cerg qaym* نه‌ترس [ف] نترس، بی باک، شجاع
 جه‌رمه *cerme* جه‌رمه‌ک، دارچجان [ف] نخاله غلات
 جه‌رمه‌جوورپی *ceřîme cûrî* زورر زماکی کردن [ف] زور
 آزمایی کردن و لجاجت کردن
 جه‌رمه‌جه‌پی *ceřîme ceřî* زوررئه‌زمایی [ف] زور آزمایی
 جه‌رمه‌ک *cermek* (۱) جه‌رمه، دارچجان (۲) جیپ، ژیدار [ف] (۱)
 کدرم، نخاله‌ی غلات (۲) کشدار، حالت فنریت داشتن
 جه‌ره *ceře* ده‌سه کریائ، جه‌له «یه‌ئ جه‌ره پۆل» [ف] دسته
 شده
 جه‌ره‌جهت *ceřî hicet* له‌نج کردن و کوتر کردن [ف] لجاجت و
 پا فشاری کردن
 جه‌ره‌جهت کردن *ceřî hicet kirdin* کوتر کردن و له‌نج
 کردن [ف] لجاجت و پافشاری کردن
 جه‌ره و دان *ceřew dan* جه‌پا دان [ف] فشردن
 جه‌زا *ceza* جزا [ف] نگا جزا
 جه‌زبه‌به *cezrebe* جه‌زبه‌وه، ئه‌ره‌وییه [ف] جذب‌ه‌ عربی است
 جه‌زبه‌وه *cezewe* (۱) جه‌زبه‌به (۲) جه‌زبه‌وه، دپگردار، دپراکه

دار، جۆرهت [ف] (۱) نگا جه‌زبه‌به (۲) بی باکی، شجاعت
 جه‌ژن *cejn* جه‌شن، جه‌شت، له په‌هله‌وی (yesn یه‌سن)
 تۆسریاس و له زاراوه‌یل تره‌گ کوردی «گیژن، جیژن» تۆشن
 [ف] جشن، در په‌لوی (yesn یه‌سن) و در گویشهای کردی «
 گیژن، جیژن» گویند
 جه‌سه *cese* به‌دهن، ئه‌ره‌وییه «جسد» [ف] جسد، عربی
 است
 جه‌شت *ceřt* بنووره جه‌ژن، جه‌شن «ل» [ف] نگا جه‌ژن
 جه‌شن *ceřn* بنووره جه‌ژن [ف] نگا جه‌ژن
 جه‌فت *ceft* کوئوک به‌پۆک کولننه‌ئ و مه‌شکه وه تی ناخن
 [ف] جفت بلوط که مشک را در آن می‌خوا بانند
 جه‌فتاو *ceftaw* (۱) لاناوه له فره کوئیای و خه‌س (۲) ئاو
 جه‌فت [ف] (۱) کنایه از بسیار پخته شده و غلیظ شده (۲) آب
 ناشی از «جه‌فت»
 جه‌قه *ceqe* (۱) بایه‌قوش (۲) کوئه‌زپین (۳) جقه، گیس بان
 کلاو (۴) ته‌ماداشتن، چه و ته‌ما داشتن [ف] (۱) پرنده جغد، بوم
 (۲) کوتوله، کوتاه قد (۳) موی تزئینی روی کلاه سرداران (۴)
 هوس در سر داشتن
 جه‌قه‌جهق *ceqe ceq* چه‌وته‌ما داشتن [ف] هوس خام داشتن
 جه‌لا *cela* (۱) مایه‌ئ خو‌ه‌شی، چشتی ک ئایم هان ده‌ئ
 خو‌ه‌شی بکه‌ید «چمانی گ دووس خو‌ه‌ئ میمانه - سه‌ر و
 سه‌وغاتی جه‌لائی گیانمه» (۲) هان داین ئه‌پرائ کاری «جه‌لائی ها
 ئه‌وره بۆشی نه‌که به‌تره‌و بوو» (۳) زاقی دیار بۆ له توووق چشتی
 [ف] (۱) و (۲) مایه شادمانی، هر چیزی که شخص را تشجیع کند
 (۳) نقطه‌ی پیدا در متن هر چیزی مانند پارچه‌ی با زمینه‌ی
 سفید و نوشتار سیاه
 جه‌لاد *celad* میرخه‌زه‌و، ئه‌ره‌وییه [ف] جلا
 جه‌لال *cefal* (۱) ناویگه‌ کورانه (۲) شان و شه‌وکه‌ت، ئه‌ره‌وییه
 [ف] (۱) نامی مردانه (۲) شکوه، ریشه‌ر هر دو معنا عربی است
 جه‌لالوه‌ن *cefalwen* مه‌لوه‌ن گه‌ورایگه له پاریزگای کرماشان
 ک له‌کی قسه‌ که‌ن و مه‌ردمی ئال حه‌قن [ف] منطقه بزرگی در
 کرماشان بر آیین یارسان و لکی سخن می‌گویند
 جه‌لالوه‌ن‌چر *cefalwen çir* به‌زمیگه له موور له‌کی [ف]
 مقامی از مقامات مویه «مور» لکی
 جه‌لالوه‌ن‌فه‌رزی *cefalweni ferzî* دیه‌که‌یگه له مایه‌شت
 [ف] روستایی در مادیدشت

جه‌مخانه cemxane جی نه‌زر و نیاز یارسان [ف] محل نیایش یاران یارسان

جه‌مدان cemdān کوو کردن [ف] جمع ریاضی

جه‌مدەر cemder کووکه‌ر [ف] ممیزی، محاسب

جه‌مکردن cem kirdin کوو کردن [ف] گردآوری کردن

جه‌مکریائ cem kiryaê جه‌مه و کریائ [ف] گردآوری شده، دسته شده

جه‌م نیان cem niêan (۱) جه‌م به‌سان (۲) به‌زمینگه له موسیقی حه‌قانی کُ داوکه‌ئ لیئواسه «جه‌م نیان دووسان نه‌و یانه - حه‌ق شه‌معن، یاران په‌روانه» (۳) حساو نه‌کردن، گرده و نه‌کردن [ف] (۱) جمع بستن درجمخانه (۲) یکی دیگر از هفتاد و دو مقام حقانی که چنین شروع می‌شود «دوستان جمع برپا کردند در آن خانه - حق مانند شمع و یاران پروانه‌اند» (۳) جمع نکردن، گردآوری نکردن

جه‌من cemen جه‌نم، چۆزمان، رومان [ف] شکل، قیافه

جه‌مه و بۆن cemew bün جه‌مابۆن [ف] جمع شدن

جه‌مه و کردن cemew kirdin کووه و کردن [ف] گردآوری کردن

جه‌میان cemiêan (۱) جه‌مُ نه‌وان (۲) کوویان [ف] (۱) گروه آنها (۲) مجموع آنها

جه‌میان‌ده cemiêan de حسابیان که [ف] آنها را جمع بزن

جه‌میان‌که cemiêan ke نه‌وانه کوو که [ف] آنها را گردآوری کن

جه‌میانه‌وکه cemiêanew ke جه‌میان که [ف] آنها را گرد آوری کن

جه‌نجه‌پ cencer خه‌رمانکوت [ف] خرمنکوب

جه‌نجه‌له cencele زنوو، قائل قو [ف] جنجال، هیاهو

جه‌نگ cenġ شه‌پ، مرافه [ف] جنگ

جه‌نگ cenig جنگ [ف] نگا جنگ

جه‌نگانه‌ر cenġa ner دۆزه له قنگ، که‌سئ کُ جه‌نگ نه‌ئیده و [ف] کسی که دعوا را شروع می‌کند

جه‌نگاوه‌ر cenġa wer شه‌پکه‌ر [ف] جنگاور

جه‌نگ ریئ ناسیاو cenġi rê asyaw لاناوه له قسه‌ئ ناره‌وا و بیئوده وه‌تن و به‌رچه‌ک کردن [ف] کنایه از درگیری لفظی

جه‌نگ‌کردن cenġ kirdin مرافه کردن [ف] جنگ کردن

جه‌نگه‌ر cenġ ker شه‌پکه‌ر [ف] جنگجو

جه‌لاو celaw بزگیر، له سه‌کزی «جه‌لاب» تۆشن [ف] کسی که در کار خرید و فروش احشام بویژه بز و گوسفند است، در سکزی «جه‌لاب» گویند

جه‌لاوی celawî بزگیری [ف] کار جلابی «بزگیر»

جه‌لد celd (۱) تیژ و تووار «کوو جه‌لدینگه» (۲) رویه، بنچینه‌ئ نه‌روه‌ویییه [ف] (۱) تیز، زرنگ، سریع (۲) جلد، واژه‌یی عربی است

جه‌لدانه celdane رۆزی [ف] تند، سریع

جه‌لد گرتن celd girtin رویه گرتن [ف] جلد گرفتن

جه‌له cele (۱) جه‌په (۲) چوو جه‌له [ف] (۱) نگا جه‌په (۲) دامهایی که بوسیله چوبی به هم بسته شده‌اند

جه‌لب caleb نادرس، نه‌روه‌ویییه [ف] نادرست، تقلبی، حرامزاده، ریشه‌اش عربی است

جه‌لبی calebî نادرسی [ف] تقلبی، برابر راستی، نیرنگ

جه‌له‌چن cele çin جه‌له کردن [ف] دسته‌بندی و بستن

جه‌له‌فه celefe (۱) په‌گره به‌سان ته‌پاله «ژیریان بویه‌سه جه‌له‌فه» (۲) لاناوه له پنجلئ [ف] (۱) زیر پای ماکیان یا احشام که بافضولات آنها ترکیب شده (۲) کنایه از کثافت کاری و آشغال

جه‌له‌ک celek (۱) جه‌له، جه‌له‌ش (۲) سه‌ره‌تان ناو مه‌زرائ چونه‌ر [ف] (۱) اُختاپوس (۲) آفتی در مزرعه‌ی چغندر

جه‌له‌کردن cele kirdin جه‌له‌چن [ف] دسته‌بندی و بستن بویژه برای احشام

جه‌له‌که celeke جه‌له‌ش [ف] اُختاپوس

جه‌له‌و cefew بنووره جه‌له‌ب [ف] نگا جه‌له‌ب

جه‌م cem (۱) ده‌سه، کوومه‌ل (۲) زیائ کردن [ف] (۱) گروه (۲) جمع ریاضی

جه‌مابۆن cema bün گرده و بۆن، نه‌روه‌ویییه [ف] گرد هم آمدن، ریشه‌اش عربی است

جه‌مات cemat جمات [ف] نگا جمات و ترکیباتش

جه‌ما کردن cema kirdin کووه و کردن، گرده و کردن [ف] گردآوری، ریشه‌اش عربی است

جه‌مام cemam کوترگیائ [ف] کوفتگی بدن

جه‌مامی cemamî کوترگیان [ف] کوفتگی اعضاء

جه‌مبۆن cem bün جه‌ما بۆن [ف] نگا جه‌مابۆن

جه‌م‌جه‌مین cem cemîn ره‌نگین ومانگ له تیؤل [ف] ماه پیشانی

جهنگ *cenĝe* ديه‌كه‌يگه له جوانپو [ف] روستايي در جوانرود
 جهنگ‌جا *cenĝe ca* جيبه جهنگه [ف] آوردگاه، ميدان نبرد
 جهنگ‌ري *cenĝerî* شه‌پانچوو، جهنگي، له سه‌كزي «جهنگ‌ره»
 «و له نازهری «جهنگ‌ری» و له دامغانی و بوخارایی
 «جهنگ‌ره» توشن [ف] جنگ طلب، ناآرام، در سكری «جَنگَره»
 «و در آدری «جَنگَره» و در بخارایی و دامغانی «جَنگَره»
 گویند
 جهنگ‌ل *cenĝel* دارسان، له زاراو‌یل تره‌ك كوردی «لێڤ،
 لێڤه‌وار» توشن و له فه‌رانسه‌ی و هندی و لاتین (jungle)
 توشن [ف] جنگل، در دیگر گویشهای کردی «لێڤ، لێڤه‌وار» و در
 فرانسو و هندی و لاتین (jungle) گویند
 جهنگی *cenĝî* جهنگ‌ری [ف] جنگجو
 جه‌نم *cenem* رشتاره، خاکه‌پا [ف] سرشت، ژنتیک
 جه‌ق *ceü* جه‌وی، له زاراو‌یل تره‌ك كوردی «جه‌وَك، جیوه»
 توشن [ف] شیره درخت ارجن كه آنرا با زرده‌ی تخم مرغ مخلوط
 کرده و بعنوان سر شویه بکار می‌برند، در دیگر گویشهای کردی
 «جه‌وَك، جیوه» گویند
 جه‌وال *cewaf* گواله، جانتای [ف] جوال
 جه‌وامیز *cewahêr* (۱) ناویگه ژئانه (۲) جوورئ کوچک
 ئه‌رزشت داره [ف] (۱) نامی زنانه (۲) جواهر
 جه‌ور *cewr* جه‌فا، زه‌فتی [ف] جبر
 جه‌ورناوا *cewrawa* ديه‌كه‌يگه له ره‌وانسه‌ر [ف] روستايي در
 روانسر
 جه‌وربار *cewr bar* به‌پيه‌خت [ف] آنكه زندگيش به سختی
 می‌گذرد
 جه‌ورکیش *cewr kîş* جه‌ورباری [ف] ستم‌دیده
 جه‌ورکیشان *cewr kîşan* زه‌فتی کیشان، زه‌فتی [ف] سختی
 کشیدن
 جه‌وز *cewz* (۱) گوز، گرده‌کان، له زاراو‌یل تره‌ك كوردی
 «گويز، قوز، گيز، جيز» توشن (۲) به‌ريگه چۆ گرده‌کان ئه‌پاي
 ده‌رمان خاسه [ف] (۱) گردو، در دیگر گویشهای کردی «گويز،
 قوز، گيز، جيز» گویند (۲) جوز بویا
 جه‌وزگه *cewzige* ديه‌كه‌يگه له قه‌سر [ف] روستايي در قصر
 شیرین
 جه‌وسه *cewse* کوشک «گ» [ف] خانه، کلبه
 جه‌ونز *cewnz* (۱) ته‌رزوان، شیرین زوان «هه‌ر سه‌ر سراویگ

سراوی س‌ه‌ونزه- هه‌ر کوورپه دۆيه‌تێ زوانێ جه‌ونزه» (۲)
 مووسه، وه مای مای كه‌فتن «تا نه‌تۆشی جه‌ونز وڵد نيه‌كه‌م»
 [ف] (۱) شیرین گفتار (۲) قبول شکست، شکست را پذیرفتن
 جه‌وه‌ر *cewer* (۱) گونه‌وه‌جه‌ر (۲) سووکه‌ناو جه‌بار [ف] (۱)
 لجا‌باز (۲) مخفف جبار
 جه‌وه‌ره *cewere* (۱) جاروو «يه‌يگه‌ر جه‌وه‌ره» (۲) ديه‌كه‌يگه
 له کووززان (۳) سووکه‌ناو جه‌وه‌ر ناویگه‌ کوپانه [ف] (۱) لجا‌باز
 (۲) روستايي در کووززان (۳) مخفف جوهر، نامی مردانه
 جه‌وه‌ل *cewel* کۆيه، بنچينه‌ئ ئه‌ره‌وييه [ف] کوه، ریشه این
 واژه عربی است «جبل»
 جه‌وه‌ن *cewen* جه‌وه‌نه، له زاراو‌یل تره‌ك كوردی «جه‌وه‌نده»
 «توشن [ف] توره‌ چرمی برای نگهداری آب، در دیگر گویشهای
 کردی «جه‌وه‌نده» گویند
 جه‌وه‌نه *cewene* بنوورپه جه‌وه‌ن [ف] نگا جه‌وه‌ن
 جه‌وه‌هر *cewher* (۱) مره‌که‌و (۲) خاکه‌پا (۳) هۆنه‌ر (۴) ناویگه
 کوپانه [ف] (۱) مرکب (۲) سرشت، خو (۳) هنر (۴) نامی مردانه
 جه‌وه‌هر دار *cewher dar* پ‌ر هۆنه‌ر [ف] توانا، با استعداد
 جه‌وی *cewî* (۱) جه‌ق «گ» (۲) سووکه‌ناو جه‌واد و جه‌وه‌هر
 [ف] (۱) نگا جه‌ق (۲) مخفف جواد و جوهر
 جه‌ویان *cewyān* جوورئ داره [ف] نوعی سپیدار
 جه‌هر *cehr* جه‌ر، له ج [ف] لچ
 جه‌ه‌نم *cehenim* جانم [ف] جه‌نم
 جه‌یز *ceÿr* ئاسک [ف] آهو
 جه‌یزان *ceÿran* (۱) ئاسک (۲) هاوسا (۳) ناویگه ژئانه [ف] (۱)
 آهو (۲) همسایه (۳) نامی زنانه
 جه‌يله‌وه‌ن *ceylewen* ديه‌كه‌يگه له گاواره [ف] نام روستايي
 بر آيين يارسان در گهواره
 جی *cî* جا، جاگه [ف] جا، مکان
 جی *cê* جی [ف] جا، مکان
 جیا *cya* جگا [ف] جدا
 جیا بۆن *cya bün* (۱) له يه‌ك بريان (۲) مینگه‌ نووار [ف] (۱)
 از هم جدا شدن (۲) تازه داماد و عروسی كه جدا از خانواده و
 مستقل زندگی می‌کنند
 جیاتی *cyatî* (۱) جیایی (۲) وه جی، له جی «به وه جیاتی
 ئه‌وه به‌م» [ف] (۱) جدایی، دوری (۲) در عوض، بجای
 جیاجیا *cya cya* جگا‌جگا، گله‌گله [ف] جدا جدا، جدا جدا از

هم، سوا
جیاز cyaz (۱) جهاز (۲) خلّات، که فهن [ف] (۱) جهاز عروس (۲) کفن
جیازی cyazî جیاز، باوانی [ف] جهاز
جیا کردن cya kirdin (۱) له بهک جگا کردن (۲) جیه و کردن [ف] (۱) جدا کردن (۲) جای دادن
جیاکەر cya ker له بهک جیاوا کردن [ف] از هم جدا کننده
جیان cyan (۱) جگان (۲) جی ئه وان [ف] (۱) جدایند (۲) جای آنها
جیاواز cyawaz (۱) جییا، جیا (۲) زیئ به کتران [ف] (۱) جدا، سوا (۲) متفاوت، مجزا
جیاوازی cyawazî هامنوس نه وئن [ف] تفاوت، تفاوت داشتن
جیاوه بۆن cyawe bün بنووپه جیا بۆن [ف] نگا جیابۆن
جیاوه کردن cyawe kirdin بنووپه جیا کردن [ف] نگا جیا کردن
جیایی cyayî له بهک بریان [ف] جدایی
جیب cîb گیرفان، گیفان، له زاراوه بیل ترهک کوردی «به ریک، جیو، جیم» تۆشن [ف] جیب، در دیگر گویشهای کردی «به ریک، جیو، جیم» گویند
جی بوئنه وه cî bûnewe (۱) جی کردنه وه (۲) جیانه و بوو [ف] (۱) جای کردن (۲) جایشان می شود، برای آنها هم جا هست
جیپ cîp (۱) گیرفان (۲) جووره ماشینیکه [ف] (۱) جیب (۲) ماشین جیب
جی پا cî pa جاپا [ف] نگا جاپا
جیت cît (۱) قووز «گ» (۲) جی ت [ف] (۱) مغرور (۲) جای تو
جیتهل cîtel زیتهل «گ» [ف] مغرور
جیتهل عه پیر cîtel êw زیتهل «گ» [ف] مغرور
جیجی cî cî جاجا، گوله وه گوله [ف] جای جای
جیجهو cîcew گونه وه جهه پ، گونجه پ [ف] عصبانی حال
جی خسن cî xisin بنووپه جا خسن [ف] نگا جاخسن
جی خواهه شکردن cî xweş kirdin جا خواهه ش کردن [ف] جا خوش کردن
جی خه ف cî xef جی خه و [ف] خوابگاه
جی خه و cî xew جی خه ف [ف] خوابگاه
جی دار cî dar جادار [ف] نگا جادار
جی دان cî dan جادان [ف] نگا جادان

جیر cîr (۱) رپ، له زاراوه بیل ترهک کوردی «چیر، نه پس» تۆشن (۲) جیره ئ دئان (۳) دهنگ دریان پارچه (۴) جیره ئ دهر (۵) شیر، تر (۶) قیزه [ف] (۱) کشدار (۲) صدای ساییدن دندانها (۳) صدای دریدن پارچه (۴) صدای لولای در زنگ زده (۵) شیشکی (۶) جیغ، فریاد
جیرچار cîrî car جیره ئ په ئه لپه ئ [ف] صدای «حیر» ی پیایی
جیرجیرهک cîrcîrek جوورئ سیسه رگه [ف] حشره جیر جیرک
جیره cîre موچه، به رات [ف] جیره
جیره cîrê (۱) قیزه (۲) جیرچار [ف] (۱) جیغ (۲) جیر جیر پیایی
جیره جیر cîrê cîr بنووپه جیرچار [ف] نگا جیر چار
جیره خور cîre xwer موچه خور [ف] جیره خوار
جیزه cîze زیل به م سه ماوهر [ف] جیزه ی سماوهر
جیزه جیز cîze cîz جیزه ئ هه یتاهه یت [ف] صدای جیزه ی پیایی
جیفه cîfe (۱) دارای (۲) ته ما [ف] (۱) مال دنیا (۲) آرز، طمع
جیفه دوس cîfe dûs ماله پهره س [ف] مال پرست
جیق cîq (۱) چۆزه ره (۲) قیزانن [ف] (۱) جوانه (۲) جیغ
جیقانن cîqanin (۱) قیزانن (۲) به له فیره داشتن (۳) ریتق کردن بالنده [ف] (۱) جیغ زدن (۲) اسهالی شدن (۳) فضله کردن پرنده گان
جیق جاق cîqi caq زنوو زنوو [ف] جیغ و داد
جیق دان cîq dan چۆزه ره دان [ف] جوانه زدن
جیق داین cîq dayn چۆزه ره داین [ف] جوانه زدن
جیق دهره اتن cîq der hatin (۱) چۆزه ره دان (۲) جیق دراتن [ف] (۱) جوانه زدن (۲) داد و فریاد بر آوردن
جیق ل cîqîl جیق لدان [ف] ژاغر، چینه دان
جیق لدان cîqîldan جیق له دو [ف] چینه دان
جیق لدان داشتن cîqîldan daştin لاناوه له تامل کردن [ف] کنایه از تحمل داشتن، اصل واژه به معنای چینه دان داشتن است
جیقن cîqin (۱) قیزن (۲) لاناوه له له پ [ف] (۱) جیغو (۲) بسیار لاغر و مردنی
جیقنه cîqne ریتق، ریتگ [ف] چلقوز، فضله پرنده گان

جیه cîqe قیژه [ف] جیغ
جیه ل cîqel نیقه ل، بۆچگ [ف] کوچک، ریزه میزه
جیه ل دو cîqeldu جیه لدان «ل» [ف] چینه دان
جیه قیان cîqyan (۱) چۆزه دان (۲) ته ره کیان «ل» [ف] (۱)
 جوانه زدن (۲) ترکیدن
جیک cîk دهنگ جۆجگ [ف] صدای جوجه
جیکانن cîkanin جیک جیک کردن [ف] جیک جیک کردن
جیک پیک cîki pîk جگ بگ، حق جیهی هر چشتی [ف]
 جیک و پیک کسی را دانستن، از ماجرای کسی خبر داشتن
جیک جاک cîki cak جیک جیک [ف] جیک جیک کردن
جیک جیک cîk cîk جیک جاک [ف] جیک جیک کردن
جیک لدان cîkîldan جیه لدان [ف] چینه دان
جیکن cîkin (۱) ورگین (۲) زیکن [ف] (۱) نقو (۲) بسیار جیک
 جیک کنند، بویژه برای پرنده گان
جیکه cîke جیک، نز «جیکه ئی نه تی» [ف] کمترین صدا
جیکه بر کردن cîke bir kirdin کرکپ کردن [ف] محکم
 بستن
جیکه جیک cîke cîk جیک جاک [ف] جیک جیک کردن
جیکه له کفتن cîk helkeftin بی نه رزش بۆن [ف] کنایه از
 بی ارزش شدن
جیگر cîgir چه رخه نشین [ف] جانشین
جیگیر cîgîr (۱) جیگر (۲) نیشته جی [ف] (۱) جانشین (۲) مقیم
 ، ساکن
جیگیران cîgîran دیه که یگه له سه رپیه ل [ف] نام روستایی
 در سر پلنهاب
جیه cîle ژیه «ته گره جیه» [ف] کوچک
جی لور cî lûr جا و لور [ف] نگا جا لور
جی له وه پ cî lewer له وه پیا، له وه پگا، له زار اوهیل تره ک
 کوردی «گیا جار، چایه ر» تۆشن [ف] چراگاه، در دیگر گویشهای
 کردی «گیا جار، چایه ر» گویند
جیم cîm (۱) کیش «ج» (۲) جی م [ف] (۱) حرف جیم در الفبا
 (۲) جای من
جیمان cîman جی ئیمه [ف] جای ما
جیمانه cîmane جامانه [ف] جای ما است
جی نشین cî nişîn چه رخه نشین، جانشین، جیگر [ف]
 جانشین

جینگ cîng (۱) تپ، گوز (۲) ره گینگه هاله پشت ویزنی «ره گ
 جینگ» [ف] (۱) گوز (۲) رگی در پشت زانو
جینگه cîngfe جمن [ف] جنبش
جینگه کردن cîngfe kirdin هه لبه زدابنه، له زار اوهیل
 تره ک کوردی «جینگل» وه مانای جمنه [ف] تکان خوردن،
 جنبش داشتن
جینگن cîngin (۱) گوزو (۲) جیکن [ف] (۱) گوزو (۲) نق نقو
جینگه ل cîngel (۱) ریفه و بردی، ریقو (۲) تائم به ده ئه ژمی ک
 فره وه خوه ئ ره سی [ف] (۱) لاغر و بد ترکیب (۲) بد ترکیبی که
 بسیار به خود می رسد
جیواز cîwaz جی وه جی کردن [ف] جابه جا کردن
جیواز بۆن cîwaz bün (۱) جی وه جی بۆن (۲) چوول بۆن
 [ف] (۱) جابه جا شدن (۲) خالی از سکنه شدن
جیواز کردن cîwaz kirdin (۱) جی وه جی کردن (۲) جی
 وه جی بۆن [ف] (۱) جابه جا کردن (۲) جابجا شدن
جیواز کردن cî waz kirdin جاواز کردن [ف] نگا جاواز
 کردن
جیواز کهر cîwaz ker (۱) جی وه جی کهر (۲) نه و که سه ک
 جی وه جی که ید [ف] (۱) جابجا کننده (۲) جابجا شونده
جیوان cîwan جل و پیتوو ک ته لیس و دووشه ک و سه رین
 ولاف ده ئ و مه و ج و که مچان و چراخ متوشیه [ف] اسباب اثاثیه
 کوچ
جی وه جی cî we cî (۱) جاوه جا (۲) تۆزی [ف] (۱) جابجایی (۲)
 فوراً، سریع
جی وه جی بۆن cî we cî bün جاوه جا بۆن [ف] جابجا شدن
جی وه جی کردن cî we cî kirdin جا وه جا کردن [ف] نقل
 مکان کردن، جابجا کردن
جی وه جی cî wer cî جی وه جی، جاوه رجا [ف] سریع، به
 تند
جیه ته ونس cye tewenis سه یرانگا [ف] تفرجگاه،
 تفریحگاه
جیه خه رمان cye xerman جاخه رمان، شه به [ف] خرمانگاه
جیه ر cîyer جگر [ف] جگر
جیه روه ز cîyer wez جگه روه ز [ف] نگا جگه روه ز
جیه ل cye l جار کردن [ف] لچ کردن

چ

چُ یا «چُ بتوای چُ نه توای...» (۲) چهنن «چُ خواهه» (۳) پاشگره نه پائِ دوواره «نه ویچ، منیچ» «گ» (ف) (۱) به معنی یا (۲) چقدر (۳) پسوند تکرار

چاپ çap (۱) تۆسین کتاو ... (۲) نه نه هوو، وهک «چاپُ باوگنه» (۳) شهقل خه رمان (۴) دروو، فیئل (ف) (۱) چاپ (۲) مانند (۳) مهر خرمن (۴) لاف، دروغگویی

چاپان çapan بنووره گه شتهل (ف) نگا گه شتهل

چاپچوله çapçûle بنووره چاپچوله (ف) نگا چاپچوله و ترکیباتش

چاپچی çapçî (۱) نه وهئ کتاو ده ئیده چاپ (۲) دروو زن، فیئل باز، هو فائل (ف) (۱) چاپ کننده (۲) لافزن، دروغگو

چاپخانه çap xane جی چاپ کردن کتاو، چاپمه منی (ف) چاپخانه

چاپ دهر قنگ دان çapi deri qing dan لاناوه له دهک کردن (ف) کنایه از دک کردن

چاپکردن çap kirdin له چاپدان (ف) چاپ کردن

چاپکر çapker نه وهئ کتاو چاپ کهئ (ف) چاپ کننده

چاپلی çapilî کوچگ چاپلی (ف) نوعی تفنگ

چاپتک çapük چه پووک (ف) نگا چه پووک

چاپمه منی çapemenî چاپخانه (ف) چاپخانه، انتشارات

چاتول çatûl لاناوه له ماله کین، چه رداخ، جی بی بایهخ، له تۆرکه منی «چاتما» وه چه رداخ تۆشن و له لاتین (chalet) وه چه رداخ تۆشن (ف) کنایه از خانه ی محقر، کلبه درویشی، در ترکمنی «چاتما» به کلبه گویند و در لاتین (chalet) به کلبه گویند

چاتول مه لدان çatûl hefdan لاناوه له سیبه مال مه لدان

(ف) کنایه از چادر برپا کردن

چاچوول çaçûl چه چوول (ف) نیرنگ

چاچوله باز çaçûle baz چه چوله باز (ف) نگا چه چوله باز

چاچه قولی çaçe qwîlî بنووره ناشگه پچگانی «گ» (ف) نگا ناشگه پچگانی

چاخ çax (۱) گوشتین، قهق، له زاراوه یل ترهک کوردی «قه لهو» تۆشن (۲) ئازا «ده ماخذ چاخه» (۳) ته تیار کردن «قلیانگه چاخ که» (ف) (۱) چاق (۲) شاد و سرحال (۳) آماده و مهیا

چاخان çaxan (۱) درووزن (۲) ناویگه کورانه (۳) دروو گه ورا (ف) (۱) لافزن، دروغگو (۲) نامی مردانه (۳) دروغ بزرگ، چاخان

چاخان و پاخان çaxan û paxan چاخان پاخان (ف) گزافه گویی

چاخ بۆن çax bün (۱) قهقا بۆن (۲) تیار بۆن (ف) (۱) چاق شدن (۲) آماده شدن

چاخت çaxt مق حرامه ئ لهش «ل» (ف) موی زاید بدن

چاخ ته وازوو çax tewazû چاخ سلامه تی (ف) به گرمی واحترام احوالپرسی کردن، قسمت دوم این واژه عربی است «تواضع»

چاخ سلامه تی çax sıfametî چاخوه شالی (ف) احوالپرسی کردن

چاخ کردن çax kirdin (۱) ئیوهت کردن و قهق کردن (۲) تیار کردن (ف) (۱) چاق کردن (۲) آماده کردن

چاختولک çaxulik چاخ و خر (ف) چاق و وگرد

چاخه و کردن çaxew kirdin ئیوهت کردن و قهق کردن (ف) پرورش دادن و چاق کردن

چاخۆلگ çaxülig چاخ و خړ [ف] چاق و گرد
چاخوه شالی ça xweşafî چاخ سلامه تی [ف] احوال پرسى
 کردن
چاخى çaxî (۱) گروشتینی (۲) نازای، خاسی [ف] (۱) چاقی (۲)
 خوبی، سلامتی
چادر çadir (۱) سبیه مال، دهوار، ره شمال، له زاراوویل تره ک
 کوردی «کۆن، تاوُل» ئۆشن (۲) چایر [ف] (۱) چادر، در دیگر
 گویشهای کردی «کۆن، تاوُل» گویند (۲) پرده ای که جفت در
 آن است، کیسه آمون
چادر دیله کی çadir dîlekî چادرُ یه ئی دیله کی، لاناوه له
 چاتوول [ف] چادر یک ستونی، کنایه از خانه محقر
چادر نشین çadirnişîn کوچه ر [ف] چادر نشین
چار çar (۱) میه ئی له ش سبیه و سفید گوش (۲) دهره قهت
 هاتن (۳) چۆزمان «چه وُم له چاره باتا» (۴) چووار (۵) بنووپه
 چایر «گ» (۶) چاره [ف] (۱) گوسفند سیاه و گوش سفید (۲)
 حریف بودن (۳) سیما (۴) عدد چهار (۵) نگا چایر (۶) چاره،
 اقبال
چارپایه çarpaýe (۱) ژیر رختاوی (۲) چووار پایه [ف] (۱) زیر
 رختاوی (۲) چهارپایه
چارچمک çarçmik چووارستوک، چووار چۆز [ف] چهار
 گوشه
چارقه له میاز çar qelêm baz ئه سپی کُ چووار دوس و
 پائ باز بوو [ف] اسبی که چهار دست و پایش سفید و سیاه
 باشد
چارکردن çar kirdin (۱) دهره بردن (۲) دهره قهت هاتن
 [ف] (۱) درمان کردن، چاره کردن (۲) مغلوب کردن
چارگوش çar gûş چووار چمک [ف] چهارگوش، مربع
چارگوشه çar gûşe چارگوش [ف] مربع
چارمشقی çar mişqî چووارمشقی [ف] چهار زانو نشستن
چارمناچاره çarim naçare چاره یگ نه یرم [ف] ناگزیری،
 ناچاری
چارم ناچاری çarim naçarî ناچاری [ف] ناچار، ناگزیر
چاروا çarwa چووارپا، چاره وا [ف] چهارپایان
چاروادار çarwa dar ولاخدار [ف] کسی که چهار پای بسیار
 دارد
چاروهز çarwez چایر [ف] کیسه ای که جنین در آن است،

کیسه ای آمینون
چاره çare (۱) تیوُل (۲) بهخت، ره ژهن (۳) چۆزمان (۴) دهره
 بردن [ف] (۱) پیشانی (۲) شانس (۳) سیما (۴) چاره کردن
چاره پرهش çare rêş ئافره سبیه [ف] سیاه چاره
چاره سر çare ser دهره ره [ف] راه حل
چاره سه رکردن çareser kirdin دهره بردن [ف] رفع
 مشکل کردن، مشکل گشایی کردن
چاره سهری çareserî دهره بردن [ف] ارائه راه حل
چاره سبیه çare sîye چاره پرهش [ف] سیاه چاره
چارهک çarek له چووار بهش یه ئی بهش [ف] یک چهارم
چاره کان به قال çarekani beqal (۱) سه نگیگه (۲) لاناوه له
 هه و مه که ر [ف] (۱) واحد وزنی است (۲) کنایه از نفهم
چاره تۆس çarenüs تیوُل [ف] پیشانی، نگا تیوُل
چاره وا çarewa چاروا، له سممانی «چاره وا» و له تۆرکه مه نی
 و سه کزی «چاروا» ئۆشن [ف] چهارپایان، در سممانی «چاروا»
 « و در ترکمنی و سکرزی «چاروا» گویند
چاره ئی سبیه çareyî sîye چاره ئی پرهش [ف] بخت بد، چاره
 سیاه
چاریار çar yar یه کئ له جه شنه ویل یارسان له لوپسان کُ له
 زمسان ئاخره ویل ربه نانه و چووار شه وه و هر شه وه و ناو
 یه کئ له گه و رایل یارسان ئی مه لوه نه سه، شه و ئه وه ل کامریجان
 یا کامریژان شه و دویه م شیر قتی شه و سپه م شاهه لی شه و
 چووارم پیر مووسی، وه جه م هر چووار شه و قلنداز ئۆشن
 [ف] یکی از اعیاد یارسان در لرستان که در زمستان و اواخر بهمن
 و اوایل دی برگزار می شود و چهار شب متوالی است و هر شب به
 نام یکی از مقدسین یارسان است و شب اول را کامریجان یا
 کامریژان و شب دوم شیر قتی شب سوم شاه علی شب چهارم
 پیرموسی نام دارد و مجموع چهار شب را قلنداز گویند
چاریاروو çar yarû کۆیه یگه له لوپسان [ف] نام کوهی در
 لرستان
چاش çaş (۱) تام، مه زه (۲) چاشت [ف] (۱) مزه (۲) چاشت
چاشت çaş چاش [ف] نگا چاش
چاشت مه که ر çaşmeker مه لوه نیگه له مه سقری [ف]
 منطقه ای در منصوروی
چاشنی çaşnî (۱) زهر نیق، له زاراوویل تره کُ کوردی
 «چیژه» ئۆشن (۲) تام خوارده مه نی، له زاراوویل تره کُ کوردی

«چاشنی، توره‌قه» توشن [ف] ۱) چاشنی ترقه ۲) چاشنی غذا

چاشیای çayşayê هوکاره، دیان خۆنین بۆن [ف] عادی **چاک** çak دهرز، چاوک، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «قه‌لش و دهرز، قلاش» توشن [ف] چاک، درز، در دیگر گویشهای کردی «قه‌لش و دهرز، قه‌لاش» گویند

چاکر çakir ۱) نه‌وکه‌ر کارامه ۲) ساق و بیمزرت، کاریگ وه چاکی و خاسی ته‌مام کردن «چاک کردن» [ف] ۱) چاکر ۲) به سلامتی از کاری خلاص شدن، به خوبی و نیکی کاری را به اتمام رساندن

چاکریتۆن çakir bün وه بئ ته‌قووپ خلاص بۆن [ف] با تندرستی از پس کار برآمدن و خلاص شدن

چاککردن çak kirdin درین [ف] چاک کردن، پاره کردن **چاکل** çakif ۱) چاکله، چاکله‌وفیکان، چووینگه چۆ Y کُ به‌سَنه‌ئ ده‌سُ گا تا که‌متر بده‌وئ ۲) چووئ کُ خه‌نه‌ئ سه‌ر ره‌سن ئه‌رئ قفل و به‌ن [ف] ۱) چوبی Y مانند که به دست گاو می‌بندند تا کمتر بدود، وهنگ ۲) چوبی که به سررسن می‌بندند جهت قفل و بند بار

چاکله çakife بنووره چاکل [ف] نگا چاکل

چاکله‌قول çakife qwil ۱) ئه‌و که‌سه کُ بافه نه‌تیده ۲) له دتۆیای که‌سی یا برینگ کاریگ ده‌س پئ کردن و وه پئانا ره‌سین [ف] ۱) کسی که مامور دسته بندی غلات درو شده است ۲) پس از کس یا کسانی کاری را شروع کردن و خود را به آنها رسانیدن **چاکله و فیکان** çakife û fikan ۱) چاکل ۲) وه‌ره‌لایی، ئه‌لواتی «چاکله و فیکان زانئد، کار و فه‌رمان نیبه‌زانئ» [ف] ۱) نگا چاکل ۲) کنایه از الواطی و لابلایگری، قرتی بازی **چاکلی‌په‌یکان** çakifî peykan چاکه‌چاک، شلخ و پلخ [ف] درگیری و شلوغ کاری

چاکن çakin چاکر، چاکر بۆن [ف] خلاص شدن

چاکن بۆن çakin bün چاکر، چاکریتۆن [ف] خلاص شدن **چاکنه‌کردن** çakine kirdin چاکر کردن [ف] ره‌انیدن، خلاص کردن

چاکه‌چاک çake çak چاکلی په‌یکان [ف] درگیری و شلوغ کاری

چاکه‌رچاک çaker çak چاکه‌چاک «ل» [ف] درگیری و شلوغی

چال çal که‌نین زه‌ق [ف] چال

چالاک çafak تووار [ف] چابک، چلاک

چالاکه çalake جوورئ مۆش خۆرمائ گه‌وراس [ف] سنجاب زمینی

چالان çafan گه‌مه‌ینگه منالانه، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «ماتئین، هه‌لماتئین، که‌للا» توشن [ف] تيله بازی، در دیگر گویشهای کردی «ماتئین، هه‌لماتئین، که‌للا» گویند

چالوو çafaw چال ئاو، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «بیر» توشن ک ئه‌ره‌وبیه [ف] چاه آب، در دیگر گویشهای کردی «بیر» و در عربی «بئر» گویند

چالویه‌کر çafaw bekr ديه‌که‌ینگه له ئارقن ئاوا [ف] روستایی در اسلام آباد غرب

چالوزه‌رد çafawzerd ديه‌که‌ینگه له چه‌رداو [ف] روستایی در چرداول

چالویه‌ریم çafaw kerîm ديه‌که‌ینگه له سیه‌یه سیه‌یه [ف] روستایی در منطقه‌ی سیاه‌سیاه از توابع اسلام آباد غرب

چالویه çafawe ديه‌که‌ینگه له مایه‌شت [ف] روستایی در مادیدشت

چال‌بلووق çali bifûq ۱) ئه‌لته‌ک وه‌لته‌ک چالئ به‌رزی ۲) ناهامار [ف] ۱) دست انداز ۲) زمین نا هموار، پستی و بلندی

چالتار çaltaw جوورئ دهرمانه ئه‌رئ ژان ژودار، چالئ کُ ئاگر له ناوئ کریاسه‌و و هیمان گه‌ر مه‌نه‌خو‌ه‌ش نانه‌سه ناوئ تا ئه‌ره‌ق بکه‌ئ و نه‌خو‌ه‌شی له گیانئ دهرچوو [ف] نوعی درمان

برای بیماران روماتیسمی که بیمار را در چاله‌ای که قبلاً در آن آتش روشن بوده می‌گذارند تا عرق کرده و بیماری التیام یابد

چال‌ترخینه çal terxêne ۱) چالئ کُ ترخینه که‌نه‌تن تا بایده ده‌س ۲) لاناوه له چال مسراو [ف] ۱) گودالی که ترخینه را در آن نگهداری می‌کنند ۲) کنایه از گودال دستشویی

چال‌تینی çal tîni گه‌وگه‌وه [ف] گودی زیر گلو

چال‌ه‌سه‌نخان çal hesenxan گه‌ره‌کیگه له کرماشان [ف] نام محله‌ای در کرماشان

چال‌دله‌گه‌م çali difegem هه‌رنگُ دله‌گه‌م، سۆن دله‌گه‌م [ف] کنایه از عزیزم

چالک çalik ۱) چالگ ۲) چه‌لتۆکۆت [ف] ۱) هاونگی چوبی که مواد سازنده ترخینه را در آن می‌کوبند ۲) ابزار شلتوک کوبی، دنگ

چالگ çalığ بنووره چالک [ف] نگا چالک

چالگه çalığe (۱) ديه‌که‌یگه له مه‌ستوری (۲) ديه‌که‌یگه له سه‌ریپه‌ل [ف] (۱) روستایی در بخش منصورى (۲) روستای در سر پُل‌نهاب

چال‌گه‌وری çalgewrî جییگ ک چه‌ن قه‌ورگه‌وری له‌وره بوو [ف] منطقه‌ای که چند گور باستانی متعلق به «گه‌وری» در آنجا باشد

چالمه çalme (۱) کوئپ، ئه‌گه‌ر ئه‌سپ له هه‌یئ شه‌که‌تی و ئاره‌ق کردن ئاو بخوهند، قورگن چرک که‌ئید و مرئید (۲) جوورئ نووره [ف] (۱) اگر اسب در هنگام خستگی باشد و عرق کند، به او آب بدهند دچار این بیماری می‌شود و گلویش عفونت کرده و خواهد مرد (۲) نوعی نفرین

چال‌وبه‌رز çal û berz چال بلووق [ف] پستی و بلندی

چال وچۆل çal û çül چال بلووق [ف] پُر دست انداز

چاله çale کوچگانئ ک ئه‌پارئ زاوران نه‌ن [ف] دو قطعه سنگ صاف که زائو روی آن می‌نشیند و زایمان می‌کند

چاله‌چۆزه çaleçûze (۱) چاله کۆزه (۲) که‌نگر کال «که‌نگر کال بن دئیرئ - دۆیه‌ت که‌بخودا گون دئیرئ» جوورئ که‌نگره ک له زه‌تویه‌یل کشت و کال سه‌وز که‌ئید و ها له بن دۆر، ئئ که‌نگره له که‌نگر کۆبه تامدارتر و ته‌رجگ تره [ف] (۱) روییدن چند کنگر در یک مکان (۲) نوعی کنگر که در زمینهای کشاورزی رشد می‌کند و ریشه‌اش در عمق زمین قرار دارد این نوع کنگر از انواع کوهی آن نازکتر و خوش طعم تر است

چاله‌کۆزه çalekûze بنووره چاله‌چۆزه [ف] نگا چاله‌چۆزه

چالی çalı (۱) قووری (۲) قولایی [ف] (۱) فرو رفتگی (۲) گودی

چالی‌به‌رزی çalı berzî چال‌به‌رزی [ف] پستی و بلندی

چالی‌چناکه çalı çınake چالی‌چه‌نه [ف] زرخندان

چالی‌چناوکه çalı çınawke چالی‌چه‌نه، چالی چناکه [ف]

چانه، زرخندان

چالی‌چه‌نه çalı çene چالی‌چناکه [ف] زرخندان

چام çam (۱) ئه‌نگه‌مه (۲) نمۆر، له سه‌کزی «چا مکان» وه مسراو ئۆشن (۳) داو [ف] (۱) دردرس، گرفتاری (۲) نم، رطوبت، در سکزی «چامکان» به معنی آبریزگاه، مستراح گویند (۳) دام ، تله

چام‌ئنه‌فتن çam jineftin نم کیشان [ف] نم کشیدن

چامگ çamig لاهنایگه ئه‌پارئ به‌توول ناو [ف] اصطلاحاً به

زنی که نامش بتول است گویند

چامیان çamiêan چارم ناچاری [ف] ناچار، ناگزیر

چان çan (۱) وچان (۲) جوورئ جه‌نجه‌پ په‌په‌په‌په (۳) له‌پ و زایف [ف] (۱) دمی کوتاه برای رفع خستگی (۲) خرمنکوبی

پرده‌دار، جون (۳) لاغر و ناتوان

چانچووله çançûle چه‌چووله «ل» [ف] نگا چه‌چووله و ترکیباتش

چانچه çançe تانچه [ف] دیگ مسی

چان دهر کردن çan der kirdin وچان دهر کردن [ف]

استراحتی کوتاه کردن

چان کردئ çan kirdê قه‌یپیری، چه‌ن‌بیری، لاناوه له له‌پ و

ناته‌وان [ف] کنایه از لاغر و ناتوان

چانه çane چه‌نه، چناکه [ف] چانه، زرخندان

چاو çaw (۱) چه‌و، دیده، چه‌م، ديه، له زاراو‌ه‌یل تره‌ک کوردی «چه‌عف، چاف» ئۆشن (۲) واتوره، چاپوراو (۳) خه‌وهر مه‌ردن که‌سئ هاوردن (۳) جیق، چۆزهره [ف] (۱) چشم، در دیگر گویشهای کردی «چه‌عف، چاف» گویند (۲) شایعه (۳) خبر مرگ کسی را آوردن (۴) جوانه، غنچه

چاواخ çawax چاواک، چووخ، سه‌بیل «ل» [ف] چپق، پیپ

چاواک çawak چه‌واک، چاواخ، چووخ «ل» [ف] چپق، پیپ

چاوان çawan چه‌وه‌یل [ف] چشمها

چاویاز çaw baz (۱) چه‌ویاز و بوور (۲) چه‌و پیس، له

زاراو‌ه‌یل تره‌ک کوردی «چاو‌حیز، چاوباشقال» ئۆشن [ف] (۱)

زیبا چشم (۲) چشم چران، در دیگر گویشهای کردی «چاو‌حیز، چاوباشقال» گویند

چاویازه çawbaze چه‌ویازه [ف] نوعی کنگر

چاویازی çaw bazî چه‌و پیسی [ف] چشم چرانی

چاوپرین çaw birîn چه‌و له چه‌و برین [ف] پیروی کردن،

تقلید کردن

چاویلئن çaw bifên چه‌و ئۆقائن [ف] پلک زدن

چاو به‌س çaw bes چه‌وبه‌ن [ف] نگا چه‌وبه‌ن

چاو به‌ن çaw ben چه‌وبه‌ن [ف] نگا چه‌وبه‌ن

چاوپوشی çawpûşî چه‌و پووشی [ف] چشم پوشی

چاوپه‌پین çaw perîn چه‌و په‌پین [ف] پرش پلک چشم که

گویند اگر چشم راست باشد خبر خوشی خواهد بود و اگر چشم

چپ باشد خبر ناگواری است

چاوپیتا بۆن çaw pëa bün (۱) وه بیژ چهو دان (۲) وه دیار

که سینگه و بۆن (ف) (۱) زیر نظر داشتن (۲) مراقبت کردن

چاوپیتس çaw pês چاو باز (ف) چشم چران

چاوپین کهفتن çaw piê keftin دین، دینه، دیتن (ف)

دیدن

چاوترسنه کی çaw tirsinekî ژار چهو دان (ف) زهر چشم

زدن

چاوترسی çaw tirsî ژار چهو دان (ف) زهر چشم زدن

چاوتفه قور çawtefeqû چهوته فقهو، بهش دویه می

نهرهویه «توقع» (ف) چشمداشت، قسمت دوم این واژه «توقع

عربی است

چاوتنگ çawtenğ قورتن، قورتنگ، نه ژزه ناخون، قرچنگ،

قرچوو، قرچن، چنوک، دهنوک، له زاراهیل تره کوردی

«رژد، چکوس، دهس قوچاو، ئیره یی، به ئیره یی، چاونه زیر،

چاوتنوک» توشن (ف) چشم تنگ، خسیس، در دیگر گویشهای

کردی «رژد، چکوس، دهس قوچاو، ئیره یی، به ئیره یی، چاو

نه زیر، چاوتنوک» گویند

چاوتیز çaw têj چاوساق (ف) تیز چشم

چاوتیس çaw çifês چاوپیتس (ف) چشم چران

چاوتیریاگ çawêûryag پیله ئ چهو داجوورپان (ف)

برگشتن پلک چشم

چاوتیریاغ çaw çûryaê چاو چوورپاگ (ف) برگشتن

پلک چشم

چاوجین çaw çîn واتوره (ف) شایعه را پخش کردن

چاوجینه ترقی سر çaw çîne tewqî ser لاناوه له

هستو به قزیی (ف) کنایه از حسادت، اصل واژه به معنای چشم

به فرق سر رفتن است

چاوجینه خه çaw çîne xew لاناوه له چرچ دان (ف) کنایه

از چرت زدن

چاوخسن çaw xisin (۱) چهو خسن (۲) نوورپسن وه چشتی

یا جییگ (ف) (۱) شایعه پراکنی کردن (۲) نگاه کردن به چیزی

یا جایی

چاوخیز çaw xêz چهوپیتس (ف) بد نظر، چشم حرام

چاودان çaw dan (۱) وه چهوا کردن (۲) نوورپسن (ف) (۱)

چشم زخم زدن (۲) دیدن، نگاه کردن

چاودراوردن çaw dirawrdin (۱) لاناوه له چۆزه ره دان (۲)

کورو کردن (۳) چهوواز کردن (۴) چشت فره ترش (ف) (۱) کنایه

از جوانه زدن (۲) کور کردن (۳) چشم باز کردن نوزاد و ... (۴)

بسیار ترش

چاودراتی çaw diratê (۱) چهو زاق (۲) نوورپیگه، چهو ددراوی

(ف) (۱) چشم برجسته (۲) نفرینی است به معنای کور شوی

چاودزه کی çaw dizekî مهئ مهئ کردن (ف) پی فرصت

مناسب گشتن

چاوارو çaw raw واتوره، چهویاو (ف) شایعه

چاوارو çaw rû ئابرق، شهرم (ف) شرم، حیاء

چاوارین çaw rêjîn کل چهو کیشان (ف) سرمه به چشم

کشیدن

چاوارش çaw rêş سیبه چهو (ف) چشم سیاه

چاوساغ çaw sax چاوساق (ف) تیز چشم

چاوش çawiş چاپار، چهپهر (ف) پیک، چاپار

چاوشاره کی çaw şarekî گه مه پیگه (ف) بازی چشم بندک

چاوشان çawişan دیه که پیگه له مایه شت (ف) روستایی در

مادیدشت

چاوشور çaw şûr چاوهگن (ف) چشم شور، شور چشم

چاوفرین çaw firîn چاوپه پین (ف) نگا چاو په پین

چاوقرپانن çaw qirpanin چهو قرتانن، چهوه قریبی (ف)

چشمک زدن

چاوقریگی çaw qirpigî چهو قرتگی، چهوقرپانن (ف)

چشمک زدن

چاوقریه çaw qirpe چهو قریه (ف) چشمک زدن

چاوقرتانن çaw qirtanin چهو قریانن، چهو قرتانن (ف)

چشمک زدن

چاوقرتگی çaw qirtigî چهو قرتگی، چهوقرپانن، چاوقرپانن

(ف) چشمک زدن

چاوقرته çaw qirte چاوقریه (ف) چشمک زدن

چاوقرچانن çaw quçanin (۱) چاو توقانن (۲) چهو له یه

نان (ف) (۱) کنایه از چشم پوشی کردن (۲) چشم بر هم نهادن

چاواک çawk (۱) چاک (۲) تهوار (۳) چهواک، سه بیل «ل»

(ف) (۱) چاک (۲) چابک (۳) چپق

چاوکردن çaw kirdin چهو دراوردن، چۆزه دان (ف) جوانه

زدن درختان

چاوکز çaw kiz بئی سووما [ف] کم بینی چشم

چاوکزى çaw kizî چه وکزی [ف] کم بینی چشم

چاوکوئگه çaw kwitige جوورئ مۆشه [ف] نوعی موش

چاوکهفتن çaw keftin (۱) چاو پئ کهفتن (۲) چاوپاو «چاو

کهفته ئی ناوه...» [ف] (۱) دیدن (۲) شایعه

چاوکهله شیر çawkeleşêr گئیگه گولهیل قرمز و سۆیه ری

دیئری [ف] گیاه چشم خروس

چاوارگا çaw ga (۱) چهوئ چۆ چهوگا (۲) سهه چهمه، چهوگه

[ف] (۱) گاو چشم، چشم گشاد (۲) سر چشمه

چاو گلدان çaw gil dan نوورپسن [ف] به هر سویی

نگریستن

چاویگی çawgilî چهوگی [ف] بیماری چشم که در فصل

پاییز رواج دارد، نوعی حساسیت چشمی

چاوارگه رمکردن çaw germ kirdin چرچ دان [ف] چرت

زدن

چاواره چاوپرین çaw le çaw birîn چهو برین «چهو له

چهو برین و چۆ خهر ترین» [ف] چشم و هم چشمی کردن

چاواره چاره کهفتن çaw le çare keftin خلاص بۆن له ...

[ف] کنایه از دست مزاحم راحت شدن

چاواره دهر çaw le der چهوهری [ف] چشم به در دوختن،

چشم براه

چاواره دهرس çaw le des محتاج [ف] چشم به دست کسان

دیگر داشتن، محتاج

چاواره دهرسی çaw le desî ئاتاجی [ف] احتیاج

چاواره وهرپانن çaw lewerânin چهویازی [ف] چشم چرانی

چاو له یهک نان çaw le yek nan (۱) لاناوه له مردن (۲)

چهو نۆقانن [ف] (۱) کنایه از مردن (۲) چشم بر هم نهادن

چاوارئ برین çaw lê birîn چهو له چهو برین [ف] تقلید

کردن، به تقلید دیگران کاری را کردن

چاوارئ بزرگردن çaw lê biz kirdin میله و بۆن [ف] چشم

غره رفتن

چاوارئ ددان çaw lê dan نگا چاودان [ف]

چاوارئ نۆقانن çaw lê nûqanin (۱) چاو پووشی کردن (۲)

چهو لئ قریانن [ف] (۱) چشم پووشی کردن (۲) با چشم اشاره

دادن

چاومهس çawmes چهومهس [ف] کسی که چشمان زیبا

دارد، نرگس مست

چاونه ترس çaw netirs چهو نه ترس [ف] دلیر، بی باک

چاوه çawe چاوگه، چهوگه، چهمه، سهه چهوه [ف] سر

چشمه

چاوه چاو çawe çaw وه نگرانیه و نوورپسن [ف] با نگرانی

نگریستن و منتظر بودن

چاوه پئی çawerê چهوه پئی [ف] چشم براه، منتظر

چاوه لچاو çawefçaw چاوه چاو [ف] با نگرانی نگریستن و

منتظر بودن

چاوه نوورپ çawenûr چهوه نوورپ، له زاراوه یل ترهک کوردی

«چاوه نوورپ، چافنئیر، چاوه پروان» نۆشن [ف] (۱) با حالت تمنا و

خواهش نگریستن (۲) با اضطراب چشم براه بودن

چاوه نوورپی çawenûrî چهوه نوورپی [ف] نگا چهوه نوورپی

چاوه ماوردن çaw hawrdin خهوه ر مردن هاوردن [ف] خبر

مرگ کسی را آوردن

چاوه له ته کانن çaw heftekanin (۱) چهو ته کانن (۲) وه

چهو و برقیه هان دان [ف] (۱) با گیاه «بنه زوو» که آنرا

می سوزانند و با دود آن کرمهای چشم را می کشند و چشم را

تکاندن (۲) با چشم و ابرو اشاره کردن

چای çay وه لنگ گئیگه ک له قووپی ده می کن و

خوه نه ئی، له زاراوه یل ترهک کوردی «چا، تۆچا، دهرمانچا»

نۆشن (۲) هونک «ئاو له که پنه کم وه چای نه پشت» له

زاراوه یل ترهک کوردی «سارد، فینک، فونک» و له لاتین

(chilly) نۆشن [ف] (۱) چایی، دردیگر گویشهای کردی «چا،

تۆچا، دهر مانچا» گویند (۲) سرد، خنک، در دیگر گویشهای

کردی «سارد، فینک، فونک» گویند و در لاتین (chilly)

به معنی سرد است

چای پالوو çay pafû سلپ گیر چای [ف] صافی چایی

چایر çair (۱) چادر، چاروه ز (۲) گیای هریز، کرتک، مه ره غ

[ف] (۱) کیسه ای که جفت در آن است، کیسه آمینون (۲) گیاهی

است، گیاه مرغ

چایین çayîn سهه ما خواردن [ف] چاییدن

چایر پئچ çipar pêç بنوورپه چهوه پرهوه [ف] نگا چهوه پرهوه

چایانن çipanin (۱) بن گووشی قسه کردن (۲) ته پانن [ف] (۱)

پچ پچ کردن (۲) چپاندن

چتار çitar چهتر، سهه یوان [ف] سایبان، چتر

چتر çitr چتر، چۆزمان، هیر [ف] چهره، رخساره
چتری çitrî چتلی، منسکل [ف] نوعی صندلی، چتلی
چجا çica کوو، کووره [ف] چه جایی، کجا
چچار çicar که ئ [ف] کی، چه وقت
چچارئ çicarê چ وختی [ف] کی، چه وقتی
چجائ çicaê چجا [ف] کجا
چجورد çicûr چق [ف] چگونه
چجوردی çicûrî (۱) چۆنی (۲) چق [ف] (۱) حالت چگونه است (۲) چگونه
چخ çix خت، رانین سه ئ، له سه کزی «چهخ» توشن [ف]
 کلمه راندن سگ، در سگزی «چخ» گویند
چخچئ çixçê چخ کردن [ف] راندن سگ
چخچیله çixçîle چخمیله، چه مخاله [ف] چوبهای نازک بلوط
چخمیله çixmîle چخچیله [ف] چوبهای نازک بلوط
چخوپ çixwir چخوپین، مهرهنگ [ف] سبزه زار
چخوپین çixwirîn چخوپور، مهرهنگ [ف] سبزه زار
چخه çixe چخچئ، دۆر کردن سهگ [ف] راندن سگ
چخرف çixir چخزهره «ل» [ف] جوانه
چرف çir (۱) دارسان (۲) چرین، دهنگ کردن، له ئوستا ()
 çerîteu چه ریته و وه مانائ چرینه (۳) چتر، چیر «تف له ئ
 چر چه وده» (۴) پاشگره وه مانائ خوهن «گورانی چر» (۵)
 چخچیله «چرچوو» (۶) چۆرگه، میز [ف] (۱) جنگل انبوه (۲)
 صدا زدن در اوستا (çerîteu چریتو) به معنی صدا زدن
 نوشته شده (۳) چهره (۴) پسوندی است به معنی خواننده (۵)
 چوب نازک (۶) ادرار
چرا çira (۱) چراخ (۲) ئرئ «چیده سه لائ؟ چرا چق
 نه چیمه» (۳) ئهرا [ف] (۱) چراغ (۲) به معنی بله (۳) چرا
چراچی çiraçî چراچی [ف] آنکه مامور روشن کردن
 چراغهای معابر است
چراخ çirax چرا [ف] چراغ
چراخان çiraxan مه شخه لان [ف] چراغانی
چراخ ته پان çirax tepan (۱) چراکه ران (۲) لاناوه له گان
 کردن له ئیواره [ف] (۱) شامگاه (۲) کنایه از همبستری در
 شامگاه
چراخدان çiraxdan چرادان [ف] چراغدان
چراخ قوره çirax quwe چراغ تریک [ف] چراغ قوه

چراخ مؤشی çiraxmüşi چرایگه فره بۆجگ، له زارواهیل
 ترهگ کوردی «چراموشی، قوتیلله، قوتیله چرا، چراقتیله،
 دهسه چرا» توشن [ف] چراغ موشی، در دیگر گویشهای کردی
 «چراموشی، قوتیلله، قوتیله چرا، چراقتیله، دهسه چرا»
 گویند
چرادان çiradan چراخدان [ف] چراغدان
چراکه ران çira keran چراخ ته پان [ف] شامگاه
چران çiran میز کرد [ف] ادرار کردن
چرانین çiranin میز کردن [ف] ادرار کردن
چرانه پئا çirane pëa میز کرده پئا [ف] ادرار کرد
چراوا çirawa چاره وا «ل» [ف] چهارپا
چرائ چر çirê çir په ئه لپه ئ خوهنن [ف] پیدرپی خواندن
چرپ çirp چلپ، شلپ [ف] صدای زدن بر چیز نرمی مانند
 صورت
چرپ چاپ çirpi çap چرپه ئ هه یتاهه یت [ف] «چرپه» ی
 بیایی
چرپوهر çirp û hir چرپ هر، چرپ چاپ [ف] نگا چرپ چاپ
چرپه çirpe چلپ، شلپه [ف] صدای «چرپ»
چرپی çirpî وه لنگ و شاخ و په ل دار «چر» وه مانائ چکل
 و جووه [ف] شاخ و برگ درختان «چر» به معنای ساقه ی
 نازک درختان است
چرپی çirpî وه لنگ و په ل دار و... [ف] برگ و شاخه و
 ضامئ آن
چرت çirt (۱) قسیه ئ بیهووده (۲) ده رجین سقان، چرتیان (۳)
 چرچ [ف] (۱) سخن بیهووده (۲) از جا در رفتن استخوان (۳) چرت
 زدن، خواب اندک
چرتانین çirtanin له جا ده رجین سقان [ف] در رفتگی
 استخوان
چرتیان çirtyan له جی ده رجین سقان [ف] در رفتگی
 استخوان
چرچ çirç (۱) چرت (۲) رخ، ترس (۳) چنارم (۴) پلمزبان «ل»
 [ف] (۱) خواب اندک (۲) ترس (۳) لرزش بدن در اثر سرما یا ترس
 (۴) پژمردن
چرچاو çaw çirî چۆزمان، چیر [ف] چهر، رخساره
چرچناکه çirçinake چرچاو [ف] رخساره، چهره
چرچ بوون çirç bûn پلمزگیان «ل» [ف] پژمردن

چرچس çirçis چرچگیان، چرچسین «ل» [ف] یکه خوردن ، ترسیدن

چرچسین çirçisîn چرچگیان، چرچیان «ل» [ف] یکه خوردن، ترسیدن

چرچگانن çirçiganin له پرگ بردن [ف] ترساندن

چرچگیان çirçigyan له پرگ چین [ف] ترسیدن، یکه خوردن

چرچگیای çirçigyaê چرچ خواردی [ف] ترسیده، یکه خورده

چرچله رزه çirçim lerze چرچه له رزه [ف] باترس و تردید کاری را انجام دادن

چرچه çirçe (۱) چرچه و له رزه (۲) چنارم [ف] (۱) ترس و لرز (۲) لرزش در اثر سرما یا ترس

چرچه له رزه çirçe lerze چرچه و له رزه [ف] نگا **چرچم** له رزه

چرچه و چرچا çirçew çirçew چرچه، رخساره

چرچه و له رزه çirçe û lerze چرچم له رزه [ف] نگا **چرچم** له رزه

چرچیان çirçyan (۱) چرچیان (۲) پلمژیان «ل» [ف] (۱) نگا **چرچگیان** (۲) پژمردن

چرچ çirz چرچ، چمک، سۆک [ف] گوشه، زاویه

چرک çirk (۱) چلک، له زاراوه یل تره ک کوردی «گه ماری، قریژ، گه مار» توشن (۲) چرک په پ، له زاراوه یل تره ک کوردی «کیم، زوخاو» توشن [ف] (۱) شوخ، چرک بدن، در دیگر گویشهای کردی «گه ماری، قریژ، گه مار» گویند (۲) چرک زخم ، در دیگر گویشهای کردی «کیم، زوخاو» گویند

چرکاو çirkaw چلکاو [ف] پس آب رختشویی

چرک په پ çirki per چرکین بۆن زام [ف] چرکین شدن زخم

چرک چقیپه çirki çiqîre چرک چه قپه [ف] شوخ، چرکین

چرک چه قپه çirki çeqîre چرک چقیپه [ف] چرکین

چرک کردن çirk kirdin (۱) چرک په پ بۆن (۲) ته میسی کردن [ف] (۱) چرکین شدن زخم (۲) شوخ بر گرفتن

چرک مرده çirkmirde چرک مردی [ف] نگا **چرک مردی**

چرک مردی çirkmirdê چرک مرده، دلنگی ک چرک چه قپه

نامیته بی بویه [ف] لباسی که چرک و آلودگی کاملاً با آن ترکیب شده

چرکن çirkin چلکن [ف] آلوده، کثیف

چرکنه زه ق گرتن çirkinne zeü girtin لیله زه ق گرتن [ف]

دم دم غروب که تاریکی محسوس زمین را فرا می گیرد

چرکه دل çirke dil کینه تی، کونیه تی [ف] عقده ای

چرکه çirge چۆرگه، میز، گمیز [ف] ادار

چرمسین çirmîsn چرۆسیان «گ» له زاراوه ی کرمانجی «چلمسین، چرمسین» توشن و له لاتین (cheerless) توشن [ف] پژمردن، در دیگر گویشهای کردی «چلمسین، چرمسین» گویند و در لاتین (cheerless) به معنی افسرده و پژمرده است

چرن çirîn (۱) چۆین (۲) دهنگ که ن، چرین وه که سئ [ف] (۱) شاشو، اداری (۲) بانگ می کنند، کسی را بانگ کردن

چرؤ çirû دارسان به رۆ [ف] جنگل بلوط

چرؤ بر çirû bir ئاماده کردن زه ق و برین چرؤه یلی ئه پائی کشت و کال [ف] آماده کردن زمین و بریدن بلوطهای آن برای کار کشاورزی

چرچا و çirû çaw چرچا و [ف] چهره، رخساره

چرچرکن çirkin çirkin چرکن [ف] کثیف و آلوده

چرچه نه çirû çene چرچناکه [ف] چهره، رخساره

چرچیلگ çirû çilig چیلگ [ف] چوب وخاشاک

چرؤس çirûs چلؤس [ف] پژمردن

چرؤسیان çirûsyan (۱) چلؤسیان (۲) چه سپیان [ف] (۱) پژمردن (۲) چسبیدن

چرؤکو çirû kü چرؤه سییه، چرؤه سییه [ف] جنگل انبوه

چرؤه سییه çirû wesîye چرؤه سییه [ف] جنگل انبوه

چرؤه سییه çirû sîye چرؤه سییه [ف] جنگل انبوه

چری çirî (۱) خوهنی (۲) دهنگ کردن (۳) جه ریا (۴) میز کرد [ف] (۱) خواند (۲) صدا زد (۳) گسسته شد (۴) ادار کرد

چریا çirya جه ریا [ف] گسسته شد

چریش çirêş چریشک، له ئه وستا (srîş) سریش) تۆسریاس و له زاراوه یل تره ک کوردی «ئهریلک» توشن [ف] سریشم، در اوستا (sryş) سریش) نوشته شده

چریشک çirêşk چریش بنورپه چریش [ف] نگا **چریش**

چریک çirik (۱) فه دابی (۲) دهنگ [ف] (۱) سرباز، پارتیزان (۲) صدا، جیغ

چریکان çirikan چریکه کرد [ف] جیغ زد

چریکانن çirîkanin قیژانن، له تۆرکه‌مه‌نی «چئرکین» و له سه‌کزی «چریک» ئۆشن [ف] جیغ زدن، درترکمنی «چئرکین» و در سکزی «چریک» به ناله ضعیف گویند

چریک‌چاک çirîki çak چریکه [ف] جیغ و داد بیایی

چریکه çirîke (۱) قیژه (۲) ژان «دق شانم چریکه لئ وسا» [ف] (۱) جیغ (۲) درد ناگهانی

چرین çirîn (۱) ده‌نگ کردن، له ئه‌وستا (çerîteo) چهریته‌و (وه مانای ده‌نگ کردنه (۲) خوه‌نین «گورانی چرین» (۳) میژ کردن [ف] (۱) صدا کردن، در اوستا (çerîteo) چریتو) به معنی صدا زدن است (۲) خواندن (۳) ادرار کردن

چز çiz (۱) چز (۲) چز مار و خه‌ره‌نگیز و... (۳) ده‌نگ رۆن داخ (۴) زلواک (۵) ئازار دان «ناسانه چزه‌و» (۶) تره‌ختی کردن له نرخ «نخه‌ئ ئمسال چز گرتیه» (۷) ده‌نگ داخ کردن [ف] (۱) گوشه (۲) نیش (۳) صدای روغن داغ) قلابی که به سر دوک می‌بندند و نختاب می‌کنند (۵) آزار دادن (۶) جانی دوباره گرفتن ، پیشرفت کردن (۷) تماس دادن جسم سوزان و داغ با پوست و...

چزانن çizanın (۱) داخ کردن (۲) ده‌نگ رۆن داخ (۳) زه‌بوون کردن (۴) چز داین مار و... [ف] (۱) داغ کردن (۲) صدای روغن داغ (۳) ترساندن، خوار کردن (۴) نیش زدن

چزچاز çiz çaz چزه‌چز [ف] صدای داغ کردن

چزچز çiz çiz چزه‌چز [ف] صدای داغ کردن

چززه çizze که‌واو وه زووان مناله‌یل [ف] کباب در زبان بچه‌ها

چزگرتن çiz girtin ته‌ره‌ختی کردن [ف] رو به پیشرفت نهادن

چزلیک çizülik (۱) چزلیک (۲) لاناوه له گونه‌وه جه (۳) لاناوه له که‌سێ ک له وه‌ر خوه‌ره‌وه‌ سیه‌وا بۆیه [ف] (۱) بیهی برشته شده و جزغاله (۲) لوج (۳) کنایه از کسی که در برابر آفتاب سیاه سوخته شده

چزه çize (۱) داخ کردن (۲) چززه [ف] (۱) داغ کردن (۲) کباب در زبان بچه‌ها

چزه‌چز çiz çize چزه‌ئ هه‌بته‌هیت [ف] «چزه» ی بیایی

چزه لئ هه‌لسان çize lê helisan چزه کردن [ف] صدای داغ شدن

چزیان çizyan (۱) ترسیان (۲) برشیان [ف] (۱) ترسیدن (۲)

برشته شدن

چزلیک çizîlik چزلیک [ف] نگا چزلیک

چزیه çizîle چزلیک [ف] نگا چزلیک

چزیمزی çizîmizî زووان زه‌په‌گه‌ری [ف] زرگری، زبان زر گری

چس çis تس، فس [ف] باد معده

چسانن çisanin (۱) فسانن (۲) تسانن [ف] (۱) کنایه از زیون کردن، اصل واژه به معنای چس زدن است (۲) جفتگیری خروس بر مرغ

چسانه‌پئا çisane pêa تسانن [ف] جفتگیری خروس بر مرغ

چس‌گورگ çisgwig تس گورگ، سی‌گورگ، دایه‌که‌ئوانو

[ف] دام شیر مورچه

چسن çisin تسن [ف] چس زن

چسنه çisne تسنه [ف] چس زن

چسی çisî تسی [ف] چس زد

چسین çisîn تسین [ف] چس زدن

چسبه‌پئا çisye pêa تسیه پئا [ف] جفتگیری کردن خروس بر مرغ

چشت çîst تشت، له په‌هله‌وی (çîş) چیش) تۆسریاس [ف] چیز، وسیله، در په‌لوی (çîş) چیش) نوشته شده

چشتانه çîştane چشت‌خاس «چشتی دیرم چشتانه - له باخه‌گه‌ئ سلتانه» [ف] چیز بسیار مهم و با ارزش

چشت‌خوه‌رکردن çîşt xwer kirdin ده‌رمان خوه‌رده [ف] مسموم کردن

چشت خوه‌رده çîşt xwerde ده‌رمان خوه‌رده [ف] مسموم شده

چشتکر çîştker ئاشپه‌ز [ف] آشپز

چشتی çîştê تشتی [ف] چیزی

چشتیگه çîştêge چه‌ئگه [ف] چیزی است که ...

چفت çift قلف [ف] قفل

چفت‌بۆن çift bün قلف بۆن [ف] قفل شدن

چفت‌به‌س çifti bes قلف به‌ن [ف] قفل و کلید کردن

چفت‌به‌ن çifti ben قلف به‌س [ف] قفل و کلید کردن

چفت‌کردن çift kirdin (۱) کرکپ کردن (۲) قلف کردن [ف]

(۱) درزگیری کردن (۲) قفل کردن

چفتهک çifttek (۱) پشته‌ک ده‌ر (۲) قه‌زان، له‌پگ [ف] (۱)

يعنی نوکر
چکل çikil چۆکۆل، له سه‌کزی «چه‌که‌ل» و له لارستانی «چوکۆل» وه قۆترمه تۆشن و له تالشی «چه‌که‌ر» تۆشن [ف] چوب کوچک و نازک و خشک شده، در سکرزی «چکَل» گویند و در لارستانی «چُکَل» به تنه قطور درخت یا یک قسمت از هیزم و چوب گویند و در تالشی «چکَر» به شاخه‌های نازک و خشک که به صورت هیزم در آمده گویند
چکل‌چور çiklîçû چۆکَل و چوو [ف] چوبه‌ای کوچک و ضمام آن
چکله‌چزی çikleçizî چووچزی [ف] آزار دادن
چکل شکنه‌کی çiklîşikinekî چۆکَل شکنه‌کی [ف] دو بهم زدن
چکله‌ئ çikfeî چگئ، که‌می [ف] اندکی
چک نک çikinik چم و چار «وه هزار چک نک هاتم» [ف] توان، رمق
چه çike تکه [ف] چه‌که آب
چه‌که‌چک çike çik تکه‌تکه [ف] قطره قطره
چه‌کَل çikel بۆچُگ کوچک
چه‌کَلتر çikeftir بۆچُکتر [ف] کوچکتر
چکن çikê که‌می [ف] اندکی، قطره‌ای
چکیان çikyan تکیان [ف] چکیدن
چکیر çikirî چکیر «ل» (۲) چنگیر «ل» [ف] (۱) جوانه زدن (۲) ناخون
چکیرپه çikirîpe بینه‌وای زۆنه، مسه‌نی [ف] زیر سازی قدیمی ساختمان
چگ çig چی، چیه، چه‌گه [ف] رفته، رفته است
چگا çiga (۱) چیه‌و (۲) چیا [ف] (۱) برگشت (۲) چقا، تپه
چگه çige چیه [ف] رفته، رفته است
چگه‌و çigew چیه‌و [ف] برگشت
چگیر çigîr چکیر «ل» [ف] ناخون، چنگال
چگینی çigîni ديه‌که‌یگه له کرماشان [ف] روستایی در کرماشان
چل çil ژماره‌ئ سی و دهه [ف] چه‌ل
چل çilî (۱) لق دار (۲) قه‌د کیشان [ف] (۱) شاخه درخت (۲) قد کشیدن
چلاس çifas تلاس، جی خوراک سگ، له زاراوه‌یل تره‌ک

کلون پشت در (۲) دکمه فشاری پیراهن
چفته‌لس çiftelîs چلئس [ف] نگا چلئس
چفته‌لئس çiftelêş چلئس «ل» [ف] نگا چلئس
چقاله çiqale چالّه، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «چواله» تۆشن [ف] چقاله، در سورانی «چواله» گویند
چقان çiqan (۱) کالی (۲) بۆلقوو دا [ف] (۱) کاشت (۲) در زمین فرو برد
چقانی çiqanin (۱) کالین (۲) بۆلقوو دان [ف] (۱) کاشتن (۲) فرو بردن
چقیا çiqya (۱) چۆقیا (۲) کالیا [ف] (۱) گیر کرد (۲) کاشته شد
چقیاغ çiqyag (۱) چۆقیاغ (۲) کالیاغ [ف] (۱) گیر کرده (۲) کاشته شده
چقیان çiqyan (۱) چۆقیان (۲) کالیان [ف] (۱) گیر کردن (۲) کاشتن
چقیایه çiqyaê (۱) چۆقیایه (۲) کالیایه [ف] (۱) گیر کرده (۲) کاشته شده
چقیر çiqîr چۆزه‌ره، نه‌پای گیایل [ف] جوانه زدن گیاهان
چقیره çiqîre بنویره چقیر [ف] نگا چقیر
چقیره‌دان çiqîre dan چۆزه‌ره‌دان [ف] جوانه زدن
چقیره‌کردن çiqîre kirdin چۆزه‌ره کردن [ف] جوانه کردن
چک çik (۱) زه‌ره‌یگ «چکئ داکه» له سه‌کزی «چوک» تۆشن (۲) چه‌ئ ئاو (۳) وهرد برین «ل» (۴) کوومه‌ئ سان (۵) چکیره، چقیره [ف] (۱) اندکی، در سکرزی «چوک» گویند (۲) چه‌که آب (۳) نگا وهرد برین (۴) توده سنگ انباشته شده و تپه ماهوری (۵) جوانه‌ی درخت
چکانن çikanin (۱) تکانن (۲) جه‌ره و دان [ف] (۱) چکانیدن (۲) افشردن، فشردن
چکانه çikane ئاسوو کۆیه «گ» [ف] نوک قله
چکچه çikçike تک تک [ف] قطره قطره
چکچورول çiki çû خت خالی [ف] خالی از سکنه
چکراو çikiraw چاوپاو، واتوره [ف] شایعه
چکیره çikire چۆکره، له سه‌کزی «چوکره» وه خزمه‌تکار کوپ تۆشن و له بورهان «چوهره، چه‌ره» و وه زووان هندی وه مانائ نه‌وکه‌ره [ف] غلام بچه، درسکرزی «چوکره» به پسر خدمتکار گویند و در برهان «چوهره، چه‌ره» به زبان هندی

چلپه *çilpi hir* چلپس [ف] صدای آب خوردن سگ

چلپوپ *çilpûp* جووری که شیره [ف] خروس چهل تاج

چلپه *çifpe* (۱) شلپه (۲) فیسیای «چلپه ئ ئاوی تن» [ف]

(۱) صدای آب (۲) خیس خورده

چلپه چلپ *çifpe çifp* (۱) شلپه شلپ ده م سگ، له سه کزی «چلپ چلپ» توشن (۲) شلپه شلپ [ف] (۱) صدای متوالی «چلپه» که همان صدای دهن سگ هنگام آب خوردن باشد، در سکزی «چلپ چلپ» گویند (۲) صدای شالاپ شلپ آب

چلته نگی *çil tifenğçi* کویه تیه که بازی دراز [ف] کوهی در بازی دراز

چلتن *çilten* به کئی له به زمه یل موسقی حقانی ک داوکه ئ لئو سه «چلتن چلتنان، چلتن چلتنان» شاهشان مهمانان چلتنان [ف] یکی از هفتاد و دو مقام حقانی که چنین شروع می شود «چهل تن و چلانه لطف حق مهماندار آنهاست»

چل چاخ *çax çifî* چاخ، چل و چاخ، گوشتین [ف] چاق و چله

چل چاو *çaw çili* (۱) چکراو، واتوره، چاوپراو (۲) چپچه و [ف] (۱) شایعه (۲) رخساره

چل چاوی *çaw çilî* چکراو که [ف] شایعه پرداز

چل چاوی گی ری *çaw çilî gerî* چکراو کردن [ف] شایعه پرداز

چلچرا *çilçira* چلچراغ [ف] چلچراغ

چل چوو *çû çilî* چکل و چوو [ف] چوب و خاشاک

چل چوار *çuar çili* چل و چوار [ف] عدد چهل و چهار

چل چوردار *çudar çilî* توویپ، سقانداز [ف] استخوانی

چل چفت *çeft çilî* ههل، چفت [ف] کج و احوال

چل دیانه *çil dêane* چل شانی [ف] شانه

چل سرور *çil sirû* جووری تاله گرتنه [ف] نوعی فالگیری با تسبیح، بدین صورت که پس از رد کردن هر دانه تسبیح یک آیه خوانده می شود و پس از دانه چهارم فال نیک یا بد با توجه به آیه خوانده می شود، اصل واژه به معنی چهل سرود است

چل فل *çili fil* چل وفل [ف] بازیگوشی، سر و گوش جنبیدن

چلک *çilk* چرک [ف] نگا چرک و ترکیباتش

چلکن *çifkin* چرکن، له تورکه منه «چه له کن» توشن [ف] آلوده، کثیف، در ترکمنی «چلکن» گویند

چلکورو *çilkû* چله کوو «ل» [ف] پا دامنه سنگلاخی کوه

کوردی «چالوینک، چالوینک» توشن [ف] ظرف آبشوری سگ، در دیگر گویشهای کردی «چالوینک، چالوینک» گویند

چلاسک *çifask* چلیسک [ف] چوب نیم سوز

چلاک *çifak* (۱) دیله ک (۲) چوو دریژ ک ماوو وه پئ ته کنن (۲) چوو ک دلنگ خه نه قه ئ (۴) چلاک و چیان [ف] (۱) دیرک، ستون (۲) چوبی که با آن مازو تکانند (۳) چوب لباسی (۴) قسمتی از آسیاب آبی

چلاکو چیان *çifak û çyan* چلاک، به شیکه له ناسیاو وه کوو هتیه س ک که فیده مل و لاخ تا سه نگ هار بچه رخنید «هانا هامسه ران من چشتی دیمه - چلاک و چیان زووور مشتت دیمه - دم له ناو پاس گان پشتت دیمه» [ف] قسمتی از آسیاب که به مانند یوغ بر گردن حیوان است و با گردش حیوان اهرمی که به سنگ «هارپ» متصل است به حرکت در می آید و آسیاب سنگ دورانی می چرخد

چلاله *çifafe* چقاله «ده رد له خوه م براله - داره یل بگزن چلاله» [ف] چقاله

چلانن *çifanin* گویشین [ف] چلانیدن

چلانی *çilanê* دیه که تیه که له جوانبو [ف] نام روستایی در جوانرود

چلاو *çifaw* چلا و پلاو [ف] چلو

چلبر *çilbir* بنویره چله بر [ف] نگا چله بر

چلپ *çifp* تلپ، شلپ [ف] صدای شالاپ شلپ

چلپانن *çifpanin* بنویره شلپانن [ف] نگا شلپانن

چلپاو *çifpaw* خه رگا و گل و لای آبیکی

چلپاوخه پئی *çifpaw xerê* چلپاو خه پئی [ف] گل و لای آبیکی

چلپ چاپ *çap çifpi* بنویره چلپه چلپ [ف] نگا چلپه چلپ

چلپ گاو *çifpigaw* بنویره چلپاو [ف] نگا چلپاو

چلپ گاو خه پئی *çifpigaw xerê* بنویره چلپاو خه پئی [ف]

نگا چلپاوخه پئی

چلپ گه *çifpige* ده نگ چلپاو خه پئی [ف] صدای پا در زمین گل آلود

چلپس *çifpi lis* چلپ هر [ف] صدای آب دهان سگ هنگام آب خوردن

چلپله *çil pile* پله یل تاق وه سان [ف] پله هایی در شرق و قسمت بالایی تاق وه سان

چلکیا (çilikya) ۱) دؤس گرت (۲) چلگیا (۳) چهوسیا (۴) ۱) جفتگیری سگ (۲) چسبیدن (۳) چسبید
چلکیاده پیتا çilikyade pêa چلکیاده پیتا (۴) به او چسبید
چلکیاغ çilikyag چلکیاغ (۴) چسبیده شده
چلکیان (çilikyan) ۱) چلگیان (۲) چهوسیان (۴) ۱) جفت گیری سگ (۲) چسبیدن
چلکیای çilikyaê چلکیای (۴) چسبیده شده
چلکیشان (çif kîşan) ۱) بهرز بۆن (۲) گه‌ورا بۆن برنج ده‌مکریای (۴) ۱) قد کشیدن (۲) بزرگتر شدن برنج دم کشیده
چلگه‌زی çilgezî دیه‌که‌یگه له ئه‌یوان (۴) نام روستایی در ایوانغرب
چلگیا çiligya چلگیا (۴) نکاچلکیا و ترکیباتش
چلم çifm کلم، خلم (۴) خلم
چلم çilim چله، رووژ چله (۴) چهلم، چهلمین
چلمتگاو (çifmatgaw) ۱) چرک وتووژ زام (۲) به‌له‌فیره‌یگ ک زتخاو لیخه‌روو ده‌یده ده‌یشت (۴) ۱) چرک و مواد زائد اطراف زخم (۲) اسهالی که ناشی از عفونت روده است بگونه‌ای که چرک و مواد زائد روده به صورت اسهال از مقعد خارج می‌شود
چلمسین çifmisîn پلمژیان (۴) پلمردن
چلمن çifmin کلمن (۴) خلمو
چلمن‌کلمن çifmin kifmin چلمن (۴) خلمو
چلمه çifme تووژ زام (۴) لایه نازکی که پس از مدتی بر روی زخم پدیدار می‌شود و نشانه جوش خوردن زخم است
چلمه‌له‌ته çifmelete گرده‌کانی ک هیمان پر نه‌کردیه (۴) گردویی که هنوز مغزش پر نشده و شل ول است
چلناخونه çilnaxüne لاناوه له ته‌نگی تفتی ناین «چل ناخونه‌م بکیشی ئی کاره نیه‌که‌م» (۴) کنایه از در تنگنا قرار دادن، اصل واژه به معنای چهل ناخون است
چلنگان (çifnğanin) ۱) چلنگه‌چلنگه‌سه‌ئ (۲) لاناوه له لاله کردن (۴) ۱) صدای سگ شکست خورده در جنگ (۲) کنایه از لابه و زاری کردن
چلنگچانگ (çifnği çanğ) ۱) چلنگه کردن سگ (۲) لاله و لاوکه (۴) ۱) نالیدن سگ (۲) لابه و زاری کردن
چلنگن çifnğın سه‌ئ تووژن (۴) سگ نق نقو

چلنگه çifnğe چلنگان (۴) ناله سگ
چلنگه‌چلنگ çifnğe çifnğ چلنگه کردن (۴) نالیدن سگ
چلنگه‌م (çifnği hir) ۱) چلنگه (۲) لاله کردن (۴) ۱) نالیدن سگ (۲) لابه و زاری کردن
چلوار çilwar جووړی پارچه‌س (۴) نوعی پارچه
چل وچوو çif û çû چل وچوو (۴) خس و خاشاک
چلوچووار çif û çuwar چل وچووار (۴) چهل و چهار
چلوچوودار çif û çûdar چل وچوودار (۴) استخوانی
چل وچه‌فت çif û çeft چل وچه‌فت (۴) کج واحول
چلوفل çil û fil چل فل (۴) بازیگوشی
چلوسک (çilusk) ۱) چلاسک (۲) پلمژیای (۴) ۱) چوب نیم سوز (۲) پلمرده
چلوسکانن çiluskanin پلمه کردن (۴) پلمرده کردن
چلوسکیا çiluskya قویپیا، پلمه بق (۴) پلمرده، سیس
چلوسکیاغ çiluskya چلوسکیا (۴) سیس، پلمرده
چلوسکیان çiluskyan پلمگیان (۴) پلمردن، سیس شدن
چلوسکیای çiluskyaê پلمگیای (۴) پلمرده شده
چلوسکیا (çilusigya) ۱) چلوسکیا (۲) چهوسیا (۴) ۱) سیس، پلمرده (۲) چسبید به...
چلوسکیان (çilusigyan) ۱) چلوسکیان (۲) چهوسیان (۴) ۱) پلمرده شدن (۲) چسبیدن
چلوسکیای (çilusigyaê) ۱) چلوسکیای (۲) چهوسیای (۴) ۱) پلمرده شده (۲) چسبیده شده
چلوسیا çilüsiya پلمژیای، له سه‌کزی «چلوس» وه له‌پر تووشن (۴) پلمرده شده، در سکزی «چلوس» به لاغر و تکیده گویند
چلوسیاغ çilüsiyag پلمیای (۴) پلمرده شده
چلوسیان çilüsiyan پلمگیان (۴) پلمرده شدن
چلوسیای çilüsiyaê پلمگیای (۴) پلمرده شده
چله çile ۱) چلم نازیه‌تباری (۲) ره‌سنی ک وه مو بۆن دُرس کریه‌ید «ل» (۳) چلم پیتا بۆن (۴) چله‌ئ زمان، له لاتین (chill) وه مانای سه‌رماسه (۵) چهن دیه‌که له گیاه‌لان (۴) ۱) چهلمین روز درگذشت (۲) ریسمان بلندی که از موی بز بافته می‌شود (۳) چهلمین روز تولد (۴) چله زمستان، در لاتین (chill) به معنی سرما است (۵) بخشی شامل چند روستا در کیلانغرب

چله çife (۱) دیلهک، چه لگه (۲) چه لهک «گ» [ف] (۱) ستون
سیاه چادر (۲) لباس
چله بر çilbir (۱) ناشن کُ نه پائ منال چلیار درس کهن و
به شیوه کهن (۲) پایزه بر (۳) دووانگه نه پائ چله گیر کهن [ف]
(۱) آشی که برای نوزاد چهل روزه درست می کنند و پخش
می کنند (۲) چوبی که برای عصا در زمستان می برند و معمولا
محکم است (۳) دعایی که برای نوزاد «چله گیر» می کنند
چله بزچگله çile büçgife چله بزچله [ف] چله کوچک
زمستان
چله بزچله çile büçife چله بزچگله [ف] چله کوچک
زمستان
چله چل çif çife چله چل [ف] این شاخه و آن شاخه پریدن
چله کور çile kü چله بنوریه چلکورو «ل» [ف] نگا چلکورو
چله کور çife kwir چله کورکورو [ف] پرنده باقرقره
چله گه çifege چه لگه «ل» [ف] ستون سیاه چادر
چله گه ورا çile gewra چله زیز چله بزچگله [ف] چله بزرگ
زمستان
چله گه وره çile gewre چله گه ورا [ف] چله بزرگ زمستان
چله گیر çile gîr دو منال کُ چلمتایان بووده یه کینگ و مهردم
وهئ باوه پنه ک یه کن لیان مرئ [ف] دو نوزاد که چهلمین روز
تولدشان یکی است و بنا بر عقیده مردم یکی از آنها می میرد
چله گیر بون çile gîr bün (۱) چله گیر (۲) جوورئ نووریه
[ف] (۱) نگا چله گیر (۲) نفرینی است
چله ویر çile wir چله بنوریه چله بر [ف] نگا چله بر
چله ی زمسان çiley zimsan سه رمای سه خت زمسان [ف]
سرمای سخت چله ی زمستان
چله ی مامه دخانی çiley mamed xanî دیه که یگه له
حه سنه ئاباد [ف] روستایی در حسن آباد از توابع اسلام آباد
غرب
چلیار çilêar منال کُ چل رووژه س [ف] نوزادی که چهلمین
روز تولدش باشد
چلیچ çifêç چلیس [ف] شکمو
چلی فلی çilî filî چل فل [ف] بازیگوشی، سر به هوایی، سر
و گوش جنبیدن
چلیس çifês چفته لیس، له موور، له سه کزی «چه لوسک»
توشن [ف] شکمو، در سکزئ «چلوسک» گویند

چلیسک çifêsk چلاسک، چلوسک، چمهت [ف] چوب نیم
سوز
چلیسی çifêsî له مووری [ف] شکم پرستی
چم çim چه و [ف] می روم
چما çima (۱) چمانئ (۲) چه و (۳) نه را «چما ت چق
چیده و» [ف] (۱) مانند اینکه، مثل اینکه (۲) بر می گردم (۳) چرا
چماره çimare چنوریه چنارم [ف] نگا چنارم
چمان çiman چما، تمه رز [ف] گویا، مثل اینکه
چمانئ çimanê چمان، چما [ف] گویا
چمنار çimi çar چمنگ چار [ف] تلاش، گریزگاه
چمچه çimçe قه لووخه، له سمنائی «چومچا» وله تورکه مه نی
«چمچا» توشن [ف] قاشق بزرگ، در سمنائی «چمچا» و در
گویش ترکمنی «چمچا» گویند
چمرز çimirz چمرس، چرچ، بزورگه [ف] لرزش بدن در اثر
سرما یا ترس
چمرس çimirs چمرز [ف] لرزش بدن در اثر سرما یا ترس
چمک çimk چرز، جز، سؤک، چه مگ [ف] گوشه، زاویه
چه çime م چه ... [ف] می روم به ...
چه مت çimet چلیسک [ف] چوب نیم سوز
چه و çimew چما [ف] بر می گردم، می روم
چه و çimewa چه و [ف] بر می گردم، می روم
چن çin (۱) نه وان چنه و (۲) پاشگره وه مانائ رس «خورما
چن» (۳) چناکه [ف] (۱) می روند (۲) پسوند به معنی چپنده
(۲) چانه
چنا çina (۱) چنه و (۲) چناکه «ل» [ف] (۱) بر می گردند (۲)
چانه
چنار çinar (۱) دار یگه (۲) دیه که یگه له گاواره (۳) ناوهند
جه لآهون (۴) دیه که یگه له سه حنه [ف] (۱) درخت چنار (۲)
روستایی در گهواره (۳) مرکز بخش جلالوند (۴) روستایی در
صحنه
چنار تووک çinar tûk جوورئ خه رویره س کُ تووکه گه ئ
منیده تووک چنار [ف] نوعی خریزه که پوستش مانند پوست
چنار است
چنارده غله çinar dexfe جوورئ دار چناره [ف] نوعی
درخت چنار

ورز دادن (۲) چنگ زدن حیوان (۳) کنایه از خمیدگی و پیری
(۴) کنایه از کسالت و بیحالی

چنگگرتن çinğ girtin (۱) وه چنگ کهفتن (۲) قورپنجگ
گرتن (۱) بدست افتادن، بدست آوردن (۲) نیشگون گرفتن
چنگله پرچی çinğfe pirçî چنگ وهشانن له ههین مرافه
ئه پائی وایین (۱) چنگ زدن و کوشش کردن برای فرار در
هنگامه دعوا

چنگور çinğûr (۱) چنووپ (۲) دیه که تیغه له گواره (۱)
گیاهی خوشبو که در بهاران آنرا در خیک روغن می ریزند و آنرا
خوشبو می کند (۲) روستایی در گهواره

چنگوره دان çinğûre dan نقوره، چر وپ (۱) جنگل انبوه
چنگره شانن çinğ weşanin چنگ خسن (۱) چنگ انداختن
حیوانات

چنگه پرچی çinğe pirçî چنگله پرچی (۱) نگا چنگله
پرچی

چنگه شیو çinğe şew به مله گوزان، هه رده مبیله «گ» (۱)
هرکی به هرکی

چنگه فلیق çinğe filîq دهسه ئی کردن (۱) انگولک کاری
چنگه کره çinğe kirê چنگه کره کی (۱) با ناخون چیزی را
خراش دادن، خراشیدن

چنگه کره کی çinğe kirêkî چنگه کره کی (۱) با ناخون چیزی
را خراشیدن

چنگه کره کی çinğe kirê چنگه کره کی (۱) با ناخون چیزی را
خراشیدن

چنگه مامر çinğe mamir چنگه گیایگه (۱) گیاهی است
چنوپ çinûr چنگووپ (۱) گیاهی خوشبو

چنوک çinûk (۱) ناژهل زینیکه ر (۲) قرچن و فره خوره (۳)
دهمه وهر (۱) حشم زینانی کننده (۲) حریص و پرخور (۳) بد
زبان، بدگو

چنگیر çinğîr چنگیر، چنگال، چکیر، چنگ، له نهوستا)
çengre چه نگره) تۆسریاس (۱) چنگال درنده، در اوستا
(çengre چنگره) نوشته شده

چنگیر خسن çinğîr xisin چنگ خسن (۱) چنگال زدن
چنگیره çinğîre (۱) نقوره، چروه سیبه (۲) چنگ دان (۱)
جنگل انبوه که سر به هم آورده باشد (۲) کنایه از پیری و
بیحالی

چنارم çinarim چنارم، چهقوانه (۱) لرزش در اثر سرما
چنارمه وچ çinar mewc جوورئ چنار نارپکه (۱) نوعی
درخت چنار که نامنظم و کج قد می کشد

چناره çinare دیه که تیغه له سه رپیله (۱) روستایی در سر
پل نهاب

چناکه çinake چن، چنا، چناوه، چناوکه، چه نه، چنه،
چنهوا، له زاراوه یل تره ک کوردی «نه رزینگ، نه رزن» و له
سه کزی «چنه ک» و له سمنانی و لاسگردی «چه کونه» و له
سورخه ای «چوکونه» تۆشن (۱) چانه، در دیگر گویشهای
کردی «نه رزینگ، نه رزن» و درسکزی «چنک» و در سمنانی
و لاسگردی «چکونه» و در سرخه ای «چکونه» گویند

چناکه دان çinake dan چه ک چناکه دان، چه ق به ل دان (۱)
وراجی کردن

چناکه دریز çinake dirîz فره وپا (۱) وراج، پرگو

چناوکه çinawke بنووپه چناکه (۱) نگا چناکه

چناوه çinawe بنووپه چناکه (۱) نگا چناکه

چنجگ çincig (۱) تۆیه م به ره فتاو، له زاراوه یل تره ک کوردی
«تۆ، تۆم» تۆشن (۲) ناوک (۱) تخمه آفتابگردان (۲) هسته
چنگ çinğ (۱) په نجه ئ دهس (۲) چنگیر (۳) پر مشتئ (۱)
پنجه (۲) چنگال (۳) به اندازه یک مشت

چنگال çinğal (۱) نان و رۆن، له سه کزی «چه نگا لی» و له
نائینی «چنگال» تۆشن (۲) چنگیر (۳) قولو سه ر ئاسنین (۴)
که لانه «گ» (۱) نانی که در روغن ترید شده، در سکزی
«چنگالی» و در نائینی «چنگال» گویند (۲) چنگال حیوان
(۳) چنگال غذا خوری (۴) نگا که لانه

چنگپشی çinğ pişî چنگه گیایگه (۱) گیاهی است

چنگپهل çinği pel چنگ به یل (۱) پنجه

چنگپه یل çinği peyl چنگ به یل (۱) پنجه

چنگچار çinği çar چم چار (۱) تلاش، کوشش، راه گریز
چنگچؤل çinği çül چنگ به یل (۱) پنجه

چنگچؤل هه لگه ریدیان çinğiçülhefgerdyan له پرگ
چین، هه ول بۆن (۱) هول شدن، دست و پا گم کردن

چنگخسن çinğ xisin چنگ وهشانن (۱) چنگ انداختن
حیوان

چنگدان çinğ dan (۱) ولاین (۲) چنگیر خسن (۳) لاناوه له
پیری (۴) لاناوه له نه خوه شی «ریبه نه گه د چنگ دایه» (۱)

ریسیدن، چیدن، در لاتین (chain) به معنی چیدن و نهادن است (۴) آنها روی هم گذاشتند

چۆ Çü (۱) چۆ جور، چۆ جور، له په‌هله‌وی (Çü چوو) تۆسریاس (۲) چۆ، وهک، وهکوو (۳) چۆد (ف) (۱) چگونه، چرا، در په‌لوی (Çü چو) نوشته شده (۲) چون، مانند (۳) رفته بود چۆ Çü (۱) دارُ دهس (۲) لاناوه له به‌ریقه کردن «بیمه سه چوو» (۳) چوود (۴) ساچوو، له سمنانی (چوو) تۆشن (ف) (۱) چویدستی (۲) کنایه از سرما (۳) می‌رود، او می‌رود (۴) چوب، در سمنانی (چو) گویند

چوا çûa چوودا (ف) برمی‌گردد

چوا çüa چۆدا (ف) برگشته بود

چوار çuwar سۆ و یهک (ف) چهار، عدد چهار

چوار ئه‌نتراف çuwar entiraf چووار قورپنه (ف) پیرامون
چواربال çuwar bal (۱) چووار قورپنه (۲) چووار پهل (ف) (۱)

چهار سو (۲) چهار دست و پا

چوار بهن çuwar ben چووارینه (ف) رباعی

چوارپا çuwar pa چاره‌وا، چاروا (ف) چهارپا

چوارپاچه çuwar paçe چووار پارچه (ف) هر چهار بخش

چوارپارچه çuwar parçe چووارقورپنه (ف) چهار قسمت

چوارپالچ çuwar palü چووار چۆز (ف) مکعب

چوارپایه çuwar paÿe ئه‌سکه‌ملی (ف) صندلی

چوارپهل çuwar pel چواربال (ف) چهار دست و پا

چوارپه‌لباز çuwar pel baz چووار قه‌له‌مباز (ف) نگا

چوارقه‌له‌مباز

چوارپه‌له‌قوی çuwar pel qewî تووپر، زله‌ورت «گ»

(ف) تنومند

چوارتاق çuwar taq (۱) دهم داجه‌قیان له ترسه‌و (۲) واز

ولنگ (ف) (۱) باز شدن دهان از ترس (۲) کاملاً باز و فراخ

چوارتاقی çuwar taqî (۱) تاقینگه کُ خه‌سره و پاتشای

ساسانی ئه‌پای شیرین له قه‌سر دُرس کردیه وئیره داخروومیاس

(۲) ئاته‌شکه‌ده، ئاگرخانه (ف) (۱) تاقی که خسرو پرویز برای

شیرین در قصر شیرین ساخته و اکنون مخروبه است (۲)

آتشکده

چوارچارهک çuwar çarek یه‌ئ مه‌ن (ف) وزنی معادل یک

من

چوارچاو çuwar çaw وه بیژ چه‌و دان (ف) چهار چشمی

چنگیره‌دان çingîr dan لاناوه له پیری و بی‌هاری (ف)

کنایه از پیری و بی‌حالی

چنه çine (۱) ئه‌وان چنه ... (۲) چناکه (۲) وه ئه‌نازه‌ئ «چنه مه‌نیگ» (۴) چه‌ئ نانه‌وای (ف) (۱) می‌روند به ... (۲) چانه (۳)

به اندازه (۴) چونه‌ی نانوا‌ی

چنه‌چن çine çin چناکه‌دریژی (ف) وراجی، یکی به دو

کردن

چنه‌بیر çinebir بنووره پایزه‌بیر (ف) نگا پایزه‌بیر

چنهر çiner بنووره چۆنهر (ف) نگا چۆنهر

چنه‌مفت çine mift فره ورا (ف) یاوه‌گو، وراج

چنه‌و çinew (۱) ئه‌چنه‌و (۲) چنا (ف) (۱) این چنین (۲) بر

می‌گردند

چنه‌وا çinewa (۱) چناکه «ل» (۲) چنه‌و (ف) (۱) چانه (۲)

بر می‌گردند

چنه‌وه çinewe چنا، چنه‌و (ف) برمی‌گردند

چنی çinî (۱) ئه‌ق بافی (۲) دره‌و کرد (۳) ئه‌ق میوه چنی (۴) له

بان یهک نا (ف) (۱) او آنرا بافت (۲) درو کرد (۳) میوه چید (۴)

روی هم چید

چنی çiniê (۱) بافیگ (۲) دره‌و که‌ئد (۳) میوه چنیئد (۴) نه‌ئده

بان یهک (ف) (۱) می‌بافت (۲) درو می‌کند (۳) میوه می‌چیند (۴)

روی هم می‌چیند

چنیا çinya (۱) بافیا (۲) میوه‌گان چنیا (۳) له بان یهک نریا

(ف) (۱) بافته شد (۲) چیده شد (۳) روی هم چیده شد

چنیاس çinyas (۱) چنیاگه (۲) بافیاگه (۳) له بان یهک

نریاگه (ف) (۱) چیده شده است (۲) بافته شده است (۳) روی هم

چیده شده است

چنیاگ çinyag (۱) بافیاگ (۲) له بان یهک نریاگ (۳) چنین

میوه (ف) (۱) بافته شد (۲) روی هم چیده شد (۳) چیده شد

«میوه»

چنیان çinyan (۱) بافیان (۲) له بان یهک نریان (۳) ده‌سچین

بۆن (ف) (۱) بافته شدن (۲) روی هم چیدن (۳) چیدن

چنیانه‌یهک çinyane yek (۱) ئارد وه ئارد کردن (۲) شه‌ر

کردن (ف) (۱) نگا ئاردوه‌ئارد (۲) با هم درگیر شدند

چنین çinîn (۱) ئه‌وان چنین (۲) ئه‌وان بافین (۳) بافین،

ره‌سین، له لاتین (chain) وه مانای چنین و قهر دانه (۴)

ئه‌وان نانه بان یهک (ف) (۱) آنها چیدند (۲) آنها بافتند (۳)

مراقب بودن

چوارچمک çuwar çimik چوار بال [ف] چهار سو، چهار گوش

چوارچمکه çuwar çimike چوار مشقی [ف] چهار زانو

چوارچوو çuwar çû چارچوو [ف] چهارچوب

چوارچهقل çuwar çeql چواریهل [ف] چهار دست و پا

چوارچوو çuwar çew چوارشوو، چادر (۲) لاناوه له عه‌ینه‌کی [ف] (۱) چادر، حجاب (۲) کنایه از عینکی

چوارچوی çuwar çewî چوار چاو [ف] چهارچشمی مراقبت کردن

چوارخال çuwar xaf چوار قوپنه (۲) وه‌ره‌ق چوار لوو [ف] (۱) چهار نقطه (۲) برگ چهار خال بازی

چواردانگ çuwar dang چوار له شه‌ش [ف] دو سوم ملک چوارده [ف] چارده

چوارده‌جفته çuwarde cifte ديه‌که‌یگه له هه‌مه‌یل [ف] روستایی در بخش حمیل

چوارده‌ریان çuwarderîean شاری [ف] شاهراه

چوارده‌سه‌کی çuwar desekî لاناوه له زه‌وه‌رد (۲) دق نه‌فهری باری بردن [ف] (۱) کنایه از ضرب دست محکم (۲) دو نفری باری را بردن

چوارده‌مین çuwardemîn چوارده‌هه‌م [ف] چهاردهم

چوارده‌هه‌م çuwardehem چوارده‌مین [ف] چهاردهم

چوارده‌هه‌مین çuwardehemîn چوارده‌مین، چوارده‌هه‌م [ف] چهاردهم

چواردیواری çuwar dîwarî لاناوه له خانی [ف] کنایه از خانه

چواررئی çuwar rê چواررئیان [ف] چهار راه

چواررئیان çuwar rîean چواررئی [ف] چهار راه

چوارزه‌وه‌ر çuwar zewer ديه‌که‌یگه له به‌ئین رئی ئارقون ئاوا وه کرماشان [ف] روستایی در بین راه اسلام آباد غرب به کرماشان

چوارسوو çuvarsû چوار رووژ بانان (۲) راسه بازار [ف] (۱) چهار روز آینده (۲) راسته بازار، چهارسوق

چوارشانه çuwarşane چوار پهل قه‌وی [ف] تنومند، چهار شانه

چوارشاخ‌کیشان çuwar şax kîşan به‌س دان قوورپی [ف]

بند زدن قوری چینی

چوارشوو çuwarşû چوارقه‌د [ف] روسری توری

چوارشه çuwarşe چه‌واشه «ل» [ف] برعکس، پشت و رو

چوارشه‌م çuwar şem (۱) چوار شه‌مه (۲) ناویگه کورانه [ف] (۱) چهارشنبه (۲) نامی مردانه

چوارشه‌مه çuwarşeme چوارشه‌م [ف] روز چهارشنبه

چوارقاپی çuwarqapî چوار چوو دهر [ف] چهار چوب در

چوارقوپنه çuwar quîne چواربال، چوار سۆک (۲) چوار قوپنه [ف] (۱) چهار گوشه (۲) چهار قاره

چوارقه‌د çuwarqed رۆسه‌ری [ف] روسری

چوارقه‌ئ çuwarqeî چوارلا کردن (۲) چوار شوو [ف] (۱) چهار تا کردن (۲) روسری

چوارگوشه çuwargûşe چوار چۆز [ف] چهار گوشه

چوارلا çuwarla چوارقه‌ئ [ف] چهارتا کردن

چوارلوو çuwarlû چوارخال (۲) چوارلا [ف] (۱) چهار خال بازی (۲) چهارتا کردن

چوارمشقی çuwar mişqî چوار مه‌شخی [ف] چهار زانو

چوارمله çuwar mile ديه‌که‌یگه له ئه‌ئوان (۲) ديه‌که‌یگه له نزیك چه‌پداوپ [ف] (۱) روستایی در ایوانغرب (۲) روستایی در نزدیکی بخش چرداول

چوارمه‌شخی çuwar meşxî چوارمشقی [ف] چهار زانو

چوارمه‌شقان çuwar meşqan چوار مه‌شقی [ف] چهار زانو

چوارمه‌شقی çuwar meşqî چوارمشقی [ف] چهار زانو

چوارمیخ çuwar mêx چواربال وه میخ کوتان [ف] چهار میخه کردن

چوارنال çuwar nal چوار نعل دوانیدن [ف]

چوارهنگل çuwar henğî چوار قوپنه [ف] چهار اطراف

چواروا çuwarwa چواروا، چاره‌وا، چراوا [ف] چهار پا، حیوان

چواریه‌ک çuwariek چواریه‌کی [ف] یک بخش از چهار بخش، یک چهارم

چواریه‌کی çuwariekî چوار له یه‌ک [ف] یک چهارم

چواک çwak چووخ، سه‌بیل «ل» [ف] چیق

چوبه‌س çû bes داریه‌س [ف] داریست

چوپزئ çû pizê چویگه ئه‌پای دهرمان پزئ په‌س خاسه

﴿ف﴾ چوب بوته‌ای است که برای درمان نفس تنگی گوسفند خوب است

چوپه مه çû peme له ته چووینگ ئه پرائ دهروانک شیشه وه کارئ تیه‌رن ﴿ف﴾ چوب پنبه

چوپئ çûpî هه لپه‌رگه ئ کوردئ، له کرمانجی «دیلان» ئۆشن و له سه‌کزی «چاپ» ئۆشن ک دیول و زۆپنا ژهن و هه‌لپه‌رگه که‌ن، گوائ له «چووپیگان» یا گه‌مه ئ «چه‌وگان» وه‌رگتێ بۆدن ﴿ف﴾ رقص دسته جمعی کردی که خود دارای چندین بزم گوناگون است در دیگر گویشهای کردی «دیلان» و در سکزی «چاپ» گویند، شاید بر گرفته از «چوپئ‌گان» یا همان «چوگان» باشد که نزد ساسانیان اعتباری ویژه داشته است

چوپئ‌کیش çûpî kîş (١) سه‌رچوپی، له سه‌کزی «چاپ‌گه‌ر « ئۆشن (٢) بازی‌که‌ر ﴿ف﴾ (١) آنکه سر دسته رقص چوپئ است، در سکزی «چاپ‌گه‌ر» گویند (٢) رقص، آنکه پایکوبی می‌کند

چوپئ‌کیشان çûpî kîşan هه‌لپه‌رگه کردن ﴿ف﴾ رقصیدن، سما کردن

چوپئ‌گرتن çûpî girtin چوپی کیشان ﴿ف﴾ سما، رقصیدن

چوتاشان çûtaşan دیه‌که‌یگه له بیله‌وار ﴿ف﴾ نام روستایی در بیله‌وار

چوتلی çutlî مووتگه کردن، چمباتمه‌دان «ل» ﴿ف﴾ چمباتمه زدن

چوجه له çû cele جه له ﴿ف﴾ چوبی که با آن گاوها را دسته کنند

چوجه‌له‌پزکی çû celerîzkî زه‌پ زه‌پان «گ» ﴿ف﴾ نگا زه‌پ زه‌پان

چوجه‌له‌پسکی çû celerîskî زه‌پ زه‌پان «گ» ﴿ف﴾ نگا زه‌پ زه‌پان

چۆچ çüç تتۆچ ﴿ف﴾ بر هم زدن، پخش کردن

چۆچانن çüçanin تتۆچانن ﴿ف﴾ بر هم زدن

چۆچزی çü çizî چکله‌چزی ﴿ف﴾ آزار دادن

چۆچه‌تری çüçetrî بنوویره بان‌زلفئ ﴿ف﴾ نگا بان زلفئ

چۆچه‌فت çü çeft ناسازگار ﴿ف﴾ آدم کج خلق و ناسازگار

چۆچه‌له‌کانئ çü çefekânî بنوویره ئیچش‌ئه له ﴿ف﴾ نگا

ئیحش ئه‌له

چۆچیا çüçya تتۆچیا ﴿ف﴾ برهم خورد

چۆچیاس çüçyas تتۆچیاس ﴿ف﴾ برهم خورده است

چۆچیاگ çüçyag تتۆچیاگ ﴿ف﴾ برهم خورد

چۆچیان çüçyan (١) تتۆچیان (٢) ئه‌وان له یه‌ک خواردن ﴿ف﴾ (١) برهم خوردن (٢) برهم خوردند

چۆچیا ئه çüçyaê تتۆچیا ئه ﴿ف﴾ برهم خورده

چۆحه‌ل çû hel چوو هه‌له‌قومه‌له‌قوم «ل» ﴿ف﴾ چوب الک دولک

چۆخ çûx سه‌بیل، چواک ﴿ف﴾ چیق

چۆخا çoxa چۆخه، چووخه «ل» ﴿ف﴾ نیم تنه کردی

چۆخا çûxa چووخه ﴿ف﴾ نیم تنه کردی

چۆخاچه‌رمئ çûxa çermê لاهنایگه هاوتائ گورگه‌چه‌رم‌له ﴿ف﴾ اصطلاحی همتای گاو پیشانی سفید

چۆخه çoxe چووخه، چووخا «ل» ﴿ف﴾ نیم تنه پوشش کردی

چۆخه çûxe چۆخه ﴿ف﴾ نیم تنه پوشش کردی

چۆخه‌ت çû xet چووینگه ک دکاندار حساو بده‌یکار وه پئ که‌ئد (٢) بنوویره چووله له ﴿ف﴾ (١) چوبی بجای چرتکه در دکانهای قدیم استفاده می‌شده و دکاندار حساب بدهی مشتریان را روی آن نشان می‌کند، می‌شود به جای واژه‌ی «مقیاس» بکار برده شود (٢) نگا چووله‌له

چۆخه‌رت çû xert بنوویره چووخت ﴿ف﴾ نگا چووخت

چۆد çüd چۆ رفته بود

چۆد çüd چوودن ﴿ف﴾ می‌رود

چۆدا çüda (١) چۆده و (٢) چۆر داده لئ (٣) چۆ جوور دادن ﴿ف﴾ (١) برگشته بود (٢) چگونه او را زد (٣) چگونه به او داد

چۆدا çüda چووده و ﴿ف﴾ برمی‌گردد

چۆدار çüdar ئاژهل ئیوه‌ت که‌ر ﴿ف﴾ چوبدار

چۆد سه‌رزه‌پینه çü di ser zerîne چوود سه‌ر گۆنه ﴿ف﴾ کنایه از کسی که نزد دو طرف بی ارزش شود

چۆد سه‌ر گۆنه çü di ser güne چوود سه‌ر زه‌پینه ﴿ف﴾ نگا چوود سه‌ر زه‌پینه

چۆدن çüdin چوود ﴿ف﴾ بر می‌گردد، می‌رود

چۆدن çüdin چۆد ﴿ف﴾ رفته بود، برگشته بود

چۆدنا çüdina چووده و ﴿ف﴾ برمی‌گردد، می‌رود

چۆدنا çüdüna چۆدەو [ف] برگشته بود، رفته بود
چۆدنهو çüdinew چۆدەو [ف] برمی‌گردد، می‌رود
چۆدنهو çüdinew چۆدەو [ف] برگشته بود، رفته بود
چۆدەرئ çüderê چۆدەو [ف] راهی است، می‌رود
چۆدەرئ çüderê چۆدەو [ف] رفته بود
چۆدەرئا çüderîêa چۆدەو [ف] می‌رود، راهی است
چۆدەرئا çüderîêa چۆدەو [ف] رفته بود
چۆدەرئەو çüderîyew چۆدەرئ [ف] برمی‌گردد، می‌رود
چۆدەرئەو çüderîyew چۆدەو [ف] رفته بود
چۆدەو çüdeu چۆدنهو [ف] برمی‌گردد، می‌رود
چۆدەو çüdeu چۆدنهو [ف] برگشته بود، رفته بود
چۆپ çûr (۱) چۆپەئ ئاوا (۲) لاناوه له ئاوا کهم «چۆپەئ ئاوا
بیە» [ف] (۱) قطره، چکه (۲) کنایه از آب کم
چۆپان çûran (۱) تا ئاخر چکه گووشا (۲) ئەسپێ ک وە زوور
چۆرئ که ئید [ف] (۱) تا آخرین قطره را خالی کرد (۲) اسبی که
به زور شلاق راه می‌رود، تنبل
چۆپان çorân چۆرئ می‌ز کرد، له سمنانی (çor) چۆر وە می‌ز
ئۆشن [ف] شاشید، در سمنانی (çor) چۆر به ادرار گویند
چۆپانن çorânin می‌ز کردن [ف] شاشیدن
چۆپانن çûranin تا چکه ئ ئاخر گووشانن [ف] تا آخرین
قطره خالی کردن
چۆرت çort چرت، چرچ [ف] خواب اندک، چرت
چۆرتدان çort dan سه‌رخه و شکانن [ف] چرت زدن
چۆرتکه çortke ئامراز حساو دکاندار [ف] چورتکه
چۆرتیم çortim که له مه خسن «گ» [ف] آسیب رساندن،
صدمه
چۆپچۆپ çûr çûr چکه چکه [ف] شرشر
چۆپگه çorçe چرگه، می‌ز، له سه‌کزی «چۆرو» ئۆشن [ف]
شاش، ادرار، در سکزی «چرو» گویند
چۆپن çorin چۆپگه کهر [ف] شاشو
چۆرئ çörüz لوچ، سیسیائ [ف] سیس، چروک
چۆپە çûrê چۆپچۆپ [ف] شرشر آب
چۆپە چۆپ çûr çûr خۆپه خۆپ، له سه‌کزی «چۆری
چۆری» ئۆشن [ف] شرشر آب، در سکزی «چۆری چۆری»
گویند
چۆپیان çûryan داچۆپیان [ف] سرازیر شدن مایعات

چۆز çüz (۱) چز، سۆک، چمک (۲) گه‌مهئ دۆزان (۳) خوهش
ته‌رز (۴) چۆزمان (۵) چۆزهره [ف] (۱) گوشه (۲) بازی دوز (۳)
خوش سیما (۴) سیما، رخسار (۵) جوانه
چۆزان çüzan دۆزان [ف] بازی دوز
چۆزانن çüzanin چۆرئ بۆن پووس [ف] سوزش پوست
چۆزله çüzile چۆزله، چۆزهره [ف] جوانه
چۆزنا çü zina چۆنارم، چۆزما [ف] در اثر سرما لریزدن
چۆزیمان çüziman دیمه‌ن، دیدمه‌ن، رومان، زهره [ف]
زیبایی رخسار
چۆزیره çüzire بنووپه چۆزه [ف] نگا چۆزه
چۆزه çüze چۆزهره، چکیره، چقیره، چۆزهره، چۆزله، له
زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «چه‌قهره، چه‌که‌ره» ئۆشن [ف] جوانه،
در دیگر گویشهای کردی «چه‌قهره، چه‌که‌ره» گویند
چۆزهره çüzere چۆزه [ف] جوانه
چۆزله çü jafe چۆوتران کشت و کال [ف] چۆبی که با آن
زمین کشاورزی را تخت و طراز می‌کنند
چۆسا çü sa مه‌وره‌ئ چۆو ساوین، له سه‌کزی «چوسا»
ئۆشن [ف] سوهان چۆب ساییدن، در سکزی «چوسا» گویند
چۆسله çosle (۱) قهرسه‌قؤل «ل» (۲) گازوولک [ف] (۱)
مدفوع الاغ (۲) سرگین غلتان
چۆسلن çosli چۆسله «ل» [ف] مدفوع الاغ
چۆشه‌به çü shebe چۆویگه ک چۆوار تال مه‌وج خه‌ئده‌به‌که
[ف] چۆبی که رشته‌های تار را در دستگاه جاجیم بافی از هم
جدا می‌کند
چۆق çüq چۆوخ، جۆوش [ف] هنگامه، عنفوان
چۆقان çoqan بنووپه چقان [ف] نگا چقان و ترکیباتش
چۆقه‌ل çoqel بزئ هل [ف] بزئ که شاخهای بلند و رو به
جلو دارد
چۆقیا çüqya لاناوه له مال وئیران «ساتئ به‌وه چۆوقیاگه‌م»
[ف] کنایه از خانه ویران
چۆقیان çüqyan وئیران بۆن [ف] ویران شدن
چۆقیائ çüqyaê بنووپه چوقیا [ف] نگا چوقیا
چۆکره çokre بنووپه چکره [ف] نگا چکره
چۆکل çokif چکل، چۆکؤل [ف] چۆب نازک، نگا چکل و
ترکیباتش
چۆکل ئاوا çokif awa دیه‌که‌ئگه له جۆوانپو [ف] روستایی

در جوانرود

چۆل çül چۆر [ف] قطره، شُر آب

چۆل çûl چك چۆل، له سكايي «چۆلي» و تۆركي «چول»، چنۆل» و له سهكزي «چول» ئۆشن [ف] خالي از سكه، در سكايي «چۆلي» و در تركي «چول، چنۆل» و در سكزي «چول» گویند

چۆلبېر çûlbir جههانگرد [ف] جهانگرد

چۆلبېر çûlbir دنیا گهردین [ف] جهانگردی

چۆلبۆن çûlbün قووکه نه مه ن [ف] از سكه خالي شدن
چۆل کیردین çûl kirdin (1) نه مه ن، خالي کردن (2) وه جی هيشتن (3) له جیگ بار کردن [ف] (1) تخلیه کردن (2) برجا گذاشتن و رفتن (3) کوچ کردن

چۆله çûle (1) چۆلی «ل» (2) چك چۆله [ف] (1) جوجه تیغی (2) خالی از سكه است

چۆله çû le له له [ف] چۆبی که با آن اندازهی شیرهای افرادی که در «شیره واره» شرکت می کنند را اندازه می گیرند
چۆلی çûl (1) سنخ چۆلی «ل» (2) ده پشت واز [ف] (1) جوجه تیغی (2) بیابان

چۆمهت çomet چمهت، چلۆسک، چلۆسک [ف] چوب نیم سوز

چۆن çün «ل» [ف] نوعی خرمنکوب

چۆن çün (1) ئەو ئای به گ... (2) ئەوان چۆن (3) چ جۆر [ف] (1) زیرا، چون (2) رفته بودند (3) چگونه

چۆنا çüna چۆنهو [ف] برگشته بودند، رفته بودند

چۆنکه çünکه [ف] برای اینکه، چون

چۆنه çüne (1) ئەوانه چۆن وه... (2) حالئ چۆنه [ف] (1) رفته بودند به... (2) حالش چطور است

چۆنه çoner چنه، له زارواهیل ترهگ کوردی «چه وه ندهر، چه وه نه» و له سمناي «چۆندهر» ئۆشن [ف] چغندر، در دیگر گویشهای کردی «چه وه ندهر، چه وه نه» و در سمناي «چندر» گویند

چۆنه ژێر çüne jêr (1) ئقرار هاوردن (2) وه ژێر چشتی وسان [ف] (1) اعتراف کردن (2) در زیر چیزی قرار گرفتن

چۆنهو çünew (1) چۆنا (2) ئەوقره [ف] (1) برگشته بودند، رفته بودند (2) آنقدر

چۆنه یهك çüne yek ئلاتن و گرژهو بۆن [ف] چهره درهم

کشیدن

چۆنه وه قره çünew eqre ئووغر [ف] نگا ئووغر

چۆه چزی çûezizî چكله چزی [ف] آزار رساندن

چۆه زما çûezima چوزنا، ئەلماسه [ف] پز، سرما ریزه

چۆه زنا çûezina چوزما «ل» [ف] پز، سرما ریزه

چوه çwe چه [ف] چه، چیست

چوه دان çwedan (1) چه دان (2) چ چشتی دان [ف] (1) چه چیز شما (2) چه چیزی دادند؟

چوه دانه çwedane (1) چه دانه (2) چ چشتی دانه [ف] (1) شما را چه شده است (2) چه داده اند؟

چوه ده çwede چه ده [ف] چه شده، تو را چه شده

چوهس çwes (1) چ چشتیگه (2) چه توای [ف] (1) چه چیزی است (2) چه می خواهی

چۆه زاره çû hezare چوو هه زاره کی، جووړئ قوروانی دانه له ناو ریبییه نداره یل وه یته ورک ریبییه گرده و کەن و گووچانه گه یان خەنە و هەوا، هەنای تیه یده خووار به یده مل هەر چەن گله کارپه نیر ئەوانه جیواو کەن و سه ریان بپن تا ئافەت له ریبییه بکه فیه لا [ف] نوعی قربانی و رفع بلا کردن در میان گله داران، بدین ترتیب که گله را جمع آوری کرده و چوب دستی خود را به میان گله پرتاب می کنند و چوب دستی روی هر تعداد از گوسفندان نر فرود آید آن تعداد را قربانی می کنند تا آفت و بیماری از گله دور شود

چۆه زاره کی çû hezareکی چوو هه زاره [ف] نگا چۆه زاره

چۆیا çüya بنویره چۆدا [ف] نگا چۆدا

چۆیهك çü yek جۆ یهك، لئوای یهك [ف] مانند هم

چۆیهگه çuweyge (1) چه یگه، چه سه (2) چه بۆیه [ف] (1) چه چیزی است، چه است (2) چه شده است؟

چه çe (1) وشهئ پرسیار، له په هله وی (çe) چه) تۆسریاس (2) وشهئ سەر سه مه نین «چه هگ م چم نیه سهئ» (3) پاشگره وه مانای بۆچگ «تا نه» [ف] (1) چه، کلمه پرسش، در په لوی (çe) چه) نوشته شده (2) کلمه شگفتی (3) پسوند

تصنفر

چهپ çep (1) زیز راس (2) دهس کوتان (3) تیه ریژ (4) ناو

دهس (5) دۆر کهفتن «جی چه پیگه» (6) دهسه «چه پی مۆ، چه پی گیا» (7) ژیر رق بۆن «ماشینه گهئ چهپ کردیه» له

سهكزی «چه په تو» ئۆشن [ف] (1) مقابل راست (2) دست زدن،

تصنفر

چهپ çep (1) زیز راس (2) دهس کوتان (3) تیه ریژ (4) ناو

دهس (5) دۆر کهفتن «جی چه پیگه» (6) دهسه «چه پی مۆ، چه پی گیا» (7) ژیر رق بۆن «ماشینه گهئ چهپ کردیه» له

سهكزی «چه په تو» ئۆشن [ف] (1) مقابل راست (2) دست زدن،

چه پارسنهک *çeprasinek* چه پراسونک، چه پارسنهک [ف]

نگا چه پارسنهک

چه پراسونک *çeprasûnik* چه پراسنهک، چه پارسنهک،

بنویره چه پارسنهک [ف] **نگا چه پارسنهک**

چه پراوسنهک *çepraüsinek* چه پراسنهک، چه پارسنهک،

چه پارسنهک [ف] **نگا چه پارسنهک**

چه پ سووت *çep suwet* چه گورانی دهسه جهمی یارسان

[ف] آواز دسته جمعی یارسان

چه پیش *çepiş* کییه «ل»، له زارواهیل ترهک کوردی «

چه پُوش، چه پیش» و له توره که مهنی «چه پُش» و له سه کزی

«چه وُش» و له سمنانی «چه پیش» و له نائینی و کرمانی

«چه پُوش» و له یه زدی «چه پیش» توشن [ف] بزغاله، چه پیش،

بز شش ماهه، در دیگر گویشهای کردی «چه پُوش، چه پیش»

و در ترکمنی «چه پیش» و در سکزی «چه وُش» و در سمنانی

«چه پیش» و در نائینی و کرمانی «چه پیش» و در یزدی «

چه پیش» گویند

چه پ شه مال *çepi şemal* (۱) نه و زه تیه یل کشت و کاله ک

کیل و منجه و رق نه و شه ماله (۲) جوورئ وای وئله [ف] (۱)

اراضی کشاورزی که به صورت اریب و رو به شمال قرار

می گیرند (۲) بادی که جهت مشخصی ندارد

چه پکردن *çep kirdin* ژیر رق کردن ماشین [ف] واژگون

کردن

چه پکوت *çep kwit* (۱) لاناوه له سر توش دیگران (۲) لاناوه

له و لگه ئی سه ره خرمان [ف] (۱) کنایه از کسی که راز دیگران را

به همه بازگو می کند (۲) کنایه از بیکاره و ول

چه پکوتان *çep kwitan* (۱) چه پله پیزان (۲) لومه ئی خه لک

کردن [ف] (۱) دست زدن (۲) رسوای خلق کردن

چه پگ *çepig* چه پ، یه ئی چه پ [ف] دسته گیاه یا موی سر

چه پ گوب *çepi gup* چه ق پهل، نه و که سه ک فره چه ق پهل

که ید [ف] کسی که قدرت چانه زنی خوبی دارد، چک و چانه ی بی

وقفه

چه پ گوب کردن *çepi gup kirdin* چه ق پهل دان [ف]

چک و چونه زدن زیادی

چه پگهرد *çepgerd* ناساز «زه مانه ئی چه پگهرد» [ف] زمانه ی

ناسازگار

چه پلس *çepi lis* چه پل هر [ف] نگا چه پل هر

کف زدن (۳) کج و احوال (۴) کف دست (۵) دورافتاده (۶) دسته

گیاه یا موی سر (۷) واژگون شدن، در سکزی «چه پتو» گویند

چه پارسنهک *çeparsinek* چه پین نایرسنهک [ف] مقدار آتش

روشنی که از خانه ای که آتش در آن روشن است به خانه ی دیگر

می آورند

چه پال *çepal* (۱) له مچ دهس تا کلگه یل (۲) یه ئی لنگ زه ق

«ل» (۳) گووته ره ی نه نازه گرفتن (۴) وه نه نازه ی یه ی که ف

دهس [ف] (۱) از مچ دست تا انگشتان (۲) قطعه زمینی معادل

یک هکتار (۳) تقریبی اندازه گرفتن (۴) به اندازه یک کف دست

چه پاله *çepafe* زبلیه، له سه کزی «چه پیلخ» و له

کازرونی «شه پلاق» و له زارواهیل ترهک کوردی «شه په لاخ»

و له کرمانی «چه پاته» توشن [ف] کشیده، سیلی، در سکزی

«چه پیلخ» و در کازرونی «شه پلاق» و در دیگر گویشهای کردی

«شه پلاق» و در کرمانی «چه پاته» به لگد پرانی شتر گویند

چه پانن *çepanin* بنویره چه پانن [ف] نگا چه پانن

چه پاو *çepaw* تالان، برده ئی برد، له سه کزی «چه پوو»

توشن [ف] چپاو، غارت، در سکزی «چه پوو» گویند

چه پاودان *çepaw dan* چه پاو کردن، خاره تکردن [ف] چپاو

کردن

چه پاو کردن *çepaw kirdin* تالان کردن، له زارواهیل ترهک

کوردی «رامالین» توشن [ف] غارت کردن، در دیگر گویشهای

کردی «رامالین» گویند

چه پبال *çep bal* دهس چه پ [ف] چه دست

چه پبتن *çep bün* ژیر رق بون [ف] واژگون شدن

چه پ چه پ *çep çep* (۱) دهسه دهسه (۲) وه لاناویگه و

نوورسن [ف] (۱) دسته دسته گیاه یا مو (۲) مرموزانه نگرستن

چه پ چه پ که نین *çepçep kenîn* چه پگ چه پگ که نین [ف]

دسته دسته کندن مو یا گیاه

چه پ چه پ نوورسن *çepçep nûrsin* وه لاناویگه و نوورسن

[ف] نگاه مرموزانه

چه پ راس *çepi räs* (۱) چه پ وراس (۲) چه وارشه (۳) لاناوه

له کوته لکوکو کردن [ف] (۱) از چه به راست (۲) برعکس (۳)

کنایه از کتک زدن زیاد

چه پ راسکردن *çepi räs kirdin* (۱) تیه ریژ بالا کردن (۲)

فره کوشتن «چه پ راسی کردن» [ف] (۱) پروف کردن (۲) کتک

کاری کردن

بسوی دیگر هدایت کردن (۲) غل و زنجیر مخصوص الاغ
چپهک کردن çepek kirdin پشتبهن کردن وهرنئای ئاو،
 بنووره چپهک [ف] نگا **چپهک**
چپه‌ل çepel پیس، له سه‌کزی «په‌چل» ئۆشن [ف] آلوده
 ، پلید، در سکزی «پَجَل» گویند
چپه‌لی (۱) çepelî (پسی ۲) لاناوه له ناپاوه‌تی [ف] (۱)
 پلیدی (۲) کنایه از زدالت
چپه‌ی çepî به‌زَم هه‌لپه‌رگه‌ئ کوردییه [ف] بزمی از سمای
 کردی
چپه‌ی‌چوارشه çepî çewarşe چپه‌ی‌چواشه [ف] برعکس
 ، دگرگون
چپه‌ی‌چواشه çepî çewarşe چواشه، چواشی [ف] بر
 عکس، دگرگون
چپه‌پیل çepêl چپدهس [ف] دست چپ
چت çet (۱) چت تو (۲) سه‌فوق، چتار، وشه‌ئ چه‌تر له‌ئ
 وشه گیراس [ف] (۱) چه چیز تو (۲) سقف، سایبان، واژه
 «چتر» از همین واژه مشتق شده
چتال çetal (۱) چه‌ته‌ل، گه‌زال (۲) له‌یلاج، له لاتین
 (cheat) وه مانائ فریواننه (۲) قاسوو [ف] (۱) ولگرد (۲)
 حقه‌باز، در لاتین (cheat) به معنی گول زدن است (۳) پیک،
 قاصد
چتالدر çetaldir خیزلدر [ف] نیرنگباز، مکار
چتالی çetalî گه‌زالی [ف] ولگردی
چتر çetr (۱) گیس (۲) سه‌تیوان وارن [ف] (۱) گیس، گیسو
 (۲) چتر دستی
چترگیان çetirgyan چه‌تریان [ف] سازگاری، مدارا کردن،
 کنار آمدن
چترمه çetirme چاتمه [ف] چاتمه
چتریان çetiryan چه‌تریان [ف] سازگاری، مدارا
چتوول çetûl چاتوول، چه‌رداخ [ف] کلبه درویشی، خانه
 محقر
چتوون çetûn چه‌ته‌ن [ف] پُر رو، گستاخ
چتوونی çetûnî چه‌ته‌ن [ف] پُر رویی
چته çete (۱) به‌یگر، ریگر (۲) چووه‌ده، چه تووای «ل» (۳)
 چه‌زه، جوورئ کشت و کاله ئه‌پای زرات ک بب ئه‌وه‌ئ ک وهرد
 زهق بوورن تویه‌م زرات خه‌نه بیتا و ئیکه‌ش جفتی‌کن وئاوئ

چپله çepîله چه‌پکوتان [ف] کف زدن
چپه‌لر çepîلهر چه‌پیل «گ» [ف] چپ دست
چپه‌له‌ریزان çepîله rêzan چه‌پکوتان [ف] کف زدن دسته
 جمعی
چپه‌له‌ریزور çepîله rêzûر چه‌په‌ریزان «ل» [ف] کف زدن
 گروهی
چپ و راس çep û răs چه‌پ راس [ف] نگا **چه‌پ راس**
چه‌پوک çepûk چاپتک، وه دهس زهره‌ت داین چاره‌وا [ف]
 با دست جلویی ضربه زدن الاغ یا اسب
چه‌په çepه (۱) چه‌پ دهس (۲) چه‌پگه (۳) چه‌پ کردن [ف]
 (۱) چپ دست (۲) دسته گیاه یا مو (۳) واژگون کردن
چه‌په‌ر çeper (۱) په‌رچین، له سه‌کزی «چه‌په‌ر» ئۆشن (۲)
 چاپار (۳) مانگایگ ک زو زایه (۴) گایگ ک شیر نیه‌یده
 گوره‌گه‌ئ (۵) مییه‌یگ ک وهرکه‌گه‌ئ مردیه (۶) گایگ ک له
 هئین شیر دووشین شیرگه‌ئ برشیند [ف] (۱) پرچین، در
 سکزی «چپر» گویند (۲) تیزیا، کنایه از پستی (۳) گاوی که
 زودتر از موعد زاییده (۴) گاوی که به گوساله‌اش شیر نمی‌دهد
 (۵) حشمی که بره‌اش مرده (۶) گاوی که هنگام شیر دوشی
 شیرش را بریزد
چه‌په‌رپنج çeperpêç بنووره چه‌په‌روه [ف] نگا **چه‌په‌ر**
وه‌ن
چه‌په‌روه‌ن çeperwen چه‌په‌روین، جوورئ پزنگه، له
 سه‌کزی «چه‌په‌رپنج» وه‌مانائ پوشانن ده‌مچو وه شاله [ف]
 پارچه‌ای که ضریدری مانند شال به کمر می‌بندند، در سکزی
 «چه‌په‌رپنج» به پوشاندن صورت با شال گویند
چه‌په‌روین çeperwîn بنووره چه‌په‌روه [ف] نگا **چه‌په‌ر**
وه‌ن
چه‌په‌رخه‌ترگه çeper xeîrige چه‌په‌ر که‌سه ک تا ناوی به‌ید
 ئازلده سه‌ر ره‌سید و له کول شوونئ هه‌سه‌ئ «منئده چه‌په‌ر
 خه‌ترگه تا ناوی به‌ید ئاره‌سه بوو» [ف] همتای «تا نامش را
 می‌بری انگار مویش را می‌سوزانی و مانند اجل معلق سر
 می‌رسد» کنایه از کسی که در همه جا حضور دارد و مانند
 اجل معلق سر می‌رسد
چه‌په‌رئ çeperê رئ کیل منجه‌ر [ف] کوره راه، بیراهه
چه‌په‌ک çepêک (۱) پشتبهن کردن وهرنئای ئاو (۲) یه‌ئ
 ده‌سیخه‌ر [ف] (۱) با گل ولای مسیر گذار آب را بستن و آب را

هیت گویند
چخو çexû چه قوو، کیرد «ل» [ف] چاقو
چخول çexolف ئه ره سوو، ئه رغه ئه ره سوو [ف] فتنه گر، دو بهم زن
چخول çexwilف چه خول [ف] نا آرام، فتنه گر
چهد çed چه ت، چه ئ ت [ف] چه چیز تو
چهدان çedanف چه ئ ئویه [ف] چه چیز شما
چهدانه çedaneف چوه دانه [ف] شما را چه شده است
چهده çedeف چوه ده [ف] تو را چه شده
چهر çerف دم [ف] دهان
چهرای çerâyف یه کئ له به زمه یل هورس [ف] یکی از مقامهای هوره
چهرچ çerçi berçف بسین و بیهر [ف] بده بستان
چهرچی çerçîف ده سفرووش، دوره گهرد [ف] پيله ور
چرخ çerx (۱) داشقه ئ ئه ره بانه (۲) لاناوه له رووژئار (۳) واشه «قافه زئ دا سه ر چه ش کردم قه له مرئز - مهر که موته ر بره سنه ش یا چه رخ بال تیژ» (۴) خر خواردن [ف] (۱) چرخ (۲) کنایه از زمانه (۳) پرند چرخ، باشه (۴) چرخیدن
چرخان çerxan (۱) خر، خرؤلک (۲) چرخیان [ف] (۱) گرد، مدور (۲) چرخنده، چرخان
چرخانین çerxanin (۱) خردان (۲) گل دان [ف] (۱) چرخاندن (۲) دور زدن
چرخ خواردن çerx xwardinف گل خواردن، خر خواردن [ف] چرخیدن
چرخدان çerx dan (۱) گل دان (۲) خر دان [ف] (۱) دور زدن (۲) چرخاندن
چرخه çerxe (۱) خر خواردن (۲) دوره [ف] (۱) چرخش (۲) دوره، زمانه
چرخه کی çerxekîف به کره، له سمنانی «چرخک» ئوشن [ف] قرقره، در سمنانی «چرخک» گویند
چرخه نشین çerxe nişinف جینشین [ف] جانشین
چرخه çerxî (۱) خر خوارد (۲) هر چشت خرپولک و گرد (۲) ده سفرووش، ئه و که سه ک و ه چه رخ و داشقه چشت فروشید [ف] (۱) چرخید (۲) هرچیز گرد (۳) دستفروش، آنکه با چرخ دستفروشی می کند
چرخیان çerxyanف خر خواردن [ف] چرخیدن

دهن دژیای یه گ سهوز کرد له ئ نوو وه ردئ بپن و تویه م نوو خه نه پئا تا زرات نوو قه وهت بیاشتوو [ف] (۱) دزد، راهزن (۲) چه می خواهی، تورا چه می شود (۳) نوعی کشت ذرت که قبل از شخم زدن زمین ابتدا بذر را می پاشند و آبیاری می کنند و پس از سبز شدن بذر، زمین مورد نظر را دوباره شخم می زنند و بذر جدید به آن می پاشند و آبیاری می کنند ذرت بدست آمده بسیار مرغوبتر می باشد
چتهز çetezف چه تون [ف] گستاخ
چته گهری çete gerîف ریگری [ف] راهزنی
چته ل çetelف چه تال [ف] ولگرد
چته ول çetewîف قه ق [ف] لندهور
چهچ çeçف دهس وه زووان مناله یل [ف] دست در زبان کودکان
چهچبن çeçbenف ده زونگ، چه چوانه، ده سونک [ف] دستبند
چهچوانک çeçwanikف چه چوانه [ف] دستبند
چهچوانگ çeçwanigف چه چوانک [ف] دستبند
چهچوانه çeçwaneف چه چوانک [ف] دستبند
چهچول çeçûlف فیت فه زباز «ل» [ف] نیرنگ باز
چهچولباز çeçûl bazف له یلاج «ل» له سه کزی و نائینی «چهچولباز» و له کرمانی ویه زدی «چاچوله باز» ئوشن [ف] نیرنگ باز، در سکرزی و نائینی «چهچوله باز» و در کرمانی و یزدی «چاچوله باز» گویند
چهچول çeçûilف چه چ [ف] دست
چهچونگ çeçûinigف چه چوانگ [ف] دستبند زینتی
چهچه çeçeف چه شه، چه شته [ف] عادت
چهچه کردن çeçe kirdinف هوکاره بون [ف] عادت کردن
چهچی çeçîف شیوه ئ وه تن [ف] نحوه گفتار
چهخماخ çexmax (۱) سه نگ فه ندهک (۲) کوچگ ئاگره [ف] (۱) سنگ فندک (۲) سنگ آتش
چهخماخه çexmaxe (۱) کوچگ ئاگره (۲) شاخ سیول (۳) چهفت، قه ناس [ف] (۱) آتش زنه، آدرخش (۲) شاخ سبیل (۳) هلالی، بیضی
چهخمور çexmürف سیرتخ، سیپخ، له زاراوه یل تره ک کوردی «چه موور، لاسار» و له سه کزی «چه خمور» وه کوور به د گل ئوشن [ف] گستاخ، حرف نشنو، در دیگر گویشهای کردی «چه موور، لاسار» گویند و در سکرزی «چه خمور» به کور بد

چرخین çerxîn چرخیان [ف] چرخ خوردن
 چەرد çerd گاوخان، چەردە [ف] مقدار زمین کشاورزی
 چەرداخ çerdax چیهرداخ [ف] کلبه کوچک وموقتی، سایبان
 چەردە çerde چەرد [ف] زمین کشاورزی
 چەردەکال çerdekal وەرزی، ئه و که سه گ زه مین کشت و
 کاله گه یه ئ چەردەس [ف] کشاورز، کشاورزی که زمین زیر
 کشتش یک «چەردە» باشد
 چەرکان çerkan ناندین، چیهردکان [ف] جایی که نان را در
 آن نگهداری کنند
 چەرم çerm (۱) پووس «چەرم دەسێ کهفتو»، له ئه وستا
 (çermen چەرمەن) وه مانای پووسه (۲) چەور، له سه کزی
 «چەرم» وه چەور تۆشن (۳) قاقویش [ف] (۱) پوست، در اوستا
 (çermen چەرمەن) نوشته شده (۲) چرب، در سکزی «چەرم
 » به معنای چرب است (۳) چرم
 چەرمگ çermig چەرمی [ف] سفید
 چەرمگ سووار çermig suwar ديه که یگه له سه ریپه ل
 [ف] روستایی در سرپل ذهاب
 چەرمگی çermigi (۱) چەرمینه ئ چەو (۲) سفیدی [ف] (۱)
 سفیدی چشم (۲) سفیدی
 چەرمه çermife که و پووس [ف] سفید پوست
 چەرمه و نه رمه çermife û nermife رهنگین [ف] زیبا
 چەرمۆلگ çermülg رهنگین [ف] زیبا روی
 چەرمۆلک çermûlik چەرمه [ف] سفید پوست
 چەرمه سه ری çermeserî چەلمه سه ری [ف] رنج، بدبختی
 چەرم çermê (۱) چەرمگ، سفید، له په هله وی ()
 çermên چەرمین) تۆسریاس (۲) چەوری «ل» (۳) ناویگه
 ئه رائ سه ئ سفید، له سه کزی «چممه ر» وه سه ئ مل چەرمی
 تۆشن [ف] (۱) سفید، در په لوی (çermên چەرمین) نوشته
 شده (۲) چربی (۳) نامی برای سگی که سفید رنگ باشد، در
 سکزی «چممه ر» به سگ گردن سفید گویند
 چەرمیله çermîle که و له [ف] سفید روی و زیبا
 چەرمین çermîn (۱) چەرمی، قاقویشین (۲) ناو کۆیه یگه له
 چەرداو [ف] (۱) ساخته شده از چرم (۲) کوهی در چرداول
 چەرمینه çermîne (۱) سفیده ئ خا (۲) سفیده ئ چەو [ف] (۱)
 سپیده تخم مرغ (۲) سفیده چشم
 چەرمی یار çermê yar لاناوه له دووس چەرمی پووش

«ل» [ف] یار سفید پوش
 چەروی çerwî چەوری [ف] چربی
 چەروی دان çerwîdan گواله یگه ک هیزه نه نه تن [ف] جوالی
 که خیکهای روغن را در آن نگهداری کنند
 چەره çere (۱) له وه پانن، له په هله وی (çere چەره) و
 (çerena چەره نا) تۆسریاس (۲) خوارده مه نی «شه وچەره»
 (۳) چیه ری (۴) هه ورینگ (۵) فه ک، کاژک، چه نه «چەرد
 چەردنم» [ف] (۱) چریدن، درپهلوی (çere چەره) و (çerena
 چەرنا) نوشته شده (۲) خوراکی (۳) پشم چیدن گوسفندان (۴)
 ابزار پشم چینی، قیچی پشم زنی (۵) فه ک، چانه
 چەره کردن çere kirdin چیه ری کردن [ف] پشم چینی
 گوسفندان
 چەره وان çerewan چیه ره وان [ف] پشم چین، کسی که پشم
 چینی کند
 چەری çerê چیه ری «ل» [ف] پشم چینی
 چەزه çeze چه ته، جووری کشت و کاله ئه رائ زرات ک بی
 ئه وه ئ ک وهرد زه ق بووین تۆیه م زرات خه نه پیا و ئیکه ش
 جفتی که ن و ئاوئ دهن دقوای یه گ سه وز کرد له ئ نوو وهردی
 بپن و تۆیه م نوو خه نه پیا تا زرات نوو قه وه ت بیاشتوو [ف]
 نوعی کشت نرت که قبل از شخم زدن، ابتدا بذرا می پاشند و
 آبیاری می کنند و پس از سبز شدن بذرا، زمین مورد نظر را
 دوباره شخم می زنند و بذرا جدید به آن می پاشند و آبیاری
 می کنند نرت بدست آمده از این نوع کشت بسیار مرغوبتر
 می باشد
 چەژ çej چەش، چەشت [ف] مزه، طعم
 چەژە çejê چەچه [ف] عادت کرده
 چەس çes چەسه [ف] چیست
 چەسپ çesp سریش [ف] چسب
 چەسپان çespan چلکان [ف] چسپاندن
 چەسپانن çespanin چلکانن [ف] چسپاندن
 چەسپی çespî چلکیا [ف] چسپید
 چەسپیا çespya چلکیا [ف] چسپیده شد
 چەسپیا س çespyas چلکیاس [ف] چسپیده شده
 چەسپیاگ çespyag چسپيائ [ف] چسپیده شده
 چەسپیان çespyan چلکیان [ف] چسپیدن
 چەسپیا ئ çespyaê چلکیائ [ف] چسپیده شده

چەسپین çespîn چەسپین [ف]

چەش çeş (۱) چەو «ل» لە ئەوستا (çeşmen) چەشمەن و لە زووان پەهلەوی (çeşm) چەشم) تۆسریاس و لەسەکزی و تالشی «چەش» تۆشن (۲) چەشتن [ف] (۱) چشم، در اوستا (çeşmen) چەشمەن) و در پهلوی (çeşm) چشم) نوشته شده و در سکزی و تالشی «چش» گویند (۲) چشیدن

چەشانن çeşanin خورانی، چەشانن، چەشە کردن [ف]

خوراندن، چشانیدن، خوراندن

چەشتن çeştin چەشین [ف] چشیدن

چەشتە çeşte (۱) چەچە (۲) خورده [ف] (۱) عادت کرده (۲) چشیدن

چەشمە çeşme چەکنی، کانی [ف] چشمه

چەشن çeşn وەکوو [ف] مثل، مانند

چەشە çeşe (۱) چەچە (۲) ئازموون کردن خا وە دیان (۳) هەر خواردهمەنی یا نەززیگ ک چەتە قاشگی دەنە کەسێ بخوید وەئێ خاتره تۆشن چەشە (۴) تام کردن، چەشین [ف] (۱) عادت کردن (۲) آزمودن تخم مرغ با دندان (۳) هر خوراکی که به عنوان نذری به اندازه یک قاشق به کسی دهند به همین دلیل به آن «چەشە» گویند یعنی تنها چشیدن (۴) چشیدن

چەشەخوهر çeşe xwer چەچەخوهر، هووکاره کردن [ف]

عادت دادن به کاری

چەشەخوهره çeşe xwere چەچەکردئ [ف] عادت کرده به مفت خوری

چەشەکردن çeşe kirdin (۱) چەچە کردن، هوو کاره کردن (۲) چەشینەوه [ف] (۱) عادت کردن (۲) مژە کردن، چشیدن

چەفت çeft (۱) هەل، کیل، تیل (۲) ئایم ناپاس [ف] (۱) کج (۲) انسان ناراست، دست کج

چەفتچەل çefti çif چەفت وچەل [ف] کج و احوال

چەفتلۆچەفتی çeftilû çeftî چەفتلۆ کیل منجەر [ف] اریب

چەفتوچەل çeft û çif چەفت چەل [ف] اریب

چەفتەچەمەر çeftê çemer چەفتە لە ئەنگەمە [ف] کنایه از درد سر، مخمسه

چەفتەرئ çeftê rē چەفتەرئ ناھامار و باریک [ف] راه نا هموار و باریک

چەفتەلس çeftelis چەفتەلس «ل» [ف] شکم پرست

چەفتەو بۆن çeftew bün هەلەو بۆن [ف] کج شدن

چەفتەوسوران çefte û sûran چەفتە دیکەنگە لە گاواره [ف]

روستایی در گهواره

چەفتەو کردن çeftew kirdin هەلەو کردن [ف] کج کردن

چەفتی çeftî (۱) هەلی (۲) ناپاسی [ف] (۱) کجی (۲) ناراستی

چەق çeق (۱) دەنگ شکیان، تەق (۲) قورپسە «وساسە ناو چەق کەلەگە» (۳) سۆک، چەق «وہ چەق کەلەگە تەتیامە پیا»

(۴) جاروو (۵) چەق پەل دان (۶) بنچینەئ کردار چەقیان (۷)

قاپی درانه «ناوچەق دەرەگە وساس» [ف] (۱) صدای شکستن

(۲) وسط (۳) کنار (۴) سر سخت و یکدنده (۵) سر و کله زدن

(۶) ریشه فعل «چەقیان» (۷) چهارچوب در

چەقال çeqal هاوتای به قال [ف] همتای بقال

چەقالرەمن çeqal rêmin چەقال رەون، جووری تەفەنگە

[ف] نوعی تفنگ

چەقالرەون çeqal rêwin چەقال رەون [ف] نوعی تفنگ

چەقالە çeqalê (۱) چقالە (۲) بنوورپە کەمیل [ف] (۱) چقالە

(۲) نگا کەمیل

چەقالەکوویە çeqalê küyey چەقالە بایم [ف] چقالە ی

بادام وحشی

چەقان çeqan (۱) چۆزەرە واز کردن (۲) واز کرد [ف] (۱)

شکوفه باز کردن (۲) باز کرد، گشود

چەقانن çeqanin چەقیان [ف] شکوفه باز شدن

چەقپەل çeqi pef چناکه دریژی لە ماملە [ف] سر و کله

زدن در معامله

چەقپەلدان çeqi pef dan چناکه دریژی کردن لە ماملە

[ف] سر و کله زدن، چانه زدن در معامله

چەقپەلکردن çeqi pef kirdin چناکه دریژی [ف] سر و

کله زدن

چەقچەقە çeçqeçe (۱) گیایگە (۲) دەرەو کەر ماشینی (۳)

چووینگە لە ئاسیباو ئاوی کُ ها قەئ وەر دوولان و هارەو [ف] (۱)

گیاه شکر تیغال (۲) دروگر (۳) چوبی است در آسیاب آبی که به

ناودان گندم وصل است و با سنگ زیرین آسیاب تماس دارد و

با چرخش سنگ این چوب هم جا به جا شده و ناودان را تکان

می‌دهد و موجب ریزش گندم به روی سنگ «هار» می‌شود

چەقەدر çeqder چناکه دریژ [ف] حراف، وراج

چەق دەر çeqi der قاپی دەرانه [ف] چهارچوب در

چەق کەل çeqi kel ناوړاس کۆچە [ف] وسط کوچە، سر راه

و له زووان فه رانسهی (chacal) وله لاتین (jackal) توشن
 (۲) پړوپا «چووار چه قه لئی بیه بان» (ف) (۱) شغال، در دیگر
 گویشهای کردی «تۆری، تۆپک» گویند و در کرمانی «توره»
 و در فرانسوی (chacal) و در لاتین (jackal) گویند (۲)
 پاها و زانوها

چه قه لات çaqe lat لات بئ زورور، پالّه وان بيمزپهت (ف)
 پهلوان پنبه، شیر بی یال و کویال

چه قه لات چور çaqel çû چوروی ته تگه س ک منالّه یل له
 نه یوه چ دُرس کهن (ف) اسباب بازیهایی که بچه ها از نی توخالی
 به اشکال گوناگون می سازند

چه قه لمز çeqelmiz (۱) چه قه لمیشی (۲) چه قه لمه س «گ»
 (ف) (۱) موش مردگی، حیله گری (۲) مزد کار را ناتمام پرداخت
 کردن

چه قه لمه س çeqelmis بنووره چه قه لمز (ف) نگا چه قه لمز
چه قه لمیش çeqelmîş خواهی وه بئ دهم و زووان کردن،
 چه قه لمه س (ف) خود را به موش مردگی زدن

چه قه قی çeqî (۱) چۆزه ره دا (۲) ترک و ته میس بق (۳) بزنی ک
 په راویز گوشتی چه رمی بوو (ف) (۱) جوانه زد (۲) تر و تمیز شد،
 پاک شد (۳) بزنی که حاشیه ی گوشش برنگ سفید باشد

چه قیا çeqya (۱) چۆزه ره دا (۲) تاق مه ن (ف) (۱) جوانه زد
 (۲) باز شد

چه قیاس çeqyas چۆزه ره داس (ف) جوانه زده

چه قیاگ çeqyag چۆزه ره دای (ف) جوانه زدن

چه قیان çeqyan (۱) چه ترگیان، ترکانن (۲) چۆزه ره دان، له
 تۆرکه مه نی «چنقان» توشن (۳) ترک و ته میس بۆن (ف) (۱)
 کنار آمدن، سازگاری (۲) جوانه زدن، در ترکمنی «چنقان»
 گویند (۳) تمیز شدن

چه قیاغ çeqyaê چۆزه ره دای (ف) جوانه زده

چه قین çeqîn چه قیان (ف) شکوفه دادن

چه ک çek (۱) نامران جهنگ (۲) چه پالّه، له سه سزنی «چه ک»
 توشن (۳) کۆیه نه (۴) حه والّه ی بانک (۵) شن و ماسه (۶)
 چه قدان «چه که چه ک کردن» (ف) (۱) جنگ افزار (۲) سیلی، در
 سزنی «چه ک» گویند (۳) کهنه (۴) چه ک بانکی (۵) شن و ماسه
 (۶) وراجی

چه کان çekan (۱) گیرسان (۲) کۆیه نه کرد (۳) واز کرد (۴)
 زه ق چه ک ریژ (ف) (۱) روشن کرد (۲) کهنه کرد (۳) باز کرد (۴)

چه قُلور çeqi lûr زنوو سه گه یل (ف) پارس سکها
چه قله çeqle چقیره، چرک و چقیره «ل» (ف) چرک، شوخ،
 چرک مردگی

چه قله بان çeqle ban چه قله و بان، له سه سزنی «چه غه ل»
 توشن له بورهان «چغل» وه مانای چین وشکه نه و له
 لاسگردی و سمنانی «چغله» وه مانای سه یران کردنه (ف)
 گونه ای دراز کشیدن که چهار دست و پا به سمت بالاست، در
 سزنی «چغَل» گویند و در برهان «چغل» به معنی چین و
 شکن است و در لاسگردی و سمنانی «چغله» به معنی گردش
 است

چه قله بان بۆن çeqleban bün چه قله و بان بۆن (ف) کنایه
 از زمین خوردن و چهار دست و پا به سمت بالا قرار گرفتن
چه قله بان کردن çeqleban kirdin چه قله و بان کردن (ف)
 به گونه ای زمین زدن که چهار دست و پا رو به بالا باشد
چه قله و بان çeqlew ban نگا چه قله بان (ف) نگا چه قله بان و
 ترکیباتش

چه قمر çeqi mir چه ق دان، چه کمر (ف) قیل و قال براه
 انداختن

چه قن çeqin چناکه دریژ (ف) وراج، پُرگو

چه قو çeqû کیه رد، چه خو (ف) چاقو

چه قوانه çeqwane بنووره چنارم (ف) نگا چنارم

چه قوساز çeqû saz کیه رد دُرس که ر (ف) چاقو ساز
چه قو کیش çeqû kîş شه رانچوو، لات (ف) لات، لات چاقو
 کش

چه قهر çeqi hir (۱) دهنگ چه قه ئ ناگر (۲) چه ق مپ (ف) (۱)
 صدای سوختن چوب و... (۲) قیل و قال براه انداختن

چه قه çeqe (۱) ده مه وه ری «هر چه قه ئ تی» (۲) دهنگ
 شکیان (۳) دهنگ دیانه یل له سه رما «چه قه ئ دیانئ تی» (۴)
 چه قه ئ ناگر (ف) (۱) قیل و قال (۲) صدای شکستن (۳) صدای
 بهم خوردن دندان در اثر سرما (۴) آذرخش، آتش

چه قه چه ق çeqe çeq (۱) چه قه ئ هه یتاهه یت (۲) ده مه وه ری
 (۳) دهنگ سزیا ن چوو (ف) (۱) «چه قه» ی پیایی (۲) هیاهو،
 جنجال (۳) صدای سوختن چوب

چه قه ناو çeqe naw چناکه دریژ (ف) پُر چانه، وراج
چه قه ل çeqel (۱) جانه وه ریگه له رووی بۆچگتر، له زاراهه یل
 تره ک کوردی «تۆری، تۆپک» توشن و له کرمانی «توره»

خاک سبک کشاورزی زمین شنی

چه‌کانن (1) çekanin (واژ کردن 2) گیرسانن (3) هلدپین (4) چه‌کُ و هرد کردن (5) داپاچانن (ف) (1) باز کردن (2) روشن کردن (3) از بیخ و بن کنندن (4) کهنه و فرسوده کردن (5) از هم جدا کردن

چه‌کُ به‌رد çekı berd چه‌کُ و هرد، داغان (ف) درب و داغان **چه‌کُ به‌رد دان** çekı berd dan چه‌کُ و هرد کردن، هورد کردن (ف) خُرد و ریز کردن، در هم شکستن

چه‌کُچناکه çekı çınake چه‌کُ چناوه (ف) چهره، رخ، رخساره

چه‌کُچناوه çekı çınawe چه‌کُ چناکه (ف) رخ، رخسار، چهره

چه‌کُچناوه‌کیشان çekıçınawe kışan به‌رچه‌ک به‌رچه‌ک کردن (ف) رجز خوانی

چه‌کُچۆل çekı çöl چوپو ناخر (ف) باقیمانده‌ی اندک

چه‌کُ فس çekı fis چه‌کُ و هرد (ف) درب و داغان، خراب **چه‌کُله** çekı kē چه‌کُله (ف) کهنه

چه‌کُله‌فس çekı kē fis چه‌کُله (ف) کهنه

چه‌کم çekim چه‌کُله‌نگال، شیره‌ی داریگه کُ کولننه‌ی و نه‌نه‌ی بان دم‌ل تا بتوققی و هورای مو پینیش خاسه (ف) نوعی درمان، شیره نوعی درخت جنگلی که آنرا می‌پزند و روی دمل می‌گذارند تا سر باز کند و بجای موبیر نیز بکار می‌برند

چه‌کُمِر çekı mir چه‌قُمِر (ف) هیاهو براه انداختن

چه‌کمه çekme (1) که‌وش مل به‌رز تا زانی هورای زمسان، له زارواویله‌تره‌ک کوردی «جزمه، جه‌زمه» توشن (2) جووای بی نه‌ده‌وانه «چه؟ چه‌کمه» (ف) (1) چه‌کمه (2) پاسخی برای «چه» به معنی خفه‌شو

چه‌کمه‌بور çekme bür چه‌دور (ف) زورگو، مستبد

چه‌کمه‌سییه çekme sıye چه‌ده‌ره‌زن (ف) نسس، بدشگون

چه‌کنه çekne چه‌کُله (ف) کهنه و فرسوده

چه‌کوچ çekwiç چه‌کوش، له‌ه‌وستا (çekiuşe) چه‌کُوشه (توسریاس (ف) چکش، پتک کوچک، در اوستا (çekiuşe) چکُوشه) نوشته شده

چه‌کوچناکه çek ü çınake چه‌کُ چناکه (ف) نگا چه‌کُ چناکه

چه‌کوش çekwiş چه‌بوربه چه‌کوچ (ف) نگا چه‌کوچ

چه‌کُفس çek ü fis چه‌کُفس (ف) فرسوده، کهنه

چه‌کوکمان çek ü keman نامراز نه و مالینه (ف) ابزار نمد مالی

چه‌کُ و هرد çekı werd چه‌کُ و هرد «چه‌ک = کُویه‌نه + و هرد یا ورد = هورد» (ف) مرکب است از «چه‌ک: کهنه + و هرد : خورد» کهنه و خورد شده

چه‌کُ و هرد دان çekı werd dan چه‌کُ و هرد کردن (ف) کهنه و خراب کردن

چه‌کُ و هرد کردن çekı werd kirdin چه‌کُ و هرد دان (ف) کهنه و فرسوده کردن

چه‌کُ و هک çekı wek چه‌کُ و هرد (ف) نگا چه‌کُ و هرد

چه‌کُچه‌ک çekeçek وراوه کردن (ف) وراجی کردن، رجز خوانی

چه‌کُردان çeker dan جوورئ ته‌لیسه هورای نامراز ناسنی (ف) جوالی برای نگهداری ابزار آهنی

چه‌کُسه çekı sū کارامه (1) کارامه (2) قارانگوره‌خته (3) ژیدار، قورس و قایم (ف) (1) کهنه کار، کار آمد (2) با تجربه و دنیا دیده (3) مقاوم، با استقامت

چه‌کُندهر çekender چه‌کُ فس، چه‌کُ و هرد (ف) کهنه و فرسوده

چه‌کُنتی çekentı چه‌کُ فس (ف) کهنه و فرسوده

چه‌کُچن çekew çin (1) مال مه‌ردم خوره، گوشبر (2) تاسو که‌ری، گئیای (ف) (1) گوشبری، فریفتن و مال مردم را بالا کشیدن (2) گدایی

چه‌کیا çekya (1) زاوویله‌کردن ده‌ل (2) گیرسیا (3) ده‌ری واز بق (4) جیا بوونه‌وه (ف) (1) زاد و ولد کردن سگ (2) روشن شدن (3) پلمب آن باز شد، در آن باز شد (4) جدا شدن

چه‌کیاگ çekyag (1) گیرسیاگ (2) ده‌ری واز بویه (3) چه‌کیای (ف) (1) روشن شده (2) در آن باز شده (3) زاد و ولد کرده «برای سگ»

چه‌کیان çekyan (1) زاوویله‌کردن سه‌ی (2) واز بون (3) گیرسیان (ف) (1) زاد و ولد کردن سگ (2) باز شدن پلمب (3) روشن شدن

چه‌کیای çekyaê چه‌کیاگ (ف) نگا چه‌کیاگ

چه‌ل çek (1) چه‌ل (2) چه‌زه‌ری سه‌ر لق (3) بول (4) ژن ناوپاش (5) نازه‌ل گهن (ف) (1) وبال گردن، بی دست و پا (2)

جوانه انتهای (۳) لجن و باتلاق (۴) زن بدکاره (۵) حیوان بد و خراب

چهل cel (۱) چهل «بیهسه چهل ممل» (۲) علیل، نفلج (۳) (۱) وبال گردن (۲) فلج، ناتوان

چهلکوجیان çelak û çyan چلاک و چیان (۳) نگا چلاک

و چیان

چهلان çefan چهلک و چیان (۳) نگا چلاکوجیان

چهلانگر çefanger ئه و کهسه ئی ک کیره د و داس و... دهمه زرد که تید (۳) کسی که ابزار کشاورزی و ... را تیز می کند

چهلتنک çeltnik برنجی ک چهلکئ نه گریاس، شه لنتوک، له تورکه منه «چهلتنک» ئوشن (۳) شلتوک، در ترکمنی «چلتنک» گویند

چهللق çelq دلو، دؤلگ، ده لگ، ده لوق، له سه کزی «چلهت، چله ر» و له تورکه منه «چئلقا» ئوشن (۳) لیف گوشتی حیوان بسیار لاغر، در سگزی «چلتن، چلر» و در ترکمنی «چئلقا» گویند

چهلقر çelqû بل باریک (۳) باریک و بدقواره

چهلقریز çelqûz (۱) ریتق (۲) بل باریک (۳) (۱) فضله پرندگان (۲) کنایه از باریک و بدقواره

چهلقه çelqe چووارقه د (۳) روسری

چهلک çelk جوورئ داله ک ماسی خوه ئی (۳) پرنده ای است، عقاب ماهیخوار

چهلگه çelge دیله ک سبیه مال (۳) چوب Y مانند ای که برای برپا کردن سیاه چادر بکار می رود

چهلموس çelmûs (۱) سه ئی مالانگه رد (۲) نانه له م (۳) (۱) سگ ولگرد (۲) صفت انسان مفت خوار و شکمو

چهلمانگ çelmatig (۱) له ر و باریک (۲) گت گنال (۳) (۱) لاغر و بینمود (۲) آت آشغال

چهله çele چوو دریز و چهفت (۳) چوب دراز و نا هموار چهله پهر çele per «چله : چوزره + په ر :

قرتیان» (۳) نفرینی است به معنی در نوجوانی بمیری «چله» : جوانه + په ر: بریدن»

چهله پریای çele per bay چوو پهر، بنوویره چله پهر (۳) نگا چله پهر

چهله پهر بن çele per bun چوویره چله پهر (۳) نگا

چله پهر

چلهت çelät چلپاو خهرئ (۳) گل ولای

چلهک çefek بنوویره چله (۳) نگا چله

چلهکه çefeke (۱) قایم به سان «چونه به سامه سه ئی چله که نیه که ئی» (۲) چلهک (۳) (۱) محکم بستن، بدون کمترین جنبش (۲) دیرک، ستون

چلهکیان çefekyan داچه له کیان، چرچگیان (۳) یکه خوردن، ترسیدن

چلهمه çefeme ده له مه، سقان دوس و پا (۳) استخوان دست و پا

چلهمه دریز çefeme diriz (۱) ئه و کهسه ک سقان دوس و بالئ شوو و قه وه (۲) لاناوه له زله ورت (۳) (۱) آنکه استخوان دست و پایش دراز و بد ترکیب است، دست و پا دراز (۲) کنایه از بد ریخت

چهم çem (۱) چه و «ل» له فه ریزه ندی و یه رهنی و نه ته نزی «چهم» ئوشن (۲) روو، روویار (۳) چهفتی، قووری (۳) رمل، لم «خهم چهم کاره گه زانی» (۵) چه ئ م (۳) (۱) چشم، در فریزندی و نطنزی و برنی «چم» گویند (۲) رودخانه (۳) خمیدگی (۴) شیوه کار (۵) چه چیز من

چهمه پهر çem erê چه وه پهرئ «ل» (۳) چشم بره

چهمه نار çem enar دیه که یتگ له نه رکه وازی نیلام (۳) روستایی در ارکوازی ایلام

چهما çema چه میا (۳) خمید

چهماخ رووشنی çemax rûşinî حه وال پرسى (۳) احوال پرسى

چهما رووشنی çema rûşinî حه والپرسى (۳) احوالپرسى

چهمان çeman (۱) چه میان (۲) چه ئی ئیمه (۳) (۱) خم شدن (۲) چه چیز ما

چهمانن çemanin چه فته و کردن (۳) خم کردن

چهمانه çemane (۱) چوه ئی ئیمه س (۲) ئیمه کارئ نه ئیریم (۳) (۱) چه نسبتی با ما دارد (۲) چکار داریم، کاری به کارشان نداریم

چهماو çemaw چه ما (۳) خم شده

چهمباخ çembax کیه نیگه له منار کویه شت (۳) چشمه ای در منار از توابع کوه دشت

چمچگ çemçig چمچگ (۳) نگا چمچگ

چه‌چه çemçe چه‌مچگ [ف] نگا چمچگ

چه‌م‌چ‌ر‌و çem çerû ديه‌که‌يگه له چه‌رداوڤ [ف] روستايي در چرداول

چه‌مچه‌مال çemçemal (۱) مه‌لوه‌نيگه له کرماشان (۲) ديه‌که‌يگه له سه‌حنه [ف] (۱) منطقه‌اي شامل چند دهستان در کرماشان (۲) روستايي در صحنه

چه‌مچه‌م‌کي çemçemekî بنوڤه چه‌وچه‌وه‌کي [ف] نگا چه‌وچه‌وه‌کي

چه‌مخاله çemxale چخچيله [ف] نگا چخچيله

چه‌مه‌ژين çemdejîn چه‌وژان «ل» [ف] چشم درد

چه‌مه‌ره çemre چه‌مه‌ره [ف] خيارچنبر، نگا چه‌مه‌ره

چه‌مزاخه çemzaxe زه‌رده‌سيري «ل» [ف] نوعي خار «زه‌رده‌سيري»

چه‌م‌زريشک çemzirişk ديه‌که‌يگه له لورپستان [ف] روستايي با گويش لکي از توابع لرستان

چه‌م‌زرد çemzerd ديه‌که‌يگه له ئيلام [ف] روستايي با گويش لکي در ايلام

چه‌م‌قلا çemqîla ديه‌که‌يگه له ئيلام [ف] روستايي با گويش لکي در ايلام

چه‌م‌قوله çemqûle ديه‌که‌يگه له ئيلام [ف] نام روستايي در ايلام

چه‌م‌کو çemkew کيه‌نيگ له کوناني [ف] چشمه‌اي در کوناني از توابع کوهدشت

چه‌م‌گ çemig چمک، چۆز [ف] گوشه، زاويه

چه‌م‌ل‌ک çemlek (۱) ناو ده‌سان ميبه و بۆن (۲) پووس رق سينه [ف] (۱) ميان سينه و دستهاي گوسفند و بۆز (۲) پوست روی سينه و دنده

چه‌م‌نده‌فه‌ر çemindefe qe tar, شه‌مه‌نده‌فه‌ر، له فرانسه‌ي (shmindefir) تۆشن [ف] ترن، قطار، در زبان فرانسوي (shmindefir) گويند

چه‌م وچار çem û çar چم چار [ف] تلاش، راه گريز

چه‌م و‌خ‌م çem û xem (۱) لم، رمل (۲) چه‌فتالو چه‌فتي [ف] (۱) شيوه (۲) کچ و احول

چه‌م وپوو çem û rû ناوڤوو [ف] جلگه، کرانه رودخانه چه‌مه çeme (۱) سه‌رچاوه (۲) م چه‌مه (۳) ده‌ردم چه‌وس

[ف] (۱) سرچشمه (۲) چکار دارم، کاري به کارش ندارم (۳) دردم چيست

چه‌مه‌دان çemedan جاننا، مجري [ف] چمدان

چه‌مه‌ر çemer (۱) شين وگيره، چه‌مه‌ري (۲) لاناوه له به‌دبه‌ختي (۳) مايچه‌ئ مل (۴) به‌زميگ له موسقي کوردي له هين مردن [ف] (۱) شيون و زاري (۲) کنايه از بدبختي (۳) ماهيچه گردن (۴) بزمنی از موسيقي کوردي که در هنگام مردن کسي با دهل و سرنا مي‌نوازند

چه‌مه‌را çemerâ چه‌مه‌رئ «ل» [ف] چشم براه

چه‌مه‌رگا şemerga چه‌مه‌ريا [ف] محليکه مراسم «چه‌مه‌ري» را در آنجا برگزار کنند

چه‌مه‌ره çemere (۱) چمه‌ره، خيارشنگ، له زاراوه‌يل تره‌ک کوردي «چه‌ميله، ترۆزي، تريزوو، شاروخ» تۆشن (۲) چه‌مه‌ره‌ئ مل [ف] (۱) خيارچنبر، در ديگر گويشهاي کوردي «چه‌ميله، ترۆزي، تريزوو، شاروخ» گويند (۲) ماهيچه گردن

چه‌مه‌ري çemeri چه‌مه‌ر، له نه‌وستا (çemreuş) چه‌مه‌ره تۆش (توسرياس [ف] شيون وزاربي که با دهل و سورنا برگزار کنند، در اوستا (çemreuş) چه‌مه‌راوش) نوعي سوگواري نوشته شده

چه‌مه‌رئ çemerê چه‌مه‌را «ل» [ف] چشم براه

چه‌مه‌ريا şemerêa چه‌مه‌رگا [ف] نگا چه‌مه‌رگا

چه‌مه‌ري دره‌و çemeri direw چه‌مه‌ري گرتن نه‌رئ ساو کشت وکالي ک نه‌خوش بۆيه ونيه‌تۆه‌نئ دره‌و بکه‌ئ و مه‌ردم نه‌رئ گه‌له‌دره‌وي کهن [ف] بزمنی از مقامات «چه‌مه‌ري» که براي کشاورز بيماري که نمي‌تواند محصول را برداشت کند با دهل و سرنا اجرا مي‌شود و گروهی محصول را برداشت مي‌کنند **چه‌مه‌لوه‌ن** çemelwen چه‌م نه‌لوه‌ن، ديه‌که‌يگه له قه‌سر [ف] روستايي در قصرشيرين

چه‌مه‌ميران çeme mîran ديه‌که‌يگه له جووانڤو [ف] نام روستايي در جووانرود

چه‌مه‌ن çemen (۱) چيمه‌ن (۲) جوورئ چناره «ل»، له زاراوه‌يل تره‌ک کوردي «خۆجه‌لي» تۆشن [ف] (۱) چمن (۲) سپيدار، در ديگر گويشهاي کوردي «خۆجه‌لي» گويند

چه‌مه‌نده‌فه‌ر çemendefe بنوڤه چه‌مه‌نده‌فه‌ر [ف] نگا چه‌م‌نده‌فه‌ر

چه‌مه‌نزار çemenzar (۱) مه‌ره‌نگ، مه‌رغ (۲) ديه‌که‌يگه له

نگهدار نیست
چه‌نه‌مفت çene mift چه‌مه‌ودەر [ف] یاوه‌گو
چه‌نه‌هرز çene herz چه‌نه‌مفت [ف] یاوه‌گو
چه‌نه‌یک çene yek هاوسه‌نگ [ف] هم اندازه، هم
 قد
چه‌نئ çenê چه‌نه‌چه‌نئ [ف] چقدر
چه‌و çew (۱) چه‌م (۲) چۆزهره [ف] (۱) چشم (۲) جوانه
چه‌وئیشی çew îêşî (۱) نووپیگه (۲) چه‌و ژان [ف] (۱) نفرینی
 است (۲) چشم درد
چه‌وار çewar (۱) چه‌وار، چاوار، به‌رید (۲) به‌شینگه له
 ئیلام [ف] (۱) بیک، قاصد، خبرچین (۲) بخشی در ایلام
چه‌وارشه çewarşe بنووره چه‌واشه [ف] نگا چه‌واشه
چه‌واسه çewase بنووره چه‌واشه «ل» [ف] نگا چه‌واشه
چه‌واشه çewaşe (۱) چه‌واشی (۲) چه‌رخان، له ئه‌وستا
 zerenyûvaşe) زهره‌ن یوقاشه) وه مانائئ گه‌ردوونه‌ئ
 زهرینه [ف] (۱) دگرگون، برعکس (۲) چرخنده، چرخان، در
 اوستا (zerenyûvaşe) زرن‌یواشه) به معنی گردونه زرین
 نوشته شد
چه‌واشی çewaşî چه‌واشه [ف] نگا چه‌واشه
چه‌واک çewak چوخ، چاواک، چاواخ «ل» [ف] چپق
چه‌ویاز çew baz چه‌و پیس [ف] چشم چران
چه‌ویازه çewbaze چاویازه [ف] نگا چاویازه
چه‌ویرین çew birîn چه‌ویرین [ف] تقلید کردن
چه‌ویرور çew bûr گیای جوان که‌رکول [ف] گیاه جوان
 «که‌رکول»
چه‌وبه‌س çew bes (۱) چه‌وبه‌ن (۲) پارچه‌نگ کُ بان چه‌و وه
 پی به‌سن [ف] (۱) چشم بندی (۲) پارچه‌ای که با آن روی چشم
 را می‌بندند
چه‌وبه‌سان çew besan چه‌و پووشان [ف] چشم پوشی
 کردن، چشم بستن
چه‌وبه‌ن çew ben چه‌و به‌س [ف] نگا چه‌وبه‌ن
چه‌وپتانن çew pitandin (۱) چه‌و پرتانن (۲) ئه‌خماز کردن
 [ف] (۱) پلک زدن (۲) چشم پوشی کردن
چه‌وپرتانن çew pirtandin چه‌و پتانن [ف] پلک زدن
چه‌وپووشان çew pûşan ئه‌خماز کردن [ف] چشم پوشی
 کردن

جوانوو [ف] (۱) چمنزار (۲) روستایی در جوانرود
چه‌می çemî (۱) چه‌میا (۲) سۆیه‌ر کال [ف] (۱) خمید (۲) رنگ
 قرمز کم‌رنگ
چه‌میا çemya چه‌می [ف] خمید، خم شد
چه‌میاس çemyas چه‌م خواردیّه [ف] خمیده شده است
چه‌میاسا çemyasa چه‌میاس [ف] خم شده است
چه‌میاسه‌و çemyasew چه‌میاس [ف] خم شده است
چه‌میگ çemyag چه‌میائ [ف] خمیده شده
چه‌میان çemyan چه‌مه‌و بۆن [ف] خمیدن
چه‌میانا çemyana چه‌میان [ف] خم شدند
چه‌میانه‌و çemyanew ئه‌وان چه‌میان [ف] خم شدند
چه‌میائ çemyaê چه‌میگ [ف] خمیده شده
چه‌می‌بگار çemî bigar دیه‌که‌یگه له جوانوو [ف] روستایی
 در جوانرود
چه‌مین çemîn (۱) سه‌ر چه‌مانن (۲) چه‌میان [ف] سرخم
 کردن (۲) خمیدن
چه‌مین‌ه‌وه çemînewe چه‌میانه‌وه [ف] دوباره خم شدن
چه‌ن çen چه‌نئ [ف] چقدر، چند
چه‌ناکه çenake چناکه [ف] چانه
چه‌نان çenan چه‌ن گله [ف] چندتا، چند عدد
چه‌ن‌بری çenbirî لاناوه له له‌ر و ناته‌وان، قه‌ییری، چان
 کردئ [ف] کنایه از لاغر و ناتوان
چه‌نته çente چانتا [ف] توشه‌دان
چه‌نگروک çengûk بنووره چه‌که‌وچن [ف] نگا چه‌که‌وچن
چه‌نم çenim چه‌نمین که‌س [ف] چندم، نفر چندم
چه‌نمی çenimî چه‌نمین [ف] چندمین نفر
چه‌نمین çenimîn چه‌نمی [ف] چندمین
چه‌نه çene (۱) نرخئ چه‌ن تمه‌نه (۲) وه ئه‌نازه‌ئ «چه‌نه
 لاتاوسینگ» (۳) چناوکه، له لاتین (chin) تۆشن [ف] (۱) چقدر
 است (۲) به اندازه‌ی... (۳) چانه، زنج، در لاتین (chin) گویند
چه‌نه‌باز çene baz چناکه‌دریژ [ف] وراج
چه‌نه‌چن çene çen به‌رچه‌ک به‌رچه‌ک [ف] گزافه‌گویی،
 رجز خوانی
چه‌نه‌چه‌نئ çene çenê چه‌نی [ف] چقدر
چه‌نه‌دان çene dan چه‌ق په‌ل دان [ف] چانه‌زدن
چه‌نه‌له‌ق çene leq ده‌م مفت [ف] یاوه‌گو، کسی که راز

چه‌پووشی çew pûşî چه و پووشان [ف] چشم پوشی
چه‌پووشین çew pûşîn چه‌پووشی [ف] چشم پوشی
 کردن
چه‌پیتا بۆن çew pêa bün چا و پیتا بۆن [ف] نگا چاوپیتا
 بۆن
چه‌پیتس çew pês چه‌پیتس [ف] چشم چران
چه‌پین‌که‌فتن çew pê keftin چا و پین‌که‌فتن [ف] نگا چا و
 پین‌که‌فتن
چه‌ترسنه‌کی çew tirsinekî (۱) ژار چه و داین (۲) ناو چه و
 سه‌ن [ف] (۱) زهر چشم زدن (۲) کنایه از ترساندن
چه‌وته‌فه‌قوو çew tefeqû چه‌وته‌فه‌قوو [ف] نگا چاوته‌فه
 قوو
چه‌وته‌نگ çew teng چه‌وته‌نگ [ف] نگا چاوته‌نگ
چه‌وچلیس çew çilês چه‌وچلیس [ف] چشم چران و آزمند
چه‌وچه çewçe چه‌وچه، چه‌یکه‌چه‌یکه [ف] معما ،
 جیستان، نگا چه‌وچه و
چه‌وچه‌نه çewçene چه‌وچه‌نه [ف] نگا چه‌وچیشی
چه‌وچه çewçew (۱) چه‌وچه، چه‌یکه‌چه‌یکه، چه‌یکه‌چه‌یکه،
 له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «بۆرپین، کین به‌رکین، مه‌تلۆکه، لیچار،
 له‌گه‌ز، مه‌تلۆک، ده‌ناچیه، فیشارده، تشنانۆک، له‌غه‌ز،
 مه‌ته‌ل، شتیکانی» ئۆشن و له ئه‌وستا (freşne فره‌شه‌نه)
 ئۆسریاس (۲) چه‌وچیشی [ف] (۱) جیستان، در دیگر گویشهای
 کردی «بۆرپین، کین به‌رکین، مه‌تلۆکه، لیچار، له‌گه‌ز، مه‌تلۆک،
 ده‌ناچیه، فیشارده، تشنانۆک، له‌غه‌ز، مه‌ته‌ل، شتیکانی»
 گویند و در اوستا (freşne فرشه‌نه) نوشته شده (۲) چشم
 چرانی
چه‌وچه‌وه‌کی çewçewekî (۱) سه‌ره‌تاتگی (۲) هامالی [ف]
 (۱) تجسس، پیگیری (۲) رقابت
چه‌وچین çew cîn چه‌وهر چۆن [ف] خبر رفتن
چه‌وخسن çew xisin چه‌واتوره [ف] شایعه کردن
چه‌وخلافانن çew xifafanin خافل بۆن [ف] غافل شدن
چه‌ودان çew dan (۱) وه چه‌وا کردن (۲) دین، دیتن [ف] (۱)
 چشم زخم زدن (۲) دیدن
چه‌ودراتی çew diratê چه‌نوورپه‌گه [ف] نفرینی است به معنی
 کور شوی
چه‌ودراوردن çew dirawrdin چا و دراوردن [ف] نگا چا و

دراوردن
چه‌ودزه‌کی çew dizekî بنووره چاودزه‌کی [ف] نگا چا و
 دزه‌کی
چه‌وده‌شاره‌کی çew deşarekî گه‌مه‌ئ هه‌شار هه‌شار [ف]
 قایم باشک
چه‌ودیده‌من çew dîdemen چه‌و دیه‌ن [ف] چشم دیدن
 کسی را ...
چه‌ور çewr چه‌رم [ف] چرب
چه‌ورپا و çewrâw چاوپا و [ف] شایعه
چه‌ور بۆن çewr bün چه‌رم بۆن [ف] چرب شدن
چه‌ورچه‌وره çewr çewre چه‌ورگی، بنووره چه‌ورگی [ف]
 نگا چه‌ورگی
چه‌ورچلیک çewri çilîk ته‌مام چه‌ور [ف] کاملاً چرب و
 لغزنده
چه‌ورکاله çew kafê ناویگه ژنانه، ئه‌و که‌سه ک چه‌وه‌یلئ وه
 ره‌نگ ماوی رووشنه [ف] نامی زنانه، زنی که چشمانی آبی
 روشن دارد
چه‌ورکردن çewr kirdin (۱) لاناوه له رشه‌ت دان (۲) چه‌رم
 کردن [ف] (۱) کنایه از رشوه دان (۲) چرب کردن
چه‌ورگا و çewrigaw ئا و چه‌ور وچلیک [ف] آب چرب و
 چرکین
چه‌ورگی çewrigî چه‌وچه‌وره [ف] گیاهی از تیره گل گاو
 زبانیان
چه‌ور وچلیک çewr û çilîk چه‌ور وچلیک [ف] کاملاً چرب
 وچرکین
چه‌وره‌زیائ çew rêjyaê (۱) دۆیه‌ت یا کورپئ کُ خوه‌ته‌نی
 چه‌وئ سییه‌س (۲) ئه‌و که‌سه کُ چه‌و ره‌ژیه [ف] (۱) دختر یا
 پسری که به طور طبیعی چشمانش سیاه است (۲) آنکه با سرمه
 چشمانش را سرمه کشد
چه‌وره‌ژین çew rêjîn چاوپه‌ژین [ف] سرمه بر چشمان
 کشیدن
چه‌وری çewrî چه‌رمی [ف] چربی
چه‌ورپان çewrîyan چلکیان، چۆ گنه چلکیان [ف] چسپیدن
 ، مانند گنه چسپیدن
چه‌وزاغه çew zaxê بنووره چه‌وبازه [ف] نگا چاویازه
چه‌وزاق çew zaq چه‌وزل، له سه‌کزی «چه‌ش زق» ئۆشن

چا و پووشان [ف] چشم پوشی
 چه‌پووشین [ف] چشم پوشی
 چا و پیتا بۆن [ف] نگا چاوپیتا
 چه‌پیتس [ف] چشم چران
 چا و پین‌که‌فتن [ف] نگا چا و
 پین‌که‌فتن
 چه‌ترسنه‌کی [ف] (۱) ژار چه و داین (۲) ناو چه و
 سه‌ن [ف] (۱) زهر چشم زدن (۲) کنایه از ترساندن
 چه‌وته‌فه‌قوو [ف] نگا چاوته‌فه
 قوو
 چه‌وته‌نگ [ف] نگا چاوته‌نگ
 چه‌وچلیس [ف] چشم چران و آزمند
 چه‌وچه [ف] معما ،
 جیستان، نگا چه‌وچه و
 چه‌وچه‌نه [ف] نگا چه‌وچیشی
 چه‌وچه [ف] (۱) چه‌وچه، چه‌یکه‌چه‌یکه، چه‌یکه‌چه‌یکه،
 له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «بۆرپین، کین به‌رکین، مه‌تلۆکه، لیچار،
 له‌گه‌ز، مه‌تلۆک، ده‌ناچیه، فیشارده، تشنانۆک، له‌غه‌ز،
 مه‌ته‌ل، شتیکانی» ئۆشن و له ئه‌وستا (freşne فره‌شه‌نه)
 ئۆسریاس (۲) چه‌وچیشی [ف] (۱) جیستان، در دیگر گویشهای
 کردی «بۆرپین، کین به‌رکین، مه‌تلۆکه، لیچار، له‌گه‌ز، مه‌تلۆک،
 ده‌ناچیه، فیشارده، تشنانۆک، له‌غه‌ز، مه‌ته‌ل، شتیکانی»
 گویند و در اوستا (freşne فرشه‌نه) نوشته شده (۲) چشم
 چرانی
 چه‌وچه‌وه‌کی [ف] (۱) سه‌ره‌تاتگی (۲) هامالی [ف]
 (۱) تجسس، پیگیری (۲) رقابت
 چه‌وچین [ف] خبر رفتن
 چه‌وخسن [ف] شایعه کردن
 چه‌وخلافانن [ف] غافل شدن
 چه‌ودان [ف] (۱) وه چه‌وا کردن (۲) دین، دیتن [ف] (۱)
 چشم زخم زدن (۲) دیدن
 چه‌ودراتی [ف] نفرینی است به معنی
 کور شوی
 چه‌ودراوردن [ف] نگا چا و

چه‌وزل چشم سیاه و برجسته، در سکزی «چش زق» گویند
چه‌وزل *zew zif* چه‌وزاق **چه‌وزاق** چشم برجسته و سیاه رنگ
چه‌وسیا *cewsya* لکيا **چه‌وسیا** چسپید
چه‌وسیاگ *cewsyag* چه‌وسیا **چه‌وسیا** چسپیده شده
چه‌وسیان *cewsyan* لکیان **چه‌وسیان** چسپیدن
چه‌وسیا *cewsyaê* چه‌وسیاگ **چه‌وسیا** چسپیده شده
چه‌وشی *cewişî* چه‌وشی **چه‌وشی** بیماری چشم درد
چه‌و قریانن *cew qirpanin* چه‌و قرتانن **چه‌و قریانن** چشمک زدن
چه‌و قرتانن *cew qirtanin* چه‌و قریانن **چه‌و قرتانن** چشمک زدن
چه‌وکو *cew kew* چه‌و تگری چه‌و **چه‌وکو** چشم روشن و آبی
چه‌وگا *cew ga* بنویره چاواگا **چه‌وگا** نگا چاواگا
چه‌وگان *cewgan* گه‌مه‌یگه، له په‌مله‌وی (*çupîgan*)
چوپیکان و (*çupekan*) چوپه‌کان) تۆسریاس **چوپیکان**،
در په‌لوی (*çupîgan*) چوپیکان) و (*çupekan*) چوپه‌کان)
نوشته شده
چه‌وله *cewle* جوورئ سه‌وه‌ته‌س ک وه باقه‌ئ نازک دُرس
بوو **چه‌وله** نوعی سبد که با نی نازک بافته می‌شود
چه‌و له خوره‌ری *cew le xwerî* مائئ کُ خوره‌ر گیر بوو
(۲ رُق له خوره‌ر کار کردن **چه‌و له خوره‌ری** (۱ خانه شمالی ۲) رو به آفتاب
کار کردن
چه‌و له سه‌ر بۆن *cew le ser bün* (۱ ته‌لآفه‌تی کردن، له
خجاله‌ت که‌س سِ دراتن ۲) داریده داشتن، دالته داشتن **چه‌و له سه‌ر بۆن** (۱)
جبران کردن، تلافی خوبی کسی را کردن ۲) پشتیبان داشتن
چه‌وله‌ک *cewfek* زه‌وله‌ک، په‌پریک گه‌نم و جۆیه و ... **چه‌وله‌ک**
لایه بیرونی پوسته غلات
چه‌و له یک برین *cew le yek birîn* چه‌و چه‌وی کردن،
هامالی کردن **چه‌و له یک برین** چشم و هم چشمی کردن، رقابت کردن
چه‌وماخه *cewmaxe* بلاچه‌ئ ئاسمان **چه‌وماخه** برق ناشی از رعد
چه‌ومردئ *şew mirdê* نه‌وکه‌سه کُ پیله‌ئ چه‌وئ دارالتۆسه
چه‌ومردئ کسی که پلکهایش آویزان است
چه‌ومه‌س *cew mes* چاومه‌س **چه‌ومه‌س** چشم مست و دلفریب
چه‌ومیل *cew mêl* بنویره میل **چه‌ومیل** نگا میل
چه‌وهرئ *cewerê* چاوه‌رئ، به‌نیره، بنویره چاوه‌رئ **چه‌وهرئ** **چه‌وهرئ**
چشم براه، نگا چاوه‌رئ و ترکیباتش
چه‌وه‌شی *ceweşî* چه‌وشی، چه‌وشی **چه‌وه‌شی** بیماری چشم
درد

چه‌وه‌نوور *çewenûr* چاوه‌نوور **چه‌وه‌نوور** نگا چاوه‌نوور
چه‌وه‌یل *çeweyl* چه‌وان **چه‌وه‌یل** چشمها
چه‌وه‌لوردن *çew hifawrdin* (۱) خاس نوورسن (۲) چه‌و
هیز دان **چه‌وه‌لوردن** (۱) و (۲) خوب نگاه کردن، نگاه کردن
چه‌وه‌یر *çewîr* گیایگه خوه‌شبوو **چه‌وه‌یر** گیاه آویشن
چه‌وه‌یر *çewîr* نازه‌لئ کُ ده‌س پائ چه‌فته **چه‌وه‌یر** بَز یا
گوسفندی که دست و پایش کج است
چه‌وه‌یل *çewîl* چه‌ویر «ل» **چه‌وه‌یل** نگا چه‌ویر
چه‌ه‌یکه‌چه‌یکه *çeyke çeyke* چه‌وچه «ل» **چه‌ه‌یکه‌چه‌یکه** چیستان
چه‌ه‌یکه *çeyge* (۱) چ چشتیگه (۲) چه بیه **چه‌ه‌یکه** (۱) چه چیزی
است (۲) چه شده
چی *çî* (۱) چئ، نه‌ق چی، له نه‌وستا (ئ شی) تۆسریاس و وه
مانائ جیگیر کردنه، له هه‌ورامی شی وه مانائ چی و هیشتن
تۆشن (۲) پاشگر وه مانائ نه‌نجام دهر «ته‌مۆره چی» **چی** (۱)
رفت، در اوستا (ئ شی) به معنای جایگزین کردن است و در
اورامانی «شی» به معنای رفت و گذاشت است (۲) پسوند
انجام دهنده
چئ *çê* (۱) چی (۲) چه «ل» (۳) چشت «ل» **چئ** (۱) رفت (۲)
چه، چه چیزی (۳) چیز، چیزی
چیا *çya* (۱) چیه و (۲) ته‌په (۲) دیه‌که‌یگه له دیزگران **چیا** (۱)
برگشت (۲) ته‌په (۳) روستایی در دیزگران از توابع اسلام آباد
غرب
چیا‌نگلیسه *çyanğlise* دیه‌که‌یگه له مایه‌شت **چیا‌نگلیسه** نام
روستایی در مادیدشت
چیا‌بوور *çyabûr* دۆ دیه‌که‌یگه له گاواره، چیا‌بوور کاکي و
چیا‌بوور ره‌حمان **چیا‌بوور** نام دو روستا بر آیین یارسان در گهواره،
چیا‌بوور کاکي و رحمان
چیا‌باله *çyabifafê* دیه‌که‌یگه له بیله‌وار **چیا‌باله** روستایی در
بیله‌وار
چیا‌به‌له‌ک *çyabelek* (۱) دیه‌که‌یگه له پشت دهره‌ون (۲)
دیه‌که‌یگه له مایه‌شت **چیا‌به‌له‌ک** (۱) روستایی در پشت‌درون (۲)
روستایی در مادیدشت
چیا‌ج‌نگه *çyacenğe* دیه‌که‌یگه له ئارقون‌ئاوا کُ تۆشن جی
ج‌نگ به‌رزوو و روسه‌مه **چیا‌ج‌نگه** روستایی در اسلام‌آبادغرب که
گویند جنگ رستم و بُرزو در آنجا بوده
چیا‌چوین *çyaçuwîn* دیه‌که‌یگه له گاواره **چیا‌چوین** روستایی در

گهواره

چپازهرد çyazerd دپه‌که‌یگه له ئارۆن ئاوا [ف] روستایى در اسلام آبادغرب

چپاسرخ çyansirx ته‌په‌یگه له ناو راس کرماشان [ف] ته‌پای در شهر کرماشان

چپاسه‌فر çyasefer دپه‌که‌یگه له مایه‌شت [ف] روستایى در مادیدشت

چپاکول çyakwif دپه‌که‌یگه له ئارۆن ئاوا [ف] روستایى در نزدیکی اسلام‌آباد غرب

چپاکه‌زانی çyakezazî ته‌په‌یگه له ئارۆن ئاوا [ف] ته‌پای مخروبیه در اسلام‌آباد غرب

چپاکه‌ئوالی çyakefwalî دپه‌که‌یگه له مایه‌شت ک و ه هه‌له «کلبعی» تۆسریاس [ف] روستایى در مادیدشت که به غلط کلبعلی یعنی سگ علی نوشته شده در حالیکه «که‌ئوالی» به معنای خان بزرگ می‌باشد (که‌ل : بزرگ مانند، کنگ که‌له و والی به معنای خان است)

چپاکه‌و çyakew (١) دپه‌که‌یگه له ئارۆن ئاوا (٢) ناو دپه‌که‌یگه له مایه‌شت [ف] (١) روستایى در اسلام‌آباد غرب (٢) روستایى در مادیدشت

چپاگوانه çyagawane ته‌په‌یگه گه‌لیر له ئارۆن ئاوا ک پیشینه‌ئ ده‌وره‌ئ گوتیه‌یه [ف] ته‌پای در اسلام آباد غرب مربوط به دوره «گوتیه‌ها»

چپاگونوژ çyagonûj دپه‌که‌یگه له مایه‌شت [ف] روستایى در مادیدشت

چپاگینو çyaginû دپه‌که‌یگه له مایه‌شت [ف] روستایى در مادیدشت

چپاماران çyamaran دپه‌که‌یگه له پشت‌ده‌روه [ف] نام روستایى در پشت‌درون

چپانهرگس çyanergis دپه‌که‌یگه له مایه‌شت [ف] روستایى در مادیدشت

چپت çît چیخ، له هندی «چپت» ئۆشن [ف] چپت، در هندی نیز «چپت» گویند

چپت ئه‌سپهر çîti esper جوورئ چپته ک نه‌خش گول ئه‌سپهر ها قه‌ئ «شه‌ده‌ئ یه‌ئ تال زه‌پ به‌ساسه سه‌ره‌و - سپهریاس وه رق چپت ئه‌سپهره‌و» (عه‌باس باباخانی) [ف] نوعی چپت که نقش گل شش پر بر روی آن بافته شده

چپته‌جا çît ca چپته‌جا، پاجی [ف] نگا پاجی

چپته‌کردن çît kirdin لاتاوه له چه‌پاو کردن [ف] کنایه از چپاو کردن

چپته‌ولگ çîtûlîg (١) ژیر ره‌ختاوی «ل» (٢) چپته‌کول [ف] (١) زیر رختخوابی (٢) چپت کوچک

چپته‌جا çîte ca چپته‌جا، پاجی [ف] نگا پاجی

چپته‌کول çîte kwif چپته‌ولگ [ف] چپت کوچک

چپته‌لان çîtelan (١) قامیشه‌لان (٢) دپه‌که‌یگه له چه‌رداوپ [ف] (١) نيزار (٢) روستایى در چرداول

چپه çîç نیشتن وه زووان مناله‌یل [ف] نشتن در زبان کودکان
چپه‌جه‌جان çîçgemeçan گه‌مه‌یگه منالانه [ف] بازی کودکانه

چپه‌گدان çîçigdan جیقلدان [ف] چپنه‌دان

چپه‌ویج çîçi wîç چۆچانن [ف] پراکندن

چپه‌ئ çîçî (١) ته‌ته «ل» (٢) نیشتن وه زووان مناله‌یل [ف] (١) اسباب بازی (٢) نشتن در زبان کودکان

چپه‌ئ çîx چپت [ف] چپت

چپه‌ئ ته‌په‌ک çîxi tepek چیخ سووه‌ئ مه‌ئ [ف] نوعی چپت نقشدار و زیبا که برای مهمانیها بر سیاه چادر پرچین می‌کنند

چپه‌ئ xîr çê xîr بسین «ل» [ف] خریدار، مشتری

چپه‌ئ سووه‌ئ مه‌ئ çîxi suweymey ته‌په‌ک «چیخ سووه‌ئ مه‌ئ ها له دلئ جاش - وه‌و لائ چیخه‌وه بجووه وه لاش» «مه‌لا نه‌جه‌ف ئه‌ئوانی» [ف] نوعی چپت زیبا با نقشه‌ای سیاه و سرمه‌ای

چپه‌ئ کردن çîx kirdin په‌رچین کردن وه چیخ [ف] پرچین درست کردن با بوریا

چپه‌ئ çîd چپدن [ف] رفتی

چپه‌ئ çîda چپدنه‌و [ف] برمی‌گردد

چپه‌ئ çîdin بنووره چپد [ف] نگا چپد و ترکیباتش

چپه‌ئ çîde (١) چپد «چپده مال» (٢) چپدنه [ف] (١) میروی به ... (٢) رفته‌ای

چپه‌ئ çîde rê چپدن [ف] میروی؟

چپه‌ئ çîde rîêا چپدنا [ف] میروی؟

چپه‌ئ çîde rîew چپدنه‌و [ف] میروی؟

چپه‌ئ çîdesa چپدنه‌سه‌و [ف] برگشته‌ای

چیده‌سه‌و çîdesew چیدنه‌سه‌و [ف] دوباره رفته‌ای

چیده‌و çîdew چیدنه‌و [ف] برمی‌گردد

چیر çîr چیر [ف] غیر قابل جویدن

چیر çêr (۱) چنه (۲) چۆزمان، له ئه‌وستا (çîthre چیره)

تۆسریاس له وشه‌ئ (sipeçîthre سپه‌ چیره) وه مانای له

لانه‌مائی سه‌گ ک کوردیه (۲) زال (۴) دبه‌که‌یگه له سه‌حنه [ف]

(۱) چانه (۲) چهره، در اوستا (çîthre چیره) نوشته شده در

واژه (sipeçîthre سپه‌چیره) به معنی از تخم‌های سگ که

در گویش سورانی «سپه» به معنای سگ است و روی هم رفته

واژه‌ای کردی است (۳) چیره، پیروز (۴) روستایی در صحنه

چیرتووکه çêrtûke به‌ئ تۆر، به‌دگل [ف] بدریخت

چیروونن çîrûnin بلووم دان، هان‌دان «ل» [ف] تشجیع

کردن، تحریک کردن

چیره çîre فیره‌ئ که‌و [ف] صدایی که کبک هنگام پرواز سر

می‌دهد

چیره çêre چیر [ف] چهره

چیره‌ودان çêrew dan چۆزه‌ره‌دان [ف] جوانه زدن

چیز çîz (۱) جیزه (۲) چۆز «پارچه‌ئ نچیز» [ف] (۱) صدای

جز جز سماور (۲) دولا قبا

چیژ çêj تام، مه‌زه [ف] مزه، طعم

چیش çêş چوه، چه «چیش مه‌بوو» [ف] چه، چی

چیشت çêşt چشت [ف] نگا چشت و ترکیباتش

چیق çîq چیخ [ف] چیت

چیق‌لدان çîqîldan حیقلدان [ف] چینه‌دان

چیکان çîkan (۱) دبه‌که‌یگه له‌مه‌سۆری (۲) چریکان [ف] (۱)

روستایی در بخش منصوره (۲) جیخ کشید

چیکولن çî kwîlîn ئاشپه‌ز، چشتکه‌ر «ل» [ف] آشپز

چیکه çêke دُرس بکه «ل»، له کرمانجی «چیکرن، چیکه»

تۆشن [ف] امر به درست کردن، در کرمانجی «چیکرن، چیکه»

گویند

چیکه‌چیکه çêke çêke چه‌یکه‌چه‌یکه «ل» [ف] چیستان

چیل çîl (۱) مایه‌که‌وک (۲) تونقی (۳) چیل چیل [ف] (۱) ماده

کبک (۲) خال‌خالی (۳) نژادی از مرغ و خروس

چیل‌چیل çîl çîl (۱) لانه‌مائی جوورئ مامر وکه‌له‌شیره (۲) نق

نقی [ف] (۱) نژادی از مرغ و خروس (۲) نقطه نقطه، خال خال

چیلگ çîlig چیلئ، له سمناوی «چیلکی» تۆشن [ف] هیزم

بلوط، در سمناوی «چیلکی» گویند

چیلن çîl چیلگ [ف] هیزم بلوط

چیم çîm (۱) م چیم (۲) چیمه‌ن [ف] (۱) رقتم (۲) چمن

چیمایا çîma چیمه‌و [ف] برگشتم

چیملانی çîmlânî زه‌ق مه‌ره‌نگ [ف] چمنزار

چیمین çîmin ئیمه‌ چیمین [ف] رفتیم

چیمه‌ن çîmen مه‌ره‌نگ، قۆمام [ف] چمن

چین çîn (۱) زیز تان، پوو «ل» (۲) لانه‌ما (۳) جار، که‌رته

(۴) ولات چین (۵) پاشگر کرداری «خۆرما چین» (۶) بنوویه

ئامیژنه (۷) ئه‌وانه چین، له گیله‌کی و هه‌رامی «شین» تۆشن

[ف] (۱) نخ بود (۲) نژاد (۳) بار، دفعه (۴) کشور چین (۵) پسوند

فاعلی (۶) نگا ئامیژنه (۷) رفتند، در گیلکی و اورامانی «

شین» گویند

چینا çîna چینه‌و [ف] برگشتمند

چینکورو çînkû ئه‌مزاریگه له مه‌وج‌بافی [ف] وسیله‌ای در

جاجیم بافی

چینگدان çînigdan چیچگدان [ف] چینه‌دان

چین‌گرتن çîn girtin لانه‌مائی خاس هه‌لگرتن [ف] نژاد گیری

کردن، اصلاح نژاد

چینگه çînge (۱) پاکرپه‌کی و جوورسن مامر له شوون دان، له

ئه‌وستا (çînengh چینه‌نگه) وه مانای (۱) جوورسن (۲)

تاسه تۆسریاس (۲) سووکه ناو چینی [ف] (۱) جستجوی ماکیان

بدنبال دانه، در اوستا (çînengh چیننگه) به معنای (۱)

جستجو (۲) آرزو و خواهش نوشته شده (۲) مخفف آنکه نامش

چینی است

چینمان çîni man چۆزمان [ف] چهره، رخساره

چینه çîne چینه‌سه [ف] رفته‌اند، رفته‌اند به ...

چینه‌ما çînema (۱) بنچینه (۲) لاناوه له سه‌جره‌نامه [ف] (۱)

رگ و ریشه (۲) کنایه از شجره‌نامه

چینی çîni (۱) کاسه وکوچله‌ئ چینی (۲) ناویگه ژئانه [ف]

ظرف چینی (۲) نامی دخترانه

چیه çye ئه‌ق چیه [ف] رفته

چیه‌چیه çye çye وهره وهره، ره‌وه‌ق ره‌وه‌ق [ف] بخش به

بخش، اندک اندک

چیه‌رده‌م çyeri dem مائی دهم «بزان چیه‌ر دهمی چۆنه»

[ف] نحوه‌ی گفتار، سبک و سنگین کردن از طریق گفتار

چیره (1) çyere مه‌ورینگ، هۆرنگ، له سه‌کزی «چه‌ره‌ک»
 وه ئه‌مزارئ ئۆشن ک پهمه له دانه جیاوا که‌ئید و ئه‌وه دۆ چووه
 گرد وساف جوور هه‌ورینگ (2) چیره ئ (ف) (1) قیچی پشم‌زنی،
 در سکزی «چرک» به ابزاری گویند که پنبه را از دانه جدا
 می‌کند و آن دو چوب گرد و صیقلی است که روی هم سوار است
 و خلاف جهت هم حرکت می‌کنند درست مانند قیچی پشم‌زنی
 (2) پشم چینی
چیره‌دگان çyere digan چیره‌دیان (ف) کنایه از کسی
 که در خوردن و جویدن تند باشد
چیره‌دیان çyere diêan چیره‌دگان (ف) نگا **چیره‌دگان**
چیره‌ک çyerek خوارده‌مەنی «مال به‌رز بئ چیره‌ک -
 چیره‌ک تئید نیه به‌رزی وه ده‌ره‌ک» له تۆرکی «چوره‌ک» وه
 نان ئۆشن و له سه‌کزی «چوره‌ک» ئۆشن (ف) خوراک، در
 ترکی «چورک» به معنای نان است و در سکزی «چورک» به
 معنی خوراک است
چیره‌وان çyerewan چه‌ره‌وان (ف) کسی که پشم چینی

می‌کند
چیره ئ çyerê (1) بنووره چیره (2) قه‌لۆیه «ل» (3) چایر
 (ف) (1) نگا **چیره** (2) دندان پیشین مار و گراز (3) کیسه آمینون
چیره ئ çye rê چیه و (ف) برگشت، رفت
چیره ئا çye rîêa چیه و (ف) برگشت
چیره ئ‌که‌ر çyerê ker چیره‌وان (ف) نگا **چیره‌وان**
چیره ئ‌گاز çyerê gaz چیره‌وان (ف) شوون چیره ئ بوو (ف)
 زخمی که در اثر قیچی پشم زنی بر بدن گوسفند ایجاد شود
چیره ئه‌و çye rîew چیره ئا (ف) برگشت
چیه‌سا çyesa چیه‌سه و (ف) برگشته است
چیه‌سه‌کو çyese kû چیه‌سه کووره (ف) کجا رفته است
چیه‌سه‌و çyesew چیه‌سا (ف) برگشته
چیه‌م çyem (1) چه و «ل» (2) تیه‌م (ف) (1) نگا **چه‌و** و
 ترکیباتش (2) نگا **تیه‌م** و ترکیباتش
چیه‌و çyew چیا (ف) برگشت
چیه ئ çye‌y چیه‌سه ئ (ف) آنرا رفته

ح

حاجی‌مه‌نیزی *hacî menîzî* ده‌رمانیگه له سوولفات ئه‌پای
پاک کردن گییه‌ئ ده‌رمانخورد [ف] سولفات منیزیم که در
گذشته برای پاک کردن معده مسموم از آن استفاده می‌کرده‌اند
حاجی‌میرزا *hacî mērza* دیه‌که‌یگه‌له قلاشاین [ف] روستایی
در قلعه‌شاهین

حاجا *hāha* وشه‌ئ سهر سپ‌مه‌نین [ف] کلمه شگفتی و تعجب
حازر *hazir* ته‌وار، بنچینه‌ئ ئی وشه ئه‌ره‌وییه [ف] حاضر،
ریشه این واژه عربی است

حازریگیر *hazir bigîr* حازری بگیر [ف] مفت‌خور

حازری *hazirî* ئاماده کریائ [ف] ماحضری، عربی است

حازری‌بگیر *hazirî bigîr* حازری‌بگیر [ف] مفت‌خور

حاس *has* خواس، قهرت «ل» [ف] وام، قرض

حاشا *haşa* ئقرار نه‌کردن [ف] منکر شدن

حاشاکردن *haşa kirdin* ئقرار نه‌کردن [ف] حاشا کردن

حاکم *hakim* (۱) فه‌رمانده‌ر، ئه‌ره‌وییه (۲) به‌رنده [ف] (۱)
حاکم، عربی است (۲) پیروز، برنده

حال *hāf* (۱) وه‌رئوان (۲) ئاز (۳) حال و رووژ، ئه‌ره‌وییه (۴) ئال
[ف] (۱) سالن ال (۲) توان، حال (۳) احوال، عربی است (۴) زائو

ترسان

حال‌کردن *hāf kirdin* (۱) ئال کردن (۲) زاف کردن و له خوه‌ئ

چین [ف] (۱) نگا ئال‌کردن (۲) از حال رفتن و بیهوش شدن

خالوو *hāfû* هالوو، خالوو «ل» [ف] خالو، دایی

خالوو‌خویه‌رزا *hāfû züyerza* (۱) خالوو‌زا و میمز «ل» (۲)

ئه‌گه‌ر خواره‌یگ له ئیئینگ دۆیه‌تئ له ئیئئ تره‌ک بخوازئ
مناله‌یل یانه بوونه خالوو‌خویه‌رزا «ل» [ف] (۱) فرزند دایی و
عمه (۲) اگر مردی از یک طایفه با دختری از طایفه دیگری ازدواج
کند، بچه‌های آنها و حتی نسلهای بعد از آنها را «خالوو‌خویه‌رزا

حا *ha* (۱) وشه‌ئ سهر سپ‌مه‌نین (۲) رانین و لآخ (۳) به‌ئه‌ئ، ها
[ف] (۱) کلمه شگفتی (۲) راندن الاغ (۳) بله

حاته *hate* هه‌تیه‌کردن، ئه‌ره‌وییه [ف] احاطه

حاته‌دان *hate dan* ئاخله‌دان [ف] محاصره کردن

حاته‌کردن *hate kirdin* ئاخله‌دان [ف] محاصره کردن

حاجت *hacet* ئاجت [ف] ظرف و ظروف آشپزی

حاجی *hacî* (۱) ئه‌و که سه‌ئ کُ چیه‌سه مالّ خودا (۲) که‌سه‌له
یارسان کُ چۆده سهر گلکووئ سوئلتان سه‌هاک له هه‌ورامان
«گ» [ف] (۱) حاجی، کسی که به خانه خدا رفته (۲) کسی از
یارسان که به زیارت گور سلطان سهاک «اسحاق» بنیانگذار
یارسان رفته باشد

حاجی‌باوه‌یسی *hacî baweysi* په‌لیگه له یارسان له
حاجی باوه‌یسی «هه‌فتوانه مه‌ننه‌سه‌و، چه‌رخه‌نشینیان سه‌ی»
سووراو ئبراهیمی «ل» شاخه‌ای از یارسان منسوب به سید
حاجی باوه‌یسی و جزو هفتوانه می‌باشند و مسندنشین آنها سید
سهراب ابراهیمی است

حاجی‌حازر *hacî hazir* روادگا‌یگه له ئه‌ئوان [ف] روادگاهی
در ایوانغرب

حاجی‌حه‌مه‌مرا‌ئ *hacî hememiraê* دیه‌که‌یگه له سه‌رپیه‌ئ
[ف] روستایی در سرپل‌ذهاب

حاجی‌فه‌تاره‌گ *hacî fetaweg* دیه‌که‌یگه له قه‌سر [ف] نام
روستایی در قصرشیرین

حاجی‌عه‌باس *hacî ébas* دیه‌که‌یگه له قلاشاین [ف] روستایی
در قلعه‌شاهین

حاجی‌له‌ق‌له‌ق *hacî leq leq* مه‌لیگه بالّ شوو‌پ و دریژ، له
زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «حاجی‌له‌گله‌گ» ئۆشن [ف] پرنده لک
لک، در دیگر گویشهای کردی «حاجی‌له‌گله‌گ» گویند

« گویند

حالوزا hafûza خالوزا «ل» [ف] فرزند دایی

خالوژن hafûjin خالوژن «ل» [ف] زن دایی

حالی halî (۱) جارئ (۲) فامسن (۳) داکردن «ل» [ف] (۱) فعلاً

(۲) فهماندن (۳) خالی کردن

حالی بؤن halî bün (۱) فامسن (۲) خالی بؤن [ف] (۱) فهمیدن

(۲) خالی شدن

حالی کردن halî kirdin (۱) داکردن «ل» [ف] (۲) فامسن [ف] (۱)

خالی کردن (۲) فهماندن

حامله hamife ئاوس، باردار، ئه ره وییه [ف] باردار، عربی

است

حجهت hicet (۱) لهنج، لهج (۲) ناویگه کوپانه [ف] (۱) لهج کردن

(۲) نامی مردانه

حجهت ئاباد hicet abad دیه که یگه له کرماشان [ف] روستایی

در میان راه کرماشان به کامیاران

حجهت کردن hicet kirdin کوتر کردن و لهنج کردن [ف] پا

فشاری کردن و لهج بازی

حرام hiram ناپه‌وا، ئه ره وییه [ف] حرام، عربی است

حرام زایه hiram za'ye زوول [ف] حرام زاده

حرام خوهر hiram xwer زیز حلال خوهر [ف] حرام خوار

حرام کردن hiram kirdin (۱) نهجس کردن (۲) لاهنایگه له

گه‌مه‌ئ گولوان، ئه‌گه‌ر گه‌مه‌که‌ره‌یل قه‌رارکردتن ک سه‌رتیل

بخوه‌ئیده یه‌ئ گله له زاکه‌گان و له ناکاو به‌ئیده دووان له زاکه‌گان

ئوشن حرام و گه‌مه به‌تاله [ف] (۱) قربانیی که طبق شرع و

موازین اسلامی ذبح نشده (۲) اصطلاحی در تیله بازی، بدین

گونه که بازی کنندگان قرار می‌کنند که «سه‌رتیل» تنها به

یکی از تیله‌های نشان شده برخورد کند و چنانچه درحین پرتاب

به دو تیله یا بیشتر برخورد کند گویند «حرام» و بازی قابل

قبول نیست

حرام لوقمه hiram loqme ئه‌و که سه‌ئ ک و هنان حرام گه‌ورا

بویه [ف] کسیکه با نان حرام بزرگ شده

حرس hirs (۱) ته‌ما، ئه ره وییه (۲) گرزهو بؤن [ف] (۱) طمع،

عربی است (۲) خودخوری

حرس جووش hirsî cûş گرزه هلاتن [ف] خود خوری و

عصبانیت

حرس خواردن hirs xwardin حرس وجووش، خوسه‌خواردن

[ف] حسرت خوردن

حرس دان hirs dan ته‌ما داشتن، ئه ره وییه [ف] حریص بودن

حرمتet hirmet ئه ره‌م و ته‌ره‌م، ئه ره وییه [ف] حرمت،

عربی است

حرمتی hirmetî ئه‌دل‌دای [ف] پناه‌خواهی

حسار hisar هه‌سار، هه‌وش، ئه ره وییه [ف] حصار، عربی

است

حساره hisare بنووره ئه‌ساره [ف] نگا ئه‌ساره و ترکیباتش

حسارو hisaw له یه‌که‌و کردن، ئه ره وییه [ف] حساب، عربی

است

حساوکتار hisaw kitaw سه‌ریل‌شتی‌کردن بسان و بیهر له

مابه‌ئین دؤ یا چه‌ن که‌س [ف] حساب و کتاب

حساوکردن hisaw kirdin (۱) که‌سئ میؤان کردن (۲)

شماردن (۳) پاکه‌و کردن قه‌رت [ف] (۱) پول کسی را حساب

کردن، میهمان کردن (۲) شمردن (۳) بدهی را پاک کردن

حساوگر hisaw ger ته‌رجمان، فالگر [ف] فالگیر

حشک hisk وشک، هشک [ف] خشک، نگا هشک و ترکیباتش

حشکه hiske بنووره ره‌قه [ف] نگا ره‌قه

حور hor دیه‌که‌یگه له که‌توله [ف] روستایی در کندوله

حوری hûrî (۱) هووری، ناویگه ژنانه ک له وشه‌ئ «هوهر» وه

مانائ خوه‌ر وه‌رگئیر بویه (۲) لاناوه له ره‌نگین [ف] (۱) نامی

ژنانه، از واژه‌ی «هوهر» به معنی خورشید مشتق شده و عرب

آن را معرب کرده است (۲) حوری

حوکم hokm (۱) ده‌سور، ئه ره وییه (۲) گه‌مه‌یگه وه پاسور

که‌نه‌ئ [ف] (۱) حکم، دستور، عربی است (۲) بازی حکم با پاسور

حه‌بیه hebibe دیه‌که‌یگه له سه‌ریه‌ل [ف] نام روستایی در

سرپل‌نهاب

حه‌تا heta (۱) ته‌نانه‌ت (۲) هه‌ته، قه‌بول «حه‌تا نییه» [ف]

(۱) حتی (۲) مورد قبول، درست

حه‌ح heh حا، حا‌حا [ف] کلمه شگفتی

حه‌ج hec مال خودا [ف] حج

حه‌جیج hecîc دیه‌که‌یگه له پاوه [ف] روستایی در پاوه

حه‌خ hex حه‌ق «ل» [ف] حق

حه‌راج herac ئه‌رزان وای [ف] حراج

حه‌رگ herig هه‌پئ، خه‌پئ «ل» [ف] گل

حه‌رئ herê خه‌پئ «ل» [ف] گل

حه‌په herê هه‌په «ل» [ف] حصار گلی که دور منزل یا چیزی کشند

حه‌ریر herîr (۱) ئه‌وریشم (۲) دیه‌که‌یگه له کُرُن [ف] (۱) ابریشم (۲) روستایی در کردن غرب

حه‌ز hez هه‌ز، قه‌س [ف] نگا قه‌ز و ترکیباتش

حه‌زه‌قنگ heze qing هه‌زه‌ق‌ق‌نگ شوق داشتن، مه‌یله‌وار بۆن وه چشتی [ف] میل و اشتیاق داشتن نسبت به چیزی یا کسی

حه‌سوق hesû هه‌سوقه‌قۆ، له ئه‌وستا (veîreye وه‌ئیره‌یه) تۆس‌ریاس و له زاراو‌یل تره‌ک کوردی «ئیره‌ئی» وه مانای هه‌سۆده [ف] آدم حسود، در اوستا (veîreye وَئیره‌یه) نوشته شده و در دیگر گویشهای کردی «ئیره‌ئی» به معنی حسادت و بخل گویند

حه‌سۆبه‌قۆ hesûbeqû هه‌سوقه‌قۆ نگا هه‌سوق

حه‌سه‌ن‌ئاوا hesenawa (۱) دیه‌که‌یگه له ئارۆن ئاوا (۲)

دییه‌که‌یگه له که‌نگه‌وهر (۳) دیه‌که‌یگه له ره‌وانسه‌ر [ف] (۱)

روستایی در اسلام آباد غرب (۲) روستایی در کنگاور (۳) روستایی در روانسر

حه‌سه‌ن‌سلیمان hesen silêman هه‌سه‌ن‌سلیمان دیه‌که‌یگه له سه‌رپه‌ل [ف] روستایی در سرپل‌ذهاب

حه‌شه‌که heşeke هه‌شه‌که پارچه [ف] ترس و تهدید

حه‌شه‌که‌په‌ون heşeke rêwin هه‌شه‌که‌په‌ون وه شوون نان [ف] تعقیب و گریز

حه‌ق heq هه‌ق، هه‌خ، ئه‌ره‌وییه [ف] حق، عربی است

حه‌قانی heqanî (۱) کاکه‌یی (۲) حه‌قیه‌تی، ئه‌ره‌وییه [ف] (۱) بر آیین یارستان (۲) حقیقی، عربی است

حه‌ق‌حه‌ق heq heq هه‌ق‌ه‌ق یه‌کێ له به‌زمه‌یل موسیقی حه‌قانی کُ داوکه‌ئێ لیواسه «حه‌ق‌حه‌ق و هووه‌وو هه‌ئێ ئاغای جافم - قۆنره‌ئێ سه‌ر تافان یار بئێ گه‌زافم» [ف] یکی از هفتاد و دو مقام حقانی که چنین آغاز می‌شود «حق حق و هو هو میکم برای آقای جاف «سلطان سهاک» که این عشق یاری مانند موج دریا بدون گراف است

حه‌ق‌جیه heq cîye هه‌ق‌جیه په‌رتخ [ف] جایگاه حقیقی، حقیقت مسئله

حه‌ق‌دانه‌وه heq danewe هه‌ق‌دانه‌وه ته‌قاس دانه‌وه [ف] تقاص پس دادن

حه‌ق‌سه‌ن heq senin هه‌ق‌سه‌ن حه‌ق‌کردنه‌وه [ف] انتقام گرفتن

حه‌ق‌کردنه‌وه heq kirdinewe هه‌ق‌کردنه‌وه حه‌ق‌سه‌ن [ف] انتقام گرفتن

حه‌قه‌تی heqetî (۱) حه‌قیه‌تی، ئه‌ره‌وییه (۲) راسگانی [ف] (۱) حقیقی، واقعی (۲) براسستی، راستی، راستگی

حه‌قه‌و‌سه‌ن heqew senin هه‌قه‌و‌سه‌ن حه‌ق‌سه‌ن [ف] تلافی کردن

حه‌قه‌و‌کردن heqew kirdin هه‌قه‌و‌کردن حه‌ق‌کردنه‌وه [ف] تلافی کردن

حه‌قیه‌ت heqyet هه‌قیه‌ت راسه‌گه‌ئێ، ئه‌ره‌وییه [ف] حقیقت، عربی است

حه‌قیه‌تی heqyetî حه‌قیه‌تی [ف] حقیقی

حه‌کات hekat هه‌کات هه‌کاکه، ئه‌ره‌وییه [ف] سرگذشت، حکایت، عربی است

حه‌کاکه hekake هه‌کاکه «په‌ر دلی حه‌کاکه - زووان نه‌ئیره‌ئێ بکاکه» [ف] حکایت

حه‌کاتی hekatî هه‌کاتیه‌کاره‌سات [ف] سرگذشت

حه‌که heke هه‌که بنووپه‌هه‌که [ف] نگاهه‌که و ترکیباتش

حه‌ل hel (۱) چوو‌ه‌ل (۲) چه‌فت [ف] (۱) نگا چوو‌ه‌ل (۲) کج

حه‌لاج helac هه‌لاج، ئه‌ره‌وییه [ف] پنبه‌زن، عربی است

حه‌لال hefâl هه‌لال ره‌وا، ئه‌ره‌وییه [ف] حلال، عربی است

حه‌لامات hefamat هه‌لامه‌ت، ئه‌ره‌وییه [ف] حمله، عربی است

حه‌لقه hefqe هه‌لقه، هه‌لقه، ئه‌ره‌وییه [ف] حلقه، عربی است

حه‌لوا hefwa هه‌لوه‌لوا، ئه‌ره‌وییه [ف] حلوا، عربی است

حه‌له‌بی hefêbî هه‌له‌بی، ئه‌ره‌وییه [ف] حلبی، عربی است

حه‌لیم hefîm هه‌لیمه‌نێگه، ئه‌ره‌وییه [ف] حلیم، عربی است

حه‌مال hemâl هه‌ماله‌باربه‌ر، ئه‌ره‌وییه [ف] حامل، عربی است

حه‌مالی hemâlî هه‌مالیه‌بار بردن [ف] حاملی

حه‌مام hemam هه‌مامه‌سناو، ئه‌ره‌وییه [ف] حمام، عربی است

حه‌مامچی hemam çî هه‌مام‌که‌سێ کُ وه‌رپرسُ حه‌مامه [ف] حمامی

حه‌مام‌کردن hemam kirdin هه‌مام‌کردن [ف] حمام کردن

حه‌میس hemis (۱) ئاوس (۲) کال [ف] (۱) آبستن (۲) کمرنگ

حه‌مه‌یل hemeyl هه‌مه‌یله‌بشیگه له نزیک ئارۆن ئاوا [ف] یکی از بخش‌های اسلام‌آباد غرب

حه‌هوز hewz هه‌هوزه‌گوله‌م، ئه‌ره‌وییه [ف] حوض، عربی است

حه‌هوزته‌شار hewzi teşar هه‌هوزته‌شار حه‌هوزته‌یگه له هه‌ورامان کُ ئه‌پائێ یارسان ته‌وه‌پکه و سه‌ید ئال حه‌ق له هه‌ئێن خوسل کردن وه

نیابه‌ت ته‌شار ئۆشی «مشتی پیر و پاتشای خاوه‌ند کاری - ئی
ئاوه وه‌ نیه‌ت هه‌وز ته‌شاری - جامه مه‌شووری په‌ئ غۆسل یاری
- جام ره‌نگین ده‌س ره‌زباری ئه‌وه‌ل و ئاخ‌ر خاوه‌ند کاری» [ف]
حوضی در اورامان که برای یارسان تبرک است و سید اهل حق
هنگام غسل کردن به نیابت از آن آب غسل می‌کند
حه‌وزی شیخ hewzî şîêx دبه‌که‌یگه له جووانرو [ف]
روستایی در جوانرود
حه‌وش hewş (۱) حسار، ئه‌ره‌وییه «حول وحوش» (۲) وه‌وش

[ف] (۱) حصار، عربی است (۲) ایست به‌ الاغ
حه‌ئ heÿ (۱) وشه‌ئ سهر سږ مه‌نین (۲) هه‌ئا [ف] (۱) کلمه
تعجب (۲) ازدها
حه‌یتاران heÿtaran لاناوه له گیس چۆ حه‌ئ [ف] کنایه از
گیسوانی که چون ازدها سیاه باشند
حه‌ئ‌حه‌ئ heÿ heÿ وشه‌ئ سهر سږ مه‌نین [ف] کلمه تعجب
حه‌یه‌وه‌ن heÿewen دبه‌که‌یگه له سه‌رپیل [ف] روستایی در
نزدیکی سرپل‌نهاب

خ

خار (xar ۱) درگ (۲) ده‌وانن (۳) حال و حه‌وال «نا خارم» (۴) زه‌بوون [ف] (۱) خار (۲) به تاخت دوانیدن (۳) حال و احوال (۴) خوار، زیون

خارچ (xarç ۱) خارچگ، قارچگ، له زاراوه‌یل تره‌گ کوردی «خاچک، کارگ، گوارگ، خارچک، کوارگ، کفارگ» و له کرمانی «کفارگ» توشن [ف] قارچ خوراکی، در دیگر گویشهای کردی «خاچک، کارگ، گوارگ، خارچک، کوارگ، کفارگ» و در کرمانی «کفارگ» گویند

خارچگ (xarçig ۱) بنووپه قارچگ [ف] نگا خارچ خارچگ‌حرامه (xarçig hîrame ۱) قارچگ حرامه [ف] قارچ سمی

خارچگ‌سه‌گانه (xarçig segane ۱) قارچگه سه‌تانه [ف] قارچ سمی

خارچگ‌سه‌تانه (xarçig seyane ۱) قارچگ سه‌تانه [ف] قارچ سمی

خارچگ‌دملان (xarçig dimlan ۱) جوورئ قارچگه، دملان [ف] نوعی قارچ خوراکی به شکل سیب زمینی

خارخار (xar xar ۱) خار ناین [ف] تاخت کردن

خارخاران (xar xaran ۱) خار نان [ف] به تاخت دوانیدن

خاردار (xar dar ۱) دپگین [ف] خاردار، زمین پُرخار

خاردان (xar dan ۱) خارنان [ف] به تاخت دوانیدن

خارشت (xarişt ۱) خوریک، ئالووش [ف] خارش

خارنان (xar nan ۱) خاردان [ف] به تاخت دوانیدن

خارنن (xarûn ۱) هیلکه و رن [ف] نیمرو

خارهت (xaret ۱) چه‌پاو [ف] غارت

خاره‌تکردن (xaret kirdin ۱) چه‌پاو کردن [ف] غارت کردن

خاره‌تی (xaretî ۱) دزیه‌تی [ف] اموال غارت شده

خا (xa ۱) هیلکه، خای، له په‌هله‌وی (xaîk خایک) تۆسریاس (۲) خاس «خاهاتی» (۳) گون [ف] (۱) تخم مرغ، در په‌لوی (xaîk خایک) نوشته شده (۲) خوب (۳) خایه خاپ (xap ۱) فیئل، روویفه‌ن [ف] نیرنگ

خاپانن (xapanin ۱) فریوانن، گوول دان [ف] فریفتن

خاپۆر (xapür ۱) خاپوور [ف] کاملا خراب

خاپوور (xapûr ۱) کاول [ف] ویران، خراب

خاپووربۆن (xapûr bün ۱) کاول بۆن [ف] ویران شدن

خاپوورکردن (xapûr kirdin ۱) کاول کردن [ف] ویران کردن

خاپووره (xapûre ۱) خه‌ریک بۆن وه کار بیوه‌لیفه‌ت [ف] سرگرم به کار بی سود

خاپووره‌ولات (xapûre wîlat ۱) ولات‌ویران [ف] منطقه خالی از سکنه

خاپن (xapin ۱) فریوهر [ف] فریبکار

خاتر (xatir ۱) ئه‌پای ... (۲) خیال، هۆر [ف] (۱) به خاطر... (۲) یاد، حافظه

خاترجه‌م (xatir cem ۱) ئاسووده دل [ف] آسوده دل، عربی است

خاترخوا (xatir xwa ۱) هه‌واخوا [ف] خواهان، دلداده

خاترگرتن (xatir girtin ۱) حرمت گرتن [ف] احترام گذاشتن

خاتۆن (xatün ۱) وشه‌یگ ئه‌را گه‌ورا دۆیه‌ت، بنچینه‌ئ تۆرکییه [ف] خاتون، ریشه این واژه ترکی است

خاج (xac ۱) وه‌ره‌ق گشنیز له پاسووران [ف] برگه گشنیز در ورق بازی

خاجه (xace ۱) نه کوپ و نه دۆیه‌ت، نۆرووک [ف] مرد خنثی

خاجه‌نگ (xa cenğ ۱) خاماران [ف] مسابقه تخم مرغ جنگ

خادان (xa dan ۱) هیلکه‌دان [ف] تخم دان مرغ

خاره‌زووله xare zûle جوروی درگه [ف] نوعی خار با ساقه‌های بلند و برگهای آبی رنگ از تیره کنگریان

خاس xas (۱) خا، خوو، له ئه‌وستا (hûs هووس) و (hûş هوش) و (xwastaiyty خواستائیتی) تۆسریاس، له زاراوویل تره‌ک کوردی «چاک» تۆشن (۲) زوورم [ف] (۱) خوب، پسندیده، در متون اوستا (hûs هوس) و (hûş هوش) و (xwasaiyty خواستا ئیتی) نوشته شده، در دیگر گویشهای کوردی «چاک» گویند (۲) ویژه، خاص، این واژه کوردی است و عرب آنرا معرب کرده است

خاسابۆن xasa bün خاسه و بۆن [ف] بهتر شدن، خوب شدن، شفا یافتن

خاساکردن xasa kirdin خاسه و کردن [ف] خوب کردن، درست کردن، شفا دادن

خاسان xasan خاسه‌یل [ف] خوبان

خاس‌بژنه xas bijene یه‌کئی له به‌زمه‌یل که‌لام یارسانه کُ داوکه‌ئێ لیۆاسه «خاس بژنه گیان، به‌رزه ملی - یاری گیان یار چه‌نه‌ته ئه‌ئێ دووس ئه‌و ملی» [ف] یکی از هفتاد و مقام حقانی یارسان که چنین شروع می‌شود «خوب بنواز جان، خداوند است و یاری (یارسان) به منزله بهشت و دوستان در بهشتند

خاس‌بۆن xas bün خه‌سه و بۆن [ف] بهتر شدن، شفا یافتن

خاستر xastir بێتر [ف] بهتر

خاستلا xastifa ناویگه ژنانه [ف] نامی زنانه

خاسکردن xas kirdin (۱) دُرس کردن (۲) خوب کردن [ف] (۱) درست کردن، اصلاح کردن (۲) بهتر کردن

خاس‌وخراو xas û xiraw خاس وگه‌ن [ف] خوب و بد

خاس‌وگه‌ن xas û gen خاس و خراو [ف] خوب و بد

خاس‌وگه‌ن‌کردن xas û gen kirdin خاس و خراو کردن [ف] خوب و بد کردن

خاسه xase (۱) ته‌نانه‌تی، له زاراوویل تره‌ک کوردی «خاسما ، خاسه‌کی، خاسه‌یی» تۆشن، تانانه‌ت (۲) خووبه (۳) دی به‌سه (۴) په‌رده‌ئێ گون، خاسه‌ر [ف] (۱) ویژه، خاص، در دیگر گویشهای کوردی «خاسما، خاسه‌کی، خاسه‌یی» گویند، نگا ته‌نانه‌ت (۲) او خوب است (۳) بس است، کافی است (۴) پرده‌ی محافظ خایه و آلت تناسلی

خاسه‌په‌ر xase per زێژ گه‌نه په‌ر [ف] پره‌ای اصلی و ماندگار

خاسه‌ر xaser (۱) خه‌سار دین (۲) خاسه، خایه [ف] (۱) خسارت وارد شدن (۲) پرده‌ی محافظ خایه و آلت تناسلی

خاسه‌نه‌وکه‌ر xase newker پادووی خان [ف] پادوی ویژه خان

خاسه‌و بۆن xasew bün خاسا بۆن [ف] بهتر شدن

خاسه‌و‌کردن xasew kirdin خاس کردن [ف] نگا خاس کردن

خاسی xasî زێژ گه‌نی [ف] نیکی، خوبی

خاسی‌کردن xasî kirdin نیکی کردن [ف] نیکی کردن

خاسیه‌ت xasyet ته‌نانه‌تی، تاییه‌تی [ف] خاصیت، ویژگی

خاشال xaşaf خاک خول [ف] خاشاک

خاشخاش xaşxaş گیای تلیاق [ف] خشخاش

خاش خۆش xaşî xûş کپکلاش [ف] کم خوردن و به آرامی خوردن

خاش خول xaşî xwif خاشال [ف] آت آشغال، خاشاک

خافل xafîl بیخه‌وه‌ر، خاپل، له ریشه‌ئێ «خاپ» ئه‌ره‌و کوردی‌ه‌سه‌ئێ «غافل» [ف] غافل، بیخبر، از واژه «خاپ» مشتق شده که عرب آنرا به غافل تبدیل کرده است

خافلان xafilan خاپووره‌دان، فریوان [ف] فریفتن

خافلانن xafilanin خه‌له‌تانن [ف] فریفتن

خاک xak خول، زه‌ق [ف] خاک

خاکه‌نه‌ناز xak enaz خاکمال [ف] خاک انداز

خاکاپوو xakarû خاکه‌پوو خه‌رمان [ف] باقیمانده ته‌خرمن

خاکاو xakaw به‌شینگه له کار ئاویاری [ف] قسمتی از کار آبیاری

خاکاوی xakawî خولین [ف] آلوده به خاک

خاکاوژ xakawêژ خاکه‌وژ [ف] الک خاک بیز

خاکبازی xak bazî گه‌مه کردن مناله‌یل وه خاک [ف] خاک بازی

خاک پا xaki pa ئه‌ره‌م و ته‌ره‌م [ف] پای بوسی

خاک خول xaki xwif ته‌پ تووز [ف] گرد وغبار

خاکردن xa kirdin (۱) هیلکه کردن مامر (۲) لاناوه له بین تاچه‌تی (۳) خاس کردن [ف] (۱) تخم گذاشتن مرغ (۲) کنایه از بی‌طاقتی (۳) خوب کردن، شفا دادن، درست کردن

خاککردن xak kirdin چال کردن [ف] دفن کردن

خاکله‌مۆشان xakifemüšan (۱) خاک نه‌رمینگ ک ها له

دهور کولانه‌ئ مرۆژه، کاکله‌مۆشان (۲) خاک نهرم دهور کولانه‌ئ
 مۆش (ف) (۱) خاک نرمی که پیرامون لانه مورچه است (۲) خاک
 نرم و تپه‌ای که پیرامون لانه‌ی موش صحرایی است
خاکمال xakmaf خاکه‌نان (ف) خاک انداز
خاکمال‌کردن xakmaf kirdin ته‌یموم دان وه خاک (ف)
 تیمم دادن ظرفیکه سگ به آن دهن زده
خاک مرۆژ xak mirüj بنووره ریخ‌مرۆژ (ف) نگا ریخ‌مرۆژ
خاک مرۆژان xak mirüjan ریخ‌مرۆژ (ف) نگا ریخ‌مرۆژ
خاکوخورل xak û xwîf خاک خول (ف) گرد و غبار
خاک وخورل xak û xwef خاک خول (ف) گرد و غبار
خاکولبای xa kwîfyâê هیلکه‌ئ کولبای (ف) تخم مرغ آپیژ
خاکه xake (۱) هۆرده «خاکه قه‌ن» (۲) په‌خشه کووره (ف)
 (۱) خاکه، ریزه (۲) نوعی پشه بسیار ریز
خاکه‌بان xakeban خاک نه‌و بان داین نه‌پای بان نه‌نوود (ف)
 ریختن خاک بر روی بام برای اندود کردن
خاکه‌بان‌کردن xakeban kirdin بان‌نه‌ناو (ف)
 نگا خاکه‌بان
خاکه‌پوونی xake pûzî خاک‌بازی (ف) خاک بازی
خاکه‌توونی xake tûzî خاک‌بازی (ف) خاک بازی
خاکه‌چهرمه xake çermige جوورئ خه‌پئ چه‌رمیه (ف)
 نوعی گل سفید که دیوار را با آن اندود کنند
خاکه‌ر xa ker مامر هیلکه‌که‌ر (ف) مرغ تخمگذار
خاکه‌را xakerâ رشتاره، تاپووت (ف) سرشت، فطرت،
 ژنتیک
خاکه‌پوو xakerû باقیمانده ته خرمن
خاکه‌ره xake rê خاک نه‌ره (ف) خاک اره
خاکه‌سار xake sar گو‌مه‌سار (ف) خاکساری
خاکه‌سفید xakesifêd دیه‌که‌یگه له قه‌سر (ف) روستایی در
 قصرشیرین
خاکه‌قن xakeqen هۆرده‌قن (ف) پودر قند
خاکه‌لیوه xake lêwe خاکه‌لیویه، هه‌نه‌ن وه‌هار کوردی ک
 گژ وگیا سه‌ربه‌رز کردیه و ئاژهل له هه‌ئین له‌وه‌ر لیوئ خوه‌پده
 قه‌ئ خاک (ف) اسفند ماه، آخرین روزهای بهمن ماه که برفها
 آب می‌شوند و گیاه سر‌برمی‌آورد و گله هنگام چریدن لبشان با
 خاک تماس دارد و اصل واژه به معنی خاکی که بر لب می‌ماند
 است، در دیگر گویشهای کردی «خاکه‌لیوه» به فروردین ماه

گویند

خاکه‌لییه xakeliye بنووره خاکه‌لیوه (ف) نگا خاکه‌لیوه
خاکه‌مرۆژان xake mirüjan بنووره ریخ‌مرۆژ (ف) نگا ریخ
مرۆژ
خاکه‌ناز xake naz خاکه‌نان (ف) خاک انداز
خاکه‌ناو xake naw پره‌و کردن بنه‌وا (ف) پر کردن پی
 ساختمان
خاکی xakî (۱) وه ره‌نگ خاک (۲) خاکین (۳) زیز قیلتاو (۴)
 بی کبر (ف) (۱) به رنگ خاک (۲) آغشته به خاک (۳) راه خاکی
 (۴) آدم بی افاده
خاکین xakîn خاکی (ف) آغشته به خاک
خال xal (۱) خالوو (۲) نیشانه (۳) نقه‌ت (۴) خیال «وه خالما
 چیه» (ف) (۱) دایی (۲) خال پوست (۳) نقطه (۴) خیال
خالان xalan (۱) خاله‌یل (۲) قه‌ومه‌یل (ف) (۱) جمع خال‌ها (۲)
 خویشان
خال‌باز xalbaz (۱) فیت‌فه‌ن‌باز (۲) پاسوریاز (ف) (۱) نیرنگ
 باز (۲) کسی که در بازی با ورق ماهر است و دیگران را می‌فریبد
خال‌خاس xal xas (۱) جوان، دیمه‌ندار (۲) ناویگه ژتانه (ف)
 (۱) زیبا، دل‌فریب (۲) نامی ژتانه
خالخال xal xal نونقی (ف) خال خالی
خالخال‌باز xal xal baz رنگ‌فنگ (ف) حیل‌گر
خالخالئ xal xal خالخالین (ف) خال خالی
خالخالین xal xal نونقی (ف) خال خالی
خال خوه‌رده‌ئ په‌رویز xal xerdey perwez (۱) ئاساره
 زله (۲) سه‌وه‌نینگه «وه‌ئ خال خوه‌رده‌ئ په‌رویزه م نه‌ومه»
 (ف) (۱) ستاره‌ی خوشه‌پیرین (۲) نوعی سوگند است، درمیان
 کردان از اینگونه سوگندها وجود دارد و نشانه تقدس عناصر
 طبیعی و طبیعت نزد کردان است از جمله «وه‌ئ خوه‌رنازاره،
 وه‌ئ ئیوارن نمانزانه» ...
خالدار xal dar خالخالئ (ف) خال خالی
خالسه xalise (۱) دیه‌که‌یگه له کرماشان (۲) دیه‌که‌یگه له
 قه‌سر (ف) (۱) روستایی در کرماشان (۲) روستایی در قصر شیرین
خالکوت xal kwit (۱) نه‌و که‌سه‌ئ خال له پووس کوتئ (۲)
 کارامه له تیره‌نازی (ف) (۱) خالکوب (۲) تیرانداز ماهر
خالکوتان xal kwitan خال له رق پووس کوتان (ف) خال
 کوبی کردن

خالک‌خوپی xafkexirî خورج‌گلاراو [ف] کسی که در یک جا بند نمی‌شود

خالما xafîma وه خیتالما «وه خالما خواه‌دی» [ف] به گمان من، به گمانم

خالن xafîn کاوړ سیه‌ئ کُ خه‌تئ له ناو تیوَلئ بوو [ف] گوسفند سیاهی که خطی سفید در پیشانی دارد

خال‌نازار xaf nazar ناویگه ژئانه [ف] نامی زنانه

خالنجه xafince دیه‌که‌یگه له که‌نگه‌ور [ف] نام روستایی در کنگاور

خالو xafû خالوو [ف] دایی

خالووان xafûwan (۱) خالووان (۲) دیه‌که‌یگه له سنجاوی [ف] (۱) خویشان مادری (۲) روستایی در سنجاوی

خالووخالوو xafû xafû دیه‌که‌یگه له گیه‌لان [ف] روستایی در گیلانغرب

خالووخوارزا xafû xwarza خالووزا و میمزا [ف] دایی و خواهرزاده، فرزند دایی و فرزند خاله

خالووزا xafûza منال خالوو [ف] دایی زاده

خالووزا زا xafûza za نه‌وه‌ئ خالوو [ف] نوه دایی

خالووزا ژن xafûza jin ژن خالووزا [ف] زن پسر دایی

خالووزا میمزا xafûza mîmîza خالوو خوارزا [ف] دایی و خواهرزاده

خالووزا وه‌زا xafûza weza نه‌وه‌ئ خالوو [ف] نوه دایی

خالوون xafû jin ژن خالوو [ف] زن دایی

خال و میل xafû mîl کړکړې، میل میل [ف] راه راه

خاله زووله xafezûfe نژی زووله [ف] عدس دیر پخت، عدسی که خوب نمی‌پزد

خاله ژئانه xale jinane بره‌سان ژئانه [ف] خاله زنک

خالی xalî پوچ [ف] خالی

خالئ xalî (۱) تا‌یفه‌یگ له که‌له‌ووړ (۲) خالین (۳) ناویگه ئه‌پرائی سه‌ئ [ف] (۱) تیره‌ای از ایل کلهر (۲) خالدار (۳) نامی برای سگ

خالین xafîn خال خال [ف] خالدار

خام xam (۱) خام، نه‌پسیای (۲) نه‌کولیای (۳) جاهیل (۴) قاتویش ده‌باغی نه‌کریای (۵) مه‌غز حه‌رام، توخاع [ف] (۱) تاب نخورده (۲) نپخته (۳) ساده لوح (۴) چرم دباغی نشده (۵) نخاع

خاماران xa maran خاجه‌نگه‌کی [ف] مسابقه تخم‌مرغ جنگ

، نوعی سرگرمی

خامبا xam ba وه‌ره‌م که‌م [ف] ورم اندک

خامبوئن xam büin (۱) فریو خواردن (۲) نه‌کولیای [ف] (۱)

فریب خوردن، خام شدن (۲) نپخته

خام‌پالوو xam palû جوورئ مه‌شکه‌س کُ خاس ده‌باغی

نه‌ژیه و ئه‌پرائی هه‌لگرتن ته‌رخینه‌س [ف] نوعی مشک که کاملاً

دباغی نشده و برای نگهداری ترخینه بکار می‌رود

خامووش xamûş (۱) بیده‌نگ (۲) ناگر کوشیای [ف] (۱)

ساکت (۲) آتش خاموش

خامووش‌بوئن xamûş büin (۱) بیده‌نگ بوئن (۲) کوشیانه‌وه

[ف] (۱) ساکت شدن (۲) خاموش شدن آتش

خامووش کردن xamûş kirdin کوشانده‌وه [ف] خاموش

کردن

خامووشئ xamûşî (۱) تیره‌یگن له ئال حه‌ق کُ وه‌چه‌رزای «

میره‌به‌گ گه‌ورا سوورا» ن (۲) بیده‌نگی (۳) تیره‌یکی [ف] (۱)

تیره‌ای از یارسان که از اعقاب «میره‌بگ گوراسوار» هستند (۲)

سکوت (۳) تاریکی، خاموشی

خامه xame (۱) نه‌وکوت زین (۲) قه‌له‌مه‌ئ دار (۳) تول نازک

(۴) نه‌یوه‌چ [ف] (۱) خامه زین (۲) قلمه نهال (۳) نهال (۴) نی

باریک و نازک

خامیش xamêş هۆرد بوئن [ف] کاملاً خرد شدن چیزی

خان xan (۱) خوان تفه‌نگ (۲) گه‌ورا پیا، له په‌هله‌وی

(xanek خانه‌ک) تۆسریاس [ف] (۱) خان تفنگ (۲) خان، در

پهلوی (xanek خانک) نوشته شده

خان‌بالاخان xan balaxan ژیرخان بالاخان [ف] خانه دو

طبقه

خان‌ت‌مه xan teme وه ته‌مائ چشتئ بوئن [ف] طمع خام

خان‌خاوان xanxawin هان هاوئن، له کیسه‌ئ خلیفه

به‌خشان [ف] از کیسه خلیفه بخشیدن، خود را مالک چیزی

داستن

خان‌خه‌وانئ xan xewanî خانزایه [ف] خان‌زاده

خانزای xanzaê (۱) ناویگه ژئانه (۲) خانزایه [ف] (۱) نامی

ژئانه (۲) خانزاده

خانزایه xan zaê نگا خانزای [ف]

خانگ xanig خانئ، له په‌هله‌وی (xanek خانه‌ک)

تۆسریاس [ف] خانه، در پهلوی (xanek خانک) نوشته شده

خانگا xanga دیه‌که‌یگه له پاوه [ف] روستایی در پاوه

خانم xanim (۱) چرین‌گه‌ورا ژن، خانم وه مانای خان مایه‌س (۲) ناویگه ژنانه (۳) م‌خانیگم [ف] (۱) خانم، خانم به معنی خان (ماده است ۲) نامی زنانه (۳) من خان هستم

خانم‌تاباد xanimabad دیه‌که‌یگه له کرماشان [ف] روستایی در کرماشان

خان‌مان xani man خان و مان، له ئه‌وستا (nimane) (نمانه) وه مانای خانگه [ف] خان ومان، دار و ندار، در اوستا (nimane) به معنای خانه است

خان‌ومان xan û man بنووره خان‌مان [ف] نگا خان‌مان

خانه xane (۱) خان وه خان (۲) خانگ [ف] (۱) راه راه (۲) خانه، نگا خانگ

خانه‌بگیر xane bigîr له مال‌گرتن‌که‌سی [ف] کسی را در خانه خودش دستگیر کردن

خانه‌خانه xane xane خان خان [ف] خانه‌خانه، میل میل

خانه‌خراب xane xiraw مال‌وویران [ف] خانه خراب

خانه‌دان xanedan ئیل وئووبا [ف] خاندان

خانه‌شوور xane şûr مه‌لوه‌نیگه له قه‌سر [ف] منطقه‌ای در قصرشیرین

خانه‌قا xaneqa ته‌کیه [ف] خانقاه

خانه‌قین xaneqîn شاریگه له کوردسان ک‌دقیشترو زووان مه‌لوه‌ن باشوور قسه‌که‌ن [ف] شهری در کردستان که بیشتر به زبان جنوب کردستان سخن می‌گویند

خانه‌گومان xanegoman دل‌پیس له ژن [ف] بد گمان به همسر

خانه‌گومانی xanegomanî خانه‌گومان له ژن [ف] بدبینی و گمان بد نسبت به همسر

خانه‌میری xanemîrî به‌زمیگه له هه‌لپه‌رگی کوردی [ف] بزمی از رقص کردی

خانه‌واده xanewade تاییفه [ف] طایفه، عشیرهت

خانن xanê بنووره خانگ [ف] نگا خانگ

خانیه xanîle دیه‌که‌یگه له ره‌وانسه‌ر [ف] روستایی در روانسر

خاو xaw (۱) خو، له ئه‌وستا (xwefne) خو‌فنه) و له په‌هل‌ه‌وی (xwap) خو‌اپ) تو‌سریاس (۲) شل، سس (۳) نه‌رسیای (۴) شیب (۵) ئه‌وریشم [ف] (۱) خواب، در اوستا

(xwefne) خو‌فنه) و در په‌لوی (xwap) خو‌اپ) نوشته شده (۲) سست، بیحال (۳) نتابیده (۴) شیب (۵) ابریشم

خاواره xaware خله‌وه، مغه‌یره، لایده [ف] بیگانه، ناشناس

خاوانن xawanin (۱) خه‌له‌تانن (۲) خه‌فانن [ف] (۱) فریفتن (۲) خوابانیدن

خاوجه‌ق xa û ceû سه‌رشووریگه له زه‌ردینه‌خا و جه‌ق [ف] نوعی سرشویه که با زرده تخم مرغ و شیره درخت زردآلو درست می‌کنند

خاوخیزان xaw xêzan ئات عیال [ف] زن و بچه، خانواده

خاوپتن xa û rûn خارپتن [ف] نیمرو

خاوه‌ره xawkere به‌زمیگه له گورانی کوردی [ف] بزمی از آهنگهای کردی

خاوه‌گیر بۆن xawgîr bûn خه‌ف کردن «ل» [ف] تغافل، غفلت، کوتاهی

خاوه‌ن xawin خاوه‌ن [ف] خداوند، صاحب

خاوانمه xaw name کتاوخه‌و [ف] خوابنامه

خاوندار xawin dar خاوه‌ندار [ف] سرپرست، دارای سرپرست

خاوه‌ندووا xawin duwa خاوه‌ن دو‌عا [ف] کسی که دعایش بر آورده می‌شود، مستجاب‌الدعوه

خاوه‌ن زوور xawin zûr خاوه‌ن زوور [ف] با نفوذ، قدرتمند

خاوه‌نکار xawinkar (۱) خاوه‌ندکار، خاوه‌نکار، داب و نه‌ریت مه‌ردمان یارسان گ وه بوونه‌خا رزگاری سو‌لتان سه‌هاک له چاته‌م‌خه‌ی دژمنه‌یلی بق (۲) ساوکار [ف] (۱) اصل واژه به معنی خداوندگار و صاحب کار است، مراسم آیینی مردم یارسان که به مناسبت رهایی سلطان سحاک که سه روز در محاصره و گرسنگی دشمنان بود انجام می‌شود آن سه روز را روزه گرفته و پس از آن ندزی کرده و روزه را باز می‌کنند و ندزی را «نه‌واله : نواله» گویند که از گوشت قربانی که معمولاً خروس یا گوسفند است به همراه نوعی نان محلی به نام «تیری» است (۲) صاحب کار

خاو و خیزان xaw û xêzan خاو خیزان [ف] زن و بچه، خانواده

خاوه‌خاو xawexaw شل‌خام [ف] تنبلی و سستی

خاوه‌ر xawer (۱) ناویگه ژنانه (۲) خوهرئلات، خوهرئاوهر [ف] (۱) نامی زنانه (۲) خاور، مشرق، این واژه کردی است

خانگا xanga دیه‌که‌یگه له پاوه [ف] روستایی در پاوه

خانم xanim (۱) چرین‌گه‌ورا ژن، خانم وه مانای خان مایه‌س (۲) ناویگه ژنانه (۳) م‌خانیگم [ف] (۱) خانم، خانم به معنی خان (ماده است ۲) نامی زنانه (۳) من خان هستم

خانم‌تاباد xanimabad دیه‌که‌یگه له کرماشان [ف] روستایی در کرماشان

خان‌مان xani man خان و مان، له ئه‌وستا (nimane) (نمانه) وه مانای خانگه [ف] خان ومان، دار و ندار، در اوستا (nimane) به معنای خانه است

خان‌ومان xan û man بنووره خان‌مان [ف] نگا خان‌مان

خانه xane (۱) خان وه خان (۲) خانگ [ف] (۱) راه راه (۲) خانه، نگا خانگ

خانه‌بگیر xane bigîr له مال‌گرتن‌که‌سی [ف] کسی را در خانه خودش دستگیر کردن

خانه‌خانه xane xane خان خان [ف] خانه‌خانه، میل میل

خانه‌خراب xane xiraw مال‌وویران [ف] خانه خراب

خانه‌دان xanedan ئیل وئووبا [ف] خاندان

خانه‌شوور xane şûr مه‌لوه‌نیگه له قه‌سر [ف] منطقه‌ای در قصرشیرین

خانه‌قا xaneqa ته‌کیه [ف] خانقاه

خانه‌قین xaneqîn شاریگه له کوردسان ک‌دقیشترو زووان مه‌لوه‌ن باشوور قسه‌که‌ن [ف] شهری در کردستان که بیشتر به زبان جنوب کردستان سخن می‌گویند

خانه‌گومان xanegoman دل‌پیس له ژن [ف] بد گمان به همسر

خانه‌گومانی xanegomanî خانه‌گومان له ژن [ف] بدبینی و گمان بد نسبت به همسر

خانه‌میری xanemîrî به‌زمیگه له هه‌لپه‌رگی کوردی [ف] بزمی از رقص کردی

خانه‌واده xanewade تاییفه [ف] طایفه، عشیرهت

خانن xanê بنووره خانگ [ف] نگا خانگ

خانیه xanîle دیه‌که‌یگه له ره‌وانسه‌ر [ف] روستایی در روانسر

خاو xaw (۱) خو، له ئه‌وستا (xwefne) خو‌فنه) و له په‌هل‌ه‌وی (xwap) خو‌اپ) تو‌سریاس (۲) شل، سس (۳) نه‌رسیای (۴) شیب (۵) ئه‌وریشم [ف] (۱) خواب، در اوستا

خاوهک xawek (۱) چاخ بۆن و گوشت گرتن (۲) خواهش گوشت (ف) (۱) چاق شدن (۲) خوش گوشت

خاوهلی xaweli «ل» (ف) تنبل، تن پرور، خواب آلود

خاوهن xawen (ف) صاحب

خاوی xawi شل‌خامی (ف) سستی

خای xay خا، هیله (ف) تخم مرغ

خایانن xayanin (۱) وه پی چین (۲) دلنیا بۆن (ف) (۱) وقت صرف شدن، به طول انجامیدن (۲) مطمئن شدن، قانع شدن

خایرۆن xay rün خارۆن (ف) نیمرو

خایز xayiz خایس (ف) ضعف عمومی بدن

خایس xayis خایز (ف) ضعف عمومی بدن

خایشت xayışt خایز (ف) ضعف عمومی بدن

خایشتجمیان xayışt cimyan بی‌حوصله بۆن (ف) بی‌حوصله شدن، عصبی شدن

خایکه xayker خاکه (ف) تخمگذار

خایه xaye توخم، گون (ف) خایه، بیضه

خبان xiban دیه‌که‌یگه له سه‌ریه‌ل (ف) روستایی در سرپُل نهاب

خپ xip خپ، پیس کردن (ف) بی حرکت

خپشن xipişin (۱) خپیلک (۲) خت‌پشکه‌ر (ف) (۱) کوتاه قد و چاق (۲) فضول و کنجکار

خپکردن xip kirdin خپ کردن، پیس کردن (ف) بی حرکت بودن

خپل xipif چل چاخ (ف) چاق

خپله xipfe خپیلک (ف) چاق و کوتاه قد

خپۆلگ xipülig خپل (ف) چاق و کوتاه‌قد

خپۆله xipüle خپل (ف) چاق و کوتاه‌قد

خپی xipî خپل و ره‌نگین (ف) چاق و زیبا روی

خپیلک xipîlik خپل (ف) چاق و کوتاه‌قد

خپیلگ xipîlig خپل (ف) چاق و کوتاه‌قد

خت xit چیخ، چخچ (ف) کلمه راندن سگ

خت‌پش xitipiş خته‌پشی (ف) جستجو و فضولی در کاری

خت‌پشکردن xitipiş kirdin تخولی (ف) فضولی

خت‌پشکه‌ر xitipiş ker خپشن (ف) فضول و کنجکار

خت‌خالی xiti xalî چک‌چوول (ف) خالی از هر چیزی، خالی از سکنه

خت‌خالی xit û xalî خت‌خالی (ف) خالی از هر چیزی

خته‌پشی xitepişi خت‌پشکردن (ف) جستجو و فضولی

ختی‌متی xitîmitî خه‌نانن، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «خته»، ختکی، ختوکه، ختولکه، ختیلکه، ختن، خدیکه، قدیکه، قدیله، قدیلکانی، قدیلکه، قانه قدی، قانه‌قدیکه، قانه‌قدیلکه، قدقدانک «تۆشن (ف) قفلک، دردیگر گویشهای کردی «خته»، ختکی، ختوکه، ختولکه، ختن، ختیلکه، خدیکه، قدیکه، قدیله، قدیلکانی، قدیلکه، قانه‌قدی، قانه‌قدیکه، قانه‌قدیلکه، قدقدانک» گویند

خچگه xiçige بۆچگ (ف) کوچک

خچ له لن بریان xiç le lê biryan لاناوه له چاخ بۆن (ف) کنایه از چاق شدن

خپ xir (۱) چه‌من ک وشک کردیه و گز گياچ فره‌یگ له جیاتی سه‌ونز کردیه، ده‌وره‌چه‌م (۲) خپیلک (۳) ناود (۴) فه‌دا، نه‌زری (۵) خرخاشاک (۶) وه مل چهن نه‌فروه چه‌وریان «وه پیتانا خره» (۷) گهردین «خری بخوه‌یم» (۸) چه‌رخانن «خری بیه قه‌زاک» (۹) وشا (ف) (۱) رودخانه‌ی خشک شده‌ای که اکنون مرغزار است (۲) گرد، مدور (۳) آبکند (۴) فدا، قربان شدن (۵) پیش درآمد خاشاک (۶) چربش زور بر چند نفر (۷) گردش (۸) چرخاندن (۹) گشاد

خرا xira (۱) خریا، پیه‌ن کریا (۲) فره دریا (ف) (۱) پهن شد، انداخته شد (۲) پرت شد

خرات xirât لانه‌ئ سووسگ «ل» (۲) که‌سئ ک وه چوو چشت دُرس که‌ئد (ف) (۱) لانه تیهو (۲) خرات

خراش xiraş رۆش کردن (ف) خراش

خرامان xiraman (۱) وه نازه‌و ری کهر (۲) ناویگه ژئانه (ف) (۱) خرامان (۲) نامی زنانه

خران xiran دیه‌که‌یگه له بیله‌وار (ف) روستایی در بیله‌وار

خراو xiraw (۱) دژمین، دژمین، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «دژوون، جنیو، جوین، دژمان، سخیف» و له فرانسه‌ی (juron تۆشن (۲) زیزُ خاس (ف) (۱) دشنام، در دیگر گویشهای کردی «دژوون، جنیو، جوین، دژمان، سخیف» و در فرانسوی (juron گویند (۲) خراب

خراووتۆن xiraw bün (۱) خرچپ هاتن (۲) لاناوه له بن گورتینه بۆن (ف) (۱) خراب شدن (۲) کنایه از بی بکارت شدن

خراو خاپتور xiraw xapür دهرب وداغان (ف) کاملاً خراب

خرته xirte کرچه، کرته [ف] کمترین صدا در شکستن اشیاء

ترد

خرته‌خرت xirte xirt خرته‌ئ هه‌یتاه‌یت [ف] «خرته» ی

پیایی

خرتی xirtî مله‌ر [ف] گردن کلفت

خرتی xirtî جوان «ل»، له زاراو‌هیل تره‌ک کوردی «لاو،

لاوک، گهنج، خورت، لاژه‌ک، لاجه‌ک، لاجک» توشن [ف] جوان،

در دیگر گویشهای کردی «لاو، لاوک، گهنج، خورت، لاژه‌ک،

لاجه‌ک، لاجک» گویند

خرتیا xirtya ره‌گ وه ره‌گ بق [ف] رگ به رگ شده

خرتیاس xirtyas ره‌ئ وه‌ره‌ئ بویه [ف] رگ به رگ شده

خرتیاغ xirtyag ره‌ئ وه‌ره‌ئ بق [ف] رگ به رگ شده

خرتیان xirtyan ره‌ئ وه‌ره‌ئ بق [ف] رگ به رگ شدن اندام

خرتیلانه xirtîlane جوان و ره‌نگین و بالاکول [ف] جوان و

کوتاه قد در عین حال زیبا روی

خرچ xirç خرچه [ف] صدای شکستن خربزه نارس

خرچ پووق xirçi pûq قرچ پووق [ف] صدای شکستن اجسام

سخت مانند استخوان

خرچگه xirçige خه‌رویزه‌ئ نه‌په‌س [ف] خربزه نارس

خرچه xirçe خرچ [ف] صدای شکستن خربزه نارس

خرخال xirxal (۱) ده‌زۆنگ (۲) زه‌نگووله‌ئ گافاره [ف] (۱)

دستبند (۲) زنگوله‌های گهواره

خرخپ xirxîp خراو‌خاپۆر [ف] از هرگونه حرکت و جنبش

باز ایستادن، کاملاً خراب و منفعل شدن

خرخپ هاوردن xirxîp hawrdin خاپۆر کردن [ف] نابود

کردن، خراب کردن

خرخپ xir xir خه‌خر [ف] خرناسه

خرخرماری xirxir marî خه‌ر ده‌جال «ل» [ف] خر دجال

خرخپه xirxîr (۱) خشخشه (۲) خه‌خر [ف] (۱) خشخشه (۲)

خرناسه

خرخپه‌ک xirxîrêk گاری ده‌سی [ف] گاری دستی

خرخپه‌میتاو xirxîrê mîtau (۱) هه‌لگه‌زوو «گ» (۲)

کوله‌زین، بایه‌قوره‌ت [ف] نگا هه‌لگه‌زوو (۲) کوتوله، کوتاه‌قد

خرخه‌ول xirxewl خرت پرت «گ» [ف] خرت و پرت

خریدان xir dan (۱) قاورمه کردن گوشت (۲) گه‌ردانن (۲)

چه‌رخانن [ف] (۱) سرخ کردن گوشت، قورمه (۲) به گردش بردن

خراوداین xiraw dayn دژمین دان [ف] دشنام دادن

خراوکار xiraw kar (۱) گه‌نه‌کار (۲) که‌سه‌ئ ک کار نادرُس

که‌ئید [ف] (۱) فاحشه (۲) خرابکار

خراوکاری xiraw karî (۱) خراوکار (۲) لاناوه له ریان [ف] (۱)

خرابکاری (۲) کنایه از ریدن

خراوکردن xiraw kirdin (۱) بیگورتینه کردن (۲) به‌ئ ناو

کردن (۳) ریان [ف] (۱) بی بکارت کردن (۲) بد نام کردن کسی

(۳) کنایه از ریدن

خراوکه‌ر xiraw ker به‌د کردار [ف] بد کردار

خراوه xirawe ویرانه، که‌لاوه [ف] مخروبه

خراوی xirawî نادرُسی [ف] خرابی

خرپۆن xir bün (۱) وشا بقۆن (۲) زوور داشتن وه مل چن

که‌سه‌و (۳) فهدا بقۆن (۴) گرد بقۆن [ف] (۱) گشاد بودن (۲)

چربش بر چند نفر (۳) قربان صدقه رفتن (۴) مدور شدن

خرپ xirp ده‌نگ جابین یا شکیان چشت و شک [ف] صدای

جویدن یا شکستن چیز خشک

خرپیر xirî pîr (۱) خرت پرت (۲) ده‌نگ وه یه‌ک خواردن ناسن

[ف] (۱) اسباب اثاثیه (۲) صدای بهم خوردن فلزات

خرپن xirpin خپیلک [ف] چاق و کوتاه‌قد

خرپووق xirî pûq ده‌نگ وه یه‌ک خواردن ناسن [ف] صدای

بهم خوردن فلزات

خرپه xirpe (۱) پرخه (۲) چه‌پ لس [ف] (۱) خرناسه (۲)

صدای دهان هنگام خوردن

خرت xirt (۱) خرپ، خرچ (۲) خرت پرت [ف] (۱) صدای

شکستن اشیاء خشک (۲) اشیاء بی رازش

خرت پرت xirti pirt خرت و پرت [ف] خرت و پرت

خرتگ xirtig نه‌رم [ف] نرم و ترد

خرتنه‌ک xirtinek خرتۆنک، کورکوری، کورکوچه ک، له

زاراو‌هیل تره‌ک کوردی «کپکپۆکه، کرۆچه‌نه، کپکپانه، کپکپاگه

، کپکپاگه، کرکرتوکه، کپکپک، کپکپگ» و له سه‌کزی «که‌ر

که‌چه‌ک، کریچه‌ک» توشن [ف] غضروف، در دیگر گویشهای

کردی «کپکپۆکه، کرۆچه‌نه، کپکپانه، کپکپاگه، کپکپاگه، کرکر

توکه، کپکپک، کپکپگ» و در گویش سکزی «کرکچک» و

«کریچک» گویند

خرت پورت xirt û pirt خرت پرت [ف] خرت و پرت

خرتۆنک xirtünik بنووپه خرتنه‌ک [ف] نگا خرتنه‌ک

(۳) چرخش، چرخاندن

خرس xirs هۆ، خۆ، له زاراوه یل ترهك كوردی «وچ، هرس، هرچ، حش، حهش، حۆرچ» تۆشن [ف] خرس، در دیگر گویشهای کردی «وچ، هرس، هرچ، حش، حهش، حۆرچ» گویند

خرس خۆ xirsi xü لاناوه له دهنگهاتی و نهزان [ف] کنايه از شلیته و نفهم

خرپشت xirîşt (۱) حساوکه، محاسب «چشتی درم چ چشتی - دمچگ له بان پشتی - مه لا نییه و خپشتی» (۲) هاودهنگ، هه ماههنگ (۳) یه یهه و وارین واران [ف] (۱) محاسب (۲) هماهنگ، یک صدا (۳) یک باره باریدن باران

خرپشت کردن xirîşt kirdin (۱) محاسبه کردن (۲) سهیل کردن واران [ف] (۱) محاسبه کردن (۲) بارش بی وقفه، پیاپی باریدن باران

خرپکردن xirî kirdin (۱) کوو کردن (۲) وشا کردن (۳) قوروان کردن (۴) لاناوه له بیقه رای [ف] (۱) گرد آوردن (۲) گشاد کردن (۳) قربان کردن (۴) کنايه از بند نشدن و بیقراری

خرپکردنه وه xirî kirdinewe بنووچه خپ کردن [ف] نگا خپ کردن

خرپکه xirîke (۱) ده سوور وه کووه و کردن (۲) ده سوور وه وشا کردن (۳) کوته ی ژیر پووس (۴) ده سوور وه خپ ئلوردن [ف] (۱) دستور به گردآوری (۲) دستور به گشاد کردن (۳) برآمدگی زیر پوست (۴) دستور به مدور بردن

خرپگ xirîg کوچگه یل خپ و ساف [ف] هر سنگ گرد و صاف و صیقلی

خرپگله ودهر xirî gilew der لاناوه له ئه و که سه ک به ره چپوه ی که سه ده یه «جوور خپگله ودهر که فته نوام» [ف]

کسی که از انجام کاری ممانعت می کند

خپ له لی برین xirî le lê birîn کوتر کردن [ف] پافشاری کردن

خرم xirm (۱) دهنگ داخرومیان (۲) دهنگ کوروزان [ف] (۱) صدای آوار (۲) صدای جویدن بسکویت و نان خشک

خرمال xirmal پاسا کردن، ئاو وه بان کیشان «گ» [ف] پامال کردن، بالا کشیدن، به تعویق انداختن

خرمانن xirmanin خرمة خرم کردن [ف] صدای کروچیدن **خرم خام** xirmi xam خرم هر [ف] «خرمه» ی پیاپی

خرم هر xirmi hir خرم و هر [ف] نگا **خرم خام**

خرموهر xirm û hir خرم خام [ف] نگا **خرم خام**

خرمه xirme (۱) دهنگ کوروزیان (۲) هر «خرمه ی میه س تی» (۳) دهنگ مه پیه [ف] (۱) صدای کروچیدن (۲) کنايه از صدای بال حشرات (۳) صدای بهم خوردن طلاجات

خرن xirîn وشان [ف] گشادند

خرناسرخان xirnasirxan ديه که یگه له خوسره وی [ف] روستایی در خسروی

خرناک xirnak قورپ، قورپگ، گهلق [ف] گلو، گلو گاه

خرناق xirnaq (۱) پووز، کوناخ لۆت، له زاراوه یل ترهك كوردی «خرناش، کونه که پۆ، قولی، بیقل» تۆشن (۲) گرانگ، له کرمانی «قرنات» تۆشن [ف] (۱) بینی، سوراخ بینی، در دیگر گویشهای کردی «خرناش، کونه که پۆ، قولی، بیقل» و در کرمانی «قرنات» گویند

خرنگ xirnê (۱) خرنگه، خینگه (۲) خرمة [ف] (۱) صدای وز وز بال حشرات (۲) صدای بهم خوردن زیور آلات

خرنگخانگ xirnê xanê خرنگه خرنگ [ف] غرولند

خرنگهر xirngî hir خرنگوهر [ف] صدای بهم زدن زیور آلات **خرنگه** xirngê (۱) خرمة ی مه پیه (۲) سافلا، نهزان (۳) یه یهه و داخرومیان [ف] (۱) صدای زیور آلات (۲) ساده لوح (۳) بیکباره آوار شدن، فرو ریختن

خرنگه خرنگ xirngê xirnê (۱) خرنگهر (۲) وراوه [ف] (۱) صدای پیاپی بهم خوردن زیور آلات (۲) غرولند

خرنوو xirnuq خرینووچه، خپنووک [ف] یکی از ثمرهای درخت مازو

خرنووچه xirnuqe خپنووک [ف] نگا **خرنوو**

خرنووک xirnuk خپنووک [ف] نگا **خرنوو**

خرنهک xirnek (۱) خرقلک (۲) چه رخه کی [ف] (۱) هر چیز گرد و مدور (۲) قرقره، قرقره ی نخ

خرپپر xir û pir خپپر [ف] اسباب و اثاثیه

خرپخپ xir û xip خپخپ [ف] نگا **خرپخپ** و ترکیباتش

خروشانن xirûşanin تلوفانن [ف] خروشیدن

خروشیا xirûşya تلوفانن [ف] خروشید

خروشیاگ xirûşyag تلوفانن [ف] خروشید

خروشیان xirûşyan تلوفانن [ف] خروشیدن

خروکه xiruke ئاوله [ف] آبله

خریان xiryān پیه‌نه‌و کریان [ف] آنها را پهن کردند
خریانا xirîyana له‌ئ نوو سه‌نان [ف] دوباره آنها را خرید
خریانا xiryana له‌ئ نوو پیه‌نه‌و کریان [ف] دوباره پهن کردند
خریانگ xirîyanik (۱) ته‌رخول (۲) ته‌شینگ [ف] (۱) نگا ته‌رخول (۲) نگا ته‌شینگ
خریانه xirîâne (۱) خریانگ (۲) سه‌نریانه [ف] (۱) چرخونک (۲) دوباره خریداری شده‌اند
خریانه xirîyane سه‌نریانه، سه‌نیانه‌و [ف] دوباره خریداری شده‌اند
خریانه‌سا xiryanesa له‌ئ نوو خریانه‌و [ف] دوباره پهن شده‌اند
خریانه‌سا xirîyanesa سه‌نریانه‌سا [ف] دوباره خریداری شده‌اند
خریانه‌سه‌و xirîyanezew له‌ئ نوو سه‌نیسه‌و [ف] دوباره آنها را خریداری کرده
خریانه‌سه‌و xiryanezew له نوو خریانه‌سا [ف] دوباره پهن شده‌اند
خریانه‌و xiryanezw له‌ئ نوو پیه‌نه‌و کردن [ف] دوباره پهن کردن
خریانه‌و xirîyanezw له نوو ئه‌وانه سه‌نه‌و [ف] دوباره آنها را خریداری کرد
خری‌اوا xiryawa پیه‌نه‌و کریا [ف] دوباره پرتاب شد، پهن شد، گسترده شد
خری‌اوه xiryawe پیه‌نه‌و کریا [ف] گسترده شد، پهن شد
خرید xirîd سه‌نید [ف] خریدی
خریدان xirîdan سه‌نیدان [ف] آنها را خریدی
خریدانا xirîdana سه‌نیدانا [ف] دوباره آنها را خریدی
خریدانه‌و xirîdanew سه‌نیدانه‌و [ف] آنها را خریدی
خریده xirîde سه‌نیده [ف] خریده‌ای
خریده‌سان xirîdesan سه‌نیده‌سان [ف] آنها را خریده‌ای
خریده‌سانه‌و xirîdesanezw ئه‌وانه سه‌نیده‌سانه‌و [ف] آنها را خریداری کرده‌ای
خریده‌سه‌و xirîdesew خریده‌سا [ف] خریده‌ای
خریده‌سه‌ئ xirîdesey سه‌نیده‌سه‌ئ [ف] آنها خریده‌ای
خریده‌سیتان xirîdesiêan ئه‌وانه سه‌نیده‌سیتان [ف] آنها را

خریژلگ xirîulig (۱) جوان و چاق و رهنگین (۲) گردیلگ، گرد [ف] (۱) جوان و چاق و زیباروی (۲) گرد، مدور
خریژمیر xirî û mir چاق و رهنگین [ف] چاق و زیبا
خریژمیا xirîmya داخروومیا [ف] ویران شده
خریژمیا‌س xirîmyas داخروومیا‌س [ف] ویران شده است
خریژمیاگ xirîmyag داخروومیاگ [ف] ویران‌شده
خریژمیان xirîmyan داخروومیان [ف] ویران شدن
خریژمیا‌ئ xirîmyaê داخروومیا‌ئ [ف] ویران شده
خری‌وه خری‌برین xir we xir birîn کوتر کردن [ف] پا فشاری کردن
خری‌ه xirê (۱) وشاس (۲) خریلکه (۳) دهنگ‌وه یه‌ک خواردن چشت سه‌خت [ف] (۱) گشاد است (۲) گرد است (۳) صدای بهم خوردن اشیاء سخت
خری‌ه‌تاو xirêtaw (۱) نوورینگه «خری‌ه‌تاو بکه‌ی» (۲) که‌سه‌ئ کُ له یه‌ئ شوون نیه‌مه‌زئ [ف] (۱) نفرینی است (۲) کسی که یکجا بند نشود
خری‌خری xirêxir (۱) دهنگ‌خری (۲) دووره دوور، ژاو خواردن [ف] (۱) صدای اشیاء سخت (۲) دست دست کردن برای انجام کاری
خری‌خری‌کردن xirêxir kirdin دووره دوور کردن [ف] دست دست کردن برای کاری
خری‌ه‌وره xirê were زیپ [ف] کاپشن
خری‌ه‌ل xirêl خنجی‌منجی [ف] گرد و جمع و جور
خری‌ئ xirî (۱) سه‌ن (۲) داره‌پا کرد، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «خری‌کردن» ئۆشن [ف] (۱) خرید (۲) رو برا کرد، در دیگر گویشهای کردی «خری‌کردن» به همین معناست
خریا xirîya له‌ئ نوو سه‌ن [ف] دوباره خرید
خریا xirya پیه‌نه‌و کریا [ف] پهن شد، گسترده شد
خری‌ار xirîêar بسین [ف] خریدار
خری‌اره‌و xiryarew پیه‌نه‌و کریا [ف] پهن شد، گسترده شد
خری‌اس xiryas پیه‌نه‌و کریاس [ف] پهن شده است
خری‌اس xirîyas سه‌نریاس [ف] خریداری شده است
خری‌اگ xiryag پیه‌نه‌و کریاگ [ف] پهن شده
خری‌اگ xirîyag سه‌نریاگ [ف] خریداری شد
خری‌اگه xiryage پیه‌نه‌و بۆیه [ف] پهن شده
خریان xirîyan سه‌نان [ف] آنها را خرید

خریده‌ای

خریده‌سیئه‌و xirîdesiyew سه‌نیده‌سیئه‌و [ف] آنرا خریدیده‌ای

خریلانه xirîlane خریلک [ف] گرد و کوچولو

خریلک xirîlik خرینک [ف] جوان وگردد و کوچولو

خرین xirîn سه‌نن [ف] خریدن

خرینگه xirîngê نگا خرنگه [ف]

خز xiz (۱) سږ بردن (۲) ریسو بردن «خزیه‌و برد» (۳) خړخړ

سینه (۴) یه‌هو دارپشیان دیوار «چووار دیواری دل هاتیه‌سه

جمس - بنه‌وائ خز کرد له سه‌یلو ئرمس» «ته‌نیا» (۵) قژ

کردن (۶) زوو خواردن [ف] (۱) لیز خوردن (۲) خنده طولانی (۳)

خش خش سینه (۴) به یکباره فرو ریختن دیوار (۵) فاسد شدن

لبنیات در اثر گرما (۶) چرخاندن چرخونک

خزبردن xiz birdin ریسو بردن [ف] خنده طولانی

خزل xizîf (۱) یه‌کئ له تیره‌یل که‌له‌ور (۲) مه‌لوه‌نیگه له

نیاوه‌ن (۲) دیه‌که‌نیگه له قه‌سر [ف] (۱) یکی از تیره‌های کلهر (۲)

منطقه‌ای در نهاوند (۳) روستایی در قصرشیرین

خزم xizm که‌س وکار «دل سفره نیبه بخه‌یده‌ئ بانه - تا

گه‌ر بۆنیده‌ئ خزم و بیگانه» [ف] خویش، آشنا

خزمت xizmet (۱) سه‌ریازی (۲) کارئ ئه‌پائ که‌سه‌ئ کردن

[ف] (۱) سربازی (۲) خدمت

خزمتچی xizmet çî نه‌وکه‌ر [ف] خدمتکار

خزمتکار xizmet kar خزمتچی [ف] خدمتکار

خزمتکاری xizmet karî نه‌وکه‌ری [ف] خدمت کاری

خزمت‌کردن xizmet kirdin (۱) سه‌ریازی کردن (۲) کارئ

ئه‌پائ که‌سه‌ئ کردن (۳) ئیوه‌تکردن و خزمت‌تکردن وئاره‌لداری

[ف] (۱) خدمت وظیفه انجام دادن (۲) خدمت کردن (۳) از دامها

به‌خوبی نگهداری کردن

خزمت‌تگوزار xizmet guzar خزمت‌تکار [ف] خدمتگذار

خزته‌که‌ر xize ker (۱) لاناوه له چاخ (۲) خه‌رویزه‌ئ ره‌سی

[ف] (۱) کنایه از چاق (۲) خریزه رسیده

خزه‌و بردن xizew birdin ریسو بردن [ف] خنده طولانی

خزیانک xizyanik خزیانه، خزیانک [ف] نگا ته‌شینگ

خزیانه xizyane خزیانک [ف] نگا ته‌شینگ

خس xis (۱) ئه‌ق خس (۲) فره‌دا (۳) داده زه‌ق (۴) پشانه زه‌توا

[ف] (۱) انداخت (۲) پرت کرد (۳) بر زمین پهن کرد (۴) پاشید

خسا xisa (۱) له لئ که‌فته‌و (۲) خسه‌و [ف] (۱) پس انداخت،

از او بجا ماند (۲) پهن کرد

خسان xisan (۱) ئه‌وانه خس (۲) ئه‌وانه فره‌دا (۳) ئه‌وانه

پشانه زه‌توا (۴) پیه‌نیئانه‌و کرد [ف] (۱) آنها را انداخت (۲) آنها را

پرت کرد (۳) آنها را پاشید (۴) آنها را پهن کرد

خسانه‌پئی xisane rî پشانه‌و ریئ [ف] به راه انداخت، به

حرکت وا داشت

خسانه‌پئا xisane rîêا خسانه‌و ریئ [ف] براه انداخت

خسانه‌پئیو xisane rîyew خسانه‌و ریئو [ف] براه انداخت

خسانه‌زه‌ق xisane zeü (۱) قه‌لاریان کرد (۲) فره‌ئان دا زه‌ق

[ف] (۱) نابودشان کرد (۲) آنها را زمین انداخت

خسانه‌زه‌توا xisane zeüwa پشانانه زه‌توا [ف] بر زمین

پاشید

خسانه‌شوون xisane şûن خسانه‌و شوون [ف] همراه خود

برد

خسانه‌کار xisane kar وه کار گرتان [ف] به کار گرفت، به

کار انداخت

خسانه‌گه‌رد xisane gerd ئه‌ول خوه‌ئا برد [ف] با خود برد

خسانه‌مل xisane mil (۱) گرته مل (۲) کردانه مل [ف] (۱) بر

عهده گرفت (۲) برگردن آویخت

خسانه‌و xisanew (۱) هاوردانه دۆنیا (۲) پیه‌نیئانه‌و کرد [ف]

(۱) پس انداخته، بوجود آورده (۲) آنها را پهن کرد

خست xist بنووره خس [ف] نگا خس

خسن xisin (۱) خستن (۲) فره‌دان (۳) پشانن (۴) پیه‌نه‌و

کردن [ف] (۱) انداختند (۲) پرت کردند (۳) پاشیدند (۴) پهن

کردند

خسوق xisü (۱) پشانق (۲) پیه‌نه‌و کردق (۳) ئه‌ق خسق (۴) فره‌ئ

داؤد [ف] (۱) پاشیده بود (۲) پهن کرده بود (۳) انداخته بود (۴)

پرت داده بود

خسؤد xisüd بنووره خسق [ف] نگا خسق

خش xiş ده‌نگ وه یه‌ک خواردن چشت و شک [ف] صدای به

هم خوردن دو چیز خشک

خشانن xişanin خش کردن [ف] خزیدن، بر هم ساییدن

خشپن xişpin چل چاخ [ف] چاق و کوتاه قد

خشپه xişpe خشه [ف] خش‌خش کردن

خشپه‌خشپ xişpe xişp خشه‌خش [ف] خش‌خش زیاد

خشت xişt (۱) ئاجوور نه‌ورشیائ (۲) فیت، ئه‌نازه [ف] (۱)

خلافانن xifafanin خافلانن [ف] چشم پوشی کردن، غفلت

کردن

خلت xift (۱) به لغه م (۲) سلپ [ف] (۱) خلت سینه (۲) تفاله

خلت‌خه‌وش xifti xewş خلت و خه‌وش، له سه‌کزی «

خه‌لته‌ک» توشن [ف] خس و خاشاک، جرم، در سکزی «

خلتک» به پس مانده نامرغوب گویند

خلتیا xiftya ره‌گ وه ره‌گ بۆن [ف] رگ به رگ شدن اندام

خلتیاس xiftyas ره‌ئ وه‌ره‌ئ بۆیه [ف] رگ به رگ شده

خلتیاغ xiftyag ره‌ئ وه‌ره‌ئ بق [ف] رگ به رگ شده

خلتیان xiftyan ره‌ئ وه‌ره‌ئ بۆن [ف] رگ به رگ شدن اندام

خلدور xilidûr پته‌که‌نه کردن له باره‌ئ چشتیگ و وه

په‌رتخ ره‌سانتی [ف] موضوعی را تعقیب کردن و به سرانجام

رسانیدن

خلم xilm (۱) چلم، له سه‌کزی «خه‌له‌م» توشن (۲) خلمگیان

[ف] (۱) آب بینی، مف، در سکزی «خلم» گویند (۲) بوی

گندیدگی و کپک زدن

خلمگیا xilmigya خلمیا [ف] ترشیده و کپک زده

خلمگیاغ xilmigyag خلمیا [ف] ترشیده و کپک زده

خلمگیان xilmigyan خلمیان [ف] ترشیده شدن و کپک

زدن

خلمگیای xilmigyaê خلمیای [ف] ترشیده و کپک زده

خلمن xilmîn چلمن، کلمن، له سه‌کزی «خه‌لموک» توشن

[ف] خلمو، در سکزی «خه‌لموک» گویند

خلمه‌تی xilmeti میوانی «گ» [ف] مهمانی

خلمیای xilmiyaê خلمگیای [ف] ترشیده و کپک زده

خلور xilûr خل [ف] غلتان

خله‌جی xilecî (۱) په‌سئ ک کرینجگ نه‌یرئ (۲) رازای گه‌نگه

[ف] (۱) گوسفند نژاد دامغانی که دنباله‌ی کوتاه دارد (۲) صفت

آدم بد

خله‌خل xile xil گاته‌گات [ف] نحوه راه رفتن آدم چاق و

کوتاه قد

خله‌وخه‌رمان xile û xerman خه‌لییه و خه‌رمان [ف]

برداشت سالانه محصول

خله‌وه xifewe (۱) خاواره، لایده (۲) ریوار [ف] (۱) بیگانه (۲)

ره‌گذر

خلیان xilyan خلور بۆن [ف] غلتیدن

خشت (۲) فیت، اندازه، قالب

خشت‌بر xişt bir که‌سئ ک له کۆره خشت سازئد [ف] خشت

زن

خشت‌بری xişt birî خشت برین [ف] خشت زنی

خشت‌برین xişt birîn خشت بری [ف] خشت زدن

خشت‌جی‌گرتن xişt cî girtin لاناوه له جیگیر بۆن [ف]

کنایه از مستقر شدن

خش‌خش xişxiş خشه‌خش [ف] خش‌خش کردن

خش‌خشه xişxişe خش‌خشه‌ک [ف] جفجه

خش‌خشه‌ک xişxişek خش‌خشه [ف] جفجه

خش‌کردن xiş kirdin (۱) پاخش کردن (۲) سهرن کردن [ف]

(۱) خزیدن (۲) بیختن، الک کردن

خش‌گه xişge خشپن [ف] چاق و کوتاه‌قد

خش له لن بریان xiş le lê biryan لاناوه له چاخ بۆن [ف]

کنایه از چاق شدن

خش‌مالک xişmalik ئاوماک لاناو [ف] خس و خاشاکی که

در مسیر سیلاب جمع شده

خشه xişe (۱) خشپه (۲) ده‌نگ رنگه‌ئ واران [ف] (۱) خش

خش (۲) صدای ریزش باران

خشه‌خش xişe xiş خش‌خش [ف] خش‌خش کردن

خشئ xişî جوورئ جان‌وه‌ر پرپاس [ف] هزار پا

خفتان xiftan (۱) خاکه‌لییه (۲) کوتر مه‌خه‌لی ژئانه [ف] (۱)

اسفند ماه (۲) نوعی کت مخملی ژئانه

خفتوو xiftû خه‌وانی، له ئه‌وستا (huş xwefen) هوش

خوه‌فه‌ن) تۆسریاس [ف] خوشخواب، دراوستا (huş xwefen)

هوش خوفن نوشته شده

خل xil (۱) خلور (۲) گیل [ف] (۱) غلتان (۲) گیچ

خل xil خیل، هووز [ف] ایل، عشیره

خلات xifat (۱) پیشکه‌شی، ئه‌ره‌وییه (۲) که‌فه‌ن [ف] (۱)

پیشکشی، خلعت، عربی است (۲) کنایه از کفن

خلاتی xifatî پیشکه‌شی [ف] پیشکشی

خلاس xifas چاکر بۆن، ئه‌ره‌وییه [ف] خلاص، عربی است

خلاس‌بۆن xifas bün چاکر بۆن [ف] خلاص شدن

خلاسئ xifasî چاکری [ف] خلاصی

خلاف xifaf (۱) گونا (۲) غلاف [ف] (۱) خلاف (۲) غلاف

شمشیر و ...

خلیف xilîf (۱) خلیفان (۲) خلیفان (۳) خلیفان (۴) کوچولوی زیبا (۲) گرد و کوچک

خنیه xinye خنه (۱) حنا

خنیه‌به‌نان xinye benan خنه‌به‌نان (۱) مراسم حنا بندان

خو xû (۱) خاس، له ئه‌وستا (hûs هوس) و (hûş هوش) (توسریاس (۲) ئیکه «خوو چه کردین» (۳) رشتاره (۴) جن خو (۱) خوب، در اوستا (hûs هوس) و (hûş هوش) نوشته شده (۲) سپس، بعد (۳) خو، سرشت (۴) بیماری صرع

خو xû (۱) خرس (۲) وراز (۱) خرس، نگا خرس (۲) گراز

خوا xwa (۱) خودا «خوادای» (۲) چشت سوول (۳) پاشگر توواسن (۴) گاهس «خوا ئه‌یه، خوا ئه‌وه» (۱) خدا (۲) نمک (۳) پسوند خواهان (۴) شاید، خواه

خوآجا xwaca ده‌وله‌مه‌ن (۱) خوآجه، دارا

خوادان xwadan خوآیان (۱) بافتنیی که نمک را در آن نگهداری می‌کنند، نمکدان

خوادای xwadaê (۱) ناویگه کورپانه (۲) خودا پی دای (۱) خداداد، نامی مردانه (۲) خدا داده

خوار xwar (۱) لا ژیر (۲) پاشگر وه مانای خوره‌نده (۱) پایین (۲) پسوند خوردن

خواربان xwari ban (۱) ژیر روق (۲) ژیر و بان (۱) زیر و رو (۲) بالا و پایین

خواربان کردن xwariban kirdin (۱) چه‌ق به‌ل داین (۲) لاناوه له بیقه‌راری (۱) چانه زدن (۲) کنایه از بیقراری کردن

خواردن xwardin نووش کردن (۱) خوردن

خواردمه‌نی xwardemenî هه‌رچشت خوراک، له ئه‌وستا (xvarimûnû خقارمنو) توسریاس (۱) خوراک، در اوستا (xvarimûnû خقارمنو) نوشته شده

خوارزا xwarza خوه‌پشکه‌زا (۱) خواهر زاده

خوارزا زا xwarzaza خوارزا وه‌زا (۱) نوه خواهر زاده

خوارزا وه‌زا xwarzaweza منال خوارزا (۱) نوه خواهر زاده

خوار ره‌ژیا xuwa rêjyaê خوارره‌ژیده (۱) زیبا، زیبایی خدایی

خوارری xwarê خوارین (۱) پایینی

خواریزه xwa rêze خواریزژنگه، خواسورری (۱) قطعه سنگی صاف که نمک روی آن می‌ریزند تا احشام از آن استفاده

خلیف xilîf (۱) خلیفان (۲) خلیفان (۳) خلیفان (۴) کوچولوی زیبا (۲) گرد و کوچک

خلیف‌به‌سان xilîf besan خلیف به‌سان (۱) چنبره زدن مار

خلیف‌خواردن xilîf xwardin خلیف خواردن (۱) چنبره زدن

خلیف‌دان xilîf dan خلیف دان (۱) چنبره زدن

خلیو xilêw قه‌یسی (۱) زردآلوی خشک شده، قیسی

خم‌خول ximi xof بووله‌بوول، وپاوه، وپیم (۱) هذیان، پیچ پیچ، با خود حرف زدن

خن xin توریان منالانه (۱) قهر کردن کودکانه

خناق xinaq چفت دهر «خناق دهره‌گه بخه» (۱) چفت در

خناو xinaw نه‌مه‌خوناو (۱) نم نم باران

خنج xinc (۱) قنج (۲) گنج (۱) مدور بریدن مو (۲) جست و خیز

خنج‌بر xinc bir^ وه خرپه برین (۱) مدور بریدن

خنج‌بر کردن xinc bir^ kirdin خنج برین (۱) مدور بریدن

خنج‌برین xinc birîn وه خرپه برین (۱) مدور بریدن

خنجگه xincige مه‌ل‌به‌زدا‌به‌ز، زوورم ئه‌رایی گور (۱) جست و خیز بویژه برای گوساله

خنج منج xinci minc (۱) خنجی‌منجی (۲) جه‌م و جوور (۱) زیبا و دلفریب (۲) جمع و جور

خنج‌ومنج xinc û minc خنجی‌منجی (۱) زیبا و دلفریب

خنجر xincer خنه‌جر (۱) خنجر

خنجله‌خنجی xincifexincî خنجگه کردن له خوه‌شی (۱) جست و خیز کردن از فرط شادی

خنجیلانه xincilane خنجی‌منجی (۱) دلفریب و زیبا

خنکان xinkanin له ئاو تاسانن (۱) در آب خفه کردن

خنکیا xinkiya تاسیا (۱) در آب خفه شد

خنکیاگ xinkiyag خنکیای (۱) در آب خفه شده

خنکیان xinkiyan تاسیان (۱) در آب خفه شدن

خنکیای xinkiyaê خنکیاگ (۱) در آب خفه شده

خنکه xingê خننگه (۱) نگا خننگه

خنولک xinulik گرد و مدور

خنه xine (۱) ده‌نگ مه‌ناسه (۲) خنیه (۱) صدای نفس

خنه xine xin خنه (۱) صدای نفس نفس (۲) حنا

خنه‌خن xine xin خنه (۱) صدای نفس نفس

کنند

خوارپژنگه xwarêjnge خواسورگه [ف] نگا خوارپژنه

خوارین xwarên ژیرین [ف] پایینی، زیرین، نگا خوارین و

ترکیباتش

خوارین xwarîn ژیرین [ف] پایین

خوارینه xwarîne ژیرینه [ف] پایینی

خوارینه‌گه xwarînege خوارینه [ف] آن پایینی

خواز xwaz پاشگره وه مانای خواهان [ف] پسوند به معنی

خواهان

خوازگر xwaz ker خوازمنیکه [ف] خواستگار

خوازیم xwazim خواسم، توام [ف] خواستگار، خواهان،

خواستار

خوازمنی xwazmenî خواسمه‌نی، خوازتاری، داواکاری

[ف] خواستگاری

خوازمنی‌کردن xwazmenî kirdin خواسمه‌نی کردن [ف]

خواستگاری کردن

خوازمنی‌گر xwazmenî ker خواسمه‌نی گر [ف]

خواستگار

خوازتار xwazêar داواگر، له سه‌کزی «خوزگار» توشن

[ف] خواهان، در سه‌کزی «خوزگار» گویند

خوازین xwazîn (۱) تواسن (۲) ژن هاوردن [ف] (۱) خواستن

(۲) زن گرفتن، ازدواج کردن

خواس xwas (۱) قه‌رت (۲) گئیای (۳) ئامانه‌تی [ف] (۱) قرض

(۲) گدایی (۳) امانتی

خواست xwast خواس، بنویره خواس [ف] نگا خواس

خواستن xwastin توواسن، له ئه‌وستا (vas قاس) وه

مانای توواسنه و له زاراوئه‌یل تره‌ک کوردی «واستن» توشن

[ف] خواستن، در اوستا (vas واس) به معنی آرزو و خواست

نوشته شده و در دیگر گویشهای کردی «واستن» به معنای

خواستن است

خواس‌دای xwasi day (۱) خواس کردن و ئه‌و دویا دان (۲)

خواس کردن [ف] (۱) نقد و اقساط کار کردن، نقد و نسیه (۲)

نگا خواس

خواسکردن xwas kirdin (۱) گئیای کردن (۲) وه ئامانه‌ت

هاوردن، له ئه‌وستا (xvaseuke خقاسه ئوکه) وه مانای

ته‌ق چوو دان ئه‌پای قازاشت فیشتتر توسریاس [ف] (۱) گدایی

کردن (۲) به امانت گرفتن، در اوستا (xvaseuke خواسه

ئوکه) به معنی کنکاش برای سود بیشتر نوشته شده

خواسکر xwas ker گئیای گر [ف] گدا

خواسمه‌نی xwasmenî خوازمنی [ف] نگا خوازمنی و

ترکیباتش

خواسورگه xwasûrge خواسورجی [ف] نگا خوارپژنه

خواسورجی xwasûrê خوارپژنه [ف] نگا خوارپژنه

خوان xwan (۱) خو، رشتاره «له سه‌ر خوان خوه‌ی

ئه‌لته‌کیاس» (۲) کوچگ قه‌مچان (۳) خان تهنه‌نگ (۴) خان زین

(۵) سه‌رؤل، سفره (۶) خوه‌نین (۷) شیرینی ک به‌نه مال وه‌ق «

گ» [ف] (۱) خو، سرشت (۲) سنگهای بازی «قه‌مچان» (۳)

خان تفنگ (۴) خوان زین (۵) سفره (۶) پسوند به معنی خواندن

(۷) شیرینی که برای مراسم عروسی به خانه‌ی عروس می‌برند

خوانچه xwançe ناندین، له په‌هله‌وی (xan خان)

توسریاس [ف] خوان، جای نگهداری نان، در په‌لوی (xan

خان) نوشته شده

خوان‌خاوان xwan xawin هان‌هاون، خان خاوان [ف] نگا

خان‌خاوان

خوانچه وچانچه xwançe û çançe زیرو پریازگ [ف]

اسباب و اثاثیه منزل

خوایان xwaêan بنویره خوادان [ف] نگا خوادان

خوتانن xwitanin (۱) خوته کردن (۲) ئه‌رته‌و گرتن [ف] (۱)

غروندن کردن (۲) ایراد گرفتن

خوت‌ببول xwiti bûl خوته و گوره [ف] غروندن

خوت‌خات xwiti xat خوته و گوره [ف] غروندن

خوت‌خات کردن xwiti xat kirdin خوتانن [ف] غروندن

کردن

خوت‌خات‌گر xwiti xat ker خوتن [ف] غرغرو

خوت‌گاو xwitigaw خوارده‌مه‌نیگه له گنم په‌تله و ماش و

پپازاخ [ف] غذایی از گندم پرک شده و ماش و پپازداغ

خوتن xwitin خوت‌خات‌گر [ف] غرغرو

خوت‌پوره xutûre (۱) په‌ژاره، سیفا، خوته و وپه (۲) دالغه

[ف] (۱) فکر و اندیشه، نگرانی ذهنی (۲) عذاب وجدان

خوته xwite ببوله [ف] غروندن

خوته و ببوله xwite û bûle خوته و گوره [ف] غروندن

کردن

خوته وگورپه xwite û gwîrê خوته و وره [ف] غرولند
خوته و وره xwite û wîrê خوته و گورپه [ف] غرولند
خوتیلگ xwitîlig گردُ فرد، خنج و منج [ف] گرد و زیبا
خوچگ xwçig بوچگ [ف] کوچک، تنگ
خوچگ دهم xwçig dem دهم بوچگ [ف] دهن تنگ
خوچوو xwiçû توتگ [ف] توله سگ
خوچووخوچوو xwiçû xwiçû چرین توتگه سگ [ف]
 صدا کردن توله سگ
خوچیلگ xwiçîlik ره‌نگین و بوچگ [ف] کوچک و دلفریب
خوتخویه‌بازی xüxüye bazî لاناوه له درنه‌ی [ف] کنایه از
 وحشیگری
خود xwid خوه‌ی [ف] خود
خودا xwida خوا، له په‌هله‌وی (xwetaî خوه‌تای)
 تۆسریاس [ف] خدا، خداوند، در په‌لوی (xwetaî خوتای)
 نوشته شده
خودا بکه‌ی xwida bikey خدا بکه‌ی‌ده کارئ [ف] خدا
 کند که...
خودابه‌نده‌لور xwida bendelû دبه‌که‌یگه له سه‌حنه [ف]
 روستایی در صحنه
خودابه‌ینه‌کی xwida beynekî خودامابه‌ین [ف] خدا را
 واسطه قرار دادن
خوداپه‌ره‌س xwida peres ئه‌وه‌ی ک ته‌نیا سه‌ر ئرای خودا
 چه‌منید [ف] خداپرست
خوداپین دای xwida pê daê خودا وه پی دای، خدا
 لایه‌قدی [ف] خدا داده
خوداپین روا دی xwida pê rewadî خودا لایه‌قدی [ف]
 کسی که مورد تفقد خداست
خوداخودا xwida xwida لاره و لچگه [ف] زاری به درگاه
 خدا
خودا رای xwida rây خود وه خود، وه دالت‌ه‌ی خودا
 «کاره‌گه‌م خودا رای دُرس کریا» [ف] با رای و اراده‌ی خدا،
 باخواست خدا
خوداپه‌ژدیده xwida rêjdîde خوداپه‌ژدیده، ئه‌و که‌سه ک
 خوته‌نی ره‌نگینه، ره‌ژیان وه مانای ژندن و ساز کریانه [ف]
 زیبایی طبیعی، اصطلاحا به کسی که خدا او را زیبا رو خلق
 کرده گویند «ره‌ژیان» به معنی سرشتن و آمیختن است

خوداپه‌ژیای xwida rêjyaê خوداپه‌ژدیده [ف] زیبایی
خوداپه‌ژیایگ xwida rêjyag خوداپه‌ژدیده [ف] زیبایی
 خدایی
خوداپه‌ژیاله xwida rêjyafe لاناوه له بوچلانه‌ی خودا
 په‌ژدیده [ف] کنایه از کوچولویی که زیبایی خدایی دارد
خوداپه‌یشته xwida rêyšte خوداپه‌ژدیده «همه‌م خودا
 ره‌یشته، همه‌م شله‌ی توری - همه‌م وه‌فر کووان له بیمار توری»
 [ف] زانا زیبا روی، زیبایی خدایی
خوداکوشتن xwida kwiştê لاناوه له نه‌تویه‌نم [ف] کنایه
 از تنبل و ناتوان
خوداکوئیای xwida kwifyaê لاناوه له بیدین [ف] کنایه
 از بی دین
خودالایه‌قدی xwida laÿeqdî خودا پی ره‌وا دی، ئه‌وه‌ی
 ک له لای خودا لایه‌قه [ف] کسی که مورد تفقد خداست
خودامابه‌ین xwida mabeÿn خودا به‌ینه‌کی [ف] خدا را
 گواه دو طرف قرار دادن
خودامردی xwida mirdê خودا کوئیای [ف] کنایه از بی
 دین
خودامه‌ناس xwida menas خودا نه‌ناس [ف] خدا نشناس
خوداناس xwida nes خودا شناس [ف] با وجدان، خدا
 شناس
خودانه‌خواسه xwida nexwase خودا نه‌که‌ی [ف] خدای
 ناخواست
خودانه‌ناس xwida nenas زیز خوداناس [ف] خدا نشناس
خودانه‌که‌ی xwida nekey خودا نه‌خواسه [ف] خدا نکند
 که...
خوداورداری xwida wîrdarî خودا په‌سه‌ندانه، چشتئ ک
 خودا هه‌لگرژدیده‌ی [ف] مورد قبول خداوند، خدایی
خوداوه‌رداری xwida werdarî خوداورداری، خودا په‌سه‌ن
 [ف] مورد قبول خدا
خوداوه‌ن xwidawen خوداوه‌ند [ف] خداوند
خودبه xwidbe خوتبه، ئه‌ره‌وییه [ف] خطبه
خودب‌خودا xwidbi xwida خودم خودا [ف] خودم و
 خدای خود، خدایی، خدا داند که، الحق...
خودپه‌سه‌ن xwid pesen خوئی په‌سه‌ن‌که‌ر [ف] خودپسند
خودته‌راش xwid teraş (۱) قه‌ت، قه‌زن (۲) مه‌کینه [ف] (۱)

مدا ت تراش (۲) خود تراش
خودخوئی xwidi xweyê هه رخوئی، وژه سئ [ف] خود
 خودش، خودش است
خودخوئی xwidi xweyê هه رخوئی، وژه سئ [ف] خود
 خودش، خودش
خودسەر xwidser وه سەر خوئی [ف] خودسەر
خودکار xwidkar (۱) قه له م (۲) تفهنگ دهریژ کهر [ف] (۱)
 خودکار (۲) مسلسل
خودمخودا xwidmi xwida خودب خودا [ف] خودم و
 خدای خود، خدا داند که ...
خوپی xwirê دهنگ ئاو [ف] صدای شرشر آب
خوپی xûrê باتلاخ «ل» [ف] باتلاق
خورا xwira (۱) خورده مهنی خاس (۲) لاناوه له حلال [ف] (۱)
 قابل خوردن (۲) هر خوراکی حلال
خوراک xwirak خوراده مهنی [ف] خوراک
خوران xwiran هه ق خوئی خوران [ف] خارانید
خوپان xwiran (۱) خوپیان (۲) سراویگه له هه یوان [ف] (۱)
 غران (۲) سرابی در ایوانغرب
خورانن xwiranin خارانن [ف] خارانیدن
خوپانن xwiranin خوپیان [ف] غریدن
خوپاو xwiraw خوپخوپی ئاو [ف] صدای شرشر آب
خورتووکه xwirtûke خورده مهنیگه له پا قازه و ئارد [ف]
 غذایی از گیاه پاغازی و آرد
خورتک xwirtek جووری مامراوی بۆچگه [ف] جره اردک،
 پرندهای شبیه اردک اما کوچک و چابک
خورج xwirc خورجین، له سه کزی «خورج» ئوشن [ف]
 خورجین، در سکزی نیز «خورج» گویند
خورج گلاراو xwirci gilaraw خالگه خری [ف] نگا خالگه
 خری
خورجه زین xwirce zîn خورجین کُ خه نه ئ قه ئ زین [ف]
 خورجینی که به زین می آویزند
خورجین xwirçin خورج [ف] خورجین
خورچیلک xwirçilik خنجی منجی [ف] ریزه میزه
خورچیلک ماسۆلک xwirçilik masulik خورچیلک «گ»
 « [ف] ریزه میزه
خوپخوپی xwirê xwirê (۱) دهنگ ئاو (۲) پرخانن (۳) کورکوپ

[ف] (۱) صدای شرشر آب (۲) خر و پف (۳) پرنده ای است،
 باقرقه
خوپزم xurzim سه رمای سه خت [ف] سه رمای سه خت
خورد xürd هۆرد [ف] خُرد
خورد بۆن xürd bün هۆرد بۆن [ف] خُرد شدن
خورد کردن xürd kirdin هۆرد کردن [ف] خُرد کردن
خوردە xürde (۱) هۆردە (۲) هه رچشت هۆردە بۆ [ف] (۱)
 پول خُرد (۲) هر چیز خُرد شده
خوردە سه رنه نجام xorde serencam به شینگه له نامه ئ
 سه رنه نجام یارسان له باره ئ ناوانین، جهوز شکانن، سۆر و...
 [ف] بخشی از نامه سرانجام یارسان دربارہ مراسم نامگذاری،
 سرسپردگی، ازدواج و...
خوپشت xwirşî (۱) هپش کردن (۲) واران فره (۳) خوه رشت
 [ف] (۱) رشد ناگهانی (۲) باران بسیار (۳) خورش
خورشی xwirşî ناویگه ژنانه [ف] خورشید، نامی زنانه
خورشیلک xwirşîlik گیای خودرو، له زاراو یل تره ک
 کوردی «خورسک» ئوشن [ف] گیاه خودرو، گیاه وحشی
خورما xorma بهر دارینگه خوراده مهنی، له زاراو یل تره ک
 کوردی «قه سپ» ئوشن [ف] خرما، در دیگر گویشهای کردی
 «قه سپ» گویند
خورما تۆچان xorma tüçan خورماستۆچان، هۆل [ف]
 بلوند، آنکه مویی خرمایی دارد
خورماچین xormaçin (۱) جووری بافین له قه لمانسگ (۲)
 هه که سه ک خورما چینده و [ف] (۱) نوعی بافتن درقلاب سنگ
 (۲) کسی که خرما می چیند
خورما په ژگه xormarejge خورمه په ژگه [ف] پرنده سبزه قبا
خورما زهیری xorma zeyrî زهیری [ف] نوعی خرما که آنرا
 در خیک چرب گذاشته تا کاملا زرد و نرم شود
خورماسۆچان xormasüçan (۱) گیای خورما سیلک (۲)
 هۆل [ف] (۱) گیاهی شبیه «پۆشگ» کمی درازتر و طلایی رنگ
 (۲) بلوند
خورماسیلک xormasîlik (۱) گیای خورماستۆچان (۲) مۆش
 خورما [ف] (۱) گیاه خورماستۆچان (۲) موش خرما
خورما شاره کی xorma şarekî قۆمه شاره کی «گ» [ف]
 قایم موشک بازی
خورماوا xormawa خورماوه، ناوند لورسان، گاهس له

«خۆرمه + ئاو» گيرياؤد [ف] خرم آباد، مرکز لرستان، برگرفته از واژه‌ی «خۆرمه + ئاو» به معنی علفزار پُرآب

خۆرمه xormê جی له وه‌پ، له وریا [ف] چراگاه، علفزار

خۆرمیان xormyan خز کردن، بنویره داخروومیان [ف] نگا داخروومیان

خۆبۆق xürû بی حه‌یا [ف] بیحیاء

خۆرۆز xorûz هۆل «گ» [ف] بلوند

خۆرۆس xorûs هۆل، خۆرۆز «گ» [ف] بلوند

خۆرۆسه‌نگی xorûs cenği گه‌مه‌یگه چۆ قولان [ف] بازئی شدییه «قولان»

خۆرۆم xorûm (۱) دیانه‌ئ کۆیه (۲) خز کردن، داخروومیان [ف] (۱) سنگهای قله‌ی کوه که معمولا دندان دندان است (۲) ریزش کردن، فرو ریختن

خۆرۆمیان xorûmyan خز کردن، بنویره داخروومیان [ف] نگا داخروومیان

خۆره xwîrê خورخۆر [ف] صدای شرشر آب

خۆره xwîre نه‌خوه‌شی سفلیس [ف] بیماری سفلیس

خۆره‌میره xwiremîre له ئه‌سه‌ر فره خواردن دل ژان کردن و مردن، نه‌خوه‌شی «جوع» [ف] در اثر پر خوری دل درد گرفتن و مردن، بیماری «جوع»

خۆره‌ویه‌تیم xwirew yetîm چه‌تۆن [ف] پُرو، گستاخ

خۆری xwîrî وه‌رگن [ف] پشم گوسفند

خۆرپئ xwîrê خۆرپه‌ئید [ف] نهیب می‌زند

خۆرپئ xwîrî خۆرپئا [ف] نهیب زد

خۆرپئ xwîrê خۆرپئد [ف] می‌خارد

خۆریا xwîrya (۱) خۆریاگ (۲) خۆران [ف] (۱) خۆرده شد (۲) خوارانده شد

خۆریا xwîrya خۆری [ف] نهیب زد

خۆریاگ xwîryag خۆریا [ف] نهیب‌زد

خۆریاگه‌ملئا xwîryge milêa وه ملئا خۆری [ف] بر او نهیب زد

خۆریان xwîryan (۱) خۆرده بۆن (۲) خارش کردن [ف] (۱) خۆرده شدن (۲) خارش کردن

خۆریان xwîryan خۆرپین، له ئه‌وستا (xwerîne) خۆره‌رینه (تۆسریاس [ف] نهیب زدن، بانگ زدن، در اوستا xwerîne)

خۆرینه) نوشته شده

خۆری‌بیران xwîrî birân بنویره برینه‌که‌ران [ف] نگا برینه‌که‌ران

خۆری‌خاو xwîrî xaw خۆری وخوا، مرۆژانه [ف] مور مور شدن، خارش داشتن

خۆریک xwîrîk (۱) خۆریان «گ» (۲) بنویره ختی‌متی «گ» [ف] (۱) خارش (۲) نگا ختی‌متی

خۆرپین xwîrîn (۱) خۆریان (۲) به‌ره‌چپۆه دان [ف] (۱) نهیب زدن (۲) ممانعت کردن، لفظا منع کردن

خۆرپین xwîrîn (۱) له خۆری دُرس بۆ (۲) خارشت کردن [ف] (۱) پشمی (۲) خارش کرد

خۆرپینکاو xwîrînkaw (۱) خۆرپینگاو (۲) شپ‌شپ ناوخوا [ف] (۱) سوپ آبکی (۲) شُر شُر ناودان

خۆرپینگاو xwîrîngaw خۆرپینکاو [ف] نگا خۆرپینکاو

خۆرپین xwîryîn هه‌ر چشتی کُ له خۆری دُرس بۆیه [ف] ساخته شده از پشم، پشمین

خۆز xwîz (۱) چین و چرووک (۲) مووت قنگ (۳) ماوائ ماسی (۴) قوژ کردن «مل برده خوزه‌و» [ف] (۱) چین و چروک (۲) مقعد (۳) جای پناه گرفتن ماهیان (۴) خود را کُرچ کردن، قسمتی از اندام را جمع کردن

خۆزا بۆق xwîza bü خوزه‌و بۆ [ف] گرفته، چروک برداشته

خۆزاز xwîzaz نگرپس [ف] عبوس، گرفته

خۆزازیگی xwîzazîgî ناز و تۆز کردن ژن ئه‌پای پیا له هه‌ئین قسیه کردن یا ده‌سبازی [ف] ناز و کرشمه کردن زن برای مرد در هنگام گفتگو یا ...

خۆزگه xwîzge (۱) لاناوه له کۆنی (۲) ماوائ ماسی [ف] (۱) کنایه از مفعول (۲) پناهگاه ماهیان

خۆزم‌خودا xwîzmi xida خودب خودا [ف] خودایی، الحق که ...

خۆزوو xwîzû لاناوه له کۆنی [ف] کنایه از مفعول

خۆزه xwîze (۱) ماوائ ماسی (۲) پیس کردن، له سه‌کزی «خزه» وه کۆله‌ئ راوچی تۆشن [ف] (۱) پناهگاه ماهیان (۲) خود را در جایی پنهان کردن، در سکزی «خزه» به کمینگاه شکارچیان گویند

خۆزه‌چک xwîze çek خۆزه‌ئ، جنده [ف] مفعول

خۆزئ xoze خۆزه‌ئو [ف] ایکاش

خوزی xuzî موت، قنگ [ف] مقعد
 خوزیا xozêa خوزه‌زیو [ف] ایکاش
 خوزیلک xwizîlik خوز قنگ، موت [ف] مخرج، مقعد
 خوس xüs ته‌ر [ف] خیس
 خوسان xüsan (۱) ئەمن کرد (۲) فيسان [ف] (۱) آرام کرد (۲)
 در آب خواباند
 خوسانن xüsanin (۱) فيسانن (۲) ئەمن کردن [ف] (۱) در آب
 کاملا خيساندن (۲) آرام کردن
 خوسار xüsaw خوس ئاو [ف] كاملا خیس
 خوسپ xosp پشت سەر گەن وەتن [ف] غیبت
 خوسرهو xosrew خه‌سرهو، ناویگه کورانه، له ئەوستا
 (husreve) هوسره‌فه) وه‌مانای خوه‌شناوه [ف] خسرو، نامی
 مردانه، در اوستا (husreve) هوسروه) به معنی نیکنام نوشته
 شده
 خوسره‌وئاباد xosrewabad (۱) دیه‌که‌یگه له ئارۆن ئاوا (۲)
 دیه‌که‌یگه له سۆنقۆر (۳) دیه‌که‌یگه له میهران [ف] (۱) روستایی
 در اسلام آبا دغرب (۲) روستایی در سنقر (۳) روستایی در مهران
 خوسره‌وی xosrewî شاریگه له قه‌سر [ف] شهر و کمرگی در
 قصر شیرین، خسروی
 خوسکردن xüs kirdin خوسانن [ف] خیس کردن
 خوسل xwisل جووری خاک خوله‌کووین و بی‌خه‌یر [ف] نوعی
 خاک غیر حاصلخیز و به رنگ خاکستر
 خوسل xosل (۱) خه‌پئاو (۲) ئاو وه ملا کردن ئەپای پاکی [ف]
 (۱) گل و لای آبکی، باتلاق (۲) غسل
 خوسه xwise خه‌م [ف] غصه
 خوسه xüse ئاونگ، ئانگوو «گ» [ف] شبنم
 خوسه‌خواردن xwise xwardin خه‌م خواردن [ف] غصه
 خوردن
 خوسه‌خوه‌ر xwise xwer (۱) دل‌سوز (۲) خه‌مبار [ف] (۱)
 دل‌سوز (۲) غمبار
 خوسه‌دار xwise dar خه‌مبار [ف] غصه‌دار
 خوسه‌داین xwise dayn (۱) ده‌قه ده‌قه دان (۲) خه‌م داین
 [ف] (۱) برانگیختن حس حسادت (۲) غمبار کردن
 خوسه‌ومه‌ره‌ز xwise û merez خه‌م و دهرد [ف] غصه و
 مرض
 خوسیا xüsyä (۱) ته‌ر بۆن (۲) ئارام بۆن [ف] (۱) خیس شدن

(۲) آرام شدن
 خوسیاس xüsyas (۱) ته‌ر بۆیه (۲) ئەمنه و بۆیه [ف] (۱)
 خیس شده است (۲) آرام شده است
 خوسیاگ xüsyag ته‌ر بۆ [ف] خیس شده
 خوسیان xüsyān (۱) ئەمنه و بۆن (۲) ته‌ر بۆن [ف] (۱) آرام
 شدن (۲) خیس شدن
 خوسیاغ xüsyāg خوسیاگ [ف] خیس شده
 خوش xwiş (۱) میز وه زووان مناله‌یل (۲) ده‌نگ میز کردن (۳)
 وشه‌ئ گاوا دان و مه‌زریان ئەپای بزن [ف] (۱) ادرار به زبان
 کودکان (۲) صدای ادرار کردن (۳) کلمه‌ی آرام کردن برای بز
 خوشار xuşar گوشان [ف] فشار دادن
 خوشانن xwişanin میز کردن [ف] ادرار کردن
 خوش‌خوش xwiş xwiş ده‌نگ خوشانن [ف] صدای شر
 شر مایعات
 خوشک xwişk هشک، وشک [ف] خشک
 خوشکانن xwişkanin وشکانن [ف] خشک کردن
 خوشکانی xwişkanî وشکانی [ف] جای خشک، خشکی
 خوشکردن xwiş kirdin هان دان منال ئەپای میز کردن
 [ف] تحریک بچه برای ادرار کردن
 خوشک‌کردن xwişk kirdin وشک کردن [ف] خشک کردن
 خوشکه xwişke وشکه [ف] خشکه
 خوشکه‌وکردن xwişkew kirdin وشکه‌وکردن [ف] خشک
 کردن
 خوشه xwişe خوش [ف] شرشر
 خوشه xüşe له‌ر و تۆسکن [ف] آدم لاغر و پرمو
 خوشه‌خوش xwişe xwiş خوش‌خوش [ف] شر شر
 خوف xûf (۱) ترس (۲) نه‌خوه‌شی جن‌خوو، سه‌رع [ف] (۱)
 ترس (۲) بیماری صرع
 خوف‌داشتن xûf daştin ترسیان، ترس داشتن [ف]
 ترسیدن
 خوف‌ناک xûfnak ترسنۆک [ف] ترسناک، وحشتناک
 خوگر xwikir په‌که‌ر، له کرمانجی «خوگر» تۆشن [ف] پکر
 ، افسرده، در کرمانجی نیز «خوگر» گویند
 خوگر xokir په‌که‌ر [ف] پکر، افسرده
 خول xwil (۱) خپ خواردن (۲) ژاو خواردن (۳) شیت (۴)
 خولگه [ف] (۱) چرخش (۲) گردش از روی بیکاری (۳) دیوانه،

خول (۴) ریز، کوچک
خول (۱) xwif (قل، کل، خوله‌کوو (۲) خاک (ف) (۱) خاکستر
 (۲) خاشاک، گرد و خاک
خول (۱) xûf (ه‌ولا (۲) هه‌له، وه هور حسن «خوولد بوو»
 (ف) (۱) غول (۲) تذکر، اشتباه، در هنگام بازی اگر اشتباهی از
 طرف سر زند گویند «خوولد بوو»
خول کردن xûf kirdin هه‌له کردن، هه‌له‌شه کردن (ف)
 اشتباه کردن، اشتباه گرفتن
خولک کردن xwilk kirdin می‌وانداری کردن (ف) مهمان
 نوازی کردن
خولک وتوو xwilk û tû خولکُ توو (ف) رو در بایست
خولگ xwilig خولگه (ف) ریزه میزه
خولگ‌خولگ xwilig xwilig خولگه‌خولگه (ف) ریزه میزه
خولگه xwilige هژده ماسی (ف) ماهی ریز
خولگه xwifige سووکه‌ناو خولام (ف) مخفف غلام
خولمیتگ xwilmêtig قولمیتگ «گ» (ف) هر چیز کوچک
 و بی خودی
خولومنان xwiûmanin جه‌نگ کردن سه‌گه‌یل و یه‌کتران
 پلانن (ف) جنگ کردن سگ و همدیگر را خونین کردن
خوله‌حساو xûfe hisaw ئه‌و که‌سه ک له خرپشت کردن
 هه‌له که‌ید (ف) آنکه در محاسبه اشتباه کند
خوله‌س (۱) xwifes (خوله‌س (۲) بیخه‌وش، خالس (ف) (۱)
 متین، با متانت (۲) خالص
خوله‌کوو xwifekû خول، قل (ف) خاکستر
خوله‌کوان xwifekûan خولدان (ف) کلجان
خوله‌که‌وش xwifekewş دیه‌که‌یگه له گاواره (ف) روستایی
 در گهواره
خوله‌مِر xwifmir خوله‌کوو داخ (ف) خاکستر گرم
خوله‌میره xwifemîre بنویره خوره‌میره (ف) نگا خوره
 میره
خوله‌میش xwifemêş خوله‌مِر (ف) خاکستر گرم
خوله‌ی روم xwifey rûm لاناوه له زنووزنوو (ف) غلغله
 روم، کنایه از غلغله بسیار
خولیا xwilya جمس داشت (ف) جنبید
خولیان xwilyan خولیوخواو کردن (ف) جنبیدن
خولیوخواو xwilîw xaw خولُ خواو (ف) جنبش
خوم (۱) xom (که‌تق کوزه‌ی (۲) ره‌نگ که‌و سیر، نیلی (ف) (۱)
 خُم (۲) رنگ نیلی

خول (۴) ریز، کوچک
خول (۱) xwif (قل، کل، خوله‌کوو (۲) خاک (ف) (۱) خاکستر
 (۲) خاشاک، گرد و خاک
خول (۱) xûf (ه‌ولا (۲) هه‌له، وه هور حسن «خوولد بوو»
 (ف) (۱) غول (۲) تذکر، اشتباه، در هنگام بازی اگر اشتباهی از
 طرف سر زند گویند «خوولد بوو»
خول کردن xûf kirdin هه‌له کردن، هه‌له‌شه کردن (ف)
 اشتباه کردن، اشتباه گرفتن
خولا xwifa خدا، خوا (ف) خدا
خولا‌په‌ریک xwifapeñik فریشته، فرشته، په‌ری (ف) فرشته
خولام (۱) xwifam (نه‌وکه‌ر (۲) ناویگه کورانه (ف) (۱) غلام،
 نوکر (۲) نامی مردانه
خولامان xwifaman نه‌وکه‌ره‌یل (ف) نوکران، غلامان
خولانن xwilanin وه‌ره‌و خوه‌ئ کیشان (ف) به خود مایل
 کردن
خول‌خال xwili xal خولیوخواو (ف) جنبیدن
خول‌خواو xwili xaw خولیوخواو (ف) جنبش
خول خواردن xwil xwardin جمس، خلور (ف) جنبش،
 حرکت، چرخیدن
خوله‌خوله xwif xwife زنوو (ف) غلغله
خولدان (۱) xwif dan (کل دانُ ساج (۲) خولدانک (۳) قولدانُ
 ناو (ف) (۱) پشت ساج رابا خاکستر اندود کردن (۲) محلی که
 خاکستر را در آنجا انبار می‌کنند، کلجان (۳) جوش زدن و قل
 زدن آب
خولدانک xwifdanik خولدان (ف) خاکستر دان، کلجان
خول دوو دان (۱) xwifî dû dan (که‌ل دوو دان، خوه‌ل دوو
 دان، مانگایگ که همیشه جوتخواه و تیه‌یده که‌ل ترا ته‌رک
 کردن ئی عاده‌ته وه خوه‌ل و دوو و په‌ین له‌شنئ ئه‌ناو که‌ن تا
 هوج که‌لتایگ وه پئ نزیکه‌و نه‌و (۲) لاناوه له ده‌مکوت کردن
 (ف) (۱) گاوماده‌ای که همیشه خفتخواه است برای ترک این عمل
 با خاکستر و دوغ و پهن بدنش را می‌پوشانند تا گاو نر از
 نزدیکی به آن خود داری کند (۲) کنایه از کسی که زیاد
 گستاخی می‌کند و بگونه‌ای او را ادب می‌کنند که دیگر حرفی
 نزنند
خول‌شیت xwili şet خول و شیت (ف) پتیاره، خُل
خولک (۱) xwilk (تارف (۲) مکیس (ف) (۱) تعارف کردن (۲)

خۆمار xomar په‌که‌ر [ف] خمار

خۆمارتاش xomartaş ديه‌که‌يگه له مه‌ستۆرى [ف] روستايى

در منصورى

خۆمارى xomarî په‌که‌رى [ف] خمارى

خۆمانن xomanin وپييم کردن [ف] غرولند کردن

خۆم‌خۆسره‌وى xomî xosrewî (١) گه‌نج فره‌گه‌ورائى

خه‌سره‌وى (٢) لاناوه له فره [ف] (١) خُم خسروانى، معروف است

که هفت خُم جواهرات با ارزش درخاک مدفون است که در

داستانها برای مثال زدن از دارابى كسى گویند صاحب خُم

خسروانى است (٢) كنايه از بسيار زياد

خۆم‌كه‌وى xomî kew كه‌په‌كه‌ئى كه‌وى [ف] رنگ كاملا كبود

خۆم‌نيل xomî nîl (١) خۆم كه‌وى (٢) قرمُ قال [ف] (١) رنگ

كاملا كبود (٢) جنجال

خۆمه‌بشپۆنگه xome bişewngê ئاشوو، هایشه [ف]

آشوبگر، شليته

خۆمه‌په‌ژگه xomerêjge خۆماره‌ژگه [ف] پرنده سبزه قبا

خۆمه‌په‌ژه xomerêje خۆمه‌په‌ژهگه [ف] پرنده سبزه قبا

خون xun وه‌تن، گوتن، خوتن، له فارسى بۆيه‌سه «خواندن،

خوانته‌ن» و له كوردى «خوتن» وه مانائى فره وپاسه [ف]

گفتن، سخن گفتن

خون xün هون، خين، له په‌هله‌وى (xun خون) تۆسرياس

[ف] خون، در په‌لوى (xun خون) نوشته شده

خونالى xünalî خوناولين [ف] خون آلود

خونالين xünalîn خوناولين [ف] خون آلود

خوناو xünaw خون و ئاو [ف] خونابه

خوناو xonaw خناو، نهرمه‌خوناو [ف] نمم باران

خوناولى xünawlî خون اولين [ف] خون آلود

خوناولين xünawlîn خوناولين [ف] خون آلود

خون‌به‌سه xünbes خون سووڤ [ف] خون بست

خون‌تيله xün tyef نگرىس [ف] بد اخلاق

خون‌تيله xünteyêl قسيه وه لوو قسيه كيشان [ف] بد

اخلاقى

خونج xunc تير پى [ف] كاملا سبير

خون‌جمان xün ciman مانگُ خاكه‌ليه [ف] ماه اسفند،

اوایل بهار

خون‌جووش‌خواردن xün cûş xwardin ناسين و نه‌ناسينُ

كه‌سى [ف] احساس شناختن كسى

خونجانن xuncanin پووړيان، پووړگانن له قسيه کردن،

خون وه مانائى وه‌تنه [ف] جفت وجور کردن واژه‌گان در گفتار،

«خون» به معنى گفتن است

خونجه‌ودان xuncew dan تير پى، تير و ته‌سه‌ل [ف] سبير

شدن، بى نیاز شدن

خونجى xuncî تير پى [ف] كاملا سبير

خونجیلانه xuncîlane خونجى‌منجى [ف] نگا خونجى‌منجى

خونچه xunçe قومچه [ف] غنچه

خون‌خار xünxar دپنه، خون‌مژ [ف] خونخوار

خون‌خوهر xünxwer خون‌خار [ف] خونخوار

خون‌دان xün dan (١) تاوان دان (٢) خون مردى داین [ف] (١)

گرامت دادن (٢) ديه دادن

خون‌دل xüni dif (١) لاناوه له جه‌ور و جه‌فا «وه چ خونُ

دلى گه‌ورائى كردم» (٢) لاناوه له سه‌ره دهره، چه‌رمه‌سهرى [ف]

(١) خون دل، جفا و بدبختى (٢) كنايه از درد سر

خون‌دلخواردن xüni dif xwardin بنووره خونُ دل [ف]

نگا خونُ دل

خون‌ده‌وان xün dewen خون‌جمان، لاناوه له ئه‌وه‌ل وه‌هارُ

كوردى [ف] كنايه از اوایل بهار، در گذشته باور براین بوده که

در بهار خون بهتر در برگها جریان دارد

خون‌دين xün dîn چه‌يز بۆن [ف] حيض شدن

خون‌پژان xün rîjan خون‌پژان [ف] ندرى کردن

خون‌پژانن xün rîjanin (١) خون پژان (٢) ئایم کوشتن [ف]

(١) ندرى دادن (٢) قتل کردن

خون‌پژژ xün rêj ئایم کوش [ف] خونریز

خون‌پژژان xün rêjan خون‌پژان [ف] ندرى کردن

خون‌سووڤ xünsûf خون‌به‌سه [ف] مراسم خون صلح

خون‌سه‌ره xün serd زیزُ خونگه‌رم [ف] آنکه برخوردارى سرد

و بى روح دارد

خون‌سه‌نن xün senin (١) تاوان سه‌نن (٢) خونُ مردى سه‌نن

[ف] (١) گرامت گرفتن (٢) ديه گرفتن

خون‌شیرين xün şîrîn (١) خونگه‌رم (٢) ره‌نگین [ف] (١)

خوش رفتار (٢) زیبا روی

خون‌کار xonkar ناویگه ژنانه وه مانائى فرمانده‌رگه‌ورا [ف]

نامى زنانه به معنى فرمانروای بزرگ

خون کردن (xùn kirdin ۱) نایم کوشتن (۲) لاناوه له کار ناپوا «مه‌گه‌ر خون کرده؟» (۱) قتل کردن (۲) کنایه از کار ناپسند در میان مردم

خون‌گرتن xün girtin بنووپه خون سه‌نن (۱) نگا خون سه‌نن

خون‌گه‌رم xün germ خواهش خولک (۱) خوش رفتار، خون گرم

خون گیان سه‌ئ سین xüni gyani sey sên لاناوه له چرچوو (۱) کنایه از خسیس

خون‌مژ xün mij خونخوهر (۱) خونخوار

خون‌وه‌خون xün we xün لاناوه‌له شاهوتی بۆن (۱) کنایه از شهوتی شدن در اثر تماس بدن با یکدیگر

خون وه دهما گرتن xün we dema girtin خون وه دهمه‌و گرتن (۱) کنایه از گران شدن به اندازه خون بها

خون‌وه‌ده‌م‌بۆن xün we dem bün لاناوه‌له نازیه‌تبار (۱) کنایه از سوگوار

خون‌هاتن xün hatin خون لئ هاتن (۱) خون آمدن

خونه xüne نافتیه‌نگ (۱) تخته‌ای که خمیر را روی آن پهن می‌کنند

خونه‌تئول xüne têwil شه‌پانچوو (۱) شرور

خونه‌س‌را xüne sera نازار دین (۱) اذیت شدن، آزار دیدن

خونه‌ه‌ز xünewe‌z خوارده‌مه‌نیگه له خون ک کولننه‌ئ و هه‌گ چۆ جگه‌ر وه پئ هات خونه‌ئ (۱) خونی که پس از جوشاندن و غلیظ کردن به صورت جگر در می‌آید و آنرا می‌خورند

خونئ xünê (۱) خونونه، نافتیه‌نگ (۲) فووته (۱) نگا

نافتیه‌نگ (۲) چوبی که قصابان گوشت را روی آن لته می‌کنند

خونی xünî (۱) نایم کوش (۲) خونین (۱) قاتل (۲) خونی

خونین xünîn خونئ (۱) خونین

خونیه‌ری xünyerî «ئاو وئاگر و که‌ور خونیه‌ری نه‌ئین» (۱) خونخواهی، انتقام

خونیه‌ری سه‌نن senin xünyerî خون‌خواهی کردن (۱) به خونخواهی برخاستن، انتقام گرفتن

خوه xwe خوه‌پشک «ل» (۱) خواهر

خوهت xwet خوه‌د، له په‌هله‌وی (۱) خوهت (۲) تۆس‌ریاس (۱) خودت، در په‌لوی (۱) خوت (۲) نوشته شده

خوه‌ته‌ن xwetén زاتی (۱) ذاتا، ژنتیکی، طبیعتا

خوه‌ته‌ن‌په‌ژی xweténrêjî خوداره‌ژدیده (۱) زیبای طبیعی ، ذاتا زیبا

خوه‌د xwed بنووپه خوهت (۱) نگا خوهت

خوه‌دان xwedan خوه‌تان (۱) خودتان

خوه‌دانه‌خودان xwedane xwedan خوه‌دان له خودان (۱) خودتان از خودتان

خوه‌دی xwedî خوه‌تی (۱) خودتی

خوهر xwer (۱) هوهر، له ئه‌وستا (xver خفه‌ر) و (hver هفه‌ر) و (hevere هفه‌ره) و له په‌هله‌وی (aftap نافتاپ) (تۆس‌ریاس ۲) خوه‌ره‌نده، له ئه‌وستا (xver خفه‌ر) تۆس‌ریاس (۲) خوه‌پشک «ل» (۱) خورشید، در زبان اوستا (xver خور) و (hver هوهر) و (hevere هوره) و در په‌لوی (aftap آفتاپ) نوشته شده (۲) پسوند خورنده، در اوستا (xver خور) نوشته شده (۳) خواهر

خوه‌راوا xwer awa خوه‌راوا (۱) غروب، مغرب

خوه‌راوا بۆن xwer awa bün خوه‌راوا (۱) مغرب

خوه‌راوا xwerawa خوه‌راوا (۱) غروب، مغرب

خوه‌ریان xweri ban ئاوه‌ه‌وا، هه‌وا وک‌ه‌ش (۱) آب و هوا

خوه‌رخس‌ن xwer xisin له وه‌پشت خوه‌ر که‌فتن (۱) بیماری آفتاب‌زدگی

خوه‌رخس‌ئ xwer xisê خوه‌ر لئ دای (۱) آفتاب زده

خوه‌رداش xwerdaş بنووپه خوه‌رداشت (۱) نگا خوه‌ر داشت

خوه‌رداشت xwerdaşt قازاشت، وه نسق دیگه‌ران بۆن، وه خوراک دیگه‌ران بۆن (۱) سود، خوراک دیگران شدن، نصیب دیگران شدن

خوه‌رده xwerde (۱) زئز ئه‌نه‌خورد (۲) خواردن (۱) زمینی که گله در آن چریده (۲) خورده

خوه‌رزا xwerza خوارزا «ل» (۱) خواهر زاده

خوه‌رش xweriş (۱) خوارده‌مه‌نی (۲) بنووپه هرپشت (۱) خورش (۲) نگا هرپشت

خوه‌رشت xweriş خوه‌رش (۱) نگا خوه‌رش

خوه‌رشت‌ه‌پده‌ری xweriti heyderî واران پشتدار (۱) باران بسیار وتند

خوه‌رگه‌رد xwergerd پا له‌ره، سه‌رشک‌ه‌ئ ئیواره (۱)

خون کردن (xùn kirdin ۱) نایم کوشتن (۲) لاناوه له کار ناپوا «مه‌گه‌ر خون کرده؟» (۱) قتل کردن (۲) کنایه از کار ناپسند در میان مردم

خون‌گرتن xün girtin بنووپه خون سه‌نن (۱) نگا خون سه‌نن

خون‌گه‌رم xün germ خواهش خولک (۱) خوش رفتار، خون گرم

خون گیان سه‌ئ سین xüni gyani sey sên لاناوه له چرچوو (۱) کنایه از خسیس

خون‌مژ xün mij خونخوهر (۱) خونخوار

خون‌وه‌خون xün we xün لاناوه‌له شاهوتی بۆن (۱) کنایه از شهوتی شدن در اثر تماس بدن با یکدیگر

خون وه دهما گرتن xün we dema girtin خون وه دهمه‌و گرتن (۱) کنایه از گران شدن به اندازه خون بها

خون‌وه‌ده‌م‌بۆن xün we dem bün لاناوه‌له نازیه‌تبار (۱) کنایه از سوگوار

خون‌هاتن xün hatin خون لئ هاتن (۱) خون آمدن

خونه xüne نافتیه‌نگ (۱) تخته‌ای که خمیر را روی آن پهن می‌کنند

خونه‌تئول xüne têwil شه‌پانچوو (۱) شرور

خونه‌س‌را xüne sera نازار دین (۱) اذیت شدن، آزار دیدن

خونه‌ه‌ز xünewe‌z خوارده‌مه‌نیگه له خون ک کولننه‌ئ و هه‌گ چۆ جگه‌ر وه پئ هات خونه‌ئ (۱) خونی که پس از جوشاندن و غلیظ کردن به صورت جگر در می‌آید و آنرا می‌خورند

خونئ xünê (۱) خونونه، نافتیه‌نگ (۲) فووته (۱) نگا

نافتیه‌نگ (۲) چوبی که قصابان گوشت را روی آن لته می‌کنند

خونی xünî (۱) نایم کوش (۲) خونین (۱) قاتل (۲) خونی

خونین xünîn خونئ (۱) خونین

خونیه‌ری xünyerî «ئاو وئاگر و که‌ور خونیه‌ری نه‌ئین» (۱) خونخواهی، انتقام

خونیه‌ری سه‌نن senin xünyerî خون‌خواهی کردن (۱) به خونخواهی برخاستن، انتقام گرفتن

خوه xwe خوه‌پشک «ل» (۱) خواهر

خوهت xwet خوه‌د، له په‌هله‌وی (۱) خوهت (۲) تۆس‌ریاس (۱) خودت، در په‌لوی (۱) خوت (۲) نوشته شده

عصرانه

خوه‌رنازار xweri nazar جوړئ سه‌وه نه [ف] نوعی سوگند

، خورشید نازدار

خوه‌روه‌شتانی xwerweştanî خوه‌روه‌شتاوی [ف] آفتابگیر

خوه‌ره xwere خوره‌میره [ف] بیماری جوع، خوره

خوه‌ره‌تاو xweretaw (۱) لمیه‌تاو، له‌مه‌تاو (۲) دیه‌که‌یگه له

قلاشاین [ف] (۱) جای آفتابگیر (۲) روستایی در قلعه‌شاهین

خوه‌ره‌تاو تئوول xweretaw têwîf که‌سن کُ تاسی سه‌رئ

فره بوو [ف] کسیکه تاسی سرش بسیار بالا رفته باشد و

پیشانی‌ش بلندتر نشان می‌دهد

خوه‌ره‌تاوی xweretawî له‌مه‌تاو، له‌مه‌تاو [ف] جای آفتابگیر

خوه‌ره‌تئووله xweretêwîf دیه‌که‌یگه له هم‌مه‌یل [ف] نام

روستایی در حمیل

خوه‌ره‌ده‌یشت xweredeyst هه‌ن‌هه‌ن خوه‌راوا [ف] هنگامه

غروب که هنوز آفتاب بیرون است

خوه‌ره‌زرد xwerezêrd خوه‌ره‌ده‌یشت، خوه‌راوا [ف]

غروب، هنگامه غروب

خوه‌ره‌شتانی xwereştanî خوه‌روه‌شتانی [ف] آفتابگیر

خوه‌ره‌شتاوی xwereştawî خوه‌روه‌شتانی [ف] آفتابگیر

خوه‌ره‌لیوه xwerelêwe ده‌م ئیواره [ف] هنگامه غروب که

آفتاب بر لب کوه می‌نشیند

خوه‌ره‌میره xweremîre بنویره خوره‌میره [ف] نگا خوره

میره

خوه‌ره‌نگاز xwerengaz بوو ناخوه‌شئ ک له ئه‌سه‌ر خوه‌ر

خواردن له جنازه هه‌لسئ، خوه‌رخواردئ «بنیشنه هه‌واپه‌یما

هه‌م بکه‌ن په‌رواز- نه‌وائی جنازه‌ئ عه‌زیزدان بکه‌ئ خوه‌ره‌نگاز

» [ف] بوی تعفنی که در اثر تابش مستقیم آفتاب است،

گندیدگی در اثر تابش آفتاب

خوه‌ره‌یشتانی xwereyştanî خوه‌روه‌شتانی [ف] آفتابگیر

خوه‌ره‌ئین xwerên دیه‌که‌یگه له جووانپو [ف] نام روستایی در

جووانرود

خوه‌رگ xwezig خوه‌رئو [ف] ایکاش، کاشکی

خوه‌رگه‌دل xwezige dif نه‌ززه‌ته‌مه‌ن، تاسه‌دار [ف] آرزو

به دل

خوه‌رگه‌و xwezegew خوه‌رئو [ف] ایکاش

خوه‌زه‌و xwezew خوه‌رگه‌و [ف] ایکاش

خوه‌رئیم xwezêw خوه‌زه‌و [ف] ایکاش

خوه‌رئیمه‌و xwezêmew خوه‌شالمه‌و... [ف] خوشا به حال

...

خوه‌سه‌ن xwesen دژمین، دشمن [ف] دشنام

خوه‌ش xweş خاس، خوب، له‌په‌له‌وی (xweş خوه‌ش)

توسریاس [ف] خوش، در په‌لوی (xweş خوش) نوشته شده

خوه‌شال xweşaf (۱) خوه‌رئو (۲) حال روژ خوه‌ش [ف] (۱)

کاشکی (۲) خوشحال

خوه‌ش‌ئاواز xweş awaz ده‌نگ خوه‌ش [ف] خوش آواز

خوه‌شاتن xweşatin خوه‌ش هاتن [ف] خوش آمدن

خوه‌شاتن و‌خه‌ئراتن xweşatin û xeýratin خوه‌ش هاتن

و‌خه‌ئیر هاتن [ف] خوشامدگویی

خوه‌شالمه‌خوه‌ئ xweşafme xwey خوه‌ش وه‌حالی [ف]

خوش به‌حالش

خوه‌شباوه‌ر xweşbawer شیردل پاک، ساف کاف [ف]

خوش باور

خوه‌شباوه‌ری xweşbawerî سلق سافی، سافلا [ف] خوش

باوری

خوه‌شباوی xweşbay خوه‌ش بوئ، ت خوه‌ش‌باوی [ف] خوش

باشی

خوه‌ش‌بق xweşbü (۱) خاس بق (۲) ته‌ندرئس بق [ف] (۱)

خوش بود (۲) تندرست بود

خوه‌شبو xweşbû (۱) بوو خوه‌ش، له‌په‌له‌وی (hûbuî)

هووبوی (توسریاس (۲) خوه‌شبه [ف] (۱) خوشبو، در په‌لوی

(hûbuî هووبوی) نوشته شده (۲) خوش باش، در خوبی و

خوشی باش

خوه‌ش‌بقن xweşbün خوه‌ش وپه‌ردن [ف] خوش بودن

خوه‌شبه xweşbe خوه‌ش بوو [ف] خوش باش

خوه‌شبه‌خت xweşbext به‌ختیار [ف] خوشبخت

خوه‌شبه‌ختی xweşbextî (۱) به‌ختیاری (۲) حه‌سره‌ت

خواردن «ئهی له‌ئ خوه‌شبه‌ختیه» [ف] (۱) خوشبختی (۲)

کلمه‌تحریر

خوه‌ش‌بی xweşbî (۱) خوه‌ش بق (۲) ئه‌و چشته خوه‌ش بی

[ف] (۱) خوب بود، تندرست بود (۲) خوش بود

خوه‌شبین xweşbîn دؤر له‌نائمیدی [ف] خوش بین

خوه شپووش xweş pûş ته پووش [ف] شیک پووش
خوه شپه سەن xweş pesen زێز د شپه سەن [ف] خوش
 سلیقه
خوه ش تام xweş tam خوه شمه زه [ف] خوشمزه
خوه شته وی xweştewî خوه شده وی [ف] خود شیرینی،
 چاپلوسی
خوه شته وی کردن xweştewî kirdin خوه شده وی کردن
 [ف] خود شیرینی کردن، چاپلوسی کردن
خوه شوو xweş xû زێز به دخوو [ف] خوش اخلاق
خوه ش خوراک xweş xwirak (۱) فره خور (۲) که سئ ک
 خوراکئ خاسه [ف] (۱) پرخور (۲) خوش خوراک
خوه ش خولک xweş xwilk رۆخوه ش [ف] خوش اخلاق
خوه ش خوه ش xweş xweş (۱) خاس خاس (۲) وه نهرمی و
 خوه شی [ف] (۱) خوب خوب (۲) نم نمک، به نهرمی و خوشی
 ...
خوه ش خوه ر xweş xewer قاسووی ک خوه ر خوه ش ها
 پئ، رائل [ف] خوش خبر
خوه ش دل ده ماخ xweş difidemax خوه ش ده ماخ [ف]
 خوش دل و سر حال
خوه ش ده xweşide ت خوه ش وه پئد گوزه ری [ف] تو
 خوش حالی
خوه ش ده ماخ xweş demax خوه شال، گولساق [ف] سر
 حال، خوش حال
خوه ش ده نگ xweş deng ده نگ خوه ش [ف] خوش صدا
خوه ش ده وی xweş dewî خوه شته وی، مه له مووسی [ف]
 خود شیرینی کردن، چاپلوسی
خوه ش هرق xweş rû خوه ش خولک [ف] خوشرو، خوش اخلاق
خوه ش هرقار xweş rêftar خوه ش هرق [ف] خوش رفتار
خوه ش هرق xweş rêng ره نگ سووره تی زوورم ئرای میبه و
 پهس [ف] رنگ صورتی، بویژه برای گوسفندان
خوه ش زووان xweş zuwan ته پزووان [ف] شیرین گفتار
خوه ش قه یه م xweş qeyem قه یه مخه ئیر [ف] خوش قدم
خوه ش کردار xweş kirdar کردار خه ئیر [ف] نیک کردار
خوه شله خوه شی xweş fe xweşî خوه شی کردن [ف] شادی
 کردن
خوه ش مامله xweş mamife خوه ش سه ودا [ف] خوش

معامله
خوه شمانه xweşimane خوه ش لیمان چوو [ف] خوشیم،
 ما خوش حالیم
خوه شمه xweşime م خوه ش لیمن چوو [ف] من خوش حال
خوه شمه زه xweşmeze خوه ش تام [ف] خوشمزه
خوه شناو xweşnaw ناو خاس [ف] خوشنام
خوه ش نشین xweşnişin (۱) جیگا ئیگه له سیبه مال ک جی
 گه ورا بیایه (۲) لایه، ئه و به شه له زه ق کشت و کال ک بنچاخ
 نه ئیرئ و دهنه ئ وه رزیر ک بکالیده ئ [ف] (۱) خوش نشین
 سیاه چادر (۲) قطعه زمینی که سند زراعتی ندارد و به کشاورز
 می دهند که کشاورزی کند
خوه ش و دوش xweş û diş خوه ش ویش، چاخ سلامه تی
 کردن [ف] خوش و بش کردن، احوالپرسی کردن
خوه ش وه رهن xweş weren میبه یگ ک له هه ئن په رین
 ئارام بوو [ف] میشی که هنگام جفتگیری آرام باشد
خوه ش هاتن xweş hatin خوه شاتن [ف] خوش آمدن
خوه شه xweşe (۱) خاسه (۲) ئاماده کردن پووس و خه پئ
 ... [ف] (۱) خوش است، خوب است (۲) آماده کردن و ورز دادن
 پوست و گل
خوه شه به له ک xweşe belek خوه شه به لیه ک، زێز
 هه په به له ک [ف] نوعی گیاه شیرین بیان که ثمرش سبز رنگ
 است و احشام از آن استفاده می کنند
خوه شه کردن xweşe kirdin ئاماده کردن [ف] آماده کردن
 و ورز دادن پوست و گل و ...
خوه شی xweşî شایئ [ف] خوشی، شادی
خوه شیانه xweşêane ئه وان خوه ش حالن [ف] خوش حالند،
خوه شی تاس xweşîtas له خوه شی تاسه و بردن «گ» [ف]
 ذوق زده شدن
خوه شیر xweşîr خورشیلک [ف] گیاهی است
خوه شی کردن xweşî kirdin شایئ کردن [ف] خوش حالی
 کردن
خوه شینان xweşînan دیه که یگه له دیلوران [ف] روستایی
 در دهلران
خوه که xweke خوه لکه «ل»، له سمنانی «خوواک»
 ئوشن [ف] ای خواهرم، خواهرم، در سمنانی «خوواک» گویند
خوه ل xwel قل، خو ل [ف] خاکستر

خوئل دوو دان xwefi dû dan بنووپه خوئل دوو دان [ف]

نگا خوئل دوو دان

خوئل دوو رشانن xwefi dû rişanin بنووپه خوئل دوو دان [ف] نگا خوئل دوو دان

خوئل س xwefis (۱) خوئ رهوز (۲) بی خهوش (۲) با متانه ت [ف] (۱) خود ساخته، آدم خود ساخته (۲) خالص (۳) با متانت، متین

خوئل سی xwefisi با متانه تی [ف] متانت داشتن، متین بودن

خوئل که xwefike خوئکه، خوئیشکه «ل» [ف] خواهرم

خوئل په ته xwefipete خوئل کوئ ک له ناگر گور مه نیسه و و فره پوترکهس [ف] خاکستری که از آتش گر باقیمانده و حسابی سوخته و پوسیده است

خوئل کوو xwefiku خوئل کوو [ف] خاکستر اجاق

خوئل کووان xwefekuwan خوئل کووان [ف] کلجان

خوئم (۱) xwem (۱) م، خود خوئم (۲) ئه وئ کهس خواردن [ف] (۱) خودم (۲) می خورم

خوئمان (۱) xweman (۱) ئیمه، ئیمه (۲) ئه وانه خوئم [ف] (۱) خودمان (۲) آنها را می خورم

خوئمانه خوئمان xwemane xweman خوئمانه خوئمان وه خوئمان [ف] خودمان از خودمان، خودمان با خودمان

خوئمانه یل xwemaneyl جهم خوئمان [ف] خودمان، ماها

خوئمانی xwemanî زیز خاواره [ف] خودمانی، غیر بیگانه

خوئمه یل xwemeyl ئه وه خوئم [ف] آنرا می خورم

خوئمیان xwemiêan ئه وانه خوئم [ف] آنها را می خورم

خوئمیچ xwemiç منیش [ف] من هم

خوئمیش xwemiş منیش [ف] من هم

خوئن (۱) xwen (۱) پاشگره وه مانای خوئنین، له په هله وی (xwen خفن) تئوسریاس (۲) ئه وان خوئن [ف] (۱) پسوند به معنی خواننده، در پهلوی (xwen خون) نوشته شده (۲) آنها می خورند

خوئنان xwenan ئه وان خوئن [ف] آنها را می خورند

خوئنین xwenîn خوئندن، چرین، له په هله وی (xwanten خوانتن) تئوسریاس [ف] خواندن، در پهلوی (xwanten خوانتن) نوشته شده

خوئیل xweyl (۱) خود خوئیل، له ئه وستا (xve خفه) تئوسریاس (۲) خوئیل، خود او، خود، در اوستا

(xve خوئ) نوشته شده (۲) می خورد

خوئیل xweyl ت خوئیل، خوئید [ف] می خوری

خوئیان (۱) xweyan (۱) ئه وانه (۲) خوئیدان [ف] (۱) خودشان (۲) آنها را می خورد

خوئیان xweyan خوئیدان [ف] آنها را می خوری

خوئیانه خوئیان xweyane xweyan خوئیان له خوئیان [ف] خودشان از خودشان، خوشان با خودشان

خوئیانئ xweyanî خوئیان له خوئیان [ف] از خودشان

خوئیل به سان xweyl besan پشت پر کردن [ف] خود را پیش انداختن بوسیله

خوئیل پاریزان xweyl parêzanin خوئیل پیه ریزان، له ئه وستا (xve pere خفه پره) تئوسریاس و له زاراهیل تره کوردی «خوپاراستن، خوپاراز، خوپاریز» ئوشن [ف] خوئیشن دار، خود پرهیز، پرهیز، در اوستا (xve pere خوئیل) نوشته شده و در دیگر گویشهای کردی «خوپاراستن، خوپاراز، خوپاریز» گویند

خوئیل په سن xweyl pesen فیسوو [ف] خودپسند

خوئیل په سن کردن xweyl pesenkirdin خوئیل هلوژانن [ف] خودش چیزی را انتخاب کرده

خوئیل پیه ریزان xweyl piyerêzanin بنووپه خوئیل پاریزان [ف] نگا خوئیل پاریزان

خوئیلچان xweylçan وهیشان، وهیشانه گم [ف] کلمه ی محبت آمیز برای بانگ کردن دختران

خوئیلد xweyld ت خوئیل [ف] می خوری

خوئیلد xweyld ئه و خوئیل [ف] او می خورد

خوئیدا xweyda عبرت گری «خویدا ت هه بایس لیوا پئد بای» [ف] می خوری!، عبرت می گیری!

خوئیدان xweydan ئه وانه خوئید [ف] آنها را می خوری

خوئیدان xweydan ئه وانه خوئید [ف] آنها را می خورد

خوئیلدیزینه وه xweyl dizînewe خوئیل شارده وه [ف] خود را پنهان کردن

خوئیلرهوز xweylrewz خوئیل رهوش، خوئیل رهوش، «رهوز» و «رهوش» وه مانای «چۆزه ره» س یانی ئه وه که سه ک له بان خوئیل چۆزه ره داس [ف] خود ساخته، شخصیت خود ساخته، «رهوش» و «رهوز» به معنای جوانه است و یعنی کسیکه خود به خود تحت تعلیم بوده

خوئل دوو دان xwefi dû dan بنووپه خوئل دوو دان [ف]

نگا خوئل دوو دان

خوئل دوو رشانن xwefi dû rişanin بنووپه خوئل دوو دان [ف] نگا خوئل دوو دان

خوئل س xwefis (۱) خوئ رهوز (۲) بی خهوش (۲) با متانه ت [ف] (۱) خود ساخته، آدم خود ساخته (۲) خالص (۳) با متانت، متین

خوئل سی xwefisi با متانه تی [ف] متانت داشتن، متین بودن

خوئل که xwefike خوئکه، خوئیشکه «ل» [ف] خواهرم

خوئل په ته xwefipete خوئل کوئ ک له ناگر گور مه نیسه و و فره پوترکهس [ف] خاکستری که از آتش گر باقیمانده و حسابی سوخته و پوسیده است

خوئل کوو xwefiku خوئل کوو [ف] خاکستر اجاق

خوئل کووان xwefekuwan خوئل کووان [ف] کلجان

خوئم (۱) xwem (۱) م، خود خوئم (۲) ئه وئ کهس خواردن [ف] (۱) خودم (۲) می خورم

خوئمان (۱) xweman (۱) ئیمه، ئیمه (۲) ئه وانه خوئم [ف] (۱) خودمان (۲) آنها را می خورم

خوئمانه خوئمان xwemane xweman خوئمانه خوئمان وه خوئمان [ف] خودمان از خودمان، خودمان با خودمان

خوئمانه یل xwemaneyl جهم خوئمان [ف] خودمان، ماها

خوئمانی xwemanî زیز خاواره [ف] خودمانی، غیر بیگانه

خوئمه یل xwemeyl ئه وه خوئم [ف] آنرا می خورم

خوئمیان xwemiêan ئه وانه خوئم [ف] آنها را می خورم

خوئمیچ xwemiç منیش [ف] من هم

خوئمیش xwemiş منیش [ف] من هم

خوئن (۱) xwen (۱) پاشگره وه مانای خوئنین، له په هله وی (xwen خفن) تئوسریاس (۲) ئه وان خوئن [ف] (۱) پسوند به معنی خواننده، در پهلوی (xwen خون) نوشته شده (۲) آنها می خورند

خوئنان xwenan ئه وان خوئن [ف] آنها را می خورند

خوئنین xwenîn خوئندن، چرین، له په هله وی (xwanten خوانتن) تئوسریاس [ف] خواندن، در پهلوی (xwanten خوانتن) نوشته شده

خوئیل xweyl (۱) خود خوئیل، له ئه وستا (xve خفه) تئوسریاس (۲) خوئیل، خود او، خود، در اوستا

خوه‌ئ‌په‌وزی xweyêrewzî خوه‌ئ‌په‌وشی، خوه‌ئ‌په‌وشی، ئ‌عمتاد وه نه‌فس [ف] اعتماد به نفس، اعتماد به نفس داشتن

خوه‌ئ‌په‌وش xweyêrewş خوه‌ئ‌په‌وز [ف] خود ساخته

خوه‌ئ‌په‌وشی xweyêrewşî خوه‌ئ‌په‌وزی [ف] اعتماد به نفس، اعتماد به نفس داشتن

خوه‌ئ‌په‌وش xweyş خه‌ئ‌په‌وش، نام خود [ف] آخش

خوه‌ئ‌په‌وشک xweyşk خوه‌ئ‌په‌وشک، خوه‌ئ‌په‌وشک، له ئ‌ه‌وستا (xvenğher خوه‌ئ‌نگه‌ر) و له زووان پ‌ه‌له‌وی (xvenğhere خوه‌ئ‌نگه‌ره) تۆسریاس، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «خوانگ» ئۆشن [ف] خواهر، در اوستا (xvenğher خوه‌ئ‌نگه‌ر) و در په‌لوی (xvenğhere خوه‌ئ‌نگه‌ر) نوشته شده

خوه‌ئ‌په‌وشکیم xweyşkim خوه‌ئ‌په‌وشک‌گه‌م [ف] خواهر من

خوه‌ئ‌په‌وشکه xweyşke خوه‌ئ‌په‌وشکه [ف] ای خواهرم، خواهرم

خوه‌ئ‌په‌وشکه‌زا xweyşkeza خوارزا [ف] خواهرزاده

خوه‌ئ‌په‌وشکه‌گه‌م xweyşkegem خوه‌ئ‌په‌وشک‌م [ف] ای خواهر من، خواهرم

خوه‌ئ‌په‌وش قه‌س‌کردن xwey qes kirdin خوه‌ئ‌په‌وش کوشتن «یه میبه له‌پ‌نگه له‌ئ‌ کاو مرده- یا گه‌ر فه‌راده قه‌س خوه‌ئ‌په‌وش کرده» [ف] خود را کشتن، خود را قصاص کردن، انتحار

خوه‌ئ‌په‌وش کوشتن xwey kwiştin خوه‌ئ‌په‌وش قه‌س کردن [ف] خود را کشتن، قصاص کردن

خوه‌ئ‌په‌وش که‌پ‌کردن xwey ker kirdin خوه‌ئ‌په‌وش وه کۆچه‌ئ‌ی عه‌لی چه‌پ‌دان [ف] خود را به کری زدن

خوه‌ئ‌په‌وش گرتن xwey girtin (۱) لاناوه له کبردار (۲) مال وه یه‌که‌و نان (۳) تایمه‌دان [ف] (۱) مغرور شدن (۲) از نظر مالی پیشرفت کردن (۳) بند آمدن مایعات

خوه‌ئ‌په‌وش گورج‌کردن xwey gwirc kirdin ته‌وار بۆن [ف] خود را آماده کردن

خوه‌ئ‌په‌وش نیشان‌دان xwey nişan dan (۱) جاوه‌ری (۲) ئ‌اشکار کردن (۳) فیس‌دان [ف] (۱) تظاهر به ... کردن (۲) آشکار کردن، نشان دادن (۳) خود نمایی کردن

خویان xüyan خویه‌ن [ف] ریشه بوته نی

خویاو xüyaw دیه‌که‌ئ‌نگه له‌مه‌سۆری [ف] روستایی در بخش منصوره

خوی‌ئ‌ئاوا xuêrê awa دیه‌که‌ئ‌نگه له جووانپو [ف] روستایی

در جووانپو

خویان xwîn خین، خۆن «ل» [ف] خون، نگا خۆن و ترکیباتش

خویه xuê خوه‌ئ‌په‌وشک «ل» [ف] خواهر

خویه‌دا xuêda خوه‌ئ‌په‌وشک دالگ، میمگ «خویه» = خوه‌ئ‌په‌وشک + دا = دالگ [ف] خاله، خواهر مادر «خویه» = خواهر + دا = مادر

خویه‌ن xüyen خویان [ف] ریشه نی

خه xe کردار ده‌سوری وه مانای حسن «بخه» (۲) کردار ده‌سوری له به‌سان «پشت دهره‌گه بخه» [ف] (۱) پسوند به معنی انداز (۲) فعل امری از بستن

خه‌په‌ره xepre (۱) په‌پ‌له‌دان (۲) سه‌ر له ناو ده‌س گرتن و خه‌فتن [ف] (۱) چنبه زدن (۲) سر را میان دستان گرفتن و خوابیدن

خه‌پ‌ئ‌ش xepişin زپ‌ن، چاق و کورته‌بالا [ف] چاق و کوتاه قد

خه‌پ‌گه xepige (۱) پت پ‌په‌ن (۲) چل چاخ (۳) دیه‌که‌ئ‌نگه له شیان (۴) په‌پ‌گ قه‌ق (۵) وه‌رگه‌وه‌ران، ئ‌ه‌و چشته ک خود وه پ‌ئ‌ خه‌ریک بکه‌ی «خه‌پ‌گه خه‌پ‌ وه‌ر کوانیم- خودا ت نه‌کوشن رای بی‌ئ‌ئ‌یم» [ف] (۱) پهن (۲) چاق و کلفت (۳) روستایی در بخش شیان از توابع اسلام آبادغرب (۴) گرده نان کلفت (۵) آلت دست، دستاویزی برای وقت کشی

خه‌پ‌گین xepigîn چل چاخ [ف] چاق و گوشتالو

خه‌پ‌گین و شه‌پ‌گین xepgiîn û şepgiîn خنجی منجی [ف] زیبای کوچولو

خه‌پ‌له xepîe (۱) خپ‌لک (۲) په‌پ‌له [ف] (۱) چاقالو (۲) چنبه زدن

خه‌پ‌له‌دان xepîe dan په‌پ‌له‌دان [ف] چنبه زدن

خه‌ت xet (۱) تۆسان (۲) کر (۳) مق تازه درات‌ئ‌ جابل (۴) وه‌رد زه‌ق (۵) زیز شپ‌ر [ف] (۱) نوشتن (۲) خط (۳) موی تازه روییده نوجوان (۴) خط شخم (۵) روی سکه

خه‌تا xeta هه‌له، ئ‌ه‌ره‌ویبه [ف] خطا، عربی است

خه‌تاشپ‌ر xeta şêr شپ‌ر تا خه‌ت وه پۆل [ف] شیر خط کردن با سکه

خه‌تا‌کار xeta kar هه‌له‌کار [ف] خطا کار

خه‌تا‌کردن xeta kirdin هه‌له‌کردن [ف] خطا کردن

خه تاو خالف xeta û xıfaf (۱) ئازوبه زه «خه تا و خالف چوهس» (۲) بی دروو «خه تا و خالف نه پیرئ خوه نه» [ف] (۱) گناه و تاوان (۲) بی شک، بی گمان

خه تان xetan خه خه تان [ف] نوعی بازی کودکانه

خه ت خسن xet xisin ئه وه ل تیخ خسن [ف] نخستین بار تیخ انداختن

خه ت خه تان xet xetan خه تان [ف] نوعی بازی کودکانه

خه ت دان xet dan (۱) ده ستوس خان و... (۲) ریان نیشان دان [ف] (۱) دست نوشته خان و... که معتبر است (۲) راهنمایی کردن، خط دادن

خه ت کیشان xet kışan (۱) خه ت خه تی کردن (۲) خه ت و نیشان کیشان [ف] (۱) خط کشیدن (۲) شاخ و شانه کشیدن

خه ت که ش xetkeş نامراز خه ت راس کیشان [ف] خط کش

خه تنه xetine خه تنه، سونه ت کردن [ف] ختنه کردن

خه تنه سوران xetine süran به زم و هه لپه رپه کردن ئه پرائ ئه و که سه ئ ک خه تنه کردیه [ف] جشن ختنه سوران

خه تنه سیروو xetine sîrû بنووره خه تنه سوران «ل» [ف]

نگا خه تنه سوران

خه تنه که ر xetine ker ئه و که سه ئ ک خه تنه که ید [ف] کسی که کارش ختنه کردن است

خه ت ونیشان xet û nîşan به رچه ک به رچه ک کردن [ف] خط و نیشان کشیدن

خه تیش xetîş خه دیش، هووکاره [ف] عادت، بر حسب عادت

خه تیشه xetîşe هووکاره [ف] عادت کرده، خو گرفته

خه جاله ت xecafet شه رمه نده [ف] خجالت، عربی است

خه جاله ت کیشان xecafet kışan شه رمه نده بون [ف] خجالتی کشیدن

خه جاله تی xecafetî شه رمه نده گی [ف] خجالتی

خه ج ل xecf خه ریک بون «یه سه نگره رگه ئ خانه بی شوون و ده نگره - یا زه مینگیره یا خه ج ل شه نگره» [ف] سرگرم، مشغول ، مستاسل

خه ج ل بون xecf büün خه ریک بون [ف] سرگرم بودن

خه ج ل مه نن xecf menin خه ریک مه نن [ف] در گرماگرم کار بودن، منفعیل شدن

خه جیج xecîc خه جیجه، سووکه ناو خه دیجه [ف] مخفف خدیجه

خه جیجه xecîce خه جیج [ف] مخفف خدیجه

خه دیش xedêş خه تیش، هووکاره «هه ر دگتایان وه هه م توله نه مامه ن- دایم خه دیشان وه سورمه و جامه ن» [ف] عادت، خو گرفته به ...

خه دیش xedîş سجا، که یخودا، هاوتای «خه دیو» [ف] مورد اعتماد، بزرگ ایل، کدخدا، همتای «خدیو»

خه ر xer (۱) و لآخ، له ئه وستا (xere خه ره) و له په هله وی (xer خه ر) و له سانسکریت (kere که ره) توسریاس و له کوردی «خه ر، که ر» توشن (۲) کردار ده سووری له خسن (۳) پاشگر فرمانی (۴) پاشگره وه مانای پیه نه و که ر [ف] (۱) خر، الاغ، در اوستا (xere خه ره) و در په لوی (xer خه ر) و در سانسکریت (kere که ره) نوشته و در کوردی «خه ر، که ر» گویند (۲) فعل امر از انداختن (۳) پسوند فاعلی (۴) پسوند به معنی پهن کننده

خه رات xerât که سه ئ ک وه چوو چشت درس که ئ، ئه ره وییه [ف] خراط، تراشگر، عربی است

خه راته یل xerâteyl دیه که یگه له خوسره وی [ف] روستایی از توابع خسروی

خه راتی xerâti کار خه رات [ف] خراطی

خه راج xerâc خه رج و برج مالکانه [ف] خراج

خه راجیان xerâcyan دیه که یگه له ره وانسه ر [ف] روستایی در روانسر

خه راره xerare فره، وه خه روار [ف] فراوان، همتای خروار

خه راز xerâz هژده فرووش، ئه ره وییه [ف] خراز، عربی است

خه رامان xeraman خرامان، ناویگه ژئانه [ف] نامی زنانه

خه راو xeraw خراو [ف] نگا خراو و ترکیباتش

خه ریژه xerbêze خه رویره [ف] خریزه

خه رپا xerpa دیله ک، چه له [ف] ستون بزرگ میانی سپاه چادر

خه رپشت xerpişt خه رپشته، گورده ماسی [ف] بام خشتی طاق نما

خه رپشته xerpişte خه رپشت [ف] بام خر پشته

خه رپول xer pül پؤلدار [ف] خرپول، پولدار

خه رپونگه xer pünge جووری پونگه س [ف] خر پونه، نوعی پونه وحشی

خه رپه xerpe سه ر وه لوه خسن و نوورسن [ف] سر را خم

کردن و نگاه کردن، چشم غره رفتن

خەرت xert کاورُ چەن سالاھ «یەئێ خەرت، سێ خەرت» [ف]

واحد سال شاک و قوچ نر

خەرتاو xertaw کام کردن، فرە بیقەرە بۆن [ف] بسیار

احساس بیقراری کردن، بیقرار شدن

خەرتەل xertel تریپووکە «ل» [ف] گیاهی شبیه تربچه که

خوردنی است

خەرتیزگنە xertizgine گیانگە جوور تریپووکە [ف] گیاهی

شبیه تربچه

خەرج xerc (۱) پەک کردن، ئەرەبییە (۲) بارۆت [ف] (۱) خرچ،

عربی است (۲) باروت، خرچ برای انفجار

خەرج بەرج xerci berc ئامەئ و دەرامەئ [ف] مصرف

روزانه یا ماهانه

خەرج مەئوہ xerci mewe ئوووزیفە، خواردەمە نیی ک زاوا

ئەپرائ مائ وەق کل کەئید [ف] مقداری خوراکی و پوشاک که قبل

از مراسم عروسی از طرف داماد به خانه عروس می‌فرستند

خەرج و بەرج xerc u berc خەرج بەرج [ف] مصرف روزانه

یا ماهانه

خەرجی xercî (۱) مەسرف رووژانە (۲) خەرەجی، جی گەورا

(۳) لاناوہ لە وە ئاودەس چین [ف] (۱) خرچی (۲) خرگاه، جای

بزرگ و جادار (۳) کنایه از به مستراح رفتن

خەرخاپیت xerxapit (۱) گەمەپگە منالانە کُ چوواری دەس و

پا و سَن و ئەوہکان لە بانئیان رەئ بوون ئەگەر زگیان نیشته

زەق کچیانە (۲) لاناوہ لە دەمکوت کردن «خەرخاپیتی کرد» لە

سەکزی «خەرخاس» ئۆشن [ف] (۱) نوعی بازی که در آن

بچه‌ها چهار دست و پا می‌ایستند و گروه دیگر از روی آنها با

قدرت می‌گذرند اگر بدنشان با زمین تماس پیدا کند بازنده‌اند

(۲) کنایه از در نطفه خفه کردن، بشدت منکوب کردن، در

سکزی «خەرخاس» گویند

خەرخەس xerî xirs مەومەکەر [ف] کنایه از نفهم و لندهور

خەرخنکە xer xinkine گیانگە [ف] گیاهی است

خەرخوز xer xwiz وە زەوہرد کە سینگ کوتان [ف] با قدرت

شخص ناتوان را مغلوب کردن

خەرخوہر xer xwer سەرگەر، دال [ف] کرکس، پرندهی

کرکس

خەرخەشە xerxeşe (۱) قەرەشە، سەرەدەرد (۲) مرخش

[ف] (۱) درد سر (۲) کشمکش و جنگ

خەرزوور xer zûr کەسێ کُ هۆچ فەئێ نیهزانئ و هە زوور

دێرئید [ف] کسی که فن و فنونی نمی‌داند و تنها زور دارد

خەرزوورکردن xer zûr kirdin زوور زماکی کردن [ف] زور

زیادی زدن

خەرسەخۆل xersexol قەرەسەقول «ل» [ف] مدفوع الاغ

خەرسەپەرە xerseyre جوورئ سەرپەرەس [ف] خرسیره،

پرنده‌ای شبیه به سیره

خەر عۆمەرئ xeri eumerî خرخرماری [ف] خر دجال

خەرفزە xerfiz جەزۆک [ف] نگا جەزۆک

خەرکان xerkan (۱) وە شەدەد کان کردن ئەپرائ چشتئ (۲)

نەخوہشیبگە [ف] (۱) بشدت هر چه تمام تر علاقه به چیزی

داشتن، نگا کام کردن (۲) بیماری است

خەرکوپئ xerkwirî جاشۆلک [ف] کره خر

خەرکوپئ تاش xerkwirî taş خەرەقوئ تاش [ف] تراشیدن

موهای اطراف یال کره‌خر به صورتی ناهموار

خەرکوول xerkûf کەرکوول [ف] گیاهی خاردار

خەپگ xerîg خەپئ [ف] گل ولای

خەرگا xerga سببەمائل گەورا [ف] خیمه‌گاه، خیمه بزرگ

خەرگاو zerîgaw چلپاو خەپئ [ف] گل ولای

خەرگخوهر xerîgxwer (۱) منالئ کُ هووکارهئ خەپئ

خواردنە (۲) جوورئ ماسیبە، زەمین کەن [ف] (۱) بچه‌ای که گل

می‌خورد (۲) نوعی ماهی

خەرگور xergûr گور، گورپەر [ف] گورخر

خەرگروش xergûş خەرروش، کەروشک، بنوورپە کەرۆبە [ف]

نگا کەرۆبە

خەرگەتوورپ xerigetûp گەمەپگە چۆ دەسکەنە جم [ف]

بازی شبیه بیس‌بال

خەرگەخوز xergexwiz خەرخوز [ف] نگا خەرخوز

خەرگەسەر xerîge ser بەپبەخت [ف] گل به سر، بدبخت

خەرگەسەری xerîge serî بەپبەختی، بەدبەختی [ف] بد

بختی، مصیبت

خەرگەگور xerîge gûr خەپئ وە سەر [ف] کنایه از بد

بخت

خەرگی xerîgî خەرگین [ف] آغشته به گل

خەرگین xerîgîn خەرگی [ف] آغشته به گل

خهرمان xerman دره‌و کردن کشت و کال و کوو کردن^ف
 خرمین
خهرمانان xermanan (۱) مانگ ششم سال (۲) هه‌ن هه‌ن
 خهرمان هیژدان^ف (۱) شهریور ماه (۲) موسم برداشت
 محصول
خهرمان‌زئای xerman zêaê به‌ره‌که‌تی دان وه خهرمان^ف
 خرمین زیاد، جمله‌ای که در هنگام برداشت خرمین به کشاورز در
 حال برداشت گویند
خهرمان‌ه‌لگرتن xerman hefğirtin کار وبار خرمین^ف
 برداشت خرمین
خهرمیل xermil مله‌پ^ف گردن کلفت
خهرمیل‌کی xermilekî زورور خوه‌ئ وه دیگران نیشان دان^ف
^ف زور خود را به دیگران نمایاندن
خهرمیرگ xermürig میه‌رئ گه‌ورا^ف خرمهره
خهرمیرگ xermîrig نه‌خوه‌شی خهر کوش^ف بیماری خر
 که منجر به مرگ آنها می‌شود
خهرمیس xermîyes میه‌س گه‌ورا^ف خرمگس
خهرناز xernaz فره ناز و ئتوار کردن^ف ناز و اطوار بیش
 از حد
خهروار xerwar کوو فره گه‌ورا^ف خروار
خهرویزه xerûze (۱) خرتنه‌ک لۆت «ل» (۲) خهرویزه^ف
 (۱) غضروف روی بینی (۲) خربزه
خهروش xerûş که‌رویه، له زاراه‌یل تره‌ک کوردی «خهروی»
 ، که‌رویشک، که‌وریشک، که‌روئ، که‌رووشک، ئوشن^ف
 خرگوش، در دیگر گویشهای کردی «خهروی»، که‌رویشک،
 که‌وریشک، که‌روئ، که‌رووشک «گویند
خهروشک xerûşk خهروش^ف خرگوش
خهر وهس xerwes گریه‌ئ قلف ویه‌ن^ف گره قفل و بند
 زدن
خهرویزه xerwêze خهرویزه^ف خربزه
خهره‌ب‌نگ xerebeng (۱) چۆ سات وپ خپ خواردن (۲)
 گیاینگه^ف (۱) کسی که مانند گیج راه می‌رود (۲) گیاهی است،
 خربنگ
خهره‌جی xerecî جی گه‌ورا، هه‌راق^ف خرگاه، جای بزرگ
 و جادار
خهره‌زنگ xerezing خهره‌نگیز، ستویه‌ره‌مۆز^ف زنبور

خهره‌ک xerek (۱) پایه، دیله‌ک (۲) چووداری^ف (۱) پایه،
 خرک (۲) چوودار
خهره‌کدار xerek dar چوودار^ف چوودار
خهره‌که‌قۆمقۆم xerege qomqom خهره‌قۆمقۆم، هه‌له
 قۆمقۆم^ف بازی الاکلنگ
خهره‌قۆمقۆم xere qomqom هه‌له‌قۆمقۆم^ف بازی
 الاکلنگ
خهره‌مه xerême (۱) کوری خهرئ ک وه شیر ماین په‌روه‌رده
 بوود نه‌پای چین گرتن، ئی کوری خهره له کورپه‌یل تره‌ک قرچ
 قه‌و تره (۲) لاناوه له قه‌ق قه‌ق^ف (۱) کره خری که با شیر
 مادیان پرورده می‌شود و بزرگتر از دیگر الاغهاست و برای نسل
 کشی بویژه قاطر از آن استفاده می‌کنند (۲) کنایه از لندهور و
 تنومند
خهره‌مه‌تیکان xeremetîkan بنووره خهره‌یل‌مه‌تیکان «ل
 «^ف نگا خهره‌یل‌مه‌تیکان
خهره‌مه‌کین xeremekîn خهره‌مه^ف ناهجار و لندهور
خهره‌نگز xerenğz خهره‌نگیز^ف زنبور
خهره‌نان xerwenan دیه‌که‌ینگه له هووزمانه‌وه‌ن^ف نام
 روستایی در هوزمانان هلیلان
خهره‌ئلی xereülî خهرکوری^ف کره خری که هنوز بالغ
 نشده
خهره‌ئلی‌تاش xereülî taş خهرکوری تاش^ف زدن موهای
 دوسر، درگذشته یال کره را می‌بردند کاکل آنها را می‌گذاشتند
 تا بنابه گفته‌ای گردن آنها بزرگتر شود و توان آنها بالا برود
خهره‌ئلی‌قاچ xereülî qaç خهره‌ئلی‌تاش^ف نگا خهره‌ئلی
 تاش
خهره‌یل بزنه‌یل xereyl bizineyl گه‌مه‌ینگه منالانه،
 وه‌پته‌ورگ په‌رده‌ینگ که‌نه دارا و له هه‌ر گروو یه‌ئ نه‌فه‌ر له‌ئ
 دیم و ئه‌و دیم په‌رده‌گه وسپه‌ن هه‌ر که‌س بایه‌س ناو ئه‌و که‌سه
 گ ئه‌ولیا قسیه که‌ئد بزانی^ف بازی کودکانه که در آن دو
 دسته در دو طرف پرده‌ای قرار می‌گیرند و هر یک نفر بایستی
 شخص طرف سخن خود در طرف دیگر پرده را شناسایی کند
 و در غیر این صورت بازنده است و سپس هر که تعداد بازنده‌های
 گروهش بیشتر باشد بازنده شده و بایست افراد گروه دیگر را
 سواری بدهد
خهره‌یل‌مه‌تیکه xereyl metîke گه‌مه‌ئ خهره مه‌تیکان،

وه ټه مورگ مناله گان بوونه دټ دسه هوا و بهئ دسه دانیشن و به کټیگان بووده سهر دال و ته نیا ټه و کهسه گ بټیهسه سهر دال خه حق دټرئ هه لسید و دسهئ تروه دهورټانا خپ خوهن و دهنه لټان ټه گهر سهر دال په کئ له شټکه یل خوهئ بگرئ هه لسن و دسهئ تر دانیشن [ف] بازیی که در آن بچه ها به دو دسته تقسیم می شوند و دسته ای که نشسته یکی را به عنوان کاپیتان یا سردسته «سهر دال» معرفی می کند و دسته دیگر بدور دسته نشسته چرخیده و آنها را می زنند و تنها سردسته است که میتواند حرکت کند و مانع زدن آنها شود و اگر یکی از دسته مخالف را بگیرد گروه برخاسته و گروه دیگر می نشینند

خه پئ xerê خه پرگ، هورپ، هورپ [ف] گل ولای

خه پټاو xerîêaw خه پرگاو [ف] گل ولای آبکی

خه پئ چلپاو xerê çîpaw خه پرگاو خه پئ [ف] گل و لای آبکی

خه پئ خهس xerê xes خه پرگ خهس، هورپ، هورپ [ف] گل کاملا ور آمده و مناسب برای اندود کردن

خه پئ خهسی xerê xesî لاناوه له ټه نکه مه و گیر و گرفت [ف] کنایه از گیر و گرفت و مشکلات متعدد

خه پرک xerîk (٢) دهرمه نه، مونفعل «خه پرک مه نه» (٢) خه جل [ف] (١) مستاسل، منفعل (٢) سرگرم، مشغول

خه پرک بټون xerîk bün (١) دهرمه نه بټون (٢) دس وه کار بټون [ف] (١) درمانده شدن، مستاسل ماندن، منفعل شدن (٢) مشغول شدن

خه پرک کردن xerîk kirdin (١) دهرمه نه کردن (٢) سه گرم کردن [ف] (١) درمانده و مستاسل کردن (٢) سرگرم کردن **خه پرکه** xerîke نزیکه ... (٢) خه جل [ف] (١) نزدیک است که ... (٢) مشغول است

خه پئ که مټل xerê kemêl لاناوه له چرکن [ف] کنایه از کثیف

خه پرکی xerîkî دهرمه نه یی، خه پرک «شه پرکی مایهئ خه پرکی» [ف] درماندگی، استیصال

خه پئ وه سه ر xerê we ser هورپ وه سه ر، داماو، بیچاره [ف] بیچاره، خاک بر سر

خه پئ وه سه رگرتن xerê we ser girtin هورپ وه سه رگرتن، لاناوه له بیچاره گی، داماو [ف] کنایه از بیچاره گی

خه پئ وه سه ری xerê we serî هورپ وه سه ری [ف] کنایه از

بیچاره گی

خه ز xez جانه وه ریگه له تیرهئ روی [ف] حیوان خز **خه زال** xezal (١) ناسک (٢) ناویگه ژنانه (٣) بزغ گوش قرمز و لهش سییه [ف] (١) آهو (٢) نامی زنانه (٣) بزغ گوش قرمز و بدن سیاه

خه زال ناوا xezal awa دیه که یگه له شیان [ف] روستایی در بخش شیان از توابع اسلام آباد غرب

خه زال خانم xezal xanim دیه که یگه له سه ر پیه ل [ف] روستایی در سرپل ذهاب

خه زان xezan قه زان، قه زیان [ف] دیگ بزرگ مسی

خه زانه xezane خه زینه [ف] خزانه

خه زهو xezew قین وقار [ف] خشم

خه زهل xezel بزغ مله وی [ف] بزغی که موهایش به رنگ زرد باشد

خه زهن xezen قهت، قه زهن [ف] تراش، مداد تراش

خه زیان xezêan قه زیان، قه زان [ف] دیگ بزرگ مسی

خه زینه xezîne خه زانه [ف] خزانه

خهس xes (١) خهسه، ټه خخته، به خخته (٢) توورپ، خه لیس [ف] (١) اختگی (٢) غلیظ

خه سار xesar (١) وه هه ټده ر چوون (٢) زهره د [ف] (١) به هدر رفتن (٢) زیان

خه ساس xesas خه سه که ر [ف] اخته کننده

خه سان xesan خه سه کرد [ف] اخته کرد

خه سانن xesanin خه سه کردن [ف] اخته کردن

خه ساو xesaw (١) خه سه که ر (٢) قه ساو [ف] (١) اخته کننده (٢) قصاب

خه سپه ن xespen کارئ کُ به رجد بایهس ټه نجامئ بټه ن له کرمانجی «خه پته ن» ټوشن [ف] کاری که باید حتما انجام گیرد، وظیفه، در کرمانجی «خه پته ن» گویند

خه سته xeste نه خوهش [ف] ناخوش

خه سهرو xesrew خوسره و [ف] نگا خوسره و

خه سهروانی xesrewanî بنورپه خوم خوسره وی [ف] نگا خوم خوسره وی

خه سهرو یاشه xesrew başe دیه که یگه له جووانرو [ف] روستایی در جووانرو

خه سټوران xesüran باوان هوسه ر [ف] نگا خه سټوره

خه شه xeşe خه شک، خه شکه [ف] نگا **خه شکه**
خه شیم xeşîm کارنه زان، نه زان (م کورد خه شیم تن والی
 زایه - ئەو خاک که وشده وه م زایه» [ف] ناشی، نادان
خه ف xef (۱) ژیره وه ژیره، له سمنا (خه ف) ئوشن
 (۲) خافل بۆن (۳) ده سوور وه خه فتن (۴) ته نگ [ف] (۱) پنهان،
 در سمنا (خه ف) گویند (۲) غفلت کردن (۳) دستور به
 خوابیدن (۴) جای تنگ
خه فان xefan (۱) چه مان (۲) کوشانه و (۳) وه خو کردن [ف]
 (۱) خم کرد (۲) خاموش کرد (۳) خواباند
خه فانن xefanin (۱) چه مانن (۲) ئەوان چه مانن (۳) وه خو
 کردن (۴) ئەوان وه خو وێان کردن (۵) ئلاژانن (۶) ئەوان ئلاژانن
 [ف] (۱) خم کردن (۲) آنها خم کردند (۳) خواباندن (۴) آنها
 خوابانیدند (۵) بستری کردن (۶) بستری کردند
خه فت xeft (۱) خو ویا برد (۲) ره ویا ده و (۳) خه ف کرد [ف] (۱)
 خوابید (۲) غائله تمام شد (۳) غفلت کرد
خه فتگ xeftig خه فتن [ف] خوابیده
خه فتن xeftin (۱) خو کردن، له په هله وی (xwapîten
 خوابیتن) تۆسریاس (۲) ئەوانه خه فتن [ف] (۱) خوابیدن، در
 په لوی (xwapîten خوابیتن) نوشته شده (۲) خوابیدند
خه فتو xeftû بنووره خفتوو [ف] نگا **خفتوو**
خه فتو xeftü خه ویا بردق [ف] خوابیده بود
خه فتود xeftüd خه فتو [ف] خوابیده بود
خه فتودن xeftüdin خه فتود [ف] خوابیده بود
خه فتوم xeftüm خه و ما بردق [ف] خوابیده بودم
خه فتومین xeftümin خه و مانا بردق [ف] خوابیده بودیم
خه فتون xeftün خه و یانه و بردق [ف] خوابیده بودند
خه فتی xeftî خه و دا برد [ف] خوابیدی
خه فتی xeftê خافل [ف] غافل، خوابیده
خه فتیم xeftîm خه و مانه و برد [ف] خوابیدیم
خه فتیمین xeftîmin خه فتیم [ف] خوابیدیم
خه فتین xeftîn خه و دانا برد [ف] خوابیدید
خه فه xefe (۱) خه ف (۲) تاسیان (۳) کوشانن [ف] (۱) جای
 تنگ (۲) خه ف (۳) خاموش کردن آتش
خه فه ت xefet (۱) توش، بلا (۲) خه م [ف] (۱) بلا، مصیبت (۲)
 غم
خه فه تبار xefetbar مه یته تبار [ف] غمبار

خه سۆره xesûre باوان وه و، له په هله وی (xwesûre
 خوه سووره) و (xwerûre خوه رووره) و له زووان ئه وستا
 (xwesure خوه سووره) تۆسریاس و له هندی «گغه سووره» و
 له سه کزی «خاسره» و له تاتی «خه سووره» و له تالشی
 «خسروه» ئوشن [ف] خانواده عروس، پدر زن، در په لوی
 (xwesûre خوسوره) و (xwerûre خوروره) و در اوستا
 (xwesure خوسوره) نوشته شده و در هندی «گوسوره» و
 در سکزی «خاسر» و در تاتی «خسوره» و در تالشی
 «خسروه» گویند
خه سۆره تهره کن xesüretekin جوورئ پارچه س [ف]
 نوعی پارچه است
خه سه xese (۱) خه س (۲) گون دراتئ، له سه کزی «خه سی»
 و له ئه ره وی «قصی» ئوشن [ف] (۱) غلیظ (۲) اخته، در
 سکزی به گاوی که خایه هایش را کنده باشند گویند و در عربی
 «قصی» گویند
خه سه کردن xese kirdin په خته کردن [ف] اخته کردن
خه سه م xesem ئیئل کوچه ر «خه سه م بار که ید، دۆله م
 ئاخو پ به سی» [ف] ایل کوچنده
خه سه و بۆن xesew bün خه لیسو بۆن، توور [ف] غلیظ
 شدن، تغلیظ
خه سه و کردن xesew kirdin خه لیس کردن [ف] غلیظ
 کردن
خه سی xesî (۱) سووکه ناو خه سه ره و (۲) خه لیس [ف] (۱)
 مخفف خسرو (۲) غلظت
خه ش xeş (۱) زاف (۲) هاز و تووان «خه ش له لی بری» [ف]
 (۱) غش (۲) توان، توانایی
خه شخاش xeşxaş خاشخاش [ف] خاشخاش
خه شک xeşk (۱) به ون، گیای فره (۲) خه شکه، خه شه [ف] (۱)
 گیاه انبوه (۲) گونی بسیار بزرگ برای حمل کاه
خه ش کردن xeş kirdin زاف کردن [ف] غش کردن
خه شکه xeşke خه شه، شریفه [ف] گونی بسیار بزرگ برای
 حمل کاه
خه ش لئ بریان xeş lê biryan بالار بریان [ف] از فرط
 خنده بی حال شدن
خه ش له لی برین xeş le lê birîn بئ هاز کردن [ف] نیرو
 توانایی را گرفتن

خه‌فە‌تباری xefetbarî خه‌مباری [ف] اندوه‌گینی

خه‌فە‌تبخووه‌ی xefetbixweî نووڕێگه وه مانای تۆش شه‌ر

بای [ف] نفرینی به معنای دچار مصیبت شوی

خه‌فە‌تخواردن xefet xwardin تۆش شه‌ر هاتن [ف]

دچار مصیبت شدن

خه‌فە‌تدان xefet dan تۆش شه‌ر هاوردن [ف] بلا به سر

کسی آوردن

خه‌فە‌تخار xefexar خه‌فە‌تان، دگماتیسیم [ف] محیط خفقان،

خفقان آور

خه‌فە‌تکردن xefe kirdin (۱) تاسانن (۲) کوشانن (۳) ئارام

کردن [ف] (۱) خفه کردن (۲) خاموش کردن (۳) آرام کردن

خه‌فی xefî خه‌فید [ف] می‌خواهی

خه‌فئ xefê خه‌فید [ف] می‌خواید

خه‌فیا xefya (۱) چه‌میا (۲) خه‌فت (۳) بیده‌نگ بق [ف] (۱) خم

شد (۲) دوباره خوابید (۳) آرام شد

خه‌فیاس xefyas (۱) ره‌ویایه (۲) چه‌میایه [ف] (۱) آرام شده

است (۲) خم شده است

خه‌فیاگ xefyag (۱) ره‌ویاگ (۲) چه‌میای [ف] (۱) آرام شده

(۲) خم شده

خه‌فیان xefyan (۱) چه‌میان (۲) بیده‌نگ بون [ف] (۱) خم

شدن (۲) آرام شدن

خه‌فیای xefyaê خه‌فیاگ [ف] نگا خه‌فیاگ

خه‌فیه xefye بره‌سان، شووفار [ف] خبرچین

خه‌فلات xefat فلات [ف] نگا فلات و ترکیباتش

خه‌فلاس xefas فلاس [ف] نگا فلاس و ترکیباتش

خه‌فلپان xefpan تلووه‌ر [ف] کاملاً آغشته، آلوده

خه‌فلپان له خون xefpan le xün فیسپای له خون [ف]

کاملاً خون آلود

خه‌فلچل xeli çel چه‌ل مل [ف] وبال گردن

خه‌فلق xefq مه‌ردم، گهل [ف] خلق، مردم

خه‌فلک xelk خه‌لق [ف] مردم

خه‌فلکان xefkan خه‌لقان [ف] مردمان

خه‌له xeले خه‌لییه [ف] غله

خه‌له‌بان xelban خه‌لییه‌بان، ده‌بشته‌وان، چاودیر که‌ر خه‌له

و خه‌رمان [ف] دشتبان، کسی که نگهبانی خرمنها را به عهده

دارد

خه‌لەت xelet هه‌له [ف] اشتباه

خه‌لەتانی xefetanin (۱) فریوانن (۲) سه‌رگه‌رم کردن [ف] (۱)

فریفتن (۲) سرگرم کردن

خه‌لەتیان xefıyan (۱) فریویان (۲) هه‌له کردن «زروانم

خه‌له‌تیا» [ف] (۱) فریفتن (۲) اشتباه

خه‌له وخه‌رمان xele û xerman خه‌لییه و خه‌رمان [ف]

خرمن و غله

خه‌له‌ره xefewe خله‌وه، خاواره [ف] بیگانه

خه‌لیجه xelice خه‌دیجه، بنچینه‌ئ ئه‌ره‌وییه [ف] نامی است

زنانه، خدیجه

خه‌لیس xelîs خه‌س، بنچینه‌ئ ئه‌ره‌وییه [ف] غلیظ، عربی

است

خه‌لیفه xelife (۱) پیشه‌وا (۲) سه‌رپای ئال حه‌ق (۳) ناویگه

کوپرانه [ف] (۱) خلیفه (۲) شخصی که او را «سریا» هم گویند

و وظیفه‌اش پخش کردن نذری بین مردم است و خود دارای

احکام و قواعدی است و بایستی تا پایان مراسم در محل پخش

نذر بماند (۳) نامی مردانه

خه‌لیل‌ئاباد xelîl abad دیه‌که‌یگه له که‌نگه‌ور [ف] روستایی

در کنگاور

خه‌لیله xelîle گیایگه ک و ه پئ بن دیان پاکه‌و که‌ن [ف]

گیاهی که با آن دندان خلال کنند

خه‌لییه xelye خه‌له [ف] غله

خه‌لییه‌وخه‌رمان xelye û xerman خه‌له و خه‌رمان [ف]

خرمن و غله

خه‌م xem (۱) خوسه (۲) برنگ دم (۳) پیه‌نه‌و که‌م (۴) پاشم

[ف] (۱) غم (۲) می‌اندازم (۳) پهن می‌کنم (۴) می‌پاشم

خه‌ما xema (۱) پیه‌نه‌و که‌م، خه‌مه‌و (۲) خولقنم [ف] (۱) پهن

می‌کنم (۲) پس می‌اندازم

خه‌مان xeman (۱) خه‌مه‌یل (۲) ئه‌وانه خه‌مه‌و (۳) ئه‌وانه خه‌م

(۴) ئه‌وانه پاشم (۵) دیه‌که‌یگه له گیه‌لان (۶) تیره‌یگ له که‌له‌و‌ر

[ف] (۱) غمها (۲) آنها را پهن می‌کنم (۳) آنها را می‌اندازم (۴) آنها

را می‌پاشم (۵) روستایی در گیلانغرب (۶) تیره‌ای از ایل کلهر

خه‌مانا xemana پیه‌نانه‌و که‌م [ف] آنها را پهن می‌کنم

خه‌مانه‌و xemanew خه‌مانا [ف] آنها را پهن می‌کنم

خه‌مبار xembar خوسه‌دار [ف] غمبار

خه‌مباری xembarî خوسه‌داری [ف] غمباری

خه‌مچه‌سه‌ری xemçeserî خاپوره کردن [ف] نگا خاپوره
خه‌م‌خوار xem xwar خه‌م‌خوره [ف] غمخوار، دل سوز
خه‌م‌خواردن xem xwardin خه‌م‌خوهری [ف] غصه خوردن
خه‌م‌خوره xem xwer خه‌م‌خوار [ف] غمخوار، دل سوز
خه‌مره xemre وا کردن له زور نان فره خواردن، خه‌مره [ف] باد کردن روده و معده در اثر خوردن نان
خه‌مزه xemze (۱) غمزه (۲) هه‌لتیزگانن و دهوین خه‌مزه [ف]
 (۱) غمزه (۲) جفتک پرانی و دویدن الاغ
خه‌مسرد xemserd بئ خه‌یال، بئ مه‌یل [ف] بی تفاوت، بی خیال
خه‌مسردی xemserdî بئ خه‌یالی، بئ مه‌یلی [ف] بی تفاوتی
خه‌مناک xemnak خه‌مبار [ف] غمناک
خه‌مره xemere خه‌مره، وا کردن له زور نان فره خواردن [ف] باد کردن روده و معده در اثر خوردن نان
خه‌مه‌ژین xeme jîn ژیان خه‌مباری [ف] زندگی پُر از اندوه
خه‌مه‌کار xeme kar وه کاری خه‌م [ف] به کار می‌اندازم
خه‌مه‌گرد xeme gerd نه‌ول خومه‌ما به‌م [ف] با خود می‌برم
خه‌مه‌مل xeme mil (۱) که‌مه مل (۲) گرمه مل [ف] (۱) بر گردن می‌آویزم (۲) بر عهده می‌گیرم
خه‌مه‌و xemew (۱) پیه‌نه‌و که‌م (۲) له‌ئ نوو خه‌م (۳) منال خه‌مه‌و [ف] (۱) پهن می‌کنم (۲) دوباره می‌اندازم (۳) پس می‌اندازم
خه‌مه‌وه‌ئ xemewê (۱) نه‌وه پیه‌نه‌و که‌م (۲) له‌ئ نوو نه‌وه برنگ دهم [ف] (۱) آنرا پهن می‌کنم (۲) دوباره آنرا پرتاب می‌کنم
خه‌مه‌ه‌ئ xemeê (۱) نه‌وه خه‌م (۲) نه‌وه خه‌مه‌و (۳) نه‌وه پاشم [ف] (۱) آنرا می‌اندازم (۲) آنرا پهن می‌کنم (۳) آنرا می‌پاشم
خه‌میئا xemîêa خه‌میئو [ف] آنرا پهن می‌کنم
خه‌میئا xemîêan (۱) نه‌وانه خه‌مه‌و (۲) نه‌وانه خه‌م (۳) نه‌وانه پاشم [ف] (۱) آنرا پهن می‌کنم (۲) آنرا می‌اندازم (۳) آنرا می‌پاشم
خه‌میئا xemîêana (۱) پیه‌نانه‌و که‌م (۲) نه‌وانه خه‌مه‌و [ف] (۱) آنرا پهن می‌کنم (۲) دوباره آنرا می‌اندازم

خه‌میئا xemîêanew بنوره خه‌میئا [ف] نگا خه‌میئا
خه‌مین xemîn مه‌ینه‌تبار [ف] غمگین
خه‌میئو xemîew (۱) پیه‌نیئو که‌م (۲) له‌ئ نوو برنگی دهم [ف] (۱) آنرا پهن می‌کنم (۲) دوباره آنرا پرتاب می‌کنم
خه‌ن xen (۱) نه‌مار که‌شتی (۲) نه‌وانه خه‌ن (۳) بنچینه‌ئ خه‌نین (۴) پیه‌ن که‌ن (۵) تویم پاشن [ف] (۱) انبار لنج (۲) آنها می‌اندازند (۳) مصدر خندیدن (۴) پهن می‌کنند (۵) می‌پاشند
خه‌نا xena (۱) پیه‌نه‌و که‌ن (۲) منال خه‌نه‌و [ف] (۱) پهن می‌کنند (۲) پس می‌اندازند
خه‌نازیل xenazîl نه‌خوهری قورئ «گ» [ف] بیماری چرک و بلغم گلو
خه‌نان xenan (۱) نه‌وانه خه‌ن (۲) نه‌وانه خه‌نه‌و (۳) خه‌ندان (۴) نه‌وانه پاشن [ف] (۱) آنها را می‌اندازند (۲) آنها را پهن می‌کنند (۳) خندان (۴) آنها را می‌پاشند
خه‌نانه‌و xenanew (۱) له‌ئ نوو خه‌نه‌و (۲) له‌ئ نوو برنگیان دهن [ف] (۱) دوباره آنها را پهن می‌کنند (۲) دوباره آنها را می‌اندازند
خه‌نجر xencer خنجهر، له‌فرانسهی (kandjar) توشن [ف] خنجر، در فرانسوی (kandjar) گویند
خه‌نجه‌ریال xencerbaî شمشیربال [ف] نوعی پرستو
خه‌نزار xenzar نابرق چی [ف] رسوا
خه‌نزاری xenzarî نابرق چین [ف] رسوایی
خه‌نزیل xenzîl وراز، نه‌ره‌وییه [ف] گراز، عربی است
خه‌نس xenis خه‌نی [ف] خندید
خه‌نسم xenisim خه‌نیم [ف] خندیدم
خه‌نسن xenisin (۱) نه‌وانه خه‌نه‌و کردن (۲) خه‌نین [ف] (۱) آنها خنده کردند، خندیدند (۲) خندیدن
خه‌نسن xenisîn خه‌نین [ف] خندیدید
خه‌نه xene (۱) خه‌نین (۲) خنییه (۳) خه‌نه‌و... [ف] (۱) خنده (۲) حنا (۳) می‌اندازند به ...
خه‌نه‌به‌نان xene banan خنییه‌به‌نان [ف] مراسم حنا بندان
خه‌نه‌پئ xene pê خه‌نه‌و پئ [ف] به او می‌اندازند
خه‌نه‌پئا xene pêa خه‌نه‌و پئو [ف] بذر را به آن می‌پاشند
خه‌نه‌خه‌ن xene xen شابی کردن [ف] خنده کتان، شادی کتان
خه‌نه‌خه‌ن و گول‌ه‌گول xene xen û gwîf gwîf خه‌نه‌و

خه‌ن [ف] خنده‌کنان و گشاده رویی
 خه‌ن‌پښ xene rê وه ری‌ه و خه‌ن [ف] براه می‌اندازند
 خه‌ن‌پښا xene rîêa خه‌ن‌ه پښ [ف] براه می‌اندازند
 خه‌ن‌پښو xene rîew خه‌ن‌ه پښا [ف] براه می‌اندازند
 خه‌ن‌ک xenek شوونُ زمییه [ف] کَلک بجای مانده از سیاه چادر
 خه‌ن‌کار xene kar وه کاری خه‌ن، خه‌ن‌خ کار [ف] بکار می‌اندازند
 خه‌ن‌گرد xene gerd وه گ‌ردا تیه‌رن [ف] با خود می‌آورند
 خه‌ن‌مل xene mil (۱) که‌ن مل (۲) گ‌رنه مل [ف] (۱) به گردن می‌آورند (۲) بر عهده می‌گیرند
 خه‌ن‌ملیا xene milêa ده‌نه ملیا [ف] بر روی او می‌اندازند
 خه‌ن‌و xenew پیه‌نه و که‌ن [ف] پهن می‌کنند
 خه‌ن‌وهی xenewêy (۱) ئه‌وه خه‌نه و (۲) له‌ئ نوو برنگ ده‌ن [ف] (۱) آنرا پهن می‌کنند (۲) دوباره پرتاب می‌کنند
 خه‌ن‌ه‌ئ xeneyê (۱) ئه‌وه خه‌ن (۲) پاشنه‌ئ (۳) پیه‌نی‌ه و که‌ن [ف] (۱) آنرا می‌اندازند (۲) آنرا می‌پاشند (۳) آنرا پهن می‌کنند
 خه‌نیئا xeniêa پیه‌نیئا که‌ن [ف] آنرا پهن می‌کنند
 خه‌نیئان xeniêan (۱) ئه‌وانه‌خه‌ن (۲) ئه‌وانه پیه‌نه و که‌ن (۳) ئه‌وانه پاشن [ف] (۱) آنها را می‌اندازند (۲) آنها را پهن می‌کنند (۳) آنها را می‌پاشند
 خه‌نی xenê (۱) خه‌نید (۲) خه‌نه [ف] (۱) می‌خندد (۲) خنده
 خه‌نی xeni ئه‌ق خه‌نی [ف] خندید
 خه‌نید xenêd خه‌نی [ف] می‌خندد
 خه‌نید xeniđ ت خه‌نسی [ف] خندیدی
 خه‌نیدن xenîdin خه‌نید [ف] خندیدی
 خه‌نیدن xenêdin خه‌نید [ف] خندید
 خه‌نیف xenîv دشمن، دژمن [ف] دشمن
 خه‌نین xenîn (۱) ئه‌وان خه‌نین (۲) خه‌نسن [ف] (۱) آنها خندیدند (۲) خندیدند
 خه‌و xew (۱) خه‌فتن (۲) خه‌و دین، له زاراو‌هیل تره‌ک کوردی «خه‌ون» ئوشن [ف] (۱) خواب (۲) رؤیا، در دیگر گویشهای کردی «خه‌ون» گویند
 خه‌واره xeware خاواره، خله‌وه [ف] بیگانه
 خه‌وانی xewanî (۱) خفتوو (۲) خانزایه [ف] (۱) خوش خواب (۲) خانزاده، خوانین

خه‌وانی‌خه‌و xewanî xew خه‌وانی [ف] خوش خواب
 خه‌و بردن xew birdin وه خه‌و چین [ف] در خواب رفتن، به خواب فرو رفتن
 خه‌وپه‌چین xew peçîn خه‌و په‌چین [ف] تعبیر خواب کردن
 خه‌وپه‌رچین xew perçîn خه‌و په‌چین [ف] تعبیر خواب کردن
 خه‌وپه‌پښ xew perîn له خه‌و داچله‌کیان [ف] از خواب پریدن
 خه‌وحرام xew hîram زپ خه‌و [ف] آشفتگی در خواب
 خه‌وداگرتن xew dagirtin خه‌و گرتن [ف] خواب گرفتن
 خه‌ودین xew dîn وه‌په‌رده له خه‌و دین [ف] خواب دیدن
 خه‌ور xewr (۱) کاول (۲) وه جی مه‌نن [ف] (۱) خراب (۲) پس افتادن، جا ماندن
 خه‌ور xeür ئارد و ئاو [ف] خمیر
 خه‌ورaw xeüraw خه‌ورگاو [ف] آب پس مانده خمیر
 خه‌ورaw xwardê خه‌ور ده‌م [ف] پخمه، مالو
 خه‌ورپه‌نجه xeür pence په‌نجه‌خه‌ور [ف] نگا په‌نجه‌خه‌ور
 خه‌ورترش xeür tirş خه‌ورت‌ریگ ک ده‌نه‌ئ ئامیزه‌ن خه‌ور، می‌راز [ف] خمیر ترش
 خه‌ورخاپور xewri xapûr کاول [ف] ویران و درب داغان
 خه‌ورخه‌زهو xewri xezew خاپور [ف] ویران و درب داغان
 خه‌ورده‌م xeür dem ئه‌وله، په‌خمه [ف] پخمه
 خه‌ور که‌فتن xewr keftin جی مه‌نن [ف] جا ماندن
 خه‌ورهم xew rêm بنو‌رپه خه‌وزپ [ف] نگا خه‌و زپ
 خه‌وزپ xewzir بیخه‌و، خه‌و حرام [ف] آشفتگی در خواب
 خه‌وزپانin xewzirânin خه‌و زپ کردن [ف] آشفته کردن خواب
 خه‌وزپى xewzirî خه‌وزپ [ف] آشفتگی خواب
 خه‌وزپیان xew zirîyan خه‌و حرامی [ف] آشفتگی خواب
 خه‌وسوک xew sûk سووک‌خه‌و [ف] سبک خواب
 خه‌وش xewş (۱) فریو «ئایم بئ خه‌لت و خه‌وشیگه « (۲) چه‌وله‌ک، گیل (۳) خاشاک (۴) گورد بۆن [ف] (۱) دغل، فریب (۲) دانه‌ای ناخالص در غلات (۳) خاشاک (۴) مست شدن از رایحه‌ی خوش

خەوش بۆن xewş bün سەرمەس بۆن [ف] سر مست شدن
خەوگرتن xew girtin خەو داگرتن [ف] خواب گرفتن
خەو لە چەو پەپەين xew le çew perîn خەو زپ بۆن [ف]
 خواب از چشم پریدن و آشفته شدن
خەو لە چەو سەنن xew le çew senin خەو حرام کردن
 [ف] خواب از چشم ربودن
خەو نامە xew name کتاو خەو پەچین [ف] خواب نامه
خەو وژد xew wijir ئەو کەسە ک خەو وژرئيد، خەو پەچین
 [ف] کسی که تعبیر خواب می‌کند
خەو وژرانن xew wijiranin خەو پەچین کردن [ف] خواب
 را تعبیر کردن
خەو وژانن xew wêjanin خەو وژرانن، خەو پەچین [ف]
 تعبیر خواب کردن
خەو وژین xew wêjin ئەو کەسە ک خەو وژرئيد، خەو
 پەچین [ف] کسی که تعبیر خواب می‌کند
خەو هاتن xew hatin خەو داگرتن [ف] خواب آمدن
خەو هەپیتگی xewe pîtgi خەو هەپیتگی، خەو هەپیتگی، لە زاراوه بیل
 تره ک کوردی «خەو هەنوچکە» تۆشن [ف] پینکی، در دیگر
 گویشهای کردی «خەو هەنوچکە» گویند
خەو هەپیتگی xewe kwitgi خەو هەپیتگی، پینکی [ف]
 پینکی
خەو پەنە xey peñ پەنە و کەئ (۲) فە دەئ (۳) پشنى [ف] (۱)
 پەن می‌کند (۲) می‌اندازد (۳) می‌پاشد
خەو پەنا xeyâ (۱) خەیدا (۲) پەنە و کەئید (۳) منال خەیدەو [ف]
 (۱) دوباره می‌اندازد (۲) پەن می‌کند (۳) پس می‌اندازد
خەو پەنا xeyâ (۱) ئەوانە خەیدەو (۲) ئەوانە پەنە و کەئید (۳)
 منال خەیدەو [ف] (۱) دوباره می‌اندازی (۲) پەن می‌کنى (۳) پس
 می‌اندازی
خەو پەتات xeyât بەرگتۆر، ئەرەویبە [ف] خیاط، عربی است
خەو پەتاتە xeyâte (۱) خاوهئ ئەوریشم (۲) خیاتە [ف] (۱) نخ
 تابیده شده ابریشم (۲) کاکل نرت
خەو پەتال xeyâl خیال، ئەرەویبە [ف] خیال، عربی است
خەو پەتالان xeyâfan خیالە بیل [ف] خیالات
خەو پەتالان xeyân (۱) ئەوانە خەئید (۲) ئەوانە پاشئید (۳) ئەوانە
 پەنە و کەئید [ف] (۱) ئەنا را می‌اندازد (۲) ئەنا را می‌پاشد (۳) ئەنا
 را پەن می‌کند

خەیان xeyan (۱) ئەوانە خەئید (۲) ئەوانە پەنە و کەئید (۳)
 ئەوانە خەئیدن [ف] (۱) ئەنا را می‌اندازی (۲) ئەنا را پەن می‌کنى
 (۳) ئەنا را می‌پاشى
خەئیب xeyb خەئو، ئەرەویبە [ف] غیب، عربی است
خەئیبی xeybî خەئو [ف] غیبی
خەئیم xeytîm بنووړه خەئیم [ف] نگا خەئیم
خەئیدان xeydan (۱) بنووړه خەئیدان (۲) ناوئگه کورانه [ف]
 (۱) نگا خەئیدان (۲) خیدان، نامی مردانه
خەئیر xeyr بەرەکەت، پیت [ف] خیر، برکت
خەئیرا بۆن xeyra bün لاناوه له کار دۇس کەر «یە ئێره
 خەئیراوه بۆیە ئی کارە بکەئ» [ف] بخشنده شدن، نیکوکار
 شدن
خەئیر بائیدە رئید xeyr baêde rêd خەئیر بۆنى [ف] خیر
 ببینی
خەئیر بۆنى xeyr bünî ئەسە دووا کردن ئەپائى کەسى (۲)
 خەئیر خورجین کردن [ف] (۱) خیر ببینی (۲) مسافحه کردن پس
 از انجام معامله
خەئیر بەئیر xeyri beyr خەئیر و بەرەکەت [ف] خیر و برکت
خەئیر پەنانن xeyr perânin لە رئ وە دەر کردن [ف] از راه
 بدر کردن
خەئیر پەپەئى xeyr peñ خەئیر پەئى [ف] ور پرئیدە، خیر پرئیدە
خەئیر خورجین xeyri xwircîn رازى بۆن هەر دۆ کەس لە
 ماملە [ف] معامله‌ای که خریدار و فروشند به مبلغی راضی شده
 و معامله انجام گیرد
خەئیر دار xeyr dar بەرەکەتدار [ف] دارای برکت
خەئیر مەن xeyri man زئز خەئیر پەپەئى [ف] با خیر و برکت
خەئیر خورجین xeyr û xwircîn خەئیر خورجین [ف] نگا
 خەئیر خورجین
خەئیر مەن xeyrûmen خەئیر مەن [ف] با خیر و برکت، خیر
 خواه
خەئیر هاتن xeyr hatin وە خەئیراتن [ف] خوشامد گویی
خەئیر هەتاتە xeyre rê hatê لاناوئگه وە کەسى تۆشن ک
 کاریگ بکەئ و دۇس نەو «کورە ئی خەئیر رئى هاتئە...» [ف]
 خیر ندیده، کنایه از کسی که کاری را انجام دهد که نادرست
 است
خەئیرە مال ناتى xeyre maf natê خەئیرە رئى

هاتی [ف] خیر به خانه‌اش نیامده، خیر ندیده
خه‌یز xeyz قه‌یز [ف] نگا قه‌یز
خه‌یززان xeyziran (۱) جوورئ باقه‌ئ خوش ته‌رزه (۲)
 ناویگه ژنانه [ف] (۱) گیاه خیزران (۲) نامی زنانه
خه‌یش xeyş خواه‌یش [ف] آخش
خه‌یگ xeyg خه‌ید [ف] نگا خه‌ید و ترکیباتش
خه‌یگ xeyg خه‌ید [ف] نگا خه‌ید و ترکیباتش
خه‌یلی xeylî فره، بنچینه‌ئ ئی وشه کوردیّه و له «خیل»
 گریاته نه له «خه‌یل» کُ ئه‌ره‌وییه [ف] بسیار، واژه‌ای کردی
 است و از «خیل» به معنی ایل و تبار گرفته شده و ربطی به
 «خیل» به معنی اسب که عربی است ندارد
خه‌یو xeyw خه‌یپ، غه‌یپ [ف] غیب
خه‌یوا بۆن xeywa bün خه‌یبه‌و بۆن [ف] غیب شدن
خه‌یوا کردن xeywa kirdin تۆقم کردن، ون کردن [ف]
 غیب کردن
خه‌یوه xeywe خه‌یپی [ف] غیبی
خه‌ی xê خو، هروو «خه‌ی دانه‌سه به‌ک» [ف] خو گرفتن
خه‌یات xêat خه‌یات [ف] خیاط، عربی است
خه‌یاته xêate (۱) خاو، ئه‌وریشم (۲) خه‌یاته‌ئ زرات [ف] (۱)
 ابریشم تابیده شده (۲) کاکل نرت
خه‌یاتی xêatî خه‌یاتی [ف] خیاطی
خه‌یار xêar به‌ر بته‌یگه خوارده‌مه‌نی، له زاراو‌ه‌یلُ تره‌کُ
 کوردی «هاروئ، ئارو، ئاروئ» تۆشن [ف] خیار، در دیگر
 گویشهای کردی «هاروئ، ئارو، ئاروئ» گویند
خه‌یاران xêaran دیه‌که‌یگه له سۆنقۆر [ف] روستایی در سنقر
خه‌یارچه‌مره xêar çemre چه‌مره‌خه‌یار [ف] خیار چنبر
خه‌یار سه‌ونزه xêar sewnze سه‌ونزه خه‌یار [ف] خیار سبزه
خه‌یارشنگ xêarşing خه‌یارچه‌مره «ل» له کرمانی «خه‌یار
 شنگ» تۆشن [ف] خیارچنبر، در کرمانی نیز «خه‌یارشنگ»
 گویند
خه‌یارکولکنه xêar kwîkine جوورئ خه‌یاره ک کورک داره
 و ده‌یمیه [ف] نوعی خیار دیمی
خه‌یارگورگ xêar gwîrg کالگه‌مارانه «ل» [ف] هندوانه
 ابوجهل
خه‌یارووک xêarûk کیسه سه‌فرا [ف] کیسه صفرا
خه‌یاره xêare سانه‌قل [ف] کم عقل

خه‌یال xêal خه‌یال [ف] خیال
خه‌یالان xêalan خه‌یاله‌یل [ف] خیالات
خه‌یاله‌یل xêaleyl خه‌یالان [ف] خیالات
خه‌یپ xîp پیس [ف] بی صدا در جایی پنهان شدن
خه‌یپ‌کردن xîp kirdin پیس کردن [ف] خود را جمع وجور
 کردن و در جایی پنهان شدن
خه‌یت xîl (۱) شه‌رمه‌نده (۲) فه‌ندان [ف] (۱) شرمنده، خیت (۲)
 ترفند
خه‌یت فلفل xîti filfil رووی فه‌ن دان [ف] ترفند زدن
خه‌یته و فلفل xîte û filfil خه‌یت فلفل [ف] ترفند زدن
خه‌ندان xêdan هروو گرتن [ف] عادت کردن
خه‌ی دانه به‌ک xê dane yek هروو گرتن [ف] به یکدیگر
 عادت کردن
خه‌ی گرتن xê girtin هروو گرتن [ف] با یکدیگر انیس ومونس
 شدن
خه‌یرهت xîret غیرهت، ئه‌ره‌وییه [ف] غیرت، عربی است
خه‌یز xîz ژن ئاوپاش [ف] بدکاره
خه‌یز xêz (۱) بنچینه‌ئ کردارُ خه‌یزیان (۲) کارامه «کوپ له ژن
 خه‌یز، جۆیه له مییه‌میز» [ف] (۱) ریشه فعل «خه‌یزیان» (۲) کار
 آمد و توانا
خه‌یزا xêza خه‌یزیا [ف] سربرآورد، نمایان شد
خه‌یزان xêzan ژن منال [ف] خانواده، زن و بچه
خه‌یزانبار xêzan bar خه‌یزاندار [ف] عیالوار
خه‌یزاندار xêzan dar خه‌یزانبار [ف] عیالوار
خه‌یزه‌لدپ xêzeldî چه‌تالدر [ف] نگا چه‌تالدر
خه‌یزیان xêziyan (۱) هه‌لسان (۲) سه‌ر به‌رز کردن [ف] (۱)
 برخاستن (۲) نمو کردن
خه‌یس xîs بنووره خۆس [ف] نگا خۆس و ترکیباتش
خه‌یل xêl هوز، تاقفه، خل، له سه‌کزی «خیل» تۆشن [ف]
 عشیره، در سه‌کزی «خیل» گویند
خه‌یلات xêfat ئه‌یله‌یل [ف] ایلات
خه‌یلان xêlan خه‌یلات [ف] ایلات
خه‌یل‌سه‌وزه xêli sewze دیه‌که‌یگه له گاواره [ف] روستایی
 در گهواره
خه‌یل‌که‌نان xêl kenan که‌نان که‌نان [ف] کوچ و کوچبار
خه‌یله‌کی xêlekî (۱) ئه‌و مه‌ره‌س، نه‌فام (۲) نیشته‌جی

ده‌یشت، ده‌یشته‌کی [ف] (۱) نفهم، نادان (۲) روستایی، روستا نشین

خِیَلِ فِه یا xêlî feya دیه‌که‌یگه له جوانپو [ف] روستایی در جوانرود

خِین xîn خُون «ل» [ف] نگا خُون و ترکیباتش

خِینگ xîng (۱) ده‌نگُ بالّ په‌خشه (۲) که‌سێ کُ وه لۆت قسه که‌یْد [ف] (۱) صدای بال حشرات (۲) کسی که تو دماغی حرف می‌زند

خِینگ‌خَانگ xîngî xang خینگه‌خینگ کردن [ف] «خینگه» ی پیایی

خِینگن xîngîn وه لۆت قسه که‌ر [ف] کسی که تو دماغی حرف می‌زند

خِینگه xîngê ده‌نگُ بالّ په‌خشه [ف] صدای بال حشرات

خِینگه‌خِینگ xîngê xîng خینگ‌خینگ بنورپه [ف] «خینگه» ی پیایی

خِیو xêw (۱) خِرِ خواردن «گ» (۲) ئیوه‌ت کردن [ف] (۱) چرخیدن، گردش کردن (۲) پرورش دادن

خِیه xye میزه [ف] خیک

د

داپرۆزقیای **daprüziqyaê** داپرۆزقیای [ف] نیمسوز شدن
 داپرۆکیا **dapirûkiya** (۱) پرۆکیای (۲) پزلمیای [ف] (۱)
 خسته و کوفته (۲) پزمرده، افسرده
 داپرۆکیای **dapirûkiyag** (۱) پرۆکیای (۲) پزلمیای [ف]
 (۱) خسته و کوفته (۲) پزمرده، افسرده
 داپرۆکیان **dapirûkiyan** (۱) پرۆکیان (۲) پزلمیان [ف] (۱)
 خسته و کوفته شدن (۲) پزمرده شدن، افسرده شدن
 داپرۆکیای **dapirûkiyaê** (۱) پرۆکیای (۲) پزلمیای [ف] (۱)
 خسته و کوفته (۲) پزمرده، افسرده
 داپشکیان **dapişkyan** بنویره پشکیان [ف] نگا پشکیان
 داپلانن **dapilanin** پل دان [ف] غلت دادن
 داپیلن **dapilin** بیلن [ف] غلت بده
 داپیلنه **dapilineyê** بیلنه [ف] آنرا غلت بده
 داپلۆسکیا **dapfûskya** فره کولیا و دازلگیا [ف] بیش
 از حد پخته شدن و وا رفتن
 داپلۆسکیای **dapfûskyag** داپزیا، فره کولیا و دازلگیا
 [ف] بیش از حد پخته شده و وا رفته
 داپلۆسکیان **dapfûskyan** فره کولیان و دازلگیان [ف] بیش
 از حد پختن و وا رفتن
 داپلۆسکیای **dapfûskyaê** کولیا و دازلگیا [ف] بیش از
 حد پخته شده و وا رفته
 داپووش **dapûş** (۱) بکه وهر (۲) بیووشن [ف] (۱) امر به
 پوشیدن (۲) امر به پوشاندن
 داپووشان **dapûşan** پووشانن [ف] پوشاندن
 داپووشانن **dapûşanin** پووشانن [ف] پوشاندن
 داپووشن **dapûşin** بیووشن [ف] بیوشان
 داپووشیا **dapûşiya** پووشریا [ف] پوشیده شد، پوشیده

di (۱) مال، خانئ «ل» (۲) گورگ «ل» (۳) کیش «د» (۴)
 پاشگر مالکییهت «باوگد، دالگد» (۵) دۆ «دترینجگ، دتای»
 [ف] (۱) خانه (۲) گرگ (۳) حرف دال (۴) پسوند مالکیت (۵) دو،
 عدد دو
 da (۱) دادن (۲) دالگ (۳) پاشگر بنچینهئی «دا گرتن، دا
 کردن» (۴) داین «دا لی» (۵) دهه، ژمارهئ ده (۶) پیشگر
 دهسووری [ف] (۱) دادن (۲) مادر (۳) پسوند مصدری (۴) زدن
 ده، عدد ده (۶) پیشوند امری در فعل
 دئه وقره **di ewqire** دۆ چه نه ئه وه [ف] دو برابر
 دابهسان **dabesan** بهسان [ف] بستن
 دابهش کردن **dabeş kirdin** بهش کردن، بهشا کردن [ف]
 تقسیم کردن
 دابهش کر **dabeş ker** بهش کر، بهشاکر [ف] توزیع کننده
 داپاچ **dapaç** پاچ بکه، پاک بکه [ف] پاک کن
 داپاچانن **dapaçanin** پاچانن [ف] بریدن، قطع کردن
 داپاچن **dapaçin** پاچن بکن [ف] پاک کنید
 داپاش **dapaş** پباشن [ف] امر به پاشیدن
 داپاشین **dapaşin** پاشین [ف] پاشیدن
 داپالو **dapafû** پالو [ف] صافی
 داپالین **dapafîn** پالوین [ف] تصفیه کردن
 داپرۆزقانن **daprüzqanin** پیتالووز کردن [ف] نیم سوز
 کردن
 داپرۆزقیای **daprüziqya** پیته وئس، بنویره پیتالووز [ف]
 نگا پیتالووز
 داپرۆزقیای **daprüziqyag** پیتالووز بۆن [ف] نیمسوز شدن
 داپرۆزقیان **daprüziqyan** پیتالووز کردن [ف] نیم سوز
 کردن

ماند

داپوشیاگ dapûşiyag داپوشیا [ف] پوشیده شده،

پوشیده ماند

داپوشیان dapûqiyān پوشریان [ف] پوشیده ماندن

داپوشیای dapûşiyāê پوشریای [ف] پوشیده شده،

پوشیده مانده

داپه‌رین dapařin بنووره په‌رین [ف] نگا په‌رین

داپه‌رین dapê پی [ف] به او داد

دایپا dpêa (۱) روواکانه‌ئ (۲) مارانگاز (۳) په‌رین که‌لئا وه

مانگا [ف] (۱) قاپید (۲) مار نیشش زد (۳) کنایه از جفتگیری

گا و نر

دایپان da pêan داده پتان [ف] به آنها داد

دایپه‌چ da pêç بپیچ [ف] امر به پیچیدن

دایپه‌چن da pêçin امر به پیچیدن [ف]

دایپه‌چیا da pêçya پیچیده شد [ف]

دایپه‌چیاگ da pêçyag دایپه‌چیان [ف] پیچیده شدن

دایپه‌چیان da pêçyan دایپه‌چیاگ [ف] پیچیدن

دایپه‌چیا‌ئ da pêçyaê پیچیا‌ئ [ف] پیچیده شده

دایپه‌د da pêd داده پید [ف] به تو داد

دایپه‌دان da pêdan داده پیدان [ف] به شما داد

دایپه‌ر dapîr دایه‌گه‌وره [ف] مادر بزرگ

دایپه‌ره dapîre دایپه‌ر [ف] مادر بزرگ

دایپه‌م da pêm داده پیم [ف] به من داد

دایپه‌مان da pêman داده پیمان [ف] به ما داد

دایپه‌و da pÿew بنووره دایپا [ف] نگا دایپا

دات dat (۱) دالگ ت «ل» (۲) دادن [ف] (۱) مادرت (۲) داد

داتاش dataş له‌ئ نوو بتراش [ف] دوباره بتراش

داتاشن dataşin (۱) بتاشن (۲) خه‌ریک تراشینن [ف] (۱)

دوباره بتراشید (۲) در حال تراشیدن هستند

داتکانن da tikanin تکانن [ف] چکاندن

داتلیقانن da tilîqanin تلیقانن [ف] له کردن

داتلیقیا da tilîqya تلیقیا [ف] له شد

داتلیقیاگ da tilîqyag داتلیقیان [ف] له شده

داتلیقیان da tilîqyan تلیقیان [ف] له شدن

داتلیقیا‌ئ da tilîqyaê تلیقیا‌ئ [ف] له شده

داتلیشانن da tilîşanin له‌ئ نوو تلیشانن [ف] دوباره پاره

کردن

داتلیشیا da tilîşya تلیشیا [ف] پاره شده

داتلیشیاگ da tilîşyag تلیشیاگ [ف] پاره شده

داتلیشیان da tilîşyan تلیشیان [ف] پاره شدن

داتلیشیا‌ئ da tilîşyaê تلیشیا‌ئ [ف] پاره شدن

داتهک datek قانون، دات «گ» له‌په‌هله‌وی (datkbend)

داتکه‌بند (datkbend) تۆسریاس [ف] قانون، داد، در په‌لوی

داتکه‌بند نوشته شده

داته‌کانن da tekanin ته‌کانن [ف] تکاندن

داته‌کن da tekin به‌ته‌کن [ف] امر به تکاندن

داته‌کیا da tekyā ته‌کیا [ف] تکانده شده

داته‌کیاگ da tekyag داته‌کیان [ف] تکانده شده

داته‌کیان da tekyan داته‌کیاگ [ف] تکانده شده

داته‌کیا‌ئ da tekyāê ته‌کیا‌ئ [ف] تکانده شده

داج dac داز [ف] دژ، قلعه

داجدار dacdar دازدار [ف] دژدار، قلعه‌بان

داجمیان da cimyan (۱) ره‌ویانه‌وه (۲) جم جۆل کردن [ف]

(۱) رفتن و ترک کردن (۲) جنب و جوش

داجیوهن dacîwen دیه‌که‌تگه له سه‌راوله [ف] روستایی با

گوش لکی از توابع سرابله‌ی ایلام

داجزانن da çizanin بنووره چزانن [ف] نگا چزانن

داجگ daçig واز کردن ده‌ر مه‌شکه [ف] باز شدن در مشک

داجله‌کان da çifekan بنووره چرچگیان [ف] نگا چرچگیان

داجله‌کانن da çifkanin چله‌کیان، بنووره چرچگانن [ف]

نگا چرچگانن

داجوړپانن da çûřanin بنووره چوړپانن [ف] نگا چوړپانن

داجوړپا da çûřya (۱) شووړه بۆ (۲) په‌تی بۆ له چشتی

[ف] (۱) ذوب شده و روان شده (۲) تهی شده از مایعات

داجوړپیاگ da çûřyag (۱) شووړه و بۆ (۲) په‌تی بۆ له

چشتی [ف] (۱) ذوب شدن و روان شدن (۲) تهی شدن از مایعات

داجوړپیان da çûřyan (۱) شووړه و بۆن (۲) په‌تی بۆن له

چشتی [ف] (۱) ذوب شدن و روان شدن (۲) تهی شدن از مایعات

داجوړپیا‌ئ da çûřyaê چوړپیان، بنووره داجوړپیاگ [ف]

نگا داجوړپیا

داجه‌سەر daçeser دپه‌له و بۆ له سه‌ره و وهک پاچگ کاوړ

«یه‌ئ وژه‌س و به‌رابه‌ر-کۆلکه پشته و داجه‌سەر-تنی خواردیه

به‌راده‌ر» [ف] ترکیده شده از قسمت سر، مانند پاچه‌ی گاو گوسفند و....

داچه‌قائن da çeğanin واز کردن دهم پا و... [ف] باز کردن دهن و پا

داچه‌قن da çeqin ده‌سوور وه واز کردن [ف] امر به باز کردن

داچه‌قیا da çeqya چۆزه‌ره‌دا [ف] شکوفه داد

داچه‌قییگ da çeqyag (۱) وازکرییگ (۲) چۆزه‌ره داگ [ف] (۱) باز کردن (۲) شکوفه داده

داچه‌قییان da çeqyan (۱) دهمه‌لوه‌ق مهنن (۲) چۆزه‌ره دان [ف] (۱) باز شدن دهن و... (۲) جوانه زدن، شکوفه دادن

داچه‌قییایه da çeqyaê (۱) واز بۆن (۲) چۆزه‌ره دای [ف] (۱) باز ماندن (۲) شکوفه دادن

داچه‌کان da çekan (۱) چه‌ک وهرد دا (۲) گیرسان [ف] (۱) گسست (۲) روشن کرد

داچه‌کانن da çekanin (۱) چه‌ک وهرد دان (۲) گیرسانن [ف] (۱) از هم گسستن (۲) روشن کردن

داچه‌کن da çekin امریه روشن کردن

داچه‌کیا da çekya چه‌ک وهرد دریا [ف] از هم گسست

داچه‌کییگ da çekyag داچه‌کییای [ف] از هم گسسته

داچه‌کییان da çekyan چه‌ک وهرد دان [ف] از هم گسستن

داچه‌کییایه da çekyaê داچه‌کییگ [ف] از هم گسسته

داچه‌ی daçê (۱) سپ خواردن (۲) داکریان مه‌شکه و... (۳) واز بۆن، ده‌ری واز بۆ [ف] (۱) لغزیدن پا (۲) خالی شدن مشک و... (۳) باز شد، در آن باز شد

داچین daçîn بنووره داچی [ف] نگا داچین

داخ dax (۱) زین سهرد (۲) ده‌ریغ «داخیگمه» (۳) خه‌م، خوسه (۴) به‌رد، نازیته [ف] (۱) داغ، مقابل سرد (۲) دریغ (۳) غم (۴) مصیبت

داخدار daxdar خه‌مبار [ف] اندوهگین

داخپانن da xirânin (۱) وه خوار هاوردن (۲) هه‌لخپانن [ف] (۱) پایین کشیدن (۲) مدور بریدن

داخروومانن da xirûmanin خز کردن [ف] یک باره ریختن آوار

داخروومیا da xirûmya ویران بۆ [ف] ویران و فرو ریخته
داخروومییگ da xirûmyag داخروومییای [ف] ویرانه و فرو

ریخته

داخروومیان da xirûmyan ویران بۆن [ف] ویران شدن

داخروومییای da xirûmyaê داخروومییگ [ف] ویرانه و فرو ریخته

داخریا da xirya پیه‌نه‌و کریا [ف] پهن شده

داخریا da xirya وه خوار هاتن [ف] پایین کشیده شده

داخرییگ da xiryag پیه‌نه‌و کرییگ [ف] پهن شده

داخرییگ da xiryağ داخریا [ف] پایین کشیده شده

داخریان da xiryan نه‌وانه پیه‌نه‌و کریان [ف] پهن شدند

داخرییان da xiryan وه خوار هاتن [ف] پایین کشیدن

داخرییایه da xiryaê پیه‌نه‌و کرییای [ف] پهن شده

داخرییایه da xiryaê وه خوار کیشیرییای [ف] پایین کشیده شده

داخسن da xisin (۱) پیه‌نه‌و کردن (۲) پیشتین دهر حسن [ف] (۱) پهن کردن (۲) انداختن کلون در و پنجره

داخ‌کردن dax kirdin (۱) لاناوه له ته‌ویه کردن (۲) وه ناسن یا چشت داخ سزانن (۳) ته‌پن دان، په‌ن دان [ف] (۱) کنایه از توبه کردن (۲) داغگذاری کردن (۳) نقره داغ کردن

داخ گرانینگ daxi giranêgim داخیگمه [ف] با کمال تاسف

داخ له دل dax le dif (۱) خه‌مبار (۲) خوسه له دل گیر دان [ف] (۱) غمبار (۲) عقده‌دار

داخ له دل نان dax le dif nan نه‌زهرت چشتن وه دل هیشتن [ف] حسرت چیزی را به دل کسی گذاشتن

داخ‌له‌دل هیشتن dax le dif hiştin داخ وه دل نان [ف] حسرت بر دل گذاشتن

داخم daxim داخیگم [ف] دریغا، افسوس

داخما daxma (۱) داخمه (۲) داخ کردن، درووشم کردن [ف] لکه سیاه رنگ ناشی از خون مردگی (۳) نشانه گذاری حیوانات با «داغمه»

داخمه daxme بنووره داخما [ف] نگا داخما

داخمه daxime داخیگم، دریغا، افسوس

داخواز daxwaz خوازین، خواستن، توواسن [ف] طلب کردن ، خواستن

داخوازکەر daxwaz ker خوازپار، تالوو [ف] خواهان، طالب کننده

داخ‌ودره‌وش dax û direwş (۱) لاناوه له ئه‌دهو کردن (۲) بنووره داخ ودریشم (ف) (۱) کنایه از تنبیه کردن (۲) نگا داخ و دریشم

داخ و دریشم dax û dirîşm درووشم، داخ نان له له‌ش ئازهل، نیشان نان، له زاراولیل تره‌ک کوردی «دروشم» وه مانای نیشانه‌س (ف) نیشانه گذاری به صورت داغ بر بدن حیوانات، در دیگر گویشهای کردی «دروشم» به نیشانه و علامت گویند

داخ ودهرد dax û derd رۆخ دل خواردن (ف) غم و غصه **داخه** daxe (۱) فره گه‌رمه (۲) ده‌سوور وه خسن (۳) ده‌سوور وه پیه‌نهو کردن (۴) داخیکه، به‌ردیکه (ف) (۱) داغ است (۲) امر به انداختن (۳) امر به پهن کردن (۴) مصیبت است

داخهر daxer پیه‌نهو‌که‌ر (ف) صیغه فاعلی «دا خسن»

داخیکم daxêgim داخم (ف) دریغ بر من، افسوس

داخیکمه daxêgime داخمه (ف) افسوس، دریغا بر من

داد dad (۱) هاوار (۲) ئه‌دلداى، له ئه‌وستا (date داته) تۆسریاس (۳) دادن (ف) (۱) فغان، فریاد (۲) داد، عدل، در اوستا (date داته) نوشته شده (۳) داد

دادا dada (۱) داده‌و (۲) دایه‌که‌و «په‌ره‌گان دادا و پیتای کرد» **دالگ** (۳) داده‌لا (ف) (۱) پس داد (۲) ورق زد (۳) بانگ کردن مادر (۴) کاوید، شکافت، جستجو کرد

دادان dadan ئه‌وانه ده‌دهو (ف) آنها را پس داد

دادانا dadana (۱) دادانه‌و (۲) په‌رگان داده‌و (۳) داده لا (ف)

(۱) آنها را پس داد (۲) برگها را ورق داد (۳) کاوش کرد

دادانه‌پین dadane pê ئه‌وانه دا پین (ف) آنها را به او داد

دادانه‌و dadanew (۱) ئه‌وانه داده‌و (۲) په‌ره‌گه‌ان وه‌ره‌ق دا (۳) جوورس، دادانا (ف) (۱) آنها را پس داد (۲) برگها را ورق زد (۳) کاوش کرد

دادانه‌وه dadanewe بنووره دادانه‌و (ف) نگا دادانه‌و

دادانه‌وه‌ر dadane wer ئه‌ول خوه‌تا هاورد (ف) آنها را با خود راهی کرد

داداین da dayn (۱) تراشین (۲) به‌له‌و کردن (۳) شانئ کردن (ف) (۱) تراشیدن، نوک کردن مداد (۲) راست کردن آلت تناسلی (۳) شاننه کردن موی سر

دادبردن dad birdin ئه‌دلداى توواسن (ف) داد بردن به ...

داد بیداد dadi bêdad داد و بیداد (ف) داد بیداد

دادخا dadxa داد خوا (ف) دادخواه

دادخوا dadxwa دادخواز (ف) دادخواه

دادخواز dad xwaz دادخوا (ف) دادخواه

دادپ dadîr ده‌سوور وه درپن (ف) امر به درپدن

داد ره‌س dad rêş فریاره‌س (ف) دادرس، فریادرس

داد ره‌سی dad rêşî ئه‌دلداى (ف) فریادرسی

دادریا da dirya دریا (ف) دریده شده، پاره شده

دادریاگ da diryag درپای (ف) پاره شده

دادریان da diryan درپان (ف) پاره شدن

دادریای da diryâe دادریاگ (ف) پاره شده

دادگا dadga جی ئه‌دلداى (ف) دادگا

دادگانو da diganew (۱) داده دیتانه‌و، داده‌مه‌و (۲) تام کردن، چه‌شتن (ف) (۱) با دندان خرد کرد (۲) مزه کردن

دادگر dadger فریاره‌س (ف) دادگر

دادن dadin داد، دا (ف) آنرا داد

دادنا dadina بنووره داده‌و (ف) نگا داده‌و

دادنان dadinan ئه‌وانه داده‌و (ف) آنها را پس داد

دادنانه‌و dadinanew بنووره دادانه‌و (ف) نگا دادانه‌و

دادنه dadine داده ... (ف) داد به ...

دادنه‌و dadinew (۱) داده‌و، کله‌و کرد (۲) په‌ره‌ دا (۳) جوورس (ف) (۱) پس داد (۲) ورق زد (۳) کاوش کرد

داد و بیداد dad û bêdad داد بیداد (ف) داد و بیداد

داده dade دادنه ... (ف) داد به ...

داده‌پین dade pê داپین (ف) به او داد

داده‌پینا dade pêa بنووره داپینا (ف) نگا داپینا

داده‌پینان dade pêan داپینان (ف) به آنها داد

داده‌پیند dade pêd داپیند (ف) به تو داد

داده‌پیدان dade pêdan داپیدان (ف) به شما داد

داده‌پینم dade pêm داپینم (ف) به من داد

داده‌پیمان dade pêman داپیمان (ف) به ما داد

داده‌زه‌ق dade zeû دا زه‌ق (ف) بر زمین زد

داده‌قولیا dade qwilêا داده هلیا (ف) نگا داده هلیا

داده‌لا dade la دالا، لادا (ف) کنار زد

داده‌لی dade lê دالی (ف) او را زد

داده‌لیان dade lêan دالیان (ف) آنها را زد

داده‌لید dade lêd دالید (ف) تو را زد

داده‌لیدان dade lēdan دالیدان [ف] شما را زد
داده‌لیم dade lēm دالیم [ف] مرا زد
داده‌لیمان dade lêman دالیمان [ف] ما را زد
داده‌و dadew بنویره دادا [ف] نگا دادا
داده‌وئی dadeweî (۱) دایه‌وئی (۲) په‌په‌ئی (۳) داده لا [ف] (۱) آنرا پس داد (۲) برگه‌ها را ورق زد (۳) آنرا کنار زد
داده‌هلئا dade helêa (۱) روواکان (۲) داه‌لئا [ف] (۱) ربود (۲) زیر آبش را زد
داده‌ئی dadeî دایه‌ئی [ف] آنرا داد
دایئا dadiêa (۱) دایئا (۲) په‌په‌دا (۳) داده‌لا [ف] (۱) آنرا پس داد (۲) برگه‌ها را ورق زد (۳) کاوش کرد
دایئان dadiêan ده‌وانه دایئان [ف] آنها را پس داد
دایئان‌و dadiêanew (۱) دایئان‌و (۲) دادان‌و (۳) په‌په‌ داده‌و [ف] (۱) آنها را پس داد (۲) آنجا را شکافت (۳) برگه‌ها را ورق زد
دایئان‌و dadiêanewe (۱) دایئان‌و (۲) دادان‌و لا [ف] (۱) آنها را پس داد (۲) آنها را کنار زد، کاوش کرد
دایئانه‌و dadêane wer دایئانه‌و [ف] آنها را با خود راهی کرد
داده‌یه‌کو dade yekew (۱) چه‌چی وه‌تن، هه‌ر چۆ په‌رچۆ وه‌تن (۲) دایه‌یه‌کو [ف] (۱) در هم و بر هم گفتن (۲) به هم زد
دایئو dadiyew (۱) داده‌وئی (۲) داده‌لا (۳) په‌په‌ دا [ف] (۱) آنرا پس داد (۲) کنار زد، کاوش کرد (۳) برگه‌ها را ورق زد
دار dar (۱) دره‌خت، له‌ئه‌وستا (daruw دارئو) توئسریاس (۲) ته‌ون (۳) ساچوو «دارُ ده‌س» (۴) سیداره (۵) پاشگر ساو (۶) دارای «دار و نه‌دارم دامه‌پن» (۷) وه‌بان نان خوارده‌م‌منی «ئاو گووشته‌گه‌بنه‌دار» (۸) تیر‌دار گاو‌ه‌سن [ف] (۱) درخت، در اوستا (daruw دارئو) نوشته‌شده (۲) دار قالی (۳) تکیه‌گاه، عصا (۴) دار اعدام (۵) پسوند صاحب بودن (۶) دارای (۷) درست کردن، آماده کردن غذا (۸) دار گاو آهن
دارا dara (۱) ده‌وله‌م‌من (۲) داده‌و (۳) ناویگه‌کوپانه (۴) دیه‌که‌یگه‌له‌بیله‌وار (۵) ئایم‌بی شه‌رم، زیز نه‌دار «وه‌گه‌ردُ ئویه‌نه‌داریم، ئه‌ولُ ئه‌وان داریم» [ف] (۱) ثروتمند (۲) پس داد (۳) نامی مردانه (۴) روستایی در بیله‌وار (۵) آدم بی شرم و حیا
دارالووس daralûs ئاویزان [ف] آویزان، معلق
داران daran (۱) داره‌یل (۲) دادان [ف] (۱) درختان (۲) آنها را داد

دارانا darana دادانا [ف] آنها را پس داد
دارانه‌و daranew بنویره دادانه‌و [ف] نگا دادانه‌و
داراو daraw ناویگه‌کوپانه [ف] داراب، نامی مردانه
داراواز darawaz یه‌که‌وه‌یه‌که، داله‌واز [ف] دانه‌به‌دانه، تک‌تک، متفرق شدن
دارای daray دار و نه‌دار [ف] دارایی
دارایدار daraydar دارایی، فره‌مالدار [ف] ثروتمند، دارا
دارای‌دار daraê dar خره‌خر کردن، دوور دوور کردن [ف] دست‌دست کردن برای کاری
دارایم dar baiêm دیه‌که‌یگه‌له‌مه‌سوئری [ف] روستایی در بخش منصوروی
داربیر dar bir که‌سئ کُ داران برئ [ف] هیزم شکن
داربهرگ darberg داره‌و، تیردار [ف] دارشخم زنی
داربهرق darberû دیه‌که‌یگه‌له‌گیه‌لان [ف] نام روستایی در گیلانغرب
دارتاش dartaş نه‌چاپ [ف] درودگر
دارتو dartü (۱) دیه‌که‌یگه‌له‌قلاشین (۲) دیه‌که‌یگه‌له‌بیله‌وار [ف] (۱) روستایی در قلعه‌شاهین از توابع سرپل‌زهاب (۲) روستایی در بیله‌وار
دارتورنه‌ک darternek دارسمنه‌ک، دانه‌قنه «ل»، له‌سمنانی «داره‌توک‌توک» ئوشن [ف] دارکوب، در سمنانی «داره‌توک‌توک» گویند
دارته‌قنه darteqne دارسمنه‌ک [ف] دارکوب
دارته‌کنه‌ک dartekek دارسمنه‌ک «ل» [ف] دارکوب
دارتل dartal (۱) دارُ به‌رق (۲) لاناوه‌له‌دریژ [ف] (۱) تیر برق (۲) کنایه از دراز و بی‌قواره
دارته‌ون dar tewn ته‌ون [ف] دار قالی
دارچین darçîn دارِیگه‌خوه‌شبوو و تامُ تیژینگ دیرئ [ف] دارچین
دارخوهر darxwer دیه‌که‌یگه‌له‌حه‌سه‌ن‌ئاوا [ف] روستایی در حسن‌آباد از توابع اسلام‌آبادغرب
دارداول dar dawîf گه‌پال [ف] بذری که یکنواخت و پُر نباشد
داردان dar dan له‌سیداره‌دان [ف] دار زدن
داردره‌وش dardirewş دیه‌که‌یگه‌له‌ناوده‌روه‌ن [ف] نام روستایی در ناودرون

دارلنگ dari difng پریازگ، هارخپارخ [ف] خرت و پرت

منزل

دارده darde دالته، دالده [ف] پشتیبان، اسپانسر

داردهس dari des دالته «روولته مهسم - دار دهسم» [ف]

کنایه از پشتیبان، اصل واژه به معنی چوبدستی است

داردهسه dari dese دار ودهسه [ف] دار ودهسته

دارزنان dariznin پوترکانن [ف] پوسیدن و از هم پاشیدن

دارزنگنه darzengne دیه که یگه له سه رپیه ل [ف] روستایی

در سرپل ذهاب

دارزیا darizya (۱) پوترکیا (۲) رزیا [ف] (۱) پوسید (۲) ریخته

شد

دارزیاغ darizyag (۱) دارزیای (۲) رزیاغ [ف] (۱) پوسیده

(۲) ریخته شده

دارزیافه darizyafe وه کولی پوترکیان [ف] کاملاً پوسیده

دارزیان darizyan (۱) پوترکیان (۲) رزیان [ف] (۱) پوسیدن

(۲) ریخته شدن

دارزیاه darizyae (۱) پوترکیاغ (۲) دارزیاغ [ف] (۱) پوسیده

(۲) ریخته شده

دارساکردن darsa kirdin که نه سا کردن [ف] نگا که نه سا

دارسان darisan جه نکه ل، دارین، له زاراهیل تره ک کوردی

«لیر، لیرهار» توشن [ف] دارستان، جنگل، در دیگر گویشهای

کوردی «لیر، لیرهار» گویند

دارستان daristan دارسان [ف] نگا دارسان

دارسمنهک darsimnek دارته کنهک، دارتورنهک، دارته قنه

[ف] پرندهی دارکوب

دارسن darsin دائرسن، بگیرسن [ف] روشن کن

دارشان darışan (۱) رشان (۲) بهن و به سات پیه نه و کرد [ف]

(۱) ریخت، ریختن (۲) بسات پهن کرد

دارشتن darıştin ره ژین [ف] سرمه کشیدن

دارفنی darvê دیه که یگه له مهسوری [ف] روستایی در بخش

منصوری

دارقلانگ dar qifang چوویگه چو قولاو خه نه ئ دوول و له

چالو ئاو دران [ف] چوبی قلاب مانند که سطل را به آن

می اندازند و آب از چاه کشند

دارقهپان darqepan دارئ ک قهپان وه پی که نه داره و [ف]

چوبی که قپان را بدان می آویزند

دارگورد dargwird چوویگه له ناوهین بهن تان و پوو و له

یهک جیبایان که یئد [ف] چوب باریکی میان تارهای بود و تار

جاجیم

دارمانن darimanin رمانن [ف] ویران کردن

دارمیا darimya (۱) داخروومیا (۲) نه خوهش که فت [ف] (۱)

ویران شدن (۲) در بستر افتاده

دارمیاس darimyas (۱) داخروومیاس (۲) نه خوهش که فتیه

[ف] (۱) ویران شده است (۲) در بستر افتاده است

دارمیاغ darimyag (۱) داخروومیاغ (۲) نه خوهش که فتگه

[ف] (۱) ویران شده (۲) بستری شده

دارمیان darimyan (۱) داخروومیان (۲) نه خوهش که فتن [ف]

(۱) ویران شدن (۲) در بستر افتادن

دارمیایه darimyaê (۱) داخروومیایه (۲) نه خوهش که فتن

[ف] (۱) ویران شده (۲) در بستر افتاده

دارنان darnan دار چوقانن [ف] درخت کاری

دارنده darinde دارا [ف] دارنده

دارنین darinîn رنین [ف] رنده کردن

داروانا darwana دیه که یگه له هلیران [ف] نام روستایی در

هلیلان

داروایم dar waiym دیه که یگه له مهسوری [ف] روستایی

در بخش منصوره

دارو darû دهوای [ف] دارو

داروچان darûcan دانهیل بوور ناو برنج، دهغل و دان [ف]

کدرم، دانه های نخاله برنج و غلات

داروچانین darûcanin ئاوه کولن کردن [ف] نگا ئاوه پوت

داروچیایه darûçyaê ئاوه کولن کریای [ف] نگا ئاوه کولن

داروخانه darû xane ده وایخانه [ف] داروخانه

دارودهسه dar û dese ئیل وئوماخ [ف] دار و دهسته

دار ودهرون dar û derwen دار ودهرون [ف] تپه و ماهور

دارودهون dar û dewen دار ودهرون [ف] تپه ماهور

داروژان darujan تویه م جوورئ گیاسه [ف] بذر نوعی گیاه

هرزه

داروشانن da rûşanin رتوش رتوش کردن [ف] ریش ریش کردن

دارهویه dar hüye داره ل، تیردار [ف] تیر اصلی گاو آهن

داره ل dar hefâ تیردار، دارهویه [ف] تیر اصلی گاو آهن

دارهیش dar hêş داره ل «ل» [ف] تیر اصلی گاو آهن

داره‌پن dare pê بنویره داده‌پن [ف] نگا داده‌پن وترکیباتش
داره‌پا darêpa (۱) ناماده کردن کاری (۲) گول و گوله‌پا کردن
 مال [ف] (۱) کاری را تا مراحل پایانی انجام دادن و آماده بهره
 برداری کردن (۲) تزیین و تدارک امری، تا مرحله‌ای پیشبردن
 بویژه در امر خانه سازی
داره‌ره‌ش dare rêş (۱) دبه‌که‌یگه له گاواره (۲) دبه‌که‌یگه له
 جوانپوو [ف] (۱) روستایی در گهواره (۲) روستایی در جوانپوو
داره‌قۆم‌قۆم dare qomqom گه‌مه‌یگه چۆ هه‌له‌قۆم مه‌له
 قۆم [ف] بازی شبیه الاکلنگ، بدینگونه که تنه‌ی درختی را
 اهرم کرده و در دو سر آن می‌نشینند
داره‌و darew بنویره داده‌و [ف] نگا داده‌و
داره‌وه‌ن darewen دۆ دبه‌که له دیره [ف] نام دو روستا در
 دیره
داره‌ئ dareyê آترا پس داد [ف]
داره‌ئ‌خواره‌ئ darê xwarê ته‌شیشی، ته‌شویش [ف] تشویش
 ، اضطراب
داره‌ئا darêa بنویره دادئا [ف] نگا دادئا
داره‌ئان dariêan دادئان [ف] آنها را داد، آنها را داد به ...
داریان daryan دبه‌که‌یگه له جوانپوو [ف] روستایی در
 جوانپوو
داره‌ئانه‌و darêanew بنویره دادئانه‌و [ف] نگا داد ئانه‌و
داریده darîde دارده، دالته [ف] پشتیبان، اسپانسر
دارین darîn دارسان [ف] دارستان، جنگل
دازای dazay (۱) پیه‌نه‌و بقۆ (۲) شل خام [ف] (۱) پهن شد،
 انبساط (۲) شل و ول
دازاین dazayn (۱) پیه‌نه‌و بقۆن (۲) شل خام [ف] (۱) پهن
 شدن، انبساط (۲) شل و ول
دازلکانن da zîkkanin بنویره داملکانن [ف] نگا داملکانن
دا زه‌ق da zeü da زه‌قوا [ف] بر زمین زد، بر زمین خورد
دا زه‌قوا da zeüwa بر زمین زد [ف]
داژ daj (۱) داج، دژ، قلا (۲) دووژ، فاق [ف] (۱) قلعه، دژ (۲)
 تَرَک، شکاف
داژدار dajdar (۱) داجدار (۲) داژگار، په‌ره‌ستار [ف] (۱) دژبان
 ، قلعه‌بان (۲) پرستار، تیمار کننده
داژداری dajdarî (۱) داجداری، ته‌سیاری قلا (۲) داژگاری،
 په‌ره‌ستاری [ف] (۱) دژبانی، قلعه‌بانی (۲) پرستاری

قلعه‌بانی (۲) پرستاری
داژگار dajigar په‌ره‌ستار، سه‌ره‌وه‌ره‌که‌ر زامدار [ف] پرستار
 ، پرستاری که کارش مراقبت از زخمیان است
داژگاری dajigarî (۱) ساریژ بقۆن زام، ساریژ (۲) سه‌ره‌دان،
 په‌ره‌ستاری کردن له بریندار [ف] (۱) التیام زخم (۲) سرپرستی و
 تیمار کردن زخمی
داژن dajin دالگ ژن «ل» [ف] مادر زن
داژه‌نین dajenîn وه یه‌ک داین مه‌شکه [ف] زدن مشک،
 مشک زدن
دا ژیره dajêr (۱) وه ژیره چیشتی دان (۲) له ژیره قسه دان [ف]
 (۱) از زیر چیزی رد شدن (۲) زیر حرف خود زدن
دا ژیره‌ئ dajêrê (۱) له ژیره‌وه‌ئ بقۆ (۲) وه ژیره‌ئ دا [ف] (۱)
 از زیرش گذشت (۲) انکار کرد
داس das (۱) دایه (۲) داستۆک [ف] (۱) داده است (۲) داس
داسا dasa (۱) دایه‌سا (۲) لادایه [ف] (۱) پس داده است (۲)
 کنار زده است
داسان dasan ئه‌وانه داسه‌و [ف] آنها را داده است
داسانا dasana داسانه‌و [ف] آنها را پس داده است
داسانه‌و dasanew داسانا [ف] آنها را پس داده است
داستۆله dastûle داستۆله «ل» [ف] داس کوچک
داس‌دیره‌و das direw وه داس دیره‌و کردن [ف] با داس درو
 کردن
داسره‌کیان da srekyan سره‌ویان، چه‌ترگیان [ف] آرام
 گرفتن
داسقاله dasqale گیایگه وه‌کوو ماشۆله [ف] گیاهی باریک و
 قلابی شکل
داستۆکه dasûlke داستۆله، داستۆله، داسیله [ف] داس
 کوچک
داستۆله dasûle (۱) داستۆکه (۲) گیایگه [ف] (۱) داس کوچک
 (۲) گیاهی است
داسه dase (۱) دایه‌سه (۲) بزگه‌نم [ف] (۱) داده است به ...
 (۲) موها یا تیغه‌ای غلات
داسه‌بان dase ban سه‌ره‌ئیز دان و چۆزه‌ره دان (۲) سه‌ر
 کردیته، هه‌لکرانیه [ف] (۱) سر برآوردن و نمو کردن (۲) پیشرفت
 کرده است
داسه‌پن dase pê دایه‌سه پن [ف] به او داده است

داده ۲) آنرا کاوش کرده
داسیان *dasiêan* ئه‌وانه دایه [ف] آنها را داده
داسیاننا *dasiêana* ۱) ئه‌وانه داسا ۲) جوورسیه سهئ [ف]
 ۱) آنها را پس داده ۲) آنجا را کاوش کرده
داسیاننو *dasiêanew* بنووره داسیاننا [ف] نگا **داسیاننا**
داسیله *dasîle* داسۆله [ف] داس کوچک
داسیو *dasiyew* ۱) ئه‌وه داسه و ۲) ئه‌وره جوور سیئه [ف]
 ۱) آن را پس داده ۲) آنجا را کاوش کرده
داشت *dašt* ۱) خه‌ریک بق «داشت هات» ۲) دارا بق ۳)
 ئاژه‌ل په‌رواری [ف] ۱) درحال، مشغول ۲) داشت، دارا بود ۳)
 دامی که برای تولید مثل یا پرورای نگهداری می‌شود
داشتن *daštın* بنووره داشت [ف] نگا **داشت**
داشتیا *daštiya* خه‌ریک بق «داشتیا خواردیا» [ف] مشغول
 بود
داسقاله *daşqale* داس دۆ ده‌میگه ک ده‌سه‌ک دریزئی دیرئی و
 ئه‌پائی په‌سا کردن ئه‌و شاخه‌یله‌سه ک ده‌سوره‌س وه پئی نییه
 [ف] داس دو دم که دسته‌ی بلندی دارد و برای هرس کردن سر
 شاخه‌هایی است که در دسترس باغبان نیست و در ارتفاع بالا
 قرار دارد
داسوورپان *dşûryan* بنووره داسوورپان [ف] نگا **داسوورپان**
داسه‌کانن *da şekanın* شه‌کانن [ف] بشدت تکان دادن
داسی *daşî* ۱) جائیل ۲) براگه‌ورا [ف] ۱) داسی، جاهل ۲)
 داداش
دافین *da firin* فتن، ئاشوو [ف] فتنه‌گر
دافینگن *da firinğın* دافین [ف] فتنه‌گر
دافرچیا *da qırçya* قرقچیان [ف] سوزش ناشی از نمک در
 زخم
دافرچیان *da qırçyan* قرقچیان [ف] سوزش ناشی از نمک
 در زخم
داک *dak* پاشگریگه «داک دِوا، داک دَلنگ» [ف] پیشوندی
 است که به تنهایی معنایی ندارد
داکاسیا *da kasya* خوسیا، ستار گرت [ف] آرام شد
داکاسیان *da kasyan* ستار گرتن [ف] آرام شدن
داکاسیای *da kasyaê* ستار گرتی [ف] آرام شده
داک‌دَلنگ *daki difnğ* هارخ‌پارخ [ف] خرت و پرت منزل
داک دِوا *daki dewa* داک دِوا [ف] آرایش، مشاطه

داسه پیتا *dase pêa* ۱) روواکانه‌سهئ ۲) مارانگان بویه [ف]
 ۱) ربوده است ۲) مار نیشش زده است
داسه پیتان *dase pêan* دایه‌سه پیتان [ف] به آنها داده
داسه پیتد *dase pêd* دایه‌سه پیتد [ف] به تو داده
داسه پیتدا *dase pêda* دایه‌سه پیتدا [ف] تو را نیش زد
داسه پیتدان *dase pêdan* دایه‌سه پیتدان [ف] به شما داده
 است
داسه پیتم *dase pêm* دایه‌سه پیتم [ف] به من داده است
داسه پیتما *dase pêma* دایه‌سه پیتما [ف] مرا نیش زده
داسه پیتمان *dase pêman* دایه‌سه پیتمان [ف] به ما داده
 است
داسه پیتو *dase pêw* بنووره داسه پیتا [ف] نگا **داسه پیتا**
داسه خوار *dase xwar* ۱) داسه و خوار ۲) لاناوه له تکه
 کردن [ف] ۱) پایین کشیده ۲) کنایه از نشت کردن بام
داسه رووا *dase rûwa* بنووره گراَل [ف] نگا **گراَل**
داسه زهق *dase zeü* ۱) داسه زه‌قوا ۲) که‌فتیه‌سه زهق [ف]
 ۱) بر زمین زده ۲) بر زمین خورده، به زمین خورده
داسه زه‌قوا *dase zeüwa* بنووره داسه‌زه‌ق [ف] نگا **داسه‌زه‌ق**
داسه لا *dase la* داسه‌ولا [ف] کنار رفته
داسه لی *dase lê* ۱) دایه‌سه لی ۲) دهرزه‌نیه [ف] ۱) او را
 زده ۲) جیم زده، فرار کرده و رفته
داسه لیان *dase lêan* دایه‌سه لیان [ف] آنها را زده
داسه لی‌د *dase lêd* دایه‌سه لی‌د [ف] تو را زده
داسه لی‌دان *dase lêdan* دایه‌سه لی‌دان [ف] شما را زده
داسه لی‌م *dase lêm* دایه‌سه لی‌م [ف] مرا زده
داسه لی‌مان *dase lêman* دایه‌سه لی‌مان [ف] ما را زده
داسه و *dasew* بنووره داسا [ف] نگا **داسا**
داسه و پئی *dasew pê* بنووره داسه پئی [ف] نگا **داسه پئی** و
 ترکیباتش
داسه و لا *dasew la* داسه‌ولا [ف] کنار زده
داسه وهئ *dasewê* بنووره داسیتا [ف] نگا **داسیتا**
داسه ی *daseyê* دایه‌سهئ [ف] آنرا داده
داسه ی زهق *daseyê zeü* رمانه‌سهئ [ف] قبلاً او را زمین زده
داسه ی زه‌قوا *daseyê zeüwa* رمانیه‌سهئ [ف] او را زمین
 زده
داسیتا *dasiêa* ۱) دایه‌سه و ۲) جوورسیه‌سهئ [ف] ۱) پس

داگیر کردن (۴) گیریان (۵) داملکانن و شانن کردن مق سه‌ر (۶) داگرتن قهور [ف] (۱) خالی کردن بار (۲) پُر کردن (۳) گرفتن، غصب کردن (۴) اسیر شدن (۵) باز کردن موی سر برای شانه کردن (۶) باز سازی قبر

داگیرسان da girsan [ف] روشن کرد

داگیرسانن da girsanin [ف] روشن کردن

داگیرسن da girsin [ف] روشن کن

داگیرسیا da girsyā [ف] روشن شد

داگیرسیان da girsyān [ف] روشن شدن

داگیرسیائ da girsyāê [ف] روشن شده

داگله dagifê کژیبه‌یگه له کونانی [ف] کوهی در کونانی

داگه‌ردیا da gerdyā (۱) گه‌شته‌ل (۲) کرمژن [ف] (۱) ولگرد (۲) نگا کرمژن

داگه‌ردیاگ da gerdyāg [ف] ولگرد

داگه‌ردیان da gerdyān [ف] گه‌شته‌لی، گه‌زالی [ف] ولگردی

داگه‌ردیائ da gerdyāê [ف] ولگرد

داگیر dagîr [ف] دوپ، مستید، غاصب

داگیرسانن da gîrsanin [ف] روشن کردن

داگیرسیا da gîrsyā [ف] روشن شد

داگیرسیاگ da gîrsyāg [ف] روشن شده

داگیرسیان da gîrsyān [ف] روشن شدن

داگیرسیائ da gîrsyāê [ف] روشن شده

داگیرکردن dagîr kirdin [ف] غصب کردن

داگیرکره dagîr ker [ف] غاصب

داگیریان da gîryān [ف] اسیر شدن

دال daŋ (۱) جوورئ هه‌لۆیه (۲) کیش «د» (۳) کوچگ نشان

له گه‌مه‌ئ منال‌ه‌یل، داوک (۴) جی، جیگه «دال‌ه‌وو : جیگائ

خودا» (۵) گه‌ئ «دال‌ه‌ش، دال‌ه‌پ» (۶) هاوړئ [ف] (۱) لاشخور

(۲) حرف «د» (۳) سنگ یا نشانی در بازی کودکان (۴) جایگاه،

مکان (۵) نوبت، به نوبت (۶) همراه، پشتیبان

دال‌اخانی daŋaxanî کویه‌یگه له سوئقوړ [ف] نام کوهی در

سنقر کلیای

دال‌اخوهر daŋaxwer [ف] چق دال رشیانه مل چشتئ و خواردنی

[ف] همچون کرکس بر سر غذا ریختن و خوردن، کنایه از عائله

زیاد

دالان daŋan (۱) هال هه‌راق (۲) دال‌ه‌یل [ف] (۱) دالان (۲)

داک ده‌وای daki deway داک ده‌وا [ف] آرایش، مشاطه

داکراسیان da kirasyān «گ» [ف] آرام شدن

داکردن da kirdin (۱) ساکردن واران (۲) وا کردن ناژه‌ل و...

(۳) رشانن، خالی کردن [ف] (۱) آخر بارندگی (۲) باز کردن

احشام (۳) خالی کردن

داکردهو da kirdew [ف] بنویره داگردن [ف] نگا دا گردن

داکروژانن da kirujanin [ف] کروچیدن

داکروژیاگ da kirujyag [ف] کروچیده شد

داکروژیان da kirujyān [ف] کروچیدن

داکوتان da kwitan (۱) به‌سان و لآخ و... (۲) بۆلقوو دان

[ف] (۱) بستن حیوان در جایی (۲) فرو بردن

داکوتیا da kwityā [ف] فرو رفت

داکوتیان da kwityān [ف] فرو رفتن

داکوتیائ da kwityāê [ف] فرو رفته

داکوزانن da kwijanin [ف] خاموش کردن

داکوزانن da kwīşānin [ف] خاموش کردن

داکه dake (۱) دالگه «ل» (۲) ده‌سووره داگردن (۳) بنویره

داوک [ف] (۱) مادر (۲) امر به خالی کردن (۳) نگا داوک

داکه‌فتگ da keftig (۱) داکه‌فتئ (۲) هووکاره [ف] (۱) افتاده

، بی کبر (۲) عادتی

داکه‌فتن da keftin [ف] له‌بانه‌وه که‌فتن (۲) که‌فتئ (۳) هووکاره

بۆن «ولئ که ئایم داکه‌فتیگه» [ف] (۱) از بالا به زیر افتادن

(۲) افتاده، تکیده (۳) عادتی

داکه‌فتئ da keftê [ف] افتاده، بیکبر

داکه dake ده‌سووره و داگردن [ف] خالی کن

داکه‌لئین da keŋen [ف] دایه‌پیره «ل» [ف] مادر بزرگ

داکن da ken (۱) ده‌سووره که‌نین (۲) ده‌سووره و داگردن

(۳) ده‌سووره و دلنگ دراوردن [ف] (۱) امر به کندن (۲) امر به

خالی کردن (۳) امر به در آوردن لباس

داکیشان dakīşān (۱) کیشان وه سه‌ر چشتئ (۲) شوور کردن

پا [ف] (۱) گستردن بر چیزی (۲) دراز کردن پاها برای استراحت

کردن

داگ dag [ف] داد

داگر da gir (۱) داگیر که‌ر (۲) ده‌رئ بگروه (۳) پر بکه [ف] (۱)

غاصب (۲) در چیزی را باز گرفتن (۳) امر به پُر کردن

داگرتن da girtin (۱) داگردن بار (۲) پر کردن (۳) گرتن،

لاشخورها

دالانخوره dafanxwer بنووره دالآخوره [ف] نگا دالآخوره
دالآهوه dafahû کژیه یگه له کرماشان، دالآهوه وه مانائ
 مه نزلگائ خوداسه «دال = جیگه + هوه = خودا» مانائ دال
 و ئاهوه هه له س و له که لام یارسان دیاره دالآهوه وه مانائ
 مه نزلگائ خوداسه باوه ترهک «دال = جیگه + هوه = هوه»
 واته مه نزلگائ خوه و هه له هوه جووره که زانیمن خوه
 خودایگ بویه [ف] کوهی در کرماشان، دالآهوه به معنای منزلگاه
 خداست «دال = جا، مکان + هوه = خدا» و این برداشت که
 دالآهوه به معنای دال و آهوه است غلط است زیرا در کلام یارسان
 که یکی از متون قدیمی کردی است بارها به آن اشاره شده
 همچنین «دال = مکان + هوه = هوه یا آفتاب» و به معنی
 مکان آفتاب است و خورشید خود یکی از خدایان باستان بوده
 است

دالبه خش dafbexş دالوه خش، به خشین [ف] بخشیدن، عذر
 کسی را پذیرفتن

دالبه خش کردن dafbexş kirdin دالوه خش کردن، به خشان
 [ف] بخشیدن، عذر پذیرفتن

دالبهش dafbeş بهش کردن [ف] به نوبت تقسیم کردن،
 توزیع کردن

دالبهش کردن dafbeş kirdin بهش کردن [ف] به نوبت
 تقسیم کردن

دالپه dafper (۱) وه نهویه په پین (۲) وهک په پدال «
 تهخته چوو کاکان، سییه چۆ دالپه- تهویز پاتشا، زینهت سه
 گه» [ف] (۱) به نوبت پریدن (۲) مانند پر «دال» سیاه و
 کشیده

دالپه لو dafpelû بنووره په لان «ل» [ف] نگا په لان

دالته dafte دالده، دارده [ف] پشتیبان، اسپانسر

دالته مال dafte maf دارده، دارده [ف] پشتیبان، اسپانسر
دالده dafde دالته، دارده، له تۆرکه مهنی «دالدا» تۆشن
 [ف] پشتیبان در ترکمنی «دالدا» گویند

دالده دان dafde dan پشتیوانی کردن، دالته [ف] پشتیبانی
 کردن

دالغه dafxe (۱) په ژاره (۲) دلغه، خوتووره، خه م دل، عه زاو
 وژدان [ف] (۱) پریشانی (۲) عذاب وجدان، غم دل

دالغلا dafqifa ته قه لفی [ف] تقلب

دالغلا کردن dafqifa kirdin ته قه لفی کردن [ف] تقلبی
 کردن

دالغوپ dafqûr سهه داوکه «گ» [ف] سر حلقه، سر سلسله
دالکانن dalikanin لکانن [ف] چسبیدن

دالکيا dalikya لکيائ [ف] چسبیده بر...

دالکياگ dalikyag دالکيائ [ف] چسبیده

دالکيان dalikyan چهوسيان [ف] چسبیدن

دالکيائ dalikyaê چهوسيائ [ف] چسبیده بر...

دالگ dafig دا، دایه [ف] مادر

دالگاتازا dafig aza لاناوه له زاتدار [ف] کنایه از شجاع،
 اصل واژه به معنی مادر درست است

دالگانه dafigane مه لۆجگ مایه [ف] گنجشک ماده

دالگبگانه dafig begane (۱) نه نهزا (۲) لاناوه له بی بهش
 له چشتی [ف] (۱) فرزندی که از مادر دیگر است (۲) کنایه از

کسی که در چیزی سهمی ندارد

دالگرتن dal girtin له گه مه کردن وه نیشان رهسین و
 بهرنده بۆن [ف] دریازی آزاد آزاد به «دال» که همان نشان و

جایگاه بازی است رسیدن و برنده شدن

دالگ و دویهت dafig û duyeyt گیاهی است

دالگ مال dafigi haf لاناوه له به دگل [ف] کنایه از دختر بد
 ریخت

دالگه dafige دالگ، دایه [ف] مادر

دالگه dafge نخته چ دس وه کاره و بۆن، داوکه [ف] نقطه
 شروع، آغاز به کار کردن

دالگه دزان dafige dizan (۱) دالگه دزه (۲) لاناوه له دۆرۆ
 [ف] (۱) کسی که جایی را در اختیار دزدان قرار می دهد تا اموال

مسروقه را در آنجا پنهان کنند (۲) کنایه از دو رو و منافق

دالگه دزه dafige dize بنووره دالگه دزان [ف] نگا دالگه
 دزان

دالگه ماران dafigemaran جوورج مارمۆلک گه وراس [ف]
 نوعی چلباسه

دالگه وههار dafige wehar هه نه هه وههار ک خوارده مه نی
 چۆ که ره ونان و... که نه قه چ داره وه رائج دالگ وههار [ف]

اوایل بهار که مردمان خوارکی مانند کره و نان و... را برسر
 درختان می گذارند و عقیده بر این است که مادر بهار خواهد آمد
 و آنها را می خورد

دالگی *daŋigî* (۱) وه نازهو چرین منال (۲) دۆ منال ک له دالگه وه بهک برهسن (ف) (۱) با ناز و نوازش صدا کردن نوزاد (۲) دو فرزند که مادرشان یکی است و از طریق مادر برادر یا خواهرند

دالنگ *daŋiŋg* (۱) دنگال (۲) لاناوه له خهپه مه (ف) (۱) قسمتی از جل الاغ (۲) کنایه از لندهور

دالو *daŋû* دالان «ل» له سهکزی «دالوو» توشن (ف) دالان، در سهکزی نیز «دالوو» گویند

دالوهخش *daŋwexş* دالبهخش، بهخشین، لیباردن (ف) بخشش، عذر پذیرفتن

دالوهخش کردن *daŋwexş kirdin* دالبهخش کردن، لیباردن (ف) بخشیدن، پذیرفتن عذر

دالهقانن *da leqanin* لهقانن (ف) تکان دادن

دالهقانن *da leqanin* لهقانن (ف) تکان دادن

دالهقهی *da leqeyî* (۱) بهسا که مه رهو (۲) دا نوای (۳) لاشان دا لی (۴) بردهی «دا لهقهی مال خوهی و چی» (ف) (۱) به کمر بست (۲) پیشی گرفت (۳) به او تنه زد (۴) باخود برد

دالهقیای *da leqyaê* لهقیای (ف) تکان خورده

دالهگیران *daŋegiran* بهرچهک کردن و قرمقال «توشن له» بانه دالهگیرانه - وه سه رهو چهو مه سه خه نجهر کیشانه» (ف) جنجال وهیاهو، اصل واژه به معنی چون لاشخور چنگ نشان دادن است

دالهگیران *daŋegîjan* دهس وه ناو دهس گرتن و چهرخانن (ف) دست کسی را گرفتن و به دور خود چرخاندن

دالهواز *daŋewaz* تاق لور، تاک و تووک (ف) به ندرت، تک و توک

دا له لئ *da lê* داده لئ (ف) او را زد

دالئار *daŋêar* (۱) به شیگه له تهون (۲) ئه و که سه گ تهون درس که یی یا داوه سی (ف) (۱) قسمتی از دار قالی (۲) کسی که دار قالی را ترمیم می کند یا بر پا می کند

دا لئد *da lêd* داده لئد (ف) تو را زد

دالئدان *da lêdan* داده لئدان (ف) شما را زد

دالئم *da lêm* داده لئم (ف) مرا زد

دا لئمان *da lêman* داده لئمان (ف) ما را زد

دام *dam* (۱) کردار و پوره له داین، ئه وه ل کهس) کوتام «دامه ناو ده می» (۲) داو (ف) (۱) دادم (۲) زدم (۳) دام، تله

داما *dama* (۱) سه ری لاوردم (۲) کله و کردم (۳) دهرمه نه (۴) واز کردم (ف) (۱) پوشش آنرا برداشتم (۲) برگرداندم، پس دادم (۳) درمانده (۴) باز کردم

دامارو *damarû* بنوپه مارمۆلک (ف) نگا مارمۆلک

داماگ *damag* داماو (ف) درمانده

دامال *damal* دهسور وه مائین (ف) امر به مالیدن

دامالیا *damalya* مالیا (ف) مالیده شد

دامالیاگ *damalyag* دامالیا (ف) مالیده شد

دامالیان *damalyan* مالیان (ف) مالیده شدن

دامالیای *damalyaê* دامالیاگ (ف) مالیده شده

دامالین *damalîn* مائین (ف) مالیدن

دامان *daman* (۱) ئه وانه دام (۲) دهرمه نه بۆن (۳) داوان، داوین (ف) (۱) آنها را دادم، پرداخت کردم (۲) درمانده شدن (۳) دامان، دامن

دامانا *damana* (۱) دامانه و (۲) کلئانه و کردم (ف) (۱) پوشش آنها را برداشتم (۲) آنها را برگرداندم

داماندریژ *daman dirîj* ژنی ک منال فره هاوردق و لیان نه مردق (ف) زنی که بچه های زیادی بدنیا آورد و از آنها نمیرد

دامانه پین *damane pê* ئه وانه دامه پین (ف) آنها را به او دادم

دامانه پئان *damane pêan* ئه وانه دامه پئان (ف) به آنها دادم

دامانه و *damanew* (۱) سه ریان دامه و (۲) ئه وانه دامه و (ف) (۱) پوشش آنها را برداشتم (۲) آنها را برگرداندم

داماو *damaw* داما (ف) درمانده

دامردن *da mirdin* (۱) مردن (۲) دانیشتن ژان و په نام و... (۳) کوشیانه وهی ئاگر، دامرکیان (ف) (۱) مردن (۲) ساکت شدن درد و بهبودی ورم و... (۳) خاموش شدن آتش

دامرکان *da mirkan* کوشانه و، سه رده و بق (ف) خاموش کردن، سرد کردن آتش

دامرکانن *da mirkanin* کوشانن (ف) خاموش کردن

دامرکیا *da mirkya* کوشیاوا (ف) خاموش شد

دامرکیاگ *da mirkyag* دامرکیای (ف) خاموش شده

دامرکیان *da mirkyan* کوشیانه وه (ف) خاموش شدن

دامرکیای *da mirkyaê* دامرکیاگ (ف) خاموش شده

دامزیه *dam ziye* (۱) قالان گوره خته، له دام دهر چی (۲)

رازای که وکیگ کُ زرنگه (۳ دنیا دیده (۴ چاچووله‌باز [ف] (۱)
 از دام جسته، زیرک (۲ صفت کبک زیرک و از دام جسته است
 (۳ دنیا دیده، با تجربه (۴ نیرنگباز، مکار
داملکانن (۱ da miłkanin) ئالووز کردن مق سهر (۲)
 پلمزگانن، پزلمیان [ف] (۱) آشفته کردن موی سر (۲) پزمرده
 کردن
دامه (۱) کوتامه‌سه «دامه ناو ده‌می» (۲) دامه‌سه ...
 (۳) دق جامه (۴) دامیگه [ف] (۱) زده‌ام (۲) داده‌ام (۳) نگا دق
 جامه (۴) دام است
دامه‌پئ (۱) dame pê وه پئ دام [ف] به او دادم
دامه‌پئان (۱) dame pêan وه پئان دام [ف] به آنها دادم
دامه‌پئد (۱) dame pêd دامه ت [ف] به تو دادم
دامه‌پئدان (۱) dame pêdan دامه تویه [ف] به شما دادم
دامه دویا (۱) dame dūya بنووره دامه و دویا [ف] نگا دامه و
 دویا
دامه‌زیران (۱) dameziran مه‌زیران [ف] مستقر کرد، جای‌گزین
 کرد
دامه‌زیرانین (۱) dameziranin مه‌زیرانن [ف] جای‌گزین کردن،
 مستقر کردن
دامه‌زیریا (۱) damezirya مه‌زیریا (۲) نارام بق [ف] (۱) مستقر
 شد (۲) آرام شد
دامه‌زیریاگ (۱) dameziriyag دامه‌زیریا (۲) نارام کریای [ف]
 (۱) مستقر شده (۲) آرام گرفته
دامه‌زیریان (۱) dameziryan مه‌زیریان (۲) ستار گرتن [ف] (۱)
 مستقر شدن (۲) آرام گرفتن
دامه‌زیریا‌ئ (۱) dameziryaê دامه‌زیریاگ (۲) ستار گریاگ [ف]
 (۱) مستقر شده (۲) آرام گرفته
دامه‌زه‌ق (۱) dame zeü کوتامه زه‌ق (۲) دامله زه‌ق [ف] (۱) بر
 زمین زدم (۲) بر زمین خوردم
دامه‌زه‌قوا (۱) dame zeüwa دامه‌ق زه‌قوا [ف] او را بر زمین
 زدم
دامه‌سا (۱) dame sa دامه‌سه و (۲) جوورسه (۳) چیمه زیر
 سایه [ف] (۱) قبلاً پس داده‌ام (۲) قبلاً کاوش کرده‌ام (۳) به زیر
 سایه رفتم
دامه‌سان (۱) dame san نه‌وانه دامه [ف] آنها را پس داده‌ام،
 پرداخت کرده‌ام

دامه‌سانا (۱) dame sana نه‌وانه دامه‌سانه و (۲) نه‌وانه
 جوورسه [ف] (۱) قبلاً آنها را پس داده‌ام (۲) قبلاً آنها را کاوش
 کرده‌ام
دامه‌سانه و (۱) dame sanew بنووره دامه‌سانا [ف] نگا دامه
 سانا
دامه‌سه‌زه‌ق (۱) dame se zeü بنووره دامه‌زه‌ق [ف] نگا دامه‌زه‌ق
دامه‌سه‌زه‌قوا (۱) dame se zeüwa دامه زه‌قوا [ف] او را بر
 زمین زدم
دامه‌سه‌و (۱) dame sew بنووره دامه‌سا [ف] نگا دامه‌سا
دامه‌سه‌وه‌ق (۱) dame sewey زونه نه‌وه دامه سه‌و (۲)
 زونه نه‌وه جوورسه [ف] (۱) قبلاً آنها را پس داده‌ام (۲) قبلاً آنها
 کاوش کرده‌ام
دامه‌سه‌ه‌ق (۱) dame sey نه‌وه دامه‌سه‌و [ف] قبلاً پس داده‌ام،
 پرداخت کرده‌ام
دامه‌سه‌ه‌ق زه‌ق (۱) dame sey zeü دامه‌ق زه‌ق [ف] قبلاً او را بر
 زمین زده‌ام
دامه‌سه‌ه‌ق زه‌قوا (۱) dame sey zeüwa دامه‌ق زه‌ق [ف] قبلاً
 او را زمین زده‌ام
دامه‌سیئا (۱) dame siêa دامه‌سیئه و (۲) نه‌وره جوورسه [ف]
 (۱) قبلاً آنها را پس داده‌ام (۲) قبلاً آنها کاوش کرده‌ام
دامه‌سیئان (۱) dame siêan نه‌وانه دامه [ف] آنها را پرداخت
 کرده‌ام، داده‌ام
دامه‌سیئانا (۱) dame siêana دامه‌سیئانه و (۲) نه‌وره
 جوورسه [ف] (۱) قبلاً آنها را پس داده‌ام (۲) قبلاً آنها را کاوش
 کرده‌ام
دامه‌سیئانه و (۱) dame siêanew بنووره دامه‌سیئانا [ف] نگا
 دامه‌سیئانا
دامه‌سیئه و (۱) dame siyew بنووره دامه‌سیئا [ف] نگا دامه‌سیئا
دامه‌قولیا (۱) dame qwilêa بنووره دامه‌ه‌لئا [ف] نگا دامه
 ه‌لئا
دامه‌قه‌ق (۱) dame qey دامه نوایا (۲) دامه لئه و (۳)
 به‌سامه که‌مه‌ره و (۴) نه‌ولا بردم [ف] (۱) از او پیشی گرفتم (۲)
 به او برخورد کردم، تصادف کردم (۳) به کمر بستم (۴) با خود
 بردم
دامه‌قه‌قه‌و (۱) dame qeyew بنووره دامه‌قه‌ق [ف] نگا دامه
 قه‌ق

داده لی dame lê دامله لی [ف] او را زدم
 داده لیان dame lêan دامله لیان [ف] آنها را زدم
 داده لید dame lêd دامله لید [ف] تو را زدم
 داده لیدان dame lêdan دامله لیدان [ف] شما را زدم
 داده ن damen دامان، داوان [ف] دامن
 داده و damew دمویره [ف] نگا داما
 داده دییا dame dūya (۱) دامه و (۲) تهک دامه دییا [ف]
 (۱) بر گرداندم، پس دادم (۲) عقب نشینی کردم
 داده وه damewe (۱) دامیا (۲) سهری دامه و (۳) په‌په‌گان
 دامه و [ف] (۱) پس دادم (۲) پوشش آنرا برداشتم (۳) برگها را
 ورق زدم
 داده وهی damewey (۱) ئه‌وه دانه و (۲) سهری لاوردم [ف]
 (۱) آنرا پس دادم (۲) پوشش آنرا برداشتم
 داده هلیا dame helêa (۱) دامه قولیا (۲) روواکانمهی [ف]
 (۱) زیر آیش را زدم (۲) ربوادم
 داده یی damey (۱) دام، ئه‌وه دامه وه [ف] آنرا دادم
 داده یی زهق damey zeü دامه زهق [ف] او را بر زمین
 زدم
 داده یی زهقوا damey zeüwa دامه زهقوا [ف] او را بر
 زمین زدم
 داده ییکا dame yeka (۱) چه‌چی وه‌تم (۲) وه یه‌ک دام [ف]
 (۱) درهم ویرهم گفتم (۲) به هم زدم، بر هم زدم
 داده ییکهو dame yekew (۱) چه‌چی وه‌تم (۲) وه یه‌ک دام
 [ف] (۱) درهم ویرهم گفتم (۲) بر هم زدم
 داده میا damiêa (۱) دامه وه (۲) جوورسم [ف] (۱) آنرا پس دادم
 (۲) آن را کاوش کردم
 داده میان damiêan دامه میان [ف] آنها را پس دادم، پرداخت
 کردم
 داده میانا damiêana (۱) دامیانه و (۲) جوورسمان [ف] (۱) آنها
 را پس دادم (۲) آنها را کاوش کردم
 داده میانهو damiêanew بنویره دامیانا [ف] نگا دامیانا
 داده میوه damyew بنویره دامیا [ف] نگا دامیا
 دان dan (۱) ئه‌وان دان (۲) خوارده‌مهنی ئاژه‌ل و مامرو... (۳)
 تقویه «نخه‌ئ ئمسال دان نه‌ئیر» (۴) پاشگر جیگه «خوا دان،
 نان دان» (۵) نیشانه‌ئ بنچینه «پیدان» (۶) له ناوکه‌فتن «له
 ئاودان» (۷) پاشگر گهل «کتاوه‌گه‌دان» (۸) نم ناز وارن

«واران دانئ دا» (۹) کوتاین «دانه لی» (۱۰) به‌ش، دانگ (۱۱)
 رۆن دان [ف] (۱) دادند (۲) خوراک احشام و ماکیان (۳) بذر، تخم
 (۴) پسوند مکان (۵) نشانه مصدری (۶) در میان افتادن (۷)
 پسوند جمع (۸) نمم باران (۹) زدند (۱۰) دانگ، سهم (۱۱) روغن
 حیوانی
 دانا dana (۱) دانه و (۲) ناده زهق (۳) باخت (۴) زانا [ف] (۱)
 پس دادند (۲) زمین گذاشتند (۳) باختند (۴) دانا
 دانام danam (۱) نامه زهق (۲) من زانام (۳) باختم [ف] (۱)
 زمین گذاشتم (۲) من دانا هستم (۳) باختم
 دانامان danaman (۱) له ده‌سیان دام (۲) نامانه زهق [ف] (۱)
 باختم، از دستشان دادم (۲) آنها را زمین گذاشتم
 دانامه daname (۱) نامه‌سه زهق (۲) باختمه (۳) دان گول مق
 درآوردن [ف] (۱) زمین گذاشتم (۲) باختام (۳) رویش نخستن
 مو در صورت
 دانامه‌خسن daname xisin (۱) دان گول مق له ده‌م چه‌و
 سه‌وز بقن (۲) لاناوه له نه‌وجووان [ف] (۱) روییدن نخستن موها
 در صورت (۲) کنایه از نوجوان، آنکه اولین بار صورت را
 تراشیده
 دانامه‌سان daname san (۱) نامه‌سانه زهق (۲) له ده‌سیان
 دامه [ف] (۱) آنها را زمین گذاشتم (۲) آنها را از دست دادم
 دانامه‌سهی daname sey (۱) نامه‌سهی زهق (۲) له ده‌سی
 دامه [ف] (۱) آنها را زمین گذاشتم (۲) آنها را از دست دادم،
 باختام
 دانامه‌سیان daname siêan (۱) نامه‌سیانه زهق (۲) له
 ده‌سیان دامه [ف] (۱) آنها را زمین گذاشتم (۲) آنها را از دست
 دادم
 دانامه‌یی danamey (۱) نامه‌یی زهق (۲) باختمی [ف] (۱) آنها
 را زمین گذاشتم (۲) آنها را از دست دادم، باختم
 دانامیان danamiêan (۱) نامانه زهق (۲) له ده‌سیان دام [ف]
 (۱) آنها را زمین گذاشتم (۲) آنها را از دست دادم
 دانان danan (۱) نانه زهق (۲) باختن (۳) ناین، هیشتن [ف] (۱)
 بر زمین گذاشتند (۲) باختند (۳) نهادند، گذاشتند
 دانانان dananan (۱) نانه زهق (۲) له ده‌سیان دان [ف] (۱) بر
 زمین گذاشتند (۲) آنها را از دست دادند
 دانانه danane (۱) باختنه (۲) وه زهق نانه [ف] (۱) باخت‌اند
 (۲) زمین گذاشته‌اند

دانا‌ه‌سان (1) danane san (۱) ئه‌وانه نانه‌سه زه‌ق (۲) باخته سه‌ئ (ف) (۱) آنها را زمین گذاشته‌اند (۲) باخته‌اند

دانا‌ه‌سه‌ئ (1) danane seÿ (۱) نانه‌سه‌ئ زه‌ق (۲) باخته‌سه‌ئ (ف) (۱) آنها زمین گذاشته‌اند (۲) آنها باخته‌اند

دانا‌ه‌سیان (1) danane siêan (۱) نگا دانا‌ه‌سان (ف) (۱) نانا‌ه‌ئ (۱) dananeÿ (۱) نانه‌ئ زه‌ق (۲) له ده‌سی دان (ف) (۱) آنها زمین گذاشتند (۲) آنها از دست دادند

دانا‌نیان (1) dananiêan (۱) نانا‌ه زه‌ق (۲) له ده‌سیان دان (ف) (۱) آنها را زمین گذاشتند (۲) آنها را از دست دادند

دانا‌ئ (1) danaü (۱) ناؤد (۲) باختو (ف) (۱) گذاشته بود (۲) باخته بود

دانا‌ئان (1) danaüan (۱) ناؤدان (۲) له ده‌سیان داو (ف) (۱) آنها را زمین گذاشته بود (۲) آنها را از دست داده بود

دانا‌ؤد (1) danaüd (۱) بنویره دانا‌ئ (ف) (۱) نگا دانا‌ئ

دانا‌ؤدان (1) danaüdan (۱) بنویره دانا‌ؤان (ف) (۱) نگا دانا‌ؤان

دانا‌ؤدین (1) danaüdin (۱) بنویره دانا‌ئ (ف) (۱) نگا دانا‌ئ

دانا‌ؤدینان (1) danaüdinan (۱) بنویره دانا‌ؤان (ف) (۱) نگا دانا‌ؤان

دانا‌ؤدینه‌ئ (1) danaüdineÿ (۱) دانا‌ؤد (۲) ناؤدنه‌ئ زه‌ق (ف) (۱) آنها از دست داده بود (۲) آنها زمین گذاشته بود

دانا‌ؤدینیان (1) danaüdiniêan (۱) ناؤدانه زه‌ق (۲) له ده‌سیان داو (ف) (۱) آنها را زمین گذاشته بود (۲) آنها را از دست داده بود

دانا‌ؤم (1) danaüim (۱) ناؤم (۲) باختوم (ف) (۱) گذاشته بودم (۲) باخته بودم

دانا‌ؤمان (1) danaüiman (۱) ناؤمان (۲) له ده‌سیان داؤم (ف) (۱) آنها را زمین گذاشته بودم (۲) آنها را از دست داده بودم

دانا‌ؤمین (1) danaüimin (۱) ناؤمین (۲) باختومین (ف) (۱) گذاشته بودیم (۲) باخته بودیم

دانا‌ؤمینان (1) danaüiminan (۱) ناؤمینان (۲) له ده‌سیان داؤمین (ف) (۱) آنها را زمین گذاشته بودیم (۲) آنها را از دست داده بودیم، باخته بودیم

دانا‌ؤمینه‌ئ (1) danaüimineÿ (۱) ناؤمینه‌ئ (۲) له ده‌سی داؤمین (ف) (۱) آنها زمین گذاشته بودیم (۲) آنها از دست داده بودیم

دانا‌ؤمینیان (1) danaüiminiêan (۱) بنویره دانا‌ؤمینان (ف) (۱) نگا دانا‌ؤمینان

دانا‌ؤمه‌ئ (1) danaüimeÿ (۱) ناؤمه‌ئ (۲) باختومه‌ئ (ف) (۱) گذاشته بودم (۲) باخته بودم

دانا‌ؤمیان (1) danaüimiêan (۱) ناؤمیان (۲) له ده‌سیان داؤم (ف) (۱) آنها را زمین گذاشته بودم (۲) آنها را از دست داده بودم

دانا‌ؤن (1) danaün (۱) ناؤن، ئه‌وانه ناؤن (۲) ئه‌وانه له گمه دؤپاندنه، باختون (ف) (۱) آنها گذاشته بودند (۲) در بازی باخته بودند

دانا‌ؤنان (1) danaünan (۱) ناؤنان (۲) له ده‌س داؤن (ف) (۱) گذاشته بودند (۲) آنها را از دست داده بودند

دانا‌ؤنه‌ئ (1) danaüineÿ (۱) ناؤنه‌ئ (۲) له ده‌س داؤن (ف) (۱) آنها زمین گذاشته بودند (۲) آنها از دست داده بودند

دانا‌ؤنیان (1) danaüiniêan (۱) بنویره دانا‌ؤنان (ف) (۱) نگا دانا‌ؤنان

دانا‌ئ (1) danaü (۱) نایدن (۲) ناید زه‌ق (۳) باختی (۴) ت زانایدن (ف) (۱) گذاشتی، قرار دادی (۲) زمین نهادی (۳) باختی، از دست دادی (۴) تو دانا هستی

دانا‌ئ (1) danaü (۱) می‌بازد

دانا‌ئد (1) danaüd (۱) بنویره دانا‌ئ (ف) (۱) نگا دانا‌ئ

دانا‌ئد (1) danaüêd (۱) می‌بازد

دانا‌ئدان (1) danaüdan (۱) نایدان (۲) له ده‌سیان دا‌ید (ف) (۱) آنها گذاشتی (۲) از دستشان دادی، باختی

دانا‌ئدین (1) danaüdin (۱) بنویره دانا‌ئد (ف) (۱) نگا دانا‌ئد

دانا‌ئدین (1) danaüêdin (۱) می‌بازد

دانا‌ئدینان (1) danaüdinan (۱) نایدانان (۲) له ده‌سیان دای (ف) (۱) آنها را زمین گذاشتی (۲) آنها را از دست دادی

دانا‌ئدینان (1) danaüêdinan (۱) له ده‌سیان ده‌ئ (ف) (۱) آنها را خواهد باخت

دانا‌ئدینه (1) danaüdine (۱) نایدنه (۲) له ده‌س دا‌یده (ف) (۱) گذاشته‌ای (۲) از دست داده‌ای

دانا‌ئدینه‌سان (1) danaüdine san (۱) دانا‌ید‌ه‌سان (۲) باختیده سان (ف) (۱) آنها را زمین گذاشته‌ای (۲) آنها را از دست داده‌ای

دانا‌ئدینه‌سیان (1) danaüdine siêan (۱) نایدنه‌سا نه زه‌ق (۲) دانا‌ید‌ه‌سیان (ف) (۱) آنها را بر زمین گذاشته‌ای (۲) آنها را از دست داده‌ای

دانا‌ئده (1) danaüêde (۱) نایدده (۲) باختیده (ف) (۱) گذاشته‌ای (۲) باخته‌ای

دانا‌ئده‌سان (1) danaüêde san (۱) ئه‌وانه ناید‌ه‌سه زه‌ق (۲) له ده‌سیان دا‌یده (ف) (۱) آنها را بر زمین گذاشته‌ای (۲) آنها رز از دست داده‌ای

ناژهل و مامر [ف] (۱) دانه‌دانه (۲) نم نم باران (۳) دانه دان به احشام و ماکیان

دانکردن dan kirdin (۱) دان وه ناژهل دان (۲) ده‌نگ کردن هه‌نار (۳) شیر پر کردن کشت و کال [ف] (۱) دانه دادن به احشام و ماکیان (۲) دانه کردن انار (۳) دانه کردن غله

دانگ dangê (۱) بنووره دانگه (۲) به‌ش، شه‌ش وه یه‌کی [ف] (۱) نگا دانگه (۲) دانگ، یک ششم مال

دانگه dangê (۱) جی به‌ری کردن (۲) به‌شی له چارک دهنه‌ئی دهم ریبه‌نهو [ف] (۱) محل دوشیدن احشام (۲) قسمتی از زمین درو شده که در نیمروز به گله داده می‌شود

دان مق dani mü تازه جوان [ف] کسی که تازه صورتش مو درآورده باشد

دانوک danük دهره‌نیگه له نه‌یوان [ف] دره‌ای زیبا در ایوانغرب

دانوکه danüke (۱) دانه چنین که مووته‌ر و... (۲) نه‌خوشی ریبه‌ن (۳) گیانگه بی بهر «نهر دانوکه دان بگریی - که ریانه‌گه‌م کان گریی» [ف] (۱) دانه جمع کردن پرنده‌گان در صحرا (۲) بیماری گله (۳) گیاهی علوفه‌ای

دان‌وه‌ری daniwerê جی به‌ری کردن «به‌ری + دان» [ف] محل شیر دوشیدن

دانه dane (۱) کردار سیم که‌س گه‌ل له داین (۲) دانگه (۳) دان (۴) ده‌نگ (۵) دهنه‌ئی جوولیا‌ئی (۶) دوسور وه زه‌ق نان (۷) کوتانه «دانه ناو ده‌می» [ف] (۱) داده‌اند (۲) نگا دانگه (۳) دانه خوراکی (۴) عدد، دانه (۵) شانه جولایی (۶) امر به زمین نهادن (۷) زدند

دانه‌بار dane bar (۱) بار کردن (۲) دانه وه‌ر، نه‌ول خوه‌یانا بردن [ف] (۱) بار کردن، کوچ کردن (۲) با خود همراه کردن

دانه‌پال dane paľ دانه قه‌ئی پال [ف] از دامنه بالا رفتند

دانه‌په‌ی dane pê نه‌وان دانه نه‌ق [ف] به او دادند

دانه‌پیان dane pêan دانه نه‌وان [ف] به آنها دادند

دانه‌پید dane pêd دانه ت [ف] به تو دادند

دانه‌پیدان dane pêdan دانه تویه [ف] به شما دادند

دانه‌پیم dane pêman دانه م [ف] به من دادند

دانه‌پیمان dane pêman دانه نیمه [ف] به ما دادند

دانه‌دانه dane dane ده‌نگ ده‌نگ، گله وه گله [ف] دانه به دانه

دانایده‌سیان danaïde siëan دانایدنه‌سیان [ف] نگا داناید نه‌سیان

دانایده‌ئی danaïdey (۱) نایده‌ئی؟ (۲) له ده‌سی دای [ف] (۱) گذاشتی (۲) آنرا از دست دادی

دانایده‌ئی danaïdey باخیده‌ئی [ف] آنرا خواهد باخت

دانایدیان danaïdiëan بنووره دانايدان [ف] نگا دانایدان

دانایم danaïm (۱) نایمه زه‌ق (۲) باختمین [ف] (۱) گذاشتیم (۲) باختم

دانایمان danaïman (۱) نایمان (۲) له ده‌سیان دایمن [ف] (۱) آنها را زمین گذاشتیم (۲) آنها را از دست دادیم، باختم

دانایمن danaïmin بنووره دانایم [ف] نگا دانایم و ترکیبای تش

دانایمه danaïme (۱) نایمه، هیشتمینه (۲) باختمینه [ف] (۱) گذاشته‌ایم (۲) باخته‌ایم

دانایمه‌سان danaïme san (۱) نایمه‌سان (۲) له ده‌سیان دایمه [ف] (۱) آنها را زمین گذاشته‌ایم (۲) آنها را از دست داده‌ایم

دانایمه‌سیان danaïme siëan دانايمه‌سان [ف] نگا دانایمه سان

دانایمه‌ئی danaïmey (۱) نایمه‌ئی (۲) باختمینه‌ئی [ف] (۱) گذاشتیم (۲) آنرا از دست دادیم، باختم

دانایمیان danaïmiëan بنووره دانایمان [ف] نگا دانایمان

داناین danaïn (۱) ناین (۲) باختین [ف] (۱) گذاشتید (۲) باختم

داناینان danaïnan (۱) ناینان (۲) له ده‌سیان داین [ف] (۱) آنها را زمین گذاشتید (۲) آنها را از دست دادید

داناینه danaïne (۱) باختینه (۲) ناینه، هیشتمینه [ف] (۱) باخته‌اید (۲) گذاشته‌اید

داناینه‌سان danaïne san ناینه‌سان (۲) باختینه‌سه‌ئی [ف] (۱) آنها را زمین گذاشته‌اید (۲) آنها را از دست داده‌اید

داناینه‌سیان danaïne siëan داناينه‌سان [ف] نگا داناینه سان

داناینه‌ئی danaïney (۱) ناینه‌ئی (۲) له ده‌سی داین [ف] (۱) زمین گذاشتید (۲) آنرا از دست دادید

دان‌خوم danixom ره‌نگ به‌ن مه‌وجان [ف] رنگی که با آن «موج» جاجیم را رنگزی کنند

دان‌دان dan dan (۱) گله‌گله (۲) نهرمه‌خوناو (۳) دان کردن

دانه پووکه danerûke دپان رووکانه [ف] نگا دپان رووکانه
دانه زهق dane zeü (۱) ئهوان دانله زهق (۲) دهسور وه زهق
 نان [ف] (۱) آنها بر زمین زدند (۲) امر به بر زمین نهادن
دانه زهقوا dane zeüwa ئهوانه دانانه زهقوا [ف] آنها را بر
 زمین زدند
دانه سا dane sa (۱) دانه سهو (۲) جوورسنه [ف] (۱) پس
 داده اند، برگردانده اند (۲) کاوش کرده اند، باز کرده اند
دانه سان dane san ئهوانه دانه سهو [ف] آنها را پس داده اند
دانه سانا dane sana (۱) دانه سانه و (۲) ئهوره جوورسنه [ف]
 (۱) آنها را پس داده اند (۲) آنجا را کاوش کرده اند
دانه سانو dane sanew دانه سانا [ف] نگا دانه سانا
دانه سه پین dane se pê ئهوان دانه پین [ف] آنها به او
 داده اند
دانه سه پینان dane se pêan ئهوان دانه پینان [ف] به آنها
 داده اند
دانه سه پید dane se pêd ئهوان دانه پید [ف] به توداده اند
دانه سه پیدان dane se pêdan ئهوان دانه پیدان [ف] به
 شما داده اند
دانه سه پیم dane se pêm ئهوان دانه پیم [ف] به من
 داده اند
دانه سه پیمان dane se pêman ئهوان دانه پیمان [ف] به
 ما دادند
دانه سه زهق dene se zeü دانله سه زهق [ف] زمین خورده اند
دانه سه زهقوا danese zeüwa کوتانه سه زهق [ف] بر زمین
 زدند
دانه سه لپ dane se lê ئهوان دانه لپ [ف] او را زدند
دانه سه لیان dane se lêan ئهوان دانه لیان [ف] آنها را
 زدند
دانه سه لید dane se lêd ئهوان دانه لید [ف] آنها تو را
 زدند
دانه سه لیدان danese lêdan ئهوان دانه لیدان [ف] شما را
 زدند
دانه سه لیم dane se lêm ئهوان دانه لیم [ف] آنها مرا زدند
دانه سه لیمان danese lêman ئهوان دانه لیمان [ف] آنها ما
 را زدند
دانه سهو dane sew بنووپه دانه سا [ف] نگا دانه سا

دانه سهو dane seweÿ دانه وهی، بنووپه دانه وهی [ف]
نگا دانه وهی
دانه سهی dane seÿ ئهوه دانه سهو [ف] آن را باز پس
 داده اند، پرداخت کرده اند
دانه سهی زهق dene seÿ zeü دانه سه زهقوا [ف] او را
 بر زمین زده اند
دانه سهی زهقوا daneseÿ zeüwa رماننه سهی [ف] او را بر
 زمین زده اند
دانه سیئا dane siêa بنووپه دانه سا [ف] نگا دانه سا
دانه سیئان dane siêan بنووپه دانه سان [ف] نگا دانه سان
دانه سیئانا dane siêana بنووپه دانه سانا [ف] نگا دانه سانا
دانه سیئانو dane siêanew بنووپه دانه سانو [ف] نگا
 دانه سانو
دانه سیئو dane siÿew بنووپه دانه سیئا [ف] نگا دانه سا
دانه کولانه dane kwifane دانه پووکه [ف] آشی که به
 مناسبت دندان درآوردن نوزاد می‌پزند
دانه کولیا dane kwifya بنووپه دانه کولانه [ف] نگا دانه
 کولانه
دانه کولیا dane kwifyaê بنووپه دانه کولانه [ف] نگا
 دانه کولانه
دانه لپ dane lê ئهوان دانه لپ [ف] آنها او را زدند
دانه لیان dane lêan ئهوان دانه لیان [ف] آنها را زدند
دانه لید dane lêd ئهوانه دانه لید [ف] آنها تو را زدند
دانه لیدان dane lêdan ئهوان دانله لئو [ف] آنها شما را
 زدند
دانه لیم dane lêm ئهوان دانه لیم [ف] آنها مرا زدند
دانه لیمان dane lêman ئهوان دانه لیمان [ف] آنها ما را
 زدند
دانه مه لچگ danemelüçig گیایگه [ف] نوعی گیاه است
دانه و danew (۱) دانا، کله و کردن (۲) جوورسن (۳) په‌ره
 دانه و [ف] (۱) پس دادند (۲) کاوش کردند (۳) ورق زدند
دانه وهر dane wer دانه بار [ف] با خود همراه کردند
دانه وهی daneweÿ (۱) ئهوه دانه و (۲) جوورسنه [ف] (۱)
 آنها پس دادند (۲) آنها کاوش کردند
دانه هه لیا dane helêa (۱) دانه پینا (۲) دانه قولیا [ف] (۱)
 آنها ربودند (۲) زیر آبش را زدند

دانه‌خ daneÿ **ئه‌وه دانه** [ف] آنرا دادند، پرداخت کردند
دانه‌یه‌ک dane yek (۱) دانله یه‌کتران (۲) دانه یه‌کهو [ف] (۱)
 همدیگر را زدند (۲) بر هم زدند
دانه‌یه‌کهو dane yekew (۱) چه‌چی وه‌تن (۲) دانه‌خ یه‌کهو
 [ف] (۱) در هم و برهم گفتند (۲) به هم زدند
دانیا daniêa (۱) دانه‌و (۲) جوورسن [ف] (۱) آنرا پس دادند
 (۲) آن را کاوش کردند
دانیاان daniêaan **ئه‌وانه دان** [ف] آنها را دادند
دانیاانا daniêaana (۱) دانیاانه‌و (۲) جوورسنان [ف] (۱) آنرا
 پس دادند (۲) آنرا کاوش کردند
دانیاانه‌و daniêanew **بنوپره دانیاانا** [ف] نگا **دانیاانا**
دانیش danîş **بنیش** [ف] امر به نشستن
دانیشتن danîştin **نیشتن** [ف] نشستن
دانینگ danêg (۱) یه‌خ ده‌نگ (۲) یه‌خ دانگ [ف] (۱) یکدانه
 (۲) یکدانگ
دانیه daniÿe (۱) نه‌خوه‌شی گوان ئازهل ک شیر چق ئاو وه
 پی تئ، له سانسکریت (daneve) دانه‌فه) برینگ له دیو زایه‌یلن
 (۲) ئاوله‌خ مامر [ف] (۱) بیماریی در پستان گوسفند و بز که
 پستانها ورم کرده و تاولهایی شبیه زگیل در آن پدیدار می‌شود
 و شیر کاملاً برنگ آب در می‌آید، در سانسکریت (daneve)
 دانوه) به دسته‌ای از اهریمنان یا دیو زادگان گویند (۲) آبله
 مرغان
دانیه‌و daniÿew **بنوپره دانیا** [ف] نگا **دانیا**
داو daw (۱) سووکه ناو داود (۲) دام (۳) فه‌ن (۴) داوا کردن (۵)
 خوازمنی کردن (۶) ساعه‌قل [ف] (۱) مخفف داود (۲) دام، تله
 (۳) نیرنگ (۴) خواستن (۵) خواستگاری کردن (۶) آدم بیحال و
 کم عقل
داؤ dau **بنوپره داؤد** [ف] نگا **داؤد** وترکیباتش
داوا dawa (۱) دایا (۲) تواسن [ف] (۱) پس داد (۲) خواستن
داوار dawar **داؤل** «ل» [ف] مترسک
داواکار dawa kar (۱) خوازمنیکه‌ر (۲) تالوو [ف] (۱)
 خواستگار (۲) خواهان
داواکاری dawa karî (۱) خوازمنی کردن (۲) خواسته،
 خواست [ف] (۱) خواستگاری (۲) خواسته‌ای را عنوان کردن،
 خواهشی داشتن
داواکه‌ر dawa ker **خوازمنیکه‌ر** [ف] خواهان، خواستگار

داوان dawan **دامه‌ن، دامان** [ف] دامن
داوان‌پاک dawan pak **رؤسفید، دم چهو پاک** [ف] پاک
 دامن
داوان نه‌زیر کردن dawan nezr kirdin **ده‌خیل بۆن له لای**
ئیمام زایه [ف] تکه پارچه یا ندری که برای امامزاده جهت
 توسل پیشکش می‌شود
داوت dawit **ناو داوود** [ف] داود، نامی مردانه
داؤد daüd **داؤدن** [ف] داده بود، پخش کرده بود
داؤدا daüda (۱) داؤدنا (۲) جوورسو [ف] (۱) قبلاً پس داده
 بود (۲) کاوش کرده بود
داؤدان daüdan **داؤدنان** [ف] آنها را داده بود
داؤدانا daüdana (۱) داؤدانه‌و (۲) ئه‌وره جوورسو [ف] (۱) آنها
 را پس داده بود (۲) آنجا را کاوش کرده بود
داؤدانه‌و daüdanew **بنوپره داؤدانا** [ف] نگا **داؤدانا**
داوداوه dawdawe **بنوپره ده‌وده‌وهک «ل»** [ف] نگا **ده‌و**
ده‌وهک
داؤدن daüdin **بنوپره داؤد** [ف] نگا **داؤد**
داؤدنا daüdina **بنوپره داؤدا** [ف] نگا **داؤدا**
داؤدنان daüdinan **داؤدنان** [ف] آنها را داده بود
داؤدنانه‌و daüdinanew (۱) داؤدانه‌و (۲) ئه‌و جوورسو‌دان
 [ف] (۱) آنها را پس داده بود (۲) آنجا را کاوش کرده بود
داؤدنه زهق daüdine zeü **زهق** [ف] زمین خورده بود
داؤدنه زه‌قوا daüdine zeüwa **ئه‌ق داؤده زه‌قوا** [ف] او را
 بر زمین زده بود
داؤدنه‌و daüdinew (۱) داؤدنا (۲) جوورسو‌دنه‌و [ف] (۱) آنرا
 پس داده بود (۲) آنجا را کاوش کرده بود
داؤدنه‌وه‌خ daüdinewey **ئه‌و جوورسو** [ف]
 (۱) آنرا پس داده بود (۲) آنجا را کاوش کرده بود
داؤدنه‌خ daüdineÿ **داؤده‌خ** [ف] قبلاً آنرا داده‌بود
داؤدنیئا daüdiniêa **داؤدنا** (۲) جوورسو‌دان [ف] (۱) آنرا
 پس داده بود (۲) آنجا را کاوش کرده بود
داؤدنیئاان daüdiniêaan **داؤدنان** [ف] آنها را داده بود
داؤدنیئاانا daüdiniêaana (۱) داؤدنیئاانه‌و (۲) ئه‌و جوورسو‌دیان
 [ف] (۱) آنها را پس داده بود (۲) آنجا را کاوش کرده بود
داؤدنیئاانه‌و daüdiniêanew **بنوپره داؤدنیئاانا** [ف] نگا **داؤد**
نیئاانا

داؤدنیته و daüdiniyew بنویره داؤدنیا [ف] نگا داؤدنیا
داؤده پی daüde pê داؤدنه پی [ف] به او داده بود
داؤده پیان daüde pêan داؤدنه پیان [ف] به آنها داده بود
داؤده لی daüde lê داؤدنه لی [ف] او را زده بود
داؤده لیان daüde lêan داؤدنه لیان [ف] آنها را زده بود
داؤده زهق daüde zeü زمین خورده بود
داؤده و daüde w بنویره داؤدا [ف] نگا داؤدا
داؤده وهی daüde wey (۱) داؤدنیا (۲) جوورسؤدنیا [ف] (۱) آنرا پس داده بود (۲) آنجا را کاوش کرده بود
داؤده ی daüde y داؤدن [ف] آنرا داده بود
داؤدیئا (۱) daüdiêa (۲) جوورسؤیهی [ف] (۱) آنرا پس داده بود (۲) آنجا را کاوش کرده بود
داؤدیئان daüdiêan داؤدان [ف] آنها را پس داده بود
داؤدیئانا (۱) daüdiêana (۲) جوورسؤدیئان [ف] (۱) آنها را پس داده بود (۲) آنجا را کاوش کرده بود
داؤدیئان و daüdiêanew بنویره داؤدیئانا [ف] نگا داؤدیئانا
داؤدییه و daüdiyew بنویره داؤدنیا [ف] نگا داؤدنیا
داویر dawir ده سوور وه داویران [ف] امر به گرفتن، غصب کردن
داویرات daüirat نه دبیه جات [ف] ادویه جات
داویران (۱) dawiranin (۲) وه زوور گرتن (۲) سفت به سان چشتن چق به ن یا زهنجیر و... ک شوونی له رق له ش بمینی [ف] (۱) غصب کردن (۲) محکم بستن بند یا زنجیر و... که اثرش بر بدن بماند
داوشکانن (۱) da wişkanin (۲) جوورسن (۲) وشک کردن، وشکانن [ف] (۱) تفتیش کردن (۲) خشکاندن، خشک کردن
داویردن daw kirdin داوا کردن [ف] خواستگاری کردن، خواستن
داوشکیا (۱) da wişkya (۲) جوورسیاگ (۲) وشکیا [ف] (۱) تفتیش شد (۲) خشک شد
داوشکیاگ (۱) da wişkyag (۲) داوشکیای (۲) جوور سیاگ [ف] (۱) خشک شده (۲) تفتیش شده
داوشکیان (۱) da wişkyan (۲) وشکیان (۲) جوور سیان [ف] (۱) خشک شدن (۲) تفتیش شدن
داوشکیای da wişkyae داوشکیاگ [ف] نگا داوشکیاگ
داوک dawk دال [ف] سنگ نشانه در بازی کودکان

داوکه dawke دالگه، ده سپیکردنه وه [ف] نقطه شروع بازی، سرآغاز، بیت الغزل، مبدا
داوول dawif چوار چووی وه شیوهی نایم ئه پرا تاران مه له وه، له لاتین (doli) وه مانای وه یلکانه [ف] مترسک، در لاتین (doli) به معنی عروسک است
داؤم daüm ئه وول که س په کله له کردار زقنه ی داین [ف] داده بودم
داؤما (۱) daüma (۲) داؤمه و (۲) وشکاتؤم، جوورسؤم [ف] (۱) داده بودم (۲) کاوش کرده بودم، شکافته بودم
داؤمان daüman ئه وانه داؤم [ف] آنها را داده بودم
داؤمانا (۱) daümana (۲) داؤمانه و (۲) ئه ووره وشکاتؤم [ف] (۱) آنها را پس داده بودم (۲) آنجا را کاوش کرده بودم
داؤمانه زهق daümane zeü ئه وانه داؤمه زهق [ف] آنها را بر زمین زده بودم
داؤمانه زهقوا daümane zeüwa بنویره داؤمانه زهق [ف] نگا داؤمانه زهق
داؤمان و daümanew بنویره داؤمانا [ف] نگا داؤمانا
داؤمین daümin ئیمه داؤمن [ف] داده بودیم
داؤمینا (۱) daümina (۲) وشکاتؤمن [ف] (۱) پس داده بودیم (۲) کاوش کرده بودیم
داؤمینان daüminan ئه وانه داؤمن [ف] آنها را داده بودیم
داؤمینانا (۱) daüminana (۲) داؤمینانه و (۲) وشکاتؤ منان [ف] (۱) آنها را پس داده بودیم (۲) آنجا را کاوش کرده بودیم
داؤمینان و daüminanew بنویره داؤمینانا [ف] نگا داؤمینانا
داؤمینه زهق daümine zeü رمیاؤمن [ف] زمین خورده بودیم
داؤمینه زهقوا daümine zeüwa رماؤمن [ف] زمین زده بودیم
داؤمین و daüminew بنویره داؤمینا [ف] نگا داؤمینا
داؤمین و هی (۱) daüminewe y (۲) ئه وه داؤمنه و (۲) ئه ووره جوورسؤمن [ف] (۱) آنرا پس داده بودیم (۲) آنجا را کاوش کرده بودیم
داؤمین و هی daüminne y ئه وه داؤمن [ف] آنرا داده بودیم
داؤمینه ی زهق daümine y zeü رماؤمنه ی [ف] او را بر زمین زده بودیم
داؤمینه ی زهقوا daümine y zeüwa رماؤمن [ف] بر زمین زده بودیم

داؤمِنیا daüminiêa (۱) داؤمِنیّه و (۲) جوورسۆمنهئ [ف] (۱) آنرا پس داده بودیم
داؤمِنیان daüminiêan ٚهوانه داؤمن [ف] آنها را داده بودیم
داؤمِنیا daüminiêana (۱) ٚهوانه داؤمِنیانه و (۲) ٚهوره
 وشکاتۆنمان [ف] (۱) آنها را پس داده بودیم (۲) آنجا را کاوش
 کرده بودیم
داؤمِنیا deüniêanew بنووره داؤنیا [ف] نگا **داؤنیا**
داؤنیه daüniêew بنووره داؤنیا [ف] نگا **داؤنیا**
 داوه **داوه** dawe داوا، داده و [ف] پس داد
داوهت dawet (۱) داده پیئت (۲) داوا له کهسئ کردن ٚه پائ
 مال، ٚه ره وییه [ف] (۱) به تو داده است (۲) دعوت، عربی است
داوه داو dawē daw (۱) دووره دوور، خره خرچ کردن (۲) ٚه وهن
 بیٚل [ف] (۱) دست دست کردن برای کاری (۲) عوض کردن
داوه ران daweran ٚه دلدای «وهخت ٚه مروو میمی بمروو -
 وهخت ٚه داوه ران میمی باوه ران» [ف] داوری، قضاوت
داوه رانان dawezanin پایتاکردن [ف] پیاده کردن
داوه زیا dawezya پایتا بق [ف] پیاده شد
داوه زیاغ dawezyag داوه زیا [ف] پیاده شده
داوه زیان dawezyan پایتا بۆن [ف] پیاده شدن
داوه زیا dawezyaê داوه زیاغ [ف] پیاده شده
داوهس dawes بوهس [ف] امر به بستن
داوهسان dawesan بهسان [ف] بستن
داوهسیا dawesya بهسریا [ف] بسته شد
داوهسیاغ dawesyag داوهسیا [ف] بسته شده
داوهسیان dawesyan بهسریان [ف] بسته شدن
داوهسیا dawesyaê داوهسیاغ [ف] بسته شده
داوهشان dawesyan برنگدا [ف] پرت کرد
داوهشانان dawesyanin برنگ دان [ف] پرت کردن
داوهشکیا daweskyan وشک بق [ف] خشک شد
داوهشکیان daweskyan وشک بۆن [ف] خشک شدن
داوهشکیه daweskyey وشک بۆدن [ف] خشک شوی
داوهشیا dawesya برنگ دریا، ٚه لوه شیا [ف] پرت شد
داوهشیاغ dawesyaê داوهشیا [ف] پرت شده
داوهشیان dawesyan برنگ دریان [ف] پرت شدن
داوهشیا dawesyaê داوهشیاغ [ف] پرت شده
داوچه dawêçe سزرگه، بنووره بۆزرگه [ف] نگا **بۆزرگه**
داوِیژ dawêj دهسور وه ویژانن [ف] امر به بیختن
داوِیژان dawêjan ٚهوانه بوِیژ [ف] آنها را الک کن
داوِیژانان dawêjanin ویژانن [ف] بیختن
داوِیژکردن dawêj kirdin ٚه لۆژانن [ف] انتخاب کردن
داوِیژن dawêjin (۱) ٚه لۆژن (۲) بوِیژن [ف] (۱) انتخاب کنید
 (۲) الک کنید

داؤمِنیا daüminiêa (۱) داؤمِنیّه و (۲) جوورسۆمنهئ [ف] (۱)
 آنرا پس داده بودیم (۲) آنجا را کاوش کرده بودیم
داؤمِنیان daüminiêan ٚهوانه داؤمن [ف] آنها را داده بودیم
داؤمِنیا daüminiêana (۱) ٚهوانه داؤمِنیانه و (۲) ٚهوره
 وشکاتۆنمان [ف] (۱) آنها را پس داده بودیم (۲) آنجا را کاوش
 کرده بودیم
داؤمِنیا deüniêanew بنووره داؤمِنیا [ف] نگا
داؤنیا daüniêew بنووره داؤمِنیا [ف] نگا **داؤمِنیا**
داؤن daün ٚهوان داؤن [ف] داده بودند
داؤن dawin بنووره ته به لیه [ف] نگا **ته به لیه**
داؤنا daüna (۱) داؤنه و (۲) ٚهوان وشکاتۆن [ف] (۱) پس داده
 بودند (۲) کاوش کرده بودند
داؤنانا daünana (۱) داؤنانه و (۲) جوورسۆنان [ف] (۱) آنها را
 پس داده بودند (۲) آنجا را کاوش کردند
داؤنانه زهت daünane zeü رمانتۆن [ف] بر زمین زده بودند
داؤنانه زهتوا daünane zeüwa رمانتۆنان [ف] به زمین زده
 بودند
داؤنانه و daünanew بنووره داؤنانا [ف] نگا **داؤنانا**
داؤنانه وه daw nanewew دام ٚه پائ کهسئ نان [ف] دام
 برای کسی گذاشتن، کنایه از نیرنگ
داؤنانه وهئ daünanewey ٚهوه داؤنه و (۲) ٚهوه داؤنه و
 (۱) آنرا پس داده بودند (۲) آنجا را کاوش کرده بودند
داؤنه پئ daüne pê ٚهوه داؤنه ٚهت [ف] به او داده بودند
داؤنه لئ daüne lê داؤن له ٚهوه [ف] اورا زده بودند
داؤنه زهت daüne zeü رمیاؤن [ف] زمین خورده بودند
داؤنه زهتوا daüne zeüwa رمانتۆن [ف] بر زمین زده بودند
داؤنه و daünew بنووره داؤنا [ف] نگا **داؤنا**
داؤنه وهئ daünewey ٚهوه داؤنه و (۲) ٚهوه داؤنه و [ف]
 (۱) آن را پس داده بودند (۲) آنجا را کاوش کرده بودند
داؤنهئ daüney ٚهوه داؤن [ف] آنرا پس داده بودند
داؤنیا daüniêa (۱) داؤنیه و (۲) وشکاتۆنهئ [ف] (۱) آنرا پس
 داده بودند (۲) آنجا را کاوش کرده بودند
داؤنیا deüniêan بنووره داؤنان [ف] نگا **داؤنان**
داؤنیا deüniêana (۱) داؤنیانه و (۲) جوورسۆنان [ف] (۱)
 آنها را پس داده بودند (۲) آنجا را کاوش کرده بودند

داویژه dawêje بوژه، ده‌سوور وه ویژانن [ف] الک کن، امر به الک کردن

داویژیا dawêjya ویژیا [ف] الک شد

داویژیاغ dawêjyag داویژیائی [ف] الک شده

داویژیان dawêjyan ویژیان [ف] الک شدن

داویژیای dawêjyaê داویژیایگ [ف] الک شده

داهاتن dahatin (۱) وه پئی هاتن «گ» (۲) هووکاره بۆن «گ» [ف] (۱) لباس یا... که به استفاده کننده آن بیاید (۲) عادت کردن

دای day (۱) داید (۲) پیرهژن «ل» [ف] (۱) دادی (۲) پیر زن

دایا daya (۱) دایدا (۲) جوورسی (۳) دایده‌لا (۴) لاپه‌ره دایده‌و (۵) پیرهژن [ف] (۱) پس دادی (۲) کاوش کردی (۳) کنار زدی (۴) برگها را ورق دادی (۵) پیر زن

دایار daêar (۱) دیه‌که‌یگه له مایه‌شت (۲) دالکه، دالگ «ل» [ف] (۱) روستایی در مادیدشت (۲) مادر

دایارین daêaryn داوارین، وارین واران [ف] باریدن، بارندگی کردن

دایان dayan نه‌وانه داید [ف] آنها را دادی...

دایان daêan نه‌وانه داده... [ف] آنها را داد

دایانا dayana (۱) دایدانا (۲) نه‌و جیه‌یله جوورسی [ف] (۱) آنها را پس دادی (۲) آنجاها را کاوش کردی

دایانا daêana بنووره دادانا [ف] نگا دادانا

دایانه‌و dayanew (۱) دایدانه‌و (۲) جوورسیدان [ف] (۱) آنها را پس دادی (۲) آنجا را کاوش کردی

دایانه‌و daêanew بنووره دادانه‌و [ف] نگا دادانه‌و

داید dayd دای [ف] دادی

دایدا dayda بنووره دایا [ف] نگا دایا

دایدان daydan دایدیان [ف] آنها را دادی، پرداخت کردی

دایدانا daydana بنووره دایانا [ف] نگا دایانا

دایدانه‌و daydanew بنووره دایانه‌و [ف] نگا دایانه‌و

دایدین daydin داید [ف] نگا داید و ترکیباتش

دایده‌پین dayde pê دایه پین [ف] به او دادی

دایده‌پیان dayde pêan دایه‌پیان [ف] به آنها دادی

دایده‌پیم dayde pêm دایه پیم [ف] به من دادی

دایده‌پیمان dayde pêman دایه پیمان [ف] به ما دادی

دایده‌زهق dayde zeü رمیاید [ف] زمین خوردی

دایده‌زهقوا dayde zeüwa رمانید [ف] بر زمین زدی

دایده‌سا dayde sa (۱) دایه‌سا (۲) جوورسیده (۳) دایده‌سه‌لا [ف] (۱) پس داده‌ای (۲) کاوش کرده‌ای (۳) کنار داده‌ای کرده‌ای

دایده‌سان dayde san دایه‌سان [ف] آنها را داده‌ای، پرداخت کرده‌ای

دایده‌سانا daydesana (۱) دایه‌سانا (۲) نه‌وره‌یله جوورسیده [ف] (۱) آنها را پس داده‌ای (۲) آنجا را کاوش کرده‌ای

دایده‌سانه‌و dayde sanew دایه‌سانه‌و [ف] نگا دایه‌سانا

دایده‌سه‌پین dayde se pê دایه‌سه‌پین [ف] به او داده‌ای

دایده‌سه‌پیان dayde se pêan دایه‌سه‌پیان [ف] به آنها داده‌ای

دایده‌سه‌پیم dayde se pêm دایه‌سه‌پیم [ف] به من داده‌ای

دایده‌سه‌پیمان daydese pêman دایه‌سه‌پیمان [ف] به ما داده‌ای، به ما پرداخت کرده‌ای

دایده‌سه‌زهق daydese zeü رمیاید [ف] بر زمین خورده‌ای

دایده‌سه‌زهقوا daydese zeüwa رمانیده [ف] بر زمین زده‌ای

دایده‌سه‌لن daydese lê دایه‌سه‌لن [ف] اورا زده‌ای

دایده‌سه‌لیان daydese lêan دایه‌سه‌لیان [ف] آنها را زده‌ای

دایده‌سه‌لیم daydese lêm دایه‌سه‌لیم [ف] مرا زده‌ای

دایده‌سه‌لیمان daydese lêman دایه‌سه‌لیمان [ف] ما را زده‌ای، به ما زده‌ای

دایده‌سه‌و daydesew دایه‌سه‌و [ف] نگا دایده‌سا

دایده‌سه‌وهئ dayde sewey دایه‌سه‌وهئ [ف] آنرا پس داده‌ای

دایده‌سه‌هئ daydeseÿ دایه‌سه‌هئ [ف] آنرا داده‌ای

دایده‌سه‌هئ زهق daydeseÿ zeü رمانیه‌سه‌هئ [ف] او را زمین زده‌ای

دایده‌سه‌هئ زهقوا daydeseÿ zeüwa رمانیه‌سه‌هئ [ف] او را بر زمین زده‌ای

دایده‌سیئا daydesiêa دایه‌سیئا [ف] آنرا پس داده‌ای

دایده‌سیئان dayde siêan دایه‌سیئان [ف] آنها را داده‌ای

دایده‌سیئانا dayde siêana (۱) دایه‌سیئانا (۲) نه‌وره‌خاس جوورسیده [ف] (۱) آنها را پس داده‌ای (۲) آنجا را خوب کاوش

کرده‌ای
دایده‌سیئانه‌و dayde siêanew دایه‌سیئانه‌و [ف] نگا **دایده**
سیئانا
دایده‌سیئو dayde siyew بنووره دایه‌سیئا [ف] نگا **دایده**
سیئا
دایده‌و daydew (۱) دایه‌و (۲) خاس جوورسی (۳) دایده‌لا [ف]
 (۱) پس دادی (۲) کاوش کردی (۳) کنار زدی
دایده‌وهئ daydewêy (۱) دایه‌وهئ (۲) دایده‌ئ لا (۳)
 جوورسیده‌ئ [ف] (۱) آنرا پس دادی (۲) آنرا کنار زدی (۳) آنرا
 کاوش کردی
دایده‌هلئا dayde helêa (۱) دایده قولئا (۲) دایده‌پئا [ف]
 (۱) زیر آیش را زدی (۲) آنرا ربودی
دایده‌ئ daydêy دایه‌ئ [ف] آنرا دادی
دایدئا daydiêa ئه‌وه دایده‌و [ف] آنرا پس دادی
دایدئان daydiêan دایدان [ف] آنها را دادی
دایدئانا daydiêana دایدانا [ف] نگا **دایدانا**
دایدئانه‌و daydiêanew دایدانا [ف] نگا **دایدانا**
دایدئو daydiêew دایده‌و [ف] نگا **دایده‌و**
دائران daêranin (۱) خړه‌و کردن گه‌لییه ئه‌پاخ به‌رئ کردن
 یا ئاو دانه‌وه (۲) داوران [ف] (۱) گرد آوری و ردیف کردن گله
 جهت شیردوشی یا آب دادن (۲) متصرف شدن، تصرف کردن
دائرسان daêrsan داگیرسان [ف] روشن کرد
دائرسانن daêrsanin داگیرسانن، له وشه‌ئ (ئایر) وه‌رگتیر
 بۆیه [ف] روشن کردن آتش، از واژه (ئایر) به معنی آتش مشتق
 شده
دائرسیاغ daêrsyag داگیرسیاغ [ف] روشن شده
دائرسیان daêrsyan (۱) داگیرسیان (۲) دئویان [ف] (۱)
 روشن شدن (۲) دیوانه شدن
دائرسیاغ daêrsyag داگیرسیاغ [ف] روشن شده
دایره daêrê ده‌ف، دملک [ف] دف
دایریان daêryan بنووره داگرتن [ف] پُر کردن، نگا **داگرتن**
دایکان daykan دایه، له‌له [ف] مادر
دایگ dayg دالگ «گ» [ف] مادر
دایم daym (۱) هم‌میشه‌گی، له ئه‌وستا (tim û beîvere)
 تم و به‌ئیره (توسریاس و له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «تم» و
 «تم و دایم» ئۆشن (۲) دایم [ف] (۱) دائم، همیشگی، در اوستا

(tim û beîvere) تم و به‌ئیره (نوشته شده و در دیگر
 گویشهای کردی «تم» و «تم دایم» گویند (۲) دایم
دایما dayma (۱) دایمه‌و (۲) جوورسیم (۳) دایمه‌لا [ف] (۱)
 پس دادیم (۲) کاوش کردیم (۳) کنار زدیم
دایمان dayman دایمئان [ف] آنها را دادیم، پرداخت کردیم
دایمانا daymana (۱) دایمانه‌و (۲) جوورسیمان [ف] (۱) آنها
 را پس دادیم (۲) آنها را کاوش کردیم
دایمانه‌و daymanew بنووره دایمانا [ف] نگا **دایمانا**
دایمین daymin دایم [ف] نگا **دایم** وترکیباتش
دایم وقایم daym û qaym هه‌رائ هه‌ری [ف] دائمی،
 همیشگی
دایمه‌پئ dayme pê دایمه‌پئ [ف] به او دادیم
دایمه‌پئان dayme pêan دایمه‌پئان [ف] به آنها دادیم
دایمه‌پئد dayme pêd دایمه‌پئد [ف] به تو دادیم
دایمه‌پئدان dayme pêdan دایمه‌پئدان [ف] به شما دادیم
دایمه‌زه‌ق dayme zeü رمیایم [ف] زمین خوردیم
دایمه‌زه‌قوا dayme zeüwa دایمه‌قوا [ف] زمین زدیم
دایمه‌سا dayme sa (۱) دایمه‌سا (۲) جوورسیمه [ف] (۱)
 پس داده‌ایم (۲) کاوش کرده‌ایم
دایمه‌سان dayme san دایمه‌سان [ف] آنها را داده‌ایم
دایمه‌سانا dayme sena (۱) ئه‌وانه دایمه‌سانا (۲) ئه‌وره
 جوورسیمه‌سان [ف] (۱) آنها را پس داده‌ایم (۲) آنها را کاوش
 کرده‌ایم
دایمه‌سانه‌و dayme sanew دایمه‌سانه‌و [ف] نگا **دایمه**
سانا
دایمه‌سه‌پئ daymese pê دایمه‌سه‌پئ [ف] به او داده‌ایم
دایمه‌سه‌پئان daymese pêan دایمه‌سه‌پئان [ف] به آنها
 داده‌ایم
دایمه‌سه‌پئد daymese pêd دایمه‌سه‌پئد [ف] به تو
 داده‌ایم
دایمه‌سه‌پئدان daymese pêdan دایمه‌سه‌پئدان [ف] به
 شما داده‌ایم
دایمه‌سه‌زه‌ق daymese zeü رمیایمه [ف] زمین خورده‌ایم
دایمه‌سه‌زه‌قوا daymese zeüwa دایمه‌سه‌زه‌قوا [ف] بر زمین
 زده‌ایم
دایمه‌سه‌لی daymese lê دایمه‌سه‌لی [ف] او را زده‌ایم

دایمه‌سه‌لیان daymese lêan دایمه‌سه‌لیان [ف] آنها را زده‌ایم

دایمه‌سه‌لید daymese lêd دایمه‌سه‌لید [ف] تو را زده‌ایم

دایمه‌سه‌لیدان daymese lêdan دایمه‌سه‌لیدان [ف] شما را زده‌ایم

دایمه‌سه‌و dayme sew دایمه‌سه‌و [ف] نگا دایمه‌سا

دایمه‌سه‌وه‌ئ dayme seweÿ (۱) ئه‌وانه دایمه‌سه‌وه‌ئ (۲) ئه‌وره جورسیمه‌سه‌ئ [ف] (۱) آنرا پس داده‌ایم (۲) آنجا را کاوش کرده‌ایم

دایمه‌سه‌ئ dayme seÿ دایمه‌سه‌ئ [ف] آنرا داده‌ایم، پرداخت کرده‌ایم

دایمه‌سیئا dayme siêa (۱) دایمه‌سیئا (۲) ئه‌وره جورسیمه‌ئ [ف] (۱) آنرا پس داده‌ایم (۲) آنجا را کاوش کرده‌ایم

دایمه‌سیئان dayme siêan دایمه‌سیئان [ف] آنها را داده‌ایم

دایمه‌سیئانا dayme siêana دایمه‌سیئانا [ف] نگا دایمه‌سانا

دایمه‌سیئانه‌و dayme siêanew دایمه‌سیئانه‌و [ف] نگا دایمه‌سانه‌و

دایمه‌سیئو dayme siÿew دایمه‌سیئو [ف] نگا دایمه‌سیئا

دایمه‌لی dayme lê دایمه‌لی [ف] او را زدیم

دایمه‌لیان dayme lêan دایمه‌لیان [ف] آنها را زدیم

دایمه‌لید dayme lêd دایمه‌لید [ف] تو را زدیم

دایمه‌لیدان dayme lêdan دایمه‌لیدان [ف] شما را زدیم

دایمه‌و daymew دایمه‌و [ف] نگا دایما

دایمه‌وه‌ئ daymeweÿ (۱) دایمه‌وه‌ئ (۲) وشکانیمه‌ئ [ف] (۱) آنرا پس دادیم (۲) آنجا را کاوش کردیم

دایمه‌ئ daymeÿ دایمه‌ئ [ف] آنرا دادیم

دایمه‌ئ زه‌ق daymeÿ zeü رمانیمه‌ئ [ف] بر زمین زدیم

دایمه‌ئ زه‌قوا daymeÿ zeüwa رمانیمه‌سه‌ئ [ف] او را بر زمین زدیم

دایمیئا daymiêa (۱) دایمیئا (۲) جورسیمه‌ئ [ف] (۱) آنرا پس دادیم (۲) آنجا را کاوش کردیم

دایمیئان daymiêan دایمیئان [ف] آنها را دادیم، پرداخت کردیم

دایمیئانه‌و daymiêanew (۱) دایمیئانه‌و (۲) جورسیمان [ف] (۱) آنها را پس دادیم (۲) آنجا را کاوش کردیم

دایمیئو daymÿew دایمیئو [ف] نگا دایمیئا

داین dayn دۆیه‌م که‌س گه‌ل له‌کردار داین [ف] دادید

داینا dayna (۱) داینه‌و (۲) جورسین (۳) داینه‌لا [ف] (۱) پس دادید (۲) کاوش کردید (۳) کنار زدید

داینان daynan ئه‌وانه داین [ف] آنها را دادید، پرداخت کردید

داینانا daynana (۱) داینانه‌و (۲) جورسینان [ف] (۱) آنها را پس دادید (۲) آنجا را کاوش کردید

داینانه‌و daynanew داینانا [ف] نگا داینانا

داینه‌پئ dayne pê وه‌ پئ داین [ف] به او دادید

داینه‌پئان dayne pêan وه‌ پئان داین [ف] به آنها دادید

داینه‌پئم dayne pêman وه‌ پئم داین [ف] به من دادید

داینه‌زه‌ق dayne zeü رمیاین [ف] زمین خوردید

داینه‌زه‌قوا dayne zeüwa رمانین [ف] بر زمین زدید

داینه‌سا daynesa (۱) داینه‌سه‌و (۲) جورسینه [ف] (۱) پس داده‌اید (۲) کاوش کرده‌اید

داینه‌سان daynesan ئه‌وانه داینه [ف] آنها را داده‌اید

داینه‌سانا daynesana (۱) ئه‌وانه داینه‌سانه‌و (۲) ئه‌وره جورسینه‌سان [ف] (۱) آنها را پس داده‌اید (۲) آنجا را کاوش کرده‌اید

داینه‌سانه‌و dayne sanew بنویره داینه‌سانا [ف] نگا داینه‌سانا

داینه‌سه‌پئ daynese pê وه‌ پئ داینه [ف] به او داده‌اید

داینه‌سه‌پئان daynese pêan وه‌ پئان داینه [ف] به آنها داده‌اید

داینه‌سه‌پئم daynese pêman وه‌ پئم داینه [ف] به من داده‌اید

داینه‌سه‌پئمان daynese pêman وه‌ پئمان داینه [ف] به ما داده‌اید

داینه‌سه‌زه‌ق daynese zeü رمیاینه [ف] زمین خورده‌اید

داینه‌سه‌زه‌قوا daynese zeüwa رمانینه [ف] بر زمین زده‌اید

داینه‌سه‌لی daynese lê داینله ئه‌وه [ف] او را زده‌اید

داینه‌سه‌لیان daynese lêan داینله ئه‌وان [ف] آنها را زده‌اید

دایه dayê (۱) داسه (۲) چرین دالگ [ف] (۱) داده، نگا داد و ترکیباتش (۲) بانگ کردن مادر، مادر

دایه daye دایده [ف] نگا داید و ترکیباتش

دایهر dayêr دایه، دایار «ل» [ف] مادر

دایه‌که‌یوانوو dayê keýwanû سیگورگ، چس گورگ [ف]

دام شیر مورچه

دبراله dibirafê تویه‌م خوه‌شه‌به‌له‌ک [ف] بذر گیاه «خوه‌شه‌به‌له‌ک» که نوعی شیرین بیان است

دبزی dibizî بنووپه دکه‌لی [ف] نگا دکه‌لی

دبختی di bextî دویه‌ختی [ف] ریسک، کاری که از انجام آن مطمئن نباشند

دبهری dibêrê دویه‌ری، دوه‌ری [ف] دوبار در روز گله را دوشیدن

دبیزی dibezrî دویه‌زری [ف] زمینی که دوبار در سال از آن برداشت کنند

دپای dipay ئیوه‌تکردن، ناژهل وه شراکه‌تی [ف] حشمی که متعلق به دو نفر است و در محصولات آن شریکند

دپه‌له dipêlê گیایگه [ف] گیاهی است

دپیهک dipyek (۱) راسامال (۲) شیکردنه‌وه، له زاراهیل تره‌ک کوردی «دوویات» توشن (۳) نازما کردن، نه‌زموون، هه‌لسنگان [ف] (۱) درست و واقعی (۲) تفسیر و تعبیر کردن، حلاجی کردن (۳) آزمودن، مقایسه کردن

دپیهک کردن dipyek kirdin شیه‌و کردن، دپیه‌که‌و کردن، دوویات کردن [ف] تفسیر کردن، تعبیر کردن

دپیه‌که‌و کردن di pyekew kirdin بنووپه دپیهک کردن [ف] نگا دپیهک کردن

دت dit دویه‌ت، که‌شکلّه «ل» له زاراهیل تره‌ک کوردی «کچ، که‌نیز، که‌نیشک، قیز، قز، کناچه، که‌نیک، که‌نیله، کیژ، کیژوله» توشن [ف] دختر، در دیگر گویشهای کردی «کچ، که‌نیز، که‌نیشک، قیز، قز، کناچه، که‌نیک، که‌نیله، کیژ، کیژوله» گویند

دتا dita بنووپه دلا [ف] نگا دلا

دتای ditay خورجین [ف] خورجین

دترینجگ dirîncig دترینجگ، چاتمه‌دان [ف] چمباتمه

زدن

دته dite دویه‌ته‌گه «ل» [ف] آهای دختر...

داینه‌سه‌لیم daynese lêm داینه‌لیم [ف] مرا زده‌اید

داینه‌سه‌لیمان daynese lêman داینه‌لیمه [ف] ما را زده‌اید

داینه‌سه‌وو dayne sew بنووپه داینه‌سا [ف] نگا داینه‌سا

داینه‌سه‌وه‌ئی dayne sewêy (۱) هوه داینه‌سا (۲) هوره جوورسینه‌سه‌ئی [ف] (۱) آنرا پس داده‌اید (۲) آنجا را کاوش کرده‌اید

داینه‌سه‌ئی dayneseý هوه داینه [ف] آنرا داده‌اید، پرداخت کرده‌اید

داینه‌سیئا daynesiêa (۱) هوه داینه‌سا (۲) هوره جوورسینه [ف] (۱) آنرا پس داده‌اید (۲) آنجا را کاوش کرده‌اید

داینه‌سیئان daynesiêan هوه‌وانه داینه‌سا [ف] آنها را پس داده‌اید

داینه‌سیئانا dayne siêana (۱) هوه‌وانه داینه‌سیئانه‌وو (۲) جوورسینه‌سیئان [ف] (۱) آنها را پس داده‌اید (۲) آنجا را کاوش کرده‌اید

داینه‌سیئانه‌وو dayne siêanew داینه‌سیئانا [ف] نگا داینه‌سیئانا

داینه‌سیئوو dayne siyew بنووپه داینه‌سیئا [ف] نگا داینه‌سیئا

داینه‌لی dayne lê داینه‌له‌هق [ف] او را زدید

داینه‌لیان dayne lêan داینه‌هوان [ف] آنها را زدید

داینه‌لیم dayne lêm داینه‌م [ف] مرا زدید

داینه‌لیمان dayne lêman داینه‌لیمه [ف] ما را زدید

داینه‌وو daynew بنووپه داینه‌لیمان [ف] نگا داینه‌لیمان

داینه‌وه‌ئی daynewêy (۱) داینه‌ئا (۲) جوورسینه‌ئی [ف] (۱) آنرا پس دادید (۲) آنجا را کاوش کردید

داینه‌ئی dayneý هوه داین [ف] آنرا دادید، پرداخت کردید

داینه‌ئا dayniêa (۱) داینه‌وو (۲) داینه‌وه‌ئی [ف] (۱) آنرا پس دادید (۲) آنجا را کاوش کردید

داینه‌ئیان dayniêan هوه‌وانه داین [ف] آنها را دادید، پرداخت کردید

داینه‌ئیانا dayniêana (۱) داینه‌ئانه‌وو (۲) جوورسینان [ف] (۱) آنها را پس دادید (۲) آنجا را کاوش کردید

داینه‌ئانه‌وو dayniêanew بنووپه داینه‌ئیانا [ف] نگا داینه‌ئیانا

داینه‌ئیوو dayniyew بنووپه داینه‌ئیانا [ف] نگا داینه‌ئیانا

دته‌ردت diterdit ژن وه ژن «ل» [ف] پسری که خواهر خود را به پسر دیگر می‌دهد و خواهر او را به زنی می‌گیرد

دتیلیک ditîlik دۆیه‌تله «ل» [ف] دخترک، دختر کوچک

دُچار dicar دۆ که‌پهت [ف] دوبار

دُچاره dicare دوواره [ف] دوباره

دُجاوون dica kwifin دوواره کولانن زوورم ئه‌پای لاسیک [ف] پلاستیک باز یافت شده

دُجاهه‌پ dicaher (۱) دوواره هه‌پین (۲) لاناوه له ژن وه زوور [ف] (۱) دوبار آسیاب کردن (۲) کنایه از زن ذلیل

دچ diç (۱) نچ (۲) چۆز دیوار (۳) دپانه [ف] (۱) نوک تیز چوب (۲) نیش دیوار (۳) دندان

دچار diçar گیرووده [ف] دچار، آلوده

دُچۆز diçüz پارچه‌ی دچیز [ف] پارچه دولا عرض

دُچهرخه diçerxe دۆچهرخه [ف] دوچرخه

دُچه‌ه‌کی diçewekî فهرخ نان، دۆبه‌ینه‌کی [ف] تبعیض

دُچه‌ه‌کی‌کردن diçewekî kirdin فهرخ نان [ف] تبعیض قائل شدن

دُچه‌ه‌کی‌که‌ر diçewekî ker فهرخ نه‌ر، دۆ به‌ینه‌کی که‌ر [ف] کسیکه تبعیض قائل می‌شود

دُچیا di çya دیه‌که‌یگه له کووزان [ف] روستایی در کووزان

دُچیز diçîz بنووره دُچۆز [ف] نگا دُچۆز

دخ dix دهق [ف] سخته کردن

دخکردن dix kirdin دقکردن [ف] سخته کردن

دخمه‌رگ dixmêrg دق‌مه‌رگ [ف] در اثر سخته مردن

دُدانگ didang (۱) دۆ به‌ش له شه‌ش به‌ش (۲) وه‌فر و وارن [ف] (۱) دو ششم، دو دانگ (۲) برف و باران قاطی

دُدسه‌سی di desî دۆده‌سی [ف] دو دستی

دُدسه‌کی di desekî دۆده‌سه‌کی [ف] دو دستی

دپ dir (۱) دۆر (۲) بووگه‌ن ماسی (۳) دپنه (۴) میه‌ری تاس (۵) ده‌سوور وه درین (۶) له یه‌ک پاشیان خان‌واده «ل» [ف] (۱) دراز (۲) بوی ماهی (۳) درنده، وحشی (۴) مه‌ره‌ای برای درمان صرع (۵) امر به دریدن (۶) از هم پاشیدگی گروه یا خانواده

درات dirat (۱) دالته‌دا (۲) هاته ده‌یشت [ف] (۱) پشتیبانی کرد (۲) در آمد

دراتن diratin (۱) دالته دان (۲) وه ده‌یشت هاتن [ف] (۱) پشتیبانی کردن (۲) در آمدن

دپاج dirac ئاشوو، ئه‌رغه [ف] دو بهمزن

دُپاچه dirâce (۱) دۆراچه، له سه‌کزی «دوراجی» وه رتو په‌نگ ئۆشن (۲) کزگه (۳) نیر و ما [ف] (۱) حشمی که از دو نژاد ترکیب شده باشد، در سکزی «دوراجی» به دو رنگی، دورویی گویند (۲) نانی که از آرد جو یا نرت درست شده باشد (۳) خنثی، نه نر و نه ماده

دپاجی diracî ئه‌رغه‌ئه‌ره‌سوویی [ف] دو بهمزنی

دراخل diraxif دراخله، ده‌رانه، بنچینه‌ی درانه‌ی ئاخله [ف] درگاه، دروازه آغل که معمولا با شاخه‌های درخت زالزالک آنرا مسدود می‌کنند

دراخله diraxife بنووره دراخل [ف] نگا دراخل

درار dirar (۱) دهر بار (۲) دهرامه‌ی بیاشتوو [ف] (۱) امر به بیرون آوردن، در بیاور (۲) درآمد داشته باش

دُراژه diraje بنووره دُپاچه [ف] نگا دُپاچه

دِرانن diranin درین [ف] دریدن

دِرپاکه dirake ده‌پاکه، له سه‌کزی «ده‌پاکه» ئۆشن [ف] توانا، تیغه‌دار، در سکزی «دراکه» به زبان آوری و قدرت بیان گویند

دِرپاکه‌دار dirake dar ده‌پاکه‌دار [ف] تیغه‌دار، توانا

دِرانه dirane ده‌رانه [ف] در، دروازه

دِرارو diraw درارو، درنگاو [ف] تالاب

دِرارواس dirawiras ته‌فراو تۆناو [ف] متفرق

دِرارورد dirawrd (۱) هاورده ده‌یشت (۲) دهرامه‌ی داشت [ف] (۱) بیرون آورد (۲) کسب کرد

دِراروردن dirawrdin (۱) دهر هاوردن (۲) دهرامه‌ی [ف] (۱) بیرون آوردن (۲) درآمد

دِراره‌درا dira we dira هه‌رده وه هه‌رده [ف] مکان به مکان

دِرچ dirc (۱) دۆرچ (۲) مجری مه‌په‌ق‌ه‌جات [ف] (۱) سبیدی که با سرشاخه‌های نازک درخت درست کنند (۲) صندوقچه‌ی جای جواهرات

دِرخت dirixt درختا، ئاریختا [ف] دریغ

دِرختا dirixta درخت [ف] دریغا

دِرژانگه dirjange (۱) چرووک بۆن پووس ده‌م‌چه‌و (۲) قوژ کردن مه‌له‌وه‌ر له سه‌رما [ف] (۱) چین و چروک صورت (۲) پوش کردن پزندگان در اثر سرما

دُرس diris نازا [ف] درست، سالم
 دُرسکار diriskar کار دُرس [ف] درستکار
 دُرسکاری diriskari کار دُرسی [ف] درستکاری
 دُرسکانی diriskanî راسکانی [ف] واقعی
 دُرس‌بۆن diris bün خاص بۆن [ف] درست شدن
 دُرسکردن diris kirdin (۱) سازین (۲) خاسه و کردن [ف] (۱)
 ساختن (۲) درست کردن
 دُرسی dirisi راسی، له ئه‌وستا (drvatat درفاتات)
 تۆسریاس [ف] درستی، راستی، در متون اوستا (drvatat درواتات) نوشته شده
 دُرسین dirxin (۱) تن، درغنه (۲) لاناوه له ئاوپاش [ف] (۱)
 مادینه حیوانات (۲) کنایه از فاحشه
 دُرسینه dirxine تن، گجک، له ئه‌وستا (xene غه‌نه)
 تۆسریاس [ف] مادینه حیوانات، در اوستا (xene غه‌نه) به
 معنی شرمگاه ستوران نوشته شده از دیگر واژه‌گان کردی «
 قنگ، قن» به معنای مقعد نر است
 دُرقه dirqe دهنگ مامره‌کپ [ف] صدای مرغ کُرچ
 دُرقه‌دُرق dirqe dirq دُرقه [ف] صدای مرغ کُرچ
 دُرک dirk (۱) کش کردن مامره‌کپ (۲) برنگ کردن (۳) راز، ستر
 [ف] (۱) راندن مرغ کُرچ (۲) کوفتگی ناشی از سرماخوردگی (۳)
 راز مبهم
 دُرکه dirke (۱) دبه‌که‌یگه له چه‌مچه‌مال (۲) دُرقه دُرق
 مامره‌کپ [ف] (۱) روستایی در چمچمال صحنه (۲) صدای مرغ
 کُرچ
 دُرکه‌دُرک dirke dirk دُرقه‌دُرق [ف] صدای مرغ کُرچ
 دُرک‌هله dirkêfe گیایگه خوارده‌مەنی [ف] گیاهی خوراکی
 دُرگ dirg (۱) خار (۲) سه‌گ دُوراجه [ف] (۱) خار (۲) سگ دو
 رگه
 دُرگین dirîgin دُرگ جاپ [ف] زمین خاردار
 دُرگه dirîge دبه‌که‌یگه له ئارۆن‌ئاوا [ف] روستایی در اسلام
 آباد غرب
 دُرم dirm (۱) ده‌نگ دُیۆل (۲) نه‌خوه‌شی، وشم [ف] (۱)
 صدای طبل (۲) بیماری سرماخوردگی فصلی، اپیدمی شدن
 زکام، اپیدمی شدن
 دُرم dirim (۱) دُرم (۲) خه‌ریکم کُ «دُرم تیه‌م» [ف] (۱)
 دارم (۲) درحال، در حال انجام دادن هستم

دُرمان diriman دُیرمان [ف] آنها را دارم
 دُرمین dirmin گرم، درنگن [ف] چاق و تنبل، لندهور و
 گوزو
 دُرمه‌ئ dirimey دُیرمه‌ئ [ف] آنها دارم
 دُرمیان dirimiêan دُیرمیان [ف] هنوز آنها را دارم
 دُرمین dirin (۱) بوی ته‌گه‌ئ ساورین (۲) بوی ماسی (۳) بوئی
 چرکنی له‌ش [ف] (۱) بوی تگه (۲) بوی ماهی (۳) شماگند
 دُرمین dirin دُیرن [ف] دارند
 دُرمیان dirinan دُیرنان [ف] هنوز آنها را دارند
 دُرمه dirinde دُرمه [ف] درنده
 دُرمه‌ئ dirnê بینگ، تر [ف] گوز، تر
 دُرمه‌ئ dirngaw دراو، ده‌راو [ف] تالاب
 دُرمه‌ئ dirngin دُرمین [ف] لندهور و گوزو
 دُرمه dirne دُرمه، له په‌هله‌وی (dirîtar دیرتار) تۆسریاس
 [ف] درنده، درپهلوی (dirîtar دیرتار) نوشته شده
 دُرمه‌کردن dirne kirdin بلووم دان ئه‌رئ دُرمه بۆن [ف]
 تشجیع کردن سگ
 دُرمه‌ئ diriney دُیرنه‌ئ [ف] هنوز آنها دارند
 دُرمیان diriniêan دُیرنیشان [ف] هنوز آنها را دارند
 دُروو dirû زیز راس، له ئه‌وستا (drûc درووج) و
 direwge دره‌وگه) و له په‌هله‌وی (drûj درووج) تۆسریاس
 [ف] دروغ، در اوستا (drûc درووج) و (direwge دروگه) و
 در پهلوی (drûj درووج) نوشته شده
 دُرق dirû دُرق [ف] دو چهره، منافق
 دُرووداین dirû dayn دُرو وەتن [ف] دروغ گفتن
 دُرق دُرووان dirû dizuwan دُرق [ف] دو چهره
 دُروو ده‌له‌سه dirû delese دُرو وە یه‌کی کردن و دُروو
 وەتن [ف] توطئه چیدن و دروغ گفتن
 دُرووزن dirûzin زیز راس تۆش [ف] دروغگو
 دُرووزنه dirûzine سه‌خری، ترووزه [ف] قسمت بالای باسن
 دُرووشم dirûşim بنووره دریشم [ف] نگا دریشم
 دُرووکانی dirûkanî زیز راسکانی [ف] به دروغ چیزی را
 گفتن
 دُرووله dirûfe دوویانگ [ف] مشکى برای نگهداری دوع
 دُرووله dirole دبه‌که‌یگه له جووانپو [ف] روستایی در جوانرود
 دُروه‌سهر dir we ser دبه‌که‌یگه له که‌نگه‌وهر [ف] روستایی

در کنگاور
دُرّوڤه di rûye دُرّوڤه [ف] دو رویه، دولایه
دره‌خشه‌نده direxşende دیه‌که‌یگه له دیره [ف] روستایی
 در دیره
دره‌لا dire la دتای، جانتای [ف] خورجین، کیف دستی
دره‌و direw دره‌وین [ف] درو کردن غلات
دره‌وان direwan ئه‌و که‌سه‌ئ کُ دره‌و که‌ئید، له زاراو‌هیل
 تره‌ک کوردی «پاله، دروینه‌وان» توشن [ف] دروگر، در دیگر
 گویشهای کردی «پاله، دروینه‌وان» گویند
دره‌وانی direwanî دره‌وه‌نی، کارامه له دره‌و کردن [ف]
 دروگر ماهر و توانا
دره‌وش direwş (۱) ئامرازنگه ئه‌واج پیلای، له زاراو‌هیل
 تره‌ک کوردی «دره‌وشه، درپشه، درپشه» توشن و له سه‌کزی
 «دروش» توشن و له په‌هله‌وی (droş دروش) توسریاس (۲)
 دروشم [ف] (۱) درفش پینه‌دوزی، در دیگر گویشهای کردی
 «دره‌وشه، درپشه، درپشه» و در سکزی «دروش» گویند و
 در په‌لوی (droş دروش) نوشته شده (۲) نشانه گذاری کردن
 حیوان با داغ
دره‌وشان direwşan بریجه کردن [ف] درخشش
دره‌وش‌دۆم direwşdom جوورئ مامراوییه [ف] نوعی
 مرغابی کوچک و دم دراز که بدنی دو رنگ و سری سبز رنگ
 دارد، پرنده‌ی مرغابی
دره‌وشئ direwşê مه‌درووشئ [ف] می‌درخشد
دره‌وشیا direwşya بریقه کرد [ف] درخشید
دره‌وشیاگ direwşyag دره‌وشیا [ف] درخشید
دره‌وشیان direwşyan بریقه‌کردن [ف] درخشیدن
دره‌وکردن direw kirdin دره‌وین [ف] درو کردن
دره‌و‌کر direw ker دره‌وان [ف] دروگر
دره‌وه‌نی direwenî دره‌وانی [ف] دروگر ماهر و توانا
درپ dirî ئه‌تۆ درپی [ف] درید
درپ dirê (۱) دیرید (۲) خه‌ریکه «درپ تیه‌ئ» [ف] (۱) دارد
 (۲) مشغول است
درپ dirî دیرید [ف] داری
درپا dirÿa تلشیا [ف] دریده شد
درپا dirÿa دانه ... [ف] داده شده
درپاگ dirÿa درپای [ف] پاره شده
درپاگ dirÿage درپایه [ف] داده شده است
درپاگ dirÿage درپایه [ف] دریده شده، پاره شده است
درپان dirÿan (۱) تلشیان (۲) له کار دراتن [ف] (۱) پاره
 شدن، دریده شدن (۲) کارآمد، از کار درآمد
درپان dirÿan هی‌مان دیریدان [ف] هنوز آنها را داری
درپان dirîean هی‌مان دیریدان [ف] هنوز آنها را دارد
درپانه dirÿane تلشیانه [ف] پاره شده‌اند
درپانه dirÿane درپانه‌سه‌و [ف] داده شده‌اند
درپانه‌سا dirÿanesa درپانه‌سه‌و [ف] پس داده شده‌اند
درپانه‌سه‌و dirÿane sew درپانه‌سا [ف] پس داده شده‌اند
درپا وریا dirÿa wirÿa شیتال شیتال [ف] پاره پاره
درپای dirÿaê درپاگ [ف] پاره شده
درپد dirêd (۱) دیرید (۲) خه‌ریکه [ف] (۱) دارد (۲) مشغول، در
 حال
درپد dirîd (۱) دیرید (۲) خه‌ریکی [ف] (۱) داری (۲) مشغول

درپد dirîd درپدن [ف] پاره کردی
درپد dirêd درپدن [ف] پاره می‌کند
درپدان dirêdan هی‌مان دیریدان [ف] هنوز آنها را دارد
درپدان dirîdan هی‌مان دیریدان [ف] هنوز آنها را داری
درپدان dirêdan هی‌مان دیریدان [ف] هنوز آنها را دارد
درپدان dirêdan ئه‌وانه درپد [ف] آنها را پاره می‌کند
درپدان dirîdan ئه‌وانه درپد [ف] آنها را پاره می‌کند
درپدن dirêdin بنووره درپد [ف] نگا درپد
درپدن dirîdin بنووره درپد [ف] نگا درپد
درپدن dirêdin بنووره درپد [ف] نگا درپد
درپده‌ئ dirêdeÿ ئه‌وه درپدن [ف] هنوز آنها را داری
درپده‌ئ dirêdeÿ ئه‌وه درپدن [ف] هنوز آنها را دارد
درپده‌ئ dirîdeÿ ئه‌وه درپدن [ف] آنها را پاره کردی
درپده‌ئ dirêdeÿ ئه‌وه درپد [ف] آنها را پاره می‌کند
درپدیان dirîdiêan ئه‌وانه درپد [ف] هنوز آنها را داری
درپدیان dirêdiêan ئه‌وانه درپد [ف] هنوز آنها را دارد
درپدیان dirêdiêan ئه‌وانه درپد [ف] آنها را پاره می‌کند
درپدیان dirîdiêan ئه‌وانه درپد [ف] آنها را پاره کردی
دریخ dirîx درخت [ف] دریغ

در کنگاور
دُرّوڤه di rûye دُرّوڤه [ف] دو رویه، دولایه
دره‌خشه‌نده direxşende دیه‌که‌یگه له دیره [ف] روستایی
 در دیره
دره‌لا dire la دتای، جانتای [ف] خورجین، کیف دستی
دره‌و direw دره‌وین [ف] درو کردن غلات
دره‌وان direwan ئه‌و که‌سه‌ئ کُ دره‌و که‌ئید، له زاراو‌هیل
 تره‌ک کوردی «پاله، دروینه‌وان» توشن [ف] دروگر، در دیگر
 گویشهای کردی «پاله، دروینه‌وان» گویند
دره‌وانی direwanî دره‌وه‌نی، کارامه له دره‌و کردن [ف]
 دروگر ماهر و توانا
دره‌وش direwş (۱) ئامرازنگه ئه‌واج پیلای، له زاراو‌هیل
 تره‌ک کوردی «دره‌وشه، درپشه، درپشه» توشن و له سه‌کزی
 «دروش» توشن و له په‌هله‌وی (droş دروش) توسریاس (۲)
 دروشم [ف] (۱) درفش پینه‌دوزی، در دیگر گویشهای کردی
 «دره‌وشه، درپشه، درپشه» و در سکزی «دروش» گویند و
 در په‌لوی (droş دروش) نوشته شده (۲) نشانه گذاری کردن
 حیوان با داغ
دره‌وشان direwşan بریجه کردن [ف] درخشش
دره‌وش‌دۆم direwşdom جوورئ مامراوییه [ف] نوعی
 مرغابی کوچک و دم دراز که بدنی دو رنگ و سری سبز رنگ
 دارد، پرنده‌ی مرغابی
دره‌وشئ direwşê مه‌درووشئ [ف] می‌درخشد
دره‌وشیا direwşya بریقه کرد [ف] درخشید
دره‌وشیاگ direwşyag دره‌وشیا [ف] درخشید
دره‌وشیان direwşyan بریقه‌کردن [ف] درخشیدن
دره‌وکردن direw kirdin دره‌وین [ف] درو کردن
دره‌و‌کر direw ker دره‌وان [ف] دروگر
دره‌وه‌نی direwenî دره‌وانی [ف] دروگر ماهر و توانا
درپ dirî ئه‌تۆ درپی [ف] درید
درپ dirê (۱) دیرید (۲) خه‌ریکه «درپ تیه‌ئ» [ف] (۱) دارد
 (۲) مشغول است
درپ dirî دیرید [ف] داری
درپا dirÿa تلشیا [ف] دریده شد
درپا dirÿa دانه ... [ف] داده شده
درپاگ dirÿa درپای [ف] پاره شده
درپاگ dirÿage درپایه [ف] داده شده است
درپاگ dirÿage درپایه [ف] دریده شده، پاره شده است
درپان dirÿan (۱) تلشیان (۲) له کار دراتن [ف] (۱) پاره
 شدن، دریده شدن (۲) کارآمد، از کار درآمد
درپان dirÿan هی‌مان دیریدان [ف] هنوز آنها را داری
درپان dirîean هی‌مان دیریدان [ف] هنوز آنها را دارد
درپانه dirÿane تلشیانه [ف] پاره شده‌اند
درپانه dirÿane درپانه‌سه‌و [ف] داده شده‌اند
درپانه‌سا dirÿanesa درپانه‌سه‌و [ف] پس داده شده‌اند
درپانه‌سه‌و dirÿane sew درپانه‌سا [ف] پس داده شده‌اند
درپا وریا dirÿa wirÿa شیتال شیتال [ف] پاره پاره
درپای dirÿaê درپاگ [ف] پاره شده
درپد dirêd (۱) دیرید (۲) خه‌ریکه [ف] (۱) دارد (۲) مشغول، در
 حال
درپد dirîd (۱) دیرید (۲) خه‌ریکی [ف] (۱) داری (۲) مشغول

درپد dirîd درپدن [ف] پاره کردی
درپد dirêd درپدن [ف] پاره می‌کند
درپدان dirêdan هی‌مان دیریدان [ف] هنوز آنها را دارد
درپدان dirîdan هی‌مان دیریدان [ف] هنوز آنها را داری
درپدان dirêdan هی‌مان دیریدان [ف] هنوز آنها را دارد
درپدان dirêdan ئه‌وانه درپد [ف] آنها را پاره می‌کند
درپدان dirîdan ئه‌وانه درپد [ف] آنها را پاره می‌کند
درپدن dirêdin بنووره درپد [ف] نگا درپد
درپدن dirîdin بنووره درپد [ف] نگا درپد
درپدن dirêdin بنووره درپد [ف] نگا درپد
درپده‌ئ dirêdeÿ ئه‌وه درپدن [ف] هنوز آنها را داری
درپده‌ئ dirêdeÿ ئه‌وه درپدن [ف] هنوز آنها را دارد
درپده‌ئ dirîdeÿ ئه‌وه درپدن [ف] آنها را پاره کردی
درپده‌ئ dirêdeÿ ئه‌وه درپد [ف] آنها را پاره می‌کند
درپدیان dirîdiêan ئه‌وانه درپد [ف] هنوز آنها را داری
درپدیان dirêdiêan ئه‌وانه درپد [ف] هنوز آنها را دارد
درپدیان dirêdiêan ئه‌وانه درپد [ف] آنها را پاره می‌کند
درپدیان dirîdiêan ئه‌وانه درپد [ف] آنها را پاره کردی
دریخ dirîx درخت [ف] دریغ

دریژ dirîj شووږ، له ئهوستا (dirace دراجه) و له فارسی «دراز» توشن [ف] دراز، در اوستا (dirace دراجه) نوشته شده

دریژا بۆن dirîja bün دریژهو بۆن [ف] دراز شدن

دریژا کردن dirîja kirdin دریژا کردن [ف] دراز کردن

دریژا کووتا dirîja kûta تیه ریژ و بالا کردن [ف] به ستون یک تنظیم کردن

دریژای dirîjay دریژی [ف] طول، درازا

دریژ بۆن dirîj bün دریژا بۆن [ف] دراز شدن

دریژ کردن dirîj kirdin دریژا کردن [ف] دراز کردن

دریژنووک dirîjnûk دریژ، کشاف [ف] دراز، بلند

دریژنه dirîjne کونائ دهروه چ «ل» [ف] سوراخ، روزنه

دریژی dirîjî دریژای [ف] درازا

دریشم dirîşm نیشانه، داخ «ل» له زاراوهیل ترهک کوردی

«دروشم» توشن، وشه ئ «درهفش» وه مانائ ئالا وهئ وشه

وه رگیز بۆیه [ف] نشانه، علامت، بویژه داغ و بویژه دامداران، در

دیگر گویشهای کردی «دروشم» گویند. واژهی «درفش» به

معنی پرچم از این واژه مشتق شده

دریم dirîm (۱) دیریم (۲) خه ریکیم [ف] (۱) داریم (۲) مشغولیم

دریم dirîm درانم [ف] پاره کردم

دریمان dirîman ئه وانه دریم [ف] آنها را داریم

دریمان dirîman ئه وانه دریم [ف] آنها را پاره کردم

دریمه ئ dirîmeyê ئه وه دریم [ف] هنوز آنرا داریم

دریمه ئ dirîmeyê ئه وه دریم [ف] آنرا پاره کردم

دریمیان dirîmiêan هیمان ئه وانه دریم [ف] هنوز آنها را

داریم

دریمیان dirîmiêan ئه وانه دریم [ف] آنها را پاره کردم

دریمیه و dirîmyew له ئ نوو دریمان [ف] دوباره آنها را پاره

کردم

درین dirîn تویه دیرین [ف] دارید

درین dirîn تلیشانین [ف] پاره کردید

درینان dirînan هیمان دیرینان [ف] هنوز آنها را دارید

درینان dirînan تلیشانینان [ف] آنها را پاره کردید

درینگدانگ dirngî dang (۱) دهنگ ساز دیوول ناریک (۲)

لاناوه له گووز گان [ف] (۱) آواز ناموزون (۲) کنایه از تر زدن

درینه ئ dirîneyê هیمان درین [ف] هنوز آنرا دارید

درینیان dirîniêan ئه وانه درین [ف] آنها را دارید

درینیان dirîniêan ئه وانه درین [ف] آنها را پاره کردید

درینه و dirîniyew له ئ نوو درینه ئ [ف] دوباره پاره

کردید

دز diz چه ته، ریگر، له په هله وی (düz دوز) تۆسریاس [ف]

دزد، در په لوی (düz دوز) نوشته شده

دزما ته dizametî دمهینه ته، دمهینه ته [ف] دوباره کاری،

دوبار زحمت کاری را کشیدن

دزکوشنه diz kwişne بنووږه دزکوشیه [ف] نگا دزکوشیه

دزکوشنگه diz kwişingê بنووږه دزکوشیه [ف] نگا دز

کوشیه

دزکوشیه diz kwişye (۱) به شیگ له په رچین یا ئاخل ک

رئ دهس دز وه پی خاسه (۲) لاناوه له ری بی مزهت ئه پائی

دزی (۳) جی تۆقسان، نخته زاف، زاف [ف] (۱) قسمتی از

پرچین گوسفندان که دزد به راحتی از آن دزدی می کند (۲)

کنایه از راه مناسب و بی خطر برای دستبرد به اموال (۳)

نقطه ی ضعف

دزموهر diz mewer (۱) چشت بئ ئه رزشت (۲) لاناوه له ژن

به دگل [ف] (۱) چیزی که ارزش دزدیدن ندارد (۲) کنایه از زن

زشت روی

دزئه خوهر diz nexwer بئ ئه رزشت [ف] کنایه از بی رازش

دزئه وهر diz newer بنووږه دزموهر [ف] نگا دزموهر

دز وه diz we diz دزیگ له دزیگ دزی بکه ئد [ف] دزدی

که از دزد دیگر دزدی کند

دزه پای dizêray (۱) فیت فهن داین وه شه ریک (۲) شووفاری

کردن، سیخوږی کردن، جاش بۆن «ههر که دزه پای ره فیقانم

که ئ - چمان بارگه پووش ئیما مانم که ئ» [ف] (۱) نارو زدن به

شریک مالی (۲) جاسوسی و خیانت کردن

دزه رایکه ر dize râiker خیانه تکار [ف] خیانتکار، خیانت

کردن، خائن

دزه که dizeke (۱) گه نه دز (۲) هاودزه [ف] (۱) دزد ناشی (۲)

شریک دزد

دزه لدرکه فتن dizêdiz keftin له سه ر واده هاتن وتۆش

که سه تر هاتن «واده دایده من له واده هاتم - له شوون واده

دزه لدرکه فتم» [ف] در سر قرار آمدن و کس دیگری هم آمدن و

با او روبرو شدن

نمی‌کند
دژمن dijmin دشمن [ف] دشمن
دژمنی dijminî دشمنی [ف] دشمنی
دژمن dijmen دشمن [ف] دشمن
دژمنی dijmenî دشمنی [ف] دشمنی
دژمین dijminî دشمن، خرا، ناخاس [ف] ناسزا، فحش
دژوار dijwar سه‌خت، پرزامت [ف] دشوار
دژهروو dijhirû دش‌هروو [ف] گاو یا گوسفندی که بره‌اش مرده و بره‌ی دیگری را به سختی قبول می‌کند
دِسُوو disû سوو نه دِسُوو [ف] پس فردا
دش diş (۱) دژ، زیز (۲) خواهشک شق (۳) دشلمه [ف] (۱) ضد (۲) خواهر شوهر (۳) چایی را با یک قند خوردن، دیشلمه
دشپووک dişpûk جوورئ جووش سۆیه‌ر و ژانداره، له کرمانی «دوشپوت» تۆشن [ف] جوشهای قرمز و درد آور، در کرمانی «دوشپوت» گویند
دشپه‌سهن diş pesen دژپه‌سهن [ف] مشکل پسند
دش‌خوراک diş xwirak دژخوراک [ف] بدخوراک
دشداشه dişdaşe دژداشه [ف] نگا دژداشه
دشگ dişik دگمان [ف] دو دلی، تردید
دشگه dişge هه‌چیر، مه‌چیر «ل» [ف] نخ
دشله‌مه dişleme دش، له سه‌کزی «داشلمه» تۆشن [ف] جای را با یک حبه قند خوردن، دیشلمه، در سکزی «داشلمه» گویند
دشمن dişmin دشمن [ف] دشمن
دشمنی dişminî دشمنی [ف] دشمنی
دشمن dişmen دشمن [ف] دشمن
دشمنی dişmenî دشمنی [ف] دشمنی
دشمین dişminî دشمن، دژمین [ف] ناسزا، فحش
دشمه‌مه dişeme دژپای یه‌ئ شه‌مه [ف] دوشنبه
دغا dixá (۱) جوورئ گیای کژی‌یه (۲) نه‌خو‌ه‌شی مناله‌یل [ف] (۱) نوعی گیاه کوهی که مصرف دارویی دارد (۲) بیماری کودکان
دِفیشتر di fêştir زوورم، واوریز، تاته‌نانه‌ت [ف] بویژه
دشناک divnak دونه‌ی، تیه‌تگ [ف] پشت باسن
دق diq (۱) دهق، دهق دلی (۲) دهخ، سه‌کته [ف] (۱) کینه، خشم (۲) سکنه کردن

دزی dizî (۱) دزی کرد (۲) ت دزی (۳) دزی کردن [ف] (۱) دزدید (۲) دزد هستی (۳) دزدی کردن
دزیا dizya (۱) بریا (۲) خوه‌ئ شاردهو [ف] (۱) دزدیده شد (۲) خود را پنهان کرد
دزیاغ dizyag دزیای [ف] دزدیده شده
دزیان dizyan نه‌وانه دز بردان [ف] دزدیده شدند
دزیای dizyaê دزیاغ [ف] دزدیده شده
دزی‌بازی dizî bazî له‌یلجی [ف] دو رویی، نیرنگ بازی
دزی‌فزی dizî fizî دزی‌بازی [ف] نیرنگ، حقه بازی
دزین dizîn (۱) تۆیه چه‌تین (۲) تۆیه دزی کردین (۳) بنچینه‌ئ کردار دزین (۴) هه‌شار کردن «خوهم دزیمه‌و» [ف] (۱) دزد هستی (۲) دزدی کردید (۳) دزدیدن (۴) جیم زدن، خود را پنهان کردن
دزیه diziyê نه‌وه دزیه [ف] دزدیده است
دزیه‌تی diziyetî مال دزیای [ف] مال دزدی
دژ dij (۱) قلا، له نه‌وستا (deize ده‌ئزه) تۆسریا س (۲) دش، زیز، له نه‌وستا (dij دژ) تۆسریاس (۳) ده‌ژ (۴) ژان له ده‌س وپا (۵) کووره و بۆن ره‌گ «ل» (۶) په‌که‌ر (۷) گیزه‌لکیان تان و پوو [ف] (۱) قلعه، در اوستا (deize ده‌ئزه) نوشته شده (۲) مخالف، ضد، در اوستا (dij دژ) نوشته شده (۳) بکر، دست نخورده (۴) روماتیسم دست و پا (۵) گرفتگی رگ (۶) افسرده، پکر (۷) درهم شدن نخهای تار وپود
دژاو dijaw دژئاو، ئازه‌لی کُ له هه‌ر شوونینگ ئاو نیه‌خوه‌ئ [ف] حیوانی که از هر جایی آب نمی‌خورد
دژایه‌تی dijayetî زیز یه‌ک بۆن، دژ وه یه‌ک بۆن [ف] ضدیت، مخالفت
دژ بوو dij bû بنووره بژبووگن [ف] نگا بژبوو گن
دژپه‌سهن dij pesen دش په‌سهن [ف] دشوار پسند، مشکل پسند
دژخوراک dij xwirak دش‌خوراک، دژ له‌وه‌پ [ف] بدخوراک
دژدار dij dar دژدار، داجدار [ف] قلعه‌بان
دژداشه dijdaşe دشداشه [ف] پیراهن بلند اعراب، این واژه عربی نیست
دژله‌وه‌پ dij lewer دژخوراک، مییه یا بزنی ک خاس ملووشه نییه‌که‌ئ [ف] بدخوراک، میش یا یزی که خوب چرا

دکوشکان dikwişkan دپه‌که‌یگه له مایه‌شت [ف] روستایي

در مادیدشت

دکله‌لی dikefî دُبزی [ف] نوعی زیر خاکی قدیمه به شکل شکار یا بُز

دگاش digaş له‌رزه، ته‌وهن «ل» [ف] لرزه ناشی از ترسیدن

دگاشت digaşṭ دگاش «ل» [ف] لرزه ناشی از ترسیدن

دگاکه digage دپه‌که‌یگه له جووانپو [ف] نام روستایی در جوانرود

دگان digan دپان، دندان، له په‌هله‌وی (denten ده‌نته‌ن) تۆسریاس و له لاتینی (dentine) وه دپان تۆشن و (dentist) وه مانای پزشک دپانه [ف] دندان، در په‌لوی (denten دنتن) نوشته شده و در لاتین (dentine) به

معنای دندان و (dentist) به معنای دندانپزشک است

دگان‌به‌ل digan bel دگانی [ف] نگا دگانی

دگان‌تیژ کردن digan têj kirdin دپان تیژ کردن، ته‌مائ چشتی داشتن [ف] دندان تیز کردن برای چیزی

دگان تیژکهره digan têjkere دپان تیژکهره، گیایگه خوارده‌مهنی [ف] گیاهی خوارکی، گیاه پرپین

دگان‌خسن digan xisin دپان خسن [ف] دندان در آوردن

دگان خۆنین‌بۆن digan xûnîn bûn هووکاره بۆن [ف] کنایه از عادت کردن، اصل واژه به معنای دندان خونین شدن است

دگان رۆچه‌کی digan rûçekî دپان رۆچه‌کی [ف] دندان قروچه

دگان ریچه‌کی digan rîçekî دپان ریچه‌کی [ف] دندان قروچه

دگان رووکانه digan rûkane ده‌نگوو، دپان رووکانه [ف] آشی که به مناسبت دندان درآوردن نوزاد درست می‌کنند

دگان‌ژان digan jan دپان ژان [ف] دندان درد، درد دندان

دگان‌شکنه diganşikine دپان‌شکنه [ف] یکه بزن ایل

دگان‌که‌ل digan kel دپان که‌ل [ف] کسی که دندان جلویی ندارد

دگان‌گر digan gir دپان‌گر [ف] باب دندان

دگانی diganî دپان به‌ل [ف] کسی که دندانهای جلویی بلند تر است

دگله digile دووان [ف] دوتا، دوتایی

دُقَات diqat فتور چین «فلانی دُقَات بۆیه» [ف] نابود شدن ، زبون شدن

دِقاق diqaq (۱ لیاو ۲) جه‌ق و که‌تیرا قاتی کردن نه‌پای ریک و پیک کردن دلنگ [ف] (۱) روکش (۲) آهار

دِقافان diqafan مه‌چیره‌ئ ناوه‌ئین ران [ف] مفصل بین دو ران

دِق دِل diqi dif کینه‌ت [ف] در دل نسبت به کسی کینه داشتن

دِق‌مه‌رگ diqmerg دخمه‌رگ [ف] در اثر سخته مردن

دِق‌ه‌دِل diqe dif کینه‌تی [ف] عقده‌ای

دِق‌ه‌دِلی diqe dif کینه‌ت له دِل داشتن [ف] عقده در دل داشتن

دِکاک dikak به‌رده‌لانی، چه‌ک ریز «گ» [ف] شنزار، ریگزار، ریگستان

دِکان dikan جائ چشت فرووشان [ف] دکان

دِکاندار dikandar فرووشیار [ف] دکاندار

دِکان‌داو dikani daw گلکویگه له مابه‌ئین ریژاو و سه‌ریبه‌ل ک یارسان تۆشخ به هُن داوه [ف] گور دخمه‌ای مادی در بین راه ریژاو به سرپل ذهاب که پیروان یارسان می‌گویند متعلق به داود است

دِکاره‌کی dikawekî ناوه‌ئین دۆ کاو [ف] فاصله میان دو قله کوه که با هم یک دره را تشکیل می‌دهند

دِکر dikr کاره‌سات، حال و رووژ [ف] سرگذشت، اوضاع و احوال ناخوشایند

دُکَلگ تِیوُل di kilig têwif بنووره ته‌سکه‌تیوُل [ف] نگا ته‌سکه‌تیوُل

دُکَلگه‌ئ خوه‌ئ نان di kiligeÿ xweÿ nan تا په‌رتخ له‌زه‌ت چیین، له له‌زه‌ت تُشباع بۆن [ف] نهایت لذت را بردن، از لذت اشباع شدن

دِکوت dikwit نسَم، کوت [ف] نصف به نصف

دِکوت شه‌وار dikwiti şewar نسَم شه‌و [ف] نصف شب

دِکوت‌کال dikwit kaf وه‌ریژری کُ نه‌پای ساوملک وه‌ریژری که‌ید و کوتی لئ به‌ید [ف] کشاورزی که برای خان کشاورزی می‌کند و یک دوم محصول را می‌برد

دِکوت‌کالی dikwit kaf نگا دُکوت‌کال [ف]

دِکوتی dikwitî نسَم وه نسَم [ف] نصف به نصف

دُلپِر (1) dilpîr (خه مبار ۲) تووریائ (ف) (۱) دلتنگ (۲) قهر کرده

دل په ریشان dif perîshan خه مین (ف) آشفته دل

دلپه سەن dif pesen دلخواز (ف) دل پسند، دلخواه

دل پیا بۆن dif pêa bün ئەزهرتمه نئ بۆن (ف) عاشقش بودن

دل پیاچین dif pêa çin ئەزهرتمه ن بۆن (ف) پسندیدن، آرزو کردن

دل پیچه dif pêçe دل ژان (ف) دل پیچه

دل پیدان dif pêdan ئاشق بۆن (ف) دلداگی، دل بستگی

دل پیس dif pês چرکه دل (ف) بد نهان

دل ته پیان dif tepyan دلّه ته پی و بی ئاز بۆن (ف) تپش دل همراه با بیحالی و ضعف

دلتهر difter شەوال پلّیت (ف) عاشق هوسباز

دلتهزن dif tezin (۱) کاره سات خراو (۲) زهره ت قایم (ف)

(۱) رویداد تلخ (۲) ضربه محکم

دلتهنگ diftenê خه مبار (ف) دلتنگ

دلتهنگبۆن diftenê bün هۆر ئەوسا کردن (ف) دلتنگ شدن، دلتنگی کردن

دلتهنگی diftenêgi خه مباری (ف) دلتنگی

دل جۆرهت difi coret زات، جۆرهت (ف) دل و جرات

دل جۆرهتدار difi coret dar زاتدار (ف) شجاع

دلجویی difcûyi دلّالت کردن (ف) دلجویی کردن

دلخواز dif xwaz دلپه سەن (ف) دلخواه

دلخۆن dif xün خۆن وه دل (ف) دلخون

دلخوهر dif xwer دلگیر بۆن (ف) دلخور شدن

دلخوهری difxweri ناکوکی (ف) دلخوری، کدورت

دلخوهرش dif xweş شاکام (ف) شادکام، دلخوش

دلخوهرشکر dif xweş ker دلشاکهر (ف) دلشاد کننده

دلخوهرشی difxweşî شاکامی (۱) خوه ئ خوهش کردن (ف) (۱) شادکامی (۲) الکی خوش

دلخوهرشیدان dif xweşî dan دلّالت کردن (۱) دلّالت کردن (۲) واده دان، دلخوهرش کردن (ف) (۱) نوازش، دلجویی کردن (۲) وعده و وعید دادن، دل خوش کردن

دلخراو difxiraw (۱) چرکه دل (۲) سه خون فام (ف) (۱) کینه ای (۲) احساساتی

دگله دگله digile digle دووانه دووان (ف) دو به دو

دگلهی digiley دووانی (ف) دو نفری

دگمان digiman دُشک (ف) دو دلی، تردید

دگمه digme له پگ، سه یف (ف) دکمه

دگونه digwine دۆگونه، گیایگه (ف) گیاهی است

دگهراو digeraw لووکانن یاو، خار باین ئرا یابوو (ف) چهار نعل دواندن یابوو

دگی digi کیهر وه زووان منالهیل (ف) بۇزغاله در زبان بچه ها

دگی دگی digi digi چیرین کیهر (ف) صدا زدن بۇزغاله

دل (1) dif (۱) زیل (۲) زگ (ف) (۱) دل، قلب (۲) شکم

دل ئازا dif aza خوهرشال، شاد (ف) شادکام

دلا dila (۱) دۆلایه (۲) دتا (۳) چه میان (ف) (۱) دو لایه (۲) دو تا کردن (۳) خمیدن

دلدان difa dan دلا هاوردن (ف) راضی شدن

دلارا difara دلواز (ف) دلگشا

دلارزو difarzû ئاره زوومه ن «ل» (ف) آرزومند

دلآزار difazar دلگیر (ف) آزرده، دلگیر

دلآل difal ده لال، ئەره وییه (ف) دلال

دلآلهت difalet (۱) دلداری داین (۲) ری نیشان دان (ف) (۱) همدردی، دلداری دادن (۲) راهنمایی کردن

دلآلهت داین difalet dayn دلآلهت کردن (ف) اظهار همدردی کردن

دلاوهر difawer (۱) ئازا، نه ترس (۲) ناویگه کوپانه (ف) (۱) دلاور، بی باک (۲) نامی مردانه

دلاوهر dilawer دُچۆز (ف) پارچه دولا عرض

دلا هاوردن difa hawrdin دلا داین (ف) راضی شدن

دلایه dilaye دُرّویه (ف) دو لایه

دلپروو نه کردن dif birû nekirdin به زهیی پی هاتن (ف) ترحم داشتن

دلپریان dif biryan (۱) دل که نین (۲) له زوور زهرهت مردن (ف) (۱) دل بریدن، دل کندن (۲) در اثر ضربه شدید به شکم مردن

دلبر difber (۱) ماشووقه (۲) ناویگه ژنانه (ف) (۱) دلبر (۲) نامی زنانه

دلپه سان difbesan پاوه ن بۆن (ف) دل بستن، عاشق شدن

دلپاک difpak بی فیت فه ن (ف) پاکدل

دلدار (1) difdar (1) ماشوقه (2) زاتدار (ف) (1) دلدار (2) نترس، شجاع

دلدارى (1) difdarî (1) دلآهت کردن (2) عاشقى (ف) (1) نوازش کردن (2) عاشقى

دلدارى دان difdarî dan دلآهت کردن (ف) نوازش کردن، به نرمی دلدارى دادن

دل دان dif dan خوازيار بۆن (ف) دل دادن

دل دانه difi dane تۆيه رازيين (ف) راضى هستيد كه ...

دل داوپين dif dawiryn لاناوه له دل دابن (ف) كنايه از عاشقى، دل بردن، دلبرى کردن

دل دراتن (1) dif diratin (1) هان دان «دلد دراي بچوو» (2) هلاوردن (ف) (1) تشجيع کردن (2) بالا آوردن، استفراغ کردن

دلده difide رازى ههيد (ف) راضى هستى

دل دهرون difi derün دهرون (ف) دل و روده

دل دهرون دار difi derün dar نه ترس (ف) دلبر، نترس

دل دهرون دراتن difi derün diratin (1) هژ هلاوردن (2) سيبه و دل دراتن (ف) (1) بالا آوردن، قى کردن (2) كنايه از خنده زياد و بى حال شدن

دلرهق dif req سهنگ دل (ف) سنگدل

دلرهقى dif reqi سهنگ دلى (ف) سنگدلى

دل رهجانن dif rencanin ئازار دان (ف) آزدن

دل زنده dif zinde كه يف خواهش (ف) زنده دل

دل ژان dif jan دل پيچه، ژان دل (ف) دل درد، دل پيچه

دلساف dif saf دلپاك (ف) پاكدل

دل سزيان dif sizyan بهزهى هاتن (ف) ترحم کردن

دل سزياي dif sizyaê خه مين (ف) غمگين

دلسوز difsûz خه مخوره (ف) دلسوز، غمخوار

دلسوزى difsûzî خه مخورهى کردن (ف) دلسوزى

دلسوزى کردن difsûzî kirdin خه مخورهى کردن (ف) مهربانى کردن

دلسهرد difserd مهيل سهرد (ف) نوميد

دلسهرد بۆن difserd bün مهيل سهرد بۆن (ف) نوميد شدن

دلسهردکردن difserd kirdin مهيل سهرد کردن (ف) نوميد کردن

دلسهردهو بۆن difserdew bün دلسهرد بۆن (ف) نوميد

شدن

دلسهردهو کردن difserdew kirdin دلسهرد کردن (ف)

نوميد کردن

دلسهردى difserdî مهيل سهردى (ف) نوميدى**دل سهن** dif senin (1) دل كه نين (2) مهيله وار کردن (ف) (1)

دل بریدن (2) به خود جذب کردن، به خود متمایل کردن

دل سيانگى dif syatigî دل سيانگى (ف) نگا دل سيانگى**دل سيانگى** dif syatî ناکوکى له بهين دو نه فهر كه فتن (ف)

بين دو نفر شکراب شدن

دل سيه بۆن dif sye bün بيزار بۆن (ف) زده شدن، بيزار شدن

شدن

دلشا difşa دلخوش (ف) دلشاد**دلشاد** difşad (1) دلشا، خواهشال (2) ناويگه كورانه (ف) (1)

دلشاد، زنده دل (2) نامى مردانه

دلشاکه difşa ker دلخوش كه (ف) دل شاد کننده**دلشكانن** difşikanin ئازار دان (ف) دل شكستن**دلشكيا** dif şikya خه مبار (ف) دل شكسته**دلشكياگ** dif şikyag دلشكياگ (ف) دل شكسته شده**دلشكيان** dif şikyan خه مبار بۆن (ف) دل شكسته شدن**دلشكياي** dif şikyaê دلشكياگ (ف) دل شكسته شدن**دل شيويان** dif şewyan دل هه لشيويان (ف) دل بهم آمدن**دلغان** diffan به شيگه له لورسان (ف) بخشى بزرگ شامل

چند روستا در لرستان

دلغان diliqan دۆلغان (ف) چوب دو شاخه مانندى شبیه _

-Y

دلقايمى dif qaymî (1) زاتدارى (2) دلنيايى (ف) (1) شجاعت

(2) اطمينان

دل قرچيان dif qirçyan ته منيا (ف) تمنای چيزى داشتن**دل قهسى** difi qesî (1) نه نه قهس (2) دروكانى (ف) (1) عمدا

(2) به دروغكى

دل قهله و بۆن dif qefew bün هلاوردن (ف) بالا آوردن،

تهوع

دل كه نين dif kenîn دل برين (ف) دل كندن**دلگ** difig جوورئ گه وهئ وه رماليه، به رمال «منپده گولگ

بان دلگ» (ف) نوعى گبه كه بر در سياه چادر پهن كند

دلگان difgan ديه كه يگه له سه رپيه ل (ف) روستايى در سر

پل زهاب

دلگاو difgawa سه‌خون، هه‌ست [ف] حس کردن، حس، احساس

دلگاری difgawî (۱) بلووم «دل = زیل + گاو = گال دان» (۲) دلگاو [ف] (۱) تشجیع (۲) احساس

دلگاری دان difgawî dan هان دان [ف] تشجیع کردن، تحریک

دلگیر difgir دلخواز [ف] دلخواه

دلگیران difgiran دل نگران [ف] رنجیده خاطر

دلگرتن difgirtin په‌سه‌ن کردن [ف] پسندیدن

دلگرم difgerm (۱) دل وه کاری دان (۲) ئمیده وار [ف] (۱) دلگرم به کار (۲) امیدوار

دلگرمی difgermî ئمیده‌واری [ف] دلگرمی، امیدواری

دلگیر difgîr (۱) دلرفین، له ئه‌وستا (refnêgeh)

ره‌فنه‌نگه) تۆسریاس و له زاراوئه‌یل تره‌ک کوردی «دلرفین، رفین» وه مانای دلخواه (۲) ئازرده دل [ف] (۱) باب دل، دلخواه، در اوستا (refnêgeh) نوشته شده و در دیگر گویشهای کردی «دلرفین، رفین» به معنای دلفریب و دلخواه است (۲) آزرده خاطر

دلگیری difgîrî ره‌نجیان [ف] دلگیر شدن

دل له دهس دان dif le des dan لاناوه له ئاشق بۆن [ف] کنايه از عاشق شدن

دل لئ بپین dif lê birîn دل بپین [ف] دل از او کندن

دل لئ سه‌نین dif lê senin دل لئ که‌نین [ف] دل ستاندن

دل لئ که‌نین dif lê kenîn دل لئ سه‌نین [ف] دل از او کندن

دل لئ نان dif lê nan له لئ گوزه‌یشتن [ف] به کلی فراموش کردن

دلّم diflîm دلّم [ف] دلم، خواسته‌ام این است

دلّمازان difmazan دنمازان [ف] هنگامه‌ی غروب، بین دو نماز مغرب و عشاء

دلّمان‌تووائی diliman tuwaê خوه‌شمان تئ [ف] دلّمان می‌خواهد که

دلّمانه diflîmane رازیمن [ف] راضی هستیم

دل مردگ dif mirdig دل مردی [ف] دل مرده

دل مردن dif mirdin نائمید بۆن [ف] دل مردن

دل مرده dif mirde نائمید [ف] نائمید، دل مرده

دل مردی dif mirdê دل مردگ [ف] دل مرده

دلّمین difmînin چاق و تنبل

دلّمه difîme رازیم [ف] راضی هستم

دلّمه difîme (۱) دلّمن (۲) خوارده‌مه‌نییگه [ف] (۱) تن پرور (۲) خوراک دلمه

دل نازک dif nazik زۆ رهنج [ف] زود رنج

دلنگ difîngê کرواس، پوشه‌مه‌نی [ف] پوشش، لباس

دلنگ دلنگ کردن difîngê difîngê kirdin شیتال شیتال

کردن [ف] نگا شیتال‌شیتال

دلنگ شرف difîngê şîr لاناوه له فه‌خیر [ف] کنايه از فقیر

دل نه‌کیشان dif nekîşan تیر بۆن و نه‌خواردن [ف] سیر شدن و اشتها نداشتن

دل نه‌وردن dif newirdin به‌زه‌یی هاتن «دلّم نیه‌وه‌ید ئی کاره بکه‌م» [ف] ترحم

دلنیا difniya دلنیا، دلنایمی «زانی ئه‌گه‌ر تووامه‌د کاری که دلنیا بووم - وه‌ختئ وه‌لاده‌میگه‌و تۆشی نه‌چوو جوواوه» (په‌رتو) [ف] اطمینان، تضمین

دلنیا‌یی dilaniyayî دلنایمی [ف] اطمینان

دلّو difwê چه‌لق، دۆلگ [ف] نگا چه‌لق

دلّو di lû (۱) دۆتا کردن (۲) په‌رئه‌ی پاسوور [ف] (۱) دو تا کردن (۲) برگ دولو در پاسور

دلّواز difwaz مال دلگوشا [ف] خانه زیبا و دلگشا

دلّوچان difuçan ماک قنگ [ف] باسن، ترک بین باسن

دل وه‌یه‌که‌و هاتن dif we yekew hatin دل هه‌لشئیویان [ف] دل بهم آمدن، قی کردن

دلّه‌ته‌په difetepe دلّه‌ته‌پی [ف] تپش و قلب

دلّه‌ته‌پی difetepî دلّه‌ته‌په [ف] تپش قلب

دلّه‌دجی dife di cî ریئ ریئ کردن [ف] دو دلی، دست دست کردن

دلّه‌دل dife dif kirdin دلّه‌دلی [ف] دست دست کردن

دلّه‌دلی dife difî دلّه‌دل کردن [ف] دست دست کردن

دلّه‌دیسوو difedîsû بنووره دتس گرتن «ل» [ف] نگا دتس گرتن

دله‌پراوکه dife'rawke (۱) دله‌دل (۲) دلنگرانی [ف] (۱) تردید کردن (۲) نگران شدن، نگرانی و ترس

دله‌پپه dife'ripe دله‌ته‌په [ف] تپش قلب از ترسیدن

دله‌پپی dife'ripî دله‌پپه [ف] تپش قلب از ترسیدن

دله‌قرچی difeqirçî دل قرچیان [ف] تمنا داشتن

دله‌کزه dife kize (۱) دله‌کزی (۲) دله‌قرچی [ف] (۱) سوزش معده (۲) کنایه از خواسته دل

دله‌کزی dife kizî بنووپه دله‌کزه [ف] نگا دله‌کزه

دله‌کوته difekwite رپه‌ئ دل [ف] بیماری تپش قلب

دله‌لرزه dife lerze دله‌پپه [ف] تپش دل از ترس

دله‌مه‌ز dilemez دیله‌مه‌ز، زله‌ورت [ف] لندهور

دل مه‌لش‌توانن dif helşêwanin هژ هه‌لاوردن [ف] دل بهم آمدن، قی کردن

دل مه‌لش‌تویان dif helşêwiyân دل قه‌له و بون [ف] دل بهم آمدن

دل مه‌لکه‌نین dif helkenîn دل که‌نین [ف] دل برکندن

دلی dilê دلیر «هم دزه هم دلی» [ف] دلیر، زرنگ

دلی تووای difê tuwaê لیوا تووای [ف] دلش می‌خواهد که ...

دلیتانه difêane رازین [ف] راضی هستند

دلیر dilêر نه‌ترس، زاتدار [ف] دلیر

دلیران dilêran شاریگه له ئیلام [ف] شهری در استان ایلام، ده‌لران

دلیق dilîq گیایگه چۆ توپگ ئه‌پای په‌رچین باخ [ف] گیاهی شبیه تمشک که برای پرچین باغ از آن استفاده می‌کنند

دلیمه dilîme (۱) جوورئ ئافه‌ته (۲) نه‌خوه‌شی ئاژه‌ل له ئه‌سه‌ر فره خواردن یا خه‌فتن [ف] (۱) بوته ای که آفت جالیزی است و باعث کجی صیفجات شده و گل‌هایی زیبا دارد (۲) بیماری احشام در اثر پر خوری و خوابیدن زیاد که باعث بیحالی و ناتوانی گله می‌شود

دلیمه‌ئ جادوو dilîme'ê cadû رازائ ژن دمه‌وه‌ر [ف] صفت زن فحاش

دلیوان dilîwan جوورئ دهرزیه ک له دهرزی دریژ تره و له گونووژ بۆچگنتر، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «ته‌به‌نه» ئوشن [ف] سوزن لحاف دوزی

دلیه dilîye رازیه [ف] راضی است

دلیه‌سی difyesî دلّیه [ف] راضی است

دم dim (۱) دق (۲) نزدیک، دوده‌س «مالمان های دمه» [ف] (۱) دم (۲) در همین نزدیکی

دما dima (۱) دویا، له‌یه دما «ل» (۲) پشت سهر «ل» [ف] (۱) بیعد، از این بیعد (۲) عقب

دماران dimaran ساوه‌یگ ک هروو داژده دق دالگ [ف] بره‌ای‌که از دومیش شیرمی‌خورد و هردو را مادر خود می‌پندارد

دماره‌کول dimare kûf ئه‌قره‌و، کولازدم «دم + ئه + کول» [ف] عقرب، حیوانی که دمش را بر روی کول می‌گذارد

دمایی dimayî دمایین «ل» [ف] عقبی

دماینه dimayne دویاینه «ل» [ف] آن عقبی

دمایین dimayîn دمایى «ل» [ف] عقبی

دمبیزگه dimbizge بزقو، بزقو [ف] نگا بزقو

دمبلی‌دمباو dimbilî dimbaw ده‌نگ دئول [ف] صدای دهول

دمپه‌کانی dimirêkanî دمکره‌کانی [ف] خم و راست شدن و ضربه زدن

دمپه‌کی dimirêkî دمپه‌کانی [ف] خم و راست شدن و ضربه زدن

دمژین dimjîn دژمین، دشمین [ف] دشنام

دمکره‌کانی dimikrekanî بنووپه دمپه‌کانی [ف] نگا دمپه‌کانی

دم‌کویه‌ر dimküyer کویه‌یگه له باشوور کونانی له شار کویه‌شت [ف] کوهی درجنوب کونانی از توابع کوه‌دشت

دم‌ل dimil مله‌پ، ئه‌وه‌ئ ک دق مل دیرئ [ف] گردن کلفت

دم‌لکه‌وان dimil'kewan مله‌پئ ک چاوه دیری که‌سن که‌ئید، بادی گارد [ف] گردن کلفتی که به عنوان محافظ استخدام کنند ، بادی‌گارد

دملان dimlân دۆملان [ف] نوعی قارچ خوراکی

دمه dime پپه‌ئ دویه، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «دوگ، دوگه» و له سه‌کزی «دمه» ئوشن [ف] دنبه، دردیگر گویشهای کردی «دوگ، دوگ» و در سکزی «دمه» گویند

دم‌لک dimfêk دمه‌ک [ف] تنبک

دمه‌ک dimek دمه‌ک [ف] تنبک

دمه‌ک ژن dimek jen دمه‌ک ژن [ف] تنبک زن

دمه‌ل dimef جوورئ دشپووک گه‌ورائ چرکینه، له زاراوه‌یل

تره‌ک کوردی «کوان، کوفان، قوونیر، قوونار» توشن [ف] دمل ، در دیگر گویشهای کردی «کوان، کوفان، قوونیر، قوونار» گویند

دمه‌لان dimefan [ف] نوعی قارچ بزرگ و خوراکی

دَمِیان dimiêan (۱) ده‌نگ وه یه‌ک دان مه‌شکه (۲) دُنْیان [ف] (۱) صدای بهم زدن مشک (۲) حالت نفس نفس زدن بویژه در هنگام نزع

دنان dinan بنویره دگان [ف] نگا دگان وترکیبایش

دنگ ding (۱) نامراز چه‌لتوک کوتان (۲) ته‌تاله (۳) بینگ، ده‌نگ تر [ف] (۱) دنگ، وسیله شلتوک کوبی (۲) سر ستون (۳) صدای تر زدن

دنگال dingal [ف] ده‌ئ تور، ناویته [ف] بد ریخت

دنگاله dingale [ف] بد ریخت

دنگلی dingli هرچشت به‌ل ودارالۆس له لاتین (dangle) توشن [ف] برجسته و آویزان، در لاتین (dangle) به معنی آویزان است

دنگیه dingye دبه‌که‌یگه له جووانرو [ف] نام روستایی در جووانرود

دَنمازان di nimazan [ف] نگا دَلمازان

دنه‌دن dinedin (۱) ژه‌که‌ژه‌ک (۲) خله‌خل (۳) دمیان [ف] (۱) رجز خوانی، یاوه‌گویی (۲) با حالت خسته راه رفتن (۳) نگا **دمیان**

دنیا dinya (۱) جه‌هان (۲) ریبه‌ن «ل» [ف] (۱) دنیا (۲) بَز و گوسفند

دنیا‌تلسمه dinya tifisme بووره‌په‌ل «ل» [ف] پرنده‌ی بلدرچین

دنیا‌دار dinya dar [ف] چوودار «ل» [ف] چوودار

دنیا‌دیده dinya dîde سه‌رد و گهرم چه‌شته [ف] باتجربه، دنیا دیده

دنیاگیر dinya gir [ف] باران یا برف پیوسته و فراگیر

دُنْیان diniêan بنویره دَمِیان [ف] نگا دَمِیان

دق dii (دَم، دَقَم (۲) دهم دَس «ها دق دَسْ خوه‌م» (۳) دُتْیا «دق به‌له‌مرک» (۴) دُود «دهم و دق، دُکه ره‌ژ» (۵) دُودُن [ف] (۱) دُم (۲) نزدیک، در دسترس (۳) انتها (۴) دود (۵) دیده بود

دق do دُ، یه‌ک و یه‌ک [ف] عدد دو

دو dū ماسی کُ له مه‌شکه ژه‌نیازد [ف] دوع

دوئاو dūaw دبه‌که‌یگه له جووانرو [ف] روستایی در جووانرود

دوا duwa دُوعا، ئه‌ره‌وییه [ف] دعا

دوار duwar ده‌وار، ره‌شمال [ف] سیاه‌چادر

دواره diware دُچاره [ف] دوباره

دواره‌دووز diware dûz له‌ئ نوو دُترانن پیتلا [ف] دوختن دوباره دوره کفش

دواره‌کاری diware karî دُزامه‌تی [ف] دوباره کاری، دوبار زحمت کاری را کشیدن

دوازده diwazde دوانزه [ف] دوازده

دوازده‌مین diwazdemîn دوانزه‌مین [ف] عدد دوازده، دوازدهم

دوازده‌هم diwazdehem [ف] دوازدهم

دوازده‌همین diwazdehemîn دوانزه‌همه‌م، دووانزه‌مین [ف] دوازدهمین

دوازه diwaze دوانزه [ف] دوازده

دواژه diwaje (۱) هه‌ئ وه وه‌ره‌ن (۲) دواره‌کاری [ف] (۱) نگا **هه‌ئ وه‌وره‌ن** (۲) دوباره‌کاری، تکرار

دواکردن duwa kirdin زیز نووِر کردن [ف] دعا کردن

دواکر duwa ker که‌سێ کُ وه خاس و خراو دووا که‌ئد [ف] کسی که با استفاده از قرآن و... دعا می‌کند

دواله duwale دبه‌که‌یگه له جووانرو [ف] نام روستایی در جووانرود

دوان duwan (۱) دُوگله (۲) وه‌تن، قسیه کردن «گ» له کرمانجی «لیدوانه» توشن [ف] (۱) دوتا، دو عدد (۲) گفتگو مابین دو نفر، در دیگر گویشهای کردی «لیدوانه» گویند

دوانچه duwançe ده‌وانچه [ف] تپانچه

دوانزه duwanze دوازده [ف] دوازده

دوانزه‌ئیمام duwanze îemam (۱) دوازده ئیمام (۲) دبه‌که‌یگه له قلاشین [ف] (۱) دوازده امام (۲) روستایی در قلعه شاهین از توابع سرپل نهاب

دوانزه‌مین duwanzemîn دوازده‌مین، دوانزه‌هم [ف] دوازدهم

دوانزه‌هم duwanzehem دوازده‌همه‌م، دوازده‌هم [ف] دوازدهم

دوانزه‌همین duwanzehemîm دوازده‌همه‌مین، دووانزه‌می

دوئاو دبه‌که‌یگه له جووانرو [ف] روستایی در جووانرود

دوا دُوعا، ئه‌ره‌وییه [ف] دعا

دوار ده‌وار، ره‌شمال [ف] سیاه‌چادر

دواره دُچاره [ف] دوباره

دواره‌دووز له‌ئ نوو دُترانن پیتلا [ف] دوختن دوباره دوره کفش

دواره‌کاری دُزامه‌تی [ف] دوباره کاری، دوبار زحمت کاری را کشیدن

دوازده diwazde دوانزه [ف] دوازده

دوازده‌مین diwazdemîn دوانزه‌مین [ف] عدد دوازده، دوازدهم

دوازده‌هم diwazdehem [ف] دوازدهم

دوازده‌همین diwazdehemîn دوانزه‌همه‌م، دووانزه‌مین [ف] دوازدهمین

دوازه diwaze دوانزه [ف] دوازده

دواژه diwaje (۱) هه‌ئ وه وه‌ره‌ن (۲) دواره‌کاری [ف] (۱) نگا **هه‌ئ وه‌وره‌ن** (۲) دوباره‌کاری، تکرار

دواکردن duwa kirdin زیز نووِر کردن [ف] دعا کردن

دواکر duwa ker که‌سێ کُ وه خاس و خراو دووا که‌ئد [ف] کسی که با استفاده از قرآن و... دعا می‌کند

دواله duwale دبه‌که‌یگه له جووانرو [ف] نام روستایی در جووانرود

دوان duwan (۱) دُوگله (۲) وه‌تن، قسیه کردن «گ» له کرمانجی «لیدوانه» توشن [ف] (۱) دوتا، دو عدد (۲) گفتگو مابین دو نفر، در دیگر گویشهای کردی «لیدوانه» گویند

دوانچه duwançe ده‌وانچه [ف] تپانچه

دوانزه duwanze دوازده [ف] دوازده

دوانزه‌ئیمام duwanze îemam (۱) دوازده ئیمام (۲) دبه‌که‌یگه له قلاشین [ف] (۱) دوازده امام (۲) روستایی در قلعه شاهین از توابع سرپل نهاب

دوانزه‌مین duwanzemîn دوازده‌مین، دوانزه‌هم [ف] دوازدهم

دوانزه‌هم duwanzehem دوازده‌همه‌م، دوازده‌هم [ف] دوازدهم

دوانزه‌همین duwanzehemîm دوازده‌همه‌مین، دووانزه‌می

دوازدهمین [ف]

دوانه duwane (۱) لفانه (۲) وهتن، دۆ نه فهری قسه کردن

«گ» [ف] (۱) دوقلو (۲) گفتگو، گفتگوی دۆ نفره

دوای duway دهرمان، دهوا [ف] دوا، دارو

دوای سه رگوم بق duwaê ser gom bü له شیت

[ف] کنایه از دیوانه

دوبالا dobafa (۱) یه کئی له به زمهیل هوره (۲) یه کئی له

به زمهیل حه قانی [ف] (۱) یکی از مقامات هوره (۲) یکی از

مقامات موسیقی حقانی یارسان

دوبیر dübir (۱) به دغه پ (۲) گووشیر (۳) ئه و که سه کُ ئازه ل

شیردار نه بری، فه خیر [ف] (۱) نحس، شوم (۲) مال مردم خور

(۳) فاقد هرگونه حیوان شیرده، فقیر

دوبیردئ dü birdê میه یگ کُ گوانئ خراوه و شیریش گنه

[ف] گوسفندی که پستانش خراب شده و شیرش تغییر رنگ

داده

دوبیرگه dübirge جوورئ ته تگه ئ منالانهس [ف] اسباب

بازی که کودکان با قرقره و نخ که به دور آن پیچانده اند

درست می کنند و هنگام کشیدن نخ قرقره چرخیده و صدای

دوو و هنگام برگشت صدای «بررر» را درمی آورد و گویند

شگون ندارد و باعث بریدن دوغ مشک می شود

دوبیریا dübirya (۱) بوتگ دراتی (۲) لاهنایگه وه ئازه ل ئۆشن

[ف] (۱) ریشه کن شده، مقطوع النسل (۲) اصطلاحا به حشم

لجوج گویند

دوبیریاغ dübiryag (۱) بوونگ دراتی (۲) دوبریای [ف] (۱)

ریشه کن شده (۲) اصطلاحی که به حیوان لجوج گویند

دوبریاله dübiryafe نگا دوبریای [ف]

دوبریای dübiryaê نگا دوبریای [ف]

دوبیلفانه do bilxane لفانه «گ» [ف] دو قلو، همزاد

دوبیره رئ doberê دوه رئ [ف] دوبار در روز گله را دوشیدن

دوبه زری dobezri دبه زری [ف] زمینی که دوبار در سال از

آن برداشت کنند

دوبه لکه dü belke پۆشه قنگه «گ» [ف] سنجاقک

دوبه پنه کی dobeynekî دجه وه کی «ل» [ف] تبعیض

دوبه امیکه do pa hilke جوورئ گزه مۆشه «گ» [ف]

نوعی قاقم

دوبه ایله do payle دوبا ایله [ف] نوعی قاقم

دوتا dota دتای [ف] خورجین

دوتله میران dotefemêran بنووره ته تله میران «گ» [ف]

نگا ته تله میران

دوتیخه dotêxe پاقالتوس کردن ده مچاو [ف] دو تیغه کردن

صورت

دوتیهت do tyet دیه که یگه له شایینی سه ر وه شاباد [ف]

روستایی در شاهینی از توابع اسلام آباد

دوتجاره do care دجاره، له سه کزی «دو وهرجه» ئۆشن

[ف] دوباره، در سکزی «دو ورجه» گویند

دوتجابه dücane دامه، دتوجابه [ف] نوعی تله که از پارچه

های رنگی درست شده و بصورت چتر ساخته می شود و برای

جلب توجه کبک و کشاندن او به سمت دام است

دوتجله dücile بیجگه [ف] بلانسبت، دور از شما ...

دوتجله روت dücle rüt دتوله روت [ف] بلانسبت شما

دوتجله روتان dücle rütan دتوله روتان [ف] بلا نسبت شما

دوتجهردان dü cerdan لاناوه له ته قه لا کردن [ف] کنایه از

کوشیدن

دوتجیل doceyl (۱) دتیز، دتژ (۲) دله دتجی، باشکان [ف] (۱)

مخالف (۲) دو دل، نه موافق و نه مخالف

دوتجیلی doceyli دتایه تی [ف] مخالفت

دوتچار doçar بنووره دچار [ف] نگا دچار

دوتچگ düçig بزدق، دتق بچگ [ف] دنباله، دم کوچک

دوتچن dü çin دتوی ترشیاگ و مهنت [ف] دوغ ترشیده و

مانده

دوتخانin düxanin خوریان قورئ وگیریان ده نگ [ف] خارش

و گرفتگی گلو

دوتد düd (۱) دتق، دتکه ل (۲) ئه ق دتدن [ف] (۱) دود (۲) دیده

بود

دوتدا düda پتا کردتق [ف] پیدا کرده بود

دوتدار düdar (۱) دمدار (۲) دمه دار (۳) مه ندگار [ف] (۱) دم دار

(۲) دنبه دار (۳) دنباله دار

دوتدان düdan (۱) شاخ دتدان وه قسه (۲) ئه وانه دتد [ف] (۱)

شاخ برگ دادن به گفتار (۲) آنها را دیده بود

دوتدانا düdana دتویانا [ف] آنها را پیدا کرده بود

دوتدانگ dodang بنووره ددانگ [ف] نگا ددانگ

دوتدانهو düdanew دتدانا [ف] آنها را پیدا کرده بود

دؤ دراوردن dü dirawrdin دئا هاتن [ف] کنایه از ادعا داشتن

دؤدگیر بؤن düd gîr bün په‌نه‌میان و ژان کردن سهر له دؤد سیکار و ... [ف] دودگیر شدن

دؤدیل do dif ددل [ف] دودل، مردد

دؤد نه‌وس düdi news (۱) نه‌وسن (۲) لاناوه له وه کام نه‌په‌سین [ف] (۱) شکمو (۲) کنایه از حسرت به مقصود نرسیدن

دؤده düde (۱) دؤکه‌ل (۲) مال ته‌کانن [ف] (۱) دوده (۲) خانه تکانی

دؤده‌په‌ژ düde rêj دؤکه‌په‌ژ [ف] دوداندود

دؤده‌په‌ژیل düde rêjejl دبه‌که‌پگه له نزیک ژاو مه‌رگ سهر وه گیه‌لان [ف] روستایی در گواور

دؤده‌س düdes (۱) ده‌سپه‌روه‌ده «منال دؤده‌س دالگی» (۲) دم ده‌س [ف] (۱) دست پرورده (۲) در دسترس

دؤده‌سماله do desmale جورئ هه‌لپه‌رگییه [ف] یکی از مقامات رقص کردی

دؤده‌سی do desî دؤده‌سه‌کی، وه ههر دؤ ده‌س [ف] دو دستی

دؤده‌سه‌کی do desekî دؤده‌سی [ف] دو دستی

دؤده‌فه dodefe دؤجاره، دؤجاره [ف] دوباره

دؤده‌گرتن düde girtin مال ته‌کانن له هه‌ئین نه‌ورووز [ف] خانه تکانی نوروز

دؤده‌ل düdef چاچوولبازی، له ژئیر کار ده‌رچین [ف] نیرنگ زدن، با حيله از زیر کار در رفتن

دؤده‌ل دان düdef dan چاچوولبازی، له ژئیر کار ده‌رچین [ف] نیرنگ زدن، با حيله از زیر کار در رفتن

دؤدی düdi (۱) دؤد، دؤکه‌ل (۲) گیرووده‌ئ مه‌واد [ف] (۱) دود (۲) آلوده، معتاد

دؤدی‌هان düdiêan هه‌ن هه‌ن دئان دراوردن منال [ف] هنگامه دندان در آوردن نوزاد

دؤدی‌په‌ژ düdi rêj دؤکه‌په‌ژ، دؤده‌په‌ژ [ف] دود اندود

دؤدی‌په‌ژه düdi rêje دؤکه‌په‌ژ، دؤده‌په‌ژ [ف] دود اندود

دؤ دیمه do dime (۱) زئیزیه‌ئ رویه (۲) له دیدمه‌ن ئاوا بؤن، توغم بؤن [ف] (۱) دولایه، دو رویه (۲) از دیده پنهان شدن، گم و ناپیدا شدن

دؤر düر زئیز نزیک [ف] دور

دور dür دپ، دریز [ف] دراز

دور diwir (۱) زوور توش (۲) ساورین دؤ ساله (۳) چوار شانه (۴) که‌وه‌نه کردن گوله [ف] (۱) مستبد، دیکتاتور (۲) نخران دوساله (۳) کنایه از چهار شانه (۴) کمانه کردن گلوله در برخورد با سنگ و ...

دورا düra له دؤرا [ف] از دور

دورا بؤن düra bün دؤره و بؤن [ف] دور شدن

دوراچه dorace بنووره دؤراچه [ف] نگا دؤراچه

دورادور düradür له دؤره و [ف] دورا دور

دوراکردن düra kirdin دؤرکردن [ف] دور کردن

دوران düran هه‌ئ دووخت دؤر کرد [ف] دوخت

دورانن düranin دووخت دؤر کردن [ف] دوختن

دوربؤن dür bün دؤره و بؤن [ف] دور شدن

دوربین dürbîn (۱) هه‌مزارئ هه‌پائ نوورپسن وه دؤر یا هه‌سک برپن، کامرا (۲) هه‌و که‌سه ک چه‌وئ ها له داهاتوو [ف] (۱) دوربین (۲) عاقبت اندیش

دورج dorc بنووره درج [ف] نگا درج

دورخسن dür xisin (۱) له خوه‌ئ رانین (۲) فپه دان [ف] (۱) از خود دور ساختن (۲) پرت دادن

دورچ dorç درج، دؤرچ «ل» [ف] نگا درج

دورده‌س dür des زئیز دؤ ده‌س [ف] دور دست

دورده‌وئ dürdewê دؤر گرتن [ف] کناره‌گیری

دور کردن dür kirdin دؤرا کردن [ف] دور کردن

دورکوش dür kwîş له دؤره وه‌نگین [ف] از دور زیبا نمایندن

دورکه‌فتگ dür keftig دؤر که‌فتی [ف] دور افتاده

دورکه‌فتن dür keftin دؤره و بؤن [ف] دور افتادن

دورکه‌فتی dür keftê دؤر که‌فتگ [ف] دور افتاده

دورگ dûrig مه‌شکه‌پگه له گاوس بؤچگتیره [ف] نوعی مشک که از «گاوس» کوچکتتر است

دورنج dürinç دؤده‌ئ قه‌ئ مال [ف] دوده آویزان سقف

دورق dorû دؤق [ف] دو چهره، منافق

دورویه dorûye دلایه [ف] دو رویه

دوروو dorû دوروو، زئیز راس [ف] دروغ

دوروو فرامان dorû firaman به‌شیکه‌له پاریزگائ کرماشان [ف] بخشی در کرماشان

دق روویله dü rûwyle گیایگه جوور دق رووی [ف] گیاهی
شبیبه دُم روباه
دوره düre نزدیک نییه [ف] دور است
دوره دور dûre dûr دلّه دلّ [ف] دودلی، دست دست کردن
دوره و بق dürew bü بق [ف] دور شده
دوره و بقن dürew bün دؤرا بقن [ف] دور شدن
دوره و کردن dürew kirdin (۱) دور کردن (۲) خوهج وه لا
حسن [ف] (۱) دور کردن (۲) پرهیز کردن، دوری کردن، از اصل
موضوع فرار کردن
دوره و کفتن dürew keftê دؤرا کهفتن [ف] دور شده
دوره گه dorêge دُراجه [ف] دو رگه
دوری dürî له یک دور بقن [ف] دوری
دوریا düriya دووخت دؤر کریا [ف] دوخته شد
دوریاگ düriyag دؤریاگ [ف] دوخته شده
دوریا ن düriyan دووخت و دؤر کردن [ف] دوخته شدن
دو ریان do rîean سه ر دؤ ریان [ف] دو راهی
دوریاغ düriyag دؤریاگ [ف] دوخته شده
دورسان dûrîsan دیه که یگه له پاوه [ف] روستایی در پاوه
دورسکه dorîske برووسکه، درهوشیان «ل» [ف] درخشش
، درخشندگی
دوری کردن dürî kirdin پاریز کردن [ف] دوری کردن
دورینه dürîne پیشنه، ویره ده «ل» [ف] پیشینه، تاریخ
دوز düz (۱) مۆک میزان، منته وهر (۲) گه مهج چۆزان (۳)
نهنگه مه [ف] (۱) میزان، دقیق (۲) بازی دوز (۳) در دسر
دوزاک dozak هر چشت گه ورا و سووک «گ» [ف] هر چیز
بزرگ ولی سبک وزن
دوزان düzan چۆزان [ف] بازی دوز
دوزیقون düz bün میزان بقن [ف] دقیق بودن
دوزکردن düz kirdin میزان کردن [ف] میزان کردن ساعت
دوزلمه düzîfme (۱) نهنگه مه (۲) دوزمه [ف] (۱) در دسر (۲)
کنایه از آدم لالابالی
دو زووان dozuwan دؤزووان [ف] دو رو
دوزه düze (۱) سه ره دهر (۲) مۆک میزانه [ف] (۱) در دسر (۲)
میزان است
دوزهخ düzex دووزهخ [ف] دوزخ
دوزهخه düzexe بنووره ژیردوزهقه [ف] نگا ژیر دوزهخه

دوزه پانن dü zêranin نه رزدای و شووفاری کردن [ف] خود
نمایی و فتنه گیری
دوزهردی düzerdî گیایگه [ف] گیاهی است
دوزهق dûzeq دووزهخ، له په هله وی (duşexu دوشه خو)
توسریاس [ف] دوزخ، در متون په لوی (duşexu دوشه خو)
نوشته شده
دوزهله dozele جفتان [ف] نوعی ساز که از نی یا استخوان
ران غاز یا عقاب سازند و صدایی دلنشین دارد و ویژه جشنهای
عروسی است
دوزهله قنگ düze le qingê دوزمه [ف] شر بیا کن
دوزهله düzeme دوزلمه [ف] نگا دوزلمه
دوزهو نهر düzew ner شه پانچوو [ف] شر بیا کن، عامل
اختشاش
دوژ düj (۱) تووژ (۲) ناژ (۳) تهره گ بۆچگ [ف] (۱) نگا تووژ
(۲) محل دوخت سیاه چادر (۳) ترک ریز
دوژنه do jine پیانگ ک دؤ ژن دیرید [ف] مردی که دو زن
دارد
دوس dûs ناشنا، له په هله وی (dust دوست) توسریاس
[ف] دوست، در په لوی (dust دوست) نوشته شده
دوس düs چلگیان [ف] جفتگیری سگ
دوس گرتن düs girtin چلگیان [ف] جفتگیری سگ
دوسنهک düsinek دوسنهک، جوورئ درگه [ف] نوعی خار
دوسه doser دسه [ف] دوسر، دو طرف
دوسه ره do sere دوکه له [ف] رفت و برگشت
دوسه وهن dûsewen تیره یگه له زهنگه [ف] تیره ای از ایل
زنگنه
دوسی dûsî ناشتی [ف] دوستی، آشتی
دوسی دان dûsî dan ناشتی دان [ف] آشتی دادن
دوسی کردن dûsî kirdin لهج نوو دووسه و بقن [ف] آشتی
کردن
دوشان dûşan دوشین [ف] دوشیدن
دوشاو dûşaw شووکه، له زاراو هیل تره گ کوردی «شووک»
توشن [ف] دوشاب، در دیگر گویشهای کردی «شووک» گویند
دوشاو لسه dûşaw lise دووشاومژه، له زاراو هیل تره گ
کوردی «نالخواج، شاده نوویژ، شاده» توشن [ف] انگشت شهادت
، در دیگر گویشهای کردی «نالخواج، شاده نوویژ، شاده» گویند

دوشاومژه dūşaw mije بنووره دوشاوسه [ف] نگا دوشاو

لسه

دوشیریا dūşirya دوشیای [ف] دوشیده شده

دوشک doşik دوشک [ف] دو دل، مرد

دوشکیان dū şikyan لاناوه له ته‌مه‌لی کردن [ف] کنایه از

تنبلی کردن

دوشمن doşmin دشمن [ف]

دوشک dūşek ژیرپاخه [ف] تشک

دوشمه doşem سووکه ناو دوشمه [ف] مخفف دوشنبه،

نامی مردانه

دوشمه doşeme دوشمه [ف] دوشنبه

دوشمیان doşemyan دیه‌که‌یگه له گواره [ف] روستایی

در گهوار

دوشه‌نی dūşenî هه‌ر نازله‌یگ ک بدوشریه‌ئ، لاناوه له بزُن

و مییه و... [ف] کنایه از بَز و گوسفند و ... هر حیوانی که

شیرش خوراکی باشد

دوشی dūşî له‌پسا دوشید [ف] دوشید

دوشیا dūşya دوشیریا [ف] دوشیده شد

دوشیاگ dūşyag دوشیای [ف] دوشیده شده

دوشیان dūşyan دوشین [ف] دوشیدن

دوشیای dūşyaê دوشیاگ [ف] دوشیده شده

دوشین dūşîn دوشانن [ف] دوشیدن

دوغات doxat دولا‌یه [ف] دو پوسته، دولایه

دوغاو dūxaw گه‌چ و ناو فره کال [ف] دوغاب

دوغولمه‌دور doxolme dū گیزه‌لپیچ [ف] در هم، قرقاتی

دوفاق do faq دوکوت، دوله‌ت «دو+ فاق» [ف] دو نیم شده

دوفیل dūfil dūfil فله‌فل کردن، دویه‌فلی کردن [ف]

جنب جوش داشتن برای انجام کاری همراه با پنهان کاری

دوفه‌قیانه dofeqêane (۱) جووری فانیله (۲) فه‌قیانه [ف]

(۱) زیر پیراهن یقه‌گرد (۲) نگا فه‌قیانه

دوق‌دوق doq doq دوق‌دوقه، مه‌له‌وه‌ریگه حلال گوشت وله

که‌مووت‌ه‌ر بۆچگنره ورنگی قاوه‌ی کاله [ف] نوعی پرنده حلال

گوشت که از سار بزرگتر و از کبوتر کوچکتر است و برنگ

قهوه‌ای سوخته و بسیار باهوش که نامش ماخوذ از صدای

اوست

دوقاپ doqap پشت پاژنه‌ئ پا [ف] پشت پاشنه

دوقایه doqaÿe دشناک [ف] دو طرف لگن خاسره

دوق‌دوقه doq doqe دوق‌دوق [ف] نگا دوق‌دوق

دوقژاره dūqijare پشت مل [ف] پشت سر، قفا

دوقولی doqûlî زگ قه‌ق، زگن [ف] کسی که شکم بزرگ و

قمبل دارد

دوک dük ته‌شی، ته‌ش، دؤمدوک [ف] دوک

دوکان dokan دوکان [ف] نگا دوکان و ترکیباتش

دوکوت dokwit دوکوت [ف] نگا دوکوت و ترکیباتش

دوکوتان dū kwitan ویانگ گرتن نه‌پای کارئ [ف] بهانه

گرفتن برای انجام کاری

دوک‌پسه dūkerîse مه‌له‌وه‌ریگه [ف] پرنده چرخ ریسک

دوک‌په‌ژ dūkerêj دؤده‌په‌ژ [ف] دوداندود

دوک‌په‌ژ بؤن dūkerêj bün دؤده‌په‌ژ بؤن [ف] دود اندود

شدن

دوک‌په‌ژ کردن dūkerêj kirdin دؤده‌په‌ژ کردن [ف] دود

اندود کردن

دوک‌ل dūkef دؤد [ف] دود غلیظ

دوک‌لان dūkefan دؤد فره [ف] دود سیاه و غلیظ

دوک‌لگیر dūkef gir دؤد کیش [ف] دودکش

دوک‌لی dūkefî دؤزه له قنگ [ف] ناآرام، جنگجو

دوک‌لاشکو doglaşku ده‌سه‌تیرکه‌مان «ل» [ف] چوب دو

شاخه تیر کمان

دوگمه dogme دوگمه، سه‌یف [ف] دکمه

دوگمه‌وقه‌یتان dogme û qeytan سجاف [ف] یلک زنانه

دوگمان dogoman دوگمان [ف] دودل، مرد

دوگونه dogwine پاپیچنه‌ک، گیایگه [ف] گیاهی است

دوگه doge دپه، ده‌ئ [ف] چوبی Y شکل‌به اندازه‌ی کمتر از

یک متر که در دو طرف «ره‌شگ» قرار می‌گیرد تا گاه بیشتری

را در خود جای دهد

دوگری dogerî په‌نجره [ف] پنجره

دول dūl (۱) دهره‌ن (۲) سه‌تل، له په‌له‌وی (dol دؤل)

توسریاس (۳) چه‌تالی (۴) وه‌گرئ کردن [ف] (۱) دره (۲) سطل

آبکشی، در په‌لوی (dol دول) نوشته شده (۳) ولگردی (۴)

دست نشان کردن، خاطر نشان کردن

دول ئلیاس dūf ilyas دیه‌که‌یگه له سه‌پیه‌ل [ف] روستایی

در سرپل‌ذهاب

دۆلا dola دۆلا نگا دۆلا
دۆلار dūlaw (۱) كۆمیت (۲) دەرهن ئاوهزا (۱) كمد (۲) درّه آبخیز
دۆلچگ dūlçig مه‌شكولكه (۱) نوعی‌مشك كوچك
دۆلچه dūlçe دوول بۆچگ (۱) دولچه
دۆلخواردن dūlxwardin ژاو خواردن (۱) ولگردی
دۆلدالان dūldalan تۆشامی (۱) نام دیگر روستای توت شامی زادگاه سید براكه از پیشوایان یارسان
دۆلقان dolıqan بنووره دلقان (۱) نگا دلقان
دۆل كور dūlî kew مه‌لوه‌نیگه له مه‌سوری (۱) منطقه‌ای در بخش منصورى از توابع اسلام آباد
دۆلگ dofig بنووره چه‌لق، دلو (۱) نگا چه‌لق
دۆلگه dūlge بنووره دوولچگ (۱) نگا دۆلچگ
دۆلمن dofmin دلمن، ته‌مه‌ل، له وشه‌ئ «دۆله‌م» وه‌رگیز بۆیه (۱) چاق و تنبل، از واژه‌ی «دۆله‌م» مشتق شده است
دۆلنگان dulingan ديه‌كه‌نیگه له قلاشاین (۱) نام روستایی در قلعه شاهین از توابع سرپل نهاب
دۆلو dolû دۆلا (۲) په‌ره‌ئ پاسوور (۱) دوتا کردن (۲) برگه پاسور
دۆلول do lül جوورئ تهنه‌نگه (۱) نوعی تفنگ
دۆله düle دۆجله (۱) بلانسبت
دۆله‌ت do let وه دۆ نیم کردن (۱) دو نیمه کردن، دو نیمه
دۆله‌تا doleta ديه‌كه‌نیگه له جووانپو (۱) نام روستایی در جوانرود
دۆله‌تکردن do let kirdin دۆ نیم کردن (۱) دو نیمه کردن
دۆله‌رۆت düle rût دۆجله رۆت (۱) بلا نسبت شما
دۆله‌رۆتان düle rûtan دۆجله رۆتان (۱) بلا نسبت شما
دۆله‌رۆد düle rûd دۆله رۆت (۱) بلا نسبت شما
دۆله‌رۆدان düle rûdan دۆله رۆتان (۱) بلا نسبت شما
دۆله‌قنه düleqne مه‌له‌وه‌رئنگه (۱) دم جنبانك، پرنده‌ای است
دۆله‌گیان düle giyan دۆر له گیان (۱) دور از جان ...
دۆله‌م dolem ته‌مه‌ل، «دۆ+ له‌م» زیز دۆمل، «خه‌سه‌م بار كه‌ید - دۆله‌م ئاخویر به‌سید» (۱) تنبل
دۆله‌ما dūfema (۱) هیلکه‌ئ نیم كوول (۲) په‌نیر نه‌ماسیای (۳) نه‌ماسیای، له کرمانی «دۆلمدول» ئۆشن (۱) تخم مرغ نیم

بند (۲) پنیر نیم بند (۳) نیم‌بند، در کرمانی «دۆلمدول» گویند
دۆم dom (۱) دۆم (۲) کاولی «دۆم بۆد و کلاش ئرای خوده بچنید» (۱) دۆم (۲) تیره‌ای از کولیان شیرازی که در زمان زمامداری کریم خان زند به کوهپایه‌های زاگرس آمده‌اند
دۆم düm رۆنه دۆم (۱) قبلاً دیده بودم
دۆما doma دۆیا «ل» انتها، آخر، آخرین
دۆما düma پیا کردۆم (۱) پیدا کرده بودم
دۆماخر domaxir دۆیاخر «ل» سرانجام، آخر الامر
دۆمار dü mar لاناوه له فره تیه‌ل (۱) کنایه از بسیار تلخ
دۆمارن domarîn دۆمارنگ، دۆیارنگ «ل» پساجین
دۆمارنڭ domarîng دۆیارنگ، دۆمارن «ل» پساجین
دۆمازا domaza دۆیاسیبه «ل» ته‌تغاری، آخرین بچه
دۆمان düman (۱) دوومان (۲) ئه‌وانه دۆم (۱) دویمان (۲) آنها را دیده بودم
دۆمانا dümana پیاپیان کردۆم (۱) آنها را پیدا کرده بودم
دۆمانه‌و dümanew ئه‌وانه دۆمه‌و (۱) آنها را پیدا کرده بودم
دۆمبادام dombadam ديه‌كه‌نیگه له كه‌نگه‌وه‌ر (۱) روستایی در كنگاور
دۆم‌بیزگه dom bizge بیزدق (۱) نگا بیزدق
دۆمه‌دۆك domdük دۆیه‌ئ‌دۆك (۱) چوبی به اندازه بیست سانتیمتر که ویژه دوک دستی است
دۆمدیکه domdîke پۆشه‌قنگه «ل» حشره سنجاك
دۆم‌فل dom fil دۆم‌فل (۱) فله‌فل کردن، دۆیه‌فلی کردن (۱) جنب جوش داشتن برای انجام کاری همراه با پنهان کاری
دۆمیلان domifan دملان، دۆمه‌لان، قارچگیگه (۱) نوعی قارچ خوراکی
دۆمه‌رکوول domer kûl ئه‌قروه «ل» دۆم + ئه‌ر + کوول (۱) کۆدم، عقرب (دۆم = دم + ئه‌ر = در + کوول = پشت، کول)
دۆمه‌شقی domeşqî چوار مه‌شقی (۱) دو زانو نشستن
دۆمه‌ک domek دمه‌ک (۱) تنبک
دۆمه‌ک ژهن domek jen دمه‌ک ژهن (۱) تنبک نواز
دۆمه‌ل domef دمه‌ل (۱) دمل
دۆمینه domîne پارچه‌یل ره‌نگا و ره‌نگ ک وه خپه‌و دۆسن

دَونِیایِ dūnyay دَونِیاید [ف] می‌دید

دَونِیایِا dūnyaya دَونِیاید [ف] پیدا می‌کرد

دَونِیایان dūnyayan هَوانه دَونِیایِ [ف] آن‌ها را می‌دید

دَونِیایانَا dūnyayana پِیایان کردیایِ [ف] آن‌ها را پیدا می‌کرد

دَونِیایانِو dūnyayanew دَونِیایانَا [ف] آن‌ها را پیدا می‌کرد

دَونِیاید dūnyayd دَونِیایِ [ف] می‌دید

دَونِیایدَا dūniyayda پِیای کردیایِ [ف] پیدا می‌کرد

دَونِیایدان dūnyaydan هَوانه دَونِیایِ [ف] آن‌ها را می‌دید

دَونِیایدانَا dūnyaydana دَونِیایدانِو [ف] آن‌ها را پیدا می‌کرد

دَونِیایدانِو dūnyaydanew دَونِیایدانَا [ف] آن‌ها را پیدا می‌کرد

دَونِیایدین dūnyaydin بنورِپه دَونِیاید [ف] نگا دَونِیاید و ترکیباتش

دَونِیایدِو dūnyaydew دَونِیایدَا، دَونِیایدِو [ف] پیدا می‌کرد

دَونِیایدِوِئ dūnyaydewê هَوه پِیای کردیایِ [ف] آنرا پیدا می‌کرد

دَونِیایدِوِئِ dūnyaydeyê هَوه دَونِیایِ [ف] آنرا می‌دید

دَونِیایدِوِئِا dūnyaydiêa دَونِیایدِوِئِ [ف] آنرا پیدا می‌کرد

دَونِیایدِوِئِان dūnyaydiêan هَوانه دَونِیایِ [ف] آن‌ها را می‌دید

دَونِیایدِوِئِانَا dūnyaydiêana دَونِیایدِوِئِانِو [ف] آن‌ها را پیدا می‌کرد

دَونِیایدِوِئِانِو dūnyaydiêanew دَونِیایدِوِئِانَا [ف] آن‌ها را پیدا می‌کرد

دَونِیایدِوِئِو dūnyaydiêew دَونِیایدِوِئِا [ف] آنرا پیدا می‌کرد

دَونِیایِو dūnyayew دَونِیایدِوِئِو [ف] آنرا پیدا می‌کرد

دَونِیم do nîm دَولهت [ف] دو نیم

دَونِیمِ dūnîm دَونِیمِ [ف] می‌بینیم

دَونِیمَا dūnîma پِیای کهیم [ف] پیدا می‌کنیم

دَونِیمان dūnîman هَوانه دَونِیمِ [ف] آن‌ها را می‌بینیم

دَونِیمانَا dūnîmana پِیایان کهیم [ف] آن‌ها را پیدا می‌کنیم

که‌ن هَواچِ شکارُ که‌وک [ف] پارچه‌های رنگی که آنرا مدور مانند چتر می‌سازند برای جلب توجه کبک و سپس شکار کردن کبک

دُونُ dūn (۱) زوون، زانسن «ل» (۲) ته‌ن، جهلد «دوونا دوون» « [ف] (۱) دانستن (۲) دون، قالب، تن

دُونَا dūna زانا «ل» [ف] دانا

دُونَا dūna پِیای کردون [ف] پیدا کرده بودند

دُونَادُونُ dūnadūn وه مانایِ کراس وه کراسه، یه‌کئ له باوه‌پهلُ یارسانه [ف] به معنی جامه به جامه است و یکی از اصول اعتقادی یارسان که عبارت است از داخل شدن روح از بدنی به بدن دیگر پس از مرگ و بنابر نام‌هی سرانجام روح انسان هزار و یک قالب یا جامه عوض می‌کند و با گردش در جامه‌های مختلف جزای اعمال گذشته خود را می‌بیند

دُونِه dūne دَونِیه‌که «ل»، له زاراوهِلُ تره‌گُ کوردی «دوینِی» « توشن [ف] دیروز

دُونِیا donya دنیا [ف] دنیا

دُونِیا dūnya دَونِیاید [ف] می‌دید

دُونِیَا dūnêa دَونِیِو، پِیایِ کردون [ف] پیدا کرده بودند

دُونِیاد dūnyad دَونِیا [ف] می‌دید

دُونِیادا dūnyada پِیای کردیا [ف] پیدا می‌کرد

دُونِیادان dūnyadan هَوانه دَونِیا [ف] آن‌ها را می‌دید

دُونِیادانَا dūnyadana دَونِیادانِو [ف] آن‌ها را پیدا می‌کرد

دُونِیادانِو dūnyadanew دَونِیادانَا [ف] آن‌ها را پیدا می‌کرد

دُونِیادِو dūnyadew دَونِیادا [ف] پیدا می‌کرد

دُونِیادِوِئِ dūnyadewê هَوه پِیای کردیا [ف] آنرا پیدا می‌کرد

دُونِیادِوِئِ dūnyadeyê هَوه دَونِیاید [ف] او را می‌دید

دُونِیادِوِئِا dūnyadiêa دَونِیادِوِئِو [ف] آنرا پیدا می‌کرد

دُونِیادِوِئِان dūnyadiêan هَوانه دَونِیاید [ف] آن‌ها را می‌دید

دُونِیادِوِئِانَا dūnyadiêana دَونِیادِوِئِانِو [ف] آن‌ها را پیدا می‌کرد

دُونِیادِوِئِانِو dūnyadiêanew دَونِیادِوِئِانَا [ف] آن‌ها را پیدا می‌کرد

دُونِیادِوِئِو dūnyadiêew دَونِیادِوِئِو [ف] آنرا پیدا می‌کرد

دُونِیادِوِئِوِئِا donya tîfisme دَونِیادِوِئِوِئِا «ل» [ف] پرند

بلدرچین

دۆنیمانه و dūnîmanew دۆنیمانا [ف] آنها را پیدا می‌کنیم
 دۆنیمین dūnîmin بنووره دۆنیم [ف] نگا دۆنیم و ترکیباتش
 دۆنیمه do nîme دۆنیم کردن [ف] دو نیمه
 دۆنیمه و dūnîmew دۆنیمه و [ف] پیدا می‌کنیم
 دۆنیمه وئ dūnîmewê دۆنیمه وئ [ف] آنها را پیدا می
 کنیم
 دۆنیمیا dūnîmiêa دۆنیمیا [ف] آنها را پیدا می‌کنیم
 دۆنیمیان dūnîmiêan دۆنیمیان [ف] آنها را می‌بینیم
 دۆنیمیانا dūnîmiêana دۆنیمیانا [ف] آنها را پیدا می‌کنیم
 دۆنیمیانه و dūnîmiêanew دۆنیمیانه و [ف] آنها را پیدا
 می‌کنیم
 دۆنیمیه و dūnîmîew دۆنیمیه و [ف] آنها را پیدا می‌کنیم
 دۆنین dūnîn دۆنیه دۆنین [ف] می‌بینید
 دۆنینا dūnîna پیا کهین [ف] پیدا می‌کنید
 دۆنینان dūnînan ئه وانه دۆنین [ف] آنها را پیدا می‌کنید
 دۆنینانا dūnînana دۆنینانه و [ف] آنها را پیدا می‌کنید
 دۆنینانه و dūnînanew دۆنینانا [ف] آنها را پیدا می‌کنید
 دۆنینه و dūnînew دۆنینا [ف] آنها را پیدا می‌کنید
 دۆنینه وئ dūnînewê دۆنینه وئ [ف] آنها را پیدا می
 کنید
 دۆنینه وئ dūnînewê دۆنینه وئ [ف] آنها را پیدا می‌بینید
 دۆنینیا dūnîniêa دۆنینیه و [ف] آنها را پیدا می‌کنید
 دۆنینیان dūnîniêan دۆنینه وئ [ف] آنها را می‌بینید
 دۆنینیانا dūnîniêana دۆنینیه وئ [ف] آنها را پیدا می‌کنید
 دۆنینیانه و dūnîniêanew دۆنینیانا [ف] آنها را پیدا می
 کنید
 دۆنینیه و dūnîniêew دۆنینیا [ف] آنها را پیدا می‌کنید
 دۆنیه و dūniêew دۆنیا [ف] آنها را پیدا کرده بودند
 دۆه dūwe دمه، دۆیه [ف] دنبه
 دۆه گه لا بردن dū we gefa birdin دۆه بۆن [ف] خوار
 و کف شدن
 دۆه ژهنگه diwer jenge دواژه کردن، دۆهنگ [ف] دوباره
 کاری
 دۆه ری diwerî میه یگ ک دجار له سال بژای [ف] گوسفندی
 که دوبار در سال زایمان کند
 دۆه ری za diwerî بنووره دۆه ری [ف] نگا دۆه ری
 جوانرود

دۆه نی diwenî بنووره دۆهنگ [ف] نگا دۆهنگ
 دۆهنگ duweng دۆه ژهنگه [ف] دوباره کاری
 دۆه doê دۆه «ل» [ف] دود
 دۆیا dūya (۱) دما (۲) ئیکه (۳) دۆدا [ف] (۱) عقب (۲) سپس
 (۳) پیدا کرده بود
 دۆیا بیر dūya bir دۆیا دهسه [ف] آخرین گروه
 دۆیا بران dūya biran دۆیا برانگ [ف] منقرض شدن
 دۆیا پووش dūya pûş چایر یا هر پووشه مهنیگ ک خه نه ئ
 کورل گای تازه زای [ف] جاجیم یا گونی کفی که به منظور
 جلوگیری از سرما خوردگی گاو تازه زاییده بر روی او می‌اندازند
 دۆیا چوور dūya çûr (۱) ئاخر چوور (۲) لاناوه له دۆیاسییه
 «گ» [ف] (۱) آخرین قطره (۲) کنایه از ته تغاری
 دۆیاخر dūya xir دۆیا گل، دۆماخر [ف] آخرین، سرانجام،
 آخر الامر
 دۆیا دان dūya dan کله و کردن [ف] پس دادن
 دۆیا دۆیا dūya dūya هه لئنگ هه لئنگ [ف] عقب عقب
 دۆیا روژ dūya rûj روژ مه بادا [ف] واپسین روز، روز مبادا
 دۆیا رنگ dūya rîng دۆیا بران [ف] باقیمانده
 دۆیا زا dūya za دۆیاسییه [ف] ته تغاری
 دۆیا زه dūya zê دۆیلان [ف] ته تغاری
 دۆیا سییه dūya sîye دۆیا زا [ف] ته تغاری
 دۆیا شووان dūya şuwan هامیار شووان [ف] کمکی شبان
 دۆیا کهفتن dūya keftin جی مهنن [ف] پیشرفت نکردن،
 جا ماندن
 دۆیا کهفتن dūya keftê جی مهنده [ف] جامانده
 دۆیا گل dūya gil دۆیاخر [ف] سرانجام
 دۆیا لان dūya lan دۆیا برانگ [ف] باقیمانده از نژادی
 دۆیا لاول dūya law دۆیاخر ژان و خه م [ف] آخرین دردها و
 رنجا
 دۆیا ن dūyan دۆدان [ف] آنها را دیده بود
 دۆیا نانا dūyana دۆدانا [ف] آنها را پیدا کرده بود
 دۆیا نه dūêane (۱) کیسه ئ شیریز (۲) پۆرشگ حرامه [ف] (۱)
 کیسه نگهداری سربیز (۲) نوعی «پۆرشگ» غیر خوراکی
 دۆیا نه و dūyanew دۆدانه و [ف] آنها را پیدا کرده بود
 دۆتوتوئ duêtuê دیه که یگه له جوانرود [ف] نام روستایی در
 جوانرود

ترکمنی «دوین، دوینن، دون» گویند
دوینه لوسی düye lûsî مای مای کردن وه دور که سیگ [ف]
 اظهار عجز و ناتوانی کردن در برابر کسی
دویم düyem (۱) یال خه‌ری، پارینک (۲) م دوتن [ف] (۱)
 آستر دیوار یا جوب کنار سیاه چادر (۲) مرا دیده بود
دوهری dihirî رانین، هری وه تن [ف] دک کردن
دوهری دان dihirî dan هری وه تن [ف] دک کردن
ده de (۱) هه‌یشت و دۆ، دهه (۲) ده‌سوور وه دابن [ف] (۱) عدد
 ده (۲) امر به دادن
ده‌باخ debax پوس وشکه و که [ف] دباغ
ده‌باخ‌خانه debax xane شوون کار دباغ [ف] دباغ خانه
ده‌باخی debaxî دباغی [ف] دباغی
ده‌بده‌به debdebe هه‌یت هوت [ف] دبده، طنطنه
ده‌بر debir ده‌وام هاوردن [ف] دوام، مدت اعتبار، تاریخ
 مصرف
ده‌بر کردن debir kirdin ده‌وام هاوردن [ف] دوام و قوام
 داشتن
ده‌ب‌دیب debidîb ده‌بده‌به [ف] دبده
ده‌بل bebî شلیفه [ف] گونی بزرگ جای کاه
ده‌به debe (۱) بیت (۲) گه‌رنی [ف] (۱) بیت (۲) دبه، شلتاق
ده‌په‌سا depesa له‌په‌سا [ف] هم اکنون
ده‌ج dec (۱) دهژ، ک‌رئ ک کیشنه دور ماسیه (۲) بنووره دهژ
 [ف] (۱) خطی که بعنوان نشان در اطراف «ماسیه» غلات
 می‌کشند (۲) نگا دهژ
ده‌خ dex بنووره دهق [ف] نگا دهق
ده‌خدانه‌وه dexdanewe ده‌قدان [ف] برانگیختن حس
 حسادت
ده‌خ‌کردن dex kirdin ده‌فکردن [ف] دق کردن
ده‌خّل dexl (۱) خه‌له، خه‌لیه (۲) درامه‌ئ، ئه‌ره‌وییه (۳)
 دارقجان گهنم، ده‌غل و دان (۴) هه‌ره‌چ، په‌یوه‌ندی [ف] (۱) غله
 (۲) درآمد، عربی است (۳) دانه‌های ناخالص گندم (۴) ربط،
 ارتباط، مربوط
ده‌خّل ودوو dexl û dû (۱) دارقجان (۲) تفاق [ف] (۱)
 ناخالصی‌های غلات (۲) آذوقه
ده‌خّل ودوون dexl û dûn ده‌خّل ودوو، ده‌غل و دان «ل»
 [ف] نگا ده‌خّل ودوو

دوینه duwîne جوورئ ته‌رخینه‌ئ شه‌له‌م له ناوه [ف] نوعی
 ترخینه که شلغم هم در آن بکار رفته
دوینت düyet دت، واته باکره، له ئه‌وستا duxt (دوخت) و
 düxdere (دوغدیره) و (keynên که‌ینین) و (kenya
 که‌نیا) و (kûnêk کوونیک) و له په‌هله‌وی (dûxdere
 دوغدیره) و له لاتین (deugheter) و له سمنانی «دوت» و
 فه‌ریزه‌ندی «دوته» و له یه‌ره‌نی و نه‌ته‌نزی «دوت» تۆس‌ریاس
 ، له زاراو‌هیل تره‌گ کوردی «کیژ، که‌نیشک، که‌نیله، که‌نیک،
 قیز، قز» تۆشن، له وشه‌ئ «گۆیه‌ته» وه مانائ گورتینه
 وه‌رگیز بویه واته باکره [ف] دختر، باکره، در اوستا (duxt
 دوخت) و (dûxdere دوغدیره) و (keynên که‌ینین) و
 (kenya که‌نیا) و (kûnêk کوونیک) در پهلوی (dûxdere
 دوغدیره) و در لاتین (deugheter) و در سمنانی «دوت» و
 در فریزندی «دوته» و در یرنی و نطنزی «دوت» گویند، در
 دیگر گویشهای کردی «کیژ، که‌نیشک، که‌نیله، که‌نیک، قیز،
 قز» گویند. از واژه‌ی «گۆیه‌ته» به معنی بکارت مشتق شده
 است

دوینت‌باز düyet baz ئافره‌ت‌باز [ف] دختر باز

دوینت‌بازی düyet bazî ئافره‌ت‌بازی [ف] دختر بازی

دوینت‌تله düyetî tîله دوینت‌تله‌گه، دوینت جوان [ف] دخترک،
 دختر جوان

دوینت‌ته düyete ئه‌ئ دوینت‌ته‌گه [ف] ای دختر

دوینت‌ته‌گه düyetege دوینت‌ته [ف] ای دختر

دوینت‌تی düyetî (۱) دوره‌ئ ئازه‌وی دوینت (۲) بلیاق (۳)
 ناویگه ژئانه [ف] (۱) مجردی دختر (۲) مردمک چشم (۳) نامی
 دخترانه

دوینت‌تی‌چه‌وه düyetî çew بلیاق [ف] مردمک‌چشم

دوینت‌ر doyer گوزه‌ر کردن له چشتی [ف] گذر کردن از چیزی
دوینت‌شه‌وه düyeshew شه‌وه وپه‌رده [ف] دیشب

دوینت‌فلی düyefilî فله‌فل کردن [ف] جنب جوش داشتن برای
 انجام کاری همراه با پنهان کاری

دوینت‌قه dü yeqe جوورئ زینه‌تیه [ف] سکه‌ای که هم بعنوان
 زینتی وهم بعنوان دکمه به لباس می‌دوزند

دوینت‌که düyeke رووژ وپه‌رده، له زاراو‌هیل تره‌گ کوردی
 «دوینتی» تۆشن و له تۆرکه‌مه‌نی «دوین، دوینن، دۆن»
 تۆشن [ف] دیروز، در دیگر گویشهای کردی «دوینتی» ودر

دهخیل dexîl (۱) پەرت بۆن وه دامان که سنج، ئه رهوییه (۲) داوان نه زر کردن [ف] (۱) دخیل (۲) تکه پارچه‌ای که برای نذر به امامزاده می‌بندند

دهخیل‌بۆن dexîl biin نامان توواسن [ف] دخیل شدن

دهده dede خواهی‌شک «ل» [ف] خواهر، همشیره

دهر der (۱) درانه (۲) دهیشت [ف] (۱) در، درگاه (۲) بیرون

دهر der وراز مایه و نازا «ل»، له زاراهیل تره‌ک کوردی «دهن» توشن و ده‌ر وه مانائ مایه وراز و سه‌گه [ف] گراز ماده و نازا، در دیگر گویشهای کردی «دهن» گویند

دهرئشکه‌فت der işkeft دیه‌که‌یگه له چه‌رداوپ [ف] روستایی در چرداول

دهرئه‌مار der emar دیه‌که‌یگه له گیله‌لان [ف] روستایی در نزدیکی باسکله از توابع گیلانغرب

دهرا dera دهره‌ون، دهرا وه دهرا [ف] مکان، دره

دهراکه derake دهره‌ون، دهرا وه دهرا [ف] مکان، دره

دهرامه‌د deramed دهره‌ون، دهرا وه دهرا [ف] درآمد

دهرامه‌ئ deramey دهره‌ون، دهرا وه دهرا [ف] درآمد

دهرانه derane درانه، دراخل، له په‌مله‌وی (dergah) درگاه (توسریاس [ف] درگاه، دروازه، در پهلوی (dergah) درگاه) نوشته شده

دهرانه‌ئ deraney dûzeq لاناوه له به‌دگل [ف] کنایه از بدریخت، زشت روی

دهراو deraw (۱) دراو (۲) دیه‌که‌یگه له بیله‌وار [ف] (۱) نگا دراو (۲) روستایی در بیله‌وار

دهرا وه‌دهرا dera we dera دراو وه دراو، شوون وه شوون [ف] دره به دره، مکان به مکان

دهراویژ derawêz دهرانه‌ئ که نوو هسه‌ل ک وه مووم سبیه ره‌نگی پووشریاس و ئه‌پای ساریژ زام خاسه [ف] درب ورودی کندوی عسل که با مومی سیاه رنگ به اندازه ورود یک زنبور تنظیم شده و در گذشته از آن برای درمان زخم استفاده می‌شده

دهریال derbal مچگه [ف] قسمت مچ پیراهن

دهریان derban سیمبان [ف] دربان

دهریان deriban (۱) دهرانه و دهره‌چ (۲) بی دهر و په‌یکه «مال بی دهریانیگه» [ف] (۱) درب و پنجره (۲) کنایه از بی در و پیکر

دهربایس derbays مکیس، شهرم [ف] دربایست، شرم

دهربیرن derbirin هه‌لکردن، تا کردن [ف] تحمل کردن، تا کردن، کنار آمدن

دهرپه‌س derbes گشتی، وه کولی [ف] درپست

دهرپه‌ن derben (۱) دهرقه‌یت (۲) مه‌لوه‌نیگه ره‌نگین له کرن (۳) دهره‌ون مه‌شکه (۴) دیه‌که‌یگه له سۆنقۆر [ف] (۱) تاب و توان، تحمل (۲) منطقه‌ای زیبا در کردند غرب (۳) بندی که در مشک را با آن می‌بندند (۴) روستایی در سنقر

دهرپه‌ن نه‌قن derben neün دهرقه‌یت نه‌قن [ف] لاقید، کک نگزیدن

دهرپا derpa ده‌مپای پاپووش [ف] درپا، پاچه شلوار

دهرپوقیا derpûqya (۱) پوقیا، توقیا (۲) گرژ هه‌لات [ف] (۱) ترکیب (۲) خشمگین شد

دهرپوقیاگ derpûqyag دهرپوقیای [ف] ترکیب شده

دهرپوقیان derpûqyan دهرپوقین [ف] نگا دهرپوقین

دهرپوقیای derpûqyaê دهرپوقیاگ، پوقیاگ [ف] ترکیب شده

دهرپوقین derpûqîn (۱) تره‌کیان (۲) پوقیان، دهرپوقیان [ف] (۱) ترکیب (۲) خشمگین شدن

دهرپه‌ردانه derperdane دهرپه‌ردگانه، جه‌ژنیگ ک بنه‌ماله‌ئ وه‌ق له مال زاوا گرن و ئرای چهن رووژ وه‌ق تیه‌رنه مال باوان [ف] جشنی که خانواده عروس در منزل داماد می‌گیرند و برای آخرین بار عروس را برای چند روز به خانه پدری می‌برند

دهرپه‌ردگانه derperdigane بنویره دهرپه‌ردانه [ف] نگا دهرپه‌ردانه

دهرپه‌رین derperin دهرپوقین، پوقیان [ف] خشمگین شدن

دهرتاس dertas کیله‌ئ لووینه [ف] پیمانہ آسیابان

دهرته‌قانن der teqanin له دهر کوتان، ته‌قه له دهرانه کردن [ف] در زدن

دهرجا derca (۱) له شوون خوه‌ئ (۲) زۆزی [ف] (۱) درجا زدن (۲) فوری، سریع

دهرجاکوتان der ca kwitan پپیش نه‌که‌فتن [ف] درجا زدن

دهرچی derçî (۱) هه‌ئوای (۲) له‌جی چین (۳) گوزه‌بشتن (۴) چیه ده‌بشت [ف] (۱) فرار کرد (۲) از جا در رفت (۳) گذشت (۴)

بیرون رفت

دهرچین derçîn (۱) هه‌تواین (۲) له جی چین (۳) گوزه‌یشتن

(۴) وه ده‌یشت چین (ف) (۱) فرار کردن (۲) از جا در رفتن (۳)

گذشتن (۴) بیرون رفتن

دهرخپ derxîr جوورئ دهرهون (ف) دره‌ای که انتهایش به

چاله‌ای منتهی شود

دهرخسن der xisin (۱) وه ده‌یشت کردن (۲) ئاشکرا کردن

(ف) (۱) بیرون انداختن (۲) آشکار کردن

دهرد derd (۱) ژان (۲) نه‌خوه‌شی «دهردت چوه‌س» (ف) (۱)

درد (۲) مرض

دهردان derdan (۱) ده‌لانن (۲) ئاو دهر دان (۳) دهر ته‌قائن (۴)

دهردهیل (ف) (۱) تراوش (۲) آب کشی، رفتن چاه (۳) در زدن (۴)

جمع درد

دهردبخوهر derd bixwer زیز دهرده‌نه‌خوهر (ف) بدرد بخور

دهردبلا derdi bifa نه‌خوه‌شی «دهردبلا د وه ناو سه‌رم»

(ف) درد و بیماری

دهرد بئ‌ناز derdi bê naz (۱) لاناوه له نه‌خوه‌شی نائلاج (۲)

نوورپگه (ف) (۱) کنایه از بیماری لاعلاج (۲) نفرینی است

دهرجن dercin دهرزن، دهرچین، له سه‌کزی «دهرجن» وله

لاتین (dozen) ئوشن (ف) دوجین، در سه‌کزی «دَرَجَن» و در

لاتین (dozen) گویند

دهرجین dercîn بنووره دهرجن (ف) نگا دهرجن

دهردخواردن derd xwardin وه کار هاتن (ف) بدرد

خوردن

دهرد دل derdi dif ئازار دلته‌نگی (ف) درد دل

دهردسه‌ر derdi ser سه‌ره‌دهرد (ف) درده‌سَر

دهرد کیشان derd kîşan ژان کیشان (ف) درد کشیدن

دهردگران derdi giran نه‌خوه‌شی سه‌خت (ف) بیماری

لا‌علاج

دهردمه‌ن derdman دهرده‌دار (ف) دردمند

دهردنه‌خوهر derd nexwer زیز دهرده‌بخوهر (ف) بدرد نخور

دهرده‌باریکه derde barîke باریکه، باریکی، نه‌خوه‌شی

سل (ف) بیماری سل

دهرده‌دار derdedar دهرده‌مه‌ن، دهردی‌آر (ف) دردمند

دهرده‌ژار derde jar دهرده دار «ئه‌ج وه‌یس نازار گومه‌ز بارگه

خاس - ته‌وافچید فره‌س دهرده‌ژار بناس» (ف) دردمند

دهرده‌مامر derde mampir نه‌خوه‌شی مامر و جوجگ (ف)

بیماری ماکیان

دهرده‌وجار derdewcar نه‌خوه‌شی (ف) بیماری

دهرده‌یاو derde yaw بنووره سه‌گ وا (ف) نگا سه‌گ وا

دهردی‌یشت deri deyšt دهر و ده‌یشت (ف) دشت و در

دهردی‌آر derdiêar دهرده‌دار «دهردی‌آر وه حال دهردی‌آر زانی

» (ف) دردمند

دهردی دهردی derdê derdê خه‌وهر ئایمه‌یل گن ولات وه

ولات ره‌سانن (ف) خبری را روستا به روستا یا منطقه به

منطقه رد کردن، در گذشته رسم بوده که خبر مربوط به افراد

بد کار که از روستایی به روستای دیگر می‌آمده بایستی از آن

روستا هم به روستای مجاور می‌رفته و براین باور بوده‌اند که اگر

خبر در روستای آنها بماند دچار آفت و... خواهند شد شاید

سرگذشت پیشینیان از همین راه به ما رسیده باشد

دهر رق deri rû رق له ناوړو (ف) رو در رو

دهرز derz (۱) ناوړاس تئول «دهرز تئولن» (۲) زهره‌نگ، له

ئه‌وستا (dereze) دهرزه) وه مانای دهرز پره‌و کرده (ف) (۱)

وسط پیشانی (۲) ترک بسیاریز، در اوستا (dereze) درزه)

به معنای پُر کردن شکاف و درز گیری است

دهرزیردن derz birdin زهره‌نگ بردن (ف) ترک خوردن

دهرز تئول derzi têwif ناوړاس چاره‌توس (ف) وسط

پیشانی

دهرزن derzin (۱) دهرزی (۲) دهرجن (ف) (۱) سوزن (۲)

دوجین

دهرزن derzen (۱) دهرزی «ل» (۲) دهرچین، له لاتین

(dozen) ئوشن (ف) (۱) سوزن (۲) یک دوجین، در لاتین

(dozen) گویند

دهرزن هه‌چیر derzen heçîr درزی مه‌چیر «ل» (ف)

سوزن و نخ

دهرزه‌نین derzenîn هه‌تواین و خوه‌ئ دزینه‌وه (ف) جیم

شدن، خود را پهمان کردن

دهرزی derzi دهرزن، له زاراو‌هیل ترک کوردی «دهرزن»

ئوشن وله سمنانی «دهرزنه» وله تۆرکه مه‌نی «دهرزی» وه

به‌رگدۆر ئوشن (ف) سوزن، در سمنانی «دِرزنه» گویند در

ترکمنی «دِرزی» به خیاط گویند

دهرزی‌ئاژن derzi ajin گونووژ ئاژن (ف) سوزن کوب کردن،

سوراخ سوراخ کردن
دهرزی‌دان (1) derzî dan (1) جی ئه‌لگرتن دهرزی (2) لاناوه له له‌پ (3) جاسوزنی (2) کنایه از بسیار لاغر
دهرزی‌دروومان derzî dirûman دۆرانن، دوخت و دوز
 دوخت و دوز کردن، دوختن
دهرزله (1) dezîle (1) ماشوله، ماشیله (2) پۆشه‌قنگه (3) (1) ماش خودرو (2) سنجاچک
دهررقوه derquwe دهره‌قته، دهرقه‌ت (3) قدرت زور
 آزمایی، از عهده بر آمدن
دهررقه‌یت derqeýt دهرینه، به‌ش دۆیه‌مئ ئه‌ره‌وییه «قید»
 مقید نبودن، تاثیرنگذاشتن، بخش دوم واژه عربی است
دهرکردن (1) der kirdin (1) خسن «گوله‌ئ دهر کرد» (2) وه ده‌یشت کردن (3) ول کردن (4) واز کردن (5) دۆرانن دهر گونی و... (1) تیراندازی کردن (2) بیرون کردن (3) رها کردن (4) باز کردن (5) کوک زدن، دوختن در گونی و...
دهرکریاغ (1) der kiryag (1) دهر دۆریائ (2) دهر دۆریائ (3) (1) بیرون شده (2) دوخته شده، در دوخته شده
دهرکل derkil گیرقان «ل» (3) جیب، جیب لباس
دهرکوتان (1) der kwitan (1) لاناوه له دهرس پا کردن ئه‌پائ کارینگ «چل دهر کوتام تا ئی کاره پیتا کردم» (2) دهر ته‌قانتن (3) چاره جویی کردن (2) در زدن
دهرکه‌تن der ketin دهرکه‌فتن «ل» (3) نگا دهرکه‌فتن
دهرکه‌فتن (1) der keftin (1) ئاشکرا بۆن (2) دهر که‌فتی (3) (1) آشکار شدن (2) بیرون رفتن
دهرکه‌فته der kefte دهرکه‌فتی (3) بیرون شده
دهرکه‌فتن der keftê دهرکه‌فته (3) بیرون شده
دهرکیشان der kîşan دراوردن (3) بیرون آوردن
دهرگا derga دهرانه (3) درگاه
دهرگه derge دهرگا (3) درگاه
دهر مال deri maľ درانه‌ئ مال (3) در خانه
دهر مال علی deri maľi ély لاناوه له نیاشتن و نه‌داری (3) کنایه از نداشتن، همچون خانه علی که در اثر بخشش چیزی در آن نمانده
دهرماله dermaľe دهرمالی (3) نوکر خانه‌زاد
دهرمالی dermaľi (1) دهرماله (2) دهرسه‌لین (3) (1) نوکر خانه‌زاد (2) اهلی، حیوان خانگی

دهرمان (1) derman (1) چاره‌سهری کردن (2) دهاوا (3) (1) درمان، چاره‌جویی (2) دارو
دهرمانخوارده derman xwarde سام خواردئ (3) زهر خوردن
دهرمانیک dermanik دهروانک (3) درپوش
دهرمانکردن derman kirdin چاره کردن (3) درمان کردن
دهرمانکر derman ker چاره‌ساز (3) تیمارگر
دهرنه‌وردن der newirdin وه دهر نه‌وردن (3) بدر نبردن
دهروازه derwaze دهرانه‌ئ گه‌ورا (3) دروازه
دهروازه‌وان derwaze wan دهرروازه‌بان (3) دروازه‌بان
دهروان derwan دهریان (3) دربان
دهروانک derwanik دهرمانک (3) درپوش
دهروایسی derwaîsi دهریایست (3) دریایستی
دهرویان der û ban دهریان (3) نگا دهریان
دهرقت derüt دیه‌که‌یگه له گاواره (3) روستایی در گهواره
دهروده‌یشت der û deîşt دهرده‌یشت (3) دشت و در
دهرقتن derün ناو دل (3) درون
دهرقتنار derün dar دلدار (3) نترس، دلیر
دهررهچ derweç وه‌نه‌دیک (3) پنجره، در کوچک
دهر وه‌دهر der we der ئاواره (3) آواره، دریدر
دهرره‌س‌کردن derwes kirdin قه‌لار کردن (3) قلع و قمع کردن
دهرره‌ن derwen (1) مه‌لوه‌نیگه له کرماشان (2) لووف کۆیه، له ئه‌وستا (reven ره‌قهن) تۆسریاس (3) دهرینه (3) (1) منطقه‌ای در کرماشان (2) دره، در اوستا (reven رفتن) نوشته شده (3) بندی که با آن در مشک را می‌بندند
دهرراتن der hatin بنووپه دراتن (3) نگا دراتن
دهرراوردن der hawrdin وه ده‌یشت هاوردن (3) بیرون آوردن
دهرهماسا der hamsa دهرهاوسا، هاوسا، هامسا (3) همسایه
دهرهاوسا der hawsa دهرهاوسا، هاوسا، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «دراوسئ» تۆشن (3) همسایه
دهررتان deretan له تووان بۆن (3) در توان بودن، قادر بودن، پتانسیل
دهررهج derec دهره‌جه‌ت (3) گشایش، فرج

دهره‌ج‌ت derecet دهرج [ف] گشایش

دهره‌خ‌لایل derê xelîl دیه‌که‌یگه له که‌تۆله [ف] روستایی در کندوله

دهره‌دیرێژ dere dirîj (۱) شوونینگه له کرماشان (۲) ریگه‌یگه له بانه‌زار مه‌سۆری چووده ئاواى شه‌قل [ف] (۱) منطقه‌ای در کرماشان (۲) راهی که از بانه‌زار منصورى به روستای شقل می‌رود

دهره‌دورزه‌خ deredûzex دیه‌که‌یگه‌له مه‌لۆه‌ن هوزمانه‌وه‌ن [ف] روستایی درهوزمانان از توابع ایلام

دهره‌شاپه‌ری derê şaperî دیه‌که‌یگه له دهره [ف] شار [ف] روستایی در دره‌شهر ایلام

دهره‌شار derêşar شاریگه له ئیلام [ف] شهری در ایلام، دره شهر

دهره‌ق dereq موولت «دهره‌ق سى رووژ» [ف] مهلت

دهره‌ق‌ه‌ت dereqet زوور هاتن [ف] قدرت مقابله

دهره‌ق‌ه‌ت‌هاتن dereqet hatin چارکردن [ف] قدرت شکست دادن کسی را داشتن

دهره‌قووه derequwe دهرقووه [ف] نگا دهرقووه

دهره‌ک derek تۆن و ته‌وه‌س، جانم [ف] درک، جهنم

دهره‌که‌یل‌ئه‌سپه‌ن derekeylespen وه‌ده‌ره‌ک [ف] به‌جهنم

دهره‌کی derekî خاواره «دهرکی هات بنه‌کی دهر کرد» [ف] بیگانه

دهره‌لنگ dere lîng (۱) لاناوه له لنگ بى شه‌وال (۲) دهرپای شه‌وال [ف] (۱) کنایه از ندار و بیچیز (۲) پاچه شلوار

دهره‌له‌کی derelekî بیعاری، خودی وه کۆچه‌ئى عه‌لى چه‌پ دان [ف] خود را به کوچه‌ علی چه‌پ زدن، بی عاری

دهره‌نۆم derenûm هه‌لۆه‌دا [ف] آواره

دهره‌و derew دره‌و [ف] درو

دهره‌وان derewan دره‌وان [ف] دروگر

دهره‌و‌دوره‌بیرین dere û dûre birîn (۱) له ئختیار ده‌رچین، ته‌وان مه‌هار کردن نیاشتن (۲) لاناوه له هه‌مه‌لاینه [ف] (۱) غیر قابل کنترل شدن (۲) کنایه از فراگیر شدن

دهره‌وکردن derew kirdin دره‌و کردن [ف] درو کردن، درویدن

دهره‌وه‌ره derewere ئاواره [ف] آواره، سرگردان

دهره‌وین derewîn دره‌و کردن [ف] درودن

دهره‌م derhem بان یه‌ک، قاتی [ف] مختلط، در هم

دهریا derya ده‌لیا [ف] دریا

دهریوه‌ری derî werî ناخاس، هه‌رچه‌به‌رچه‌و، چرت پرت [ف] حرف مفت، بیهوده‌گویی

دهری‌دهم derî dem دهرده‌م، ده‌سبه‌جی، زۆ [ف] در دم، فورا

دهریه derye دهره‌وه‌ن «نه‌مه‌نیه‌ تاقه‌ت نه‌مه‌نیه‌ هووشم - وه‌خته چه‌ ئه‌فدال دهریه‌یل بیوشم» [ف] دره تنگ وباریک

دهزگا dezga مه‌کینه [ف] دستگاه

دهزۆران dezûran ده‌سگیران، ته‌میار، له زاروه‌یل ترک کوردی «ده‌زگیران، ده‌زیران» تۆشن [ف] نامزد

دهزۆرانی dezûranî ده‌زگیرونی [ف] خواستگاری، جشن نامزدی

دهزۆنک dezûnik ته‌یل، ده‌سۆنک، ده‌سینک [ف] دستبند

دهزیران dezîran ده‌زۆران «ل» [ف] نامزد

دهژ dej (۱) ئه‌نه‌خورد (۲) بنووپه ده‌ج [ف] (۱) بکر، دست خورده (۲) نگا ده‌ج

دهژین dejîn ئیش، ژان «ل» [ف] درد

دهس des (۱) له کلگه‌یل تا مچ (۲) له کلگه‌یل تا شان (۳) یه‌ئ دور گه‌مه (۴) ده‌س دلنگ (۵) گان [ف] (۱) از انگشتان تا مچ (۲) از انگشتان تا شان (۳) دست در بازی (۴) واحد لباس (۵) واحد جماع

دهس‌ئاخیر desi axir ئاخرسهر، دۆیاخر [ف] سرانجام، عاقبت

دهس‌ئه‌لوان des efwayn ده‌س هیژدان، وه نیشانه‌ئى هه‌ره‌شه‌دان ده‌س ئه‌لگرتن «ده‌س ئه‌لواى سه‌ئ دز دیاره» [ف] دست را به نشانه‌ی تهدید بلند کردن

دهسار desar ده‌سه‌پا [ف] آسیاب دستی

دهسامو desamû شه‌مامه [ف] دستنبو

دهسان desan (۱) هه‌ن هه‌ن جفتگرت گیری سه‌گ (۲) ده‌سه‌یل [ف] (۱) هنگامه‌ی جفتخواهی سگ (۲) دستپا

دهسانقه‌ست desanqest ئه‌نقه‌س [ف] عمدا

دهسانک desanik ده‌زۆنک «ل» [ف] دستبند

دهساو desaw (۱) ده‌ساوه (۲) کناراو [ف] (۱) دست پخت (۲) مستراح

دهساوده‌س desawdes ده‌س وه ده‌س کردن [ف] دست به

دهره‌ج‌ت derecet دهرج [ف] گشایش

دهره‌خ‌لایل derê xelîl دیه‌که‌یگه له که‌تۆله [ف] روستایی در کندوله

دهره‌دیرێژ dere dirîj (۱) شوونینگه له کرماشان (۲) ریگه‌یگه له بانه‌زار مه‌سۆری چووده ئاواى شه‌قل [ف] (۱) منطقه‌ای در کرماشان (۲) راهی که از بانه‌زار منصورى به روستای شقل می‌رود

دهره‌دورزه‌خ deredûzex دیه‌که‌یگه‌له مه‌لۆه‌ن هوزمانه‌وه‌ن [ف] روستایی درهوزمانان از توابع ایلام

دهره‌شاپه‌ری derê şaperî دیه‌که‌یگه له دهره [ف] شار [ف] روستایی در دره‌شهر ایلام

دهره‌شار derêşar شاریگه له ئیلام [ف] شهری در ایلام، دره شهر

دهره‌ق dereq موولت «دهره‌ق سى رووژ» [ف] مهلت

دهره‌ق‌ه‌ت dereqet زوور هاتن [ف] قدرت مقابله

دهره‌ق‌ه‌ت‌هاتن dereqet hatin چارکردن [ف] قدرت شکست دادن کسی را داشتن

دهره‌قووه derequwe دهرقووه [ف] نگا دهرقووه

دهره‌ک derek تۆن و ته‌وه‌س، جانم [ف] درک، جهنم

دهره‌که‌یل‌ئه‌سپه‌ن derekeylespen وه‌ده‌ره‌ک [ف] به‌جهنم

دهره‌کی derekî خاواره «دهرکی هات بنه‌کی دهر کرد» [ف] بیگانه

دهره‌لنگ dere lîng (۱) لاناوه له لنگ بى شه‌وال (۲) دهرپای شه‌وال [ف] (۱) کنایه از ندار و بیچیز (۲) پاچه شلوار

دهره‌له‌کی derelekî بیعاری، خودی وه کۆچه‌ئى عه‌لى چه‌پ دان [ف] خود را به کوچه‌ علی چه‌پ زدن، بی عاری

دهره‌نۆم derenûm هه‌لۆه‌دا [ف] آواره

دهره‌و derew دره‌و [ف] درو

دهره‌وان derewan دره‌وان [ف] دروگر

دهره‌و‌دوره‌بیرین dere û dûre birîn (۱) له ئختیار ده‌رچین، ته‌وان مه‌هار کردن نیاشتن (۲) لاناوه له هه‌مه‌لاینه [ف] (۱) غیر قابل کنترل شدن (۲) کنایه از فراگیر شدن

دهره‌وکردن derew kirdin دره‌و کردن [ف] درو کردن، درویدن

دهره‌وه‌ره derewere ئاواره [ف] آواره، سرگردان

دهره‌وین derewîn دره‌و کردن [ف] درودن

دهسپه‌ر *desper* (۱) دهسپر (۲) گرتن سه‌ر مانگا ئه پائ که ل
 [ف] (۱) جلق، استمناء (۲) گرفتن سر ماده گاو برای گشن با گاو
 نر
 دهسپه‌ران *desperân* دهسه‌لدهس دان، دهس وه دهس ره
 کردن [ف] دست به دست چیزی را عبور دادن
 دهس‌پئاگرتن *des pêa girtin* (۱) دهس وه مل ئاگر گرتن
 (۲) دهس وه سه‌رئ کیشان (۳) قنیات کردن [ف] (۱) دست
 برآتش گرفتن (۲) ادعای مالکیت داشتن (۳) قناعت کردن
 دهس‌په‌یل *desi peyl* چنگ چؤل [ف] دست و انگشتان
 دهسپچک *despêçik* دهسپچگ [ف] بهانه
 دهسپچگ *despêçig* دهسپچگ [ف] بهانه
 دهسپس *des pêş* ده‌له [ف] دست کچ، دزد
 دهسپکردن *des pê kirdin* سه‌ره‌تائ دامه‌زرائن [ف]
 شروع کردن
 دهس‌پئوه‌گرتن *des pêwe girtin* دهس پئا گرتن [ف] نگا
 دهس پئاگرتن
 دهستان *destan* چشت‌خانه، ئاشپه‌زخانه [ف] آشپز خانه
 دهستور *destûr* دهسور [ف] دستور
 دهسته‌نگ *desteng* ته‌نگدهس [ف] تنگدست
 دهسته‌نگی *destenêgi* ته‌نگدهسی [ف] تنگدستی
 دهسچن *desçin* (۱) گله وژن (۲) دهسباف [ف] (۱) دست چین
 (۲) دستباف
 دهسخره *desxirê* دهسه‌خره [ف] معطل کردن، الاف کردن
 دهس‌خسن *des xisin* (۱) دهسبرد دان (۲) دهس وه‌شانن [ف]
 (۱) دستبرد زدن (۲) با دست ضربه زدن
 دهس‌خوه‌ش *des xweş* دهسد دورد نه‌که‌ئ [ف] دست
 خوش
 دهس‌خوه‌شانه *des xweşane* مزئیانی، مزگانی [ف]
 مزڭگانی
 دهس‌خوه‌شی *desxweşî* دهس‌خوه‌شانه، مزئیانی [ف]
 مزڭگانی
 دهسخت *desxet* (۱) تۆسین (۲) نامه [ف] (۱) نوشتار، دست
 خط (۲) نامه
 دهسخت‌دان *des xet dan* دهسور دان، ئه‌مر کردن [ف]
 دستور دادن
 دهسخت‌گرتن *des xet girtin* دهسور گرتن [ف] حکم

دست کردن

دهساره *desawe* (۱) دهساره، دهسکار (۲) نه‌تیجه [ف] (۱)
 دست پخت (۲) نتیجه
 دهساوئز *desawêz* هامه‌ئ زاوا وه وه‌ق [ف] هدیه داماد به
 عروس
 دهسبازی *desbazî* گاله شوخی و دستبازی
 دهس بان دهس *desi bandes* (۱) دهس له بان دهس (۲)
 توواناتر [ف] (۱) دست روی دست گذاشتن، کنایه از بیکاری (۲)
 دست بالا دست، بالا دست
 دهسبرد *desibird* (۱) دزی، چه‌پار (۲) چالاکي، ته‌واری [ف]
 (۱) دستبرد (۲) استفاده از موقعیت پیش آمده، چالاکي، زرنگي
 دهسبرهس *desbirês* له دهس دهس [ف] دسترس، در
 دسترس
 دهسبری *desbirî* (۱) جزا دان (۲) لاناوه له هر ته‌قه‌لا
 کردنیگ «دهسبری دنیا ئرائ که‌م» [ف] (۱) بریدن دست،
 اجرای حد (۲) کنایه از هر کوشش و تلاشی برای رسیدن به
 هدف
 دهسبرین *desbirîn* جزا دان [ف] بریدن دست، اجرای حد
 دهسبه‌تال *desbetal* بیکار [ف] بیکاره
 دهسبه‌جی *desbecî* رۆزی [ف] فوری
 دهسبه‌ردار *desberdar* دهس هیژدان [ف] دست بردار شدن
 دهسبه‌سان *des besan* (۱) دهسبه‌سیان (۲) مان کردن له
 کار [ف] (۱) بستن دست (۲) ازکار باز داشتن
 دهسبه‌سه *des bese* که‌ت به‌سه [ف] دست بسته
 دهسبه‌ن *desben* (۱) ده‌رۆنک، ته‌یل، دهسینک (۲) که‌له‌بچه
 [ف] (۱) دستبند (۲) دستبند زندانی
 دهس‌بیکار *des bêgar* دهس به‌تال [ف] بیکاره
 دهسپاچه *despaçe* سه‌رگه‌ردان، شئیویای، هه‌ول [ف]
 دستپاچه
 دهسپاچه بۆن *despaçe bün* هه‌ول بۆن [ف] دستپاچه
 شدن
 دهسپاچه‌کردن *despaçe kirdin* هه‌ول کردن [ف] دستپاچه
 کردن
 دهسپاک *despak* دهس دم پاک [ف] امین
 دهسپچگ *despiçig* دهسپچگ [ف] بهانه
 دهسپه‌ر *despir* دهسگان، دهسپه‌ر [ف] استمناء، جلق

گرفتن
دهسُ خه‌پِردان *desi xeÿr dan* خه‌پِردان خورجین [ف] دست
 خیر دادن پس از معامله
دهسدار (*des dar* ۱) دهسلا‌ندار (۲) به‌شدار له کاریگ [ف] (۱)
 پارٹی دار (۲) دست داشتن در کاری
دهس‌داری *desdarî* به‌شدار له کاری [ف] دست داشتن در
 کاری
دهس‌داشتن *des daştin* بنو‌رپه دهس‌داری [ف] نگا **دهس‌داری**
دهس‌داگرتن *des dagirtin* دهس له کار کیشان [ف] دست
 کشیدن، دست برداشتن
دهس‌دان (*desdan* ۱) بردانُ پاسور (۲) دهس وه یهک دان (۳)
 به‌خت هامیار بۆن [ف] (۱) بُر زدن پاسور (۲) دست دادن، دست
 زدن (۳) بخت‌یار شدن
دهسُ دلُ واز *desi dif waz* دهسواز [ف] دست و دل باز،
 بخشنده
دهس‌دهس *des des* دلّه‌دل [ف] تردید
دهس‌دهس‌کردن *des des kirdin* دلّه‌دل کردن [ف] تردید
 داشتن
دهس‌دیرژی (*des dirjî* ۱) ناخونهک (۲) هه‌لمه‌ت بردن له
 سه‌ر چشتی [ف] (۱) دست درازی، ناخونک (۲) تجاوز
دهس‌دیرژی‌کردن *des dirjî kirdin* زلم کردن [ف] ستم
 کاری
دهس‌پ (*desir* ۱) دهس‌مال (۲) گرامافون [ف] (۱) دستمال (۲)
 گرامافون
دهس‌پراژه *desrâze* دهس‌پراژه، ویتانگ، دهس‌پچگ [ف] بهانه،
 ایراد
دهس‌پراژه *desrâje* دهس‌پچگ [ف] بهانه
دهس‌پران *desir nan* دهس‌په‌ئ نان، ناندین [ف] دستمالی که
 نان در آن گذارند
دهس‌په *desirê* دهس‌پ [ف] دستمال
دهس‌په‌س *desrês* دهس‌په‌س [ف] در دسترس
دهس‌پِژ (*desrêj* ۱) رزگوله (۲) پرهو کردن وه پا بیل [ف] (۱)
 رگبار (۲) پُر کردن چاله با بیل یا غیره
دهس‌سووک (*des sûk* ۱) نه‌و که‌سه کُ دهس‌ئ شه‌فا دهره (۲)
 سووک دهس [ف] (۱) پزشکی که زود بهبودی بخشد (۲) کسیکه
 حیوانی را ذبح کند و دیر جان دهد

دهس سُورسه‌نن *desi sûr senin* جواو ئا سه‌نن له خه‌سۆره
 [ف] موافقت خانواده عروس را جلب کردن
دهس‌شووَر *des şûr* خاسه‌نه‌وکه‌ر [ف] کنیز
دهس‌شووردن (*des şûrdin* ۱) نائمید بۆن (۲) دهسُ پهل
 شوورتن [ف] (۱) نامید شدن (۲) دست از ... شستن
دهس‌فرووش *desfirûş* هۆرد هه‌واله فرووش [ف] دستفروش
دهس‌فرمان *des ferman* کارامه‌یی له رانین [ف] مهارت و
 توانایی در رانندگی
دهس‌قچانن *des qûçanin* دهس‌توقانن، قرچوو [ف] کنایه
 از خساست
دهس‌قچیا‌ئ *des qûçyaê* قورتنگ [ف] خسیس
دهس‌قهرت *desqert* قه‌رتکردن [ف] پول دستی گرفتن
دهس‌قهرز *desqertz* دهس‌قهرت [ف] پول دستی گرفتن
دهس‌کار *deskar* دهس‌کرد [ف] دست ساز
دهس‌کاری *des karî* کلگه‌وری [ف] دستکاری
دهس‌کرد *deskird* دهس ساز [ف] دست ساز
دهس‌کلافه‌کردن *des kifafe kirdin* له ه‌پین شین کردن
 دهس خپدان و موور هاوردن کُ نیشانه‌ئ ناره‌حەت بۆنه [ف]
 داستان را دور هم چرخاندن و مویه کردن که نشانه شدت
 ناراحتی است
دهس‌کوت *des kwit* دهس‌کرد [ف] دست‌ساز، دست کوب
دهس‌کوتان *des kwitan* چه‌پ کوتان [ف] دست زدن، کف
 زدن
دهس‌که‌فتن (*des keftin* ۱) وه دهس هاوردن (۲) وه قه‌پ
 که‌فتن (۲) نه‌خواستنه [ف] (۱) بدست آوردن (۲) گیر آوردن چیزی
 یا کسی (۳) اتفاقی
دهس‌که‌م *desikem* لاکه‌م [ف] دست‌کم، لاقل
دهس‌که‌نه *deskene* وه دهس که‌نین نخه، دهسه که‌نه [ف] با
 دست درویدن بویژه برای نخود
دهس‌که‌نه‌جم *deskenecim* شه‌رپگه، گه‌مه‌یگه [ف] بازی
 شبیه بیس بال
دهس‌کیش *deskîş* پلاسکی کُ که‌نه‌ئ دهس (۲) هامیار
 کوور (۳) دهس‌کیشی [ف] (۱) دستکش (۲) عصاکش کوور (۳) نگا
 دهس‌کیشی
دهس‌کیشان (*deskîşan* ۱) دهس هیزدان له کاری (۲) هامیاری
 کردن کوور (۳) ده‌یوتی کردن [ف] (۱) دست کشیدن از کاری (۲)

کردن
دهسلات desfat (۱) چاره، چم و چار «دهسلاتم چهس؟» (۲)
 پارتي، خري چين (۳) بن دهس (ف) (۱) چاره، راه کار، سازوکار
 (۲) نفوذ، قدرت (۳) تحت السطه، زیر نفوذ
دهسلاتدار desfat dar دهس دار، پارتي دار (ف) با نفوذ،
 قدرتمند
دهسلاتداري desfat darî دهس داشتن (ف) اعمال نفوذ کردن
دهس له بان دهس des le bani des دهس بان دهس (ف) نگا
دهس بان دهس
دهس له مل کردن des le mil kirdin (۱) دهسه مل کردن (۲)
 ناشتي کردن (ف) (۱) روبوسی کردن (۲) آشتی کردن
دهس لي بهن بؤن des lê ben bün دهس لي بهن بؤن (ف)
 بدست آوردن
دهس ليدان des lê dan دهسدان (ف) دستکاری کردن
دهس لي نان des lê nan دهس لي نان (ف) نگا دل لي نان
دهس لي وه شانين des lê weşanin (۱) دهس وه شانين (۲)
 که له مه دار کردن (ف) (۱) با دست ضربه زدن (۲) لطمه زدن
دهس لي هه لگرتن des lê hefirtin دهس له سهر لاوردن
 (ف) دست برداشتن
دهس لي هيزدان des lê hêz dan دهس هيز دان (ف) دست
 برداشتن
دهسمال desma (۱) دهسر (۲) لاناوه له گورتينه (۳) له چنگ
 (۴) سهر بهن پياوانه (ف) (۱) دستمال (۲) کنايه از بکارت (۳)
 روسري، لچگ (۴) دستار
دهسمال بهق desma beü دهس گورتينه دار (ف) دستمالي که
 سندی است برداشتن بکارت
دهسمال داشتن desma daştin دهس گورتينه داشتن (ف)
 دستمالي که سند داشتن بکارت است
دهسمايه desmaÿe سه مایه، ته نخوا (ف) دستمايه
دهس مشتاق desi miştaq (۱) دهس خواهشانه (۲) که يفت
 خواهشی (۳) ماچ مووچی کردن (ف) (۱) مزدگانی (۲) به گرمی
 جويای حال شدن (۳) روبوسی کردن
دهس مه چهک desimeçek چنگ پهيل (ف) دست و پا
دهسمه له desmele بازمه له (ف) شنای کرال
دهسمه له desmele دهسکيشن په شميين نه پاي زمسان
 «ل» (ف) دستکش پشمی که برای زمستان بافند

عصاکش کور بودن (۳) زنی که فاحشه را برای دیگری آماده
 می کند
دهسکيشی deskîşî دهسکيشان (ف) زنی که زن فاحشه را
 برای دیگری آماده می کند
دهسکيشکان deskîşkan (۱) دهس هيزدان له کار (۲)
 هامیاری کردن کور (۳) دهیوتی کردن (ف) (۱) دست از کار
 کشیدن (۲) عصاکش کور بودن (۳) زنی که فاحشه را برای
 دیگری آماده می کند
دهسگ desig (۱) دهسپچگ (۲) چمک (ف) (۱) بهانه (۲)
 گوشه، زاويه
دهسگا desga دهزگا (ف) دستگاه
دهسگان desgan دهسپه، جلق (ف) استمناء، جلق
دهسگر desgir (۱) دهسگير (۲) تياتباز (ف) (۱) کار وقت گير
 (۲) کسی که ادای ديگران را درآورد
دهسگرتن desgirtin (۱) توله کی کردن (۲) واتوره خسن (۳)
 هه پوکه دان (۴) ناماده بؤن نه پاي چوپي کيشان (ف) (۱)
 مسخره کردن (۲) ادای کسی را در آوردن (۳) ممانعت کردن (۴)
 حلقه بستن برای رقص
دهسگروشان des gûşanin دهسگروشان له کوتای نه کردن (ف)
 کنایه از کوتاهی نکردن
دهسگير desgîr (۱) کهت به سان (۲) ناگا کردن (۳) کار وهخت
 گير (ف) (۱) دستگير کردن (۲) آگاه کردن، خبر دادن (۳) کار
 وقت گير
دهسگيران desgîran دهزوران «ل» (ف) نامزد
دهسگير بؤن desgîr bün (۱) بيگار نه بؤن (۲) گريان (ف) (۱)
 بيگار نبودن (۲) دستگير شدن
دهسگيردان desgîr dan دهسور کردن (ف) صبر کردن،
 حوصله به خرج دادن
دهسگير کردن desgîr kirdin (۱) ناگا کردن (۲) گرتن (ف)
 (۱) آگاه کردن (۲) دستگير کردن
دهسگيرنه desgîrne دهسگيره (ف) دستگيره
دهسگيروو desgîrû دهزوران، ته مييار «ل» (ف) نامزد
دهسگيرونی desgîrûnî دهزورانی (ف) نامزدی
دهسگيره desgîre دهسگيرنه (ف) دستگيره
دهسگيري desgîrî هامیاری (ف) دستگيري کردن، انفاق
دهسگيري کردن desgîrî kirdin هامیاری دان (ف) کمک

دهس میّهت des miyēt hamīyari, میّهت دان [ف] یاری کردن
دهس نانه بان des nane ban دهس داگرتنه سه ری [ف]
 دست گذاشتن بر روی، تصاحب کردن
دهس نانه گیره des nane gîre گیرسن [ف] بنای گریستن
 گذاشتند
دهس نانه ملیّا des nane milêa دهس گرتنه ملیّا [ف]
 چنگ بر آن گذاشتند، تصاحب کردند
دهس نماز des nimaz تارهت [ف] وضو
دهس نوس desnüs وه دهس نوس ریای [ف] دست نویس
دهس نیشان des nîşan ئامازه، نیشانه [ف] نشان کردن،
 نمونه
دهس نیشان کردن des nîşan kirdin نیشان کردن [ف]
 نمایاندن، نشان کردن
دهسواز deswaz دهس دلّواز [ف] بخشنده، ساعی در کمک
 به دیگران
دهس ویرد des û bird بنویره دهس ویرد [ف] نگا دهس ویرد
دهس ویر desûr دهس ویر [ف] دستور
دهس ویر desûr چۆ، وهک «گ» [ف] چون، مانند
دهس وشک des wişk قرچوو [ف] خسیس
دهس ومشتاق des û miştaq دهس مشتاق [ف] نگا دهس
مشتاق
دهس وونک desünik دهس وونک [ف] دستبند
دهس وه بان دهس des we bani des لاناوه له بیکاری
 (۲) خه ریک مه نن [ف] (۱) کنایه از بیکاری (۲) مستاصل و منفعل
 شدن
دهس وه دهس des we des دهسه لدهس [ف] دست به دست
دهس وه شانن des we şanin دهس حسن [ف] نگا دهس
 حسن
دهس وه شن des weşin شه پانچوو [ف] ناآرام، اهل دعوا،
 ضارب
دهس وه کار des we kar خه ریک بۆن [ف] دست بکار شدن
دهس وه کار بۆن des we kar bün دهسه و کار بۆن [ف]
 دست بکار شدن
دهس وه ملاگرتن des we mila girti خوهی وه خاوهن
 چشتی حساو کردن [ف] چیزی را پردازش کردن و خود را
 صاحب آن خواندن

دهسوهن deswen (۱) دهس وونک (۲) که له بچه [ف] (۱) دستبند
 زینتی (۲) دستبند زندان
دهس وه یه کی des we yekî (۱) پیه لآن کردن (۲) یه کیه تی،
 دالته دان [ف] (۱) توطئه (۲) اتحاد داشتن، دست به یکی کردن
دهسه dese (۱) دهسه نه، دهسه نه ر (۲) دۆگلاشکو (۳) نازوهن
 (۴) دوس «دهسه برا، دهسه خوهیشک» [ف] (۱) دسته، گروه
 (۲) نگا دۆگلاشکو (۳) هیئت عزاداری (۴) دوست صمیمی
دهسهار deshar دهسار، دهسهر [ف] آسیاب دستی
دهس هوردن des hawrdin وه دهس که فتن [ف] بدست
 آوردن
دهس هه لوردن des hefwardin دهس هیز دان و زیله
 وه شانن [ف] دست بلند کردن و سیلی زدن
دهسه برا dese bira ره قیف، دوس [ف] بسیار صمیمی،
 دوست
دهسه پاچه desepaçe دهس پاچه [ف] دست پاچه
دهسه پشت dese pişt چاخ له ر کردن [ف] دست بر پشت
 گوسفند یا بز زدن و جاقی ولاغری را تخمین زدن
دهسه تیرکه مان desetîrkeman دۆلقان، بنویره دۆگلاشکو
 [ف] نگا دۆگلاشکو
دهسه تیرکه وان desetîrkewan دهسه تیرکه مان [ف] نگا
 دۆگلاشکو
دهسه خوهیشک desexweyşk دوس گئیانی [ف] دو زن که
 رابطه ای دوستانه دارند
دهسه داو dese daw تهلّه [ف] یک دسته دام و تله
دهسه دؤ desedû که سی کُ چهن گله بزُن و میبه له ناو
 ریبه ن گه ورا دیرئ و جیا ئان که یتد و دوشیدان [ف] کسی که
 تنها چند بز و میش در گله بزرگی دارد و هنگام دوشیدن آنها
 را جدا کرده و جداگانه می دوشد
دهسه دویه desedüe به شیگه له گاوه سن، پیا مشته [ف] نگا
 پیامشته
دهسه ران dese rân دهس له بان ران ناین و له زهت بردن [ف]
 تماس دادن دست بر ران و ارضا شدن
دهسه رهن deserên زنه رن [ف] پشم گوسفند که خود بخود
 کنده شود یا براحتی با دست کنده شود
دهسه ریژنهک deserêznek داپۆجان گهنم و... [ف] نخاله و
 دانه های غیر خوراکی غلات

است
دهسه‌لدهس desefdes دهسه‌ودهس [ف] دست به دست، در گردش
دهسه‌لین desefên ئه‌من کردن، رام کردن [ف] رام کردن و تربیت کردن
دهسه مل کردن dese mil kirdin (۱) دهس له مل کردن (۲) ناشتی کردن [ف] (۱) روبوسی کردن (۲) آشتی کردن
دهسه‌مه‌له dese mele دهسه‌له [ف] شنای کرال
دهسه‌مه‌مگ dese memig دهسه‌مگ، ولاین مه‌مگ [ف] دست بر پستان زدن و فشردن پستانها
دهسه‌نه desene دهسه‌نه [ف] دسته، گروه
دهسه‌نه‌ر desener (۱) دهسه، دهسه‌نه (۲) ئه‌و که‌سه کُ بافه نه‌ئیده‌و (۳) ئه‌و که‌سه کُ دار و دهسه نه‌ئیده‌و [ف] (۱) دسته، گروه (۲) آنکه‌غلات درو شده را دسته می‌کند (۳) آنکه دار و دسته تشکیل می‌دهد
دهسه‌ویه‌سه dese û bese دههک وفامیل، قه‌وم [ف] اقوام، خویشان
دهسه‌وداین desew dayn چنگ داین خه‌ژر [ف] ورز دادن خمیر
دهسه‌ودهس desew des دهسه‌لدهس [ف] دست به دست شدن، در گردش
دهسه‌وژویه‌رگی desew jüyergî دهسه‌و وهره و بان، دهسه‌و ژویه‌ری [ف] رو به سمت بالا رفتن
دهسه‌وژویه‌ری desew jüyerî دهسه‌وژویه‌رگی [ف] رو به سمت بالا رفتن
دهسه‌وسار desewsar دهسه‌وسار [ف] افسار
دهسه‌وکار desewkar دهسه‌وکار [ف] دست بکار
دهسه‌و کار بۆن desewkar bün دهس وه کار بۆن [ف] دست بکار شدن
دهسه‌و کار کردن desewkar kirdin دهسه‌وکار کردن [ف] سر کار بردن کسی
دهسه‌وینجه dese wince دهسه‌زانی [ف] دست به زانو
دهسه‌وینجی desewncî دهسه‌وینجی، دهسه‌ژی [ف] انگولک کردن
دهسه‌وینژی desewnji دهسه‌ژی [ف] انگولک کاری
دهسه‌وهرداین dese wer dayn دهسه‌وکار بۆن [ف] دست

دهسه‌زانی dese ziranî دهسه وینژی [ف] دست به زانو نشستن
دهسه‌ژن dese jin بنویره دهسه‌خویشک [ف] نگا دهسه‌خویشک
دهسه‌ژهن desejen مه‌شه‌یگه له گاوس بۆچگتیره [ف] نوعی مشک که از «گاوس» کوچکتر است
دهسه‌ژهنه desejene دهسه‌لخورت، ئارغوت [ف] چوب دستگیره مشک
دهسه‌ژی deseji دهسه‌ژی [ف] انگولک
دهسه‌ژییه desejiye دهسه‌ژی [ف] انگولک کردن، دستکاری کردن
دهسه‌سر dese ser (۱) دهس وه‌سه‌ر کردن (۲) که‌مووته‌ریگ کُ گرتنی فره ره‌حه‌ته [ف] (۱) سرکاری، سرگردان، فریفتن (۲) کبوتری که در اثر گرفتن بسیار در دست بسیار آرام است و آن جنب وجوش لازمه را ندارد
دهسه‌سۆر desesür تازه‌زاوا [ف] تازه داماد، کسی که می‌خواهد به تازگی ازدواج کند
دهسه‌قنگ dese qing دهسه پشت کردن مامر ئه‌پای خا داشتن یا نیاستن [ف] با استفاده از دست زدن به تخمدان مرغ تشخیص دادن اینکه مرغ تخم دارد یا خیر
دهسه‌ک desek (۱) دیله‌ک (۲) فریوان «داده‌مه دهسه‌ک» (۳) ده‌قوت (۴) شه‌ریک دز [ف] (۱) ستون چوبی (۲) گمراه کردن (۳) نگا ده‌قوت (۴) شریک دزد
دهسه‌کردن dese kirdin دهسه‌کردن، چنین [ف] دسته کردن
دهسه‌کهنه desekene دهسه‌کهنه [ف] درویدن با دست بویژه برای نخود
دهسه‌لات desefat دهسه‌لات، بنویره دهسه‌لات [ف] نگا دهسه‌لات و ترکیباتش
دهسه‌لخورت desefxwirt (۱) دهسه‌لخورت، دهسه‌ژهنه (۲) به‌شینگه له گاوه‌سن (۳) خپشن [ف] (۱) چوب دستگیره مشک (۲) قسمتی از گاو آهن (۳) کنایه آدم کوتاه‌قد و چاق
دهسه‌لخورت desefqwirt بنویره دهسه‌لخورت [ف] نگا دهسه‌لخورت
دهسه‌لویه desefdüye به‌شینگه له گاوه‌سن کُ پیامشته هاله قه‌ئ [ف] قسمتی از گاو آهن که «پیا مشته» بدان وصل

بکار شدن

دهسه‌وره dese were (۱) خاصه‌نه‌وکه‌ر (۲) که‌سئ کُ له جیاتی که‌سئ تر قه‌رت ده‌یده‌و یا کارینگ که‌ئد (۳) یه‌ئ ته‌یشت خه‌ئر (۴) گماشته (۲) کسی که بجای دیگری قرضی را ادا می‌کند یا کاری را انجام می‌دهد (۳) یک تشت متوسط خمیر برای نان

دهسه‌وری desewerî له وه‌ره‌و قه‌رت کردن «دهسه‌وری کردم تا دامه‌وه‌ئ» (۴) پیشاپیش قرض کردن
دهسه‌ر desher (۴) آسیاب دستی
دهسه‌وئینی dese wêjnî دهسه‌زانی (۴) دست به زانو
دهسه‌و یه‌قه desew yeqe دهس وه یه‌قه بۆن (۴) دست به یخه شدن

دهسی desî (۱) ئه‌نقه‌س (۲) دهسقه‌رت (۳) دهسه‌لین (۴) (۱) عمدی (۲) پول دستی (۳) رام، اهلی
دهسئار desêar تاوه «ل» (۴) تابه، ماهی تابه
دهسی‌بۆن desî bünn دهسه‌لین بۆن (۴) رام‌شدن
دهسی‌دهسی desî desî ئه‌نقه‌س (۴) عمدی
دهسی‌کردن desî kirdin (۱) رام‌کردن (۲) پیه‌لان داپشانن (۴) (۱) رام کردن (۲) توطئه کردن

دهسینگ desînik ده‌رۆنک (۴) دستبند زینتی
دهشت deşt دهیشت «ل» (۴) دشت
دهغمه dexme زنان تیه‌ریک (۴) دخمه
دهغهل dexel فیتفه‌ن (۴) دغل
دهغهل‌باز dexelbaz گه‌پنی که‌ر (۴) دغلباز
دهغهل‌بازی dexel bazî گه‌پنی (۴) دغلبازی
دهغهل‌لی dexelî گه‌پنی (۴) نیرنگ، حقه‌بازی

دهف def (۱) جار، که‌رپه‌ت (۲) دایره (۴) (۱) دفعه، بار (۲) دف
دهفا defa دالته، ئه‌ره‌وییه (۴) دفاع، عربی است
دهفاکه‌ر defa ker دالده‌که‌ر (۴) مدافع
دهفت deft بنووره ده‌فن (۴) نگا ده‌فن
دهفته‌ر defter (۱) قاقه‌ز تۆسین (۲) دهسنۆسه‌یل یارسان (۴) (۱) دفتر (۲) دفتر مذهبی اهل حق شامل چند جلد سروده‌ی مذهبی یارسان

دهفتین deftîn ده‌فه‌ئ مه‌ونج بافی، له کرمانی «دهفتین» تۆشن (۴) دفته جاجیم بافی، در کرمانی «دفتین» گویند
دهفر defr ئاجه‌ت چشت دُرس کردن (۴) ظرف

دهفه‌ن def jen ده‌فه‌ن (۴) نوازنده دف

دهفن defn (۱) ده‌وره بردن «دهفن ت نییه‌و» (۲) دهفت (۴) (۱) چاره کردن (۲) چاره جویی

دهفن‌برین defn birîn پیره‌لایی، وه‌ره‌لایی کردن (۴) اوج لاابالیگری، شور کاری را درآوردن

دهفه defe (۱) جار، دهف (۲) ئامراز جوولیبایی (۴) (۱) دفعه (۲) هف، ابزاری در جولایی

دهق deq (۱) دهخ (۲) دهز، ئه‌نه‌خورد (۴) (۱) سگته (۲) دست نخورده

دهقدان deqa dan ده‌قه‌ده‌قه (۴) برانگیختن حس حسادت کسی

دهقاق deqaq بنووره دقاق (۴) نگا دقاق**دهقدان** deqdan ده‌قه‌ده‌قه (۴) برانگیختن حس حسادت

دهقکردن deq kirdin له ته‌نیایی و له خوسه مردن (۴) دق کردن

دهقه‌دهق deqe deq ده‌قدانه‌وه (۴) حسرت دادن**دهقه‌ز** de qez بنووره ئه‌نقه‌س (۴) نگا ئه‌نقه‌س**دهکه** deke ده‌که‌ل (۴) دکه

دهکه‌ل dekel (۱) ده‌که (۲) تیر برق (۴) (۱) دکه (۲) دکل برق
دهگاسیو degasyaw دیه‌که‌ئگه له جووانروو (۴) روستایی در جوانرود

دهل def (۱) بنچینه‌ئ کردار ده‌لانن (۲) مایه‌سه‌گ، له سه‌کزی «دهل» وه مایه‌ئ سه‌گ و گورگ و وراز تۆشن و وه مایه‌سه‌گ «دهلیک، دهلی، دهلیکه» تۆشن (۴) (۱) ریشه فعل تراویدن (۲) ماده‌سگ، در سکزی «دل» به ماده‌سگ و گرگ و گراز گویند و به ماده‌سگ «دلیک، دلّی، دلّیکه» گویند

دهلا dela بی‌ه‌لا (۴) امر به‌کنار زدن**دهلال** defal دلّال، ئه‌ره‌وییه (۴) دلال**دهلالنه** defafane پامز دلّال (۴) مزد دلّالی**دهلاله‌ت** defafet دلّاله‌ت (۴) نگا دلّاله‌ت و ترکیباتش**دهلالی** defali کار دلّال (۴) دلّالی**دهلان** defan ئاو لئ چین (۴) تراوش**دهلانن** defanin ئاو دانه‌وه (۴) تراویدن

دهلق defq (۱) بنووره چه‌لق (۲) پاکه‌ت پلاسیکی (۴) (۱) نگا چه‌لق (۲) نایلون

دهلگ defig بنووره چه‌لق، دۆلگ (۴) نگا چه‌لق

ده‌لن defîn پاشگر ده‌لانن [ف] پسوند تراوش

ده‌لو defw بنووره چه‌لق [ف] نگا چه‌لق

ده‌لق delü (۱) ديه‌که‌یگه له حه‌سه‌ن‌ئاوا (۲) مه‌ته‌ل توش [ف]

(۱) روستایی در حسن‌آباد از توابع اسلام‌آبادغرب (۲) داستانرا ، راوی

ده‌لق‌ئه‌میره delü emîre لاناوه له شه‌پ «ده‌لق‌ئه‌میره‌یگ

دامه‌زنان» [ف] کنایه از جنجال بپا کردن

ده‌ل وه‌ده‌سان defwe desan ده‌له‌ده‌سان [ف] ماده سگی

که هنگامی جفتخواهی اوست و سگهای نر با او همراهند

ده‌له dele پیت، ده‌به [ف] پیت آب یا نفت

ده‌له defê (۱) گه‌ده‌ز (۲) گه‌را (۳) چه‌تال [ف] (۱) دزد ناشی

(۲) مرد شهوت ران (۳) ولگرد

ده‌له‌بنی delebinê (۱) چوو هسک «گ» (۲) بیته له بنی [ف]

(۱) چوب خشک، هیزم (۲) به ته آن بز، ته آنرا بز

ده‌له‌دز defê diz گه‌ده‌ز [ف] دز ناشی

ده‌له‌دزی defê dizî گه‌زالی و دزی کردن [ف] ولگردی و

دزدی کردن

ده‌له‌ده‌سان defedesan بنووره ده‌ل وه ده‌سان [ف] نگا

ده‌ل وه ده‌سان

ده‌له‌دئو defê dêw لاناوه له ژن ده‌مه‌وه‌ر [ف] کنایه از زن

بدزبان

ده‌له‌دیسوو defê dîsû بنووره ده‌ل وه‌ده‌سان [ف] نگا دل

وه‌ده‌سان

ده‌له‌ش defêş (۱) ناویگه ئه‌پای ده‌ل (۲) لاناوه ئه‌پای ژن

ئاوپاش [ف] (۱) نامی برای ماده سگ (۲) کنایه‌ای برای زن بد

کاره

ده‌له‌شر defê şîr لاناوه له پیره‌ژن نه‌دار [ف] کنایه از پیرزن

ندار

ده‌له‌سه delese (۱) دروو ده‌له‌سه (۲) دروو، له لاتین

(delusive) وه مانای بی‌هووده توشن [ف] (۱) توطئه و دروغ

پردازی (۲) دروغ، بی پایه، در لاتین (delusive) به معنی

بی اساس و موهوم گویند

ده‌له‌ک defêk (۱) بووق‌دان (۲) جان‌وه‌ریگه‌جوور راسوو [ف]

(۱) هول دادن (۲) جانوری شبیه راسو

ده‌له‌ک delek ده‌له‌مه، سقان دریژ [ف] استخوانهای دراز

دست و پا

ده‌له‌کدان defek dan بووق نان [ف] هول دادن

ده‌له‌ک وه‌له‌ک defek wefek ده‌له‌ک خواردن [ف] تکان

خوردن، هول خوردن

ده‌له‌مه defeme بنووره چه‌له‌مه [ف] نگا چه‌له‌مه

ده‌له‌مه‌دریژ defeme dirîj بنووره چه‌له‌مه‌دریژ [ف] نگا

چه‌له‌مه‌دریژ

ده‌له‌میژه defe mêze ره‌شه‌میژه، میژه‌چرگی [ف] شاشبند

کردن

ده‌لی de lê (۱) بیته لی (۲) قورپسه «ده‌لی درانه لی گرتیه»

[ف] (۱) او را بز (۲) میانه چیزی، وسط

ده‌لی delî مای‌مای کردن «ل» [ف] چاپلوسی، تملق

ده‌لیا delay ده‌ریا، له ئه‌وستا (zreyenêh) زره به‌نگه) و

(zreyene) زره‌یه‌نه) و (zreye) زره‌یه) و له په‌هله‌وی

(deryap) ده‌ریاپ) توسریاس و له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی

«زریا» توشن و زپئوار ده‌راویگه له مه‌ریوان [ف] دریا، در

اوستا (zreyenêh) زریه‌نه) و (zreyene) زریه) و (zreye)

زریه) و در په‌لوی (deryap) دریاپ) نوشته شده ودر دیگر

گویشهای کردی «زریا» گویند و دریاچه «زریوار» در شهر

مریوان از همین نام مشتق شده

ده‌لیان de lêan بیته لیان [ف] آنها را بز

ده‌لیان defyan ده‌لانن [ف] تراویدن

ده‌لیر delêr زاتدار، نه‌ترس، له ئه‌وستا (vêre) فئیره)

توسریاس و له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «ویر، وپوک» وه مانای

نه‌ترس و زاتداره [ف] دلیر، شجاع، در اوستا (vêre) فئیره)

نوشته شده و در دیگر گویشهای کردی «ویر، وپوک» به

معنی شجاع است

ده‌لی‌کردن delî kirdin مای‌مای کردن «ل» [ف] چاپلوسی

کردن

ده‌لیل delîl (۱) ده‌لیله (۲) ئالادار (۳) به‌کئ له کار وه ده‌سه‌یل

ئائین یاریه له هه‌تین جه‌وز شکانن و زوورم له ناو وه‌چه‌رزای

هه‌فتوانه هه‌لویژه‌ید [ف] (۱) پیشاهنگ غزالان (۲) جلودار سپاه

(۲) کسی را گویند که در مراسم سرسپردگی و تشریفات دارای

مقام خاصی است و از دو طبقه برگزیده می‌شود یا از اولاد

هفتاد و دو پیر و یا از طرف خاندان یارسان

ده‌لیلان defilan سه‌رده‌لیله [ف] جلوداران

ده‌لیله defîle بنووره ده‌لیل [ف] نگا ده‌لیل

دهمانه پین demane pê ده‌مانه پین، ده‌مانه پین، آنها را به او می‌دهم

دهمانه و demanew demanew ده‌مانه و بنویره ده‌مانا [ف] نگا ده‌مانا

دهمانه وهی demanewê ده‌مانه وهی، آنها را پس می‌دهم

دهم بوور dembûr ده‌مانه له زَن به‌دگل [ف] کنایه از زن زشت روی

دهمبه‌س dembes ده‌مه‌لیپچ [ف] دهان بند

دهمبه‌سان dem besan (۱) روژه گرتن (۲) بیده‌نگ بۆن (۳) لاناوه له چه‌زهرمه‌وت بۆن [ف] (۱) روزه گرفتن (۲) چیزی نگفتن (۳) کنایه از حضرموت

دهم به‌پان dem be'yan ده‌م به‌پان، به‌پان [ف] بامداد، سپیده دم

دهمپا dempa ده‌مپا قالی کویه‌نه‌ئ وه‌رمال [ف] قالیچه یا زیلویی که دم در پهن کنند

دهمپاچگانی dem paçiganî ده‌مپاچگانی بنویره دماسکنی [ف] نگا دماسکنی

دهمپاچگانی کردن dem paçiganî kirdin ده‌مپاچگانی دماسکنی [ف] نگا دماسکنی

دهمپاسگانی dem paskanî ده‌مپاسگانی بنویره دماسکنی [ف] نگا دماسکنی

دهمپای dempay ده‌مپای سه‌ریای [ف] دمپایی

دهمپیر dempir ده‌مپیر لاپرئژ، جوورئ تفته‌نگه [ف] نوعی تفنگ

دهمپخت dem pixit (۱) ده‌م پخت چایی و ... (۲) برنج ده‌مکش [ف] (۱) به اندازه یک پخت چایی و ... (۲) دمپختک

دهمپوچه‌ل dem püçef ده‌مپوچه‌ل قسیه نه‌زان [ف] سخن ندان، هالو

دهمپیس dem pêس ده‌مپیس زووان تیه‌ل [ف] بدزبان

دهم‌ته‌پ dem ter ده‌م‌ته‌پ خوه‌ش زووان [ف] خوش گفتار

دهمجا dem ca ده‌مجا [ف] به اندازه یک دهن جوییدن سقز، واحد سقز

دهم‌جائ ملاکه‌ته‌یل dem caê mîfaketeyl ده‌م‌جائ ملاکه‌ته‌یل، چیرتوکه، گنه‌میر [ف] بد ریخت، کنایه از بد ریخت و ناریک

دهم‌چهرم dem çermê (۱) ده‌ماخ چه‌رم، رهنگین (۲) سجا، خوه‌لس [ف] (۱) زیبا و دلفریب (۲) متشخص و باوقار

دهم‌چفت dem çeft ده‌م‌چفت چیر چه‌فت [ف] دهن کچ

دهم‌چفتی dem çeftî ده‌م‌چفتی دماسکنی [ف] دهن کچی

دهم‌چهو dem çew ده‌م‌چهو چیر، چتر [ف] چهر، رخساره

دهم dem (۱) ده‌م دپان، زار (۲) کردار دابین ئه‌وه‌ل که‌س یه‌کله (۳) زه‌مان (۴) گیرسانن (۵) بووق کردن (۶) کردار کوتاین ئه‌ول که‌س یه‌کله (۷) ده‌مه‌ئ ناسنگه‌ری [ف] (۱) دهان (۲) می‌دهم (۳) دم، زمان (۴) روشن کردن (۵) دم کشیدن (۶) می‌زنم (۷) ده‌مه آهنگری

دهما dema (۱) ده‌مه‌و (۲) جوورم، ده‌مه‌ئ ده‌مه‌و [ف] (۱) پس می‌دهم (۲) کاوش می‌کنم، کنار می‌زنم

دهماخ demax ده‌ماخ [ف] شادی، شاد بودن

دهماخ‌نلوردئ demax îlawrdê ده‌ماخ‌نلوردئ ته‌پزووان، خوه‌ش خولک [ف] خوش زیان، خوشرو، خوش برخورد

دهماخ‌چاخی demax çaxî ده‌ماخ‌چاخی که‌تف خوه‌شی [ف] احوالپرسی

دهماخ‌چه‌رم demax çermê (۱) دیه‌که‌تگه له سه‌ریبه‌ل (۲) رهنگین (۳) سجا، هه‌لکه‌فتی [ف] (۱) روستایی در سرپل نهاب (۲) زیبا و دلفریب (۳) با وقار، متشخص

دهماخ‌سیه demax sîye ده‌ماخ‌سیه به‌دگل [ف] زشت

دهمار demar ده‌مار ره‌گ و ریشه، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «ده‌ماره» وه شاره‌گ ئوشن [ف] دمار، رگ و ریشه، در دیگر گویشهای کردی «ده‌مار» به شاه‌رگ گویند

ده‌م‌دیراتن demar diratin ده‌م‌دیراتن له به‌پن چین [ف] تار و مار شدن، دمار از روزگار کسی درآمدن

ده‌م‌دیراوردن demar dirawrdin ده‌م‌دیراوردن له به‌پن دان [ف] دمار از روزگار کسی در آوردن

ده‌م‌اره‌کوول demarekûf ده‌م‌اره‌کوول، دم + ئار + کوول «گ» [ف] کژدم

ده‌ماخ demax ده‌ماخ بنویره ده‌ماخ [ف] نگا ده‌ماخ و ترکیباتش

ده‌ماسکنی demaskinî ده‌ماسکنی «گ» [ف] (۱) ادای کسی را در آوردن (۲) مسخره کردن (۳) دهن کچی

ده‌مامه demame ده‌مامه‌وه‌ر [ف] شلیته

ده‌مامه‌ئ جادوو demamey cadû ده‌مامه‌ئ جادوو دلیمه‌ئ جادوو [ف] نگا دلیمه‌ئ جادوو

ده‌مان deman (۱) ده‌مانه ده‌م (۲) زه‌مان [ف] (۱) آنها را می‌دهم (۲) زمان

ده‌مانا demana (۱) ده‌مانه‌و (۲) جوورمپان [ف] (۱) آنها را پس می‌دهم (۲) آنها را کنار می‌زنم، کاوش می‌کنم

ده‌مانن demanin ده‌مانن پف کردن و گیرسانن [ف] فوت کردن بر آتش برای افروختن

میشی که سر و صورتش به رنگ زرد است (۴) کنایه از زن،
ضعیفه

دهم‌زردکردن dem zerd kirdin دهم نئیان (ف) لبه‌ی
ابزار کار آهنی را بازسازی کردن و تیز کردن

دهم‌سپین dem sirîn لاپووشی کردن (ف) موجه جلوه دادن
دهم سوو demî sîu ده‌م شه‌وه‌کی (ف) بامداد، ابتدای سحر

دهم‌شپ‌شیر dem şîr ده‌م‌زپ (ف) بد زبان، دهن لق
دهم‌شهرمانه dem şermane هامه یا خه‌لاتی ک خزم و کار

وهق له و کاته ک زاوا تیه‌یده شوونج دهنه پئ و زورم په‌س یا
مانگاسه (ف) سوغات یا هدیه‌ای که اقوام درجه یک عروس به
هنگام همراه شدن با داماد به عروس می‌دهند که معمولاً گاو یا
گوسفند است

دهم شه‌وه‌کی demî şewekî ده‌م سوو (ف) بامداد
دهم قال demî qal ده‌مه‌قال (ف) درگیری لفظی، جنجال

دهم‌قره dem qîrê ده‌مه‌قالی (ف) جنجال، درگیری لفظی
دهم‌قه‌چی dem qeyçî ده‌مه‌قه‌چی (ف) برش بازمانده از
قیچی

دهم‌کردن dem kirdin (۱) وه دس هاوردن برنج و
دهم‌کردن چای و... (۲) بووق کردن هه‌وا (ف) (۱) دم کردن (۲)
اثر گلخانه‌ای

دهم‌کوت dem kwit (۱) بیده‌نگ کردن (۲) ریانه پئا (ف) (۱)
وادار به خاموشی کردن از گفتار، منکوب کردن (۲) سرزنش
کردن

دهم‌کوتکردن dem kwit kirdin بیده‌نگ کردن (ف) وادار
به خاموشی کردن، منکوب کردن

دهم‌کەش dem keş (۱) هاوتائی جاکه‌ش (۲) برنج دم‌پخت
(ف) (۱) دیوت (۲) دم‌پختک، برنج دم‌کش

دهم‌کیشان dem kîşan بووق کردن برنج و پخت کردن چای
(ف) دم کشیدن

دهم‌گرتن dem girtin گیرسیان، ناگر گرتن (ف) روشن
شدن، افروختن آتش

دهم‌گرتنه‌وه dem dirtinewe له نوو گیرسیان (ف) دوباره
روشن شدن

دهم‌گه‌نگه dem genge گیاینگه چو ماشوله و که‌من
گه‌وراتره و خوارده‌م‌ه‌نی نیبه (ف) گیاهی شبیه ماش و کمی
بزرگتر از ماش که خوراکی نیست

دهم‌چه و هه‌لگرتن dem çew helgirtin پشت برقیه

هه‌لخسن (ف) برداشتن موی زائد صورت، آرایش صورت
دهم‌خاو demî xaw ورینه کردن له ناو خه‌و (ف) در خواب
سخن گفتن

دهم‌خوزه‌و کردن dem xwizew kirdin دهم مووته‌و دان
(ف) دهن گرد کردن و با ادا سخن گفتن

دهم‌خوش dem xweş (۱) ده‌م‌ته‌پ (۲) ئافه‌رم (ف) (۱) خوش
سخن (۲) آفرین به گفتارت

دهم‌خه‌ل‌ته‌نه dem xeletine چه‌وچه (ف) معما، چیستان
دهم‌خه‌ل‌تیان dem xelētiyan دهم وه یه‌کا هاتن (ف)
اشتباه گفتاری

دهم‌داچه‌قائن dem daçeqanin دهم واز کردن و به‌سان له
هه‌ئین مردن (ف) دهن باز و بسته کردن

دهم‌دان dem dan (۱) گیرسانن (۲) له‌وه‌پیان (ف) (۱) روشن
کردن (۲) چریدن

دهم‌دهس demî des ده‌سپه‌س (ف) در دسترس
دهم‌دهسگا demî desga به‌ن و به‌سات (ف) بند و بسات،
دم و دستگاه

دهم‌دهم dem dem تاو تاو (ف) لحظه به لحظه
دهم‌ه‌گه dem rîge ده‌مه‌گه‌کی «ل» (ف) درگیری لفظی

دهم‌رئت dem rût (۱) نووهال، جائیل (۲) لاناوه له زایفه (ف)
(۱) نوجوانی که صورتش هنوز مو در نیاورده (۲) کنایه از زن
دهم روتته‌پ demî rû ter (۱) لاناوه له دوتیه‌ت تازه سقر گ

که‌م رق ره‌گاسه (۲) ئه‌و که‌سه ک زق روگیر بوود (ف) (۱) کنایه
از تازه عروسی که بسیار کم رو و خجالتی است (۲) کسی که در
رو درباستی گیر می‌کند، آنکه زود فریب می‌خورد

دهم‌ره‌س dem rês داریده، دالته (ف) پشتیبان، هواخواه
دهم ره‌سانن dem rêsanin وه قسیه دالده دان (ف)
پشتیبانی کردن با گفتار

دهم ری کردن dem rê kirdin زیز مرته‌و ناو (ف) کسی که
راز نگه دار نیست، دهن لق

دهم زپ dem zir (۱) ده‌م‌شپ (۲) فره‌وپا (ف) (۱) بد دهن، دهن
لق (۲) پُرگو، وراج

دهم‌زرد dem zerd (۱) ده‌مه‌زرد (۲) لاناوه له په‌س و پوول
(۳) میبه‌ئ ک ده‌م‌چه‌وئ ره‌نگ زه‌رد بوو (۴) لاناوه له زایفه (ف)
(۱) تیز کردن ابزار آهنی لبه‌دار (۲) کنایه از میش و بره (۳)

دم‌گه‌نی dem geni لانوه ئه‌پای منال شیرین زووان [ف]

کنایه‌ای برای بچه‌ی شیرین سخن

دم‌لس demi lis دم لئو [ف] لب و لوچه

دم‌لس‌گن demi lis gen لانوه له به‌دگل [ف] کنایه از بدریخت

دم‌له dem le دمه‌له، دمه‌[ف] می‌زنم به ...

دم‌له‌ق dem leq زیز مرته‌وناو [ف] دهن لق

دم‌له‌یک نان dem le yek nan (۱) بیده‌نگ بۆن (۲) لانوه له مردن [ف] (۱) خاموش شدن (۲) کنایه از مردن

دم‌لن‌دراوردن dem lê dirawrdin ناخاس وه‌تن [ف] ناسزا گفتن

دم‌لئو demi lêw دم و لس [ف] لب و لوچه

دم‌لئوگن demi lêw gen (۱) به‌دگل (۲) بیدل دهرۆن [ف] (۱) زشت، بدریخت (۲) کسی که از هر تحریکی استفراغ کند

دم‌موته‌ودان dem mûtew dan دم خوزه و کردن [ف]

نگا دم خوزه و کردن

دم نان dem nan (۱) دم ناین له خوارده‌م‌نی و ... (۲) دمه‌زهره کردن ته‌ور و تیشه و ... [ف] (۱) دهان گذاشتن بر چیزی (۲) تیز کردن و مرمت ابزار کشاورزی

دم نه‌گرتن dem negirtin نه‌گیرسیان [ف] روشن نشدن

دم نیتان dem niêan دمه‌زهره کردن «گ» [ف] تیز کردن و مرمت ابزار کشاورزی

دم واکردن dem wa kirdin (۱) روژه واز کردن (۲) دم داچه‌قائن (۳) لانوه له قسه‌ئ قوربات کردن (۴) تواقین دمه‌ل و زام چرک‌په‌ر [ف] (۱) روزه را باز کردن (۲) دهن را باز و بسته کردن (۳) کنایه از رجز خواندن (۴) دهن باز کردن زخم و دمل ... و

دم وچه و dem û çew دمه‌چه و [ف] رخسار، چهره

دم وبق dem û dü دمه‌بق [ف] نگا دمه‌بق

دم وشک dem wişk دم هشک، مردی [ف] تازه در گذشته، مرده

دم وه زق نان dem we zeü nan بیده‌نگ بۆن وله حق خوه‌ئ ده‌فا نه‌کردن [ف] بی صدا شدن و از حق خود دفاع نکردن

دم وه یکه و هاتن dem we yekew hatin زووان خه‌لتیان [ف] اشتباه گفتاری

دم ویرانی dem wêranî نه‌خوه‌شی دم لئو زام بۆن [ف]

بیماری که در آن دهان تاول زده و زخم می‌شود، تب برفکی

دم‌هشک dem hişk دم وشک [ف] کنایه از تازه درگذشته ، مرده

دم هه‌راش dem heraş (۱) فره‌وپا (۲) زووان پیس [ف] (۱) وراج، پُر حرف (۲) بد زبان

دمه deme (۱) دم له ... (۲) چشتی دمه که سئ (۳) دمه‌ئ ئاسنگ‌ری (۴) دم چه‌قوو یا ته‌ور و تیشه [ف] (۱) می‌زنم به ... (۲) می‌دهم به ... (۳) دمه آهنگری (۴) لبه چاقو و تبر و ...

دمه‌تالان demetafan بنووره دمه‌دالان [ف] نگا دمه دالان

دمه‌ته‌قه deme teqe گفتمان دوسانه له ریو [ف] گفتگوی دوستانه

دمه‌ته‌قی deme teqî دمه‌ته‌قه [ف] گفتگوی دوستانه

دمه‌جا deme ca دم‌جا [ف] نگا دم‌جا

دمه‌خه‌نه demexene خه‌نه خه‌ن [ف] گشاده رویی

دمه‌دالان demedafan (۱) ورسئ (۲) لاکه لاکه [ف] (۱) بسیار گرسنه (۲) التماس کردن

دمه‌دپکی demedîrkî ئاژاژگی، ئاژاژک «ل» [ف] خمیازه

دمه‌دم deme dem دمه‌دهم، دم وه دم [ف] سخنی که دهن به دهن بچرخد

دمه‌زهره demezerd تیژ کردن ئامراز کشت و کال، له زارواوه‌یل تره‌ک کوردی «دمه‌زه‌ن» ئۆشن [ف] تیز کردن ابزار کشاورزی، در دیگر گویشهای کردی «دمه‌زه‌ن» گویند

دمه‌قال demeqaf دم‌قال [ف] هیاهو، جنجال، درگیری لفظی

دمه‌قره demeqîrê دم‌قره [ف] درگیری لفظی

دمه‌کاوه‌کی deme kawikî ئاژاژگی [ف] خمیازه

دمه‌کاوه‌کی demekawekî ئاژاژگی، کاوه‌کی [ف] دهن دره، خمیازه

دمه‌لالکی demelalkî لالکیان [ف] لابه کردن، خواهش کردن

دمه‌لَبَس demelbes دمه‌لَبَس، به‌شیکه له تاوس [ف]

دهن بند کفن، قسمتی از کفن که دهان را می‌پوشاند

دمه‌لَبَن demelben (۱) دمه‌لَبَس (۲) ترخیناو [ف] (۱) دهن بند کفن (۲) ترخینه‌ای که برای رفع سرماخوردگی درست

کنند

دهمه لپېچ demefpêç دهمه لپېن [ف] دهن بند، دستمالی که روی صورت اندازند

دهمه لدم demefdem دهم وه دم [ف] دهن به دهن، شفاهی

دهمه لدم که فتن demefdem keftin قسه ټگ دم وه دم که فتن [ف] سخنی دهان به دهان افتادن و پخش شدن

دهمه لوس demefwes دهمه لپس [ف] دهن بند دهمه له وېر demelewer کتره کردن، له وېر پيان [ف] به

آرامی چریدن

دهمه نی demenî دهمه لپېن، ته رځینه ټگ که ټه پرا سه رما خوارې دُرس که ن [ف] ترځینه ای که برای رفع زکام درست می کنند

دهمه و demew بنوړه دهما [ف] نگا دهما

دهمه و خوار demew xwar سه راو لپژ [ف] واژگون

دهمه و دېشت demew deyst دهمه وېر (۲) دهمه دېشت [ف] (۱) سلیطه (۲) به بیرون می روم

دهمه و ټیر demew jêr دهمه و خوار [ف] واژگون

دهمه لوهق demefweq دهمکوت کریای، له نفته خنکان (۲) سهر سپر مه نین [ف] (۱) در نطفه خفه کردن (۲) حیران، متعجب

دهمه لوهق کردن demefweq kirdin له نفته خنکان، دهمکوت کردن (۲) سه رسپر کردن [ف] (۱) در نطفه خفه کردن (۲)

متعجب کردن، سرگشته و حیران کردن

دهمه ولهق demewfeq له یلاجی (۲) دهمکوت کردن و لاره کردن [ف] (۱) حيله گری (۲) سرزنش و پاسخ دندان شکن دادن

دهمه ولهق کردن demewfeq kirdin دهمکوت کردن [ف] پاسخ دندان شکن دادن

دهمه ولهقی demewfeqi له یلاجی [ف] حيله گری

دهمه وېر demewer دهمه و دېشت [ف] سلیطه

دهمه وېری demewerî دهمه و دېشتی، دم هه راشی [ف] سلیطه گری

دهمه وېی demeweî (۱) دهمی و (۲) دهمیا [ف] (۱) آنرا پس می دهم (۲) آنرا کنار می زنم

دهمه راش dem heras بهد زووان [ف] بدزبان

دهمه ی demeyئ ټه وه دم [ف] آنرا می دهم

دهمئ demê (۱) دم ټه و (۲) تاوټگ (۳) یه ی دم خوه نسن [ف] (۱) دهن او (۲) دمئ، یک وقتی (۳) یک دهن آواز

دهمیا demiêa (۱) دهمی و (۲) جوړمه ی [ف] (۱) آنرا پس می دهم (۲) آنجا را کاوش می کنم

دهمیان demiêan ټه وانه دم [ف] آنها را می دهم

دهمیانا demiêana (۱) دهمیان و (۲) ټه وړه جوړم [ف] (۱) آنها را پس می دهم (۲) آنجا را کاوش می کنم

دهمیان و demiêanew بنوړه دهمیان [ف] نگا دهمیان

دهمیگ demêg تاوټگ [ف] زمانی، یک وقتی

دهمیگه demêge تاوټگه [ف] زمان اندکی است، دیری است دهمین demîn دهمان [ف] دمیدن آتش

دهمی و demiyew بنوړه دهمیا [ف] نگا دهمیا

دهن den (۱) دټانه (۲) بنچینه ی کردار کوتاین (۳) بنچینه ی کردار داین [ف] (۱) دندانه (۲) می زنند (۳) می دهند

دهنا dena (۱) دهنه و (۲) جوړن، گه ردن [ف] (۱) پس می دهند (۲) کاوش می کنند

دهنان denan ټه وانه دهن [ف] آنها را می دهند

دهنانا denana (۱) دهنانه و (۲) ټه وړه جوړن [ف] (۱) آنها را پس می دهند (۲) آنجا را کاوش می کنند

دهنان و denanew بنوړه دهنانا [ف] نگا دهنانا

دهنانه و ی denaneweyئ دهنانه و (۲) ټه وړه جوړن [ف] (۱) آنرا پس می دهند (۲) آنجا را کاوش می کنند

دهن دهن den den دټانه دار [ف] دندانه دندانه

دهنگ denig (۱) دهنئ (۲) دانه، گله [ف] (۱) دنده (۲) دانه، عدد

دهنگ deng (۱) هه ر چشتی گوش بژنه فیده ی (۲) ټاواز، له سه کزی «دهنگ» ټوشن [ف] (۱) صدا (۲) آواز، در سکزی «دنگ» گویند

دهنگ ټه لاوردن deng elawrdin دهنگ ټلوردن [ف] فریاد کشیدن و اظهار ناراحتی کردن

دهنگاتی dengatê دهنگ هاتئ، دهمه وېر [ف] هوچی، سلیطه

دهنگیاس dengi bas (۱) دهنگویاس (۲) خه وېر [ف] (۱) گفتگو، مجادله (۲) اخبار

دهنگېر dengbir دهنگ کپ که ر [ف] صدا خفه کن

دهنگ وه بان داین deng we ban dayn زینز دنگ وه خوار دان [ف] صدا را بلند کردن

دهنگ وه خوارداین deng we xwar dayn دنگ که م کردن دنگ [ف] صدا را کم کردن

دهنگی گنگ dengî گنگ «گ» زنگ، تیز

دهتوک denük نك [ف] منقار، نوک

دهتوکین denükîn (۱) قرحوو، قرحن (۲) ئوون گرتن له خوارده‌مەنی (۳) لوت چەفت [ف] (۱) خسیس (۲) ایرادی در غذا (۲) بینی کج

دهن‌موال den û maf تیه‌ریژبالا کردن گاو‌ه‌سن [ف] ریگلاژ کردن گاو آهن

دهنی denê دنگ [ف] دنده‌ی انسان یا حیوان

دهنی بر denê bir به‌شیکه له زهق کشت و کال ک که‌فیده پشت جوو ئاو [ف] قسمتی از زمین کشاورزی که در پشت جوی آبیاری قرار دارد

دهنی داشتن denê daştin توانای داشتن «دهنی ئی کاره نه‌یری» [ف] توانایی داشتن، استقامت داشتن

دهنی دووال denê duwal دهنی دوال [ف] دنده و قفسه سینه

دهو dew (۱) دهوین (۲) شلیفه (۳) مه‌بوو، بوو، بوودن [ف] (۱) دو (۲) گونی بزرگ برای حمل کاه (۳) می‌شود، خواهد شد

دهوا dewa دووای [ف] دوا، دارو

دهواج dewac هەر چشتی ک بکیشنه‌ئ ملا [ف] روانداز، بالا پوش

دهواخانه dewaxane جی فرووشان دهوای [ف] داروخانه

دهواخوهر dewa xwer چشت خوهر [ف] زهر خوردن

دهواخوهرکردن dewa xwer kirdin چشت خوهر کردن [ف] زهر خوراندن

دهوار dewar سییه‌مال [ف] سیاه‌چادر

دهوارک‌لگ dewar kelig (۱) سییه‌پروسنه‌ک (۲) له‌تیگ له سییه‌مال ک وه نیشانه‌ئ نازیه‌تی که‌نه‌ئ وه [ف] (۱) پرنده پرستو (۲) تکه‌ای از سیاه چادر که به نشانه‌ی عزاداری بر تن می‌کنند

دهواره‌کەل dewarekel سییه‌پروسنه‌ک «گ» [ف] پرستو

دهواره‌ناو deware naw دیه‌که‌یگه له مه‌سۆزی [ف] نام روستایی در بخش منصوره‌ی

دهنگبرین dengbirin قسیه نه‌کردن [ف] سخن نگفتن، خاموش شدن

دهنگبرز dengberz قورئ قهق [ف] صدای زمخت

دهنگبرز کردن dengberz kirdin وه دنگ به‌رز قسه کردن [ف] صدای خود را بلند کردن

دهنگ‌خوهرش deng xweş خوهرش دنگ [ف] خوش صدا

دهنگد dengid (۱) بیده‌نگ بوو (۲) دنگ ت [ف] (۱) خفه‌شو، ساکت (۲) صدای تو

دهنگدار dengdar (۱) زینز بیده‌نگ (۲) سۆزی ک جه‌مات فره‌یگ هاتونه تن [ف] (۱) صدا دار (۲) عروسی که مدعوینش زیاد باشند و پرهیاهو برگزار شود

دهنگدان dengdan دهنگدانه‌وه [ف] پژواک

دهنگدان dengidan بیده‌نگ بوون [ف] خفه شوید، ساکت

دهنگدان بوون dengidan buun بیده‌نگ بوون [ف] خفه شوید، ساکت شوید

دهنگدانه‌وه dengdanewe دهنگدان [ف] پژواک، برگشت صدا

دهنگد بوو dengid buu بیده‌نگ بوو [ف] خفه شو، ساکت شو

دهنگ دووم dengi dum دنگ دوونگ [ف] سر و صدا

دهنگ دوونگ dengi dunگ دنگ دووم [ف] سر و صدا

دهنگ دنگ denig denig دان دان [ف] دانه به دانه

دهنگ کردن deng kirdin (۱) ناگا کردن (۲) داوه‌ت کردن [ف] (۱) آگاه کردن (۲) دعوت کردن

دهنگ کهر deng ker خوه‌ر کهر [ف] خبر کننده، خبر دهنده

دهنگ گیریان deng giriyan دنگ ئه و بان ناتن [ف] گرفتگی صدا

دهنگ له‌سه‌ر هاتن deng le ser hatin (۱) ئه و که‌سه ک ده‌نگی ئه و بان نه‌تی (۲) ئه و که‌سه ک ده‌م بان دیری، له قودرته‌وه قسه کردن [ف] (۱) آنکه صدایی گرفته دارد (۲) از موضع قدرت سخن راندن

دهنگو dengû بنووپه دیان‌پووکانه «ل» [ف] نگا دیان پووکانه

دهنگوباس deng u bas بنووپه دنگ باس [ف] نگا دنگ باس

دهور وەر dewri wer بنووره دهورگرد [ف] نگا **دهورگرد**
دهوره dewre (۱) زهمانه (۲) ئاخله‌دان [ف] (۱) دوره، زمانه
 (۲) محاصره
دهوره‌چم dewre cem خپ، چه‌میگ ک وشک کردیه و گژ
 وگیا له تئ سه‌ونز کردیه [ف] رودخانه‌ای که خشک کرده و
 گیاه و سبزه در آنجا سبز کرده
دهوره‌دان dewre dan ئاخله‌دان [ف] محاصره کردن
دهوره کردن dewre kirdin ئاخله‌دان، هه‌تیه [ف]
 محاصره کردن
دهوره‌ئ چل تن dewrey çilten به‌شینگه له نامه‌ئ
 سه‌رئه‌نجام یارسان کُ خودا چل فریشته وه ناو چلته‌ن دُرس
 کرد تا ئه‌دل‌دای بکن [ف] بخشی از نامه سرانجام یارسان است
 که در آن خداوند از گوهر و فروغ خود چهل فرشته آفرید و این
 عده که مایه آبادانی و آسایش جهانیان می‌گردند به فرمان
 خداوند به روی زمین می‌آیند و به داد بندگان خواهند رسید و
 عدالت را گسترش می‌دهند
دهوره‌ئ راسان dewrey rasan دهوره‌یگ کُ کردارُ خاس و
 گفتمان و پندارُ خاس باب بویه بیئ رووسم و سووراو هنُ ئی
 دهوره زانن [ف] دوران راستان، زمانهای دور که گفتار نیک و
 کردار نیک و پندار نیک وجود داشته و بسیاری رستم و سهراب
 را متعلق به آن زمان می‌دانند
دهوره‌ئ‌عابدینه dewrey ábidîne به‌شینگه له نامه‌ئ سهر
 ئه‌نجام له باره‌ئ کاره‌یل کشت و کال و وهرزیری و کالین له
 کاره‌یل مه‌ردمُ خاس زانسیه و له‌ئ به‌شه ناوُ ئیله‌یل له‌ک و لوپ
 و لولوو و جاف و گوران تو‌سریاس [ف] بخشی از نامه‌سرانجام
 یارسان که مربوط به کارهای کشاورزی است و کشاورزی را از
 وظایف مهم اجتماعی و مذهبی دانسته و هر کشاورز باید
 زمینهای خود را بکار و مراقب زمین و کشاورزی و باغهای خود
 باشد تا از سرزمینهای خشک و بی آب بهشتی زیبا بیافریند و
 در این جزوه به قبایل لُر و لک و لولو و جاف و گوران اشاره
 شده
دهوره‌ئ‌ه‌فتوانه dewrey heftwane به‌شینگه له مینوی
 سه‌رئه‌نجام کُ شیعه‌ریل ده‌برکه‌یی ریبه‌ران یارسان ها له تئ،
 له‌ئ‌ه‌وستا (heftuyreng هه‌فتویره‌نگ) و (heptuyringe
 هه‌پتوئیره‌نگه) و له په‌هله‌وی (heftuyireng هه‌فتویره‌نگ)
 وه مانائ هه‌فت نیشان تو‌سریاس و نیشاندهرُ خپ خواردنُ رووح

دهواساز dewa saz ده‌رمان‌ساز [ف] داروساز
ده‌وافرووش dewa firûş ده‌رمان‌فرووش [ف] دارو فروش
ده‌وام dewam پایته‌داری [ف] پایداری، دوام
ده‌وامدار dewam dar باده‌وام [ف] بادوام
ده‌وام‌ه‌وردن dewam hawrdin پایته‌داری، واوه‌سه [ف]
 دوام آوردن، استقامت
ده‌وان dewan (۱) وه دهو (۲) لووکان [ف] (۱) چالاک (۲) دوانید
ده‌وانچه dewançe دووانچه [ف] تپانچه
ده‌وانن dewanin لووکانن [ف] دوانیدن
ده‌وت deüt جاکه‌ش [ف] دیوت
ده‌ودان dewdan دبه‌که‌یگه له جووانرو [ف] نام روستایی در
 جووانرود
ده‌وده‌وک dewdewek داوداوه [ف] جانوری شبیه کنه و
 کمی کوچکتر که در پشم گوسفندان زندگی می‌کند
ده‌ور dewr (۱) قورنه (۲) ده‌وران (۳) دوواره خوه‌نین ده‌رس
 (۴) خپ خواردن [ف] (۱) پیرامون (۲) زمانه (۳) بازخوانی دروس
 (۴) چرخیدن
ده‌ورات deürat هه‌ورات [ف] بوی خوش سبزیجات
ده‌وراده‌ور dewra dewr ده‌ور تا ده‌ور [ف] پیرامون
ده‌وران dewran زهمانه [ف] دوران، زمانه
ده‌وران ده‌وران dewran dewran دوونادوون [ف] دوران
 دوران، دون به دون
ده‌ور تا ده‌ور dewr ta dewr ده‌وراده‌ور، قورنه [ف]
 پیرامون
ده‌ورچه dewirçe بنووره چرچگیان [ف] نگا **چرچگیان**
ده‌وردان dewr dan خپ خواردن [ف] دور زدن، گردش
ده‌وردان dewri dan ده‌ور تا ده‌ور ئویه [ف] پیرامون شما
ده‌ورگرتن dewr girtin (۱) ئاخله‌دان (۲) گف گال کردن (۳)
 وه تن رانین [ف] (۱) محاصره کردن (۲) لاف زدن، گزافه‌گویی
 کردن (۳) به سرعت راندن
ده‌ورگرد dewri gird (۱) ده‌ور وەر (۲) نزیکه‌ئ، ده‌ر حدود
 [ف] (۱) دور ویر (۲) تقریباً، در حدود...
ده‌ورگین dewrgîn دبه‌که‌یگه له هووزمانه‌وه‌ن [ف] روستایی
 در هووزمانان از توابع ایلام
ده‌ورمان dewri man ده‌ور گرد [ف] پیرامون
ده‌ورملی dewrmilf به‌تیه، چوارشو [ف] چارقد، روسری

له هفت ئاسمانه [ف] بخشی از مینوی سرانجام و شامل سروده‌های ده‌جایی رهبران یارسان است و در اوستا (heptuureng هفتورنگ) و (heptuuringe هپتوئیرینگ) و در متون پهلوی (heftuireng هفتورنگ) نوشته شده و در فارسی هفت‌اورنگ گویند که معنای هفت نشانه است و حاکی از گردش روح در هفت آسمان است

دهوری dewrî پشقاو، له سه‌کزی «دوره، دوری» و له تۆرکه‌مه‌نی «دهویری» ئۆشن [ف] بشقاب، دوری، در سکرزی «دوره، دوری» و در ترکمنی «دویری» گویند

دهوریش dewrîş (۱) لالوو (۲) ناویگه کورانه [ف] (۱) درویش (۲) نامی مردانه

دهوریش‌بالیک dewrîş balîk دهوریشهک «ل» [ف] حشره آخوندک

دهوریش‌بالیک‌هوره dewrîş balîk hure دهوریشهک «ل» [ف] حشره آخوندک

دهوریش‌چووینه dewrîş çuwîne دهوریشهک [ف] حشره آخوندک

دهوریشه dewrîşe دهوریشهک [ف] آخوندک

دهوریشهک dewrîşek دهوریشه [ف] آخوندک

دهوریشی dewrîşî لالوو گری [ف] درویشی

دهوقاله dewqâle جوورئ کیسه‌ئ چه‌رمینه ئه‌رائ ئاو له چالوو کیشان یا بردن وه‌نه‌وشک [ف] نوعی دلو چرمی برای کشیدن آب از چاه یا حمل پسته وحشی

دهول dewl ته‌ول، دیؤل [ف] طبل

دهولق dewleq (۱) ته‌ولق، تاج مه‌شکه (۲) لاناوه له کوور [ف] (۱) قسمت تختانی مشک (۲) کنایه از کور و نابینا

دهولت dewlet (۱) دارای (۲) ناویگه ژنانه (۳) ریبه [ف] (۱) دارایی، ثروت (۲) نامی ژنانه (۳) رمه، گله

دهولت‌ئاوا dewlet awa دیه‌که‌یگه له ره‌وانسه‌ر [ف] روستایی در روانسر

دهولت‌من dewletmen (۱) دارا (۲) دهولمه‌ن [ف] (۱) دارا، ثروتمند (۲) رمه‌دار

دهولت‌تی dewletî (۱) هن دهولت (۲) وه که‌ره‌م و مه‌ره‌مه‌ت «دهولت‌تی سه‌رد خاسیم» [ف] (۱) دولتی، متعلق به دولت (۲) از مرحمت ...

دهولت‌تیار dewletyar دیه‌که‌یگه له بیله‌وار [ف] روستایی

در بیلوار

دهولمه‌ن dewfemen دهولمه‌ن، دارا، گژهرد [ف] نگا دهولت‌من

دهوره dewere (۱) درمان (۲) چاره‌سه‌ری [ف] (۱) درمان (۲) در کنترل داشتن

دهوره‌بردن dewere birdin (۱) درمان کردن نه‌خوه‌شی (۲) دهوره کردن [ف] (۱) درمان کردن (۲) در کنترل داشتن

دهوهن dewen دار و دهوهن [ف] بوته‌زار جنگلی

دهوی dewî ئه‌و دهو کرد [ف] دوید

دهوی dewê (۱) ئه‌و دهو که‌ئ (۲) بوودن، مه‌بوو [ف] (۱) می‌دود (۲) می‌شود

دهویان dewyan (۱) دهوین (۲) ئه‌وان دهو کردیان [ف] (۱) دویدن (۲) می‌دویند

دهوی‌دهم dewî dem ئازلده‌ئی، زۆزی [ف] فوری، سریع دهوین dewîn (۱) دهو کردن (۲) ئه‌وان دهوین [ف] (۱) دویدن (۲) دویند

دهه deh دا، ژماره‌ئ دا [ف] ده، عدد ده

دهها deha ده‌هاک، زه‌هاک، یه‌ته‌وش‌دار «گ» [ف] باهوش

دههاک dehak ده‌ها، زه‌هاک «گ» [ف] باهوش، زرنگ

دهه‌و dehû شلیفه، شریفه [ف] گونی بزرگ برای حمل کاه دهوشکی dehuşkî کۆژۆزی، قورتنگی «ل» [ف] خساست، خسیسی

دههول dehuî دیؤل [ف] دهول

دههولژهن dehuîjen دیؤلژهن [ف] دهول زن

دههولکوت dehuîkwit دیؤلکوت [ف] دهول زن

دهوی‌کوت di hwî kwit دهوی قسه‌که‌ر [ف] نگا دهوی

دهوی‌قسه‌که‌ر di hwî qise ker دهوی [ف] نگا دهوی

دهه‌مزه‌کوت di hemze kwit قه‌لبه‌زه‌ن [ف] دو بهم زن، لیلج

دهه‌واکه‌فتن di hewa keftin جی وه جی بۆن و نه‌خوه‌ش که‌فتن [ف] از جایی به جای دیگر مسافرت کردن و سازگاری با

آب و هوای آنجا نداشتن، چابیدن

دهه‌وی di hewî درق [ف] دو چهره، یک بام و دو هوا

دههم dehem ژماره‌ئ دههم [ف] ده‌م

دههمین dehemîn دههم [ف] ده‌مین

دهه‌یهک deh yek دا وه یهک [ف] یک ده‌م، ده به یک

دهی *dey* (۱) کوتید (۲) دهید (۳) ئیکه، دهی [ف] (۱) می‌زنی (۲) می‌دهی (۳) سپس، بعد

دهی *dey* (۱) دهید (۲) ئه‌ق کوتید (۳) جان‌وه‌ریگه درنه (۴) دژگه، دیه [ف] (۱) می‌دهد (۲) می‌زند (۳) هر حیوان وحشی، دد (۴) نگا دژگه

دهیا *deya* (۱) دهیدا (۲) دهیده، جوورید [ف] (۱) پس می‌دهی (۲) کاوش می‌کنی

دهیان *deyan* دهیانه دهید [ف] آنها را می‌دهی

دهیانا *deiyana* (۱) دهیدانا (۲) جووریدن [ف] (۱) آنها را پس می‌دهی (۲) کاوش می‌کنی

دهیانهو *deiyaneu* بنویره دهیدانهو [ف] نگا دهیانا

دهید *deyd* (۱) دهی له ... (۲) دهی [ف] (۱) می‌زنی (۲) می‌دهی

دهید *deyð* (۱) دهیده ... (۲) دهی [ف] (۱) می‌زند (۲) می‌دهد

دهیدا *deyda* (۱) دهیده (۲) جوورید، دهیدهو [ف] (۱) پس می‌دهی (۲) کاوش می‌کنی

دهیدا *deyða* (۱) دهیده (۲) جوورید، دهیدنهو [ف] (۱) پس می‌دهد (۲) کاوش می‌کند

دهیدام *deydam* قه‌قه و نه‌پوویر [ف] لندهور و وحشی

دهیدان *deydan* دهیانه دهید [ف] آنها را می‌دهی

دهیدان *deyðan* دهیانه دهید [ف] آنها را می‌دهد

دهیدانا *deydana* (۱) دهیدانهو (۲) جووریدان [ف] (۱) آنها را پس می‌دهی (۲) آنها را کاوش می‌کنی

دهیدانا *deyðana* (۱) دهیدانهو (۲) جووریدان [ف] (۱) آنها را پس می‌دهد (۲) آنها را کاوش می‌کند

دهیدانهو *deydanew* بنویره دهیدانا [ف] نگا دهیدانا

دهیدانهو *deyðanew* بنویره دهیدانا [ف] نگا دهیدانا

دهیدن *deyðin* دهید [ف] نگا دهید و ترکیباتش

دهیدن *deyðin* دهید [ف] نگا دهید و ترکیباتش

دهی دووال *dey duwal* دیو، دهی [ف] دیو و دد

دهیده‌پن *deyde pê* وه ئه‌ق دهیدن [ف] به او می‌دهی

دهیده‌پن *deyde pê* وه ئه‌ق دهیدن [ف] به او می‌دهد

دهیده‌لن *deyde lê* دهیه لن [ف] او را می‌زنی

دهیده‌لن *deyde lê* دهیه لن [ف] او را می‌زند

دهیدهو *deydew* بنویره دهیدا [ف] نگا دهیدا

دهیدهو *deeyðew* (۱) دهیدا (۲) ئاسمان سا که [ف] (۱) نگا دهیدا (۲) پراکنده شدن ابرهای آسمان

دهیدهوهی *deydeweý* (۱) ئه‌وه دهیدهو (۲) ئه‌وره جووریدن [ف] (۱) آن را پس می‌دهی (۲) آنجا را کاوش می‌کنی

دهیدهوهی *deyðeweý* (۱) ئه‌وه دهیدهو (۲) ئه‌وره جوورید [ف] (۱) آنرا پس می‌دهد (۲) آنجا را کاوش می‌کند

دهیدهی *deydeý* ئه‌وه دهیدن [ف] آنرا می‌دهی

دهیدهی *deyðeý* ئه‌وه دهیدن [ف] آنرا می‌دهد

دهی‌دهی *dey dey* دی، ئیکه، دی [ف] سپس، تشجیع کردن

دهیدیا *deydiêa* بنویره دهیدیهو [ف] نگا دهیدیهو

دهیدیا *deyðiêa* بنویره دهیدیهو [ف] نگا دهیدیهو

دهیدیان *deydiêan* دهیانه دهید [ف] آنها را می‌دهی

دهیدیان *deyðiêan* دهیانه دهید [ف] آنها را می‌دهد

دهیدیانا *deydiêana* (۱) ئه‌ونه دهیدو (۲) ئه‌وره جووریدن [ف] (۱) آنها را پس می‌دهی (۲) آنها را کاوش می‌کنی

دهیدیانا *deyðiêana* (۱) دهیدیانوه (۲) سه‌ریان دهیدهو، جوورید [ف] (۱) آنها را پس می‌دهد (۲) آنها را کاوش می‌کند

دهیدیانوه *deydiêanew* بنویره دهیدیانا [ف] نگا دهیدیانا

دهیدیانوه *deyðanew* بنویره دهیدیانا [ف] نگا دهیدیانا

دهیدیهو *deydiêew* (۱) دیدیا (۲) جووریدهی [ف] (۱) آنرا پس می‌دهی (۲) آنها را کاوش می‌کنی

دهیدیهو *deyðiêew* (۱) دهیدیا (۲) جووریدهی [ف] (۱) آنرا پس می‌دهد (۲) آنها را کاوش می‌کند

دهیر *deyr* (۱) جه‌ژن (۲) تیات، له سه‌کزی «دیل» ئوشن [ف] (۱) جشن (۲) تئاتر، نمایش، در سه‌کزی «دیل» گویند

دهیرگرتن *deyr girtin* (۱) جه‌ژن گرتن (۲) تیات گرتن [ف] (۱) جشن گرفتن (۲) تئاتر برگزار کردن

دهیشت *deyšt* (۱) دهر دهیشت (۲) ئه‌و دهر (۳) ولات، دیه‌که [ف] (۱) دشت، صحرا (۲) بیرون (۳) روستا

دهیشت‌راوهن *deyšti řawen* دهیشتیگه ناوه‌ین ئارون ئاوا و گیله‌لان خوار [ف] دشتی وسیع مابین اسلام آبادغرب و قسمت پایینی گیلانغرب که بخاطر وجود رودخانه‌های موجود به «راوهن» روان معروف است

دهیشت‌موورت *deyšti mûrt* دیه‌که‌یگه له گاواره [ف] روستایی در گهواره

دهیشت‌مه‌حال *deyšti meħal* دهیشت‌پهن [ف] دشت گسترده

دهیشته‌کی *deyšteki* (۱) دیه‌کاتی (۲) لاناوه له ساعه‌قل [ف]

(۱) اهل روستا، روستایی (۲) کنایه از ساده، بی غل و غش
دهیشته‌وان deyštewan که سئ کُ چاوه‌دیرئ خله و خه‌رمان
 که ید [ف] دشتبان، کسی که مراقب است تا احشام وارد مزارع
 نشوند و سهمی از محصول را از زارع می‌گیرد
دهیشته‌وانی deyštewanî کار دهیشته‌وان [ف] کار و عمل
 دهشتبان
دهیلم deylem مول، میله‌ئ ئاسنین دریز ئه‌پای گل پل
 کردن [ف] دیلم، اهرم
دهیم deym (۱) کوتیم (۲) دهیم (۳) زیز ئاوی [ف] (۱)
 می‌زنیم (۲) می‌دهیم (۳) زمین دیمی
دهیم deym زیز ئاوی [ف] دیم
دهیما deyma (۱) دهیما (۲) جووریم [ف] (۱) پس می‌دهیم
 (۲) کاوش می‌کنیم
دهیمان deyman دهیمان [ف] آنها را می‌دهیم
دهیمانا deymana (۱) دهیمانا (۲) جووریمان [ف] (۱) آنها را
 پس می‌دهیم (۲) آنها را کاوش می‌کنیم
دهیمانو deymanew (۱) دهیمانو (۲) دهیما [ف] (۱) آنها
 را پس می‌دهیم (۲) آنها را کاوش می‌کنیم
دهیمین deymîn بنووره دهیم [ف] نگا دهیم و ترکیباتش
دهیمه‌پئ deyme pê دهیمه پئ، نیمه دهیمه پئ [ف] به او
 می‌دهیم
دهیمه‌روو deymêrû زه‌ق دهیمی [ف] زمین دیمی
دهیمه‌کال deyme kaf زیز کشت و کال ئاوی [ف] کسی که
 کشت دیم انجام می‌دهد
دهیمه‌لئ deyme lê دهیمه لئ [ف] او را می‌زنیم
دهیمو deymew (۱) دهیمو (۲) دهیما [ف] (۱) آنها پس
 می‌دهیم (۲) آنها را کاوش می‌کنیم
دهیموه‌ئ deymewê (۱) ئه‌وه دهیمو (۲) ئه‌وره دهیمو
 [ف] (۱) آنها پس می‌دهیم (۲) آنها را کاوش می‌کنیم
دهیمه‌ئ deymeê دهیمه‌ئ [ف] آنها پس می‌دهیم
دهیمیئا deymiêa (۱) ئه‌وه دهیمیئا (۲) ئه‌وره دهیما [ف] (۱)
 آنها پس می‌دهیم (۲) آنها را کاوش می‌کنیم
دهیمتیان deymên دهیمتیان [ف] آنها را پس می‌دهیم
دهیمیئانا deymiêana (۱) ئه‌وانه دهیمیئانا (۲) ئه‌وره دهیما
 [ف] (۱) آنها را پس می‌دهیم (۲) آنها را کاوش می‌کنیم
دهیمیئانه‌و deymiêanew دهیمیئانه‌و [ف] نگا دهیمیئا

دهیمیئو deymiêew دهیمیئو [ف] نگا دهیمیئا
دهین deyn (۱) ئویه کوتین (۲) ئویه دهین [ف] (۱) می‌زنید (۲)
 می‌دهید
دهین ئوقه‌ت deyn ûqet مه‌دبئوی [ف] دین، مدیونی
دهین ئوقه‌ت کیشان deyni ûqet kîşan دهین ئوقه‌ت کیشان
 [ف] مدیونی کسی را پذیرفتن
دهینا deyna (۱) ئه‌وه دهینه (۲) ئه‌وره دهینه [ف] (۱) آنها
 پس می‌دهید (۲) آنها را کاوش می‌کنید
دهینان deynan ئه‌وانه دهین [ف] آنها را می‌دهید
دهینانا deynana (۱) ئه‌وانه دهینانه (۲) ئه‌روه‌یله دهینه
 [ف] (۱) آنها را پس می‌دهید (۲) آنها را کاوش می‌کنید
دهینانه‌و deynanew بنووره دهینانا [ف] نگا دهینانا
دهین‌خسن deyn xisin دهین ئوقه‌ت وه مل که سئ خسن [ف]
 مدیون کردن کسی درباره چیز خاصی
دهین‌سزانن deyn sizanin دهین ئه‌دا نه‌کردن [ف] مدیونی
 کسی را ادا نکردن
دهین‌قه deyniqe دهین‌قه‌ت [ف] مدیونی کسی را پذیرفتن
دهین‌قه‌ت deyniqet دهین‌قه‌ت [ف] مدیونی کسی را پذیرفتن
دهین‌گونا deyni gwina دهین قه‌ئ که سئ [ف] وبال،
 عقوبت
دهین‌گه‌ری deyni gerî (۱) گه‌رپی (۲) ئوقه‌ت (۳) حق
 که سئ خواردن [ف] (۱) حقه‌بازی (۲) برگردن گرفتن دین دیگران
 (۳) پایمال کردن حق دیگران
دهینه‌قه deyneqe تفاق کهم، ئازوقه «زمنسان بی‌دهینه‌قه
 مه‌نیم» [ف] آذوقه‌ی اندک، خواربار
دهینه‌و deynew بنووره دهینا [ف] نگا دهینا
دهینه‌و deynew دهینئ نه [ف] شبه جمله‌ای که درغیاب
 کسی گویند که مطمئن نباشند کاری را انجام داده یا خیر، به
 گناش نباشد، مدیونی نباشد
دهینه‌وه‌ئ deynewê (۱) ئه‌وه دهینه (۲) ئه‌وره دهینه
 [ف] (۱) آنها پس می‌دهید (۲) آنها را کاوش می‌کنید
دهینه‌ئ deyneê دهینه‌ئ [ف] آنها می‌دهید
دهینئا deyniêa (۱) ئه‌وه دهینیئا (۲) ئه‌وره دهینه [ف] (۱)
 آنها پس می‌دهید (۲) آنها را کاوش می‌کنید
دهینئا‌ن deyniêan ئه‌وانه دهین [ف] آنها را پس می‌دهید

دیاده‌ئ dyadeÿ (۱) ئه‌وه دیاد (۲) ئه‌ق دۆنیاد [ف] (۱) آنرا می‌داد (۲) او را می‌دید

دیاده‌ئ زه‌ق dyadeÿ zeü رمانیاده‌ئ [ف] او را بر زمین می‌زد

دیاده‌ئ زه‌قوا dyadeÿ zeüwa رمانیاده‌ئ [ف] او را بر زمین می‌زد

دیادیا dyadiêa (۱) دیادیه‌و (۲) ئه‌وره دیاده‌و [ف] (۱) آنرا پس میداد (۲) آنجا را کاوش می‌کرد

دیادیان dyadiêan (۱) ئه‌وانه دیاد (۲) ئه‌وانه دۆنیاد [ف] (۱) آنها را می‌داد (۲) آنها را می‌دید

دیادیتانا dyadiêana (۱) دیادیانه‌و (۲) ئه‌وره دیاده‌و (۳) ئه‌وانه پیتا کردیاد [ف] (۱) آنها را پس می‌داد (۲) آنجا را کاوش می‌کرد (۳) آنها را پیدا می‌کرد

دیادیانه‌و dyadiêanew بنووره دیادیتانا [ف] نگا **دیادیتانا**

دیادیه‌و dyadiÿew بنووره دیادیتا [ف] نگا **دیادیتا**

دیار dyar (۱) نیشان، په‌ئدا، له سه‌کزی «دیار» تۆشن (۲) ولات (۳) سه‌ره‌دان کردن «به‌وه دیارم» [ف] (۱) پیدا، معلوم، در سکزی «دیار» گویند (۲) سرزمین (۳) سرزدن و پرستاری کردن

دیاردۆنی dyar dñî چاوه‌دیتری، دیده‌وانی [ف] دیده‌بانی

دیارگه‌نگرتن dyari ken girtin لاناوه له پیری هاتن [ف] آفتاب لب بام

دیارم dyarim بنووره تیه‌رم [ف] نگا **تیه‌رم** و ترکیباتش

دیاری dyarî (۱) ده‌زۆرانی (۲) ناسیار (۳) په‌ئدا (۴) بنووره تیه‌ری [ف] (۱) نامزدی (۲) سرشناس (۳) معلوم، پیدا (۴) نگا **تیه‌ری** و ترکیباتش

دیاریئ dyarê بنووره تیه‌ریئ [ف] نگا **تیه‌ریئ** و ترکیباتش

دیاریئ dyarêd بنووره تیه‌ریئ [ف] نگا **تیه‌ریئ** و ترکیباتش

دیاری‌کردن dyarî kirdin (۱) ده‌زۆرانیکردن (۲) دس نیشان کردن [ف] (۱) نامزدی کردن (۲) نشان کردن

دیاریگ dyarêg بنووره تیه‌ریئ [ف] نگا **تیه‌ریئ** و ترکیباتش

دیاریگان dyarêgan بنووره تیه‌ریئ [ف] نگا **تیه‌ریئ** و ترکیباتش

دیاریگه‌و dyarêgew بنووره تیه‌ریئ [ف] نگا **تیه‌ریئ** و ترکیباتش

دیاریم dyarîm بنووره تیه‌ریم [ف] نگا **تیه‌ریم** و ترکیباتش

دهینتانا deyniêana (۱) ئه‌وانه دهینتانه‌و (۲) ئه‌روه‌یله دهینه‌و [ف] (۱) آنها را پس می‌دهید (۲) آنجا را کاوش می‌کنید

دهینتانه‌و deyniêanew بنووره دهینتانا [ف] نگا **دهینتانا**

دهینتیه‌و deyniÿew دهینتئا [ف] نگا **دهینتئا**

دهیوت deÿut دهوت [ف] دیوت

دهیوت‌جرمانه deÿut cirmane سزا دان دهیوت [ف] مبلغی که برای زن بدکاره بعنوان جرم در نظر می‌گیرند

دهتئا deÿha هرکردن وه ریبه‌ن [ف] کلمه راندن گله

دهتئا‌قووپ deÿhaqûr هر کردن وه قاتر وئ‌سپ [ف] کلمه راندن قاطر واسب

دهئ هه‌وا deÿ hewa ئه‌چنه‌و، چمانئ [ف] این چنین، مثل اینکه

دی dî (۱) ویره‌ده‌ئ دین، له په‌هله‌وی (dî دی) و (dîten دیتن) تۆسریاس (۲) دیتر «دی به‌سه» [ف] (۱) دید، در په‌لوی (dî دی) و (dîten دیتن) نوشته شده (۲) دیگر

دیا dya (۱) په‌ئدا کرد (۲) هاتیا (۳) دیاد [ف] (۱) پیدا کرد (۲) می‌آمد (۳) می‌داد

دیاد dyad (۱) دیاگ (۲) کوتیاد (۳) دۆنیاد [ف] (۱) می‌داد (۲) می‌زد (۳) می‌دید

دیادا dyada (۱) دیاده‌و (۲) جوورسیاد (۳) پیتا کردیاد [ف] (۱) پس می‌داد (۲) کاوش می‌کرد (۳) پیدا می‌کرد

دیادان dyadan (۱) ئه‌وانه دیاد (۲) ئه‌وانه دۆنیاد [ف] (۱) آنها را می‌داد (۲) آنها را می‌دید

دیادانا dyadana (۱) دیادانه‌و (۲) ئه‌وره دیاده‌و (۳) پیتایان کردیاد [ف] (۱) آنها را پس می‌داد (۲) آنجا را کاوش می‌کرد (۳) آنها را پیدا می‌کرد

دیادانه‌زه‌ق dyadane zeü رمانیادان [ف] آنها را بر زمین می‌زد

دیادانه‌زه‌قوا dyadane zeüwa رمانیادان [ف] آنها را بر زمین می‌زد

دیادانه‌و dyadanew بنووره دیادانا [ف] نگا **دیا دانا**

دیاده‌و dyadew (۱) دیاگه‌و (۲) ئه‌وره دیاده‌و (۳) پیتا کردیاد [ف] (۱) پس می‌داد (۲) کاوش می‌کرد (۳) پیدا می‌کرد

دیاده‌وه‌ئ dyadeweÿ (۱) ئه‌وه دیاده‌و (۲) ئه‌وره دیاگه‌و (۳) ئه‌وه پیتا کردیاد [ف] آنرا پس می‌داد (۲) آنجا را کاوش می‌کرد (۳) آنرا پیدا می‌کرد

دیارین dyarîn بنووره تیه‌رین [ف] نگا تیه‌رین و ترکیباتش
دیاگ dyag (۱) بنووره تیه‌ند (۲) دیاد [ف] (۱) نگا تیه‌ند و
 ترکیباتش (۲) به او می‌داد
دیاگه dyagew (۱) دیاده و (۲) تیاده و [ف] (۱) پس می‌داد
 (۲) برمی‌گشت
دیام dyam (۱) دۆنیام (۲) م چشتی دیام (۳) کوتیام (۴) تیه‌م
 [ف] (۱) می‌دیدم (۲) می‌دادم (۳) می‌زدم (۴) می‌آیم
دیاما dyama (۱) تیه‌مه و (۲) کله و کردیام (۳) دۆنیاما (۴)
 جوورسیام [ف] (۱) برمی‌گردم (۲) پس می‌دادم (۳) پیدا می‌کردم
 (۴) کاوش می‌کردم
دیامان dyaman (۱) دۆنیامان (۲) ئه‌وانه دیام [ف] (۱) آنها را
 می‌دیدم (۲) آنها را پس می‌دادم
دیامانا dyamana (۱) دۆنیامانه و (۲) دیامانه و (۳) ئه‌وره
 دیامه و [ف] (۱) آنها را پیدا می‌کردم (۲) آنها را پس می‌دادم (۳)
 آنها را کاوش می‌کردم
دیامانه‌زهق dyamane zeü (ف) آنها را بر زمین
 می‌زدم
دیامانه‌زهقوا dyamane zeüwa (ف) آنها را بر
 زمین می‌زدم
دیامانه و dyamanew بنووره دیامانا [ف] نگا دیا مانا
دیامه و dyamew بنووره دیاما [ف] نگا دیاما
دیامه‌وهی dyameweÿ (۱) کلیه و کردیام (۲) پیٹائی کردیام (۳)
 جوورسیامه‌ئی [ف] (۱) آنها را پس می‌دادم (۲) او را پیدا می‌کردم
 (۳) آنها را کاوش می‌کردم
دیامه‌ئی dyameÿ (۱) دۆنیامه‌ئی (۲) ئه‌وه دیام [ف] (۱) او را
 می‌دیدم (۲) آنها را پس می‌دادم
دیامه‌ئی زهق dyameÿ zeü (ف) او را بر زمین
 می‌زدم
دیامه‌ئی زهقوا dyameÿ zeüwa (ف) او را بر
 زمین می‌زدم
دیامیئا dyamiêa (۱) دیامیئه و (۲) ئه‌وره دیاما (۳) ئه‌وه دۆنیاما
 [ف] (۱) آنها را پس می‌دادم (۲) آنها را کاوش می‌کردم (۳) آنها را پیدا
 می‌کردم
دیامیئان dyamiêan (۱) ئه‌وانه دیاما (۲) ئه‌وانه دۆنیام [ف]
 (۱) آنها را می‌دادم (۲) آنها را می‌دیدم
دیامیئانا dyamiêana (۱) دیامیئانه و (۲) ئه‌وره یله دیاما (۳)

ئه‌وانه پیٹا کردیام [ف] (۱) آنها را پس می‌دادم (۲) آنها را کاوش
 می‌کردم (۳) آنها را پیدا می‌کردم
دیامیئانه و dyamiêanew بنووره دیامیئانا [ف] نگا دیامیئانا
دیامیئه و dyamiÿew بنووره دیامیئا [ف] نگا دیامیئا
دیان dyan (۱) ئه‌وانه دی (۲) بنووره تیه‌ن (۳) کوتیان (۴)
 به‌خشیان، ئه‌وانه چشت دیان [ف] (۱) آنها را دید (۲) نگا تیه‌ن
 و ترکیباتش (۳) می‌زدند (۴) می‌بخشیدند، می‌دادند
دیئان diêan بنووره دگان [ف] نگا دگان
دیانا dyana (۱) پیٹایان کرد (۲) تیه‌نه و (۳) کله و کردیان (۴)
 که‌نیان و جوورسیان [ف] (۱) آنها را پیدا کرد (۲) برمی‌گردند (۳)
 پس می‌دادند (۴) کاوش می‌کردند
دیئان‌به‌ل diêan bel بنووره دگانی [ف] نگا دگانی
دیئان‌تیزکردن diêan têj kirdin دگان تیز کردن، وه ته‌مائ
 چشتی بۆن [ف] دندان تیز کردن برای چیزی
دیئان‌تیزکهره diêan têjkere دگان تیزکهره [ف] گیاهی
 خوراکی، گیاه پرپین
دیئان‌خسن diêan xisin دگان خسن [ف] دندان انداختن
دیئان‌رۆچه‌کی diêan rûçekî دگان رۆچه‌کی [ف] دندان
 قروچه
دیئان‌رۆچه‌کی diêan rûçekî دگان ریچه‌کی [ف] دندان
 قروچه
دیئان‌رۆکانه diêan rûkane دئاشی ک وه خاتر دئان
 درآوردن منالّ درس کهن و دهنه دهرهاوسا و ئه‌وانیش که‌مئ
 پۆل نهنه ناو ده‌فری ک ئاش وه پیٹا هاورده [ف] آشی که به
 مناسبت دندان در آوردن نوزاد درست کنند و به همسایگان
 می‌دهند و همسایه هم مقداری پول در ظرفی که با آن آش را
 آورده‌اند می‌گذارند تا شگون داشته باشد
دیئان‌رۆکله diêan rûkê دئان رووکانه [ف] نگا
 دئان‌رووکانه
دیئان‌ژان diêan jan دگان ژان [ف] دندان درد
دیئان‌شکنه diêan şêkêne دگان شکنه [ف] یکه بزن ایل
دیئان‌کهل diêan kel دگان کهل [ف] نگا دگان کهل
دیئان‌گر diêan gir دگان گر [ف] باب دندان
دیئانه diêane دنانه [ف] دندان
دیئانه‌پیچی diêaneÿچی زورزماکی [ف] زورآزمایی کردن با
 چیزی

دیانه زهق dyane zeü رمیان [ف] زمین می خوردند

دیانه زهقوا dyane zeüwa رمانیان [ف] بر زمین می زدند

دیانه و dyanew بنویره دیانا [ف] نگا دیانا

دیانه وهی dyanewê (۱) کلته و کردیان (۲) که نیان و

جوورسیان (۳) پیائ کردیان [ف] (۱) پس می دادند (۲) آنرا

کاوش می کردند (۳) پیدا می کردند

دیانه ی dyaneÿ (۱) کلته و کردیان (۲) دۆنیانه ی (۳) دیانه ...

[ف] (۱) پس می دادند (۲) می دیدند (۳) می دادند

دیانیئا dyaniêa (۱) دیانته و (۲) پیائ کردیان (۳) جوورسیان

[ف] (۱) پس می دادند (۲) پیدا می کردند (۳) کاوش می کردند

دیانیئان dyaniêan (۱) نهوانه دۆنیان (۲) نهوانه دیان [ف] (۱)

آنها را می دیدند (۲) آنها را می دادند

دیانیئانا dyanyana دیانته و (۲) نهوریهله دیانه و (۳) نهوانه

دۆنیانه و [ف] (۱) آنها را پس می دادند (۲) آنجا را کاوش می کردند

(۳) آنها را پیدا می کردند

دیانیئانه و dyaniêanew بنویره دیانیئانا [ف] نگا دیانیئانا

دیانیئو dyaniÿew بنویره دیانیئا [ف] نگا دیانیئا

دیای dyay (۱) دۆنیای (۲) هاتیای (۳) دیاید (۴) کوتیای [ف]

(۱) می دیدی (۲) می آمدی (۳) می دادی (۴) می زدی

دیایا dyaya (۱) دۆنیایدا (۲) جوورسیاید (۳) کله و کردیاد (۴)

هاتیایدا [ف] (۱) پیدا می کردی (۲) کاوش می کردی (۳) بر می

گرداندی، پس می دادی (۴) بر می گردی

دیایان dyaêan (۱) نهوانه دۆنیاد (۲) نهوانه دیاد یان [ف] (۱)

آنها را می دید (۲) آنها را می داد

دیایان dyayan (۱) دیایدیان (۲) نهوانه دۆنیاد [ف] (۱) آنها را

می دادی (۲) آنها را می دیدی

دیایانانا dyaêana (۱) دیایدانانا (۲) دۆنیادانا [ف] (۱) آنها را پس

می داد (۲) آنها را پیدا می کرد

دیایانا dyayana (۱) دیایدانا (۲) نهوریهله دیایدو (۳) نهوانه

دۆنیایدو [ف] (۱) آنها را پس می دادی (۲) آنجا را کاوش

می کردی (۳) آنها را پیدا می کردی

دیایانه زهق dyayane zeü رمانیایان [ف] آنها را بر زمین

می زدی

دیایانه زهقوا dyayane zeüwa رمانیایدان [ف] آنها را بر

زمین می زدی

دیایانه و dyayanew بنویره دیایانا [ف] نگا دیایانا

دیایانه و dyaêanew دیایانا [ف] نگا دیایانا

دیاید dyayd بنویره دیای [ف] نگا دیای

دیایدا dyayda بنویره دیایا [ف] نگا دیایا

دیایدان dyaydan بنویره دیایان [ف] نگا دیایان

دیایدانا dyaydana بنویره دیایانا [ف] نگا دیایانا

دیایدانه و dyaydanew بنویره دیایانه و [ف] نگا دیایانه و

دیایده زهق dyayde zeü بر زمین می خوردی

دیایده زهقوا dyayde zeüwa رمانیاید [ف] بر زمین

می زدی

دیایده و dyaydew (۱) دیایده وهی (۲) نهوره دیایده و (۳) نهوه

دۆنیایدو [ف] (۱) آنرا پس می دادی (۲) آنجا را کاوش می کردی

(۳) آنرا پیدا می کردی

دیایده وهی dyaydewê دیایده و [ف] نگا دیا یده وهی

دیایده ی dyadydeÿ (۱) دۆنیایدی (۲) دیایه ی [ف] (۱) او را

می دیدی (۲) آنرا پس می دادی

دیایدئا dyaydiêa (۱) دیایده و (۲) نهوره دیایده و (۳) نهوه

دۆنیایدو [ف] (۱) آنرا پس می دادی (۲) آنجا را کاوش می کردی

(۳) آنرا پیدا می کردی

دیایدیان dyaydiêan بنویره دیایدان [ف] نگا دیایدان

دیایدیانانا dyaydiêana (۱) دیایدیانته و (۲) نهوانه دۆنیایدو

(۳) نهوره دیایدو [ف] (۱) آنها را پس می دادی (۲) آنها را می دیدی

(۳) آنجا را کاوش می کردی

دیایدیاننه و dyaydiêanew بنویره دیایدیانانا [ف] نگا دیاید

یانانا

دیایدیئو dyaydiÿew بنویره دیایدئا [ف] نگا دیایدئا

دیایه و dyayew بنویره دیایدو [ف] نگا دیایدو

دیایه ی dyayêw (۱) تیه یدو (۲) کله و کردیا (۳) پیا کردیا (۴)

که نیاد و جوورسیا [ف] (۱) برمی گردد (۲) پس می داد (۳) پیدا

می کرد (۴) کاوش می کرد

دیایه وهی dyayewê بنویره دیایده وهی [ف] نگا دیایده

وهی

دیایه ی dyayêÿ دیایده ی [ف] نگا دیایده ی

دیایه ی dyaÿêÿ (۱) نهوه دیاده و (۲) دۆنیایه [ف] (۱) آنرا پس

می داد (۲) آنرا می دید

دئ باوکه dê bake دیه که یگه له ره وانسه ر [ف] روستایی در

روانسر

دیده‌سیانا dîde siêana دیدنه‌سیانا [ف] آنها را پیدا کرده‌ای

دیده‌سیانهو dîde siêanew دیدنه‌سیانهو [ف] آنها را پیدا کرده‌ای

دیده‌سیه‌و dîde siyew دیدنه‌سیه‌و [ف] آنها را پیدا کرده‌ای

دیده‌ن dîden پابمارکی [ف] دیدن خانه و عروس و ...

دیده‌و dîdew دیدنه‌و [ف] پیدا کردی

دیده‌وان dîdewan چاودیر [ف] دیده‌بان

دیده‌وه‌ئ dîdewey دیدنه‌وه‌ئ [ف] آنها را پیدا کردی

دیده‌ئ dîdey دیدنه‌ئ [ف] آنها را دیدی

دیدئا dîdiêa دیدنئا [ف] آنها را پیدا کردی

دیدئان dîdiêan دیدنئان [ف] آنها را دیدی

دیدئانا dîdiêana دیدنئانا [ف] آنها را پیدا کردی

دیدئانهو dîdiêanew دیدنئانهو [ف] آنها را پیدا کردی

دیدئیه‌و dîdiyew بنووره دیدئا [ف] نگا دیدئا

دیر dêr (۱) زیزُ رۆ (۲) بنجینه‌ئ کردار داشتن «دیرم، دیرئ» [ف]

[ف] دیر، برابر زود (۲) ریشه فعل داشتن

دیرخیز dêr xêz ته‌مه‌ل، دیلم، پاوس [ف] تنبل

دیرکرد dêr kird سنگه‌سنگ کردن له کارئ [ف] تاخیر

دیرم dêrim (۱) درم، دیرم (۲) خه‌ریکم کُ ... [ف] (۱) دارم (۲) مشغول هستم، در حال ...

دیرمان dêriman درمان [ف] آنها را دارم

دیرمه‌ئ dêrimey ته‌وه دیرم [ف] آنها را دارم

دیرمئان dêrimiêan ته‌وانه دیرم [ف] آنها را دارم

دیرن dêrin (۱) درن، ته‌وان دیرن (۲) درن، خه‌ریکن کُ ... [ف] (۱) دارند (۲) در حال ...

دیرنان dêrinan ته‌وانه دیرن [ف] آنها را دارند

دیرنه‌ئ dêriney ته‌وه دیرن [ف] آنها را دارند

دیرنئان dêriniêan دیرنان [ف] آنها را دارند

دیره‌خت dêr wext نه‌وه وهخت [ف] دیر هنگام

دیر وهخت داود dêr wexti dawid دل‌مازان [ف] هنگامه غروب

دیره dêre به‌شیگه له گیه‌لان [ف] بخشی از توابع در شهر گیلانغرب

دیره‌دار dêredar چه‌وه‌پئ «دیره‌دارش بیم چۆ دیره داران - سارق جوو چۆ یه‌خ سار و نسااران» [ف] چشم‌براه

دیت dît دید «ل» له ته‌وستا (dêtê دیتئ) و له په‌مله‌وی (diten دیتن) تۆسریاس و له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «دیتن»

« تۆشن [ف] دیدی، در اوستا (dêtê دیتی) و درپهلوی (diten دیتن) نوشته شده و در دیگر گویشهای کردی «دیتن» گویند

دیتئ dîtê دیده‌ئ «ل» [ف] آنها را دیدی، نگا دیت

دی‌جابه dêcame دیه‌که‌یگه له بیوه‌نیج [ف] نام روستایی در بیونج

دیچه dîçe چه، دی چ چشتئ [ف] دیگه چه، دیگر چه

دی‌حسه‌ئین‌باوا dê hîseyn bwa دیه‌که‌یگه له ره‌وانسه‌ر [ف] روستایی در روانسر

دی‌خه‌لیفه‌حوسه‌ین dê xelfe huseyn دیه‌که‌یگه له جوانرۆ [ف] روستایی در جوانرۆ

دید dîd (۱) بووقُ ماشین (۲) دیدن [ف] (۱) بوق ماشین (۲) دیدی

دیدا dîda پئا کردی، دیدن [ف] پیدا کردی

دیدان dîdan ته‌وان دیدن [ف] آنها را دیدی

دیدانا dîdana پئانان کردی، دیدنا [ف] آنها را پیدا کردی

دیدانهو dîdanew دیدنانهو [ف] آنها را پیدا کردی

دیدمن dîdimen بنووره دیدمن [ف] نگا دیدمن

دیدن dîdin بنووره دید [ف] نگا دید و ترکیباتش

دیج دۆنگ dê dong (۱) ده‌ئدام (۲) خرس «ل» [ف] (۱) لندهور (۲) خرس

دیده dîde (۱) دیدنه (۲) چهو [ف] (۱) می‌بینی، دیده‌ای (۲) چشم

دیده‌سا dîde sa دیدنه‌سا [ف] پیدا کرده‌ای

دیده‌سان dîde san دیدنه‌سان [ف] آنها را دیده‌ای

دیده‌سانا dîde sana دیدنه‌سانا [ف] آنها را پیدا کرده‌ای

دیده‌سانه‌و dîde sanew دیدنه‌سانه‌و [ف] آنها را پیدا کرده‌ای

دیده‌سه‌و dîde sew دیدنه‌سه‌و [ف] آنها را پیدا کرده‌ای

دیده‌سه‌وه‌ئ dîde sewey دیدنه‌سه‌وه‌ئ [ف] آنها را پیدا کرده‌ای

دیده‌سه‌ئ dîde sey دیدنه‌سه‌ئ [ف] آنها را دیده‌ای

دیده‌سیئا dîde siêa دیدنه‌سیئا [ف] آنها را پیدا کرده‌ای

دیده‌سیئان dîde siêan دیدنه‌سیئان [ف] آنها را پیدا کرده‌ای

در لاتین (dizzy) به کودن و کم عقل گویند (۳) خر سیاه‌رنگ
دیزه‌وهن dêzewen یالخری [ف] سراستر شیبدار دیوار که
 از چوب ساخته می‌شود و روی آنرا با گل می‌پوشانند
دیس dîs پشقاو گه‌ورا [ف] بشقاب بزرگ، دیس
دئ‌ساده dê sade دیه‌که‌یگه له ره‌وانسه‌ر [ف] نام روستایی
 در روانسر
دیسنهک dîsinek بنووره دۆسنهک «ل» [ف] نگا **دۆسنهک**
دیسوو dîsû ده‌له‌دیسو «ل» [ف] نگا **ده‌ل وه دسان**
دئ سور dê sûر دیه‌که‌یگه له ره‌وانسه‌ر [ف] روستایی در
 روانسر
دیش dîş ئەق دی [ف] او را دید، دیدش
دیگ dêk دیگ [ف] دیگ غذاخوری
دیکلورک dêkfûk دیکولک [ف] دیگ کوچک
دیکولک dêkûfik دیک بۆچگ [ف] دیکچه، دیک کوچک
دیکیه dêkye دیه‌که، ولات [ف] دهکده، روستا
دیگ dêg دیک [ف] دیک غذاخوری
دیگلان dêgufan به‌شینگه له کرماشان [ف] بخشی در
 کرماشان
دیگه dêge (۱) تیه‌یده (۲) دیگر، دیزه [ف] (۱) می‌آید به ...
 (۲) آدم نحس، آنکه سیاه‌چهره و بدشگون است
دیگر dêger دیزه، دیگه [ف] سیاه چهره‌ی بد شگون،
 منحوس
دیگه و dêgew تیه‌یده و [ف] برمی‌گردد
دیل dîl یه‌خسیر، ئەسیر [ف] اسیر
دئ‌لور dêlur (۱) دیه‌که‌یگه له همه‌یل (۲) دیه‌که‌یگه له
 که‌نگه‌وه‌ر [ف] (۱) روستایی در بخش حمیل (۲) نام روستایی در
 کنگاور
دیلم dîlim پاوس، گاپاوس [ف] تنبل
دیلماج dîlmac ته‌رجه‌مان، له تۆرکه‌منی «دئلماج» تۆشن
 [ف] ترجمه، در ترکمنی «دئلماج» گویند
دیلمان dîlman چۆزمان [ف] رخساره
دیلمانج dîlmanc دیلماج، له تۆرکه‌منی «دئلماج» تۆشن
 [ف] ترجمه، در ترکمنی «دئلماج» گویند
دیلول dîfûl گه‌رده‌گۆجان، دیوه‌لۆکه «گ» [ف] گردباد
دیلهک dîlek دیرهک [ف] ستون زیر سیاه‌چادر
دیلم dîlem (۱) دیلم (۲) میرناخوږ [ف] (۱) تنبل (۲)

دیرهک dîrek دیلهک [ف] ستون
دئری dêrî (۱) دری، دئرید (۲) خه‌ریکیدن کُ ... [ف] (۱) داری
 (۲) تو در حال ...
دئری dêrê (۱) درئ، دئری (۲) خه‌ریکه کُ ... [ف] (۱) دارد (۲)
 او در حال ...
دئرید dêrîd بنووره دئری [ف] نگا **دئری**
دئرید dêrêd دئری [ف] دارد
دئریدان dêrîdan ئەوانه دئری [ف] آنها را داری
دئریدان dêrêdan ئەوانه دئرید [ف] آنها را دارد
دئریدن dêrîdin بنووره دئرید [ف] نگا **دئری** و ترکیباتش
دئریدن dêrêdin بنووره دئری [ف] نگا **دئری** و ترکیباتش
دئریده‌ئ dêrîdey هیمان دئریده‌ئ [ف] هنوز آنرا داری
دئریده‌ئ dêrêdey هیمان دئریده‌ئ [ف] هنوز آنرا دارد
دئریدیان dêrîdiêan ئەوانه دئری [ف] آنها را داری
دئریدیان dêrêdiêan ئەوانه دئرید [ف] آنها را دارد
دئریگ dêrêg بنووره دئری [ف] نگا **دئری**
دئریم dêrîm (۱) دئریمن (۲) خه‌ریکیم [ف] (۱) داریم (۲) ما در
 حال ...
دئریمان dêrîman دئریمنان [ف] آنها را داریم
دئریمن dêrîmin بنووره دئریمن [ف] نگا **دئریمن** و ترکیباتش
دئریمه‌ئ dêrîmey دئریمنه‌ئ [ف] آنها را داریم
دئریمنان dêrîmiêan دئریمنان [ف] آنها را داریم
دئرین dêrîn (۱) درین (۲) خه‌ریکین کُ ... [ف] (۱) دارید (۲)
 شما در حال ...
دئرینان dêrînan ئەوانه درین [ف] آنها را دارید
دئرینه‌ئ dêrîney ئەوانه درین [ف] آنها را دارید
دئرینیان dêrîniêan ئەوانه درین [ف] آنها را دارید
دیز dêz (۱) سیبه، ره‌ش (۲) به‌نه‌وشی «ل» (۳) لاناوه له
 قیەم شه‌ر [ف] (۱) سیاه (۲) رنگ بنفشی (۳) کنایه از نحس
دیزشه‌راوی dêz şerawî ره‌نگُ به‌نه‌وش ئامال له شه‌راو
 یکه‌ئ [ف] رنگ بنفش مایل به شرابی
دیزگران dêzgirân (۱) مه‌لوه‌نیگه له شاباد (۲) دیه‌که‌یگه له
 بیله‌وار [ف] (۱) منطقه‌ای شامل چند روستا در اسلام آباد غرب
 (۲) روستایی در بیله‌وار
دیزه dêze (۱) سیبه‌رۆ (۲) قیەم‌شه‌ر، له لاتین (dizzy) وه
 ساعه‌قل تۆشن (۳) خه‌ر سیبه [ف] (۱) سیاه گون (۲) منحوس،

میرآخور

دیله‌مەز dîlemez دلەمەز، قرچ‌قەق [ف] لندهور، گنده
دیلەوون dèlewen دیه‌که‌یگه له شازاده مامه‌د له ئیلام [ف]

روستایی در شاهزاده‌محمد

دیلی dîlî یه‌خسیری [ف] اسیری

دیم dîm (١) ئه‌وه‌ل کەس یه‌کلە له دیتن (٢) ئه‌و تاقه‌گه
«بچنه ئه‌و دیم» (٣) رق [ف] (١) دیم (٢) اتاق دیگر (٣) طرف،
رو

دیما dîma پیتا کردم [ف] پیدا کردم

دیمان dîman ئه‌وانه دیم [ف] آنها را دیدم

دیمانا dîmana ئه‌وانه دیمه‌و [ف] آنها را پیدا کردم

دیمانه‌و dîmanew دیمانا [ف] آنها را پیدا کردم

دیمین dîmin ئه‌وه‌ل کەس گەل له دیتن [ف] دیدیم

دیمینا dîmina پیتا کردم [ف] پیدا کردم

دیمینان dîminan ئه‌وان دیمین [ف] آنها را دیدیم

دیمینانا dîminana دیمینانه‌و [ف] آنها را پیدا کردم

دیمینانه‌و dîminanew دیمینانا [ف] آنها را پیدا کردم

دیمینه dîmine ئیمه دیمین [ف] دیدهم

دیمینه‌سا dîminesa پیتا کردیم [ف] پیدا کردیم

دیمینه‌سان dîminesan ئه‌وانه دیمینه [ف] آنها را دیدهم

دیمینه‌سانا dîminesana دیمینه‌سانه‌و [ف] آنها را پیدا

کردیم

دیمینه‌سانه‌و dîmine sanew دیمینه‌سانا [ف] آنها را پیدا

کردیم

دیمینه‌سه‌و dîmine sew دیمینه‌سا [ف] پیدا کردیم

دیمینه‌سه‌وه‌ئ dîmine sewey دیمینه‌سه‌و [ف] آنها را پیدا

کردیم

دیمینه‌سه‌ه‌ئ dîmine sey ئه‌وه دیمینه [ف] آنها را دیدهم

دیمینه‌سیئا dîmine siêa دیمینه‌سه‌ه‌ئ [ف] آنها را پیدا کردیم

دیمینه‌سیئان dîminesiêan ئه‌وانه دیمینه [ف] آنها را دیدهم

دیمینه‌سیئانا dîmine siêana دیمینه‌سیئانه‌و [ف] آنها را پیدا

کردیم

دیمینه‌سیئانه‌و dîmine siêanew دیمینه‌سیئانا [ف] پیدا

کردیم

دیمینه‌سیئه‌و dîmine siyew دیمینه‌سیئا [ف] آنها را پیدا

کردیم

دیمینه‌و dîminew پیتا کردم [ف] پیدا کردم

دیمینه‌وه‌ئ dîminewey ئه‌وه پیتا کردم [ف] آنها را پیدا کردم

دیمینه‌ئ dîminey ئه‌ق دیمین [ف] او را دیدیم

دیمینئا dîminiêa دیمینئه‌و [ف] آنها را پیدا کردم

دیمینیان dîminiêan ئه‌وان دیمین [ف] آنها را دیدیم

دیمینیانا dîminiêana دیمینیانه‌و [ف] آنها را پیدا کردم

دیمینیانه‌و dîminiêanew دیمینیانا [ف] آنها را پیدا کردم

دیمینیه‌و dîminiyew دیمینئا [ف] آنها را پیدا کردم

دیمه dîme (١) م دیم (٢) دقاق [ف] (١) دیدهم (٢) روکش

دیمه‌سا dîmesa پیتا کردم [ف] پیدا کردم

دیمه‌سان dîme san ئه‌وان دیمه [ف] آنها را دیدهم

دیمه‌سانا dîme sana پیتان کردم [ف] آنها را پیدا کردم

دیمه‌سانه‌و dîme sanew دیمه‌سانا [ف] آنها را پیدا کردم

دیمه‌سه‌و dîme sew پیتا کردم [ف] پیدا کردم

دیمه‌سه‌وه‌ئ dîme sewey پیتا کردم [ف] آنها را پیدا

کردیم

دیمه‌سه‌ه‌ئ dîme sey ئه‌وه دیمه [ف] آنها را دیدهم

دیمه‌سیئا dîme siêa پیتا کردم [ف] آنها را پیدا کردم

دیمه‌سیئان dîme siêan ئه‌وانه دیمه [ف] آنها را دیدهم

دیمه‌سیئانا dîme siêana دیمه‌سیئانه‌و [ف] آنها را پیدا

کردیم

دیمه‌سیئانه‌و dîme siêanew دیمه‌سیئانا [ف] آنها را پیدا

کردیم

دیمه‌سیئه‌و dîme siyew دسمه‌سیئا [ف] آنها را پیدا کردم

دیمهن dîmen دیدمن، له ئه‌وستا (de emen ده‌ئمن) و

له مازندران «دیم» و له گیله‌کی «دیمه» و له ئه‌رمه‌نی «

دیم» و له هندی «ده‌چه» تو‌سریاس [ف] منظر، زیبایی، در

اوستا (de emen ده‌ئمن) و در مازندران «دیم» و در گیلکی

«دیمه» و در ارمنی «دیم» و در هندی «ده‌چه» نوشته شده

دیمه‌ندار dîmendar زه‌رده‌دا [ف] زیبا، خوش منظر

دیمه‌و dîmew پیتا کردم [ف] پیدا کردم

دیمه‌وه‌ئ dîmewey ئه‌وه دیمه‌و [ف] آنها را پیدا کردم

دیمه‌ه‌ئ dîmey ئه‌ق دیم [ف] او را دیدیم

دیمئا dîmiêa دیمئه‌و [ف] آنها را پیدا کردم

دیمیان dîmiêan ئه‌وان دیم [ف] آنها را دیدیم

دیمیانا dîmiêana دیمیانه‌و [ف] آنها را پیدا کردم

دیمیانه‌و dñmiêanew دیمیانا [ف] آنها را پیدا کردم

دیمیته‌و dñmîyew دیمیتا [ف] آنرا پیدا کردم

دین dñ (۱) خوداپه‌ره‌سی، مه‌سه‌و (۲) سیته‌م که‌س و دویه‌م

که‌س گهل له دیه‌ن [ف] (۱) دین، آیین (۲) دیدند، دیدید؟

دینا dñna (۱) پیتا کردن (۲) پیتا کردین؟ [ف] (۱) پیدا کردند (۲)

پیدا کردید

دینار dñnar سه‌د و یه‌ک قوروش [ف] یک صدم ریال، دینار

دینان dñnan (۱) ئه‌وانه دین (۲) ئه‌وانه دینه؟ [ف] (۱) آنها را

دیدند (۲) آنها را دیدید؟

دینانا dñnana (۱) پیتایان کردن (۲) پیتایان کردین؟ [ف] (۱)

آنها را پیدا کردند (۲) آنها را پیدا کردید؟

دینانه‌و dñnaneu بنویره دینانا [ف] نگا دینانا

دیناو dñnaw (۱) دینه‌و (۲) ئه‌وه‌دینه‌و؟ [ف] (۱) پیدا کردند (۲)

پیدا کردید؟

دیندار dñn dar خودا په‌ره‌س [ف] دیندار

دینداری dñn darî خودا په‌ره‌سی [ف] دینداری

دین‌سزنان dñn sizanin دین وژدانی [ف] بیدینی، بی وجدانی

دینگ dñng دینگه [ف] تیک تاک

دینگ دانگ dñng dang دینگه‌ئ هه‌یتاه‌ه‌یت [ف] تیک تاک

پیاپی

دینه dñne (۱) ئه‌وان دینه (۲) تویه دینه [ف] (۱) دیده‌اند (۲)

دیده‌اید

دینه‌سا dñne sa (۱) پیتا کردنه (۲) دینه‌سه‌و [ف] (۱) پیدا

کرده‌اند (۲) پیدا کرده‌اید؟

دینه‌سان dñne san (۱) ئه‌وانه دینه (۲) ئه‌وانه دینه؟ [ف] (۱)

آنها را دیده‌اند (۲) آنها را دیده‌اید؟

دینه‌سانا dñne sana (۱) پیتایان کردنه (۲) پیتایان کردینه؟

[ف] (۱) آنها را پیدا کرده‌اند (۲) آنها را پیدا کردید؟

دینه‌سانه‌و dñne sanew بنویره دینه‌سانا [ف] نگا دینه

سانا

دینه‌سه‌و dñne sew بنویره دینه‌سا [ف] نگا دینه‌سا

دینه‌سه‌وه‌ئ dñne sewey (۱) ئه‌وه دینه‌سه‌و؟ (۲) پیتایان

کردنه [ف] (۱) آنرا پیدا کرده‌اید؟ (۲) آنرا پیدا کرده‌اند

دینه‌سه‌ی dñne sey (۱) ئه‌وه دینه (۲) ئه‌وه دینه؟ [ف] (۱) آن

را دیده‌اند (۲) آنرا دیده‌اید؟

دینه‌سیان dñne siêan (۱) ئه‌وانه دینه (۲) ئه‌وه دینه؟ [ف]

(۱) آنها را دیده‌اند (۲) آنها را دیده‌اند؟

دینه‌سیانا dñne siêana (۱) دینه‌سیانه‌و؟ (۲) پیتایان کردنه

[ف] (۱) آنها را پیدا کرده‌اید؟ (۲) آنها را پیدا کرده‌اند

دینه‌سیانه‌و dñne siêaneu بنویره دینه‌سیانا [ف] نگا

دینه‌سیانا

دینه‌سیته‌و dñne siyew بنویره دینه‌سیئا [ف] نگا دینه‌سیئا

دینه‌و dñnew بنویره دینا [ف] نگا دینا

دینه‌هور dñnewer شاریگه له کرماشان [ف] شهری در

کرماشان

دینه‌وه‌ئ dñnewey (۱) ئه‌وه دینه‌و؟ (۲) ئه‌وه دینه‌وه‌ئ [ف]

(۱) آنرا پیدا کردید؟ (۲) آنرا پیدا کردند

دینه‌ئ dñney (۱) ئه‌وه دینه؟ (۲) ئه‌وه دینه [ف] (۱) آنرا

دیدید؟ (۲) آنرا دیدند

دینئا dñniêa (۱) پیتا کردن (۲) ئه‌وه پیتا کردن [ف] (۱) آنرا

پیدا کردید؟ (۲) آنرا پیدا کردند

دینئان dñniêan (۱) ئه‌وانه دین؟ (۲) ئه‌وان دینه [ف] (۱) آنها

را دیدید؟ (۲) آنها را دیدند

دینئانا dñniêana (۱) دینئانه‌و (۲) ئه‌وانه دینه‌و؟ [ف] (۱) آنها

را پیدا کردند (۲) آنها را پیدا کردید؟

دینئانه‌و dñniêaneu بنویره دینئانا [ف] نگا دینئانا

دینته‌و dñniyew بنویره دینئا [ف] نگا دینئا

دیو dêw موه‌کل، له په‌هله‌وی (deywe ده‌ئیه‌و)

توسریاس و له لاتین (devil) وه شه‌پتان ئوشن [ف] دیو، در

پهلوی (deywe ده‌ئیه‌و) نوشته شده و در لاتین (devil)

به معنی شیطان است

دیوا dêwa پارچه‌ئ هه‌وریشمی [ف] دیبا، پارچه دیبا

دیواچه dêwace دیباچه [ف] دیباچه

دیواخان dêwaxan دیوه‌خان [ف] اتاق مهمانی ارباب

دیوار dêwar په‌رچین خه‌پگین، حسار [ف] دیوار

دیوالا dêwafala ناو زۆنه‌ئ ئیلام، دیکیه‌ئ والی [ف] نام

گذشته شهر ایلام، ده والی

دیواله dêwafale دیه‌که‌یگه له قلاشین [ف] روستایی در قلعه

شاهین

دیوان dêwan (۱) ئامراز موسیقی (۲) بنویره ده‌فن (۳)

دیواخان (۴) ده‌وره (۵) ده‌فته‌ر شیعر (۶) دادگا، له په‌هله‌وی

(dêwan دیوان) توسریاس [ف] (۱) دیوان، ابزار موسیقی (۲)

مادیدشت
دیه‌سَو dye sew دیه‌سا [ف] پیدا کرده است
دیه‌سَوِئ dye seweyê ئه‌وه کردی‌سه دی [ف] آنرا پیدا کرده
دیه‌سِئ dye seyê ئه‌وه دیه [ف] آنرا دیده است
دیه‌سیئا dye siêa دیه‌سیئو [ف] آنرا پیدا کرده است
دیه‌سیئان dye siêan ئه‌وانه دیه [ف] آنها را دیده است
دیه‌سیئانا dye siêana دیه‌سیئانو [ف] آنها را پیدا کرده است
دیه‌سیئانو dye siêanew دیه‌سیئانا [ف] آنها را پیدا کرده است
دیه‌سیئو dye siyew دیه‌سیئا [ف] آنرا پیدا کرده است
دیه‌کات dyekat دیکیه، دیه‌که [ف] روستا، دهکده
دیه‌کاتی dyekatî بنویره ده‌یشته‌کی [ف] نگا ده‌یشته‌کی
دیه‌کَریشه dyekwirîşe دیه‌که‌یگه له حه‌سه‌ن ئاباد [ف]
 روستایی در روبروی حسن‌آباد
دیه‌کونه dye kûne دیه‌که‌یگه له بیوه‌نیژ [ف] روستایی در بیونج
دیه‌که dyeke دیکیه، ئاوای [ف] دهکده، روستا
دیه‌که‌ئ‌داوُد dyekeyê dawid دیه‌که‌یگه له گیه‌لان [ف]
 روستایی در گیلانغرب
دیه‌که‌ئ‌نه‌ج‌ف dyekeyê nefef دیه‌که‌یگه له گیه‌لان [ف]
 روستایی در گیلانغرب
دیه‌م dyem ئه‌ق م دی [ف] مرا دید
دیه‌مان dyeman ئیمه دی [ف] ما را دید
دیه‌نه‌فهر dye nefer ده‌ه نه‌فهر [ف] ده نفر
دیه‌و‌د‌فهر dye û di nefer دوازده نه‌فهر «دیه = دهه + د = دو» (۲) لاناوه له کوتران کردن «دیه و دنه‌فهر له لئ بریان، نات» [ف] (۱) دوازده نفر (۲) کنایه از اصرار بیش از حد
دیه‌و dyew بنویره دیا [ف] نگا دیا
دیه‌و‌د‌نه‌فهر dye û di nefer دوازده نه‌فهر (۲) لاناوه له ج‌ه‌روو «دیه و د نه‌فهر له لئ توواسن ...» [ف] (۱) دوازده نفر (۲) کنایه از لجوج
دیه‌و‌ئ dyeweyê ئه‌وه دیه [ف] آنرا پیدا کرد
دیه‌ئ dyeê (۱) ئه‌ق دی (۲) تیه‌ئ [ف] (۱) او را دید (۲) می‌آید
دیه‌یگ dyeÿg بنویره تیه‌ئید [ف] نگا تیه‌ئید و ترکیباتش

نگا ده‌فن (۳) اتاق مهمانی ارباب (۴) چاره کردن (۵) دیوان شعر (۶) دادگاه، در پهلوی (dêwan دیوان) نوشته شده
دیوان‌دِر dêwan dir ئه‌و که‌سه ک له جه‌م قسه‌ئ براسه [ف]
 آنکه در جمع سخنش برا و دلنشین است
دیوانگر dêwangir ئاسیندار [ف] دیوانه‌سر
دیوانن dêwanin شیوانن، له ری هیزدان [ف] دیوانه کردن
دیوانه dêwane (۱) شیت (۲) مه‌شکه‌یگه ک شیراز که‌نه تی [ف] (۱) دیوانه (۲) مشکى برای نگهداری شیریز
دیوانی dêwanî (۱) ده‌ولته‌تی (۲) ده‌سخت خانان (۳) مالکانه‌ئ خان [ف] (۱) دولتی (۲) نوشتار ویژه ارباب (۳) سهم خان از زمین
دیو‌جامه dêw came بنویره دتجامه [ف] نگا دتجامه
دیو‌درنج dêw dirinc شیت په‌ته‌ری «گ» [ف] پتیاره، دیو‌گونه
دیو‌که dêûke دیه‌که‌یگه له سه‌رپیپه‌ل [ف] روستایی در سرپیل‌زهاب
دیو‌ل‌دهول dêwif دهول [ف] دهل
دیو‌ل‌دیریان dêwif diryan رسوا بۆن [ف] کنایه از رسوا شدن
دیو‌ل‌ژن dêwifjen دهول‌ژن [ف] دهل زن
دیو‌ل‌کوت dêwif kwit دیو‌ل‌ژن [ف] دهل زن
دیو‌ه‌خان dêwexan بنویره دیواخان [ف] نگا دیواخان
دیو‌ه‌که‌له dêwerkefe گیایگه [ف] گیاهی است
دیو‌ه‌قه‌له dêweqeale وه فارسی ئۆشن «لوو لوو خورخوره» [ف] همتای لولو خورخوره
دیو‌ه‌ل‌که dêwelûke گه‌رده‌گۆچان «گ» [ف] گردباد
دیو‌یان dêwiyan شیویان [ف] دیوانه شدن
دیه dye (۱) دیده، چه‌و (۲) ئه‌ق دیه (۳) دیه‌که [ف] (۱) چشم (۲) دیده است (۳) روستا، ده
دیه diyê دۆگه، دئ [ف] نگا دۆگه
دیه‌سا dye sa پتیا کردیئ [ف] پیدا کرده است
دیه‌سان dye san ئه‌وانه دیه [ف] آنها را دیده است
دیه‌سانا dye sana پتیاان کردیئ [ف] آنها را پیدا کرده است
دیه‌سانو dye sanew ئه‌وانه دیه‌سا [ف] آنها را پیدا کرده است
دیه‌سفید dye sifêd دیه‌که‌یگه له مائه‌شت [ف] روستایی در

رودخانه که در اثر سایش خوشرنگ وگرداند (۲) آب زلال ناشی
 از آب شدن برفها که در روی سنگها جاری است
راخوز řaxûz بنوپره راخوز [ف] نگا **راخوز**
راخه řaxe پپه‌نه‌و که [ف] امر به گستردن
راخه řaxer (۱) ژیرنه‌ناز (۲) پپه‌نه‌وکه [ف] (۱) زیر انداز (۲)
 اسم فاعل، گسترنده
راخه‌را řaxera راخه [ف] امر به گستردن
راخیز řaxêz پپه‌نه‌و کریای [ف] پهن شده
رادار řa dar (۱) ئاردُ خاس (۲) چاودیرِ رِ [ف] (۱) آردی که
 خوب ورز می‌آید و پیوستگی مناسب دارد (۲) راهدار
رادارخانه řadar xane شوونُ رادار [ف] راهدارخانه
راداشتن řa daştin (۱) رِ داشتن (۲) خاس بقونُ ئارد [ف] (۱)
 امکان داشتن، راه داشتن (۲) ورز و پخت مناسب، رِ آرد
رادان řadan (۱) رِ دان (۲) رِ ئویه (۳) نه‌زه‌رُ دان [ف] (۱)
 راه دادن (۲) راه شما (۳) نظرشما، رای شما
رادق řadü رادون [ف] رادیو
رادقن řadün رادق [ف] رادیو
راده řade تا نه‌نازه‌ئِ «تا راده‌ئِ وه‌لیئا بساز» [ف] تا جایی
 که راه دارد، تا اندازه‌ای
رادى řadî ناویگه کورانِه [ف] نامی مردانه
راپ řar (۱) مه‌س (۲) رازای هار، له نه‌وستا (řarîşe) راپشه)
 وه مانائِ ئازار دهر توسریاس و له زاراوهِیلُ تره‌گُ کوردی وه
 سه‌گُ درپه ئوشن (۲) گیژ [ف] (۱) مست و منگ (۲) گاونر دیوانه،
 در اوستا (řarîşe) رارارشه) به معنای آزارنده آمده و در دیگر
 گویشهای کردی به سگ درنده گویند (۳) گیج
راپا řa řa (۱) خهت خهت (۲) دس دس کردن «تا عاقل پارا
 کرد، شیت پپه‌و» [ف] (۱) راه راه (۲) دست دست کردن

را řa (۱) رِ (۲) هان دان، بلووم دان «فلانی رایی نایه» (۳)
 ئاردِئِ کُ خاس ئلائِ [ف] (۱) راه (۲) وادار کردن، تشجیع کردن
 (۳) آردی که خمیرش پیوستگی دارد و روی ساج از هم نمی‌پاچد
 ، رِ داشتن
راهر řa ber رپه‌ر، له زاراوهِیلُ تره‌گُ کوردی «سه‌روک»
 ئوشن [ف] رهبر، در گویش سورانی «سه‌روک» گویند
راپه‌سان řa besan ریگرتن [ف] راه را بستن
راتف řatîf وه هه‌دهر دان [ف] به هدر دادن، تلف کردن
راپورت řaport رافه، خه‌وه‌ر، بنچینه‌ئِ ئنگلیزیه [ف] راپُرت،
 گزارش، لاتینی است
راچه řace (۱) ساچوو دریزئِ کُ میوه‌ئِ دار وه پپِ ته‌کنن (۲)
 دیله‌ک، چوو دریزئِ کُ وه جی دیله‌ک وه دریزئِ ده‌وارنه‌ن (۳)
 لانه‌ما (۴) ساچوو [ف] (۱) چوبدستی بلندی که با آن میوه
 درختان را می‌تکانند (۲) چوبی بلند که بعنوان ستون در طول
 سیاه‌چادر قرار می‌گیرد (۳) نژاد، تخمه (۴) چوبدستی
راچه‌له‌کیان řa çefekyan بنوپره داچه‌له‌کیان [ف] نگا
داچه‌له‌کیان
راحت řahet (۱) ئاسوده، ئه‌ره‌وییه (۲) جوورئِ شیرینیه کُ
 زوورم له کرماشان دُرس بوو [ف] (۱) راحت، عربی است (۲)
 نوعی قطاب ویژه کرماشان
راحت و ساحت řahet û sahet ئاسوده [ف] آسوده
راخ řax (۱) ته‌په‌ئِ سه‌وزلانی دار (۲) راغ، له لاتین (rock)
 وه که‌مه‌ر ئوشن [ف] (۱) تپه و کوه سر سبز (۲) کوه سنگلاخی،
 در لاتین (rock) به سنگ و کمر گویند
راخان řaxan راغان [ف] جمع «راخ»
راخوز řaxwiz (۱) راخوز، کوچگه ریژه‌ئِ ساف و سؤلُ چه‌م
 و روو (۲) ئاو رووشن و پاک و ه‌فراو [ف] (۱) سنگریزه‌های کف

راپا کردن *râ râ kirdin* دهس دهس کردن [ف] دست دست کردن، بدنبال چاره بودن

راپهو *râ rêw* ری رهو [ف] راهرو عمومی

راز *râz* (۱) ستر، له په‌هله‌وی (*râz* راز) تۆسریاس (۲) گفتمان دووسانه (۳) پارچا [ف] (۱) راز، در په‌لوی (*râz* راز) نوشته شده (۲) گفتگوی دوستانه (۳) داستان کوتاه

رازنه لگر *râz elgir* رازدار [ف] راز نگه‌دار

رازا *râza* ناو دهربرپن خاس یا خراو [ف] صفت

رازان *râzan* (۱) رازیل (۲) عه‌لاجه‌ق «شاکه رازان دیم شاکه رازان دیم» وه دیدته قه‌سه‌مه‌جه‌وه رازان دیم (خان مه‌سۆر) (۳) مه‌تل [ف] (۱) رازها (۲) شگفت، شگفت انگیز (۳) داستان

رازانن *râzanin* ئاراسه کردن، له ئه‌وستا (*râz* راز) وه مانائ رزار کردن ئووردی و (*beraz* به‌راز) وه مانای ئاراسه کردن تۆسریاس و له په‌هله‌وی (*râzêniten* رازنیتن) وه مانائ ئاراسه کردن له زاراوئیل تره‌ک کوردی راز وه مانائ که‌مه‌ر گه‌ورا و یه‌ئ تیکه‌س [ف] آراسته کردن، در اوستا (*râz* راز) به معنی آراسته کردن و با هم برابر کردن سربازان و (*beraz* بران) به معنی آراستن است و در زبان په‌لوی (*râzêniten* رازنیتن) به معنای آراستن نوشته شده و در دیگر گویشهای کردی راز به معنای صخره بزرگ و یک پارچه در بالای کوه است، در دیگر گویشهای کردی «رازاو، رازاف، رازان» نوشته شده

رازانه *râzane* کورته به‌یئت ره‌نگین، تۆیه‌نیم له جیاتی « طرح ادبی» بووه‌یمه‌ئ کار [ف] تک ابیات زیبای بومی، می‌توان به جای «طرح ادبی» از این واژه استفاده کرد

رازاننه‌وه *râzaninewe* بنووره رازانن [ف] نگا رازانن

رازاوهر *râzawer* چه‌میگه له بیله‌وار تید و له ناو دهره‌وه رشیده قه‌ره‌سو [ف] رودخانه‌ای که از بیلوار سرچشمه گرفته و در ناودرون به قرسوو در کرماشان می‌ریزد

رازدار *râzdar* مرته‌وه ناو [ف] آدم راز نگه‌دار

رازی *râzî* قانن، ئه‌ره‌وییه [ف] راضی، عربی‌است

رازیان *râzyan* دیه‌که‌یگه له بیله‌وار [ف] روستایی در بیله‌وار

رازیانه *râzêane* گیایگه خوه‌شبوو [ف] گیاه رازیانه

رازید *râzîd* دلده [ف] راضی هستی

رازیم *râzîm* دل‌مه [ف] راضی هستم

رازین *râzîn* دل‌دانه [ف] راضی هستید

رازییم *râziyîm* دل‌مانه [ف] راضی هستیم

رازیین *râziyn* دل‌دانه [ف] راضی هستید

راس *râs* (۱) زیز چه‌پ (۲) زیز دروو، له په‌هله‌وی (*râs* راست) تۆسریاس (۳) زه‌ق هاما (۴) زیز چه‌فت (۵) راسه‌پئ [ف] (۱) جهت راست، برابر چه‌پ (۲) راست، برابر دروغ، در په‌لوی (*râs* راست) نوشته شده (۳) زمین هموار (۴) راست، برابر کج (۵) مستقیم

راس ئوش *râs ûş* زیز دروون [ف] راستگو

راسا *râsa* (۱) راسه (۲) یه‌ئ راس، راس [ف] (۱) راسه، سمت، سو (۲) مستقیم

راسا بۆن *râsa bün* راسه و بۆن [ف] راست شدن، قد بر افزایشتن، از بستر بیماری برخاستن

راسا کردن *râsa kirdin* راسه و کردن [ف] راست کردن، بر افزایشتن

راسامال *râsamal* (۱) راس پاک (۲) قیمت حه‌قیه‌تی [ف] (۱) راست و حقیقی (۲) قیمت واقعی

راسان *râsan* پاک و درسی [ف] راستی و صداقت

راسبیرن *râs birîn* یه‌ته‌وه و بیرن [ف] راست بریدن

راسبۆن *râs bün* درس بۆن [ف] راست بودن سخنی

راسبۆنه‌وه *râsbûnewe* خاسه و بۆن [ف] از بستر برخاستن

راس‌پاک *râsi pak* راس و پاک [ف] رُک و پوست کنده

راسکانی *râskanî* زیز درووکانی [ف] راستکی، واقعی

راسکردن *râs kirdin* (۱) کار که‌سیگ وه ری خسن (۲) ریک و پیک کردن (۳) راس وه‌تن (۴) درس کردن، ئیجاد بۆن «نه‌خوه‌شی راس کردیه» [ف] (۱) کاری را راست و ریس کردن (۲) منظم کردن و راست کردن (۳) راست گفتن (۴) ایجاد کردن، ایجاد شدن

راسگانی *râsganî* زیز درووکانی [ف] راستکی، واقعی

راس له ئاو دراتن *râs le aw diratin* راسبۆن «دیده خوه‌گه‌م راس له ئاو درات» [ف] تعبیر به راست شدن

راسۆلک *râsûlik* چالاکه [ف] راسو

راس وه‌تن *râs wetin* قسه‌یه‌ئ راس وه‌تن [ف] راست گفتن

راس هاوردن *râs hawirdin* کار که‌سیگ وه‌پئ خسن [ف] مشکل کسی را برطرف کردن

راسه *râse* (۱) بنووره راسا (۲) ت ئوشی راسه [ف] (۱) نگا راسا (۲) راست است که ...

راسه بازار *râse bazar* تيمچه [ف] تيمچه، راسته بازار
 راسه پي *râse rê* ري راس [ف] راه راست و مستقيم
 راسه کانی *râsekanî* راسکانی [ف] راستکی، واقعی
 راسه کی *râsekî* راسکانی [ف] واقعی
 راسه و بون *râsew bün* بنویره راسا بون [ف] نگا راسا بون
 راسه و کردن *râsew kirdin* بنویره راسا کردن [ف] نگا
 راسا کردن
 راسه وه بون *râsewe bün* بنویره راسه و بون [ف] نگا راسا
 بون
 راسی *râsî* درسی [ف] راستی
 راسیل *râsêl* زیز چه پیل [ف] راست دست
 راشکاو *râşkaw* سر زده [ف] برحسب اتفاق، هر از چند
 گاهی، اتفاقی
 راشکاو *râşkawî* وه راشکاو [ف] سرزده، ناگهانی، اتفاقی
 رافه *râfe* (۱) په یغهم، له سه کزی «رافه» وه مانای خه وهره
 (۲) دلال کور و دژیته «ل» [ف] (۱) پیغام، خبر، در سکزی نیز
 به همین معناست (۲) دلال محبت
 راغ *râx* راق [ف] سرسخت
 راغان *râxan* راخان [ف] کوه سنگی و سخت
 راق *râq* راغ [ف] سرسخت
 راقان *râqan* راغان [ف] کوه سنگلاخی و سخت
 راگر *râgir* ریگر، چه ته [ف] راهزن
 راگرتن *râgirtin* ریگرتن [ف] راهزنی
 راگوزار *râguzar* ری هاتوچوو [ف] رهگذار
 راگوزه *râguzer* ریوار [ف] رهگذر
 راگه *râge* ریگه [ف] راه
 راگیر *râgîr* راگر، ریگر [ف] راهزن
 راگیران *râgîran* راگیران [ف] راهزنی کردن
 راگیر بون *râgîr bün* بهن بون [ف] بند آمدن راه
 راگیر کردن *râgîr kirdin* بهن کردن [ف] بند کردن
 رام *râm* (۱) نه لم (۲) نه من، له په هله وی (ram) رام
 توسریاس (۳) ری م [ف] (۱) به رای من، به باور من (۲) رام،
 اهلی، در پهلوی (ram) رام) نوشته شده (۳) راه من
 رامالین *râmalîn* دهردان [ف] رفت و روب کردن
 رامان *râman* (۱) ری نیمه (۲) سووکه ناو ره حمان (۳) نه رامان
 (۴) سهر سپر مه نین «گ» [ف] (۱) راه ما (۲) مخفف رحمان (۳)

برای ما، بهر ما (۴) متحیر، شگفت زده
 رام بون *râm bün* نه من بون، ده سی بون [ف] رام شدن
 رام کردن *râm kirdin* ده سه لین کردن [ف] رام کردن
 رامکه *râmke* رومه، مارگه «ل» [ف] تخمی که به عنوان
 تله برای مرغ تخمگذار در لانه می گذارند تا مرغ تخمگذار در
 همانجا تخمش را بگذارد و عادت کند که در یک مکان مشخص
 تخمگذاری کند و سر گردان نشود
 رامکر *râmker* نه و که سه ک کاری ده سه لین کردنه [ف] رام
 کننده
 رامو *râmû* زیز ناموو، به له ده [ف] آگاه، کار بلد، متخصص
 راهت *râmet* رحمت، نه ره وییه [ف] رحمت، عربی است
 راهت بق *râmet bü* زیز ناله ت بق [ف] کاری که انجام آنرا
 مثبت دانسته و برانجام آن تاکید می کنند شبیه امر به معروف
 ران *rân* (۱) پاشگره وه مانای راننده (۲) له ساق پا نه ویان،
 له نه وستا (fâne) توسریاس (۳) رییه ن [ف] (۱) پسوند به
 معنی راننده (۲) ران، در اوستا (fâne) نوشته شده (۳)
 گله، رمه
 رانان *rânan* (۱) ریئمای (۲) هان دان [ف] (۱) راهنمایی کردن
 (۲) تحریک کردن
 رانس *rânis* رانی [ف] راند
 رانسین *rânisin* رانین [ف] راندن
 رانم *rânim* (۱) ران م (۲) م رانم [ف] (۱) ران من (۲) من می
 رانم، رانندگی میکنم
 رانما *rânimâ* شارهزا [ف] راهنما
 رانه کی *rânekî* پامانه ئی کویه [ف] دامنه ی کوه
 رانین *rânîn* (۱) رانسُن (۲) نه وان رانین [ف] (۱) راندن (۲) آنها
 راندند
 راو *râw* (۱) نه چیر، له لاتین (raven) توشن (۲) رِقن ره وان
 (۳) دروو وه تن (۴) مووله تدان (۵) هه یواین (۶) وه شوون ناین
 [ف] (۱) شکار، در لاتین (raven) به معنی بدنبال شکار گشتن
 است (۲) روغن روان (۳) لاف زدن (۴) مهلت دادن، فرصت دادن
 (۵) فرار کردن (۶) بدنبال کردن
 راوار *râwar* ریوار [ف] رهگذر
 راوان *râwan* راویه یل، خت پیش که ره یل [ف] فضولها
 راویار *râwbar* راوچی [ف] لافزن
 راو بردن *râw birdin* جوره ت کردن، ویرسن [ف] جرات

کردن

راوچی *râwçî* (۱) نه چيروان (۲) دروونن [ف] (۱) شكار چي (۲) لافزن

راوشكار *râwşikar* نه چير كردن وه گه له كوومه [ف] شكار گروهی

راوكردن *râw kirdin* (۱) دروو وه تن (۲) هه یوایانن (۳) نه چير كردن [ف] (۱) لافزن (۲) فراری دادن (۳) شكار كردن

راوكه *râwke* ده سوور وه راو كردن [ف] امر به فراری دادن شكار

راوكه *râwker* (۱) نه چيروان (۲) دروونن (۳) فراری دهر [ف] (۱) شكارچی (۲) دروغگو، لافزن (۳) فراری دهنده

راوگه *râwge* جی نه چير [ف] شكارگاه

راوانان *râw nan* وه شوون چشتی نان [ف] دنبال كردن

راوئيان *râw niêan* (۱) راوانان (۲) مووله ت نئان [ف] (۱) دنبال كردن (۲) مهلت ندادن

راومات *râwhat* ماجهرا، كاره سات نه خواسته «راو = دروو + هات = وه سه هاتن» [ف] ماجرا، جريان، اتفاق

راوهن *râwen* (۱) دهيشت راوهن، بنوپه دهيشت راوهن (۲) ملك تاييه تي (۳) ريوار، راوار [ف] (۱) نگا دهيشت راوهن (۲) ملك اختصاصی (۳) رهگذر، رهرو

راوی *râwî* (۱) سهگ نه چيري (۲) دروونن [ف] (۱) سگ شكاری (۲) دروغگو، لافزن

راویار *râwêar* ریوار [ف] رهگذر

راویژ *râwêj* به پشه رات [ف] رایزنی كردن، مشاوره

راویژ كردن *râwêj kirdin* به پشه رات كردن [ف] رایزنی كردن

راویژكه *râwêj ker* سلاكه [ف] رایزن، مشاور

راویژه *râwêjer* راویژكه [ف] رایزن

رایل *râyil* قاسووی ك خوه ر خوهش بارید، «رائ + دل» زیزئ بووده «سایل» [ف] پیکي كه خبر خوش بیاورد، «رائ + دل» متضادش را «سایل» گویند

رائ مهكه *râê meke* كه كه وی، كاكه شان [ف] كهكشان، اصل واژه به معنی راه مکه است

رایت *râyêt* وه ردهس ناغا، نه ره ویبه [ف] رعیت، عربی است

رب *rîb* ته ماته ئ كولیائ و خسه و کریائ [ف] رب گوجه

رپ *rîp* (۱) لاناوه له نیشن «رپد باره زهق» (۲) بنچینه ئ

کردار ریانن (۳) كه ژنگ ك نه فره نهرمه نه فره سفت (۴) رب [ف] (۱) تمرگیدن، بتمرگ (۲) ریشه فعل «ریانن» به معنی محکم

بستن در و پنجره (۳) كَش نه خیلی نرم و نه خیلی سفت (۴) رب گوجه

ریانن *rîpanin* کرپک کردن دهر و دهره چ [ف] محکم بستن در و پنجره

رپد باره زهق *rîpid bare zeü* وه بیده ویگه و بنیش [ف] بتمرگ، بنشین بی ادبانه

رپ راپ *rîpi râp* رپه رپ [ف] صدای تپش قلب

رپلگه *rîpilge* رپلیه، حاکمیه ت داشتن، وه ژیز ره پوول بون [ف] سلطه، زبردست، از واژه ی «ره پوول» به معنی تمامی کف دست مشتق شده

رپلیه *rîpilfye* رپلگه، وه ژیز ره پوول بون [ف] تحت السطه کردن

رپه *rîpe* (۱) گه زاره، رفه (۲) رپ راپ [ف] (۱) قطر، کلفتی (۲) نگا رپ راپ

رپه رپ *rîpe rîp* رپه ئ فره [ف] صدای تپش قلب

رپهوا *rîpewa* خوارده مه نیگه له سیف زه مینی، برنج، نه دبیه، لیمو ترش ك نه نه ئ دهم بکیشید [ف] غذایی مرکب از سیب زمینی، برنج، ادویه جات و لیمو ترش که دم کشیده و می خورند

رت *rît* رۆك، كوته مه تره ق [ف] رۆك، شخص رۆك گو

رتیهله *rîteyle* (۱) رته یلا، روته یل (۲) لاناوه له نایم زرنگ [ف] (۱) رتیل (۲) کنایه از شخص زرنگ و فعال

رچ *rîç* (۱) ماسیان (۲) یه خبه سان (۳) دئان رچه کی (۴) رز، رزار «ل» [ف] (۱) ماسیدن (۲) یخ بستن (۳) دندان قروچه (۴) رچ، ردیف

رچانن *rîçanin* رچگانن [ف] یخ بستن

رچ سینگ *rîçî sîng* ته پله سینه [ف] روی سینه

رچ شانن *rîç şikanin* (۱) رچه شانن (۲) شه قل شانن [ف] (۱) از میان برفها راه را باز کردن (۲) شکستن آداب و رسوم

رچگانن *rîçiganin* رچانن [ف] یخ زدن

رچگیای *rîçigya* رنوج کرد [ف] یخ زد

رچگیان *rîçigyan* رنوج کردن [ف] یخ زدن

رچگیای *rîçigyaê* رنوج کریائ [ف] یخ زده

رچلهک rîçifêk رچلهک [ف] ریشه، رگ و ریشه

رچه‌شکانن rîçe şikanin بنویره رچه شکانن [ف] نگا رچ شکانن

رچیان rîçyan بنویره رچیگان [ف] نگا رچیگان

رخ rîx (۱) رق، ترس، له‌ئه‌وستا (rexsax ره‌خسا) وه مانائ ۱- ئازار ۲- ره‌نج ۳- گهن ۴- که‌له‌مه تۆسریاس (۲ مه‌ترسی، جۆره‌ت «رخوو» ئه‌و که‌سه ک «رخ» نه‌پێد یا «رخدار» واته نه‌ترس [ف] (۱) ترس، در اوستا (rexsax رَخسا) به معانی ۱- آزار ۲- رنج ۳- بد ۴- آسیب نوشته شده (۲) شجاعت، نترسی، مثلا واژه «رخدار» یعنی آنکه بواسطه‌ی شجاعتش دیگران را می‌ترساند

رخ بردن rîx birdin ترسانن [ف] ترساندن

رخ چین rîx çin ترسیان [ف] ترسیدن

رخدار rîx dar نه‌ترس، زاتدار [ف] نترس، شجاع

رخ سپاردن rîx sipardin هوول کردن [ف] یکه خوردن و ترسیدن، قالب تهی کردن

رخل rîxl ساقه‌ئ گیایل خوه‌شبوو ک که‌نه‌ئ چه‌له‌فه‌ئ ئاژائ [ف] ساقه‌ی خوشبوی گیاهان که بعنوان زیرانداز در طویله احشام می‌ریزند برای جلوگیری از گندیدگی محیط

رخوو rîxû ترسوو، واته ئه‌و که‌سه گ «رخ» نه‌پێئ [ف] ترسو، آنکه «رخ» یعنی شجاعت ندارد

ردگول rîd guf تلائ به‌ده‌لی، له سه‌کزی «رودگول» ئۆشن [ف] فلزی که با آن انگشتر و... می‌سازند و طلاگون است، طلائی بدلی، در سکزی «ردگول» گویند

رز rîz (۱) رچ، له په‌له‌وی (restek ره‌سته‌ک) تۆسریاس (۲) بئ وچان کوتاین «رز گرتنه لئ» [ف] (۱) ردیف، پشت سر هم، رسته، درپهلوی (restek رستک) نوشته شده (۲) بی وقفه زدن

رزا rîza (۱) ناویگه کوپانه، ئه‌ره‌وییه (۲) رازی بۆن، ئه‌ره‌وییه [ف] (۱) نامی مردانه، عربی است (۲) رضایت، عربی است

رزار rîzar قه‌یتۆل، له ئه‌وستا (e - rêz - ئه‌رێز) وه مانائ له شوون یه‌ک تۆسریاس [ف] ردیف، پشت سر هم چیدن، در اوستا (e - rêz - ارز) به معنی پشت سرهم چیدن نوشته شده،

نگا رازانن

رزار کردن rîzar kirdin سه‌فته کردن [ف] ردیف کردن، دسته کردن

رزان rîzan (۱) پۆترکان (۲) رزیان [ف] (۱) پوساندن (۲) ریزاندن، ریختن

رزالهک rîza lek دیه‌که‌یگه له سه‌ریه‌ل [ف] روستایی در سر پُل نهاب

رزانن rîzanin رشانن [ف] ریزاندن، ریختن

رز بۆن rîz bün رزار بۆن، سه‌فته بۆن [ف] ردیف شدن

رزق rîzq رسق [ف] روزی

رزقال rîzqal (۱) بنویره رسقال (۲) رژتاره «له ره‌نگ پیاسه،

له رزقال دتیه» [ف] (۱) نگا رسقال (۲) مورثی، ژنتیکی

رزقه‌مووریز rîzqe mûrîj بنویره رزق مووریز [ف] نگا رزق مووریز

رز گرتن rîz girdin بئ وچان وه که‌سئ داین [ف] بی وقفه زدن

رزگرتنه لئ rîz girtine lê دانه لئ [ف] چند نفری به طور مرتب کسی را زدن

رزمه‌نات rîz menat (۱) مه‌نات به‌ده‌لی (۲) زیز کووره‌مازئ، زب [ف] (۱) طلاجات بدلی (۲) نا اصل، بی رگ و ریشه

رزواق rîzwaq نیک، چووینگه وه ئه‌نازه‌ئ یه‌ئ به‌له‌مرک ک تکه‌گه‌ئ قولوو دتیرید و ئه‌پائ وا دان به‌نه [ف] چوبی به طول بیست الی سی سانتیمتر که نخ یا پشم تابیده شده را دور آن می‌پیچانند

رزئی rîzî رزیاد [ف] ریخت

رزیا rîzya رزی [ف] ریخت

رزیاد rîzyad رزیا [ف] ریخت

رزیا‌دهو rîzyadew رزیا [ف] ریخت

رزیا‌س rîzyas رزیا‌یه [ف] ریخته شده است

رزیا‌سا rîzyasa رزیا‌سهو [ف] ریخته شده است

رزیا‌سهو rîzyasew رزیا‌سا [ف] ریخته شده است

رزیاگ rîzyag رزیا‌ئ [ف] ریخته شده

رزیاگهو rîzyagew رزیاوا [ف] ریخته شده

رزیان rîzyan (۱) ئه‌وانه رزیان (۲) رشیان [ف] (۱) ریختند (۲) فعل ریختن

رزیائ rîzyaê رزیاگ [ف] ریخته شده

رزیله rîzîle له‌پ و بئ نز بۆن «گ» [ف] لاغر و ناتوان، بویژه در اثر بیماری

رزیان rîzîn رزان [ف] ریختن

رشته خوراکی (۲) کار، حرفه
رشک rîšk خائ شش، له کرمانی «رشک» توشن [ف] تخم
 شپش، در کرمانی «رشک» گویند
رشکن rîskin ششو [ف] شپشو
رشیا rîşya رژیا [ف] ریخت
رشیاگ rîşyag رژیاگ [ف] ریخته شد
رشیان rîşyan رژیان [ف] ریخته شدن
رشیانه ملیئا rîşyane milêa رژیانه ملیئا [ف] بر روی...
 ریختند
رشیانه یهک rîşyane yek رژیانه یهک [ف] با هم گلاویز
 شدند
رشیاغ rîşyaê رشیاگ [ف] ریخته شده
رف rîf (۱) بنچینه‌خ کردار رفان (۲) رفاته، گزاره [ف] (۱)
 ریشه فعل «رفان» به معنی ربودن (۲) قطر، کلفتی
رفاره rîfare رفه‌تای، گزاره [ف] قطر، کلفتی
رفاته rîfate رفه‌تای، گزاره [ف] قطر، کلفتی
رفان rîfan روواکان [ف] ربود
رفانن rîfanin روواکانن [ف] ربودن
رفت rîft واران تن ویه‌خ پشت [ف] باران تند و پُر پشت
رفتان rîftan واران رفت [ف] باران تند و پُر پشت
رفتان خیز rîftan xêz چق رفت واران گیرسن [ف] سیل
 سرشک
رفت وپژژ rîft û rêj شفت شور [ف] رفت و رُب
رفه rîfe (۱) تاخچه (۲) رفه‌تای (۳) پالان [ف] (۱) طاقچه (۲)
 قطر (۳) پالان الاغ
رفه‌تای rîfetay رفه‌تای، گزاره [ف] کلفتی، قطر
رفیاگ rîfyag رفیای [ف] ربوده شده
رفیای rîfyaê رفیاگ [ف] ربوده شده
رغوو rîxû بنووره رِقن [ف] نگا رِقن
رق rîq بنووره رخ [ف] نگا رخ و ترکیباتش
رقیف rîqîf ره‌فقیق «ل» [ف] رفیق
رک rîk (۱) چنارم، به‌تری (۲) کوتران کردن [ف] (۱) لرزش در
 اثر سرما یا ترس (۲) اصرار کردن، پافشاری
رکات rîkat واده‌خ نماز، ئه‌ره‌وییه [ف] رکعت، عربی است
رکانچه rîkançe وهرمائ قه‌خ که‌مه‌ر [ف] فرو رفتگی تاقچه
 مانند در کمر کوه

رژاره rîjare رشتاره، ریژاره «که‌چهلی له رژاره‌وه تی» [ف]
 ارشی، موروثی، ژنتیکی
رژانن rîjanin بنووره رشانن [ف] نگا رشانن و ترکیباتش
رژتاره rîjtare بنووره رشتاره [ف] نگا رشتاره
رژوان rîjwan خه‌پَر و به‌ره‌که‌ت ئَرائ مال و دارایی [ف] خیر و
 برکت ویزه‌ی مال و دارایی
رس rîs پاشگره وه ماناخ رسین [ف] پسوند به معنی ریسنده
رستگار ristigar (۱) نازاد، رزگار، له په‌هله‌وی (restar
 ره‌ستار) تۆسریاس (۲) ناوینگه کورانه [ف] (۱) آزاد، رستگار، در
 په‌لوی (restar رستار) نوشته شده (۲) نامی مردانه
رسق rîsq (۱) رنق، رووزی (۲) چالاکه (۳) گیایگه [ف] (۱)
 رووزی (۲) راسو (۳) گیاهی که مورچه‌گان از آن تغذیه می‌کنند
رسقال rîsqal (۱) کال، ره‌نگ پهری و کۆیه‌نه، له کرمانی «
 رشقال» توشن (۲) رژتاره، رزقال، ریژاره [ف] (۱) کمرنگ، رنگ
 پریده و کهنه، در کرمانی «رشقال» گویند (۲) سرشت، ژنتیک،
 طبیعت
رسقه‌موریز rîsqe mûrîj ریخ مرۆژ، گیایگه ک مرۆژه‌یل له
 دانه‌یل خوارده‌مه‌نی دُرس که‌ن [ف] گیاهی است مورچه‌گان از
 دانه‌های این گیاه، دانه‌هایی خوراکی درست می‌کنند
رسک rîsk جوورئ مۆش گه‌وراس [ف] نوعی موش بزرگ
رسمان rîsman به‌ئ ک گیوه وه پی چنن [ف] ریسمان
رسیان rîsyan رسین [ف] ریسیدن
رسیان rîsîn رسیان [ف] ریسیدن
رشاش rîşaş بنووره ره‌شاش [ف] نگا ره‌شاش
رشان rîşan رژان [ف] ریخت
رشانن rîşanin رژانن، له ئه‌وستا (reşne ره‌شنه) و
 (reşnuçe ره‌شنوچه) تۆسریاس [ف] ریختن، در اوستا)
 reşne (رشنه) و (reşnuçe رشنوچه) نوشته شده
رشبهت rîşbet به‌رتیل، رشبهت [ف] رشوه
رشبه‌تخور rîşbet xwer رشبه‌تی [ف] رشوه‌خوار
رشبه‌تدان rîşbet dan رشبه‌تدان [ف] رشوه دادن
رشبه‌تی rîşbetî رشبه‌تی [ف] رشوه‌گیر
رشبهت rîşpet بنووره رشبهت [ف] نگا رشبهت و ترکیباتش
رشتاره rîştare (۱) خاکه‌پا، ژنینیک (۲) لانه‌ما [ف] (۱) سرشت
 ، ژنتیک (۲) نژاد
رشته rîşte (۱) رشته‌خ خوارده‌مه‌نی (۲) کار، پیشه [ف] (۱)

رکاو *řikaw* پایمان زین، ناوزنگ [ف] رکاب زین

رکاوکوت *řikaw kwit* خار نان «علی‌ها وه کوول نوومائ بازه وه - رکاوکوتی که‌ئی وه شیرازه‌وه» [ف] به تندی دوانیدن
رک داویرین *řik dawirîn* کوتران کردن [ف] پا فشاری کردن
رک ریز *řiki řêz* هارخ پارخ [ف] اسباب اثاثیه
رکمون *řikmûn* دیلمانج «ل» [ف] تاویل، ترجمه، برگردان
رک ورمال *řik û řimal* خاشاک [ف] خَس و خاشاک، خاشاک

رکه *řike* رکه‌رک [ف] لرزیدن در اثر سرما یا ترس

رکه‌رک *řikerîk* رکیان [ف] لرزیدن در اثر سرما یا ترس

رکیان *řikyan* رکه‌رک [ف] لرزیدن در اثر سرما یا ترس

رم *řim* ۱) دنگ ته‌قیان بوم ۲) بنچینه‌ئی کردار رمان [ف]
۱) صدای انفجار بمب و... ۲) ریشه فعل «رمان» به معنی خراب کردن

رما *řima* رمیا [ف] خراب شد، ویران شد

رمال *řimal* زبیل [ف] آشغال

رمان *řiman* ۱) کاول کرد ۲) داده زهق [ف] ۱) ویران کرد ۲) بر زمین زد

رمانین *řimanin* ۱) دانه زه‌توا ۲) کاول کردن [ف] ۱) بر زمین زدند ۲) ویران کردن

رم‌پوق *řimi pûq* ۱) تریق تاق گوله ۲) دنگ شکیان چشت سفت [ف] ۱) صدای تیراندازی ۲) صدای شکستن اجسام سخت

رم تووپ *řimi tûp* ۱) زرم زام ۲) تووپه‌ئی دهس [ف] ۱) صدای بز و بکوب ۲) صدای بز بزن

رم رام *řimi řam* ۱) دنگ دیول ۲) دنگ پا وه زهق کوتاین [ف] ۱) صدای دهل ۲) صدای پایکویی

رم رکه‌رک *řimřim kerek* مه‌لوه‌نیگه له به‌ش مه‌ستوری [ف] منطقه‌ای در بخش منصوره

رم کوت *řimi kwit* ۱) رم تووپ ۲) زنوو زنوو ۳) شه‌پ و مرافه [ف] ۱) صدای بز و بکوب ۲) سر و صدا ۳) کتک‌کاری
رمل *řiml* ۱) شیوه‌ئی کار کردن ۲) چه‌ک ریز ۳) نامراز تاله‌گرتن ۴) تارمایی [ف] ۱) روش و شیوه‌کار ۲) شن ماسه ۳) زیج و اسطرلاب ۴) تار شدن دید

رمن *řimin* ۱) پاشگره وه مانائ ویرانکه‌ر ۲) پاشگره وه مانائ وه زهق دهر [ف] ۱) پسوند به معنی ویرانگر ۲) پسوند بر

زمین زنده

رموزیر *řimuzbir* نیقه‌لتووز، پر [ف] لبریز، پر

رمولک *řimulik* شه‌قال [ف] نوعی آلبالوی وحشی

رمة *řime* ۱) دنگ ته‌قیان بوم، له لاتین (*rum*) وه مانائ قرمه توشن ۲) دنگ که‌فتن چشت سفت ۳) تووپه‌ئی دهس، له ئوستا (*řime* رمة) و (*řim* رم) وه مانائ زه‌نده توسریاس [ف] ۱) صدای انفجار در لاتین (*rum*) به معنی غرنبیدن است ۲) صدای افتادن جسم سخت ۳) صدای زدن چیزی با دست، در اوستا (*řime* رمة) به معنی زنده و (*řim* رم) به معنی زدن نوشته شده

رمیا *řimya* ۱) دا زهق ۲) کاول بق [ف] ۱) بر زمین خورد ۲) ویران شد

رمیاس *řimyas* ۱) داسه زهق ۲) کاول بویه [ف] ۱) بر زمین خورده است ۲) ویران شده است

رمیگ *řimyag* ۱) وه زهق دریائ ۲) رمیائ ۳) لاناوه له چووقیائ [ف] ۱) زمین خورده ۲) فرو ریخته ۳) کنایه از منزل درویشی و محقر

رمیگه *řimyage* ۱) داسه زهق ۲) کاول بویه [ف] ۱) بر زمین خورده ۲) ویران شده

رمیام *řimyam* دامه زهق [ف] زمین خوردم

رمیان *řimyan* ۱) دانه زهق ۲) کاول بون ۳) وه زهق دان [ف] ۱) بر زمین خوردند ۲) ویران شدند ۳) فرو ریختن
رمیاق *řimyaü* ۱) داو له زهق ۲) کاول بؤد [ف] ۱) بر زمین خورده بود ۲) ویران شده بود

رمیازد *řimyaüd* بنووپه رمیاق [ف] نگا رمیاق

رمیازدن *řimyaüdin* بنووپه رمیاق [ف] نگا رمیاق

رمیازده کولن *řimyaüde kûlê* ۱) زورگیرئی کردت ۲) رمانتوده‌ئی [ف] نگا زورگیرکردن ۲) بر سرش ریخته بود

رمیازده ملیا *řimyaüde milêa* خراو بؤده ملیا [ف] بر سرش فرو ریخته بود، ویران شده بود

رمیائ *řimyaê* بنووپه رمیگ [ف] نگا رمیگ

رمیای *řimyay* دایله زهق [ف] بر زمین خوردی

رن *řin* ۱) پاشگره وه مانائ وه دهس که‌ن ۲) پاشگره وه مانائ چنن ۳) پاشگره وه مانائ خراشانن [ف] ۱) پسوند به معنی با دست کندن ۲) پسوند به معنی برچیدن ۳) پسوند به معنی خراشنده

رنارنا rînarîna زنوو زنوو [ف] پارس سگها، هممه سگها، ازدحام

رنگ rîng (۱) رنگه واران (۲) کووک گرتن (۳) داشقه ئ ناسنین [ف] (۱) نگا **رنگه** (۲) تقلید کسی را گرفتن، ادای کسی

را درآوردن (۳) رینگ دوچرخه وگاری

رنگال rîngâl هاپخپارخ [ف] اسباب اثاثیه بی‌رازش

رنگ فنگ rîngi fîng (۱) خالخالباز (۲) تارمایی [ف] (۱)

حیله‌گر (۲) سیاهی رفتن چشم

رنگ گرتن rîng girtin کووک گرتن [ف] ادای کسی را در

آوردن

رنگه rînge رنه، دهنگ واران له بان سیه‌مال، له نه‌وستا

(rengê ره‌نگه) وه‌مانائ دهنگدانه‌وه تۆسر یاس [ف] صدای

ترنم باران بر سیاه‌چادر، در اوستا (rengê رنگه) به معنی پژواک و آوا نوشته شده

رنوو rînu سه‌رالژی، لیژنای، گه‌ردنگه‌یگه له به‌ئین رئ نه‌ئوان

وه ئیلام، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «رتو» وه به‌همه‌ن تۆشن

[ف] سرازیری، دامنه‌ی کوه که شیب تند دارد، گردنه وتونلی در

بین راه ایوان غرب به ایلام، در دیگر گویشهای کردی «رتو»

به بهمنی که ناشی از برف و بوران است گویند و موقعیت این

گردنه هم حالتی این چنین دارد و هنگام بارندگی برف بهمن

سرازیر می‌شود

رنه rîne بنووره رنگه [ف] نگا **رنگه**

رنی rîni (۱) کرانه پتیا (۲) وه ناخون کران (۳) رنه کرد (۴) وه

دهس چنیوه [ف] (۱) حک کرد (۲) خراشید (۳) رنده کرده (۴) با

دست چید

رنی rîne (۱) کریند (۲) وه ناخون کریند (۳) رنه که‌ئید (۴) وه

دهس چنیوه [ف] (۱) حک می‌کند (۲) می‌خراشد (۳) رنده می‌کند

(۴) او با دست می‌چیند

رنیا rînya رنه کریا [ف] رنده شد

رنیاج rînyag رنیاج [ف] رنده شده

رنیان rînyan رنه بۆن [ف] رنده شدن

رنیای rînyaê رنیاج [ف] رنده شده

رنین rînin (۱) وه دهس چنین (۲) رنه کردن، چاک کردن، له

لاتین (rend تۆشن [ف] (۱) با دست چیدن (۲) رنده کردن،

چاک کردن، درلاتین (rend) به معنی چاک زدن و کندن است

رنینه‌وه rîninewe (۱) له‌ئ نوو رنین (۲) رنه کردن [ف] (۱)

با دست چیدن (۲) رنده کردن

رنییا rîniya (۱) له‌ئ نوو رنی (۲) دوواره خراش دا (۳) دوواره

رنی (۴) دوواره چنی [ف] (۱) دوواره حک کرد (۲) دوواره خراشید

(۳) دوواره رنده کرد (۴) دوواره چید

رنییان rîniyan (۱) نه‌وانه چنی (۲) نه‌وانه رنی [ف] (۱) آنها را

با دست چید (۲) آنها را رنده کرد

رئ rî (۱) دیم «ئییۆ، نه‌ویۆ» (۲) چه‌تۆنی «چ رۆئ دیری»

(۳) نه‌رم و ته‌رم «یه‌ئ رۆئ ئرام بخه» (۴) رۆپه‌گا «رۆد تن

بچی» (۵) زیز ژیر (۶) نه‌ترس «رۆدار» (۷) ده‌م و چاو [ف] (۱)

رویه، قسمت زیریا بالا (۲) گستاخی (۳) روی کسی را گرفتن،

احترام گذاشتن (۴) شرم، حیاء (۵) رو، قسمت بالا (۶) جسور،

جسارت (۷) رخسار، چهره

رئ rî (۱) رووژ «ئمروو» له سه‌کزی «روو» تۆشن (۲) چه‌م

«ناو روو، چه‌م و روو»، له په‌هله‌وی (rul روت) تۆسریاس

(۳) روو روو کردن، له نه‌وستا (reve ره‌فه) تۆسریاس و له

لاتین (row وه‌مانائ داد وه‌واره (۴) گه‌وه‌یگ ک خه‌نه‌ئ

کماره‌ئ فه‌رش «نه‌و رووه ک دالگ بخه‌ئیده‌وه‌ئ، فه‌رزن

نیشیده بانئ» [ف] (۱) روز، در سکزی «روو» به معنی روز

است (۲) رود، جوی آب، در پهلوی (rul روت) نوشته شده (۳)

کلمه شیون وزاری، در اوستا (reve روه) نوشته شده ودر

لاتین (row به معنی داد و بیداد است (۴) گبه‌ای که در

حاشیه‌ی فرش قرار می‌گیرد

روا rîwa (۱) رووی، له نه‌وستا (rêvî ریتی) و (ûrûpê

ئوروپی) و له په‌هله‌وی (reupî ره‌ئوپئ) و (rupas

روپاس) تۆسریاس و له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «رۆفی، ریتی،

رئیوی، چتر» تۆشن (۲) چی، چئ، رۆیشت [ف] (۱) روباه، در

اوستا (rêvî ریوی) و (ûrûpê اورویی) و در پهلوی (

reupî روپی) و (rupas روپاس) نوشته شده ودر دیگر

گویشهای کردی «رۆفی، ریتی، رئیوی، چتر» گویند (۲) رفت،

گذشت

رواکان rûwakan کرده پتیا [ف] ربود

رواکانن rûwakanin (۱) کرده پتیا (۲) قاپین [ف] (۱) آنها را

ربودند (۲) ربودن

روال rûwaf (۱) رمل (۲) وه شوون نان [ف] (۱) روال، شیوه

(۲) دنبال کردن

رواله rûwafê بنووره بلووزه [ف] نگا **بلووزه**

رواَلت rûwafet ریکلاش، ره‌وشت [ف] سبک و سیاق
رؤاَلتِی rûafeti (۱) رهنگ زه‌دی (۲) خۆن تیه‌لی [ف] (۱)
 رینگ زدی (۲) بدعق، اخمو
رؤاَبِرِو rûwâê rû روو روو کردن [ف] شیون و زاری
رؤب rûb (۱) رب (۲) دیه‌که‌یگه له مایه‌شت (۳) ره‌بات، مه‌لوه
 [ف] (۱) رُب گوجه (۲) روستایی در مادیدشت (۳) منطقه
رؤپاک rû pak ئابِرِو‌دار [ف] پاکرو، آبرومند
رؤپال rûpaf رویه‌پال [ف] دامنه کم شیب کوه
رؤپه‌ری rû perî (۱) ره‌نگین (۲) ناویگه ژنانه [ف] (۱) زیبا رو،
 پریسا (۲) نامی زنانه
رؤپیدان rû pëdan رؤدار کردن [ف] رو دادن، پُروو کردن
رؤت rût (۱) روت (۲) قوت روت، له لاتین (rut) توشن (۳)
 روتل [ف] (۱) روی تو، چهره‌ات (۲) لخت، برهنه، در لاتین
 (rut) گویند (۳) ندار، فقیر
رؤتا کردن rûta kirdin بنووره روتانن [ف] نگا روتانن
رؤتال rûtal (۱) روتل (۲) رواله‌تی «گ» [ف] (۱) ندار، فقیر
 (۲) اخمو
رؤتانن rûtanin روتو و روتو کردن [ف] لخت کردن، برهنه کردن
رؤت بۆن rût bün (۱) ئاوه‌رؤتکردن (۲) بی پووشاک بۆن (۳)
 تاسی [ف] (۱) پر یا موی کندن (۲) برهنگی (۳) مو ریختگی
رؤترش rû tirş رواله‌تی [ف] ترشروی
رؤترشیگ rû tirşyag رؤترش [ف] ترشروی
رؤتیق rûtiq ریتق [ف] فضله پرندگان
رؤتکردن rût kirdin بنووره روتانن [ف] نگا روتانن
رؤته rûte (۱) روتل (۲) جویه‌رؤته [ف] (۱) ندار و فقیر (۲) نگا
جویه‌رؤته
رؤته‌ر rû ter (۱) روتل (۲) لاناوه له زایفه‌ئ ده‌م چه‌و پاک (۳)
 که‌م روره‌گا [ف] (۱) ندار، فقیر (۲) کنایه از زن ندار ولی با آبرو
 (۳) کم رویی، خجالتی، کم رو
رؤتف rûtef (۱) نه‌دار (۲) لویه‌ت [ف] (۱) ندار، فقیر (۲) لخت،
 عریان
رؤتفه‌له rûtefe (۱) مژیوور (۲) ئاژه‌ل مؤ رزیائ [ف] (۱) بینمود
 (۲) حیوان مو ریخته
رؤتوه و بۆن rûtew bün بنووره روت بۆن [ف] نگا روت بۆن
رؤتوه و کردن rûtew kirdin بنووره روتانن [ف] نگا روتانن
رؤتوه و بۆن rûtew bün روتو و بۆن [ف] نگا روت بۆن

رؤتوه و کردن rûtew kirdin روتو و کردن [ف] نگا روتانن
رؤتوه‌ن rûtewen (۱) ئیئلیگه له که‌لر (۲) دیه‌که‌یگه له
 مه‌سؤری [ف] (۱) یکی از تیره‌های کلهر که قسمتی در گیلانغرب
 و قسمتی در بخش منصوروی سکنی دارند و روستایشان نیز به
 همین نام است (۲) روستایی در منصوروی
رؤتوه‌ن rûtewen دیه‌که‌یگه له جووانرو [ف] نام روستایی
 در جووانرود
رؤتی rûti روتله‌لی [ف] نداری، فقیری
رؤج‌هل rûceh (۱) بؤچگ و زه‌ریف (۲) فزه، وزه [ف] (۱)
 کوچک و ظریف (۲) وراج و پرمدها
رؤج rûç سیس، کروزیائ [ف] سیس، پژمرده
رؤچانن rûçanin دپانه‌پچه‌کی مانگا [ف] دندان قروچه‌گا
رؤچگ rûçig بنووره رؤچه [ف] نگا رؤچه
رؤچن rûçin مانگایگ ک له هتین قایش رؤچه‌ئ دپانه‌ئ باید
 (۲) ریچه‌پیچ [ف] (۱) گاوی که به هنگام نشخوار صدای
 دندانهایش بیاید (۲) دندان قروچه
رؤچه rûçe ریچه، چتر [ف] چهره
رؤچه‌په‌ری rûç perî ریچه‌په‌ری [ف] بد ریخت، نور خدایی
 در چهره کسی نبودن
رؤچه‌د بپه‌ری rûçed biperê نوورپگی وه مانائ تورد
 بپه‌ریئ [ف] نفرینی است به معنای نور خدایی از چهرات بپرد
رؤچه‌رؤچ rûçe rûç ریچه‌ریچ [ف] دندان قروچه‌ی پیایی
رؤچه‌و بردن rûçew birdin ریچه‌و بردن [ف] کله‌ای که
 زیاد در آب داغ مانده و پوست آن جمع شده و دندانها پیدااست
رؤح rûh گیان گیاندار، بنووره ئه‌روا [ف] روح، نگا ئه‌روا
رؤح بنیایم rûhi binyayim لاناوه له چشت فره دلخواز
 «منیّه رووح بنیایم» [ف] کنایه از چیزی که بسیار مطبوع و
 دلخواه باشد
رؤح به‌دهن rûhi beden هه‌ره‌نگ دل «رووح به‌ده‌نمی»
 [ف] توان و نیروی بدن
رؤخسن rû xisin چشتن له که‌سیگ توواسن [ف] رو
 انداختن به کسی
رؤخوش rû xweş خواه‌شروق [ف] خوشرو
رؤدار rûdar (۱) سیرتخ (۲) نه‌ترس (۳) هه‌لکه‌فتن، سجا [ف]
 (۱) پُر رو، گستاخ (۲) جسور (۳) محترم
رؤدان rûdan رؤدار کردن [ف] رو دادن، گستاخ کردن

روده rûde رُوخه روو [ف] روده
روده ریاس rû der bas روده ریایس [ف] رود ریایست
روده ریاسی rû der basî روده ریایسی [ف] رو در بایستی
روده رپق rû der rû رویه رِق [ف] رودر رو، مقابل
رِقاس rû rûs روت، کومه تره ق [ف] رُک و پوست کنده
رِفوو rû rû رُووای روو [ف] کلمه شیون و زاری
رِقده ش rû rêş رُسییه [ف] روسیاه
رِقده شی rû rêşî رُسییه ی [ف] روسیاهی
رِقده گا rû rêga رُپه یا [ف] شرم و حیاء
رِقده یا rû rêya رُپه گا [ف] شرم و حیاء
رُوز rûz بنووپه رووژ [ف] نگا رُوژ و ترکیباتش
رِقزده rû zerd رهنگزه رد [ف] شرمنده، خجل
رِقزده دی rû zerdî رهنگزه ردی [ف] شرمندگی
رِقزده دی کیشان rû zerdî kîşan رهنگزه ردی کیشان [ف] شرمنده شدن
رُوز rûj رووز، رووژگار، له ئه وستا (rûç روچ) و (reuçengê ره ئوچه نکه) و له په هله وی (rûj روژ) تۆسریاس و له هه ورامانی «رُوج، رُچیتار، رُج» تۆشن [ف] روژ، مقابل شب، در اوستا (rûç روچ) و (reuçengê روچنگه) و در پهلهوی (rûj روژ) نوشته شده ودر اورامان «رُوج، رُچیتار، رُج» گویند
رُوزا بۆن rûja bün رووژه و بۆن [ف] روز شدن، کنایه از گشایشی در کار شدن
رُوزا کردن rûja kirdin رووژه و کردن [ف] شب بیداری
رُوزان (1) rûjan (رووژه یل 2) ناویگه ژنانه (3) رووژنای [ف] (1) روژها (2) نامی زنانه (3) روشنایی
رُوزانه rûjane له ناو رووژ [ف] روزانه، در روز
رُوزاوا rûjawa رووژتاوا [ف] باختر، مغرب
رُوزا بان (1) rûji ban گول سوو (2) ئاو ههوا [ف] (1) بامداد، سحرگاه (2) آب وهوا، هوا
رُوزتا rûjta رووشتا [ف] روشنایی
رُوزا کردنه وه rûj kirdinewe شه و وه سهه بردن [ف] شب را گذراندن، کنایه از شب بیداری
رُوزگار rûjgar رووژتار، زه مان، له ئه وستا (ruçkar روچکار) تۆسریاس [ف] روزگار، در اوستا (ruçkar روچکار) نوشته شده

رُوز مز rûj miz مَزور رووژانه [ف] روزمزد
رُوزنامه rûj name روزنامه، گوڤار [ف] روزنامه
رُوزنامه چی rûj name çî کار وه دهس رووژنامه، رُوزنامه وان [ف] کارمند روزنامه
رُوزنامه تۆس rûjname nûs کسه ک رووژنامه تۆسید، رووژنامه وان [ف] روزنامه نویس، روزنامه نگار
رُوزنای rûjnay رووشتای [ف] روشنایی
رُوز وه rûj we رُوژه رووژ [ف] روزه روز
رُوزه rûje رووژئ، رووژوو [ف] روزه
رُوزه خواردن rûje xwardin تاقت ناوردن و رووژه نه گرتن [ف] روزه خوردن، روزه خواری
رُوزه دار rûje dar رووژه وان [ف] روزه دار
رُوزه پووژ rûje rûj رووژ وه رووژ [ف] روز به روز
رُوزه پووژه rûje rûje سنگه سنگ کردن [ف] روز به روز کردن، احوالکاری
رُوزه پئ rûje rê رُج ک له یه ئ رووژ بووپیهد [ف] یکروز راه، راهی که در یک روز پیموده شود
رُوزه شکانن rûje şikanin رووژه خواردن [ف] روزه شکستن
رُوزه کُویه rûje küye له وه پانن رییه ن له رووژ [ف] چرانیدن گله در کوه در هنگامه روز
رُوزه کردنه وه rûje kirdinewe دهم وا کردن [ف] روزه را باز کردن
رُوزه گر rûje gir رووژه وان [ف] کسی که می تواند روزه بگیرد
رُوزه گرتن rûje girtin رووژئ گرتن [ف] روزه گرفتن
رُوزه لات rûjefat رووژه لات [ف] خاور، شرق
رُوزه وا کردن rûje wakirdin دهم وا کردن [ف] روزه را باز کردن
رُوزه وان rûjewan رووژه دار [ف] روزه دار
رُوزه و بۆن rûjew bün بنووپه رووژا بۆن [ف] نگا رُوزا بۆن
رُوزه و کردن rûjew kirdin رووژا کردن [ف] شب بیداری
رُوزه لات rûjhefat رووژه لات، رووژه لات [ف] خاور
رُوزه ئی قهوه‌لتاسی rûjeÿ qeweftasî رووژه ئی قهوه‌لتاسی ، رووژه ئی مه ردم یارسان ک تۆشن سلّتان سهاک و سیان له یاره یلئ ئو سه رده مه ک تیه نه ئه شکه فت مه پنوو و یاره یلئ نیه په سنه رووژئ مه پنوو، ک رووژه ئی بنه پته یی یارسانه، سلّتان ده سوور ده ئید له جیاتی مه پنوو، رووژ دووانزه هم مانگ سئ رووژ

روژه بگرن [ف] روزه اهل یارسان که بنا بر روایتی هنگامیکه سلطان سهاک با سه نفر از یارانش به «مه‌پنو» غاری در اورامان می‌رود و یارانش متعاقب وی آمده‌اند و به روزه «مه‌پنو» که روزه اصلی یارسان است نمی‌رسند و سلطان دستور می‌دهد روزه دوازدهم ماه بعد از سی روز روزه بگیرند و هم اکنون عده‌ای روزه «مه‌پنو» و عده‌ای روزه «قه‌وه‌لتاسی» می‌گیرند

روژهیل rûjeyl روژان [ف] روزها

روژه‌ئی مه‌پنو rûjey merînu روژه‌ئی ناودار یارسان [ف] روزه اصلی یارسان و مدت سه روز است که سلطان سهاک در غار «مه‌پنو» به روزه مشغول بود

روژه‌ئی rûjê ۱) روژه ۲) یه‌ئی روژ [ف] ۱) روزه ۲) روزی

روژتار rûjêar ۱) بنوپه روژگار ۲) روژه‌وان [ف] ۱) روزگار ، نگا روژگار ۲) روزه‌دار

روژه‌وان rûj yewan روژه‌دار [ف] روزه‌دار

روسفید rû sifêd پاکرۆ [ف] سفید رو، پاکدامن

روسفید بای rû sifêd bay رو سفیدی [ف] رو سفید باشی، پاکدامن باشی

روسگ rûsige ناویگه کورانه، سووکه ناو رووسه [ف] مخفف رستم

روسه‌خت rû sext بنوپه نگرسی [ف] نگا نگرسی

روسه‌رد rû serd زیز خونگه‌رم [ف] بی میل، سرد برخورد کردن

روسه‌ری rûserî به‌تیه، چوارقه‌د [ف] روسری

روسان rûsan به‌شینگه له کویه‌شت [ف] بخشی در کوه‌دشت **روسه‌م** rûsem ناویگه کورانه، سووکه ناو رووسه «روول‌ئی سام» هر وه‌ها «رووس = تن، ئه‌نام + ته‌هم = واته

ته‌ه‌مه‌تن» و رووسه‌م واته «ئه‌نامیگ له ته‌ه‌مه‌تن» وشه‌ئی «رووس» وه مانائ ئه‌نام و چۆزمانه وه‌ک له فارسی «روو سپی» واته ئه‌و که سه‌ک ته‌ن فرووشه یا له‌ش خوه‌ئی ده‌یده

وه‌ره‌سه‌ئی که‌سان لاناوه له‌جنده، هه‌روه‌ها «زاگرووس» واته «زاگ = به‌زایی + رووس = ئه‌نام یا روومان» سه‌ر جه‌م زاگروس واته بلینای خوه‌ش دیمه‌ن [ف] نامی مردانه، رستم،

روول‌ئی سام» همچین «رووسته‌م» هم نوشته شده و از «رووس = اندام، هیبت + ته‌م = ته‌متن» مشتق شده واره‌ئی «رووس» به معنی تن و اندام است همچنان که واره‌ئی «رو

سپی» یعنی تن فروش و «زاگرس» یعنی «زاگ = برآمدگی + رُس = رخسار، اندام» و زاگرس یعنی برآمدگی خوش منظر **روسه‌مزا** rûsem za هاوتائ «سزارین» توشن وه‌ختن رووسه‌م توواس پیا بوو چۆن چل چوودار بویه، زگ دالگ رووسه‌م دپینه تا رووسه‌م پیا بوو و ئه‌یه یه‌کم سزارین میژووی کرده [ف] رستم زاد، سزارین، گویند زمان تولد رستم به علت بزرگی جته شکم مادرش را پاره کردند تا متولد شود

روسی rûsî ۱) لانه‌مائ که‌له‌شیرینگه ۲) لانه‌مائ رووسی ۳) سووکه ناو رووسه‌م [ف] ۱) نژاد نوعی خروس که گردنش بی پر

است ۲) نژاد رووسی ۳) مخفف رستم

روسیا rûsya رۆسیه [ف] روسیه شدن

روسیاتای rûsyatî رۆسیه‌ری [ف] روسیاهی

روسیه rûsye رۆسیا [ف] روسیه

روسیه بۆن rûsye bün شه‌رمه‌نده بۆن [ف] رو سیاه شدن، خجل شدن

روسیه‌ری rûsyerî رۆسیاتای [ف] روسیاهی

روسیه کردن rû sye kirdin شه‌رمه‌نده کردن [ف] رو سیاه کردن

روش rûş ۱) ریش، خراش ۲) به‌ر مازوو مینیده ئه‌ساره «گ» ۳) روشال چوو ۴) پرز پارچه ۵) لانه‌مائ سه‌گیگه کولکن [ف] ۱) خراش ۲) ثمر درخت مازو شبیه ستاره ۳) پرز

چوب ۴) پرز پارچه ۵) نوعی سگ پُرمو

روشال rûşaf ۱) روشاله‌ئی چوو ۲) روشه‌ل [ف] ۱) تراشه چوب ۲) نوعی سگ پشمالو

روشاله rûşafê روشال چوو یا پووس [ف] تراشه چوب یا خراشهای اطراف ناخون

روشانن rûşanin ۱) ریش کردن، ریش بوون ۲) دارشانن، هه‌رشانن [ف] ۱) ریش کردن، خراشیدن ۲) پخش کردن وسایل

روی زمین

روشتا rûştay روژتای [ف] روشنایی

روشتای rûştay روژتای [ف] روشنایی

روشن rûşin ۱) روژتا، روژتا، له ئه‌وستا (reuxşne ره‌ئوخشنه) و (reuxşnû ره‌ئوخشنو) و (reuçenğh ره‌ئوچه‌نگه) و (reuçene ره‌ئوچه‌نه) و له په‌له‌وی (

ruşnîk روشنیک) و (ruşn روشن) نوسریاس ۲) گیرسانن ۲) دیاری، په‌یدا [ف] ۱) روشن، در اوستا (reuxşne رو

خشنه) و (reuxşnû رۆخشنو) و (reuçengh رۆچنگه) و (reuçene رۆچنه) و در په‌لوی (ruşnîk رۆشنیک) و (ruşn روشن) نوشته شده (۲) افروخته (۳) پیدا، معلوم

رۆشن rüşin رۆشه‌ل [ف] نوعی سگ پشمالو

رۆشنا rüşna رۆشنا [ف] روشنایی

رۆشنا‌ئ rüşnaî رۆشنا‌ئ [ف] روشنایی

رۆشنا‌ئ rüşnayî رۆشنا‌ئ [ف] روشنایی

رۆشن بۆن rüşin bün رۆشن بۆن [ف] روشن شدن

رۆشن کردن rüşin kirdin رۆشن کردن [ف] روشن کردن

رۆشنی rüşinî رۆشنا‌ئ، له زاراوه‌یل تره‌ک «رۆناکی، روناھی» تۆشن [ف] روشنی

رۆشور rüşûr رۆشور [ف] نگا ریشور

رۆشه‌ل rüşef (۱) رۆشال (۲) کووسه [ف] (۱) نوعی سگ پشمالو (۲) بی مو، کووسه

رۆشیان rüşyan رۆشاله بۆن [ف] خراش برداشتن

رۆ فیره rû fire رۆدار، سیرتخ «ل» [ف] پُرو، گستاخ

رۆکار rûkar رۆکار، نما

رۆکانن rûkanin (۱) رۆکه‌پۆک کردن (۲) خراشین، له کرمانی «رکادمون» و له یه‌زدی «رکدوون» وه مانائ وه ناخۆن خراشینه [ف] (۱) آهسته و از روی بی میلی بیل زدن (۲) خراشیدن، در کرمانی «رکادمون» و در یزدی «رکدوون» یعنی با ناخن خراشیدن است

رۆکردن rûkirdin (۱) رۆده‌ریاس (۲) رۆ وه که‌سه‌ئ کردن و چشتی وه‌تن (۳) نیشان دان [ف] (۱) شرم کردن (۲) روی سخن با کسی داشتن (۳) رو کردن، نشان دادن

رۆکم rûkm رۆکه، کۆیه‌ئ کوچگین، له لاتین (rock) وه مانائ سانه [ف] قسمتی که بلندتر از سایر قسمتهای سنگی هم طراز در کوه است، رگه‌ی سنگی یکنواخت، در لاتین (rock) به معنی سنگ و صخره است

رۆکه rûkme رۆکه بۆرپه رۆکم [ف] نگا رۆکم

رۆکُن rûkin (۱) رۆکه‌پۆک که‌ر (۲) قەرچوو [ف] (۱) خراشنده (۲) خسیس

رۆکه‌پۆک rûke rûk (۱) ریف راف واران (۲) رۆکانن (۳) مۆچه‌مۆچ [ف] (۱) نم نم باران (۲) آهسته و بی میل بیل زدن (۳)

نگا مۆچه‌مۆچ

رۆکه‌ش rûkeş رۆکه‌ش، به‌رگ [ف] رۆکش

رۆکیان rûkiyan رۆش بۆن [ف] خراشیدن

رۆگرتن rû girtin رۆ حرمت گرتن [ف] روی کسی را زمین

نداختن

رۆگردان rûgerdan رۆیه‌ردان [ف] روگرداندن

رۆگیر rûgîr رۆده‌ریاسی کردن [ف] روگیر شدن

رۆگیر بۆن rûgîr bün له ناو رۆده‌ریاسی گیر کردن [ف] روگیر شدن

رۆگیر کردن rûgîr kirdin له رۆده‌ریاس مهنن [ف] روگیر کردن

رۆگیر rûgîr رۆده‌ریاسی [ف] رودریاستی

رۆله rûle رۆله [ف] فرزند

رۆله rûle رۆ کردن وه‌ره‌و... [ف] رو به سوی...

رۆله‌بجم rûle bicim رۆله‌کولی، گشتی [ف] همگی، جملگی

رۆله‌خودا کردن rûle xwida kirdin لاره و لچگه وه لای

خودا کردن [ف] رو به سوی خدا لابه و زاری کردن

رۆله‌پوو rûle pû رۆپوو کردن ئە‌رائ رۆوله [ف] شیون و زاری برای فرزند از دست رفته

رۆله‌گان rûlegan رۆوله‌یل [ف] فرزندان

رۆله‌وئیل rûle wêl رۆله‌لاناوه له مردی [ف] کنایه از تازه در گذشته که فرزندان بی سرپرست شده‌اند

رۆله‌یل rûleyl رۆوله‌گان [ف] فرزندان

رۆ لئ نان rû lê nan رۆنان [ف] رو گذاشتن به...

رۆم rûm رۆم و لۆت تۆرک [ف] روم

رۆمان rûman (۱) دیدمه‌من، دیمه‌ن (۲) ئە‌نام، بالآ، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «رۆمه‌ت» تۆشن [ف] (۱) زیبایی، قشنگی (۲) اندام، قد و قامت در دیگر گویشهای کردی «رۆمه‌ت» گویند

رۆمیشان rûmişgan مه‌لۆه‌نیگه له لوپسان، تۆشن شوون شکانن سپای رۆومه [ف] بخشی شامل چند روستا در استان لُرستان، گویند محل شکست دادن سپاه روم است

رۆمه rûme رۆمه بۆرپه رامکه، مارگه «ل» [ف] نگا رامکه

رۆمه‌لخه‌زان rûmêlxexa رۆومه‌لخه‌زان [ف] نگا رۆومه‌لخه‌زان

رۆمه‌لخه‌زان rûmêlxexan (۱) ئاژاوه و ته‌پ‌تووپ (۲) ته‌پ و تووز، هه‌وائ ناساز [ف] (۱) هنگامه آشوب و جنجال (۲) هوای نامناسب

رۆمی rûmî خه‌لک تۆرکیه [ف] رومی، ترکیه‌ای

رۆن rûn که‌ره یا دۆیه‌ئ تاویای، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی

روی‌فهن *rûwî fen* فیت فهن دان [ف] نیرنگ بکار بردن
رُویه *rûye* دقاق [ف] رویه، روکش
رُویه‌پال *rûye paľ* رُویال [ف] دامنه کم شیب کوه
رُویه‌ت *rûyet* چیر، چتر [ف] سیما، چهره
رُویه‌ت‌بگیر *rûyet bigîr* سه‌ریاز بگیر [ف] سرباز گیری
رُویه‌تن *rûyeten* وه چۆزمان [ف] شکل ظاهری
رُویه‌ردان *rûyêrdan* رُوه‌ردان [ف] روگردان
رُویه‌رُق *rûye rû* رُق له ناو رُق [ف] رو در رو
رُویه‌رُق کردن *rûye rû kirdin* نهو رُق به‌کتری نان، نهو له
 یه‌که و رُق دهر رُق کردن [ف] رو در رو کردن
ره‌ئیس *reîys* (۱) دبه‌که‌یگه له جوانپو (۲) وه‌پرس [ف] (۱)
 روستایی در جوانپو (۲) رئیس، مسئول
ره‌بات *rebat* (۱) وه رزارُ به‌ک، له تهرتُ به‌ک (۲) مه‌لوه‌ن [ف]
 (۱) به ردیف، به ستون یک قرار گرفتن (۲) منطقه
ره‌پ *rep* (۱) نيقه‌لتووز بق (۲) مرکُ کویه [ف] (۱) پُر شده با
 فشار (۲) رگه، طبقه کوه
ره‌پال *repal* ره‌پوول [ف] تمامی کف دست وانگشتان
ره‌پ بقن *rep bün* نيقه‌لتووز بقن [ف] پُر شدن با فشار
ره‌پوول *repûľ* تمامی کف دست وانگشتان
ره‌پوولگ *repûľig* ره‌پال، ره‌پوول بۆچگ [ف] تمامی کف
 دست، مخفف **ره‌پوول**
ره‌په‌شۆله *repeşofe* دتویا ته‌قه‌لایل کردن «گ» [ف] آخرین
 تلاشها، مذبحخانه تلاش کردن
ره‌ت *ret* (۱) تۆپ (۲) شوون (۳) له‌تر خواردن (۴) بنچینه «
 بنه‌په‌ت» (۵) بووقُ مل «دامه ره‌ت ملی» (۶) ره‌ئ، ره‌گ «ل»
 (۷) گوزه‌یشتن (۸) چی «ل» (۹) هچان، هچان خواردن «ره‌ته‌و
 نه‌خواردو ده‌س وه کاره‌و بق» [ف] (۱) رد، اثر (۲) دنپال (۳)
 تکان خوردن، سکندری خوردن (۴) اصل و ریشه (۵) قفا، پشت
 گردن (۶) رگ (۷) گذشتن، رد شدن (۸) رفت (۹) رفع خستگی،
 خستگی در کردن
ره‌ت‌بردن *ret birdin* تمق خواردن [ف] سکندری خوردن
ره‌ت‌بقن *ret bün* (۱) گوزه‌یشتن (۲) قه‌بول نه‌تُن [ف] (۱) رد
 شدن، گذشتن (۲) قبول نشدن
ره‌ت به‌رُق *reti berq* ره‌دبه‌رُق [ف] آذرخش، صاعقه
ره‌ت خواردن *ret xwardin* فره‌یویان «گ» [ف] یکدستی
 خوردن

«روان، رُوه‌ن، رُون» تۆشن وله نه‌وستا (*reuxne* ره‌ئوغنه)
 تۆسریاس و له سمنانی (روون) تۆسریاس [ف] روغن، در دیگر
 گویشهای کردی «روان، رُوه‌ن، رُون» گویند و در اوستا
 (*reuxne* ره‌ئوغنه) نوشته‌شده و در سمنانی «روون» گویند
رُوناس *rûnas* روونپاس [ف] گیاه روناس در رنگرزی کاربرد
 دارد
رُونان *rû nan* وه‌ر نان [ف] رو بسوی.... رفتن، یورش بردن
رُوناو *rûnaw* ئاوپۆن کردن [ف] آب روغن کردن غذا
رُونج *rûwinc* رچگیان [ف] از سرما یخ بستن
رُونج‌کردن *rûwinc kirdin* رچگیان [ف] از سرما یخ زدن
رُوندار *rûn dar* چه‌ور [ف] پُر روغن، چرب
رُون دان *rûni dan* زیزُ رُقن نه‌واتی [ف] روغن حیوانی
رُون کردن *rûn kirdin* ئاوپۆن کردن خوارده‌مهنی [ف] روغن
 کردن غذا
رُون گرتن *rûn girtin* چزانن و چه‌وری گرتن [ف] روغن
 گیری کردن
رُونه‌رم *rû nerm* شه‌رمین [ف] خجالتی
رُونپاس *rûnyas* رُوناس [ف] گیاه روناس
رُق هاتن *rûhatên* مکیس نه‌کردن [ف] جسارت کردن
رُق مه‌لمالین *rû helmalîn* ده‌س وه ده‌ما ناوردن [ف] بی
 پروا سخن گفتن، شرم و حیا را کنار گذاشتن
رُق‌ه‌رُق *rûerû* رُق دهر رُق [ف] رو در رو
رُق‌واز *rû waz* ده‌مباز [ف] باز بودن در چیزی
رُق‌واز بقن *rû waz bün* مکیس نه‌کردن [ف] شرم نکردن،
 رو دریاست نکردن
رُوه *rûwe* واوه‌پووه [ف] باران تند و سیل آسا همراه با باد
رُوی *rûwî* بنوپه‌ رووا [ف] نگا رُوا
رُویاس *rûias* جانه‌وه‌رئگه له‌تۆخمه‌ئ روی و سه‌گ، جوورُ
 گورگاس ک له تۆخمُ گورگ و سه‌گه «ئاس و وه‌س» وه مانائ
 وه‌ک، وه‌کوو جوورُ «گاوس، بزنه‌وه‌س» [ف] جانوری از نژاد
 رویاه و سگ، مانند گورگاس که از نژاد گرگ و سگ است. «آس،
 وس» به معنی مانند و شبیه است مثل «گاوس، بزنه‌وه‌س»
رُوی بان *rûwî ban* مه‌لوه‌نئگه له‌گیه‌لان [ف] منطقه‌ای در
 گیلانغرب
رُوی تن *rûwî ten* دبه‌که‌یگه له مائه‌شت [ف] روستایی در
 مادیدشت

ره‌تکردن *rêt kirdin* له خوه‌ئێ دۆر خسن [ف] رد کردن
ره‌ت مل *rêti mil* ریتگه‌ئێ مل [ف] گجگاھی، پشت گردن
ره‌تن *rêtin* چین، ئه‌وان چین «ل» [ف] رفتند
ره‌ت و لا بۆن *rêti wifa bün* باڵ له ده‌س چێن [ف] نگا باڵ
له ده‌س چین
ره‌ته‌فه *rêteve* نه‌ته‌وه، نه‌سه‌وه «ل» [ف] نژاد، ملیت
ره‌ته‌وه نه‌خواردن *rête w nexwardin* هچان دهر نه‌کردن
 [ف] رفع خستگی نکردن، بدون وقفه ادامه دادن
ره‌ته‌وی *rête wî* وه‌رکێ ک له شیر برپاس [ف] بره‌ای که از شیر گرفته شده باشد
ره‌ته‌ویزا *rête wîza* میه‌یگ ک دۆیای سڤ یا چوار سال
 بزاید (۲) میه‌یگ ک پایزه رووژ بزاید [ف] (۱) گوسفندی که پس از سه الی چهار سال نازایی زایمان کند (۲) گوسفندی که در پاییز زایمان کند
ره‌حه‌ت *rêhet* رامه‌ت، ئه‌ره‌وییه [ف] رحمت، عربی است
ره‌حه‌ت بق *rêhet bü* بنووره رامه‌ت بق [ف] نگا رامه‌ت بق
ره‌حه‌ت *rêhet* ئاسوده، ئه‌ره‌وییه [ف] راحت، آسوده، عربی است
ره‌حه‌ت بۆن *rêhet bün* ته‌زین (۲) ئاسوده بۆن (۳) لاناوه له مردن [ف] (۱) انزال، جماع (۲) آسوده شدن (۳) کنایه از مردن
ره‌حه‌ت کردن *rêhet kirdin* ئاسوده کردن [ف] آسوده کردن
ره‌حه‌تی *rêhetî* قیف [ف] قیف
ره‌خت *rêxt* به‌رگ، کراس [ف] برگ، لباس
ره‌ختاو *rêxtaw* ره‌ختاو [ف] رختخواب
ره‌ختاوپێچ *rêxtaw pêç* مه‌لافه یا مه‌وجی ک ره‌ختاو نه‌نه تئ، رختخاوپێچ [ف] ملافه یا بافتنیی که رختخواب در آن می‌پچاند
ره‌ختاوا *rêxtixaw* ره‌ختاو [ف] رختخواب
ره‌خته‌برانه *rêxte birane* ده‌زۆرانی کردن، ره‌خت و دلنگ ئێرئ وه‌ هاوردن [ف] مراسم نامزدی که با پیشکش لباس و دیگر هدایا انجام می‌شود
ره‌خس *rêxs* هه‌لپه‌رگه، له زاراو هیل تره‌ک کوردی «داوه‌ت، دیلان» ئۆشن [ف] رقص

ره‌خسان *rêxsan* هه‌لپه‌رگه کردن [ف] رقصان، رقصاندن
ره‌خسانین *rêxsanin* وه هه‌لپه‌رگه و جمشت دراوردن [ف] رقصاندن
ره‌خسین *rêxsîn* هه‌لپه‌رگه کردن [ف] رقصیدن
ره‌خنه *rêxne* (۱) ره‌غنه (۲) ئه‌ته‌و گرتن [ف] (۱) نفوذ (۲) ایراد گرفتن، بررسی کردن و ایراد گرفتن
ره‌د *rêd* (۱) بۆلق «له ره‌د خودا...» (۲) ره‌ئ بۆن (۳) تۆر (۴) قه‌بوول نه‌ئۆن [ف] (۱) خواست خدا (۲) رد شدن، گذشتن (۳) رد، اثر (۴) رد شدن، قبول نشدن
ره‌د بۆن *rêd bün* (۱) ره‌ئ بۆن (۲) قه‌بوول نه‌ئۆن [ف] (۱) گذشتن، رد شدن (۲) قبول نشدن
ره‌ده‌برق *rêdi berq* ره‌ت‌به‌رق [ف] آذرخش، صاعقه
ره‌دبین *rêd bîn* بنووره ره‌د بۆن [ف] نگا ره‌د بۆن
ره‌ده‌روا *rêdi rêwa* (۱) ره‌ده‌روا (۲) زاوه‌پئ بۆن [ف] (۱) نا منظم (۲) زا به راه شدن
ره‌ده‌روا *rêdirêwaf* بنووره ره‌ده‌روا [ف] نگا ره‌د روا
ره‌ه‌زگی *rêzigî* هه‌له‌ره‌زگه، ئالاره‌زگه [ف] گل تاج ریزی
ره‌ه‌زم *rêzm* (۱) به‌نه‌ئۆن (۲) زووران گرتن [ف] (۱) بندبند (اعضاء) (۲) رزم
ره‌ه‌زنامه *rêzname* مه‌ته‌ل جه‌نگه‌یل رووسه‌م [ف] رزم‌نامه‌ی رستم
ره‌ه‌زه *rêzme* ره‌ژمه [ف] قسمتی از لگام که بر روی بینی حیوان می‌افتد
ره‌ه‌زو *rêzû* نه‌مام دار به‌رۆ [ف] نهال بلوط
ره‌ه‌زن *rêzen* (۱) زلواک دهر (۲) شه‌نگ قه‌تار [ف] (۱) چفت در (۲) قطار فشنگ
ره‌ه‌زی *rêzî* ديه‌که‌یگه له بیله‌وار [ف] روستایی در بیله‌وار
ره‌ه‌زین *rêzên* ديه‌که‌یگه له بیله‌وار [ف] روستایی در بیله‌وار
ره‌ژ *rêj* پاشگره وه مانای ره‌ژین [ف] پسوند به معنای رنگرز
ره‌ژین *rêjtin* ره‌ژین [ف] رنگ کردن
ره‌ژد *rêjîd* قورتنگ، چاوته‌نگ [ف] خسیس، نگا چاوته‌نگ
ره‌ژده *rêjde* ره‌نگ [ف] رنگ
ره‌ژدیه *rêjdîde* (۱) ره‌ژیده (۲) ره‌نگین [ف] (۱) رنگ آمیزی شده (۲) زیبا
ره‌ژمه *rêjme* (۱) ره‌ه‌زن (۲) ره‌شمه (۳) دۆ هه‌وسار ئه‌سپ [ف] (۱) نگا ره‌ه‌زن (۲) واکسل دژبان (۳) افسار برای اسب

ره ژمینه *rêjmine* ديه كه ينگه له گيه لان [ف] روستایي در گیلانغرب

ره ژهن *rêjen* بهخت، شانس «ره ژهن و پیم نیه تن» [ف] آمد، شانس

ره ژیا *rêjya* کل دریا [ف] رنگ شد، سرمه کشیده شد

ره ژیاگ *rêjyag* ره ژیای [ف] رنگ شده، سرمه کشیده شده

ره ژیان *rêjyan* ره ژین [ف] سرمه کشیدن، رنگ کردن

ره ژیای *rêjyaê* ره ژیاگ [ف] رنگ شده، سرمه کشیده شده

ره ژید *rêjîd* کل کیشای [ف] سرمه کشیدی

ره ژیده *rêjîde* ره نگیں [ف] زیبا، رنگ آمیزی شده

ره ژین *rêjîn* ره ژیان [ف] سرمه کشیدن، رنگ کردن

رهس *rês* (۱) پاشگر وه مانای ره سین «دهسبرهس» (۲) بنچینه خ کردار ره سین، له هوستا (راس) *ras* تۆسریاس [ف] (۱) پسوند به معنی رسیدن، ریشه فعل رسیدن، در اوستا (راس) نوشته شده

رهسان *rêsan* (۱) هتق هوانه رهسان (۲) کل کرد [ف] (۱) (۲) رسانید

رهسانن *rêsanin* (۱) تا جیگ کل کردن (۲) بار هاوردن (۳) خوهی رهسانن (۴) گووشه دان [ف] (۱) تا جایی بدرقه کردن (۲) تربیت کردن (۳) رساندن (۴) دزدکی ندا دادن، آگاهانیدن

رهسم *rêsm* داو، باب [ف] رسم، رایج

رهسم *rêsim* خومه رهسم [ف] می رسم

رهسماله *rêsmale* جووری پۆله [ف] واحد پولی

رهسمه پی *rêsimê pê* گرمه وهی [ف] به او می رسم

رهسمه پیئا *rêsimê pêa* رهسمه پی [ف] خود را به او می رسانم

رهسمه پیان *rêsimê pêan* گرمانه و [ف] به آنها می رسم

رهسمه *rêsimew* حالی بووم [ف] می فهمم، درک می کنم

رهسن *rêsin* (۱) رهسن، له سمناهی (*rêsun* رهسون) تۆشن (۲) هوانه رهسن [ف] (۱) رسن، در سمناهی (*rêsun* رهسون) گویند (۲) می رسند

رهسنه *rêsinew* حالی بوون [ف] می فهمند، درک می کنند

رهسن *rêşen* (۱) رهسن (۲) هنانزه گرتن زهق [ف] (۱) رسن (۲) واحدی برای اندازه گرفتن زمین کشاورزی که معمولا هر «رهسن» برابر شش تا ده متر است

رهسی *rêsi* (۱) زیز کال (۲) نووهال (۳) خوهی رهسان [ف] (۱)

رسیده، برابر کال (۲) نوجوان (۳) رسید، آمد

رهسیا *rêsyâ* (۱) رهسیادن (۲) رهسی، زیز کال [ف] (۱) می رسید (۲) رسیده، برابر کال

رهسیاد *rêsyad* رهسیا [ف] می رسید

رهسیادن *rêsyadin* رهسیاد [ف] می رسید

رهسیان *rêsyân* هوان رهسیان [ف] می رسیدند

رهسیای *rêsyay* ت رهسیای [ف] می رسیدی

رهسیاین *rêsyayn* تویه رهسیاین [ف] می رسیدید

رهسید *rêsid* رهسیدن [ف] می رسی؟

رهسیدن *rêsidin* رهسید [ف] می رسی؟

رهسیدنه *rêsidine* رهسیده [ف] رسیده ای

رهسیده *rêside* (۱) زیز کال (۲) نووهال (۳) ت رهسیدنه [ف] (۱) رسیده، برابر کال (۲) نوجوان (۳) رسیده ای

رهسیده پی *rêside pê* رهسیدنه پی [ف] به او می رسی

رهسیده پیئا *rêside pêa* رهسیدنه پیئا [ف] به او می رسی

رهسیده پیان *rêside pêan* رهسیدنه پیان [ف] به آنها می رسی

رهسیدوه *rêsidew* حالی بوون [ف] می فهمی، درک می کنی

رهسیمین *rêsimin* ئیمه رهسیمین [ف] رسیدیم

رهسین *rêsin* هوانه رهسین [ف] آنها رسیدند

رهسینه *rêsinê* تازه هاتنه [ف] رسیده اند

رهسینه پی *rêsinê pê* گرتنه وهی [ف] به او رسیدند

رهسینه پیئا *rêsinê pêa* گرتنه وهی [ف] به او رسیدند

رهسینه پیان *rêsinê pêan* گرتنه وهی [ف] به آنها رسیدند

رهسینه و *rêsinew* حالی بوون [ف] فهمیدند

رهسیه *rêsyê* (۱) کال نیه (۲) هتق رهسیه [ف] (۱) رسیده است، کال نیست (۲) او رسیده است، آمده است

رهسیه پی *rêsyê pê* گرتنه وهی [ف] به او رسید

رهسیه پیئا *rêsyê pêa* گرتنه وهی [ف] به او رسید

رهسیه پیان *rêsyê pêan* گرتنه وهی [ف] به آنها رسید

رهسیه و *rêsyew* حالی بوون [ف] فهمید

رهش *rêş* (۱) سییه (۲) پاشگر وه مانای پرژ، پاش (۳) وه زرنگی و فیت فهن دهرجین «وه رهش دهرجی» [ف] (۱) رنگ سیاه (۲) پسوند پاش، پاشنده (۳) با حيله و مکر از مخمس در رفتن

رهشاش *rêşaş* (۱) دلنگ سه ربازی (۲) خونجی بوون ریبهن [ف]

ره‌شه‌میز *rêşemêz* (۱) ده‌له‌میز (۲) نه‌خوه‌شی ساوه‌یله [ف] (۱) شاشبند کردن (۲) تغییر رنگ زیر دنبه گوسفندان که خود نوعی بیماری است
ره‌شه‌وا *rêşewa* وائی تن و تووفانی [ف] باد تند و طوفانی
ره‌شه‌ولاخ *rêşe wîlax* بنووره نه‌قن «گ» [ف] نگا نه‌قن
ره‌شی *rêşî* (۱) سییاتی (۲) سووکه ناو ره‌شید [ف] (۱) سیاهی (۲) مخفف رشید
ره‌شیه‌واز *rêşewaz* دیه‌که‌یگه له سه‌ریپه‌ل [ف] روستایی در سر پُل نهاب
ره‌غمیار *rêxmiêar* دلسووز [ف] بامحبت
ره‌غنه *rêxne* بنووره ره‌خنه [ف] نگا ره‌خنه
ره‌فاته *rêfate* رفاته، گه‌زاره [ف] قطر، کلفتی
ره‌فتار *rêftar* هه‌لس و بنیش [ف] رفتار، اخلاق
ره‌ف ره‌ف *rêf rêf* (۱) نهرمه‌خوناو (۲) وهره وهره [ف] (۱) نم نم باران (۲) مرحله به مرحله، فاز به فاز
ره‌فته‌تای *rêfetay* پیه‌نای [ف] پهنا، عرض
ره‌فی *rêfi* دیه‌که‌یگه له سه‌ریپه‌ل [ف] روستایی در سر پُل نهاب
ره‌فیف *rêfiq* دووس، ره‌فیف [ف] رفیق، دوست
ره‌فیف‌په‌ره‌س *rêfiq peres* ره‌فیف دووس [ف] رفیق دوست
ره‌فیف‌قیدار *rêfiqî dar* که‌سئ کُ ئه‌ره‌م و ته‌ره‌م ره‌فیف گریډ [ف] کسی که رفاقتش صادقانه و بی ریاست
ره‌ق *rêq* (۱) زیزُ نهرم (۲) وشک (۳) به‌ریقه [ف] (۱) سفت، سخت (۲) خشک (۳) سرما زده، یخ کرده
ره‌ق‌بۆن *rêqa bün* ره‌قه‌و بۆن [ف] خشک شدن
ره‌قاره‌ق *rêqarêq* ره‌وق ره‌وق، ره‌ف ره‌ف «حه‌واسخان هه‌وه‌س، حه‌واسخان هه‌وه‌س- ئی ره‌قاره‌قه کول مه‌حاله هه‌س - تا نه‌چیده‌ئ نیه‌زانی گ چه‌س» [ف] مرحله به مرحله، فاز به فاز
ره‌قا کردن *rêqa kirdin* وشکه‌و کردن [ف] خشک کردن
ره‌قان *rêqan* (۱) زیوان (۲) رقانن [ف] (۱) کویر (۲) خشکاندن
ره‌قانن *rêqanin* ره‌قه‌و کردن [ف] خشک کردن
ره‌قبق *rêqbi* (۱) له سه‌رما ریفه‌و بردن (۲) سفته‌و بۆ [ف] (۱) در اثر سرما خشک شدن (۲) سفت شدن
ره‌قبقۆن *rêq bün* ره‌قبقۆ [ف] نگا ره‌قبق
ره‌قبه‌ت *rêqbet* مه‌یل، ئه‌ره‌وییه [ف] رغبت، عربی است

(۱) لباس سربازی (۲) گوسفندی که خوب چریده بنحوی که پشم روی شکمش راست شده باشد و نشان از سیری کامل او باشد
ره‌شب‌گر *rêşbiker* دیه‌که‌یگه له مایه‌شت [ف] نام روستایی در مادیدشت
ره‌شب‌گیر *rêş bigîr* ناغافل گیر که‌فتن [ف] ناغافل به دام افتادن
ره‌شبۆز *rêşboz* ره‌نگُ سییه‌ئ ئامالْ له که‌و چوود [ف] رنگ سیاه مایل به کبود
ره‌شبۆن *rêş bün* سییه بۆن [ف] سیاه شدن
ره‌شبه‌له‌ک *rêşbelek* (۱) بازُ بوور (۲) سه‌وزه‌واش، سه‌وزه [ف] (۱) ابلق، سیاه و سفید (۲) سبزه، سبزه‌گون
ره‌شپووش *rêş pûş* قلاخی پووش [ف] سیاه‌پوش
ره‌شتال *rêştal* (۱) ره‌شتاله (۲) ره‌نگین [ف] (۱) گندم گون (۲) زیبا
ره‌شتاله *rêştale* بنووره ره‌شتالْ [ف] نگا ره‌شتالْ
ره‌شرۆت *rêşrût* رۆته‌ل، نه‌دار [ف] ندار، فقیر
ره‌شگ *rêşig* تووریگ که‌ئ کیشان [ف] تور بزرگ کاه کشی
ره‌شگه *rêşge* دشگه، مه‌چیر [ف] نخ، بند
ره‌شم *rêşm* (۱) ره‌شمه (۲) جوورئ بافینه وه‌ک که‌له قه‌ن [ف] (۱) واکسل دژیان (۲) طرحی در بافتن بند به شکل کله قند یا کنگره
ره‌شمار *rêşmar* سییه‌مار [ف] مار سیاه
ره‌شمال *rêşmal* سییه‌مال [ف] سیاه‌چادر
ره‌شمه *rêşme* (۱) ره‌شم (۲) ره‌ژمه، هه‌وسارُ ئه‌سپ [ف] (۱) واکسل دژیان (۲) افسار ویژه‌ی اسب
ره‌شووله *rêşûle* سییه‌که‌رک «ل» [ف] سار، پرنده سار
ره‌شه *rêşe* (۱) سییه‌س (۲) پاشگره وه مانائ پزرانن [ف] (۱) سیاه است (۲) پسوند به معنی پاشنده
ره‌شه‌دال *rêşe dal* جوورئ دالْ سییه‌س [ف] نوعی لاشخور سیاه
ره‌شه‌سال *rêşe sal* سییه‌سال [ف] سال سیاه، خشکسالی
ره‌شه‌گیا *rêşe gya* گیایگه ئه‌پرائ له‌وه‌ریان [ف] گیاهی علوفه‌ای
ره‌شه‌مئ *rêšemê* (۱) زقۆم سه‌رد «گ» (۲) گوڤ سوو [ف] (۱) هوای بسیار سرد، در دیگر گویشهای کردی به ماه اسفند گویند (۲) سپیده دم که هنوز هوا گرگ و میش است

بزرگ آبشخوری احشام
ره‌مانن *rêmanin* فراری دان [ف] رمانیدن
ره‌م *rêm rêm* گل گل [ف] گروه گروه
ره‌مکردن *rêm kirdin* ره‌مین [ف] رم کردن
ره‌م کریاگ *rêm kiryag* ره‌م کریائی [ف] رموک
ره‌م کریائی *rêm kiryaê* ره‌م کریاگ [ف] رموک
ره‌مکر *rêmker* ره‌مکریائی [ف] رموک
ره‌مه *rême* (۱) ره‌م (۲) ربه‌ن [ف] (۱) تشتت بزرگ آبشخوری
 گله (۲) گله
ره‌مه‌کی *rêmekî* (۱) دیه‌که‌یگه له سه‌رپیه‌ل (۲) قاتی کردن
 جۆیه و گه‌نم و... ئه‌ول که‌ئ ئه‌پای ئاژه‌ل (۳) لاناوه له قه‌ر و
 قاتی [ف] (۱) روستایی در سرپُل‌نهاب (۲) مخلوط کردن جو و
 گندم و... با کاه برای خوراک احشام (۳) کنایه از قر و قاطی و
 در هم و برهم
ره‌مه‌کی دان *rêmekî dan* ره‌مه‌کی، قاتی کردن دان ئه‌ول
 که‌ئ ئه‌پای خوراک ئاژه‌ل [ف] مخلوط کردن جو و گندم یا
 سیوس در کاه برای خوراک احشام
ره‌میا *rêmya* مه‌یوای [ف] رم کرد
ره‌میاگ *rêmyag* ره‌میای [ف] رموک، رم کرده
ره‌میان *rêmyan* ره‌مین [ف] رم کردن
ره‌میای *rêmyaê* ره‌میاگ [ف] رموک
ره‌مین *rêmîn* ره‌م کردن [ف] رم کردن
ره‌ن *rên* (۱) پاشگره وه مانای ره‌نین (۲) شۆیه‌م (۳) پیه‌نه‌و
 کردن خه‌رمان ئوپای کوتان (۴) به‌ش به‌ش له یه‌ک جیا کردن
 [ف] (۱) پسوند به معنی رندیدن (۲) شخم (۳) پهن کردن خرمن
 برای کوبیدن با چان (۴) لایه لایه جدا کردن چیزی
ره‌نج *rênc* دهر، له ئه‌وستا (*rênc* ره‌نج) تۆسریاس [ف]
 رنج، دراوستا (*rênc* رنج) نوشته شده
ره‌نجان *rêncan* دلّ شکان [ف] او را رنجانید
ره‌نجانن *rêncanin* (۱) دلّ شکانن (۲) ئه‌وان ره‌نجانن [ف] (۱)
 رنجاندن (۲) آنها را رنجاندند
ره‌نج بی‌ور *rênci bêwer* زامه‌ت بی‌وه‌لیفه‌ت [ف] رنج بی
 ثمر
ره‌نجبه‌ر *rênc ber* زامه‌ت کیش [ف] زحمت کش
ره‌نجدان *rênc dan* زامه‌ت دان [ف] رنج دادن
ره‌نج کیشان *rênc kîşan* زامه‌ت کیشان [ف] رنج کشیدن

ره‌ق‌کردن *rêq kirdin* وشک کردن [ف] خشک کردن
ره‌ق‌کردنه‌وه *rêq kirdinewe* له‌ئ نوو ره‌ق کردن [ف]
 دوباره خشک کردن
ره‌ق‌کریای *rêq kiryaê* وشکه‌و کریای [ف] خشک شده
ره‌قن *rêqin* ره‌ق [ف] خشک وسفت
ره‌قنه *rêqine* (۱) رخنه، ره‌خنه (۲) زه‌قینه، زه‌پنیقه [ف] (۱)
 نقد، انتقاد (۲) الهام، الهام آتشین
ره‌قه *rêqe* (۱) نه‌خوه‌شی قچ و سم (۲) وشکه‌ئ زه‌ق [ف]
 بیماری سم حیوانات (۲) سله، خشک شدن زمین کشاورزی
ره‌قه‌ل *rêqel* له‌ر [ف] لاغر
ره‌قه‌مار *rêqe mar* جوورئ ماره [ف] نوعی مار
ره‌قه‌و بۆن *rêqew bün* ره‌قابتۆن [ف] خشک شدن
ره‌قه‌و کردن *rêqew kirdin* ره‌قا کردن [ف] خشک کردن
ره‌قی *rêqî* (۱) سفتی (۲) وشکی [ف] (۱) سختی و سفتی (۲)
 خشکی
ره‌قیا *rêqya* وشکه‌و بۆ [ف] خشک شد
ره‌قیان *rêqyan* (۱) وشکه‌و بۆن (۲) رچگیان [ف] (۱) خشک
 شدن (۲) از سرما یخ زدن
ره‌قیای *rêqyaê* وشکه‌و بۆ [ف] خشک شده
ره‌قیده *rêqîde* ره‌قیزه «گ»، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی
 «ره‌قیده» تۆشن [ف] در اثر سرما لرزیدن
ره‌قیزه *rêqîze* بنووره ره‌قیده «گ» [ف] نگا ره‌قیده
ره‌گ *rêg* (۱) ره‌ئ، ره‌ت، دماره (۲) ریش، بنچینه (۳) ره‌پ (۴)
 لانه‌ما (۵) پلاسیک «ماشین ره‌گی» (۶) قه‌ئتان [ف] (۱) رگ (۲)
 ریشه (۳) رگه (۴) نژاد (۵) پلاستیک (۶) طناب پلاستیکی
ره‌گبیر *rêg bir* ره‌گزن [ف] رگ زن، فاصد
ره‌گ جینگ *rêgi cîng* ره‌گیگه له پشت قول‌ه‌پن، ته‌لالیه،
 له زاراوه‌یل تره‌ک «رافیسک، ره‌فیسکه، ره‌پیسک» تۆشن [ف]
 مفصل بزرگ پشت زانو، در دیگر گویشهای کردی «رافیسک،
 ره‌فیسکه، ره‌پیسک» گویند
ره‌گ‌کیشه‌کی *rêge kîşekî* ده‌مه‌گره [ف] حرف تو حرف
 کشیدن و درگیری لفظی کردن
ره‌گ‌نارک *rêge nawk* ره‌گ‌نارک ک فره وه‌خته که‌فتیه و
 ژانئ فره‌س [ف] نافی که مدته‌است جابجا شده و درد بسیار
 دارد
ره‌م *rêm* (۱) هه‌ئواین چاره‌وا (۲) ره‌مه [ف] (۱) رمیدن (۲) تشتت

ره‌نگ‌گرتن *rêng gitin* پارچه‌نگ ک ره‌نگه‌یل تریش بگریده و خوهئ [ف] پارچه‌ای که هنگام تغییر رنگ؛ رنگ دیگر را بپذیرد
ره‌نگ و رق *rêng û rû* ره‌نگُ رق [ف] حال واحوالات
ره‌نگ و رقدار *rêng û rû dar* ده‌ماخ‌چاخ [ف] سر حال، قبراق
ره‌نگین *rêngîn* (۱) ره‌ژدیده (۲) رنگ کریائی (۳) ناویگه ژئانه [ف] (۱) زیبا (۲) رنگ شده (۳) نامی زنانه
ره‌نگینه *rêngîne* ناویگه ژئانه [ف] نامی زنانه
ره‌نگینه‌وسه‌نگینه *rêngîne û sengîne* لاناوه له ئه‌رهم ته‌رهم دار [ف] کنایه از محترمانه
ره‌نه *rêne* ئامراز ره‌نه کردن [ف] رنده
ره‌نی *rênî* بنووره رنی [ف] نگا رنی
ره‌نیا *rênya* بنووره رنیاد [ف] نگا رنیاد
ره‌نیاد *rênyad* بنووره رنیاد [ف] نگا رنیاد
ره‌نیاس *rênyas* ره‌نیاس [ف] رنده شده است
ره‌نیاغ *rênyag* ره‌نیاغ [ف] رنده شده
ره‌نیان *rênyan* بنووره رنیان [ف] نگا رنیان
ره‌نیائ *rênyaê* ره‌نیاغ [ف] رنده شده
ره‌نین *rênîn* بنووره رنین [ف] نگا رنین
ره‌و *rêw* (۱) هه‌ئیواین (۲) ره‌م‌کردن (۳) ره‌وک (۴) که‌رپه‌ت (۵) یه‌ئ سهر شان بار [ف] (۱) فرار کردن (۲) رمیدن (۳) گله اسب (۴) بار، دفعه (۵) بار قابل حمل
ره‌وا *rêwa* قه‌بوول [ف] روا
ره‌وا بۆن *rêwa bün* قه‌بوول بۆن [ف] قبول شدن
ره‌واج *rêwac* بره‌و، ئه‌ره‌وییه [ف] رواج، عربی است
ره‌وادگا *rêwadga* نه‌زه‌رگا، جوور ئی‌ما‌مزایه [ف] روادگاه
ره‌واده *rêwade* ره‌وادگا [ف] روادگاه
ره‌وادین *rêwa dîn* لایه‌قدی [ف] روا دیدن
ره‌وان *rêwan* (۱) ره‌وه‌ن (۲) به‌له‌فیره (۳) کل کردن [ف] (۱) روان (۲) اسهال (۳) فرستادن
ره‌وانبۆن *rêwan bün* (۱) وه‌رئو که‌فتن (۲) ره‌وه‌نده (۳) فیره [ف] (۱) روان شدن، براه افتادن (۲) روان، جاری (۳) اسهال گرفتن
ره‌وانسه‌ر *rêwanser* شاریگه له کرماشان [ف] شهر روانسر در کرماشان
ره‌وانکردن *rêwan kirdin* (۱) کل کردن (۲) نهرم کردن

ره‌نجی *rêncî* دلئ شکیا [ف] رنجید
ره‌نجیا *rêncyä* ره‌نجی [ف] رنجید
ره‌نجیاد *rêncyad* ره‌نجیا [ف] رنجید
ره‌نجیاس *rêncyas* ئه‌ق ره‌نجییه [ف] رنجیده است
ره‌نجیاغ *rêncyag* ره‌نجیائ [ف] رنجیده
ره‌نجیان *rêncyän* (۱) دل شکیان (۲) ئه‌وان ره‌نجیان [ف] (۱) دل نگرانی، رنجیدن (۲) رنجیدن
ره‌نجین *rêncîn* ئه‌وان ره‌نجینه [ف] رنجیدند
ره‌نیریا *rênirya* ره‌نه کریا [ف] رنده شده
ره‌نیریا‌س *rêniryas* ره‌نه بۆیه [ف] رنده شده است
ره‌نیریاغ *rêniryag* ره‌نیریاغ [ف] رنده شده
ره‌نیریان *rêniryan* ره‌نه بۆن [ف] رنده شدن
ره‌نیریا‌ئ *rêniryäê* ره‌نیریاغ [ف] رنده شده
ره‌نگ *rêng* (۱) ره‌ژده (۲) ته‌رز، ته‌ور (۳) رئوپه‌نگ، له په‌له‌وی (reng ره‌نگ) تۆسریاس (۴) ره‌گ، ره‌ئ [ف] (۱) رنگ (۲) طور، طرز (۳) نیرنگ، در په‌لوی (reng رنگ) نوشته شده (۴) رگ، ورید
ره‌نگال *rêngal* بنووره رنگال [ف] نگا رنگال
ره‌نگامه *rêngame* رنگاوپه‌نگ، وه‌کوو زه‌رینه‌وسیمینه ره‌نگاوپه‌نگ [ف] رنگارنگ، مانند رنگین کمان رنگ
ره‌نگ‌په‌ری *rêng perî* ره‌نگ‌زه‌رد [ف] رنگ پریده
ره‌نگ‌په‌ریان *rêng perÿän* (۱) کاله و بۆن (۲) ترسیان [ف] (۱) کال شدن (۲) رنگ پریدن در اثر ترس
ره‌نگ په‌رین *rêng perîn* ره‌نگ په‌ریان [ف] نگا ره‌نگ په‌ریان
ره‌نگدانه‌وه *rêng danewe* کاله و بۆن پارچه و دلنگ له هه‌ئین شووردن [ف] کال شدن پارچه در اثر شستشو
ره‌نگُ رق *rêngî rû* ره‌نگ و رق، حال و رووژ [ف] کنایه از حال واحوالات
ره‌نگُ رقدار *rêngî rû dar* ده‌ماخ‌چاخ [ف] سرحال، قبراق
ره‌نگه‌ز *rêng rêz* ره‌نکه‌ر [ف] رنگرز
ره‌نگه‌زی *rêngêzezi* ره‌نگ کردن [ف] رنگریزی
ره‌نگه‌ژ *rêngêrež* (۱) خۆرما‌ره‌ژگه «ل» (۲) ره‌نکه‌ر [ف] (۱) پرنده سبزه‌قبا (۲) رنگرز
ره‌نگ کردن *rêng kirdin* (۱) گوول داین (۲) ره‌ژین [ف] (۱) فریفتن (۲) رنگ کردن

چرخ وه رۆن ۳) به‌له‌فیه وه شوون خسن [ف] ۱) روانه کردن
 ۲) نرم کردن و روان کردن چرخ با روغن ۳) مسهل
ره‌وانه rêwane کل کردن، هه‌ناردن [ف] بدرقه کردن، روانه کردن
ره‌وانی rêwanî ئاسپندار [ف] روانی، بیمار
ره‌وییه rêw birêw ۱) رهم رهم ۲) قرمقال [ف] ۱) گروه گروه ۲) مهمه
ره‌وز rêwz چۆزه‌ره‌ئ دار، له ئه‌وستا (rezûre ره‌زوره) وه مانائ ویشه تۆسریاس و له زاراهیل تره‌ک کوردی «ره‌ز» وه مانائ باخ هه‌نگۆره [ف] جوانه درخت، در اوستا (rezûre ره‌زور) به معنی جنگل و بیشه نوشته‌شده و دردیگر گویشهای کردی و فارسی «رز» به معنای تاکستان است
ره‌وزان rêwzan چۆزه‌ره‌یل، ناویگه کوره‌مازئ کوردی و ئه‌ره‌وی نییه [ف] جوانه‌ها، نامی اصل کردی که به اشتباه روضان عربی نوشته‌اند
ره‌وره‌وک rêwrêwek داشقه‌ئ منالانه [ف] صندلی چرخدار برای پا گرفتن بچه
ره‌وشت rêwişt ۱) رمل، شتۆه‌ئ کار ۲) سه‌رده‌لیله «ماسک» سه‌ر ره‌وشت نووائ ماسکان هه‌ئ - له خشه‌ئ سه‌رمل ویشه هه‌راسان هه‌ئ» [ف] ۱) روش ۲) جلودار، پیشاهنگ
ره‌وشی rêwşî ناویگه ژنانه وه مانائ ره‌وشه‌ن په‌یکه‌ر [ف] نامی دخترانه
ره‌وک rêwk ره‌و [ف] گله اسب
ره‌و کردن rêw kirdin رهم کردن ئپائ ئه‌سپ [ف] رمیدن، رم کردن اسب
ره‌وکه‌وان rêwkewan چاودیز ره‌وک [ف] نگهبان گله اسبان
ره‌وئل rêül رمل، ره‌وشت [ف] شیوه‌کار، روش
ره‌وه‌ق rêweq چین، جار [ف] مرحله، بار
ره‌وه‌ق ره‌وه‌ق rêweq rêweq وه‌ره وه‌ره [ف] به تدریج، مرحله به مرحله
ره‌وه‌ن rêwen ۱) ره‌وان ۲) ریوار ۳) گوزه‌را، یه‌ئ جار «ده‌س ره‌وه‌نیگه» [ف] ۱) ره‌وان ۲) ره‌گذر ۳) گذرا
ره‌وه‌نده rêwende ره‌وان [ف] روان، جاری
ره‌وه‌نی rêwenî مسافر، ریوار [ف] ره‌گذر، مسافر، رفتنی
ره‌وی rêwî ۱) ره‌ویا ۲) خه‌و زریق ۳) ته‌پوتووژ نیشه‌ته‌و [ف] ۱) خلوت شد ۲) خواب از چشم پریدن ۳) فرو نشستن کرد و

غبار
ره‌ویا rêwya بنووره ره‌وی [ف] نگا ره‌وی
ره‌ویاد rêwyad بنووره ره‌وی [ف] نگا ره‌وی
ره‌ویاده‌و rêwyadew ۱) ته‌پ وتووژ ره‌ویادا ۲) خه‌لوه‌ته‌و بق ۳) خه‌وله چه‌وئ په‌رئ [ف] ۱) نشستن گرد و غبار ۲) خلوت شدن ۳) به بی خوابی دچار شدن
ره‌ویاس rêwyas ۱) داجمیان ۲) خه‌و له چه‌و په‌پیه ۳) دانیشتن گه‌رده‌گۆچان [ف] ۱) خلوت شده است ۲) خواب از چشم پریده است ۳) گرد و غبار فرو نشسته است
ره‌ویاسا rêwya sa ۱) ره‌ویاسه‌و ۲) ته‌پوتووژ نیشه‌تیه ۳) خه‌وزپ بۆیه [ف] ۱) خلوت شده ۲) گرد و غبار فرو نشسته ۳) خواب از چشم پریده
ره‌ویاسه‌و rêwya sew بنووره ره‌ویاسا [ف] نگا ره‌ویاسا
ره‌ویان rêwyan ۱) داجمیان ۲) خه‌و له چه‌و په‌پین ۳) دانیشتن گه‌رده‌گۆچان [ف] ۱) خلوت کردن ۲) خواب از چشم پریدن ۳) فرو نشستن گرد و غبار
ره‌ویانه‌و rêwyane‌we بنووره ره‌ویان [ف] نگا ره‌ویان
ره‌وین rêwîn ۱) ره‌ویان ۲) داجمیان ۳) دانیشتن گه‌رده‌گۆچان [ف] ۱) خواب از چشم پریدن ۲) خلوت شدن ۳) فرو نشستن گرد و غبار
ره‌وییه rêüye زیز ناره‌ویه، مه‌نتقی [ف] منطقی، روا
ره‌ئ rêy ۱) ره‌گ، دماره ۲) گوزه‌یشتن، رهد بۆن ۳) زیز قه‌بول ۴) ئلاتن خه‌قر [ف] ۱) رگ ۲) گذشتن ۳) رد شدن، مردود شدن ۴) نگا ره‌ئ کردن
ره‌ئ کردن rêy kirdin ئلاتن خه‌قر [ف] خمیری که رسیده و زیاد شده
ره‌ئ کیشه rêy kîşe بنووره هه‌وه‌ژوه [ف] نگا هه‌وه‌ژوه
ره‌ئن rêyn ره‌نگین «ل» [ف] زیبا
ره‌ینه rêyne ره‌نگین «ل» [ف] زیبا
ره‌ینه‌ک rêynek گیشه‌ک قوله‌په‌ئ [ف] زردپی ساق پا
ره‌ئ rê ۱) ریگه ۲) کیش «ر» ۳) ژمارتن بار «یه‌ئ ره‌ئ» [ف] ۱) راه ۲) حرف «ر» ۳) واحد شمارش بار
ره‌ئ ئاو rê aw ئاویره‌و [ف] راه آب، فاضلاب
ره‌ئ ئموور rê imûr ریگه‌ئ هات‌وچوو [ف] راه عبور و مرور
ریا rîya گۆ کرد [ف] رید
ریاپینا rîya pêa ۱) گۆ کرده پینا ۲) لاناوه له ده‌مکوت کردن

رید (۱) رید به آن (۲) کنایه از سرزنش کردن و جواب دندان شکن دادن

ریار rîêar ریوار [ف] رهگذر

ریان rîêan (۱) ریگه «دو ریان، چوارده ریان» (۲) رانان، رانمای کردن [ف] (۱) راه (۲) راهنمایی کردن

ریان rîyan ریو کردن [ف] رسیدن

ریبان rêban (۱) ریوان (۲) ریوان [ف] (۱) راه و روش (۲) راهدار

ریبیر rêbir (۱) چه ته (۲) هه پوکه [ف] (۱) راهزن (۲) مانع

ریبهر rêber رابه‌ر [ف] رهبر

ریپ rîp (۱) نه‌نگه‌مه «یه‌ک ریپین خواردم» (۲) تپ‌تپ کردن تُتر

(۳) ریپ‌ه‌نگ [ف] (۱) دردسر، مخمسه (۲) ریپ زدن ماشین (۳) نیرنگ

ریپ‌خواردن rîp xwardin (۱) فریویان (۲) نه‌نگه‌مه [ف] (۱) فریفته شدن (۲) در مخمسه گیر کردن

ریپ‌دان rîp dan (۱) توش سه‌ده‌دهد هاوردن (۲) تپ تپ تُتر

(۳) فریوانن [ف] (۱) در مخمسه انداختن (۲) ریپ زدن موتور (۳) فریبکاری

ریپوق rîpûq ژه‌فک، چلک‌چه و [ف] ژفک چشم

ریت rît روت «ل» [ف] لخت، برهنه

ریتال rîtal (۱) روت‌ه‌ل (۲) بایر [ف] (۱) ندار (۲) زمین بی آب و علف

ریتال‌ه rîtafe لره‌گ و گهن [ف] لاغر و بینمود

ریت پیت rîti pît هاپ‌یارخ [ف] اثاثیه بی‌رازش

ریتق rîtiq روتق، ریفنه [ف] پیخال، فضله پرندگان

ریتک rîtik ریتق «گ» [ف] پیخال، فضله پرندگان

ریتگ rîtig ریتق «گ» [ف] پیخال، فضله پرندگان

ریتگه‌ی مل rîtgey mil ره‌ت مل [ف] گجگاهی، پشت کردن

ریت‌ه rîte وپ‌تون و گیتی له زهره‌ت [ف] گجی در اثر ضربه

ریجه rîce ریجه‌ل [ف] لاغر و بینمود

ریجه‌ل rîcel ریجه [ف] لاغر و بینمود

ریج rîç (۱) دیانه‌یل‌گه‌ورا و ناریک (۲) دیان‌ریجه‌کی (۳) تام‌گه‌س [ف] (۱) دندانهای بزرگ و نمایان (۲) دندان قروچه (۳) مزه‌س

ریچار rêçar چاره‌س‌ری [ف] راه چاره، چاره‌جویی

ریچانن rîçanin بنویره رچانن [ف] نگا رچانن

ریچه rîçe رچه [ف] چهره، رخسار

ریچه‌په‌ری rîçe perî رچه‌په‌ری [ف] بدریخت

ریچه‌پچ rîç rîç بنویره رچانن [ف] نگا رچانن

ریچه‌رمی rîçermê (۱) ریش سفید (۲) پیر [ف] (۱) ریش سفید (۲) پیر و فرتوت

ریچه‌له‌ک rîçefek (۱) رچه، ریچه (۲) ئووبا، ره‌گ و ریشه

[ف] (۱) چهره، سیما (۲) اصل و نسب، رگ و ریشه

ریچه‌له‌ک dirawrdin rîçefek بنجینه درآوردن، له بن قوروتگ درآوردن [ف] از رگ و ریشه کندن، از پی درآوردن

ریچه‌و بردن rîçew birdin رچه‌و بردن [ف] نگا رچه‌و بردن

ریچه‌و‌بردن rîçew birdê که‌سی ک دیانه‌یلی‌وه ده‌یشته‌و بوو «منیده‌خه‌ر ریچه‌و‌بردن» [ف] کسی که دندانهایش نمایان است

ریحان rêhan (۱) گیایگه‌خوشبوو (۲) ناویگه‌ژئانه [ف] (۱) گیاهی خوشبو و خوراکی (۲) نامی زنانه

ریحانه rêhane بنویره ریحان [ف] نگا ریحان

ریخ rêx چه‌ک‌ریز، سان‌بوچگ [ف] ریگ

ریخاو rêxaw راخوز [ف] ریگهای کف آب

ریخ برای rîxi biray لاناوه له ده‌سه‌برای [ف] کنایه از دوستی برادرانه، اصل واژه به معنی ریگ برادری است

ریخسن rê xisin وه ری‌خسن [ف] براه انداختن

ریخشور rêxşûr شورتن‌نژی‌ئه‌پای‌گرتن‌ریخ‌و... [ف] شستن عدس به منظور پاک کردن ریگهای مخلوط با آن

ریخ‌مرۆژ rîx mirûj بنویره رسقه‌مووریژ [ف] نگا رسقه مووریژ

ریخوز rîxûz بنویره راخوز [ف] نگا راخوز

ریخ‌هر rêxer وه‌پئی‌خه‌ر [ف] براه اندا، مسبب

ریخ‌ه‌زله rîxezîfe (۱) دووشاو‌خورما (۲) ریخ‌گه‌ورا [ف] (۱) شیره خرما (۲) ریگهای درشت

ریخ‌ه‌ک rêxek دیه‌که‌یگه له دیره [ف] روستایی در بخش دیره

ریخ‌ه‌لان rêxelan زووران [ف] ریگزار

ریدار rêdar رادار [ف] راه‌دار

ریداشتن rêdaştin (۱) رم‌ل داشتن (۲) ریبان داشتن [ف] (۱) راه و روش داشتن (۲) امکان داشتن

رئ داگرتن *rê dagirtin* ره‌وان بۆن [ف] جاری شدن
رئدان (*rêdan* ۱) نجازه دان (۲) رئ ئۆیه [ف] ۱) راه دادن،
 اجازه دادن (۲) راه شما

رئدان رووشن *rêdan rûşin* ئاقوهت وه خه‌یر باین [ف]
 راهتان روشن، خوش آمدید

رئدووا *rêduwa* پۆل یا چشتی کُ دهس خوه‌شانه دهنه
 دوواکه‌ر [ف] پول یا چیزی که به ملا بابت طالع بینی می‌دهند
رئ دووبل *rê dûbl* سئ به‌رابه‌ر، له لاتین (redouble) وه
 دو‌به‌رابه‌ر ئوشن [ف] سه برابر چیزی، در لاتین (redouble)
 دو برابر چیزی را گویند

رئده‌رکردن *rêder kirdin* رییان به‌له‌ئ بۆن [ف] راه را بلد
 بودن

رئده‌نگ *rêrêng* بنووره رپوره‌نگ [ف] نگا رپوره‌نگ

رئره‌و *rêrew* ۱) هاتوچوو «کووچ کورده مال دایم ها رپره‌و -
 نازاران کیشن ننتزار خه‌و» (۲) تالوو [ف] ۱) در آمد و شد (۲)
 پیرو

رئ ره‌ره *rê rê* رارا کردن «تا عاقل رئ رئ کرد، شیت په‌پیه و
 [ف] چاره‌جویی کردن و تردید داشتن

رئزه (*rêze* ۱) هورد (۲) بوجگ (۳) چه‌کپیز [ف] ۱) خرد، ریزه
 (۲) کوچک (۳) ماسه، شن و ماسه

رئزان *rêzan* [ف] پسوند به معنی ریزنده

رئزگول *rêzi gwil* ۱) گول، کورته‌بالا (۲) ژیدار، نهرمش
 داشتن، وشه‌ئ «رئزه» وه مانائ ئه‌ره‌م و ته‌ره‌مه و «گول»
 زیز و شه‌ئ ریزه واته ئه‌و که‌سه ک هم ریزداره و هم بی
 که‌سایه‌تیه یا نعتاف داره. یه نیشان ده‌ئد ک وشه‌ئ «رئزه»
 له ناو که‌له‌وپ و تریاس [ف] ۱) کوتاه قد (۲) انعطاف، انعطاف
 پذیر، واژه‌ی «رئزه» به معنی احترام است و «گول» متضاد
 آن و مجموعا یعنی کسی که هم محترم است و هم نامحترم یعنی
 شخصي انعطاف پذیر است این نشان می‌دهد واژه «رئزه» در
 میان کلهر گفته می‌شده است

رئزگول نیاشتن *rêzigwil nêaştin* زئ نیاشتن، نهرمش
 نیاشتن [ف] غیر قابل انعطاف، انعطاف نداشتن

رئزلوو *rêz lû* ره‌وان، چه‌ک ریز «ل» [ف] بیابان، شن زار
رئزه (*rêze* ۱) که‌میگ (۲) هورده کردن [ف] ۱) اندکی (۲) خرد
 و خمیر

رئزه‌رئزه *rêze rêze* هورد [ف] ریز ریز کردن

رئزه‌ک *rêzek* که‌ئ فره هورده‌ئ زه‌و [ف] کاه بسیار ریز
رئزه‌وه‌ن (*rêzewen* ۱) جوورئ که‌تیه (۲) عه‌شیره‌ئ له
 کوردان [ف] ۱) نوعی سر آستر دیوار (۲) ایلی از کردان
رئزه‌ئ راز *rêzeyê raz* ئه‌و که‌سه ک ستر خود وه لائ
 بۆشی، مه‌هره‌م ئه‌سراسر [ف] محرم اسرار، آنکه راز دل را با او
 بگوید

رئزه‌ئ پاشگره *rêzê pashger* وه مانائ رشن [ف] پسوند به معنی ریزنده

رئزه‌ره *rêzare* بنووره رشتاره [ف] نگا رشتاره

رئزان (*rêjan* ۱) وارین (۲) رشانن (۳) ریزه‌ن [ف] ۱) باریدن (۲)
 ریختن (۳) برکت و شگون برای گله، برکت برای مایعات را «
 پیت» و برای غلات را «هورم» گویند

رئژاو *rêjaw* شارئگه له کرماشان [ف] شهری زیبا در استان
 کرماشان

رئژنگه *rêjnge* تافگه [ف] آبشار

رئژهن *rêjen* ره‌ژهن، هورم، ئرائ رییهن «رئژهن» یا «رئژان
 « ئرا شیر و دوو «پیت» وئرا خه‌رمان «هورم» ئوشن [ف]
 حرف برکت، شگون، برای مایعات «پیت» و برای غلات «
 هورم» گفته می‌شود

رئسه *rîse* خزه [ف] قاه‌قاه خندیدن طولانی

رئسه‌ویردن *rîsew birdin* خزه‌ویردن [ف] خندیدن طولانی
رئسه‌نی *rîsenî* چه‌میگه له کوونانی [ف] رودخانه‌ای در
 کونانی از توابع کوه‌دشت

رئش (*rîş* ۱) مق ده‌م‌چه‌و (۲) روش، زام، له ئه‌وستا (*reîşe*)
 ره‌ئشه) و (*reîşengh* ره‌ئشنگه) و (*rîş* ریش) تۆسریاس
 [ف] ۱) ریش، موی صورت (۲) زخم، در اوستا (*reîşe* ریشه)
 و (*reîşengh* ریشه‌نگه) و (*rîş* ریش) نوشته شده

رئشخه‌ن *rîşxen* ریشخه‌ن، ژارخه‌ن [ف] ریشخند

رئشدار *rîşdar* ۱) ریشوو (۲) لاناوه له جیدار [ف] ۱) ریشوو
 (۲) کنایه از محترم

رئش سفید *rîş sifêd* ریچه‌رمئ [ف] ریش سفید

رئشقه‌ن *rîşqen* ریشخه‌ن [ف] ریشخند

رئش‌که‌ل *rîş keł* ریش بزن کویه‌ی ک ئوشن ئه‌پائ شاشبه‌ن
 خاسه [ف] ریش بزکوهی گویند برای درمان شاشبند خوب
 است

رئشوو *rîşû* ۱) ریشدار (۲) په‌ره‌ئ بابا له پاسوور [ف] ۱)

ریشوو (۲) برگ شاه در پاسوربازی

ریشور *rîşûr* ریشور، له سه‌کزی «روشور» توشن [ف] گل بدن شوی، در سکزی «روشور» گویند

ریشه *rîşe* (۱) ریش (۲) بنچینه [ف] (۱) ریشه (۲) رگ و ریشه، اصل و نسب

ریشه‌دار *rîşe dar* (۱) بته و (۲) کوره‌مازی [ف] (۱) محکم (۲) اصیل

ریشه درآوردن *rîşe dirawrdin* بچه‌لکه‌ن کردن [ف] نابود کردن

ریشه‌رمانه *rêşermane* بنویره ده‌ساویژ «ل» [ف] نگا ده‌ساویژ

ریشه‌کن *rîşe ken* له بته‌وه درآوردن [ف] از ریشه کنده شدن، کنایه از به کلی رفتن

ریشه‌کنین *rîşe kenîn* ریشه هه‌لکه‌نین [ف] از ریشه کندن

ریشی *rîşê* بنویره ریشه [ف] نگا **ریشه**

ریشی *rêşî* (۱) ریش شیر (۲) ریشوو [ف] (۱) پولی که به مادر عروس می‌دهند پول شیردهی و پرورش دادن فرزند دختر (۲) صورت در بازی پاسور

ریشی شیر *rêşîr* ریشی [ف] پولی که به مادر عروس می‌دهند

ریش راف *rîfi raf* نهرمه‌خوناو [ف] نم نم باران

ریش *rîq* ره‌قه و بۆن [ف] حالت خشیدن اندام

ریش *rîqin* ریشوو [ف] لاغر و مردنی

ریشناسه *rîqnase* قورپ، قورگ [ف] گلو

ریشنه *rîqne* (۱) ریش (۲) ته‌رکه‌یگه ک نه‌نه‌ئ ناو راس دۆ نه‌خش له چیخ‌بافی [ف] (۱) پیخال، فضله پرنده گان (۲) ترکه‌ای که بین دو نقش جداگانه در کار چیخ بافی گذاشته می‌شود

ریشوو *rîqû* ریش [ف] لاغر و مردنی

ریشووله *rîqûle* (۱) ریش (۲) لیخه‌وو «ل» [ف] (۱) لاغر و مردنی (۲) روده

ریشوومردنی *rîqû mirdenî* ریش [ف] لاغر و مردنی

ریشه *rîqe* (۱) به‌له‌فیره «ل» (۲) بریقه «ریشی دینانی تیه‌ئد» [ف] (۱) اسهال (۲) درخشش

ریشه‌گرتن *rîqe girtin* به‌له‌فیره گرتن [ف] اسهال گرفتن

ریشه‌ل *rîqel* له [ف] لاغر، مردنی

ریشه و بردن *rîqew birdin* له [ف] بۆن [ف] لاغر مردنی شدن

ریشه و بردی *rîqew birdê* له [ف] ریشوو [ف] لاغر و مردنی

رینگ *rîk* (۱) رینگ و پیک (۲) جور، هاوقای «ریمان نیه‌و» [ف] (۱) منظم و مرتب (۲) راه و روش، همفکری

رینکا *rêka* دیه‌که‌یگه له کرماشان [ف] روستایی در کرماشان

رینگ بۆن *rîk bün* نه‌نازه بۆن، قایده بۆن [ف] هم اندازه بودن

رینگ پیک *rîki pîk* رینگ و پیک [ف] مرتب و منظم

ریش کردن *rê kirdin* (۱) وه ریشه و چین (۲) به‌له‌فیره داشتن (۳) دهمه‌وه‌ری «دهمی ریش که‌ئد» [ف] (۱) راه رفتن (۲) اسهالی شدن (۳) پُرگویی کردن، بی‌هوده سخن گفتن

رینگ کردن *rîk kirdin* راس کردن [ف] راست و ریس کردن

رینکلاش *rêkifaş* ره‌وشت، سه‌بک [ف] سبک، شیوه، طرز

رینگ ناتن *rîk natin* جور ناتن [ف] جور نیامدن

رینگ و پیک *rîk û pîk* رینگ و پیک [ف] مرتب، منظم

ریش کش و ورد برین *rê kiş û wird birîn* ریش قودرته نه‌مایی له که‌سئ به‌سان، جم و جۆل له که‌سئ برین [ف] قدرت مانور کردن را از کسی گرفتن

رینکه *rîke* (۱) ریشی دینان (۲) ده‌نگ تۆسان قه‌له‌م (۳) به‌له‌فیره «ل» [ف] (۱) صدای دندان‌قروچه (۲) صدای نوشتن قلم بر کاغذ (۳) بیماری اسهال

رینکه *rêke* ریش بکه [ف] راه برو

رینکه‌ر *rêker* ریشوار [ف] ره‌رو

رینگ هاتن *rîk hatin* جور هاتن [ف] جور آمدن

رینگر *rêgir* چه‌ته، به‌یگر [ف] راهزن

رینگرتن *rêgirtin* دزی کردن له سه‌ر ریش [ف] راهزنی کردن

رینگ *rêge* ریش [ف] راه

رینگیر *rêgîr* (۱) هه‌پۆکه «خودا بوده رینگیر» (۲) جوورئ نویره (۳) رینگر [ف] (۱) مانع (۲) نوعی نفرین (۳) راهزن

ریش لادان *rê ladan* لا گرتن له ریش [ف] انحراف از راه

رینلاس *rêlas* سیرتخ «ل» [ف] گستاخ

رینلاسی *rêlasî* چه‌تۆنی «ل» [ف] گستاخی

ریش له وه‌ر چین *rê le werçin* له لاناوه له مه‌یل داشتن [ف] کنایه از میل و اشتیاق داشتن

ریمان *rêman* ریش نیمه [ف] راه ما

ریمه *rîmîle* مه‌لوه‌نیکه له لوپسان [ف] منطقه‌ای در لرستان

رینگ *rîng* لیه‌ر، لرگ «گ» [ف] آب دهن

ریشور *rîşûr* ریشور، له سه‌کزی «روشور» توشن [ف] گل بدن شوی، در سکزی «روشور» گویند

ریشه *rîşe* (۱) ریش (۲) بنچینه [ف] (۱) ریشه (۲) رگ و ریشه، اصل و نسب

ریشه‌دار *rîşe dar* (۱) بته و (۲) کوره‌مازی [ف] (۱) محکم (۲) اصیل

ریشه درآوردن *rîşe dirawrdin* بچه‌لکه‌ن کردن [ف] نابود کردن

ریشه‌رمانه *rêşermane* بنویره ده‌ساویژ «ل» [ف] نگا ده‌ساویژ

ریشه‌کن *rîşe ken* له بته‌وه درآوردن [ف] از ریشه کنده شدن، کنایه از به کلی رفتن

ریشه‌کنین *rîşe kenîn* ریشه هه‌لکه‌نین [ف] از ریشه کندن

ریشی *rîşê* بنویره ریشه [ف] نگا **ریشه**

ریشی *rêşî* (۱) ریش شیر (۲) ریشوو [ف] (۱) پولی که به مادر عروس می‌دهند پول شیردهی و پرورش دادن فرزند دختر (۲) صورت در بازی پاسور

ریشی شیر *rêşîr* ریشی [ف] پولی که به مادر عروس می‌دهند

ریش راف *rîfi raf* نهرمه‌خوناو [ف] نم نم باران

ریش *rîq* ره‌قه و بۆن [ف] حالت خشیدن اندام

ریش *rîqin* ریشوو [ف] لاغر و مردنی

ریشناسه *rîqnase* قورپ، قورگ [ف] گلو

ریشنه *rîqne* (۱) ریش (۲) ته‌رکه‌یگه ک نه‌نه‌ئ ناو راس دۆ نه‌خش له چیخ‌بافی [ف] (۱) پیخال، فضله پرنده گان (۲) ترکه‌ای که بین دو نقش جداگانه در کار چیخ بافی گذاشته می‌شود

ریشوو *rîqû* ریش [ف] لاغر و مردنی

ریشووله *rîqûle* (۱) ریش (۲) لیخه‌وو «ل» [ف] (۱) لاغر و مردنی (۲) روده

ریشوومردنی *rîqû mirdenî* ریش [ف] لاغر و مردنی

ریشه *rîqe* (۱) به‌له‌فیره «ل» (۲) بریقه «ریشی دینانی تیه‌ئد» [ف] (۱) اسهال (۲) درخشش

ریشه‌گرتن *rîqe girtin* به‌له‌فیره گرتن [ف] اسهال گرفتن

ریشه‌ل *rîqel* له [ف] لاغر، مردنی

ریشه و بردن *rîqew birdin* له [ف] بۆن [ف] لاغر مردنی شدن

ریشه و بردی *rîqew birdê* له [ف] ریشوو [ف] لاغر و مردنی

توسریاس [ف] نیرنگ، در پهلوی (rêw ریو) نوشته شده
رئوه rêwe رهنگ ریو، رهنگ بژ [ف] رنگ مایل به سیاه و زرد
 ، بژ
رئ وه‌لنگ rê weŋg دپه‌که‌یگه له دیزگران [ف] روستایی
 در دیزگران از توابع اسلام آبادغرب
رئ هه‌تیره rê hetere ری وه سه‌ر شوونینگ واز کردن، ری و
 تهرح [ف] محلی را شناساندن و محل عبور و مرور قرار دادن، راه
 و طرح برای انجام کاری، طرح و برنامه
ریه‌خزله rîxizle نه‌خوه‌شی پفی و سینه [ف] بیماری
 تنفسی احشام و انسان
ریه‌خوز rîxwiz بنووره راخوز [ف] نگا راخوز
رئ‌وداگرتن rîyew dagirtin ری داگرتن [ف] جاری شدن
ریبه‌ن rîyen ران، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «میگه‌ل، رین»
 توشن [ف] رمه، گله، در دیگر گویشهای کردی «میگه‌ل، رین»
 گویند

رینگه‌رینگ rînge rîng ژه‌که‌ژه‌ک [ف] وراجی
رئنما rênimay ری نیشاندەر، ئامووژار [ف] راهنما
رئنمای rênimay ریبان نیشان دان [ف] راهنمایی
رئنمایکردن rênimay kirdin [ف] راهنمایی
رئنمایکر rênimay ker ئامووژار [ف] راهنمایی کننده
رئنوس rênis ری توسان [ف] آیین نگارش، رسم الخط
رئو rêw (۱) فه‌ن، له په‌هله‌وی (rêw ریو) توسریاس (۲)
 ره‌نگیگه ئامل له سییه و زهره «مانگای ریو»، بژ [ف] (۱) ریب
 ، نیرنگ، در پهلوی (rêw ریو) نوشته شده (۲) رنگ مایل به
 سیاه و زرد، بژ
رئوار rêwar (۱) ریکه‌ر (۲) خاواره [ف] (۱) ره‌گذر (۲) بیگانه
ریواس rîwas گیایگه [ف] گیاه ریواس
رئوان rêwan بنووره ریبان [ف] نگا ریبان
رئ وبان rê û ban ره‌وش [ف] راه و روش
رئوتیره rêwtere بنووره ری هه‌تیره [ف] نگا ری هه‌تیره
رئوپه‌نگ rê û renğ ریو، ریزه‌نگ، له په‌هله‌وی (rêw ریو)

ز

زا (Za) ۱) منال «ناموزا، کوپه‌پزا» (۲) زایین (۳) پاشگره وه مانای زایین «ناوه‌زا» له ئه‌وستا (Za) (زا) تۆسریاس (۴) زام، زهم، زم (ف) ۱) فرزند (۲) زاییدن (۳) پسوند به معنی زاینده، در اوستا (Za) (زا) نوشته شده (۴) زخم

زابت zabit مامور خان (ف) مامور خان

زاپ zap کوچگُ قه‌مچان (ف) سنگی صاف و نازک که بچه‌ها با آن بازی کنند

زایان zapan بنووپه قه‌مچان (ف) بازی با زاپ، نگا قه‌مچان

زاپسونی zapsûnî بمارکی «ل»، پاقیته‌م بمارکی «زا» + پسوونی، له زاراو‌هیل تره‌گُ کوردی «پسۆله» وه بلیت تۆشن (ف) چشم روشنی تولد نوزاد، مبارک بادی، در دیگر گویشهای کردی «پسۆله» به بلیط ورودی گویند

زات zat (۱) بۆن، بوون «وه زات خودا» (۲) دل جۆره‌ت (ف) (۱) وجود، ذات (۲) شجاعت، جرات

زاتدار zatdar نه‌ترس (ف) شجاع

زاتیه zatyة خاکه‌پا (ف) سرشت

زاج zac زاخ (ف) زاج

زاخ zax (۱) زاج (۲) که‌مه‌ر «بژهنی وه دل پِرژه داخه‌وه - وه وینه‌ئێ که‌وێ ده‌ سه‌ر زاخه‌وه» (۳) بلۆوم دان (۴) شه‌پ، مرافه «زاخینگ ده‌یده ده‌سمه‌و» (ف) ۱) زاج (۲) صخره (۳) درگیری، جنگ

زاخان zaxan بهره‌لان، له زاراو‌هیل تره‌گُ کوردی «زُناار» تۆشن (ف) سنگلاخ

زاخاو zaxaw (۱) زاخ دریاچ (۲) زۆخاو (ف) ۱) پرند کردن (۲) غصه دار کردن

زاخاودان zaxaw dan (۱) زاخ دانه‌وه (۲) زۆخاو دانه‌وه (ف) ۱) پرند کردن (۲) غصه دادن

زاخه zaxe ئه‌مار (ف) زاغه

زاخه‌ئێ له‌مه‌تاو zaxe‌y lemetaw خوهره‌شتانی، خوهره‌شتانی (ف) جای آفتاب‌گیر

زاخه‌ئێ zaxê دیه‌که‌ی‌گه له‌جوانپۆ (ف) روستایی در جوانرود

زاد zad (۱) توشن (۲) زات (ف) ۱) توشه (۲) جرات

زاده zade زا «نه‌جیم زاده» (ف) زاده

زار zar (۱) خه‌مین (۲) سام، ژار (۳) کشت و کال «زه‌ق زار» (ف) ۱) پریشان (۲) سم، زهر (۳) زراعت

زارا zara (۱) ناویگه ژنانه (۲) زارانج، که‌وک «گ» (ف) ۱) نامی زنانه که به اشتباه آنرا زهرا می‌نویسند این واژه هرگز عربی نیست و با زهرای عربی تفاوت معنایی دارد (۲) کبک خرامان

زاراکار zarakar ئه‌و که‌سه ک له بان زه‌ق ئچاره‌ی وه‌رزیری که‌ئید «سه‌رد په‌تی که بۆنم جه‌میند- وه زاراکاری بامه زه‌میند « (ف) کسی که زمین کشاورزی از خود ندارد و زمین دیگران را اجاره می‌کند

زاران zaran گاهس «زاران فلانی هاتو»، بنچینه‌ئێ ئه‌ره‌وییه «ظاهرا» (ف) ظاهرا، گویا، شاید، ریشه این واژه عربی است

زارانج zaranc زارا، زارتر، که‌وک «گ» (ف) کبک

زاراو zaraw (۱) میژ (۲) ژاراو (ف) ۱) ادرا، شاش (۲) زه‌رابه

زارتر zartir زارا، زارانج «گ» (ف) کبک

زارچهو zari çew زه‌هر چهو، وه بووپینگه‌و نوورپسن (ف) خشم آلود نگرستن، چشم زهر

زارخه‌ن zarxen ژارخه‌ن (ف) زهر خند

زارخه‌نه zarxene زارخه‌ن (ف) زهر خند

زاردار zar dar زه‌هدار (ف) زهدار

زار زمین zari zemîn (۱) زارزه‌ق (۲) زه‌مین و هه‌یسی

۱) زایین (۲) زاییدن (۳) پسوند به معنی زاینده، در اوستا (Za) (زا) نوشته شده (۴) زخم

مامور خان (ف) مامور خان

سنگی صاف و نازک که بچه‌ها با آن بازی کنند

زایان zapan بنووپه قه‌مچان (ف) بازی با زاپ، نگا قه‌مچان

زاپسونی zapsûnî بمارکی «ل»، پاقیته‌م بمارکی «زا» + پسوونی، له زاراو‌هیل تره‌گُ کوردی «پسۆله» وه بلیت تۆشن (ف) چشم روشنی تولد نوزاد، مبارک بادی، در دیگر گویشهای کردی «پسۆله» به بلیط ورودی گویند

زات zat (۱) بۆن، بوون «وه زات خودا» (۲) دل جۆره‌ت (ف) (۱) وجود، ذات (۲) شجاعت، جرات

زاتدار zatdar نه‌ترس (ف) شجاع

زاتیه zatyة خاکه‌پا (ف) سرشت

زاج zac زاخ (ف) زاج

زاخ zax (۱) زاج (۲) که‌مه‌ر «بژهنی وه دل پِرژه داخه‌وه - وه وینه‌ئێ که‌وێ ده‌ سه‌ر زاخه‌وه» (۳) بلۆوم دان (۴) شه‌پ، مرافه «زاخینگ ده‌یده ده‌سمه‌و» (ف) ۱) زاج (۲) صخره (۳) درگیری، جنگ

زاخان zaxan بهره‌لان، له زاراو‌هیل تره‌گُ کوردی «زُناار» تۆشن (ف) سنگلاخ

زاخاو zaxaw (۱) زاخ دریاچ (۲) زۆخاو (ف) ۱) پرند کردن (۲) غصه دار کردن

زاخاودان zaxaw dan (۱) زاخ دانه‌وه (۲) زۆخاو دانه‌وه (ف) ۱) پرند کردن (۲) غصه دادن

زاقه وکردن zaqew kirdin زهقه وکردن [ف] چشم درانیدن
زاگ zak (۱) رهم نه نام (۲) پیوس چنگ زهده لوق و پین
 گهمهئ زاکان کن «ل» (۳) قاپ (۴) موورهئ تهخته نهرد [ف]
 (۱) سربند مفاصل (۲) نیم هسته زرد آلو که بچه‌ها با آن بازی
 زاکان «کنند (۳) قسمتی از استخوان مچ حیوان که با آن بازی
 «قاپان» کنند (۴) مهره تخته‌نرد
زاگان zakan (۱) به‌شیگ له گهمهئ قولان (۲) گهمه‌یگه ک و ه
 زاک کریه‌ید «ل» (۳) شه‌وه‌زنگ «زلمات زاکان» (۴) جه‌نگ
 تن وه تن، زک وه زک یک نان [ف] (۱) قسمتی از بازی
 قولان «که مبارز برای باز پس‌گیری فردی که به عنوان «ژن»
 خارج از بازی است به میدان می‌رود (۲) بازی که با نیم هسته
 زرد آلو مانند «قاپان» انجام می‌دهند (۳) تار، دیجور، تاریک
 (۴) جنگ تن به تن
زاگ zag بنویره زا [ف] نگا زا
زازه zage زایه [ف] زاییده، بدنیا آورده
زال zaľ (۱) چیر بون، پیرووز بون (۲) رهنگ چهرمئ و سقیره
 (۳) ناویگه کورانه [ف] (۱) چیره، مسلط (۲) رنگ سفید و قرمز
 (۳) نامی مردانه
زال بون zaľ bün چیر بون [ف] مسلط شدن، چیره شدن
زالم zaľim زوروتوش، ئه‌ره‌وی نیه چون «زال» وه مانائ
 چیره و زالم واته ئه و کهسه ک له سه‌ر چشتئ چیره [ف] ظالم،
 این واژه عربی نیست زیرا یکی از معانی «زال» چیره است و
 «زالم = ظالم» به معنی کسی که چیره‌گی و تسلط بر چیزی
 دارد
زالو zalü جان‌وه‌ریگه خقن‌مژ، له زاراهیل تره‌ک کوردی «
 زارو، زاله، زالی، زهرو، زالی، زیلو» توشن [ف] زالو، در دیگر
 گویشهای کردی «زارو، زاله، زالی، زهرو، زالی، زیلو» گویند
زالو او zalüaw دیه‌که‌یگه له ره‌وانسه‌ر [ف] نام روستایی در
 روانسر
زاله zaľe (۱) زویه‌له «گ» (۲) رخ، ترس «گ» [ف] (۱) کیسه
 زهردان (۲) ترسیدن
زاله‌بردن zaľe birdin زویه‌له بردن «گ» [ف] ترساندن
زاله‌تره‌ک zaľe terek زویه‌له‌تره‌ک «گ» [ف] زهره ترک
 کردن
زاله‌چین zaľe çin زویه‌له چین «گ» [ف] ترسیدن، زهره
 رفتن

نه‌یسی «زار و زهمین زلزله‌ه‌لی سووار دۆلدۆله - کام دره‌خته
 بیگوله [ف] (۱) زمین کشاورزی (۲) زمین و متعلقاتش
 زار زهق zari zeü زار زمین [ف] زمین کشاورزی
 زار مار zari mar (۱) زهر مار (۲) کوفت بون [ف] (۱) زهر
 مار (۲) کنایه از کوفت
زارماسی zar masî بنویره مهره‌گه‌ماسی [ف] نگا مهره‌گه
 ماسی
زارو zarû منال «یه کار هر زاروو و هارووئ نیه»، له
 زاراهیل تره‌ک کوردی «زاروک، ساوار، زارۆله» توشن و له
 کرمانی «زاروو» وه وه‌چکه خه‌ره‌نگیز توشن [ف] کودک، نوزاد
 ، در دیگر گویشهای کردی «زاروک، ساوار، زارۆله» گویند و
 در کرمانی «زاروو» به زنبور کوچک گویند
زاروزه‌مین zar û zemîn زار زهمین [ف] زمین کشاورزی
زاروه‌ن zarewen دیه‌که‌یگه له ئیلام [ف] روستایی در ایلام
زاری zarî گریان و شین کردن [ف] زاری
زاریان zaryan گیرسن [ف] زاری کردن
زازا zaza (۱) به‌کئ له زاراهیل کوردی (۲) نه‌دیده (ناموزازا)
 [ف] (۱) یکی از شاخه‌های زبان کردی (۲) ندیده، نیبیره
زارزاک zazakî زاراهیل زازا [ف] گویش کردی زازا
زاف zaľ خایس، ئه‌ره‌ویبیه [ف] ضعیف، عربی است
زافت zafit بنویره زابت [ف] نگا زابت
زافران zafiran (۱) گیایگه خوه‌ش تام، له فه‌رانسه‌ی
 (safran) توشن (۲) دیه‌که‌یگه له مه‌سوری (زا = زایین +
 فران = فراوان) مه‌لوه‌ن ئاو [ف] (۱) گیاه زعفران، در فرانسه
 (safran) گویند (۲) روستایی در بخش منصوره
زافرانئ zafiranî رهنگ زافران [ف] زعفرانی
زافکردن zaf kirdin خایس کردن [ف] ضعیف کردن
زافهران zaferan بنویره زافران [ف] نگا زافران
زاق zaq (۱) سیبه وکال (۲) دهره‌پی (۳) وه بویره‌وه نووپسن
 [ف] (۱) چشم سیاه و بوبر (۲) برجسته (۳) خیره چشم
زاقا بون zaqa bün زاقه و بون [ف] خیره‌شدن چشم
زاق نووپسن zaq nûrsin زهق نووپسن [ف] خیره نگاه
 کردن
زاقووتوق zaq û züq زیق زاق [ف] هممه، جنجال
زاق و زیق zaq û zîq زاق و زوق [ف] هممه
زاقه‌وبون zaqew bün زاقا بون [ف] خیره شدن چشم

زانستن zanistin زانسن، له ئه‌وستا (zanimim زانمم) تۆسریاس [ف] دانستن، آگاه بودن، در اوستا (zanimim زانمم) نوشته شده

زانسن zanisîn [ف] مصدر فعل دانستن
زانوو zanû زرانی، ئه‌ژنوو، ویژنی، زه‌نگوله، زانی، له ئه‌وستا (zanû زانوو) و له په‌هله‌وی (jnû ژنوو) تۆسریاس و له فه‌رانسه‌ی (genou) ژوشن [ف] زانو، در اوستا (zanû زانوو) و در په‌لوی (jnû ژنوو) و در فرانسه (genou) گویند
زانوگه zanûge دیه‌که و ته‌نگه‌یگه له لورپسان [ف] روستا و تنگه‌ای در لرستان

زانی zanî (۱ زانید ۲ زانی «ل» [ف] ۱) می‌دانی (۲ زانو زانی zanê زانید [ف] می‌داند

زانیار zanyar ناویگه کورانه [ف] نامی‌مردانه

زانیان zanyan ئه‌وانه زانید [ف] آنها را می‌دانی

زانیشان zaniêan ئه‌وانه زانید [ف] آنها را می‌داند

زانید zanîd زانی [ف] می‌دانی

زانید zanêd زانی [ف] می‌داند

زانین zanîn (۱ تویه ئه‌و چشته زانین ۲ زانسن [ف] ۱) می‌دانید (۲ دانستن

زاوا zawa بنووره زاما [ف] داماد، نگا زاما

زاواچرانه zawa çîrâne جوواو به‌له‌ئ وه‌تن له هه‌ئین ره‌خته‌برانه له لاین مال وه‌ق [ف] توافق خانواده عروس و پاسخ به به داماد برای خواستگاری، که معمولا داماد در این زمان بره یا گوسفندی را همراه خود به خانه عروس می‌برد

زاوازه‌پینه zawa zerîne زامارپه‌ین [ف] اولین داماد خانواده عروس که بسیار مورد توجه خانواده‌ی عروس است

زاوانن zawanin زایانن [ف] کمک کردن به زانو برای زابیدن
زاوت zawit ده‌لینگ کُ تووای بچه‌کید «ل» [ف] سگ زانو، سگی که هنگامه‌ی زایمانش است

زاویر zawir (۱ تویه‌له «گ» ۲ زاوران [ف] ۱) زهره، جرات (۲ زانو

زاویران zawiran زاور [ف] زانو

زاویرچین zawir çîn تویه‌له چین «گ» [ف] زهره رفتن

زاوژ zawzû زاوژی [ف] زاد و ولد

زاوژی zawzê زاو ژو، له سه‌کزی «زیزاد» ژوشن [ف] زاد و ولد، در سه‌کزی «زیزاد» گویند

زام zam (۱ زه‌خم، برین، له په‌هله‌وی (zam زام) تۆسریاس (۲ پئا بۆم [ف] ۱) زخم، در په‌لوی (zam زام) نوشته شده (۲ زاده شدم

زاما zama زاوا، زما «ل»، ئه‌و که سه ک زام یا زم خه‌ید واته «زام = زم + ئا = ئاوژ» یانن زام‌که‌ر، وشه‌ئ زه‌ماوه‌نیش هه‌ر له‌ئ وشه وهرگتپ بویه له ئه‌وستا (zamater زاماته‌ر) و (yezemîde یه‌زه‌میده) و له په‌هله‌وی (zamat زامات) و له گیلکی (zuma زوما) تۆسریاس [ف] داماد، در اصل یعنی «زام = زخم + ئا = انداز» یعنی کسی که زخمه می‌زند در اوستا (zamater زاماته‌ر) و (yezemîde یه‌زه‌میده) و در په‌لوی (zamat زامات) و در گیلکی (zuma زوما) نوشته شده

زامار zamar زامدار «زام + ئار» ئه‌و که سه ک زام ئاوژ بویه [ف] آنکه زخمی شده «زام = زخم + ئا = انداز»

زامارپه‌ین zama rêyn زاوا زه‌پینه «ل» [ف] اولین داماد خانواده

زامدار zamdar زامار [ف] زخمی

زامن zamin گره‌و، ئه‌ره‌وییه [ف] ضامن، عربی است

زامندار zamindar چه‌قوو زامنی [ف] چاقوی ضامن دار

زامه‌ت zamet زه‌حمت، عه‌ره‌وییه [ف] زحمت

زامه‌تدان zamet dan زه‌حمت دان [ف] زحمت دادن

زامه‌تکیش zamet kêş چه‌ور کیش [ف] زحمتکش

زان zan (۱ ئه‌وان زاین ۲ بنچینه‌ئ کردار زانسن ۳ پاشگره وه مانای زانا ۴ زاین [ف] ۱) می‌زاید (۲ ریشه فعل دانستن (۳ پسوند داندنه ۴ زابیدن

زانا zana (۱ چشت زان ۲ ئاگا [ف] ۱) دانا (۲ آگاه

زانام zanam زانسم [ف] دریافتم، دانستم

زانای zanay (۱ ت چشت زانید ۲ زانستی [ف] ۱) تو دانایی (۲ می‌دانستی

زانایی zanayî بنچینه‌ئ زانستن [ف] دانایی، ریشه فعل دانستن

زاند zanid زانید [ف] می‌داند

زانس zanis بنووره زانست [ف] می‌دانست، نگا زانست و ترکیباتش

زانسان zanisan زانستیان [ف] آنها را می‌دانست

زانست zanist زانسن [ف] می‌دانست

زیبلدان zibîldan زیبلدان [ف] آشغالدانی
زپ zip مه‌مگُ دارُ وهن [ف] غده‌های پستان مانند درخت ون
زپرت zipirt زرت [ف] شیشکی کشیدن
زپرتی zipirtî بی‌ئان، زایف [ف] شُل و ول
زپُ زرنگ zipi zirng زرنگ [ف] چابک، چالاک
زپِل zipîf خپشن [ف] چاق
زپوولک zipûfik خپشن [ف] چاق و کوتاه قد
زیت zit (۱) بهل (۲) زیز [ف] (۱) برجسته (۲) ضد
زیره zitre زته، زته‌زت [ف] تند راه رفتن و جستن بویژه برای کبک
زیره‌دان zitre dan زته‌دان [ف] جستن و راه رفتن کبک
زیتُ زرنگ ziti zirng زرنگ [ف] چابک، چالاک
زیتن zitin زت کریائ [ف] برجستگی، برجسته
زیتونک zitûnik زت [ف] راست شده و برجسته
زیتِه zite بنویره زتره [ف] نگا زتره
زیتِه‌دان zite dan بنویره زتره‌دان [ف] نگا زتره‌دان
زیتِه‌زت zitezit بنویره زتره‌دان [ف] نگا زتره‌دان
زیتِه‌و بۆن zitew bün زگه‌و دان [ف] برآمدن چیزی
زیتِه‌ودان zitew dan زته‌و بۆن [ف] برآمدن چیزی
زچ ziç (۱) گژ، گژاو (۲) قولیان خۆناو (۳) زقه زهق [ف] (۱) کلمه‌ی تشجیع گاو نر برای جفتگیری (۲) تراوش خونابه و چرک از محل زخم (۳) زمین باتلاقی
زچگه ziçge (۱) بنویره زچه (۲) بنویره قوزگه [ف] (۱) نگا زچه (۲) نگا قوزگه
زچه ziçe زچگه [ف] تراوش خونابه و چرک از محل زخم
زخال zixal مۆشکه‌ئ ده‌م گریائ، له زاراوهِیلُ تره‌کُ کوردی «ره‌ژو، ره‌ژی، ریژی، خه‌لۆوز» ئۆشن [ف] زغال، در دیگر گویشهای کردی «ره‌ژو، ره‌ژی، ریژی، خه‌لۆوز» گویند
زخالدان zixaldan جی زخال داکردن، له زاراوهِیلُ تره‌کُ کوردی «خه‌لۆوزدان، ره‌ژیدان» ئۆشن [ف] زغال‌دان
زخال سزن zixal sizin سیه‌لکن [ف] بسیار سیاه
زخالک zixalik سیه‌لکن [ف] سیاه زغالی
زپ zir (۱) په‌ساکردنُ خه‌رمان (۲) وِراوهِئُ فره (۳) زازا «زپ ئاموزا، زپ میمزا» (۴) نائه‌سَل [ف] (۱) بوجاری کردن خرمن از نخاله (۲) یاوه، لاف بیهوده (۳) فرزند زاده (۴) بدلی، ناصل
زیناموزا zir amûza بن ئاموزا [ف] فرزند پسر عمو

زاوکه‌ل zaw kef مانگانگ کُ زایه و تیاره کُ که‌ل بگرید [ف]
 ماده گاوی که اولین زایمان را کرده و آماده جفتگیری مجدد است
زاوما zawma درهم کردن بره‌ها و بزغاله‌ها با مادران‌شان در هنگام کوچ
زاوماک zawmak بنویره زاوما [ف] نگا زاوما
زاوِلَه zawife دیه‌که‌یگه له گاواره [ف] روستایی در گهواره
زاوهران zaweran زاوران [ف] زائو
زاوِلُ زای zawel zaê زاورئ [ف] زادو ولد
زای zaê (۱) خوارده‌مه‌نی «ملاکُ زای نه‌کرد» (۲) ئەق زاید (۳) زاید (۴) شیره وپه‌نیره‌ئ خه‌لیبه [ف] (۱) خوراکی (۲) می‌زاید (۳) زاید (۴) غله‌ای که تازه شیره شده
زای zay زایی، زاو زئ کرد [ف] زایید، زایمان کرد
زایان zaêan زایانه‌ئ [ف] کمک کرد تا بزاید
زایانن zaêanin زاونان [ف] کمک کردن برای زاییدن زائو
زایف zaêif کنف، کز، ئەره‌ویبه [ف] ضعیف، عربی است
زایفه zaêif لاناوه له ئافره‌ت [ف] کنایه از زن، ضعیفه
زایله zaêfe ده‌نگُ گیرسن [ف] صدای گریه و شیون
زاین zayn زایین [ف] زاییدن
زایته zaêne پیتا بۆ [ف] متولد شده، زایچه
زایه zaye ئەق زایه [ف] زاییده
زایی zayî زای [ف] زایید
زایین zaeyîn زاین [ف] زاییدن
زیر zir زیزُ نه‌رم [ف] زیر، خشن
زیره zibre (۱) زووره (۲) زپوان [ف] (۱) نخاله‌ی غلات (۲) زمین سنگلاخی
زیل zibil (۱) زبیل (۲) ریتق [ف] (۱) آشغال (۲) پبخال، فضله پرندگان
زیبلدان zibîldan زیبلدان [ف] آشغالدانی
زیبورد zibûrd (۱) کوپ بی‌ئان، واته هیمان «بوورد» نه‌کردیبه ئەپای دۆیه‌ت «زگورد» ئۆشن واته «گورتینه» ئ زه‌ده نه‌تویه (۲) مله‌پ [ف] (۱) مجرد، پسر مجرد، یعنی هنوز «بوورد» نکرده برای دختر «زگورد» گویند یعنی هنوز بکارتش زده نشده (۲) گردن کلفت
زیبون zibûn بنویره سه‌لته، زووه‌ن [ف] نگا سه‌لته
زیبیل zibil زبل [ف] آشغال

زپات zîrât زک، له زاراوہیل ترهک کوردی «گه‌نمه‌شامی»
توشن [ف] زرت

زپات‌سویه‌ره zîrât süyere سویه‌ره [ف] هنگامه برداشت
محصول زرت

زپات کوردی zîrât kurdî جوورئ زپاته [ف] نوعی زرت

زپات هاراتی zîrât haratî جوورئ زپاته کُ په‌نج سه‌رگ
گرئید [ف] نوعی زرت که پنج بلال می‌گیرد

زپان zîrân (۱) زپانن (۲) ئاشکرا بۆن (۳) خه و زپان (۴)
کویه‌یگه له که‌توله [ف] (۱) بدنام شدن (۲) فاش شدن (۳) پریدن
خواب (۴) زرین کوه در کندوله

زپانن zîrânin (۱) زپان (۲) ئاشکرا بۆن (۳) خه و زپ بۆن [ف]
(۱) بدنام شدن (۲) فاش شدن (۳) خواب پریدن

زپانی ziranî ویژنی، بنووپه زانوو [ف] نگا زانوو

زپاو zîrâw (۱) زپائی (۲) خه و حرام [ف] (۱) بدنام شده (۲)
خواب پریده

زپیاوگ zîr'bwaw بایپیه [ف] ناپدیری

زپیرا zîr' bira برای ناته‌نی [ف] برادر ناتنی

زپ zîrp (۱) زرت (۲) فره‌چاخ [ف] (۱) شیشکی (۲) بسیار چاق
زپ زپیان zîrpi zîpan زپ زپیان، گه‌پ گال [ف] بازی و
هیاهوی کودکانه

زپ زاپ zîrpi zap زپ زپیان [ف] بازی و هیاهوی کودکانه
زپ لی بریان zîrp lê biryan (۱) لاناوه له چاخ بۆن (۲) له
زورر خوه‌شی ئارام و قه‌رار نیاستن [ف] (۱) کنایه از چاق شدن
(۲) از فرط شادی آرام و قرار نداشتن، در پوست خود نگنجیدن

زپپولک zîrpûlik کوله‌زپین، بنووپه زپین [ف] نگا زپین
زرت zîrt زپ [ف] شیشکی

زرت پرت zîrti pirt به‌رچه‌که‌به‌رچه‌ک کردن [ف] یاوه‌گویی،
رجز خوانی

زرته zîrte گووزه کردن، فرته کردن [ف] فرار کردن

زرته‌زرت zîrte zîrt زرت پرت [ف] یاوه‌گویی

زرته‌کردن zîrte kirdin دهرزه‌نین، فرته کردن [ف] جیم
شدن، فرار کردن

زپچه zîr'ciqe جقه «ئاما وهو ئه‌ساس نوودرامه‌وه- به و
زپچه‌ئ جه‌عد ئه‌نیه‌ر فامه‌وه» «ته‌قی» [ف] کلاه تزئینی یا
جقه‌ی زربفت

زپخه zîr'xew خه و حرام [ف] پریدن خواب از دیده

زپن zîr'zîr وردان [ف] یاوه‌گویی

زپنه zîr'zîrê خشخشه [ف] جفجفه

زپنه‌قل zîr'zîrêul زپیل [ف] آت آشغال

زپق zîr'qû باره‌پار ریبه‌ن [ف] صدای بیع کردن‌گله

زپک zîrk (۱) زپک زنی (۲) ساچوو (۳) نمۆر (۴) کز [ف] (۱)

چالاک (۲) عصا (۳) نمناک (۴) نیمه‌خشک

زپکردن zîr' kirdin په‌سا کردن خه‌رمان [ف] بوجاری کردن
خرمن از نخاله

زپک زنی zîrki zinê زپک، زپنگ [ف] چالاک وزپنگ

زپکه zîrke بریقه‌ئ چه و [ف] درخشش چشم از دور

زپکه‌ئ چه و zîrke' çew لاناوه له نه‌خفتن [ف] درخشش
چشم، کنایه از بیداری و نخفتن

زپم zîrm زرمه [ف] صدای افتادن جسم سنگین

زپم زام zîrmi zam بنووپه زپم کوت [ف] نگا زپم کوت

زپم زپیان zîrmizîpan بنووپه زپ زپیان [ف] نگا زپ
زپیان

زپم‌کوت zîrmi kwit (۱) شایی وه‌له‌په‌رگه کردن (۲)
زرمه‌زپم [ف] (۱) رقصیدن و شادی کردن در جشن (۲) تراپ و
تروپ

زپموکه zîrmûke zîrmûke بنووپه بووبوو
کردن [ف] نگا بووبوو کردن

زپمه zîrme زپم، دهنگ که‌فتن ئامراز سه‌نگین [ف] صدای
افتادن جسم سنگین

زپمه‌زپم zîrme zîrm زپم‌کوت [ف] نگا زپم‌کوت

زپنگ zîrngê (۱) زپک (۲) جرنگه‌جرنگ [ف] (۱) زپنگ، چالاک
(۲) صدای بهم خوردن طلاجات

زپنگانن zîrngêanin (۱) زپیان، زهنگ زپیان (۲) ئاشکرا بۆن
(۳) زپنگیان [ف] (۱) بدنام شدن (۲) فاش شدن (۳) صدای وزوز
گوش

زپنگه zîrngê (۱) جرنگه‌جرنگ (۲) زپنگانن گوش [ف] (۱)
صدای بهم خوردن طلاجات (۲) صدای وزوز گوش

زپنگه‌زپنگ zîrngê zîrngê بنووپه زپنگه [ف] نگا زپنگه

زپنگی zîrngê' çalaki زپنگی، چالاک

زپنیشان zîr' nîşan (۱) وه بوونه‌ئ کار تره‌ک که‌سه‌ئ چپین و
کارپنگ تر داشتن (۲) ناو وه‌ئ نیشان... [ف] (۱) به بهانه کاری
کسی را خواستن (۲) نشان به این نشان، به این نشانی که...

برای گه‌شتاسب شا بویه کُ زه‌رب دَس فره‌یگ داشتیه، ناو
 حقه‌تیی «زه‌ریر» بویه [ف] ۱) سراب دیدن ۲) دیدن نامفهوم
 و توهم زا در اثر ضربه، در اوستا (zeirîveirî زئیریوئیری)
 نام برادر گشتاسب است که قدرت زیادی در ضربه زدن داشته
 نام واقعی او «زیرر» است

زپوهت zirîwet ۱) ژنی کُ منال کوپ نیاشتو ۲) دامان درپژ،
 ئی وشه ئه‌روه‌ییه [ف] ۱) زنی که فرزند پسر بدنیا نیاورد ۲)
 ذریه، عربی است

زفت zift ۱) زیف، ته‌نگی ۲) قه‌ق [ف] ۱) سختی ۲) سخت و
 بزرگ

زفر zifr ۱) بوو چام ۲) زیف [ف] ۱) بوی نم ۲) سختی،
 تنگنایی

زق ziq ۱) زل، زت ۲) قول داین ۳) باتلاخی [ف] ۱) برجسته
 ۲) جوشش مایعات بویژه خون ۳) زمین باتلاقی

زقو ziqaw باتلاخی [ف] زمین باتلاقی

زقوم ziqom ژه‌قوم، زقوم [ف] سرمای خشک و سرد

زقوم خواردن ziqom xwardin ژه‌قوم خواردن [ف] سرما
 خوردن

زق وه زه‌ق دان ziq we zeü dan ۱) بؤلوقو دان ۲) چام
 ژنه‌فتن [ف] ۱) بایبل زمین را با فشار کردن ۲) نم کشیدن بسیار

زقه‌زا ziqe za ئاره‌زا [ف] زمین باتلاقی

زقه‌زار ziqe zar زقه‌زه‌ق [ف] باتلاقی

زقه‌زه‌ق ziqe zeü زقه‌زا [ف] زمین نمناک

زکلن ziklê نزره «گ» [ف] سسکه کردن

زکوم zikom زقوم «ل» [ف] سرمای خشک و سرد

زک وئی zik û zê زاوزئ [ف] موالید

زگ zig ۱) ناودل، له زاراو‌هیل تره‌ک کوردی «زک، سک،
 ورگ» توشن ۲) بار ژن ئیمله، له زاراو‌هیل تره‌ک کوردی «
 تؤل، پیزه، پز» توشن [ف] ۱) شکم، در دیگر گویشهای کردی
 «زک، سک، ورگ» گویند ۲) جنین، در گویشهای دیگر کردی
 «تؤل، پیزه، پز» گویند

زگ ئیشه zig îşe دل ژان [ف] دل درد

زگانی ziganî زگه‌پوو [ف] شکمو، پرخور

زگپر zigpir ئاوس، باردار [ف] باردار

زگپرکردن zigpir kirdin ئاوس کردن، باردار کردن [ف]
 حامله کردن

زرو zirw زور، زیر [ف] زیر

زریق zirwaq ۱) بنووره زلواک ۲) واقه‌و بؤن چه‌و، قه‌له‌و
 بؤن چه‌و [ف] ۱) نگا زلواک ۲) خیره شدن چشم در اثر تعجب
 ...و

زروان zirwan ۱) زوروان ۲) ره‌قان، به‌رده‌لان [ف] ۱) کویر
 ۲) زمین سنگلاخی

زروه zirwe ۱) زوران ۲) زوره‌ئ خه‌لیه ۳) زیره [ف] ۱)
 سنگلاخی ۲) نخاله غلات ۳) زیره، درشته

زره zîrê ۱) سپه‌سپ ۲) جرینگه [ف] ۱) صدای عرع‌ر الاغ ۲)
 صدای جرینگ جرینگ

زره zire قه‌لخان [ف] زره، سپر

زیره‌زیر zirêzir ۱) زیرپ ۲) جرینگه‌جرینگ ۳) سپه‌سپ ۴)
 نه‌خوه‌شی منالان [ف] ۱) یاهو‌گویی ۲) جرینگ ۳) عرع‌ر الاغ
 ۴) بیماری کودکان

زیره‌کو zirêkew بالداریکه چق که‌وک [ف] پرنده‌ای حلال
 گوشت مانند کبک

زیریان ziryan ۱) به‌ئ ناو بؤن ۲) هه‌لزلیان [ف] ۱) بدنام
 شدن ۲) تبخال

زریقانن zirîqanin زریقه «گ» [ف] صدای خنده نوزاد

زریقه zirîqe زیق‌بال «گ» [ف] صدای خنده نوزاد

زریک zirîk جیغ زدن [ف] جیغ زدن

زریکانن zirîkanin زریکه کردن [ف] جیغ زدن

زریک‌زاک zirîki zak زریکه کردن [ف] (زیکه‌ی پیایی

زریکه zirîke ۱) زریکانن ۲) جریوه‌جریو ۳) زیکه زیک [ف]
 ۱) جیغ کشیدن ۲) صدای گنجشک ۳) صدای موش

زریکه‌زریک zirîke zirîk ۱) زیکه‌زیک ۲) جریوه جریو [ف]
 ۱) صدای موش ۲) صدای گنجشک

زرینگ zirîng زرینگانن [ف] صدای وزوز گوش

زرینگانن zirînganin زرینگه کردن گوش [ف] صدای وزوز
 گوش

زرینگه zirînge زرینگانن، ده‌نگ و زه‌وز گوش [ف] صدای
 وزوز گوش

زرینگه‌زرینگ zirînge zirîng بنووره زرینگه [ف] نگا
 زرینگه

زیریوی zirî wiir ۱) وه‌ر چه‌و تیه‌ریکه‌و بؤن ۲) تارمایی
 چه‌و له زه‌ریه‌ت، له ئه‌وستا (zeirîveirî زه‌ئیریفه‌ئیری) ناو

دو سرش را باچوب پنبه می‌بندند و با فشار یکی ازچوب پنبه‌ها دیگری با صدای ترقه پرتاب می‌شود

زَلْچِه zifçe شلپه [ف] صدای جسم نرم و ترکه با پا یا دست فشرده شود

زَلْچِه زَلْچِه zifçe zifçe زلچیه‌ی په‌په‌لپه‌ئ [ف] «زلچِه» بیایی
زَلْف ziff پرچ [ف] زلف

زَلْفَنج ziffinc (۱) سامینگه «ل» (۲) هاوتائ زه‌قنه بووت (۳) گیاینگه کرمکوش (۴) خۆمه‌په‌ژه‌ئ که، خون مرده‌گی [ف] (۱) سمی خطرناک (۲) همتای کوفت و زهرمار (۳) گیاهی است برای از بین بردن کرم بدن احشام (۴) خون مردگی ناشی از ضربه روی بدن

زَلْفُو ziffû پرچگه‌دار [ف] صاحب زلف

زَلْفَتیر ziffetir نانینگ کُ وه خه‌قُور نه‌لاتی دُرس بقویه [ف] نانی که با خمیر نرسیده درست شده باشد

زَلْق zilq (۱) گیاینگه هر چق وه‌لنگُ چۆنه‌ر (۲) خوارده‌مه‌نیگه له وه‌لنگُ چۆنه‌ر (۳) چلپاوخه‌رئ [ف] (۱) گیاهی از تیره چغندر (۲) غذایی که با برگ پخته چغندر درست کنند (۳) گل‌ولای
زَلْقَاو zilqaw (۱) چلپاوخه‌رئ (۲) زلق، خوارده‌مه نیگه له وه‌لنگُ چنه‌ر ک کولنه‌ئ [ف] (۱) منجلاب (۲) غذایی که با برگ چغندر درست کنند

زَلْق وه زهق دان zilq we zeü dan لاناوه له زه‌نبه‌له‌ق کردن نه‌پرائ کارینگ [ف] کنایه از کوشش برای انجام کاری و فراهم نشدن

زَلْقِه zilqe هاوتائ چلپه [ف] همتای «چلپه»

زَلْقیان zilqyan چلپیان، فیسیان [ف] کاملاً خیس خورده بویژه در مایعات

زَلْکُور zilkuur زه‌ئین‌کور [ف] کور باطنی

زَلْکِه zilke زلگه «گ» [ف] نگا زلگه و ترکیباتش

زَلْگِه zilige (۱) چخ چیله (۲) زبیل [ف] (۱) نگا چخچیله (۲) آشغال

زَلْگِه zilge (۱) زلکه (۲) خوارده‌مه‌نیگه [ف] (۱) گیاهی از تیره چغندریان (۲) غذایی از برنج که خوب دم نکشیده و خمیری است

زَلْگِه کولن zilge kwifin زلگه [ف] غذایی از برنج که خوب دم نکشیده و خمیری است

زَلْم zilm زور، جهور، نه‌ره‌وییه [ف] ظلم، عربی‌است

زگ جهردان zig ceî dan لاناوه له ورسیه‌ری کیشان [ف] کنایه از گرسنگی کشیدن

زگ دریا zigdirya (۱) گون دریا (۲) لاناوه له منال [ف] (۱) فتق شده (۲) کنایه از فرزند

زگ دریائ zigdiryaê (۱) گون دریائ (۲) نه‌دار [ف] (۱) فتق شده (۲) فقیر، نار

زگزل zigzil زگ قهق [ف] شکم گنده

زگ ژان zig jan زگ ئیشه [ف] دل درد

زگ له‌وه‌پن zig lewerin زگه‌پوو [ف] شکم چران

زگن zigin زگ له‌وه‌پن [ف] شکم چران

زگورد zigwird (۱) دۆیه‌ت بی شق، ئازاو نه‌پرائ دۆیه‌ت، واته هیمان «گورتینه» ئ زده نه‌زیه، نه‌پرائ کور «زبوورد» ئوشن واته هیمان «بوورد» نه‌کردیه (۲) مله‌ر [ف] (۱) مجرد، دختر مجرد، یعنی دختری که «گورتینه» یا بکارتش زده نشده، برای پسر مجرد «زبوورد» گویند یعنی هنوز «بوورد» نکرده (۲) گردن کلفت

زگ وزیر zig û zaêr سه‌کوت، روومان [ف] سر و ریخت، ظاهر

زگه‌پوو zige rû زگن [ف] شکمو

زگه‌زگ zige zig خله‌خل کردن ئایم زگن [ف] حالت راه رفتن آدم شکم گنده

زگه‌شوویره zige şûre به‌له‌فیره [ف] اسهال

زگه‌نام zige nam زگه‌پوو، له‌موور [ف] شکم پرست، شکم چران

زگه‌ودان zigew dan زلووره‌دان دیوار [ف] شکم زدن دیوار
زگه‌شویی zigêşî زگه‌شوویره [ف] اسهال

زل zil (۱) قهق (۲) زهق (۳) چاوک «ل» (۴) زاق نوورپسن (۵) ئاساره‌زله (۶) زرنگ، ته‌وار «ل» [ف] (۱) بزرگ (۲) برجسته (۳) چالاک (۴) خیره نگاه کردن (۵) ستاره‌ی سحری (۶) زرنگ، چالاک

زلال zifal زلال [ف] زلال، روشن

زلان zilan (۱) ئشکه‌فت (۲) دیه‌که‌ینگه له جووانپو [ف] (۱) غار (۲) روستایی در جوانرود

زلای zilâ zil بنوویره زله [ف] نگا زله

زلتووچه ziltûqe جوورئ ته‌نگه‌ئ منالانه‌س کُ له نه‌پوه‌چ دُرس بوو [ف] نوعی اسباب‌بازی مانند تفنگ از نی توخالی که

زِمپاره zimpare زماره [ف] زماره
زِمرووت zimrût (۱) چه‌واهرئِنگه (۲) ناویگه ژئانه [ف] (۱) زمرد
 (۲) نامی‌زنانه
زِمسان zimsan زم، زمسو [ف] زمستان
زِمسانه zimsane تاییهت زِمسان [ف] ویژه زمستان
زِمسانی zimsanî زمسانه [ف] ویژه زمستان
زِمستون zimistun زمسان «ل» [ف] زمستان
زِمسو zimisu زمسان «ل» [ف] زمستان
زِمکان zimkan (۱) چه‌میگه له گاواره، له «زم + کان» وه
 مانائ زِمسان هاتیه (۲) دیه‌که‌یگه له‌جوانپو (۳) ئەو شوونه که
 شوون تکیان ئاوه «زم = زام + کان = مه‌کان» [ف] (۱) رودی
 بسیار سرد در گهواره برگرفته از «زم = زمهریر + کان = محل
 ، مکان» (۲) روستایی در جوانرود (۳) جایی که در اثر چکه آب
 در زمین کنده شده عبارت است از «زم = زام + کان = مکان»
زِمگه zimge (۱) په‌چیئه زِمسانی، زم = زمسان + گه =
 وهخت (۲) جوورئ که‌له‌که ک وه دوار یا هوور بانئ پووشنن
 (۳) واتاق یا جیگه‌ئ کوچگ چنئ چق په‌چیئه [ف] (۱) نگا په‌چیئه
 (۲) قایقی که روی آنرا با سیاه‌چادر پوشانند تا به هنگام
 بارندگی از نفوذ آب جلوگیری کند (۳) اتاق یا محوطه کم
 ارتفاعی در مناطق سردسیری برای نگهداری دام
زِمنهت zimnet (۱) زمهت، زمهت، «تا قیامهت هایده ژئیر
 زمه‌تم» (۲) پاشده‌س کردن [ف] (۱) مدیونی (۲) پس انداز
زِمه zime (۱) بلسک (۲) سیخئ که دهمپر وه پئ کوتن [ف]
 (۱) سیخ (۲) سنبه‌ای که لوله اسلحه را با آن تمیز کنند
زِمه‌پ zimhar زِمیه‌پ، زمسان هه‌پ [ف] گندمی که برای
 زمستان آرد کنند
زِمه‌پ zimher زِمه‌پ [ف] گندمی که برای زمستان آرد کنند
زِمهت zimet بنووره زمهت، زمهت [ف] نگا زمهت
زِمیه zimye بنووره زمگه [ف] نگا زمگه
زِمیه zimye زمگه [ف] زمستان‌گاه، محل موقتی گله در
 زمستان
زِمیه‌پ zimyer زِمیه‌پ بنووره زِمه‌پ [ف] نگا زِمه‌پ
زِنار zinar به‌رزایی کویه، وه‌زن، زئیز زنان [ف] بلندی مخوف
 در کوه
زِنازنا zinazina زنوو زنوو [ف] هممه و جنجال سگها
زِنان zinan (۱) زنازنا (۲) چال قؤل و تیه‌ریک له کویه، وشه‌ئ

زِمات zimât (۱) تیه‌ریکی، ئەره‌وییه (۲) شه‌وکووری (۳)
 دیه‌که‌یگه له چه‌رداوپ [ف] (۱) تاریکی، ظلمات، عربی است (۲)
 شبکووری (۳) روستایی در چرداول
زِمات زاکان zimât zakan شه‌وه‌زنگ [ف] شب تاریک،
 تار، ظلمات، دیجور
زِمات ساکان zimât sakan شه‌وه‌زنگ [ف] شب بسیار
 تاریک
زِمواق zimwâq (۱) زلواک (۲) شیوره‌ئ ک خه‌نه تک نیک [ف]
 (۱) زبانه‌ی قفل - در (۲) شیری که بر روی «نیک» یا دسته
 دوک ریسندگی است ونخ تاییه شده را از آن عبور می‌دهند
زِمواک zimwak بنووره زِمواق [ف] نگا زِمواق
زِموره zimûre (۱) زگه‌ودان دیوار (۲) جووشئ ک له هه‌ئین دئان
 درآوردن له دهم مثاله‌یل درآید [ف] (۱) نگا زگه‌ودان (۲) جوشی
 که هنگام دندان درآوردن نوزاد در دهان پدید می‌آید
زِموق بِلوق zimûqi bilûq زنوو زنوو [ف] شلوغ پلوغ
زِمهرچ zimhirç زِمهورت [ف] گنده ولندهور
زِمهورت zimhort زِمهرچ [ف] گنده ولندهور
زِمه zile ئاساره‌زله [ف] ستاره سحری
زِمه zife زلاچ زل «قال که‌فته و قه‌تتول زله له باخان- دهر
 مال بیوه بق وه چراخان» [ف] هممه و جنجال
زِمه زل zife zil زله [ف] هممه بسیار
زِمه زل zile zil بنووره بله‌بل [ف] نگا بله‌بل
زِمه zimhe زله [ف] ازدحام، جنجال زیاد
زِمه‌یخا zimfêxa ناویگه ژئانه، زلی [ف] زلیخا، نامی زنانه
زِمی zimî سووکه‌ناو زله‌یخا [ف] مخفف زلیخا
زِمیلی zimî bilî قرم قال، شل‌خائ پلخ [ف] هیاهو، جنجال
زِمیتاو zimîtaw چلپگاوخه‌پئ [ف] گل‌ولای
زِمیمهت zimîmet زه‌فتی، ئەنگه‌مه [ف] دردرس، مشکل
زِم zim (۱) زمسان «زِمیه‌پ، زم‌ه‌پ»، له‌په‌هله‌وی (zim) زِم
 (توسریاس (۲) زم، زام [ف] (۱) زمستان، در پهلوی (Zîm)
 زِم) نوشته شده (۲) زخم
زِما zima ئەو که‌سه ک «زام = زم» ئاویشتی بنووره زاوا
 «ل» [ف] نگا زاما
زِماره zimare جوورئ دۆزه‌له‌س [ف] سازی از خانواده نی
زِماره‌ژن zimare jen که‌سه‌ئ ک زماره ژهنئید [ف] نوازنده
 زماره

زنه یکردن ziney kirdin زنه گی کردن [ف] زیستن، زندگی کردن

زنه یکر zineyker زنه گی که [ف] (۱) زندگی کننده (۲) کسی که برای زندگی مشترک اهمیت قابل است

زنه یی zineyî بنویره زنه یی [ف] نگا **زنه یی**

زنه یی zinê بنویره زنه یی [ف] نگا **زنه یی**

زنه یی ziniêan (۱) ئاو زنیهان (۲) ناویگه ژئانه (۳) گیایگه کُ ئه پائ دَل ژان خاصه [ف] (۱) آب زندگی، آب حیات (۲) نامی ژئانه (۳) گیاهی که دم کرده ی آن برای دل درد مناسب است

زنه یی بون zinê bün زنه بون [ف] زنه شدن

زنه یی کردن zinê kirdin زنه کردن [ف] زنه کردن

زنه یی و بون ziniyew bün زینیه و بون [ف] دوباره زنه شدن

زنه یی وکردن ziniyew kirdin زینیه و کردن [ف] دوباره زنه کردن

زوان zû (۱) گیایگه خوه شبوو (۲) گیژانگ سهر (۳) خر خواردن [ف] (۱) گیاهی خوشبو (۲) قسمت پیچ خورده مو در پیشانی یا فرق سر (۳) چرخاندن چرخونک

زوان zû (۱) زیز دیر (۲) زوزی (۳) ئه وهل وهخت (۴) له ویه رده «زوق برده سه» [ف] (۱) زود، شتاب (۲) فوری، زود (۳) اول وقت (۴) دیر زمان

زوان ziwaf زه وائل [ف] دشمن

زوان zuwan زه بان، له زارواهل تره ک کوردی «زمان، زبان، زار» ئوشن له په هله وی (zûwan زوان) و (geman گمان) ئوسریاس [ف] زبان، در دیگر گویشهای کردی «زمان، زبان، زار» گویند، در په لوی (zûwan زوان) و (geman گمان) در واژه (tergeman ترگمان) نوشته شده

زوان باز zuwan baz بزپه، فیت فه ن باز [ف] زبان باز

زوان برهک zuwan birêk گیای قپام ک ته نیا مانگا لی خوه ید [ف] گیاه «قپام» که تنها گاو میتواند از آن چرا کند

زوان به سان zuwan besan (۱) روژه گرتن (۲) بیده نگ بون (۳) لاناوه له ئاماده بون ئه پائی مردن [ف] (۱) روزه گرفتن (۲) ساکت شدن (۳) حضره الموت

زوان پاک zuwan pak زیز زوان پیس [ف] پاک زبان

زوان پیس zuwan pês به زوان [ف] بد زبان

زوان پیهن zuwan pyen پیهن زوان، قسیه که [ف] زبان

زندان له ئی وچه ده رچیه [ف] (۱) هممه سگها (۲) گودی عمیق و تاریک در کوه، واژه زندان از همین واژه مشتق شده

زنان زنان zinan zinan زنارنا [ف] هممه و جنجال سگها

زنانه zinane زنان، زه نان، چال قول و تیه ریک له کویه، وشه ئی زندان له ئی وشه ده رچیه [ف] چاه عمیق و تاریک که در دل کوه باشد، واژه ی زندان از این واژه مشتق شده

زنبلیق zinbilîq زه نبله ق [ف] تلاش و کوشش در زمینه ای

زنج zinc چنه، له سمنانی (زونج) ئوشن [ف] چانه، زنج، در گویش سمنانی (زونج) گویند

زنجار zincar ژه نگ مسینه [ف] زنگزدگی فلز مس

زندان zindan بنویره زنان [ف] نگا **زنان**

زنه zinde زنی، گیاندار [ف] زنه

زنه گی zindegî زنه یی [ف] زندگی

زنه مال zinde maf لاناوه له رییهن [ف] کنایه از احشام

زنه و مرده zinde û mirde سارده و مه رده [ف] کنایه از امید و ناامیدی

زنه و بون zindewe bün زینیه و بون [ف] زنه شدن

زنه وه چال zinde we çaf زنی وه چال کردن [ف] زنه به گور

زنه وه سهر zinde we ser له مده ئی ژیان [ف] در مدت زندگی، کنایه از نپذیرفتن یا پذیرفتن امری در مدت زندگی است

زنه وه کردن zindewe kirdin زنی کردن [ف] زنه کردن

زنه یی zindey (۱) له ماوه یگ ک زنه یی هه س (۲) زنه یی [ف] (۱) در زمان حیات (۲) زندگی

زنگه zingê زنگه که و، که وه زهنگ [ف] چوب بسیار خشک

زنگه زنگ zingê zinê زینگه زینگ [ف] وز وز کردن

زنگه که و zingê kew که وه زهنگ [ف] چوب بسیار خشک

زنوو zinû زنارنا [ف] هممه و جنجال بویژه برای سگها

زنوو زنوو zinû zinû زنارنا [ف] هممه و جنجال

زنه zine زنی [ف] زنه

زنه پن zinerîn بنویره ده سه پن [ف] نگا ده سه پن

زنه گوونی zinegûmî ژیان، زنه یی، زنگانی «ل» [ف] زندگانی ، زندگی

زنه گی zinegî زنه یی، زنه گی [ف] زندگی

زنه یی ziney (۱) زنه گی (۲) وه سالم (۳) وه زنی [ف] (۱) زندگی (۲) سالم، خرد نشده (۳) در زمان حیات

پهن، کنایه از سخنور

زوان تال zuwan taf «گ» تلخ سخن

زوان تیه‌ل zuwan tyel تال تلخ سخن

زوان تیه‌لی zuwan tyeli قسیه تیه‌لی در اثر تلخ

سخنی با یکدیگر حرف زدن، قهر کردن

زوان چه‌ور zuwan çewr خواهسته‌وی چرب زبان

زوان خه‌ل‌تیان zuwan xefetiyān (۱) دم وه یک هاتن،

دم خه‌له‌تیان (۲) نه‌خواستیه پوو ئه وه‌ده‌یشت خسن (۱)

اشتباه گفتاری (۲) نا‌خواستیه حقیقتی را بیان کردن

زوان خوه‌ئ خواردن zuwani xwey xwardin هه‌له‌شه،

هه‌له، خوول کردن له وتار (۱) سهوا، اشتباه گفتاری

زواندار zuwandar (۱) سه‌ر زواندار (۲) دم زواندار (۱)

زیاندار، کسیکه در مجالس خوب حرف می‌زند (۲) حیل‌گر

زواندریز zuwan dirj زواندار زبان‌دراز

زوان سییه zuwan siye سییه‌زوان (۱) سق سیاه

زوان شپ zuwan şir دهم‌شپ بدزبان

زوان شیرین zuwan şirin خواهش زوان شیرین زبان

زوان شیرین zuwan şîrîn زوان شیرین زبان

زوان فام zuwan fam (۱) ئه‌وزه‌ل (۲) گیاندارینگ ک زوان

نایم حالیه بوو (۱) فهمیده (۲) حیوانی که خواسته انسانها

را میفهمد

زوانگرتن zuwan girtin وه قسیه هاتن منال (۱) زبان یاد

گرفتن نوزاد

زوانگیر zuwan gir زوانگرتن نگا زوانگرتن

زوانگیریان zuwan giryan وه ته‌په‌ته‌پ که‌فتن (۱) الکن

شدن

زوان واکردن zuwan wa kirdin (۱) زوانگرتن منال (۲)

لاناوه له بیده‌م و زوانینگ ک له باره‌ئ چشتی بوشید (۱)

آغاز سخن گفتن نوزاد (۲) کنایه از آدم ساکتی که در موردی

اظهار نظر کند

زوان وه دهما بردن zuwan we dema birdin (۱) قسیه

نه‌کردن (۲) تاویشتن داشتن (۱) سکوت کردن (۲) تحمل

کردن

زوانه zuwane زلواک (۱) زبانه در

زوانی zuwanî وه زوانی... (۱) شفاهی، نقل قول

زوبه zûbe په‌له بکه (۱) عجله کن

تو توور zû tûr تو ره‌نج (۱) زود رنج

تو تووریان zû tûryan تو ره‌نجیان (۱) زود رنجیدن

توخ zûx توخواو (۱) خونابه و چرک

توخ zox زه‌قوم «ل» سرما

توخال zoxal (۱) زخال (۲) دبه‌که‌یگه له هوزمانه‌وه‌ن (۱)

زغال (۲) روستایی در هوزمانان

توخاو zûxaw بنوویه توخ (۱) نگا توخ

توخدان zûx dan خوسه داین (۱) غصه دار کردن

توخ دل zûxi dil خه‌م وخوسه‌ئ ده‌رؤن (۱) کنایه از غم و

غصه

توخ خواردن zûx xwardin خوسه‌ئ فره خواردن (۱)

خونابه خوردن، غصه زیاد خوردن

توخم zoxim زقوم «ل» سرما

توخمه zoxme سوخمه (۱) یلک

توخچه‌ره zûxe çere توخ دهر، ئه و که‌سه ک هوئ سهره

ده‌رده (۱) کسی که باعث و بانی اندوه دیگران است

زور zûr (۱) قوه‌ت، له ئه‌وستا (zûre زوره) و (zeverê)

زه‌قهرئ) و (zawer زاوهر) وله په‌هله‌وی (zur زور)

توسریاس (۲) زلم (۳) گوشار، خوشار (۱) قدرت، زور، در

اوستا (zûre زوره) و (zeverê زفوره) و (zawer زاور)

و در پهلوی (zur زور) نوشته‌شده (۲) ظلم (۳) زور، فشار

زور ziwr زبر، زوره (۱) زبر

زور zür زبر، زوره (۱) زبر

زوراتن zûratin زورور که‌سئ یا چشتی هاتن (۱) از پس

قدرت کسی برآمدن

زوران zûran مل‌ملانی (۱) کشتی

زوران ziwrان زه‌ت زوره (۱) سنگلاخی

زوران‌باز zûran baz زوران‌گیر (۱) کشتی گیرماهر

زوران‌گرتن zûran girtin زوران (۱) کشتی گرفتن

زورانگیر zûran gir زوران‌باز (۱) کشتی گیر

زور بگیر zûr bigir بنوویه زورگیر (۱) نگا زورگیر

زوربه zurbe زوروم «ل» له زاراو‌یل تره‌ک کوردی «زوربه

» توشن (۱) انبوه، اکثریت

زورته‌پن zûr tepin نیه‌ل‌تووز کردن (۱) به زور چپاندن

زورخانه zûrxane شوون پاله‌وانه‌یل (۱) زورخانه

زورد ziwird (۱) زورد (۲) تانکردن (۱) نگا زورد (۲) زیر

رو کردن خرمن نیمکوب برای کوبیدن با «چان»

زُردار zûrdar (۱) ده‌سَلتدار (۲) تووانا له زورور [ف] (۱) ستم
گر (۲) پُر قدرت

زُرداری zûrdarî زلم کردن [ف] ستمگری

زُردان zûrdan (۱) گوشارتن (۲) ته‌قه‌لا کردن [ف] (۱) فشار
دادن (۲) کوشش کردن

زُورده ziwirde (۱) بنووره زُورده (۲) تان کردن [ف] (۱) نگا
زُورده (۲) زیر رو کردن خرمن نیمکوب

زُورزماکی zûri zimakî نقه‌چپی، زورور کردن [ف] زور
آزمایی

زُور کردن zûr kirdin نقه‌چپی کردن [ف] زور زدن

زُورگ zûrig بنووره زُوری [ف] نگا **زُوری**

زُورگ‌پیرازگ zûrig piryazig (۱) جل و پیتوو (۲) هه‌له‌پله
[ف] (۱) اسباب و اثاثیه اندک (۲) شتاب، عجله

زُورگیر zûrgîr (۱) زورورکی (۲) لاناوه له زورورکی بیگورتینه
کردن [ف] (۱۱۱) زورکی (۲) کنایه از به زور بر داشتن بکارت
زُورگیر کردن zûr gîr kirdin بنووره زورورگیر [ف] نگا **زُور**

گیر

زُورلن کردن zûr lê kirdin زورور کردن [ف] زور آزمایی
کردن با ...

زُورم zûrim (۱) زورورمه (۲) فیشتر [ف] (۱) بویژه، اکثریت (۲)
بیشتر

زُورمشت zûr mişt (۱) زورور داشتن (۲) زورور زماکی [ف] (۱)
قدرت دست (۲) زور آزمایی کردن

زُور ملی zûr milî مله‌پی [ف] زورگو

زُورمه zûrme بنووره زورورم [ف] نگا **زُورم**

زُورنا zorna ساز [ف] سُرنا

زُور نازورور zûri nazûr (۱) تۆیه‌نسن و نه‌تۆیه‌نسن (۲) وه
نقه‌چپی [ف] (۱) با بی میلی و اجبار کاری را انجام دادن (۲) با
هزار زور و زحمت

زُورناژن zorna jen سازژن [ف] نوازنده سُرنا

زُوره zûre (۱) بنووره زوره (۲) وه زوروره (۳) جوش، جووخ (۴)
زبری (۵) زه‌بری و سه‌ختی (زورورئی زمسان) [ف] (۱) نگا **زوره**

(۲) زور است (۳) هنگامه، عنفوان (۴) زیر است (۵) موقعیت
نامناسب، زمان نامناسب

زُوره ziwire (۱) بنووره زوره (۲) هه‌سان [ف] (۱) نگا **زوره** (۲)

مه‌ره چاقو تیز کنی

زُوره‌سین zûrêsin (۱) زُوری هاتن (۲) زُورتر له واده ره‌سین
[ف] (۱) زود آمدن (۲) زود رس

زُوره‌کی zûrekî وه زورور [ف] مجبوری، زورکی

زُوره‌وان zûrewan زورورانگیر [ف] کُشتی گیر

زُوری zûrî زورورکی [ف] زوری، مجبوری

زُوری zûrî (۱) بنووره په‌ته‌سوو (۲) به‌شینگه له سییه مالّ کُ
دی کره‌نه بۆیه [ف] (۱) نگا **په‌ته‌سوو** (۲) قسمتهایی از سیاه
چادر که پوشیده شده و از آن به عنوان «په‌ته‌سوو» استفاده
می‌کنند

زُوز zûz سوز سهرما [ف] سوز سرما

زُوزی zûzî وه تن و تیژ [ف] زود، تند

زُوزم zoxîm زُوزم [ف] سرما

زُوف zûf زیف، زفر [ف] بوی بد ناشی از گوشت مرغابی و...

زُوق zoq زوخ، زکوم، زقوم [ف] «ل» سرما

زُوقم zoqîm زُوقم [ف] سرما

زُوقلمه zoqolme سوخولمه [ف] سقلمه

زُوکه zûke زو به [ف] عجله‌کن

زُول zûl گیای باتلاخی «زهل‌زول» [ف] گیاه باتلاقی

زُول zûl (۱) حرامزایه (۲) زوره (۳) زیز په‌زا [ف] (۱) بچه
حرامزاده (۲) ناخالصی غله (۳) دیر پخت

زُولاو zûlaw (۱) چرکاو (۲) ئاوینگ کُ نه‌ئی و زهل و... له تن
سه‌ونز بکه‌ید [ف] (۱) پساب، چرکاب (۲) آب باتلاقی که در آن
نی و... سبزی می‌شود

زُولال zûlaf زلال [ف] زلال، روشن

زُولف zûlf زلف، پرچ [ف] زلف

زُولگ zûlg زوولئه‌ئی نژی و ماش [ف] دانه‌های دیر پز غلات

زُولمه‌قوته zoqmeqûte سل وه‌جا کردن «گگ» [ف] بلعیدن

زُوله zûle بنووره زوره [ف] نگا **زوره**

زُوله‌زا zûle za حرامزایه [ف] حرامزاده

زُوله‌وجمور zûle û cimür ئیلینگه له که‌لهوژ [ف] ایلی از
کلهر

زُونه zûne ویره‌ده [ف] گذشته

زُونیه zûnê زُونه [ف] گذشته، قدیمه

زُونین zûnîn زانسن «ل» له‌گیله‌کی (zûnîn زونین) توشن

[ف] دانستن، درگیلیکی (zûnîn زونین) گویند

زەپان zərān (۱) زەپزەپان، گەمەنگە منالانە ک شەوانە ئەنجامی دەن وەیتەورک دۆ تیپ له وەرارهز یەک سەف کیشن و چووینگ وە ناو زەپ ئەلگرن یەئ تیپ چەو بەسید و ئەو تیپ زەپ برنگ دەن ئمجا تیپینگ ک چەو بەسەس بایەس پەیدائ بکەید (۲) گەمەئ زەپەمشتەکی (ف) (۱) بازیی کودکانە کە در شب اجرا می‌شود و در آن دو گروه شئی را که معمولاً چوبی به اندازه ده سانتیمتر است را به عنوان «زەپ» زریا نشان انتخاب می‌کنند و یک گروه چشم می‌بندد و گروه دیگر آنرا پرتاب می‌کنند و آن گروهی که چشم بسته بایستی آنرا پیدا کند (۲)

بازی گول یا پوچ، خالی بندی

زەپانگوشەیل zərāngûşeyl تیرەپگن لە گیه‌لان (ف) ایلی در گیلانغرب

زەرب zerb (۱) زەبەرد (۲) دملەک (ف) (۱) با قدرت ضربه زدن (۲) ساز ضرب

زەرباف zərbaf وە تلاً دۆریائ (ف) زربافت

زەرتاو zər̄taw زەرباف (ف) زربافت

زەرخرید zər̄xirîd غۆلام (ف) بنده زرخرید

زەرد zerd (۱) رەنگینگە، لە ئەوستا (zerete زەرەتە) و (zert زەرت) لە وشەئ (zeretûştire زەرەت ئوشتەرە) تۆسریاس (۲) زەردە، کاناژینگە (۳) بلئینی، وەزەن «ل» (ف) (۱) زرد، در اوستا (zerete زرتە) و (zert زرت) در واژه (zeretûştire زرت‌اوشترە) صفت حضرت زرتشت نوشته شده (۲) آلیاژ برنج (۳) پرتگاه، بلندی مخوف

زەردا بۆن zerdā būn (۱) زەردەو بۆن (۲) لاناوہ لە شەرمەندە بۆن (۳) رەنگ باختن (ف) (۱) رسیدن غلە (۲) کنایە از شرمندە شدن (۳) رنگ باختن در اثر ترس

زەردا کردن zerdā kirdin زەرد کردن، لە ترس رەنگ پەپیان (ف) رنگ باختن در اثر ترس، دیدن در اثر ترس

زەردالە zerdāfē زەردەوالە (ف) زنبور کوچک

زەرداو zerdaw زەردگاو (ف) زردابه

زەرداویل zerdawîf زەردالە (ف) زنبور

زەرداویلە zerdawîfē زەردالە (ف) زنبور

زەرد بۆن zerd būn زەردا بۆن (ف) نگا **زەردا بۆن**

زەرد کردن zerd kirdin بنووپە زەردا کردن (ف) نگا **زەردا کردن**

زەردگاو zerdigaw بنووپە زەرداو (ف) نگا **زەرداو**

زۆه züe هیمان زۆیه (ف) زود است

زۆه zuwe (۱) زوو، گيائ زوو (۲) نه‌خوه‌شيبگه له چه‌و ک بووده بايس چه‌رک‌په‌ر بۆن چه‌و (۳) که‌وله (ف) (۱) گياه «زوو» که خوراکي است (۲) بيماري که در چشم پديدار می‌شود و باعث چرکين شدن چشم می‌شود (۳) نگا **که‌وله**

زۆهاتن zü hatin (۱) ئەوہل وەخت هاتن (۲) زۆزی هاتن (ف)

(۱) زودتر از موعد آمدن (۲) سريع آمدن

زۆهن zuwen سه‌لته و زبوون (ف) نگا **سه‌لته**

زۆپەر ziwîêr په‌که‌ر، نه‌خو‌ه‌ش (ف) پريشان، غمگين

زۆپیری ziwîrî بنووپە زۆپرده، گوله‌وه‌ری (ف) نگا **زۆپرده**

زۆیه züye زۆز دۆره، هیمان زۆیه (ف) زود است، فعلا زود است

زۆیه‌له züyefê (۱) زالە، لە‌گیله‌کی (zafê زالە) ئۆشن (۲) کيسه‌ئ سه‌فرا (ف) (۱) زه‌ره، در گيلکی (zafê زالە) گویند (۲)

زه‌ردان

زۆیه‌له‌بردن züyefê birdin زالە‌بردن، ترسانن (ف) زه‌ره‌بردن

زۆیه‌له‌تەرەک züyefê terek زالە‌تەرەک، ترسیان (ف) زه‌ره‌ترکیدن، ترسیدن

زۆیه‌له‌چین züyefê çin زالە‌چین (ف) زه‌ره‌رفتن

زه‌اک zihak زه‌قه‌ل، زه‌هاک، زانا (ف) باهوش بویژه برای نوزاد

زه‌بوون zebûn (۱) زایف (۲) ناتووان (ف) (۱) ناتوان و ضعیف

زه‌به‌رد zebêrd زه‌وهرد (ف) باقدرت ضربه زدن

زه‌به‌رده‌س zebêrdes کارامه (ف) ماهر، زبردست

زه‌حفه‌ران zehferan زافران (ف) زعفران

زه‌حفه‌رانی zehferanî زافرانی (ف) زعفرانی

زه‌حمت zehmet زامه‌ت، ئەره‌وییه (ف) زحمت، عربی است

زه‌خار zexar نيقه‌لتووز «گ» (ف) پُر، لبریز

زه‌خم zexm بنووپە زام (ف) نگا **زام**

زه‌خماو zexmaw ئەوہل ئاوینگ ک دۆیائ کالین تۆله‌کی دەنه مه‌زرا (ف) نخستین آبیاری پس از کشت نشاء

زه‌ده zede که‌له‌مه‌که‌فتن (ف) معیوب

زه‌ده‌دار zede dar که‌له‌مه‌که‌فتی (ف) معیوب

زەپ zêr تلاً (ف) طلا

زهردول zerdûf بیم زهر، له کرمانی «زهردووله» توشن [ف] کسی که در اثر بیماری رنگ صورتش زرد و پلاسیده است، در کرمانی «زردووله» گویند

زهردول zerdof وهوه «ل» [ف] زنبور عسل

زهردویی zerdoyî ديه که یگه له جوانپو [ف] نام روستایی در جوانرود

زهرده zerde (۱) جووړی ماسیه (۲) لیسک خور (۳) زهر، مس وبرنج (۴) ديه که یگه له گاواره (۵) رنگی زهرده (۶) زهردینه خا [ف] (۱) نوعی ماهی (۲) تابش آفتاب (۳) آلیاژ برنج

(۴) روستایی در گهواره (۵) زرد است (۶) زرده تخم مرغ

زهرده بهی zerde bey بهی رهسی [ف] میوه به که کاملاً رسیده

زهرده چهوه zerde çewe زهرده ژووه [ف] زردچوبه

زهرده خه نه zerdexene بزه [ف] نیش خند

زهرده درگ zerde dirg زهرده سیری [ف] نوعی خار

زهرده زهوه zerde zeüwe (۱) سسیا (۲) پرشه پرش واران [ف] (۱) پژمرده (۲) نم نم باران

زهرده ژاله zerde jafe زهرده آله [ف] زنبور

زهرده ژووه zerdejuwe زهرده چهوه، زهرده چهوه [ف] زرد چوبه

زهرده سیری zerde sirî زهرده درگ [ف] نوعی خار

زهرده گرمی zerde germî زهرده «ل» [ف] بیماری یرقان

زهرده ل zerdelü بنویره زهردول [ف] نگا زهردول

زهرده لوق zerdelu جووړی هه لویه، زهرده هه لو [ف] زردآلو

زهرده مار zerdemar (۱) جووړی ماره (۲) لاناوه له پرشنگ (۳) کویه یگه له چله ی گیه لان، زهرده وه مانای وه زنه [ف] (۱) نوعی مار (۲) کنایه از آدم خطرناک (۳) کوهی در گیلانغرب

«زهرده» در زبان کردی به معنی بلندی و پرتگاه است

زهرده ماسی zerdemasî جووړی ماسیه [ف] نوعی ماهی

زهرده لان zerdelan مه لوه نیکه له هلیران [ف] روستا و منطقه ای در هلیان با گویش لکی

زهرده واله zerdewafe زهرده آله [ف] زنبور

زهردهو بون zerdew biin بنویره زهردابون [ف] نگا زهردا بون

زهردهی zerdey (۱) یه ره قان (۲) میهری زیز یه ره قان [ف] (۱)

بیماری یرقان (۲) مهره ای که اعتقاد دارند دفع یرقان می کند

زهرده ی zerdey جووړی میبه ک خوری زهرده دتیرید [ف] گوسفندی که پشم زرد رنگ دارد

زهرده ی خه رواوا zerdeyxwerawa ئیواران [ف] هنگامه غروب

زهردی zerdî زهرده ی، له سه کزی «زهردی» توشن [ف] بیماری یرقان، در سکزی نیز «زردی» گویند

زهردینه zerdine زهرده ی خا [ف] زرده تخم مرغ

زهره پان zerzerfan زهر پان [ف] نگا زهر پان

زهره ف zerf (۱) دهفر، نه ره ویبه (۲) موله ت، نه ره ویبه [ف] (۱) ظرف، عربی است (۲) مهلت، عربی است

زهره ق zerq بریجه [ف] درخشش

زهره ق بهرق zerqi berq بریجه باج [ف] درخشش

زهره گ zerig زهره ی [ف] اندکی، کمی

زهره گ ر zerger زهره ی ر [ف] زرگر

زهره گ ری zergerî زووان جزئی، زهره گ ره یل ئرا به گ که سی وه رازیان ئاگا دار نه ود ئی بنیای زووانه نانه [ف] زبان

زرگری، زرگران برای آنکه کسی به راز کارشان و قیمت متعارف بین خودشان پی نبرد چنین زبانی را پایه ریزی کردند

زهره جولی zermecülî زوورزماکی «گ» [ف] زور آزمایی

زهره میشه سی zermêşesî میشه سی، بالنده یگه [ف] پرنده هویره

زهره نه zerne به شینگه له ئیلام [ف] بخشی در ایلام

زهره نیق zernîq جووړی باروته ئه پائ چاشنی [ف] زرنیق

زهره نیکه zernîqe زهره قینه [ف] الهام آتشین

زهره رور zerûr واجوو، نه ره ویبه [ف] لازم، ناچار

زهره روری zerûrî واجوو [ف] ضروری، عربی است

زهره رن zerûn بنویره زهرقنی [ف] نگا زهرقنی

زهره رنوو zerû zêw تلا و نقره [ف] طلا و نقره

زهرقنی zerûnî تیره یگ له سادات ک خوه یان وه بنه ماله ی دوریش زهرقن گه لیتر زانن و گوشت که له شیر له لایان حرامه،

له نه وستا (zerwane) زهروانه) توتسریاس ک توشن برینگ له زهرتوشته یل دوره ی ساسانیه یل بونه ک زهروان یا زهروانه وه

خودای خوه یان زانستنه و باوه پان به بویه ک نه هوورامه زدا و نه هریمه ن مناله یل زهروانه [ف] طایفه ای از سادات که خود را

بازماندگان درویش «زرون» می دانند و خوردن گوشت خروس

را حرام می‌دانند در اوستا (zerwane زروانه) گروهی از زرتشتیان دوره ساسانی بوده‌اند که «زروان» را خدای خود پنداشته‌اند و اهورامزدا و اهریمن را فرزندان «زروان» می‌دانند و مانند هندیها هیچ صفتی برای خدا قایل نبوده‌اند

زهره (zerê ۱) دیمه، ره‌نگینی (۲) که میگ (ف) (۱) زیبایی (۲) کمی، اندکی

زهره‌بین zerebîn شیشه‌یگه هر چشتی گهورتر نیشان ده‌ید (ف) زره‌بین

زهره‌ت zeret زهره‌د، زهره‌ر (ف) ضرر، زیان

زهره‌چ zereç زارانچ، ژره‌ژ «گ» (ف) کبک

زهره‌د zered زهره‌ت (ف) ضرر، زیان

زهره‌دار zeredar ره‌نگین (ف) زیبارو

زهره‌ر zerer زهره‌ت، زهره‌د (ف) زیان

زهره‌شرین zere şîrîn (۱) زهره‌دار (۲) سجا (ف) (۱) زیبا رو (۲) محترم و گرامی

زهره‌قیان zereqyan زیقُ بال کردن «گ» (ف) از خوشحالی در پوست ننگجیدن

زهره‌کوه zerekew بنویره زهره‌کوه (ف) نگا زهره‌کوه

زهره‌کوک zerekewk بنویره زهره‌کوه (ف) نگا زهره‌کوه

زهره‌مشته‌کی zere mişteki گه‌مه‌ئ زهران (ف) بازی خالی بندی

زهره‌نگ zerenğ زه‌نگ، تهره‌ک (ف) درز بسیار ریز

زهره‌نگبردن zerenğ birdin زه‌نگ بردن (ف) ترک برداشتن
زهره‌لگر zêr helfgir زیزُ گه‌ن خهرج (ف) آنکه در حفظ اموالش کوشا است

زهره‌ی zeri (۱) ناویگه ژئانه (۲) پارچه‌ئ زهرپاف (ف) (۱) نامی ژئانه (۲) پارچه زریافت

زهره‌ین zeriñ زهره‌د، وه ره‌نگ زهره‌د، له‌ئوستا (zeriyrne) زهرئیرنه) و له‌په‌له‌وی (zerîñ زهرین) تۆسریاس (ف) زهرین، در اوستا (zeriyrne زهرئیرنه) و در په‌لوی (zerîñ زهرین) نوشته شده

زهره‌ین‌آباد zeriñ abad به‌شیکه له‌ئیلام (ف) بخشی در ایلام

زهره‌ین‌جوو zeriñ cû دیه‌که‌یگه له‌سه‌ریه‌ل (ف) روستایی در سرپُل‌ذهاب

زهره‌ین‌چیا zeriñ çya دیه‌که‌یگه له‌ره‌وانسه‌ر (ف) روستایی

در روانسر

زهرینه‌وسیمینه zeriñe û simîne سۆزسیل، تۆل زهرین،

هه‌سینه‌زهرینه، ئاشگه‌زهرینه، له‌زاراوه‌یل تهره‌گ کردی «

ئه‌ستوونه‌زهرینه، کولکه‌زهرینه، که‌سه‌سۆر، په‌لکه‌زهرینه، کئیر

ستون، که‌سکوسور، که‌له‌ستون، موندای حه‌زهرتی فاته‌مه،

موندای ئاشمه، پرچی‌ئایشه‌وفاتمان، په‌لکه‌ره‌نگینه، کولکه

ره‌نگینه، کئیلستون، هه‌ساره‌زهرینه، هه‌سیره‌زهرینه» تۆشن

(ف) رنگین کمان، در دیگر گویشهای کردی «ئه‌ستوونه‌زهرینه،

کولکه‌زهرینه، که‌سه‌سۆر، په‌لکه‌زهرینه، کئیرستون، که‌سکو

سور، که‌له‌ستون، موندای حه‌زهرتی فاته‌مه، موندای ئاشمه،

پرچی‌ئایشه‌وفاتمان، په‌لکه‌ره‌نگینه، کولکه‌ره‌نگینه، هه‌ساره

زهرینه، کئیلستون، هه‌سیره‌زهرینه» گویند

زهریهر zeriyer زهریگر (ف) زرگر

زه‌فت zeft (۱) داوپین، ئه‌ره‌وییه (۲) جوورئ ده‌رمانه، قیل (۳)

رادق زه‌فت (۴) سه‌ختی (ف) (۱) مصادره، عربی است (۲) نوعی

درمان طبیعی برای دفع چرک و بهبودی شکستگی (۳) رادیو

ضبط (۴) سختی، دشواری

زه‌فت‌کردن zeft kirdin (۱) دهنگ که‌سیگ وه بان‌نه‌وار

خسن (۲) داوپین (ف) (۱) با دستگاه صدای کسی را ضبط کردن

(۲) مصادره کردن

زه‌فتی zeftî زفتی، ته‌نگی تفتی (ف) در دسر زندگی، مشکلات

زندگی

زه‌فه‌ر zefer (۱) ناویگه کوپانه، ئه‌ره‌وییه (۲) هه‌لکه‌فت خاس،

چه‌وه‌ری هه‌لکه‌فت مه‌نن (ف) (۱) نامی مردانه (۲) منتظر فرصت

شدن، فرصت مناسب یافتن

زه‌فه‌ر‌کردن zefer kirdin هه‌لکه‌فت خاس ده‌س دان و کار

کردن (ف) فرصت مناسب دست دادن و کار کردن، از فرصت به

دست آمده استفاده کردن

زه‌ق zeq (۱) زاق (۲) زق (ف) (۱) برجسته (۲) باتلاقی

زه‌قاو zeqaw زقاو (ف) باتلاقی

زه‌قانن zeqanin زه‌قه کردن کیه‌ر (ف) صدای بزغاله

زه‌قنه zeqne (۱) زه‌قنه (۲) زه‌قینه (ف) (۱) بسیار تلخ (۲)

الهام آتشین

زه‌قنه‌بووت zeqnebût زه‌قنه‌بووت، له‌سه‌کزی «زه‌غنه‌بود

« تۆشن (ف) بسیار تلخ، ناگوار، در سکزی «زه‌غنه‌بود» گویند

زه‌قوچؤل zeq û çül ئاودووژ بۆن زام، چرک په‌ر بۆن (ف)

است از «زهم = زخم + ئاوهن = انداختن» یعنی زخمه زدن
زه‌ماوه‌ند zemawend سؤر [ف] عروسی
زه‌مبهر zember زه‌مهر [ف] ناوه گل کشی
زه‌مبیل zembîl جوورئ خورج ده‌سی [ف] زنبیل
زه‌مه zeme زه‌مهر، زه‌مبهر «ل» [ف] ناوه گل کشی
زه‌مه‌ت zemet بنووره زمه‌ت [ف] نگا زمه‌ت
زه‌مهر zemer زه‌مبهر [ف] ناوه گل کشی
زه‌مه‌ق zemeq گولئگه [ف] گل زنبق
زه‌مه‌گ zemeg سرتت جائ قهرقوت [ف] ساقه‌های غلات که رنگش تیره‌تر از مناطق همجوار است و ناشی از بذریاشی پُر است
زه‌مین zemîn زه‌ق، له‌په‌هله‌وی (zemîk زه‌میک) تۆسریاس و له سه‌کزی «زمی» تۆشن [ف] زمین، در په‌لوی (zemîk زه‌میک) نوشته شده و در سکزی «زمی» گویند
زه‌مینگیر zemîngîr زور له زرانی برپان [ف] زمین گیر شدن، کنایه از ناتوان شدن
زه‌مین‌له‌رزه zemîn lerze زه‌ق‌له‌رزه [ف] زلزله
زه‌نا zena زنا، زنوو [ف] هممه
زه‌نا زه‌نا zenazena زنازنا [ف] هممه، جنجال
زه‌نان zenan زنان، بنووره زنانه [ف] نگا زنانه
زه‌ن‌به‌له‌ق zenibeley زنبلیق [ف] تلاش و تعجیل در کار
زه‌نبیل zenbîl زه‌مبیل [ف] زنبیل
زه‌نجه‌فیل zencefil بنه‌ئ گیائگه‌ئ پراي درمان خاصه [ف] گیاه زنجفیل
زه‌ن‌خورد zenixwird شه‌ر و مرافه [ف] زد و خورد
زه‌نجیر zencîr چه‌ن حه‌لقه‌ئ ئاسنین [ف] زنجیر
زه‌نجیره zencîre (۱) له شوون یه‌ک (۲) ديه‌که‌یگه له چه‌رداوپ [ف] (۱) مسلسل، پشت سرهم (۲) روستایی در چرداول
زه‌نجیره‌دان zencîre dan وه رزار وسان [ف] در یک ردیف قرار گرفتن
زه‌نشت zenîşt به‌له‌فیره، کولیت رووده [ف] کولیت رووده، اسهال
زه‌نگ zeng (۱) زه‌ره‌نگ (۲) ژه‌نگ (۳) زه‌نگوله [ف] (۱) ترک ریز (۲) زنگ فلزات (۳) زنگ، جرس
زه‌نگان zengân ديه‌که‌یگه له چه‌رداوپ [ف] روستایی در چرداول

چرکین شدن زخم در اثر تماس با آب
زه‌قه zeqe ده‌نگ ساوا [ف] صدای بزغاله
زه‌قه‌زه‌ق zeqe zeq زه‌قاندن [ف] صدای پیاپی بزغاله
زه‌قه‌ل zeqel (۱) زهاک (۲) شاه‌تی (۳) سیرتخ [ف] (۱) با هوش (۲) شهوانی (۳) گستاخ
زه‌قه‌فته zeqefte ژه‌فته، ژار «ل» [ف] زهر، بسیار تلخ، عربی است
زه‌قیم zeqîm رفته‌دار [ف] کلفت، ضخیم
زه‌قینه zeqîne زه‌رنیقه [ف] الهام شدن، به دل برات شدن
زه‌ل zel (۱) جوورئ نه‌یوچه (۲) گیائگه له زه‌زار درآید [ف] (۱) نوعی نی توخالی وباریک (۲) گیاهی باتلاقی
زه‌لام zelam (۱) ئه‌وله، نه‌زان (۲) خه‌په‌مه‌کین [ف] (۱) ابله (۲) لندهور
زه‌لان zelan (۱) وای زیز شه‌مال (۲) ديه‌که‌یگه له مایه‌شت [ف] (۱) بادجنوبی، باد دبور که نشانه ناامیدی و نرسیدن به اهداف متعالی است (۲) روستایی در مادیدشت
زه‌ل‌تۆل zeli zül زه‌ل [ف] گیاه باتلاقی
زه‌لگ zefig زیه‌لگ [ف] زهره
زه‌لم‌تاباد zelm abad ديه‌که‌یگه له ناوده‌روه‌ن [ف] روستایی در ناو‌دروون
زه‌لمه‌جیلی zefme cîli زرپ زبپان منالانه [ف] سرو صدا و بازی کودکان
زه‌له zefe زیه‌له «ل» [ف] زهره
زه‌له‌ته‌ره‌ک zefe terek زیه‌له‌ته‌ره‌ک «ل» [ف] زهره ترک شدن
زه‌له‌په‌ش zele reş ديه‌که‌یگه له سه‌رپیه‌ل [ف] روستایی در سرپیل‌نهاب
زه‌لیل zefîl (۱) بیئنه‌نوا (۲) نه‌خوش (۲) کور [ف] (۱) بیچاره و بینوا (۲) بیمار (۳) نابینا
زه‌لیمه‌ت zefîmet زه‌فتی [ف] دشواری، سختی
زه‌م zem زام، زم «ل» بنووره زام [ف] زخم، نگا زام
زه‌مان zeman هه‌ین، کات، له په‌هله‌وی (zeman زه‌مان) تۆسریاس [ف] زمان، در په‌لوی (zeman زمان) نوشته شده
زه‌ماوه‌ن zemawen سؤر، «نه‌پا سه‌په‌ر خاسی نه‌پا زه‌ماوه‌ن - ئپاچه خاسی گه‌مال باوگ خاوه‌ن» واته «زهم = زام + ئاوهن = ئاویشتن» زام هاویشتن، زامدار کردن [ف] عروسی، عبارت

زهنگردين zeng birdin زهرنگ بردين [ف] ترك بر داشتن

زهنگ دايِن zeng dayn زهنگ دايِن [ف] زنگ زدگي

زهنگ زريان zeng ziryan زهنگ زريان [ف] رسوا شدن، بد نام شدن

زهنگنه zengne (۱) يه كئ له ئيله يل گه ورائ كورد (۲) ديه كه يگه له مائه شت (۲) ديه كه يگه له سؤنقور [ف] (۱) يكي از ايالات بزرگ كرد (۲) روستايي در ماديدشت (۲) روستايي در سنقر

زهنگنه بر zengne bir لاناوه له كول و كولپر قسه كردن

[ف] كنايه از صراحت بيان، مختصر و مفيد بيان كردن

زهنگوله zengûfe (۱) زهنگ مل ساورين (۲) زرائي [ف] (۱)

اوين، زنگوله اي كه بر گردن حيوان نخران اندازند (۲) زانو

زهنگوله ئ ناو zengûfey aw زهنگوله ئ ناو [ف] شبنم

زهنگوله نيشان zengûfe nîsan (۱) لاناوه له شيت (۲)

ناسيار وه كار نارهوا [ف] (۱) كنايه از ديوانه (۲) انگشت نما، گاو پيشاني سفيد

زهنگي zengî جوورئ ماره [ف] مار زنگي

زهنگاناو zengyanaw زنياو [ف] آب حيات، آب زندگي

زهنگاناوه zengyane بنووره خرخال [ف] نكا خرخال

زه نئوري zenûri (۱) ديه كه يگه له مه سئوري (۲) يه كئ له تيره يل

يارسانه له لورسان ك تۆخمه ئ ده ورئيش زه روقن قه له ندرن و

چهره نشينيان كوره يل عه زيز زه نئورين [ف] (۱) روستايي در

بخش منصورى (۲) يكي از تيره هاي يارسان در لرستان كه

منسوب به ده ورئيش زه روقن قلندر مي باشند و مسند نشين اين

تيره فرزندان سيد عزيز نوالنورى هستند

زه نئوقه zenûqe زهنق «گ» [ف] زهره

زه نئوقه كردن zenûqe kirdin (۱) زيه له تره ك بقن «گ» (۲)

خوشه شى كردن «گ» [ف] (۱) زهره ترك شدن (۲) از خوشحالي در

پوست ننگيدن

زه نه zene نيشانه ئ (.) ك ده ننگيگه نه ژيره نه ژير نيه و له

رئيتوس كوردى لاتين (I) تۆسريه ئيد و له نه روهى «كه سره ئ

مؤخته ليسه» وه پئ توشن ك زورم له كوردى باشور وه كار

به نه ئ [ف] علامت سكون کوتاه يا كسره کوتاه در حروف،

صدابي كه نه زير است و نه زير نيست ويا نماد (.) نمابش داده

مى شود و در نگارش كوردى لاتين (I) نوشته مى شود و در

عربى آن را كسره مختلسه گویند. در فارسى در جمله ي «

دوست دارم: دوستت دارم» نماد آن بهتر ملموس است

زه نه ق zeneq زويه له [ف] زهره، شجاعت

زه نه ق چين zeneq çin زويه له چين [ف] زهره رفتن

زه نه قدار zeneqdar نه ترس [ف] نترس

زه نه ق هالوردن zeneq hifawrdin زويه له چين [ف] زهره

ترك شدن

زه ق zeü زمين [ف] زمين

زه واچ zewaç زل، قهق، نه پوو [ف] درشت، بزرگ

زه واد zewad توشئ، تفاق، خوارده مه ني [ف] توشه

زه وار zewar (۱) زيوار (۲) زياره ت كه ر [ف] (۱) كنايه پنجه

(۲) زوار، زيارت كننده، عربى است

زه واره كويه zeware küye ديه كه يگه له ئارقن ئاوا، توشن

ئوردى زه واره برائ رووسه مه له ووره بويه [ف] روستايي در

اسلام آبادغرب، گویند اردوگاه «زواره» برادر رستم در آنجا

بوده

زه وائ zewal دژمن [ف] دشمن

زه وته پين zeü tapin جاده ته پين [ف] غلطك

زه وچ zewic جوورئ كيله مه ن [ف] نوعى پيمانه

زه وچنه zewçine بنووره زه وچنه [ف] نكا زه وچنه

زه وچنه zewçene (۱) چنارم، جه وشه نه، سه رما (۲)

نوورئيگه [ف] (۱) لرزش در اثر سرما (۲) نفرينى است

زه وچنه كردن zewçen kirdin جه وشه نه كردن [ف]

لرزيدن در اثر سرما

زه وزار zeü zar زاره ق [ف] زمين کشاورزى

زه وق zewq (۱) كه ئف (۲) په سه ن خواهئ [ف] (۱) شادى،

عربى است (۲) سليقه، عربى است

زه وق كردن zewq kirdin خواهشى كردن ئه پائ كه سئ [ف]

براى كسى شادى كردن

زه و له رزه zeü lerze زه زمين له رزه [ف] زلزله

زه و له ك zewfêk بنووره چه و له ك [ف] نكا چه و له ك

زه و هرد zewerd زه به رد، زور، له ئه وستا (zeverê)

زه هره ئئ) تۆسرياس [ف] با تمام قدرت، باضريت، در اوستا

(zeverê) زورى) نوشته شده

زه و هردئ zewerdê بنووره زئورده [ف] نكا زئورده

زه وئ zewî زه وئ، زه ق «گ» [ف] زمين

زه وئ zewîn (۱) زه ق، زار زه ق «گ» (۲) زوير [ف] (۱) زمين

مانگا (ف) ۱) گونی یا نمدی که روی گاو تازه زاید اندازند تا از عفونت یا سرماخوردگی گاو جلوگیری کند (۲) آنفولانزای گاو

زیئا ziêa زیئای، زیئاتی (ف) زیاد، بسیار

زیئاتی ziêatî زیئادی (ف) زیاد، اضافه

زیئاد ziêad فره (ف) زیاد

زیئاده ziêade ۱) ژماره‌ی سینزه (۲) زیئای (ف) ۱) عدد سیزده (۲) زیاده، بیش از حد

زیئادی ziêadî زیئاتی (ف) زیاد

زیئارِت ziêaret دیدار له گلکووی ئیمامزایه و ئیمام (ف) زیارت، عربی است

زیئارِت‌کردِن ziêaret kirdin دیدار قوم وخیش و گلکووی ئیمامزایه و ... (ف) زیارت کردن

زیئارِت‌گا ziêaretga جی زیارِت (ف) زیارتگاه

زیئان ziêan زهرت (ف) زیان

زیئانکار ziêankar زهرت رهسان (ف) زیانکار

زیئان‌کردِن ziêan kirdin زهرت کردن (ف) زیان کردن

زیئانی ziêanî ناژهل زیانکار، له نه‌وستا (azyanî ئازیانی) و (zeiyenî زه‌یەنی) و له په‌له‌وی (ziyan زییان) تۆسریاس (ف) حشمی که به مزارع مردم لطمه زند، در اوستا (azyanî آزیانی) و (zeiyenî زینی) و در په‌لوی (ziyan زییان) نوشته شده

زیئانی‌کەر ziêanî ker ناژهل زیانکار (ف) زیانکار

زیئاه ziêaê زیئاد، فره (ف) زیاد باد

زیئاکەر ziêaêker زامهت کیشان ئه‌پرائ پيشکه‌فتن (ف) ساعی

زیپ zîp ۱) زړپ زیپان (۲) جوورئ پووشه‌مه‌نیه (۳) خر خړه (ف) ۱) جنجال بچه‌ها (۲) کاپشن (۳) زنجیر کاپشن

زیپان zîpan زړپ زیپان (ف) شلوغ کاری بچه‌ها

زیپ‌زیپکه zîp zîpke زپ (ف) زنجیر بالا برنده، زپ

زیپکه zîpke ۱) له‌پەر «گ» (۲) سخری، سه‌خری (ف) ۱) نوعی جوش (۲) باسن

زیته‌ل zîteî جیته‌ل (ف) زرنگ

زیچ Zîç ۱) بنووره زیچک (۲) زیچ (ف) ۱) نگا زیچک (۲) زمین دیمی که تازه آبی شده و اولین آب خورده

زیچگ پاچگ zîçig paçig خوارده‌مه‌نییگه ک له گییه و

۲) پریشان، غمگین

زهوی وزار zewî û zar زه‌وزار «گ» (ف) زمین کشاورزی

زه‌هاک zehak بنووره زهاک (ف) نگا زهاک

زه‌هاو zehaw ۱) زنج، ئاوه‌دان (۲) شار سه‌ریه‌ل (ف) ۱) شاداب و سر زنده (۲) نام شهر سرپل‌ذهاب

زه‌هر zehr ژار، زار (ف) زهر، نگا زار و ترکیباتش

زه‌هله zehfe ۱) زالتو «ل» (۲) زویه‌له «ل» (ف) ۱) زالو (۲) زهره

زه‌یچ zeyç زه‌ق ده‌مییگه ک تازه ئاوییه و بویه (ف) زمین دیمی که تازه آبی شده و اولین بار آبیاری شده و آب خورده

زه‌یره‌زهق zeyre zeü زه‌ق چه‌ک‌رئز (ف) زمین آبرفتی که رنگ آن با زمینهای همجوار متفاوت است

زه‌یری zeyrî بنووره خورما‌زه‌یری (ف) نگا خورما زه‌یری

زه‌یئتۆن zeytün به‌ر دارینگه چه‌ور (ف) زیتون

زه‌یم zeym زه‌تو هسه‌لیگه ک له کویه‌سانان بوو (ف) کندوی عسل طبیعی که در کوهستان باشد

زه‌ین zeyn ۱) په‌په‌وش (۲) زه‌یم (ف) ۱) ذهن، هوش (۲) نگا زه‌یم

زه‌یندار zeyn dar په‌په‌وش دار (ف) باهوش

زه‌ینه‌ین zeyneyn دیه‌که‌تیگه له بیله‌وار (ف) روستایی در بیله‌وار

زه‌ین‌کور zeyn kûr ئه‌وله (ف) ابله، کورد

زه‌ینه‌لان zeyne lan دیه‌که‌تیگه له جه‌لا‌لوه‌ن ک ئال حه‌قن (ف) روستایی با گویش لکی بر آیین یارسان در جلالوند

زه‌ینه‌لخانی zeynefxanî دیه‌که‌تیگه له حه‌سه‌ن‌ئاباد (ف) روستایی در حسن‌آباد

زه‌ینه‌و zeynew سووکه‌ناو زه‌ینه‌ب (ف) مخفف زینب

زه‌یه zeye شه‌رمینه‌ئ مانگا، ئرائ بز و مییه «گجگ» و ئرائ و لاخ و ماین «ته‌ن» ئۆشن (ف) مادینه گاو، برای بز و گوسفند «گجگ» و برای الاغ و اسب «ته‌ن» گویند

زی Zî زۆ، زۆزی «ل» (ف) زود، فوری

زی Zê ۱) کیش «ز» (۲) زیهک (۳) پاشگره وه مانائ زاین (۴) پاشگره وه مانائ پیتایق (ف) ۱) حرف «ز» (۲) نگا زیهک (۳) پسوند به معنی زاینده (۴) پسوند به معنی زاید شده

زی ئه‌سپان zê espan ۱) دتیاپووشئ ک خه‌نه‌ئ کوول مانگائ تازه‌زا تاسه‌رما نه‌خوید یا چرک‌په‌ر نه‌و (۲) ئانفولانزای

رووده درس بوو [ف] خوراکي که از روده و معده گوسفند که بدور هم پیچیده شده و همراه با کله‌پاچه پخت کنند و می‌خورند زید zêd (۱) جی له دالگ بۆن (۲) ماوا [ف] (۱) محل تولد (۲) میهن

زیده‌وان zêdewan چاوه‌دیر زید [ف] نگهبان، نگهبان مرز و بوم

زیر zîr جیکه، زیران [ف] جیغ نازک

زیران zêran ديه‌که‌یگه له جووانپو [ف] روستایی در جوانرود زیران zêranin زیره کردن [ف] جیغ کشیدن زیرچم zêrçem پۆشالیگ کُ نه‌نه ئ زیر چو تازۆتر ناگر بگرید [ف] خرده کاغذ و پوشال که برای سرعت بخشیدن به اشتعال هیضم گذارند

زیردپگ zîr dirîg میلگ، گولیکه خۆمچه ئ چۆ سرئنجگه و خوارده‌مه‌نیه [ف] نوعی گل که غنچه‌اش در پاییز مانند سنجد سرخ می‌شود و خوراکي است

زیرین zîrin زیره کردن [ف] جیغو

زیرپو zîrû فتور دراتن، ژیر رۆ بۆن [ف] نابود شدن

زیرپو دراتن zîrû diratin فتور دراتن [ف] نابود شدن

زیره zîre (۱) زیران (۲) چه‌ر نیمه‌پوو [ف] (۱) جیغ (۲) غلغله ظهر

زیره zîre تۆیه‌م گیایگه خوارده‌مه‌نی و خوه‌شبوو [ف] زیره

زیره‌زیر zîr zîre زیره کردن [ف] جیغ پیایی

زیره کردن zîre kirdin زیران [ف] جیغ کشیدن

زیره‌که‌ر zîreker چه‌ر نیمه‌پوو [ف] غلغله ظهر

زیز zêz دژ، دش [ف] ضد، برابر

زیز بوون zêz bûn دژ بوون [ف] ضد بودن، دشمن بودن

زیز گیان zêzi gyan دژ گیان [ف] دشمن جانی

زیف zîf (۱) سه‌ختی (۲) بوو گووشت مامراوی و... له سه‌کزی «زه‌فت» تۆشن (۲) بوو له‌جه‌ن [ف] (۱) سختی، تنگی (۲) بوی گوشت مرغابی، در سکزی «زفت» به مزه گس گویند (۳) بوی لجنزار

زیق zîq (۱) خوه‌شی (۲) دق (۳) ده‌نگ و چه‌که پشی [ف] (۱) شادی (۲) دق کردن (۳) صدای بچه‌گره

زیقان zîqanin زیران [ف] جیغ کشیدن

زیقاو zîqaw ئاو زیقاو [ف] آب لجنزار

زیقاوله zîqawle جوورئ بالنده‌ئ ماسیخوره (۲) زیق بال

[ف] (۱) مرغ ماهیخوار (۲) شادی کردن نوزاد

زیق بال zîqibal زیقاوله کردن منال [ف] شادی کردن نوزاد

زیق زاق zîqi zaq زیقان [ف] جیغ کشیدن پیایی

زیقن zîqin زیقوو [ف] جیغو

زیقو zîqû زیقن [ف] جیغو

زیق و لنگ zîqi wîlîng قیز و لنگ [ف] جیغ و داد

زیقوهر zîqi hir قیز قاژ [ف] جیغ و داد

زیره zîqe زیقان [ف] جیغ کشیدن

زیره‌زیق zîqe zîq زیقان [ف] جیغ پیایی

زیره‌وله zîqewle بنووره زیقاوله [ف] نگا زیقاوله

زیک zîk ده‌نگ ژیر [ف] صدای نازک و زیر

زیک zêk بنووره زیک [ف] نگا زیک

زیکان zîkanin بنووره زیکان [ف] نگا زیکان

زیک‌زاک zîki zak زیکه‌ئ هه‌یتاه‌یت [ف] صدای «زیکه» پیایی

زیکن zîkin زیکوو [ف] کودکی که با صدای نازک و زیر‌گره می‌کند

زیکوو zîkû زیکن [ف] کودکی که با صدای نازک و زیر‌گره کند

زیکه zîke بنووره زیکه [ف] نگا زیکه

زیکه‌زیک zîkezîk بنووره زیکه‌زیک [ف] نگا زیکه زیک

زیل zîl زیک، له سه‌کزی «زیل» تۆشن [ف] صدای نازک و زیر ، در سکزی نیز «زیل» گفته می‌شود

زیل zîl مووسیر «ل» [ف] مووسیر

زیل zêl رۆیه‌له، زات، دل «له دۆر دل‌به‌ر، له نزیك زیل‌به‌ر» [ف] زهره، دل، شجاعت

زیل به‌م zîlibem (۱) ده‌نگ جووشیان ئاو (۲) قرم قال [ف]

(۱) صدای غلغل آب جوش (۲) همه‌ه، جنجال

زیلوو zîlû جوورئ ژیر راخه‌ره [ف] زیلو

زیله zîle سیله، چه‌پاله [ف] سیلی

زیله‌ک zîlek زره، ژیر [ف] زیرک، باهوش

زیم zîm بنووره زیم «ل» [ف] نگا زیم

زیمیل zêmîf (۱) هه‌لبه‌زدابه‌ز (۲) چه‌تۆنی [ف] (۱) جست و خیز (۲) پر رویی، گستاخی

زیمووله zîmûle چه‌ل مل [ف] سر بار کسی بودن

زیمه‌لپه‌پ zîmêlpep منال سیرتخ، له مه‌ته‌ل کووسه و

زئورده zêwirde گوله‌وه‌ری [ف] غله‌ای که شیره است و آنرا باساقه بریده و دسته کرده و روی آتش برشته کنند و می‌خورند
زیوری zîwirî ده‌یشتیگه له حه‌سه‌ن ئاوا، گاهس وه خاترُ هه‌وائی سه‌ردی وه پئ توشن «زیوری = سیبری» وه‌لام له راسا له ناو «زویه‌یده» ژن هاروونه‌په‌شید وه‌رگتیر بویه، ئی ده‌یشته ملک زویه‌یده خانم بویه [ف] دشتی وسیع در حسن آباد، شاید بخاطر هوای سردش آنرا با سیبری مقایسه می‌کنند و نام «زئوری» را بر آن نهاده‌اند اما واقعیت این است که از نام «زبیده» زن هارون‌الرشید مشتق شده و این دشت ملک زبیده بوده است

زیوه zîwe (۱) ترۆسکه (۲) نقره [ف] (۱) درخشش از دور (۲) فلز نقره

زیوه‌زیو zîwezîw (۱) جریوه‌جریو (۲) ترۆسکه‌ترۆسک [ف] (۱) صدای جوجه (۲) سوسو زدن

زیهک zîyek شیرته‌پ، نه‌گه‌ر زیک بکولنیده‌ئ بوده بلكاف نه‌گه‌ر وه‌ل شیره و قاتی بی بکه‌ید بوده لویی [ف] اولین شیری که پس از زایمان از گاو یا گوسفند بدوشند، اگر «زیهک» را بجوشانند آنرا «بلكاف» گویند و اگر باشیر مخلوط کنند آنرا «لویی» گویند

زیه‌لگ zyefîg (۱) زویه‌له (۲) کیسه‌ئ سه‌فرا [ف] (۱) ترس (۲) کیسه صفر

زیه‌له zyefê بنووپه زیه‌لگ [ف] نگا زیه‌لگ

زیه‌لئ zyefê بنووپه زیه‌له [ف] نگا زیه‌لگ

زیه‌لئ هالوردن zyefê hîlawrdin ترسیان [ف] زهره ترک شدن

زیهم zyem (۱) زام، زه‌خم «ل» (۲) دمه‌ل «ل» [ف] (۱) زخم (۲) دمل

زئ یائ zêyaê زئای [ف] زیاد، زیادی

زیمه‌لپه‌ر وه‌رگتیر بویه [ف] بچه گستاخ

زین zîn جل پشت نه‌سپ [ف] زین

زینگ zîng زنی، زنده [ف] زنده

زینگان zînganin زینگه‌زینگ [ف] وز وز مگس

زینگانی zînganî زنه‌ی [ف] زندگانی

زینگه zînge (۱) زینگه‌ئ گوله (۲) زینگه‌ئ مه‌په‌س [ف] (۱) زوزه فشنگ (۲) وز وز خرمگس

زینگه zînge (۱) سووکه‌ناو زینه‌ت (۲) زنیه [ف] (۱) مخفف

زینب (۲) زنده است

زینگه‌چال zînge çal زنده وه چال [ف] زنده‌به‌گور کردن

زینگه و بۆن zîngew bün زنیه و بۆن [ف] دوباره زنده

شدن

زینگه‌زینگ zînge zîng زینگان [ف] وز وز مگس

زینی zîne زنی، زینگ [ف] زنده

زینیه و بۆن zînyew bün زنیه و بۆن [ف] دوباره زنده شدن

زینیه و کردن zînyew kirdin زنیه و کردن [ف] دوباره

زنده کردن

زئو zêw (۱) نقره (۲) سیماو [ف] (۱) نقره (۲) جیوه

زیوا zîwa (۱) ره‌نگین (۲) ناویگه ژئانه [ف] (۱) خوشگل (۲)

زیبا، نامی زنانه

زیوار zêwar زه‌وار، په‌راویژ [ف] کناره پنجره و...، زوار

زیوار گرتن zêwar girtin په‌راویژ گرتن [ف] زوار گرفتن بر

چیزی

زیواره zêware په‌راویژ [ف] زوار

زئورده zêwird (۱) زئورده (۲) تان‌کردن [ف] (۱) غله‌ای که

هنوز شیره است و آن را با ساقه چیده و دسته می‌کنند و بر

آتش تفت می‌دهند و می‌خورند (۲) زیر رو کردن خرمن نیمکوب

برای کوبیدن دوباره با «چان»

زئورد کردن zêwird kirdin تان‌کردن [ف] زیر و رو کردن

خرمن نیمکوب

ژ

ژا ja قاویش [ف] نشخوار کردن حیوانات
 ژاژ jaz (۱) پۆل، دارایی (۲) نه شه کردن [ف] (۱) سرمایه، داری
 (۲) نشئه شدن، شارژ شدن
 ژاژداری jaz darî پۆلدارى، خه رپۆلى [ف] سرمایه داری
 ژاژیل jazîl فره وړا [ف] وراج
 ژاک jak (۱) ژهک (۲) کوتر کردن «گ» [ف] (۱) وراجی کردن
 (۲) پافشاری
 ژاکانن jakanin (۱) سبسگانن (۲) وړاوه کردن [ف] (۱)
 پژمردن (۲) وراجی کردن
 ژاکاو jakaw پلمژگياج [ف] پژمرده
 ژا کردن ja kirdin قاویش کردن [ف] نشخوار کردن
 ژاکه ژاک jake jak ژهکه ژهک [ف] وراجی کردن
 ژاکياج jakyag پلمژگياج [ف] پژمرده
 ژاکيان jakyan پلمژگانن [ف] پژمرده شدن
 ژال jal (۱) ژار (۲) قه ژيه لئى، گيايگه «گ» [ف] (۱) زهر (۲)
 گياه خرزهره
 ژالگ jalge (۱) ديهکه يگه له ريژاو (۲) ديهکه يگه له گواروړ
 [ف] (۱) روستایى در ريژاو (۲) روستایى در گواروړ
 ژاله jale ژال، قه ژيه لئى «گ» [ف] گياه خرزهره
 ژام jam چام، نم [ف] نم، رطوبت
 ژان jan (۱) ئيش (۲) ئيش زايين [ف] (۱) درد (۲) درد زاييمان
 ژان باد jani bad (۱) دل پيچه (۲) ژان ژوو [ف] (۱) دل پيچه
 (۲) روماتيسم
 ژان بگه ي jan bikey ئيش بگريد، نووړيگه [ف] نفرينى
 است، درد بگيرى
 ژاندار jandar جاندار [ف] ژاندارم
 ژان ژوو jani ju (۱) ژان منال زايين (۲) ژان په ل پوو [ف] (۱)

درد زاييمان (۲) روماتيسم
 ژان کردن jan kirdin (۱) ئيش کردن (۲) لاناوه له بيقه رارى
 (۲) نووړيگه [ف] (۱) درد کردن (۲) کنايه از كسى كه بيتابى
 مى كند (۲) نفرينى است
 ژانگرتن jan girtin ئيش زايين [ف] درد زاييمان
 ژانگيه jangye بنوړه جانيه [ف] نگا جانيه
 ژاو jaw (۱) ناژاوه (۲) چه تالى، له سكايى «ژاوه» توشن (۳)
 ئيش «دلّم ژاو خوه يد» [ف] (۱) آشوب (۲) ولگردى، در سكايى
 «ژاوه» گویند (۳) درد
 ژاوخواردن jaw xwardin (۱) چه تالى، گه زالى (۲) دل
 هه لشيويان [ف] (۱) ولگردى کردن (۲) دل بهم آمدن
 ژاومهرگ jawmereg ديهکه يگه له گواروړ [ف] روستایى در
 گواروړ
 ژاوملوردن jaw hifawrdin (۱) چه تالى کردن (۲) کووه و
 بون له دهوړ چشتى [ف] (۱) ولگردى کردن (۲) جمع شدن به دور
 چيزى يا كسى
 ژاوه jawe (۱) ناژاوه (۲) ژاوه ژاو [ف] (۱) آشوب (۲) آمد و شد
 کردن از روى بيكارى
 ژاوه ژاو jawe jaw (۱) ژاو خواردن (۲) ناژاوه [ف] (۱) ول ول
 گشتن (۲) آشوب
 ژاين دما jaê dima له ئەولا «ل» [ف] پس از اين
 ژاينور jaê wer وه رجله يه «ل» [ف] پيش از اين
 ژيبن jibin به رجد، سه د له سه د [ف] صد در صد، حتما، بدون
 شك
 ژيپارهو jiparewo له پاره كه وه [ف] از پارسال به بعد
 ژيچه jice ئەپرا [ف] براى چه
 ژيره jire زهاك، ژير، له زارواوه يل ترهك «ژير» توشن وشه ئ

ژناني jinanî پيانگ كُ چق ژن رهفتار كه ید [ف] مردی كه رفتار زنانه دارد

ژناوژن jinaw jin ژن وه ژن [ف] معاوضه دختر یا خواهر
ژنباز jinbaz گه پرا [ف] زنباره

ژنبازی jinbazi گه پای [ف] زنبارهگی

ژنتلاقدان jin tifaq dan ئاخرییل وهفرانبار و ئهولهیل
خاکهلییه [ف] برابر اواخر بهمن و اوایل اسفند

ژنخوازین jin xwazîn مارپه کردن و سۆر کردن [ف] زن
گرفتن

ژندار jin dar زینز زگورد [ف] مرد متاهل

ژن زا jini za زن و زا [ف] زن و بچه

ژنو jinû (۱) له نو (۲) بنووپه زانو [ف] (۱) از نو، دوباره
(۲) نگا زانو

ژنواژن jin wa jin ژن وه ژن [ف] معاوضه دختر یا خواهر
ژنوزا jin û za ژن زا [ف] زن و بچه

ژن وژن خواز jin û jin xwaz فامیلی کردن دۆ ئیل [ف]
نزدیکی دو تیره یا طایفه در اثر ازدواج با هم

ژن وه نوور jin we zûر شاکه ل، شه که ل [ف] زن دلیل

ژن وه ژن jin we jin ژناوژن [ف] معاوضه دختر یا خواهر

ژن هاوردن jin hawrdin ژن خوازین [ف] زن گرفتن

ژنهفتن jineftin ئه ژنهفتن [ف] نگا ئه ژنهفتن و ترکیباتش

ژنهگان jinegan ژنهیل [ف] زنها

ژنهگه jinege هه ئی ژن [ف] ای زن

ژنل jinel ژهنگه ل «ل» [ف] ای زنها

ژنهیل jineyl هه ئی ژنهیل [ف] ای زنها

ژنهوا jinewa شنهوا [ف] شنوا

ژنهوین jinewîn بنووپه ئه ژنهفتن [ف] نگا ئه ژنهفتن و
ترکیباتش

ژوو jû ژان ژوو [ف] درد

ژۆژ jûj کۆژ، قۆژ، بنووپه کۆژ [ف] نگا کۆژ

ژۆژالگ jûjalig زهرداله [ف] زنبور

ژۆژوو jûjû بنووپه ژۆژوو [ف] نگا ژۆژوو

ژۆژه jûj jûj گاسکه گاسک [ف] آرام حرکت کردن

ژۆل ژال jûli jal جۆل جال [ف] جنبش

ژۆله jûle جۆله [ف] جنب وجوش

ژۆن jûn (۱) ژان (۲) فره وهتن «ژوون گهردانن» (۳) دژمین

«هه ژیر» واته هه میشه زانا له ئی وشه وهرگتیر بۆیه [ف] با
هوش، زیرک، در دیگر گویشهای کردی «ژیر» گویند و «
هژیر» از این واژه مشتق شده است

ژهج jirec زارانج «ل»، بنووپه ژره ژ [ف] نگا ژره ژ

ژره ژ jirez كه وگ نیر «ل» لهسكایی «ژره ژ» تۆشن [ف]
كبك نر، در سكایی «ژره ژ» گویند

ژیره ژ jirêj ژیره ژ [ف] قلعه

ژو jûj ججو، سیخچوولی، له په هله وی (juje ژوژه) و
(jûjuk ژووک) تۆسریاس، له زارواهیل تره ك كوردی «ژوو»،

ژوژی، ژووک، ژوشك «تۆشن و له ئازهری «ژوو» و له
فهسایی و خارکی «ژوو» تۆشن [ف] جوجه تیغی، در په لوی
(juje ژوژه) و (jûjuk ژووک) نوشته شده و در دیگر
گویشهای کردی «ژوو، ژوژی، ژووک، ژوشك» گویند و در
آدری «ژوو» و در فسایی و خارکی «ژوو» گویند

ژقته jiqifte (۱) زلفنج «ل» (۲) فره تیه ل «ل» [ف] (۱)
نوعی سم کشنده (۲) هر خوراکی بسیار تلخ

ژک jik (۱) شیرته پی، زیک «ل» (۲) زیات شیره «ل» [ف] (۱)
شیری که پس از اولین زایمان گاو یا گوسفند می دوشند (۲)
ذرتی که هنوز بلالش پُر نشده

ژله jile جله شپ «ل» [ف] اختاپوس

ژمار jimar ئه ژمار [ف] شمار

ژمارتن jimartin ژماره کردن [ف] شمارش

ژماره jimare ژمارتن [ف] شماره

ژماریا jimarya ئه ژماریا [ف] شمرده شد

ژماریاگ jimaryag ژماریا [ف] شمرده شد

ژماریان jimaryan ئه ژمارتن [ف] شمردن

ژماریا ئه jimaryaê ژماریاگ [ف] شمرده شد

ژن jin زینز پیا، ژن، له ئه وستا (cen جهن) و (gina گنا
) و له په هله وی (jen ژهن) تۆسریاس و له سمناهی (جنی) و

(جنیکا) و له به لووچی (جهنی) تۆشن [ف] زن، در اوستا ()
cen جن) و (gina گنا) و در په لوی (jen ژن) نوشته شده

و در سمناهی (جنی) و (جنیکا) و در بلوچی (جنی) گویند
ژن ئاوپاش jini aw paš ژن گه نه کار، چنده [ف] زن بد

کاره، فاحشه

ژنانه jinane هه رچی ک هه رچی وه ژن بیاشتوو [ف] کار
زنانه

«ل» (۴) مه ته خسه ل «گ» (۵) چناوکه [ف] (۱) درد (۲) وراجی (۲) دشنام (۳) بُت، صنم (۴) چانه، فک
ژون گهردانن (۱) jûn gerdanin زووان چهوری (۲) فره وپای [ف] (۱) چرب زیانی کردن (۲) وراجی کردن
ژویهر jüyer لای بان، له سمنانی (ژوهری) توشن [ف] سمت بالا، در سمنانی (ژوری) گویند
ژه je ژ، له [ف] از، ز
ژهر jer (۱) ژار (۲) ژار چووخ، له زاراو هیل تره ک کوردی «ژارقه‌ند، ژار قه‌نگه، ژارقه‌ننه» توشن [ف] (۱) زهر (۲) جرم سیگار
ژهره ژ jirej ژره ژ [ف] کبک نر
ژهفک jefk ریپووق [ف] ژفک چشم
ژهقنه‌بووت jeqnebût (۱) زه‌قنه‌بووت، زه‌قنه‌مووت (۲) گیایگه فره تیه ل [ف] (۱) همتای زهرمار، زهر، کوفت (۲) گیاهی بسیار تلخ، گیاه ژاله
ژهقنه‌مووت jeqenemût [ف] نگا ژه‌قنه بووت
ژهقونه jeqwine بنوپره زه‌قنه‌بووت [ف] نگا ژه‌قنه بووت
ژهقونه‌بووت jeqwine bût بنوپره زه‌قنه‌بووت [ف] نگا ژه‌قنه‌بووت
ژه‌قوموم jeqûm (۱) میوه‌یگه فره تیه ل (۲) وه تنیگه و جووای دان [ف] (۱) میوه‌ای بسیار تلخ از درختی در جهنم که خداوند به ستمکاران وعده داده (۲) کنایه از توهین و به تندى جواب دادن کسی
ژهک jek بنوپره ژاک [ف] نگا ژاک
ژهکه‌ژهک jeke jek (۱) وپاوه وژاوه کردن (۲) چه‌نه دریژی کردن [ف] (۱) و (۲) پُر چانگی کردن
ژهلم jefm (۱) پلمزگیان «ل» (۲) ئاو چلکاو [ف] (۱) پزمرده (۲) آب کدر
ژهلمژا jefmija سلا دابین «ل» [ف] بلعیدن ونجویدن
ژهلمور jefmû ته‌مه ل «ل» [ف] تن‌پور، تنبل
ژهلمیا jefmya پلمزگیا «ل» [ف] پزمرده
ژهن jen (۱) بنوپره ژن «ل» (۲) پاشگروه مانای نه‌واژنده (۳) بنچینه‌ئ کردار ژهنین (۴) نوپریگه «ژهن بکه‌ی» گاهس وه مانای ژان بوو [ف] (۱) زن، نگا ژن (۲) پسوند به معنی نوازنده (۳) ریشه‌ی فعل بهم زدن مشک (۴) نفرینی است، شاید به معنی «ژان» یا درد باشد

ژهن‌باختن jen baxtin ژهن هواستن «ل» [ف] زن گرفتن
ژهنیریا jenirya ژهنیا [ف] آن مشک به هم زده شد
ژهنگ jeng (۱) دارزیان ناسن (۲) ژهنگ گهنم و جویه [ف] (۱) زنگ زدگی فلزات (۲) آفت گندمزار
ژهنگار jengar ژهنگ ناسن [ف] زنگار
ژهنگال jengaf بنوپره چه‌کم [ف] نگا چه‌کم
ژهنگانن jenganin (۱) ژهنین مه‌شکه (۲) وپاوه وژاوه کردن [ف] (۱) بهم زدن مشک (۲) کنایه از پُرحرفی کردن، مجادله کردن
ژهنگار jengaw ژهنگار [ف] زنگاب
ژهنگان jeng dan (۱) دارزیان ناسن (۲) ژوون گهردانن، ژهنگه ژهنگ [ف] (۱) زنگ زدن، اُکسید شدن (۲) بحث و جدل کردن
ژهنگن jengin (۱) ژهنگ خواردی (۲) لاناوه له چرکن [ف] (۱) پوسیده، زنگ زده (۲) کنایه از چرک مرده
ژهنگه‌ل jengel ژهنیل «ل» [ف] ای زنها
ژهن‌هواستن jen hwastin ژهن باختن «ل» [ف] زن گرفتن
ژهنه‌ژهن jene jen ژان کردن، نوپریگه [ف] نفرینی است به معنی درد تو را فرا گیرد
ژهنی jeni ئه‌و ژهنی، وه یه‌ک دا [ف] مشک به هم زد
ژهنیا jenya ئه‌وه ژهنیریا [ف] آن مشک زده شد
ژهنیاگ jenyag ژهنیاگ [ف] آن مشک زده‌شد
ژهنیان jenyan ژهنین [ف] مشک به هم زدن
ژهنیای jenyae بنوپره ژهنیاگ [ف] نگا ژهنیاگ
ژهنین jenin ژهنیان [ف] مشک به هم زدن
ژههر jehr ژار [ف] زهر
ژههردار jehr dar ژاردار [ف] زهردار، سمی
ژههر مار jehri mar زار مار [ف] زهرمار
ژههری jehri (۱) مار ژار دار (۲) لاناوه له هه‌لبووقیان [ف] (۱) زهری، سمی (۲) کنایه از خشمگین
ژههرین jehrîn ژاردار [ف] سمی
ژهیو jeyw بنوپره جه‌ق «ل» [ف] نگا جه‌ق
ژهیوه jeywe دارای «ل» «ئی حه‌والاته مرگم هاپیوه - پلنگه نه‌یرم نه‌مه‌نه‌ن ژه‌یوه» (تورکه‌میر) [ف] دارایی
ژهیوه‌ر jeywer وه‌رجله به «ل» [ف] پیش از این
ژی jî (۱) ژیان (۲) جیپ، کیشدار [ف] (۱) زندگی (۲) کشدار، ارتجاعی

ژیان jīyan زنه‌ی، له په‌هله‌وی (zyan زیان) تۆسریاس [ف] زندگی، در په‌لوی (zyan زیان) نوشته شده

ژیانین jīyanin ژیان داین [ف] زندگی دادن

ژی‌برین jî birîn قابلیت له دهس دان [ف] قابلیت کششی و فنریت از دست دادن

ژی‌ر jêr (۱) لای خوار، زی‌رۆ، له په‌هله‌وی (ezêr ئەزیر) و له سمنا‌نی (ژی‌ری) تۆسریاس (۲) ژیره‌و، زهاک [ف] (۱) زیر، در په‌لوی (ezêr) نوشته شده و در سمنا‌نی (ژی‌ری) گویند (۲) زیرک، باهوش

ژی‌رناگره jêr agire ژیرچه‌م، ژیرچه‌م [ف] نگا ژیر چه‌م

ژی‌رناو jêr aw (۱) خنکان (۲) ئەوشاردن [ف] (۱) خفه کردن (۲) پنهان کردن

ژی‌رناو‌بو‌ن jêr aw bün لاناوه له بیچاره بو‌ن [ف] کنایه از به‌خاک سیاه نشستن

ژی‌رناو کردن jêr aw kirdin (۱) خنکان (۲) لاپوش کردن [ف] (۱) خفه کردن (۲) رازی را پنهان کردن

ژی‌رناوی jêr awî قوته، قورته [ف] زیرآبی

ژی‌راخه‌ر jêraxer ژیرا [ف] زیرانداز

ژی‌راو jêraw (۱) ژیرناو کردن (۲) پئ ئاو [ف] (۱) پنهان کاری (۲) مجرای فاضلاب

ژی‌ریار jêr bar زیز سه‌روار [ف] دسته هیزمی که سربار روی آن قرار می‌گیرد

ژی‌ر بارچین jêri bar çin ته‌سلیم بو‌ن [ف] تن در دادن، زیر بار رفتن

ژی‌ریال jêri bal لاناوه له په‌نا دان [ف] کنایه از پناه دادن

ژی‌ر بال گرتن jêri bal girtin هامیاری دان [ف] کمک کردن

ژی‌ریاله jêr bafê زیز بان‌باله [ف] دوال کمر را از رو گرفتن

ژی‌ر بان jêri ban (۱) ژیر رو (۲) خوار و بان (۳) پته‌که‌نه کردن [ف] (۱) زیر و رو، واژگون (۲) بالا و پایین (۳) زیر و رو کردن برای جستجو و تفتیش

ژی‌ریان کردن jêri ban kirdin بنووره ژیربان [ف] نگا ژیر بان

ژی‌ریه‌ن jêrben قشلاق [ف] قشلاق

ژی‌ریا jêr pa (۱) ژیراخر (۲) له ژیر پا [ف] (۱) زیر انداز (۲) زیر پا

ژی‌ریا بو‌ن jêr pa bün له شدن [ف]

ژی‌ریا کردن jêr pa kirdin (۱) تلیقان (۲) پا وه مل حه‌ق ناین [ف] (۱) لگ‌مال کردن (۲) از حق گذشتن

ژی‌ریا کوتان jêr pa kwitan ئانتریک کردن، سه‌ر تیژ کردن [ف] تحریک کردن، تیز کردن

ژی‌ریاله jêr pyafê ژیره [ف] زیر استکان

ژی‌رته‌ت jêr tet ششکه‌فت ئاوی، بنووره ژیرکته «ل» [ف] نگا ژیرکته

ژی‌رته‌نگ به‌ی jêrtengê bey دیه‌که‌یگه له چه‌رداو [ف] روستایی در چه‌رداو

ژی‌رته‌شه و بان‌ته‌شه jêr têşe û ban têşe لاناوه له کوته‌لکوو کردن [ف] کنایه از زدن بسیار و تا حد مرگ زدن

ژی‌رتیله jêr tîle تیله [ف] دوال پالان

ژی‌رچنا jêr çina (۱) ژیر چناکه (۲) ژیر زنه [ف] (۱) زیر چانه (۲) بندی که به کلاه زنانه وصل است و زیر گلو قرار می‌گیرد و مهره‌ای رنگی به آن وصل است

ژی‌رچناکه jêr çinake بنووره ژیرچنا [ف] نگا ژیر چنا

ژی‌رچه‌م jêr çem (۱) زیرچه‌م (۲) ژیر چه‌م «ل» [ف] (۱) نگا ژیرچه‌م (۲) زیر چشم

ژی‌رچه‌نه jêr çene (۱) ژیرچناکه (۲) ژیر دیا‌نه، ئەو که‌سه ک ته‌وان فره خواردن دیرید «ژیرچه‌نه‌ئ خاسه» [ف] (۱) زیرچانه (۲) کنایه از کسی که می‌تواند زیاد بخورد، قدرت خوردن زیاد داشتن

ژی‌رچه‌نه لی‌سه‌نن jêr çene lê senin ده‌رفه‌ت نینان [ف] مجال از کسی گرفتن، فرصت ندادن

ژی‌رچه‌لقه jêr hêfçe بنووره ژیرزهنه «گ» [ف] نگا ژیرزهنه

ژی‌رخاک کردن jêr xak kirdin قایم کردن [ف] کنایه از پنهان کردن

ژی‌رخاکی jêr xakî (۱) نیاته، ئەنتیکه (۲) دیه‌که‌یگه له هلیران ک ئال حه‌قن [ف] (۱) زیر خاکی، عتیقه (۲) روستایی با گویش لکی و بر آیین اهل حق در هلیلان

ژی‌رخان jêr xan کیان [ف] اتاق زیرین خانه که معمولا محل کا‌هدان است یا بعنوان طویله از آن استفاده می‌کنند

ژی‌رخان‌بالاخان jêr xan bafaxan خان‌بالاخان [ف] نگا خان بالاخان

ژی‌رخسن jêr xisin وه ژیر خسن [ف] به زیر انداختن

ژی‌رخه‌ف jêr xef ره‌ختاو [ف] کنایه از رختخواب

ژیان jīyan زنه‌ی، له په‌هله‌وی (zyan زیان) تۆسریاس [ف] زندگی، در په‌لوی (zyan زیان) نوشته شده

ژیانین jīyanin ژیان داین [ف] زندگی دادن

ژی‌برین jî birîn قابلیت له دهس دان [ف] قابلیت کششی و فنریت از دست دادن

ژی‌ر jêr (۱) لای خوار، زی‌رۆ، له په‌هله‌وی (ezêr ئەزیر) و له سمنا‌نی (ژی‌ری) تۆسریاس (۲) ژیره‌و، زهاک [ف] (۱) زیر، در په‌لوی (ezêr) نوشته شده و در سمنا‌نی (ژی‌ری) گویند (۲) زیرک، باهوش

ژی‌رناگره jêr agire ژیرچه‌م، ژیرچه‌م [ف] نگا ژیر چه‌م

ژی‌رناو jêr aw (۱) خنکان (۲) ئەوشاردن [ف] (۱) خفه کردن (۲) پنهان کردن

ژی‌رناو‌بو‌ن jêr aw bün لاناوه له بیچاره بو‌ن [ف] کنایه از به‌خاک سیاه نشستن

ژی‌رناو کردن jêr aw kirdin (۱) خنکان (۲) لاپوش کردن [ف] (۱) خفه کردن (۲) رازی را پنهان کردن

ژی‌رناوی jêr awî قوته، قورته [ف] زیرآبی

ژی‌راخه‌ر jêraxer ژیرا [ف] زیرانداز

ژی‌راو jêraw (۱) ژیرناو کردن (۲) پئ ئاو [ف] (۱) پنهان کاری (۲) مجرای فاضلاب

ژی‌ریار jêr bar زیز سه‌روار [ف] دسته هیزمی که سربار روی آن قرار می‌گیرد

ژی‌ر بارچین jêri bar çin ته‌سلیم بو‌ن [ف] تن در دادن، زیر بار رفتن

ژی‌ریال jêri bal لاناوه له په‌نا دان [ف] کنایه از پناه دادن

ژی‌ر بال گرتن jêri bal girtin هامیاری دان [ف] کمک کردن

ژی‌ریاله jêr bafê زیز بان‌باله [ف] دوال کمر را از رو گرفتن

ژی‌ر بان jêri ban (۱) ژیر رو (۲) خوار و بان (۳) پته‌که‌نه کردن [ف] (۱) زیر و رو، واژگون (۲) بالا و پایین (۳) زیر و رو کردن برای جستجو و تفتیش

ژی‌ریان کردن jêri ban kirdin بنووره ژیربان [ف] نگا ژیر بان

ژی‌ریه‌ن jêrben قشلاق [ف] قشلاق

ژی‌ریا jêr pa (۱) ژیراخر (۲) له ژیر پا [ف] (۱) زیر انداز (۲) زیر پا

ژی‌ریا بو‌ن jêr pa bün له شدن [ف]

ژیردووژه‌قانه jêr dûzeqane بنووپه ژیردووژه‌قه [ف] نگا

ژیردووژه‌قه

ژیردووژه‌قه jêr dûzeqe ژیردووژه‌خه، به‌شیگ له ئاسیاءو

ئاوی ک وه‌سلل بووده مزئان [ف] قسمتی از آسیاب آبی که به

زیر پره‌های آسیاب متصل است

ژیرده‌رانه jêr derane پاژنه‌ج دهر [ف] پاشنه در

ژیرده‌سی jêr des فرمانی [ف] زیردست، فرمانبردار

ژیرده‌سان jêr desan هاجهت، هاجهت [ف] ظروف و

اثاثیه‌ای که همیشه استفاده می‌شود

ژیرده‌سی jêr desî (۱) بن ده‌سی (۲) پشقاو [ف] (۱) فرمان

بردار (۲) بشقاب

ژیردپانه jêr dêane ژیرچپناکه [ف] کسی که می‌تواند زیاد

بخورد

ژیردپاخهر jêr rã xer ژیراخهر [ف] زیرانداز

ژیردپیلگه jêr rîpîfîge وه ژیرده‌سه‌لات هاوردن، له وه‌ره‌سه

گرتن [ف] تحت السطه، زیر سلطه

ژیردپیلگه کردن jêr rîpîfîge kirdin وه ژیر ده‌سه‌لات

هاوردن، له‌وه‌ره‌سه گرتن [ف] تحت السطه کردن، زیر سلطه

بردن

ژیردپق jêri rû (۱) ژیربان (۲) جوورسن [ف] (۱) زیر رو (۲)

جستجو، کاوش

ژیردپق کردن jêri rû kirdin بنووپه ژیربان کردن [ف] نگا

ژیربان کردن

ژیر زگه jêr zige بنووپه ژیرتیهله [ف] نگا **ژیرتیهله**

ژیر زووان jêr zuwan (۱) بن زووان (۲) مائ دهم چه‌شتن

[ف] (۱) زیر زبان (۲) دهن کسی را دیدن، از زیر زبان کسی حرفی

کشیدن، اعتراف گرفتن

ژیرزووان کیشان jêr zuwan kîşan وه که‌سیگ قسیه

کیشان [ف] از کسی اطلاعات گرفتن، زیر زبان کشیدن، اعتراف

گرفتن

ژیر زه‌مین jêr zemîn ژیرخان [ف] زیر زمین

ژیرزه‌نه jêr zene ژیرحه‌لقه [ف] بندی که به کلاه زنانه

وصل است وزیر گلو قرار می‌گیرد و مهره‌ای رنگی به آن متصل

است

ژیرزه‌ورد jêri zewerd بنووپه ژیربان [ف] نگا **ژیربان**

ژیرسا jêr sa (۱) لاناوه له وه نه‌قد که‌سی دراتن (۲) له په‌نائ

«له ژیرساق خودا...» [ف] (۱) کنایه از به همسری در آمدن (۲)

در پناه ...

ژیرساق jêr saq قوله‌پئ [ف] قلمه پا

ژیرسون jêr sùn هار «ل» [ف] سنگ زیرین آسیاب

ژیر سر jêr ser (۱) سه‌رین (۲) چشتی نه‌پرائ روژ مه‌بادا

هه‌لگرتن [ف] (۱) بالشت (۲) برای روز میادا اختیار کردن

ژیرسر کردن jêr ser kirdin (۱) چشتی نه‌پرائ روژ مه‌بادا

هه‌لگرتن (۲) لاناوه له ژن تختیار کردن [ف] (۱) چیزی را برای

روز میادا گذاشتن (۲) کنایه از همسر اختیار کردن

ژیرسه‌روهن jêr serwen پۆرتنه‌نک [ف] پارچه‌ای که در زیر

لچک می‌بندند

ژیرسه‌ری jêr serî بالشت [ف] بالش

ژیرسئولی jêr sêwifî (۱) لاناوه له به‌رتیل دان (۲) ژیره وه

ژیره کاریگ کردن [ف] (۱) کنایه از رشوه دادن (۲) کاری ناروا را

دزدکی انجام دادن

ژیرشه‌ق jêr şeü فانیله [ف] زیر پیراهن

ژیرقلیانی jêr qilyanî قه‌والتی [ف] ناشتایی

ژیرقول jêr qwil ئاو وه بان کیشان [ف] کش رفتن

ژیرقول کردن jêr qwil kirdin ئاو وه بان کیشان [ف] کش

رفتن

ژیرقولی jêr qwilî (۱) ژیرقول کردن (۲) بالشت ژیرپای خان

(۳) بلووم دان [ف] (۱) کش رفتن (۲) ناز بالش زیر پای خان (۳)

کنایه از تحریک کردن

ژیرکراس jêr kiras ژیر شه‌ق، فانیله [ف] زیر پیراهن

ژیرکریس‌کوتان jêr kirîs kwitan لاناوه‌له ده‌سگان [ف]

کنایه از استمناء

ژیرکوز jêr kûz کاورپگ ک له ناو کووز تاسیاسه‌و [ف]

بره‌ای که در آغل بره‌ها خفه شده باشد

ژیرکه‌ت jêr ket ژیرتیه‌ت [ف] غار زیر آبی

ژیرکه‌فتن jêr keftin ژیرئاو بۆن [ف] ور شکست‌شدن

ژیرکیره jêr kîre په‌خمه [ف] توسری خور، پخمه

ژیرماله jêr mafe (۱) کرانشین (۲) ته‌پ وشک کردن (۳)

خه‌رپتیک که وه‌رجله نه‌نوود خه‌نه‌ج ژیر ماله [ف] (۱) مستاجر

(۲) کنایه از تر و خشک کردن (۳) گلی که بعنوان زیرکار در اندود

خانه استفاده می‌کنند

ژیرمالی jêr mafî لاناوه له ته‌پ وشک کردن [ف] کنایه از آب

و جارو کردن و تر و خشک کردن

ژیرمالین jêr mafîn بنووپه ژیرمالی [ف] نگا **ژیرمالی**

ژیرمرکی jêrmirkî (۱) نازبالشت «دراغه له ته ت میل شه ش خانه - نهرمه چو بالشت ژیرمرکی خانه» (۲) دالته، پارته «ته ت ژیرمرکی خوه ت دیرید» [ف] (۱) ناز بالش (۲) پشتیبان، پارته

ژیره jêre ژیرپیا له [ف] زیر استکان

ژیره ژوو jêrejû ژیر، زه هاك [ف] زیرک، باهوش

ژیره وان jêrewan ژیرپاخهر [ف] زیرانداز

ژیره ویا له jêrew bafê بنووپه ژیریا له [ف] نگا **ژیریا له**

ژیره وه ژیره jêre we jêre وه دزیه و کارنگ دس کردن [ف]

زیر زیرکی کاری را جوش دادن

ژیری jêrî ژیرین، له سمنانی «ژیری» توشن [ف] زیرین، در

سمنانی «ژیری» گویند

ژیریز jêrêj ژیریز [ف] برنز

ژیرین jêrîn ژیرینه [ف] زیرین

ژیرینه jêrine توه ژیرینه [ف] آن زیرین، همان که در زیر

است

ژیرینه گه jêrine ge ژیرینه [ف] آن زیرین، زیرین

ژیریدوو jêqidû جیریدان، ژیریدان «ل» [ف] نگا **جیریدان** و

ترکیباتش

ژیرکله jîkile ره نگینه [ف] کوچولوی زیبا

ژیرگول jîgwif ته پپووش، بنچینه ت فرانسه یه [ف] ژیرگل

ژیرل jîl بوچگ، مویچگ [ف] کوچک، ریز

ژیرله jîle (۱) ژیرله مپ (۲) ته گره جيله (۳) زقه زهق «ل» [ف] (۱)

اخگر زیر خاکستر (۲) تگرگ ریز (۳) زمین باتالقی

ژیرله مپ jîle mir ژیرله موو [ف] اخگر

ژیرله موو jîlemû ژیرله مپ [ف] اخگر

ژیرن jîn ژیران [ف] زندگی

ژیرنه وهر jînewer گیانه وهر [ف] جاندار، جانور

ژیروژاو jîwi jaw (۱) جمجول (۲) ژان که م [ف] (۱) جنب و

جوش (۲) درد اندک

ژیرونه jîewine رکانچه ت گه ورا گ بوو له تی بژی هی [ف] فرو

رفتگی کمر کوه به شکل اتاقک که محلی برای زیستن است

ژیر jiyer چیه، دهم [ف] دهان

ژیره دم jiyeri dem قسیه تیه ل [ف] تلخ زبان

ژیره ت دیان jiyerey dêan چه قپه لدان [ف] چانه درازی

کردن

ژیره ل تیه ل jiyel تیه ل [ف] تلخ

ژیره ر ژار jiyehr ژار [ف] زهر، نگا ژار و ترکیباتش

س

سات ساوِر *sati sawir* سات وِر [ف] بسیار گیج و منگ
ساتوَر *satûr* بالته، جوورئ کیهردُ فره گه وراس [ف] ساطور
سات وِر *sati wir* سات ساوِر [ف] بسیار گیج و منگ
سات نات *sati nat* (۱) ژیر وِپو کردن ئه پائِ سهنن (۲) فرووشان و سهنن، خرید و فرووش [ف] (۱) جستجو کردن برای خریدی مناسب (۲) خرید و فرووش کالا
ساتئ *satê* ده میگ، وهختیگ [ف] دمی، ساعتی
ساتیاری *satyari* دیه که یگه له جووانو [ف] روستایی در جوانرود
ساتیان *satyan* دیه که یگه له ئه یوان، له زاراو هیلُ تره کُ کوردی «ساتان» وه مانائِ ران و سه خریه [ف] روستایی در ایوانغرب، در دیگر گویشهای کردی «ساتان» به معنی ران و باسن است
ساتیگ *satêg* ده میگ [ف] ساعتی
ساج *sac* (۱) جوورئ داره (۲) ده فرگه ورائِ بن قوله ئِرائِ نان دُرُس کردن [ف] (۱) نوعی چوب محکم (۲) ساج نانوائی
ساج تاوه *sactawe* ساج کوانئِ ئِرائِ نان دُرُس کردن [ف] ساج و تنور برای پختن نان
ساج کوانئ *sac kwanê* بنووپه ساج تاوه [ف] نگا **ساج تاوه**
ساجل *sacil* نه دار، دهس ته نگ [ف] ندر، آسمان جُل
ساجنار *sacinar* (۱) بنووپه ساج تاوه (۲) لاناوه له کارامه (۳) لاناویگه ئِرائِ بابایادگار کُ وه حه کاپه ت یارسان له منالی ئِرائِ نیشان دانِ پاکِ خوئی نانه سه ئِ ژیر ساج تاوه و دتوای چن رووژ وه ئازا و لون هاتپه سه دهیشت [ف] (۱) نگا **ساج تاوه** (۲) کنایه از کار آمد و پخته (۳) لقبی برای «بابایادگار» یکی از بزرگترین رهبران یارسان که بنا به روایت یارسان برای اثبات

S پاشگرُ خه وردان له رۆنه ئِ دۆر «بریاس، گه نیاس» [ف] از ادات خبری در ماضی بعید
سا *sa* (۱) کات، دم «ئهوسا، ئیسا» (۲) خواسته «سائِ دهمن له ت بۆ» (۳) ساپکی (۴) ئاسمان ساف (۵) لاناوه له په نا و سئوه «هامه ژیرسائِ ت» (۶) لاناوه له ساده «ساعه قَل» (۷) بئدهنگی «سا ئه لَخسن» (۸) پاشگرُ خه وهر دان له وئهرده «برده سا، داسا» [ف] (۱) هنگامه (۲) منظور، خواسته (۳) سایه (۴) آسمان صاف (۵) کنایه از پناه (۶) ساده، بی آرایه (۷) سکوت (۸) نشانه ماضی خبری
سائه لَخسن *sa efxisin* (۱) لاناوه له بئدهنگی (۲) شه که تی ده رکردن (۳) خئ دان [ف] (۱) کنایه از سکوت (۲) رفع خستگی (۳) خو کردن، عادت کردن
سابوون *sabûn* ساوین [ف] صابون
سابووناو *sabûnaw* که فاو سابوون [ف] کفابه صابون
سابوونی *sabûni* یه کئ له جیگه هیلُ رۆنه ئِ کرماشان [ف] یکی از محلات قدیمی کرماشان
ساپاوس *sapawis* دپلم، ته مه ل، ئه و که سه ک له سایه ئِ پائِ خوئی و ساس [ف] تنبل، آنکه درسایه ی پای خود ایستاده
ساپیشت *sapişt* بان پشتی، میه یگ ک خوری بان پشتی چپه ره نیبه کهن و ئِرائِ رهنگینی هیلنه ئِ [ف] گوسفندی که پشم روی پشتش را نچیده باشند
سات *sat* (۱) کات، وهخت (۲) فره گیز «سات وِر» (۳) ئامراز زانستن وهخت، کاتژمیر، بنچینه ئِ ئه ره و بییه [ف] (۱) دم، لحظه (۲) بسیار گیج (۳) ساعت
ساتان سووتان *satan sûtan* کار گووته ره ی [ف] کار بیهوده و سرسری

پاکی و صداقتش در کودکی او را در تنور گذاخته گذاشته و پس از چند روز سالم بیرون آمد

ساج saç ته‌تیان [ف] ریشه واژه «ساجان» به معنی سازش

ساجان saçan چه‌ترگیان [ف] سازش کردن

ساجلکه saçılke رازایگه وه مانای خودش ئەندام [ف] میانه اندام

ساجلکه‌کوپ saçılke kwir شه‌لته‌کوپ [ف] پسرخوش اندام و زرنگ

ساجمه saçme گزولو ئاسنین بۆچگئی ک که‌نه ئ ناو تفته‌نگ [ف] ساجمه

ساجو saçû (۱) چوودسی، زیز گوجان (۲) زیز کارامه [ف]

(۱) چویدستی (۲) ناکار آمد، ببرد نخور

ساجوول saçûl لاناوه‌له ماله‌کین [ف] کنایه از کلبه محقر

ساجیان saçyan سازشت [ف] سازش کردن

ساج sax (۱) ئازا (۲) ساق [ف] (۱) سالم، تندرست (۲) بی نقص

ساخت saxt سازین [ف] ساختن

ساخت‌پاخت saxti paxt ساخت وپاخت [ف] توافق برای توطئه

ساختمان saxtiman خانئ، مال [ف] ساختمان

ساخت وپاخت saxt û paxt ده‌له‌سه کردن [ف] توافق بر توطئه

ساختن sa xisin (۱) به‌یله‌ق دان (۲) شه‌که‌تی خسن [ف] (۱) منظور خود را ادا کردن همراه با زخم زبان (۲) رفع خستگی

ساجی saxî ساقی [ف] سالمی، تندرستی

ساداخسن sadaxisin (۱) هووکاره بۆن (۲) شه‌که‌تی خسن (۳) بیده‌نگ بۆن [ف] (۱) عادت کردن (۲) رفع خستگی (۳) سکوت

سadar سایه‌دار [ف] درخت یا هرچیزی که سایه داشته باشد

ساده sade (۱) بی نه‌خش (۲) ئەوله (۳) ئاسان [ف] (۱) بدون نقش، ساده (۲) ابله (۳) آسان

ساده‌میر sade mîr ناویگه کوپانه [ف] نامی مردانه

سار sar پاشگر چۆنیه‌تی «سه‌نگه‌سار، گومه‌سار» [ف] قید حالت

سارا sara (۱) زیوان (۲) ناویگه کوپانه و ژنانه، له تۆرکی وه مانای مانگه وله کوردی وه‌مانای سه‌روهه (۳) سه‌ره، سه‌رۆک

[ف] (۱) صحرا (۲) نام مردانه و زنانه، در ترکی به معنای ماه است و در کوردی به معنای سرور است (۳) کار آمد، سرور

سارابه‌گ sara beg ناویگه کوپانه [ف] نامی مردانه

سارات sarat (۱) سارا (۲) مه‌لوه‌نیگه له سوومار [ف] (۱) صحرا (۲) منطقه‌ای در سوومار

ساراژن sara jin (۱) ژنی ک دی منال نیه‌زاید (۲) کلانتر ژن [ف] (۱) زن یائسه (۲) زن کارآمد

سارانشین sara nişin کووچهر [ف] صحرا نشین

سارده sarde بنووپه سه‌رده‌جاپ [ف] نگا سه‌رده‌جاپ

سارده‌جاپ sarde car بنووپه سه‌رده‌جاپ [ف] نگا سه‌رده‌جاپ

سارده‌ومرده sarde û mirde ئمید و ئامیدی [ف] امید و نا امیدی

سارپکانی sarîkanî سارپکی [ف] جای سایه‌دار

سارپکی sarîkî سارپکانی [ف] جای سایه‌دار

سارقی sariq پریزی، پریازگ «ل» [ف] بقچه

سارو sarû (۱) ناویگه کوپانه (۲) وئیو، شه‌یدا [ف] (۱) نامی مردانه (۲) شیدا، سرمست

سارووج sarûc سارووش [ف] ساروج

سارووخان sarû xan (۱) ناویگه کوپانه، له ساروو وه‌رگیپ بۆیه (۲) دیه‌که‌یگه له جوانپو [ف] (۱) نامی مردانه برگرفته از «ساروو» (۲) روستایی در جوانپو

سارووخانی sarûxanî (۱) یه‌کئ له به‌زمه‌یل هووره (۲) یه‌کئ له مه‌قامات‌ه‌قانی یارسان [ف] (۱) یکی از مقامات هوره (۲) یکی از مقامهای موسیقی یارسان

سارپوکانی sarûkanî سارپکی [ف] سایه‌دار، جایی که آفتاب گیر نیست و سایه دارد

سارپوکی sarûkî سارپکی [ف] جای سایه‌دار

سارهما sarema هه‌فته‌ئ یه‌چار له بیانان وه‌ره‌یل وه ژیر دالگ کردن، سه‌حه‌ر مژین وه‌رکه‌یل [ف] هفته‌ای یکبار بره‌ها را در سحرگاهان به زیر مادران انداختن برای شیر خوردن، در سحر مکیدن مادران

ساره‌وان sarewan سه‌رده‌لیله‌ئ کاره‌وان [ف] ساریان

ساره‌روژ sare rûj په‌سلان، قیامت [ف] آخرت، قیامت، صحرای محشر

سارپژ sarêj خاس بوونه‌وه‌ئ زام [ف] بهبودی زخم

سارپیش sarêş سارپژ [ف] بهبودی زخم

ساقه saqe قورپاته [ف] ساقه
ساقی saqî (۱) ئاودەر، ئەرەویییه (۲) ئازا و لونی [ف] (۱)
 ساقی، عربی است (۲) تندرستی
ساقی و باقی saqî û baqî وه کولی [ف] جملگی
ساک sak چه مه دان [ف] ساک دستی
ساگردن sa kirdin نه وارین [ف] صاف شدن آسمان
ساکلی sakî ساپرکی [ف] جای سایه دار
ساگرا و تن sagira wetin وه گهرئ کردن [ف] یاوه گویی
سال saî (۱) دوانزه مانگ (۲) سه رسال [ف] (۱) سال (۲) سالگرد
سال ئیسو saî îsû وشکه سال، هه ره ئو ساله ک یووسف
 په یغه مبهه ر دۆده خه و [ف] خشکسالی، همان سالی که حضرت
 یوسف پیشبینی کرده بود
سالار safar (۱) ناویگه کورانه (۲) گه ورائ ئیل [ف] (۱) نامی
 مردانه (۲) سالار، بزرگ ایل
سالان safan سالان و یه رده [ف] سالهای گذشته
سالانه safanê له تول سال [ف] سالانه
سال کورپه safi kûrpe سیاسال، سال که م وارانی [ف]
 سال بی باران، خشکسالی
سالگ safige دیه که یگه له گوواور [ف] روستایی در گواور
سالیم safim (۱) ئازا، ئه رهویییه (۲) گیایگه گوله یل زهر دینگ
 که یه دهم کریائ ئه رائ ستار گرتن خاسه «گ» [ف] (۱) سالم،
 عربی است (۲) گیاه سلمه با گلهای زرد رنگ و دم کرده آن برای
 آرامش خوب است
سالیمه safilme گیایگه سالم «گ» [ف] گیاه سلمه با گلهای
 زرد رنگ و دم کرده آن برای آرامش خوب است
سالنامه safname رووژ شمار [ف] سالنامه، تقویم
سال و مانگ saî û mang سال [ف] سال و ماه
سال وه سال saî we saî ئیسال وه سال [ف] سال به سال
ساله safe (۱) سووکه ناو ساله ح (۲) دیه که یگه له گیاه لان [ف]
 (۱) مخفف صالح (۲) روستایی در گیلان غرب
ساله ئاباد safe abad به شینگه له ئیلام [ف] بخشی در ایلام
ساله مه تا safe meta دیه که یگه له سه رپه ل [ف] روستایی
 در سر پل ذهاب
ساله مان safehan ئاو وه مل ئاگره وه که [ف] مصلح
سام sam (۱) سهوین، تاویشت خوهر (۲) سیبه و (۳) ژار (۴)
 ناویگه کورانه (۵) خوف، ترس «سام له لی سه نیته» [ف] (۱)

ساز saz (۱) ئامراز مووسیقی (۲) شاد، خاس «ناساز» (۳)
 باشگره وه ماناخ سازین (۴) دیه که یگه له بیله وار [ف] (۱) ساز
 موسیقی (۲) شاد، سرحال (۳) پسوند ساختن (۴) روستایی در
 بیله وار
سازشت sazişt ساچیان [ف] سازش
سازگار sazigar خاس و دلخواز [ف] موافق خواسته و طبع
سازنه sazne (۱) پیکنه و بلوور (۲) ساز ژهن [ف] (۱) ساز و
 آواز (۲) نوازنده
سازیان sazyan ساچیان [ف] سازش کردن
سازین sazîn (۱) چه ترگیان (۲) چشتئ دوسکردن [ف] (۱)
 سازش داشتن (۲) چیزی را ساختن
ساف saf (۱) زیز چل و چهفت (۲) یه ئ راس «ساف هاته دهر
 مال» (۳) شیر دلپاک (۴) هامار [ف] (۱) صاف (۲) یک راست،
 مستقیم (۳) پاکدل (۴) هموار
ساف بۆن saf bün (۱) ساگردن ئاسمان (۲) هامار بۆن (۳)
 پاکه و بۆن حساو [ف] (۱) صاف شدن آسمان (۲) هموار شدن (۳)
 پاک شدن حسابها
سافتال saftal وهک، چو «گ» [ف] مثل، همانند
ساف سادلا safi sadila ساف کاف [ف] پاکدل
ساف سووف safi sũf (۱) باقه لووس کردن دهم چه و (۲) ساف
 تراشین چوو و... [ف] (۱) دو تیغه کردن صورت (۲) تراشیدن و
 صاف کردن چوب و ...
ساف کاف safi kaf ساف سادلا [ف] پاکدل
سافگردن saf kirdin (۱) هامار کردن (۲) کاول کردن [ف] (۱)
 هموار کردن (۲) با زمین صاف و هموار کردن
سافی safi (۱) دلپاک (۲) چشت پالوو (۳) هاماری [ف] (۱) دل
 پاک (۲) پالونه (۳) همواری
ساق saq (۱) ئازا و لون (۲) ئازا (۳) قوله پی (۴) قورپاته [ف] (۱)
 تندرست (۲) سالم، بدون شکستی (۳) ساق پا (۴) ساقه گیاه یا
 درخت
ساق ئاوا saq awa دیه که یگه له ره وانسه ر [ف] نام روستایی
 در روانسر
ساق سۆیره saqsüyere گیایگه سه لمانه [ف] گیاه سلمه
ساقوه saqwen قولپچ، ساق پیچ [ف] پوشش نمین که
 چوپانان در زمستان برای جلوگیری از سرما و در تابستان برای
 جلوگیری از مارگزیدگی به ساق پا می بندند

تیزی آفتاب (۲) هیبت، مهابت (۳) سم، زهر (۴) نامی مردانه (۵) ریختن ترس

سامات samat (۱) سرسامات (۲) لهخت، شلال [ف] (۱) شگفت زده (۲) سست و بیحال

سامان saman (۱) ده‌ولت (۲) هیمنی، ئەمن «دهس زوور سامان نه‌یرئ» (۳) ناو ژۆنه‌ئ مه‌لوان هلیران [ف] (۱) سامان، دیار (۲) آرامش، امنیت (۳) نام پیشین منطقه‌ی هیلان ساماندار samandar ده‌ولمه‌ن [ف] ثروتمند

ساماندان samandan ریک و پیک کردن [ف] سامان دادن

سامان‌سا saman sa کاول کردن [ف] بکلی ویران کردن

سامان‌سا کردن samansa kirdin بووتگ دراوردن [ف] به کلی ویران کردن

سامره samirê دیه‌که‌یگه له مایه‌شت [ف] نام روستایی در مادیدشت

سامدار samdar سیه و دار [ف] پر هیبت، مهیب

سام‌داشتن sam daştin ترس داشتن [ف] ترسناک

سام‌سه‌نن sam senin ترس شکانن [ف] ریختن ترس و وحشت

سام کردن sam kirdin سلّم کردن [ف] وحشت داشتن

سامله samile دیه‌که‌یگه له سۆنقۆر [ف] روستایی در سنقر سامناک samnak سیه و دار [ف] مهیب، ترسناک

سامنج saminc (۱) جه‌روو، هجته‌ی «ل» (۲) ئەولّه، نه‌فام «ل» [ف] (۱) لجاز (۲) ابله، نفهم

سان san (۱) شاه، گه‌ورا «سان سه‌هاک» (۲) کوچگ، له ئەوستا esen ئەسه‌ن) و (esane ئەسه‌نه) و (esenge ئەسه‌نگه) (توسریاس ۲) هسان (۳) جیگه «دارسان» (۵)

پاشگر خه‌ور له ویهرده ئەپرائ گهل «داسان، بردی‌سان» [ف] (۱) سلطان (۲) سنگ، در اوستا esen اسن) و (esane اسانه) و (esenge اسنگه) نوشته شده (۳) فسان، سنگ

چاقو تیز کنی (۴) جای، ستان (۵) نشانه ماضی خبری سانا sana سانه‌و، پاشگر خه‌وره‌یه له ویهرده «بردی‌سانا»

[ف] از پسوندهای خبری ماضی ساده سانز sanz ئەمزار مومسقی، ساز [ف] از آلات موسیقی، ساز سان‌گلی sangilî گلگلان [ف] از بلندی مانند کوه سنگ را

غلطانن سان له سان کوتان san le san kwitan لاناوه له کار

بی‌ولیفه‌ت [ف] کنایه از کار بی‌هوده کردن

سانه‌و sanew سانا [ف] پسوند خبری ماضی ساده

ساو saw (۱) خاوه‌ن، خاوان (۲) هسان دریائ (۳) سایین (۴) لاناوه له ساورین (۵) ته‌وان پهرین «له ساوا چیه» [ف] (۱)

خداوند، صاحب (۲) تیز شده با فسان (۳) سودن، مالیدن (۴) نخران (۵) توانایی جماع برای احشام بویژه بز

ساوا sawa (۱) ساوه (۲) نووهال [ف] (۱) بره‌ها و بزغاله‌ها (۲) نوجوان

ساواق sawaq ته‌نیا، تاق «ل» [ف] تنها، تک

ساوړ sawir ساوړ، سایه‌پ، ساوله، له ئاوستا seûrû سه‌ئوروو) تۆسریاس کُ به‌کئ له شیکه‌یل ئەمشاسپه‌ند و شه‌هریوره و له دیوه‌یله [ف] شیح، در اوستا seûrû سئو (رو) نوشته شده که بنا به بند هشن یکی از رقبای امشاسپند و شه‌ریور و از دیوان است و از آنجا که دیو وجود خارجی ندارد همان شیح و سایه است

ساوړین sawrên نیری، ته‌گه‌ئ سئ ساله، وشه‌ئ وپ واحدیگه ئرائ سن و سال بز و خه‌رت واحدیگه ئرائ کاوړ وه‌کوو یه‌ئ وپ، دۆ وپ، سئ وپ یا ساوړین [ف] شاک، نخران، واژه (وپ) واحدی برای سن و سال بز و (خه‌رت) برای گوسفند است مانند (یه‌ئ وپ، دۆ وپ، سئ وپ ساوړین) یا (یه‌ئ خه‌رت، دۆخه‌رت...)

ساوسلوک saw silük ساف سوف [ف] نگا ساف سوف

ساوړ sawir (۱) بنووره ساوړ (۲) جوورئ تفه‌نگه [ف] (۱) نگا ساوړ (۲) نوعی تفنگ

ساوړوس sawlûs پاقلۆس [ف] صاف و صیقلی

ساوله sawle بنووره ساوړ [ف] نگا ساوړ

ساقین saiyin سابوون [ف] صابون

ساوه sawe (۱) وه‌ره‌یل، وه‌رکه‌یل (۲) که‌ل، دۆجله «به‌رقن به‌ئده تئد ساوه‌ئ بسلمان وه پئ نه‌و» [ف] (۱) بره‌ها، بزغاله‌ها (۲) دور باد، دفع بلا

ساوه‌یل saweyl وه‌ره‌یل [ف] بره‌ها و بزغاله‌ها

ساویا sawya سائیریا [ف] ساییده شد

ساویاگ sawyag ساویائ [ف] ساییده شده

ساویان sawyan سائیریان [ف] ساییده شدن

ساویاگ sawyaê ساویاگ [ف] ساییده شده

ساوین sawin (۱) سابوون «ل» (۲) سائیریان [ف] (۱) صابون

(۲) سایه‌دار
سایەر saÿer مؤفلس، ئه‌وکه‌سه ک سه‌رمایه له ده‌س دایه «سایه = سه‌رماریه + ئه‌ر = راجوو» [ف] مفلس، آنکه سه‌رمایه‌اش را از دست داده «سایه = سه‌رمایه + ئه‌ر = رفته»
سایه‌ریایه‌ر saÿer baÿer (۱) ورییم (۲) سائ دامنه [ف] (۱) هذیان، کسی که با خود حرف می‌زند (۲) ساده و بی‌آلایش
سایه‌قه saÿeqe (۱) ئه‌لماسه، ته‌خشه (۲) رهت به‌رق، هه‌وره تریشقه [ف] (۱) سرما ریزه (۲) صاعقه
سایین saÿin ساوین [ف] سوند، ساییدن
سب sib شه‌وه‌کی، بنچینه‌ئ ئه‌ره‌وییه [ف] صبح
سبائ xeÿr sibaʔ شه‌وه‌کی وه‌خه‌یر، به‌یانی باش، بنچینه‌ئ ئه‌ره‌وییه [ف] صبح بخیر
سبوق sibûq سواخ، جوورئ ره‌نگ سبیه‌س، له‌تورکه‌مه‌نی «سواغ» وه‌مانائ ئه‌نوود کردن توشن [ف] رنگ سیاه که بر اشیاء مالند، واکس، در ترکمنی «سواغ» به‌معنای کاه‌گل و اندود کردن است
سپا sipa (۱) ئووردی، له‌شکه‌ر (۲) سنپا [ف] (۱) سپاه (۲) سه پایه‌مشک
سپادار sipadar گه‌ورائ سپا [ف] سپهدار
سپاردین sipardin (۱) بنووره ئامانه‌ت دان (۲) داین «سپارده‌ده‌خودا» [ف] (۱) نگا ئامانه‌ت دان (۲) سپردن
سپارده siparde سپه‌رده [ف] سپرده
سپاس sipas قه‌یر زانسن [ف] سپاسگزاری
سپانین sipanin سپه‌ردن، چه‌وسانن [ف] سپوختن
سپرئنگ siprûnig پتورکیای [ف] پوسیده شده
سپیل sipil بنووره ئسپیل [ف] سپرز، نگا ئسپیل
سپله siple ئه‌ومه‌ره‌س، ئه‌وله [ف] سفله، ابله
سپه‌ر siper (۱) قه‌لخان (۲) جوورئ شه‌وده‌ره [ف] (۱) سپه‌ر (۲) نوعی شیدر
سپه‌رده siperde [ف] سپرده شده
سپه‌ریان siperiyan (۱) سپانن «شه‌ده‌ئ یه‌ئ تال زه‌ر به‌ساسه سه‌ره‌و- سپه‌ریاس وه‌رئ چیت ئه‌سپه‌ره‌و» (عه‌باس باباخانی) (۲) ته‌که‌و داین چشتی وه‌چشت تره‌ک [ف] (۱) سپوختن (۲) تکیه‌دادن وسیله‌یی به‌وسيله‌ی دیگر
سپه‌ک sipek خار نان «ل» [ف] تاخت وتاز کردن
سپه‌ sipê (۱) شش، له‌ئوستا (sipîş سپیش) تۆسریاس

(۲) ساییده شدن
سائ saê (۱) له‌سایه‌ئ (۲) خواسته‌ئ «سائ ده‌می هاله‌یه ک...» [ف] (۱) در پناه (۲) منظور، خواسته
سائ بیخار saê bêxar لاناوه له‌قورنه‌ئ ئارام [ف] کنایه از محیط آرام
سائ دامنه saê damene سادلا [ف] ساده و بی‌آلایش
سائ ده‌مسیه saê dem sîye سائ دیوار ده‌م، زووان سبیه [ف] سق سیاه
سائ دیوارده‌م saê dîwar dem گه‌ن زووان [ف] سق سیاه
سائریا saêrya ساویا [ف] ساییده شده
سائریاغ saêryag ساویاغ [ف] ساییده شده
سائریان saêryan ساویان [ف] ساییده شدن
سائریایه saêryaê ساویای [ف] ساییده شده
سائ عه‌لی saê êly ره‌وادگایگه له‌شیروان چه‌رداو [ف] روادگاهی در شیروان چه‌رداول
سائ گروش saê gûş هه‌میته‌نیا [ف] اعتنا نکردن، سر سری گذشتن
سایل sayî (۱) جادوگر (۲) ئه‌و که‌سه ک په‌یغام خاس نیه‌تیه‌رئد «سائ+دل»، زیزئ بووده «رایل» [ف] (۱) جادوگر (۲) قاصدی که اخبار ناخوش بیاورد «سائ+دل» متضادش را «رایل» گویند
سائ لیرک saê lirk لاناوه له‌ئاسمان ساف [ف] آسمان کاملاً صاف
ساین sayn سایین [ف] ساییدن
سائ هاله‌یه saê hale ye سائ ده‌می یه‌سه، مه‌به‌ستی یه‌سه [ف] منظورش این است
سایه saÿe ساکی، له‌په‌له‌وی (sayek سایه‌ک) تۆسریاس [ف] سایه، در په‌لوی (sayek سایه‌ک) نوشته شده
سایه‌پا saÿe pa وه‌ختیگه ئرای ئه‌نازه‌گرتن له‌ئاویاری [ف] واحدی برای اندازه‌گیری زمان آبیاری به‌جای ساعت، بدین ترتیب که چوبی را در زمین فرو می‌کنند و سایه‌اش را اندازه می‌گیرند و پس از مدتی سایه‌اش به‌حد مشروط که رسید آب را به زمین دیگر می‌دهند
سایه‌دار saÿedar سادار [ف] جای سایه‌دار
سایه‌ده‌س saÿe des ته‌مه‌ل [ف] کنایه از تنبل
سایه‌ر saÿêr (۱) بنووره ساو [ف] (۲) ساوکی [ف] (۱) نگا ساو

لرستان که از پارچه‌های رنگی درست شده، در سکنی «
 ستره» و در سمنانی «ستره» گویند نگا شهق
 سنگ sitik سوخولمه [ف] سیخونک
 سنگ sitig سووکه ناو ستار [ف] مخفف ستار
 ستور sitûr (۱) ستر و کافور «ل» (۲) ئاس یقن [ف] (۱) سدر
 و کافور برای شستن جسد (۲) به ستوه آمده
 ستون sitün سون [ف] ستون
 ستهپان sitepan پاسگایگه له سوومار [ف] پاسگاهی مرزی
 در سومار
 ستم sitem (۱) دژوار (۲) جهور [ف] (۱) دشوار (۲) ستم
 ستمکار sitemkar زالم [ف] ستمگر
 ستمگر sitemger ستمکار [ف] ستمگر
 ستمهروو sitemerû کوتینک، کوتاه‌سور، له زاروه‌یل
 ترهگ کوردی «سووته‌مه‌رو» ئوشن [ف] درختی که ساقه و
 ریشه‌اش در خاک مانده و آنرا سوزانده باشند
 سته sitê سیه «ل»، له ئوستا (stê سته) وه میله یا
 ده‌سگیرنه ئوشن [ف] رسن سباد، قلاده، در اوستا (stê
 سته) به معنی میله یا دسته نوشته شده
 ستهی sifî قت قووزی، قووزی [ف] غرور، مغروری
 سجا sica (۱) ریز نامشتی، هه‌لکه‌فتی (۲) سیجا، به‌زم
 هه‌لپه‌رگی [ف] (۱) معتمد، محترم (۲) یکی از بزهای رقص
 کردی
 سجاج sicaf سجاج [ف] سجاج
 سجایی sicayî خواه‌لسی [ف] متانت، متینی
 سچگ sicig بنووره سزگ [ف] نگا سزگ
 سچیل sicîl ناسنامه [ف] شناسنامه
 سچیل‌برین sicîl birîn ناسنامه گرتن [ف] شناسنامه گرفتن
 سچک siçik (۱) سچک‌گردانن (۲) هه‌ر چشت سچ چوزی ک
 تیژ بوو [ف] (۱) کنار زدن برفهای مسیر راه گله بگونه‌ای که گله
 براحتی از آنجا عبور کند (۲) اشیاء سه‌گوش و تیز
 سچک‌گردانن siçik gerdanin بنووره سچک [ف] نگا
 سچک
 سخان sixan سخان، هه‌ست، له په‌له‌وی (host هوست) و
 (estexwan هه‌سته‌خوان) تۆسریاس و له زاروه‌یل ترهگ
 کوردی «پیشه، هه‌ستی، ئیسقان، ئیسک، ئیستک» ئوشن
 [ف] استخوان، در په‌لوی (host هوست) و (estexwan

(۲) سفید، چه‌رمی، سپاتی، له ئوستا (speitênê سپه
 ئیتین) و (sipîte سپیته) و له په‌له‌وی (sipêt سپیت) و
 له ئوراتوویی «سپین» و له سه‌کزی «سقی، سپی» تۆسریاس
 [ف] (۱) شپش، در اوستا (sipîş سپیش) نوشته شده (۲) رنگ
 سفید، سپید، در اوستا (speitênê سپه‌ئیتینی) و ()
 sipîte سپیته) و در په‌لوی (sipêt سپیت) و در اورارتویی
 «سپین» و درسکزی «سوی، سپی» نوشته شده
 سپاتی sipyatî سفیدی [ف] سفیدی، نگا سفیدی
 سپوهر sipêwer دیه‌که‌یگه له جووانرو [ف] روستایی در
 جووانرود
 سپیه sipye سپین [ف] شپش
 سپیه‌کوره sipyekwije کنگ که‌له، کنگه که‌له، شه‌س، له
 زاروه‌یل ترهگ کوردی «به‌رانی، په‌نجه‌گه‌وره، گشتاپل، که‌له
 ئه‌موست، که‌له‌ئه‌نگوست، که‌له‌موست، قامکه‌گه‌ورا، تلیا
 ستور، تبلامه‌زن، ئه‌سپین کوره، قامکه زله، تلیامه‌زن» ئوشن
 [ف] انگشت شصت، در دیگر گویشهای کردی «به‌رانی، په‌نجه
 گه‌وره، گشتاپل، که‌له‌ئه‌موست، که‌له‌ئه‌نگوست، که‌له‌موست،
 قامکه‌گه‌ورا، تلیاستور، تلیامه‌زن، تبلامه‌زن، ئه‌سپین کوره،
 قامکه‌زله» گویند
 ستار sitar (۱) ناویگه کورانه (۲) داکاسیان [ف] (۱) نامی
 مردانه (۲) آرامیدن، آرامش
 ستارخانî sitarxanî جوورئ به‌رگ پیاوانه‌س [ف] نوعی نیم
 تنه مردانه
 ستارگرتن sitar girtin داکاسیان [ف] آرامیدن، آرام شدن
 ستاره sitare (۱) ناویگه ژنانه (۱) ئه‌ساره، له ئوستا
 (sterenêه سته‌رنه‌گه) و (stere سته‌ره) و له لاتین ()
 star (ستار) تۆسریاس [ف] (۱) نامی زنانه (۲) ستاره، در اوستا
 (sterenêه سته‌رنه‌گه) و (stere سته‌ره) و در لاتین ()
 star (ستار) نوشته شده
 ستان sitan (۱) بساو (۲) پاشگره وه مانائ سان [ف] (۱)
 گیرنده (۲) پسوند جا و مکان
 ستایش sitayîşt په‌ره‌سین [ف] پرستیدن، پرستش
 ستر sitr (۱) راز (۲) ستور «ل» (۳) ئاوپق [ف] (۱) سر، راز
 (۲) سدر شستشو (۳) آبرو
 ستره sitre پووشه‌مەنی پیایل لۆپسان، له سه‌کزی «
 سوتره» و له سمنانی «ستره» ئوشن [ف] پوشیدنی مردان

سراو بازان siraw bazan سراویگه له ئەتوان [ف] سربابی در ایوانغرب

سراو به‌ره‌زا siraw bēreza سراویگه له شوورئاوا [ف] سربابی در نزدیکی شورآباد

سراو به‌نی زه‌نجیر siraw benî zencîr سراویگه له جووانرو [ف] سربابی در جوانرود

سراو بیوه‌نیج siraw bîwenîc سراویگه له بیوه‌نیج گوران [ف] سربابی در بیونج گوران

سراو تیران siraw tîran سراویگه له سنجاوی [ف] سربابی در سنجابی

سراو ره‌حمه‌ت‌ئاباد siraw rêhmet abad سراو و دیه‌که‌یگه له که‌نگه‌وهر [ف] روستا و سربابی درکنگاور

سراو ره‌زی siraw rêzî سراویگه له هه‌رقوروش [ف] سربابی در روستای هه‌رقوروش

سراو ره‌شمینه siraw rêşmîne سراویگه له کُرِن [ف] سربابی در کُرِن غرب

سراو زهاو siraw zihaw دیه‌که‌یگه له سه‌رپه‌ل [ف] روستایی در سرپُل‌نهاب

سراو سه‌حنه siraw sehne سراویگه له سه‌حنه [ف] سربابی در شهر صحنه

سراو سه‌رپه‌رووئاوا siraw ser pîrûz awa دیه‌که‌یگه له کرماشان [ف] روستایی در کرماشان

سراو سه‌رمه‌شووور siraw sermeşûr سراو سه‌لم و توور، سراویگه له ئاروَن ئاوا کُ ئوشن هه‌نای سه‌لم و توور توواسنه له یه‌ک بوورپه‌ن له‌یره به‌یشه‌رات به‌سانه [ف] سربابی در اسلام آباد غرب که به سراب «سلم و تور» مشهور است و گویند هنگامی که سلم و تور از هم جدا شده‌اند در کنار این سراب آخرین گفتمانهای خود را کرده‌اند

سراو سه‌لم و تور siraw sefm û tûr سراو سه‌رمه‌شووور [ف] نگا **سراو سه‌رمه‌شووور**

سراو سه‌وزه‌لی siraw sewzelî دیه‌که‌یگه له پشت‌ده‌روه [ف] روستایی در پشت‌درون

سراو سیاوانه siraw syawane سراویگه له سه‌رپه‌ل [ف] سربابی در سرپُل‌نهاب

سراو شائوسه‌ئین siraw şa wiseyn سراو و دیه‌که‌یگه له بیله‌وار گ سه‌رچه‌وه‌ئ چم رازاوه‌ره [ف] روستا و سربابی در

استخوان) نوشته شده و در دیگر گویشهای کردی «پیشه، هه‌ستی، ئیسقان، ئیسک، ئیستک» گویند

سخت sixt سوخت، تاوان [ف] غرامت

سخت‌دان sixt dan تاوان دان [ف] غرامت دادن

سخت سه‌نن sixt senin تاوان سه‌نن [ف] غرامت گرفتن

سختی sixtî خوارده‌مه‌نیگه له گِبه و برنج و له‌په و کشمش، له کرمانی «سه‌ختوو» ئوشن [ف] غذایی از سیرابی پاک شده که داخل آن لپه و کشمش و برنج می‌ریزند و دوباره پخت می‌دهند، در کرمانی «سختوو» گویند

سخری sixtî سه‌خری، دونه‌ی چاره‌وا [ف] باسن چهار پایان

سخرمه sixme سوخرمه [ف] پلک

سخل sixî یوبس، قسر، قه‌وز «قسبه‌ئ پئد بکه‌م تا بۆدُن وه په‌ن - چۆ سخل کردئ نقد بچوو به‌ن» [ف] بیوست

سخرمه sixorme سغۆلمه [ف] سغلمه، زدن با مشت

سخرۆلمه sixofme سَنک، سخرۆمه [ف] سیخونک

سر sir (1) چشت فره سه‌رد «سه‌ردسپ» (2) راز (3) بیده‌نگ «سرکپ» (4) پاشگره وه مانای پاکه‌وکردن (5) بنچینه‌ئ کردار (6) سرپه‌ین (7) ته‌زیای (8) لیز (9) زیزپ خه‌ر [ف] (1) بسیار سرد (2) سر، راز (3) بی صدا (4) پسوند به معنی پاک کننده (5) ریشه فعل «سرین» به معنای پاک کردن (6) جای انباشتن سرگین (7) کرخیده (8) لیز، سر (9) عرعرا الاغ

سرا بۆن sirâ bün مووله‌و بۆن [ف] شرمنده شدن و سر به زیر افکندن

سراچه sirâce ئاته‌شه‌ک [ف] بیماری سودا

سران sirân (1) زیزپ کرد (2) سلان، گه‌مه‌یگه منالانه [ف] (1) عرعرا کرد (2) بازی کودگانه

سرانسپین sirân sirîn سرپه‌وه [ف] پاکسازی کردن، پاک کردن

سرانن sirânin (1) زیزپ کردن (2) سپدان [ف] (1) عرعرا کردن (2) سر دادن

سراو siraw سه‌رچه‌م، سه‌رچاوه [ف] سراب

سراو ئه‌رکه‌وازی siraw erkewazî سراویگه له ئه‌رکه‌وازی نزیک ئاروَن ئاوا [ف] سربابی در روستای ارکوازی در نزدیکی اسلام آبادغرب

سراو بابامه‌خسق siraw baba mexsü سراویگه له بیوه‌نیج [ف] سراب بابامقصود در بیونج

روستایی در ناودرون
سراو ماران siraw maran سراویگه له کهنگه‌وهر [ف]
 سرابی در کنگاور
سراو موورت siraw mûrt سراویگه له گیله‌لان [ف] سرابی
 در گیلانغرب
سراو وهرمنجه siraw wermince سراویگه له ناوده‌روهه
 [ف] سرابی در ناودرون کرماشان
سراو ههره‌سه‌م siraw heresem سراو و دیه‌که‌یگه له
 ههره‌سه‌م [ف] سراب و روستایی در هرسم
سراوه‌لانی siraw hefani سراویگه له جوانو [ف] سرابی
 در جوانرود
سراو یاهوری siraw yawerî سراویگه له قازانچی [ف]
 سرابی در روستای قزانچی
سرپردن sirbirdin سرپ خواردن [ف] لیز خوردن
سرپیون sirbûn (۱) ته‌زیان (۲) سرپ کردن [ف] (۱) کرخیدن (۲)
 لیز شدن
سرپیو sirî pû گه‌نه‌شار کردن [ف] رازی را پوشاندن
سرپیو کردن sirî pû kirdin گه‌نه‌شار کردن [ف] بدی
 کسی را پوشاندن
سرپیین sirîpeyn سرپکان [ف] جای انباشتن سرگین
سرتخ sirtix سیرتخ، سیرخ [ف] گستاخ، یکدنده
سرپخواردن sirxwardin سرپ بردن [ف] لیز خوردن
سردان sirdan سرپان وه جائی تره‌ک «سرپی دا ژیر داوانی»
 [ف] به حالت سر دادن چیزی را پنهان کردن
سرسامات sirîsamat بنووپه سامات [ف] نگا سامات
سرسره sirîsîre سرسره‌کانی [ف] سرسره بازی
سرسره‌کانی sirîsîrekanî سرسره [ف] سرسره‌بازی
سرفت sirift جوورپی فلزه، له نه‌وستا (srû) سرو و له
 په‌هله‌وی (surp) سورپ) تۆسریاس، له زاراهیل تره‌ک کوردی
 «مز، قورقوشم» تۆشن وله تۆرکه‌مه‌نی «غورشون» تۆشن
 [ف] سرب، در اوستا (srû) سرو) و در پهلوی (surp) سرب)
 نوشته شده، در دیگر گویشهای کردی «مز، قورقوشم» و در
 ترکمنی «غورشون» گویند
سربک sirk ته‌ماکار [ف] آزمند
سرکانن sirkanin چه‌پچ کردن [ف] زیرلب سخن گفتن
سرکانی sirkanî سرپکانی [ف] سرسره‌بازی

بیله‌وار که سرچشمه‌ی رودخانه‌ی رازاور است
سراو شوئی siraw şwê سراویگه له کووزران [ف] سرابی در
 کووزران
سراو شیان siraw şyan دیه‌که و سراویگه له شیان [ف]
 روستا و سرابی در شیان
سراوشیانی میراوا siraw şyanî mîrawa سراویگه له
 جوانو [ف] سراب و تفرجگاهی در شهر جوانرود
سراو قلاشاین siraw qîlaşayn سراویگه له قلا شاین [ف]
 سرابی در قلعه‌شاهین
سراو قولی siraw qwilî (۱) ناو ژۆنه‌ئێ ئه‌میرئاباد له
 ئارقون‌ئاوا (۲) سراویگه له ئیلام [ف] (۱) نام گذشته روستای امیر
 آباد در اسلام‌آبادغرب (۲) سرابی در ایلام
سراوقومش siraw qumîş سراویگه له قولاجی [ف] سرابی
 در روستای قولاجی در بخش منصوره
سراو قه‌مه‌ر siraw qemer (۱) دیه‌که‌یگه له گواو (۲)
 سراویگه له کرماشان [ف] (۱) روستایی در گواو (۲) سرابی در
 کرماشان
سراو کارزان siraw karzan سراو و دیه‌که‌یگه له چه‌رداو
 [ف] سراب و روستایی در چه‌رداو
سراوکاشه‌مه siraw kaşeme سراویگه له کاشه‌مه [ف]
 سرابی در روستای کاشنبه
سراو کرن siraw kirin سراویگه له باکوور کرن [ف] سرابی
 در شمال شهر کرد
سراوکه‌لان siraw kelan سراو و دیه‌که‌یگه له ئیلام [ف]
 روستا و سرابی در ایلام
سراو که‌نگرشا siraw kengîr şa سراویگه له دینه‌وهر
 [ف] سرابی در دینور
سراو گاوروانی siraw gawrwanî سراویگه له هه‌مه‌یل
 [ف] سرابی در بخش حمیل
سراوگرم siraw germ سراویگه له سه‌رپیله [ف] سرابی
 در سر پُل‌نهاب
سراو لۆلپه‌پ siraw lûliper^ سراو نیلووهر [ف] روستا و
 سرابی در کرماشان
سراوله sirawle (۱) ناوه‌ند شار شیریوان چه‌رداو (۲)
 دیه‌که‌یگه له سه‌رپیله (۳) دیه‌که‌یگه له ناوده‌روهه [ف] (۱)
 مرکز شهر شیروان چه‌رداو (۲) روستایی در سر پُل نهاب (۳)

سرنجه گرتن sirince girtin ئیسفا گرتن، پَسپوور کردن

﴿ف﴾ دقت کردن، پژوهش کردن

سرنجه گیروو sirince girû وهرجله خوازمنی کردن چن

کهس له لایین زاوا چنه ته قچوو دان له باره ئ وهق نه گهر دلنیا بۆن ک داوان پاکه نه وسا چنه خوازمنی وه ئ کاره «سرنجه گیروو» توشن «ل» ﴿ف﴾ پیش از مراسم خواستگاری چند نفر از طرف خانواده‌ی داماد به پژوهش درباره‌ی عروس در نظر گرفته شده می‌پردازند و چنانچه پاکدامن تشخیص داده شد، به خواستگاری می‌روند

سرنجگ sirncig سرنجنگ، ناردگن ﴿ف﴾ سنجد

سرپهین sir û peyn بنووره سرپهین ﴿ف﴾ نگا سرپهین

سروت sirüt ساقه ئ گهنم وجویه ﴿ف﴾ ساقه گندم و جو، کُش

سوروان sirûran دیه که یگه له ناوده روهن ﴿ف﴾ نام روستایی در ناودرون

سپوکوان sir û kuwan بنووره سپوکوان ﴿ف﴾ نگا سپوکوان
سروه sirwe (۱) کزه ئ و (۲) سریوه ﴿ف﴾ (۱) نسیم (۲) کمترین صدا

سره sire سه ره، نهویه، گه ئ، توره ﴿ف﴾ نوبت

سره sire (۱) سرپه سر کردن خه (۲) سر (۳) فرته کردن ﴿ف﴾ (۱) عرعر الاغ (۲) لیز است (۳) تند و سریع گریختن یا خزیدن به جایی

سره پپوو sire pepû بنووره سرپوو، په نکوور ﴿ف﴾ نگا سرپوو

سرپه سر sirê sir سه په سه پ کردن خه ﴿ف﴾ عرعر کردن

سرهک sirêk هه رز بۆن ﴿ف﴾ هه رز شدن، هه رز شدن مهه

سرهک بۆن sirêk هه رز بۆن ﴿ف﴾ هه رز شدن، هه رز شدن مهه

سرهوان sirewan (۱) هیمن کردن (۲) بنووره سه ره وان (۳)

چایر ﴿ف﴾ (۱) آرام کردن (۲) نگا سه ره وان (۳) کیسه‌ی آمینون که قبل از زایمان بیرون می‌آید

سرهوان دپین sirewan dirîn پاور حسن ﴿ف﴾ پاره شدن

کیسه‌ی آمینون پیش از زایمان، بویژه برای احشام

سرهوانن sirewanin هیمن کردن ﴿ف﴾ آرام کردن

سرهقل sireül خان، سفره ﴿ف﴾ سفره

سرهویان sirewyan هیمن بۆن، ستار گرتن، له نه وستا

siretaw سرهوتاو) تۆسریاس ﴿ف﴾ آرام شدن، در اوستا

سرپک sirî kip (۱) بیده نگ (۲) مات مهنن ﴿ف﴾ (۱) بی صدا (۲) مات و مبهوت ماندن، شگفت زده شدن

سرپکردن sirî kirdin (۱) ته زانن (۲) چشتی لیز کردن ﴿ف﴾ (۱) بی حس کردن (۲) لیز کردن

سرپکوان sirkuwan سر، سرگه، سرپهین، سرپه وان ﴿ف﴾ جای انباشتن سرگین

سرپکوت sirikwit کوتران کردن ﴿ف﴾ پافشاری کردن در کاری

سرپکوپ sirikwir سرسامات ﴿ف﴾ مات و مبهوت

سرپکولان sirkwifan سه کولان، سرپهین ﴿ف﴾ جای انباشتن سرگین

سرکه sirke ترشگاو نه نگور ﴿ف﴾ سرکه

سرکه سرک sirke sirک پچه پچه ﴿ف﴾ پچه پچه کردن

سرپه وان sirkewan سرپهین، سپکوان ﴿ف﴾ جای انباشتن سرگین

سرپگانی sirganî سرپگانی ﴿ف﴾ سُرُسره بازی

سرمانک sirmanik سرمه دان ﴿ف﴾ سُر مه دان

سرموچ sirmuç سه فق ناوین مال ﴿ف﴾ سقف داخلی منزل

سرمه sirme کل چه و ﴿ف﴾ سُر مه

سرمه دان sirme dan سرمانک ﴿ف﴾ سُر مه دان

سرمه سا sirme sa کل چه و کیشان ﴿ف﴾ سُر مه کشیدن

سرمه سرم sirme sirm قرم قال ﴿ف﴾ هممه و بیار و بیر در جایی که قبلاً چنین چیزی نبوده بویژه در مراسمات

سرپه گوو sirî megû رازنگ ک ئپرائ که سه نه توشیده ئ، یارسان وه مه سه و خوه یان سرپه گوو توشن و باوه پئان یه سه ک نه باس ئپرائ هه که سه له هه ر جایگ له باره ئ دین خوه یان بۆشن ﴿ف﴾ راز سر پوشیده، یارسان دین خود را «سرپه گوو» گویند و بر این باورند که نباید درباره دین خود با هر کسی در هر جایی سخن گفت

سرمه ی sirmey سؤرمه یی ﴿ف﴾ برنگ سُر مه ای

سرمیانگ sirmiêanig سرمانک «گ» ﴿ف﴾ سُر مه دان

سرنج sirinc سرنج، سه نگین و سووک کردن، ته ق چوو دان ، له لاتین (search) توشن ﴿ف﴾ کاوش، پژوهش، در لاتین (search) گویند

سرنج دان sirinc dan سرنج دان ﴿ف﴾ پژوهش و بررسی کردن

سزا دان siza dan (۱) پاداشت دان (۲) ئازار دان (ف) (۱) پاداش دادن (۲) آزدن

سزان sizan سووتان، سووچان (ف) سوختن

سزانن sizanin سوتانن، سووچانن (ف) سوزاندن

سزاور sizaw بنووره سزگ (ف) نگا سزگ

سزیرگه sizirge بنووره بزوزگه (ف) نگا بزوزگه

سزگ sizig سزاور، له سمنانی (sizne سزنه) ئوشن (ف) آب پنیر که با آن لور سازند، تیز آب دوغ که با آن شیراز درست می‌کنند در سمنانی (sizne سزنه) گویند

سزیا sizya (۱) سووتیا، سووچیا (۲) کچیا (ف) (۱) سوخته‌شد (۲) از دور بازی خارج شد

سزیاس ziyas (۱) سزیایه (۲) کچیا (ف) (۱) سوخته شده است (۲) از دور بازی خارج شده است

سزیاغ ziyag (۱) سزیای سووتیای (۲) کچیا (ف) (۱) سوخته شده (۲) از دور بازی خارج شده

سزیان sizyan (۱) سووتیان، سووچیان، له ئوستا (sûç سوچ) و (sûçe سوچه) تو سزیاس (۲) کچیان (ف) (۱) سوختن، در اوستا (sûç سوچ) و (sûçe سوچه) نوشته شده (۲) از دور بازی خارج شدن

سزیاویرشیا ziyâ û birşya سووچیا ویرشیا (ف) سوخته و برشته شده

سزیایه ziyâê (۱) سزیاغ (۲) کچیا (ف) (۱) سوخته شده (۲) از دور بازی خارج شده

سزیایه ziyâyê (۱) سزیاس (۲) کچیا (ف) (۱) سوخته شده است (۲) از دور بازی خارج شده

سس sis شل، زیز سفت (ف) سست، شُل

سسبو sibû شیب، سسیس «ل» (ف) حشره‌ای که به هنگام پرواز تخم‌هایش را در هوا پرتاب می‌کند و در گلو انسان یا حیوان مراحل رشد را سپری می‌کند

سس کردن sis kirdin شله و کردن (ف) شُل کردن

سس گرتن sis girtin شل گرتن (۲) هم‌میهت نیان وه کار (ف) (۱) شُل گرفتن (۲) احتمالکاری

سسسه و بون sisew bün (۱) شله و بون گریه (۲) شله و بون له کار (ف) (۱) شُل شدن گره بسته شده (۲) پشت کار نداشتن

سسسه و کردن sisew kirdin شله و کردن گریه (ف) شُل کردن گره

(siretaw ثروتا) نوشته شده

سره‌ویران sire wêran چه‌تال (ف) ولگرد

سره‌وین sirewîn سره‌ویان (ف) آرام شدن

سری sirî (۱) سپ بون (۲) پاکه و کردن (ف) (۱) بی حسی، کرخیدگی (۲) پاک کرد

سریا sirîya (۱) پاکه و بق (۲) سپ خوارد (ف) (۱) پاک شد (۲) لیز خورد

سریان sirîyan (۱) سپ بردن (۲) پاکه و بون (ف) (۱) لیز خوردن (۲) پاک شدن

سریش sirîş چریش، له ئوستا (sirîş سریش) تو سر یاس، له زارواه‌یل تره‌ک کوردی «ئه‌سریلک، سترک» ئوشن (ف) سریشم، در اوستا (sirîş سریش) نوشته شده، در دیگر گویشهای کردی «ئه‌سریلک، سترک» گویند

سرین sirîn پاکه و کردن (ف) پاک کردن

سرینجگ sirêncig سرنجگ، ئاردگن (ف) سنجد

سرینجگ وه دهما کردن sirêncigi we dema kirdin برهت نیان، دهرهت نیان (ف) مهلت ندادن، به کسی مهلت انجام کار یا سخنی را ندادن

سرینجله sirîncile دیه‌که‌یگه له بیله‌وار (ف) روستایی در بیله‌وار

سرینه‌وه sirînewe پاکه و کردن (ف) پاک کردن

سریوان sirêwan (۱) چایر (۳) سه‌ره‌وان، له لاتین (servant) ئوشن (۲) سه‌یوان (۴) کویه‌یگه له گیله‌لان (ف) (۱)

کیسه آمینون (۲) آنکه کارهای خانه را انجام می‌دهد، در لاتین (servant) به نوکر گویند (۳) سایبان (۴) کوهی در گیلانغرب

سریوان تووقانن sirêwan tûqanin سه‌ره‌وان ته‌قانن (ف)

موقع زایمان حیوان که کیسه آمینون را از مخرج می‌اندازد

سریوان حسن sirêwan xîsin سه‌ره‌وان حسن (ف) انداختن کیسه آمینون

سریوه sirîwe سروه، سوسه (ف) کمترین صدا

سزا siza پاداشت، له په‌هله‌وی (badafre بادافره) تو سزیاس (ف) پاداش، در په‌لوی (badafre بادافره) نوشته شده

سزا چه‌شتن siza çeştin تو ش دهره هاتن (ف) درد چشیدن

سزا خواردن siza xwardin سزا چه‌شتن (ف) درد و رنج چشیدن

مکه یا امام رضا رفته هنگام بازگشت غذایی به عنوان نذری درست کرده به دیگران می‌دهد

سفره‌کردن sifre kirdin گادِر کردن [ف] اصطلاح اوباش برای چاقو زدن

سفره‌مار sifre mar جوورئِ ماره کُ زگئِ واز بوودن و میّه‌س نیشنه ناوزگئِ و ئه‌وسا زگُ خوه‌ئِ به‌سپد [ف] نوعی مار که شکمش را مانند سفره باز می‌کند و مگس وحشرات روی آن می‌نشینند و آنگاه شکمش را می‌بندد

سفرور sifûr جاروو دهر [ف] رفتگر

سفته (1) sifet (1) رازا (2) شیوه «سفته‌ئِ له باوگئِ چیه» [ف] (1) صفت، عربی است (2) شکل، شمایل

سفن sifê بنووره سفید [ف] نگا سفید

سفیاتی sifyatî لاناوه له ماس و شیر و... [ف] کنایه از لبنیات

سفن پهر sifêper لاناوه له هر چشت خوارده‌مهنی ک سفید رنگ بود وه‌کورو ماس یا شیر و ئارد... [ف] کنایه از هر خوردنی که به رنگ سفید رنگ باشد مثل شیر و ماست و آرد و ...

سفید sifêd چه‌رمئ، سپئ، له ئه‌وستا (sipeiêtênê) سپه ئیتیتئ (sipête) و له په‌هله‌وی (sipêt) سپیت (توسریاس، له زارواهل تره‌ک کوردی «سپی، سپیاتی» توشن [ف] سفید، در اوستا (sipeiêtênê) سپه‌ئیتینی) و sipêta (سپیته) و در پهلوی (sipêt) سپیت نوشته شده

سفیده sifêde (1) چه‌رمینه (2) شه‌وه‌کی زق [ف] (1) سفیده تخم مرغ (2) پگاه، بامداد

سفیدی sifêdî سپیاتی [ف] سفیدی

سفن یار sifê yar لاناوه له یار رهنگین و سفئ پووش [ف] کنایه از یار سفیدپوش و زیباروی

سق siq دهنگ ته‌قه‌ته‌ق «سق سلّه سئپا سلّه - نقره ژهن تلاً گره» [ف] صدای تقوق موزون مشک

سقام siqam (1) ده‌وام (2) سه‌قام [ف] (1) پایداری، ثبات (2) نظم و ترتیب، هماهنگی

سقامدار siqamdar سقامگیر [ف] پایدار، ثابت

سقام‌گرتن siqam girtin سه‌قام‌گرتن، سقام‌گرتن [ف] به محض مستقر شدن، پایدار شدن

سقامگیر siqam gir سه‌قامگیر [ف] پایدار، ثابت

سسوه بۆن sisewe bün بنووره سسه‌و بۆن [ف] نگا سسه‌و بۆن

سسی sisî شلی، بی‌هازی [ف] سستی

سشمه sişeme سئ شه‌مه [ف] سه‌شنبه

سفارشت sifarişt سپاردن، ئامانه‌ت چشتئِ دان [ف] سفارش کردن

سفت sift قایم، زیزُ شل [ف] محکم، سفت

سفت بۆن sift bün قایم کردن [ف] محکم کردن

سفت به‌سان sift besan قایم به‌سان [ف] محکم بستن

سفت سه‌خت sifti sext سفت و سه‌خت [ف] قرص و محکم

سفتکاری sift karî شوئاژ کردن بنه‌وا [ف] سفتکاری ساختمان

سفت کردن sift kirdin قایم کردن [ف] محکم کردن

سفت و سوول sift û sû سفت سه‌خت «گ» [ف] قرص و محکم

سفت و سه‌خت sift û sext سفت سه‌خت [ف] قرص و محکم

سفته (1) sifte (1) چه‌ک بانکی (2) قایمه (3) سووچپای، سزیای (4) ملات سفتکاری (5) ده‌خل شه‌وه‌کی (6) سه‌فته [ف] (1) سفته بانکی (2) محکم شده (3) سوخته (4) سفتکاری ساختمان (5) دشت صبح (6) منظم چیدن

سفته کردن sifte kirdin (1) ده‌رامه‌ئ شه‌وه‌کی (2) سه‌فته کردن [ف] (1) دشت صبح (2) روی هم مرتب چیدن

سفته‌و بۆن siftew bün قایمه‌و بۆن [ف] محکم شدن

سفته‌و کردن siftew kirdin قایم کردن [ف] دوباره محکم کردن

سفته‌ئ سوو siftey sū گول سوو [ف] بامداد، صبح زود

سفر sifr نقت [ف] صفر

سفره sifre سره‌ؤل [ف] سفره

سفره‌بیر sifre bir نان‌بیر [ف] نان‌بیر

سفره‌دپ sifre dir قه‌یر مه‌زان «نان‌خوه‌ر سفره‌دپ» [ف] ناسپاس

سفره‌دریز sifre dirîz بنووره سفره‌شوور [ف] نگا سفره شوور

سفره‌شوور sifre şûr سفره‌دریز [ف] کنایه از دست و دل باز

سفره‌علی sifre êl کسی کُ چوده مال خودا یا زیاره‌ت ئیمام ره‌زا هئائ تیه‌یده‌و نه‌زری ده‌ئد [ف] کسی که به‌زیارت

سقاڻ siqan سخاڻ [ف] استخوان

سقاڻ ژان siqan jan ژان ژوو [ف] درد استخوان، رماتيسم
سقاڻ سووک siqan sük چالاک [ف] کنایه از چُست و
چالاک

سقاڻ سه‌نگین siqan senġîn ناتوان [ف] کند و ناتوان

سقاڻ سیه‌کردن siqan siye kirdin (۱) پریقون له چشتی
(۲) شُباع بۆن (۲) کارامه بۆن، شاره‌زا بۆن [ف] (۱) به حد اشباع
رسیدن (۲) باتجربه وکارآمد شدن، استاد شدن

سقاڻ شکانن siqan şikanin لاناوه له ته‌قه‌لا کردن [ف]
کنایه از کوشش وتلاش در زمینه‌ای

سقسق siq siq بنویره سق [ف] نگا سق

سقره‌قه siqreqe سقویه‌قه [ف] سرفه

سقولان siqulan دیه‌که‌یگه له سۆنقۆر کُ وه تۆرکی قسه
که‌ن [ف] روستایی در سنقر با گویش ترکی
سقولمه siqolme سخۆرمه [ف] سیخونک

سک sik سخۆرمه‌دان و هان‌دان [ف] تشجیع وتحریک کردن

سکام sikam (۱) بنویره سه‌قام (۲) ئارام، هیمن [ف] (۱) نگا
سه‌قام (۲) آرامش، تسلی

سکام گرتن sikam girtin ستارگرتن، ئارام گرتن [ف] آرام
گرفتن، آرامش پیدا کردن

سکامه‌تی sikametî تته‌ندۆرستی [ف] تندرستی

سکل sikil زگل، زخال [ف] اخگر

سکول sikwil بقوو [ف] چوب یا وسیله‌ی نوک تیزی که در
زمین فرو کنند برای بیرون آوردن کنگر و سنگ و...

سکون sikwin کوتران کردن [ف] از روی یکدندگی در جایی
ماندن

سکون داکوتان sikwin dakwitan سکون دان [ف] از
روی لج و یکدندگی در جایی میخکوب ماندن

سکون دان sikwin dan سکون داکوتان [ف] نگا سکون
داکوتان

سکه sike (۱) چۆزمان (۲) لاناوه له ریش «سکه‌ئ چهرمی
بۆیه» (۳) پۆل ئاسنی (۴) ئرز، ئابرقۆ (۵) نه‌خوه‌شیکه منبیده
ئاوله‌ئ سفید ره‌نگ [ف] (۱) سیما (۲) کنایه از محاسن (۳) سکه
(۴) آبرو، حیا (۵) بیماریی شبیه آبله که جوشهایی سفید رنگ
دارد

سکه‌دار sike dar (۱) چۆزماندار (۲) پاک داوان [ف] (۱) خوش

سیما (۲) پاکدامن

سکه‌ل sikel کۆیه‌یگه له په‌راو [ف] کوهی در پراو
سکه‌نجه‌بین sikencebîn سکه‌نجه‌مین، شهریه‌تینگه له
سرکه و هه‌نگوین [ف] سکنجبین، شربتی از سرکه و انگبین
سکه‌نجه‌مین sikencemîn بنویره سکه‌نجه‌بین [ف]
سکنجبین

سکه وسیرهت sike û sîret (۱) ئابرقۆ (۲) چۆزمان [ف] (۱)
آبرو، ناموس (۲) سیما، ریخت

سکه‌ئ مۆحه‌مه‌دی sikey mohemedî سکه‌ئ ته‌نانه‌تی
مه‌ردم ئال حق له هه‌ئین جه‌وز سه‌رشکانن کُ ئۆشن حۆکم
ته‌وه‌پک دپۆید [ف] سکه‌ای که سید اهل حق هنگام مراسم جوز
بر سر شکستن به همراه خود دارد و حکم تقدس دارد

سل sil سلادان [ف] لُمباندن

سل sîl ده‌رده باریکه [ف] بیماری سل

سلات زور sîlati zûr جه‌پنیمه‌پوو، بنچینه‌ئ ئه‌روه‌ییه [ف]
هنگامه ظهر

سلاتۆن sîlatün دیه‌که‌یگه له هوزمانان [ف] نام روستایی
در هوزمانان

سلادان sila dan سله‌و دان، له لاتین (swallow) ئۆشن
[ف] لُمباندن، در لاتین (swallow) گویند

سلارئاوا silarawa دیه‌که‌یگه له بیله‌وار [ف] روستایی در
بیله‌وار

سلا کردن sîfa kirdin ئجازه سه‌زن، ئه‌روه‌ییه [ف] اجازه
گرفتن

سلام sîfam سلّامه‌ل‌یک، ئه‌روه‌ییه [ف] درود، سلام، عربی
است

سلام سه‌رکۆچه‌ی sîfami ser küçey سه‌رده‌می حه‌وال
پرسی کردن [ف] سلام سردمی

سلامهت silamet ئسکامه‌تی [ف] سلامت

سلامه‌په‌و sîfamerêw بيمزپه‌ت [ف] به‌سلامتی راهی شدن،
رفتن

سلامه‌ل‌یک sîfameleÿk سلّام [ف] سلام

سلاوسق sîfa û sü ئجازه وه‌رگرتن، سلا کردن [ف] اجازه
گرفتن، جواز گرفتن

سلان silan سپان‌گه‌مه‌یگه منالانه [ف] بازی کودکانه که در
آن روی قسمت تاب خورده عصا می‌نشینند و یکی آنرا می‌کشد

سلانن silanin قورته و دان [ف] لمباندن
 سلا ونه نگار sif û engar به پشه رات کردن [ف] اجاز گرفتن
 سلپ sifp گووشریائ هر چشتی [ف] تفاله
 سلپگیر sifp gîr چای پالوو [ف] پالونه
 سلتان siftan سؤلتن، شا [ف] سلطان
 سلتان ناوا siftan awa (۱) ديه كه يگه له كه توله (۲) ديه كه يگه له كه نكه وهر [ف] (۱) روستایي در كندوله (۲) روستایي در كنگاور
 سلتان سهر siftni ser فهرق سهر (وه سلتان سهره و داله زهق) [ف] تارك، فرق سر
 سلتان قولی siftn qwili ديه كه يگه له بيئه وار [ف] روستایي در بيله وار
 سلتانى siftni جوورئ سيفه [ف] نوعى سيب
 سلنت و قولت siftn û qwilt قوت و روت [ف] برهنه
 سل سقان siftn siqan ريزه های استخوان
 سلق sifq (۱) زلق (۲) نييهت [ف] (۱) برگ چغندر (۲) نيت
 سلق ساف sifqi saf سادلا [ف] پاکدل
 سلک silk پارچه يگه [ف] پارچه ي ليز و براق
 سل لور sililû سركوت [ف] خاموش و بي صدا
 سلّم sifm کووم کردن چاره و [ف] با ترس رفتار کردن چهار پایان
 سلمانن sifmanin سپانن، وه زورر سلماندن [ف] به زور تحمیل کردن، تحمیل کردن
 سلّم شکانن sifm şikanin کووم وتووم له به يزن بردن [ف] بر ترس و دو دلی خود غلبه کردن
 سلّم کردن sifm kirdin کوومکردن [ف] اضطراب ویژه چهار پایان
 سلّمن sifmin سلّموو [ف] چهارپایی که با اضطراب رفتار می کند
 سلّموو sifmû بنووره سلّمن [ف] نگا سلّمن
 سلوک silük (۱) پاقه لوس، له لاتین (sleek) و (slick) توشن (۲) سړهك بۆن [ف] (۱) صاف، در لاتین (sleek) و (slick) گویند (۲) مهره هرز
 سل وهجا sil we ca سله جا [ف] لمباندن
 سل هرج sili hirç قرچ قهق [ف] لندهور و به درد نخور
 سلّه sife کوچگ کونایگه ک خه نهق قهق مه شکه «سق سلّه

سنپا سلّه - نقره ژهن تلا گره» [ف] سنگ کوچک و سوراخداری
 که به مشک آویزند
 سله جا sile ca سل وهجا [ف] لمباندن
 سلهره silere نهو چشته ک وه جارینگ سلیه و بیهید،
 خوارده مه نیگه جوور کولیره [ف] نگا کولیره
 سله و بيله sile û bile بی نه پنهک وکه پنهک [ف] ساده و بی آرایش، کسی که حتی کوچکترین دغل بازی نمی داند
 سله ودان silew dan سلا دان [ف] لمباندن
 سله وهجا sile we ca سله جا [ف] لمباندن
 سلیک silik سلوک، ساف «ساف سلیک»، له لاتین (sleek) و (slick) توشن [ف] صاف، براق، در لاتین (sleek) و (slick) گویند
 سلیمان sifeman ناویگه کورانه [ف] نامی مردانه
 سلیمان ناوا sifeman awa ديه كه يگه له كرن [ف] روستایي در كند
 سلیمان بهگ sifeman beg ديه كه يگه له جووانرو [ف] نام روستایي در جووانرود
 سلپوته و ره sifwtewere كه له شیرخودایله «ل» [ف] پرنده شانه بسر
 سم sim (۱) قچ چاره و (۲) بنچینه ئ کردار سمانن [ف] (۱) سُم چهارپایان (۲) ریشه فعل «سمانن»
 سماته simate سووماته [ف] سنباده
 سماخ simax چشت ترشیگه ک له وه نه وشک نارپس درس بود [ف] سماق
 سماق simaq (۱) سماخ (۲) ديه كه يگه له بيئه وار [ف] (۱) سماق (۲) روستایي در بيله وار
 سماقه simaqe رهقه [ف] بیماری سُم چهارپایان
 سمانن simanin تمانن و کونا کردن [ف] کوفتن و سوراخ کردن
 سمایل simayl سووکه ناو سماعیل [ف] مخفف نام اسماعیل
 سمایل خان simayl xan ديه كه يگه له قلاشاین [ف] روستایي در قلعه شاهین
 سمایل وهی simayl wey ته نکه یگه له خه سره و تاباد [ف] تنگه ای در خسروآباد نزدیک اسلام آباد غرب
 سمبیر simbir سمتراش [ف] سمتراش
 سمت simt سمت وساتان [ف] پهنای قسمت باسن

و در سمنانی (سنو) گویند
سناو کردن sinaw kirdin سه‌رمل شوریدن [ف] حمام کردن
سنان sinan (۱) شیرپه‌نجه (۲) نوورپگه (۳) نه‌خوه‌شی نازله (۴) جووای بئ نه‌دوانه (۵) سندان [ف] (۱) بیماری سرطان (۲) نفرینی است (۳) بیماری کُشنده دام (۴) پاسخ بی ادبانه (۵) سندان آهنگری
سنان زای sinani zay بنوورپه سنان [ف] نگا سنان
سنان سهرد sinani serd بنوورپه سنان [ف] نگا سنان
سنجاق sincax جناخ، سنجاق [ف] سنجاق
سنجاف sincaf سنجاخ، سجاف [ف] سنجاق
سنجاق sincaq سنجاف [ف] سنجاق
سنجاری sincawî (۱) ئیلگه له زنگنه‌ئ گورران (۲) لانه‌مائی میه‌نگه [ف] (۱) ایلی از ایلات زنگنه و بر آیین یارسان (۲) نژاد نوعی گوسفند
سندان sindan سندان آهنگری [ف] سندان آهنگری
سنگ sinig بنوورپه سیته‌کردن [ف] نگا سیته‌کردن
سنگ sing (۱) کرمیگه له لیخه‌روو (۲) نهلم «وه سنگ م...» (۳) وه جیاتی «یه وه سنگ نه‌وه» (۴) میخ چووین ک کر دهوار وه پئ دهن (۵) بسمار چووین و گه‌ورا، له لاتین (sting) وه مانای نیشه (۶) سنگان، هه‌لسنگان (۷) بلسک چووین (مال باواند وه چه‌په‌ئ سنگ بوو - له هر گه‌ردنگه یه‌کئ لی گوم بوو) [ف] (۱) کرمی در شکم (۲) نظر، رای (۳) در ازاء (۴) چوبی که آنرا روی سیاه‌چادر بافته شده می‌کشند تا قسمتهای بافته شده جا بیافتد (۵) میخ کلفت چوبی، در لاتین (sting) به نیش زدن گویند (۶) مقایسه کردن (۷) سیخ چوبی جهت کوک زدن سیاه‌چادر یا درست کردن کباب بر آتش
سنگ‌داکوتان sing dakwitan (۱) سکون داکوتان (۲) میخ داکوتان [ف] (۱) کنایه از در یکجا ماندن و نرفتن (۲) میخ خود را در زمین کوبیدن
سنگ دان sing dan (۱) سنگ دهوار دان (۲) به‌سان قلف (۳) به‌راورد کردن [ف] (۱) باچوب ویژه «سنگ» قسمتهای بافته شده سیاه‌چادر را محکم کردن (۲) بستن قفل وکلید (۳) تخمین زدن
سنگ سنگ sing sing سیخ سیخه و بون «گ» [ف] سیخ شدن موی سر

سمتاش simtaş سمتراش [ف] سمتراش
سمت و ساتان simt û satan سمت، سه‌خری [ف] پهنای باسن
سمتراش simtiraş سمپر [ف] سمتراش
سم چلق simi çifq سه‌خولمه «ل» [ف] سفولمه
سمدار simdar قچ دار [ف] سمدار
سمپر simir سوپر، هجته‌تی [ف] یکدنده، سمج
سمکو simkû (۱) سم وه زهق دان «بنوور وه وه که‌له چق مه‌که‌ئ سمکو - ئاو مه‌خوه‌ئ له بان گولخومچه ئ لیموو» (۲) لاناوه‌له ئاس بون له هاتن و چین «له زیر سمکو یانه شه‌که‌ت بیمه» [ف] (۱) سم بر زمین کوبیدن (۲) کنایه از خسته شدن از آمد و شد کردن بسیار به جایی، لگدکوب شدن
سمکوت simkwit بنوورپه سمکو [ف] نگا سمکو
سمکو کردن simkû kirdin بنوورپه سمکو [ف] نگا سمکو
سمکولان simkûfan جی سمکو کریائی [ف] محلی که اسپان آنرا لگدکوب کرده باشند
سمن simin سمانن [ف] کوفتن و سوراخ کردن
سمنت simint سیمان، لاتینیبه [ف] سیمان
سمنج siminc سوپر، هجته‌تی [ف] یکدنده
سمه sime زمه [ف] سنبه
سمه‌شه‌له sime şele شه‌لگه، نه‌خوه‌شی نازله [ف] بیماری سُم چهارپایان
سمه‌کری sime kirî سمکو کردن [ف] سم بر زمین کشیدن حیوانات
سمه‌کرتی sime kwitî سمه‌کری [ف] سم بر زمین کشیدن حیوانات
سمه‌لکوت simef kwit بنوورپه سمکو [ف] نگا سمکو
سمیا simya تمیا [ف] کوفته‌شد
سمیگ simyag سمیای [ف] کوفته شده
سمیان simyan تمیان [ف] کوفته شدن
سمیای simyaê سمیگ [ف] کوفته شده
سن sin عه‌مر، سن سال [ف] سن، عمر
سناو sinaw مه‌له، له نه‌وستا (sna سنا) و (fre snene فرسه‌سنه) تو‌سریاس و له سمنانی (سنوو) ئوشن [ف] شنا، شستشوی تن در آب، در اوستا (sna سنا) و (fre snene فرسنه) به معانی شستشو کردن و با آب زدودن نوشته شده

سنگ سهردل singi seri diŋ سنگ دل، نه پاي ده رمان
کردن ئی نه خوه شیبیه وه لنگ له ولار کولنن و وهرجه ناشتا
ده نه ئی نه خوهش [ف] کرم آسکاریس، برای درمان این بیماری
برگ بوته‌ی لولا را جوشانده و تغلیظ کرده و پیش از صبحانه
به بیمار می‌دهند

سن گن sini gin لکچک دار [ف] دنداندار

سنگ لوته singlute بالنه یگه له مهرخه زار ژیه ید، قیقی
تاویله [ف] پرنده‌ای که در مرغزار زندگی می‌کند

سنگ وه سنگ sing we sing (۱) هاویرورد (۲) سینه وه
سینه، لاناوه له نزیکوی و رقیه رقیی [ف] (۱) تخمین زدن باچیز

همسان (۲) سینه به سینه، کنایه از نزدیکی و تقابل

سنگه سنگ singe singe خاوه خاو [ف] احتمالکاری

سنوق sinuq سه نووق، سنوق [ف] صندوق

سنوق sinuq سنوق [ف] صندوق

سنیا sinya سه نریا [ف] خریده شد

سنیاگ sinyag سنیا [ف] خریداری شده

سنیان sinyan نه وانه سه نریان [ف] آنها خریداری شدند

سنیا [ف] sinyae سنیاگ [ف] خریداری شده

سو su (۱) به یان (۲) سوومای چهو (۳) کونای دهرزی و گونووژ
(۴) ناسووی ناسمان (۵) رووشنای (۶) ژان، دهرد (۷) مووت (۸)

شه وه کی (۹) کونا (۱۰) له یان، رز (۱۱) سووسو ناگر، له نه وستا
(seuke) سه نوکه، تو سریاس [ف] (۱) بامداد (۲) برش چشم

(۳) سو راخ سوزن (۴) کناره آسمان (۵) رووشنایی (۶) درد، الم (۷)
سو راخ مقعد (۸) فردا (۹) سو راخ (۱۰) سمت، جهت (۱۱) سو سو

آتش، در اوستا (seuke) سه نوکه) به معنی زبانه آتش نوشته
شده

سو suwa سوو، به یان «سووا وه خه یر»، بنچینه ئی
نه ره وییه [ف] صبح

سو راخ swax سوووق، له توره که مه نی «سو راخ» تووشن [ف] نگا
سوووق

سو راخان swax dan سوووق دان [ف] رنگ کردن، واكس
زدن

سو راخ کیشان swax kışan سوووق کیشان [ف] با رنگ
سیاه رنگ آمیزی کردن

سو suwar (۱) زیز پاپتا، له په هله وی (esûwar)
نه سووار) تو سریاس (۲) چیر [ف] (۱) سوواره، در په لوی

(esûwar سووار) نوشته شده (۲) چیره

سووار بون suwar bün (۱) چیر بون (۲) سووار کوول چشتی

بون [ف] (۱) چیره شدن (۲) سووار شدن

سووارچاک suwarçak سووارخاس [ف] سووارکار ماهر

سووارخاس suwarxas سووارچاک [ف] سووارکار ماهر

سووارسووار suwar suwar (۱) ره ویره و (۲) سووار چیر،

مه قامیگه له موسیقی [ف] (۱) نگا ره ویره و (۲) یکی از مقامات
موسیقی

سووار کردن suwar kirdin (۱) سووار چاره واک کردن (۲)

دهس پا کردن «که له کی سووار کرد» [ف] (۱) سووار کردن (۲)

جور کردن

سوواره suware زیز پاپتا [ف] سوواره

سووارهو suwar hu به زمیگه له موسیقی کوردی له هه ین
نه سپ ده وانی [ف] یکی از بزهای موسیقی کوردی در هنگام

اسب دوانی

سواری suwarî (۱) کردار سواری (۲) ئال، نوویلان [ف] (۱)

سواری (۲) گره ای که تازه سواری شده

سواری بیله یی suwarî bêleyî دیه که یگه له جوانبو [ف]

روستایی در جوانود

سو راخ suwax بنویره سو راخ، سوووق [ف] نگا سوووق

سو را شه و suwa şew بانه شه و [ف] فرداشب

سو راگ suwalig سوواله، چلاس سه گ [ف] ظرف ویژه سگ

که خوراکی در آن ریزند

سو واله suwale (۱) نه پیچیا، شپزه (۲) سووالگ، چلاس

سه گ [ف] (۱) نیچیده، بیشتر برای قنناق بچه (۲) ظرف

مخصوص خوراک سگ

سو وا suwaw کار خه یر، بنچینه ئی نه ره وییه [ف] ثواب

سو وا یر suawir سوویه کوله [ف] بیماری که در آن شش

گوسفندان خراب می‌شود

سو وا کار suwaw kar خه یرمه ن [ف] نیکوکار

سو وا کاری suwaw kari کار خه یر و خاس کردن [ف]

نیکوکاری

سو وا وه خه یر suwa we xeŋr به یان باش [ف] صبح بخیر

سوب sub سوو، بنچینه ئی نه ره وییه [ف] صبح، ریشه اش

عربی است

سوب زق subi zü گول به یان [ف] صبح زود

بمینی وه لاناویشه و بویه وه پچِ توشن سوخته زار، «زار، زارو، زاروک» وه ماناخ مناله [ف] نامی مردانه، اگر زنی فرزندانش در چند ماهگی بمیرند یا هنگام زایمان تلف شوند از این میان یکی از این فرزندان زنده بماند او را سوخته زار نامند «زار، زارو، زاروک» به معنای نوزاد است

سُورخِل وَجِم soxî û cim زنوو، قرم قال [ف] هیاوو هممه
سُورخمه soxme سخمه [ف] یلک

سُور sūr (۱) سؤیره، له سهکزی و نهته نزی و یره نی و فره زندهی «سور» توشن (۲) سوول (۳) میمانی (۴) سوور پاسوور [ف] (۱) سرخ، در سهکزی و نطنزی و یرنی و فریزندی «سور» گویند (۲) شور، نمکین (۳) سور، میهمانی (۴) سور در پاسور بازی

سُورِ siwir^i سمنج، له لاتین (severe) توشن [ف] یکنده، سخت کوش، در لاتین (severe) یعنی سخت و سختگیر

سُور sūr زهماوهن [ف] عروسی
سُورِ sof^i (۱) سپ، لیز (۲) سوران (۳) خشگانی [ف] (۱) لیز (۲) عرعر کردن (۳) خزیدن

سُورارات suwarat خه وه رگه ن [ف] خبر ناگوار
سُوران soran یه کئی له هووزه یل کوردن [ف] یکی از تیره های بزرگ کرد

سُوران sūran دیه که یگه له ئارون ئاوا [ف] روستایی در اسلام آباد غرب

سُوران sofan^i سرانن [ف] عرعر کردن
سُورانن sūranin (۱) سرانن (۲) خشگانن [ف] (۱) عرعر کردن (۲) خزیدن در جایی

سُورانه sūrane پۆلینگ ک له هه تین سور دهنه خانه واده ئ وه ق و زاوا [ف] پولی که هنگام عروسی به خانواده عروس و داماد می دهند

سُوراو sūraw (۱) ناویگه کوپانه، له سؤیره گریایه له نه وستا (suxre سوخره) و (suxrab سوخراب) توسریاس (۲) سولاو [ف] (۱) سهراب، که از واژه «سؤیره» به معنی سرخ گرفته شده و در اوستا (suxre سوخره) و (suxrab سوخراب)

(سوخراب) نوشته شده (۲) آب بسیار شور
سُورِ بردن sof^i birdin سپ بردن [ف] لیز خوردن
سُورپا sūrpa بنووره سؤیره رانه [ف] نگا سؤیره رانه
سُورخ sox^i سؤیره [ف] سرخ

سُوبِت sūbet (۱) قسه کردن، ئه ره وییه (۲) سووکه ناو سؤحبت [ف] (۱) گفتگو، عربی است (۲) نامی مردانه
سُوت sūt (۱) کونائ قنگ (۲) به یان «ل» «سووته خه یر» (۳) سه خری [ف] (۱) سوراخ مقعد (۲) صبح شما (۳) باسن
سُوت sot سووچیان، سزیان «ل»، له لاتین (soot) وه ماناخ دۆرنجه [ف] سوخت، سوخته شدن، در لاتین (soot) به معنای دوده است

سُوتانن sūtanin سزانن [ف] سوزانن
سُوتره sotre بنووره ستره [ف] نگا ستره
سُوتگ sūtig سووتلی [ف] دشنامی به معنی جنده
سُوتلی sūtlî بنووره سووتگ [ف] نگا سووتگ
سُوتیمار sofimar^i قه شه و دان [ف] قشو کردن
سُوتن sūtin سووتیان [ف] سوختن
سُوته خه یر sūte xe^i^r سووا وه خه یر «ل» [ف] صبح بخیر
سُوته روو soterû مز، موشکه «ل» [ف] زغال افروخته
سُوته روو sotemerû سوته روو، موشکه «ل» [ف] زغال افروخته

سُوته منی sūtemenî ئازاله، هه ر چشتی ک ئه پائ سزانن زمسان وه کار باید [ف] سوختنی

سُوتی sūti (۱) بنووره سووتگ (۲) سزی «ل» [ف] (۱) نگا سووتگ (۲) سوخته

سُوتیا sūtya سزیا [ف] سوخت
سُوتیاگ sūtyag سوئیای [ف] سوخته شده
سُوتیان sūtyan سزیان [ف] سوختن
سُوتیای sūtyaê سوئیای [ف] سوخته شده
سُوتچ sūç سوک [ف] گوشه، زاویه

سُوتچانن sūçanin سووتانن [ف] سوزاندن
سُوتچِ sūçer^i (۱) سیخ چوولی (۲) لاناوه له کوتران کهر [ف]

(۱) جوجه تیغی (۲) کنایه از سمج، کنه شدن و پيله کردن
سُوتچیا sūçya سووتیا [ف] سوخته
سُوتچیان sūçyan سووتیان [ف] سوختن
سُوتچیای sūçyaê سزیای [ف] سوخته شده

سُوتخت soxt (۱) سخت (۲) سزیا [ف] (۱) غرامت (۲) سوخت
سُوتخته soxte سزیای تلیاق [ف] سوخته تریاک

سُوتخته زار soxte zar (۱) ناویگه کوپانه، هئای ژنیگ مناله گانی له چهن مانگان بمرن ئه گه ره کئی له ئ مناله یله زنی

سۆرخن sorxin جوورئ كه مووته ره [ف] كيوتر حنايى رنگ
سۆپخواردن soř xwardin سربردن [ف] ليز خوردن
سۆرخه دره sorxe dire ديه كه يگه له هووزمانه وهن [ف]
 روستايى در هوزمانان
سۆپدان soř dan بنوپره سپدان [ف] نگا سپدان
سور سات sũri sat هه يت هوت [ف] بند و بسات، سور و سات
سۆپسۆپه soř soře سربسپه كاني [ف] سؤرسره
سؤرسه siwirse سيه لسي، هه ساره يگه [ف] ستاره ها يى كه در آسمان سه به سه مقابل هم قرار دارند و راهنماي كاروانيان است
سؤركردن sũr kirdin زه ماوهن كردن [ف] جشن ازدواج، ازدواج
سؤرگ sũrig سؤاوپ، سؤيه كوله [ف] بيمارى تنفسى و ششى گوسفندان
سؤرگه كردن sũrge kirdin لسين زهق شوور [ف] لسيدن زمين شور توسط احشام
سؤرمان sorman سرمانك [ف] سؤرمانه دان
سؤرمان سهگ sorman seg گيايگه [ف] سنبل كوهى
سؤرمان گورگ sorman gwirg گيايگه [ف] سنبل كوهى
سؤرمه sorme سؤرمه [ف] سؤرمه
سؤرمه دان sorme dan سرمانك [ف] سؤرمانه دان
سؤرمه پيژ sorme røj كل چهو كيشان [ف] سؤرمه به چشم كشيدين
سؤرمه يى sormeyî وه رهنك سؤرمه [ف] به رنگ سر مه اى
سؤرنا sořna جوورئ سازه [ف] سؤرنا
سؤرناژهن sořna jen نه وازنده ئ سؤرنا [ف] نوازنده سؤرنا
سؤرني sũrinî ديه كه يگه له بيله وار [ف] روستايى در بيله وار
سور وسفيل sũr û sifêla داك و ده واى [ف] مواد آرايشى
سؤره soře (١) سه پان، سپه (٢) فلنگه كردن، فرته كردن «فلانى سؤره كرده ماله و» [ف] (١) عرعر كردن (٢) تند وسريع در حين حال مذبوحانه گريختن يا خزيدن به جايى
سؤره sũre بنوپره ته ورزه [ف] نگا ته ورزه
سؤره ت sũret (١) ده مچاو، ئه ره وييه (٢) ناويگه ژئانه [ف] (١) صورت، عربى است (٢) نامى زنانه
سؤره سؤر soře soř سه ره سه پ [ف] عرعر كردن

سؤره پلان sore pilan ديه كه يگه له جه لاله وهن ك نال
 هقن [ف] روستايى بر آيين اهل حق و گويش لكى در جلالوند
سؤره كات sũre kat (١) شووره زار (٢) ئه و شوونه ك رييه ن له وره سوورگه كرديه و شووان رييه ن نيه وه يده ئه وره نه واى له شوون ده م ئه وانه سوورگه بكه ن و نه خواهش بوون [ف] (١) شووره زار (٢) جايى كه قبلا گله در آنجا «سوورگه» كرده و چوپان موظف است گله را به آنجا نبرد مبادا گله در آنجا چرا كند و ويروس از اين طريق وارد گله شود و گله را نابود كند
سؤره وان sũrewan ديه كه يگه له جووانپو [ف] نام روستايى در جووانرود
سؤرى sũrî ناويگه ژئانه، له وشه ئه سووره يا ئه هووره وه رگي پويه [ف] نامى زنانه، از واژه (ئه سوو ره يا ئه هووره) مشتق شده
سؤريان sořyan سربخواردن [ف] لغزيدن
سؤز sũz (١) پاشگره وه مانائى سووتيان (٢) گورانى خه مبارى (٣) سووتيان (٤) كزه ئ سهرما (٥) له ناخ دل «وه سووزوه وه تيا» [ف] (١) پسوند بمعنى سووزنده (٢) آهنگ غمگين (٣) سوختن (٤) سوز سرما (٥) از ته دل، از اعماق وجود
سؤزان sũzan سووتان [ف] سوختن
سؤزاني sũzanî سووزمانى [ف] زن بى حياء
سؤزسيئر sozi sêr بنوپره زه پينه وسيمينه «ل» [ف] نگا زه پينه و سيمينه
سؤزسيئل sũzi sêl بنوپره زه پينه وسيمينه «ل» [ف] نگا زه پينه و سيمينه
سؤزمان sũziman (١) سووته مهنى، ئازاله (٢) جوورئ قارچگه [ف] (١) سوختنى (٢) نوعى قارچ
سؤزمانى sũzmanî سووزمانى [ف] بى حياء، روسپى
سؤزته sũzne سووزنهك [ف] بيمارى سوزاك
سؤزتهك sũznek سووزنه [ف] بيمارى سوزاك
سؤزه سيئر soze sêr بنوپره سؤزسيئر «ل» [ف] نگا زه پينه و سيمينه
سؤزهنى sũzenî يه كئ له به شه يل ده سگائ مه وج بافييه [ف] يكي از قسمتهاى دستگاه جاجيم بافى كه پهناى جاجيم را در حد استاندارد و يكنواخت حفظ مى كند
سؤزيا sũzya سزيا [ف] سوخت
سؤزياگ sũzyag سزياگ [ف] سوخته شد

سۆکانن (1) sükanin (سه‌رانن ۲) تۆزه‌ئ ده‌ل [ف] (۱) عرعر کردن کره الاغ ۲) ناله عاشقانه ماده سگ

سۆکبار sükbar بارسووک [ف] سبکار

سۆک ته‌ر کردن sük ter kirdin تۆک ته‌ر کردن، لاناوه له گیرسن، له ئه‌وستا (suke سووکه) تۆسر یاس و له سه‌کزی «سوکسوک» تۆشن [ف] گریستن، در اوستا (suke سووکه) به معنی سوگ و گریستن است، در سکزی «سوکسوک» آهسته گریستن است

سۆکدان (1) sükdan (۱) شاکدان ۲) ولاخینگ ک و ه ئه‌نقه‌س بار خوه‌ئ ده‌ئده زه‌ق [ف] (۱) کله زدن در جماع ۲) الاغی که عمداً بار خود را به چیزی می‌گیراند

سۆک ده‌س sük des زیز سه‌نگین ده‌س، ئه‌و که سه‌ک ه‌نائ سه‌ر قوروانی برید قوروانی زق گیان ده‌ئد [ف] سبک دست، کسی که اگر قربانی را ذبح کند قربانی سریع جان دهد

سۆک سووال sükî suwal سل سووک [ف] جمع و جور و کوچک

سۆک کردن sük kirdin سووکه و کردن [ف] سبک کردن

سۆکله sükîfe سووکه‌له [ف] سبک و کوچک

سۆکنا (1) sokna (۱) ئارام گرتن ۲) جی نیشته‌جی بوون، ئه‌ره‌وییه [ف] (۱) آرامش ۲) سکتی، عربی است

سۆکوم sokum سه‌کوت، سه‌رسه‌کوت [ف] سیما، رخ، ریخت

سۆکه soke بنووره سوکا «ل» [ف] نگا سوکا

سۆکه‌خه‌و sükê xew سه‌رخه‌و شکانن [ف] چرت، خواب موقتی

سۆکه‌سووار sükêsuwar سووارخاس [ف] چابکسوار

سۆکه‌سۆک sükê sük سۆکانن [ف] نگا سۆکانن

سۆکه‌له sükêfe سووکه‌له [ف] سبک و کوچک

سۆکه‌ناو sükênaw بۆچگ کریائ ناو [ف] مخفف، نام کوچک شده

سۆکه‌و بۆن sükew bün لاناوه له له‌ره‌و بۆن ۲) سووک کردن [ف] (۱) کنایه از لاغر شدن ۲) سبک بودن

سۆکه‌و کردن sükew kirdin (۱) که‌مه‌و کردن «قه‌رته‌گان سووکه‌و که» ۲) سووک کردن بار [ف] (۱) کم کردن ۲) سبک کردن

سۆکی sükî زیز قورسی [ف] سبکی

سۆل (1) sül (۱) سوور، شوور، له فرانسوی (sel) و له لاتین

سوزیان sūzyan سزبان [ف] سوخته شدن

سوزیائ sūzyaê سزبائ [ف] سوخته شده

سوژده sojde تیول و ه زه‌ق نان [ف] سجده

سوژن sūjin گونوژ «گ» [ف] جوالدوز

سوژن‌ناژن sūjin ajin گونوژ ناژن [ف] با جوالدوز سوراخ سوراخ کردن

سوئگ sūsîg سووسئ، بالنده‌ئگه [ف] تیهو

سوئکه sūske (۱) سووسگ ۲) سوئسه، سروه [ف] (۱) تیهو ۲) کمترین صدای باد

سوئسه sūsê (۱) سروه ۲) لاناوه له چه‌له‌که نه‌کردن «جوورئ به‌سامه‌سه‌ئ سوئسه نه‌که‌ئد» [ف] (۱) نسیم ملایم ۲) کنایه از محکم بستن

سوئسه‌که‌ر sūsêker بنووره قووکه‌ر [ف] نگا قووکه‌ر

سوئسن sūsên (۱) ناویگه ژانه ۲) گولیگه [ف] (۱) نامی دخترانه ۲) گل سوسن

سوئسن گول sūsên gwîf گول سووسهن [ف] گل سوسن

سوئسه نه‌کردن sūsê nekirdin (۱) بیده‌نگ بۆن ۲) چه‌له‌که نه‌کردن [ف] (۱) کاملاً بی‌صدا ۲) محکم بستن بار

سوئسن sūsê سووسگ [ف] تیهو

سوئی sūfi (۱) خودا په‌ره‌س، ئه‌ره‌وییه ۲) ده‌نگ گه‌ورائ ته‌زی [ف] (۱) صوفی، عربی است ۲) مهره درشت و کشیده تسبیح

سوئی ئه‌ولقا‌ئر sūfi ewlqaêir دیه‌که‌ئگه له جووانرو [ف] روستایی در جوانرود

سوئیقه‌قیته sofyeqîte بالدارئگه، قازلاخ [ف] پرند ه‌ قره‌غاز

سوغدور sūxdû بنووره سختی «ل» [ف] نگا سختی

سوقان soqan استخوان

سۆک sük (۱) چرز ۲) سه‌رانن ۳) شاک دان [ف] (۱) گوشه ۲) عرعر کردن ۳) کله زدن در جماع

سۆک sük (۱) زیز قورس، له فره‌یزه‌ندی و به‌ره‌نی و نه‌ته‌نزی «سه‌فوک» تۆشن ۲) جلفر [ف] (۱) سبک، در فریزندی و یرنی و نطنزی «سووک» گویند ۲) آدم بی وقار

سۆکا soka سوکه، دانیه، ئوله‌ئ مامر «ل»، له لاتین (sick) وه ناخوه‌ش تۆشن [ف] آبله مرغان، بیماری ماکیان، در لاتین (sick) به بیمار و ناخوش گویند

سۆکاک sokak سوکا «ل» [ف] بیماری آبله مرغان

(salt) ئۆشمن (۲) ئاشتی کردن، ئه‌ره‌وییه (ف) (۱) شور، در فرانسه (sel) و در لاتین (salt) گویند (۲) آشتی، صلح، عربی است

سۆل (۱) süil سریان گهنم و جۆیه‌ئ دره و کریائی له بان بار (۲) سۆیه‌تگ سۆیه‌تگ (۳) ساف سپ (۴) ناوخووا (ف) (۱) لیز خوردن و لغزیدن غلات درو شده در هنگام حمل (۲) لغزیدن اشک بر گونه (۳) صاف و صیقلی (۴) ناودان

سۆلانن sülanin بنویره سۆکانن (ف) نگا سۆکانن

سۆلّو sülaw شورگاو (ف) بسیار شور

سۆلتان softan شا، سان (ف) سلطان

سۆلتان گۆ softan gü دیه‌که‌یگه‌له ناوده‌روه‌ن (ف) روستایی در ناودرون

سۆلکردن sül kirdin (۱) ده‌س وه مل یه‌ک کردن، ئه‌ره‌وییه (۲) شور کردن خوارده‌مه‌نی (ف) (۱) آشتی کردن، عربی است (۲) شور کردن خوراکی

سۆلکەر sülker دووسخیواز (ف) آشتیخواه

سۆلگ sülğ زمین شورزار

سۆلگ sülğ چۆکره‌ئ ره‌نگین (ف) غلام بچه، دختر صفت سۆلگ sülğ شورزار

سۆله süle (۱) گریسن (۲) سپ‌خواردن (۳) ساف‌سوف (ف) (۱) گریستن (۲) لیز خوردن (۳) صیقلی

سۆله‌سۆل süle sül سۆیه‌تگ سۆیه‌تگ (ف) های های گریستن

سۆله‌که sülfeke توف، شیراز (ف) شیراز

سۆم som سُم چهارپایان

سۆما sūma (۱) برش چو، له سانسکریت (soma سوما) وه مانائ شیره، جه‌وه‌ر، کارامه، گیای ژیان، ئاو زنیان تۆسریاس (۲) دیمه‌ن، چۆزمان «سوما له گۆ بردیّه» (ف) (۱) قدرت و برش چشم، نیروی دید، در سانسکریت (soma سوما) (به معنای شیره، جوهر، زنده، گیاه زندگانی و آب حیات نوشته شده (۲) شکل و قیافه

سۆمار sūmar شاریگه له ئیلام (ف) شهری در ایلام

سۆماره sūmare سووه، نه‌ته‌وه، نه‌سه‌وه (ف) نژاد، ملیت

سۆمایئ sūmayî سووما، برشت چو (ف) نیروی دید

سۆم دۆلدۆل sūmi dofdol (۱) زیاره‌تگایگه له زه‌نجیره (۲) ئاوه‌زایگه له مه‌سۆری کۆ ئۆشمن شوون ئه‌سپ عه‌لیه (ف) (۱)

مقبره‌ای در زنجیره (۲) آبی است در منطقه‌ی منصوره که از شکاف سنگی به شکل سُم اسب بیرون می‌آید و گویند متعلق به «دولدل» اسب حضرت علی است

سۆن son ناوه‌ئین «ل» له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «سنور» ئۆشن (ف) مرز میان دو زمین کشاورزی، در دیگر گویشهای کردی «سنور» به معنی مرز است

سۆن sün (۱) ستۆن، دیله‌ک، له ئه‌وستا (stüne ستونه) تۆسریاس (۲) کیسه‌له، له ئه‌وستا (sven سفن) تۆسریاس (۳) سه‌وین (ف) (۱) ستون، در اوستا (stüne ستونه) نوشته شده (۲) سن مزارع، آفت سن، در اوستا (sven سون) نوشته شده (۳) گرما

سۆن مژیائ sün mijyâ کیسه‌له‌خواردی (ف) سن زده، مزرعه سن زده

سۆنقور sonqor شاریگه له کرماشان، سۆنقور ناو بازیگه (ف) شهری در کرماشان، سنقر نام یکنوع باز است

سۆنه sūne (۱) مامراوی «سوونه له ئاو ترسنید» له تۆرکه‌مه‌نی «سونا» ئۆشن (۲) مال مه‌ردم خوه‌ر «گ» (ف) (۱) مرغابی ماده، در ترکمنی «سونا» گویند (۲) نزول‌خوار، ربا خوار

سۆنه sūne مه‌لیگه چۆ کیسه‌له «مه‌لویه و که‌له‌سُم، کیسه‌له و ستونه - ئی چووار وه‌زیره له قه‌دیم بۆنه» (ف) حشره‌ای مانند سن که بسیار بد بو است

سۆنه و بردی sūnew birdê سۆن مژیائ (ف) نگا سۆن مژیائ

سۆنی sunî په‌یره و سۆننه‌ت (ف) سنی مذهب

سۆه suwe (۱) وائی شه‌مال (۲) نه‌ته‌وه (ف) (۱) باد شمالی (۲) نژاد، ملیت

سۆه‌یل suweyl (۱) ئاساره‌یگه (۲) وائی سه‌رد به‌ئانان (ف) (۱) ستاره سهیل (۲) باد سرد پاییزی که در سپیده دمان میوزد و باعث زردی انگور و شیرین بیان می‌شود

سۆه‌ئ مه‌ئ suwey mey بنویره چیخ سووه‌ئ مه‌ئ (ف) نگا چیخ سووه‌ئ مه‌ئ

سۆیه süye بنویره پفی، سۆیه‌ریشک، وه‌ریشک (ف) نگا پفی

سۆیه‌باز süye baz لاناوه له جاوه‌ری «متظاهر» (ف) متظاهر، تظاهر کردن به چیزی

سۆیه‌بازی süye bazی وه‌لاناوه و قسه‌کردن و خوه‌ئ نارازی

نیشان دان له حالئگه وک تهرهف بزانیډ [ف] تظاهر به رد یا قبول موضوعی در حالی که طرف سخن شما متوجه درونیات شماسست، تظاهر کردن

ستویه بازی کردن süye bazî kirdin لامنجی کردن [ف]
تظاهر کردن به دانستن یا ندانستن، تظاهر

ستویه تان süyetan بنووپه قژاخه [ف] **نگا قژاخه**

ستویه تاو süyetaw قژاخه، قژگه [ف] **نگا قژاخه**

ستویه پەرپەر süye per süye هر په کیان، واپر کردن [ف] بسیار خسته شدن

ستویه تگ süyetig سۆله سۆل گیرسن [ف] های های گریستن، گریه و زاری

ستویه تگ ستویه تگ süyetig süyetig سۆله سۆل [ف] های های گریستن

ستویه خوهر süyexwer دیه که یگه له ئارۆن ئاوا [ف] روستایی در اسلام آباد غرب

ستویهر (1) süyer داخ، له ئه وستا (süxre سوخره) تۆسریاس (2) رهنگ قرمز، له ئه وستا (süxre سوخره) تۆسریاس [ف] (1) داغ، در اوستا (süxre سوخره) نوشته شده (2) سرخ، در اوستا (süxre سوخره) نوشته شده

ستویه ران süyeran دۆ جوور گیا ک له یه کئی جاپوو دُرس کهن و ئه و یه کی ژارداره [ف] دو نوع گیاه که از یکی جارو سازند و دیگری با گل های زرد و سمی است، گیاه مرار زرد

ستویه رانه süyerane سۆرپا، سۆیه رپا، سۆیه ر قنگ [ف] گیاهی خوراکی، نوعی سیر کوهی

ستویه رد süyerd سۆاوپر [ف] بیماری شش احشام

ستویه ر قنگ süyerqing بنووپه سۆیه رانه [ف] **نگا سۆیه رانه**
ستویه رگ süyerig سۆیه رگای «گ» [ف] **نگا سۆیه رگای**

ستویه رگای süyergay هاله سۆیه ر، زه و یا ته په یگ ک خاکئی وه رهنگ سووره [ف] زمین یا تپه ای که خاکش قرمز است و علت آن وجود منیزم و پتاسیم است

ستویه رمان süyerman سُرمانک [ف] سُرمدان

ستویه رمانک süyermanik سُرمانک [ف] سُرمدان

ستویه رمان گورگ süyerman gwirg گولئگه [ف] سنبل کوهی

ستویه رمی süyerme سُرمه [ف] سُرمه

ستویه ره (1) süyere (2) زرات سۆیه ره [ف] (1) داغ است

(2) **نگا زرات سۆیه ره**

ستویه رپا süyere pa بنووپه سۆیه رانه [ف] **نگا سۆیه رانه**
ستویه رخانه (1) süyere xanî دیه که یگه له بهش مه سۆری

(2) دیه که یگه له هلیزان (3) دیه که یگه له چه رداوپ [ف] (1) روستایی در منصوره (2) روستایی در هلیلان (3) روستایی در چرداول

ستویه ره مووز süyeremûz خه ره نگیژ، له زاراو هیل تره ک کوردی «سیره مۆز» تۆشن [ف] زنبور، در دیگر گویشهای کردی «سیره مۆز» گویند

ستویه ره نئجه süyerenêje دیه که یگه له ئیلام [ف] روستایی در ایلام

ستویه ریژه süyerêze دیه که یگه له سه رپه ل، له ناو کورده یل ماشووره ک سۆیه ریژه قلائ سۆیه راو شاه کوپ ئسپه نیاره [ف] روستایی در سرپل ذهاب، در میان مردم کُرد مشهور است که محل قلعه سُرخاب شاه فرزند اسفندیار است

ستویه ریژه süyerêje سۆیه ریژه، سۆیه ریژه [ف] بیماری سُرخک

ستویه ری شک süyerêşk پفی [ف] جگر سفید، شش

ستویه ری نجه süyerênce سۆیه ریژه [ف] سُرخک

ستویه سووک süye sûk هه له خه ن [ف] بسیار خوش خنده

ستویه قانن süyeqanin قوته کردن [ف] سُرغه کردن

ستویه قه süyeqe قوتانن، قفه، قوته [ف] سُرغه

ستویه کوله süyekwîfe سۆاوپر [ف] بیماری تنفسی احشام

ستویه واگردن (1) süye wa kirdin (1) گفگال کردن (2) بالار برپان [ف] (1) لاف زدن، بلوف کردن (2) از فرط خندیدن ریسه رفتن

ستویه وه په یکان نان süye we peykan nan جۆره ت کردن [ف] کنایه از جرات کردن

ستویه ورهک süye wrêk سۆاوپر [ف] بیماری تنفسی احشام
سه se (1) هسه «سه چۆ» (2) پاشگُر خه وه ریه «داسه»، بریاسه [ف] (1) برای اینکه، چگونه (2) پسوند خبری

سه بات sebat مه لوه ن [ف] منطقه

سه به سبار sebesbar به سبار [ف] مثلا

سه بیل sebîl چوواک، چووخ [ف] چپق

سه بیلچی sebîl çî چووخ ساز [ف] چپق ساز

سه بیل ساز sebîl saz چووخ ساز [ف] چپق ساز

سه‌بيله sebîle سه‌بيل [ف] چيق
سه‌بیه sebye ناویگه ژئانه، ئه‌ره‌وییه [ف] نامی زنانه است
سه‌پ sep سه‌پنگ [ف] تاپاله
سه‌پرتنگ seprûng قه‌پپ‌قورپ، قه‌ئ [ف] استفراغ
سه‌پنگ sepig سه‌پ، ته‌پاله [ف] تاپاله
سه‌پووپ sepûr (۱) سه‌پنگ وشکه‌و بق (۲) گۆ ئایم و ... [ف]
 (۱) تاپاله خشک شده (۲) فضولات انسانی و حیوانی
سه‌پیه sepye سپیه، شش [ف] شپش
سه‌ت set ژماره‌ئ سه‌د [ف] صد
سه‌تل setl دوول [ف] سطل
سه‌ته‌ر seter دیه‌که‌یگه له سۆنقۆر [ف] روستایی در سنقر
سه‌جهره secere بنه‌ما [ف] شجره‌نامه
سه‌چه seçe (۱) ری چه‌م‌نده‌فه‌ر (۲) چه، چۆ (۳) بنووپه
سچگ گه‌ردانن [ف] (۱) ریل قطار (۲) چگونه (۳) نگا سچگ
گه‌ردانن
سه‌هر seher گول سوو [ف] بامداد
سه‌هری seherî (۱) پاشام (۲) یه‌کئ له به‌زمه‌یل هورره‌س
 (۳) یه‌کئ له به‌زمه‌یل موسیقی‌ه‌قانیه [ف] (۱) سحری (۲) یکی
 از مقامات هوره (۳) یکی از مقامات موسیقی حقانی
سه‌خت sext (۱) سفت (۲) زه‌فت (۳) زقوم فره‌ سه‌رد [ف] (۱)
 سخت، سفت (۲) دشوار (۳) سرمای بسیار سرد
سه‌ختی sextî (۱) سفتی (۲) زه‌فتی [ف] (۱) سختی، سفتی (۲)
 دشواری
سه‌خری sexrî سخری، له تۆرکه‌مه‌نی «ساغئری» ئۆشن
 [ف] باسن، در ترکیمنی «ساغئری» گویند
سه‌خوپ sexwîr په‌ین ناو گیه‌ئ ئاژه‌ل، له زاراوه‌یل تره‌گ
 کوردی «په‌لخوپ، په‌لخورد» ئۆشن [ف] په‌ن داخل سیرایی
سه‌خورلا sexwirla که‌ل خودا وه‌پئ نه‌ود [ف] استغفرالله
سه‌خورمه sexwirme سخۆرمه [ف] سیخونک
سه‌خون sexwin (۱) ئه‌وزه‌ل (۲) گونه‌جه‌ر (۳) دلگاوا [ف] (۱)
 فهمیده (۲) یکدنده (۳) احساس، حس، درک
سه‌خون‌فام sexwin fam سه‌خون و ئه‌وزه‌ل [ف] با درک و
 شعور و در عین حال احساساتی، متذوق، صاحب ذوق
سه‌خیر sexîr بی‌ دلگ [ف] مادر مرده
سه‌د sed (۱) ژماره‌ئ سه‌د (۲) به‌نگه [ف] (۱) صد (۲) سد
سه‌دان sedan سه‌د گله [ف] صدها

سه‌دجۆ sed cû دیه‌که‌یگه له هوزمانه‌وه‌ن [ف] روستایی
 در هوزمانان
سه‌د دل sed dif دۆ دل [ف] دو دل
سه‌ده‌ره sedere دیه‌که‌یگه له سۆنقۆر [ف] روستایی در سنقر
سه‌ده‌قه sedeqe مأل به‌خشین له ری خودا، ئه‌ره‌وییه [ف]
 صدقه
سه‌دی له سه‌د sedî le sed به‌رجد [ف] صد در صد، حتماً
سه‌ر ser (۱) که‌پوول (۲) هر چشتی له لا بانه‌و (۳) پۆلیگ ک
 له نرخ بانتر دهن (۴) جار، که‌رته (۵) سوو، لا «له‌ئ سه‌ره‌و
 بچوو» (۶) ده‌رمانک (۷) لای، وه لای «بردمه‌ئ سه‌ر ئسا» (۸)
 ژماره‌ئ ئایم «چه‌ن سه‌ر منال دیرئ» (۹) دالته‌دان «له سه‌ر
 ت...» (۱۰) دیدار کردن «سه‌ر دامه‌ لئ» [ف] (۱) سر، کله (۲)
 هر چیز بالا (۳) پولی که در معامله اضافه‌تر از نرخ می‌دهند (۴)
 دفعه، بار (۵) طرف، سو (۶) سرپوش (۷) نزد، پیش (۸) واحد
 شمارش انسان (۹) برای خاطر، برای (۱۰) دیدار، ملاقات
سه‌رئازا ser aza (۱) نازا، بی‌ که‌له‌مه «له رووژگا ت بۆده
 خالوو م خوارزا - نه‌خواردمه نان سه‌رئازا» (۲) ئایم چالاک و
 زرنگ [ف] (۱) سالم، بی نقص (۲) آدم چابک و زرنگ
سه‌ر ئاسوو ser asû ئاسوو [ف] قله‌کوه
سه‌ر ئاسه‌ر ser aser ئاسه‌ر، پاساری [ف] سراستر
سه‌ر ئاواره ser aware دیه‌که‌یگه له سه‌رپیه‌ل [ف]
 روستایی در سر پل‌ذهاب
سه‌ر ئاو بین‌او ser aw bin aw تایر مه‌ دان [ف] ته نشین
 شدن رسوبات مایعات
سه‌رئه‌مله ser emle وه‌رپرس [ف] مسئول
سه‌رئه‌لگرتن ser elgirtin ئاواره بۆن [ف] کنایه از آواره
 شدن
سه‌رئه‌نجام ser encam (۱) ئاقوه‌ت، دتیاخر (۲) که‌لام
 یارسان [ف] (۱) سرانجام (۲) کتاب مقدس‌یارسان
سه‌رئه‌وبان ser ewban ده‌مه‌و بان، هه‌لگه‌ژۆیه‌ری [ف] رو
 به بالا
سه‌رئه‌وبانی ser ewbanî هه‌لگه‌ژۆیه‌ری [ف] سر بالایی
سه‌رئه‌وخوار ser ewxwar (۱) سه‌راشپو (۲) چه‌پ بۆن [ف]
 (۱) سر پایینی (۲) واژگون شدن
سه‌رئه‌وخوارخسن ser ew xwar xisin شه‌رمه‌نده بۆن
 [ف] شرمنده شدن

سهرئو و خوار کردن ser ew xwar kirdin (۱) ژئیر رۆ کردن (۲) شهمه نده بۆن [ف] (۱) واژگون کردن (۲) شرمنده شدن

سهرئو و خواری ser ew xwarî [ف] سر پایینی

سهرئواری ser îêrar [ف] سهریشهو، کارامه «ل» [ف] کار آمد، خیره

سهرئیشان ser îêşan [ف] سهر ژان [ف] سر درد

سهرئیشه ser îêşe [ف] سهرژان [ف] سر درد

سهرئواریان ser îêwaran [ف] سهرئواریه [ف] هنگامه غروب

سهرئواریه ser îêware [ف] دلمانان [ف] هنگامه غروب

سهرابیرین sera birîn [ف] سر بریدن

سهراپا serapa [ف] سهرتا پا [ف] سراپا

سهراداگر sera dagir [ف] ژئیر زووان کیش [ف] زیر زبان کش

سهراداگرتن sera dagirtin [ف] ژئیر زووان کیشان [ف] از زیر زبان کشیدن، سخنی را از زیر زبان کسی کشیدن

سهرازا seraza [ف] ئازا، بیتمزپهت [ف] تندرست

سهراسهر sera ser [ف] سهرتا پا [ف] سراسر

سهراشئو sera şew [ف] سهرالئژ [ف] سرپایینی

سهراشئوی sera şewî [ف] سهرالئژی [ف] سرپایینی

سهراکوژلوم sera gofûm [ف] سهراوهتۆن [ف] سرنگون شدن و گم و گور شدن

سهرالئژ sera lêj (۱) سهره و خواری (۲) دهمه و خوار کردن [ف] (۱) سر پایینی (۲) واژگون کردن

سهرالئژی sera lêjî [ف] سهره و خواری [ف] سرپایینی

سهرامهد seramed [ف] کارامه ع دوران [ف] سرآمد

سهران serân [ف] سهره سپ کرد [ف] عرعر کرد

سهرانسهر seranser [ف] سهرتاسهر [ف] سراسر

سهران سیه seran sîye [ف] سهرژان دایمی [ف] بیماری میگردن

سهرانن serânin [ف] سهره سه ر کردن [ف] عرعر کردن

سهرانه serane (۱) ههن ههن «سهرانه ئ پیری» (۲) ههر سهرئ، سهرئگ [ف] (۱) هنگامه (۲) هر نفر، هر سر عائله

سهرانه ئ پیری seraneyê pîrî [ف] پیر بۆن [ف] پیرانه سر

سهراو seraw (۱) سهرچه م، سهرچه وه (۲) دیه که یگه له جوانئو [ف] (۱) سراب، سرچشمه (۲) روستایی در جوانرود

سهراوان serawan (۱) سهراویل (۲) کۆیه یگه له گیه لان [ف]

(۱) جمع سهرابها (۲) کوهی در گیلانغرب

سهراوکوژلوم seraw gofûm [ف] سهراوهتۆن [ف] گم و گور

شدن

سهراوله serawle [ف] دیه که یگه له سهریبه ل [ف] نام روستایی در سرپل نهاب

سهراوهتۆن serawe nûn [ف] گم و گورشدن

سهراوهتۆن بۆن serawe nûn bûn [ف] گم و گور شدن

سهرباخ serbax [ف] دیه که یگه له گولئین [ف] روستایی در گولین

سهربار serbar (۱) سهروار (۲) چهل مل [ف] (۱) بار اضافه ای که روی بار اصلی گذارند (۲) سهربار کسی بودن

سهربارانه serbarane [ف] باج گرتن له کاره وان [ف] باج گرفتن از بارهای کاروان

سهرباز serbaz [ف] چه کدار دهولهت [ف] سهرباز

سهرباز بگير serbaz bigîr [ف] رۆیهت بگير [ف] سهرباز گیری

سهربازخانه serbaz xane [ف] پادگان، جی سهربازهیل [ف] پادگان

سهرباز گرتن serbaz girtin [ف] سهرباز گیری

سهرباز گیری serbaz gîrî [ف] سهربازگیری

سهربازی serbazî [ف] چه کداری نه پائ دهولهت [ف] خدمت سهربازی

سهریباس seribas [ف] په ئیشروو دان [ف] سر گفتگو را باز کردن

سهریباس هه لته کانن seribas heftekanin [ف] وهت و وئژ کردن، په ئیشروو دان [ف] سر گفتگو را باز کردن

سهربان serban [ف] مال [ف] پشتبام

سهربردن ser birdin [ف] بسر بردن

سهربریباگ ser birîyag [ف] سر بریده

سهربریبان ser birîyan [ف] سر بریدن

سهربریبا ئ ser birîyaê [ف] سر بریده شده

سهربریبن ser birîn [ف] سر بریدن

سهریشهو ser bişew [ف] کارامه، سهرامهد [ف] توانا در کار، کارآمد

سهریبلن ser bîlîn [ف] سهریبلئین [ف] سرافراز، سهربلند

سهریبلئین ser bîfên [ف] سهریبلن [ف] سرافراز، سهربلند

سهریه ر serber [ف] سهر دووژ [ف] محل دوخت یا گره

سهریه رز serberz [ف] سهریبلئین [ف] سرافراز

سهریه رز کردن ser berz kirdin (۱) یاخی گهری کردن، سهره لدان (۲) له ناو خه لک شانازی کردن [ف] (۱) شوریدن (۲)

مايه مباحات شدن در میان مردم

سهربرزه serberze ديه‌که‌نگه له ناوده‌روهن [ف] روستایی در ناودرون

سهربرزی serberzî شانازی، شاغزی [ف] افتخار، بالیدن

سهربرئ serberê (۱) به‌ریوان (۲) به‌رئ کردن [ف] (۱) شیر دوش گله (۲) شیردوشی کردن

سهربه‌سته serbeste شاریائ، ستر [ف] پوشیده و پنهانی

سهربه‌سه serbese سهربه‌سته [ف] پوشیده و پنهانی

سهربن serben (۱) سهره‌ون (۲) داوکه [ف] (۱) هر آنچه که به سر ببندند (۲) سریند، نقطه‌ی آغاز

سهرپا serpa (۱) وه سهرپا وسان (۲) بنووره خه‌لیفه [ف] (۲) ایستاده (۲) نگا خه‌لیفه

سهرپاچ serpaç وژار کردن له مه‌په‌زه [ف] وجین در شالیزار

سهرپاسار ser pasar یالْخه‌ری، پاساری [ف] قرنیز کردن سر آستر دیوار

سهر پا وسان seri pa wisan سهر قول وسان [ف] سر پا ایستادن

سهرپایی ser payî (۱) ده‌مپای (۲) سهره‌وانی کردن له سؤور و نازیته [ف] (۱) ده‌مپای (۲) آنکه کارهای مربوط به سفره انداختن و غذا دادن در مراسم عروسی یا سوگواری را بر عهده دارد

سهرپایی کردن ser payî kirdin سهره‌وانی کردن له سؤور و نازیته [ف] کارهای مربوط به سفره انداختن در عروسی و سوگواری را انجام دادن

سهرپپ ser pîr (۱) ده‌مپپ، تفه‌نگتگه (۲) نیقه‌لتووز [ف] (۱) نوعی تفنگ (۲) لبریز

سهرپشک ser pişk سهرئه‌مله، ئه‌دلدایکه [ف] قاضی

سهرپسک ser pişk سهرچمه‌ت [ف] چوب سوخته

سهرپیش ser piş ser پسپووپ [ف] بررسی و پژوهش

سهرپیشت ser pişt پته‌که‌ن، پسپووپ [ف] بررسی و پژوهش

سهرپیشتی ser piştî پته‌که‌نی، پسپووپ [ف] بررسی و پژوهش

سهرپوورتگ ser pûrtig پؤرته‌نگ، سهره‌ون [ف] سریند زنانه

سهرپووش ser pûş ده‌رمانک [ف] سرپوش

سهرپه‌تی ser petî (۱) سهرپؤت (۲) بئ خولک و توو (۳)

دیه‌که‌نگه له قه‌سر [ف] (۱) بی حجاب (۲) خودمانی، آدم خودمانی و بی تکلف (۳) روستایی در قصرشیرین

سهرپه‌چیه ser peçye (۱) به‌ش لابان په‌چیه ک ئرئ وریایکردن خاسه (۲) دراخل په‌چیه [ف] (۱) قسمت بالایی «

په‌چیه» گله که مشرف بر گوسفندان است و دید خوبی برای نگهبانی دارد (۲) درب ورودی آغل

سهرپه‌پ ser per (۱) ئه‌وه‌ل په‌په‌ئ کتاو (۲) ئه‌ولا، په‌پین (۳) رزار ئه‌وه‌ل یا ناخر سییه‌مال یا خانگ (۴) سهرئاسه‌ر، یالْخه‌ری

[ف] (۱) نخستین صفحه کتاب (۲) آن سوی، آن طرف (۳) ردیف اول یا آخر سیاه‌چادر یا خانه که بعد از آن خانه یا سیاه‌چادری نباشد (۴) قرنیز دیوار

سهرپه‌رتو ser pertü به‌ش ژیرین سفق خانئ یا ته‌خته شمشال سییه‌مال [ف] زیر سقف خانه یا سیاه چادر

سهرپهل seripel (۱) لؤ دار (۲) برپین لقه‌یل بؤچگ ته‌پگ [ف] (۱) شاخه‌های بالایی درخت (۲) بریدن شاخه‌های اضافی و کوچک هیزم

سهر په‌لکردن seri pel kirdin برپین لقه‌یل بؤچگ ته‌پگ [ف] بریدن شاخه‌های نازک و کوچک هیزم

سهرپه‌له ser pefe وه‌په‌له [ف] اولین باران پاییزی

سهرپه‌نام ser penam سهرپه‌نم، له زارواه‌یل تره‌ک کوردی «سهرپنوم» ئوشن [ف] بیماری اوریون، در دیگر گویشهای کردی «سهرپنوم» گویند

سهرپه‌نجه ser pence (۱) سهر په‌نج کلگ (۲) لاناوه له ته‌وار [ف] (۱) سرپنجه‌های دست (۲) کنایه از آماده و توانا

سهرپه‌نم ser penim بنووپه سهرپه‌نام [ف] نگا سهرپه‌نام

سهرپه‌چ serpêç سهرپه‌ن [ف] سریند، عمامه

سهرپه‌چی serpêçî نافه‌رمانی کردن [ف] نافه‌رمانی، عصیان

سهرپه‌یل serpêl شار سهرپه‌یل [ف] شهر تاریخی سرپل نهاب

سهرتا serita (۱) سهرئاو بن ئاو نان (۲) هه‌لگه‌ردیان وه دؤیا (۲) سهرالئژ [ف] (۱) ته‌نشین شدن مواد مخلوط شده (۲) عقب

وجلو کردن اتومبیل (۳) وارونه، واژگون

سهرتاپا ser ta pa سهراپا [ف] سراپا

سهرتاس ser tas کیله‌مه‌ن، له سه‌کزی «سهرتاس» ئوشن [ف] پیمانہ در سکزی نیز «سهرتاس» گویند

سهرتاسهر ser ta ser سهراسه‌ر [ف] سرتاسر

سهرتهزن ser tezin (۱) فره‌سه‌رد (۲) کیه‌نی ناودارنگه له مانئشت [ف] (۱) بسیار سرد (۲) چشمه‌ای معروف در دامنه کوه مانشت

سهرته‌شی ser teşî (۱) که‌رته‌شی (۲) سه‌رگه ته‌شی خوری رسین [ف] (۱) خاری از خانواده تاتاری (۲) کله دوک نخ رسیسی
سهرت‌نگ ser teng (۱) قاورئشینگ کُ زین وه پئ ته‌نگ دهن (۲) تنافُ ته‌نگ دان کُ که‌فیده چاکل [ف] (۱) نواری چرمی که زین اسب را محکم نگه می‌دارد (۲) اولین تنگ بار که از زیر شکم چهارپا می‌گذرد و به «چاکل» یا همان وهنگ وصل می‌شود
سهر ته‌ونان ser tewnan خوارده‌مه‌نیگ کُ دتویائ بافینُ قالی و گلیم دُرس که‌ن و دهنه‌ئ هواسایل [ف] خوراکسی که پس از اتمام بافندگی قالی و گلیم و غیره درست می‌کنند و به همسایگان می‌دهند

سهرته‌ونه ser tewne (۱) چوه‌یل ته‌ون (۲) رزارُ نه‌وه‌ل له بافین [ف] (۱) چوبهای بالا و پایین دستگاه قالبیافی (۲) بافتن ردیف اول گلیم یا قالی که معمولاً توسط فرد باتجربه انجام می‌گیرد

سهرتیب sertîp (۱) سالارُ سپا (۲) ناویگه کوپانه [ف] (۱) رییس تیپ سواره (۲) نامی مردانه

سهرتیب تاباد sertîp abad دیه‌که‌نیگه‌له ناوده‌روه‌ن [ف] روستایی در ناودرون

سهرتیبژ ser têj نچدار و تیژ [ف] نک تیز
سهرتیبژ کردن sertêj kirdin بلووم‌دان، له سه‌کزی «سه‌ر تیج کردن» ئوشن [ف] تحریک کردن، در سکزی «سرتیبج کردن» گویند

سهرتیل ser tîl په‌تئ کُ خه‌نه‌ئ سه‌ر دیله‌کُ چادر [ف] ریسمانی که دیرک سیاه‌چادر رابه میخ محکم می‌کند

سهرتیلک ser tîlik بنووپه سهرتیل [ف] نگا **سهرتیل**
سهرتیبول seri têwîl پاقیته‌م «سهرتیبولئ خاس بق» [ف] پاقدوم

سهرجه‌له sercele ده‌لیله‌ئ منگایل [ف] پیشاهنگ گله گاوها
سهرجه‌م sercem بان یه‌ک [ف] جملگی، همگی

سهرجیازی ser ciyazî پاخه‌سور [ف] ینگه
سهرچاوه serçawe سه‌رچه‌مه [ف] سرچشمه

سهرچگ serçig (۱) خباته‌ئ زرات (۲) قوته‌ئ هر گیایگ (۳) سه‌ر به‌ن، ئاژ [ف] (۱) کاکل ذرت، نرینه ذرت (۲) بخش غده‌ای

سهرتاش ser taş سه‌رتراش [ف] آرایشگر

سهرتاشخانه sertaşxane سه‌لمانی [ف] آرایشگاه

سهرتاشولک sertaşılık سه‌رتاشیائ [ف] کچل، سر تراشیده

سهرتاشین ser taşîn که‌چه‌ل کردن [ف] کچل کردن، موی سر را تراشیدن

سهرتاشیایگ ser taşiyag سه‌ر تراشیائ [ف] کچل، سر تراشیده

سهرتاشیائ ser taşiyaê سه‌رتراشیائ [ف] کچل، سر تراشیده

سهرتاق ser taq ره‌ف، تاخچه [ف] تاخچه

سهرتر ser tir (۱) ناودارتر (۲) بان‌تر (۳) زوور دارتر [ف] (۱) نامدار تر (۲) بالاتر (۳) قدرتمندتر

سهرتراش ser tiraş سه‌رتاش [ف] آرایشگر

سهرترپه sertirne (۱) بنووپه قاوگورمئج (۲) نه‌و تنافه کُ ته‌نگ ره‌شگ وه پئ دهن (۳) تون دان [ف] (۱) نگا **قاوگورمئج** (۲) طنابی که دو سر تور کاه کشی را به هم می‌آورد (۳) سرنخ
سهرتووژ ser tûj تووژ [ف] کاشه

سهرتول sertül یه‌کمین و ئاخ‌رین کووچیلُ سیبه‌مال ک که‌میگ‌گه‌ورتره و نه‌و دتویای کووچیله‌گان مه‌هار که‌ید «چه‌وان مه‌ره‌ژئ، زلفان مه‌که‌ئ لؤل-سه‌یز مه‌جنوون که‌ید وه گوشه‌ئ سهرتول» [ف] اولین و آخرین «کووچیل» سیاه‌چادر که بزرگتر از مابقی کووچیلهاست و با رسنی به سایر کوچیله‌ها وصل است

سهرتویهم sertüyem به‌زری کُ دتویائ حسن هئمان ها بانُ زه‌ق [ف] بذری که پس از پاشیدن هنوز در روی زمین است و زیر خاک نرفته

سهرته‌خت ser text (۱) ته‌خت، راس (۲) دیه‌که‌یگه له ناوده‌روه‌ن [ف] (۱) راست، سر پهن (۲) روستایی در ناودرون

سهر ته‌ره‌ان ser terhan به‌شینگه له لوپسان کُ ئال حه‌قن [ف] بخشی در لرستان بر آیین یارسان

سهر ته‌ریان ser terêan دیه‌که‌یگه له کرماشان [ف] روستایی با گویش لکی از توابع کرماشان

سهرته‌ریه ser terye سه‌رده‌سه‌ئ دزه‌یل [ف] رییس دزدان

سهرته‌زانن ser tezanin سات و وپ کردنُ که‌سینگ [ف] مایه سر درد کسی شدن

گیاهان (۳) محل سر دوز

سەرچلانه ser çilane خوارده‌مه‌نییگ کُ ئِرا چَلَم دَرَس کەن
[ف] غذایی که برای چهلم درست می‌کنند و به همسایگان
می‌دهند

سەرچله serçile سەرچلێ، چَلَم [ف] روز چهلم مرگ یا تولد
سەرچلێ serçilê سەرچله [ف] روز چهلم مرگ یا تولد
سەرچمەت serçimet پَلَسک [ف] هیزم نیم سوخته
سەرچن serçin زَیْزُ پاگلا کردن [ف] چیدن برگهای بالایی
سەرچوویی serçûpî سەردەلێله ئی هەلپەپکی کەر [ف]

پیشاهنگ سمای کردی

سەرچۆن ser çün (۱) بئ تاقەت بۆن (۲) سەرمانت
خوارده‌مه‌نی (۳) تمام بۆن [ف] (۱) حوصله به سرآمدن (۲) سر
رفتن شیر و امثال آن (۳) سرآمدن، تمام شدن
سەرچەرمێ serçermê لاناوه له ریچه‌رمێ [ف] کنایه از پیر
مرد

سەرچەقی serçeqi لاناوه له تاس [ف] کنایه از بی مو، تاس
سەرچەم serçem (۱) سەرچاوه (۲) دیه‌که‌یگه له هلیران (۳)
بان‌چه و «ل» [ف] (۱) سرچشمه (۲) روستایی در هلیلان (۳) به
روی چشم

سەرچەمانن ser çemanin (۱) ته‌سمیل بۆن (۲) سەر
خەفانن ئِرا گوزە‌یشتن له سه‌فقْ نزم (۳) مل خەفانن [ف] (۱)
تسلیم شدن (۲) سر خم کردن برای عبور از جایی که سقف آن
کوتاه است (۳) تعظیم کردن

سەرچەمه serçeme سەرچەوه، سەرچاوه، کانگا [ف] سر
چشمه

سەرچەوه serçewe سەرچەمه [ف] سرچشمه

سەرچیا ser çya دیه‌که‌یگه له کَرْن کُ ئالْ حەقن [ف]
روستایی بر آیین یارسان در کردغرب

سەرچیت ser çît سەر وه چیت، مالینگ کُ ئه‌وه‌لْ شه‌و
دامه‌زینانیه «مالْ فلانی ئُمشه‌و سەر چیته» [ف] اولین شب
کوچ و استقرار در محل جدید

سەرحد serhed (۱) ناوه‌یین (۲) تا شه‌رائ... [ف] (۱) مرز
میان دو چیز (۲) تا سرحد و تا مرز

سەرخواونکار ser xawinkar سەرخواه‌ندکار [ف] مقدار
پولی که مانند فطریه شیعیه به سید اهل حق در هنگام عید
«خاونکار» با توجه به وسع مالی می‌دهند

سەرخوار ser xwar فرمانی [ف] مطیع

سەرخواه‌ش ser xweş (۱) گورد، راپ (۲) له جوواو ده‌س
خوه‌ش ئۆشن [ف] (۱) مست، سرخوش (۲) در پاسخ دست
خوش گویند

سەرخواه‌شی ser xweşî (۱) مه‌سی، مه‌نگی (۲) سەر
سلامه‌تی [ف] (۱) مستی (۲) تسلیت گویی

سەرخواه‌شی کردن ser xweşî kirdin دلالت دان وه
نازیه‌تبار [ف] تسلیت گفتن

سەرخواه‌ئێ seri xwey وه سەر خوه‌ئێ [ف] سر خود، خود
سری

سەرخەری serxerî (۱) کار گوتە‌ره‌ی (۲) قولخانه‌ئێ هات و
شووی و لآخ وه ریگه‌و [ف] (۱) کار سرسری، کار بی اساس (۲)
باج گرفتن به هنگام عبور الاغها و چهار پایان از عشایر
سەرخەو serxew چرچ، چه‌و گه‌رم کردن [ف] خواب موقتی،
قیلوله

سەرخەو شکانن serxew şikanin چه‌و گه‌رم کردن [ف]
خواب موقتی

سەرخەو کردن serxew kirdin سەرخەو شکانن [ف]
خواب موقتی

سەرخیژ serxêz ئه‌و ژنه کُ سەر‌وه‌ره‌ئێ «شیره‌ واره» که‌ید
[ف] زن مسن و قابل که هدایت جریان «شیره‌ واره» را عهده دار
است

سەرخیژێ serxêf سالار ئیژل [ف] ایلیخان

سەرد serd چای، زَیْزُ گه‌رم، له ئه‌وستا (serête سەر‌یتته)
تۆسریاس [ف] سرد، دراوستا (serête سەر ته) نوشته شده

سەردا بۆن serda bün (۱) سەردەو بۆن (۲) ئارام بۆن [ف]
(۱) سرد شدن (۲) آرام شدن

سەردا کردن serda kirdin (۱) سەردەو کردن (۲) ئارام
کردن [ف] (۱) سرد کردن (۲) آرام کردن، پشیمان کردن از عمل
عجولانه

سەردار serdar (۱) سالار (۲) ناویگه کورانه (۳) ناو دیه‌که‌یگه
له مایه‌شت [ف] (۱) سردار، سالار (۲) نامی مردانه (۳) روستایی
در مادیدشت

سەردار وین‌دار seri dar û bini dar (۱) لاناوه له شوون
په‌شیوی له قسیه (۲) سەر گاز و بن‌گاز [ف] (۱) کنایه از بیهوده
گویی و بی سر و ته سخن گفتن (۲) نوعی برش با تبر

سرداری (serdari ۱) سالاری (۲) دلنگ سرداری (۳) جوړی گه‌نمه (۴) میوه‌ئ سهر دار (ف) (۱) ریاست (۲) نوعی پالتو دراز از جنس مخمل ویژه زنان (۳) نوعی گندم (۴) میوه‌ی سر درختی

سردال serdal ۱ سهرداوک (ف) سر دسته بازیکنان، کاپیتان

سردالگانه serdaligane ۱ هوه‌ل جوجگ یا به‌زری ک سهنز که‌ئد (ف) اولین جوجه‌ای سر برآورد یا بذری که می‌روید

سردان serdan ۱ سهر له ری ئارمانج دان (۲) دیده‌ن کردن (۳) فته کردن، کار ناره‌واینگ له که‌سیگ سهر دان (۴) پؤل زیاتی دان (ف) (۱) فدایی، سرباختن (۲) دید و بازدید کردن (۳) خطایی سر زدن (۴) اضافه پولی که در ازاء چیزی بدهند

سردانان serdanan ۱ سهرداین (۲) سهر اوه‌تۆن کردن (ف) (۱) سر باختن در راه چیزی (۲) سر باختن، از دست دادن

سرداو serdaw ۱ سهرد ئاو سهرد (ف) سرداب، آب سرد

سرداوک serdawk ۱ سهردال (ف) سردسته، کاپیتان

سرداوکه serdawke ۱ سهردال (۲) داوکه، سهر به‌ن (ف) (۱) سر دسته، کاپیتان (۲) آغاز، بیت‌الغزل

سهردانه ser dirane سهردر (ف) سر در خانه

سهردر آوردن ser dirawrdin ۱ سهرزه‌ره دان (۲) سهر له کاریگ در آوردن (۳) سهر له چشتی وه ده‌یشت هاوردن (۴) هامالی کردن (ف) (۱) جوانه‌زدن و سر از خاک در آوردن (۲) سر از کاری در آوردن، کار آمدی (۳) سر بیرون کشیدن (۴) چشم و هم چشمی و رقابت کردن

سهرداین ser dayn سهردان (ف) نگا سهردان

سهردسپ serdi sir ۱ سهرده‌سهرد (ف) کاملاً سرد

سهرده‌سین serdi seyn سهرنگین و رهنگین زورم ئه‌پای دلنگ (ف) لباس ساده و باوقار

سهردم serdim دیه‌که‌یگه له ره‌وانسهر (ف) روستایی در روانسر

سهردو serdu ۱ که‌ره‌ئ تاویای ک دووه‌گه‌ئ هابانیه‌و (ف) کره تابیده شده که دوغش روی آن مانده

سهردوسپ serd u sir ۱ سهردسپ (ف) کاملاً سرد

سهردق کوتان seri du kwitan ۱ ملق دان وه شیر (۲) هه‌په‌شه کردن (ف) (۱) مکیدن شیر توسط بره یا گوساله (۲) تهدید کردن

سهرد وگهرم serd u germ ۱ مه‌له‌ما (۲) لاناوه‌له کارامه (ف) (۱) ولرم (۲) کنایه از با تجربه

سهرده serde ۱ فره سهرده (۲) بنووپه سهرده‌چار (ف) (۱) سرد است (۲) نگا سهرده‌چار

سهرده‌چار serde car ۱ سهرده، سارده (ف) زمین کشاورزی که درو شده و جالیز آن توسط احشام کاملاً خورده شده

سهرده‌رانه serderane سهردر (ف) سر در خانه

سهر درکردن ser der kirdin سهر در آوردن (ف) فهمیدن، بلد بودن

سهر دروهن ser derwen ۱ سهرده‌روهن (ف) بلندی مشرف بر دره

سهرده ژهن serde jen ۱ زیز گهرمه‌ژهن، مه‌شکه‌یگ ک وه حوسله و سهرسهر بزه‌نیه‌ئد و که‌ره‌گه‌ئ فره تره (ف) مشک‌ی که با حوصله و وقت زیاد به هم می‌زنند و که‌راهش زیاد است

سهرده‌س ser des ۱ مچگه‌ئ شه‌ق (۲) گیسکه‌ک سهر ده‌س (۲) درکوشیه‌ئ شیک زانستن «سهر ده‌س له لئ سهن» (ف) (۱) آستین (۲) قسمت غضروفی سرشانه بز وگوسفند (۳) نقطه‌ی ضعف حریف را تمیز دادن

سهرده‌س که‌فتن serdes keftin له‌ناو یه‌ک و دؤ گیر کردن (ف) در شک و تردید قرار گرفتن

سهرده‌س گرتن serdes girtin له ئوون در آوردن (ف) کنایه از ایراد گرفتن

سهرده‌س نیشن serdes nıştin له‌نشانه گرتن (ف) نشانه گرفتن برای شلیک

سهرده‌سه serdese سهردال، سهرداوک (ف) کاپیتان

سهرده سنان serde sinan ۱ سنان (۲) شپ‌په‌نجه (۳) نوورینگه (ف) (۱) بیماری کشنده ویژه احشام (۲) سرطان (۳) نفرینی است

سهرده‌سیر serde ser ۱ سیر ئیلاخ (ف) سردسیر

سهرده‌فتر serdefter وه‌رپرس (ف) رییس، سردفتر

سهرده‌گوش serde guş ۱ ئازه‌لی ک دیر بخرنه‌ئ ژیر دالگ و خاس شیرمه‌س نه‌ویه و چلوچوو نه‌ئیرید لیوا ئازه‌لیگ گوشته‌ی وه دهرد نیه‌خوید (۲) ئایم دیلم، نه‌و سائ گوش خهر، له گوش گا خه‌فتی (ف) (۱) حشمی که دیر به دیر شیر ماردش را می‌خورد و یا کم می‌خورد چنین حشمی ریز ولاغر است و گوشتش بدرد نمی‌خورد (۲) کنایه از کسی که از روی تنبلی حوصله به خرج می‌دهد

سهرده‌لیله ser defle ۱ جله‌ودار (ف) پیشاهنگ

سرداری (serdari ۱) سالاری (۲) دلنگ سرداری (۳) جوړی گه‌نمه (۴) میوه‌ئ سهر دار (ف) (۱) ریاست (۲) نوعی پالتو دراز از جنس مخمل ویژه زنان (۳) نوعی گندم (۴) میوه‌ی سر درختی

سردال serdal ۱ سهرداوک (ف) سر دسته بازیکنان، کاپیتان

سردالگانه serdaligane ۱ هوه‌ل جوجگ یا به‌زری ک سهنز که‌ئد (ف) اولین جوجه‌ای سر برآورد یا بذری که می‌روید

سردان serdan ۱ سهر له ری ئارمانج دان (۲) دیده‌ن کردن (۳) فته کردن، کار ناره‌واینگ له که‌سیگ سهر دان (۴) پؤل زیاتی دان (ف) (۱) فدایی، سرباختن (۲) دید و بازدید کردن (۳) خطایی سر زدن (۴) اضافه پولی که در ازاء چیزی بدهند

سردانان serdanan ۱ سهرداین (۲) سهر اوه‌تۆن کردن (ف) (۱) سر باختن در راه چیزی (۲) سر باختن، از دست دادن

سرداو serdaw ۱ سهرد ئاو سهرد (ف) سرداب، آب سرد

سرداوک serdawk ۱ سهردال (ف) سردسته، کاپیتان

سرداوکه serdawke ۱ سهردال (۲) داوکه، سهر به‌ن (ف) (۱) سر دسته، کاپیتان (۲) آغاز، بیت‌الغزل

سهردانه ser dirane سهردر (ف) سر در خانه

سهردر آوردن ser dirawrdin ۱ سهرزه‌ره دان (۲) سهر له کاریگ در آوردن (۳) سهر له چشتی وه ده‌یشت هاوردن (۴) هامالی کردن (ف) (۱) جوانه‌زدن و سر از خاک در آوردن (۲) سر از کاری در آوردن، کار آمدی (۳) سر بیرون کشیدن (۴) چشم و هم چشمی و رقابت کردن

سهرداین ser dayn سهردان (ف) نگا سهردان

سهردسپ serdi sir ۱ سهرده‌سهرد (ف) کاملاً سرد

سهرده‌سین serdi seyn سهرنگین و رهنگین زورم ئه‌پای دلنگ (ف) لباس ساده و باوقار

سهردم serdim دیه‌که‌یگه له ره‌وانسهر (ف) روستایی در روانسر

سهردو serdu ۱ که‌ره‌ئ تاویای ک دووه‌گه‌ئ هابانیه‌و (ف) کره تابیده شده که دوغش روی آن مانده

سهردوسپ serd u sir ۱ سهردسپ (ف) کاملاً سرد

سهردق کوتان seri du kwitan ۱ ملق دان وه شیر (۲) هه‌په‌شه کردن (ف) (۱) مکیدن شیر توسط بره یا گوساله (۲) تهدید کردن

سهرد وگهرم serd u germ ۱ مه‌له‌ما (۲) لاناوه‌له کارامه (ف) (۱) ولرم (۲) کنایه از با تجربه

سهرزئواندار seri zuwan dar سهر و زئواندار (ف) (۱) زبان
 (باز ۲) خوش برخوردار (۳) کسی‌که در گفتار خوب سخن می‌گوید
 سهر زئوانگرتن seri zuwan girtin تک زئوان گرتن (ف)
 کسی در گفتار مانند الکن سخن می‌گوید
 سهرزده serzede بئ داوت (ف) سرزده
 سهرزهل ser zel دبه‌که‌یگه له سهرپیه‌ل (ف) روستایی در سر
 پُل نهاب
 سهرزنش ser zenış سهرزنشت (ف) سرزنش
 سهرزنشت ser zenış سهرزنش (ف) سرزنش
 سهر ژان ser jan ژان سهر (ف) سردرد
 سهر ژمار ser jimar سهرتۆس (ف) آمارگیر
 سهر ژماری ser jimarî سهرتۆسی (ف) آمارگیری
 سهر ساغی ser saxî ئسکامه‌تی (ف) تندرستی
 سهر سال ser saľ سال، سالوه‌گه‌ر (ف) سالگرد
 سهر سام ser sam وپ، سام خواردئ (ف) گیج و منگ
 سهر سامگرتن ser sam girtin سات وپ بۆن (ف) گیج و
 منگ شدن
 سهر ساو ser saw (۱) ناگا کردن، ده‌سگیر کردن (۲) به‌له‌ده،
 زورم ئرائ ئازه‌ل (ف) (۱) خبردار کردن کسی (۲) بلده، صفتی
 برای حیوان
 سهر ساو کردن ser saw kirdin ده‌سگیر کردن، خه‌وردار
 کردن (ف) خبردار کردن
 سهرسپ ser sir سهر سوپ (ف) مات، متحیر
 سهرسیرک ser sirk بنووره سیرک (ف) نگا سیرک
 سهرسپ مهنین ser sir menîn سهرسوپ مهنین (ف) مات و
 متحیر شدن
 سهرسیم ser sim تمق دان ئازه‌ل (ف) سکندری خوردن چهار
 پایان
 سهرسیم خواردن sersim xwardin تمق خواردن (ف)
 سکندری خوردن چهارپایان
 سهرسیم دان sersim dan تمق دان (ف) سکندری خوردن
 چهار پایان
 سهرسوپ ser sof سهرسپ (ف) مات، حیران
 سهر سوک ser sük جلف (ف) جلف
 سهرسووک بۆن sersük bün (۱) بیگار بۆن (۲) بی حرمت
 بۆن (ف) (۱) فارغ شدن از کار (۲) کنایه از بی احترام شدن

سهرده‌لیله‌ئی رهم serdefileyê rem ده‌لیله، جله‌ودار ئاسک
 (ف) پیشاهنگ آهوان رمیده
 سهردهم serdem هه‌ئین، کات (ف) اوان، هنگام
 سهردهمی serdemê ده‌میگ، کاتی (ف) یک وقتی
 سهردهمی serdemî (۱) نه هه‌میشه (۲) سهرده‌ه‌ئس و که‌وت
 کردن (ف) (۱) موقتی (۲) سرد و بی روح
 سهردهمیگ serdemêg کاتی، وهختئ (ف) یک وقتی
 سهردهن serden ئاسووئ کۆیه (ف) قله‌کوه
 سهردهوا serde wa مانگ ئه‌وه‌ل پاییز (ف) مهر ماه
 سهردهو بۆن serdew bün بنووره سهردا بۆن (ف) نگا
 سهردا بۆن
 سهردهو کردن serdew kirdin سهردا کردن (ف) آرام
 کردن
 سهردی serdî سهرما (ف) سردی
 سهر راس ser răs (۱) راسامال (۲) راسه‌پئ (ف) (۱) قیمت
 واقعی چیزی (۲) مستقیم
 سهر راسکردن ser răs kirdin (۱) راسامال کردن (۲)
 سهره‌ل‌دان (۳) مده‌یداری کردن (ف) (۱) رند کردن نرخ (۲)
 شوریدن (۳) رجزخوانی کردن
 سهر رشته ser rişte سهر رشنه، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی
 «سهر رشته» ئۆشن (ف) (۱) سرنخ (۲) کارآمدی، مهارت
 سهر رشته‌دار ser rişte dar (۱) کارامه (۲) سهر پشنه‌دار
 (ف) (۱) ماهر، کارآمد (۲) کنایه از مامای ماهر
 سهر رشنه ser rişne بنووره سهررشته «ل» (ف) نگا سهر
 رشته
 سهر رشنه‌دار ser rişne dar بنووره سهر رشته‌دار «ل»
 (ف) نگا سهر رشته‌دار
 سهر رۆت ser rüt سهرچه‌قی (ف) تاس، بی مو
 سهر رۆژ ser rêj نيقه‌لتووژ، پراوپر (ف) لبریز
 سهر رۆژ کردن ser rêj kirdin نيقه‌لتووژ کردن (ف) پر،
 لبریز کردن
 سهر ریگر ser rê gir (۱) ریگری (۲) مله‌ری (ف) (۱) راهزنی
 (۲) گردنکشی
 سهر ریگرتن ser rê girtin (۱) ریگری (۲) مله‌ری (ف) (۱)
 راهزنی (۲) گردنکشی
 سهرزئوان seri zuwan سهر و زئوان (ف) زبان آوری

سراسیمگی، آشفتنگی فکری
سهرفتَر ser fitr باجُ ئایینی، فتریه [ف] فطریه
سهرفران ser firaz سهربره‌رز [ف] سربلند، سرافراز
سهرقژن ser qijin قژن [ف] ژولیده موی
سهرقنگ seri qing سهرتا [ف] سروته، وارونه
سهرقورنگ ser qwiring کوره‌نگ، قه‌پتۆل [ف] محل بر
 پایی سیاه‌چادرهای ایل
سهرقه‌تار ser qetar ده‌لیله [ف] پیشاهنگ
سهرقه‌چی ser qeyçî ده‌مقه‌چی [ف] برش باقیمانده از
 قیچی
سهرکار ser kar یه‌کئ له کار وه ده‌سه‌یل خانه [ف] نماینده
 خان در رسیدگی به امور غله
سهرکارانه ser karane پۆلۆ کُ دهنه‌ئ سهرکار [ف] مزدی
 که به «سرکار» می‌دهند
سهرکاری ser karî تفه‌نگچی خان «برئ تفه‌نگچی سهرکاری
 والی-تیر هه‌وایی مه‌کردن خالی» (عه‌باس ئارام) [ف] تفنگچی
 خان
سهرکاوآن ser kawan سهرئاسوو [ف] قله کوهساران
سهرکردن ser kirdin (۱) وه سهر بردن (۲) زیزُ پا کردن گوله
 (۲) هه‌لکردن [ف] (۱) بسر بردن (۲) از هدف بالاتر زدن (۳) تحمل
 کردن و به سر بردن
سهرکرده ser kirde سهرداوک [ف] سرکرده
سهرکز ser kiz زیزُ سهرخوش [ف] غمگین
سهرکزی ser kizî خه‌مین بۆن [ف] غمگینی
سهرکلوان ser kifawan سهرئاسوو [ف] قله کوهها
سهرکلوچر ser kifaw çir به‌زمیگه له موور کُ له پاره
 موورئ شادتره و پیاایل خوه‌ننه‌ئ [ف] یکی از مقامهای مور لکی
 که کمی از مقام «پاره‌موری» شادتر است و مردان آنرا اجرا
 می‌کنند
سهرکلار ser kifaw keftin وه سهر کلاو که‌فتن،
 وه شوونُ ژیانُ خوه‌ئ که‌فتن «ژئئ ئُرائِ بخواز تا بکه‌فیده
 سهرکلار خوه‌ی» [ف] به دنبال را و رسم زندگی رفتن، سر به
 راه شدن
سهرکوت serkwit سامان‌سا [ف] سرکوب
سهرکوت کردن serkwit kirdin سامان‌سا کردن [ف]
 سرکوب کردن

سهرسوکی ser sükî جلفری [ف] سبک سری
سهر سه‌خت ser sext هجته‌ی، سوڤ [ف] سرسخت
سهر سه‌ر ser ser وائ سهر د و تن، لاناوه له چالاک [ف] باد
 صر صر، کنایه از چالاک و تیز
سهر سه‌ری ser serî (۱) هه‌رده‌مییلی (۲) لاده‌می [ف] (۱) هر
 دم بر فکری (۲) سردمی، موقتی
سهر سه‌کوت seri sekwit چتر، رۆچه «له‌ی لا سهر کوتم،
 له و لا سهر کوتم - به‌وه‌دیارُ سهر و سه‌کوتم» [ف] چهره،
 رخساره
سهر سه‌نگه‌ر ser senger دیه‌که‌یگه له لوڤستان [ف]
 روستایی با گویش لکی از توابع لُرستان
سهر سه‌ور seri sewr وه ئه‌من [ف] باحوصله و صبر کاری
 را انجام دادن
سهر سه‌وز sersewz (۱) نیره مامراوی (۲) ره‌وز [ف] (۱)
 مرغابی نر (۲) سر سبز
سهر سه‌وقات seri sewqat هاهمه [ف] سوغات
سهر سه‌ینه sersîne وه‌رقه‌ساوانه [ف] سرسینه
سهر شان serşan (۱) شانووکه (۲) یه‌ئ شان بار [ف] (۱) نگا
 شانووکه (۲) واحدی برای حمل بار
سهر شفالک ser şivalîk گورتیانه‌خوهر «ل» [ف] روده
 بزرگ
سهر شکنه serşikne (۱) قه‌والتی (۲) دپان شکنه [ف] (۱)
 چاشت (۲) قلدر
سهر شکنه‌کی serşiknekî سهرشکه‌سه‌گی [ف] کسر شان،
 سر شکستگی
سهرشکه‌سه‌گی serşikeseğî سهرشکنه‌کی، ته‌خته شکیان
 [ف] سر شکستگی، کسر شان
سهر شمار ser şimar سهرژمار [ف] آمارگیر
سهر شماری ser şimarî سهرژماری [ف] آمارگیری
سهر شناس ser şinas ناسیار، ناودار [ف] سرشناس
سهر شووان ser şuwan زیزُ دوتیاشووان [ف] چوپان اصلی
 گله که «دوتیاشووان» به کمکش می‌آید
سهر شووردن ser şûrdin بپنمازی [ف] قاعدگی
سهر شپت ser şêt لیوه [ف] خُل، پتیاره
سهر شیر ser şîr تووژُ شیر [ف] چرابه، سرشیر
سهر شویان ser şêwyan سهر له لی شویان [ف]

سهرکه تیغه ser ketife [ف] سراستر دیوار، قرنیز
سهرکه تن (1 ser ketin) هه لکرانن «ل» (2) سهر که فتن «ل»
 « [ف] (1) پیشرفت کردن (2) جلو زدن
سهرکه رده ser kerde سهرده سه [ف] سرکرده
سهرکه زوو serke zû سهرچگ زوو ک نرائی ده رمان خاصه
 [ف] غده گیاه «زوو» که برای درمان زخم کهنه آنرا می سوزانند
 و بر روی زخم می ریزند
سهرکه ش (1 serkeş) کۆیه یگه له گیاه لآن [ف] (1)
 سرکش (2) کومی در گیلانغرب
سهرکه شی serkeşî پهره ستاری کردن [ف] سرکشی کردن
سهرکه فتن serkeftin سهرکه تن [ف] نگا **سهرکه تن**
سهرکه ل هاوردن seri kef hawrdin لاناوه له کار شاق
 کردن، کوره مازئ ئی وشه واته یگه ک توشئ «سهرکه ل که چ
 هاوردی» کوشتن ک ل که چ کار فره سهختیگه [ف] کنایه از
 کار خارق العاده کردن، اصل واژه برگرفته از ضرب المثل «سهر
 که ل که چ هاوردی» کل که چ شکاری گریز پا و باهوش است و
 شکار آن کار هر کسی نیست
سهرکه له (1 serkele) سهره هوسار (2) له ته پارچه یگ ک
 دهنه ئ کولئ سییه مال [ف] (1) افسار و ضمائم آن (2) تکه
 پارچه ای که کوتاهی سیاه چادر را می پوشاند
سهرکه له دان ser kele dan چه قپه ل دان [ف] چانه زدن
سهرکه نهک (1 serkenek) شابق (2) تانجی موش [ف] (1)
 نوعی جغد یا باز که در هوا سرشکار خود را جدا می کند (2)
 نوعی موش خرما
سهرکه نین ser kenîn مل کیشان وک نین سهر [ف] گردن
 زدن
سهرکیش (1 serkîş) سهرکه ش (2) ههوسار کیش [ف] (1)
 سرکش، نافرمان (2) آنکه افسار حیوانات می کشد
سهرکیشان (1 ser kîşan) سهره تانگی کردن (2) دیدار کردن
 (3) سهره هوسار کیشان (4) وه سهر هاتن شیر و... (5) یه ئ
 نه فسه خواردن [ف] (1) دزدکی نگاه کردن (2) سرکشی کردن
 (3) افسار ستوران کشیدن (4) سر کشیدن شیر و... (5) سر
 کشیدن مایعات
سهرکیشی ser kîşî سهرکه شی [ف] سرکشی کردن
سهرگ serig بنووه سهرچگ [ف] نگا **سهرچگ**
سهرگر sergir سهر گرتن [ف] کسی که حیوان ماده را برای

جفتگیری می گیرد، کنایه از جاکش
سهرگرتن (1 ser girtin) وه نه نجام ره سین (2) سهر گر (3)
 گرتنه وه ئ سهر که فتن [ف] (1) انجام گرفتن (2) نگا **سهرگر** (3)
 بستن دستمال یا غیره به سر برای تسکین
سهرگو sergû دیه که یگه له گوووپ [ف] روستایی در گووور
سهرگول (1 sergwif) ناویگه ژنانه (2) نه وه ل چشتئ ک
 شه قلئ بشکنید [ف] (1) نامی دخترانه (2) اولین هر چیزی،
 نوبرانه
سهرگه پ sergerp جوورئ داله، له زاروهیل تره ک کوردی
 «سیسارک، سیسار که چه ل، سیساله ک» توشن [ف] کرکس،
 دردیگر گویشهای کردی «سیسارک، سیسار که چه ل، سیساله ک
 « گویند
سهرگرد (1 sergerd) سهریه ت (2) سهره ههرز [ف] (1) بلا
 گردان (2) تیشه یا تبری که سرش هرز باشد
سهرگردان sergerdan په شیو، هه لوه دا [ف] سر گردان
سهرگره م (1 ser germ) خه ریک (2) سهرخوه ش [ف] (1)
 مشغول، سرگرم (2) مست
سهرگه شیره serge şîre شیره به لال [ف] بلال نرت
سهرگه له (1 sergele) ژماره ئ ریبه ن (2) ده لیله ئ ریبه ن (3)
 ناژه ل زئیانی که، له سه کزی «سهرگه له» توشن [ف] (1) واحد
 سر شماری احشام (2) پیشاهنگ گله (3) حشم زئیانی کننده، در
 سکزی نیز «سرگله» گویند
سهرگه وملگه serige û milge لاناوه له مناله یل هتور دپیز
 [ف] کنایه از فرزندان قد ونیم قد
سهرگیژه ser gîje سهرگیژ چین [ف] سرگیجه
سهرلق serliq سهرشاخه [ف] شاخه بالایی درخت
سهرله نوو ser le nû له ئ نوو [ف] دوباره، از نو
سهرلئدان ser lêdan سهرکه شی کردن [ف] دیدن کردن، سر
 کشی کردن
سهرلئ دراوردن ser lê dirawrdin سهر دراوردن [ف] سر
 در آوردن از کاری
سهرلئ ده رکردن ser lê der kirdin سهر دراوردن [ف] سر
 در آوردن از کاری
سهرلئ شتیوانن ser lê şewyan سهر له لئ شتیوانن [ف] به
 اشتباه انداختن
سهرلئ شتیویان ser lê şewyan سهر له لئ شتیویان [ف]

به اشتباه افتادن، منگ شدن
سەرما serma زۆقۆم، زۆز گه رما [ف] سرما
سەرما بردن serma birdin سەرما لى کار کردى [ف] سرما
 زدگی
سەرما بردى serma birdê سەرما لى کار کردى [ف] سرما
 زده
سەرماخواردن serma xwardin زۆقۆم خواردن [ف] سرما
 خوردن
سەرما خواردى serma xwardê زۆقۆم خواردى [ف] سرما
 خورده
سەرما ربه serma rêqe به رده ربه [ف] سرماى خشک
سەرما سبک ser masîlik ئاوپووشنکهره [ف] دبیب
سەرما لى sermalî ئه سبىگ ک ده ليله ئ قوشه نه «گوش»
 سەرما لى له لىد هاته باخ- سەر فروود هاوردى چۆ به سزوان
 (ناسر على رزوهنى) [ف] اسب جلو دار سپاه
سەرما يه serma ye داراى [ف] سرمايه
سەرما يه دار serma ye dar دارا، گوهرد [ف] سرمايه دار
سەرمدى sermirdê شيرمرده [ف] بچه لاغر و ضعيف
 ناشى از کم شيرى
سەرمل seri mil سەر ومل [ف] سر وگردن
سەرمل پىچان seri mil pêçan ده مچه و پووشانن [ف] سر
 و صورت پوشاندين
سەرمل شووردن seri mil şûrdin سناو کردن [ف] حمام
 کردن
سەرمل هه پىن seri mil herîn لاناوه له کوته ل کوو کردن
 [ف] کنایه از کتککاری مفصل
سەرمله ser mile مليه ئ کۆيه [ف] گردنه کوه
سەرمله گر ser mile gir رىگر [ف] راهزن
سەرموچ sermüç سه فق لا ناو مال [ف] سقف داخلى خانه
سەرمه خرد serime xirîd فدات بووم [ف] فدایت شوم، بلا
 گردانت شوم
سەرمرخ sermerx له وه رپگه، مهرخ «ل» [ف] چراگاه
سەرمهس sermes (که له مهس ۲) شارىگه له گيه لان [ف]
 (۱) سرخوش ۲) شهرى در گيلانغرب
سەرمهسى sermesî سه رخوه شى [ف] سرمستى
سەرمه شق sermeşq (سەر مه قش ۲) ئولگوو [ف] (۱)
 درس عبرت ۲) الگو، سرمشق
سەرميل sermîl ديه که يگه له کزن [ف] روستاى بر آيين
 يارسان در کزن غرب
سەرنا serna نا، له ته چوويگ ک نه نه ئ نووا ئ ناو تا وه فشار
 له لى رهد بوود و په ربه ئ ئاسياو بچه رخنيد [ف] کنده چوبى
 توخالى مانند لوله که در مصب رود خانه گذارند تا آب با فشار
 از آن عبور کند و پره های آسياب را بچرخاند
سەرنا س sernas سه رشناس [ف] نامدار، سرشناس
سەرنا فه sernafe پاقيه م بماركى ئرئ منال «ل» [ف] پول
 يا هديه اى که بمناسبت تولد نوزاد مى آورند
سەرنا ن sernan دهمه نان ئرئ ته ور و تيشه ... [ف] ترميم
 کردن لبه تير و تيشه ...
سەرنا نه سەر ser nane ser (۱) سەر وه سەر نان ۲) وه ر
 چين ئه ول چشتىگ [ف] (۱) سر به سر كسى گذاشتن ۲) ور
 رفتن با چيزى
سەرنا نه وه sernanewe (۱) سه ره و نان ۲) هه لوه دا بۆن ۳)
 لاناوه له مردن [ف] (۱) خوابیدن ۲) آواره شدن ۳) کنایه از مردن
سەرنا وکانه sernawkane خه لاتىگ ک دهنه بزاین و سه ر
 پشته دار [ف] انعامى که به ماما مى دهند
سەرنيگوم sernigûm سه ره و لىژ [ف] سرنگون
سەرنيوس sernûs سه رژمار [ف] آمارگير
سەرنيوسى sernûsî سه رژمارى [ف] آمارگيرى
سەرنه ر serner (۱) نه ر ۲) سه رکه شى که ر [ف] (۱) لبه، کناره
 ۲) سرکشى کننده
سەر نيان ser niêan (۱) لاناوه له هه لوه دايبى ۲) سه رکه شى
 نه کردن [ف] (۱) کنایه از آواره شدن ۲) سر کشى نکردن
سەر وار serwar بنوورپ سه ريار [ف] نگا سه ريار
سەر واز serwaz دهم واز [ف] سرباز، گشاده
سەر وين ser û bin ئه وه ل وئاخر [ف] ابتدا وانته، آغاز و
 پايان
سەر وپا ser û pa سه ر وپاچگ [ف] کله پاچه
سەر وپاچگ ser û paçig سه ر وپا [ف] کله پاچه
سەر وچه ser û çew دهم چه و [ف] صورت، چهره
سەر وپ ser wir سه ر سا ت وپ [ف] گيج و منگ
سەر وورد seriwird بنيايمىگ ک وه شوون کاره يل خه ته ره و
 چوودن، ئه و که سه ک ماجه راجووبى که يدن [ف] ماجراجو،

به اشتباه افتادن، منگ شدن
سەرما serma زۆقۆم، زۆز گه رما [ف] سرما
سەرما بردن serma birdin سەرما لى کار کردى [ف] سرما
 زدگی
سەرما بردى serma birdê سەرما لى کار کردى [ف] سرما
 زده
سەرماخواردن serma xwardin زۆقۆم خواردن [ف] سرما
 خوردن
سەرما خواردى serma xwardê زۆقۆم خواردى [ف] سرما
 خورده
سەرما ربه serma rêqe به رده ربه [ف] سرماى خشک
سەرما سبک ser masîlik ئاوپووشنکهره [ف] دبیب
سەرما لى sermalî ئه سبىگ ک ده ليله ئ قوشه نه «گوش»
 سەرما لى له لىد هاته باخ- سەر فروود هاوردى چۆ به سزوان
 (ناسر على رزوهنى) [ف] اسب جلو دار سپاه
سەرما يه serma ye داراى [ف] سرمايه
سەرما يه دار serma ye dar دارا، گوهرد [ف] سرمايه دار
سەرمدى sermirdê شيرمرده [ف] بچه لاغر و ضعيف
 ناشى از کم شيرى
سەرمل seri mil سەر ومل [ف] سر وگردن
سەرمل پىچان seri mil pêçan ده مچه و پووشانن [ف] سر
 و صورت پوشاندين
سەرمل شووردن seri mil şûrdin سناو کردن [ف] حمام
 کردن
سەرمل هه پىن seri mil herîn لاناوه له کوته ل کوو کردن
 [ف] کنایه از کتککاری مفصل
سەرمله ser mile مليه ئ کۆيه [ف] گردنه کوه
سەرمله گر ser mile gir رىگر [ف] راهزن
سەرموچ sermüç سه فق لا ناو مال [ف] سقف داخلى خانه
سەرمه خرد serime xirîd فدات بووم [ف] فدایت شوم، بلا
 گردانت شوم
سەرمرخ sermerx له وه رپگه، مهرخ «ل» [ف] چراگاه
سەرمهس sermes (که له مهس ۲) شارىگه له گيه لان [ف]
 (۱) سرخوش ۲) شهرى در گيلانغرب
سەرمهسى sermesî سه رخوه شى [ف] سرمستى
سەرمه شق sermeşq (سەر مه قش ۲) ئولگوو [ف] (۱)

نترس

سه‌روردی seriwirdî ماجه‌راجویی کردن [ف] ماجه‌راجویی کردن

سه‌ر زووان ser û zuwan سه‌رزووان [ف] زبان‌آور

سه‌ر زوواندار ser û zuwan dar بنووره سه‌ر زوواندار [ف] نگا سه‌ر زوواندار

سه‌ر وسه‌کوت ser û sekwit سه‌ر سه‌کوت [ف] رخ، چهره، ریخت

سه‌ر وشخل ser û şixl سه‌ر وشخل [ف] بنووره شخل

سه‌ر وشوون ser û şûn سه‌ر وشوون [ف] آدرس، رد، اثر

سه‌ر وکار ser û kar سه‌ر وکار [ف] سروکار داشتن

سه‌ر ومال ser û mal سه‌ر دار ونه‌دار [ف] دار و ندار

سه‌ر ومنگال ser û mingal سه‌ر وسه‌کوت «ل» [ف] سر و سیما، ریخت و قیافه

سه‌ر ونه‌زورره‌کی ser û nezûreki سه‌ر ونه‌زورره‌کی [ف] باج

سه‌ر وه ئاشاریای ser we aşaryâe سه‌ر وه ئاشاریای [ف] بنووره نه‌وه‌ل ئاشاریای [ف] نگا نه‌وه‌ل ئاشاریای

سه‌ر وه چیت ser we çît سه‌ر بنووره سه‌ر چیت [ف] نگا سه‌ر چیت

سه‌ر وه خه‌یر ser we xeîr سه‌ر وه خه‌یر و خوه‌شی ته‌مام [ف] باج بۆن ۲) ئلاج پیتاکردن [ف] ۱) به خیر خوشی پایان یافتن ۲) شفا یافتن

سه‌ر وه‌ر serwer سه‌ر وه‌ر، سه‌ر دار [ف] سرور

سه‌ر وه‌رداری ser werdarî سه‌ر شانیه‌ت ناو کومه‌لگا [ف] موقعیت اجتماعی، چگونگی رفتار کردن در انتظار عمومی

سه‌ر وه‌رئ serwerê سه‌ر وه‌رئ [ف] شیردوشی کردن

سه‌ر وه زئ ser we zê سه‌ر ریه‌نیگ کُه‌ن هه‌ن زاینیانه [ف] رمه‌ای که هنگامه زایمانشان باشد

سه‌ر وه ژئر ser we jêr سه‌ر وه‌رنه‌نده [ف] کنایه از شرمنده

سه‌ر وه‌سه‌ر ser we ser سه‌ر وه‌سه‌ر [ف] پایاپای

سه‌ر وه سه‌ر نان ser we ser nan سه‌ر نانه سه‌ر ۲) [ف] ۱) سه‌ر به سر کسی گذاشتن ۲) با چیزی ور رفتن

سه‌ر وه‌ش ser weş سه‌ر وه‌ش [ف] سرخوش

سه‌ر وه‌شانن ser weşanin سه‌ر وه‌شانن [ف] شاخ زدن

سه‌ر وه‌شن ser weşin سه‌ر وه‌شن [ف] حیوان شاخ زنده

سه‌ر وه که‌سه‌ن به‌سان ser we kesê besan سه‌ر وه که‌سه‌ن به‌سان [ف] دل به کسی بستن، دل خوش بودن به کسی

سه‌ر وه‌ن serwen سه‌ر وه‌ن [ف] سربند زنان کُرد، لچک

سه‌ر وه‌ناو serwenaw سه‌ر وه‌که‌یگه‌له مایه‌شت [ف] روستایی در مادیدشت

سه‌ر وه‌ن کُویه serwen küye سه‌ر وه‌که‌یگه‌له گووار [ف] روستایی در گووار

سه‌ر سه‌ره sere ۱) دالته ۲) گه‌ئ، نه‌ویه ۳) هاویازی «یه وه سه‌ره ئ م» ۴) که‌وک دۆ ساله ۵) تيله ۶) مامر دۆ ساله ۷) چووینگه کونا کریای کُ ته‌خته‌شمشال له ناوئ چفت بوو ۸) سارا ژن ۹) ئال بلۆقه‌ت، له نه‌وستا (sere سه‌ره) و (sare ساره) تۆسریاس «سه‌ره‌که‌و، سارا ژن» [ف] ۱) یار، پشتیبان ۲) نوبت ۳) یار در بازی ۴) کبک دو بهار دیده ۵) گردویی که بجای تيله قرار می‌گیرد ۶) مرغ دوبهار دیده ۷) چوب سوراخی که تخته‌شمشال که یکی از قسمتهای سیاه چادر است در آن چفت می‌شود ۸) کدبانو ۹) بالغ، رسیده، در اوستا (sere سه‌ره) و (sare ساره) نوشته شده و در کردی «سه‌ره‌که‌و، ساراژن» به معنی سه‌ره و بالغ است

سه‌ره serê سه‌ره زیزر کردن [ف] عرعر کردن

سه‌ر هات ser hat سه‌ر هات [ف] سرگذشت

سه‌ر هاتن ser hatin سه‌ر هاتن [ف] رویداد، سرگذشت سه‌ر هاوردن ser hawrdin ۱) بلا وه سه‌ر هاوردن ۲) کار شاق کردن [ف] ۱) بلا بسر آوردن ۲) کنایه از کار خارق‌العاده کردن

سه‌ر هه‌فته ser hefte سه‌ر هه‌فته [ف] شب هفتم مرگ

سه‌ر هه‌لدان ser hefdan ۱) پیتا بۆن ۲) هه‌لاتن [ف] ۱) پدیدار شدن ۲) شوریدن

سه‌ر هه‌لگرتن ser hefirtin سه‌ر نه‌لگرتن [ف] نگا سه‌ر نه‌لگرتن

سه‌ر هه‌نگ serheng سه‌ر هه‌نگ [ف] سرهنگ

سه‌ر هه‌وگه ser hewge سه‌ر هه‌وگه، نه‌وه‌ل و ئاخ‌ر زه‌ت کشت و کال ک کیل‌منجه‌ر شتویه‌مئ که‌ن [ف] ابتدا و انتهای زمین کشاورزی که برخلاف درازای زمین آنها شخم می‌زنند، هاشور

سه‌ر هه‌وه ser hewe سه‌ر هه‌وه [ف] نگا سه‌ر هه‌وه

سه‌ر هه‌ژدان ser hêz dan سه‌ر هه‌به‌رز کردن ۲) سه‌ر

ه‌لدان [ف] (۱) سربلند کردن (۲) شوریدن، شورش کردن
سهره‌په‌پ sere per (۱) سهره‌ه‌رز، سهره‌گه‌ر (۲) نوو‌پینگه،
 سهرد بپه‌پ [ف] (۱) چکشی که گوی آن از دسته ه‌رز باشد (۲)
 نفرینی است، سرت بپرد، جدا شود
سهره‌تاتگی seretatiġi سهره‌ک کیشان [ف] فضولانه سرک
 کشیدن و نگرستن
سهره‌تاتگی که‌ر seretatiġi ker وه‌رلا [ف] ه‌رزه، لابلالی
سهره‌جه sereċe سرنج‌گرتن [ف] دقت کردن و آزمودن
سهره‌خره serexiře ده‌سه‌خره [ف] نگا ده‌سه‌خره
سهره‌خری serexiri سهره‌تاتگی کردن و پته‌که‌نه‌ی کردن
 [ف] کاوشگرانه و فضولانه به هر سوی نگرستن
سهره‌خوهر serexwer (۱) منالینگ کُ له هه‌تین پینا بون باوگی
 بمری (۲) لاناوه پاقیه‌م شه‌پ (۳) جووری دژمینه [ف] (۱) بچه
 سرخور (۲) کنایه از بدشگون (۳) دشنامی است
سهره‌ژن serejin ساراژن، کامله‌ژن [ف] زن بالغ
سهره‌سه‌پ serê ser سهرانن [ف] عرع‌ر کردن
سهره‌سینگ sere sîtiġ ناگره‌په‌پ، هه‌وله‌لا بون [ف] آشفته و
 سراسیمه شدن
سهره‌فراز serefraz سهرفراز [ف] سربلند
سهره‌قوچگانی sere qwiċġani (۱) قوچگانی (۲) به‌لبه‌له
 کانی [ف] (۱) پشتک زدن و روی سر وارو زدن بچه‌ها (۲) شاخ به
 شاخ شدن گوسفندان
سهره‌قوپالکی serequpalki سهره‌قوچگانی، قوچگانی «ل
 [ف] پشتک زدن، وارو زدن
سهره‌کوتکی serekwitekî سهره‌کوتی [ف] نگا سهره
 کوتی
سهره‌کوتی serekwitî (۱) نه‌خوه‌شی مامر (۲) قین کردن و
 سهر وه زه‌ق کوتان که‌سی (۳) لاناوه له زامه‌ت کیشان [ف] (۱)
 بیماری ماکیان (۲) سر بر زمین یا چیزی کوفتن درهنگام قهر
 (۳) زحمت کشیدن برای کاری
سهره‌کیشان sere kišan هه‌ری وه هه‌ری کردن و سهره
 هه‌لوژانن [ف] انتخاب کردن یار در بازی
سهره‌گه‌ر sereger سهره‌په‌پ [ف] نگا سهره‌په‌پ
سهره‌گه‌ردی seregerdî بنووره سهره‌خری [ف] نگا سهره
 خپی
سهره‌گیژه sere giġe سهرگیژه [ف] سرگیجه

سهره‌لچر serelċir سهره‌لچر [ف] نفرینی است
سهره‌لچر serelċir (۱) نوو‌پینگه، سهره‌لچر (۲) سهر سام بون،
 له سه‌کزی «سهرچهر، سهرچه‌رشته» ٹوشن [ف] (۱) نفرینی
 است (۲) مات و مبهوت شدن، در سه‌کزی «سرچر، سرچرشته»
 گویند
سهره‌لوو serelû کووانینگ ک کوشیاسه‌و و سوو سوو که‌ید
 [ف] اجاقی که در حال خاموشی است و سوو می‌کند
سهره‌لیژ sere lêj سهره‌ولیژ، ده‌مه‌و‌خوار [ف] واژگون
سهره‌لیژ بون sere lêj bün سهره‌ولیژبون، ده‌مه‌و‌خوار بون
 [ف] واژگون شدن، در سرپایینی افتادن
سهره‌لیژ کردن sere lêj kirdin سهره‌و لیژ کردن [ف] در
 سر پایینی انداختن، واژگون کردن
سهره‌مر seremir مامر سهره [ف] مرغ دویهار دیده
سهره‌مپ seremir دایم وقایم [ف] همیشگی، دایمی
سهره‌مرگ seremerg دم به‌سان [ف] نزع، حضره‌الموت
سهره‌ن seren ویژنگ، نه‌له‌که، له زاراه‌یل تره‌ک کوردی «
 سهرت، سهرد، که‌و، بیژنگ» ٹوشن [ف] سرنده، در دیگر
 گویشهای کردی «سهرت، سهرد، که‌و، بیژنگ» گویند
سهره‌نکردن seren kirdin ویژنگ کردن [ف] بیختن غلات
سهره‌نوخم serenoxm سهره‌نوخم [ف] گم و گور
سهره‌نهر serener (۱) راشکاو هاتن (۲) سهره‌گردان [ف] (۱)
 اتفاقی و سرزده وارد شدن (۲) سرگردان
سهره‌و serew وه‌رو، رۆ وه ... [ف] بطرف، رو بسوی
سهره‌وان serewan (۱) چاپر (۲) دویته یا ژینگ کُ کاره‌یل
 مال که‌ید، له فه‌رانسه‌ی (servante) و له لاتین (servant)
 وه مانائ کلفه‌ته [ف] (۱) کیسه آمینون (۲) زن یا
 دختری که کارهای مربوط به خانه را انجام می‌دهد، در فرانسوی
 (servante) و در لاتین (servant) به معنای کلفت و
 سوپروایزر است
سهره‌وان ته‌قانن serewan teqanin سهره‌ودان [ف] پس
 از زایمان کیسه آمینون انداختن
سهره‌ویانی serew banî هه‌لگه‌ژیه‌ری [ف] رو به بالا، سر
 بالایی
سهره‌و بون serew bün ریبه‌نیگ کُ سرخوه‌ی بکه‌فیده‌پ
 [ف] گله‌ای که سرخود راهی بیابان شود
سهره‌و ته‌پ serew tep نیقائ نیق، نیقه‌لتووژ [ف] لبریز،

پر

سره و خوار serew xwar (۱) سره‌ولئژ (۲) دهمه و خوار کردن (۳) شهرمه‌نده بۆن [ف] (۱) واژگون (۲) رو به پایین (۳) کنایه از شرمنده

سره و خوار بۆن serew xwar bün لیژهو بۆن [ف] واژگون شدن

سره و خوار کردن serew xwar kirdin (۱) دهمه و خوار کردن (۲) شهرمه‌نده بۆن [ف] (۱) واژگون کردن (۲) شرمنده شدن

سره و خواری serew xwarî سره‌ولئژی [ف] سر پایینی **سره و خوئی کردن** serew xweyî kirdin وهره و خوئی کیشانن [ف] به خود جلب و جذب کردن

سره و دان serew dan (۱) له‌نو هاتن (۲) سره‌وان ته‌قانتن [ف] (۱) دوباره سرزدن (۲) نگا **سره‌وان‌ته‌قانتن**

سره و ژویهر serew jüyer هه‌لگه‌ژویهری [ف] سر بالای **سره و ژویهری** serew jüyerî هه‌لگه‌ژویهری [ف] سریالایی **سره و کردن** serew kirdin کرانتن یه‌کئ له مییه‌یل وه‌پئیه و ئپائ یه‌گ ربییه‌ن بکه‌فیه‌پئ [ف] یکی از گوسفندان را از گله جدا کردن و راندن به منظور راه اندازی گله

سره و لئژ serew lêj سره‌ولئژ [ف] نگا **سره‌ولئژ** **سره‌ولئژ بۆن** serew lêj bün (۱) دهمه و خوار بۆن (۲) وهره و خوار بۆن [ف] (۱) واژگون شدن (۲) رو به پایین آمدن **سره‌ولئژ کردن** serew lêj kirdin دهمه و خوار کردن [ف] واژگون کردن

سره‌ولئژی serew lêjî سره‌و‌خواری [ف] سرپایینی **سره و نان** serew nan (۱) سر خه و شکانتن (۲) لاناوه له مردن [ف] (۱) خوابیدن (۲) کنایه از مردن

سره و ناو serew naw ویره و ناو [ف] رو به داخل **سره‌وه‌ره** serew were (۱) که‌تدان کردن ناژهل (۲) لاناوه له سره‌په‌رسی کردن مناله‌یل [ف] (۱) آب و کاه و سرپرستی گله (۲) کنایه از سرپرستی فرزندان

سره‌وه‌ره کردن serew were kirdin بنووره سره‌وه‌ره [ف] نگا **سره‌وه‌ره**

سره‌وه‌سه‌ره serew were were دهسه وه دهسه له گه‌مه [ف] یاران بازی، گروه بازیکنان

سره‌ه‌رز serew herz (۱) سره‌گه‌ر، سره‌په‌ر (۲) وهره‌لا [ف]

(۱) نگا **سره‌په‌ر** (۲) لابلایی

سره‌ی سال sereyî sal سره‌سال، ئه‌وه‌ل سال [ف] آغاز سال نو، سال نو

سره‌ی serê (۱) یه‌ئ سره‌گ، زورم ئه‌پائ پیاز (۲) سرینگ (۳) له سه‌ر [ف] (۱) واحدی برای سیر و پیاز و ... (۲) هر نفر (۳) سر آن چیز

سریال seryal مله‌ئ کۆیه [ف] گردنه، ستیغ کوه

سریر serîr جوورئ پۆشیه «سریر و سه‌روه‌ن له یه‌ک شیناوه - ئه‌ر دروو نه‌تشم ماچئ کریائه» [ف] نوعی روسری

سهرین serînan (۱) سهرینان، بالشت، سه‌نیان (۲) دیه‌که‌یگه له هووزمانان [ف] (۱) بالش (۲) روستایی در هوزمانان

سهرینان serînan سه‌نیان، سهرین «گ» [ف] بالش

سهرینی serîni (۱) له سه‌ر ئه‌وه‌یشه و «وه سه‌رینی ئه‌وه‌وه هم ژن خوازیه» (۲) لاناوه له ژن ئه‌وه‌ل [ف] (۱) باوجود داشتن زن یا وسیله‌ای دوباره زن گرفتن یا آن چیز را خریدن (۲) کنایه از زن نخستین

سهریوان serêwan سه‌یوان [ف] سایبان

سهریه‌ت seryet سره‌گه‌رد، قوروان [ف] بلاگردان

سهریه‌ک ser yek له بان یه‌ک [ف] روی هم

سه‌خیر sexîr سه‌خیر [ف] بی مادر

سه‌ف sef (۱) رز، رزار (۲) گه‌ئ، نه‌ویه [ف] (۱) ردیف، صف (۲) نوبت

سه‌فا sefa خواهش، خاس «جی باسه‌فایگه» (۲) ناویگه کوپانه [ف] (۱) خوش منظر (۲) نامی مردانه

سه‌فت seft یادداشت کردن، تۆسان، ئه‌ره‌وییه [ف] ثبت، عربی است

سه‌فته sefte (۱) رزارکردن «سه‌فته‌یان که» (۲) سه‌فته [ف] (۱) منظم چیدن (۲) سه‌فته بانکی

سه‌فته کردن sefte kirdin دهسه کردن [ف] منظم چیدن **سه‌فدر** sefder (۱) که‌سیگ کُ چشتئ سه‌فته که‌تد (۲) ناویگه کوپانه [ف] (۱) ناظم، کسی که صف می‌دهد (۲) نامی مردانه

سه‌فرا sefra زیه‌لئ [ف] صفرا

سه‌فه‌ر sefer (۱) که‌شه، جار (۲) ناویگه کوپانه (۳) دۆره که‌فتن له زئد [ف] (۱) بار، دفعه (۲) نامی مردانه (۳) سفر، مسافرت

سه‌کوت sekwit سه‌کۆم، چتر [ف] سیما، چهره
سه‌کولان sekwifan سه‌کولان، سه‌کولان [ف] جای انباشتن
 سرگین
سه‌کۆم sekom (۱) سه‌کوت، چتر (۲) بنورپه سه‌قام «ل»
 [ف] (۱) سیما، رخ (۲) نگا سه‌قام وترکیباتش
سه‌گ seg سه‌ئ، له ئه‌وستا (sven سفن) و (sipeke
 سه‌په‌که) تۆسریاس و (speçîthre سه‌په‌چیره) وه مانائ له
 تۆخمه‌ئ سه‌گه، له زاراوئه‌یل تره‌ک کوردی «سه‌په» وه مانائ
 سه‌گه و «سون» وه سه‌گ ئال تۆشن له سمنائی «ئسه‌به» وه
 مانائ سه‌گه و (ئسباگی) وه گۆ سه‌گ تۆشن [ف] سه‌گ، در
 اوستا (sven سون) به معنی سه‌گ و (sipeke سه‌په‌که) به
 معنی سه‌گ وار نوشته شده و (speçîthre سه‌په‌چیره) بمعنی
 از تخمه سه‌گ است، در کردی سورانی «سه‌په» به معنی سه‌گ
 است و «سون» اشاره به سه‌گ بالغ است و در سمنائی (اسبه)
 به سه‌گ گویند و (اسباگی) به معنی مدفوع سه‌گ است
سه‌گان segan دیه‌که‌یگه له قه‌سر [ف] روستایی در قصر
 شیرین
سه‌گانه segane خارچگ سه‌گانه [ف] قارچ سمی
سه‌گاری segawî سه‌گلای [ف] سه‌گ آبی
سه‌گایه‌تی segayetî سه‌یاتی [ف] سه‌گ وار
سه‌گباز seg baz سه‌ئ باز [ف] کسی که کارش پرورش سه‌گ
 است
سه‌گبنجگ segbincig گولبنجگ [ف] گیاهی که با آن
 مشک را دوداندود می‌کنند
سه‌گده‌س seg des سه‌وێر [ف] سه‌گدست
سه‌گده‌م seg dem سه‌م زپ [ف] بددهان
سه‌گ رق seg rû رق دار [ف] پُر رو، بی ملاحظه
سه‌گسار segsar سه‌ئ تۆر، چتر گهن [ف] بد ریخت
سه‌گلای seglawî سه‌گ ئاری [ف] سه‌گ آبی
سه‌گله‌وه‌ن seglawen دیه‌که‌یگه له هلیران [ف] روستایی
 در هلیلان
سه‌گ ماسی seg masî ماسی سه‌گانه [ف] سه‌گ ماهی
سه‌گمه‌رگی seg mergî لاناوه له ئازار دین له ژیان [ف]
 کنایه از درد و رنج در زندگی
سه‌گوا seg wa سه‌سپینگ کُ له ناو شه‌که‌تی ئاو بخوه‌ئید و
 بمه‌ئید [ف] اسبی که در حالت خستگی شدید آب زیادی بخورد و

سه‌فهرتاس sefertas جوورئ قاوله‌مه‌ئ بۆچگه «سه‌فه‌ر +
 تاس = جامیلک» [ف] نوعی قابلمه مسافرتی «سه‌فه‌ر =
 سفر + تاس = جام کوچک»
سه‌فه‌رشا seferşa دیه‌که‌یگه له گاواره [ف] روستایی بر آیین
 یارسان در گهواره
سه‌فی ئاباد sefî abad دیه‌که‌یگه له ناوده‌روه‌ن (۲)
 دیه‌که‌یگه له جووانیو [ف] (۱) روستایی در ناودرون (۲) روستایی
 در جووانرود
سه‌فیه sefyê ناویگه ژنانه، ئه‌ره‌وییه [ف] نامی دخترانه و
 عربی است
سه‌ف sev خه‌تا، زیزُ ئه‌نقه‌س، ئه‌ره‌وییه «ل» [ف] سه‌و،
 خطا
سه‌قام seqam [ف] پایدار ماندن
سه‌قامگرتن seqam girtin [ف] پایدار ماندن
سه‌قامگیر seqamgîr [ف] ماندنی، پایدار
سه‌قامگیر بۆن seqamgîr bûn [ف] ماندنی
 شدن
سه‌قز seqiz (۱) جاجگ (۲) شارینگه له کوردسان [ف] (۱) سقز
 (۲) شهر سقز
سه‌قز کوردی seqiz kwirdî جاجگ کوردی [ف] نگا جاجگ
 کوردی
سه‌قۆم seqom سه‌قام، سه‌قام «ل» [ف] نگا سه‌قام و
 ترکیباتش
سه‌قوت seqet (۱) ئاجۆرینگ کُ له که‌لووک گه‌وراته (۲) فتوور
 هاتن، ئه‌ره‌وییه (۳) که‌له‌مه‌دار [ف] (۱) یک سوم آجر (۲) مردار
 شدن، نابود شدن، عربی است (۳) زده دار، معیوب
سه‌قوت بۆن seqet bûn فتوور هاتن، زوورم ئپرائ ئاژه‌ل [ف]
 نابود شدن، مردار شدن، بویژه برای احشام
سه‌قه‌ل seqel رۆدار، رۆلاس «ل» [ف] گستاخ
سه‌کامه‌ت sekamet ئازایی له‌ش، ته‌ندروستی [ف] تندرستی
 ، آرامش
سه‌کامه‌تی sekametî ئازایی له‌ش [ف] تندرستی
سه‌کته sekte دق، زیق [ف] سخته
سه‌کته کردن sekte kirdin دق کردن [ف] سخته کردن
سه‌کران sekran نه‌رام، فیس، جه‌به‌رووت [ف] غرور، جلال و
 جبروت

بمیرد

سه‌گوهن segwen هووزیگن له کورده‌یل له لوپسان، سه‌گوهن یا «سه‌کاوه‌ند» «سه‌کوهن» «سه‌کزی» [ف] نام عشیره‌ای از کُردان در لرستان، سگوند یا «سکاوند» «سکون» یا سکزی

سه‌گه ده‌سان sege desan بنویره ده‌ل وه ده‌سان [ف] نگا ده‌ل وه ده‌سان

سه‌گه‌را sege rā سه‌گه‌راو [ف] سر و صدا و جنگ سگها
سه‌گه‌راو sege rāw سه‌ته‌په‌فه، سه‌گه‌زله [ف] سر و صدا و جنگ سگها

سه‌گه‌زله sege zifē سه‌گه‌راو [ف] سر و صدا و جنگ سگها
سه‌گه‌ل sege l سه‌گه‌یل «ل» [ف] سگها

سه‌گه‌لجای sege lcay سه‌گه‌یل‌جای «ل» [ف] چیزی که سگها آنرا کاملاً جویده باشند، کنایه از آواره و بینوا

سه‌گه‌ناز segenaz سه‌ته‌ناز [ف] بیماری کشنده سگها
سه‌گه‌وان segewan که‌سیگ کُ چاوه‌دیری سه‌گه‌یل که‌تید [ف] سگبان

سه‌گه‌یل segeyl سه‌گه‌ل [ف] سگها
سه‌گه‌یلجای segeylcay سه‌گه‌لجای [ف] نگا سه‌گه‌ل جای
سه‌گه‌تی segyetī سه‌گه‌تیه‌تی [ف] سگ وار

سه‌لا sefa رووژ قیامت [ف] قیامت
سه‌لاتون sefatün زبارتگا ودیه‌که‌یگله هووزمانه‌وهن [ف] زیارتگاه و روستایی در هوزمانان

سه‌لات زوور sefati zûr جه‌ر نیمه‌روو [ف] نیمروز، ظهر
سه‌لار selar زیز بالار، به‌ش بانین ته‌ون (۲) لاناوه له به‌رد وه ملا هاتن، لئ قوومیان [ف] (۱) قسمت بالایی دار قالیبافی (۲)

کنایه از بارگران، مصیبت غیر قابل تحمل
سه‌لافه sefāfe سه‌ریاس هه‌لته‌کانن [ف] سر صحبت را باز کردن

سه‌لافه دان sefāfe dan سه‌ریاس هه‌لته‌کانن و گه‌پ و گوپ دان [ف] سر صحبت را باز کردن و سخن دوستانه گفتن

سه‌لبات seibat سه‌لوات، ئه‌روه‌ویه [ف] صلوات، عربی است
سه‌لته sefte سه‌لته و زبوون [ف] پوشش زنان کُرد که مانند پالتو دراز و بی یقه است و معمولاً از پارچه مخملی درست می‌شود

سه‌لته‌نه seftene ناویگه ژنانه [ف] نامی زنانه

سه‌لته‌نه‌ت seftenet (۱) پاتشای کردن (۲) ناویگه ژنانه [ف] (۱) سلطنت، پادشاهی (۲) نامی زنانه

سه‌لته و زبوون sefte û zibûn سه‌لته [ف] نگا سه‌لته

سه‌لته و زوون sefte û zûn بنویره سه‌لته [ف] نگا سه‌لته
سه‌لمان sefman ناویگه کورانه [ف] نامی مردانه

سه‌لمانه sefmane ساق سۆیه‌ره [ف] گیاهی هرز

سه‌لمانی sefmanî جی سه‌ر تراشین [ف] آرایشگاه

سه‌لوات sefwat سه‌لبات، ئه‌روه‌ویه [ف] صلوات

سه‌لوومه selûme شه‌ده «ل» [ف] روسری

سه‌له‌کان selekan دیه‌که‌یگه له ره‌وانسه‌ر [ف] روستایی در روانسر

سه‌م sem سام، ژار [ف] زهر، سم

سه‌مات semat شله‌گۆ و لآخ «ل» له کرمانی «سه‌ماد» توشن [ف] مدفوع آبکی احشام، در کرمانی «سَمَاد» گویند

سه‌مات کوولان semat kûfan لاسکوولان «ل» [ف] جای انباشتن سرگین

سه‌ماوهر samawer قوژقانه‌ی‌چای، له لاتین (samovar) [ف] سماور، در لاتین (samovar) گویند

سه‌متوور semtûr نامراز مووسقی [ف] سنتور

سه‌مه‌رسا semersa سه‌مه‌لغهن [ف] بکلی از بین بردن

سه‌مه‌رسا کردن semersa kirdin بووتگ درآوردن [ف] بکلی نابود کردن

سه‌مه‌ل semel گووته‌ره [ف] سنبل، سوسری

سه‌مه‌لغهن semelxen سه‌مه‌رسا [ف] به کلی نابود کردن

سه‌مه‌لغهن‌کردن semelxen kirdin سه‌مه‌رسا کردن [ف] به کلی نابود کردن

سه‌مه‌ل قه‌مه‌ل semel qemel ئه‌مه‌ل‌قه‌مه‌ل [ف] سنبلکاری ، کار و کردار زشت

سه‌مه‌ل یه‌مه‌ل semel yemel سه‌مه‌ل‌قه‌مه‌ل [ف] نگا سه‌مه‌ل قه‌مه‌ل

سه‌مه‌ن semen (۱) ماین بوور و سۆیه‌ر (۲) ناویگه ژنانه (۳) زهرد و رووشن [ف] (۱) مادیاں خاکستری (۲) نامی زنانه (۳) رنگ زرد روشن

سه‌مه‌نگان semengan (۱) دیه‌که‌یگه له چه‌مه‌مال (۲) دیه‌که‌یگه‌له ره‌وانسه‌ر [ف] (۱) روستایی در چمچمال صحنه (۲) روستایی در روانسر

دیه‌که‌یگه له چه‌رداوږ [ف] (۱) روستایی در ناودرون (۲) روستایی در چرداول
 در چرداول
 سه‌نگسیر senġisîr خوارده‌مه‌نیگه‌له ناوژگ ویه‌لگه و...
 [ف] خوراکی که از دل و جگر و قیسی و... درست می‌شود
 سه‌نگلدان senġifdan سه‌نگدان [ف] چینه‌دان
 سه‌نگ له سه‌نگ نان senġ le senġ nan لاناوه له ته‌وبه
 کردن، غه‌ل‌ت کردن [ف] کنایه از توبه کردن، غلط کردن
 سه‌نگر senġer جی په‌نا گرتن له جه‌نگ، له زاراوه‌یل تره‌ک
 کوردی «چه‌په‌ر، خه‌ل، مه‌ته‌ریژ، سپتر» ئوشن [ف] سنگر،
 جانپناه، در دیگر گویشهای کردی «چه‌په‌ر، خه‌ل، مه‌ته‌ریژ،
 سپتر» گویند
 سه‌نگر به‌سان senġer besan سه‌نگه‌ریه‌نی [ف] سنگر
 گرفتن
 سه‌نگه‌ریه‌نی senġerbenî سه‌نگه‌ریه‌سان [ف] سنگر بندی
 سه‌نگه‌سار senġe sar سه‌نگسار [ف] سنگ سارکردن
 سه‌نگه‌ک senġek جوورئ نانه [ف] نان سنگک
 سه‌نگه‌لا senġela به‌ئ وهر [ف] باری که سنگینی اش رو به
 یک سو باشد
 سه‌نگه‌لی senġeli منسکل، چتری [ف] صندلی
 سه‌نگی senġî کوچگین [ف] سنگی
 سه‌نگین senġîn (۱) قورس (۲) سجا، جادار [ف] (۱) سنگین،
 پُر وزن (۲) با وقار
 سه‌نگین وپه‌نگین senġîn û renġîn (۱) ئه‌ره‌م و ته‌ره‌مدار
 (۲) لاناوه‌له ره‌نگین وخاس [ف] (۱) محترم، محترمانه (۲) زیبا و
 با وقار
 سه‌نگینه وپه‌نگینه senġîne û renġîne لاناوه له ئه‌ره‌م
 دار [ف] کنایه از محترم
 سه‌نگینی senġînî (۱) قورسی (۲) سجایی، خواه‌لسی [ف] (۱)
 سنگینی (۲) وقار
 سه‌نن senin (۱) گرتن، خرپین، کرپین، له ئه‌وستا (senyaw)
 سه‌نیاو) تۆسریاس گاهس وشه‌ئ «سانسکریت» وه مانائ «
 sen سان = گرتن + kirit کریت = کورد» گریاود (۲) ئه‌وان
 خرپین (۳) ئه‌وان سه‌نن [ف] (۱) گرفتن، خریدن، در اوستا)
 senyaw سنیاو) نوشته‌شده شاید واژه سانسکریت که
 متشکل از «sen + kirit» به معنی برگرفته از کُرد باشد
 (۲) آنها خریدند (۳) آنها پس گرفتند

سه‌مه‌نگول semengol (۱) ناویگه ژنانه (۲) گولینگه [ف] (۱)
 نامی زنانه (۲) گل یاسمن
 سه‌مه‌نی semenî هه‌لواینگ ک له گه‌نمه‌شیره دُرس بوو [ف]
 سمنو
 سه‌ن sen (۱) ئه‌ق خری (۲) سه‌نه و [ف] (۱) خرید (۲) پس گرفت
 سه‌نا sena سه‌نه و [ف] پس گرفت
 سه‌نان senan ئه‌وانه سه‌ن [ف] آنها را خرید
 سه‌نانا senana سه‌نانه و [ف] آنها را پس گرفت
 سه‌ناهو senanew سه‌نانا [ف] آنها را پس گرفت
 سه‌نده‌لی sendelî چتری، منسکل [ف] صندلی
 سه‌نریا senirya سه‌نیا [ف] خریداری شد
 سه‌نریاس seniryas سه‌نیاس [ف] خریداری شده
 سه‌نریاغ seniryag سه‌نریاغ [ف] خریداری شده
 سه‌نریان seniryan سه‌نریان [ف] خریداری شدند
 سه‌نریاغ سه‌نریاغ seniryaê [ف] خریداری شده
 سه‌نگ senġ (۱) بنووره سان (۲) قورسی [ف] (۱) سنگ، نگا
 سان (۲) وزن
 سه‌نگان senġan دیه‌که‌یگه له سه‌رپیه‌ل [ف] روستایی در
 سرپل زهاب
 سه‌نگاو senġaw (۱) کۆیه‌یگه‌له مایه‌شت (۲) سان کونائ
 کۆیه ک ئاو له‌تی کوو بوو [ف] (۱) کومی در مادیدشت (۲)
 سنگاب
 سه‌نگه‌ریئ senġ berê کوچگ به‌ریئ [ف] سنگی که روی
 آن نشینند و شیردوشی کنند
 سه‌نگتاش senġtaş سه‌نگتراش [ف] سنگتراش
 سه‌نگتراش sengtiraş (۱) دیه‌که‌یگه له مایه‌شت (۲) کوچگ
 تاش [ف] (۱) روستایی در مادیدشت (۲) سنگ تراش
 سه‌نگچن senġ çin کوچگ چن [ف] دیوار سنگ چین
 سه‌نگدان senġdan چیچگان [ف] چینه‌دان
 سه‌نگ ده‌رمیان senġ der mêan دیه‌که‌یگه له دیره [ف]
 روستایی در دیره
 سه‌نگر senġir لاس «ل» [ف] تاپاله
 سه‌نگردن senġirdo لاسکولان، سرکولان «ل» [ف] جای
 انباشتن سرگین
 سه‌نگسار senġsar به‌ردباران [ف] سنگ سار
 سه‌نگ سفید sengsifed (۱) دیه‌که‌یگه له ناوده‌روه (۲)

سه‌نوق senûq سه‌ندوق [ف] صندوق
سه‌نات senet سه‌نچاخ، سه‌ره‌وییه [ف] سند، عربی‌است
سه‌نم senem سه‌نایگه ژنانه [ف] نامی زنانه
سه‌نمبهر senember سه‌نایگه ژنانه [ف] نامی زنانه
سه‌نی senî سه‌ن خریدن [ف] خریدی
سه‌نیا senya (۱) سه‌نیا (۲) سه‌رین [ف] (۱) خریداری شد (۲) بالش
سه‌نیار senyar سه‌ن بخری [ف] خریدار
سه‌نیاس senyas سه‌نریاس [ف] خریداری شده است
سه‌نیاغ senyag سه‌نریاغ [ف] خریداری شده
سه‌نیان senyan (۱) سه‌نیان (۲) سه‌رین «گ» (۳) سه‌نیانه و [ف] (۱) سه‌ن خریدن (۲) بالش، متکا (۳) سه‌ن می‌گرفتند
سه‌و sew سه‌و پاشگر سه‌وه‌ریه له و سه‌رده «بردیسه‌و» [ف]
 نشانه ماضی ساده
سه‌وا sewa (۱) سه‌وایگه «سه‌وای خوه‌م...» (۲) سه‌وایگه، سه‌واده (۳) سه‌وایگه (۱) سه‌وایگه (۲) سه‌وایگه (۳) سه‌وایگه، سه‌وایگه
سه‌واد sewad سه‌وایگه زانین خوه‌نین و سه‌وایگه [ف] سه‌واد
سه‌واد دار sewad dar سه‌واد مه‌لا [ف] سه‌واد
سه‌واده sewade (۱) سه‌وایگه (۲) سه‌وایگه (۳) سه‌وایگه و سه‌وایگه [ف]
 (۱) سه‌وایگه (۲) سه‌وایگه (۳) سه‌وایگه
سه‌وارات sewarat (۱) سه‌وارات (۲) سه‌وارات (۳) سه‌وارات (۱) سه‌وارات
 ناگوار (۲) سه‌وارات ناگوار
سه‌وایگه sewayê سه‌وایگه سه‌واده [ف] سه‌وایگه، سه‌وایگه
سه‌وایگه sewcerî سه‌وایگه سه‌وایگه، سه‌وایگه سه‌وایگه [ف] سه‌وایگه، سه‌وایگه
 لاتینی (soldior) سه‌وایگه سه‌وایگه، سه‌وایگه سه‌وایگه (soldior)
 به معنی سه‌وایگه است
سه‌ودا sewda (۱) سه‌ودا سه‌وایگه سه‌وایگه، سه‌وایگه سه‌وایگه [ف]
 سه‌وایگه (۲) سه‌وایگه، سه‌وایگه سه‌وایگه (۳) سه‌وایگه سه‌وایگه (۱) سه‌وایگه
 سه‌وایگه (۲) سه‌وایگه، سه‌وایگه سه‌وایگه (۳) سه‌وایگه سه‌وایگه (۱) سه‌وایگه
سه‌ودا به‌تالانه sewda betafane سه‌ودا به‌تالانه [ف]
 مبلغی که بین دو طرف معامله تعیین می‌شود چنانچه یکی از
 دو طرف پشیمان شود آن مبلغ را باید بپردازد
سه‌ودا دار sewda dar سه‌ودا سه‌وایگه [ف] سه‌ودا سه‌وایگه به
 سه‌وایگه
سه‌وداسهر sewda ser سه‌ودا سه‌وایگه له سه‌وایگه [ف] سه‌ودا سه‌وایگه از سه‌وایگه

سه‌ودایی sewdayî سه‌ودا سه‌وایگه [ف] سه‌ودا سه‌وایگه
سه‌ور sewr (۱) سه‌ور، سه‌وایگه سه‌وایگه (۲) سه‌وایگه سه‌وایگه (۳) سه‌وایگه سه‌وایگه
 سه‌وایگه (۴) سه‌وایگه سه‌وایگه (۱) سه‌وایگه سه‌وایگه، سه‌وایگه سه‌وایگه (۲) سه‌وایگه سه‌وایگه
سه‌ور کردن sewr kirdin سه‌ور، سه‌وایگه [ف] سه‌ور، سه‌وایگه سه‌وایگه
 سه‌ور کردن
سه‌ور هاوردن sewr hawrdin سه‌ور، سه‌وایگه [ف] سه‌ور، سه‌وایگه سه‌وایگه
 سه‌ور، سه‌وایگه [ف] سه‌ور، سه‌وایگه سه‌وایگه
سه‌وری seürî سه‌ور، سه‌وایگه [ف] سه‌ور، سه‌وایگه سه‌وایگه
سه‌وز sewz (۱) سه‌وز، سه‌وایگه [ف] سه‌وز، سه‌وایگه سه‌وایگه
 سه‌وز، سه‌وایگه [ف] سه‌وز، سه‌وایگه سه‌وایگه
سه‌وزا sewza (۱) سه‌وزا، سه‌وایگه [ف] سه‌وزا، سه‌وایگه سه‌وایگه
سه‌وزا بۆن sewza bün سه‌وزا بۆن [ف] سه‌وزا بۆن، سه‌وزا بۆن
 از دور سه‌وزا بۆن نشان دادن
سه‌وزا بۆن sewz bün (۱) سه‌وزا بۆن، سه‌وایگه [ف] سه‌وزا بۆن، سه‌وزا بۆن
 سه‌وزا بۆن (۲) سه‌وزا بۆن، سه‌وایگه [ف] سه‌وزا بۆن، سه‌وزا بۆن
سه‌وزخ sewz xir سه‌وزخ، سه‌وایگه [ف] سه‌وزخ، سه‌وایگه سه‌وایگه
 سه‌وزخ، سه‌وایگه [ف] سه‌وزخ، سه‌وایگه سه‌وایگه
سه‌وزا فروش sewz firûş سه‌وزا فروش، سه‌وایگه [ف] سه‌وزا فروش، سه‌وایگه سه‌وایگه
 سه‌وزا فروش، سه‌وایگه [ف] سه‌وزا فروش، سه‌وایگه سه‌وایگه
سه‌وزا کردن sewz kirdin (۱) سه‌وزا کردن، سه‌وایگه [ف] سه‌وزا کردن، سه‌وایگه سه‌وایگه
 سه‌وزا کردن (۲) سه‌وزا کردن، سه‌وایگه [ف] سه‌وزا کردن، سه‌وایگه سه‌وایگه
سه‌وزا sewze (۱) سه‌وزا، سه‌وایگه [ف] سه‌وزا، سه‌وایگه سه‌وایگه
 سه‌وزا، سه‌وایگه [ف] سه‌وزا، سه‌وایگه سه‌وایگه
سه‌وزا suze (۱) سه‌وزا، سه‌وایگه [ف] سه‌وزا، سه‌وایگه سه‌وایگه
 سه‌وزا، سه‌وایگه [ف] سه‌وزا، سه‌وایگه سه‌وایگه
سه‌وزا به‌تالانه sewze betafane سه‌وزا به‌تالانه [ف] سه‌وزا به‌تالانه

[ف] نگا سه‌ودا به‌تالانه

سه‌وززار *sewze zar* مهرنگ، خورمه [ف] سبزه‌زارسه‌وزلانی *sewzefan* سه‌وزلانی [ف] سبزه‌زارسه‌وزلانی *sewzefanî* مهرنگ [ف] سبزه‌زارسه‌وزله *sewzefê* هئ سه‌وزه [ف] زیبایی سبزه‌روسه‌وزله‌لی *sewzelî* ناویگه کورانه [ف] مخفف سبزه‌لیسه‌وزه‌واشه *sewze waşe* (۱) رهنگ سه‌وز رووشن (۲)

سه‌وزه‌ئ رهنگین «سه‌وزه واشه‌گه‌ئ خوه‌ئ له پئ له‌قن- بیار

و عارف، بن کیسه ته‌کن» [ف] (۱) رنگ سبزه‌رووشن (۲) کنایه از

زیبایی دلفریب

سه‌وزی *sewzî* (۱) سه‌وزنی خوارده‌مه‌نی (۲) رهنگ سه‌وزن

[ف] (۱) سبزی خوردنی (۲) سبزه‌رنگ

سه‌وقات *sewqat* هامة [ف] سوغاتسه‌وقاتی *sewqatî* هامة هاوردن [ف] سوغاتیسه‌ول *sewî* (۱) گولینگه (۲) دارینگه [ف] (۱) گل‌تاج خروس (۲)

درخت سرو

سه‌ولپه‌ری *sewîperî* ناویگه ژئانه [ف] نامی زنانهسه‌ولته *sewîfte* سه‌وته [ف] سبدهسه‌ونجگ *sewincig* سه‌گ بنجگ [ف] نگا سه‌گ بنجگسه‌ونز *sewnz* سه‌وز [ف] نگا سه‌وز و ترکیباتشسه‌ونسر *sewnsir* ناف پؤل، ربا [ف] نزول، رباسه‌وهت *sewet* سه‌وته [ف] سبدهسه‌وته *sewete* سه‌وهت [ف] سبدهسه‌وته قنگ *sewete qing* (۱) قنگ قه‌ق (۲) لاناوه له دیلم

[ف] (۱) آنکه باسن بزرگ دارد (۲) کنایه از تنبل

سه‌وته لوت *sewete lüt* لوت قه‌ق [ف] دماغ گندهسه‌وه‌ئ *seweyê* پاشگر خوه‌ریه له وپه‌رده «بردیسه‌وه‌ئ

» [ف] پسوند خبری ماضی ساده

سه‌وهن *sewen* قه‌سه‌م، سویند [ف] سوگندسه‌وین *sewîn* (۱) تاویشت گه‌رما (۲) نه‌خوه‌شیکه [ف] (۱)

شدت گرما (۲) بیماری گرمزدگی

سه‌ئ *sewê* (۱) بنورپه سه‌گ (۲) پاشگر خوه‌ریه له وپه‌رده

«بردیسه‌ئ» [ف] (۱) نگا سه‌گ (۲) پسوند خبری در ماضی

ساده

سه‌ی *sey* سه‌ید [ف] سبده، سبده‌زادهسه‌یانه *seyane* سه‌گانه [ف] قارچ سمیسه‌ئ باز *sey baz* سه‌گباز [ف] کسی که سگها را تربیت

می‌کند

سه‌ی جافری *sey cafirî* دیه‌که‌یگه له مایه‌شت [ف] روستایی

در مادیدشت

سه‌ی حاتم *sey hatem* دیه‌که‌یگه له قه‌سر [ف] روستایی

در قصرشیرین

سه‌ی حیاس *sey hêas* دیه‌که‌یگه له مابه‌ئین قه‌سر و سه‌ر

پیه‌ل [ف] روستایی در بین راه قصر شیرین به سرپل نهاب

سه‌ی خلیل *sey xelîl* دیه‌که‌یگه له مابه‌ئین قه‌سر و سه‌ر

پیه‌ل [ف] روستایی در بین راه قصر شیرین به سرپل نهاب

سه‌ید *seyd* (۱) سه‌ی (۲) شکار، ئه‌ره‌وییه [ف] (۱) سید، سید

زاده (۲) شکار، صید، عربی است

سه‌یده‌یل *seydeyl* (۱) گه‌ل سه‌ید (۲) دیه‌که‌یگه له تیلان

ده‌یشت [ف] (۱) سیدها، جمع سیدان (۲) روستایی در تیلان

دشت

سه‌ئ دیانه *sey diêane* جوورئ په‌یکولہ [ف] نوعی خارسه‌یده‌وان *seydewan* راوچی [ف] شکارچیسه‌ئر *seyr* (۱) ئلاجته‌ق (۲) گه‌ردین و نوورپسن (۳) نوورپسن [ف]

(۱) شگفت (۲) گردش (۳) نگرستن

سه‌یران *seyran* (۱) گه‌ردین (۲) ناویگه ژئانه [ف] (۱) گردش

(۲) نامی دخترانه

سه‌یرانگا *seyranga* جی دیدمه‌ندار [ف] گردشگاهسه‌یراپو *sey raw* سه‌یره‌په [ف] سر و صدا و جنگ سگهاسه‌ی رزوان *sey rîzwan* دیکه‌یگه له قه‌سر [ف] روستایی

در قصرشیرین

سه‌یرکردن *seyr kirdin* نوورپسن [ف] نگاه کردنسه‌یرکه *seyr ke* سه‌یره، بنورپ [ف] نگاه کنسه‌یره *seyre* مه‌لیگه خوه‌شده‌نگ [ف] پرندہ‌ای خوش صدا،

سیره

سه‌یزاده *seyzade* منال سه‌ید [ف] سبده‌زادهسه‌یشه‌کر *sey şeker* دیه‌که‌یگه له مایه‌شت [ف] روستایی

در مادیدشت

سه‌یشه‌کری *sey şekerî* لاناوه له منالیگ ک قه‌ن و شیرینی

فره خوه‌ئد [ف] کنایه از بجه‌ای که قند و شیرینی بسیار

می‌خورد

سه‌یَف *seyf* له‌پگ، له لاتین (sew) وه ماناخ دؤرانن له‌پگه

دکمه، در لاتین (sew) به معنی چسپاندن یا دوختن دکمه است

سه‌تفهک seÿfek سه‌تف [ف] دکمه

سه‌تکه seÿke سه‌تکه، بنور [ف] نگاه کن

سه‌تگانه seÿgane جوورئ گه‌مه‌س کُ چهن که‌س که‌مه‌ر یه‌ک گرن و کیشن هئائ دس که‌سئ له‌که‌مه‌ر ئه‌ویه‌کی بویه‌و کچپائه [ف] بازیی که در آن چند نفر دوال کمر همدیگر را گرفته و به‌سویی می‌کشند چنانچه دست کسی از کمر دیگری رها شد باخته و تنبه می‌شود

سه‌یل seyl (۱) لافاو، وارن رفت (۲) نوورپسن «سه‌یل که»

[ف] (۱) سیلاب، باران تند و بی وقفه (۲) نگرستن

سه‌یلا seyla سووکه‌ناو سوئه‌یلا [ف] مخفف سه‌یلا

سه‌یلاو seylaw لافاو، واراناو [ف] سیلاب

سه‌یل کردن seyl kirdin (۱) نوورپسن (۲) وارن رفت [ف] (۱)

نگاه کردن (۲) بارندگی تند و بی وقفه

سه‌ئ له‌م seÿ lem دیلم، ته‌مه‌ل، بنچینه‌ئ سه‌گ زگه [ف]

تنبل، اصل واژه به معنی سگ شکم است

سه‌یمرائ seymiraê سه‌یمگه [ف] مخفف سیدمراد

سه‌یمره seymire چه‌میگه گه‌ورا له هلیران، سه‌یمره وه مانائ ئه‌و شوونه‌سه ک سیمهل یا سیمروو له لئ ئاو خوه‌ئد (سه‌یمر = سیمهل یا سیمروو + مه‌ره = مه‌رین، مه‌رتن، هردن) سه‌رجه‌م وه‌مانائ ئه‌و شوونه ک سیمورغ له لئ ئاو خوه‌ئد. دؤکتور «هه‌ورامانی» وه‌ئ باوه‌ره‌سه ک سه‌یمره هه‌ر ئه‌و «زایمه‌ره»‌س واته «زئد گیانه‌وه‌ر یا زئد مه‌رد» [ف] رودخانه‌ای بزرگ در هلیران «سه‌یمره» بمعنی محل آبشخوری سیمرغ (سه‌یمر = سیمرغ + مه‌ره = خوردن). دکتور «هه‌ورا مانی» معتقد است سیمره همان «زایمه‌ره» به معنی زادگاه جانوران یا زادگاه مردان است

سه‌یمگه seymige سووکه‌ناو سه‌یمرائ [ف] مخفف سیدمراد

سه‌ئیوان seÿwan (۱) خه‌رمانه‌ئ مانگ (۲) سایه‌وان [ف] (۱)

هاله ماه (۲) سایبان

سه‌ئیوهت seÿwet نه‌و دهل، ئتیات «وه سه‌ئیوه‌تئگه‌و

هاتوچوو که‌ئد» [ف] محتاط، احتیاط، محافظه‌کاری

سه‌یه seye ناویگه کوپانه [ف] نامی مردانه

سه‌یه‌تی seyefî سه‌گایه‌تی [ف] سگ وار

سه‌ئه‌رفه seÿerife سه‌ئه‌راو [ف] نگا سه‌ئه‌راو

سی Sî ژماره‌ئ بیس و ده [ف] سی، عدد سی

سئ sê ژماره‌ئ دؤ و یه‌ک، له ئه‌وستا (tirî تری) تۆسریاس و له لاتین هه‌ر تری تۆشن [ف] سه، عدد سه، در اوستا (tirî

تری) نوشته شده که هم اکنون در لاتین هم تری گویند

سیا sya سییه، ره‌ش، دئز [ف] سیاه

سیئا siêa پاشگر خه‌وه‌ری له وئه‌رده‌س «بردی‌ه‌سیئا» [ف]

نشانه ماضی ساده

سیابه‌خش syabexş سیابه‌خش [ف] سیاوش، نامی مردانه

سیاتی syatî (۱) لک سییه (۲) تۆسان حساو له قاقه‌ن [ف] (۱)

لکه سیاه (۲) سیاهه، لیست

سیاتی گرتن syatî girtin ئه‌مار گرتن [ف] آمار گرفتن

سیاده‌ره syaderê دیه‌که‌ئگه له که‌تۆله [ف] روستایی در

کندوله

سیئار siêar (۱) سییه پووش (۲) ساور [ف] (۱) سیاه پوش (۲)

شبح

سیاسه‌ندهک syasendek دژیه‌تی چه‌و، گزینک «سیا

سه‌نده‌کئ چل مه‌ن باریه - وه تاو پۆشن نک و نالیه» [ف]

کنایه از مردمک چشم

سیاکه‌مه‌ر sya kemer کۆیه‌ئگه له بیله‌وار [ف] رشته کوهی

در بیله‌وار

سیاگل syagîl دیه‌که‌ئگه له مایه‌شت [ف] روستایی در

مادیدشت

سیاگه‌ئ syageÿ له‌ته سانئگه ناودار له مه‌سۆری [ف] تخته

سنگی معروف در منصوره

سیاسال sya sal وشکه‌سال [ف] خشکسالی

سیاستۆج syasinüc دانه‌یل سیه‌ئ خوارده‌مه‌نی چۆ کونجی

[ف] دانه‌هایی خوراکی شبیه کنجد

سیئان siêan (۱) سئ گله (۲) پاشگر خه‌وه‌ری وئه‌رده ئرئائ

گه‌ل «بردی‌ه‌سیئان» [ف] (۱) سه عدد (۲) پسوند خبری ماضی

ساده جمع

سیئانا siêana سیئانه‌و، پاشگر خه‌وه‌ریه له وئه‌رده «بردی‌ه

سیئانا» [ف] پسوند خبری در ماضی ساده

سیئانه siêanze سینزه [ف] عدد سیزده

سیئانه‌مین siêanzemîn سینزه [ف] عدد سیزده

سیئانه‌هم siêanzehem سینزه [ف] عدد سیزده

سیئانه siêane سیئانی [ف] سه‌تایی، سه‌قلو

سیانه و siêanew سیانا، پاشگر خه و ریه له ویه رده «بردیّه»

سیانه و ﴿ف﴾ پسوند خبری در ماضی ساده

سیانی siêanî سیانه ﴿ف﴾ سه تایی

سیاو syaw (۱) سیه و (۲) سییه ﴿ف﴾ (۱) هیبت (۲) سیاه

سیاوانه syawane سراویگه ﴿ف﴾ سراب سیاوانه

سیاوله syawle سیه تاوه، سیراوله ﴿ف﴾ سیه چرده

سیاوان syawin بنورپه سیاوانه ﴿ف﴾ نگا سیاوانه

سیاونه syawne (۱) کیه ره متو (۲) گوشت بزن ﴿ف﴾ (۱) موی بزن (۲) گوشت بزن

سیاوه خش syawexş سیاوه خش ﴿ف﴾ سیاوش

سیای siêaê (۱) راوچی (۲) تن وتیز، ته وار، زورم ئیای ژنه فتن ﴿ف﴾ (۱) صیاد، شکارچی (۲) آماده، تیز، بویژه برای شنیدن

سیباره sêbare سیباره ﴿ف﴾ برای سومین بار تکرار کردن

سیپا sêpa (۱) به زم هله په رگه (۲) سیپای مه شکه ﴿ف﴾ (۱) یکی از بزهای رقص کردی (۲) سه پایه ای که مشک را به آن آویزند
سیپاک سیپوک sêpak sipük هله خه رچی و وه بان کیشان ﴿ف﴾ حیف و میل کردن، تفریط کردن

سیپال sipal (۱) دلتگ «گ» (۲) گلیم وقالی (۳) هه ژیرپاخه ریگ ﴿ف﴾ (۱) لباس (۲) گلیم وقالی کم عرض (۳) هر نوع زیر انداز

سیپالو sêpalû سن چۆز ﴿ف﴾ سه پهلو

سیپایلگه sêpaylige نه مه زریان ﴿ف﴾ آرام و قرار نداشتن

سیپایه sêpaye سیپا ﴿ف﴾ سه پایه مشک

سیپنچگ sipêçig گیایگه ﴿ف﴾ گیاهی است

سن پریسک sê pirisk سییه پرتوسنه ک «ل» ﴿ف﴾ پرستو

سیپوکه sipûke سیرموکه ﴿ف﴾ گیاه موسیر

سیپیر sipîr کویه یگه له منار ﴿ف﴾ کوهی در منار از توابع کوه دشت

سیت sît به شینگه له «تلانجگ» ﴿ف﴾ نگا تلانجگ

سیت ساو sîti saw ساف سووف ﴿ف﴾ صاف وصیقلی

سیت ساو کردن sîtisaw kirdin رازانن ﴿ف﴾ آراستن، پیراستن

سیتگ sîtik سیتگ ﴿ف﴾ جوش زدن مایعات غلیظ شده

سیتگ وه شانن sîtik weşanin قول دابن ﴿ف﴾ از شدت جوش زدن مایعات و قطرات را به اطراف پاشیدن

سیتکه سلام sîtkesifam سیتکه سه ران، له زار اوه یل تره ک

کردی «سیتکه زه لام، سیتکه سلآو، سیتکه سه لام، سیچکه سلآو، سیچکه سلآوه، چینچکه سلآو، قینچکه سلآو، بایشکیو»
توشن ﴿ف﴾ گل مزه، در دیگر گویشهای کردی «سیتکه زه لام، سیتکه سلآو، سیتکه سه لام، سیچکه سلآو، سیچکه سلآوه، چینچکه سلآو، قینچکه سلآو، بایشکیو» گویند

سیتکه سلان sîtkesifan سیتکه سلام ﴿ف﴾ نگا سیتکه سلام

سیتکه سه ران sîtkeseran بایشکیو ﴿ف﴾ نگا سیتکه سلام

سیتگ sîtig سیتگ ﴿ف﴾ نگا سیتگ و ترکیباتش

سیته sîte سیته، ره سنینگ ک که نه ئ مل سه گ ﴿ف﴾ رسن سه باد، رسنی که سگ را قلاده کنند و در جایی ببندند
سیته sête سیته «ل» ﴿ف﴾ رسن سه باد

سن ته پان sê tepan دیه که یگه له سه ریپهل ﴿ف﴾ روستایی در سر پل ذهاب

سن ته نگ sê teng سه یزانگایگه له به ش کونانی ﴿ف﴾ تفرجگاهی در کونانی از توابع کوه دشت

سیته کردن sîte kirdin لاناوه له دمکوت کردن ﴿ف﴾ کنایه از تنبیه کردن، این واژه در اصل به معنی قلاده کردن سگ است

سینچگ sêçig خشته ک ﴿ف﴾ پارچه مثلثی خشک شلوار

سینچوار sêçuwar دوانزه روژ ئه وه ل وه هار کردی ﴿ف﴾ دوازده روز اول بهار کردی

سینچه sîçe ئه پای چه «ل» ﴿ف﴾ برای چه

سینخ sêx (۱) بلسک (۲) راس و سیای (۳) سیخه ک که له شیر ﴿ف﴾ (۱) سیخ کبابی (۲) راست ایستاده (۳) برآمدگی استخوانی پاشنه خروس

سینخ چوولی sêxçûlî چوولی ﴿ف﴾ خارپشت

سینخ دان sêx dan (۱) هان دان (۲) لاناوه له گاین (۳) وه بلسک کیشان ﴿ف﴾ (۱) تحریک کردن (۲) کنایه از جماع (۳) به سینخ زدن

سینخواره sêxware گاواره، سینخ ئاسنین ک نه نه ئ بان کوچگانی تا ساج له بانئ جیگیر بوو ﴿ف﴾ میله ای فلزی و سینخ مانند که بر روی سنگ اجاق گذارند تا «ساج» براحتی بر روی سنگهای اجاق قرار گیرد

سیخور sîxwîr (۱) سینخ چوولی، له سه کزی «سیکور» و له نائینی «سخول» و له بهدینان و کرمانی «سخور، سیخور»

توشن ۲) لاناوه له بره‌سان (ف) ۱) خارپشت، در سکنزی «
 سیکور» و در نائینی «سخول» و در بهدینان و کرمانی «
 سخور، سیخور» گویند ۲) کنایه از جاسوس
 سیخورمه sîxwirme سخورمه (ف) سیخونک زدن
 سیخوری sîxwîrî برسان (ف) جاسوسی، خبرچینی
 سیخهک sêxek سیخ که له شیر (ف) برآمدگی پشت پاشنه
 خروس
 سیداره sêdare دار (ف) دار اعدام
 سیده sêde کیل‌منجر (ف) اریب
 سیده‌بیر sêdebîr کیل‌منجر برین (ف) اریب برش دادن
 سیده‌سفات sêdesifet کروکن، قووخن، قووخو «سیده
 سفه‌تی، به‌دعقوبه‌تی - مه‌کیشی وه سهر چادران خام - ههر
 وه یه‌ئ ساتی عومری بوو ته‌مام» (ف) گوژ پشت، گوژ
 سیر sîr ۱) به‌ئ گیایگه چۆ پیاز ۲) رهنگ خه‌لیس (ف) ۱)
 سیر، گیاه‌سیر ۲) رنگ غلیظ
 سیر sêr تیر، خونجی (ف) سیر، برابر گرسنه
 سیرنه‌جن sîr encin نه‌جانن (ف) ریز ریز کردن
 سیراول sîrawîf زه‌رداله (ف) زنبور
 سیراوله sîrawîfe ۱) سیبه‌تاوه «ل» ۲) زه‌رداله ۳) پووس
 سه‌موور ئپائی کلاو (ف) ۱) سیه‌چرده، زنگی ۲) زنبور ۳)
 پوست سمور برای ساختن کلاه
 سیریقون sêr bün خونجی بۆن (ف) سیر شدن
 سیرپیر sêri pîr تیر پیر (ف) کاملاً سیر
 سیرتخ sîrtix سیرخ (ف) گستاخ، پُرو
 سیرخ sêrix سیرتخ (ف) گستاخ، پُرو
 سیرسم sîrsim گیایگه باریک و وشک (ف) گیاهی باریک و
 خشک
 سیرسه‌ورس sîrsewîrs نه‌لشکیان ئابوری (ف) اعلام
 ورشکستگی، ورشکسته شدن
 سیرسه‌ورس بۆن sîrsewîrs bün نه‌لشکیان ئابوری (ف)
 اعلام ورشکستگی، ورشکسته شدن
 سیرف sêrif له‌خوارده‌م‌نی چین (ف) دلزده شدن از غذا
 سیرکوو sîrkû ۱) هاونگ چووین کُ خوا و برنج له تی کوتن،
 له سه‌کزی «سورکو» توشن ۲) دبه‌که‌یگه له سۆنقور (ف) ۱)
 هاونگ چوبی که در آن نمک و برنج و... کویند، درسکزی
 «سورکو» گویند ۲) روستایی در سنقر

سیرم sîrim بل‌باریک، مل باریک (ف) باریک، گردن باریک
 سیرموکه sîrmûke گیایگه چۆ سیر (ف) سیر کوهی
 سیروان sîrwan ۱) چه‌میگه له کوردسان ۲) ناویگه کورانه
 (ف) ۱) رودخانه‌ای در کردستان ۲) نامی‌مردانه
 سیرهت sîret چتر «له سیرهت مناله له سن پیره» (ف)
 چهره
 سیر ریان sê rêan سیر را (ف) سه‌راهی
 سیزده sêzde سینزه (ف) سیزده
 سیس sîs ۱) پزلمگیا ۲) بنووپه ماس‌میز «ل» (ف) ۱)
 پزمرده ۲) نگا ماس‌میز
 سیسا بۆن sîsa bün پزلمیای (ف) پزمردن
 سیسبو sîsbû شیبو، شیب «ل» (ف) نگا سسیبو
 سیس بۆن sîs bün سیسا بۆن (ف) پزمردن
 سیسلاتی sîsîfat سیسا بۆ (ف) پزمرده
 سیسلگیا sîsîfgya سیسلاتی (ف) پزمرده شده
 سیسلگیاگ sîsîfgyag سیسلگیای (ف) پزمرده شده
 سیسلگیان sîsîfgyan پزلمگیان (ف) پزمردن
 سیسلگیای sîsîfgyaê سیسلگیاگ (ف) پزمرده شده
 سیسهرگ sîserig جیرجیرهک، له سمنانی (sîsirg سیسر
 گ) توشن (ف) جیرجیرک، در سمنانی (sîsirg سیسرگ)
 گویند
 سیر سه‌قته sê seqet سیرو (ف) قعر جهنم
 سیسه‌لاتی sîsefat سیسلاتی (ف) پزمرده
 سیسه و بردی sîsew birdê له‌پ و پزلمگیای (ف) لاغر و
 پزمرده
 سیسی sîsi پزلمگیان (ف) پزمردگی
 سیسیا sîsya سیسه و بۆ (ف) پزمرده شد
 سیسیاگ sîsyag سیسیای (ف) پزمرده شده
 سیسیان sîsyan سیسه و بۆن (ف) پزمردن
 سیسیای sîsyaê سیسیاگ (ف) پزمرده شدن
 سیر شه‌ش sê şeş له بیس و په‌نجم مانگ وه‌فرانوار تا
 سینزه‌ئ خه‌فتان (ف) هجده روز اول بهار کردی هم زمان با
 (بیست و پنج بهمن تا سیزدهم اسفند)
 سیر شه‌مه sê seme سه‌شه‌مه (ف) سه‌شنبه
 سیف sêf میوه‌یگه خوارده‌م‌نی (ف) سیب
 سیفا sêfa ۱) سیفا ۲) دپه‌که‌و کردن (ف) ۱) فکر و اندیشه،

مشغولیت ذهنی (۲) بررسی و پژوهش

سیف زه‌مینی sêf zemîni سه‌رچگُ سیفه زه‌مینه، له زاراوه‌یل تره‌گُ کوردی «په‌تاته، پتیتته، پوتیتته، کارتۆل، کارتینه، که‌رتۆفل، یاره‌لماسی، سیوک، سیو بن عه‌رزیه» و له تۆرکه‌مه‌نی «که‌رتووپ، یه‌رئه‌لماسی» تۆشن و له لاتینی (potato) تۆشن سیب زمینی، در دیگر گویشهای کردی «په‌تاته، پتیتته، پوتیتته، کارتۆل، کارتینه، که‌رتۆفل، یاره‌لماسی، سیوک، سیو بن عه‌رزیه» گویند و در ترکمنی «که‌ر تووپ، یه‌رالماسی» و در لاتین (potato) گویند

سیفوروکه sêfûke سیفُ کۆیهی [ف] سیب کوهی

سیفا sêva بنووره سیفا [ف] نگا سیفا

سیفهار sê vhar سیبه وهار «ل»، له نیمه‌ئ مانگُ دۆیه‌مُ وه‌هار تا مانگُ گاقوور کُ ریه‌ن ته‌ره‌زه‌نه و وه‌ئ بوونه‌وه نازه‌لینگ سه‌ر نیه‌ورن و گووشت که‌مه [ف] سیاه‌بهار، از نیمه‌ی اردیبهشت تا اوایل تیرماه که هنگام زاد و ولد احشام است و گله‌داران از سر بردن احشام خودداری کرده و گوشت کمیاب می‌شود

سیقاله sîqafe سیبه‌تاوه، سیراوله «ل» [ف] سیه چرده، سیه‌فام

سیک sîk (۱) شاک دان له هه‌ین گان کردن، له لاتین (sink) وه مانای وه ناو بردنه (۲) شان وه ملُ چشتینگ حسن «نیسا سوواری سیکُ سه‌رچوو- ئه‌را یه ترسم له یه به‌تر بوو» [ف] (۱) کله زدن در جماع، در لاتین (sink) به معنی فرو بردن است (۲) تکیه زدن بر ...

سیکار sîkar ته‌مه‌کوو پیچبای [ف] سیگار

سیک دان sîk dan شاک دان [ف] کله زدن در جماع

سیکه‌ر sêker بنووره سیبه‌که‌رک «ل» [ف] نگا سیبه که‌رک
سیکه‌رک sêkerk بنووره سیبه‌که‌رک «ل» [ف] نگا سیبه که‌رک

سیگوروش sê gûş سه‌چۆز [ف] سه‌گوشه

سیگورگ sê gwîrg چس گورگ [ف] دام شیر مورچه

سیل sêl سه‌یل «ل» [ف] نگاه کردن

سیل sêl (۱) سه‌یل «ل» (۲) ره‌نگُ سه‌ونزُ سیر [ف] (۱) انبار (۲) رنگ سبز تیره

سیلکه sêlke سه‌یرکه [ف] نگاه کن

سیلم sîlim پوو‌سیگ ک ئَرائِ ویژنگ خوه‌شه‌ئ که‌ن و

تلیماره برنه‌ئ [ف] پوستی که برای غربال‌دباغی کنند و به صورت نواری برش دهند

سیلم بر sîlim bir تلیماره بر، وه باریکه‌و برین [ف] به اندازه‌ی باریک نازک بریدن

سیلم‌سیلم sîlim sîlim تیکه تیکه کردن، به‌ش به‌ش کردن [ف] قطعه قطعه کردن، بخش بخش کردن، برشهای نواری دادن

سیلم کاولی sîlimi kawli لاناوه‌له باریک و به‌د ره‌ژهن [ف] کنایه از آدم باریک اندام و بدشگون

سی لوو چن sê lû çin گرزن چن [ف] نگا گرزن‌چن

سیله sîle زیله، چه‌پاله [ف] سیلی

سیم sîm (۱) ته‌ل (۲) زئو، نقره (۳) زقۆم [ف] (۱) سیم (۲) نقره (۲) سرماخوردگی برای زائو

سیما sîma ناویگه ژنانه [ف] نامی دخترانه

سیمان sîman (۱) سمند، له لاتین (cement) تۆشن (۲) دیه‌که‌یگه له جووانرو [ف] (۱) سیمان، در لاتین (cement) گویند (۲) روستایی در جوانرود

سیمانی sîmani دیه‌که‌یگه له گاواره [ف] روستایی در گهواره

سیماو sîmaw زئو [ف] جیوه

سیمبان sîmban (۱) چاودیر که‌ر «پاتشای ئه‌زیم کۆچه و شار په‌پۆسه - صاحب سه‌لته‌نه‌ئ سیم و زه‌پ وه ده‌س - سه‌ربازئ له خوه‌ئ بیه وه سیمبان - ئه‌وه‌ل وه شادی ناخر په‌شیمان» (۲) خه‌زینه‌دار [ف] (۱) نگهبان (۲) خزانه‌دار

سیمر sîmir سیمرخ [ف] سیمرخ

سیمرخ sîmirx سیمر [ف] سیمرخ

سیمروکه sîmrûke سیموکه [ف] نگا سیموکه

سیم سه‌ماوهر sîmi semawer لاناوه له ئه‌قراژ [ف] کنایه از تزیین کردن

سیمکه sîmke به‌شینگه له گاواسن کُ له دۆ چوک هانه ئیشان ئه‌و شان گایلُ جفت و یه‌ئ سه‌ریان ها له قه‌ئ هۆیه و ئه‌و سه‌ریان وه سیموکه چفت بۆنه [ف] دو چوب در گاواهن که در دو طرف گاوها قرار دارد و یک سر آنها را در یوغ و سر دیگرشان بوسیله «سیموکه» به هم متصل است

سیم کیشان sîm kîşan زقۆم خواردن دۆبای زایین [ف] سرماخوردگی پس از زایمان

سیموکه (1) *sîmûke* سیرموکه، له سه‌کزی «سورموک»
 ئۆشن (2) سیمکه، سیرموکه، له ئه‌وستا (*sîmûthre*)
 سیموئیتیه و (*sîme* سیمه) تۆسریاس کُ ئه‌وه‌لی وه مانائ
 ریمان هۆیه‌س و دۆیه‌می وه مانائ هۆیه‌س و له زاراوه‌یل تره‌ک
 کوردی «سیموله، سیمکه» و له سه‌کزی «سممه‌ک» ئۆشن
 (1) سیرکوهی، در سه‌کزی «سورموک» گویند (2) بندی که
 دو سر ستون سیاه‌چادر را با آن می‌بندند و همچنین بندی است
 که «سیمکه» را به هم متصل می‌کند، در اوستا ()
sîmûthre سیموئیتیه و (*sime* سیمه) نوشته شده که
 اولی بند یا ریمان یوغ و دومی به معنی یوغ است و در دیگر
 گویشهای کردی «سیمکه» و «سیموله» بمعنای یوغ است و
 در سه‌کزی «سممک» ابزاری در یوغ است
سیمرخ *sîmerx* سیمهل (1) سیمرخ
سیمهل *sîmel* سیمورغ، له ئه‌وستا و په‌هله‌وی (*sînmrû*)
 سین‌مرو (تۆسریاس (1) سیمرخ، دراوستا و په‌له‌وی (*sînmrû*)
 سین‌مرو) نوشته شده
سیمیار *sîmiyar* سیرئوش (1) غیبگو
سیمیاری *sîmiyarî* ستر درکانن (1) غیبگوی
سیمین *sîmîn* ناویگه ژئانه (1) نامی زنانه
سیمینه *sîmîne* زیز زه‌پینه (1) نقره فام
سین *sên* پاشگر بخر (1) پسوند گیرنده
سین *sîn* جار کردن، له‌نج کردن ئرایی ئه‌سپ (1) لجاجت
 کردن اسب
سیناوی ده‌یم *sênawîdeým* دیه‌که‌یگه له جوانپو (1)
 روستایی در جوانرود
سینزه *sênze* (1) زیاده (2) سینزه وه دهر (1) سیزده (2)
 سیزده بدر
سینزه وه‌دهر *sînze weder* رووژ سینزه (1) روز سیزده
 بدر
سین سه‌خت *sîn sext* چه‌خمور، سیرخ (1) گستاخ و
 یکدنده
سینگ *sîniğ* سینه (1) سینه
سینه *sîne* سینگ، له په‌هله‌وی (*sîn* سین) تۆسریا س (1)
 سینه، در په‌له‌وی (*sîn* سین) نوشته شده
سینه‌به‌ن *sîne ben* (1) تیه‌ئ زین (2) مه‌مگ به‌ن (1) (1)
 سینه‌بند زین (2) پستان بند

سینه‌پیز *sînerêz* پنت، مه‌نات (1) گردنبند
سینه‌که‌فتاری *sîne kefterî* جووری شیرجه چین له ناو
 ئاوه (1) نوعی شیرجه زدن در آب
سینه‌کش *sîne keş* هه‌لگه‌ژۆیه‌ری (1) سربالایی تند
سین *sêw* په‌سق (1) پناهگاه، گوشه امن
سینول *sêwif* مۆ بان دهم، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «سمیل»،
 سمبیل» ئۆشن (1) سبیل، در دیگر گویشهای کردی «سمیل»،
 سمبیل» گویند
سینول جمان *sêwif ciman* لاناوه‌له تیکه‌ئ بۆچگ (1)
 کنایه از لقمه کوچک
سینوه *sêwe* (1) په‌سق (2) نئوه‌ل (1) پناهگاه، گوشه امن
 (2) ستونی که بعنوان پایه به دیوار تکیه دهند، شک
سین وه‌خت *sê wext* به‌یان و نیمه‌روو و ئیواره (1) سه وعده
سینوه‌نگ *sêweng* (1) سیه‌ئ قه‌ترانی (2) قه‌واینگ ک وه
 کییه‌ره‌مۆئ سیه‌یه درس بۆد «مه‌جنون شه‌رت بوو ویم به‌دنام
 نه‌نگ که‌م - ژه هجر نۆزیت ره‌ختم سینوه‌نگ که‌م» (1) (1)
 سیاه غلیظ، بسیار سیاه (2) پوششی که از موی بز سیاه رنگ
 درست کنند
سینوه‌نی *sêwenî* کرک مازی (1) ستون فقرات
سینویان *sêwyan* گول پیز بۆن، جه‌مام بۆن (1) در اثر کار
 فرسوده و پژمرده شدن، کوفتگی اندام
سیه *syê* سیه (1) سیاه
سیه‌به‌خت *syê bext* چاره‌په‌ش (1) سیاه‌بخت
سیه‌تا *syê ta* سیه‌ته‌و (1) بیماری تب سیاه
سیه‌تاو *syetaw* (1) سیه‌تا (2) سیه‌لکن (1) بیماری تب
 سیاه (2) سیه چرده
سیه‌تاوه *syetawe* سیراوه‌له (1) سیه‌چرده
سیه‌تای بی‌نم *syetaê bê nim* (1) سیه‌تا (2) نوورپگه (1)
 (1) تب سیاه خطرناک (2) نفرینی است
سیه‌تول *syetül* (1) جووری چیخه (2) ته‌رکه‌یگه سه‌راسه‌ری
 به‌ن پیچ کریاس (1) (1) نوعی چیخ (2) ترکه‌ای که در طول
 چیخ قرار می‌گیرد و کاملاً با نخ سیاه پوشیده شده
سیه‌ته‌و *syê tew* سیه‌تا (1) بیماری تب سیاه
سیه‌چاره *syêçare* سیه به‌خت (1) سیاه‌بخت
سیه‌چهل *syêçel* کیه‌نیگه له ئیلام (1) چشمه‌ای معروف در
 ایلام

پستان گوسفند یا بز ورم کرده و نهایتاً به مرگ منجر می‌شود
سیه گرجه sye gerce به د ره ژن، قه دم سیه [ف] بد
 شگون، منحوس
سیه ل syel (۱) گلووم (۲) نه مارو، له لاتین (sea) وه مانای
 ده‌ریا و (seling) وه مانای ناوئه‌مار کردن و دهرز گیری و
 به‌چر کردن لافاوه [ف] (۱) برکه عمیق (۲) آب انبار، در لاتین
 (sea) به معنی دریا است و (sealing) به معنی آب گیری
 و درز گیری و مهار کردن سیلاب است
سیه لاور syelaw (۱) ناو ناوئه‌مار (۲) ناو سیه‌ئ چه (۳)
 چرکاو دهر ناوای [ف] (۱) آب آب انبار (۲) بیماری آب سیاه
 چشم (۲) آب راکد و منجلابی اطراف شهر و روستا
سیه لکن syelikin سیاو له [ف] سیه چرده
سیه مال sye mal دوار [ف] سیاه چادر
سیه مه‌تئل syemetel (۱) کژی‌نه مه‌تئل (۲) شووق، ته‌پ
 زووان [ف] (۱) فرزانه، آگاه به گذشته (۲) شیرین بیان، خوش
 سخن، بذله‌گو
سیه مه‌یله‌وه‌ن sye meylewen دیه‌که‌یگ له گاواره [ف]
 روستایی در گهوار بر آیین یارسان
سیه مه‌ین syemeyn سیه چاره [ف] تیره‌بخت
سیه مه‌یننه‌وه‌ن sye meynewen تیره‌یگ له سنجای [ف]
 تیره سیمینوند از ایل سنجایی
سیه‌ن siyen شه‌ن ناسنین [ف] چنگک آهنی برای بوجاری
 خرمن
سیه‌ن syen سییه‌و، سام [ف] هیبت، ترسیدن از ...
سیه‌و syew سام، سیه‌ن [ف] هیبت
سیه‌و siyew سیئا، پاشگر خه‌وه‌ریه له ویره‌ده «بردیّه
 سیه‌و» [ف] پسوند خبری در ماضی ساده
سیه‌وانک syewanik سیاونه [ف] نگا سیاونه
سیه‌ودل sye u dif سیه‌و سیل، سی = پفی [ف] دل و درون
سیه‌ودل برپیان sye u dif biryan بالار برپیان [ف] در اثر
 خنده زیاد دل درد گرفتن و بیحال شدن
سیه‌و سیل sye u sipil بنوره‌ سیه‌ودل [ف] نگا سیه‌ودل و
 ترکیباتش
سیه‌ونه syewne سیاونه، سیه‌وانک [ف] نگا سیاونه
سیه وه‌مار sye wehar سیقه‌ار [ف] نگا سیقه‌ار
سیه هیژ دان sye hêz dan نازیه‌تی هیژدان [ف] برداشتن

سیه پونج sye riwinc سه‌رمای سه‌خت [ف] سرمای خشک
 و بسیار سخت
سیه پره‌ش sye reş سیه‌تاوه «گ» [ف] سیه‌چرده
سیه ریئنج syerenc ئیسفا گرتن [ف] دقت کردن
سیه ریئنج نه‌ومه‌پرس syerenci ew meres هو مه‌که‌ر
 بی تشخیص، نفهم [ف]
سیه ریئنج دان syerenc dan ئیسفا گرتن [ف] دقت کردن،
 پژوهش کردن
سیه ژاوه syejawe گیایگه گول‌یل ستویه‌ر و کالی گرتد [ف]
 گیاهی با گل‌های خاکستری و تخم سیاه‌رنگ
سیه ژه‌نگن sye jengin چرکن، پیس [ف] کثیف، آلوده
سیه سنان sye sinan سه‌رده سنان، سنان [ف] بیماری
 سرطان
سیه سووار sye suwar خاواره [ف] سوار ناشناس
سیه سیه sye sye تیره‌یگ له که‌له‌ور له نارون ناوا و گیه‌لان
 [ف] از ایلات کله‌ر در اسلام‌آبادغرب و گیلانغرب
سیه‌شت siyest قه‌یز هاتن له کاریگ «ل» [ف] نفرت داشتن
 از چیزی
سیه‌ف siyef له‌پگ [ف] دکمه
سیه قاز sye qaj ریبه‌ن بزُن کُ له دوره و سییه‌وا که‌ید یا
 هر چشتیگ کُ له دوره و سییه‌وا که‌ید (۲) قاز [ف] (۱) گله
 بزها که از دور سیاه می‌نماید یا هرچیز نامفهومی که از دور
 سیاهی کند (۲) نوعی کلاغ سیاه که گوشتش برای درمان سیاه
 سرفه خوب است
سیه قوته sye qwite ستویه‌قئ خراو [ف] سیاه‌سرفه
سیه کوت‌پیر sye kwitipir کوت‌پیر بی‌ثامان [ف] بیماری
 کشنده و بی‌امان
سیه که‌رک syekerک سیکه‌ر، سیکه‌رک، له نه‌وستا ()
 kehreke (که‌هرکه) وه مانای بالنده نوسریاس و له‌سووانی
 «که‌راک» وه سیه‌که‌رک توشن و له فارسی «که‌لاغ» بالنده‌یگه
 [ف] سار، در اوستا (kehreke که‌ر که) به معنی پرنده
 نوشته شده و در دیگر گویشهای کردی «که‌راک» بمعنی سار
 است و در فارسی کلاغ پرنده‌ای است
سیه گنلیک syeginlik جووری داپتجانه [ف] دانه‌ها بی
 شبیه به ماش سیاه‌رنگ در غلات
سیه گوان sye guwan شیربردئ [ف] بیماری که در آن

ش

ش و واتا «منیش، ئه‌ویش» [ف] حرف عطف

شا (۱) *ša* (۲) بنوور (۳) پاتشا (۴) شابی، له ئه‌وستا (*ša* شا) و (*šaitî* شائیتی) تۆسریاس (۳) ئه‌رزشتدار، سه‌رتتر «شاسووار» (۵) قه‌وتتر، گه‌ورتر (۶) مووره‌ئ شه‌تره‌نج [ف] (۱) نگاه کن (۲) پادشاه، نگا **پاتشا** (۳) شادی، دراوستا (*ša* شا) و (*šaitî* شائیتی) نوشته شده (۴) برتر، ارزش دارتر (۵) بزرگتر (۶) مهره شاه در شطرنج

شائبرایمی *ša ibraymî* به‌کئ له خاندانه‌یل یارسانه له نه‌واده‌یل شائبرایم کوپ مامه‌د گه‌وره‌سوواره و چه‌رخه‌نشین ئی خاندانه سه‌ی قاسم ئه‌فره‌لی، سه‌ی خودایار و سه‌ی ئه‌مرلا شا ئبراهیمی [ف] از خاندانهای اهل حق منسوب به شاه‌ابراهیم فرزند محمد گوراسوار و مسند نشینان این خاندان «زنده‌یاد سید قاسم افضل‌ی، سید خدایار، سید امرالله شاه‌ابراهیمی» هستند

شاباد *šabad* ناو زۆنه‌ئ ئسلاّم ئاباد رووژئاوا [ف] نگا **ئارقن ئاوا**

شاباز *šabaz* (۱) باز سفید (۲) شاوان، ناویگه کوپانه [ف] (۱) باز سفید (۲) نامی مردانه

شابل *šabal* شاپه‌ر [ف] شه‌پر پرنده

شابانوو *šabanû* (۱) سه‌ره‌ژن، له په‌هله‌وی (*banûk* بانووک) تۆسریاس (۲) ناویگه ژئانه (۳) ژن شا [ف] (۱) کدبانو، در په‌لوی (*banûk* بانووک) نوشته شده (۲) نامی ژئانه (۳) همسر شاه، همسر شهریار

شابرا *ša bira* ناویگه کوپانه [ف] نامی مردانه

شابق *šabü* سه‌رکه‌نه‌ک [ف] نوعی جغد بزرگ که در هوا سر شکار خود را می‌کند

شابقن *ša bün* شاد بۆن [ف] شاد شدن

شابه‌ختی *ša bextî* ناویگه کوپانه [ف] نامی مردانه

شابه‌پق *ša berû* شابه‌لق [ف] شاه بلوط

شابه‌لق *šabelü* شابه‌پق [ف] شاه بلوط

شابه‌ندهر *ša bender* ناویگه کوپانه، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «به‌ندهر» وه مانائ وه‌کیله [ف] نامی مردانه، در دیگر گویشهای کردی بندر به معنای وکیل است و شابندر به معنای وکیل بزرگ است

شابیاخ *šabiêax* مه‌لوه‌نیگه له‌هه‌ره‌سه‌م بیاخ وه مانائ چۆزه‌ره دانه [ف] منطقه‌ای در هرسَم، بیاخ به معنی جوانه زدن است

شابییم *šabîm* بنووره شابق «ل» [ف] نگا **شابق**

شاپوور *šapûr* ناویگه کوپانه، وه مانائ کوپ گه‌ورا [ف] نامی مردانه به معنای فرزند بزرگ

شاپوورئاباد *šapûr abad* ده‌که‌یگه‌له که‌تۆله [ف] روستایی در کندوله

شاپه‌ر *šaper* شابل [ف] شه‌پر

شاپه‌ری *šaperî* ناویگه ژئانه [ف] نامی ژئانه

شاپه‌ریک *šaperîk* په‌روانه «ل» [ف] پروانه

شاپه‌سه‌ن *šapesen* (۱) دلخواز شا (۲) ناویگه ژئانه (۳) کیه‌نیگه له ده‌بشت مایه‌شت هئائ که‌ریمخان زه‌ند دۆیه‌تیگ وه ناو شاپه‌سه‌ن له‌وره ئه‌قد کرد ناوئ وه‌کیه‌نیه نانه شاپه‌سه‌ن (۴) گوئیگه (۵) جوورئ گه‌نمه [ف] (۱) پسند شاه (۲) نامی ژئانه (۳) چشمه‌ای در نزدیکی مادیدشت هنگامی که کریمخان زند دختری را از این دیار به عقد خود درآورد در پای همین چشمه بود به این مناسبت این چشمه را «شاپه‌سه‌ن» نامیدند (۴) گل شاه‌پسند (۵) بذر نوعی گندم

شات *šat* (۱) گاهس (۲) شیرینی (۳) شات شۆت (۴) گه‌واه،

نهره‌وییه (۵) شاد (ف) (۱) شاید (۲) شیرینی، شهد (۳) کولیگری (۴) گواه، شاهد، عربی است (۵) شاد

شاتال şataf شه‌تال، شلنگ خوه‌یدان (ف) بر خود نهیب زدن، کوشیدن

شات بۆن şat bün شاد بۆن (ف) گواه بودن

شاطر şatir (۱) نانکه‌ر (۲) چالاک، تیار (ف) (۱) شاطر (۲) چالاک

شاترئابد şatir abad گه‌په‌کینگه له کرماشان (ف) محله‌ای در کرماشان

شاتمان şatiman وه‌تن شه‌هاده‌ته‌ین «ئه‌و ری شاتمان نه‌وسا» (ف) گفتن شهادتین، شهادتین

شاتو şatü جورئ توپه (ف) شاتوت

شات وه‌لگه şat û befiğe (۱) رۆپه‌رۆ وسان و شاتی دان (۲) شاتیدان و سه‌نەت رۆ کردن (ف) (۱) رو در رو قرار گرفتن و شهادت دادن، رو در رو گواهی دادن (۲) شاهد و سند ارائه دادن

شات وشوت şat û şüt شیت‌شات، له سه‌کزی «شەت و شوت» تۆشن و له لاتین (shout) وه مانای هاواره (ف) کولیگری، در سکزی «شەت وشوت» و در لاتین (shout) به معنی فریاد است

شاته şate (۱) نان له‌واش «ل» (۲) شاده (۳) کلگ دووشاو مره (ف) (۱) نان لواش (۲) گواه است (۳) انگشت نشانه

شاته‌شات şate şat شیت‌شات (ف) کولیگری

شاته‌وه‌لگه şate û befiğe بنووره شات‌وه‌لگه (ف) نگا

شاتی وه‌لگه şati şat گه‌گواهی (ف) به گواهی

شاتی‌تیک şatitık فیسقه، مه‌له‌وه‌رینگه له مه‌لۆچگ بۆچگتره «ل» (ف) پرنده‌ای کمی از گنجشک کوچکتر، فنج

شاتیل şatıl ساتور «ل» (ف) ساطور

شاتیه şatye بنووره به‌گل (ف) نگا به‌گل

شاجگ şacig شیه‌چگ (ف) دست و دل باز

شاحوسه‌ین şa hoseyn دیه‌که‌ینگه له بیله‌وار (ف) روستایی در بیله‌وار

شاحوسه‌ینی şa hoseynî یه‌کئ له به‌زمه‌یل هووره (ف) یکی از مقامات هوره

شاخ şax (۱) مرک کۆیه (۲) شاخ نازه‌ل (ف) (۱) کوه (۲) شاخ حیوان

شاخان şaxan کۆیه‌یل، کاوان (ف) کوهها

شاخاو şaxaw شاخان (ف) کوهستانی

شاخاوی şaxawî شاخین (ف) کوهستانی

شاخدار şaxdar نازه‌ل شاخین (ف) حیوان شاخدار

شاخ دراوردن şax dirawrdin له تاجب شاخ کردن (ف) از فرط تعجب شاخ درآوردن

شاخ شکانن şax şikanin (۱) ده‌مکوت کردن، هه‌پۆکه دان (۲) لاناوه له کار گه‌ورا کردن (ف) (۱) تنبیه کردن (۲) کنایه از کار خارق‌العاده کردن

شاخ‌شماری şax şimarî ژمارتن ریبه‌ن بۆن ئه‌پرائی مالکانه (ف) آمارگیری گله بۆ برای پرداخت مالکانه

شاخ‌شمیران şax şimîran کۆیه‌ئ ناودارینگه له قه‌سر (ف) کوهی معروف در قصرشیرین

شاخ شه‌و şaxi şew دکوت شه‌وار (ف) شبانگاه

شاخکردن şax kirdin شاخ درآوردن (ف) شاخ در آوردن

شاخین şaxin حیوان شاخدار (ف) حیوان شاخدار

شاخوه‌شین şaxweşîn یه‌کئ له به‌زمه‌یل موسیقی حه‌قانی (ف) یکی از مقامات موسیقی کردی منسوب به «شاه‌خوشین» لرستانی یکی از بزرگان یارسان

شاخه şaxe (۱) شاقه (۲) لق (ف) (۱) صدای کبک و مرغ و ... (۲) شاخه

شاخه‌وان şaxewan تاشه‌وان (ف) کوهنورد

شاخه‌وانی şaxewanî تاشه‌وانی (ف) کوه پیمایی

شاد şad بنووره شات (ف) نگا شات

شادانه şadane گیای به‌نگ (ف) شادانه

شاد بۆن şad bün (۱) شات بۆن (۲) شا بۆن (ف) (۱) گواه بودن (۲) شاد بودن

شادمان şadiman (۱) شاد (۲) ناویگه‌کوپانه (ف) (۱) شادمان (۲) نامی مردانه

شاده şade (۱) دلخوه‌شه (۲) شاته (ف) (۱) شاد است (۲) گواه است

شادی şadî (۱) جه‌ژن (۲) خوه‌شی کردن (۳) ناویگه ژئانه (ف) (۱) سرور، شادی (۲) شادی کردن (۳) نامی زنانه

شادی شیوه‌ن şadî şîwen لاناوه‌له داب و نه‌ریت (ف) مراسمات، رسم و رسوم

شار şar (۱) بنچینه‌ئ کردار شاردن (۲) ئاوه‌دانی گه‌ورا تر له

(۱) مخفف شهریار (۲) کمینگاه، مخفیگاه
شارمرقۇز şar mirüj کولانه ئى مرقۇز [ف] لانه مورچه
شارن şarin ئه وان قايم که ن [ف] پنهان می کنند
شارنا şarina قايم که ن [ف] پنهان می کنند
شارنه şarinew قايم که ن [ف] پنهان می کنند
شاروانه şarwane (۱) ديه که يگه له دینه وەر (۲) ناویگه ژنانه،
 شاره بانو [ف] (۱) روستایی در دینور (۲) نامی زنانه، شهربانو
شارپو şarfu شالارپو، کوو کردن وگردهو کردن سهر گوئل
 بووسان، وه کار بردن ئی وشه ئیرای دقایمه نه ئ بووسان وه ئ
 ماناسه ک «شائ» بووسانه گه گردهو بۆیه [ف] جمع آوری
 باقیمانده صیغیجات در پاییز، اصل واژه به معنی سرگل چیدن
 یا چیدن بهترینهاست و به کارگیری این واژه برای باقیمانده
 صیغیجات بدین معناست که بهترینها گردآوری شده و پساچین
 شده
شار وه دهر şar we der دهری کردن [ف] راندن، دک کردن،
 از شهر بدر کردن، تبعید کردن
شار وه شار şar we şar ئاوه دانی وه ئاوه دانی [ف] شهر به
 شهر
شاره şare ره شگ «ل» [ف] تور کاه کشی
شاره بانو şarebanû شه هره بانو [ف] شهربانو
شاره بانى şarebanî شاره وانی [ف] شهربانى
شاره به رگه şare berige چه تالی [ف] ولگردى
شاره زنا şareza زانا، کۆیه نه مه ته ل [ف] آگاه، دانا
شاره زایى şarezayî پسپووی، پته که نی [ف] خبرگی،
 تخصص
شاره زوور şarezûr شاریگه له کوردسان کُ بنه ماله ئ یارسان
 له وره هاتنه [ف] شهری در کُردستان که بنیان گزاران یارسان
 از آنجا آمده اند
شاره گ şarêg شاپه ئ، شاده مار [ف] شاهرگ
شاره وانی şarewanî شاره بانى [ف] شهربانى
شاره ئ şarêy شاره گ [ف] شاهرگ
شارى şarî (۱) شارسانی (۲) سووکه ناو شاریار [ف] (۱) شهری،
 اهل شهر (۲) مخفف شهریار
شاپه ئ şarê ری گه ورا [ف] شاهراه
شاره ئ şarê (۱) شارید، قايم که يد (۲) شارینگ [ف] (۱) پنهان
 می کند، می پوشاند (۲) شهری، یک شهر

ديه که، له زاراوہیل تره ک کوردی «بارئیر، شارۆکه» ئۆشن،
 شار زیز «گۆنده» واته ئه و شوونه گ شارستانیته دیرید و
 خه لکی تا راده یگ زانان و گۆند له وشه ئ «گه و، گه واج، گه وچ
 « واته نه زان و ساده وهرگیز بۆیه و له پیشوو وه ساعه قل و
 سلق و ساف وه تنه گۆندی یا لادی یا گه وچ و ههر ئیسه ییش وه
 ساعه قل ئۆشن ده یشته کی (۳) کولانه ئ مووریژ وخه رهنگیز (۴)
 گوشار دان (۵) زانا، شاره زنا «شار بوو، شاران نه گه رد» له
 زاراوہیل تره ک کوردی «شیار» ئۆشن [ف] (۱) ریشه فعل پنهان
 کردن «شاردن» (۲) شهر، در دیگر گویشها ی کردی «بارئیر،
 شارۆکه» گویند. واژه شهر مقابل «گۆند» یا دهات است و «
 گۆند» اقتباسی از «گه و، گه واج، گه وچ» یعنی محلی که
 مردمانش به نسبت از دانایی و تمدن برخوردارند و در گذشته
 به ساده دل «گۆندی» یا دهاتی می گفته اند و هنوز هم به افراد
 ساده دل دهاتی می گویند (۳) لانه مورچه و زنبور (۴) پسوند
 فشار دادن (۵) دانا، آگا، در دیگر گویشهای کردی «شیار»
 گویند

شاران şaran شارهیل [ف] شهرها

شارانگه رد şaran gerd گه ردیان له ناو شاران [ف] جهانگرد
شارانگه یشته şaran geyste دنیا دیدیه [ف] باتجربه، دنیا
 دیده

شاراو şaraw شاریئ [ف] پنهان شده

شاربه ره şaribere شاره به رگه، چه تالی [ف] ولگردى

شارپ şarîx (۱) ناویگه کورانه (۲) لاناوه له شاخ سیوئل «
 شارپ سیوئل نیشته سه کانگ بژانگی» [ف] (۱) نامی مردانه (۲)
 کنایه از شاخ سبیل

شارد şard قايم کرد [ف] پنهان کرد

شاردار şardar سه ره ئه مله ئ شار [ف] شهردار

شاردان şardan ئه وانه شاردهو [ف] آنها را پنهان کرد

شاردن şardin قايم کردن [ف] پنهان کردن

شاردین şardîn قايم کردین [ف] پنهان کردید

شارسان şarisan شار [ف] شهرستان

شارسانی şarisanî نیشته جی له شار [ف] شهروند

شارستانیته şaristanyet پیشکه فتن [ف] تمدن، مدنیت

شارپگه şarîge نازناو به یته لوه سیگه [ف] لقب شاعری

گیلانغربی است

شارگه şarîge (۱) سووکه ناو شالیار (۲) جی هه شار بۆن [ف]

ماناچ دۆیه‌ته [ف] صفتی برای دختر زپ و زینگ «قز، قیز، قیزا» به معنی دختر است

شاقزی şaqızı شانازی، سهریه‌ری [ف] افتخار، بالیدن

شاقنزی şaqınzî شاقزی [ف] بالیدن و افتخار کردن

شاقول şaqûl ئامراز به‌نای [ف] شاقول

شاقه şaqe (۱) گاره (۲) ده‌نگ بال دۆیای فرین [ف] (۱) خواندن کبک یا مرغ تخمگذار پس از تخمگذاری (۲) صدای بال پرنده هنگام پریدن

شاقه‌شاق şaqe şaq گاره‌گار [ف] خواندن کبک یا مرغ تخم گذار پس از تخمگذاری

شاک şak (۱) شهک (۲) سیک، له لاتین (shke) وه ماناچ ته‌کانه [ف] (۱) قوچ دوساله (۲) کله‌زدن در جماع، در لاتین (shke) به معنی تکان است

شاکامی şakamî خواهشی کردن له خهم و خه‌فەت دیگه‌ران [ف] احساس شادی از غم دیگران

شاکدان şak dan سیک دان [ف] کله زدن در جماع

شاکم şakim به‌لکم، به‌شکم [ف] گویا، شاید

شاکوپ şa kwir ناویگه کورپانه [ف] نامی مردانه

شاکوش şakwiş جوروی تفه‌نگ بۆچگه [ف] نوعی تفنگ

شاکه şake (۱) نازناو شاعیرتیگه (۲) بنووپ [ف] (۱) لقب شاعر و یار گرمابه و گلستان خان منصور است (۲) نگاه کن

شاکه‌شاک şake şak وله‌کەت ری کردن [ف] خسته خسته راه رفتن

شاکه‌لی şakeî شه‌که‌لی [ف] زن ذلیلی

شاگرد şagird وهرده‌س [ف] شاگرد

شاگردانه şagirdane خه‌لات به‌خشین وه شاگرد [ف] انعام شاگرد

شاگردار şagudar دیه‌که‌یگه له سۆنقور [ف] روستایی در سنقر

شاگول şagwif (۱) سرگول (۲) گول گه‌ورای قالی [ف] (۱) سرگل، دستچین (۲) نقش بزرگ قالی

شال şal (۱) عه‌مامه‌ئ سهد (۲) په‌شمینه‌ئ دهورمل، له لاتین (shawl) وه ئه‌و پارچه کُ خه‌نه سهره‌و یا منال وه پئ کولپچگ که‌ن توشن [ف] (۱) پارچه سبز ویژه سادات (۲) شال، در لاتین (shawl) به پارچه‌ای که برسر اندازند یا بچه را با آن قنداق کنند

شاریا şarya قایم کریا [ف] پنهان شد

شاریار şariyar شالیار [ف] شهریار

شاریاس şaryas قایم کریاس [ف] پنهان شده است

شاریاگ şaryag شاریا [ف] پنهان شد

شاریاگه şaryage شاریاپه [ف] پنهان شده است

شاریان şaryan قایم بۆن [ف] پنهان شدن

شاریاوا şaryawa شاریاگه‌و [ف] پنهان شد

شاریگ şarêg (۱) شارید، قایم که‌ید (۲) یه‌ئ شار [ف] (۱) پنهان می‌کند (۲) شهری، یک شهری

شاریگ şarîg شارید [ف] پنهان می‌کنی

شاریگان şarêgan (۱) شاریدان (۲) ئه‌وانه پوشنیدن [ف] (۱) آنها را پنهان می‌کند (۲) آنها را می‌پوشاند

شاریگه‌و şarêgew شاریده‌و [ف] پنهان می‌کند

شازاده şazade شازایه [ف] شاهزاده

شازایه şazaýe (۱) شازاده (۲) ناویگه ژئانه [ف] (۱) شاهزاده (۲) نامی زنانه

شازایه‌جه‌مان şazaýe cehan ره‌وادگایگه له مه‌سۆری [ف] رودگاهی در منصوروی

شازده şazde (۱) شانزه (۲) شازایه [ف] (۱) عدد شانزده (۲) شاهزاده، شانزه

شازده‌مین şazdemîn شانزه‌هم [ف] شانزدهمین

شازنان şazinan ناویگه ژئانه [ف] نامی زنانه

شازی şazî سووکه‌ناو شازنان [ف] مخفف شاهزنان

شازن şajin سهرژن [ف] کدبانو

شاسووار şasuwar (۱) سووارخاس (۲) ناویگه کورپانه [ف] (۱) شهبسوار، سووارکار ماهر (۲) نامی مردانه

شاش şaş میز، چۆپگه [ف] شاش، ادرار

شاشا şaşa بنووپ [ف] نگاه کن

شاشبه‌ن şaşben میز گران [ف] شاشبند

شاشین şaşin شاش کردن [ف] شاشیدن

شاشه şafe چکپاو، ئه‌فاوه‌ن، واتووره [ف] شایعه

شاق şaq (۱) شه‌قل (۲) شاقانن [ف] (۱) مهر خرمنکوبی (۲) خواندن کبک و مرغ و ...

شاقانن şaqanin (۱) ده‌نگ که‌و (۲) ده‌نگ مامر [ف] (۱) خواندن کبک (۲) صدای مرغ تخمگذار

شاقز şaqiz رازایگه ئرای دۆیه‌ت زینگ «قز، قیز، قیزا» وه

شالآپوو şafarû بنووره شاپوو [ف] نگا شاپوو

شالار şafaw چالاو [ف] چاه آب

شالدۆره کی şaldöreki ئه فه ل قاره، نه ریتینگ له کورده واری ک له ئه وه ل رووزه یل وه هاره و جووانه یل چنه بان که لکان ماله یل و شالینگ له کوناوه نجه یا ئاگرواج مال کل که نه ناو و به یته یلینگ له باره ئ وه هار خوه نن و ساوما لیش کولچه و پۆل و... نه یده توو شاله گه و وه بچوو ره له شادی وه هار گشت به شدار بوون [ف] مراسم شال آویختن، یکی از مراسمات روز اول نوروز که نوجوانان از روی پشت بام و از سوراخ دودکش شالی را به درون خانه می فرستند و با خواندن ابیاتی در وصف بهار صاحب خانه را متوجه می کنند و او نیز میوه و شیرینی و عیدانه در شال می گذارد شبیه همین مراسم در لرستان است که شب یلدا انجام می گیرد و «ئه فه ل قاره» نام دارد، بدبختانه این رسم و رسوم اکنون فراموش شده

شال سزیان şaf sızıyan رسوا بۆن [ف] کنایه از رسوا شدن
شالنگ şafing (۱) شیتال برین (۲) لاتراشه [ف] (۱) دریدن (۲) تراشه

شال ماشته şaf mašte شال ماشته [ف] نوعی رویند زنانه
شال ماشته şaf mište شال ماشته [ف] رویند زنانه
شال و کلاو کردن şaf û kifaw kirdin لاناوه له تیار بۆن ئرایی کارینگ [ف] کنایه از آماده شدن برای انجام کاری
شاله گووش şafegûş بزنی یا مییه یگ ک گووش دریز و دارالووس بیاشتوو [ف] بز یاگوسفندی که گوش دراز و آویزان داشته باشد

شالی şalı دیه که یگه له دیره [ف] روستایی در دیره
شالیار şalyar شاریار، له په هله وی (şatryar شه تریار) تۆسریاس [ف] شهریار، شاهنشاه، در په لوی (şatryar شتر یار) نوشته شده

شام şam (۱) پایه ته خت سووریه (۲) خوارده مه نی شهو، له ئه وستا (şame شامه) تۆسریاس (۳) م پاتشام (۴) دۆیای خوه راوا (۵) له خوه راوا تا هه ن هه ن شه و شه واژوو دان رییه ن [ف] (۱) دمشق (۲) وعده شام، در اوستا (şame شامه) نوشته شده (۳) شاه هستم (۴) پس از غروب آفتاب (۴) از غروب آفتاب تا اوایل شب گله را چرانیدن

شامار şamar (۱) ئه یژده ها (۲) ناویگه کورانه (۳) دیه که یگه له دیره (۴) لاناوه له شه مشیر عه لی له مه سه و یارسان [ف] (۱)

اژدها (۲) نامی مردانه (۳) نام روستایی در دیره (۴) کنایه از ذولفقار علی در مذهب یارسان

شام خواردن şam xwardin شام کردن [ف] شام خوردن
شام کردن şam kirdin شام خواردن [ف] خوردن غذای شام

شامق şamü شامی، له زارواوه یل تره ک کوردی «شووتی، جه به ز، ژه به س، شفقی، هه نی، جه به ش، شتی، شمعی، ژه به ژ، شمتن» تۆشن [ف] هندوانه، در دیگر گویشهای کردی «شووتی، جه به ز، ژه به س، شفقی، هه نی، جه به ش، شتی، شمعی، ژه به ژ، شمتن» گویند

شامق که واو şamü kawaw گفته [ف] شامی کباب

شامۆله şamüle شامی مارانه [ف] هندوانه ابوچهل
شامه په چیه şame peçye هتای رییه ن له له وه ر تیه یه یده و له ئاخ ل ملووشه که یه د [ف] وقتی است که گله از چرا برگشته و در آغل ضمن استراحت از آخور تغذیه می کند

شامی şamî (۱) بنووره شامق (۲) نازناو شامراد ناسیار وه شامی کرماشانی [ف] (۱) نگا شامق (۲) ناز نام شاعر کورد شامهراد معروف به شامی کرماشانی

شامی فرته şamî firte شامی گه نیای [ف] هندوانه لندیده
شامی که واو şamî kewaw گفته [ف] شامی کباب

شان şan (۱) که ت (۲) سه شان (۳) گه و رای، شایانی (۴) پله و پایه (۵) کوتۆله ئ هه سه ل (۶) شان وه شان [ف] (۱) کتف (۲) باری به اندازه ای که بتوان آنرا روی دوش حمل کرد (۳) شان وشکوه (۴) پایه و درجه (۵) شان عسل (۶) نزد، پیش

شان ئه و شان şan ew şan شان وه شان [ف] په لوه به په لوه
شانا şana په خش کرد «سفیدپه ر وه رق سیاهی شانا» [ف] افشان

شاناز şanaz ناویگه ژنانه [ف] نامی زنانه

شانازی şanazî شاقزی [ف] افتخار، بالیدن

شان تان şanitan تانه ولانه [ف] در مقام کسی به طعنه و سرزنش سخن گفتن

شان خه فانن şan xefanin (۱) خوه ئ چه مه و داین (۲) لاناوه له خوه ئ تیار کردن ئرا کارینگ [ف] (۱) خود را خم کردن (۲) کنایه از آماده شدن برای کاری

شانندان şandan (۱) شان وه شان دان (۲) وه رزار وسان له هه یئ چه مه ر (۳) کوولدان، ته سلیم بۆن [ف] (۱) شان به شان

دان (۲) به ستون یک ایستادن در مراسمات سوگواری (۳) کنایه از تسلیم شدن

شانندن **şandin** پشانن [ف] افشانندن

شان‌پهش **şanrêş** دیه‌که‌یگه‌له ره‌وانسه‌ر [ف] روستایی در روانسر

شانزه **şanze** شازده [ف] شانزده

شانزه‌مین **şanzemîn** شازده‌مین [ف] شانزدهم

شانس **şans** به‌خت، ره‌ژهن [ف] شانسی

شانسی **şansi** نه‌لابه‌خته‌کی [ف] شانسی، اتفاقی

شانشین **şanişîn** به‌شیگه‌له سییه‌مال ک جی‌گه‌ورا پیایله [ف] قسمتی از سیاه چادر که ویژه نشستن بزرگان است

شان کوول **şani kûl** کت و کوول [ف] سر و سینه

شانوکه **şanûke** (۱) سه‌رشان گا (۲) خوری سه‌ر شان کاوپر ک نه‌تراشنه‌ئ [ف] (۱) برجستگی روی کتف گا (۲) پشم سرشانه گوسفند که آنرا نجیده باشند

شان وه‌شان **şan we şan** شان نه‌وشان [ف] شانه به شانه، پهلو به پهلو

شانه **şane** (۱) چل دپانه، شانئ (۲) جوورئ شه‌نه (۳) کوتوله (۴) نه‌مزار جولوی (۵) شانه‌ئ خا [ف] (۱) شانه سر (۲) شن کش (۳) شانه عسل (۴) شانه جولوی (۵) شانه تخم مرغ

شانه‌شه‌کی **şaneşekî** شان ته‌کان دان [ف] تکان دادن شانه به هنگام راه رفتن یا سمای کردی

شانه‌کردن **şane kirdin** شانئ کردن [ف] شانه کردن سر

شانه‌وشان **şanewşan** شان‌نه‌وشان [ف] شانه به شانه

شانئ **şanê** شانه [ف] شانه سر

شانئ دان **şanê dan** شانئ کردن [ف] شانه زدن

شانئ کردن **şanê kirdin** شانه کردن [ف] شانه کردن

شاوز **şawaz** (۱) شاباز (۲) وه سلآمته‌ئ که‌سه‌ئ بانگ کردن له سۆر، له سه‌کزی «شه‌بوش» ئۆشن (۳) ناو زپانن [ف] (۱) نامی مردانه، شهباز (۲) شاباش، در سکزی «شه‌بوش» گویند (۳) بر کوس رسوایی کسی زدن

شاوزکیشان **şawaz kîşan** شاباش گفتن

شاوزانه **şawazane** پۆلئگ ک له هه‌ئین شاوز کیشان دهنه دپۆلکوت [ف] پولی که به عنوان شاباش به دهول زن می‌دهند

شاونی **şawanî** زه‌قه‌ل، شاونتی [ف] شهوتی

شاوه **şawe** (۱) فینگه‌ئ کوچگ له ناو دهره‌ون (۲) ساور [ف]

(۱) صدای پرتاب سنگ در دره (۲) شبح

شاوه‌پس **şawerîs** ماریه‌تدار، خاوه‌ن که‌سایه‌تی، ئه‌و که‌سه گ وه‌نفته‌ئ شاهان ره‌زیاس [ف] کسی که از نژاد شاهان است، متشخص

شاوه‌زیری **şa wezîrî** گه‌مه‌یگه [ف] بازی است

شاوه‌ئ دهس **şaweyî des** پووقه‌ئ دهس [ف] کنایه از صدای کار کردنی که با دست انجام می‌شود

شاوی **şawî** سووکه‌ناو شاوز [ف] مخفف شهباز

شاویار **şawêar** دیه‌که‌یگه له پشت دهره‌ون [ف] روستایی در پشت درون

شاه **şah** پاتشا [ف] پادشاه

شاهان **şahan** (۱) شایان (۲) ناویگه‌کوپانه [ف] (۱) شایان، شایسته (۲) نامی مردانه

شاهانه **şahane** (۱) وهک پاتشا (۲) شایسته‌ئ شا [ف] (۱) شاهانه (۲) درخور شاه

شاهو **şahû** (۱) ناویگه ژنانه (۲) کۆیه‌یگه له هه‌ورامان «شا = بن، بنچینه + هوو = هور» خور نشین [ف] (۱) نامی زنانه (۲) کوهی در اورامان «شا = نشینگاه، محل استقرار + هوو = هور یا خور» یعنی محل استقرار آفتاب

شاهه‌نشا **şahenşa** پاتشا [ف] شاهنشاه

شاهه‌تاسی **şahêyasî** یه‌کئ له خاندانه‌یل یارسانه له بنه‌ماله‌ئ شاه‌تاز یا شاهه‌تاس و چه‌رخه‌نشین ئی بنه‌ماله خاتون «مه‌له‌ک جانی خوه‌یشک نوورعه‌لی ئلاهی، دۆکتر بارام ئلاهی کوپ نوورعه‌لی» [ف] یکی از خاندانهای یارسان منسوب به شاه ایاز، مسندنشینان این خاندان «ملک جانی خواهر نور علی الهی، دکتر بهرام الهی فرزند نورعلی الهی» است

شاهی **şahî** پاتشای [ف] شاهنشاهی

شاهیل **şahêl** هیل گه‌ورا [ف] شخم عمیق

شاهین **şahîn** (۱) بالدارئگه، له ئه‌وستا (seîne سه ئینه) تۆسریاس (۲) سه‌وزی خۆراکی (۳) نیشانه‌ئ ترازو (۴) ناویگه‌کوپانه [ف] (۱) پرده شاهین، در اوستا (seîne سئینه) نوشته شده (۲) سبزی خوراکی (۳) شاهین ترازو (۴) نامی مردانه

شایار **şayar** شالیار [ف] شهریار

شایان **şayan** (۱) شایسه (۲) شاهانه (۳) ناویگه‌کوپانه [ف] (۱) لایق، شایسته (۲) شاهانه (۳) نامی مردانه

شایجه şayce نایگه ژئانه [ف] نامی دخترانه

شایر şaêr به‌یتته لوهس [ف] شاعر

شایرتوش şaêr üş شایر [ف] شاعر

شایر ویش şaêr wêş شایر [ف] شاعر

شایری şaêrî شایر وەتن [ف] مجادله شعری

شایسه şaêse شایان [ف] شایسته

شای قووقور şaê qûqû ره‌وادپایگه له کۆیه‌ئ کوررکور [ف]

روادگامی در کوه کورکور

شای ماران şaê maran پاشای ماران، له ویه‌رده باوه‌

مەردم ئەوه بۆیه ک ماران پاتشایان هەس و ئەگەر ماریگ

کوشتنه لاتازسیگ گەم کولاننه و نەزر شای ماران کردنه تا

ماره‌یل تره‌ک خۆنیه‌ریان نەوهن [ف] شاه‌ماران، در گذشته

مردم بر این اعتقاد بودند که مارها نیز برای خود پادشاه دارند

و چنانچه ماری را می‌کشتمند کمی گندم آبیژ برای شاه‌ماران نذر

می‌کردند تا از انتقام او در امان باشند

شای مه‌شکه‌دپان şaê meşke diran پشیله [ف] کنایه از

گریه

شاینگان şayingan دیه‌که‌یگه له ره‌وانسه‌ر [ف] روستایی در

روانسر

شاینی şayinî دیه‌که‌یگه له شیان [ف] روستایی در شیان

شای وای şay way واتور [ف] شایعه، سخن بيمورد

شایهت şayêt (۱) شات، گه‌واه (۲) گاهس [ف] (۱) شاهد (۲)

شاید

شایهتی şayêti شاتی [ف] به‌گواهی، شهادت

شایه‌د şayêd بنووره شایهت [ف] نگا شایهت

شایه‌دی şayêdî شاتی [ف] به‌گواهی

شایه‌دی دان şayêdî dan شاتیدان [ف] گواهی دادن

شای şayî (۱) خوه‌شی (۲) پاتشای [ف] (۱) شادی (۲) شاهی

شایین şayîn (۱) گایگه خوارده‌مه‌نی (۲) جوورئ بازه (۳)

نیشانه‌ئ ترازق [ف] (۱) گیاه شاهین (۲) پرنده شاهین (۳)

شاهین ترازو

شایره şipirze (۱) نه‌پپچای، شفته (۲) نالوز و په‌که‌ر [ف]

(۱) قنداق نپچده شده (۲) پریشان و درهم

شایری şipirzî دیلمی [ف] تنبلی

شایریاگ şipirziyag بنووره شایره [ف] نگا شایره

شایلیک şipîlik منال، شه‌پل [ف] کودک گوشتاوو و زیبا

شیتا şitaw وه تن، وه تاو [ف] شتاب

شیتیر şitir شوتر [ف] شتر

شیتیرخار şitirxar ئاغوول [ف] شترخار، خاری است

شیتیرخوان şitirxwan ئاغوول [ف] خار شترخار

شیتیرمیل şitirmil مل‌شوور [ف] گردن دراز

شیت شیر şiti şîr کت کۆیه‌نه [ف] فرسوده وکهنه، ژنده

شیتور şitûr (۱) تووفان کردن (۲) وه پته‌که‌نه‌یگه و نوورسن »

سه‌یر چه‌وئ که چ شتورئ ده‌یت- مهر حاکم له نوو ئدائ زوورئ

که‌یتد» [ف] (۱) کولاک کردن هوا (۲) جستجویانه نگریستن

شیت وشوور şit û şûr شفت وشوور [ف] شستشو

شیتار şixar زنوو «ل» [ف] شلوغی، هممه

شیتارته şixarte شه‌خارته [ف] کبریت

شیتل şixî سەر وشخل، ملوانکیگه ک وه سکه درسی که‌ن

«چه‌تره‌گه‌د قنج که تا خوه‌ش‌نه‌ما بوو- ته‌رتیفئ له بان شخل

و گونا بوو» [ف] نوعی گردنبند که با سکه درست می‌کنند

شیت شیر şîr şîr کۆیه‌نه، له لاتین (shred) و (shre) ئوشن [ف]

کهنه، در لاتین (shred) و (shre) گویند

شیرا şira (۱) شه‌رائ گه‌رما (۲) تا سه‌رحه‌د، تا که‌وشه‌ن [ف]

(۱) گرمای زیاد، شراره (۲) تا سر حد ...

شیرپ şirp (۱) جرب (۲) ده‌نگ چه‌پاله [ف] (۱) شیشکی (۲)

صدای سیلی زدن

شیرپ تپوپ şirpi tûp شرب کوت، له سه‌کزی «شیرپا شره»

ئوشن [ف] صدای کتککاری، در سکزی «شیرپا شره» گویند

شیرپ کوت şirpi kwit زرم‌کوت [ف] صدای کتککاری

شیرپه şirpe شریه‌ئ دهس [ف] صدای زدن با دست

شیرت şirt (۱) ته‌نکه (۲) ئاورق، چه‌یا [ف] (۱) مایو، شورت (۲)

آبرو

شیرتال şirtal کۆیه‌نه [ف] کهنه

شیرت پیرت şirti pirt تیرخراو یه‌کتران کردن [ف] ناسزا گفتن

شیرشیر şîr şîr چووره‌ئ ئاو [ف] شُرشُر آب

شیرشیره şîr şîre دیه‌که‌یگه‌له لوپرستان [ف] روستایی با

گرایش لکی در لُرستان

شیرشیت şîrî şêt سه‌رشیت [ف] دیوانه‌سر

شیرشیر şîrî wir (۱) ده‌ری وه‌ری وەتن (۲) کت کۆیه‌نه [ف] (۱)

بیهوده‌گویی (۲) کهنه

شروشیتال şîr û şîtal شیرتال [ف] کهنه

شرین‌شاهوه şirîn şawe جووری حاجی له‌قله‌قه [ف] نوعی مرغ ماهیخوار

شرین‌شیتوه şirîn şêwe نازار [ف] خوش سیما و طناز
شرین‌کردن şirîn kirdin (۱) شیرین کردن خوراک (۲) لغت و گفت له مامله [ف] (۱) شیرین کردن خوراکی (۲) بالا و پایین کردن قیمت در معامله

شرینه şirîne (۱) شیرین (۲) جووری ئافه‌ته [ف] (۱) نامی زنانه (۲) نوعی آفت شته

شرینی şirîni (۱) جووری خوارده‌مه‌نیه، شیرینی (۲) مزینانی، ده‌سوخه‌شی (۳) نازاری کردن [ف] (۱) شیرینی (۲) شیرینی، مژدگانی (۳) نازداری، طنازی

شش şiş سپی [ف] شیش

ششن şişin ششو [ف] شپشو

ششوو şişîû ششن [ف] شپشو

شفا şifa ده‌رمان پیتا کردن [ف] شفا

شفادان şifa dan شفا له لای خودا و... [ف] شفا یافتن

شفا ولاله şifa û lalê شه‌فا ولاله [ف] درخواست از کسی بویژه خدا با حالت لابه و زاری

شفت‌شوو şifti şû (۱) شوورتن (۲) بینمازی [ف] (۱) شستن (۲) قاعدگی

شفت‌شوور şifti şûr (۱) شوورتن (۲) بینمازی [ف] (۱) شستن (۲) قاعدگی

شفته şifte (۱) شفله، فه‌له (۲) مۆی ئالووز (۳) مناللی کُ دی کولپچگی نه‌که‌ن [ف] (۱) بسته‌بندی نشده، فه‌له (۲) موی آشفته (۳) نوزادی که دیگر قنداق پیچ نشود

شفگه şifge شفته [ف] دسته‌بندی نشده

شفگه‌مه‌پازه şifgemaže گووته‌ره‌ئ قسیه کردن [ف] نسنجیده حرف زدن

شفگه‌مه‌پازه کردن şifgemaže kirdin گووته‌ره قسه کردن [ف] نسنجیده سخن گفتن

شفله şifê بنووره شفته [ف] نگا شفته

شفوور şifûr شووفر، له لاتین (chuffer) ئوشن [ف] راننده، در لاتین (chuffer) گویند

شفوون şivûn شووان «ل» [ف] چوپان

شک şik (۱) دل‌دلی، گۆمان (۲) ناگای «شکم وه‌ئ کاره نیه‌رسید» [ف] (۱) شک، دو دلی (۲) کمترین آگاهی از موضوعی

شرپه‌خال şîrexal خرپخال ئه‌سپ هه‌ول و کوچ «له‌ئ نوو هاته‌وه هه‌ول کورده مال - زپه‌ئ زه‌نگیانه، شرپه‌ئ شرپه‌خال - خوداله‌م شکر وه‌هار هاته‌وه - سییه‌مالان په‌خش بق وه ولاته‌وه» [ف] زنگوله و آویزی پشمین که بر گردن اسب کوچ می‌اندازند

شریت şirît (۱) ره‌ئ مل «دامه له شرپه‌ئ ملئ» (۲) جووری ره‌سن قه‌یتانیه [ف] (۱) مفاصل گردن از پشت (۲) نوعی رسن که با الیاف درست می‌شود

شرپته şirîte زنجیره [ف] زنجیره

شرپته‌ئ مل şirîtey mil پیووق مل [ف] پشت گردن، مفاصل گردن

شریخانن şirîxanin شریقانن [ف] صدای رعدآسا

شریخه şirîxe شریقه [ف] غرش

شریخه‌شریخ şirîxe şirîx غرش پیاپی

شریف şirîf شلیفه [ف] گونی بزرگ حمل کاه

شریقه şirîfe شلیفه [ف] نگا شریف

شریق şirîq شریخ [ف] صدای رعدآسا

شریقانن şirîqanin شریقانن، له لاتین (shriek) ئوشن [ف] صدای رعدآسا، در لاتین (sheiek) گویند

شریق شاق şirîqi şaq (۱) شریخه (۲) قالبخوپ [ف] (۱) غرش پیاپی (۲) جنجال، هممه

شریقه şirîqe شریخه [ف] غرش رعد آسا

شرین şirîn (۱) تام شیرین، له سمنانی (şirîn) شرین ئوشن (۲) ناویگه ژنانه (۳) نازدار، نازار (۴) ناز کردن له مامله «شرینی مه‌که» [ف] (۱) مزه شیرین، در سمنانی (şirîn) شرین گویند

(۲) نامی زنانه (۳) ناز دار، ناز روا (۴) اغوا کردن معامله، شیرین کردن معامله

شرین‌برا şirîn bira ناویگه کورانه [ف] نامی مردانه

شرین‌جق şirîn ciq خوارده‌مه‌نیگ کُ تام شیرینی ده‌ئد [ف] غذایی که مزه‌اش به شیرینی می‌گراید

شرین‌خه şirîn xew شیرین‌خه و [ف] رویا، رویاگونه

شرین‌زووان şirîn zuwan خواهش قسیه [ف] شیرین سخن

شرین‌سوار şirîn suwar سوارخاس [ف] چابکسوار، سوار

آراسته شده

شرین‌شاته‌ره şirîn şaterê چۆ شنگ [ف] گیاهی خوراکی شبیه شنگ

شلا بۆن şila bün (۱) شلهو بۆن (۲) پشت سهردی (ف) (۱)
 سست شدن (۲) دست کشیدن از کاری، ناامیدی
شلا کردن şila kirdin (۱) شلهو کردن (۲) پشت سهرد بۆن
 (ف) (۱) شل کردن (۲) ناامید کردن، سرد کردن از کاری
شلال şifal صاف (ف) صاف، صاف ونرم
شل بۆن şil bün شلا بۆن (ف) نگا شلابۆن
شلپ şilp (۱) شلپه (۲) دهنگ زيله يا گورمچه (ف) (۱) صدای
 برخورد یا افتادن چیزی در آب (۲) صدای ضربه زدن با سیلی
 یا مشت
شلپاو şilpaw چلپاو (ف) گل ولای آبکی
شلپاوخه پری şilpaw xerê چلپاوخه پری (ف) گل ولای آبکی
شلپ شاپ şilpî şap شلپه شلپ (ف) صدای شلاپ شلپ
 پیایی
شلپ وکوت şilp û kwit دهنگ فه له ک کردن (ف) صدای
 کتکاری
شلپه şilpe بنوپره شلپ (ف) نگا شلپ
شلپه شلپ şilpe şilp شلپ شاپ (ف) نگا شلپ شاپ
شلتاخ şiltax ئه ربه (ف) شلاق
شلچر şilçir وه باوره مهردم هئای که سیگ له خه و ری که ید
 توشن شلچر چرپدنه ئ، جوورئ گیانه وهر خیتالیه (ف) به باور
 مردم وقتی کسی در خواب راه می رود گویند «شلچر» او را
 صدا می کند، احتمالاً جانوری خیالی و خرافاتی است
شلخ şilix زیز خه لوهت (ف) شلوغ
شلخام şilixam شل وخام (ف) وارفته وشل
شلخانن şilixanin وه یه ک دان (ف) بر هم زدن
شلخا پیلخ şilixaw pilix شلخیان (ف) شلوغ و پلوغ
شلخای şilixay شلخی (ف) شلوغی
شلخای پیلخ şilixaê pilix شلخ پیلخ (ف) مهمه
شلخ بۆن şilix bün زیز خه لوهت بۆن (ف) شلوغ شدن
شلخ پیلخ şilix pilix شلخ (ف) شلوغ پلوغ
شلخ کردن şilix kirdin چه تونی (ف) شلوغ کردن
شلخی şilixî شلخ (ف) شلوغی
شلخیان şilixiyan وه یه ک خواردن (ف) برهم خوردن
شلخیانه یه ک şilixiyane yek رشیانه یه ک (ف) ریختند
 به هم، به جان هم افتادن
شلشل şilşil شله شله (ف) آهسته آهسته

، آگاهی
شکار şikar (۱) راو (۲) که ل کویه ی (ف) (۱) شکار (۲) کل
 کوهی
شکاربیر şikarbir بان مازئ پهس (ف) قسمت رویی پشت
 گوسفند و بز و ...
شکاک şikak هووزگن له کوردهیل (ف) عشیره ای از کُردان
 در شمال کُردستان
شکان şikan (۱) هۆرد کرد (۲) تسان (۳) روژه به تال کردن
 (۴) شکیان (ف) (۱) شکست، خُرد کرد (۲) جفت گیری ماکیان
 (۳) شکستن روزه (۴) از قدر و منزلت افتادن
شکانن şikanin (۱) هۆردکردن (۲) به تال کردن روژه (۳)
 تسانن (۴) شکس دان له جهنگ (۵) ئه لشکیان له ناو خه لکان
 (۶) خامیش کردن (ف) (۱) خُرد کردن (۲) شکستن روزه (۳)
 جفتگیری ماکیان (۴) شکست دادن (۵) از قدر و منزلت افتادن
 (۶) شکستن
شکر şikir سپاس (ف) شکر
شکس şikis شکسته (ف) شکست
شکسته şikiste (۱) شکس خواردی (۲) لاناوهله پیر (۳)
 شکیای (ف) (۱) شکست خورده (۲) کنایه از پیر و فرتوت (۳)
 شکسته
شکسته بۆن şikiste bün پیر بۆن (ف) کنایه از پیر شدن
شکه şike باشکانی (ف) گویا، احتمالاً
شکس şikes شکسته (ف) شکست
شکس خواردن şikes xwardin ئه لشکیان (ف) شکست
 خوردن
شکیا şikya هۆرد بق (ف) شکسته شده
شکیاس şikyas هۆرد بویه (ف) شکسته شده است
شکیاغ şikyag شکیای (ف) شکسته شده
شکیان şikyan ئه لشکیان (ف) شکسته شدن
شکیای şikyaê شکیای (ف) شکسته شده
شل şil (۱) سس (۲) ئاوهکی (ف) (۱) سست، شل (۲) آبکی
شل şif (۱) سه ونز وخال خال «شل و گوله مق نه پری» چوار
 پا دیری دق نه پری (۲) چه قوو دان پووس (ف) (۱) سبزمات و
 خالخال (۲) زمانی که پوست جوشهای چرکین می زند آنرا با
 چاقو زخم می کنند تا چرک از آن خارج شود این عمل را «شل
 کردن» گویند

شل و ول şil û wil şil xam [ف] شل و وارفته
شله şile (۱) خوارده‌مەنى ئاوه‌كى (۲) سسه [ف] (۱) آش آبكى
 (۲) سست است
شله‌جا şileca زیزُ سل وه‌جا [ف] خوب جویدن
شله‌ژان şilejan ژان ئه‌نام [ف] درد اندام
شله‌شل şile şil نه‌رمه نه‌رم [ف] نرم نرمک
شله‌کوت şilekwit نیمه‌کوت و ته‌رت کردن خه‌رمان وه چان
 [ف] نیمه‌کوب کردن خرمن درو شده با «چان»
شله‌کینه şilekîne شه‌له‌کینه [ف] نگا شه‌له‌کینه
شله‌گو şile gü شه‌له‌هر [ف] فضولات آبكى احشام
شله‌و بۆن şilew bün شلا بۆن [ف] نگا شلابۆن
شله‌و کردن şilew kirdin شلا کردن [ف] نگا شلا کردن
شله‌هر şilehir شه‌له‌گو [ف] نگا شه‌له‌گو
شلی şilî سسى [ف] سستی، شلى
شلیت şilît بنووره شریت [ف] نگا شریت
شلیفه şilîfe شریفه [ف] گونی بزرگتر از گونی معمولی برای
 حمل کاه
شلی ملن şilê milê شالْدۆپه‌كى [ف] نگاشالْدۆپه‌كى
شمار şimar ژمار [ف] شمار
شمارتن şimartin ژمارتن [ف] شمردن
شماردن şimardin شمارتن [ف] شمردن
شماره şimare ژماره [ف] شماره
شماره کردن şimare kirdin ژمارتن [ف] شمردن
شمال şimal شه‌مال، له ئه‌ده‌بیات کوردی نیشانه‌ئ ئمید،
 ئه‌وین و ئاره‌زووه [ف] بادی که از غرب به شرق میوزد، در
 ادبیات کردی نشانه‌ی امید، عشق، شمیم و آرزو بکار برده
 می‌شود
شمامه şimame شه‌مامه [ف] دستنبو
شمپ şimr شمل، وه‌رگپ له ناو «شمر ابن ذولجوشن» [ف]
 بى سر و پا «شمر ابن ذولجوشن»
شمپ şimir ئه‌ربه [ف] شلاق
شمپدق şimir dü که‌سى كُ هوکاره بۆیه گوچانئ بگرئده
 پشت قنگه‌و [ف] کسی که همیشه چویدستی به حالت آماده در
 دست دارد
شمس şims شمش «شمس یه‌خ» [ف] شمش
شمشال şimşal جوورئ بلووره [ف] نیلبک فلزی

شلغ şifx شلغه [ف] صدای بهم زدن مشک
شلغ‌پلغ şifxi pifx شلغ‌شاق [ف] صدای پیاپی بهم زدن
 مشک
شلغ‌شاق şifxi şaq صدای پیاپی بهم زدن
 مشک
شلغه şifxe شلغ [ف] صدای بهم زدن مشک
شلق şiliq بنووره شلغ [ف] نگا شلغ
شلق şifiq پلقه، پلق [ف] صدای شلوپ مایعات
شلقان şilqanin پلقان [ف] صدای ترکیدن
شلق‌شاق şilqî şaq شلقه‌ئ هه‌یتاهه‌یت [ف] صدای «شلقه»
 « پیاپی
شل کردن şil kirdin شلا کردن [ف] نگا شلا کردن
شل کردن şif kirdin وه چه‌قوو لاش‌لاش کردن پووس ئپائ
 کیشان چرک و زوخ [ف] با چاقو زخم کردن پوست برای دفع
 چرک از زیر پوست
شلکینه şilkîne شلگینه، خوارده‌مەنییگه له خه‌تۆر و زۆن
 دان [ف] خوراکی از خمیر و روغن حیوانی که بصورت کلوچه
 سرخ کنند
شلگ şilig لاناوله شل و ته‌مه‌ل [ف] آدم شل و وارفته
شلگاری şilgawî ئاوه‌كى [ف] آبكى
شلگه şilge شلگینه [ف] قسمت فوقانی سر نوزاد که هنوز
 نرم است و استخوان نگرفته
شلگینه şilgîne بنووره شلگه [ف] نگا شلگه
شلنگ şilng (۱) شلنگ خوه‌ئ دان (۲) لۆله‌ئ لاسیكى [ف]
 (۱) خود را آماده کار کردن، بر خود نهیب زدن (۲) شلنگ
شلنگ خوه‌ئ دان şilngî xwey dan خوه‌ئ تیار کردن
 [ف] خود را آماده کاری کردن، برخود نهیب زدن، خود را
 سرزنش کردن
شل واقه şifwaqe بیحال و سس [ف] سست و بیحال
شلووپ şifûp بنووره شلپ [ف] نگا شلپ و ترکیباتش
شل وشپوویائ şil û şewyaê شپرزه [ف] سست و نا مرتب
شل ومل şil û mil (۱) جووانی دار (۲) سس، بیع هاز (۳) سه‌ر
 و شخل، به‌تیه «خوه‌یشکه‌یل مراخان ده‌س وه ئارده‌وه -
 پۆشى شل ومل خالان شارده‌وه» [ف] (۱) زیبای خوش اندام،
 بویژه برای دختران (۲) سست و بیحال (۳) نوعی روسری مزین
 به سکه و منجق

شمشه şimşe ته‌خته تران به‌نا [ف] شمشه بنایی
شمشیر şimşêr (۱) شه‌مشیر (۲) ديه‌که‌یگه له پاوه [ف] (۱)
 شمشیر (۲) روستایی در پاوه
شمشیربأل şimşêr bał جوورئ سییه‌پروسنه‌که [ف] نوعی
 پرستو
شمشیر زاغ دریائ şimşêri zax diryâê لاناوه له زاتدار
 [ف] کنایه از شجاع
شمشیره şimşêre (۱) پشته‌کُ ده‌رانه (۲) به‌شینگه له گاواسن
 کُ کوریه ده‌ئیده قه‌ئ تیردار، گاو‌ه‌نار [ف] (۱) کلون در (۲)
 قسمتی از گاو‌ه‌ن که «کوریه» را به تیر دار وصل می‌کند
شمشيله şimşîle بنووره شمشیره [ف] نگا شمشیره
شمقار şimqar شه‌نقار، مه‌لیگه [ف] پرنده‌ای است، شنقار
شمل şiml بنووره شمپ [ف] نگا شمپ
شملیه şimilye گیایگه خوه‌شبوو، له سه‌کزی «شملی»
 ئوشن [ف] گیاه شنبلیله، در سکزئ «شملی» گویند
 شن şin چه‌کُرپَز، له لاتینی (sand) تۆسریاس [ف] شن،
 ماسه درشت، در لاتین (sand) نوشته شده
شناس şinas (۱) پاشگر زانایی وناسین (۲) ئاشنا [ف] (۱)
 پسوند شناختن و دانایی (۲) آشنا
شناسانن şinasanin ناسانن [ف] شناساندن
شناسنامه şinasname سجیل [ف] شناسنامه
شناسه şinase به‌له‌ئه [ف] بلده، آشنا
شناسین şinasîn ناسین [ف] شناختن
شنگ şing گیایگه خوارده‌مه‌نی، له سۆرانی «ئه‌سپینگ،
 ئه‌سپینگ» ئوشن و له سمنانی (şinge شنگه) ئوشن [ف]
 گیاه شنگ که خوراکی است، در سۆرانی «ئه‌سپینگ، ئه‌سپینگ
 » در سمنانی (şinge شنگه) گویند
شنگ‌زاته şing zirâte جوورئ شنگ و لنگ پییه‌نه [ف]
 نوعی شنگ برگ پهن
شنه şine (۱) سروه، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «شنۆ» ئوشن
 (۲) کشت وکال دروه بۆ و نه‌کوتیائ (۳) ده‌نگ هنه‌ن [ف] (۱)
 نسیم، در دیگر گویشهای کردی «شنۆ» گویند (۲) مزرعه‌ای که
 درو شده و هنوز کوبیده نشده (۳) هن هن، صدای نفس خسته
شنه‌با şine ba شنه‌وا [ف] باد ملایم، نسیم
شنه‌شن şine şin هنه‌ن [ف] هن هن
شنه‌فتن şineftin بنووره ئه‌ژنه‌فتن [ف] نگا ئه‌ژنه‌فتن

شنه‌وا şinewa (۱) شنه‌با (۲) ژنه‌وا [ف] (۱) نسیم (۲) شنوا
شنه‌یل şineyl کۆیه‌یگه له په‌راو ک جوورئ دار دیرئ ک
 «شهن» وه پئ دُرُس که‌ن [ف] کوهی در پراو که درختان
 ویژه‌ای دارد که ازچوب آن «شهن» یا افشون بوجاری درست
 کنند
شوق şü پیائ ژن [ف] شوهر
شوال şuwaf پاپووش، له سمنانی (şuwaf شووال) ئوشن
 [ف] شلوار، در سمنانی (şuwaf شووال) گویند
شوال سورانه şuwaf suwarane پاپووش مه‌ردم کرمانج
 [ف] شلوار مخصوص کردن کرمانج
شواله şuafe شئول، هه‌ندپ [ف] لایه به لایه
شواله‌شواله şuafe şuafe شئول شئول [ف] لایه به لایه،
 متورق
شواله‌کنگ şuafe kenig گیایگه ئُرئ ره‌وانکردن رووده
 [ف] گیاهی مسهل
شواله‌ک‌واو şuafe kewaw شئوله برشن، هاوتائ ()
 ئسنه‌یک [ف] گوشت را به صورت مدور بریدن و در (ساج)
 کباب کردن، همتای (اسنیک)
شوان şuwan (۱) چاودیرکه‌ر ریبه‌ن (۲) ناویگه‌کورانه [ف] (۱)
 چوپان (۲) نامی مردانه
شوانانه şuwanane پامز شووان [ف] مزد چوپان
شوان‌خه‌له‌تته şuwan xefetine (۱) مه‌له‌وه‌ریگه (۲) مانگ
 خاکه‌لییه [ف] (۱) شبان فریب، پرنده‌ای است (۲) کنایه از اسفند
 ماه که گیاهان سبز می‌شوند
شوان شووان şuwan şuwan گمه‌یگه [ف] بازی کودکانه
شوانکاره şuwankare (۱) ئیئینگه (۲) ديه‌که‌یگه له جووانرو
 (۳) ديه‌که‌یگه له ره‌وانسه‌ر [ف] (۱) عشیرتی از کُردان که در
 مناطق ایران پخش شده‌اند (۲) روستایی در جوانرود (۳) نام
 روستایی در روانسر
شوانی şuwanî وه‌ره‌له‌وانی [ف] چوپانی
شواو şuwaw جووانی [ف] جوانی، عربی است
شوبرا şübira شورا [ف] برادر شوهر
شوبرا ژن şübira jin دش [ف] زن برادر شوهر
شوت şüt (۱) گیایگه (۲) فیکه، له لاتین (shout) وه مانائ
 هاوار کردنه (۲) پیشگر ده‌مه‌وه‌ری «شوت شات» (۴) شوت
 کردن وه تووپ [ف] (۱) گیاه شوئید (۲) سوت زدن، در لاتین

(shout) به معنی فریاد کردن است (۳) پیشوند کولیگری (۴)

شوت زدن به توپ

شوت‌شات *şütişat* شیت‌شات، له لاتین (shout) توشن [ف] کولیگری، بدگویی، در لاتین (shout) به معنی بدگویی کردن است

شوت کردن *şüt kirdin* له‌قه دان وه توپ [ف] شوت زدن به توپ

شوت کیشان *şüt kîşan* فیکه کیشان [ف] سوت زدن

شوته *şüte* شوت «گ» [ف] گیاه شوئید

شوخ *şûx* (۱) شووق (۲) ره‌نگین [ف] (۱) شوخ طبع (۲) زیبا، دلفریب

شوخ و شه‌نگ *şûx û şeng* شووخ [ف] خوشگل، شوخ و شنگ

شوخی *şûxî* یاری [ف] شوخی کردن

شودار *şûdar* ژینگ ک شوق بی‌اشتوو [ف] زن شوهردار

شودان *şûdan* (۱) رسوا کردن (۲) وه شوق دان [ف] (۱) کنایه از رسوا کردن (۲) شوهر دادن

شوپ *şor* ده‌نگ ئاو [ف] شُرشر آب

شوپ *şûr* (۱) لانه‌مائی کاورینگه (۲) دریژ [ف] (۱) نژاد گوسفندی است (۲) دراز

شورئاوا *şûrawaê élmiraê* دیه‌که ینگ له مایه‌شت [ف] روستایی در مادیدشت

شورئاوا *şûrawaê mirtiza* دیه‌که ینگ له مایه‌شت [ف] روستایی در مادیدشت

شور *şûr* (۱) سوول (۲) پاشگره وه مانائ شوورتن (۳) پاشگره وه مانائ شفت وشوور کهر (۴) ده‌سگائ موسیقی (۵) گیاینگه چق سه‌گبنجگ ک تائم شووره [ف] (۱) شورمه (۲) پسوند به معنی شستن (۳) پسوند به معنی شستشو کردن (۴) دستگاه موسیقی شور (۵) گیاهی شبیه «سه‌گبنجگ» که مزه‌اش شور است

شورا *şûra* شوبرا [ف] برادر شوهر

شوپا *şûra bün* دریژه و بون [ف] دراز شدن

شوراک *şûrak* شیره‌که کردن «ل» [ف] تشجیع، شیر کردن

شوراک کردن *şûrak kirdin* شیره‌که کردن «ل» [ف] شیر کردن، تحریک کردن

شوپا کردن *şûra kirdin* دپه و کردن [ف] دراز کردن

شوراو *şûraw* ئاو شوور [ف] آب شور

شوراوا *şûrawa* (۱) مه‌لوه‌نیگه له چرداو (۲) ئاو دیه‌که‌ینگه له سوئقور [ف] (۱) منطقه‌ای در چرداول (۲) روستایی در سنقر

شوپ بون *şûr bün* شووره و بون [ف] دراز شدن

شورت *şort* شرت، ته‌نکه [ف] مایو، شورت

شورت *şûrt* (۱) نؤغم، نادیار (۲) شوورد [ف] (۱) گم، ناپیدا (۲) شست، فعل شستن برای سوم شخص

شورتک *şürtik* شوورتک [ف] گیاهی است

شورتگ *şürtig* شوورتک [ف] گیاهی است

شورتین *şürtin* شووردن [ف] شستن

شوردن *şûrdin* شوورتین [ف] شستن

شورش *şûrîş* (۱) سره‌له‌دان (۲) ناینگه‌کوپرانه [ف] (۱) شورش (۲) نامی مردانه

شوپ کردن *şûr kirdin* شووپا کردن [ف] دراز کردن

شورمانگا *şûрманگا* شوومائه، شوورمانگه [ف] غسلخانه، محلی که جنازه غسل داده شده رانجا می‌گذارند تا آبش چکیده شود

شورمانگه *şûرمانگه* شوومائه، شوورمانگه [ف] غسل خانه ، ترمی که جنازه غسل داده شده را روی آن می‌گذارند تا آبش چکیده شود

شورمه‌زه *şûr meze* شوورتام [ف] شورمه

شوروا *şûrwa* (۱) ئاو نه‌واله‌ئ یارسان (۲) خوارده‌مهنی ئاوه‌کی و شوور (۳) ئاوگوشت [ف] (۱) آبی که از «نه‌واله» که نذری یارستان است و حالتی سوپ مانند دارد (۲) شوربا (۳) آبگوشت

شوره *şorê* شوره شوپ ئاو [ف] شُرشر آب

شوره *şûre* (۱) سوول (۲) که‌ویشک سهر [ف] (۱) شور است (۲) شوره‌ی سر

شوره *şûrê* دریژه [ف] دراز است

شوره *şüre* عه‌یب «گ» [ف] عیب و عار

شوره‌ئی *şüreî* عه‌یب و عار «گ»، له‌ه‌ورامی «شه» و له زارواه‌یل تره‌ک کوردی «چوو» توشن و له لاتین (shame)

[ف] عیب و عار، در گویش اورامانی «شه» و در دیگر گویشهای کردی «چوو» و در لاتین (shame) گویند

شوپه‌ئن *şûrê jin* زن ره‌نگین [ف] زن زیبا

شوپه‌سوار *şûrê suwar* خاسه سوار [ف] سوارکار ماهر

شۆمانگه şûmanêge شورمانگه [ف] نگا شورمانگه
شۆمایه şûmayê شورمانگه [ف] نگا شورمانگه
شۆن şûn (۱ رەت ۲ ئاسەوار ۳ دۆیائى ۴ جى ۵ پەیمان «شەرت وشوون» [ف] ۱) رد، اثر ۲) آثار، اثر ۳) پس از ۴) جا، مکان ۵) پیمان
شۆنبر şûnber شوون دز بەر [ف] کسی که رد دزدان را می‌برد
شۆنپەشیو şûn peşêw رەد گۆم کردن [ف] رد گم کردن
شۆنپەشیوی şûn peşêwî شوون پەشیو [ف] رد گم کردن
شۆن خسن şûn xisin وه شوون خسن [ف] همراه کردن
شۆن دان şûn dan نوون دان [ف] آدرس دادن
شۆند بوو şûnid bûr دۆرەو بە [ف] گم شو
شۆن کەفتن şûn keftin (۱) تالوو بۆن ۲) وه شوون کەفتن [ف] ۱) پیروی کردن ۲) تعقیب کردن
شۆنگر şûngir شوونگیر [ف] پیگیر کارها
شۆنگرتن şûngirtin شوونگر بۆن [ف] ردیابی کردن، دنبال کردن
شۆن گۆم şûn gom بئ سەر و شوون چین [ف] بی نام نشان رفتن، بی هیچ آدرسی رفتن
شۆن گۆمکردن şûn gom kirdin شوون پەشیوی [ف] رد گم کردن
شۆن لوور şûni lûr جی لوور [ف] جا ومکان
شۆن میلکان şûn mîlkan شوون زمیە [ف] آثار بجا مانده از کوچ
شۆن نان şûn nan وه شوون نان [ف] دنبال کردن
شۆن نووندار şûni nûndar زۆز ئاشاریائ [ف] با اصل و نسب
شۆن ونوون şûn û nûn ناو نیشان [ف] آدرس
شۆن ونوون دان şûn û nûn dan ناو نیشان دان [ف] آدرس دادن
شۆن وه شوون şûn we şûn هەردە وه هەردە [ف] منزل به منزل
شۆن هەلگرتن şûn hefirtin شوون گرتن [ف] رد یابی کردن
شۆنه şone خشی «ل» [ف] هزار پا
شۆی şuwê شەوہ [ف] کابوس

شۆپە شۆپ şorê şor چووپه چووپ [ف] شُرشُر آب
شۆرە کات şûrekat زروان [ف] شوره زار
شۆپەو بۆن şûrêw bûn شووپا بۆن [ف] دراز شدن
شۆپەو کردن şûrêw kirdin شووپا کردن [ف] دراز کردن
شۆری şûrî پەپیشروو دان [ف] معرفی دادن، شناساندن
شۆریا şûrya وه ئاو شووریائ [ف] شسته شد
شۆریاگ şûryag شووریائ [ف] شسته شده
شۆریان şûryan شوورتن [ف] شسته شدن
شۆریائ şûryaê شووریائ [ف] شسته شده
شۆرین şûrîn شووردن [ف] شستن
شۆشمە şoşmê دیه که یگه له پاوه [ف] روستایی در پاوه
شۆفار şûfar برهسان، سیخوپ [ف] سخنچین، جاسوس
شۆفاری şûfarî سیخوپ [ف] جاسوسی
شۆفای şûfay هه گوه، جانئای [ف] هنبانه، جوال
شۆفر şûfir شفووپ [ف] راننده
شۆوق şûq بنووپه شووخ [ف] نگا شوخ و ترکیباتش
شۆقاق şoqaq شه قاق [ف] نگا شه قاق
شۆکر şokr شکر [ف] سپاس
شۆکرانه şokrane (۱) خەیرات ۲) له داب ونه ریتەیل یارسانه [ف] ۱) شکرانه ۲) یکی از مراسمات معنوی نذر دادن مردمان یارسان
شۆکردن şû kirdin وه ئە خد کەسێ دراتن [ف] شوهر کردن ، ازدواج کردن
شۆکه şûke (۱) بەر مازوو ۲) شیرەئ به رۆ ک دۆیائ کولانن خەسەو بوود و چۆ هەسە له [ف] ۱) نوعی ثمر مازو ۲) شکرکی که بر روی کاسه بلوط ایجاد می‌شود و پس از جوشاندن و تغلیظ کردن مانند عسل شیرین است
شۆل şol شل، سس [ف] شُل، سست
شۆل şûl دۆتای، خورج [ف] نوعی خورجین
شۆل şûl شپشپ «گ» [ف] شُرشُر آب
شۆل دەم şûl dem کیف دەم، دەم وشا [ف] آنکه دهان گشاد دارد
شوم şum (۱) شام «ل» ۲) بەدەرەژەن [ف] ۱) شام ۲) نحس
شۆم şom شۆیه م «ل» [ف] شخم
شۆماتگ şûmatig بن وبنچینه، بنچینه [ف] اساس، پایه، ریشه

شوئ بریان şiwê biryan شووئ درآوردن [ف] شورش را در آوردن

شوئ درآوردن şuwê dirawrdin شووئ برین [ف] شور کاری را درآوردن، شورش را درآوردن

شوئ گرتن şuwê girtin شهوه گرتن [ف] دچار کابوس شدن

شوئ شووئ şuwê şuwê شهوه ویهه [ف] یواش یواش

شوئیه له şüyefe گر ناگر [ف] شعله

شوئیه له şüyefê şüyefê گرگر ناگر [ف] زیانه کشیدن آتش

شوئیه م şüyem شووم، رهن [ف] شخم

شوئیه م کردن şüyem kirdin شووم کردن [ف] شخم زدن

شوئیه نو نه ر şüyenew ner نه رغه [ف] دو بهم زن

شه بقه şebqe جووئ کلاو لیوه داره، شه فقه [ف] کلاه لبه دار شه به şebe بنووره شه بیهه [ف] نگا شه بیهه

شه بقی şebeq (۱) گول سوو (۲) فره سییه [ف] (۱) شفق (۲) بسیار سیاه

شه بیهه şebye جیه خرمان «جهنگ له شه بیهه دووسی له خرمان» [ف] جایی که خرمن را در آن پهن می کنند

شه پ şep (۱) پرمشتی (۲) که رهئ نه تاویای (۳) له تر خواردن [ف] (۱) پریک مشت (۲) کره نتابیده ای که هنوز از مشک خارج

نشده (۳) تکان خوردن برای مایعات

شه پ شوو şepişûr شه پ وشوو [ف] دراز و بیقواره

شه پ شه پ şep şep گزگن [ف] پریک مشت

شه پ شیر şepişîr جووئ دژمینه «باوگن له شه پ شیر» [ف] دشنامی است

شه پگ şepig خنجی منجی [ف] کودک زیبا وگوشتالو

شه پگی şepigî شه پگ [ف] کودک زیبا وگوشتالو

شه پل şepil شپیلک [ف] کودک زیبا وگوشتالو

شه پلاق şepfaq زیله، چه پاله [ف] سیلی

شه پ وشوو şep û şûr شه پ وشوو [ف] دراز و بی قواره

شه پ توتان şepetütan (۱) کریوه (۲) لاناوه له قق کردن [ف] (۱) هوای سرد طوفانی (۲) کنایه از غوغا کردن، کولاک کردن

برای شخص

شه پیگ şepêg یهئ شه پ [ف] پریک مشت

شهت şet چه م گه ورا، نه ره ویهه [ف] شط، عربی است

شهتال şetal شاتال، شلنگ خوهئ دان [ف] کوشیدن، نهیب زدن

شهتاو şetaw چه م ک له وه فراو سه رچه مه گرئد [ف] رودی که از برفهای آب شده سرچشمه می گیرد

شهتاونان şetawan ئاو شهتاو [ف] نگا شهتاو

شهت پهل şetipel له توپار، له نه وستا (şete شهته) وه مانائ بریان وخسن تۆسریاس، له زارواهیل تره گ کوردی «

شهته» وه مانائ تیل منجه برینه [ف] پاره پاره، قلع و قمع، در اوستا (şete شهته) به معنای بریده و انداخته نوشته شده، در

دیگر گویشهای کردی «شهته: اریب» گویند

شهت پهل کردن şetipel kirdin لهت وپار کردن [ف] پاره پاره کردن

شهت ل şetl توله کی [ف] نشاء

شهت لچار şetîlçar جی توله کی [ف] نشاء زار

شهت وپهل şet û pel شهت پهل [ف] پاره پاره

شهت وپهل کردن şet û pel kirdin شهت پهل کردن [ف] پاره پاره کردن

شهته şete (۱) ئافه تیگه جوور سوته ک ده ئده قهئ دار (۲) ته شه [ف] (۱) آفت شتهی درختی (۲) آفتهای موسمی

شهتهک şetek شه لتهک، جه رانن وپه سان شه لتان خرمان [ف] سفت کردن و محکم بستن دسته های درو شده ی غلات

شهتیر şetîr بالته، ساتوور «ل» [ف] ساتور

شهخ şex شهق «ل» له سه کزی «شهخ» توشن [ف] ترک، شکاف ریز، در سکزی «شهخ» گویند

شهخارته şexarte شهقارته [ف] کبریت

شهخ بردن şex birdin شهق بردن «ل» [ف] ترک بردن داشتن

شهخته şexxe سايه قه [ف] سرمای سخت، سرما ریزه

شهخته به سان şexxe besan یه خبه نان [ف] سرمای سخت، یخبندان

شهخدان şex dan شهق دان «ل» [ف] ترک برداشتن

شهخره şexre شهق رهک «گ» [ف] نگا شهق رهک

شهخ ل şexl شهق ل «گ» [ف] مهر نشانه گذاری خرمن، مهر شده şede پورته نک «شهدهئ یهئ تال زه پیه ساسه سه رهو

- سپه ریاس وه رق چیت نه سپه رهو» (عباس باباخانی) [ف]

دستار زنانه

شده دت şedet شده دد، ئه ره و بیه [ف] شدت، عربی است

شده دد şeded شده دت [ف] شدت

شهره şer' مرافه [ف] جنگ

شهره şera (۱) شرا «تاشه راج مه رگ دالی» (۲) سه وین،

تا ویشت خوه [ف] (۱) تا سرحد... (۲) گرمای آفتزا

شهره پاشوو şeraşû شهره پاشوو [ف] شرور، جنگ طلب

شهره پانچوو şerânçû شهره پانچوو [ف] شرور، جنگ طلب

شهره پانچوو şerânşû شهره پانچوو [ف] جنگ طلب

شهره پانی şerânî پرشنگ [ف] جنگ طلب

شهره او şeraw شراب [ف] شراب

شهره اوخانه şerawxane شرابخانه [ف] میکده

شهره اوخوه şeraw xwer شرابخوه [ف] شرابخواره

شهره اوخوه ری şerawxwerî شرابخوه ری [ف] ظرف شراب

خوری

شهره او فرووش şeraw firûş شراب فرووش [ف] کسی که

فروشنده شراب است

شهره اووی şerawî شرابی [ف] برنگ شرابی

شهره به şerbe شهره [ف] ظرفی سفالی

شهره بهت şerbet شهره [ف] شربت

شهره به تاو şerbetaw شهره بهت [ف] شربت

شهره به تخوه ری şerbet xwerî شهره به تخوه ری [ف] ظرف

شربت خوری

شهره بهت ساز şerbet saz شهره بهت ساز [ف] شربت ساز

شهره بهت فرووش şerbet firûş شهره بهت فرووش [ف] شربت

فروش

شهره پن şerpen (۱) وهره لا (۲) گووزه کردن و دهر چین [ف]

(۱) لابلالی (۲) مذبوخانه گریختن

شهره پن کردن şerpen kirdin گووزه کردن و دهر چین

[ف] زیوانه و مذبوخانه گریختن

شهره پنی şerpenî وهره لایی، دهن بپین [ف] لابلالی و

الواطی

شهرت şert (۱) گره و (۲) په یمان (۳) بایسه [ف] (۱) شرط بندی

(۲) پیمان، عهد (۳) لازم، ضروری

شهرت بوو şert bû ئاد بوو [ف] پیمان باشد، شرط باشد

که...

شهرت شرووت şerti şirût گره و کردن، ئه ره و بیه [ف] شرط

و قید

شهرت شووان şerti şuwan له بیس گاقووژ تا بیس ماله ژژیر

[ف] از بیستم مرداد تا بیستم شهریور که رمه داران قرارداد خود

را با چوپانان می بندند، ماه شهریور

شهرت توو şertû شهرت بوو [ف] شرط باشد که...

شهرت وشرووت şert û şirût گره و کردن، ئه ره و بیه [ف]

شرط و قرار

شهرت وقه رار şert û qerar شهرت وشرووت، ئه ره و بیه [ف]

شرط و قرار

شهرته şerte (۱) بایسه س «کوژ خاسیگ بوودن شهرته» (۲)

شهرتوو [ف] (۱) لازم است (۲) شرط باشد که...

شهرد şerd شهرت [ف] شرط

شهرده şerde باره آوردن وه ری دین [ف] طبق شرع تربیت

کردن

شهره فرووتن şer' firûtin شهره فرووشان [ف] ستیزه جویی

کردن، بهانه گرفتن

شهره فرووش şer' firûş پرشنگ [ف] ستیزه جو

شهره فرووشان şer' firûşan شهره فرووتن [ف] ستیزه جویی

کردن

شهره فرووشتن şer' firûştin شهره فرووشان [ف] ستیزه

جویی کردن

شهره کردن şer' kirdin مرافه کردن [ف] جنگ کردن

شهره کهر şer' ker جهنگ کهر [ف] جنگاوار

شهره که şer' ge گه مه یگه [ف] بازی شبیه بیس بال

شهرم şerm (۱) شوره ئی (۲) شهرمه (۳) حه تا [ف] (۱) عیب و

عار (۲) شرمگاه (۳) شرم و حیا

شهرمدار şerm dar سجا [ف] آبرومند

شهرمسار şermsar خه جالهت [ف] شرمسار

شهرم شکانن şerm şikanin له روده ربایس دهر چین [ف]

از خجالت بیرون آمدن

شهرمنه şermine شهرمه نده [ف] شرمنده

شهرموو şermû کهم رژه گا [ف] خجالتی

شهرمه şerme شهرمگا [ف] شرمگاه

شهرمه زار şermezar شهرمه سار [ف] شرمسار

شهرمه زاری şermezarî شهرمه ساری [ف] شرمساری

شهرمه زووری şermezûrî شهرمه شووری [ف] ستیزه جویی
 شهرمه سار şermesar شهرمه زار [ف] شرمسار
 شهرمه سار بۆن şermesar büñ خه جالته بۆن [ف] شرم
 سار شدن
 شهرمه ساری şermesarî شهرمه زاری [ف] شرمساری
 شهرمه شووپی şermeşûrî شهرمه زووری [ف] ستیزه جویی
 شهرمه گه پی şermegeî شهرمه شووپی [ف] ستیزه جویی
 شهرمه نده şermende شهرمه نه [ف] شرمنده
 شهرمه نه şermene شهرمه نده [ف] شرمنده
 شهروال şerwâl پایوش [ف] شلوار
 شهروه şerwe بنووره شهروه [ف] فنجان، لیوان، نگا شهروه
 و ترکیباتش
 شهروه تی şerwetî (۱) ناویگه ژنانه (۲) چهرمی «ل» [ف] (۱)
 نامی ژنانه (۲) سفید
 شهپ وه زوور şer we zûr دوپ [ف] مستبد، قلدر
 شهپ وه زووری şer we zûrî شهرمه شووپی [ف] ستیزه
 جویی
 شهروینه şerwêne دیه که یگه له جووانرو [ف] روستایی در
 جووانرود
 شهپه تووپ şeretûp شهپه گه [ف] بازی شبیه بیسبال
 شهپه زؤل şereziil کویه یگه له ئه یوان [ف] کوهی در شهر
 ایوانغرب
 شهپه ژن şerejin جهنگ ژنانه [ف] دعوی ژنانه
 شهرف şeref ئه ره وییه [ف] شرف
 شهرف şerîf نه جیم، نه ره وییه [ف] شریف
 شهرفناباد şerîf abad دیه که یگه له که توله [ف] روستایی
 در کندوله
 شهرفیک şerîk (۱) هاوسه، ژن (۲) شهرفیک [ف] (۱) دوست،
 همسر (۲) شریک در سرمایه
 شهرفیکه دز şerîke diz شهرفیکه دز [ف] دزد افشار
 شهرفیکی şerîkî شهرفیکی [ف] شراکتی
 شهس şes (۱) ژماره ئ شهس (۲) یه یهوش «شهسم ناگا
 بی...» (۳) شهسه (۴) کلگ که له، بنووره سپیه کوژه [ف] (۱)
 شماره شخصت (۲) هوش، آگاهی (۳) موسم بارانهای بهاری (۴)
 نگا سپیه کوژه
 شهس بیدار şes bêdar وریا [ف] هوشیار

شهسپه şesper گیانگه چۆ شه ودهر [ف] گیاهی شبیه شبدر
 خودرو
 شهست şest بنووره شهس [ف] نگا شهس
 شهستم şestim شهسم [ف] شخصتم
 شهستمین şestimîn شهستم [ف] شخصتمین
 شهستیر şestîr ده سریز [ف] مسلسل
 شهسم şesim شهستم [ف] شخصتم
 شهسه şese شهسه وار، بهخته وارن [ف] بارانی که در اوایل
 خرداد می بارد
 شهسه وار şesewar بنووره شهسه [ف] نگا شهسه
 شهش şeş ژماره ئ شهش [ف] شش، عدد شش
 شهشان şeşan شهش گله [ف] شش عدد، شش تا
 شهشپالو şeşpalû شهش چۆز [ف] شش گوشه
 شهسپه şesper شهسپه [ف] شبدر خودرو
 شهشپه لگ şeş pelig (۱) لاناوه له فره «ئه سر شهش
 په لگ» (۲) گیس فره وان [ف] (۱) کنایه از زیاد گریستن (۲)
 گیسوان پُر پشت
 شهشپه لی şeş pelî شهش په لگ [ف] نگا شهش په لگ
 شهشخان şeşxan جوورئ تفته نگه [ف] نوعی تفنگ
 شهشخانه şeşxane شهش چۆز [ف] شش گوشه
 شهشدانگ şeşdang (۱) تیار، ئاماده (۲) گشتی، وه کولی
 [ف] (۱) کنایه از آماده وقبراق (۲) ششدانگ ملک
 شهش سۆک şeş sük شهش گووشه [ف] شش گوشه
 شهشسهد şeşsed ژماره ئ پانسه د وسه د [ف] ششصد
 شهش کلک şeş kilik ئه و که سه ک شهش کلک دیرید [ف]
 کسی که انگشت اضافه دارد
 شهشگوشه şeş gûşe شهش سۆک [ف] شش گوشه
 شهشه şeşşe له چوارم تا شانزه هه م وه فرانوار [ف] از
 چهارم تا شانزدهم بهمن
 شهشم şeşim دویای پهنجم [ف] ششم
 شهشمین şeşimîn شهشم [ف] ششمین
 شهشمه ته قه ل şeş meteql ته قه ل گه ورا وناپیک [ف]
 دوختن با فاصله و نارپک
 شهش وی şeş wî دیه که یگه له جووانرو [ف] روستایی در
 جووانرود
 شهشه پری şeşere دیه که یگه له دیره [ف] روستایی در دیره

شه‌شه‌دالوو şeşe dafû چله‌ج زمسان «ل» [ف] چله‌ی

زمستان

شه‌ش یه‌ک şeş yek له شه‌ش به‌ش یه‌ئ به‌ش [ف] یه‌ک

ششم، یک سهم از شش سهم

شه‌ش یه‌کی şeş yekî شه‌ش یه‌ک [ف] یک ششم، یک سهم

از شش سهم

شه‌فا şefa دهرمان [ف] شفا، نگا **شفا** و ترکیباتش

شه‌فتالو seftalü جوورج هه‌لویه [ف] نوعی هلو

شه‌فه‌ق şefeq گول سوو [ف] شفق، صبح زود

شه‌فه‌ق نه‌ما‌ج تار şefeq nemaê tar له گول سوو

[ف] کنایه از شفق، صبح زود

شه‌ق şeç (۱) شه‌خ (۲) ده‌س وه‌شانن «شه‌قه‌زله» (۳) ناو

پاس «شه‌ق نیمه‌روو» (۴) سفت و سه‌خت «که‌له شه‌ق» [ف]

(۱) ترک، شکاف (۲) صدای سیلی زدن (۳) وسط (۴) سخت و

سفت

شه‌قارته şeqarte شه‌خارته [ف] کبریت

شه‌قاق şeqaq شو‌قاق، شه‌ق قاق، شه‌ق وشک [ف] بیماری

ترک سم در چهارپایان، ترک خشک

شه‌قال şeqal (۱) جوورج بلالۆکه (۲) شه‌نقال [ف] (۱) نوعی

گیلاس وحشی (۲) بره احشام که در همان روز تولد جثه بزرگی

داشته باشد

شه‌قانن şeqanin شاقانن [ف] آواز کبک و مرغ پس از تخم

گذاری

شه‌قانه şeqane شه‌قانه و مه‌ردانه [ف] مردانه، لوتی وار

شه‌قانه و مه‌ردانه şeqane û merdane مه‌ردانه [ف]

مردانه، لوتی وار

شه‌ق بردن şeç birdin (۱) له خوسه تهره‌کیان (۲) تهرکیان

[ف] (۱) از غصه ترکیدن (۲) ترک برداشتن

شه‌ق خواردن şeç xwardin فاق هیز دان [ف] ترک بر

داشتن

شه‌قدان şeç dan له‌ت کردن [ف] شقه کردن

شه‌ق‌ره‌ک şeqrek شه‌خره‌ک [ف] وسیله‌ای برای حمل کردن

غلات درو شده که از دو قسمت به شکل پله اما کوچکتر درست

شده که بوسیله رسنی بهم متصل است و قابل حمل با دوش

است

شه‌ق شه‌ق şeç şeç تهره‌ک تهره‌ک [ف] ترک ترک، شکافته

شه‌ق شه‌قی şeç şeçî له‌توره [ف] عصبی، ناراحت،

اخمو

شه‌ق کردن şeç kirdin (۱) تهره‌کانن (۲) دۆ به‌ش کردن [ف]

(۱) ترکاندن (۲) دو نیم کردن

شه‌قل şeçlî (۱) شاق، مۆهرخه‌رمان (۲) مۆهر (۳) دبه‌که یگه له

مه‌سۆری [ف] (۱) مهر خرمن کوبی (۲) مهر (۳) روستایی در

بخش منصوروی

شه‌قل شکانن şeçlî şikanin (۱) لاناوه‌له وهرجه‌له دیگران

ده‌سپیکردن (۲) موور له سه‌ر چشتی لاوردن (۳) لاناوه له شه‌قل

گرونا شکانن [ف] (۱) کنایه از قبل از دیگران شروع کردن (۲)

مهر از سر چیزی برداشتن (۳) افتتاح کردن

شه‌قل کردن şeçlî kirdin موور وموم کردن [ف] مهر وموم

کردن

شه‌قل که‌لام şeçlî kefam قسیه‌ج با سه‌نه‌د [ف] سخن

مستدل و مستند

شه‌قله şeçqê بنووره شه‌قل [ف] نگا **شه‌قل**

شه‌ق وشوق şeç û şûq شه‌قه شه‌قه [ف] صدای پیا پی

شه‌ق وهر şeç û hir گاره‌گار [ف] صدای خواندن کبک و

مرغ پس از تخمگذاری

شه‌قه şeçe (۱) له‌ته (۲) ده‌نگ فرین بالدار (۳) له‌ته‌ج گووشت

(۴) ده‌نگ قه‌لماسنگ (۵) شه‌قه‌زله (۶) ده‌نگ ته‌قین [ف] (۱)

شکافتن، لته‌کردن (۲) صدای بال پرنده هنگام پرواز (۳) شقه

گووشت (۴) صدای فلاخن (۵) سیلی (۶) صدای ترکیدن

شه‌قه داس şeçe das هه‌نه‌ه‌ن دره‌و کردن [ف] موسم درو

کردن گندم وجو که به اصطلاح غلات خشکیده شده‌اند و

صدای آن در اثر تماس با داس می‌آید که نشانه خشک شدن

ساقه است

شه‌قه‌زله şeçe zîle چه‌پاله، زله [ف] سیلی

شه‌قه‌شه‌ق şeçe şeç ده‌نگ بال له هه‌ین فرین [ف] صدای

بال پرندگان در هنگام پریدن

شه‌قه‌کردن şeçe kirdin (۱) له‌تکردن (۲) ده‌نگ قه‌لماسنگ

[ف] (۱) شقه کردن (۲) صدای فلاخن خوب بافته شده

شه‌قه‌گول şeçe gwif گیایگه چق خوه‌شیر [ف] گیاهی

شبیبه «خوه‌شیر»

شه‌قه‌ج بال şeçe ç bal ده‌نگ فرین که‌وک و ... [ف] صدای

بال پرندگان هنگام پریدن، بویژه کبک

شقه‌خه xene şeqeý xene ده‌نگ خه‌نین [ف] صدای

خندیدن

شقی şeqî شقه برد [ف] ترکید، شکاف برداشت

شک şek (۱) شک، گومان (۲) کاوړ دؤ ساله [ف] (۱) شک،

تردید (۲) شک، گوسفند دوساله

شه‌کانن şekanin وه قایم ته‌کان دان، له لاتین (shake)

توشن [ف] محکم تکان دادن، در لاتین (shake) به معنی

تکان دادن است

شه‌کار şekdar دؤگومان [ف] شک داشتن

شه‌کرووک şekerûk شه‌که‌رووک [ف] نگا شه‌که‌رووک

شک وهرن şek weren شه‌که نیر [ف] شک نر برای جفت

گیری

شه‌کات şeket شه‌یت، وله‌کات [ف] خسته

شه‌کات بؤن şeket büin (۱) ناس بؤن (۲) وله‌کات بؤن [ف]

(۱) بیزار شدن (۲) خسته شدن

شه‌کات کردن şeket kirdin شه‌کات کردن [ف] خسته

کردن

شه‌که‌توکان şeke tükan (۱) وهرن شه‌که‌توگ تازه گه‌ورا

بؤیه و ملی ملی که‌ید (۲) لاناوه له جائیل [ف] (۱) گوسفند نری

که تازه بالغ شده و به جنگ با شک اصلی گله می‌پردازد (۲)

کنایه از جاهل تازه‌کار

شه‌که‌تی şeketî میهنی بؤن [ف] خستگی

شه‌که‌تی حسن şeketî xisin (۱) شه‌که‌تی دهر کردن (۲)

مامر هنای دریل کیشید و بال شووره‌و که‌ید توشن شه‌که‌تی

خه‌ید و باوهر مردم به‌سه ک میمان له ری دؤر تیه‌ید [ف] (۱)

خستگی در کردن (۲) مرغ خانگی هنگامی که دراز می‌کشد و

بالهایش را پهن می‌کند این واژه را بکار می‌برند و باور مردم بر

این است که مهمان از راه دور می‌آید

شه‌که‌تی دهر کردن şeketî der kirdin شه‌که‌تی حسن

[ف] رفع خستگی، خستگی در کردن

شه‌که‌ر şeker (۱) ناویگه ژنانه (۲) شیرهی چونه‌ر ک له

کارخانه بوده شه‌که‌ر [ف] (۱) نامی ژنانه (۲) شکر

شه‌که‌راو şekeraw (۱) شه‌که‌ر وئاو (۲) به‌ین دؤ که‌س خراو

بؤن (۳) دبه‌که‌یگه له که‌نگه‌وهر [ف] (۱) محلول شکر و آب (۲)

میانه دو کس شکراب شدن (۳) روستایی در کنگاور

شه‌که‌ر بان بنجگ şekeri bani bincig لاناوه له گز سه‌گ

[ف] کنایه از مدفوع سگ

شه‌که‌ر خواردن şeker xwardin شه‌له‌ت کردن، له ره‌د

جوواو که‌سیگ توشن «فلانی شه‌که‌ر خواردی لئوا وه‌تی» [ف]

در رد گفتار کسی گویند، کنایه از غلط کردن

شه‌که‌رخن şekerxen خه‌نه‌ی خواهش [ف] شکرخند

شه‌که‌رووک şekerûk (۱) شه‌که‌ره (۲) بنویره کلکله [ف] (۱)

حلقه‌های بندی سیاه‌چادر (۲) نگا کلکله

شه‌که‌رووک şekerûke (۱) قه‌ن شه‌که‌رووک، گیایگه خؤراکی

(۲) گیایگه ک له که‌رته‌شی خوه‌ید [ف] (۱) گیاهی خوراکی (۲)

گیاهی که از میزبان خود «که‌رته‌شی» استفاده می‌کند، گیاه

انگل

شه‌که‌ره şekere شه‌که‌رووک [ف] حلقه‌های سیاه‌چادر

شه‌که‌ری şekerî شه‌که‌رووک [ف] نگا شه‌که‌رووک

شه‌که‌شک şeke şek شاکه‌شاک [ف] خسته‌راه‌رفتن

شه‌که‌ل şekel شاکه‌ل، ژن وه زوور [ف] زن دلیل

شه‌که‌نیر şekenêr شه‌ک وهرن [ف] نگا شه‌ک وهرن

شهل şel له‌نگ [ف] لنگ، شل

شه‌لاخ şelax شه‌ره، قه‌مچی [ف] شلاق

شه‌لاخان şelax dan شه‌ره دان [ف] شلاق زدن

شه‌لاخ کاری şelax karî قه‌مچی دان [ف] شلاق کاری کردن

شه‌لاخه şelaxe لاترازه دان [ف] شلاقه زدن

شه‌لاق şelaq شه‌لاخ [ف] نگا شه‌لاخ و ترکیباتش

شه‌لال şefal شلال [ف] نرم و صاف

شه‌لان şelan له‌نگین [ف] لنگان لنگان

شه‌لانه şelane چؤ شهل ری کردن [ف] مانند لنگ راه رفتن

شه‌لبال şeli bal بال ویاوو [ف] درازای کتف وساعد

شهل بؤن şel büin له‌نگ بؤن [ف] لنگ شدن

شهل‌پهل şelipel (۱) له‌نگ (۲) شه‌ت‌پهل [ف] (۱) لنگ، چلاق

(۲) نگا شه‌ت‌پهل

شه‌لت şeft (۱) شه‌لت (۲) تؤل [ف] (۱) چوب بلند و باریکی که

با آن پشم را حلاجی می‌کنند (۲) نو نهال، نهال تازه کاشته

شه‌لتان şeftan (۱) یه‌ی سه‌رشان گه‌نم یا جویه (۲) سه‌روار

[ف] (۱) باری که بتوان به راحتی آنرا با دوش حمل کرد (۲) بار

اضافه که از تریلی بیرون است و آنرا چپ و راست می‌چینند تا

نیافتند

شه‌لئدان şeft dan شیکردنه‌ی خوری وه تؤل [ف] حلاجی

کردن پشم با چوب

شه‌لتوک şeltük چه‌لتوک [ف] شلتوک

شه‌لتوقه şeltûqe بنویره زلتوقه [ف] نگا زلتوقه

شه‌لته şelte (۱) بنویره شه‌لتان (۲) شمپر (۳) خوهش ته‌رز «

شه‌لته‌کوپر» (۴) شه‌خته [ف] (۱) نگا شه‌لتان (۲) شلاق (۳) رعنا

، خوش اندام (۴) نگا شه‌خته

شه‌لته‌شمپر şelte şimir قه‌مچی دریز و باریک [ف] شلاق

بلند و باریک

شه‌لتهک şeltekek شه‌تهک، جه‌پانن و سفت به‌سان شه‌لتان

[ف] سفت ومحمک بستن دسته‌های درو شده‌ی غلات

شه‌لته‌کوپر şeltekwir کوپر خوهش تراش، نووهال [ف] پسر

رعنا و خوش تراش، نوجوان

شه‌ل شیت şeli şet شیت په‌ته‌ری [ف] دیوانه وچلاق

شه‌لغم şelxem شه‌لم [ف] شلغم

شه‌لکردن şel kirdin له‌نگ کردن [ف] لنگ کردن، چلاق

کردن

شه‌لکوت şelikwit شه‌ت په‌ل [ف] نگا شه‌لپه‌ت

شه‌لگه şelge نه‌خوهشی ئاژه‌ل [ف] بیماری ستوران

شه‌لم şelim له‌نگم، م شه‌لم [ف] لنگ هستم

شه‌لمان şelman شه‌لمانه [ف] تیرآهن

شه‌لمانه şelfmane شه‌لمان [ف] تیرآهن

شه‌لم کوورم şelim kûrim شه‌لمه‌یگه منالانه «شه‌لم

کوورم گامپشم - هر که بۆنم مه‌کوشم» [ف] بازی کودکانه

شه‌لمه‌کووری şelmekûrî ته‌ل پاکوتان [ف] کنایه از بدون

هدف گام برداشتن

شه‌ل وپه‌ت şel û pet شه‌ل په‌ت [ف] نگا شه‌لپه‌ت

شه‌ل وشیت şel û şet شه‌ل شیت [ف] دیوانه وچلاق شه‌له

şele (۱) دیه‌که‌یگه‌له کووزران (۲) شه‌له‌زه‌رد [ف] (۱) روستایی

در کووزران (۲) پرنده‌ای است

شه‌له‌تان şeletan چه‌توتن [ف] گستاخ، پر رو

شه‌له‌زه‌رد şelezerd شه‌له، باله‌نده‌یگه [ف] پرنده‌ای است

شه‌له‌شل şeleşel له‌نگه‌له‌نگ [ف] لنگان لنگان

شه‌لهک şelek مامراوی [ف] چلنگر

شه‌له‌کوش şelekwiş دیه‌که‌یگه له‌چه‌رداوپ [ف] روستایی

در چرداول

شه‌له‌کینه şelekîne جوورئ کولپزه‌س ک له‌ناو رۆن

برشنه‌ئ [ف] نوعی گرده‌نان که در روغن سرخ کنند

شه‌لم şelem شه‌لغم، له‌سمنانی (şelom شه‌لۆم) تۆشن

[ف] شلغم، در سمنانی (şelom شلوم) گویند

شه‌لم دهر هۆپوش şelem der horûş کار گوته‌ره‌ی

[ف] کار بی سر و ته و الکی

شه‌لم زگ şelem zig گییه‌قه‌ق [ف] شکم‌گنده

شه‌لم شرتی şelem şirtî هه‌وچی [ف] هوجی، پُر هیاهو

شه‌لم شوروا şelem şûrwa قه‌رقاتی [ف] درهم و بر هم

شه‌لمه şeleme به‌شیتگه له‌سییه‌مال [ف] ضلع مثلثی سیاه

چادر

شه‌لی şelî له‌نگی [ف] شلی، لنگی، چلاقی

شه‌لیته şelîte دهمه‌وه‌ر، له‌سه‌کزی «شه‌لیته» و له‌ئه‌ره‌وی

«شه‌ل» تۆشن [ف] سلپته، در سکزی «شه‌لیته» و در عربی

«شَل» گویند

شه‌لین şelîn له‌نگیان [ف] لنگیدن

شه‌م şem (۱) مووم (۲) پاشگر ماناس «یه‌یشه‌م» [ف] (۱)

شمع (۲) پسوند معنایی

شه‌مال şemaf زیز زه‌لان [ف] باد شمالی، نگا شمال

شه‌مالبه‌ش şemalbeş ئه‌وه‌زه‌ویه‌یل کشت و کاله‌ک رۆ ئه‌وه

شه‌ماله [ف] آن دسته از زمینهای کشاورزی که رو به شمال

تقسیم شده‌اند

شه‌مال به‌ن وه‌به‌ن şemaf ben we ben (۱) دۆیه‌تیگ ک

له‌هووزیگ تر بخوازنه‌ئ و بنچینه‌یگ له‌مال خه‌سۆران نیاشتوو

(۲) یه‌ئ قلا چل قلا کردن (۳) وه‌رۆ قسپیه‌ئ که‌سیگ که‌سی تر

ناسین [ف] (۱) دختری را از ایل دیگری به زنی گرفتن که درایل

جدید چندان ریشه‌ای ندارد (۲) یک کلاغ چهل کلاغ کردن (۳) از

روی سخن کسی؛ کسی دیگر را شناختن

شه‌مال پا şemaf pa خوه‌شراکاو [ف] چهارپای تندرو

شه‌مامه şemame شمامه [ف] دستنبو

شه‌مامه وخالخال şemame û xafxal مالخالوو [ف]

حشره کفش‌دوزک

شه‌مچه şemçe چمچه [ف] کفگیر

شه‌مدان şemdan جی شه‌م [ف] شمعدان

شه‌مدانی şemdanî گوئیگه [ف] گل شمعدانی

شه‌مس şems (۱) ره‌ژن، له‌کرمانی «شه‌مس» تۆشن (۲)

ره‌وادپایگه له‌ته‌له‌سم [ف] (۱) شانس، در کرمانی نیز «شَمَس

«گویند (۲) زیارتگاهی در روستای طلسم
شهمسی (۱) semsî (۱) ئەلابەختەکی (۲) ناویگە ژنانە (ف) (۱) الله
 بختکی، شانسی (۲) نامی زنانه
شهمشەمەکورە şemşemekûre شهمشەمەکورە ک، له
 زاراوه یل تره ک کوردی «شهمشەمە، شهمەله، شهمەله کۆرە،
 چه کچه کی، چه کچه کیله، قه پنا قووچ، قه پنا قووچه» ئۆشن (ف)
 شبپره، در دیگر گویشهای کردی «شهمشەمە، شهمەله،
 شهمەله کۆرە، چه کچه کی، چه کچه کیله، قه پنا قووچ، قه پنا
 قووچه» گویند
شهمشەمەکورەک şemşemekûrek شهمشەمەکورە (ف)
 نگا شهمشەمەکورە
شهمشێر şemşêr شمشیر (ف) شمشیر
شهمشێریال şemşêrbaf شهمشێریال (ف) پرستو
شهمشێر زاخ دریای şemşêri zax diryâe شهمشێر زاخ دریای له زاتدار
 و تیخدار (ف) کنایه از شجاع و تیغدار
شهمقار şemqar جووری قوشه (ف) نگا شهمقار
شهمل şeml شهمله «وهختی باید شهمله مه جائید - وهختی
 ناید فیکنید و واید» له تۆرکه مهنی «شهمله» وه پزنگ ئۆشن
 (ف) هر چیزی که بتوان خود را در آن پیچید، پوشش، در
 ترکمنی «شهمله» به کمر بند گویند
شهمله şemle بنویره شهمل (ف) نگا شهمل
شهموتەر şemûter مه شخه ل (ف) مشعل
شهمه şeme دۆبای جمه (ف) شنبه
شهمهندهفر şemendefer چه مهنده فر، بنچینه ئ وشه
 فه رانسه یه (ف) ترن، قطار، اصل واژه فرانسوی است
شهمی şemî سووکه ناو شهمسلا (ف) مخفف شمس الله
شهن şen (۱) دار چوار چنگ ک خه رمان وه پئ وا دهن، له
 کرمانی «ئوشین» ئۆشن (۲) شهن کردن (ف) (۱) چنگکی که با
 آن خرمن را بوجاری کنند، در کرمانی «ئوشین» گویند (۲)
 خرمن به باد دادن
شهنقار şenqar شهمقار، له تۆرکه مهنی «شونگقار» ئۆشن
 (ف) نوعی باز، سنقر، در ترکمنی «شونگقار» گویند
شهنقال şenqal بنویره شهنقال (ف) نگا شهنقال
شهنکار şenkar شهنکار (ف) کسی که در خرمن به باد دادن
 ماهر است
شهن کردین şen kirdin شهننکاری (ف) خرمن به باد دادن

شهنکار şenker شهننکار (ف) کسی که خرمن به باد می دهد
شهنگ şeng (۱) گوله (۲) شووخ (ف) (۱) فشنگ (۲) شوخ و
 شنگ
شهنگکش şeng kîş به شینگه له تفهنگ (ف) گلنگدن تفنگ
شهنگول şengûl شهنگول (ف) شاد، شنگول
شهنه şene خه رمان نه کوتیای (ف) خرمن درو شده ونکو بیده
 شده
شهنه پا şene pa زابت خان ک بئ وهتئ ئه ق کسه
 نیه تویه نید خه رمان شهن بکه ید (ف) مامورخان یا مالک که بی
 اجازه او کسی حق شن کردن و بوجاری خرمن را نداشته است
شهنه رێ şenerê چه پی چه واشه قسه کردن (ف) کسی که در
 گفتارش مرتب اشتباه می کند
شهنه وانه şenewane زه ق هاماری له ئاسوئی کۆیه (ف)
 زمین صاف قله کوه
شهنی şenî (۱) شهکان (۲) ئه یار، ئه یاری (ف) (۱) تکان داد (۲)
 خود شیرین، چاپلوس
شهنئ şenê گوله خسن، ئاشتن «ل» (ف) انداختن، تیر
 اندازی کردن
شهنیا şenya شهکیا (ف) بشدت تکان خورد
شهنیار şeniêar شهنکار (ف) کسی که در عمل شن کردن
 مهارت دارد
شهنیان şeniyân شهکیان (ف) جنبیدن، تکان خوردن
شهو şew زیز بیان (ف) شب
شهو şeü کراس، له سمنانی (şvî شفی) ئۆشن و له
 په هله وی (şepîk شهپیک) تۆسریاس ک نوو تیکه بۆیه ۱ -
 بئ یه قه ۲ - بالکول ۳ چه رمئ و ساده ۴ - وشا و دریز تا ژیر
 زرانی و چاوکی له ناو پراسئ بۆیه و له ئه وستا (wehomine
 وه هومنه) و (estire ئستره) تۆسریاس و حکمه ت هر کامیان
 یه سه: ۱ - نوو تیکه بۆن: ئاماژه وه ته وه قه یل نوو گانه ئ دنیا ئ
 ده رقن یانی «دنیا، تن، سقان، گیان، په یکه ر، توش (وژدان
 و دین) بوی (ئدراک) ره وان، فه ره وه هر» ۲ - چه رمئ و ساده
 و وشا: ئاماژه وه یه ک ئنسان دل خوه ئ له هر چی ناپاکیه پاک
 و ساده و تۆرانی بکه ید ئه پائ ره حمه ت خودا ۳ - بئ یه قه:
 ئاماژه وه یه ک ئنسان وه هر چی مال دنیا ییه چاکر بوو ۴ -
 چاوکار: ئاماژه وه یه ک ئنسان په رده ئ نه قامی بد پید و له ژیر
 ساع نه زانی نه ژیه ید (ف) پیراهن، در سمنانی (şvî شوی) و

در په‌لوی (şepik شپیک) نوشته شده که پیراهنی بوده نه تیکه، بدون یقه و آستین کوتاه، سفید و ساده و گشاد که تا زانو می‌رسیده و چاک‌ی در وسط دارد که تا پایین سینه می‌رسد و در اوستا (wehomine وهومنه) و (estire استیره) نوشته شده که حکمت هر کدام چنین است: ۱- نه تیکه بودن: اشاره به مراتب نه گانه عالم وجود یعنی «گیتی، تن، استخوان، جان، پیکر، توش (وجدان و دین) بوی (ادراک)، روان، فروهر ۲- سفید و ساده و گشاد: اشاره به اینکه انسان قلب خود را از هر گونه آلودگی پاک و ساده و نورانی نماید و برای تجلی رحمت خدا وسعت دهد ۳- بی یقه: اشاره به اینکه انسان در این جهان قید هوی و هوس را از گردن خود دور کند ۴- چاکدار: اشاره به اینکه انسان پرده‌های اوهام را پاره کند و زیر حجاب نادانی و تیره‌گی نماند

شهو بۆن şewa bün شهوه و بۆن [ف] فرا رسیدن شب
شه‌واخون şewaxwin (۱) گول سوو (۲) شهوه خون [ف] (۱) صبح خیلی زود (۲) شبیخون

شه‌وار şewar شه‌وان [ف] شبها، درازای شب
شه‌واره şeware شه‌وپه‌م، وه دهم خه‌وا هه‌لسان و کاریگ کردن [ف] در خواب و بیداری راه رفتن یا کاری انجام دادن
شه‌واره کردن şeware kirdin بنوپه شه‌واره [ف] نگا شه‌واره
شه‌واژوو şewajû ناژوودان، شه‌وچه [ف] چرانیدن گله در شب

شه‌واک şewak ره‌شگ [ف] تور کاه‌کشی
شه‌وال şewal پاپووش [ف] شلوار
شه‌وال پلّیت şewal pifêt (۱) لاناوه له عاشق (۲) گه‌نه کار [ف] (۱) کنایه از عاشق (۲) بدکاره

شه‌وال پلّیتی şewal pifêti شه‌وال پیسی [ف] بد کاره‌گی
شه‌وال پیس şewal pês گه‌نه‌کار [ف] بدکاره
شه‌وال که‌نگ şewal kenig شه‌واله کووله [ف] گیاهی مسهل

شه‌واله کووله şewale kûfe شه‌وال که‌نگ «گ» [ف] گیاه مسهل

شه‌وان şewan شه‌وار [ف] شبها و درازای شب
شه‌وانه şewane وه شه‌وه، له شه‌وه [ف] شبانه
شه‌واو şewaw دپه‌که‌نگه له چه‌رداو [ف] روستایی در

چرداول

شهو هاتن şewa hatin رووژ ته‌مام بۆن [ف] شب فرا رسیدن

شه‌ویوو şewbû گولگیه [ف] گل شب بو

شه‌ویپاته şewpate شه‌وپه‌تگ، خوراکینگ ک شه‌وه نه‌نه‌ئ دار ئرای به‌یانی و فره بکولیه‌ئد و په‌تگ په‌تگه‌وه بوو [ف] غذایی که شب برای فردا بار گذارند و زیادی پخته شود

شه‌وپه‌تگ şewpetig بنوپه شه‌ویپاته [ف] نگا شه‌ویپاته

شه‌وجمانه şew cimane خوارده‌مه‌نیگ ک له شه‌وه جمه وه یاد مردئ خوهن یا به‌خشن [ف] غذایی که شب جمعه درست کرده به یاد درگذشته می‌خورند یا می‌بخشند و فاتحه می‌دهند
شه‌وچرا şewçira چرائ شه‌وه [ف] شبچراغ

شه‌وچره şewçere (۱) شه‌واژوو (۲) خوارده‌مه‌نی شه‌وانه، له سمنانی و سه‌کزی «شه‌وچره» توشن [ف] (۱) نگا شه‌واژوو (۲) آجیل و غیره که در شب هنگام گفتگو و... خوردن، در سمنانی و سکرزی «شوچره» گویند

شه‌وتچه‌پکن şeu çepken دلنگ خه‌و ژئانه [ف] لباس خواب زنانه

شه‌ودهر şewder گیایگه [ف] شبدر

شه‌ودئز şewdêz (۱) ئەسپ سیه (۲) کیه‌نیگه له تاق وه‌سان (۳) ئەسپ خه‌سره‌وپه‌روئز [ف] (۱) اسب سیاه رنگ (۲) چشمه‌ای در تاق‌وه‌سان (۳) اسب خسرو پرویز ساسانی

شه‌ور şewr مه‌شوره‌ت، ئەره‌وییه [ف] مشورت، عربی است
شه‌ورگه şewrige جی به‌پشهرات کردن [ف] مجلس، محل شور

شه‌ور به‌ئین şewr û beyn به‌پشهرات [ف] مشورت و گفتمان

شه‌ورپه‌وه şew rêw وه شه‌وانه ری کردن [ف] شبرو

شه‌ورپه‌وی şewrêwî زگیشتی له شه‌وه [ف] بیرون روی در شب
شه‌وتزهرده şewtzerde مه‌له‌وه‌ریگه [ف] پرنده‌ای به اندازه گنجشک و زرد رنگ است

شه‌وه ستاره şew sitare شه‌وه هه‌ساره، ناویگ ک شه‌وه تا شه‌وه‌کی له کونه بویه و سه‌رد و گه‌واراسه [ف] آبی که یک شب در مشک بماند و فردا سرد و گوارا باشد

شه‌وه سوو şew sû سوو [ف] فردای امشب

شه‌وشه‌مه‌کی şew şemekî جوورئ نیته‌ت کردنه، به‌سبار

که سینگ ک توواید کارنگ بکه‌ید له شهو شه‌مه چوده پشت سییه مال که سینگ نیته که یدن ک نه‌گر چشت خاسی بوشن ئی کاره بکه م و گووش ته‌کنید نه‌گر خاوه‌نمال له هه‌ین قسیه چشت خاسی وهت بیان چوده شوون کاره نه‌گر چشت گه‌نیگ وهت له و کاره به‌تاله و بوو [ف] فالگوش ایستادن، اعتقادی است که کسی که می‌خواهد کاری انجام دهد و از آینده آن نا آگاه است در شب شنبه به پشت سیاه‌چادر کسی می‌رود و با خود نیت می‌کند اگر چنین سخنی در هنگام گفتارشان گفتند شگون دارد و اگر چنین شد با اطمینان بیشتری به دنبال آن کار می‌روند و اگر چنین نشد پشیمان می‌شوند

شوق şewq (۱) بریجه (۲) شایی کردن (۳) مه‌یل [ف] (۱) تابش، تشعشع (۲) شادمانی کردن (۳) شوق، اشتیاق
شه‌وقدار şewq dar بریجه که [ف] مشعشع، تابان
شه‌وقدان şewq dan بریج هر [ف] تابش، تابیدن
شوق کردن şewq kirdin خواهشی کردن [ف] کیف کردن
شه‌وکار şew kar کار له شهو [ف] شبکار
شه‌وکاری şew karî کار له شه‌وانه [ف] شبکاری
شه‌و کلاو şew kifaw (۱) جوورج کلاوه ک توشن هر که‌سئ بنه‌یده سه‌ر خه‌توه و بوو زیاتر له ناو مه‌ته‌له‌یله (۲) کلاویگ ک له هه‌ین خه‌فتن نه‌نه‌ئ سه‌ر [ف] (۱) کلاهی جادویی در داستانها که معتقدند هر کسی آنرا بر سر گذارد از دیده پنهان می‌ماند (۲) کلاهی که در هنگام خواب بر سر گذارند
شه‌و کوور şewkûr که‌سئ ک له شهو نیه‌تونید [ف] شبکور
شه‌و کووری şewkûrî نه‌خوه‌شیگه ک له شهو خاس نیه‌تونن [ف] بیماری شبکوری

شه‌وگا şewga جی شه‌که‌تی دهر کردن ریبه‌ن له شهو [ف] محل استراحت گله در شب

شه‌وگار şewgar بنووره شه‌وار [ف] نگا شه‌وار
شه‌وگرتی şew girtê له شهو گیران [ف] در تاریکی شب گیر کردن

شه‌وگورد şewgerd که‌سئ ک له شه‌وگه‌ردید [ف] شبگرد
شه‌وگیر şewgîr شه‌وگرتی [ف] در تاریکی شب گیر کردن، محاصره شدن

شه‌و له‌پج şew le rê لاناوه له ئایم سه‌نگین ده‌س [ف] کنایه از انسان تنبل و سنگین دست
شه‌وله‌ش şew leş لاناوه له بیژات و دیلم [ف] کنایه از بی

غیرت

شه‌و له شوون şew le şûn لاناوه له سه‌رشام [ف] هنگامه شب، پایان روز

شه‌و له‌وه‌پ şew lewer شه‌واژوو [ف] چرانیدن گله در شب
شه‌ومه‌لا şewmela به‌خه‌ل خه‌فی شه‌وانه ئه‌ول ژن [ف]

کنایه از همبستری شبانه با همسر، ملاقات شبانه

شه‌ومه‌نه şewmene خوارده‌مه‌نی دتیه‌شه‌وین، له سه‌کزی «شه‌ومه‌نده» توشن [ف] غذای شب مانده، در سکزی «شو منده» گویند

شه‌ونیشینی şew nişîn له شهو دانشیتن و دمه‌ته‌قه کردن [ف] شب نشینی

شه‌ونیم şewnîm ئاونگ، ئانگوو، له سمنانی «شوتوم» و له سه‌کزی «شه‌ونم» توشن [ف] شب‌نم، در سمنانی «شونوم» و در سکزی «شونم» گویند

شه‌ونه‌خوسی şewnexusî شه‌ونه‌خه‌فی «ل»، له گیلکه‌ی «نه‌خوستن» وه مانای نه‌خه‌فتنه [ف] شب بیداری، در گیلکی «نه‌خوستن» به معنی خوابیدن است

شه‌و نه‌خه‌فتن şew nexeftin شه‌و وریای [ف] شب بیداری
شه‌ونه‌خه‌فی şewnexefî شه‌و نه‌خه‌فتن [ف] شب بیداری

شه‌ونه‌وانه şewwane ته‌ختلانی ئاسووی کویه [ف] زمین صاف قله‌کوه

شه‌ونیه‌مه şewniyeme (۱) لاناوه‌له‌خه‌فتن «شه‌و نیه‌مه نه‌کرده» (۲) شه‌ونیه‌مه‌ج، په‌ناگرتن [ف] (۱) کنایه از خوابیدن در شب (۲) امید یک شب ماندن و استراحت کردن نزد کسی، بیتوته کردن

شه‌ونیه‌مه‌گا şewniyeme ga شه‌ونیه‌مه [ف] محل بیتوته کردن

شه‌ونیه‌مه‌ج şewniyemej شه‌ونیه‌مه [ف] نگا شه‌ونیه‌مه
شه‌و و رووژ şew û rûj (۱) رووژ و شه‌و (۲) لاناوه له فره‌خ داشتن «به‌ینیان شه‌و و رووژه» [ف] (۱) شبانه روز (۲) کنایه از متفاوت بودن

شه‌وه şewe (۱) شووی (۲) رووژ نیه (۳) ساوپ (۴) وشه‌ینگ ئرای وه کولانه کردن مامر و... [ف] (۱) کابوس، بختک (۲) شب

است (۳) شبح (۴) واژه راندن ماکیان به لانه در غروب
شه‌و هاتن şew hatin شه‌وا هاتن [ف] شب آمدن، هنگامه شب

شوه‌خون şewexwin شوه‌واخون [ف] شبیخون

شوه‌خون دان şewexwin dan شوه‌واخون دان [ف]

شبیخون زدن

شوه‌دین şewe dîn شووی دین [ف] کابوس دیدن

شوه‌زرنه‌نگ şewe zirenĝ شوه‌زرنه‌نگ [ف] شب دیجور

شوه‌زرنه‌نگ şewe zenĝ شوه‌زرنه‌نگ [ف] شب‌دیجور

شوه‌وق şewe q (۱) شوه‌به‌ق (۲) بیان [ف] (۱) بسیار سیاه (۲) شفق

شوه‌کویه şewe küye شوه‌واژوو «ل» [ف] چرانیدن گله

در شب

شوه‌کی şewekî بیان، پاشگر «کی» نیشانه‌ی که می و

بۆچگیه وه‌کوو «شیره‌که: شیر بۆچگ، شوه‌کی: کورته

شوه‌ار» [ف] بامداد، پسوند «کی» در بسیاری از واژه‌گان

نشانه کمیت و همانندی است مانند «شیره‌که: مانند شیر ولی

نه با آن هیبت و قدرت» واژه‌ی «شوه‌کی» یعنی اوایل روز که

نمادی از شب در پیرامون خود دارد

شوه‌کیان şewekiyan بیانان [ف] بامدادان

شوه‌کیانه şewekiyane شوه‌کیان [ف] بامدادان

شوه‌گرتن şewe girtin شووی گرتن [ف] دچار کابوس

شدن

شوه‌وهخت şewe wext شوه و لیز گرتن مامرهل [ف]

هنگامه به لانه رفتن ماکیان در شب

شوه‌هساره şew hesare بنووره شوه‌وستاره [ف] نگا شوه

ستاره

شوه‌وی şewê (۱) شوه «ل» (۲) یه‌ئ شوه [ف] (۱) کابوس

(۲) شبی، یک شب

شوه‌وی şewî (۱) بنووره شوه «گ» (۲) شوه‌ونم [ف] (۱) نگا

شوه‌ق (۲) شبنم

شوه‌هر şehr شار [ف] شهر

شوه‌هیت şehî (۱) شوه‌هیت (۲) وله‌کته [ف] (۱) شهید (۲) بسیار

خسته

شوه‌هیت بۆن şehî bün (۱) شوه‌کته بۆن (۲) کوشیابن [ف]

(۱) خسته شدن (۲) شهید شدن

شوه‌هیت کردن şehî kirdin (۱) شوه‌کته کردن (۲) کوشتن

[ف] (۱) خسته کردن (۲) شهید کردن

شوه‌هیت وشه‌کته şehî û şeket فره شوه‌کته [ف] بسیار

خسته

شوه‌هیت و وله‌کته şehî û wifeket فره شوه‌کته [ف]

بسیار خسته

شوه‌هید şehîd شوه‌هیت [ف] نگا شوه‌هیت و ترکیباتش

شوه‌هین şehîn ناویگه زنانه [ف] نامی زنانه

شوه‌یا şeyâ شوه‌یدا «بۆشه شاپه‌روه‌ر خوه‌ئ نه‌کئه شوه‌یا -

چمان له دالگ م نه‌ومه په‌یا» (خان‌مه‌سۆر) [ف] شیدا

شوه‌پوور şeypûr زۆرنا [ف] شیپور

شوه‌پوور ژهن şeypûr jen زۆرناچی [ف] شیپور زن

شوه‌یتان şeytan (۱) هاروق (۲) مه‌له‌ک تاوس (۳) لاناوه له رۆدار

[ف] (۱) عنکبوت (۲) شیطان (۳) کنایه از پُر رو، گستاخ

شوه‌یتان بازار şeytan bazar کویه‌یگه له چرداوور [ف] نام

کوهی در چرداول

شوه‌یتان‌په‌رس şeytan peres کاکه‌یی، ئیزه‌دی، ئی لاناوه

وه هه‌له وه کاکه‌یی یا ئیزه‌دی تۆشن چون ناو حقه‌یه‌تیان

ئیزه‌دیه نه یه‌زیدی [ف] کنایه از ایزدی، این کنایه دیدگاهی

مغرضانه است نسبت به این گروه زیرا اینان ایزدی هستند و به

اشتباه یزیدی خوانده می‌شوند

شوه‌یتانه şeytane داو هاروق [ف] دام عنکبوت

شوه‌یتانی şeytanî (۱) کاکه‌ئی (۲) خه و شاونی (۳) چه‌تۆنی

[ف] (۱) ایزدی (۲) احتلام، خواب جنسی دیدن (۳) گستاخی

کردن

شوه‌یتانی بۆن şeytanî bün له خه‌وا گان کردن [ف] خواب

جنسی دیدن

شوه‌یتانی کردن şeytanî kirdin چه‌تۆنی‌کردن [ف] شیطنت

کردن

شوه‌یدا şeyda شوه‌یا [ف] شیدا

شوه‌یر şeyr مه‌شوره‌ت [ف] شور، مشورت، عربی است

شوه‌یر و به‌ین şeyr û beyn شوه‌یر و به‌ین [ف] توافق قبلی

شی şî (۱) چی، چی (۲) دپپه‌که‌و کردن (۳) شه‌لت دان خوری

[ف] (۱) رفت (۲) بیان کردن، حلاجی کردن (۳) حلاجی کردن

پشم

شیا şya شایسه [ف] شایسته، روا

شیان şyan دپه‌که‌یگه له ئارۆن‌ئاوا [ف] روستایی در اسلام

آباد غرب

شیانگ şyanig بنووره په‌لووشه [ف] نگا په‌لووشه

شپ *şîp* (۱) لیژی (۲) شیپانن (۳) سیس، بنویره ماس میژ
 [ف] (۱) شیب (۲) صدای مادیان یا سیلاب (۳) نگا ماس میژ
شیپانن *şîpanin* (۱) هیلانن (۲) دهنگ لافاو [ف] (۱) شیپه
 کشیدن (۲) صدای خروش سیلاب
شپ شاپ *şîpi şap* شیت شات [ف] کنایه از کولیگری
شپویر *şîpûr* گرژه و بۆن [ف] خشمگین شدن
شپویران *şîpûran* خورپان [ف] غرش خشم‌آلود
شپه *şîpe* بنویره شیپانن [ف] نگا شیپانن
شیت *şêt* لیوه، په تیاره [ف] دیوانه
شیتال *şîtal* شپ، بلنگ، له سه کزی و کرمانی «شیت» تۆشن
 [ف] پاره، کنهه و پاره، در سکزی و کرمانی «شیت» گویند
شیتال برین *şîtal birîn* دلنگدلنگ کردن [ف] پاره پاره
 کردن
شیتال شیتال *şîtal şîtal* دلنگدلنگ کردن، له سه کزی «
 شیت شیت» تۆشن [ف] پاره پاره کردن، در سکزی «شیت
 شیت» گویند
شیتانه *şêtane* لیوهئی [ف] دیوانه وار
شیت بۆن *şêt bün* لیوه بۆن [ف] دیوانه شدن
شیت پته تری *şeti peterî* په تیاره، لیوه [ف] دیوانه
شیتخانه *şet xane* لیوهخانه [ف] دیوانهخانه
شیت شات *şîti şat* شپ شاپ [ف] کولیگری
شیتکردن *şêt kirdin* لیوه کردن [ف] دیوانه کردن
شیت ویت *şeti wêt* شیت و ویت [ف] دیوانه سر
شیت و ویت *şet û wêt* شیت ویت [ف] دیوانه سر
شیتهزا *şeteza* سه رشیت [ف] دیوانه سر
شیته کوپ *şetekwir* شیته کوپ [ف] شجاع و بی باک
شیته لکوپ *şetelkwir* شیته کوپ [ف] پسر شجاع و بی باک
شیتیل *şiteyl* (۱) لیوهیل، کوومهل شیت (۲) دبه که یگه له
 گیه لان [ف] (۱) دیوانه‌ها، مجنونها (۲) روستایی در گیلانغرب
شیتیل که مزره رد *şiteyli kemerzêrd* دبه که یگه له
 شیان [ف] روستایی در شیان
شیتی *şêti* لیوهگی [ف] دیوانگی
شپخ *şêx* مه لائی نه ره و [ف] شیخ
شپخه سن *şêx hesen* دبه که یگه له قلاشین [ف] نام
 روستایی در قلعه شاهین
شپخی *şêxi* دبه که یگه له مه سوری [ف] روستایی دربخش

منصوری

شیر *şîr* شیر خوارده مه نی [ف] شیر خوراک
شیر *şêr* (۱) زیز خه (۲) شیر ویشه، له په هله وی *şêr*
 (شیر تۆسریاس (۳) شیر ئاو (۴) بهیت [ف] (۱) قسمت پشت
 سکه (۲) شیر درنده، در په لوی *şêr* (شیر) نوشته شده (۳)
 شیر آب (۴) شعر، سروده
شیر *şîr* (۱) تر (۲) دهنگ درپان پارچه [ف] (۱) گوز، باد معده
 (۲) صدای پاره کردن پارچه
شیرا *şêra* (۱) بهیت نه لوهس، شایر تۆش (۲) نه مشیر، هم مشیر
 [ف] (۱) سراینده، شاعر (۲) آماده کار، کانید، داوطلب
شیرا *şîra* نازه ل شیر بیه [ف] شیرده
شیراز *şîraz* (۱) شیریز (۲) شاریگه له باشور ئیران [ف] (۱)
 شیراز خوراک (۲) شهر شیراز
شیرازه *şîraze* (۱) جوورئ بافینه له قه لماسنگ (۲) پاره ویز
 کردن گلیم و قالی (۳۰۰۰) په پراویز [ف] (۱) نوعی بافتن در قلاب
 سنگ ویژه قسمت بندها که به ناوه متصل می شود (۲) سجاف
 گلیم و قالی و بافتنیهای دیگر (۳) حاشیه
شیرازه بن *şîraze ben* په پراویز، بنویره شیرازه [ف] نگا
 شیرازه
شیرازه دان *şîraze dan* نگا شیرازه
شیران *şêran* (۱) گه مه یگه، پۆلان (۲) ناویگه کورانه [ف] (۱)
 بازی که با سکه انجام می شود (۲) نامی مردانه
شیران *şîran* (۱) ترانن (۲) فیژانن [ف] (۱) شیشکی (۲) جیغ و
 داد کردن
شیرانه *şêrane* چۆ شیر [ف] شیر آسا
شیراوشیر *şîraw şîr* شیره وه شیره [ف] زایمان به فاصله
 یک سال
شیراوهن *şêrawen* (۱) هووزیگن له کورد (۲) دبه که یگه له
 کرماشان (۳) دبه که یگه له ئیلام (۴) دبه که یگه له لوپستان [ف]
 (۱) عشیره ای کُرد زبان (۲) روستایی در کرماشان (۳) روستایی
 در ایلام (۴) روستایی در لُرستان
شیرباوی *şêrbawî* (۱) نه و که سه ک شیر په روه رده ئی کردیه
 (۲) لاناوه له بنایمی ک له بنه ماله ئی خاسیگ په روه رده بۆیه
 «ژن بخواز شیرباوی - تا کوپ بارئ یال باوی» [ف] (۱) به مانند
 شیر یال وکوپال داشتن، کسی که شیر او را پرورش داده (۲)
 کنایه از کسی که در خانواده ای نامدار و جادار بزرگ شده

شیربردئ şîr birdê (۱) بنووپه سیه‌گوان (۲) گه‌نمئ ک پپ نه‌کردیہ [ف] (۱) نگا **سیه‌گوان** (۲) گندم لاغر

شیربرنج şîr birinc خوارده‌مه‌نییگ له شیر وبرنج [ف] شیر برنج

شیر بۆن şêr büün ئەمشیر بۆن [ف] داوطلب شدن، غرە شدن

شیرپاک şîr pak لاناوه‌له بیگه‌زال، شیردل پاک [ف] کنایه از درستکار

شیرپاکى şîr pakî راسى، درسى [ف] درستکاری

شیرپالن şîr pafîn پارچه شیر پالا

شیرپالوو şîr pafû پارچه شیر پالا

شیرپه‌نجه şêrpence سنان [ف] بیماری سرطان

شیرته‌پ şîr ter نگا **زیه‌ک**

شیرتین şîrtên شیرتین، مه‌له‌ما [ف] ولرم

شیرتیه‌ن şîrtiyen مه‌له‌ما [ف] ولرم

شیرخار şîr xar تلف [ف] شیرخوار

شیرخواردن şîr xwardin خواردن شیر [ف] شیر خوردن

شیرخورشید şîrxwirşîd بنووپه شیرقوتگه «ل» [ف] نگا **شیرقوتگه**

شیرخورشیلک şîrxwirşîlik بنووپه خوه‌شیر [ف] نگا **خوه‌شیر**

شیرخوهر şîr xwer تلف [ف] شیرخوار

شیردار şîrdar شیرا [ف] شیرده

شیردالگ şîri dafig جوورئ سه‌وه‌نه [ف] سوگند به شیر مادر

شیردان şîr dan شیرداین [ف] شیر دادن

شیرداین şîr dayn شیردان [ف] شیر دادن

شیردل پاک şîri dif pak ئایم بیگه‌زال، شیردل ساف [ف] انسان صاف و صادق

شیردل ساف şîri dif saf ئایم بیگه‌زال، شیردل پاک [ف] انسان صاف و صادق

شیردوش şîrdûş بنووپه به‌ریوان [ف] شیردوشی، نگا **به‌ریوان**

شیردوشان şîr dûşan به‌ری کردن [ف] دوشیدن شیر

شیردوشی şîr dûş شیر دوشین [ف] دوشیدن شیر

شیردوشین şîr dûşîn شیردوشی [ف] دوشیدن شیر

شیردهس şêr des (۱) که‌سئ ک زه‌رب ده‌سئ فره‌س (۲) ئەو که‌سه ک ده‌سئ چۆ ده‌س شیر که‌فتیہ [ف] (۱) کسی که ضرب دست محکم دارد (۲) کسی که دستش بسان دست شیر رو به بیرون است

شیرزا şêr za ناویگه کوپانه [ف] شیرزاد، بچه‌شیر

شیرزات şîri zat خاکه‌را، رژتاره [ف] سرشت، ذات

شیرقوتگه şîrqwitge شیرخورشید، شیرقوتگه [ف] گیاهی است

شیرکردن şêr kirdin هان دان [ف] تحریک کردن

شیرکو şêrku (۱) شیر کزیه‌ئ (۲) به‌یتته‌لوه‌س گه‌ورائ کورد شیرکو بیگه‌س [ف] (۱) شیر کوهی (۲) شاعر بلند پایه کورد شیرکو بیگس

شیرکوگان şîrkwitgan شیرخورشید، شیرخورشید [ف] گیاهی است

شیرکوگه şîrkwitge شیرخورشید، شیرخورشید [ف] گیاهی است

شیر کیشان şîr kîşan تۆله‌کی کردن [ف] شیشکی کشیدن به کسی

شیرکن şîrken برمیش، ساوه‌یگ ک ئەپائ په‌رواری له بۆچگی خه‌سه‌ئ بکن [ف] بزغاله یا بره‌ای که برای پروار بندی از همان دوران کوچکی و شیرخواری اخته کرده باشند

شیرکه‌پگه şîr kerge بنووپه شیرته‌پ [ف] نگا **شیرته‌پ**

شیرگه خپ şêrge xir شیرگه شه‌رخپ، هه‌په‌شه دان، چۆ شیر هه‌په‌شه دان [ف] تهدید کردن، مانند شیر دنبال کردن برای تهدید کردن

شیرگه‌خپ şêrge şer xir بنووپه شیرگه‌خپ [ف] نگا **شیرگه‌خپ**

شیرگیر şêr gîr ناجوور گیر کردن [ف] به تور آدم مصر افتادن

شیرما şîrma (۱) ئامیژهن (۲) مه‌له‌ما (۳) به‌شینگ له شیر ک هُن به‌ریوانه [ف] (۱) شیرمایه (۲) ولرم (۳) قسمتی از شیر که بعنوان مزد به شیردوش دهند

شیرمایلگه şîrmaylige گایئ په‌نیره‌ک، گایئگه ک له وپه‌رده کردنه‌سه‌ئ ئامیژهن په‌نیر [ف] گیاه پنیرک، در گذشته از آن بعنوان مایع پنیر استفاده می‌شده

شیرمرده şîr mirde سه‌رمردئ [ف] بچه لاغر از کم شیری

شیرمژ *şîr mij* شیر خواردن [ف] شیر خوردن، مک زدن به شیر

شیرمه‌س *şîrmeş* زیز شیرمرده [ف] کاملاً سیر شده باشیر، صفت بچه‌ای که بیش از سن شیرخوارگی شیر خورده و کاملاً تنومند است

شیرین *şîrin* شیرین، شیرین [ف] نگا شیرین و ترکیباتش

شیروا *şîrwa* بنورپه شیروای [ف] نگا شیروای

شیرواره *şîrwarê* شیره‌واره، شیره‌ویه‌ره، یه‌ره، له ئه‌وستا (*varê* قاره) وه مانای دالده‌دان و نزمه‌ت گرتنه [ف] نوعی

اتحادیه و همکاری بین رمه‌داران بدین ترتیب که چندخانوار با هماهنگی قبلی شیرهای خود را هفته‌ای به یکی از صاحب گله تحویل می‌دهند و او بدین ترتیب شیر بیشتری در اختیار دارد و می‌تواند محصول بیشتری از شیر بگیرد درواستا (*varê* واره) به معنی پشتیبانی و نگهداری نوشته شده

شیروان *şêrwan* دیه‌که‌یگه له چه‌رداوپ [ف] روستایی در چرداول

شیروان چه‌رداوپ *şêrwan çerdawir* به‌شیکه له ئیلام [ف] بخشی بزرگ در ایلام

شیروای *şîrway* شیروا، شیروایی، شیربایی، له په‌له‌وی (*petmanek ketekxetaî* په‌تمانک که‌ته‌کخه‌تای) تۆسریاس وه مانای کار که‌تخودا مه‌نشی و وه لاین پارسیه‌یل هند وه ناو ئه‌شیرواد ناو داره و وه مانای پۆل شیر نییه. له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «قه‌له‌ن، قه‌له‌ند، شیربایی» تۆشن [ف] شیربها، در په‌لوی (*petmanek ketekxetaî*) پتمانک کتک ختای) نوشته شده به معنی پیمان کدخدایی یا خطبه عروسی است و این واژه به معنی بهای شیر نسبت زیرا تعیین شیربها معمولاً توسط چند ریش سفید انجام می‌شود، نزد پارسیان هند نیز به اشیرواد معروف است و همان پیمان کدخدایی درست است و در دیگر گویشهای کردی «قه‌له‌ن، قه‌له‌ند، شیربایی» گویند

شیروایی *şîrwayî* بنورپه شیروای [ف] نگا شیروای

شیروو *şêrû* ناویگه کورپانه [ف] نامی مردانه

شیر و خوری *şîr û xwîrî* شیره و په‌نیره [ف] کنایه از آبا و اجداد

شیر و شووان *şêr û suwan* لاناوه له زیز یه‌کتران «مننه شیر و شووان» [ف] همتای کارد و پنیر، ضد هم، اصل واژه به

معنی شیر و شبان است

شیروله *şêrole* دیه‌که‌یگه له جووانرو [ف] نام روستایی در جووانرود

شیره *şîre* (۱) تلیاق نه‌مالیای (۲) دوشاو (۳) کال، نه‌په‌س، زورم ئرای زرات [ف] (۱) شیره تریاک (۲) دوشابه (۳) نارس، شیره بلال

شیره *şîre* تپدان [ف] شیشکی

شیره‌پیا *şêre pya* نیره پیا [ف] شیر مرد

شیره‌ت *şêret* مه‌تیشور [ف] شهرت، مشهور

شیره‌چرا *şêreçira* مه‌شخه‌لی ک له دار به‌رق دس بویه [ف] مشعلی که با چوب درخت بلوط تهیه شده

شیره‌چوو *şêreçû* چوو فره سفت [ف] چوب بسیار محکم

شیره‌چیا *şêre çya* (۱) دیه‌که‌یگه له سه‌رپه‌ل (۲) دق کویه له قلاسم [ف] (۱) روستایی در سرپل‌ذهاب (۲) نام دو کوه در قلعه سام

شیره‌ژن *şêre jin* ژن زاندار [ف] زن شجاع، شیرزن

شیره‌زا *şêre za* ژنیگ ک خوه‌ئ چن سال وه چن سال بتواند منالداره و بوو «شیره‌ژن شیره‌زا که‌تد» [ف] زنی که با

فاصله زمانی مناسب بخواهد بچه‌دار شود

شیره‌شویه‌م *şîre şuyem* زه‌توی ک خاس له وارانوا فیسلیایه و شویه‌می‌کن [ف] زمینی که کاملاً خیس خورده و در بهار آنرا شخم می‌زنند

شیره‌شیر *şîr şîre* تترت، به‌رچهک [ف] رجز خوانی

شیره‌کوپ *şêre kwîr* کوپ زاندار [ف] شجاع، شیرپسر

شیره‌که *şêreke* (۱) هوکاره‌ئ که‌سی بۆن، وه سه‌ر که‌سیگ وهک شیر زال بۆن (۲) هوکاره [ف] (۱) بر سر کسی شیر شدن، برای کسی عرض اندام کردن (۲) عادت کردن

شیره‌گونج *şîregwinc* شیره‌ئ گونج «ل» گونج وه خه‌ره‌نگیز تۆشن [ف] غسل، گونج به زنبور گویند

شیره‌مال *şîremal* خاکاپوو خه‌رمان [ف] پس مانده‌ی ته خرمن بوجاری شده

شیره‌ناو *şîrenaw* دیه‌که‌یگه له به‌ئین قه‌سر و سه‌ر پیه‌ل [ف] روستایی در بین راه قصر شیرین و سرپل‌ذهاب

شیره‌واره *şîrewarê* شیره‌ویه‌ره، به‌ره، بنورپه شیرواره [ف] نگا شیرواره

شیره‌وان *şêrewan* دیه‌که‌یگه له هلیران [ف] روستایی در

هلیلان

شیره وپه‌نیره *şîre û penîre* (۱) جۆیه‌زئورد (۲) شیره و خوری «شیره و په‌نیره‌یان وه یه‌ک نیه‌په‌سئید» (ف) (۱) موسمی که غلات تازه شیره شده‌اند و می‌شود از آن «زئورده» درست کرد (۲) کنایه از آبا و اجداد

شیره وچه‌فته *şîre û çefte* (۱) وه لاناویگه و نوویرسن (۲) ریک و پیک کردن (ف) (۱) با حالتی خاص نگاه کردن به کسی (۲) راست و ریس کردن

شیره وهرق *şîre werû* جوروئ دان به‌پۆیه (ف) نوعی درخت بلوط که چوبش بسیار ارتجاعی است

شیره وه‌شیره *şîre we şîre* نشیره‌ی (ف) زایمان با فاصله یک سال

شیره و پیره *şîre û yere* پیره، بنووره شیرواره (ف) نگا شیرواره

شیره‌ی *şîrey* تلیاقی (ف) شیره‌ای، معتاد

شیری *şîrî* وه ره‌نگ شیر (ف) شیری رنگ

شیریز *şîrîz* شیراز، که‌شکینگ که له دوو دُرس که‌ن (ف) شیراز، کشکی که با دوغ چکیده شده درست کنند

شیرین *şîrîn* شیرین، شیرن (ف) نگا شیرین و ترکیباتش

شیرین شاته‌په *şîrîn şaterê* بنووره شیرین‌شاته‌په (ف) نگا شیرین شاته‌په

شیرین‌شاهه *şîrîn şawe* جوروئ مه‌ل ماسیخوره (ف) نوعی مرغ ماهیخوار

شیش *şîş* (۱) مرگ کۆیه کُ لئِ ئه‌ویان چین سه‌خته (۲) فاق کۆیه (ف) (۱) تیغه بلند و صاف کوه که بالا رفتن از آن بسیار سخت است (۲) ترک یا شکاف کوه سنگی

شیش‌واش *şîşî waş* چه‌فت وچل (ف) اریب، کج

شیشه *şîşe* شیشی (ف) شیشه

شیشی *şîşê* شیشه (ف) شیشه

شیشیان *şîşîyan* دیه‌که‌یگه‌له که‌نگه‌وهر (ف) روستایی در کنگاور

شیر *şêar* به‌یت، هه‌لوه‌س، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «هه‌لپه‌ست» ئۆشن (ف) شعر، در دیگر گویشهای کردی «هه‌لپه‌ست» گویند

شیهه *şîêe* کوومه‌ل بسه‌لمان (ف) شیعه

شیق *şîq* ده‌نگ‌دربان پارچه (ف) صدای پاره‌شدن پارچه

شیق بردن *şîq birdin* تره‌ک بردن (ف) شکاف بر داشتن

شیک *şêk* حه‌ریف، هامال (ف) همورد، حریف، رقیب

شیک *şîk* چۆزه‌ریگ ک له پاگلای دار سه‌وز که‌ید (ف) جوانه‌ای که در پای درخت می‌روید

شیک تره‌کانن *şîk terekanin* چۆزه‌ره دان (ف) جوانه زدن درخت

شی کردن *şî kirdin* (۱) دُپیه‌که‌و کردن (۲) شه‌لت دان خوری (ف) حلاجی کردن موضوعی، تفسیر کردن (۲) حلاجی پشم وپنبه و...

شیم *şîm* چیم، چیم (ف) رفتم

شین *şîn* (۱) شیوه‌ن، له په‌هله‌وی (*şîwen* شیوه‌ن) تۆسریاس (۲) چین، چین (۳) سه‌ونزسیر (ف) (۱) شیون، در په‌لوی (*şîwen* شیون) نوشته شد (۲) رفتن، رفتند (۳) سبز سیر

شین حه‌سن وحسه‌ین *şîni hesen û hîseyîn* ئه‌یشهر و مه‌یشهر (ف) محشر به پاکردن، اصل واژه به معنی شیون حسن و حسین است

شین خوه‌یشکه‌یل *şîni xweyşkeyl* رووژینگ دویای سئیزه وه دهر (ف) روز چهاردهم فروردین

شین کردن *şîn kirdin* گیرسن و ده‌م‌چه‌و رنین (ف) شیون کردن

شینکه‌ر *şînker* (۱) ده‌سه‌ئ نازه‌ونه (۲) لاناوه له دل سووز «فلانی شینکه‌ر مه، شینکه‌ره‌گه‌م» (ف) (۱) شیون کننده، سوگوار (۲) کنایه از دلسوز

شین نامه *şîn name* ئپای مردی خوه‌نین (ف) مرثیه، سوگنامه

شین‌وه‌ئ *şîni wey* هه‌یمه‌پوو (ف) شیون وزاری کردن

شینه *şîne* دیه‌که‌یگه‌له هووزمانانک ئاسه‌وار میتوویی فره‌یگ درید (ف) روستایی دره‌وزمانان که آثار باستانی بسیاری دارد **شیر** *şêw* (۱) شیب (۲) بنچینه‌ئ شیتوانن (۲) وه یه‌ک داین ئاگر و خوارده‌مه‌نی و... (ف) (۱) شیب (۲) ریشه فعل «شیتوانن» وا رفتن (۳) به هم زدن غذا و آتش...

شیتوان *şêwan* (۱) وه یه‌ک دا (۲) تۆچان (ف) (۱) بر هم زد، به هم زد (۲) از هم وا رفت

شیتوانن *şêwanin* (۱) وه یه‌ک دان خوارده‌مه‌نی (۲) له یه‌ک دان مامه‌له (۳) دیتوان، لیتوان (ف) (۱) به هم زدن خوراکی در

شینویاگ şêwyag شینویاگ [ف] وا رفته
شینویاگه şêwyage شینویاگه [ف] برهم خورده‌است
شینویان şêwyan بنووره شینوان [ف] نگا شینوانن
شینویاگه şêwyaê (۱) شینویاگ (۲) لئویاگ، دئویاگ، له لاتین (shiver) وه ماناچ په‌ریشانه [ف] (۱) وا رفته (۲) پریشان، در لاتین (shiver) به معنی پریشان است
شینویاگه şêwyaê (۱) شینویاگه (۲) لئوه بویه [ف] (۱) برهم خورده (۲) دیوانه شده، تعادل روانی خود را از دست داده
شیه‌چگ şyeciğ شیه‌چگ [ف] دست و دل باز
شیه‌چگ şyerçiğ شیه‌چگ [ف] دست و دل باز
شیه‌رگ şyerig دیه‌که‌یگه له دیره [ف] روستایی در دیره
شیه‌نازی şyenazî شانازی «ل» [ف] افتخار، بالیدن
شیه‌نه‌چیر şyeneçîr هامال، شیک «بنووره شیه نه‌چیر و مال نه‌لده» [ف] رقیب، حریف
شیه‌و şyew شینو دان «گ» [ف] برهم زدن
شیه‌وکردن şyew kirdin (۱) شی کردن خوری (۲) دؤ پیه‌که و کردن [ف] (۱) حلاجی کردن پشم (۲) تفهیم کردن، فهمانیدن

حال پخت (۲) بر هم خوردن معامله (۳) تعادل روانی از دست دادن، سر در گم شدن
شینواو şêwaw شینویاگ [ف] آشفته
شینول şêwîf şêwîf هه‌ندپ هه‌ندپ [ف] لایه‌لایه، متورق
شینوله‌برشن şêwîfe birşin بنووره شواله‌که‌واو [ف] نگا شواله‌که‌واو
شینوله‌که‌واو şêwîfe kewaw بنووره شواله‌که‌واو [ف] نگا شواله‌که‌واو
شینوه şêwe (۱) رمل کار (۲) چۆزمان [ف] (۱) شیوه‌کار (۲) چهره، شکل و قیافه
شینوه‌پ şêwer شواله [ف] ترکه‌ای کوتاه، شیار
شینوهن şîwen شین، له په‌هله‌وی (şîwen شینوهن) تۆسریاس [ف] شینون، در په‌لوی (şîwen شینون) نوشته شده
شینوهن کردن şîwen kirdin شین کردن [ف] شینون کردن
شینوی şêwî لئژی [ف] سراسیبی
شینویا şêwiya (۱) وه یه‌ک خوارد (۲) له یه‌ک تۆجیا [ف] (۱) برهم خورد (۲) از هم وا رفت

ع

است

عاقِل áqif زانا، ئه‌وزه‌ل، ئه‌ره‌وییه [ف] عاقل، عربی‌است

عالم áfem دنیا، جه‌مان [ف] عالم

عالم ئاشکرای áfem aşkiray ئاله‌م ئاشکرای [ف] روشن و پیدا

عالم سه‌فای áfem sefay له وه‌خته‌یل بی‌کاری [ف] اوقات فراغت، فراغت بال

عالیخانی álfıxanî (۱) عه‌لیخانی (۲) دیه‌که‌یگه له جوانپو [ف]

(۱) دستار زنانه و مردانه (۲) روستایی در جوانرود

عالیوهر álfıwer (۱) کۆیه‌یگه له باشوور ده‌یشت زئوری له حه‌سه‌ن ئاباد (۲) دیه‌که‌یگه له مایه‌شت [ف] (۱) کوهی در منطقه حسن‌آباد (۲) روستایی در مادیدشت

علم ifm زانایی، ئه‌ره‌وییه [ف] علم، عربی‌است

علم خه‌یپ ifmi xe'ib سیمبیری [ف] غیبگویی

علمیه‌ر ifmi'yer پَسپوور و کارامه [ف] کارشناس

عوده ùde وه مل نان، ئه‌ره‌وییه [ف] عهده، عربی‌است

عۆروس ùrûs وه‌ق [ف] عروس

عۆروسان ùrûsan وه‌یلکان [ف] عروسک

عۆروسی ùrûsî زه‌ماوه‌ن [ف] عروسی

عوسمان ùsman (۱) دیه‌که‌یگه له قلاشین (۲) ناویگه کورپانه، ئه‌ره‌وییه [ف] (۱) روستایی در قلعه شاهین (۲) نامی‌مردانه

عوسمانه‌وه‌ن ùsmanewen هووزمانان [ف] بخشی در هلیلان که در گذشته‌ای نه چندان دور سنی بوده‌اند

عومر ùmr سن و سال، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «ته‌مه‌ن» تۆشن [ف] عمر، سن

عومهر ùmer ناویگه کورپانه [ف] عمر، نامی‌مردانه

عها éba ئه‌با، ئابا [ف] عبا

عا á وشه‌ئ رانین ریبه‌ن [ف] حرف راندن گله

عابا ába ئابا [ف] عبا

عاج ác سقان دنان فیل [ف] عاج

عاجز áciz ئاس، بیزار [ف] عاجز

عادل ádif با وژدان، ئه‌ره‌وییه [ف] عادل، عربی‌است

عادت ádet (۱) خوو، هوکاره، ئه‌ره‌وییه (۲) بینماری [ف] (۱) عادت، عربی‌است (۲) عادت‌ماهیانه، قاعدگی

عادت کردن ádet kirdin هوکاره بۆن [ف] معتاد شدن

عاده‌نگرتن ádet girtin یای گرتن [ف] عادت گرفتن

عار ár شۆره‌ئی، ئه‌ره‌وییه [ف] عار، عربی‌است

عارف áraf (۱) زیز بیار «سه‌وزه واشه‌گه‌ئ خوده‌ئ له ری له‌قن - بیار و عارف، بن کیسه ته‌کن» (۲) ئیسفا (۳) وه نه‌رمی قسیه کردن [ف] (۱) ملایم، شخص ملایم (۲) دقت، دقت تمام (۳) آنکه به آرامی و نرمی سخن می‌گوید

عارنه‌نگ ári neng عه‌بره‌ت گرتن [ف] پند و عبرت گرفتن

عاره‌بانه árebane ئه‌ره‌بانه [ف] گاری، عراده

عازاو ázaw بنوپره ئازوه [ف] نگا ئازوه

عاسا ása گوچان، گوچان [ف] عصا

عاشق áşiq دل‌داده، ئه‌ره‌وییه [ف] عاشق، عربی‌است

عاشقان áşiqan دیه‌که‌یگه له گاواره [ف] روستایی در گهواره

عاشق بۆن áşiq bün دل‌دان [ف] عاشق شدن

عاشق کردن áşiq kirdin وه خوده‌ئ خولان [ف] عاشق کردن

عاشقی áşiqî دل‌داری [ف] عاشقی

عافره‌ت áfıret ئافره‌ت [ف] نگا ئافره‌ت و ترکیباتش

عافه‌رم áferim ئافه‌رم [ف] آفرین

عافیته áfyet نووش گیان، ئه‌ره‌وییه [ف] عافیت، عربی

عہرز وحال érz û hal (۱) شکایت کردن [ف] شکایتنامه
عہرب éreb (۱) عرب
عہربانہ érebane (۱) گاری، عرابہ، فرغون
عہریق éreq (۱) بنورپہ، نگا [ف] نگا [ف] ترکیباتش
عہرو érew (۱) عرب
عہرو روڈبار érew rûdbar (۱) دیکہ‌یکگہ [ف] چہرڈاوپ [ف]
 روستایی در چرداول
عہرو ریش érew rîş (۱) دیکہ‌یکگہ [ف] ئارؤن‌ئاوا [ف] روستایی
 در اسلام آباد غرب
عہریزہ ériže (۱) عہرز وحال، ئہرہویبہ [ف] شکایتنامہ، عربی
 است
عہزاو ézaw (۱) جزر دان، ئہرہویبہ [ف] عذاب، عربی است
عہزرت ézret (۱) ئہزرت [ف] حسرت چیزی داشتن
عہزیز ézîz (۱) دلخواز [ف] عزیز
عہزیزناباد ézîzabad (۱) دیکہ‌یکگہ [ف] کرماشان (۲) دیکہ‌یکگہ
 له ئہرک‌وازی ئیلام (۳) دیکہ‌یکگہ [ف] سہحنہ (۴) دیکہ‌یکگہ [ف] له
 دینہ‌وہر [ف] (۱) روستایی در نزدیکی کرماشان (۲) روستایی در
 ارکوازی ایلام (۳) روستایی در سہحنہ (۴) روستایی در دینور
عہزیزخان ézîz xan (۱) دیکہ‌یکگہ [ف] گاوارہ [ف] روستایی در
 گہوارہ
عہژب ézb (۱) عہژم [ف] بد، ناریک
عہژم éjm (۱) عہژب [ف] ناریک
عہسک êsk (۱) بنورپہ، ئہسک [ف] نگا [ف] ترکیباتش
عہسکر êsker (۱) ناویگہ‌کوپانہ، ئہرہویبہ [ف] نامی‌مردانہ
عہسکرخانہ êskerxanî (۱) دیکہ‌یکگہ [ف] فلاشاین [ف] نام
 روستایی در قلعه‌شاهین
عہسکری êskerî (۱) جوورئ، ئہنگورہ [ف] نوعی انگور
عہشائر êšaêr (۱) تیرہ و هووزینگ کُ ئازہ‌لداری کەن [ف] عشایر
عہشرہت êşret (۱) دووسان وقہ‌ومان [ف] فامیل
عہشرہتگہ êşretege (۱) ہہئ قہومیل [ف] خطاب بہ
 فامیلان
عہشیرہت êşîret (۱) تايفہ، مورز [ف] عشیرہ
عہفاقہ éfaqe (۱) بنورپہ، ئفاقہ [ف] نگا [ف] ئفاقہ
عہفن éfn (۱) بوو گہ‌نیای [ف] بوی گندیگی
عہفن برین éfn birîn (۱) گنہ‌شار کردن (۲) له مالیت
 کہفتن (۳) دہسکورتی (۴) گایل وہ تئ کردن [ف] (۱) پوشاندن

عہباس ébas (۱) رہوادپانگہ [ف] شیریوان چہرڈاوپ (۲) ناویگہ
 کورپانہ، ئہرہویبہ [ف] (۱) روادگاہی در شیروان چرداول (۲) نامی
 مردانہ
عہباس‌ناباد ébas abad (۱) دیکہ‌یکگہ [ف] کنگہ‌وہر (۲)
 دیکہ‌یکگہ [ف] له چہمچہمال (۳) دیکہ‌یکگہ [ف] له سؤنقور [ف] (۱)
 روستایی در کنگاور (۲) روستایی در چمچمال سہحنہ (۳)
 روستایی در سنقر
عہباسعلی ébas éli (۱) رہوادپانگہ [ف] له ئارؤن‌ئاوا کُ ئوشن له
 ہہئین کُ ئیمام رزا چہسہ «مہرو» یہئ شہو له‌ورہ خہفتیہ
 کُ راس نییہ [ف] روادگاہی مشرف بر اسلام‌آبادغرب کہ گویند
 زمانی کہ امام رضا (ع) راہی مرو می‌شدہ یکشب در آنجا
 اقامت کردہ است
عہباسون ébaswen (۱) تیرہ‌ینگ [ف] سنجاوی [ف] تیرہ ای از
 ایل سنجایی
عہباسی ébasî (۱) مہلینگہ [ف] چو حاجی له‌قلعہ [ف] پرنده شبیہ
 لک لک
عہبدال ébdal (۱) بنورپہ، ئہفدال [ف] نگا [ف] ئہفدال
عہبرہش ébreş (۱) ئازہ‌ل کال رینگ و کہم شیر (۲) ناویگہ
 حیوان کمرنگ و کم شیر، ہر چیزی کہ رنگی سرد و
 مردہ داشته باشد (۲) بد ریخت، بد گل
عہبہلا ébela (۱) سووکہ ناو عہفدلا [ف] مخفف عبداللہ
عہتاو étaw (۱) سہرزہ‌نشست [ف] سرزنش، عتاب
عہتر étr (۱) ئہتر، موشک [ف] عطر
عہترہش étreş (۱) عہترہک، عہبرہش (۲) زات، خووف
 «عہترہشُ ئایم بہ‌ئید» [ف] (۱) رنگ پریدہ و ترسناک (۲) زہرہ
عہترہک étrek (۱) عہترہش [ف] رنگ پریدہ و مخوف
عہجایب écaiêb (۱) ئہل جہلج، ئہرہویبہ [ف] عجایب، شگفت
عہجہبات écebat (۱) عہجایب [ف] شگفتیہا
عہدل édf (۱) بنورپہ، ئہدل [ف] نگا [ف] ئہدل
عہدلانی édfanî (۱) ئہدل، ہاماری [ف] زمین ہموار
عہرہدہ érbede (۱) ئہل تہ [ف] عربدہ
عہرز érz (۱) ئی وشہ کوردیہ چؤن له ئہوستا (erd) ئہرد)
 و (herd) ہہرد) تۆسریاس وئہرہ و کوردیہ‌سہئ عہرز [ف]
 زمین، این واژہ کوردی است زیرا در اوستا (erd) (ہرد) و (herd)
 ہرد) نوشتہ شدہ کہ ہنوز در کوردی گفتہ می‌شود و عرب آنرا بہ
 ارض دگرگون کردہ

بدیہا (۲) کنایہ از بی‌شخصیتی (۳) اوج تنگدستی (۴) شور کاری را درآوردن

عہ قیق éqîq هه قیق، له لاتین (agate) توشن [ف] عقیق، در لاتین (agate) گویند

عہ ددال évdaf بنویره ئه ددال [ف] نگا ئه ددال

عہ ددلا évdila عه به لا [ف] مخفف عبدالله

عہ ددی évdî سووکه‌ناو عه به لا [ف] مخفف عبدالله

عہ لاجهت éfaceü ئلاجهت [ف] شگفت

عہ لولو élü سووکه‌ناو عه لی حسه‌ین [ف] مخفف علی حسین

عہ له éle سووکه‌ناو عه لی [ف] مخفف علی

عہ له شیش éleşîş ئه لیشیش [ف] بوقلمون

عہ له ڤک éleyk جووواو سلاّم، ئه ره‌وییه [ف] علیک سلام

عہ له ڤک ته‌مام کردن éleyk tamam kirdin فتورر هاوردن [ف] نابود کردن

عہ لی ئاباد éli abad (۱) دیه‌که‌ڤگه له ئارۆن‌ئاوا (۲) دیه‌که‌ڤگه

له سۆنقۆر (۳) دیه‌که‌ڤگه له دیزگران (۴) دیه‌که‌ڤگه له مایه‌شت

(۵) دیه‌که‌ڤگه له چه‌مچه‌مال (۶) دیه‌که‌ڤگه له دینه‌وه‌ر (۷)

دیه‌که‌ڤگه له ناوده‌روه‌ن (۸) دیه‌که‌ڤگه له باوه‌جانی (۹)

دیه‌که‌ڤگه له بیله‌وار (۱۰) دیه‌که‌ڤگه له هه‌رسین [ف] (۱)

روستایی در اسلام‌آباد غرب (۲) روستایی در سنقر (۳) روستایی

در دیزگران (۴) روستایی در مادیدشت (۵) روستایی در چمچمال

صحنه (۶) روستایی در دینور (۷) روستایی در ناودرون (۸)

روستایی در ثلاث‌باباجانی (۹) روستایی در بیله‌وار (۱۰) روستایی

در هرسین

عہ لی به‌گ éli beg (۱) ناویگه‌کوران (۲) دیه‌که‌ڤگه له جووانپون

[ف] (۱) نامی مردانه (۲) روستایی در جوانرود

عہ لیخان‌ئاباد élixan abad دیه‌که‌ڤگه له گیه‌لان [ف] نام

روستایی در گیلانغرب

عہ لیخانی élixanî عالیخانی [ف] نوعی دستار مردانه

عہ لی رزاونی éli rîzawenî (۱) عه‌شیره‌تڤگه له که‌له‌ۆر له

گیه‌لان (۲) دیه‌که‌ڤگه له گیه‌لان [ف] (۱) یکی از تیره‌های کلهر در

گیلانغرب (۲) روستایی در گیلانغرب

عہ لیشیش élişîş ئه لیشیش [ف] بوقلمون

عہ لیکه élike دیه‌که‌ڤگه له گاواره [ف] روستایی در گهواره

عہ مر émer ناویگه ژنانه [ف] نامی زنانه

عہ مر بوو émerbû ئه مر بوو [ف] نوعی برنج خوشبو و

خوش پخت که در شیروان چرداول کاشته می‌شود

عہ نته‌ر énter ئه نته‌ر [ف] عنتر

عہ نتیکه éntîke بنویره ئه نتیکه [ف] نگا ئه نتیکه و ترکیبا

تش

عہ وه‌ز éwez ئالشت، ئه ره‌وییه [ف] عوض

عہ وه‌ز بیه‌ل éwez bîel ئالوگۆر [ف] عوض و بدل

عہ ولا éwla عه به لا [ف] مخفف عبدالله

عہ یا éya حه‌یا، ئه ره‌وییه [ف] حیا، عربی است

عہ ڤب éêb عه ڤم [ف] عیب

عہ ڤیدار éêb dar که‌له‌مه‌دار [ف] معیوب

عہ ڤد éêd نه‌روووز [ف] عید، نوروز

عہ ڤد گه‌ورا éêdi gewra نه‌روووز [ف] نوروز

عہ ڤم éêm عه ڤب [ف] عیب

عیو iyw خوړپیان وه مل چشتیگه‌و [ف] نهیب زدن

غ

غەریوی *xerîwî* غەریبی [ف] غریبی
غەریوچەر *xerîwî çîr* (۱) بەزمیگە لە ھوورە (۲) بەزمیگە لە
موسیقی حەقانی [ف] (۱) یکی از مقامات ھوورە (۲) یکی از
مفتاد و دو مقام یارسان
غەریوی کردن *xerîwî kirdin* رۆ کردن، غەریبی کردن [ف]
احساس غربت کردن
غەزا *xéza* (۱) خواردەمەنی (۲) سەوارات [ف] (۱) غذا (۲)
حادثە ناگوار
غەزال *xéza* بنوورە خەزال [ف] نگا خەزال
غەزە *xézne* خەزینە [ف] گنجینە
غەزەو *xézew* خەزەو [ف] خشم، غضب
غەزینە *xézîne* خەزینە [ف] گنجینە
غەم *xém* (۱) خەم (۲) قەم [ف] (۱) غم (۲) کجی
غەمبار *xémbar* خەمبار [ف] غمگین
غەمخوەر *xémxwer* خەمخوەر [ف] غمخوار
غەمزە *xémze* خەمزە [ف] (۱) غمزە و ناز (۲) یکھو چھار نعل
دویدن چھارپایان
غەئیر *xeyr* خاوارە [ف] بیگانە، غیر
غەئو *xeyw* خەئو [ف] غیب

غائیز *xaiêz* بنوورە خایس [ف] نگا خایس
غائیس *xaiês* بنوورە خایس [ف] نگا خایس
غار *xâr* ئشکەفت [ف] غار
غاری کاوات *xârî kawat* ئشکەفتیگە زۆنە ھا لە پاوہ [ف]
غار معروف «کاوات» در پاوہ
غاز *xâz* (۱) سکه ئ نارپوہ (۲) مەلئگە [ف] (۱) سکه قلب (۲)
غاز
غافل *xâfîl* خافل [ف] غافل
غافلگیر *xâfîl gir* ناکامگیر [ف] غافلگیر
غۆژ *xûj* قۆژ [ف] کز کردن
غۆسل *xosîl* خۆسل [ف] غسل
غۆمچە *xomçe* خۆمچە [ف] غنچە
غۆنچە *xonçe* خۆنچە [ف] غنچە
غەرغەبازی *xerxe bazî* (۱) دەمەوہری (۲) بنوورە ئەرغە
ئەرەسوو [ف] (۱) کولیگری (۲) نگا ئەرغەئەرە سوو
غەریب *xerîb* غەریو [ف] غریب
غەریبە *xerîbe* غەریوہ [ف] غریبە
غەریبی *xerîbî* غەریوی [ف] غریبی
غەریو *xerîw* غەریب [ف] غریب
غەریوہ *xerîwe* غەریبە [ف] غریبە

ف

سروو
فال دان fał dan فیهل دان [ف] گشن الاغ نر بر ماده
فالگر fałgir فالبین [ف] فالگیر
فالگرتن fał girtin (۱) فیهل گرتن (۲) تاله گرتن [ف] (۱)
 جفتگیری الاغ (۲) فال گرفتن
فاله fałe کارکه ر [ف] کارگر
فاله‌ی fałey کارگه‌ری [ف] کارگری
فام fam زانسن [ف] فهم
فاما fama زانس [ف] فهمید
فام دان fam dan قوته‌دان [ف] اندیشیدن، در فکر فرو رفتن
فامس famis فامی [ف] آنرا فهمید
فامست famist فامس [ف] آنرا فهمید
فامسن famisin (۱) نه‌وانه فامین (۲) فام [ف] (۱) آنها
 فهمیدند (۲) فهمیدن
فامسین famisîn (۱) فامین (۲) تویه فامین [ف] (۱) فهمیدن
 (۲) فهمیدید
فامیل famîl که‌س وکار، له لاتین (family) ئوشن [ف]
 فامیل، در لاتین (family) گویند
فامین famîn (۱) فامسن، له لاتین (find) وهئ
 ماناسه (۲) نه‌وانه فامسن [ف] (۱) فهمیدن، دریافتن، در لاتین
 (find) گویند (۲) آنها فهمیدند
فانی fanî له به‌ین چی [ف] فانی، نابود شدنی
فانی فانی fanî fanî به‌کیگ له به‌زمه‌یل یارسان کُ له هه‌ین
 مردئ موو نچرا بود و داوکه‌ئ لیواسه «فانی فانیه یا داوو-
 هه‌ر حه‌ق باقیه یا داوو» هاوتائ ئی به‌زمه له لوپسان وه ناو
 هاناخ «مه‌حمه‌د به‌گ» ناسناره کُ وه زۆپنا و دیوُل ژهنیه‌ید

فابر fabr فاف، تایت [ف] پودر رختشویی
فابریک fabrîk کارخانه‌ئی، لاتینی [ف] کارخانه‌ای، لاتینی
 است
فاتا fata ره‌حمه‌ت بۆ ئُرئج مردئ، نه‌روه‌یبه [ف] فاتحه
فاتاخونه‌ی fata xwenî فاتا [ف] فاتحه‌خوانی
فات‌فاته‌ک fatfatek وله‌ئینی [ف] قمری
فاتم fatim ناویگه ژنانه، فاتمه [ف] فاطمه
فاتی fatî فاتم [ف] فاطمه
فاچهل فیچ façel fiç کیل‌منجه‌ر [ف] اریب
فارس fars فارسی زووان [ف] فارس
فارسی farsî زووان فارسی [ف] فارسی
فارس‌بیر farsî bir به‌خ کردنه‌وه [ف] نوعی برش در شیشه،
 آجر، چوب....
فاروو farû ئاویری کردن زرات [ف] آبیاری کردن مزرعه نرت
فاش faş ئاشکرا بۆن [ف] فاش
فاشه faşe گه‌ته‌کار، نه‌روه‌یبه [ف] فاحشه
فاف faf تایت، فابر [ف] پودر رختشویی
فاق faq (۱) ته‌ره‌ک، له کرمانی «فاق» وه ته‌ره‌ک سه‌ر‌قه‌له‌م
 ئوشن (۲) ته‌له‌موش (۳) نیفه [ف] (۱) شکاف، ترک، درکرمانی
 «فاق» به ترک سرقلم گویند (۲) تله موش (۳) پارچه‌ای که از
 آن بعنوان تنبان استفاده می‌کنند
فاک fak û fîk فیک وفاک [ف] همه‌مه‌وقرقاتی
فال fał (۱) فیهل (۲) تاله [ف] (۱) موسم جفتخواهی الاغ (۲)
 فال
فالبین fałbîn تاله‌گر [ف] فالبین
فال چل‌سروو fał çil sirû بنووره چل‌سروو [ف] نگا چل

فتور fitûr نابوت بۆن [ف] نابودی
فتور دراوردن fitûr dirawrdin فتورور هاوردن [ف] نابود کردن
فتور هاتن fitûr hatin (۱) نابوت بۆن (۲) لاناوه له ورسن بۆن [ف] (۱) نابود شدن (۲) کنایه از گرسنه شدن
فتور هاوردن fitûr hawrdin نابوت کردن [ف] نابود کردن
فت و فراوان fit û firawan فرهوان [ف] فراوان، وفور
فته fite فته فت [ف] پیچ پیچ کردن
فته فت fite fit فت فات [ف] دو به هم زدن، سخن چینی
فتیل fitîl بوو سزیان پلپته و باروت «که له یل بوو فتیل زاری شنه فتن - که فتنه جه وه له یل وه دهس نه که فتن» [ف] بوی سوختگی فتیله و باروت
فتیله fitîle پلپته [ف] فتیله
فجه fice زیق کردن له داخه و [ف] در تنگنا قرار گرفتن و دق کردن
فجیل fiçîl تریچه [ف] تریچه
فچ fiç به شینگه هاوسان هه پشت وه یهک زهق، له فرهانسه ی (friche) وه زهق نایش توشن [ف] یک هشتم زمین کشاورزی، در فرانسوی (friche) به زمین آیش گویند
فچانن fiçanin (۱) بن گووشی قسیه کردن (۲) هان دان [ف] (۱) در گووشی سخن گفتن (۲) تحریک کردن
فچانه پیا fiçanine pêa هانی دان [ف] او راتحریک کردند
فچه فچ fiçi faç فچه فچ [ف] پیچ پیچ کردن
فچه کور fiçi kwir فچه فچه [ف] در گووشی سخن گفتن
فچه گور fiçi gwir فچه فچه [ف] در گووشی سخن گفتن
فچه fiçe (۱) چکراو (۲) بن گووشی قسیه کردن [ف] (۱) شایعه (۲) در گووشی سخن گفتن
فچه فچه fiçefiç فچه فچه گور [ف] پیچ پیچ کردن
فدا fida خپ [ف] فدا
فدا بۆن fida bün خپ بۆن [ف] فدا شدن
فداکردن fida kirdin پیشکەش کردن [ف] فداکردن
فدایی fidayî سه ریهت، پیشمه رگه [ف] فدایی
فیر fir (۱) به رپین (۲) فیر، هووش «فری ئه و سه رم نه چی» (۳) زیز شلال له فرهانسه ی (friser) وه ئی ماناسه [ف] (۱) صدای بال پرنده هنگام پرواز (۲) هوش، درک (۳) مجعد، در فرانسوی (friser) به همین معناست

[ف] مقامی مجازی از موسیقی یارسان که در هنگام بخاک سپاری تازه درگذشته با تنبور اجرا می‌شود و سربند آن چنین است «فانی فانی است یاداود - تنها حق ماندگار است یاداود» همتای این مقام در نزد اهل حق لرستان به نام «هانای محمد بگ» مشهور است و بزمنی مجازی نیست و با سرنا ودهل برمزار تازه درگذشته اجرا می‌شود

فانيله fanîle ژیرکراس، ژیر شهق [ف] زیر پیراهن
فايده fayde (۱) قازاشته (۲) ناف کردن (۳) ثفاقه «هه ر کاری کردن فایده نه کرد» [ف] (۱) بهره، سود (۲) سود معامله (۳) گشایش، فرج

فايه faÿe بنووره فایده [ف] نگا فایده
فت fit (۱) لاسر کردن (۲) پیشگره وه مانای فراوان «فت فراوان»، له لاتین (fat) وه مانای فراوانیه (۳) پیشگره وه مانای برهسان «فت فاتکه ر» [ف] (۱) به هدف نخوردن گلوله (۲) پیشوند به معنی بسیار و فراوان، در لاتین (fat) به معنی بسیار و فراوان است (۳) دو بهمزن

فتار fitar فتورور [ف] نابود شدن
فت بۆن fit bün فرت کردن [ف] به هدف نخوردن
فتراق fitraq پته که نه کردن وه ژره و کردن [ف] مترصد
فت فات fiti fat (۱) شووفاری (۲) سیخوری [ف] (۱) دو به هم زنی (۲) جاسوسی

فتفات کردن fitifat kirdin (۱) سیخوری (۲) شووفاری [ف]
فتفاتکر fitifat ker شووفار، له کرمانی «فتفتوو» توشن [ف] دو به هم زن، در کرمانی «فت فتوو» گویند
فت فراوان fiti firawan فره، فرهوان [ف] بسیار، وفور
فت کردن fit kirdin لاسر کردن [ف] به هدف نزدن
فتگ فرمانی fitig firmanî (۱) خاسه نه وکه ر (۲) هژره کاری [ف] (۱) پادوی مخصوص (۲) خُرده کاری، خُرده فرمایش ، فرمایش نابجا

فتگه فرمانی fitige firmanî بنووره فتگ فرمانی [ف] نگا
فتگ فرمانی

فتن fitin فت فاتکه ر [ف] دو بهمزن
فتنه fitine (۱) ئاشوو (۲) فتن [ف] (۱) فتنه، آشوب (۲) دو بهمزن

فتوا fitwa ده سوور مه لا، نه ره وییه [ف] فتوا

فرا *fîrâ* فرین [ف] تیز پرواز، واژه فرار از همین واژه ساخته شده

فرار *fîrar* هه‌یواین، له فه‌رانسه‌ی (fuir) ئوشن [ف] فرار، در فرانسوی (fuir) گویند

فرار کردن *fîrar kirdin* هه‌یواین [ف] فرار کردن

فراری *fîrarî* له مالّ ده‌رچی [ف] فراری

فراری دان *fîrarî dan* هه‌یوانن [ف] فراری دادن

فراسات *fîrasat* یه‌یهووش «له سه‌ر فراسات هیز گرتیه» [ف] دانایی، هوش

فران *fîrân* بالّ گرتنه‌وه [ف] پریدن پرنده

فرانین *fîrânin* بالّه‌ودان [ف] پرواز دادن

فراوان *fîrawan* فره [ف] بسیار، فراوان

فراوانی *fîrawanî* فره‌ی [ف] فراوانی

فرت *fîrt* (۱) فت (۲) ده‌رزه‌نین «فرته کرد و ده‌رچی» (۳) شامی‌گه‌نیائ [ف] (۱) به هدف نژدن (۲) در رفتن، جیم زدن (۳) هندوانه‌ی لندیده

فرتانن *fîrtanin* حریته‌دان [ف] بیرون جهیدن

فرت کردن *fîrt kirdin* فت کردن [ف] به هدف نژدن

فرته *fîrte* (۱) ده‌رزه‌نین (۲) شامی فرتگه [ف] (۱) در رفتن، جیم زدن (۲) هندوانه لندیده

فرته بۆن *fîrte bün* شامی فرته [ف] هندوانه لندیده

فرته کردن *fîrte kirdin* ده‌رزه‌نین [ف] یکهو دررفتن

فرچه *fîrçe* فلّچه [ف] بُرس

فرز *fîrz* پرز، ته‌وار [ف] فرز، چالاک

فرسه‌ت *fîrset* (۱) سه‌ر سه‌ور، ئه‌ره‌وییه (۲) ناویگه ژئانه، ئه‌ره‌وییه [ف] (۱) فرصت (۲) نامی زنانه

فرشته *fîrişte* (۱) فریشته، له‌په‌هله‌وی (frêşte) فریشته‌ک (توسریاس (۲) ناویگه ژئانه (۳) لاناوه‌له به‌خت، شانس [ف] (۱) فرشته، در پهلوی (frêşte) فرشته‌ک) نوشته شده (۲) نامی زنانه (۳) کنایه از شانس

فرشته‌دار *fîrişte‌dar* خوه‌ش شانس [ف] خوش‌شانس

فرپاڤ *fîrfar* پرپاڤ، له‌ئه‌وستا (fire fire uthre) فره‌فره (ئوثره) (توسریاس [ف] پرپر زدن‌پرنده، در اوستا (fire fire uthre) فرفراوثره) به معنی پریدن و پرواز پرنندگان نوشته شده

فرپه‌ره *fîr fîrê* فرپه‌ره [ف] فرپه‌ره

فرپه *fîrge* چوو فره سه‌خت «گ» [ف] چوبی بسیار سخت

فرم *firm* (۱) رملّ کار، لاتینیّه (۲) چۆزمان [ف] (۱) شیوه‌کار، لاتینی است (۲) ریخت، سیما

فرمان *fîrman* خاسه نه‌وکه‌ر، فرمانی [ف] وردست، پادو

فرمانکار *fîrmankar* فرمانی، تۆیه‌نیم له جیاتی «ئه‌نجام ده‌ر» بوه‌یمه‌ئ کار [ف] انجام دهنده، فاعل

فرمانی *fîrmanî* ئه‌و چشته ک کار له‌بانئ کریه‌ئد [ف] مفعول ، کسی یا چیزی که کاری روی او انجام می‌شود

فرو *fîrû* بنوڤه بلّکاف [ف] نگا بلّکاف

فرووت *fîrût* فرووشا [ف] نگا فرووشا وترکیباتش

فروت *fîrût* (۱) ناویگه کورانه وه مانائ بی فیس، له په‌هله‌وی (frot) (فروت) وه مانائ ئاره‌سه بۆنه (۲) فرووشا [ف] (۱) نامی مردانه به معنی افتاده و بی کبر، در پهلوی (frot) (فروت) به معنای فرود آمدن است (۲) فروختن

فروتن *fîrûtin* فرووشان [ف] فروختن

فروتج *fîrûc* جۆجگ [ف] جوجه

فروتجاو *fîrûcaw* فریجاو، فرۆجه‌وا [ف] سوپ جوجه

فروتجاو *fîrûcgaw* فریجاو [ف] سوپ جوجه

فروتجه‌وا *fîrûcewa* فریجاو [ف] سوپ جوجه

فروتچ *fîrûç* بۆچگ و زایف [ف] کوچک و ضعیف، ریزه میزه

فروتچگ *fîrûçig* فرپوژه، فرۆچ [ف] کوچگ و ضعیف

فروتزان *fîrûzan* ناویگه ژئانه [ف] نامی زنانه

فروتژه *fîrûje* بنوڤه فرۆچگ [ف] نگا فرۆچگ

فروش *fîrûş* بنچینه‌ئ کردارُ فرووتن [ف] ریشه فعل «فرووتن»

فروشا *fîrûşa* فرووت [ف] فروخت

فروشاد *fîrûşad* فرووشا [ف] فروخت

فروشاس *fîrûşas* فرووتیه [ف] فروخته است

فروشان *fîrûşan* (۱) ئه‌وانه فرووتن (۲) فرووتن [ف] (۱) آنها فروختند (۲) فروختن

فروشاین *fîrûşayn* (۱) فرووتن (۲) فرووتین [ف] (۱) فروختن (۲) فروختند

فروشت *fîrûşt* فرووت [ف] فروخت

فروشتن *fîrûştin* فرووتن [ف] فروختن

فروشنی *fîrûşî* ئپائ فرووشان [ف] برای فروش

فروشیا *fîrûşya* فرووتیا [ف] فروخته شده

فروش‌یاس firûşyas فروت‌یاس [ف] فرخته شده است

فروش‌یاگ firûşyag فروش‌یای [ف] فروخته شده

فروش‌یان firûşyan فروت‌یان [ف] فروخته شدند

فروش‌یای firûşyaê فروش‌یایگ [ف] فروخته شده

فروکه firûke بالون، تیاره [ف] هواپیما

فروکه‌خانه firûke xane جی تیاره [ف] فرودگاه

فره fire فراوان، له‌ئوستا (fire فره) و (firne فرنه) و

له‌په‌هله‌وی (fre فره) و (fryh فریه) تۆسریاس و له‌فیلی

هر فریه تۆشن و له‌فهرانسهی (fourni) وه مانای کولفت،

پرپشته [ف] بسیار، زیاد، فراوان، در اوستا (fire فره) و

(firne فرنه) ودر په‌لوی (fre فره) و (fryh فریه) نوشته

شده و در فرانسوی (fourni) به معنی کلفت، انبوه و پُر

پشت است

فره fire (۱ بنویره فره‌فر ۲) هه‌وادان [ف] (۱ نگا فره‌فر ۲)

پرت کردن

فره‌تر fire tir فیتتر، له‌لاتین (farther) تۆشن [ف]

بیشتر، در لاتین (farther) به معنی بیشتر است

فره‌خوهر fire xwer له‌موور، له‌په‌هله‌وی (frexver فره

خفه‌وهر) تۆسریاس [ف] پُرخور، در په‌لوی (frexver فرخور

(نوشته شده

فره‌دان fire dan هه‌وادان [ف] پرت کردن

فره‌پُرق fire rû پُردار [ف] پُر رو، گستاخ

فره‌زان firezan ناویگه زئانه وه مانای زانا [ف] نامی زنانه

به معنی دانا که در کردی «زانا» گویند و این نام کردی است

فره‌فر firefir پره‌پر، له‌ئوستا (firefire othre فره‌فره

تۆثره) وه مانای باله‌و گرتنه [ف] بال‌بال زدن پرندگان، در

اوستا (firefireothre فر‌فراوتره) به معنی پرواز کردن

پرندگان است

فره‌کردن fire kirdin زئای کردن [ف] فراوان کردن

فره‌کردن fire kirdin فرین [ف] پریدن پرندگان

فره‌ماگ fire mag مه‌نئ [ف] مانده، کهنه

فره‌وان firewan بنویره فره [ف] نگا فره

فره‌وانی firewanî فره‌یی [ف] فراوانی

فره‌وِرا fire wirâ وِراوه‌که‌ر، له‌ئوستا (fre- vaç فره

واچ) تۆسریاس ک «واچ» هر وه مانای وه‌تنه و ئیسه‌یش له

هه‌ورامان تۆشره‌ید [ف] پُرگو، وِراج، در اوستا (fre - vaç

فرواچ) نوشته شده که هر دو واژه کردی است

فره‌ی firey فره‌یی [ف] فراوانی

فره‌ی firey فره‌وان [ف] بسیار

فری firî فره کرد [ف] پرواز کرد

فریا firya (۱) هانا، له‌په‌هله‌وی (fireyat فره‌یات)

تۆسریاس (۲) ناویگه کوپانه [ف] (۱) کمک، فریاد، در په‌لوی

(fireyat فریات) نوشته شده (۲) نامی مردانه

فریا ره‌س firya rêس هانا‌ره‌س [ف] کمک کننده، فریاد رس

فریا که‌ر firya ker فریاره‌س [ف] کمک کننده، فریاد رس

فریال firyal (۱) که‌سیگ کُ مق فری بیاشتوو (۲) ناویگه

کوپانه [ف] (۱) کسی که مویش فر است (۲) نامی مردانه

فریب firîb فریو [ف] فریب

فریب‌ورز firîborz فره‌بیورز، ناویگه کوپانه وه مانای به‌رز، له

ئوستا (fere berz فره‌به‌رز) و (fereberzengh فره

به‌رزه‌نگه) تۆسریاس و هیمان له‌ناو‌گه‌وره پیاپیل هنای بانگ

کردن فره‌بیورز تۆشن فره‌به‌رز [ف] فریبورز، نامی‌مردانه بمعنی

رشید، در اوستا (fereberz فربرز) و (fereberzengh فره‌برزنکه)

نوشته شده و هنوز پیرمردان این دیار هنگام بانگ

کردن فریبورز «فره به‌رز» گویند

فریجاو firîcaw بنویره فریجاو [ف] نگا فریجاو

فریجگ firîcig فرینجگ، له‌ر و بتوچگ [ف] کوچک و لاغر

اندام

فریشته firîşte بنویره فرشته [ف] نگا فرشته

فریشتی firîştê بنویره فرشته [ف] نگا فرشته

فرین firîn باله‌و گرتن [ف] پریدن پرنده

فرینجه firînce فریجگ، بتوچگ وله‌ر [ف] کوچک و لاغر اندام

فریو firêw فریوان [ف] فریب

فریوانن firêwanin فریو، له‌ئوستا (freidive فره‌ئدیوه

(تۆسریاس [ف] فریفتن، فریب، در اوستا (freidive فرئد

یوه) نوشته شده

فریودان firêw dan فریوان [ف] فریفتن

فریو‌خواردن firêw xwardin گوول خواردن [ف] فریب

خوردن

فریویا firêwya گوول خواردن [ف] فریب خورده

فریویاس firêwyas فریویایه [ف] فریب خورده‌است

فریویاگ firêwyag فریویای [ف] فریب خورده

فرئیویان firêwyan گووَل خوردن [ف] فریب خوردن

فرئیویاے firêwyaê فرئیویاگ [ف] فریب خورده

فریه firye بنووپه فره [ف] نگا فره

فز fiz فزه [ف] کمترین صدا

فزز fizq دق دَل، خوشه دَل [ف] غم و اندوه درون، دق دل

فزه fize فز [ف] کمترین صدا

فزه بپ fize bir نقبر [ف] خفه کردن صدا

فزه کردن fize kirdin نزه کردن [ف] کمترین صدا

فزه برین fize birin نق برین [ف] بی صدا کردن

فزه لی برین fize lê birin بیدهنگ کردن [ف] بی صدا کردن

فس fis تس، چس [ف] چُس

فس دامردن fis damirdin خالی بون و [ف] خالی شدن باد

فس دان fis dan تسین [ف] چُسیدن

فسن fisin تسن [ف] چُسو

فسه fise کفه و [ف] صدای خارج شدن باد از سوراخ

فسه فس fise fis فسه ههیتاههیت [ف] صدای پیایی « فسه »

فسه کردن fise kirdin دهنگ فسه [ف] صدای فس فس بادی که از سوراخ خارج می شود

فسین fisin بنووپه فسه کردن [ف] نگا فسه کردن

فشار fişar خوشار [ف] فشردن

فشفه fişife گه مینگه وه ناگر [ف] فشفه بازی

فکر fikr بنووپه هور [ف] نگا هور

فکرا کردن fikra kirdin فکره کردن [ف] وه یای هاوردن [ف] (۱) اندیشیدن [ف] بیاد آوردن

فکره پیابون fikre pêa bün دالته دان له باوهت مالی و... [ف] کمک مالی، ساپورت مالی

فکروه کردن fikrew kirdin فکرا کردن [ف] نگا فکرا کردن

فلان filan که زای [ف] فلانی

فلان فلان fifani filan دژمینینگه [ف] دشنامی است

فلان و بهمان filan û behman ئوون دراوردن [ف] فلان و بهمان

فلانه کس filane kes فلانی [ف] فلانی

فلانی filanî که زای [ف] فلانی

فلت flit سرخوردن [ف] لیز خوردن از روی شیئی لیز

فلته flite سرخوردن ماسی له دهس [ف] لیز خوردن ماهی در دست

فلته کردن flite kirdin (۱) سرخوردن ماسی (۲) فرته کردن

[ف] (۱) لیز خوردن ماهی (۲) جیم زدن، در رفتن

فلته فلت flite flit فلهتجه فره [ف] لیز خوردن

فلج filç دهنگ چلپاوخه پئ [ف] صدای گلولای

فلجه filçe (۱) فرچه (۲) دهنگ خه پئ چلپاو [ف] (۱) برس (۲) صدای گل ولای

فلجه فلج filçe filç دهنگ چلپاوخه پئ [ف] صدای پیایی گل ولای

فلق filq دهنگ گجگ [ف] صدای فرج مادینه

فلقان filqanin بیگورتینه کردن [ف] کنایه از برداشتن بکارت

فلق فاق filqi faq دهنگ گجگ وشا [ف] صدای چلق و فلیق

فلقن filqin خوزوو [ف] کنایه از بدکاره

فلقه filqe دهنگ گجگ [ف] صدای فرج مادینه

فلقه فلق filqe filq فلق فاق [ف] صدای چلق و فلیق

فلقی filqi لاتاوه له گه نه کار [ف] کنایه از بدکاره

فلنگه flinçe فرته کردن [ف] در رفتن، جیم زدن

فلنگه کردن flinçe kirdin ده رزه نین [ف] در رفتن

فلوت filût بلوور [ف] فلوت

فلورس filûs (۱) پۆلینگه (۲) خاکه پرا «فلورستان گه نه « (۳) گیاینگه [ف] (۱) فلس، پول (۲) سرشت، ذات (۳) گیاهی دارویی

فله file پله [ف] جنب وجوش

فله فل file fil جمس کردن (۲) سائ گووش حسن [ف] (۱) جنبیدن (۲) طفره رفتن

فله فل کردن file fil kirdin بنووپه فله فل [ف] نگا فله فل

فله یتي flifeyti (۱) وه ره لا، له زارواهیل تره ک کوردی « فلهیت، فلهیته « وه ژن ئاو پاش توشن و له فره انسهی (flaneur) وه چه تال توشن (۲) ژنی ک چه ن شق کردیه [ف]

(۱) هرزه، لایالی درسورانی «فلهیت، فلهیته» به زن هرزه گویند و در فرانسوی (flaneur) به معنی ولگرد است (۲) زنی

که چند شوهر کرده باشد

فلئی filî سووکه ناو فلامه رز [ف] مخفف فرامرز، فلامرز

در قلعه‌شامین
فہتیر fetîr فہتیرہ، ٹہو نانہ ک خہ‌قور ترش نیہ نہ دەسئ [ف]
 نانی کہ از خمیر ور نیامده درست شده
فہتیرہ fetîre فہتیرہ بنوورہ فہتیر [ف] نگا فہتیر
فہحل fehîl فہل [ف] گشن چہارپایان
فہخر fexr پارچہ‌یگہ [ف] پارچہ فخر
فہخری fexrî ناویگہ ژنانہ [ف] نامی زنانہ
فہخفوری fexfûrî پیالہئ چینی [ف] چینی
فہخیر fexîr بنوورہ فہخیر «ل» [ف] فقیر، نگا فہخیر و ترکیباتش
فہدا feda فدا، خپ [ف] فدا
فہدا بۆن feda bün فدا بۆن [ف] فدا شدن
فہداکار fedakar فداکار [ف] فداکار
فہدا کردن feda kirdin فدا کردن [ف] فداکردن
فہپ ferî بمارک، پیرووز [ف] یمن، باشکوه
فہراد ferad ناویگہ کورانہ، وہ مانائ فرہ هاتن، یا مانائ خورش ٹہ قبائل «فہرہ + هات» [ف] فرہاد، بہ معنای کسی کہ زیاد آمد و شد می‌کند همچنین بہ معنای (فرہ + هات) خوش شانس نیز هست
فہرادئاباد ferad abad (۱) دیہ‌کہ‌یگہ لہ ٹیلام (۲) دیہ‌کہ‌یگہ لہ سالہ‌ئاباد [ف] (۱) روستایی در ایلام (۲) روستایی در صالح آباد
فہراشہ ferâşe کلیل [ف] کلید
فہرامان feraman دیہ‌کہ‌یگہ لہ کرماشان [ف] روستایی در کرماشان
فہراموش feramûş (۱) لہ ہور چین (۲) گہ‌مہ‌یگہ [ف] (۱) از یاد بردن، فراموش (۲) بازی است
فہراموشکار feramûşkar یہ‌پہوش نہ‌دار [ف] فراموشکار
فہراموش کردن feramûşkirdin لہ ہورہو چین [ف] فراموش کردن
فہراموشی feramûşî (۱) لہ ہورہو چین (۲) توش فراموشی بۆن [ف] (۱) فراموشی (۲) یک نوع بیماری است
فہرانگسہ feranğse فہرانسہ [ف] کشور فرانسہ، فرانسہ
فہرانک feranek ناویگہ ژنانہ [ف] نامی زنانہ
فہرخ ferx (۱) دپہ‌کہ‌و کردن (۲) سلٹان سہر (۳) جیاوازی [ف] (۱) تمیز دادن (۲) فرق سر (۳) تفاوت

فلیتہ filîte پلیتہ [ف] فتیله
فلیق filîq تلیق [ف] لہ شدہ
فلیقانن filîqanin تلیقانن [ف] لہ کردن
فلیق‌فاق filîqi faq فلق فاق [ف] چلق وفلیق
فلیقیہ filîqya تلیقیہ [ف] لہ شدہ
فلیقیاس filîqyas تلیقیاس [ف] لہ شدہ است
فلیقیاغ filîqyag فلیقییغ [ف] لہ شدہ
فلیقیان filîqyan تلیقیان [ف] لہ شدن
فلیقیاغ filîqyaê تلیقییغ [ف] لہ شدہ
فنج fînc جوورئ خہرسہ‌پڑس [ف] نوعی خرسیرہ، لاتینی است
فنگ fîng هنگ کردن [ف] صدای بینی
فووتہ fûte (۱) وەرزنه‌ک قہساو (۲) چوارشوو (۳) پەپرک «ئمسال چۆ سالان بەرگ نیک کاشتی - فووتہئ شہرم لہ رق گولان وەرداشتی» [ف] (۱) پیشبند قصاب (۲) نوعی چہارقہ مستطیلی زنانہ (۳) کاسبرگ غنچہ
فہت fet (۱) گوندپای (۲) لاناوہ لہ کار ناماقوول «ہم فہتئ کرد» [ف] (۱) فتق (۲) کنایہ از کار معقول
فہتا feta سووکہ‌ناو فہتاج [ف] مخفف فہتاج
فہتاپاشای feta paşay بہ‌زئم ہلپہ‌رگہ‌یگہ [ف] یکی از زیباترین بزمہای رقص کردی
فہتاجای تازہ fetaçay taze دیہ‌کہ‌یگہ لہ گیہ‌لان [ف] روستایی در گیلانغرب
فہتار fetar (۱) چاوک (۲) فتور [ف] (۱) شکاف (۲) نابود شدن
فہتارہتار fetar fetar (۱) فتور ہاتن (۲) چاوک چاوک [ف] (۱) نابود شدن (۲) چاک چاک
فہتالی fetalî سووکہ ناویگہ [ف] مخفف فتحعلی
فہتارہگ fetaweg سووکہ ناویگہ [ف] مخفف فہتاجبگ
فہتای fetay فہتاپاشای [ف] یکی از بزمہای رقص کردی
فہتبہن fetben گون بہن [ف] فتق بند
فہتق و فجوور fetq û ficûr گریہ لہ کار واکردن [ف] رفع و رجوع کردن
فہتلا fetila سووکہ‌ناو فہتوللا [ف] مخفف فتح‌اللہ
فہتی fetî فہتلا [ف] مخفف فتح‌اللہ
فہتی ٹہ فشار fetî efşar دیہ‌کہ‌یگہ لہ فلاشین [ف] روستایی

فہرخان ferxan پینای «فہرخان سقرہت» [ف] پینا
فہرخانی ferix xanî دیہکے یگہ له حصہن ئاباد [ف]
 روستایی در حسن آباد
فہرخشاد ferix şad کویہ یگہ له تاقوہ سان [ف] کوی در
 تاق و سان
فہرخینہ و ہن ferxênewen دیہکے یگہ له چہرداوپر [ف] نام
 روستایی در بخش چرداول
فہر دار ferdar وه فہرہاتی [ف] باشکوه
فہرز ferz (۱) خسپن «کول کاریگ تہرزہ، شادی شیوہن
 فہرزہ» (۲) واجوو [ف] (۱) وظیفہ (۲) واجب، لازم، ضروری
فہرزات ferzat فہرزاد، فہرزات، نہ ترس [ف] نامی مردانہ بہ
 معنی نترس
فہرزاد ferzad بنوورہ فہرزات [ف] نگا **فہرزات**
فہرزانہ ferzane ناویگہ ژنانہ، فہرزان [ف] نامی زنانہ،
 بسیار دانا
فہرزہن ferzen منال، بہن جہرگ، له پہلہ وی (ferzend)
 فہرزہن (توسریاس [ف] فرزند، در پهلوی (ferzend فرزند)
 نوشته شدہ
فہرزہند ferzend بنوورہ فہرزہن [ف] نگا **فہرزہن**
فہرزین ferzîn ناویگہ کورپانہ، فہرزین واتہ و ہزیر و راویژکار
 [ف] نامی مردانہ بہ معنای وزیر یا مشاور
فہرش ferş قالی، ئہرہ وییہ [ف] فرش، عربی است
فہرق ferq بنوورہ فہرخ [ف] نگا **فہرخ**
فہرما ferma (۱) فہرموو، مہرموو (۲) پاشگرہ وه مانائ
 فرمانکار [ف] (۱) فرمایش (۲) پسوند فاعلی
فہرمان fermande سور [ف] دستور
فہرماندان fermandan دہسوردان [ف] فرمان دادن
فہرماندہ fermande فہرماندہر [ف] فرماندہ
فہرماندہر fermander فہرماندہ [ف] فرماندہ
فہرمانپہوا fermander rûwa خاون فہرمان [ف] فرمان روا
فہرمانکار fermander کار فہرمانکار [ف] نگا **فہرمانکار**
فہرمانی fermander بنوورہ فرمانی [ف] نگا **فہرمانی**
فہرمایشت fermander فرمودہ [ف] فرمایش
فہرموو fermû مہرموو [ف] فرمود
فہرموودہ fermûde فہرمایشت [ف] فرمودہ
فہرہ fere بنوورہ فرہ [ف] نگا فرہ وترکیباتش

فہرہاد ferhad بنوورہ فہراد [ف] نگا **فہراد**
فہرہوت ferhût فہرہوود، گاہس له فہراد یا فہرہاد وه
 مانائ کہ سنی کُ فرہ ہاتوو چوو کہ یند و فہرسوودہ بوود و ہرگنپ
 بوڈ [ف] فرسوودہ شدن، شاید از واژہی «فہراد» بہ معنی
 بسیار آمد و شد کنندہ و در اثر این آمد و شد فرسوودہ و نابوود
 شدن مشتق شدہ باشد
فہرہوت بون ferhût bün بنوورہ فہرہوت [ف] نگا
فہرہوت
فہرہوود ferhûd بنوورہ فہرہوت [ف] نگا **فہرہوت**
فہرہتاش feretaş سان گہورا و تراشیائ له بیستون توشن
 ئہوہ شوونہ کار فہرہادہ [ف] سنگ یکپارچہ و تراشیدہ ای در
 بیستون کہ گویند کار فہرہاد کوهکن است
فہرہجی ferencî فہرہنجی [ف] پالتوی نمدی
فہرہناز ferenaz ناویگہ ژنانہ وه مانائ کہ سنی کُ ناز کہ یند
 [ف] نامی دخترانہ بہ معنی طنان
فہرہنجی ferencî بنوورہ فہرہجی [ف] نگا **فہرہجی**
فہرہنگ fereng (۱) وشہدان (۲) دیار بیگانہ (۳) ناویگہ
 دتپہ تانہ [ف] (۱) فرہنگ واژہ (۲) دیار فرنگ (۳) نامی زنانہ
فہرہنگیس ferengîs ناویگہ ژنانہ وه مانائ خاوهن گیس
 [ف] نامی زنانہ بہ معنی صاحب گیسوان
فہرہنگی ferengî ناویگہ ژنانہ وه مانائ رهنگین، چق
 فہرہنگی [ف] نامی زنانہ بہ معنی زیبا رو، مانند فرنگیہا
فہرہوان ferewan فہرہوان [ف] بسیار
فہریا ferya (۱) ہانا (۲) ناویگہ کورپانہ [ف] (۱) فریاد (۲) نامی
 مردانہ
فہریاد feryad بنوورہ فریا [ف] نگا **فہریا**
فہریادپہس feryad rês فریا رہس [ف] فریاد رس
فہریبورز ferîborz فہریبہرز [ف] نگا **فہریبورز**
فہزا feza خوہشی، کہیف [ف] لذت، کیف
فہزا بردن feza birdin لہزہت بردن [ف] لذت بردن
فہزا داشتن feza داشتن لہزہت داشتن [ف] لذت داشتن
فہزا کردن feza kirdin لہزت بردن له چشتن [ف] لذت
 بردن از چیزی
فہسات fesat (۱) دہمہوہر (۲) گہنیا [ف] (۱) کنایہ از سلیطہ
 ، فاسق (۲) فاسد
فہساد fesad فہسات [ف] نگا **فہسات**

فہسل fesf و ہرز [ف] فصل

فہش feş دیہہ کیگہ لہ کہنگہ و ہر [ف] روستایی در کنگاور

فہشخوران feşxwran دیہہ کیگہ لہ کرماشان [ف] روستایی در کرماشان

فہقارہ feqare فیشکہ [ف] فوران مایعات

فہقارہ دان feqare dan فیشکہ دان [ف] فوران کردن

فہقیانہ feqyane مچگہ چ دریزُ شہت، لہ زاراوہیلُ ترہ کوردی «نانگوچک، ئہنگوچک، لہوہندی» ٹوشن [ف] پارچہ ای آستین دار و بلند کہ کہ روی مچ دست را می پوشاند، در دیگر گویشہای کوردی «نانگوچک، ئہنگوچک، لہوہندی» گویند

فہقیر feqîr (۱) فہخیر، ہہ ژار (۲) بیدہنگ [ف] (۱) ندار (۲) آدم کم حرف

فہقیر بون feqîr bün (۱) بیدہنگ بون (۲) نہ دار بون [ف] (۱) ساکت و بی صدا شدن (۲)

فہقیرہگہ feqîrege فہخیرہگہ [ف] کنایہ از آدم کم حرف و بیدست و پا

فہقیری feqîri فہخیری [ف] نداری

فہک fek (۱) چہ نہ (۲) پاشگرُ کوومہلُ «فہکُ فامیل» [ف] (۱) چانہ، فک (۲) پیشوند ازدحام و جمع

فہکفامیل feki famîl خیشان، قہومان [ف] خویشان، اقوام

فہلہ fele شفتہ [ف] بستہ بندی نشدہ، فلہ

فہلج felec نُفلج [ف] فلج

فہلہک felek (۱) ئاسمان (۲) زہمانہ (۳) چوو فہلہک [ف] (۱) آسمان (۲) زمانہ (۳) فلکہ کردن

فہلہکہ feleke فہلہک کردن فلکہ کردن

فہن fen (۱) ریورہنگ (۲) تہرز [ف] (۱) نیرنگ (۲) چگونگی، فن

فہنا fena فتور ہاتن [ف] فانی، فنا

فہنباز fenbaz فہنہری [ف] نیرنگباز

فہندان fendan رووی فہندان [ف] نیرنگ زدن، حیلہ زدن

فہن داین fen dayn فہندان [ف] کلک زدن

فہن فیت fenî fit فیت فہن [ف] نیرنگ

فہن فیل fenî fêl فیت فہن [ف] نیرنگ

فہنہر fener چشت ژیدار [ف] فہر، فہریت

فہنہری fenerî فہنباز [ف] نیرنگ باز

فہنی ئاوا fenî awa دیہہ کیگہ لہ مایہشت [ف] روستایی در

مادیدشت

فہوتان fewtan فتور ہاتن «گ» [ف] نابود شدن

فہوج fewc دہسہ، کوومہلُ [ف] فوج، گروہ

فہوق fewq تہزک [ف] طعنہ، سرزنش

فہوق دان fewq dan تہزک دان [ف] طعنہ زدن

فہیلی feylî یہکی لہ تیرہیلُ گہورایُ کورد کُ دفیشتر لہ نیلام و خانہ قین ژین و زووانیان چو لہ کیہ [ف] یکی از تیرہہای بزرگ کُرد کہ بیشتر در ایلام و خانقین زندگی می کنند و زیانشان نزدیک بہ لکی است

فہیت fît (۱) ئہقد، لاتینیہ (۲) ریورہنگ «فیتُ فہن» [ف] (۱) اندازہ (۲) نیرنگ

فہیت فہن fîti fen فہن فیت، لہ فرانسہی (fripon) ٹوشن [ف] نیرنگ، در فرانسوی (fripon) بہ معنی متقلب است

فہیت فہنباز fîti fenbaz فہنہری [ف] نیرنگ باز

فہیت فہندان fîti fendan فہن دان [ف] نیرنگ زدن

فہیتفیتہ fîtfîte فیتفیتہک [ف] سوت، سوتک

فہیتفیتہک fîtfîtek (۱) فیتفیتہ (۲) داکُدہوا دانُ نا جوور [ف] (۱) سوت سوتک (۲) آرایش ناجور بویژہ برای پسران

فہیتگ fîtik تلتگر [ف] تلتگر

فہیتگ fîtig تلتگ [ف] تلتگر

فہیتگہ فرمانی fîtge firmanî بنورہ فتگہ فرمانی [ف] نگا فتگہ فرمان

فہیتہ فیت fîte fît قیتہ قیت [ف] سرک کشیدن

فہیر fîr بالندہ یگہ [ف] پرندہ ای است

فہیر fêr (۱) ہور (۲) مینہ کردن (۳) یاد گرفتن [ف] (۱) اندیشیدن (۲) گشتن بدنبال (۳...۰) آموختن، یاد گرفتن

فہیرانن fîranin ریان [ف] ریدن

فہیر بون fêr bün یاد گرفتن، ئامختہ بون [ف] آموختہ شدن، یاد گرفتن

فہیر بوگ fêr bûg ئامختہ [ف] آموختہ شدہ

فہیر بون fêr bûn ئامختہ بون [ف] آموختہ شدن، یاد گرفتن

فہیر کردن fêr kirdin (۱) مینہ کردن (۲) ئامختہ کردن (۳)

ہورہو کردن [ف] (۱) گشتن بہ دنبال چیزی (۲) آموختن (۳) اندیشیدن

فہیرگانن fîrganin فہیرانن [ف] ریدن، اسہال داشتن

خیس (۲) پژمرده شده
فیش fîş (۱) خوش، میز کردن و زوآن مناله یل (۲) دهنگ مار
 (۲) وا وه گه‌وگه‌وه حسن (۴) باد کردن مل بووق (ف) (۱) شاش
 به زیان کودکان (۲) صدای مار (۳) باد به غیغب انداختن (۴)
 حالت باد کردن گلو و صورت بوقلمون
فیشانن fîşanin فیشکانن (ف) صدای مار
فیشکانن fîşkanin (۱) فیشه کردن (۲) تووقانن (ف) (۱)
 صدای مار (۲) فوران مایعات
فیشکه fîške (۱) فیشانن (۲) فیشه (ف) (۱) صدای مار (۲)
 فوران مایعات
فیشکه‌فیشک fîške fîşk فیشکه (ف) نگا فیشکه
فیشه fîşe بنووره فیشکه (ف) نگا فیشکه
فیشه‌فیش fîşe fîş فیشه کردن مار (ف) صدای مار
فیشهک fîşek (۱) موشهک (۲) گوله (۳) لاناوه له نه‌لبووقیان
 «فیشه‌کئ چیه بان هزار» (ف) (۱) موشک (۲) گوله (۳) کنایه
 از تند خویی
فیشه‌کدان fîşek dan قه‌ئ قه‌تار، تیر دان (ف) تیر دان
فیشه‌کلاونه fîşekilawne مه‌لنگه (ف) پرنده‌ای است
فیق fiq (۱) دهنگ جلیقیان (۲) جریته‌ئ گۆ (ف) (۱) صدای له
 شدن جسم نرم در زیر جسم سنگین (۲) صدای ریدن
فیقانن fiqanin ریان (ف) ریدن
فیقاروی fiqawî فیرگاوی (ف) مدفوع آبکی
فیق فاق fiqi faq دهنگ ریان (ف) صدای ریدن
فیقن fiqin (۱) لاناوه له مژموور (۲) لاناوه‌له زگیشی (ف) (۱)
 کنایه از لاغر و بینمود (۲) کنایه از اسهالی
فیقوو fiqû (۱) ئایم به‌له‌فیره دار (۲) لاناوه له له‌پ و نه‌تویه‌نم
 (ف) (۱) مبتلا به اسهال (۲) کنایه از لاغر و ناتوان
فیقنه fiqne (۱) بنووره پیکنه (۲) فیقوو (ف) (۱) نگا پیکنه
 (۲) لاغر و بینمود
فیک fik فیکه (ف) سوت زدن
فیکاره fikare هووکاره، فیرکاره، فیر بۆن (ف) عادت کردن،
 آموخته شدن
فیکانن fikanin فیکه کیشان (ف) سوت زدن
فیکفاک fiki fak (۱) فیکه کیشان (۲) به‌ن به‌قاو، هه‌پت
 هۆت «یه چه‌نئ فیکفاک داشت» (ف) (۱) سوت زدن (۲)
 تشریفات و مقدمات

فیرگاوی fîrgawî فیرگه (ف) مدفوع آبکی
فیرگه fîrge فیرگاوی (ف) مدفوع اسهالی
فیرگه fêrge فیر بوو، زانا «فیرگه فیرئ مه‌که ئه‌ر کردی
 تیرئ بکه» (ف) دانا، عاقل
فیرن fîrn (۱) فیرگه دار (۲) لاناوه‌له نه‌تویه‌نم (ف) (۱) مبتلا به
 اسهال (۲) کنایه از بی عرضه و ناتوان
فیروز fîrûz ناویگه کورانه (ف) نامی مردانه
فیروز‌ئاوا fîrûz awa (۱) دیه‌که‌یگه له که‌نگه‌وهر (۲)
 دیه‌که‌یگه له ئارۆن‌ئاوا (۳) دیه‌که‌یگه له ئیلام (۴) دیه‌که‌یگه له
 بیله‌وار (ف) (۱) روستایی در کنگاور (۲) روستایی در اسلام‌آباد
 غرب (۳) روستایی در ایلام (۴) روستایی در بیله‌وار
فیروزه fîrûze (۱) سانگه‌ قیمة‌تی (۲) ناویگه‌ژئانه (ف) (۱)
 فیروزه (۲) نامی‌زنانه
فیروزه‌ناو fîrûze naw فیروزه له ناو، جوورئ کلوانکه
 (ف) انگشتر فیروزه‌دار
فیره fîre (۱) دهنگ فیرن فیر (۲) به‌له‌فیره (ف) (۱) صدای
 پریدن پرند «فیره» (۲) اسهال
فیزه fîze پرمه‌ئ چاره‌وا (ف) صدای بینی چهارپایان
فیزه‌فیز fîze fîz پرمه‌پرم (ف) صدای بینی چهارپایان
فیس fîs باد، قورت داشتن، له سه‌کزی «فیس» توشن (ف)
 تکبر، غرور، در سکزی «فیس» گویند
فیسار fîsar فلان وفیسار (ف) فلان و بیسار
فیسان fîsan تلیسان (ف) خیسانید
فیسانن fîsanin تلیسانن (ف) خیساندن
فیسقه fîsqe (۱) فنج (۲) بل‌فنجگ (ف) (۱) پرند دم جنبانک
 (۲) ریزه میزه، فسقلی
فیسوو fîsû بادی، نه‌رامدار (ف) مغرور، متکبر
فیسیا fîsya (۱) خۆس بق (۲) سیسیا (ف) (۱) کاملاً خیس
 شده (۲) پژمرده شده
فیسیا‌س fîsyas (۱) فیسیا‌ئه (۲) سیسیاس (ف) (۱) خیس
 خورده (۲) پژمرده شده
فیسیاگ fîsyag (۱) فیسیا‌ئ له ئاو (۲) سیسل‌گیا‌ئ (ف) (۱)
 کاملاً خیس (۲) پژمرده
فیسیان fîsyan (۱) خۆس بۆن (۲) سیسل‌آتن (ف) (۱) خیس
 شدن (۲) پژمردن
فیسیا‌ئه fîsyaê (۱) فیسیاگ (۲) چلۆسیا‌ئ (ف) (۱) کاملاً

فیکن fikin فیکه کیش [ف] سوت زن
فیکنه fikne بنووره پیکنه [ف] نگا پیکنه
فیکنه وبلوور fikne û bilûr بنووره پیکنه وبلوور [ف] نگا
پیکنه وبلوور
فیکه fike (۱) شوت کیشان (۲) هۆره هاتن «فیکه ئی تیه ئی»
 [ف] (۱) سوت زدن (۲) کنایه از دیوانه سری، کم عقلی
فیکه فیک fike fik فیکانن [ف] سوت زدن پیایی
فیکه کیشان fike kîşan فیکانن [ف] سوت زدن
فیکه و فیکه و fikew fikew مالیه تیگه له مه ته له یل «نه نگه فیکه و» [ف]
 شخصیتی در داستانهای کودکان
فیکه و فیکه و fikew fikew لاناوه له شوال پلّیتی [ف]
 کنایه از عاشقی کردن
فیل fil جانه وه ریگه [ف] فیل
فیل fêl رهنگ، فهن، له فه رانسه ی (filou) توشن [ف]
 نیرنگ، در فرانسوی (filou) به معنی طرار و گوشبر است
فیل باز fêl baz فه نه ری [ف] حيله گر
فیل بازی fêl bazî فهن دان [ف] حيله گری
فیل و ته له که fêl û teleke فیت فهن [ف] نیرنگ
فیل تهن fileten (۱) خه پمه (۲) لاناوه له دلّوهر [ف] (۱)
 لندهور (۲) کنایه از نترس
فیله زان fêlêzan فه نه ری [ف] حيله گر

فیله سووف fêlesûf فیله زان، فره زان فیل باز [ف] فیلسوف،
 دانای حيله گر
فيلهق fileq موولهق [ف] کهکشان، فلک
فینار finar دهرهک، بنجینه ئی وشه ئه ره وییه «فی النار»
 [ف] به جهنم، ریشه این واژه عربی است
فینکی finikî ئایمینگ کُ تۆزی گرژو بوود [ف] آدم زود رنج
 که با کوچکترین عملی عصبی می شود
فینگ fîng چلم، زورم له ههین گریسن، له ئه وستا)
 afînto ئافینتو) تۆسریاس و له زاراو هیل ترهک کوردی وه
 مانائ گریسنه [ف] آب بینی، بویژه در هنگام گریستن، در
 اوستا (afînto آفینتو) به معنی آبریزش بینی است و در دیگر
 گویشهای کردی به معنی گریستن است
فینگانن fînganin فینگه فینگ [ف] هن کردن، فین کردن
فینگه فینگ fînge fîng فینگانن [ف] فین کردن
فیهل fyel فه حل [ف] موسم جفتگیری چهارپایان، جفتخواهی
 چهارپایان
فیهلدان fyeldan (۱) وه خه کیشان (۲) لاناوه له زهنگ زپانن
 [ف] (۱) گشن چهارپایان در هنگام جفت خواهی (۲) کنایه از
 رسوا کردن
فیهل شترهیل fyelî şitreyl رووژ دووانزه هم مانگ نه ورووز
 [ف] دوازدهم فروردین

ف

فاله فال vafevaf سه‌گه‌پا، سه‌گه‌پا «ل» [ف] مهممه و جنجال سگها

فایه vaÿe وایه، واده «ل» [ف] موعده

فت vit وهدت «ل» [ف] گفتن

فتار vitar وهدتار، وتار «ل» [ف] گفتار

فتن vitin وهدتن «ل» [ف] گفتن

فیر vir ویر «ل» [ف] وراجی

فیرس vîrsê فیرس، ورس «ل» [ف] گرسنه

فیرنه vîrne قسه نه‌که «ل» [ف] نگو، امر به نگفتن

فیره vîrê فیره، فیره [ف] صدای پرتاب تند سنگ و...

فیرهک vîrek وهرقه‌و، وهرهک «ل» له زارو‌هیل تره‌ک کوردی «به‌پوک» توشن [ف] یخه، در دیگر گویشهای کوردی «به‌پوک» گویند

فیرن vîren وهرن «ل» [ف] شاک، گوسفند نر

فیره‌ینی vîreynî وله‌ئ «ل» [ف] بر آهو

فیرئ vîrê هه‌لس «ل» [ف] بلند شو، برخیز

فیریز vîrêz هه‌لس «ل» [ف] بلند شو

فیزم vîzm پیم، پیم «ل» [ف] چربی، پیه

فیزمه vîzme پیم، پیم «ل» [ف] چربی، پیه

فیزه‌ل vîzêl بۆچگ «ل» [ف] ریزه میزه

فیزلیک vîzîlik فیزه‌ل [ف] ریزه میزه

فیس vîsê ورس «ل» [ف] گرسنه

فیل vîf (۱) باتلاخ «ل» (۲) وئ، وئیل «ل» [ف] (۱) باتلاق (۲) ول، رها

فیات vîfat بنووره ولات «ل» [ف] نگا ولات

فیلک vîfk وئک «ل» [ف] پهلو، زیر دنده‌ها

ف (v) (۱) کیش تابیبه‌تی زووان کوردی ک ریشه له ناو ئه‌وستا دیرئید (۲) فه «ف ئیره تا...» «ل» [ف] (۱) یکی از حروف ویژه زبان کردی که بازمانده آواهای اوستایی است (۲) از **فا** va و «ل» له ئه‌وستا (va فا) و (vat فات) و (vate فاته) و له په‌هله‌وی (vat فات) و (vâi فای) تۆسریاس [ف] باد، در اوستا (va وا) و (vat وات) و (vate واته) و در په‌لوی (vat وات) و (vâi وای) نوشته‌شده

فاتوزه va tûze گه‌رده‌گۆچان «ل» [ف] گرد و غبار ناشی از باد

فاتون va ton تونه‌وا «ل» [ف] تند باد

فادار vadar وادار «ل» [ف] مغرور

فادان vadan (۱) وادان خوری «ل» (۲) هان دان «ل» [ف] (۱) تاب دادن پشم یا نخ (۲) تحریک کردن، وا داشتن

فاران varan واران «ل» [ف] باران، نگا **فارشت**

فارشت varişt وارشت «ل» له ئه‌وستا (var فار) و (varişte فارشته) و له په‌هله‌وی (verinte فه‌رنته) و (vare فاره) و (varint فارنت) تۆسریاس ک مانای واران «ل» باریدن باران، در اوستا (var وار) و (varişte وارشته) و در په‌لوی (verinte ورنته) و (vare واره) و (varint وارنت) به معنی باران و باریدن است و شهر «رشت» شاید از یکی از این نامها مشتق شده زیرا کانون باریدن است

فارین varîn وارين «ل» [ف] باریدن، نگا **فارشت**

فاشه vaşe واشه «ل» [ف] باشه، واشه

فانپکه va firke باده‌وان «ل» [ف] بادبادک نخ

فاه‌پوو vaverû واه‌پوو «ل» [ف] نگا **واوه‌پوو**

فاه‌مشت va ve mişt هه‌له‌خه‌رج «ل» [ف] ولخرج

ڦنگه vinge ڦينگه [ڦ] صدای پرتاب کردن مانند صدای بر گشتی زه کمان

ڦه ve وه «ڦه شامامهيه» [ڦ] «ل» [ڦ] به، به اين ڦهپ ver^ ڦهفر «ل» له ئهوستا (vefre ڦهفره) و له پههلهوی (vefr ڦهفر) تۆسرياس [ڦ] برف، در اوستا (vefre ڦهفره) و در پهلولی (vefr ڦهفر) نوشته شده **ڦهرزیز** verzêr بنووپه وهرزیز «ل» [ڦ] نگا **ڦهرزیز** ڦهرقات verqat پهتهلپهی، ههیتاههیت «ل» [ڦ] پیاپی، پشت سر هم

ڦهرک verk بنووپه وهرک «ل» [ڦ] نگا **ڦهرک** ڦهړگن vergin بنووپه وهرگن «ل» [ڦ] نگا **ڦهرگتن** ڦهړگرتن ver girtin (۱) وهر گرتن «ل» (۲) دهفا کردن «ل» [ڦ] (۱) تحمل کردن (۲) دفاع کردن **ڦهړگیری** ver gîrî (۱) وهر گرتن «ل» (۲) دیلمانج [ڦ] (۱) دفاع کردن (۲) ترجمه کردن، نگا **ڦهړگتن** ڦهړئ ئاشتن ve rê aştin ڦهړئ کردن، کل کردن «ل» [ڦ] بدرقه کردن

ڦهړئ کردن ve rê kirdin ڦهړئ ئاشتن «ل» [ڦ] بدرقه کردن

ڦهکره vekre ڦهکری، په نام «ل» [ڦ] آماس، ورم

ڦهکری vekrî ڦهکره، په نام «ل» [ڦ] آماس، ورم

ڦهئ veÿ وهئ، ڦئ، دار ڦئ [ڦ] درخت بید

ڦهئ لئوه veÿ lêwe ڦئ لئوه، وهئ لئوه، له زاراوهیل ترهک کوردی «شوپه بهی» تۆشن [ڦ] بید مجنون، در دیگر گویشهای کردی «شوپه بهی» گویند

ڦئ vê دار وهئ [ڦ] درخت بید **ڦیر** vîr ویر «ل» له پههلهوی (vîr ڦیر) تۆسرياس [ڦ] یاد ، ذهن، در پهلولی (vîr ڦیر) نوشته شده **ڦیروو** vîrû ویرانه، خراوه «ل» [ڦ] ویرانه **ڦیروشه** vîrûşe گورد بوون، خه لسه «ل» [ڦ] خلسه، مدهوشی

ڦیره vîrê ڦینگه، ڦیره [ڦ] صدای پرتاب سنگ و... **ڦیفاته** vîvate وږبیم، ویواشه «ل» [ڦ] هذیان، ژکیدن **ڦیفاشه** vîvaşe ویواشه، گیر وگرفت «ل» [ڦ] دغدغه، درد سر

ڦئ لئوه vê lêwe دار وهئ، ڦهئ لئوه [ڦ] درخت بید مجنون

ڦیآر viêar ویار «ل» له ئهوستا (vya ڦیا) تۆسرياس [ڦ] گدار آب، در اوستا (vya ویا) نوشته شده **ڦینگه** vînge بنووپه ڦنگه [ڦ] نگا **ڦینگه** ڦينه vîne بنووپه وینه «ل» [ڦ] نگا **ڦینه**

ق

قَابِزُ qabiz ختُ پشکەر [ف] فضول

قَابِلُ qabif شایان، ئه‌ره‌وییه [ف] لایق

قَابِلَه qabife بزاین [ف] ماما، قابله

قَابِه qabe گه‌نه‌کار [ف] جنده، بدکاره

قَاب qap (۱) ته‌زه‌ک «ل» (۲) قاو‌گیس (۳) له‌ زرانی‌ ئه‌و خوار

(۴) قاپُ ئه‌سک [ف] (۱) متلک، طعنه (۲) آن‌ قسمت‌ از‌ گیسوان

که‌ از‌ کنار‌ صورت‌ آویزان‌ است (۳) قوزک‌ پا (۴) قاپ‌ عکس

قَابَاخ qapax (۱) قه‌واخ، له‌ تۆرکه‌مه‌نی «غاپاق» وه‌ سه‌ر

پووش‌ ئۆشن (۲) لاناوه‌ له‌ کۆیه‌نه [ف] (۱) چهار‌ چوبه‌، اسکلت،

در‌ ترکمنی «غاپاق» به‌ معنی‌ سر‌ پوش‌ است (۲) کنایه‌ از‌ کهنه

و فرسوده

قَابَان qapan (۱) گه‌مه‌یگه (۲) روواکان (۳) قه‌پان [ف] (۱)

بازی‌ با‌ قاپ (۲) ربود (۳) باسکول

قَابَان دهورُ لاپان qapani dewri lapan (۱) وه‌ زپ‌ نیشان

حه‌وال‌ که‌سیگ‌ پرسین (۲) لاناوه‌ له‌ ئایمُ بی‌ ئه‌رزشت [ف] (۱)

طبق‌ نشانی‌ دیگران‌ سراغ‌ کسی‌ یا‌ چیزی‌ را‌ گرفتن (۲) کنایه‌ از

کسی‌ که‌ نقشی‌ جزئی‌ در‌ شکل‌ گیری‌ جریانی‌ دارد و بیشتر‌ با

چرب‌ زبانی‌ نقش‌ هدایتگر‌ را‌ دارد

قَابَاؤُز qapauz نه‌خوه‌شی‌ ئاژه‌ل [ف] بیماری‌ سم‌ در

گوسفندان

قَاب چه‌و qap çew ریلاس [ف] پر‌و، گستاخ

قَابچی qapçî ده‌روان «ژنه‌م‌ جارووکیش‌ خوه‌م‌ قاپچی‌ دهرم‌

- ئه‌ر‌ دهر‌ واز‌ مینئ‌ دهنه‌ ناو‌ سه‌رم» «شامی» [ف] دربان

قَاب قَاب qap qap باج‌ باج، فپ [ف] مجعد

قَاب قولاو‌ باز qapi qwilaw baz فه‌نه‌ری [ف] لیلج، حیله

گر

قَاب قولاو‌ بازی qapi qwilaw bazî له‌یلجی [ف] حیله

گری، لیلجی

قَاب قه‌یز qapi qeýz (۱) لاناوه‌ له‌ پیس (۲) لاناوه‌ له‌ خۆن

تیهل [ف] (۱) کنایه‌ از‌ نجس (۲) کنایه‌ از‌ ترش‌رو

قَابگارِه qapgare قاپُ پا [ف] غوزک‌ پا

قَابگرتن qap girtin (۱) قاپ‌ کردن (۲) پا‌ گرتن‌ منال [ف] (۱)

قاپ‌ گرفتن‌ عکس (۲) پا‌ گرفتن‌ نوزاد

قَاب له‌ شویون مه‌لخسن qap le şûn hefxisin قاپ‌ له‌

میلکان‌ خسن [ف] نگا‌ قاپ‌ له‌میلکان‌ ئه‌لخسن

قَاب له‌میلکان‌ ئه‌لخسن qaple mîlkan efxisin (۱) فتور

هاوردن (۲) لاناوه‌ له‌ پاقتیه‌م‌ شه‌ر [ف] (۱) دودمان‌ کسی‌ بر‌ باد

دادن (۲) کنایه‌ از‌ نحوست، نحس

قَابوت qaput (۱) جوورئ‌ فه‌ره‌جیه (۲) پالتاو [ف] (۱) بالا

پوش‌ نمدی (۲) پالتو

قَابِک qapek (۱) قاپُ پا (۲) چوار‌ چووه‌ئ‌ هه‌ر‌ چشتی [ف]

(۱) غوزک‌ پا (۲) قاپک، قاپ

قَابی qapî (۱) دهرانه، له‌ تۆرکه‌مه‌نی «غابی» ئۆشن (۲)

روواکان [ف] (۱) دروازه، در‌ ترکمنی‌ غابی‌ گویند (۲) ربود

قَابین qapîn روواکانن [ف] ربودن

قَابیه‌وان qapyewan قاپچی [ف] دربان

قَات qat (۱) قت، ئه‌ره‌وییه (۲) ئه‌مله، ئه‌ره‌وییه (۳) مرکُ کۆیه

[ف] (۱) نایاب، قحط، عربی‌ است (۲) اردوگاه، عربی‌ است (۳)

قسمتی‌ از‌ زمین‌ یا‌ کوه‌ که‌ بلندتر‌ از‌ سایر‌ قسمت‌هاست

قَاتر qatir بۆز، ئیستر [ف] قاطر

قَاتر پوزِه qatir pûze قاتر‌ مووله، لانه‌مایگه‌ له‌ قاتر‌ ک

پوزه‌ئ‌ کولینگ‌ دپیرید [ف] نژادی‌ از‌ قاطر‌ که‌ پوزه‌ای‌ کوتاه

دارد

قَاترچی qatir çî ره‌وکه‌وانُ قاتر [ف] چارواداری‌ که‌ بیشتر

قاتر پرورش می‌دهد

قاتر فزه qatir fize قاتر کورته بالا [ف] قاطر کوتاه

قاترموشه qatir müşe قاطر فزه [ف] قاطر کوتاه‌قد

قاتر موله qatir mûle قاتر پوزنه [ف] قاطر کوتاه

قاتری qatirî میه‌یگ ک رهنگن قاوه‌ی بوو [ف] میشی که

رنگش قهوه‌ای باشد

قاتقات qat qat باج باج [ف] دندان دندان، نامرتب بویژه

برای مو یا زمین

قاتل qatıl (۱) خونکەر (۲) بی ئەمان [ف] (۱) قاتل (۲) کشنده

بی امان

قات وقیر qat û qir قات، قات [ف] نیستی، قحطی

قاته qate قات، ئەملە، ئەره‌وییه (۲) دۆیا رووژیه‌ل وه‌فرانوار

[ف] (۱) اردوگاه، عربی‌است (۲) آخر بهمن ماه تا بیستم اسفند

قاته‌لیوه qatelêwe دۆیا رووژیه‌ل وه‌فرانوار، خاکه لیئه [ف]

اواخر بهمن و اوایل اسفند، آغاز بهار

قاتی qatî (۱) رهمه‌کی، وه ناو یه‌که و کردن (۲) نابوتی [ف]

(۱) مخلوط کردن (۲) نابودی، قحطی

قاچ qaç (۱) مه‌لقاچین (۲) دۆکمه «قاچ زه‌فت» «گ» (۳)

لۆز (۴) قچ (۵) خوان گه‌مه (۶) رکاو «قاچ زین» (۷) دانه‌ئ شن

گه‌ورا [ف] (۱) تراشیدن مو (۲) فشاری، دکمه (۳) برش، قاچ

هندوانه و... (۴) سم (۵) شن بازی (۶) رکاب زین (۷) شن بزرگ

داخل ماسه

قاچاخ qaçax (۱) کار ژیره وه ژیره (۲) مه‌ئین [ف] (۱) کار

قاچاق (۲) قاچاق

قاچاچی qaçax çî که‌سی ک کارئ قاچاخه [ف] قاچاچی

قاچاخی چر çir qaçaxî یه‌کئ له به‌زمه‌یل هورره‌س [ف]

یکی از مقامات «هورره»

قاچان qaçan گه‌مه‌یگه، قه‌مجان [ف] بازی با سنگ

قاچ زین qaçi zîn رکاو [ف] رکاب زین

قاچ قاچ qaç qaç باج باج، بنویره قات قات [ف] نگا قات

قات

قاچ قول qaçi qwil قاچ، پا [ف] پر ویا، پا

قاچ قولاو باز qaçi qwilaw baz قاپ قولوباز [ف] حيله

گر

قاچک qaçik (۱) قاچ (۲) قاشگ [ف] (۱) پاچه (۲) قاشق

قاچه qaçe تاف دهو، زورم ئپائ ئایم [ف] دويدن، به سرعت

دويدن، بويژه برای انسان

قاچی qaçî وه قه‌یچی هه‌لپاچی [ف] قیچی کرد

قاچن qaçê یه‌ئ قاچ [ف] یک برش از هندوانه یا خربزه

قاچیا qaçya هه‌لپاچیا [ف] تراشیده شد، قیچی شد

قاچیاگ qaçyag قاچیاغ [ف] قیچی شده

قاچیاغ qaçyaê قاچیاگ [ف] قیچی شده

قاچین qaçîn هه‌لقاچین [ف] تراشیدن، قیچی کردن

قاخ qax بنویره قاق [ف] نگا قاق

قاخات qaxtat قاقنه‌ک «ل» [ف] نگا قاقنه‌ک

قار qar تووریاں [ف] قهر

قار qar قیرانن [ف] صدای پرنده و گوسفند و...

قاراقار qarâ qar قارآن «ل» [ف] صدای «قیه» ی پیایی

قارام qarâm هلیت، گیایگه [ف] گیاه قیاق

قاران qarân قارآنن [ف] صدای پرنده و...

قاران‌گوره‌خته qaran gwirexte قاران‌گوره‌خته، بنویره

دام زیه [ف] نگا دام زیه

قارانن qarânin قیرانن [ف] صدای پرنده و گوسفند

قار بۆن qar bün توور کردن [ف] قهر کردن

قارچ qarç بنویره خارچ، خارچگ [ف] قارچ، نگا خارچ

قارچگ qarçig بنویره خارچ [ف] قارچ، نگا خارچ

قار قین qarî qîn قین کردن [ف] بشدت خشمگین شدن،

عصبی شدن

قار کردن qar kirdin تووریاں [ف] قهر کردن

قارلوق qarloq دیه‌که‌یگه له که‌نگه‌وهر [ف] روستایی در

کنگاور

قار و قور qar û qûr قورآنن ماده [ف] صدای قار و غور

معدده

قاره qarê بنویره قارانن [ف] نگا قارانن

قاره‌قاره qarê qar بنویره قارانن [ف] نگا قارانن

قارهمان qareman (۱) ناویگه کورانه (۲) پاله‌وان [ف] (۱)

نامی مردانه (۲) قهرمان

قاز qaz (۱) بالداريگه (۲) پۆل سه‌رده‌م عوسمانی [ف] (۱)

پرنده غاز (۲) واحد پولی در زمان عثمانی

قازاشت qazaşt ناف، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «قازانج»

تۆشن و له تۆرکه‌مه‌نی «غازانج» تۆشن [ف] بهره، در دیگر

گويشهای کردی «قازانج» گویند و در ترکمنی «غازانج»

گویند

قازان qazan قه‌زتان [ف] دیگ بزرگ**قازانچی** qazançı کویه‌ی‌نگه‌له کامیاران [ف] کوهی‌در محدوده کامیاران**قازلاخ** qazıfıx سؤفیه‌قیتته [ف] پرنده‌ای است**قازلاخی** qazıfıxı چق قازلاخ سیبه [ف] سیاه‌رنگ**قازمه** qazme جووری قولنگه‌ئی یه‌ئی دمه [ف] کلنگ یک دم ویژه‌کنندن چاه**قازه‌فلاخ** qazefıx بنویره قازلاخ [ف] نگا قازلاخ**قازه‌وا** qazewa خوراده‌مه‌نییگه‌له وشکه‌و کریائی گیا وهل ئارد ک له زمسان خوه‌نه‌ئی [ف] خشک شده گیاهان که آنرا با خمیر مخلوط کرده و در زمستان می‌خورند**قازه‌وان** qazewan چاودیر که‌ر قازه‌یل [ف] غازچران**قازی** qazı ئەدلدایکەر، ئەره‌وییه [ف] قاضی، عربی است**قازتیاخه** qazêaxe گیا‌یگه [ف] گیاه قازایاغی**قازتیانه** qazêane قازتیاخه [ف] گیاه قازایاغی**قازی‌قولنگ** qazıqwifıng مە‌له‌وه‌ریگه [ف] پرنده‌ای است**قازی‌وهن** qazıwen راوادگایلیگ له مه‌لوه‌ن کرماشان ک باوهر خه‌لک یه‌سه ک شه‌فائ ژان وژوو ده‌ئید و روزه‌یل چووار شه‌مه چنه زیارت کردن و که‌له‌شیرینگ ئرائ شه‌فا ئەول خوه‌تیانه‌و به‌ن ونه‌زری که‌ن [ف] روادگاهایی درمنطقه کرماشان که مردم براین باورند که شفا دهنده است و روزهای چهارشنبه به زیارت می‌روند و معمولاً خروسی را برای نذر پیشکش می‌کنند
قاز qaj (۱) سیبه‌قاز (۲) برۆیه، له تۆرکه‌مه‌نی «غاش» تۆشن [ف] (۱) نوعی کلاغ یک‌دست سیاه با پاهای قرمز که گوشتش برای درمان سیاه‌سرفه خوب است (۲) ابرو، در ترکمنی «غاش»
« گویند**قازمژ پاژمژ** qajmij pajmij دابونه‌ریتتیگه ئرائ ده‌رمان وپگ منال، وه‌بته‌ورک قه‌پانینگ تیه‌رن و مناله‌گه نه‌نه یه‌ئی لائی و به‌شینگ له داره‌ویه نه‌نه ئەو لاگه‌ئی و کیشنه‌ئی ئیکه‌ش مناله‌گه له ناوقولان سئ نۆبته‌ت ئازوه رهدئ که‌ن و دویاجار تۆشن «قازمژ پاژمژ» و لاوننه‌ئی [ف] درمانی برای قطع بهانه‌گیری و گریه‌ی نوزاد، بدین ترتیب که ترازویی آورده و نوزاد را در یک طرف و بخشی از گاوآهن را در طرف دیگر قرار می‌دهند و وزن می‌کنند و تکان می‌دهند و سپس نوزاد را از میان پاهای سه دختر مجرد رد کرده و با ابیاتی او را می‌خوابانند و بر این

باورند که نوزاد گریه نخواهد کرد

قازه qaje (۱) سه‌گ راوچی (۲) ده‌رگیر بقون دۆ چشت س‌ه‌خت

[ف] (۱) سگ شکاری (۲) اصطحکاک دو جسم سخت باهم

قازه‌قاز qaje qaj قازه [ف] اصطحکاک دو سطح نا هموار**قاسپه** qaspe گاره‌گار که‌وک [ف] صدای کبک**قاسپه‌قاسپ** qaspeqasp گاره‌گار [ف] صدای خواندن کبک**قاسم** qasim ناویگه‌کورانه، ئەره‌وییه [ف] نامی مردان، قاسم**قاسم‌ئاباد** qasim abad دیه‌که‌یگه‌له چهرداوهر سهر وه

نیلام (۲) دیه‌که‌یگه‌له که‌نگه‌وه‌ر [ف] (۱) روستایی در چرداول

(۲) روستایی در کنگاور

قاسور qasû به‌رید، ئەره‌وییه [ف] پیک، قاصد، عربی است**قاشق** qasıq قاشوخ [ف] قاشق**قاشوخ** qasox قاشق [ف] قاشق**قاقنات** qaxinat بنویره قاقنه‌ک [ف] نگا قاقنه‌ک**قاق** qaq قاق «حه‌کاکان هه‌وال، حه‌کاکان هه‌وال - چ مه‌لی

دیرئ دۆ سهر و شه‌ش بال - مه‌لان هزاره‌ن په‌ر دار و بی په‌ر

- وه‌لام ئەو مه‌له وشکه و قاق و له‌ر» له تۆرکه‌مه‌نی «غاغ»

تۆشن [ف] استخوانی، خشک و استخوانی، در ترکمنی «غاغ»

گویند

قاقا qaqa خه‌نین، خه‌نسن [ف] قهقهه**قاقان** qaqıfan بنویره چایر [ف] نگا چایر**قاقاندان** qaqıfıdan چایر [ف] نگا چایر**قاقنا** qaqına بنویره قاقنه‌ک «ل» [ف] نگا قاقنه‌ک**قاقنات** qaqınat بنویره قاقنه‌ک [ف] نگا قاقنه‌ک**قاقناس** qaqınas ققنوس [ف] ققنوس**قاقنه‌ک** qaqınek قاقنات، ئەوه‌ل شیر ئازهل دویای زایین

[ف] نخستین شیر احشام پس از زایمان

قاقوله qaqûle (۱) گیا‌یگه‌ ده‌رمانی (۲) خیتاته‌ئی زرات [ف]

(۱) گیاهی که مصرف دارویی دارد (۲) گل ذرت نر، نرینه‌ی ذرت

قاقول qaqul پرچگه، خیتاته [ف] کاکل، زلف**قاقه‌ز** qaqez (۱) قاغه‌ز (۲) نامه [ف] (۱) کاغذ (۲) نامه**قاقه‌زدان** qaqez dan به‌لگه‌دان [ف] اجازه‌کتابی دادن**قاقه‌ز نوس** qaqez nüs نامه نوس [ف] نویسنده، کاتب**قاقه‌ز نوسان** qaqez nüsân نامه نوسان [ف] نامه نوشتن**قاقه‌زی** qaqezî (۱) قاقه‌زین (۲) جووری‌گرده‌کان تووک نازکه

[ف] (۱) کاغذی (۲) نوعی گردوی نازک پوست

قافه زین qaqezîn قافه زنی [ف] کاغذی

قال qal (۱) داد و بیداد، دهنگ کردن، له لاتین (call) وه مانائ چرین وخوهننن و دهنگ کردنه، ئی وشه ئه رهوی نییه و له بنه پته و «گال، گپ و گال» بویه و ئه ره و کردیه سه ئ «قال» (۲) زنو «قال که فته و قه پیتول زله له باخان - دهر مال بیوه بی وه چراخان « (۳) چکراو [ف] (۱) داد و بیداد، صدا زدن، در لاتین (call) به معنی خواندن و نامیدن و صدا زدن است، این واژه عربی نیست زیرا در اصل «گال» بوده و عرب آنرا ابدال کرده (۲) مهمه (۳) شایعه

قالان گوره خته qalan gwirexte قالان و ره خته، قاران گوره خته، له قال و گچهل گوره ختن [ف] باتجربه، دنیا دیده، **نگا دامزیه**

قالان و ره خته qalan werexte قالان گوره خته [ف] با تجربه

قالو qafaw قلا «گ»، قزقاره، قزقارهک، قزقره، له زارواهیل ترهک کوردی «قالاخ، قه له ره شه، قازوو، قاقیشک، قزاک، قزیاک، قزوله، قزک، قاقز، قشقهره، قشقه له» ئوشن [ف] کلاغ، در دیگر گویشهای کردی «قالاخ، قه له ره شه، قازوو، قاقیشک، قزاک، قزیاک، قزوله، قاقز، قشقهره، قشقه له» گویند

قالوده ره qafaw derê دیه که یگه له سه ریپه ل [ف] روستایی در سرپل ذهاب

قال بخور qafi bixwir^ ده مه قال، قالبق [ف] مهمه، جنجال

قالبق qafi biqû ده مه قال [ف] جنجال، هیاهو

قال بلا qafi bifa قال قو [ف] مهمه، هیاهو

قالتاخ qaftax له یلاج [ف] حیله گر

قالدرمه qaldirme قالدرهک، جوورینگ هورپه س ک شوون ده مه فره ژان دیرید [ف] نوعی پشه که نیشی بسیار دردناک دارد

قالدرهک qaldirek قالدرمه [ف] نگا قالدرمه

قال قو qafi qu قالبخور [ف] هیاهو، جنجال

قالمه قال qafme qal قال قو [ف] هیاهو، مهمه

قالوره qalûre که رکوول پیر [ف] گیاه پیر شده گزنه

قاله قال qafe qal قاله قال [ف] هیاهو، مهمه

قالی qali فه رش، له زارواهیل ترهک کوردی «مافورده،

مافور» ئوشن [ف] قالی، در دیگر گویشهای کردی «مافورده، مافور» گویند

قالیچه qalîçe (۱) قالی بوجگ (۲) دیه که یگه له جووانپو (۳) گازوولک «ل» له زارواهیل ترهک کوردی قالونچه ئوشن [ف] (۱) قالیچه (۲) روستایی در جوانرود (۳) سرگین غلتان، در سورانی «قالونچه» گویند

قالیچه ورتن qalîçe û rûn قالیش، خوراکینگه له تلیت ماس و رتن دان [ف] ترید ماست که روغن داغ حیوانی روی آن ریزند

قالیش qalîş بنورپه قالیچه ورتن [ف] نگا قالیچه ورتن **قامیش** qamêş نه ئی، له سکایی «قامیش» و له تورکی «گا میش، قامیش» ئوشن [ف] نی، در سکایی «قامیش» و در ترکی «گامیش، قامیش» گویند

قامیشه لان qamêşelan نه یزار [ف] نیزار

قان qan قانگ، دۆکه ره ژ کردن مه شکه و... وه گیائ سهگ بنجگ ئرائ ژیدار بون و له به ین دان مه رهن، ئسترلیزه کردن وه دۆد سهگ بنجگ [ف] دود اندود کردن مشک باگیاه «سهگ بنجگ» برای انعطاف پذیری و میکروب کشی

قانگ qang بنورپه قان [ف] نگا قان

قانگدان qangdan قانندان [ف] دود اندود کردن

قانگله qangfe وادان به ن له ناوه ین دۆ کلگ [ف] تاباندن بند در میان دو انگشت

قانون qanûn دات، یاسا، له ئه وستا (date داته) و (datkben داتکبن) ئوسریاس [ف] داد، قانون، در اوستا (date داته) و (datkben داتکبن) نوشته شده

قانن qanê رازی [ف] قانع

قاو qaw (۱) پشقاو (۲) پۆش دار به یق چو په مه س و ئرائ سزانته (۳) قاورگیس (۴) فره وشک [ف] (۱) بشقاب (۲) بخشی از پوست درخت بلوط که مانند پنبه است و برای گر کردن آتش بکار می رود، پده (۳) قسمتی از گیسوان که از جلوی چهره نمایان است (۴) بسیار خشک

قاوت qait قاویت [ف] غذایی از آرد برای زائو

قاورمه qawirme قایرمه، له تورکه مه نی «غاوورما، غاوورماق، غاوورتماچ» ئوشن [ف] قرمه، در ترکمنی «غاوورما، غاوورماق، غاوورتماچ» گویند

قافش qaiş (۱) چه رم (۲) قویچ [ف] (۱) چه رم (۲) نشخوار

قاوشت qaušt قاوش [ف] نشخوار

قاواقوان qaw qawan گه‌مه‌یگه منالانه [ف] بازی کودکانه

قاوقوله qawqwile پاچ قوله «ل» [ف] پشت‌پا زدن، فتح پا زدن

قاوگورمیچ qawgwirmêç گه‌مه‌ی قاوگورمیچ [ف] بازی شبیه «کللو روانه‌کی» که در آن یکدسته به حالت نشسته می‌نشینند و سر طنابی در دست می‌گیرند و سر دیگر آن در دست کاپیتان یا سر دسته است و سردسته دور آنها می‌چرخد و بایستی نگذارد که گروه ایستاده آنها را بزنند

قاوگورمیچ qawgwîfmêç قاوگورمیچ [ف] نگا قاوگورمیچ

قاوله‌مه qawleme قه‌زئان بۆجگ [ف] قابلمه

قاووت qawüt بنووره قاوت [ف] نگا قاوت

قاوه qawe به‌ر داریگه کُ هه‌پنه‌ی و ده‌می که‌ن [ف] قهوه

قاوه‌تی qawetî قاوه‌لتی [ف] چاشت

قاوه‌جوش qawecûş ده‌فریگه ک قاوه له تی دُرس که‌ن [ف] قهوه‌جوش

قاوه‌چی qawe çî قاوه‌ساز (۲) جای رشن [ف] (۱) قهوه‌چی (۲) چایچی

قاوه‌خانه qawexane چایخانه [ف] قهوه‌خانه

قاوه‌لتی qawelî قاوه‌تی [ف] چاشت

قاوه‌لتی کردن qawelî kirdin قاوه‌تی خواردن [ف] چاشت کردن

قاوه‌ی qawey قاوه‌یی، بوور [ف] قهوه‌ای

قاوه‌یی qaweyî قاوه‌ی [ف] قهوه‌ای

قاویت qawît بنووره قاوت، قاووت [ف] نگا قاوت

قاویت دوو qawiyt بنووره قاویت دوو [ف] نگا قاویت دوو

قاویت دوو qawiyt dû خوراک‌یگه له ئارد جۆیه‌ی کز دریای و دوو [ف] خوارکی از آرد جو بو داده همراه دوغ

قاویچ qawîç قاویش [ف] نشخوار

قاویش qawîş (۱) چه‌رم (۲) قاوش [ف] (۱) چرم، چرمی (۲) نشخوار

قایخ qayix که‌له‌ک [ف] قایق

قایر qayir (۱) ناویگه کورانه (۲) دیه‌که‌یگه له گیله‌لان [ف] (۱) نامی مردانه، قادر (۲) روستایی در گیلانغرب

قایش qayş بنووره قاوش [ف] نگا قاوش

قایم qayim (۱) سفت (۲) شارده‌وه [ف] (۱) سفت، محکم (۲)

پنهان

قایم بۆن qayim bün خواه‌ی شارده‌وه [ف] پنهان شدن

قایم قایمه‌کی qayim qayimeki هشاره‌شار «ل» [ف] قایم موشک بازی

قایم کردن qayim kirdin (۱) شارده‌وه (۲) سفت کردن (۳) ریپانن دهر وپه‌نجره و... [ف] (۱) پنهان کردن (۲) محکم کردن

(۲) بستن و قفل کردن در وپنجره

قایمه qayime سفته [ف] محکم است

قایمی qayimî سفتی [ف] استواری، محکمی

قایه qayê راده، ئه‌نازه [ف] به اندازه ...

قایر qaêr سووکه‌ناو قادر [ف] مخفف قادر

قایرمه qaêrme قاورمه [ف] قُرمه

قت qit (۱) گره‌و کردن (۲) قیوقات [ف] (۱) شرط کردن (۲) قحطی

قت برین qit birîn (۱) ئاخ‌ر وه‌داد (۲) جوووا ئا وه‌تن له خوازمه‌نی کردن [ف] (۱) شرط کردن، اتمام حجت کردن (۲)

جواب بله دادن در خواستگاری

قت بریه qit birye ئاخ‌ر وه‌داد [ف] اتمام حجت کردن

قت بلا qiti bifa قات بۆن [ف] کاملاً نایاب

قت بۆن qit bün (۱) به‌ن هاتن (۲) فتوور هاتن [ف] (۱) بند آمدن، قطع شدن (۲) نابود شدن، قحط آمدن

قت قووز qiti qûz فیسوو [ف] مغرور

قت قه‌رار qiti qerar گره‌و، به‌یشه‌رات [ف] شرط و شروط

قت قه‌رار کردن qitiqerar kirdin شهرت کردن [ف] پیمان بستن، شرط کردن

قت کردن qit kirdin شهرت کردن [ف] پیمان بستن، تعهد دادن

قجگ qicig بنووره گجگ [ف] نگا گجگ

قچ qiç (۱) فج (۲) قاچ (۳) پاچگ [ف] (۱) یک هشتم زمین کشاورزی (۲) ساق‌پا (۳) پاچه‌گاو و گوسفند بویژه سم

قچلاخ qiçfax (۱) بنووره زمیئه (۲) زوران (۳) شوون پای ریبه‌ن له زه‌ق خه‌رگین کُ چۆ سان سفته‌و بۆیه [ف] (۱) نگا زمیئه

(۲) زمین سنگلاخی (۳) رد پای گله در زمین گلی که کاملاً خشک و سفت شده و سنگلاخی به نظر می‌رسد

قخ qix قخه [ف] کلمه پرهیز به معنی پلید برای کودکان

قخخه qixxe بنووره قخ [ف] نگا قخ

قخه qixe (۱) قخه (۲) قوخه، له سهكزی «كوخ كوخ، كخه»
توشن [ف] (۱) نكا قخ (۲) سرفه، در سهكزی «كوخ كوخ، كخه»
گویند

قدوم qidûm قیه م [ف] پا قدم

قِر qir (۱) سه سووکی (۲) قران (۳) دهنگ قرقار [ف] (۱) قر
زدن (۲) مرگدسته جمعی، طاعون (۳) صدای زمخت اصطحکاک
دو سطح خشک

قِرَا qirâ فیسوو، خوه ئ گر [ف] غره، مغرور

قِرَارِی qirarî ئقارای [ف] به اندازه ای...، آنقدر

قِرَازِه qirâze (۱) پزار (۲) ریشه ئ بافایئ له چگ «وه فدایئ
له چگه گه ئ دق له گریه د بام - قِرَازِه ئ گوله نگ پشت برتیه د
بام» [ف] (۱) ردیف، دسته (۲) ریشه بافته شده لچگ

قِرَاف qiraf ئه لماسه [ف] سرماریزه

قِرَام qirâm گیانگه چق «ماین دوو» و له زقه زهق به رز بوو
وفره تیژه، گیای بپنده [ف] گیاهی الیافی که در زمینهای
باتلاقی می روید و لبه ی بسیار تیزی دارد

قِرَان qiran قِر که فتن، ژینوساید [ف] مرگ دسته جمعی،
ژینوساید

قِرَانَسِه qiranse قرانگسه، ئرائ حلال گووشته ئرائ حرامی
«سیته، مهره س، سنگ» توشیم [ف] رسنی که به گردن
حیوان حلال گوشت بویره گاو می اندازند و همراه خود می کشند

قِرَانَسِه qiranse بنویره قرانسه [ف] نكا قرانسه

قِرَانِیْن qiranin قِرِه قِر کردن [ف] صدای اصطحکاک دو
سطح خشک

قِرِپ qirp (۱) دهنگ شکیان چوو یا چشت فره وشک (۲)
قرتانن (۳) نه داری [ف] (۱) صدای شکستن چوب یا هر چیز
بسیار خشک (۲) قطع با یک ضربه (۳) کنایه از نداری

قِرِپَانِیْن qirpanin (۱) کلگ چه قانن (۲) چه و قریانن (۳)
پرتانن چه [ف] (۱) انگشت چقاندن (۲) چشمک زدن (۳) مژه
زدن، پلک زدن

قِرِپِجِی qirpçî نه دار، فه قیر [ف] ندار، فقیر

قِرِپِ قَاتِ qirpi qat قه روقاتی [ف] درهم و برهم

قِرِپِیْن qirpin خرپن، چاخ و بالاکول [ف] چاق و کوتاه قد

قِرِپِ وِیْرِوَا qirp û birwa چه پاو [ف] چپاو، غارت

قِرِپِوِوِوِ qirî pûq خرپووق [ف] صدای اصطحکاک یا
شکستگی جسم سخت

قِرِپِه qirpe دهنگ شکیان چوو [ف] صدای شکستن هیزم
قِرِت qirt (۱) قرتیان (۲) درقه درق (۳) قرچوو [ف] (۱) صدای
خرد شدن و شکستن و از هم گسستن (۲) صدای مرغ کرچ (۳)
خسیس

قِرِتَان qirtan (۱) وه دئان قرتانن (۲) شکانن و له یهک جیا
کردن (۳) په رانن (۴) لئو گه زین (۵) چه وه قریپی [ف] (۱) با دندان
بریدن (۲) شکستن و گسستن (۳) پراندن (۴) لب گزیدن، زبان
گزیدن (۵) چشمک زدن

قِرِتَانِیْن qirtanin بنویره قرتان [ف] نكا قرتان

قِرِتِک qirtik قرتنگ، که می [ف] نره ای، کمی

قِرِتِگ qirtig قردنگ، قرتک [ف] نره ای، کمی

قِرِتِیْن qirtin (۱) قرتنگ (۲) پاشگره وه مانائ قرتاننده [ف] (۱)
تنگ چشم، خسیس (۲) پسوند به معنی قطع کننده

قِرِتِیْنِگ qirtinîg قرتن، قرچوو [ف] خسیس

قِرِتِ وِیْرِت qirt û firt قردان [ف] هرزه گی

قِرِتِه qirte (۱) درقه درق (۲) دهس پا شکایئ قسه کردن، شهل
و بر قسه کردن [ف] (۱) صدای مرغ کرچ (۲) دست و پا شکسته
به زبانی سخن گفتن

قِرِتِه قِرِت qirte qirt (۱) درقه درق (۲) قرته کردن، شهل و بر
قسه کردن [ف] (۱) صدای مرغ کرچ (۲) دست و پا شکسته به
زبانی سخن گفتن

قِرِتِه گِوَوَان qirteguwan هه وانه گووان، مییه یگ ک گووانی
شووپ بوو [ف] میشی که پستان دراز داشته باشد

قِرِتِی qirtî سه سووک [ف] قرتی، هرزه

قِرِتِیَا qirtya (۱) وه دئان قرتانن (۲) سهر په رپن [ف] (۱) با
دندان قطع کردن (۲) پریدن لبه شیشه و چینی...

قِرِتِیَان qirtyan برپان [ف] از هم پاره شدن و گسستن

قِرِتِیَا ئِه qirtyaê قرتیاگ [ف] پاره شدن و از هم گسستن

قِرِچ qirç (۱) قرچوو (۲) دهنگ رۆن داخ (۳) داخ بۆن رۆن له
بان ئاگر (۴) دهنگ سزیان چوو (۵) دلّه قرچی «دلّم قرچئ
بۆمنه ئ» (۶) چۆرۆز بۆن پووس یا پارچه [ف] (۱) خسیس (۲)

صدای روغن داخ (۳) صدای داغ شدن روغن برآتش (۴) صدای
سوختن چوب (۵) چروک شدن پوست یا پارچه ناشی از بخار
آب

قِرِچ ئِه لَاتِی qirç efatê سیسیائ [ف] چروکیده

قِرِچ پِوِوِوِ qirçi pûq دهنگ شکیان یا سزیان چوو [ف]

کیفژال، کیفشینگ» توشن [ف] خرچنگ، در دیگر گویشهای کردی «قرژانگ، قرژال، قارژنگ، کیفژال، کیفشینگ» گویند

قرژوله qirjüle قرژوله [ف] پزمرده شده

قرژ هه لاتن qirj hefatin قرژ هه لاتن [ف] خشمگین شدن

قریشمال qirişmaf قریتی، وهره لا [ف] دشنام به معنی بی شرم

قره‌فر qirî fir قره‌فر [ف] آرایش زنده همرا با حرکات نامناسب برای خانمها

قره‌قره qirqirê چه‌رخه‌کی [ف] قرقره نخ

قرقنه qirqine قرخنه [ف] آروق

قرقنئ qirqinê قرقنه [ف] آروق

قرکردن qirî kirdin قره وه ناو که‌فتن [ف] مرگ دسته جمعی

قرم qirm (۱) دهنگ شکیان دار (۲) دهنگ گرم‌هر (۳) مای دهم «قرمئ قه‌وه» (۴) دهنگ تهره‌قیان گوله و بوم ... [ف] (۱)

صدای شکستن ناگهانی چوب یا درخت (۲) صدای رعد برق (۳) با خشم تمام گفتن (۴) صدای شلیک گلوله و توپ و ...

قرمانن qirmanin قرمه کردن [ف] نگا قرم

قرمز qirmiz سؤیه‌ره، ره‌نگ سور [ف] سرخ

قرمزی qirmizî (۱) سؤیه‌ری (۲) خورماسؤچان [ف] (۱) سرخی (۲) کنایه از آدم سرخگون

قرمش qirmiş قرمش، قؤمش، چالو که‌ن «گ» [ف] چاه کن، مغنی

قرم قال qirmi qal زنوو، قال [ف] مهممه، هیاهو

قرم‌قال کردن qirmi qal kirdin زنوو، قالبخور [ف] شلوغ کردن، جنجال براه انداختن

قرمه qirme بنویره قرم [ف] نگا قرم

قرمه‌قرم qirme qirm قرمه‌ئ په‌ئه‌لپه‌ئ [ف] صدای «قر» مه‌ئ پیایی

قرنج qirinc قنج برین [ف] مدور بریدن

قرنجانن qirincanin قنجانن [ف] قنجه‌قنجه کردن

قرنقاز qirniqaz نه‌خوه‌شی قوپئ گرتن له خواردن ئه‌وه‌ل [ف] وهر [ف] بیماری عفونت گلو ناشی از خوردن اولین برف، ذات‌الریه

قرنگانن qirnganin نقلانه‌ئ گه‌ن دان، چۆ قلا‌خه‌وه‌ر گه‌ن دان [ف] نفوس بد زدن، به مانند کلاغ خبرهای بد را گفتن

صدای شکستن یا سوختن چوب

قرچن qirçin قرچنگ [ف] خسیس

قرچنگ qirçing قرچنگ، قرچوو [ف] خسیس

قرچوو qirçû قرچنگ، قرچن [ف] خسیس

قرچ‌هر qirçi hir قرچ‌پووق [ف] صدای شکستن یا سوختن چوب

قرچه qirçe (۱) دهنگ رۆن داخ (۲) دهنگ سزبان یا شکیان چوو (۳) دهنگ شکیان سقان (۴) دهنگ داس له هه‌ئین دره‌و (۵) خه‌لییه‌ئ زئورد کریائی [ف] (۱) صدای روغن داغ (۲) صدای شکستن یا سوختن چوب (۳) صدای شکستن استخوان (۴) صدای داس در هنگام درو (۵) غله‌ی نیمکوب شده

قرچه‌شکن qirçe şikin زئورد [ف] غله‌ای که موسم درو آن باشد

قرچه‌شکانن qirçe şikanin زئورد کردن [ف] زیر رو کردن غله نیمکوب

قرچه‌قرچ qirçe qirç پووق [ف] صدای شکستن یا سوختن چوب

قرچ هه‌لاتن qirç hefatin سیسیان [ف] چروکیدن

قرچیان qirçyan (۱) قرچ هه‌لاتن (۲) دلّه قرچی کردن [ف] (۱) چروکیدن (۲) بشدت احساس خواستن داشتن

قرخ qirx (۱) له‌پ (۲) خره‌ئ قورگ [ف] (۱) لاغر (۲) خر خر گلو ناشی از بیماری

قرخانن qirxanin قرخه کردن [ف] بیماری ماکیان

قرخن qirxin (۱) قرخه کردن له خه‌و (۲) قرخه قرخ (۳) له‌پ [ف] (۱) کسی که در خواب خُر وپُف می‌کند (۲) کسی که گلویش خرخر می‌کند (۳) لاغر

قرخنه qirxine (۱) خرپناک، قورپوژنه‌ک (۲) قرقنه [ف] (۱) نای، گلو (۲) آروق

قرخه qirxe (۱) نه‌خوه‌شی مامر (۲) خره‌خپ کردن سینه [ف] (۱) بیماری ماکیان (۲) خرخر کردن سینه و گلو

قرخه‌قرخ qirxe qirx قرخه‌ئ فره [ف] «قرخه» پیایی

قردان qirî dan قره‌وفا [ف] قر زدن، هرزه‌گی

قردیگ qirdig قرتنگ [ف] ذره‌ای، اندکی

قرژ qirj قرژ [ف] خشمگین

قرژنگ qirjinğ قرژنگ، کرژنگ، کرچلنگ، مه‌لیگه‌ ئاوی، له زاراه‌یل تره‌ک کوردی «قرژانگ، قرژال، قارژنگ، کیفژال،

قرنجه qirnǵe قوژ هه‌لاتن، نه‌خوه‌شی په‌س وپوول [ف] کز شدن گله، بیماری گوسفندان

قِرُو qirû (۱) پوترکیای (۲) سزیای [ف] (۱) کاملاً پوسیده (۲) کاملاً سوخته

قِرِوِاق qirwâq قویرِوِاق، قویرِوِاک، له زارِوهِیلُ تره‌گُ کوردی «قرباق، بوق، به‌ق» توشن [ف] قورباغه، در دیگر گویشهای کردی «قرباق، بوق، به‌ق» گویند

قِرِوَه‌پِوِوز qir û qepûz قه‌پووز [ف] لب و لوچه

قِرِوِگنه qirûgne قورپئ [ف] حنجره، گلو

قِرِه qirê (۱) ده‌نگ قیره‌ئ دۆچشت سخت له بان یه‌ک (۲) ده‌نگ واز بۆن دهر [ف] (۱) صدای اصطحاکاک دو جسم سخت (۲) صدای باز شدن در

قِرِه‌اتِن qir hatin قِر که‌فتن [ف] مرگ دسته‌جمعی

قِرِوَانِن qirîwanin قریوه کردن [ف] صدای گلوله و، غریو گلوله و ...

قِرِوِه qirîwe قرمه کردن [ف] صدای گلوله و ...

قِرِوِه قِرِوِه qirîwe qirîw قریوه‌ئ هه‌پتاهه‌یت [ف] صدای پژواک پیاپی گلوله

قِرِزِلِقُورِت qizizîqwert (۱) قوزلقورت، قوزلمه، هاو تائ کووخت و زار مار (۲) کریمکه ژاردار [ف] (۱) همتای زهر مار و کوخت (۲) کریمی است سمی

قِرِزِل qizizî (۱) میبه‌ئ تیول سۆیه‌ر (۲) له‌وه‌پ‌گایگ کُ گیای ئپای ریه‌ن خاس نیبه [ف] (۱) گوسفند پیشانی سرخ (۲) چراگاهی که گیاهش مناسب برای خوراک گله نباشد

قِرِزِلِه‌رِه qizizî derê دیه‌که‌یگه له که‌توله [ف] روستایی در کندوله

قِرِزِلِقُورِت qizizîqwert قوزلقورت [ف] نگا قزلقورت

قِرِزِم qizim (۱) دهره‌ق «قِرِم دۆ رووژ به‌وه لام» (۲) وه ئه‌نازه‌ئ «قِرِم یه‌ئ لاتاوس برنج» [ف] (۱) مدت معلوم (۲) کمی، ندره‌ای

قِرِزِی qizî بیخودی، بیهوده [ف] بیهوده

قِرِزِیَان qiziyân کچیان «گ» [ف] سوختن، از دور بازی خارج شدن

قِرِزِج qizj (۱) تۆک، مۆ (۲) گۆ (۳) ئه‌لووریان (۴) رۆن داخ [ف] (۱) موی سر (۲) ازچیزی بالا رفتن یا با کسی درگیر شدن (۳) فاسد شدن لبنیات (۴) روغن داغ

قِرِخَه qijaxe قژگه، قژقیله [ف] سرشاخه‌های نازک بلوط برای آتش زدن

قِرِجَارِه qijare بنویره دۆقژاره [ف] نگا دۆقژاره

قِرِجَارَه‌ک qijqarê قلا، قیچ قهره‌ک، قیرقهره‌ک [ف] کلاغ زاغی

قِرِجَارَه‌ک qijqarêk قلا [ف] کلاغ زاغی

قِرِجِی قَاج qiji qaj چز چاز کردن [ف] صدای جلز و ولز

قِرِجِی رِه‌ک qijqirek قژقاره [ف] کلاغ زاغی

قِرِجِیله qijqîle بنویره قژاخه «گ» [ف] نگا قژاخه

قِرِجِی کِرِدِن qij kirdin (۱) ئه‌لووریان دوو و ماس و ... (۲) داملکیان مۆ (۳) گرژمه‌لاتن [ف] (۱) ترش شدن و فاسد شدن لبنیات (۲) ژولیده شدن موی سر (۳) کنایه از خشمگین شدن

قِرِجِیگه qijge قژماره، بنویره قژاخه [ف] نگا قژاخه

قِرِجِی مَارِه qijmare قژگه، بنویره قژاخه [ف] نگا قژاخه

قِرِجِی مَالِک qijmalik بنویره قژاخه [ف] نگا قژاخه

قِرِجِی ن qijin تۆسکن وناپیک [ف] موی بلند و ژولیده

قِرِجِی نِگ qijing قژویره قژویره «ل» [ف] نگا قژویره

قِرِجِیله qijüle بنویره قژویره [ف] نگا قژویره

قِرِجِه qije ده‌نگ برشانن [ف] صدای چزولز

قِرِجِه کِرِدِن qije kirdin ده‌نگ برشیان [ف] صدای چز و ولز

قِرِی سِر qisr بنویره سخل [ف] نگا سخل

قِرِی سَان qisfan قه‌سلان، کیه‌نییگه ک توشن وه ئه‌مر سان سهاک له سانینگ ره‌وان بیبه [ف] چشمه‌ای در بابایادگار که به امر سلطان سهاک و فرموده بابا یادگار از دل سنگ جاری شده

قِرِی سِمَت qismet (۱) به‌ش (۲) چاره‌تۆس [ف] (۱) سهم (۲) قسمت، سرنوشت

قِرِی سِه qise (۱) قسیه، ئه‌ره‌ویبه (۲) مه‌ته‌ل [ف] (۱) سخن (۲) قصه، هر دو معنا عربی است

قِرِی سِه بِرِدِن qise birdin شووفاری [ف] سخن‌چینی

قِرِی سِه بِرِیْن qise birin وه ناو قسیه‌ئ که‌سئ هاتن [ف] توی حرف کسی حرف زدن

قِرِی سِه بِه‌ر qise ber شووفار [ف] سخن‌چین

قِرِی سِه پِی کِرِدِن qise pê kirdin قسه پی وه‌تن [ف] سرزنش کردن

قِرِی سِه پِی وه‌تن qise pê wetin هه‌پۆکه دان [ف] سرزنش کردن و مانع شدن

قِرِی سِه تِرِیْن qise tirin ئه‌وه که‌سه ک قسیه‌ئ گه‌نه [ف] آنکه در

قِرِنگه qirnǵe قوژ هه‌لاتن، نه‌خوه‌شی په‌س وپوول [ف] کز شدن گله، بیماری گوسفندان

قِرِو qirû (۱) پوترکیای (۲) سزیای [ف] (۱) کاملاً پوسیده (۲) کاملاً سوخته

قِرِوِاق qirwâq قویرِوِاق، قویرِوِاک، له زارِوهِیلُ تره‌گُ کوردی «قرباق، بوق، به‌ق» توشن [ف] قورباغه، در دیگر گویشهای کردی «قرباق، بوق، به‌ق» گویند

قِرِوَه‌پِوِوز qir û qepûz قه‌پووز [ف] لب و لوچه

قِرِوِگنه qirûgne قورپئ [ف] حنجره، گلو

قِرِه qirê (۱) ده‌نگ قیره‌ئ دۆچشت سخت له بان یه‌ک (۲) ده‌نگ واز بۆن دهر [ف] (۱) صدای اصطحاکاک دو جسم سخت (۲) صدای باز شدن در

قِرِه‌اتِن qir hatin قِر که‌فتن [ف] مرگ دسته‌جمعی

قِرِوَانِن qirîwanin قریوه کردن [ف] صدای گلوله و، غریو گلوله و ...

قِرِوِه qirîwe قرمه کردن [ف] صدای گلوله و ...

قِرِوِه قِرِوِه qirîwe qirîw قریوه‌ئ هه‌پتاهه‌یت [ف] صدای پژواک پیاپی گلوله

قِرِزِلِقُورِت qizizîqwert (۱) قوزلقورت، قوزلمه، هاو تائ کووخت و زار مار (۲) کریمکه ژاردار [ف] (۱) همتای زهر مار و کوخت (۲) کریمی است سمی

قِرِزِل qizizî (۱) میبه‌ئ تیول سۆیه‌ر (۲) له‌وه‌پ‌گایگ کُ گیای ئپای ریه‌ن خاس نیبه [ف] (۱) گوسفند پیشانی سرخ (۲) چراگاهی که گیاهش مناسب برای خوراک گله نباشد

قِرِزِلِه‌رِه qizizî derê دیه‌که‌یگه له که‌توله [ف] روستایی در کندوله

قِرِزِلِقُورِت qizizîqwert قوزلقورت [ف] نگا قزلقورت

قِرِزِم qizim (۱) دهره‌ق «قِرِم دۆ رووژ به‌وه لام» (۲) وه ئه‌نازه‌ئ «قِرِم یه‌ئ لاتاوس برنج» [ف] (۱) مدت معلوم (۲) کمی، ندره‌ای

قِرِزِی qizî بیخودی، بیهوده [ف] بیهوده

قِرِزِیَان qiziyân کچیان «گ» [ف] سوختن، از دور بازی خارج شدن

قِرِزِج qizj (۱) تۆک، مۆ (۲) گۆ (۳) ئه‌لووریان (۴) رۆن داخ [ف] (۱) موی سر (۲) ازچیزی بالا رفتن یا با کسی درگیر شدن (۳) فاسد شدن لبنیات (۴) روغن داغ

گفتارش سخنان زشت بکار میبرد
قسه تیه ل qise tyel زیز قسه خواهش [ف] تلخ زبان
قسه تیه لی qise tyeli ده رگیری زووانی [ف] درگیری لفظی
قسه خاس qise xas خواهش زووان [ف] خوش گفتار
قسه خواردن qise xwardin قسه قوته و دان [ف] خودداری
 کردن از گفتن
قسه خواهش qise xweş خواهش زووان [ف] خوش گفتار
قسه درآوردن qise dirawrdin واتوره خسن، واتوره [ف]
 شایعه پراکنی
قسه درس کردن qise diris kirdin واتوره خسن [ف]
 دست گرفتن برای کسی، شایعه پراکنی درباره کسی
قسه دیرانن qise dîranin قسه درس کردن [ف] درباره
 کسی شایعه پراکنی کردن
قسه ده رهاوردن qise der hawrdin چکراو وه شوون
 خسن [ف] شایعه پراکنی کردن
قسه راس qise rās راس ئوش [ف] راستگو
قسه راو qise rāw واتوره [ف] شایعه
قسه زان qise zan فره زان، زووان زان [ف] سخندان
قسه سرد qise serd بی مهیل [ف] سرد گفتار
قسه قوتدان qise qût dan (۱) قسه خواردن (۲) له جائ
 خوئی قسه کردن [ف] (۱) خودداری کردن از گفتن (۲) سنجیده
 سخن گفتن
قسه قوتدانه وه qise qût danewe قسه خواردن [ف] تمام
 حقیقت را نگفتن
قسه قهت qise qeü قورپات [ف] پرمدها در سخنوری
قسه قهت کردن qise qeü kirdin قورپاتی کردن، قورپت قهت
 داشتن [ف] ادعا داشتن در سخن
قسه کردن qise kirdin (۱) وهتن (۲) لاره ولچگه کردن [ف]
 (۱) سخن گفتن (۲) سرزنش کردن
قسه کهر qise ker (۱) سهر زوواندار (۲) قسه زان [ف] (۱)
 سخنگو (۲) سخندان
قسه کیشان qise kîşan ژیر زووان کیشان [ف] زیر زبان
 کسی را کشیدن
قسه گیریان qise gîriyan قسه تیه لی [ف] درگیری لفظی
قسه له بق qise le rû کوته مه ترهق [ف] رک گو، صریح
 الهجه

قسه لی کیشان qise lê kîşan ژیر زووان کیشان [ف] زیر
 زبان کسی کشیدن
قسه نا خواهش qise naxweş قسه گهن [ف] تلخ زبان
قسه نه قن qise neün قار کردن ئه ول که سیگ [ف] قهر
 بودن
قسه نه سهق qise neseq قسه ئ نارپ [ف] سخن نا درست
قسه ویاس qise û bas ده نگوباس [ف] گفتگو، سخن گفتن
قسه وهتن qise wetin بنووره قسه کردن [ف] نگا قسه
 کردن
قسه ئ پیشنان qise yê pêşinan په ن، ئاموژاری [ف] پند،
 اندرز پیشینیان
قسه ئ حهق qise yê heq قسه ئ راس [ف] سخن حق
قسه ئ خاس qise yê xas قسه ئ خواهش [ف] گفتار خوب
قسه ئ خواهش qise yê xweş قسه ئ خاس [ف] گفتار خوب
قسه ئ درس qise yê diris قسه ئ راس [ف] سخن درست
قسه ئ دتچکه دار qise yê düçke dar قسه یگ کُ شه پ و
 مرافه ها شوونی [ف] سخنی که آشوب و بلوا بیا سازد
قسه ئ راس qise yê rās قسه ئ درس [ف] سخن راست
قسه ئ زور qise yê zûr قسه ئ نارپاس و زوره کی [ف] حرف
 زور
قسه ئ شایسه ینی qise yê şawise yî nî قسه ئ کوته مه ترهک
 [ف] سخن رک و پوست کنده
قسه ئ گهن qise yê gen زیز قسه ئ خواهش [ف] سخن بد،
 سخن ناخوش
قسه ئ لچگدار qise yê liçig dar قسه ئ وه لاناوه قسه کردن،
 تهزهک دان، فهوق دان [ف] باکنایه سخن گفتن، سخن طعنه
 آمیز
قسه ئ ناحهق qise yê na heq زیز قسه ئ حهق [ف] سخن
 ناحق و باطل
قسه ئ ناجور qise yê nacûr قسه ئ نارپ [ف] سخن بیهوده
قسه ئ نا خواهش qise yê naxweş قسه ئ گهن [ف] سخن نا
 خوش
قسه ئ نارپ qise yê narê قسه ئ ناجور [ف] سخن بیهوده
قسه ئ نارپک qise yê narîk قسه ئ ناجور [ف] سخن
 بیهوده
قسه ئ نه وه تهنی qise yê newetenî قسه ئ سه ئر [ف] سخن

گفتارش سخنان زشت بکار میبرد
قسه تیه ل qise tyel زیز قسه خواهش [ف] تلخ زبان
قسه تیه لی qise tyeli ده رگیری زووانی [ف] درگیری لفظی
قسه خاس qise xas خواهش زووان [ف] خوش گفتار
قسه خواردن qise xwardin قسه قوته و دان [ف] خودداری
 کردن از گفتن
قسه خواهش qise xweş خواهش زووان [ف] خوش گفتار
قسه درآوردن qise dirawrdin واتوره خسن، واتوره [ف]
 شایعه پراکنی
قسه درس کردن qise diris kirdin واتوره خسن [ف]
 دست گرفتن برای کسی، شایعه پراکنی درباره کسی
قسه دیرانن qise dîranin قسه درس کردن [ف] درباره
 کسی شایعه پراکنی کردن
قسه ده رهاوردن qise der hawrdin چکراو وه شوون
 خسن [ف] شایعه پراکنی کردن
قسه راس qise rās راس ئوش [ف] راستگو
قسه راو qise rāw واتوره [ف] شایعه
قسه زان qise zan فره زان، زووان زان [ف] سخندان
قسه سرد qise serd بی مهیل [ف] سرد گفتار
قسه قوتدان qise qût dan (۱) قسه خواردن (۲) له جائ
 خوئی قسه کردن [ف] (۱) خودداری کردن از گفتن (۲) سنجیده
 سخن گفتن
قسه قوتدانه وه qise qût danewe قسه خواردن [ف] تمام
 حقیقت را نگفتن
قسه قهت qise qeü قورپات [ف] پرمدها در سخنوری
قسه قهت کردن qise qeü kirdin قورپاتی کردن، قورپت قهت
 داشتن [ف] ادعا داشتن در سخن
قسه کردن qise kirdin (۱) وهتن (۲) لاره ولچگه کردن [ف]
 (۱) سخن گفتن (۲) سرزنش کردن
قسه کهر qise ker (۱) سهر زوواندار (۲) قسه زان [ف] (۱)
 سخنگو (۲) سخندان
قسه کیشان qise kîşan ژیر زووان کیشان [ف] زیر زبان
 کسی را کشیدن
قسه گیریان qise gîriyan قسه تیه لی [ف] درگیری لفظی
قسه له بق qise le rû کوته مه ترهق [ف] رک گو، صریح
 الهجه

شگفت انگیز

قسیان qısyān قهسیان «گ» [ف] استفراغ کردن

قسیه qısyē بنویره قسه [ف] نگا قسه و ترکیباتش

قشقانه qışqane بنویره له‌لوو «گ» [ف] نگا له‌لوو

قشقره qışqırê زنوو [ف] هیاهو، جنجال

قشلاق qışlax (۱) زیزْ گه‌رمه‌سیر (۲) دیه‌که‌یگه له جووانیو

[ف] (۱) قشلاق (۲) روستایی در جووانیو

قشلاق qışlaq (۱) قشلاق (۲) دیه‌که‌یگه له سۆنقور [ف] (۱)

گرمسیر (۲) روستایی در سنقر

قغه qıxê قوچه [ف] سرفه به زیان کودکان

قف qif قفه [ف] سرفه

قف qıff (۱) قلف (۲) چفت و به‌سُ کردن وه تناف [ف] (۱) قفل

(۲) چفت و بس با طناب

قف بن qıffı ben قلفُ بن [ف] نوعی گره زدن بویژه برای

دام

قفدان qıff dan کلیل کردن [ف] قفل زدن

قف کردن qıff kirdin ریادن [ف] قفل کردن

قفه qıfe سۆقه، قوته، قفین [ف] سرفه

قفین qıffın قوته کردن [ف] سرفه کردن

قل qıf خول [ف] خاکستر

قلا qıfa (۱) قلاو (۲) دژ (۳) دیه‌که‌یگه له بیله‌وار [ف] (۱) کلاغ

، نگا قلاو (۲) دژ، قلعه (۳) روستایی در بیله‌وار

قلا بازله qıfa bazıfe قزقاره [ف] زاغ

قلاپوک qıfapük پوکاؤل [ف] چشمی که کاملاً از کاسه در

آید و کور شود

قلاپه‌چیه qıfa peçye قیغه‌یگه چق قلا کُ ریبه‌ن که‌نه تن

[ف] محوطه‌ای که مانند قلعه موانع طبیعی دارد و گوسفندان را

در آنجا به هنگامه شب نگهداری می‌کنند

قلاپیک qıfapik بنویره قلاپوک «ل» [ف] نگا قلاپوک

قلاپتورک qıfatork دیه‌که‌یگه له دیزگران [ف] روستایی در

دیزگران

قلاچق qıfacıq بنویره قلاجوق [ف] نگا قلاجوق

قلاجگ qıfacig (۱) قزقاره (۲) لاوار هاوردی [ف] (۱) زاغچه

(۲) هر چیزی که سیلاب با خود بیاورد

قلاچن qıfacın کویه‌یگه له گیه‌لان [ف] کوهی در گیلانغرب

قلاجوق qıfacuq راخ، که‌مه‌رُ گه‌ورا له پایمان کویه [ف]

صخره بزرگ در دامنه‌کوه

قلاچن qıfacê دیه‌که‌یگه له جووانیو [ف] نام روستایی در

جووانیو

قلاچه qıfaçe قلاچه [ف] قلعه کوچک

قلاچه‌رمی qıfa çermê دیه‌که‌یگه له قلاشاین [ف] روستایی

در قلعه‌شاهین

قلاچیر qıfaçêr قلاچ مهنوچیر، قلاچگه له چهرداور [ف]

قلعه منوچهر پادشاه پیشدادی در چرداول

قلاداراخان qıfa daraxan دیه‌که‌یگه له مایه‌شت [ف] نام

روستایی در مادیدشت

قلاداکوشیان qıfa dakwişyan قلاکوشیان [ف] کاملاً

سوختن و خاکستر شدن

قلادامردن qıfa damirdin سزبان و قل خسن [ف] کاملاً

سوختن و خاکستر انداختن

قلادووشان qıfa dûşan قه‌له‌دووشان [ف] قلمدوش گرفتن

قلارمن qıfa rîmin دیه‌که‌یگه له گووار کُ که‌یخودا رزائی

قلارمن به‌یتئه‌لوه‌سُ گه‌ورائی کورد ئه‌وره‌ی بق [ف] روستایی در

گووار که زنده یاد کدخدا «رضا قلا رمن» سراینده بزرگ کُرد

اهل آنجاست

قلاره‌شکه qıfa rêşke قلاسیبه [ف] کلاغ سیاه

قلاره‌گ qıfa rêg کویه‌یگه له ئیلام [ف] کوهی در ایلام

قلازوانه‌کی qıfa zuwanekî (۱) چق قلا قارانن (۲) ره‌تُ

ره‌وال قسه کردن [ف] (۱) تقلید صدای کلاغ درآوردن که گویند

نحوست دارد (۲) نامفهوم سخن گفتن، زرگری سخن گفتن

قلازه‌نجیر qıfa zencîr دیه‌که‌یگه له گاواره [ف] روستایی

درگهوار گوران

قلاخی qıfaxî سبیه [ف] سیاه

قلاخی پوش qıfaxî pûş سبیه‌پوش [ف] سیاه پوش

قلاسم qıfasim قلاچگه له فره‌رخینه‌وه‌ن کُ له ناو سام وه‌رگیپ

بویه [ف] قلعه‌ای در روستای فرخینون از توابع ایلام که مربوط

به سام است

قلاسیپی qıfa sipî دیه‌که‌یگه له قلاشاین [ف] روستایی در

قلعه شاهین

قلاسیبه qıfa sîye قلاره‌شکه [ف] کلاغ سیاه

قلاشاین qıfa şayn مه‌لوه‌نیگه له سه‌ریبه‌ل کُ خواهی‌چهن

ناوای دیزید [ف] منطقه‌ای شامل چندین روستا در سرپل‌دهاب

سر پُل‌ذهاب
قَلاَوَزَهک qifawazek قَلاَبازَلَه [ف] کلاغ زاغی، زاغچه
قَلاَوَچَه qifawçe قَلاَچَه [ف] قلعه کوچک
قَلاَوِرْ (1 qifawir) قَلاَوِرْ، له تیر رهس (2) نیشانه‌ئ تفهنگ
 (3) چاودیر، ته‌سیار [ف] (1) در تیر رس بودن (2) مگسک تفنگ
 (3) نگهبان
قَلاَوِرْ qifawif بنویره قَلاَوِرْ [ف] نگا قَلاَوِرْ
قَلاَوِرْ (1 qifawifi) ته‌سیاری (2) ده‌یشته‌وانی [ف] (1) نگهبانی (2) دشتبانی
قَلاَوِرْ qifawezek قَلاَوَزَهک [ف] زاغچه
قَلاَوِرْ qifaê baram beg **بارام‌بَهک** قَلاَوِرْ دیه‌که‌یگه له جوانو
 [ف] روستایی در جوانود
قَلاَوِرْ qifaê pispis **پسپس** قَلاَوِرْ دیه‌که‌یگه له سه‌ریپه‌ل [ف] روستایی در سرپُل‌ذهاب
قَلاَوِرْ qifaê hiseînşeker **حسه‌ئین‌شه‌کَر** قَلاَوِرْ دیه‌که‌یگه له مایه‌شت [ف] روستایی در مادیدشت
قَلاَوِرْ qifaê rîza **ریزا** قَلاَوِرْ دیه‌که‌یگه له ره‌وانسه‌ر [ف] روستایی در روانسر
قَلاَوِرْ qifaê rêşîdaqa **ره‌شیدناقا** قَلاَوِرْ دیه‌که‌یگه له سه‌ریپه‌ل [ف] روستایی در سرپُل‌ذهاب
قَلاَوِرْ qifaê şimîran **شمیران** قَلاَوِرْ له ئه‌یوان هُنْ دهوره‌ئ ساسانی [ف] قلعه‌ای مربوط به ساسانیان در ایوانغرب
قَلاَوِرْ qifaê şêrzige **شیرزِگه** قَلاَوِرْ دیه‌که‌یگه له مایه‌شت [ف] روستایی در مادیدشت
قَلاَوِرْ qifayn **قَلاَوِرْ** دیه‌که‌یگه له ره‌وانسه‌ر [ف] نام روستایی در روانسر
قَلاَوِرْ qifaê heresem **هه‌ره‌سه‌م** قَلاَوِرْ دیه‌که‌یگه له به‌ش هه‌مه‌یل، ناسردین‌شا له سه‌فه‌رنامه‌ئ خوه‌ئ وه «قَلاَوِرْ ئاخون» ناوی بردیه [ف] روستایی در بخش حمیل از توابع اسلام آبادغرب، ناصرالدین‌شاه در سفرنامه‌ی خود از آن به عنوان قلعه آخوند نام برده است
قَلاَوِرْ (1 qifp) قَلاَوِرْ قولْ قَلاَوِرْ (2) ده‌نگ رشیان ئاو له کوزه [ف] (1) غلغل آب (2) صدای ریزش آب از کوزه
قَلاَوِرْ qifpe qifp **قَلاَوِرْ** قَلاَوِرْ قَلاَوِرْ [ف] صدای قَلاَوِرْ قَلاَوِرْ آب
قَلاَوِرْ qifp **قَلاَوِرْ** قَلاَوِرْ [ف] قَلاَوِرْ، نگا قَلاَوِرْ و ترکیباتش
قَلاَوِرْ qifqife **قَلاَوِرْ** ده‌رمانیگه له ریتق و رِقن و په‌ته‌سوو ئَرائ

قَلاَوِرْ qifaf کالان، نیتان [ف] غلاف
قَلاَوِرْ qifa fir **قَلاَوِرْ** گه‌مه‌یگه [ف] بازی کلاغ‌پر
قَلاَوِرْ qifaê renê **ره‌نگی** قَلاَوِرْ خومه‌ره‌زگه [ف] پرنده سبزه قبا
قَلاَوِرْ qifa qifa **قَلاَوِرْ** سه‌ره‌تاتگی [ف] سرک کشیدن
قَلاَوِرْ qifa qîran (1) کوزه‌یگه له ئیلام (2) دتویا رووژه‌یل پاییز [ف] (1) کوهی در ایلام (2) آخرین روزهای پاییز
قَلاَوِرْ qifa kwişanin **قَلاَوِرْ** قَلاَوِرْ کوشیان [ف] سوختن و خاکستر شدن
قَلاَوِرْ qifa kwişya **قَلاَوِرْ** قَلاَوِرْ کوشیان [ف] سوختن و خاکستر شدن
قَلاَوِرْ qifa kwişyag **قَلاَوِرْ** قَلاَوِرْ کوشیای [ف] کاملاً سوخته و خاکستر شده
قَلاَوِرْ qifa kwişyan **قَلاَوِرْ** قَلاَوِرْ کوشیان [ف] سوختن و خاکستر شدن
قَلاَوِرْ qifa kwişyaê **قَلاَوِرْ** قَلاَوِرْ کوشیای [ف] به طور کلی سوخته و خاکستر شده
قَلاَوِرْ qifa gwif **قَلاَوِرْ** دیه‌که‌یگه له سه‌ریپه‌ل [ف] روستایی در سرپُل‌ذهاب
قَلاَوِرْ qifage **قَلاَوِرْ** دیه‌که‌یگه له جوانو [ف] روستایی در جوانود
قَلاَوِرْ qifa gewne **قَلاَوِرْ** دیه‌که‌یگه له قَلاَوِرْ کوشیان [ف] روستایی در قلعه‌شاهین
قَلاَوِرْ qifa lan (1) لانه‌ئ قَلاَوِرْ (2) کویه‌یگه له دیزگران (3) دیه‌که‌یگه له بیل‌وار [ف] (1) لانه کلاغ (2) کوهی در دیزگران (3) روستایی در بیل‌وار
قَلاَوِرْ qifanqûr **قَلاَوِرْ** قَلاَوِرْ مقوور، پلاستیگه له وه‌رگن دَرَس کریاس و یه‌ئ سه‌رئ قَلاَوِرْ قَلاَوِرْ و چَلاَوِرْ پالتاو که‌نه‌ئ وه [ف] پوششی که از پشم درست شده و یک سر آن فرو رفتگی دارد مانند پالتو آنرا بر سر کشند
قَلاَوِرْ qifangê (1) بنویره هه‌ره‌ک (2) چوو قولوی (3) له ناوه‌ئین برویان تا تک لوت [ف] (1) نگا هه‌ره‌ک (2) چوب بلند و قلاب مانند (3) از میان ابروان تا نوک بینی
قَلاَوِرْ qifangê (1) قَلاَوِرْ کردن، چَلاَوِرْ قَلاَوِرْ له سه‌ر یه‌ئ قول وسان (2) لاناوه له نه‌خوه‌ش بقن له چشتئ [ف] (1) کز کردن، مانند کلاغ بروی یک پا کز کردن (2) کنایه از احساس ناراحتی از چیزی
قَلاَوِرْ qifawarê **قَلاَوِرْ** دیه‌که‌یگه له سه‌ریپه‌ل [ف] روستایی در

پریدن و جهیدن از فرط شادی
قنجه qince (۱) قنجگ (۲) قنج برین [ف] (۱) اندکی (۲) قنجه
 بریدن
قنجه-قنجه qinceqince لهت لهت کردن [ف] تکه تکه کردن
قنچ qinç رازانن «ل» [ف] آرایش
قنچ کردن qinç kirdin رازانن «ل» [ف] آراستن
قنز qinz (۱) قنس، ئه‌ره‌وییه (۲) بنووره قزم [ف] (۱) قسط،
 عربی است (۲) نگا قزم
قنس qins وام، بدهی، ئه‌ره‌وییه [ف] قسط، وام، عربی است
قنسی qinsî قستی [ف] قسطی
قنگ qinğ قنجه بنووره قن [ف] کون، نگا قن
قنگانیسک qinğanişk به‌له‌مرک، کورپنیشک، قنگ‌قولی [ف]
 آرنج
قنگ‌پاشنه qinğ paşne قنگ پاژنه [ف] پاشنه پا
قنگچل qinğçil به‌شیکه له سیه‌مال [ف] قسمتی از سیاه
 چادر
قنگخیر qinğ xir ئافه‌رم بیئه‌ده‌وانه وه دۆیه‌ت [ف] تحسین
 کردن بی ادبانه دختران، دست خوش
قنگ خردان qinğ xir dan قنگ له‌قانن [ف] با ادا و اطوار
 راه رفتن
قنگ خپرکردن qinğ xir kirdin خه‌رمان قنگ ناسره
 سهره‌ن کردن [ف] خرمن کوبیده شده را با سرند بیختن
قنگدان qinğdan قندان [ف] کون دادن، مفعول شدن
قنگدهر qinğder کۆنی [ف] کونی
قنگر qinğir که‌نگر [ف] کنگر
قنگشل qinğ şil ته‌مه‌ل، توئیسه [ف] کنایه از تنبل
قنگ قولی qinğqülî قنگانیسک «ل» [ف] آرنج
قنگ گرتن qinğ girtin قنگه‌خشی کردن منال [ف] بر باسن
 خزیدن نوزاد، نشستن نوزاد بر باسن
قنگلاشک qinğlaşik که‌ملاشک [ف] خشک شده بوته‌ها که
 همراه گردباد می‌چرخند
قنگ له‌قانن qinğ leqanin قنگ خردان [ف] با ناز و ادا راه
 رفتن
قنگ له‌قنه qinğ leqine دۆم له‌قنه [ف] دم جنبانک
قنگلی qinğlî (۱) کۆنی (۲) ته‌مه‌ل [ف] (۱) کونی (۲) کنایه از
 تنبل

بان چیه‌ری گاز [ف] زمادی از فضله مرغ و روغن و سوخته‌ی
 پارچه یا نم که بر روی زخم ناشی از پشم چینی می‌گذارند
قلقودامردن qilî qû damirdin قلادامردن [ف] کاملاً
 سوختن و خاکستر شدن
قلکؤ qilîkû خوه‌له‌کوان «ل» [ف] کلجان، محل گرد آوری
 خاکستر
قلکؤ دامردن qilîkû damirdin قلا دامردن [ف] کاملاً
 سوختن و خاکستر شدن
قلماسنگ qifmasinğ بنووره تیرفرینجگ [ف] نگا تیر
 فرینجگ
قله‌نداز qifendaz بنووره چاریار [ف] نگا چاریار
قلیان qilyan جووری سه‌بیله [ف] قلیان
قلیان ئاوی qilyan awî جووری قلیانه [ف] قلیان آبی
قلیانا دامرد qilîana damird قلیانا کوشیا [ف] کاملاً
 سوخت و خاکستر شد
قلیبیلی qilibilî چه‌چی وه‌تن [ف] سخن نامفهوم گفتن
قلیه‌چان qilyeçan دیه‌که‌یگه له جووانرو [ف] روستایی در
 جوانرود
قمشی qimşî دل بپوو کردن [ف] میل به انجام کاری یا از
 روی طمع یا از روی ناتوانی
قمشی کردن qimşî kirdin دل بپوو کردن [ف] میل به
 انجام کاری
قملاخ qimfax قؤملاخ [ف] چاله سر راه
قن qin قنگ، له ئه‌وستا (xine غنه) تۆسریاس [ف] کون،
 در اوستا (xine غنه) بمعنی مادینه نوشته شده
قن‌پله qin pile دیه‌که‌یگه له جووانرو [ف] روستایی در
 جوانرود
قنج qinc (۱) گنج (۲) خر برین (۳) قنجی منجی «ل» [ف] (۱)
 پرش جفت پا (۲) مدور بریدن (۳) زیبا
قنج برین qinc birin خر برین [ف] مدور بریدن
قنج کردن qinc kirdin هه‌لبه‌زدابه‌ز وه‌رک [ف] بازی و
 جهیدن بره از روی شادی
قنجگ qincig قنجه، یه‌ئ قنجه [ف] اندکی، قنجه‌ای
قنجگ تیه‌ل qincig tyel جری، گرز [ف] عصبانی حال
قنج گرتن qinc girtin گنج گرتن [ف] جفت پا بریدن
قنجگه qincge خنجگه، خوه‌شی کردن، به‌وش کردن [ف]

روستای قباد
قوای قور qwaê qû قووقوو، لاناوه له ویرانی [ف] صدای
 بیایی جغد، کنایه از ویرانی
قوبه qube دهرجه [ف] درجه، سردوشی افسران
قوبله qubfê خانه خ خدا [ف] قبله
قوپ qup (۱) قووپ (۲) گوپئ ئاو [ف] (۱) فرو رفتگی (۲)
 جرعه آب
قوپان qupan قوپانن [ف] فرو برد، فرو بردن
قوپانن qupanin قووپ کردن [ف] فرو بردن، فرو رفتگی
 ایجاد کردن
قوپکه qupke گول که نگرک دان گرئد [ف] گل کنگر که دانه
 می‌گیرد
قوپهر qoper (۱) کوپهر (۲) لک دا، لک چک [ف] (۱) آماسی
 که در اثر ضربه بر روی بدن افتد (۲) گره، گره دار
قوپهرقوپهر qoper qoper لکچک دار [ف] گره، چوب گره
 دار
قوپیا qupya چیه ناوا [ف] فرو رفت
قوپیاس qupyas قویپایه [ف] فرو رفتگی ایجاد شده
قوپیاگ qupyag قویپای [ف] فرو رفته
قوپیان qupyan وه ناوا چین [ف] فرو رفتگی
قوپیای qupyaê قویپیاگ [ف] فرو رفته
قوپین چینن qupê cinîn لاناوه له درووکانی قسیه که و
 هووفال [ف] کنایه از لاف زدن
قوت qwit (۱) روت «قوت وروت» (۲) فیسوو (۳) زت [ف] (۱)
 لخت، برهنه (۲) مغرور (۳) برجسته
قوت qüt (۱) روت «روت وقوت» (۲) سله و دان (۳) روزی [ف]
 (۱) لخت، برهنه (۲) بلع (۳) روزی، رزق
قوتار qotar (۱) چاکر بون (۲) دویایی هاتن، له تورکه مه‌نی
 «غوتار» توشن [ف] (۱) خلاص شدن (۲) پایان یافتن، در
 ترکمنی «غوتار» گویند
قوتار بون qotar bün (۱) چاکر بون (۲) دویایی هاتن [ف] (۱)
 رهایی یافتن، خلاص شدن (۲) پایان یافتن
قوتار هاتن qotar hatin (۱) چاکر بون (۲) دویایی هاتن [ف]
 (۱) خلاص شدن (۲) پایان یافتن
قوتانن qwitanin قفه کردن [ف] سرفه کردن
قوتانن qütanin سله و دان [ف] قورت دادن

قنگناسره qingnasire خهرمانینگ ک کوتیایه و شهن نه‌ویه
 [ف] خرمنی که کوبیده شده و سرند نشده
قنگ نه‌شور qing neşûr (۱) بئ تارهت (۲) ناشاس، نالاق
 [ف] (۱) کسی که طهارت نمی‌گیرد (۲) کنایه از نالایق
قنگه‌پاریز qingeparêz (۱) وه دزیه و ناپیه‌ریزی کردن (۲)
 قنگه‌پیه‌ریز، مؤحافزه کار [ف] (۱) دزدکی نا پرهیزی کردن (۲)
 محافظه کار
قنگه‌پاریزی qingeparêzî قنگه‌پیه‌ریزی، مؤحافزه کاری
 [ف] محافظه‌کاری
قنگه‌پیه‌ریز qingepyerêz (۱) وه دزیه و ناپیه‌ریزی کردن
 (۲) قنگه‌پاریز، مؤحافزه کار، لامنجی [ف] (۱) دزدکی ناپرهیزی
 کردن (۲) محافظه‌کار
قنگه‌پیه‌ریزی qingepyerêzî قنگه‌پاریزی، لامنج مؤحافزه
 کاری [ف] محافظه‌کاری
قنگه‌خشی qingê xişî گامله‌کی کردن منال [ف] بر باسن
 خزیدن نوزاد
قنگه‌خه‌و qingê xew سه‌ر خه‌و شکانن [ف] قیلوله، چرت
قنگه‌سپگانی qingê sirîganî سپسپگانی [ف] سر سُر
 بازی بر روی باسن ویژه‌ی کودکان
قنگه‌نشین qingenişin قنگه‌نشینه، منالیگ ک نیشنن یاد
 گرتیه [ف] کودکی که نشستن را آموخته
قنگه‌نشینه qingenişîne قنگه‌نشین [ف] کودکی که
 نشستن را آموخته
قنیات qinyat ئیسفا گرتن له خه‌رج‌وبه‌رج، ئه‌ره‌وییه [ف]
 قناعت، عربی است
قو qû (۱) بانگ، دهنگ بایه‌قوش (۲) بالدارینگه چو غاز و
 رهنگین [ف] (۱) صدای قوقو کردن جغد (۲) پرنده‌قو
قو qû (۱) شه‌په‌توتانن کردن «چ قوئ که‌ئد» (۲) دوزه، وه‌ی
 له وه‌ری «قوتیگ قومان» [ف] (۱) غوغا کردن، کولاک کردن،
 یکه تازی (۲) دعوا، مرافه
قواخ quax (۱) قه‌واخ (۲) ناژه‌ل بئ شاخ، هل (۳) چووارچوو
 [ف] (۱) پوکه (۲) حشم بی شاخ (۳) اسکلت، بدنه
قوارتن qwartê قاوه‌لتی [ف] چاشت
قواقوو qwaqû (۱) قووقوو کردن (۲) زنوو زنوو [ف] (۱) قوقو
 کردن جغد (۲) جنجال
قوای qwaê دیه‌که‌یگه له شیان [ف] روستایی در شیان،

قوت‌ودان qütew dan (۱) سله و دان (۲) قسبه‌یگ قوت‌وه و دان (۳) فام دانه‌وه [ف] (۱) بلعیدن (۲) سخنی را قورت دادن و نگفتن (۲) فکر کردن، اندیشیدن

قوتی qwiti (۱) پله‌یت جی رۆن و... (۲) فیس داشتن (۳) قفه کرد [ف] (۱) قوطی (۲) غرور داشتن (۳) سُرْفه کرد

قوتین qwitîn قفه کردن [ف] سُرْفه کردن

قوتچ qüç (۱) خه‌فانن گوش زوروم ئُرائ خه‌ر و... (۲) شیرجه چین که مووتر (۳) تۆقانن چه و [ف] (۱) گوش را به عقب خوابانیدن و تند دویدن چهارپایان (۲) بر هم آمدن بال پرندگان به منظور نشستن سریعتر (۳) برهم آوردن پلک چشم

قوتچ qwiç هان دان کاوپ ئُرائ به‌لبه‌له‌کانی [ف] کلمه‌ی تشجیع کردن گوسفند برای شاخ جنگ

قوتچ qüç بزَن کۆیه‌ی [ف] قوتچ

قوتچانن qüçanin بنووپه قوتچ [ف] نگا قوتچ

قوتچلاخ qwiçfax بنووپه قوتچلاخ [ف] نگا قوتچلاخ

قوتچله qwiçife بنووپه کوجله [ف] نگا کوجله

قوتچلی qüçilî چمک بانین سیبه‌مال [ف] زاویه بالایی سیاه چادر

قوتچماخی quçmaxî گاله کردن «گ» [ف] شوخی کردن

قوتچی qüçimî (۱) دیه‌که‌یگه‌له مه‌سۆری (۲) یه‌کن له تیره‌یل که‌لر [ف] (۱) روستایی در منصوره (۲) یکی از تیره‌های از کلهر

قوتچیا qüçya تۆقیا [ف] برهم آمده، بسته شده

قوتچیا qüçyas تۆقیاس [ف] برهم آمده

قوتچیاگ qüçyag تۆقیایگ [ف] برهم آمده شده

قوتچیان qüçyan تۆقیان [ف] برهم آمدن

قوتچیا qüçyaê تۆقیای [ف] برهم آمده

قوتچیل qüçil کلکه، بنووپه کوجیل [ف] نگا کوجیل

قوتچی‌واشی qüçî waşî دیه‌که‌یگه له سه‌ریبه‌ل [ف] نام روستایی در سرپُل‌ذهاب

قوتخ qüx (۱) قووز (۲) هه‌لق (۳) دیه‌که‌یگه له شیان [ف] (۱) خمیدگی پشت (۲) هلو (۳) روستایی در شیان

قوتخ qox قوتخه [ف] بیماری ماکیان

قوتخا qüxa (۱) که‌تخودا (۲) قه‌تخه‌که‌ر [ف] (۱) کدخدا (۲) کسی که دیگران را امر و نهی می‌کند

قوتخاوه‌واس qüxa hewas دیه‌که‌یگه له سه‌ریبه‌ل [ف]

قوتاو qütaw قوتّه «ل» [ف] زیر آبی رفتن

قوتایی qotayî دتّیایی هاتن [ف] پایان یافتن

قوتبازی qwit bazî فیس داشتن [ف] مغرور بودن ، غرور داشتن

قوت بۆن qwit bün فیس داشتن [ف] مغرور بودن

قوت دان qüt dan قوت‌وه و دان [ف] بلعیدن

قوتیر qwitir قاتر، نه و قاتره ک باوگی یاو و دالگی ماخه‌ر بوو [ف] قاتری از گشن یاو و خر پیدا شود

قوتیرمه qütirme قورپاته، ساقه [ف] ساقه

قوت رۆت qwiti rüt، نه‌بریان [ف] لخت، عریان

قوت قات qwiti qat (۱) قفه کردن (۲) ندا هاتن [ف] (۱) سُرْفه کردن پیایی (۲) رجز خوانی

قوت قورپ qüti qwirê dan ته‌قه‌لا کردن ئُرائ وه‌تن قسبه‌یگ [ف] کوشش برای گفتن سخنی، باد به غبغب انداختن

قوتگه qwitge (۱) مووتگه کردن (۲) بافه‌ئ خه‌لیه ک له بان یه‌ک نریانه (۳) قوته [ف] (۱) چمباتمه زدن و مراقب چیزی بودن (۲) دسته غله درو شده که عمودی روی هم قرار گرفته باشند (۳) برجستگی تپه مانند

قوتگه‌خوره qütge xwre خورته‌ک [ف] جره‌اردک

قوت نان برپای qwiti nan biryaê نه و که‌سه ک له قوتی و فیس خوه‌ئ دس نه‌یده خه‌تیر خوه‌ئه و [ف] آنکه در اثر غرور بیجای خود باعث نان خود شود

قوت‌ناو رۆکوت qwiti naw rü kwit کوته مه‌تره‌ق [ف] آنکه رک و صریح سخن گوید

قوتو qutû قوتورمه [ف] ساقه درخت

قوتوسیه qutû sîye سیبه‌لکن [ف] سیاسوخته

قوتی qwite (۱) قفه (۲) کوته، لکه (۳) یال کۆیه (۴) بزَن کورپش [ف] (۱) سُرْفه (۲) غده (۳) یال کوه (۴) بزنی که موی پیشانی‌اش کوتاه و کم باشد

قوتی qüte قوت‌وه [ف] زیر آبی

قوتی‌بال qwite bal جورئ که‌پنه‌که [ف] نوعی کپنک

قوتی‌بردن qüte birdin (۱) قوت‌وه بردن (۲) فام دانه‌وه [ف] (۱) زیر آبی رفتن (۲) اندیشیدن

قوتی‌دان qüte dan قوت‌وه بردن [ف] نگا قوت‌ه‌بردن

قوتی‌ره qütere قوتورمه [ف] ساقه

قوتی‌قوت qwite qwit قوت قات [ف] نگا قوت‌قات

قوربان له مل کردن quran le mil kirdin قران له لاله

کردن [ف] کنایه از التماس کردن

قورپان qûrânin (۱) بارپان (۲) دهنگ ماده [ف] (۱) صدای گاو

(۲) صدای معده

قورانیق qoranîk به له مرک، به له نیسک [ف] آرنج

قوراو qoraw ئانگوو، شهونم [ف] شبنم، نگا ئانگوو

قورپاو qwirâw (۱) خه رگاو (۲) گه نیاو [ف] (۱) گل ولای آبکی

(۲) آب بد بو

قورپاوله qwirâwle (۱) نه خوه شیگه (۲) نورپنگه [ف] (۱)

بیماری است (۲) نفرینی است

قورب qurb قورپ، خوړمهت [ف] قرب، حرمت

قوربان qurban (۱) خپ، قوروان (۲) وشه ئی ئه رهم و ته رهم (۳)

مانگ قوروان (۴) ناویگه کورپانه [ف] (۱) فدا (۲) کلمه احترام (۳)

ماه قربان (۴) نامی مردانه

قوربانی qurbanî قوروانی [ف] گوشت قربانی، نذری

قورپه سان qûr'besan (۱) بنورپه مخلدان (۲) وه رزاره و ری

کردن ریبه ن [ف] (۱) نگا مخلدان (۲) راه رفتن گوسفندان در یک

ردیف در حالیکه سرها را به زیر شکم یکدیگر برده اند

قورپ qurp (۱) قورب (۲) ئلوردن [ف] (۱) قرب، حرمت (۲)

استفراغ کردن

قورپه qorpe (۱) سه رحالی، وه گوپ بتون (۲) دهنگ پووقه ئ

تفهنگ «ئه گهر بزائم شه و جیهه گه د کامه — له تی دهره که م وه

قورپه ئی لامه» [ف] (۱) سرحالی، تندرستی (۲) صدای شلیک

تفنگ

قورت qûrt (۱) فیس، تپ و فیس (۲) قه ل قورچ (۳) ئه لتهک

وه لتهک (۴) لک چوو [ف] (۱) خودخواهی، غرور (۲) اریب (۳)

دست انداز (۴) گره چوب

قورت qurt (۱) فیس، خوه ئی گرتن (۲) به یله ق [ف] (۱) غرور (۲)

طعنه، سرزنش

قورت qürt سله ودان [ف] بلع، نگا قوت و ترکیباتش

قورت راویژ qurt rawêj قسه قه ق [ف] پرمدا در سخنوری

و گفتمان

قورت راویژی qurt rawêjî قسه قه ق که ردن [ف] پرمدا

، سخنوری

قورت قوررت qûrt qûrt باج باج [ف] اریب و نامنظم

قورتن qurtin قورتنگ، چنوک [ف] خسیس

روستایی در سرپل ذهاب

قوخذار qûxdar کووک دار [ف] گوژ پشت

قوخذان qûxdan سیده سفهت، کووکن [ف] گوژ پشت شدن

قوخیل qûxil (۱) بووسانچی (۲) جووئی مامراوی [ف] (۱) کار

آمد در امر کاشت صیفیجات (۲) نوعی مرغابی

قوخن qûxin کووکن [ف] گوژ پشت

قوخه qoxe نه خوه شی مامر [ف] بیماری ماکیان

قورپه خه رگ qwir' گل

قورپه qûr' (۱) چه فت، قوپیائی (۲) بار مه شکه (۳) دهنگ

که موته ر (۴) دهنگ ماده (۵) کووپ به سان کاورپه لیل (۶) چرک

چقیره [ف] (۱) کج، فرو رفته (۲) جرم مشک (۳) صدای بقبقوی

کبوتر (۴) صدای معده (۵) حرکت گوسفندان در یک ستون یا

جمع بستن دایره وار (۶) شوخ، چرک بدن

قورپه qor' (۱) وراوه کردن (۲) گاوا دان چاره وا [ف] (۱) غر زدن

(۲) واژه ایست به چهار پایان

قورا qora (۱) زه ق کشت و کال گه ورا (۲) چه ن زه ق کشت و کال

ک به ئی چشت بکالن (۳) به ئی ده س کردن، به ئی چه و کردن [ف]

(۱) زمین کشاورزی بزرگ و یکدست (۲) چند قطعه زمین

کشاورزی که همگی در آن یک محصول بکارند (۳) یکدست

کردن، ترتیب کردن

قورپات qurât قسه قه ق [ف] گنده گو

قورپاتدان qurât dan قسه قه ق کردن [ف] گنده گویی کردن

قورپاته qurâte قووترمه [ف] ساقه

قورپاتی qurâtî به رچه کبه رچه ک کردن [ف] بلوف زدن و رجز

خوانی

قورپاتی کردن qurâtî kirdin قورپاتدان [ف] گنده گویی کردن

قوربان qûrân بارپان [ف] صدای گاو

قوربان quran قوربان [ف] قرآن

قوربان خواردن quran xwardin سه وهن وه قوربان خواردن

[ف] سوگند به قرآن یاد کردن

قوربان خوه quran xwer لاله له درووزن [ف] کنایه از

دروغگو

قوربان خوهن quran xwen قوربان چپ [ف] قاری خوان

قوربان خوهنن quran xwenîn خوهنن قوربان [ف] قرائت

قرآن

قوراندان quran dan قه سه م دان [ف] کسی را سوگند دادن

قورتنگ qurting نه‌وزنه‌ناختن، قورتن [ف] خسیس

قورت ولاپرتنگ qurt û lapirtinġ لاپرتنگ، ته‌زهک [ف]

طعنه و سرکوفت زدن

قورته qürte بنویره قورته [ف] نگا قورته و ترکیباتش

قورتهق qûrteq هان دان قوچ ئرائ به‌لبه‌له‌کانی [ف] کلمه‌ی

تشجیع قوچ برای شاخ جنگ

قورچ qorç (۱) جهفت «ل» (۲) کولوک به‌رق [ف] (۱) جفت

بلوط (۲) پوست داخلی میوه‌ی بلوط که میوه‌ی بلوط به آن

چسبیده است

قورخ qwirix له‌وپرائ ته‌نانه‌تی، قورگ [ف] قورق، علفزار

اختصاصی

قورخه qurxe قوخه [ف] بیماری ماکیان

قورس qwirs (۱) سه‌نگین (۲) حه‌پ (۳) سفت و سه‌خت (۴)

له‌ج کردن (۵) هه‌لال مانگ [ف] (۱) سنگین (۲) قرص، دارو (۳)

سخت و سفت (۴) لجازی (۵) قرص ماه

قورساق qursaq جوورینگ شیرمائی په‌نیره ک له لیخه‌روو

وه‌رک گرنه‌و، ئیکاره لیواسه ک چه‌ن رووژ ئاغوز ده‌نه‌خورد

وه‌رک و دویای چه‌ن رووژ سه‌ری برب و شیرمائی ماسیای له

لیخه‌رووی گرن و هول گز گیای خوه‌شبوو ئامیته‌کن و دویای

وشکه‌و کردن بووده شیرمائی په‌نیر [ف] نوعی مایه پنیر که از

روده بره می‌گیرند، بدین ترتیب که چند روز آغوز به بره

می‌دهند و آنرا ذیح می‌کنند و آغوز ماسیده را از روده بیرون

آورده با گیاهان خوشبو مخلوط کرده و پس از خشک کردن به

عنوان مایه پنیر بکار می‌برند

قورس بون qwirs bün چاخ بون [ف] چاق شدن، سنگین

شدن

قورس گرتن qwirs girtin کوتر کردن [ف] پافشاری و

لجاجت کردن

قورس وقول qwirs û qül سفت و سه‌خت [ف] سفت و سخت

، محکم و سنگین

قورسی qwirsî سه‌نگینی [ف] سنگینی

قورشق qorîşqe قوروشه، قوروشقه، واته «قور = قوری

+ رشقه یا رشکه = رزنگه» واته نه‌و چشته ک وه پیا ئاو یا ...

بپزیننه‌ناوقورگ [ف] فنجان کوچک، عبارت است از «قور یا

قور» به معنی گلو و «رشقه یا رشکه یا رزنگه» یعنی ریختن

و روی هم به معنی آنچه که با آن آب و مایعات را در گلو می‌ریزند

قورشک qorişk کوزه‌له [ف] ترتیزک آبی

قوریشکه qorişke بنویره قوریشقه [ف] نگا قوریشقه

قورقوراکه qurqurâge قورقورونهک [ف] سرخنای

قورگ quřig قورئ [ف] گلو

قورگ qurig قوری، قورخ [ف] قرق، علفزار اختصاصی

قور له لب برین qûr le lê birîn تا چوور ئاخر خواردن [ف]

تا آخرین قطره خوردن

قورمپیف qormi pîf قورپاتی، چه‌نه‌چهن [ف] هارت و

پورت، گنده‌گویی

قورمپیف qormi pîv قورپاتی، چه‌نه‌چهن [ف] هارت و پورت

قورمساق qurîmsaq ده‌وت، جاکه‌ش [ف] جاکش

قورن qorîn ناخ «له قورین دلّه‌و...» [ف] ته، عمق

قورنسه qurînase (۱) قه‌رناسه (۲) جانگیه [ف] (۱) تجمع،

ازدحام (۲) بناگوش، گیجگاهی

قورنق qorînaq بنویره خرناق «ل» [ف] نگا خرناق

قورنانه qûr nane qûr قورنانه قول و قول نان [ف] نگا

قول نانه قول

قورن دل qorîni dif ناخ دل [ف] از ته دل، از صمیم قلب

قورنگ quring (۱) قه‌یتتول سییه‌مال (۲) قورا [ف] (۱) محل بر

پایی سیاه‌چادر، ردیف سیاه‌چادر یا خانه (۲) چند قطعه زمین

کشاورزی که همگی در یک ردیف باشند و یک محصول واحد

بکارند

قورنه qurîne (۱) چووربال، چووار ده‌ور (۲) چمک (۳) قورپنه‌ئ

دنیا [ف] (۱) محیط، پیرامون (۲) گوشه، زاویه (۳) قاره

قورو qurw قورپ، قورب [ف] قرب، حرمت

قورواق qurwâq قورواق [ف] قورباغه، نگا قورواق

قورواک qurwâk قورواق [ف] قورباغه، نگا قورواق

قوروان qurwan بنویره قوربان [ف] نگا قوربان

قوروانی qurwanî قوربانی [ف] نذری، گوشت قربانی

قوروتگ qurûtig (۱) قوریتگ، قورپ (۲) مه‌لوه‌نیگه له شار

گیه‌لان (۳) بچه‌لکه‌ن، له ریشه درآوردن [ف] (۱) گلو (۲)

منطقه‌ای گرمسیری در گیلانغرب (۳) از بیخ وین، از ریشه

قورق qorûç (۱) ده‌رز دیوار، ته‌رهک دیوار (۲) سؤک بی‌تاشا

، سؤک بیده‌رد سه‌ر [ف] (۱) ترک بر روی دیوار (۲) گوشه‌ی دنج

و بی دغدغه

قوروزانن qurûjanin قوریه‌تن [ف] کروژیدن

قورۇژنەك (1) qurûjneq (۱) خېناق، قورگ مامر (۲) نەخوخەشى خورروسەك (۱) گلو، بويژە گلوی ماکيان (۲) بيمارى خروسک

قورۇژە (1) qurûje (۱) قوروزانن (۲) دەنگ قوروزيان (۳) پەپرىك، چۆزەرە، زوروم پەپرىك بەپق (۱) عمل کروژيدن (۲) صدای کروژيدن (۳) جوانە نشکفته درخت، بويژە درخت بلوط

قورۇژيا qurûjya ورد کريائى وه ديان (۱) کروژيده

قورۇژياگ qurûjyag قوروزيائى (۱) کروژيده شده

قورۇژيان qurûjyan ورد کريائى (۱) کروژيدن

قورۇژيائ qurûjyaê قوروزيائىگ (۱) کروژيده

قورۇژين qurûjîn قوروزانن (۱) عمل کروژيدن

قور و قوچ qur û qüç پۈر تاپوچ (۱) نگا پۈر تاپوچ

قوروش qurûş قوروش، پۆل ئيرانى (۱) واحد پول ايران در قديم

قوروشقە (1) quruşqe (۱) قوروشقە، قوروشكە (۲) هەميانهئ جاي رۆن، جوروي هيزەس (۱) فنجان كوچك، نگا قوروشقە (۲) جاي نگهدارى روغن، نوعى خيك كوچك

قوروشكە qurûşke بنورپە قوروشقە (۱) نگا قوروشقە

قوروشە qurûşe بنورپە قوروشقە (۱) نگا قوروشقە

قوروشمىە qorûmye گوروم (۱) تعدادى سنگ و كلوخ كه روى هم انباشته شده باشد

قوروه qurwe ديه كه يگه له سۆنقۆر (۱) روستايى در سنقر **قور وه سەر** qwir we ser خەپئ وه سەر (۱) بيچاره، خاك بر سر

قور وه سەرگرتن qwir we ser girtin خەپئ وه سەر گرتن (۱) كنايه از بدبختى، بيچاره گى

قور وه سەرى qwir we serî خەپئ وه سەرى (۱) كنايه از بيچاره گى

قورە (1) qûre (۱) ئەنگۆر كآل وترش (۲) چەتۆن و بئ زور (۱) غورە (۲) پورو وبى زور

قورەبا (1) qureba (۱) هەپەشەخوهر (۲) خيشان، عەشەرەت، ئەرەوييە (۱) علفزارى كه گله چند روز در آن چريده و در حالى كه هنوز گياهان بسيارى دارد به مرتعى ديگر برونند (۲) نزديكان، خويشان

قورەباكردن (1) qureba kirdin (۱) هەپەشە خوهر كردن (۲)

لاناوه له هەق كەسىگ ژيڤيا كردن (۳) هەله خەرجى كردن، بئ رەويه و حساوكتاو خەرج كردن (۱) تعويض چراگاه گله در حالى كه هنوز گياهان بسيارى بىراى چرا دارد (۲) حق كسى را پايمال كردن (۳) اصراف، افراط و تفریط كردن

قورەبا كەر qore ba ker مپەس هەسەلگ ك له كه تۆتر بائيد و مپەسەيل تر دەر بكه ئيد (۱) زنبور عسل مهاجم، زنبور عسل حشى است

قورەت qüret چتر، چۆزمان (۱) ريخت، سيما

قورەت qûret قورەت (۱) چەرە، سيما

قورەجیل qûrecîl ديه كه يگه له كه ننگه وەر (۱) روستايى در كنگاور

قورەشوران qwirê şûran واران رفتان خيز ك زەق بشوريد (۱) باران تندى كه لايەهاى زمين را فرسايش دهد

قورەقور qorê qor وپاوه كردن، خوتانن (۱) غر زدن

قورە يە تيم (1) qûre yetîm (۱) خەپەمە (۲) چەتۆن و بئ زور (۱) (۱) لندهور وگستاخ (۲) گستاخ و بى زور

قورئ qwirê قورخ (۱) قرق، چراگاه اختصاصى

قورئ (1) qûrê (۱) دەنگ قورپەئ گا (۲) نەخوخەشى مانگا ك له زور ژان قورپنن (۱) صدای گاو (۲) بيمارى ويژه گاو كه از شدت درد مى نالد

قورئ (1) qûrî (۱) چەفتى (۲) دەفريگە چاي له تئ دس كەن (۱) (۱) كجى، فرو رفتگى (۲) قورى

قورئ qwirê قورپتنگ (۱) گلو

قورئ بختان (1) qwirê bixtan (۱) بخت حلال گوشت خواردن وه كه سینگه و كردن (۲) به لۆتنەك، بن قورپئ (۱) تهمت دزدیدن و خوردن حيوان حلال گوشت به كسى زدن (۲) زبان كوچك، انتهای گلو

قورپتنگ (1) qwirîtig (۱) قورپوتنگ، قورپئ (۲) قورپته، قورپاته (۱) (۱) گلو (۲) ساقه، تنه درخت و...

قورپته qwirîte قورپاته، ساقه (۱) ساقه، تنه

قورپسه qwirîse قورپاسه، قورپتسه (۱) ميانه، وسط

قورپ قلا qûrîqîla ديه كه و نكەفت ئاوى گەورائى دنيا ك ها له شار جوانرو (۱) روستا و غار بزرگ آبى دنيا در جوانرود **قورپنجگ** (1) qwirîncig (۱) گيايگه چق هەپوولك (۲) قونجپر،

قورپنچك (۱) (۱) گياهى شبیه «هەپوولك» (۲) نيشگون

قورپنچك qwirîncik قورپنچگ (۱) نيشگون

قوریه تن qwiryetin قورووژانن [ف] کروژیدن

قُوژ qûz (۱) فیسوو (۲) قووخ، له تۆرکه‌مه‌نی «غوز» ئۆشن

[ف] (۱) متکبر (۲) گوژپشت، در ترکمنی «غوز» گویند

قُوژاخ qûzax بنووره قه‌وزاخ «گ» [ف] نگا قه‌وزاخ

قُوژ بیون qûz bûn قووز بۆن [ف] متکبر بودن

قُوژداشتن qûz daştin قووزوو [ف] گوژپشت

قُوژلقورت quziŋqwert (۱) کووفت (۲) کرمیگه [ف] (۱)

همتای کوفت (۲) کرمی سمی است

قُوژلقورد quziŋqward قوزلمه، بنووره قوزلقورت [ف] نگا

قوزلقورت

قُوژلمه quziŋme قوزلقورت [ف] نگا قوزلقورت

قُوژه‌لقورت quzeŋqwert قوزلقورده، قوزلقورت [ف] نگا

قوزلقورت

قُوژله qûzife چۆزه‌په [ف] غنچه، شکوفه

قُوژمیت qozmît زت، به‌د گل، نارپک [ف] بد ترکیب، بد

ریخت

قُوژه qûze قوفه‌ئ وشک [ف] سرفه‌ئ خشک و صدا دار

قُوژئی qûzi فیس داشتن [ف] مغرور بودن، متکبر

قُوژئه qûze ره‌رک یا گوورُ ناو چاپر کُ دۆیائ سهر برین

خونه‌ئ [ف] بره یا گوساله داخل جنین که پس از ذبح گاو یا

گوسفند آنرا نیز ذبح کرده و می‌خورند

قُوژ qoj ره‌نگُ باز و بوور «ل» [ف] رنگ سیاه و سفید با

زمینه متفاوت مانند رنگ مار، رنگ بژ

قُوژ quj قوش، جوورئ بازه [ف] پرنده قوش

قُوژ quj (۱) کۆژ کردن (۲) سیسه‌و بۆن [ف] (۱) کز کردن (۲)

پژمردگی

قُوژا بردن quja birdin قۆژه‌و بردن [ف] پژمردن

قُوژا بردئ quja birdê قۆژه‌و بردئ [ف] پژمرده‌شده

قُوژقانه quwjqane قوشقانه [ف] اسباب و اثاثیه آشپزخانه

قُوژقنه quwjqine ته‌که‌لدۆ، پالْدۆ [ف] پار دُم زین

قُوژ قُوژی quwjquwji هر چیزی که وه ره‌نگُ باز و بوور

بوو چۆ مار [ف] هر چیزی که به رنگهای سیاه و سفید با

زمینه‌ای دگرگون باشد، رنگ بژ

قُوژکن quwjken وه په‌پووه‌و پوسه‌و گرتن، لیوای قوش

په‌په‌کنین [ف] غلفتی کندن پوست یا مو یا پر، مانند قوش پر

و پوست شکار را با هم کنند

قُوژگه qujge کۆژگه دان [ف] چمباتمه زدن، غمبک

قُوژگه کردن qujge kirdin مووته‌و دان و چاوه دئری کردن

[ف] چمباتمه زدن و از چیزی نگهداری کردن، غمبک زدن

قُوژمه quwjme (۱) قوشمه (۲) لووده، لووتی، قوشقن

په‌له‌تئ (۳) چاچووله‌باز [ف] (۱) گستاخ و بی باک (۲) لوده،

دلفک (۳) زرنگ و رند

قُوژه quwje گیای کوزه، گیایگه [ف] گیاهی است

قُوژه‌ک quwjek کوزه‌ک [ف] مهرهای فیروزه‌ای رنگ و لعابدار

برای جلوگیری از چشم زخم به ریشه جاجیم می‌دوزند

قُوژه‌لاتن quwjefatin سیسه‌و بۆن [ف] پژمردن

قُوژه‌لاتئ quwjefatê سیسیای [ف] پژمرده شده

قُوژه‌و بردن qujew birdin قۆژا‌بردن [ف] پژ کردن

قُوژه‌و بردئ qujew birdê قۆژا بردئ [ف] پژمرده شده

قُوش quwiş (۱) جوورئ بازه (۲) لاناوه له چه‌تۆن [ف] (۱)

نوعی باز، قوش (۲) کنایه از گستاخ

قُوشارئ qoşarê بنُ گه‌لۆ، قوته‌ئ تیروئید [ف] غده‌ی

تیروئید

قُوشارئه qoşarê لاجانگ، گلگه‌ئ گووش [ف] قسمت

گیجگاهی سر

قُوشچی quwişçi چاودئیریکه‌ر قوش [ف] کسیکه از پرنده‌گان

شکاری نگهداری می‌کند

قوشخانه quwişxane قوژقانه [ف] اسباب و اثاثیه آشپزخانه

قوشقانه quwişqane قوژقانه [ف] اسباب و اثاثیه آشپزخانه

قوشقن quwişqin قوشقنه، قوژقنه [ف] پار دُم زین

قوشقن‌په‌له‌تئ quwişqin peletê تیتال، گه‌زال [ف] دلفک

قوشقنه quwişqine قوژقنه [ف] پار دُم زین

قوشمه quwişme بنووره قوژمه [ف] نگا قوژمه

قوشمه‌پئ quwişmeñ قه‌ژمه‌ری، قه‌شمه‌ری، تیتالی [ف]

شوخ، لودگی

قُوشه qoşe (۱) قوژمه (۲) لوو ناین «ل»، له کرمانی

«غوشه» ئۆشن (۲) قووشه‌ن «ل» (۴) ئه‌سپینگ کُ خالیگ له

تئولئ بوو [ف] (۱) نگا قوژمه (۲) مسابقه اسب دوانی، در

کرمانی «غوشه» به مسابقه گویند (۳) قشون، لشکر (۴) اسبی

که خال سفید بر پیشانی دارد

قُوشه‌دار qoşe dar (۱) ئه‌سپینگ کُ دۆ زوو له تئولئ بوو (۲)

تایم به‌ئ تۆر «ل» [ف] (۱) اسبی که دو مرکز مو در پیشانی

دور پدیدار شدن مسافر
قولاخه کردن qufaxe kirdin تیار ئپاخ ژنه فتن [ف] آماده
 برای شنیدن
قولان qwilan گه‌مه‌یگه [ف] بازی است
قولان qūlan قوله کرد [ف] فوقولی‌قوقو کرد
قولانج qwilanc وژه، قولاج [ف] وجب، باژ
قولانجه qūlance گازوولک، قالیچه، له زاراوویل تره‌ک
 کوردی «قالونجه» ئوشن [ف] سرگین‌غلطان، دردیگر گویشهای
 کردی «قالونجه» گویند
قولانن qūlanin قوله کردن [ف] فوقولی‌قوقو کردن
قولاو (1 qwilaw) قولاپ (2) لاناوه‌له له‌ی و دریز «بیه‌سه
 قولاو» [ف] (1) قولاب (2) کنایه‌از لاغر ودرار
قولای qūlay قولایی [ف] ژرفا، گودی
قولایی qūlayî قولایی [ف] گودی، ژرفا
قول بۆن qūl bün ریز ته‌نک بۆن [ف] گود شدن، ژرف شدن
قولبه‌ن qwilben بنویره ساقوه‌ن [ف] نگا ساقوه‌ن
قولپ (1 qulp) ده‌نگ ئاو (2) ده‌نگ که‌فتن چشتی له ئاو (3)
 ده‌نگ کولیان ئاو [ف] (1) صدای جوشش آب از چشمه (2)
 صدای افتادن چیزی درآب (3) صدای غلغل آب
قولپانن quşpanin پلقانن [ف] درحین خوردن مایعات بالا
 آوردن
قولپین (1 qulpin) چاخ وبالاکول (2) پیر، زوروم ژنیگ ک
 شهرمینه‌ئ فلقه‌ئ باید [ف] (1) کوتاه وچاق (2) پیر و فرتوت،
 بویژه زنی که فرجش صدا بدهد
قولپنه qulpine قولپن [ف] نگا قولپن
قولپه qulpe قولپ [ف] نگا قولپ
قولپه‌قولپ qulpe qulp قولپه‌ئ هه‌یتاه‌یت [ف] صدای «
 قولپه»‌ی پیایی
قولپنچ qwilpêc بنویره ساقوه‌ن [ف] نگا ساقوه‌ن
قولته (1 qwife) قوته‌بال (2) جووری بالنده‌س (3) ده‌نگ
 قول قول ئاو (4) کومه‌کومت [ف] (1) نگا قوته بال (2) پرنده‌ای
 است (3) صدای غلغل آب (4) حالتی در راه رفتن، لنگان لنگان
قولته که‌مهری qwiftekemerî بالنده‌یگه [ف] پرنده‌ای
 است
قولته قولت (1 qwife qwift) کومه‌کومت (2) قورپاتی
 کردن (3) قول قول ئاو [ف] (1) لنگان لنگان راه رفتن (2) رجز

دارد (2) آدم اخمو که دیدنش شگون ندارد
قوشه‌ری qoşerî قوشمه، رازایگ ئپاخ ئایم به‌ئ تور [ف]
 صفتی برای آدم نامبارک که دیدنش شگون ندارد
قوشه‌ن qûşen ئووردی، سپا [ف] قشون، لشکر
قوشه نان qoşe nan لوو نان [ف] مسابقه اسب دوانی
قوفل quffl بنویره قفل [ف] نگا قفل و ترکیباتش
قوفه qufe قفه، سؤیه‌قه [ف] سرفه
قووقو qûqû قوای قوو [ف] صدای پیایی جغد
قووقه qoqe قوخه [ف] بیماری ماکیان
قوکردن qû kirdin زنوو زنوو [ف] جنجال، کولاک کردن
قوکردن qû kirdin ده‌نگ باپه‌قوش، لاناوه‌له ویرانی «قوو
 بکه‌یده باوان» [ف] صدای قوقو پیایی جغد، کنایه از ویرانی
قوکر qû ker هه‌ر مه‌له‌وه‌ریگ ک ده‌نگیگ لئ هه‌لسید «
 قووکر له‌وره نه‌من» [ف] کنایه از موجود زنده، هر جنبنده‌ای
 که صدایی از او بلند شود
قول (1 qwil) قورپسه «قول مشت» [ف] (1) پا (2)
 وسط، میان
قول (1 qwif) جووش دان ئاو (2) باوه‌سیر، قولدرانگ «ل»
 [ف] (1) غلغل زدن آب (2) بیماری بواسیر
قول qūl بی بن [ف] گود، ژرف
قول qūl (1) به‌تال کردن سجیل مردی (2) بنویره قووپ به‌سان
 (3) باد کردن [ف] (1) باطل کردن شناسنامه تازه درگذشته (2)
 نگا قوپ به‌سان (3) قمبر کردن
قولا qula بنویره قولاخ [ف] نگا قولاخ
قولاپ qwilap قولاو [ف] قولاب
قولایی qwilacî دیه‌که‌یگه له مه‌سوری [ف] روستایی در
 منصوره
قولاج qofaç قولانج «ل» [ف] وجب، باژ
قولاخ (1 qulax) سه‌خون ئپاخ ژنه فتن «گووشه قولاخ بۆن»
 له تورکه‌مهنی «غولاق» وه گووش ئوشن (2) قه‌مقاز [ف] (1)
 حساس برای شنیدن، در ترکمنی «غولاق» به معنای گوش
 است (2) اسکلت
قولاخه (1 qulaxe) سه‌رکه‌له پیئا بۆن له دۆره‌و (2) گووشه
 قولاخ بۆن [ف] (1) از دور پدیدار شدن مسافر (2) حساس برای
 شنیدن
قولاخه دان qulaxe dan له دۆره‌و دیاریتۆن مسافر [ف] از

قولقوی (qwiŋqwiŋ ۱) نه‌فتاوه‌ئ مسی ۲) جورئ و افوربه
 [ف] ۱) آفتابه مسی ۲) وسیله‌ای شبیه قلیان که با آن تریاک
 می‌کشند
قؤل کردن qül kirdin قوله و کردن [ف] گود کردن
قؤل کیشان qûl kîšan ۱) به‌تال کردن سجیل مردئ ۲)
 پاکه و کردن حساوکتاو [ف] ۱) باطل کردن شناسنامه تازه در
 گذشته ۲) پاک کردن اسم از صورت بدهی
قولمرائ qwil miraê لاناوه‌له درئ، به‌له‌پا [ف] کنایه از
 بلند قد و باریک
قؤل مشت qwili mišt قؤل میشت، ناوراس دس [ف] کف
 دست، در کف دست نهادن
قولمه qulme کؤلوک به‌رق «گ» [ف] از محصولات درخت
 مازو
قولمیتگ qwifmêtig خولمیتگ، چشت بوجگ و بن بائخ
 [ف] چیز کوچک و بیهوده
قؤل نانه قؤل qûl nane qûl قوور و قوور نان [ف] اصل
 واژه به گله گوسفندان گویند که به صورت گروهی راه می‌روند،
 کنایه از ازدحام
قؤلنج qûlnc ژان پشت و دق شان [ف] درد پشت و شانه،
 قلنج
قؤلنج شکان qûlnc şikanin ولاین و ته‌قائن پشت [ف]
 ماساژ دادن ماهیچه پشت و شانه
قؤلنج کردن qûlnc kirdin ژان کردن پشت و شان [ف]
 بدر آمدن پشت و شانه
قؤلنگ qulng ۱) که‌لخون، وه‌نه‌وشک ۲) قه‌یتتؤل سبیه‌مال
 یا مال ۳) قالدیرهک ۴) قؤلنگه ۵) جورئ مامراویه [ف] ۱)
 بئنه، بئک ۲) ردیف سیاه‌چادرها یا خانه ۳) نوعی پشه‌ی ریز
 که نیشش بسیار دردناک است ۴) کلنگ ۵) نوعی مرغابی
قؤلنگدیر qulngdir دبه‌که‌یگه له بیتله‌وار [ف] روستایی در
 بیله‌وار
قؤلنگه qulngê قؤلنگ، قازمه [ف] کلنگ
قؤلنه quline سه‌وه‌ته‌ئ گه‌ورایگ ک بنه‌گه‌ئ قوله و جور
 که‌له قه‌نه [ف] سیدی بزرگ که مخروطی شکل درست می‌کنند
قؤلوخه qofuxe قه‌لُوخه [ف] قاشق بزرگ و چوبی
قؤلُوخه‌ده‌توک qofuxedenük جورئ مامراویه [ف]
 نوعی اردک

خوانی ۳) غلغل آب
قولتیسه qwifîse قورپسه، ناوراس [ف] میانه، مرکز
قولنج qwilic پامز، مز [ف] حق‌الزحمه
قولنج (qwifçix ۱) قولچوخ ۲) ریشه دراوین ۳) کاسه‌ئ
 میوه‌ئ به‌رق [ف] ۱) جوانه بلوط ۲) ریشه دوانیدن ۳) کاسه‌ی
 چوبین میوه‌ی بلوط
قولچوخ qwifçux بنوربه قولنج [ف] نگا قولنج
قولچوخه qwifçuxe قولنج [ف] نگا قولنج
قولچوخه دان qwifçuxe dan چۆزه‌ره‌دان [ف] جوانه
 زدن
قولچه qwifçe ۱) سه‌نگاو ۲) چاله‌یگ ک له نوای کیه‌نی
 که‌نن تا ئاو له تی جه‌مه و بوو ۳) تیکه‌ئ له که‌مه‌ر ک
 قؤلته‌که‌مه‌ری له ئوره کولانه که‌ئد [ف] ۱) سنگاب ۲) چاله‌ای
 که جلوی چشمه کم آب می‌کنند تا آب بیشتری در آن جمع شود
 ۳) قسمتی از صخره به ابعاد ۲۰ × ۲۰ که پرنده «قؤلته
 که‌مه‌ری» در آن لانه می‌سازد
قولخ (qwilix ۱) باج سه‌نن ۲) قولج، پامز مامور ده‌ولته
 [ف] ۱) باج ۲) پایمزد مامور دولت
قولخانه (qwilixane ۱) قولخ سه‌نن ۲) ته‌په‌یگه له ئارون
 ئاوا [ف] ۱) محل باج گرفتن ۲) تپه‌ای در اسلام آباد غرب که
 مکانی باستانی است
قؤل خواردن qwil xwardin قولیان [ف] جوشیدن
قؤلدر qwildir ملهر [ف] قلدر
قؤلدراتگ qwil diratig باوه‌سیر، گؤلنگ [ف] بیماری
 بواسیر
قؤلدراتن qwil diratê باوه‌سیر، گؤلنگ [ف] بواسیر
قؤل qwil قفل، قلف [ف] نگا قفل و ترکیباتش
قؤل قال quli qal قوله‌قؤل [ف] صدای فوق‌لیقو
قؤل قاز quli qaj زیق و لنگ [ف] مهممه، میاهو
قؤل قوتوو qwil qwitü قوتوو [ف] تنه درخت، ساقه
قؤل قؤل (qwif qwif ۱) ده‌نگ کولیان ئاو ۲) قؤلپه‌ئ ئاو
 [ف] ۱) صدای جوشیدن آب ۲) جوشش آب در چشمه ...
قولقولان qwil qwilan قولان [ف] بازی «قولان»
قولقوله (qulqufe ۱) شلخائ پلخ ۲) دبه‌که‌یگه له جوانرو
 [ف] ۱) غلغله، شلغی ۲) روستایی در جوانرود
قولقولانباز qwilqwilan baz فه‌نباز [ف] حیل‌گر

قول مه لاوردين qwif hefawrdin ناراز دلتهنگی کردن [ف]

ابراز دلتنگی کردن، ابراز احساسات کردن

قول مه لمالین qwif hefmalin ناماده بون نه پائی کاریگ

[ف] آماده شدن برای کاری

قولی qwilî ناویگه کورانه [ف] نامی مردانه

قولن qwifê قول ده ید [ف] می جوشد

قولی qulî قول بون، قولایی [ف] گودی، ژرفای

قولیان qwifîyan قول خواردن [ف] جوشیدن

قولیچگ qwilîçig قاپ وقول [ف] پا و ضمائم آن

قولیقولی qwilî qwilî سراویگه له نیلام [ف] سربای در ایلام

قولینج qwilînc سۆک، چمک «ل» [ف] زاویه، گوشه

قولیه وهن qwilyewen مه لوه نیگه له چهرداور [ف] منطقه ای شامل چند روستا در چرداول

قوم qom (۱) قولوپ (۲) قومه چالگ (۳) گونج کیه نی (۴) قومته قومت (۵) شن وماسه [ف] (۱) قلیپ آب (۲) نگا قومه چالگ (۳) محل جوشش چشمه (۴) لنگان لنگان (۵) شن وماسه

قوم qûm سهوارات «قومینگ نه پائی قومیا» [ف] رویداد ناگوار

قوماچ qomaç ناماج، نیشانه ئی تیره نازی «ل» [ف] هدفی که برای مسابقه تیراندازی می گذارند، سیبل

قوماخ qûmax قه یماخ [ف] غذایی از آرد برای زائو

قومار qomar گه مه ئی نارهوا [ف] قمار

قوماریاز qomar baz کارمه له قومار [ف] قمارباز

قوماریازی qomar bazî گه مه ئی قومار [ف] قمار بازی

قومارخانه qomar xane شوون قومار کردن [ف] قمار خانه

قومارکردن qomar kirdin گه مه ئی قومار [ف] قمار کردن

قومارکر qomar ker قوماریاز [ف] قمارباز

قومام qomam (۱) چه من (۲) دیه که یگه له کولیایی [ف] (۱) چمن (۲) روستایی در کلیایی

قومامیله qomamîle (۱) قومام (۲) جوورئ قارچگه [ف] (۱) چمنزار، گندم وحشی (۲) قارچی که در چمنزار می روید

قومان qûman قومیمان، له زاراهیل تره ک کوردی «قومان»

«توشن» [ف] رویداد ناگوار

قومانن qûmanin سه ره لدان [ف] شوریدن

قول وه بان قول qwil we bani qwil (۱) لاناوه له شه که تی دهر کردن (۲) پشت سه ر یک (۳) لاناوه له بیکار بون [ف] (۱) کنایه از رفع خستگی (۲) پشت سر هم، یکریز (۳) کنایه از بیکار نشستن

قوله qûle (۱) قولانن (۲) ته ننگ نییه [ف] (۱) قوقولی قوقو کردن خروس (۲) گود است

قوله qwife قول قول کردن [ف] غلغل آب

قوله qûle (۱) قولبه (۲) دووس، یار [ف] (۱) قبله (۲) کنایه از یار، دوست دختر

قوله په ئی qwife pey قاپ، ساق [ف] قوزک پا

قوله تت qûletü دیه که یگه له قه سر [ف] روستایی در قصر شیرین

قوله تین qwiletên نه پرتونگ [ف] نگا نه پرتونگ

قوله سییه qwife siye کتری چوینئ گ چای که نه تن و جوور فلاسک عمه ل که ید (۲) کتری پولادینئ گ چای له ناوئ دهم که ن [ف] (۱) کتری چوبینی که مانند فلاسک عمل کرده و چای تازه دهم را مدتها تازه نگه می دارد (۲) کتریی از جنس پولاد برای دم کردن چایی

قوله فیری qwile firî چنگله پرچی [ف] دست و پا زدن

قوله فیری کردن qwilefirî kirdin چنگله پرچی کردن [ف] دست و پا زدن

قول له قنگ qû le qing دوزه له قنگ، شه پانچوو [ف] جنگ طلب، نا آرام

قوله قول qwife qwif ده ننگ قول خواردن ئاو [ف] صدای غلغل آب

قوله قول qûle qûl قه ئی هه یتاهه یت [ف] صدای پیایی خروس

قوله ک qûfek خه زینه [ف] قلیک

قوله کردن qûle kirdin قولانن [ف] صدای پیایی خروس

قوله کر qwife ker لاناوه له قولدهر «نه ور قوله کر» [ف] کنایه از پر بار، ابر باران زا

قوله م qûfem دووسه گه م، قبله گه م [ف] دوست دختر، معشوق، قبله ی عاشقی

قوله وانه qwilewane ساقوهن [ف] نگا ساقوهن

قوله و بون qûlew bûn قولایی (۲) فام دانه وه [ف] (۱) گود شدن (۲) اندیشیدن

قومبیری qumbirî قه‌بیری، لاناوه له له‌پ [ف] کنایه از لاغر و ناتوان

قومپاره qompare ته‌قه‌مه‌نی [ف] خُمپاره

قومتَه‌قومت qomte qomt کومته‌کومت، قونته قونت [ف] لنگان لنگان رفتن

قومچ qomç گنج‌گرتن [ف] پرش جفت پا

قومچ‌گرتن qomç girtin گنج‌گرتن [ف] پرش جفت پا

قومچۆلک qumçulik جوورئ تاسه [ف] کاسه کوچک دهانه تنگ

قومری qumrî وله‌ینی، وه‌نه‌وکه [ف] قُمری

قومش qumiş (۱) گومش (۲) کارئز [ف] (۱) مغنی (۲) چشمه قنات

قومشه qumşe دیه‌که‌یگه له مایه‌شت [ف] روستایی در مادیدشت

قومشه‌ئ سه‌ید نه‌مین qumşey sey emîn دیه‌که‌یگه له مایه‌شت [ف] روستایی در مادیدشت

قومشه‌ئ سه‌ید قاسم qumşey sey qasim دیه‌که‌یگه له مایه‌شت [ف] روستایی در مادیدشت

قومشه‌ئ سه‌ی یاقور qumşey sey yaqû دیه‌که‌یگه له مایه‌شت [ف] روستایی در مادیدشت

قومشه‌ئ کهره‌مخان qumşey kerem xan دیه‌که‌یگه له مایه‌شت [ف] روستایی در مادیدشت

قومشه‌ئ لِر زه‌نگنه qumşey lir zengîne دیه‌که‌یگه له مایه‌شت [ف] روستایی در مادیدشت

قومقومه qumqume گومگومه، قوملی [ف] قمقه

قومقومه‌ک qumqumek جوورئ دالگه‌مارانه، له زاراوه‌یل ترک کوردی «قومقۆک، قومقۆکه، قومقۆر، قومقۆمۆک، قومقۆمۆکه» ئۆشن [ف] نوعی چلباسه، در دیگر گویشهای کردی «قومقۆمۆک، قومقۆمۆکه، قومقۆمۆر، قومقۆمۆک، قومقۆمۆکه» گویند

قومل qumil کومته‌کومت و لووکه کردن [ف] بحالت یورتمه سواری راه رفتن

قوملاخ qomfax قَملاخ [ف] چاله سر راه

قوملی qumilî گومگومه [ف] قمقه

قومه‌چالگ qome çalig چاله‌ئ بۆچگئ کُ ئاو له تی جه‌مه‌و بوو [ف] گودال کوچکی که آب در آن جمع می‌شود

قومه‌چالگی qomeçalgi چالبه‌رزی [ف] دست‌انداز

قومه‌لان qomelan زپوان، چه‌کُ ریز [ف] ریگزار

قومیان qûmiyan پیش هاتن سه‌وارات، له سۆرانی «قه‌ومان، لیقه‌ومان» ئۆشن [ف] رویداد ناگوار پیش آمدن، در دیگر گویشهای کردی «قه‌ومان، لیقه‌ومان» گویند

قومیان qomiêan بان قومیان [ف] تهیگاه

قون qûn ری کردن و قنگ له‌قانتن «قوونه قوونیه» [ف] راه رفتن و باسن را جنباندن، اصل واژه برای راه رفتن و دم جنباندن ماکیان بکار برده می‌شود

قوناخ qonax کولپچگ [ف] قنناق بچه

قوناخه qonaxe قنناق [ف] قنناق

قوناخه‌پتچ qonaxe pêç کولپچگ [ف] قنناق کردن بچه

قونته قوونت qûnte qûnt قومتَه قومت [ف] لنگان لنگان راه رفتن

قونجیر qwincîr قورینجگ [ف] نیشگون

قونداخ qwindax (۱) کولپچگ (۲) قنگ پاشنه‌ئ تفته‌نگ [ف] (۱) قنناق بچه (۲) قنناق تفنگ

قونره qonre قونیره [ف] موج آب، ارتفاع موج آب

قونگ qûnig قوونه [ف] بی غیرت

قونه qûne (۱) قوونگ (۲) قوون [ف] (۱) بی غیرت (۲) نگاه

قونه qwine ته‌قه، له‌تره «قونه‌ئ سه‌ری تئد» [ف] جنبش سر در هنگام کار، کنایه از کوشش در کار برای چرخاندن امورات زندگی

قونه‌رهم qûne rêm (۱) نه‌و که‌له ک سه‌رده‌لیله‌س و وه نازه‌و ری که‌ئید (۲) لاناوه‌له وه نازه‌و ری که‌ر (۳) جوورئ خورته‌که [ف] (۱) آهوئی که پیشاهنگ گله‌ی آهوان است و با غرور خاصی حرکت می‌کند (۲) کنایه از کسی که با ناز و خرام راه می‌رود (۳) نوعی جره اردک

قونه‌قوون qûneqûn قوون، ری کردن و قنگ له‌قانتن [ف] حالت راه رفتن و باسن جنباندن، اصل واژه برای پرندگان بویژه ماکیان است که هنگام راه رفتن دم خود را می‌جنبانند

قونیره qonêre بنووره قونیره [ف] نگاه قونیره

قووه quwe (۱) قه‌وه، باتری (۲) قه‌وه کردن نه‌پای زابین [ف] (۱) قه‌وه، باطری (۲) فشاری که هنگام زایمان وارد می‌آید تا نوزاد از رحم خارج شود

شوتور وهتن خهت - وهت نه کردمه قهت» [ف] (۱) مداد تراش
 (۲) قحط ، نابودی (۳) قطع (۴) هرگز
قه تار qetar (۱) قهئ قه تار (۲) به زمیگه زۆنه (۳) رزار [ف] (۱)
 کمربند جای فشنگ (۲) آهنگی قدیمی است (۳) ردیف، صف
قه تار به سان qetar besan تیار بۆن ئیرای شه پ [ف] آماده
 شدن برای جنگ
قه تار کردن qetar kirdin وه رزاره و نان، سهفته کردن [ف]
 ردیف کردن
قه تاره qetare قه تاره دان، ئاخله دان [ف] محاصره کردن
قه تاره به سان qetare besan ئاخله دان، قه تاره دان [ف]
 محاصره کردن
قه تاره دان qetare dan ئاخله دان [ف] محاصره کردن
قه تران qetran قه ترانی [ف] یکدست، یکنواخت
قه ترانی qetranî قه تران «سیبیهئ قه ترانی» [ف] یک دست،
 یک نواخت
قه تره qetre چکه [ف] قطره
قه تل qetl کوشتن، ئه ره وییه [ف] قتل، عربی است
قه تی qetî قاتی [ف] قحطی
قه تیان qetiyân بریان [ف] بریدن، گسستن
قه جهر qecer (۱) لانه مائی قاجار (۲) ناویگه کورانه [ف] (۱)
 قاجار (۲) نامی مردانه
قه جهری qecerî (۱) لانه مائی ئه سپیگه کوردی (۲) گیس
 لاجانگیه (۳) جوورئ هه لقاجین مق سه ره [ف] (۱) نژادی از اسب
 کردی (۲) موی فرود آمده بین گوش و گونه (۳) کوتاه کردن بغل
 سر و کاکل گذاشتن
قه جهری برین qecerî birîn لاناوه له نارپه حهت بۆن فره [ف]
 کنایه از ناراحتی بسیار برای کسی یا چیزی
قه د qed (۱) ئه قد (۲) ئه نازه (۳) که مهر «قه د باریک» [ف] (۱)
 قامت (۲) اندازه (۳) کمر
قه د باریک qed barîk که مهر باریک و خوهش ته رز [ف] کمر
 باریک و خوش تراش
قه در qedr (۱) قه یر، ئه ره وییه (۲) ئه ره م و ته ره م (۳) قزم،
 ئه نازه ئ [ف] (۱) قدر، منزلت، عربی است (۲) احترام (۳) اندازه
قه در زانستن qedr zanistin قه یر زانستن [ف] قدر دانستن
قه در زانی qedr zanî قه یر زانی [ف] قدر دانی
قه در گرتن qedr girtin ئه ره م و ته ره م گرتن [ف] احترام

قووهت quwet زور، هاز، ئه ره وییه [ف] قوت، نیرو

قه qe ئه و قه، ئیقه [ف] مقدار

قه بووز qebûz قه بووز [ف] پوزه

قه پ qep (۱) وه دم گرتن، له تۆرکه مه نی «غاپ» و له
 سه کزی «غپ» تۆشن (۲) وه دس که فتن «بکه فیده قه پم
 ...» (۳) قول مشت «نامه ئ قه پ ده سی» (۴) پنج، ده سه «
 قه پ ریش» (۵) گپ «قه پ قال» هه ره و گپ گاله سه [ف]
 (۱) گازگرفتن، در ترکمنی «غاپ» و درسکزی «غپ» گویند
 (۲) به دست آوردن (۳) کف دست، پُر یک کف دست (۴) یکدسته
 (۵) گپ، گفتگو

قه پاخ qepax قاپاخ [ف] اسکلت

قه پال qepal چه پال [ف] پنجه، کف دست

قه پال چن qepalçin جوورئ بافینه ئیرای قه لمانسنگ [ف]
 نوعی بافتن قلاب سنگ

قه پان qepan (۱) روواکان (۲) ترازق گه ورا [ف] (۱) ربود،
 دزدید (۲) باسکول

قه پانچی qepançî قه پاندار [ف] مسئول باسکول

قه پاندار qepandar قه پانچی [ف] مسئول باسکول

قه پان کردن qepan kirdin کیشان [ف] وزن کردن

قه پانن qepanin روواکانن [ف] ربودن

قه پانه پئ qepane pê کرده پئا [ف] آنرا برداشت

قه پ ریش qepi rîş ریش [ف] کنایه از ریش

قه پ قال qepi qal قه قال [ف] هممه، جنجال

قه پ که فتن qep keftin وه قه پ که فتن [ف] بدست آوردن،
 گیر آوردن

قه پگر qep gir (۱) مه کینه ینگ ک له هه ئن مق تراشین گیر
 بیاشتوو (۲) چه ئوان درنه [ف] (۱) ماشین اصلاحی که هنگام

تراشیدن گیر داشته باشد (۲) حیوان درنده خو

قه پگرتن qep girtin قه پگر [ف] نگا قه پگر

قه پلان qeplan کۆیه یگه له ئارۆن ئاوا [ف] کوهی در نزدیکی
 اسلام آباد غرب

قه پ لئ به ن بۆن qep lê ben bûn دس لئ به ن بۆن [ف]
 بدست آوردن

قه پووز qepûz قه بووز [ف] پوزه

قه پ و قال qep û qal قه پ قال [ف] هممه

قهت qet (۱) قه زه ن (۲) قات (۳) برین (۴) هه رگزاوه رگز «وه

قهدرتدان qert dan قهرت داین [ف] امانت دادن، قرض دادن
قهرت داین qert dayn قهرت دان [ف] به امانت دادن، قرض دادن
قهرت قؤلّه qerti qûle قهرت قؤلّه [ف] قرض کردن
قهرت قؤلّه qerti qüle قهرز قؤلّه [ف] قرض کردن
قهرت قؤنه qerti qüne قهرز قؤلّه [ف] قرض کردن
قهرت کردن qert kirdin قهرد کردن [ف] به امانت گرفتن
قهرت گرتن qert girtin قهرت کردن [ف] به امانت گرفتن
قهرت وقوؤلّه qert û qûle قهرت قوؤلّه [ف] قرض کردن
قهرتی qerti قهردی [ف] امانتی، قرضی
قهرد qerd قهرز، قهرت [ف] امانتی، قرض
قهردار qerdar قهرد دار، قهرتدار [ف] بدهکار
قهرداری qerdarî قهرتداری [ف] بدهکاری
قهرد قؤلّه qerdi qûle قهرت قؤلّه [ف] قرض کردن
قهرد قؤلّه qerdi qüle قهرت قؤلّه [ف] قرض کردن
قهرد قؤنه qerdi qüne قهرت قؤلّه [ف] قرض کردن
قهرد کردن qerd kirdin قهرت کردن [ف] به امانت گرفتن
قهرز qerz قهرد، قهرت [ف] نگا قهرت و ترکیباتش
قهرزله qerzîle قهرزخ بن ئاو [ف] خزّه ته آب
قهرس qers رهسن، له پههلهوی (vers قهرس) تۆسریراس [ف]
قهرسه قؤل qerseqwil قهرسه قؤل [ف] مدفوع الاغ
قهرسیل qersîl قهرسیل [ف] ساقه سبز گیاهان
قهرسیل ههپشانن qersîl herîşanin (۱) لاناوهله چراغ
 سهونز نیشان دادن (۲) گوول دان و تهماکار کردن [ف] (۱) چراغ
 سبز نشان دادن، فریفتن (۲) تطمیع و اغواء کردن
قهرقاؤل qerqawîl بانندهیگه [ف] قرقاؤل
قهرقوت qerqüt زهمهک [ف] انبوه، پُر، غله پُرپشت
قهرقهش qerqesh (۱) گیر وگرفت ژیان (۲) له یلاج [ف] (۱) مشکلات زندگی (۲) نیرنگ باز
قهرقهشه qerqеше بنووره قهرقهش [ف] نگا قهرقهش
قهرناسه qerñase بنووره قورناسه [ف] نگا قورناسه
قهرنیز qerñîz ئاسه ر دیوار [ف] آستر دیوار
قهرقون qerûn (۱) قهروین (۲) چارهوز (۳) تراف [ف] (۱) قسمت چربی دار جلوی شکم که روی کمر بند می افتد (۲) نگا چارهوز

گذاشتن
قهدرناس qedr nas قهیر زان [ف] قدرشناس
قهد ویالا qed û bafa قهیرن ویالا [ف] قد ویالا
قهدهخه qedexe قهیهخه [ف] غدغن
قهدهغه qedexê قهیهخه [ف] غدغن
قهدم وکهرم qedem û kerem کل کردن کهسیگ [ف]
 بدرقه کردن
قهدیم qedîm زۆنه، ویرهده [ف] گذشته، قدیم
قهدیمه qedîme قهیمه [ف] قدیمه
قهدیمی qedîmî قهیمه [ف] قدیمی، باستانی
قهر qer سییه، قهره «قهرهزخ» تۆرکییه [ف] سیاه، ترکی است
قهرچووی qeraçûpî قهرهچووی [ف] از مقامات موسیقی یارسان
قهرار qerar (۱) واده (۲) ئارام وقهرار [ف] (۱) قرار (۲) آرامش
قهرار دان qerar dan قهرار نان [ف] قرار گذاشتن
قهرار نان qerar nan قهرا نانین [ف] قرار گذاشتن
قهرار ناین qerar nayn قهرار نان [ف] قرار گذاشتن
قهرازه qerâze قهرازه، رزار [ف] ردیف، به ستون یک
قهران qerân شکهس، شکهس خواردن [ف] شکست خوردن
قهرانگ qerang بنووره گرانگ [ف] نگا گرانگ
قهران گورهخته qerangwirexte قالان گورهخته [ف] نگا قالان گورهخته
قهرارو qeraw ئاوئنگ، شهونم [ف] شبنم
قهراروئ qerawî (۱) ئاتاس (۲) له تیرپهس، له تیر کهش [ف]
 (۱) نگهبان (۲) در دسترس، در هدف تیر قرار گرفتن
قهراروئخانه qerawîxane سیمبانی، تهسیارگه [ف] محل نگهبانی، پست پاسدار
قهراروئز qerawêz (۱) دیهکهیگه له قهرس (۲) دهر کهتو [ف]
 (۱) روستایی در قصرشیرین (۲) درب ورودی کندوی عسل
قهرت qert قهرز [ف] وام، قرض
قهرتاله qertafe سهوتهتهئ میوه چنین [ف] سبد میوه چیدن
قهرتبار qertbar قهرتدار [ف] بدهکار
قهرت بان هاوردن qert ban hawrdin قهرتدار بۆن [ف]
 بدهکار شدن
قهرتدار qertdar قهرتبار [ف] بدهکار

۳) نگا تپاف

قهروین qerwîn بنویره قهرۆن [ف] نگا قهرۆن

قهرۆیه qerüye دیه‌که، ئاواى [ف] روستا، قریه

قهره qere (۱) سییه، تۆرکییه (۲) قورپه «له قهرئ خودئ

نه‌یشتهئ» (۳) ده‌نگاتئ (۴) قه‌قه‌ق «قهره فتاوا، قهره‌زئ» (۵)

بخت، بختیان «قهره‌ئ خودئ کرده پیمان‌ه» (۶) فه‌ن،

له‌یلاجی «قهره‌ئ نه‌گرت» [ف] (۱) سیاه، ترکی است (۲) در

دسترس، نزدیک خود، اطراف (۳) کولیگری (۴) بزرگ، لندهور

(۵) تهمت، تهمت خود به کسی زدن (۶) حيله، مکر، ترفند

قهره‌بیلئتی qerebifênî بووبیلئتی [ف] نگا بووبیلئتی

قهره‌بلاخ qerebifax دیه‌که‌یگه‌له قه‌سر [ف] روستایی در

قصر شیرین

قهره‌بوو qerebû خه‌سار، که‌له‌مه [ف] خسارت مالی، صدمه

مالی

قهره‌بوو دان qerebû dan خه‌سار دان [ف] پرداخت

خسارت

قهره‌ته‌په qeretepe دیه‌که‌یگه‌له سوئقۆز [ف] روستایی در

سنقر

قهره‌چنابخ qere çinax قهره‌چی، ئُن قهره‌چی [ف] زن

سلیطه

قهره‌چووبی qereçûpî قهره‌چووبی [ف] از مقام‌های موسیقی

یارسان

قهره‌چوول qereçûl به‌ربئیوان [ف] بیابان برهوت

قهره‌چی qereçî ده‌نگاتئ [ف] کولی، کولیگری

قهره‌حه‌سه‌ن qere hesen دیه‌که‌یگه‌له بیئله‌وار [ف] نام

روستایی در بیله‌وار

قهره‌ز qerez دژمنی، ئه‌روهییه [ف] غرض، دشمنی، عربی

است

قهره‌زاخ qerezax (۱) سییه‌لکن ودریژ (۲) چاچوولباز [ف] (۱)

سیاه و بلند قد (۲) بسیار مکار ودانا

قهره‌زئ qere zif قه‌قه‌ق [ف] لندهور

قهره‌ز مه‌ره‌ن qerezi merez دژمنی [ف] دشمنی

قهره‌زئلی qerezülî دیه‌که‌یگه‌له که‌نگه‌وه‌ر [ف] روستایی در

کنگاور

قهره‌زه‌نگ qerezenğ سییه‌ئ قه‌ترانی [ف] رنگ سیاه

خالص

قهره‌سوو qeresû چه‌م رازاوه‌ر [ف] رودخانه‌ای که از

کامیاران سرچشمه می‌گیرد و از کرماشان می‌گذرد

قهره‌سووران qeresûran (۱) سه‌ریاز (۲) ئه‌منیه‌یل داود خان

[ف] (۱) امنیه (۲) سواران داودخان کلهر

قهره‌فتاوا qereftaw ئه‌فتاوه‌ئ مسینه‌ئ گه‌ورا [ف] آفتابه

مسی بزرگ

قهره‌قاچ qereqaç (۱) قهره‌قاژ، گه‌نمه‌گیا (۲) قاژ (۳) ریبه‌ن

بزن (۴) دیه‌که‌یگه‌له که‌توله [ف] (۱) گیاهی شبیه گندم (۲) کلاغ

سیاه که گوشتش برای درمان سیاه سرفه خوب است (۳) گله

بزن (۴) روستایی در کندوله

قهره‌قاژ qereqaç بنویره قهره‌قاچ [ف] نگا قهره‌قاچ

قهره‌قوش qereqwiş (۱) قوشمه (۲) جوورئ بازه، تۆرکییه

(۳) نه‌خوه‌شی سییه‌زه‌خم «ئپام بیه‌سه ری چوار دهر دگران-

هفه و قهره‌قوش، یه‌مان وسنان» [ف] نگا قوشمه (۲) نوعی باز

سیاه رنگ، ترکی است (۳) بیماری سیاه‌زخم

قهره‌قهره qereqere (۱) قهره‌چی (۲) لاناویگه‌له به‌ئین پاسور

بازه‌یل، سئ به‌رابه‌ر [ف] (۱) کولیگری (۲) سه برابر، اصطلاحی

در پاسور بازی، سه برابر یک دست بازی

قهره‌لداخ qerefdax مه‌غز سقان، نوخاع [ف] نخاع

قهره‌لیق‌مقوم qerelî qomqom هه‌له‌قوم‌قوم «ل» [ف]

بازی الاکلنگ

قهره‌موور qere mûr سییه‌موور [ف] زار زار گریستن

قهره‌وا qerewa قهره‌وله [ف] باد ویرف، سرمای سخت

قهره‌واش qerewaş (۱) شه‌له‌تان (۲) قهره‌قوش [ف] (۱)

شارلاتان (۲) نوعی باز سیاه

قهره‌ول qerewîl (۱) قهره‌وا، قهره‌هیل (۲) قلاوچ (۳) قه‌لاوی

[ف] (۱) بوران (۲) مگسک تفنگ (۳) نگهبانی

قهره‌وله qerewîfe قهره‌وا [ف] باد و برف، سرمای سخت

قهره‌وی qerewî (۱) تلافه‌تی، ئه‌قره‌وی (۲) چاخ بۆن [ف] (۱)

تلافی، جزا (۲) چاخ شدن

قهره‌ویل qerewêf (۱) قهره‌وله (۲) نه‌خوه‌شیگه [ف] (۱)

اولین باد سرد پاییزی، باد ویرف (۲) بیماری مصری

قهره‌ویل qerewêfe بنویره قهره‌ویل [ف] نگا قهره‌ویل

قهره‌هون qerehûn قاو گیس کُ له زورر سیاتی له دۆره

دیاره [ف] گیس نفاخته شده که از فرط سیاهی از دور پیداست

قهره‌هیل qerehêf قهره‌وله [ف] باد ویرف، بوران

قهریو qerîw بنووپه غه‌ریو [ف] نگا غه‌ریو و ترکیباتش
قهریوقه‌ریو qerîw qerîw فراری دان که له شیر و مامر
 غه‌ریوه [ف] کلمه‌ای برای فراری دادن مرغ و خروس بیگانه
قهنز qez قه‌س، حهنز [ف] لذت، حظ
قهنزا qeza (۱) خوارده‌مهنی (۲) قهنزا و بِلّا، ئه‌ره‌وییه [ف] (۱)
 خوراک، غذا (۲) بلا، مصیبت، عریب‌است
قهنزان qezan قهنزنان، له تۆرکه‌مهنی «غازان» ئۆشن [ف]
 پاتیل، در ترکمنی «غازان» گویند
قهنزانچی qezançî (۱) مسگر (۲) کوبه‌ئ قازانچی (۳)
 دیه‌که‌یگه له کرماشان [ف] (۱) مسگر (۲) کوه قازانچی (۳)
 روستایی در کرماشان
قهنزانقوئی qezan qofî قهنزنان گه‌ورا [ف] پاتیل بزرگ
قهنزا نهو qeza new وه بیمزهت [ف] قضا و بلا نباشد
قهنزا و بِلّا qeza û bîlâ قهنزا، بِلّا، سه‌وارات [ف] رویداد
 ناگوار
قهنزبین qezbîn شاریگه له ئیزان، قهنزبین، جه‌ماوه‌رُ فره‌یگ
 له کوردان ک وه زاراوئه له‌کی قسه‌ کهن له‌ئ شاره ژیهن [ف]
 شهر قهنزبین، جمعیت قابل توجهی از کردان که به گویش کوردی
 لکی سخن می‌گویند در این شهر زندگی می‌کنند
قهنزبینی qezbînî جوورئ کیه‌رده [ف] نوعی کارد که ساخت
 قهنزبین است
قهنزن qezen قهنهت [ف] مداد تراش
قهنزهو qezew خه‌زهو، ئه‌ره‌وییه [ف] غضب، خشم
قهنزنان qezêan (۱) خه‌زنان (۲) قهنزین، کچیان [ف] (۱) پاتیل
 (۲) باختن، باختن در بازی
قهنزین qezîn قهنزبان، کچیان [ف] در بازی باختن
قهنزیمه‌ری qejmerî قهنشمه‌ری [ف] نگا قهنشمه‌ری
قهنزه‌ئ qejyê قهنزه‌ئ گه‌یگه فره‌ تیه‌ل و رنگین کُ ئرای
 چه‌ویهد نه‌نه‌ئ سه‌ر زه‌ق کشت و کال (۲) لاناوه له فره‌ تیه‌ل [ف]
 (۱) گیاهی بسیار تلخ و زیبا که برای دفع چشم زخم در سر زمین
 کشاورزی می‌کارند، ژاله (۲) کنایه از بسیار تلخ
قهنس qes (۱) قهنز (۲) خوه‌ئ کوشتن «یه مییه له‌پریگه له‌ئ
 کاوه مردیه - یاگه‌ر فه‌راده قهنس خوه‌ئ کردیه» (۳) قهنسیان
 [ف] (۱) حظ، لذت (۲) خودزنی، خودکشی (۳) استفراغ
قهنساو qesaw که‌ساو [ف] قصاب
قهنساوخانه qesaw xane که‌ساوخانه [ف] قصابخانه

قهنساوی qesawî که‌ساوی [ف] قصابی
قهنسر qesr (۱) بارگائ شا (۲) شاریگه له کرماشان [ف] (۱)
 قصر (۲) شهر باستانی قصرشیرین
قهنسرشیرین qesri şîrîn شارُ قهنسر له کرماشان [ف] شهر
 باستانی قصرشیرین
قهنسری qesrî (۱) نیشته‌جی قهنسر (۲) جوورئ مه‌وجه [ف] (۱)
 اهل قصرشیرین (۲) نوعی جاجیم زیبا
قهنسری چر qesrî çîr قهنسریگه له پایه‌مووری ک ژنه‌یل
 چرنه‌ئ و «هه‌یوا هه‌یوا» یش وه پئ ئۆشن [ف] مقامی از «پایه
 مووری» که زنان می‌خوانند و به «هه‌یوا هه‌یوا» نیز معروف
 است
قهنسلان qeslan قهنسلان [ف] چشمه‌ای در بابایادگار که به امر
 سلطان سهاک و فرموده بابایادگار از دل سنگ جوشید
قهنسهم qesem سه‌وه‌ن، له زاراوئه‌یل تره‌ک کوردی «سویند،
 سووند، قهنسهم» ئۆشن [ف] سوگند، در دیگر گویشهای کردی
 «سویند، سووند، قهنسهم» گویند
قهنسهم دان qesem dan قهنسهم داین [ف] سوگند دادن
قهنسی qesî (۱) درووکانی، وه دروو (۲) ئه‌نقه‌س (۳) گاله [ف]
 (۱) دروغی (۲) عمداً (۳) شوخی
قهنسیان qesyân هلاوردن [ف] استفراغ کردن
قهنسی پئ کردن qesî pê kirdin قهنسی کردن [ف] نگا
 قهنسی کردن
قهنسی پئ وه‌تن qesî pê wetin (۱) وه ئه‌نقه‌س وه‌تن (۲)
 وه گاله‌وا وه‌تن [ف] (۱) عمداً سخنی را گفتن (۲) به شوخی گفتن
 سخنی
قهنسی کردن qesî kirdin (۱) گاله کردن، یاری کردن (۲)
 ئه‌نقه‌س کردن [ف] (۱) شوخی کردن (۲) عمداً انجام دادن
قهنسیل qesîl بنووپه قهنسیل [ف] نگا قهنسیل
قهنسیل هه‌ریشان qesîl herîşanin قهنسیل پشانن [ف]
 نگا قهنسیل هه‌ریشان
قهنسیه‌وه‌ن qesyewen دیه‌که‌یگه له بیلّه‌وار [ف] روستایی
 در بیلّه‌وار
قهنس qeş (۱) خه‌ش (۲) ئاژه‌ل تئوئل چهرمئ [ف] (۱) توان و
 نیروی بدنی (۲) حیوان پیشانی سفید
قهنشاو qesaw شانه‌ئ کیشانُ بده‌ن ئه‌سپ [ف] قشو
قهنشاودان qesaw dan قهنشاو کیشان [ف] قشو زدن

قه‌شاو کیشان qeşaw kışan قه‌شاو دان [ف] قشو کشیدن
قه‌شقن qeşqin قه‌شقن [ف] قندشکن
قه‌ش‌قوش qeşqwiş ئاژەل دەسه‌لین [ف] حیوانات اهلی، احشام
قه‌شکن qeşkin قه‌شقن، تیش‌ه‌ئ بۆچگ [ف] قندشکن، نوعی تیش‌ه‌ئ کوچگ ویزه شکستن قند
قه‌ش له لئ بریان qeş le lê biryan قه‌ش له لئ بریان [ف] از شدت... بیحال شدن
قه‌شمه‌ر qeşmer (۱) جوورئ ئەنته‌ره (۲) که‌سیگ کُ مۆ سه‌رئ ساف قه‌چی کریایه [ف] (۱) نوعی بوزینه (۲) کسی که موی سرش صاف قچی شده
قه‌شمه‌ری qeşmerî (۱) یاری‌کردن (۲) تۆله‌کی کردن (۳) قوشمه [ف] (۱) شوخی کردن (۲) مسخره کردن (۳) شارلاتان
قه‌شەن qeşen قه‌شه‌نگ [ف] رنگین، زیبا
قه‌شه‌نگ qeşeng رهنگین [ف] زیبا، دلفریب
قه‌شنگ بۆن qeşeng bün رهنگین بۆن [ف] زیبا بودن
قه‌شه‌نگی qeşengî رهنگینی [ف] زیبایی، قشنگی
قه‌فه‌ز qefez قه‌فه‌س [ف] قفس
قه‌فه‌زه qefeze قه‌فه‌سه [ف] قفسه
قه‌فه‌س qefes قه‌فه‌ز [ف] قفس
قه‌فه‌سه qefese (۱) قه‌فه‌زه (۲) ته‌پله‌ئ سینه [ف] (۱) قفسه (۲) قفسه سینه
قه‌فه‌سی qefesî هوکاره‌ئ قه‌فه‌س [ف] قفسی
قه‌قه‌و qeqew قه‌ره‌قه‌ره، کاولی [ف] کاولی
قه‌قه‌و قه‌قه‌و qeqew qeqew ده‌مه‌وه‌ری [ف] کاولی گری
قه‌ل qel (۱) یه‌ئ گووش (۲) یه‌ئ چه‌و (۳) لاناوه له له‌پ (۴) که‌له‌مه دار [ف] (۱) حیوان یا انسان یک گوش (۲) حیوان با انسان یک چشم (۳) کنایه از لاغر (۴) ناقص، نقصان
قه‌ل qel (۱) قه‌سیان (۲) تیکه، له‌ته [ف] (۱) حالت تهوع (۲) تیکه، قسمتی از چیزی
قه‌لا qela (۱) که‌لات (۲) قلا [ف] (۱) قلعه (۲) کلاغ
قه‌لابۆن qela bün قه‌له‌وبۆن [ف] حالت تهوع
قه‌لاجه qelace کۆبه‌پگه له به‌ئین گیه‌لان وه ئارۆن‌ئاوا [ف]
 کوهی در مسیر اسلام آباد به گیلانغرب
قه‌لاچه qelaçe قلاچه [ف] قلعه کوچک
قه‌لادووشان qela dûşan قه‌له‌دووشان [ف] قلمدوش

قه‌لار qelar (۱) فتور هاوردن (۲) لاناویگه له تيله‌بازی [ف]
 (۱) قلع و قمع (۲) اصطلاحی در تيله‌بازی، دو تيله را با یک ضربت زدن
قه‌لاش qelaş که‌لاش، گووشبېر [ف] آدم کلاش
قه‌لاخه qelaxe ديه‌که‌پگه له ره‌وانسه‌ر [ف] روستایی در روانسر
قه‌لا کردن qela kirdin قه‌له‌و کردن [ف] استفراغ کردن
قه‌لانجه qelance ديه‌که‌پگه له ره‌وانسه‌ر [ف] روستایی در روانسر
قه‌لاندووشان qelandûşan قه‌له‌دووشان [ف] قلمدوش
قه‌لانتقور qelanqûr نگا قلانتقور
قه‌لانگ qelanğ گوزکوت، چوو دریزپگه گرده‌کان «گوز» وه پئ ته‌کنن [ف] چوبی بلند که با آن گردوهای سرشاخه‌ها را می‌ریزند
قه‌لار qelaw خوارده‌مه‌نیگ ک ئپرائ ئازیه‌تی دُرس‌کن [ف]
 غذایی که برای مراسم تعزیه و سوگواری درست کنند
قه‌لار qelawir بنووره قلاور [ف] نگا قلاور
قه‌لار qelawî سیمبان، ته‌سیار [ف] نگهبان
قه‌لاری qelawî سیمبانی، ته‌سیاری [ف] نگهبانی
قه‌لب qelb دۆرۆ [ف] دو رو، نارو زن
قه‌لب‌زه‌ن qelbezen به‌د قه‌لب [ف] بد اندیش
قه‌لپاخ qelpax بنووره قاپاخ [ف] نگا قاپاخ
قه‌لپاچ qelpaç هه‌لپاچین [ف] بریدن نامنظم گیسوان
قه‌لپاچ کردن qelpaç kirdin قه‌لپاچین [ف] بریدن نامنظم
قه‌لپاچین qelpaçîn هه‌لپاچین [ف] بریدن نامنظم
قه‌لپ وپژژ qelîp û rêژ رشانن فره‌ئ خوارده‌مه‌نی (۲) سه‌ره‌ولیزۆن و رشیان [ف] (۱) اصراف کردن، افراط و تفریط (۲) سرایشب شدن و ریختن
قه‌ل‌په‌ل qeli pel قه‌لار بۆن [ف] قلع و قمع شدن
قه‌ل‌په‌ل کردن qeli pel kirdin قه‌لار کردن [ف] قلع و قمع کردن
قه‌لپه‌نجه qelpence ده‌س قولاو کردن وه چشتئ [ف] دست را دور چیزی قلاب کردن
قه‌لپه‌نجه دان qelpence dan قه‌لپه‌نجه کردن [ف] دست را دور چیزی قلاب کردن وگرفتن

قه‌لپه‌نجه کردن qefpence kirdin بنووپه قه‌لپه‌نجه دان

☐ نگا قه‌لپه‌نجه‌دان

قه‌لت qeft (۱) پل خواردن (۲) خه‌لپان، قه‌لتان ☐ (۱) غلت (۲) غلتیدن در...

قه‌لتان qeftan (۱) پلانن (۲) خه‌لپان ☐ (۱) غلتاندن (۲) غرقه کردن در...

قه‌لتانن qeftanin (۱) خه‌لپانن (۲) پلانن ☐ (۱) غرقه کردن در... (۲) غلتاندن

قه‌لخ qeflx له‌پ و ژایف ☐ لاغر و ضعیف

قه‌لخان qeflxan سپه‌پ، سپه‌پینگه له که‌ول گا... ئرائی له ئەمان مهنن له زهره‌ت، له زاراو‌یل تره‌ک کوردی «مه‌تال»، ماتال» و له تۆرکه‌مه‌نی «غالقان» ئۆشن ☐ سپری از پوست گاو و... برای جلوگیری از ضربه گُرز، در دیگر گویشهای کردی «مه‌تال، ماتال» و در ترکیمنی «غالقان» گویند

قه‌لخانی qeflxani تیره‌پگ له یارسان کُ قه‌لخان فره بردنه‌سه کار ☐ تیره‌ای از یارسان که چون با «قه‌لخان» مبارزه می‌کرده‌اند به آنها قلخانی گویند

قه‌ل قۆخان qefî qüxan قرم‌قال ☐ همه‌مه و جنجال

قه‌لقورچ qefî qwirç کیل منجه‌پ ☐ اریب بریدن

قه‌لماشین qefmasin قه‌لماشنگ ☐ قلاب سنگ

قه‌لماشینگ qefmasing قه‌لماشن ☐ قلاب سنگ

قه‌لو qefw (۱) قه‌لواری (۲) چه‌واشه، ئه‌ره‌وییه (۳) سه‌راو خواره و بۆن له به‌رزای (۴) قه‌سیان ☐ (۱) پشت رو کردن (۲) معرب قلب عربی است (۳) سرایشب شدن از فراز (۴) استفراغ کردن

قه‌لواری qefwar قه‌لواری ☐ پشت رو کردن

قه‌لواری qefwarî قه‌لو کردن ☐ پشت رو کردن

قه‌لوخه qelûxe که‌مجگ گه‌ورا ☐ قاشق بزرگ، آب گردان

قه‌لو کردن qefw kirdin (۱) په‌پین کاپوه نیر له ما (۲) سه‌ره و لیژ کردن ☐ (۱) گشن گوسفند نر بر ماده (۲) واژگون کردن

قه‌لوه بق qefwe bü سه‌را لیژ بۆن ☐ واژگون شدن

قه‌لوه‌ز qefwez (۱) قۆنره (۲) دیه‌که‌ینگه له بیله‌وار ☐ (۱) موج آب (۲) روستایی در بیله‌وار

قه‌لوه‌زه qefweze قۆنره، قه‌لبه‌زه ☐ موج آب، در دیگر گویشهای کردی «قه‌لبه‌زه» گویند

قه‌لوه‌کوت qefwe kwit له‌رگ ☐ نگا له‌رگ

قه‌لوین qefwên قه‌روین ☐ چربی دور ناف

قه‌لویه qefüye چیه‌ره‌ئ مار یا وراز ☐ دندان نیش مار یا گراز

قه‌له qele (۱) لاناویگه ئرائی گیل (۲) ناویگه ئرائی سه‌گ ☐ (۱) اصطلاحی برای یک چشم (۲) نامی برای سگ بی دم

قه‌ل‌تین qefetên زه‌غیم، گه‌زاره‌دار ☐ ضخیم، کلفت

قه‌ل‌خان دهره qefexan derê دیه‌که‌ینگه له قه‌سر ☐ نام روستایی در قصرشیرین

قه‌له‌دووشان qefe dûşan قه‌له‌دووشکان ☐ قلم دوش

قه‌له‌دووشکان qefe dûşkan قه‌له‌دووشان ☐ قلم دوش

قه‌له‌ش qeleş بنووپه قه‌له ☐ نگا قه‌له

قه‌له‌م qefem (۱) پینتۆس (۲) چه‌له‌مه (۳) برین (۴) بریان (۵) ئسکته‌ئ نه‌جاپ ☐ (۱) قلم، خودکار (۲) استخوان ساق یا ران

(۲) بریدن، قلم کردن (۴) قطع، برش (۵) قلم نجاری، اسکنه **قه‌له‌مباز** qefembaz چووار قه‌له‌مباز ☐ اسبی که چهار دست و پایش سفید باشد

قه‌له‌متاش qefem taş (۱) قه‌له‌متراش (۲) جوورئ کیه‌ردُ باریکه ☐ (۱) مداد تراش (۲) چاقوی بسیار کوچک و باریک

قه‌له‌متراش qefem tiraş بنووپه قه‌له‌متاش ☐ نگا قه‌له متاش

قه‌له‌مدان qefem dan جی قه‌له‌م ☐ قلمدانی

قه‌له‌مزن qefem zen زانا، باسه‌وات ☐ دانا، با سواد و خوش خط

قه‌له‌مقورپ qefemqûr بنووپه قلائقووپ ☐ نگا قلا نقووپ

قه‌له‌م کردن qefem kirdin قه‌له‌مه کردن ☐ قلمه کردن

قه‌له‌مه qefeme (۱) قه‌له‌مه‌ئ دار (۲) سقان ران، چه‌له‌مه (۳) دیه‌که‌ینگه له سه‌ریپه‌ل ☐ (۱) قلمه (۲) استخوان ران (۳) روستایی در سرپل نهاب

قه‌له‌مه کردن qefeme kirdin قه‌له‌م کردن ☐ قلمه کردن

قه‌له‌می qefemî (۱) باریک وخوه‌ش ته‌رز (۲) ته‌رچگ ☐ (۱) باریک اندام و خوش تراش (۲) تر وتازه، قلمی

قه‌له‌نداز qefendaz بنووپه چاریار ☐ نگا چاریار

قه‌له‌ندهر qefender ده‌وریش ☐ خانه بدوش

قه‌له‌نه‌کی qefenekî (۱) دیه‌که‌ینگه له کرماشان (۲) دیه‌که‌ینگه

له مایه‌شت، ناو ژۆنه‌ئ «شمشه» بۆیه [ف] (۱) روستایی در کرماشان (۲) روستایی در مادیدشت، نام پیشین این روستا «شمشه» بوده

قه‌لو qefew قه‌ق، گه‌ورا «گ» [ف] بزرگ، گنده

قه‌لو و بۆن qefew bün (۱) هلاوردن (۲) سه‌ره و لیژ بۆن (۳) چاخ و قه‌ق بۆن [ف] (۱) حالت تهوع داشتن (۲) در سرازیری قرار گرفتن (۳) چاق و فربه شدن

قه‌له و زندان qefe û zindan گه‌مه‌یگه وه‌کوه خه‌ریل مه‌تیکه [ف] بازی شبیه «خه‌ریل مه‌تیکه»

قه‌لو کردن qefew kirdin (۱) هلاوردن (۲) سه‌ره و لیژ کردن [ف] (۱) حالت تهوع دست دادن (۲) واژگون کردن

قه‌له‌وی qefewî چاخی، قه‌قنی «گ» [ف] لندهوری، چاخی **قه‌م** qem (۱) چه‌فتی (۲) نای ئاو‌خوه‌ری کاو‌ریل (۳) ساقه‌ئ گه‌ورائ دار ئړا ئاو‌خوه‌ری ئاژه‌ل (۴) ده‌سه‌ئ گوچان [ف] (۱) کجی، قوس (۲) ظرف آبخوری احشام (۳) تنه‌ی بزرگ درخت برای انبار آب جهت حیوانات (۴) قوس دسته‌ی عصا

قه‌مانن qemanin قه‌م خواردن [ف] قوس دادن، تاب دادن **قه‌مته‌ر** qemter (۱) بلاوک (۲) هه‌وسار شتر [ف] (۱) پوزه‌بند (۲) افسار شتر

قه‌مته‌ر جاین qemter cayn قه‌مته‌ر قوروژان [ف] نگا **قه‌مته‌ر قوروژان**

قه‌مته‌ر قوروژان qemter qurûjan (۱) ژوون گه‌ردانن (۲) وینانگ گرتن (۳) به‌رچه‌کبه‌رچه‌ک کردن [ف] (۱) روده درازی

کردن، پُرحرفی کردن (۲) بهانه گرفتن (۳) تهدید توخالی کردن **قه‌مته‌ر کردن** qemter kirdin (۱) هه‌وسار کردن شوتور، له کوردی ئړای هه‌ر چه‌یوانینگ یه‌ئ ناو دئیرید به‌سبار ئه‌پرائ سه‌گ

سپته کردن ئه‌پرائ گا قرانگسه کردن (۲) لاناوه له ده‌مکوت کردن [ف] (۱) افسار کردن شتر، در کردی برای هر حیوانی نام

ویژه خود را دارد مثلا برای سگ «سپته کردن» برای گاو «قرانگسه کردن» برای الاغ و اسب «لقاو کردن» (۲) کنایه از سر جای خود نشاندن و خاموش کردن

قه‌مته‌ری qemteri هه‌وسار کریاگ [ف] مهار شده، افسار شده

قه‌مچ qemç (۱) پپ یه‌ئ مشت (۲) سان قه‌مچان [ف] (۱) پُر یک مشت (۲) سنگ صاف بازی «قه‌مچان»

قه‌مچان qemçan گه‌مه‌یگه منالانه کُ وه سانه‌یل بۆچگ وخر

کریه‌ئد [ف] بازی باسنگهای کوچک ومدور

قه‌مچی qemçî (۱) شم‌ر یاو، له تۆرکه‌مه‌نی «غامچی» و له کرمانی «قه‌مچی» ئۆشن (۲) جوورئ مشت وه‌شاننه [ف] (۱) تازیانه چهارپایان، در ترکمنی «غامچی» و در کرمانی «قه‌مچی» گویند (۲) دست را گره کردن و با سرپند انگشتان ضربه زدن

قه‌مچی پان qemçî rân خارنان [ف] به‌تاخت دوانیدن

قه‌م خواردن qem xwardin قه‌مه و خواردن [ف] تاب بر داشتن، کج شدن

قه‌مرالی qemralî ناویگه‌کوپانه [ف] نامی مردانه، قمر علی

قه‌مزه qemze (۱) خه‌مزه (۱) وه خار ده‌وین چاره‌وا [ف] (۱) غمزه وناز (۲) تاخت دویدن الاغ از شدت هیجان

قه‌مزه‌کردن qemze kirdin بنووره قه‌مزه [ف] نگا **قه‌مزه**

قه‌مغاز qemxaz قه‌واخ «گ» [ف] اسکلت

قه‌موولکه qemûlke قه‌زئان گه‌ورا و وه دهرد نه‌خوه‌ر «گ» [ف] ظرف بزرگ و ببرد نخور

قه‌مه qeme (۱) بخده (۲) نای ئاسیاب (۳) چه‌فته [ف] (۱) قه‌مه، قداره (۲) نای آسیاب (۳) کج است

قه‌مهر qemer ناویگه ژئانه و کوپانه [ف] نامی هم برای زنان و هم برای مردان

قه‌مه‌زن qeme zen (۱) چه‌قوو کیش (۲) ئه‌و که‌سه کُ له ئاشوورا قه‌مه ده‌ئیده خوه‌ئ [ف] (۱) چاقوکش (۲) کسی که در مراسم عاشورا قه‌م‌زنی می‌کند

قه‌مه‌کیش qeme kîş چه‌قوو کیش [ف] چاقوکش

قه‌مه‌و خواردن qemew xwardin قه‌م خواردن [ف] کج شدن، تاب برداشتن

قه‌مه‌ودان qemew dan چه‌فته و بۆن [ف] کج شدن، تاب برداشتن

قه‌ن qen که‌ن [ف] قند

قه‌ناره qenare قه‌ناری [ف] پرنده قناری

قه‌ناری qenarî (۱) قه‌ناره (۲) جوورئ گه‌نمه، گه‌نم قه‌نده‌هاری [ف] (۱) پرنده قناری (۲) بذر نوعی گندم، گندم قندهاری

قه‌ناس qenas گیر، چه‌فت [ف] زمین کج

قه‌ناسه qenase جوورئ تفه‌نگه [ف] تفنگ قناسه

قه‌ناسی qenasî چه‌فتی [ف] کجی زمین

قه‌ناسی ده‌رکردن qenasî der kirdin ریک و پیک کردن

قەنار راس و ریس کردن

قەنار qenaw ئاو قەن قنداب

قەنتار qentar کەنتار «ل» کفتار

قەنتارقین شەلە qentar qîn şele کەنتار، قەنتار «ل» کفتار

قەنج qenc (۱) رەنگین (۲) پەرەوا کردن (۳) لە دلەو خوەشی کردن ئپای کەسیگ یا چشتیگ (ق) (۱) زیبا، دلفریب (۲) آرزوی دیدن داشتن (۳) در دل شاد شدن از دیدن کسی یا داشتن چیزی
قەنج دان qenc dan پەرەوا کردن (ق) آرزوی دیدن کسی را داشتن

قەنج کردن qenc kirdin خوەشی کردن (ق) ابراز خوشحالی کردن برای کسی

قەنداخ qendax ئاو قەن (ق) شکراب جوشیده

قەندان qendan کەندان، جی قەن (ق) قندان

قەندەھاری qendeharî قەناری، جووری گەنمە (ق) گندم قندەھاری

قەندیل qendîl شریت (ق) طناب ابریشمی

قەنشکن qenşikin قەشکن (ق) قندشکن، نوعی تیشە کوچک

قەنشکەیل qenşikineyl دیەکەتگە لە گیەلان (ق) نام روستایی در گیلانغرب

قەنشەکەرۆک qenşekerûk قەنشەکەرە (ق) نوعی خار با کلاھکی سفید رنگ کە مغزی شبیه پسته دارد و خوراکی است
قەنشەکەرە qenşekere بنوورە قەنشەکەرۆک (ق) نگا قەنشەکەرۆک

قەو qew (۱) پلپلە «یا هامساد بیام یاگەر رەوئەند- یا قەوئ بیام وە رۆ سەرەوئەند» (۲) وەر قەو «وہ زوور لە قەوئە و کردم»

(ق) (۱) اسبابی زینتی کە زنان بە لچک می‌بندند (۲) یقە

قەو qeu گەورا (ق) بزگ

قەواخ qewax (۱) پۆکە (۲) قاپاخ (ق) (۱) پوکە فشنگ (۲) اسکلت

قەوارات qewarat قەوارە، چۆزمان (ق) قوارە، هیکل

قەوارات ناشیرین qewarat naşîrîn چیرتووکە (ق) بد ریخت

قەوارتێ qewartê قەوالتێ (ق) چاشت

قەوارە qeware (۱) قەوارات (۲) تاقەئ پارچە (ق) هیکل (۲)

قوارە پارچە

قەوارەت qewart قەوارات (ق) ریخت، هیکل

قەواسی qewasî دۆ دیەکەتگە لە گیەلان (ق) دو روستا در گیلانغرب

قەوالتێ qewartê قەوارتێ (ق) چاشت

قەوالە qewafê سەنەت، ئەرەویبە (ق) قبالە، سند، عربی است

قەوچ qeüç قەوچ، دەم قیچی (ق) دهن كجی

قەوچان qeüçanin قەتچەقەتچ (ق) حالت باز وبسته کردن دهان مادیان هنگام گشن

قەوچگ qewçig قەپ گرتن چارەوا (ق) گاز گرتن اسب و الاغ

قەوچگ گرتن qewçig girtin قەپ گرتن (ق) اسب یا الاغی کە گاز می‌گیرد

قەوچل qewçif قەوچل (ق) ساقەهای ذرت و...

قەوچن qeüçin قەتچەقەتچ کەر (ق) کسی کە مرتب دهن خود را می‌جنباند

قەوچەر qewçer زەمبیل (ق) زنبیل

قەوچەقەتچ qeüçe qeüç قەوچان، بنوورە قەوچان (ق) نگا قەوچان

قەوچەل qewçel قەوچل، ساقە و سەرگە زپات و شکلاتن (ق) ساقەهای خشک شدهی ذرت و قسمت چوبینی کە دانه‌های ذرت بر روی آن قرار دارد

قەوچەل qewçel ئایم دریز و لەر «گ» (ق) آدم دراز و بی قوارە

قەوچەي qewçey قەوچەیی، یەکن لە تیرەیل کەلھورە (ق) یکی از تیره‌های کلهر

قەور qewr گلکوو، لە عبری «قەورە» ئۆشن (ق) گور، در عبری «قەورە» گویند

قەورپشکنەک qewr pişkinەk گوورپشکنەک، جانەوهریگە (ق) حیوان گورکن

قەورسان qewrsan گوورپسان (ق) گورستان

قەورکەن qewr ken ئەو کەسە ک گوور کەنئید (ق) قبرکن، گورکن

قەور کەنن qewr kenîn (۱) قەور ئەپای مردئ کەنن (۲)

لاناوہ لە ھەرەشەدان «قەورڈ کەنم» (ق) (۱) گور کندن (۲)

اصطلاحی برای ترساندن و تهدید کردن
قه‌ورکه‌نه‌ک qewr kenek قه‌وریشکنه‌ک [ف] حیوان گورکن
قه‌ورگه‌وری qewr gewrî گووِرْ گه‌وره‌یل [ف] گورستان
 گبرهای باستانی که سرشار از عتیقه‌جات است
قه‌وز qewz (۱) بنوورپه سخلْ (۲) تاجه‌ک، ئه‌ره‌وییه [ف] (۱) نگا
 سخلْ (۲) رسید، قبض، عربی‌است
قه‌وزنه‌قماز qewzi eqmaz وه زوور سه‌نه‌ت کردن [ف]
 زورکی قباله کردن
قه‌وزاخ qewzax قه‌وزاق [ف] خزه آب
قه‌وزاق qewzax قه‌وزاخ [ف] خزه آب
قه‌وزه روهج qewze rûh گیان سه‌نن، ئه‌تره‌ش بردن [ف]
 قبضه روح کردن
قه‌ول qewl په‌یمان، ئه‌ره‌وییه [ف] پیمان، عربی است
قه‌ولان qeulan خه‌په‌مه [ف] لندهور، بزرگ جئه
قه‌ول دان qewl dan شهرت کردن [ف] قول دادن
قه‌ول سه‌نن qewl senin قه‌ول گرتن [ف] قول گرفتن
قه‌ول قه‌رار qewl qerar قه‌ولوقه‌رار [ف] قول وقرار
قه‌ول گرتن qewl girtin قه‌ول سه‌نن [ف] قول گرفتن
قه‌وم qewm (۱) فه‌ک وفامیل (۲) نه‌توه [ف] (۱) فامیل،
 خویش (۲) ملیت
قه‌ومان qewman (۱) قومیان (۲) قه‌ومه‌یل [ف] (۱) رویداد
 ناگوار (۲) قومان، خویشان
قه‌ومه‌یل بیگانه qewmeyl bêgane فلوس گن،
 که‌سینگ ک لاداری له‌ خاواره‌ که‌ئید [ف] بد جنس، کسی که
 دیگران را به اقوام خود ترجیح دهد و از آنها حمایت کند
قه‌ومه‌یل زالم qewmeyl zalim به‌د فلوس، ئه‌و که‌سه
 گ نرائ خزم وکار خوه‌ئ نیه‌سه‌ئ [ف] بدجنس، آنکه در حق
 اقوام خویش بدی می‌کند
قه‌ومی qewmî (۱) نه‌توه‌یی (۲) ئاشنا بؤن، ژن و ژنخواز
 کردن [ف] (۱) ملی (۲) قوم شدن بواسطه ازدواج
قه‌ومی کردن qewmî kirdin ژن و ژنخواز کردن [ف] فامیل
 شدن بواسطه ازدواج
قه‌ونی qeünî (۱) گلنگ (۲) گه‌ورای [ف] (۱) قسمت بزرگ از هر
 چیزی (۲) بزرگی
قه‌ونی ران qeünî rân ران [ف] کشاله ران
قه‌وه qewe (۱) قوه (۲) باتری (۳) جلد، پوشه‌مه‌نی (۴)

پاکه‌ت (۵) زوور [ف] (۱) فشار و نیرویی که زائو وارد می‌آورد تا
 بزاید (۲) باطری (۳) پوشش، جلد (۴) پاکت (۵) نیرو، زور
قه‌وه‌ت qewet (۱) زوور (۲) قه‌وه [ف] (۱) نیرو، زور (۲) نیرویی
 که زائو وارد می‌آورد تا بزاید
قه‌وه‌ت کرتن qewet kirdin قه‌وه‌وه کردن [ف] وارد آوردن
 نیرو برای زایمان
قه‌وه کردن qewe kirdin قه‌وه‌ت کردن [ف] وارد آوردن
 نیرو برای زایمان
قه‌وی qewî قه‌ت «گ» [ف] بزرگ
قه‌وین qewîn که‌وین «ل» [ف] بزرگ
قه‌ی qey (۱) گژ، قه‌د (۲) تا کردن (۳) ئه‌یم نه‌ئیر (۴) بردن «
 دا له‌ قه‌ئ مالْ خوه‌ئ و...» (۵) له‌ت کردن (۶) که‌مه‌ر (۷)
 قه‌سیان (۸) که‌شان (۹) خۆن وه‌ده‌مه‌و گرتن، قو کردن [ف] (۱)
 نگا قه‌د (۲) تا کردن، دو تا کردن (۳) اشکال، مانع (۴) بردن،
 همرا خود بردن (۵) شقه کردن (۶) کمر (۷) استفراغ کردن (۸)
 شور چیزی را در آوردن (۹) غوغا کردن، کولاک کردن
قه‌یبر qeybir قه‌یبه، قه‌یبه‌ب [ف] راه میانبر
قه‌یبری qeybirî قومبیری، لاناوه له‌ لپ و ناته‌وان [ف] کنایه
 از لاغر و ناتوان
قه‌یبرین qeybirîn له‌په‌و بؤن، زایف بؤن [ف] لاغر شدن،
 ناتوان شدن
قه‌یبه qeybe قه‌یبر [ف] راه میانبر
قه‌یبه‌بیر qeybe bir قه‌یبر [ف] راه میانبر
قه‌یپ qeypi قورپ [ف] استفراغ
قه‌یت qeyt (۱) سیم چووارشاخ کیشان قووری (۲) به‌س
 پلاستیکی، نه‌وار پلاستیکی [ف] (۱) بند سیمی چینی بندزن (۲)
 بست پلاستیکی، نوار پلاستیکی که بعنوان بست به دور بسته
 می‌بندند
قه‌یتازه qeytaze نرک نوو، نوو [ف] نو، تازه
قه‌یتان qeytan (۱) شریت (۲) لاناوه له‌ باریک [ف] (۱) نوار
 بافته شده باریک (۲) کنایه از باریک
قه‌یتانه‌ئ qeytaneÿ kew که‌و [ف] حالت
 بیهوشی
قه‌یت‌قیر qeyti qir چه‌پاو کردن «ئهر تووای بکه‌ی قه‌یت‌قیر»
 وه‌ شه‌و سائیه‌قه‌س وه‌ رووژ ئه‌ور پیر» [ف] غارت، چپاو
قه‌یتگ qeytig دبه‌که‌یگ له‌ سه‌ریپه‌ل [ف] روستایی در سر

پل نهاب

قه‌یتتول (qeytül ۱) قرازه‌ئ سیبیه‌مال (۲) ناویگه کورانه (۳)

دیه‌که‌یگه له سیبیه‌سیبیه‌ئ راوه‌ن، قه‌یتتول خوسره‌وی (۴) دؤ دیه‌که له گیله‌لان (۵) رۆدار، ریلاس «م کهم رۆ، کوپ قه‌یتتولی

فره‌س» (۱) ردف سیاه چادر که از دور به مار خفته میماند (۲) نامی مردانه (۳) روستایی در سیاه‌سیاه راون (۴) دو

روستا در گیلانغرب (۵) پُر رو، گستاخ

قه‌یتتول qeytöl لانه‌ما، توخمه (۱) نژاد

قه‌یتتولی qeytülî رۆداری، چه‌تونى (۱) گستاخی

قه‌یتتەر qeytêr وه دتویا حسن (۱) کاری را به تاخیر انداختن

قه‌یتتەران qeytêran (۱) دتویاسیبه (۲) ناویگه کورانه و ژنانه (۱) ته تغاری (۲) نامی مردانه و زنانه

قه‌یچی qeyçî مه‌قران، چه‌ره (۱) قیچی

قه‌یچی بر qeyçî bir وه قه‌یچی برین (۱) برش زدن با قیچی

قه‌یچی کردن qeyçî kirdin برین (۱) بریدن باقیچی

قه‌ئ چه qey çê چه‌ئ چه‌س (۱) ایرادی ندارد

قه‌ئ چه‌س qey çes ئه‌ییم نه‌ئیرئ (۱) ایرادی ندارد، مانعی ندارد

قه‌ئخ qeyx قه‌خه، گهن، پیس (۱) بد، نجس

قه‌ئخه qeyxe (۱) قه‌ئخه‌خه، قه‌ده‌خه (۲) قه‌سیل، سه‌وزه (۱) غدغن (۲) سبزه‌زار، مرتع

قه‌ئخه کردن qeyxe kirdin قه‌ئخه‌خه کردن (۱) مانع شدن،

غدغن کردن

قه‌ئخه‌کەر qeyxe ker قه‌ئخه‌خه‌کەر (۱) مانع شونده، غدغن

کننده

قه‌ئیر qeyr (۱) قه‌در (۲) بریگ «یه‌ئ قه‌ئیر ئایم هاتن» (۱) قدر، منزلت (۲) تعدادی

قه‌ئیران qeyran سه‌وارات گهن (۱) بحران، رویداد ناگوار

قه‌ئیرزان qeyr zan قه‌در زان (۱) قدرشناس

قه‌ئیر زانستن qeyr zanistin قه‌در زانین (۱) قدردانی، قدر

دانستن

قه‌ئیروین qeyrwin بنویره قه‌روین (۱) نگا قه‌روین

قه‌ئیروین qeyrwen بنویره قه‌روین (۱) نگا قه‌روین

قه‌ئیرئ qeyrê قه‌یلئ، خه‌یلی (۱) بسیاری، خیلی

قه‌ئیز qeyz (۱) ناخوه‌ش (۲) دل هه‌لشئوتیان (۳) قئیز (۱) نامطبوع (۲) دل بهم آمدن (۳) قهر کردن، رنجیدن

قه‌ئیز بۆن qeyz bün قئیز بۆن (۱) دل بهم آمدن از چیزى

قه‌ئیز کردن qeyz kirdin تووریان (۱) رنجیدن، قهر کردن

قه‌ئیز وه‌ئیز qeyz û beyz تووریان (۱) رنجیدن و دور شدن

قه‌ئیز هاتن qeyz hatin دل وه یه‌که هاتن (۱) دل بهم آمدن

قه‌ئیسەر qeyser (۱) پاتشا (۲) ناویگه ژنانه و پیاوانه (۱) پادشاه (۲) نامی زنانه و مردانه

قه‌ئیسەرە qeyserê سووکه‌ناو قه‌ئیسەر (۱) مخفف نام قیصر

قه‌ئیسەری qeyserî جوورئ پیلاسە (۱) نوعی کفش پاشنه بلند

قه‌ئیسى qeysi خلیو (۱) زردآلوی خشک شده

قه‌ئیقاچ qeyqaç (۱) قه‌ئقاچ (۲) خارنان و قه‌ئقاچ چین (۱) اربب، زیکزاک (۲) مورب دوانیدن اسب بویژه در مسابقات

قه‌ئیقاچ qeyqaj بنویره قه‌ئیقاچ (۱) نگا قه‌ئیقاچ

قه‌ئ قلاخ qey qilax قانگ، قانگ دان (۱) دود اندود، دود اندود کردن

قه‌ئقورپ qeyqurp هلاوردن (۱) استفراغ کردن

قه‌ئ کردن qey kirdin (۱) لوو کردن، تا کردن (۲) هلاوردن (۲) ئیراد داشتن (۱) تا کردن، دوتا کردن (۲) استفراغ کردن (۲) ایراد داشتن

قه‌ئیل qeyl قه‌ئیرئ، قه‌یلئ (۱) خیلی، بسیاری

قه‌ئیلئ qeylê خه‌یلئ (۱) بسیاری، خیلی

قه‌ئیم qeym قه‌دیم (۱) قدیم

قه‌ئیماخ qeymax قوماخ (۱) غذایی برای زائو

قه‌ئیماخه qeymaxe تووژ، تووژ گرتن (۱) کاشی، سر شیر، کاشی شیر و...

قه‌ئیماخه دان qeymaxe dan (۱) تووژ گرتن (۲) حه‌لقه دان «ده‌ور دهمئ قه‌ئیماخه‌ئ که و دا» (۱) کاشی، سرشیر (۲) تغییر رنگ لب و دهان در هنگام گریستن و حالت بیهوش شدن

قه‌ئیماس qeymas (۱) ماسیائ، تا ئیرمه دریائ (۲) دیه‌که‌یگه له مایه‌شت (۳) ناویگه‌کورانه «قه‌د، قه‌ئ + ماس = ئاهوو»

قه‌دئگ چۆ ئاهوو (۱) ماسیده شده (۲) روستایی در مادیدشت (۳) نامی مردانه، بر گرفته از «قد+ماس» قدی مانند آهو

قه‌ئیماخ qeymax غذایی برای زائو

قه‌ئیمه qeyme (۱) سن دار (۲) قه‌دیمه (۱) کهنسال (۲) جنس قدیمی

قه‌ئیمه

قیران qîrânin (۱) قیژانن (۲) قیره کردن قوپواک [ف] (۱)
 فریاد سر دادن (۲) صدای قورباغه
قیرقاچ qîrî qaç قیرقاژ [ف] اریب
قیرقاژ qîrî qaj قه یقاژ [ف] اریب
قیرقیر qîrî qîrî دهنگُ جیره جیپ، دهنگُ واز بقون لنگه دهر و ...
 صدای باز شدن در یا ساییده شدن دو جسم سخت بر هم، اصطحکاک
قیرن qîrîn جیقن [ف] جیغو
قیرناین qîr nayn قیر نئان «ل» [ف] تاخت کردن
قیرنئان qîr nêan قیر ناین [ف] تاخت کردن
قیروقاچ qîr û qaç قیروقاژ [ف] اریب، زیکزاک
قیروقاژ qîr û qaj قیروقاچ [ف] اریب، زیکزاک
قیره qîrê (۱) دهنگُ قوپواک (۲) قیران [ف] (۱) صدای قورباغه (۲) فریاد کشیدن
قیره قیر qîrê qîr قیره ئ هه یتا هه ییت [ف] صدای «قیپ» ی بیایی
قیژ qêz بنوپره قه یژ [ف] نگا قه یژ و ترکیبانش
قیژنه وپیژنه qêzine û pêzine رسوائ خه لکان بقون [ف]
 بدنام شدن، رسوائ خاص و عام شدن
قیژ قاز qîji qaj قیژ و لنگ [ف] داد و فریاد
قیژ قه رکه qîj qîrêk قه رقه ره [ف] کلاغ زاغی
قیژن qîjin قیپن [ف] جیغو
قیژ واز qîji waj قیژ قاز [ف] داد و فریاد
قیژ و لنگ qîji wîlîng قیژ قاز [ف] داد و فریاد ناشی از سوگواری
قیژه qîje بنوپره قیژ [ف] نگا قیژ
قیژه کردن qîje kirdin (۱) دهنگُ بالوون (۲) قیژانن [ف] (۱) صدای هواپیما هنگام رد شدن (۲) داد و فریاد کردن
قیق qîq دهنگُ مهل [ف] صدای پرنده گان
قیقاج qîqac (۱) قیقاژ، له کرمانی «کیقاج» توشن (۲) گه مه یگه سووارکاره بیل ئرائ ئاماده گی نه انجام دهن [ف] (۱) اریب، در کرمانی «کیقاج» گویند (۲) نوعی بازی که سووارکاران کُرد جهت آمادگی و چالاکي خود و اسب انجام می دهند

قهیمه qeyme (۱) قنجه کردن (۲) خوارده مه نیگه، خورشت
 قهیمه [ف] (۱) تکه تکه کردن (۲) خورشت قهیمه
قهیمه قهیمه qeyme qeyme قنجه قنجه [ف] خُرد و ریز کردن
قهیمه کردن qeyme kirdin قنجه کردن [ف] ریز ریز کردن
قهینات qeynat قنیات [ف] قناعت کردن
قهیناخ qeynax گیایگه [ف] گیاهی است
قه ئ نه ئیرئ qeÿ neÿrê ئه ئم نه ئیرئ [ف] ایرادی ندارد
قه ئ نه ئه کئ qeÿ nyekeyê ئه ئم نه ئیرئ [ف] ایرادی ندارد، مهم نیست
قه یه خه qeÿexe (۱) قه یخه (۲) قه سیل، سه وزه [ف] (۱) غدغن (۲) سبزه، مرتع
قه یه خه کردن qeÿexe kirdin قه یخه کردن [ف] غدغن کردن
قه یه خه کهر qeÿexe ker قه یخه کهر [ف] غدغن کننده
قیامت qêamet رووژ په سلان، ئه ره بییه [ف] قیامت، عربی است
قیپ qîp خه یو، دهره نین [ف] پنهان شدن، جم شدن
قیث qît (۱) راس و سان (۲) زت (۳) لووچ [ف] (۱) راست شدن، راست ایستادن (۲) برجسته (۳) تا خورده، لوچ
قیث قات qîti qat قیثه قیث [ف] سر جنباندن به هر سوی
قیثه قیث qîte qît سه ره تا تگی [ف] سر جنباندن به هر سوی
قیته ل qîtel (۱) روته ل (۲) له ر و زائف [ف] (۱) کنایه از فقیر (۲) لاغر و مردنی
قیچ qîç (۱) هه ل، چه فت (۲) چه و چه فت، گیل [ف] (۱) کچ، احوال (۲) کسی که یک چشمش کچ تر از چشم دیگر است
قیچ قه رکه qîç qîrêk قه رقه ره [ف] کلاغ زاغی
قیچمه ز qîçmez به د کردار [ف] بد رفتار
قیچمه زئ qîçmezî به د کرداری [ف] بد رفتار
قیچمه س qîçmes به د کردار، قیچمه ز [ف] بد رفتار
قیچمه سی qîçmesî به د کرداری [ف] بد رفتاری
قیپ qîp (۱) قیژانن (۲) گیر (۳) دهنگُ درپان پارچه، شیق (۴) جیره ئ درانه [ف] (۱) فریاد از روی ترس (۲) اریب، کچ (۳) صدای پاره شدن پارچه (۴) صدای باز شدن در زنگزده
قیر qîr خارا نان «ل» [ف] تاختن
قیرات qîrat سه ننگُ ئه لماس [ف] واحد الماس، قیراط

قیقاژ qîqaj قه یقاژ [ف] نگا قیقاچ

قیقانی qîqajî قه یقاژ رانین ئه سب [ف] سوارکاری و زیکزاک دوانیدن اسب جهت مراسم شادی و آمادگی سوارکار

قیقان qîqanin (۱) قیقه کردن (۲) خه نین منال وه دهنگ بهرز [ف] (۱) صدای پرندگان (۲) صدای خندیدن نوزاد با صدای بلند

قیقه qîqe بنوپره قیقان [ف] نگا قیقان

قیقی تاویله qîqîtawîle سنگلۆته، له سۆرانی «قیق داوکه» توشن [ف] پرنده ای که در مرغزارها زندگی می کند

قیسپ qîsp تیکه چووینگه وه ئه نازه ئی یه ئی به له مرک ک تکه گه ئی تیژه و له جیاتی گولمئخ وه کارئ بهن «گ» [ف]

تکه چویی به اندازه ی سی سانتیمتر که از آن بجای میخ در برپایی سیاه چادر استفاده می شود

قیل qîl یه کئ له بهرچه یل نه فته [ف] قیر

قیلتاو qîltaw (۱) ریئ ئاسفالته (۲) قیله تاو [ف] (۱) راه آسفالت (۲) آسفالت کردن بام

قیل قاج qîli qac قیل قاز [ف] اریب

قیل قاز qîli qaj قیل قاج [ف] اریب

قیله تاو qîletaw (۱) قیلتاو (۲) قیلتاو کردن سه ربان [ف] (۱) راه آسفالت (۲) آسفالت بام

قیله زه qîle zeü (۱) هاله که و سیر (۲) زه توینگ ک قیل

دهیدهو (۳) زه توینگ ک ئیائ کشت و کال خاس نیه [ف] (۱) زمین سیاه رنگ (۲) زمینی که خود جوش قیر از آن می جوشد (۳) خاک سنگین کشاورزی در اصطلاح زمین شناسی، خاکی که برای کشاورزی خوب نیست

قیله گه qîlege دیه که یگه له چهرداوپ [ف] روستایی در چرداول

قیمالک qîmalîk قیله تاو [ف] قیر گون، سیاه رنگ

قیمهت qîmet نرخ [ف] قیمت

قیمه تدار qîmet dar قیمت [ف] با ارزش

قیمهت کردن qîmet kirdin (۱) فرووشان (۲) نرخ کردن [ف] (۱) به فروش رسیدن (۲) قیمت پرسیدن

قیمهتی qîmetî (۱) ناویگه ژنانه (۲) قیمت تدار [ف] (۱) نامی ژنانه (۲) قیمتی، با ارزش

قین qîn (۱) قه یز، ته ش قه یز (۲) قنگ [ف] (۱) کینه، قهر کردن (۲) مقعد، کون

قین دار qîn dar کونیه تی [ف] کینه ای، خشمگین

قین کردن qîn kirdin قار کردن، تووریان [ف] قهر کردن

قین له دل qîn le dif کونیه تی [ف] کینه توز

قینوو qînû قینه و [ف] خشمگین، کینه ای

قینهو qînew قینوو [ف] کینه ای، خشمگین

ک

مردانه

کاخانات kaxanat قاقانات «ل» [ف] نگا قاقانک

کادز kadiz لاناویگه ئه پائ دز [ف] آقا دزده

کار kar (۱) ته قه لا ئه پائ نان دراوردن (۲) کردار (۳) ئه انجام

دهر «کریکار» (۴) کشت وکال (۵) قومیان «کاریگ ئرام پیش

هاتیه» [ف] (۱) کار (۲) عمل، کردار (۳) کننده کار (۴) کشت،

کشاورزی (۵) رویداد

کارا kara کارامه [ف] فعال، کارآمد

کارازا karaza که رکیت، که رکوت [ف] شانه قالیبافی

کارامه karame کارا، کارامه د [ف] کارآمد

کارامه د karamed کارامه، کارا [ف] کارآمد

کارامه دی karamedî کارامه یی [ف] کارآمد

کارامه یی karameyî کارامه دی [ف] کارآمد

کاران karan (۱) کاره یل (۲) بنویره کاران [ف] (۱) کارها (۲)

نگا کاران

کاران karan کاران، ئه مزارینگه چو بلکان ئپائ چنه ره که نگر

و... دراوردن [ف] وسیله ای شبیه به بیل برای کندن چغندر و

کنگر و...

کارانه karane پامز [ف] مزد

کارپتچ karpêç نه ورد مهوج [ف] چوب Y شکلی که نورد

جاجیم بافی در آن قرار می گیرد و بند جاجیم در آن قرار می گیرد

کارپن کردن kar pê kirdin کار وه پی کردن [ف] با آن کار

کردن

کارت kart (۱) بخده، چه قوو (۲) په ته [ف] (۱) کارد (۲) کارت

کارتنهک kartinek هارو، جومیتنهک [ف] عنکبوت

کارخانه karxane (۱) مدوهق (۲) جی پیشه سازان (۳)

دیه که یگه له که نگوهر [ف] (۱) آشپزخانه، مطبخ (۲) کارخانه

ک ki پیشگره وه مانائ ئه پائ «م وه تم ک نه چوو» (۲)

پاشگر بوجگی (۳) که [ف] (۱) پسوند به معنی برای اینکه (۲)

پسوند تصغر (۳) که

کا ka (۱) کاکه (۲) کاکه، براه گه ورا (۳) باوگه (۴) که ئ [ف]

(۱) پدر (۲) داداش (۳) صدا زدن پدر (۴) کاه

کابرا kabira (۱) فلانی (۲) که زای [ف] (۱) فلانی، یارو (۲) کس

ناشناس

کابلیچ kabilîç بنویره کلگتوته «ل» [ف] نگا کلکه توته

کابه kabe مال خودا [ف] کعبه

کاپ kap قاپ «ل» [ف] قاپ

کاپوره kapûre دیه که یگه له ئه یوان [ف] روستایی در ایوان

غرب

کات kat (۱) وهخت، له تورکه مه نی «کئاتا» توشن (۲) زه مین

نه کالیائ ک تویه م پاره که یل له تی سه ونز کردیه (۳) دوولاب «

ل» [ف] (۱) وقت، زمان، در ترکمنی «کاتا» گویند (۲) زمینی

که امسال کاشته نشده و بذر سال گذشته در آن مانده و امسال

رشد کرده (۳) کمد چوبی

کاتوره katûre خاپوره [ف] ویران

کاتوشی kati wişê کاتوشن، کاژه [ف] مقدار کمی، اندکی

کاتوشی katûşê کاژه، تووزینگ، که میگ [ف] مقداری اندک

کاج kac دارینگه چو سهول [ف] درخت کاج

کاجورپی kacûrî جوورپی خورماسه ک چنجه گه ئ دریزتره

[ف] نوعی خرما که هسته اش بلندتر از خرما معمولی است

کاجیرهک kacîrêk ژیرچه نه، که ژاوه [ف] فک پایین

کاجو kaçu چه قوو «ل» [ف] چاقو

کاخ kax قه سر [ف] کاخ

کاخان kaxan ناویگه کورانه، کاخان یا کاکاخان [ف] نامی

کاروانچی karwançî سه‌ره‌مله‌ئێ کاروان [ف] کاروان سالار
کاروان ناشی karwan naşî خوارده‌مه‌نییگه له خا و بوورپژ
 و ئاو و زه‌رده‌ژووه [ف] غذایی شامل تخم‌مرغ و پیاز داغ و آب
 و زردچوبه
کاروانسه‌را karwan sera جی دامه‌زریان کاره‌وان [ف]
 کاروانسرا
کاروانکۆژه karwan kwije هه‌ساره‌ژله [ف] ستاره سحری
کاروانه karwane بزواقه، واز مه‌ن، واقه‌و بۆن چه‌و له هه‌ین
 خه‌فتن [ف] حالت نیمه‌باز چشمان در هنگام خوابیدن
کارویار kar û bar کار [ف] کار ویار
کار وکردار kar û kirdar کردار [ف] عمل، کردار
کاره‌سات karesat بنووره کارسات [ف] نگا کارسات
کاره‌شی karêşî نه‌خوه‌شیگه وه‌ک کوتپیر [ف] بیماری شبیه
 «کوتپیر»
کاره‌وان karewan بنووره کاروان [ف] نگا کاروان و ترکیبا
 تش
کاری karî (۱) کارکوشته (۲) دهرد کاری (۳) ئەق کالی [ف] (۱)
 کار کشته (۲) بیماری کشنده (۳) او کاشت، کاشت
کاریا karya کالیا [ف] کاشته شده
کاریاگ karyağ کالیای [ف] کاشته شده
کاریان karyan کالیان [ف] کاشته شدن
کاریای karyaê کالیایگ [ف] کاشته شده
کاریژ karêz کیه‌نی، تیه‌نی [ف] چشمه، قنات
کاریژ که‌ن karêz ken قۆمش [ف] مغنی، چاه‌کن
کاریژاو karêzaw ئاو کاریژ [ف] آب قنات
کاریژێ karêzێ کونائ بان خانگ وه‌ که‌ئ و خه‌رگ پره‌و کردن
 [ف] سوراخ پشت بام که با گاه و گل پر می‌کنند
کارین karîn کالین [ف] کاشتن
کارمخانی kazim xanî دیه‌که‌یگه له گوواور [ف] روستایی
 در گوواور
کاژ kaj (۱) کاژه (۲) که‌وێ مار [ف] (۱) لایه‌نازک برف بر روی
 زمین (۲) پوست نازک مار
کاژه kaje (۱) بنووره کاژ (۲) ناویگه ئرایی سه‌گ [ف] (۱) نگا
 کاژه (۲) نامی برای سگ
کاژه‌وهر kajewer کۆیه‌یگه له پیازئاوا، وه‌ئ بوونه‌وه ک
 هه‌میشه به‌ئ تووژه وه‌فریگ ها بانیه‌و وه‌ پئ ئۆشن «کاژه

(۲) روستایی در کنگاور
کارخسن kar xisin وه کار خسن [ف] به‌کار انداختن
کارخه‌تیر kari xeîr لاناوه‌له زه‌ماوه‌ن [ف] کنایه از عروسی،
 کار خیر
کارد kard کیه‌رد، کارت [ف] کارد
کاردار kar dar کار وه ده‌س [ف] کارمند
کارداشتن kar daştin (۱) کارداری (۲) ته‌له‌و کردن [ف] (۱)
 داشتن کاری (۲) طلب کردن
کار دُرس kar diris (۱) دُرسکار (۲) کارامه [ف] (۱) درستکار
 (۲) کارآمد
کارده‌سی kar desî ده‌سکرد [ف] کار دستی
کاردیبه kar dîde کارامه [ف] کارآمد، باتجربه
کارپاس kar rās کار دُرس [ف] درستکار
کارپاس کردن kar rās kirdin کار راس هاوردن [ف]
 مشکلی را حل کردن
کارپاس هاوردن karrās hawirdin کار پاس کردن [ف]
 مشکلی را حل کردن
کارزان karzan (۱) کارامه، کاردان (۲) دیه‌که‌یگه له چه‌رداوو
 [ف] (۱) کاردان (۲) روستایی در چرداول
کار زوور kari zûr کار زووره‌کی [ف] کار اجباری
کارسات karisat کاره‌سات [ف] رویداد
کارسان kar saz دادار پاک [ف] نام نامی خدا
کارسان karisan کار شاق [ف] کارستان، کار بسیار شگفت
کارکردن kar kirdin (۱) ته‌قه‌لا ئرایی نان (۲) زگیشی [ف] (۱)
 کار کردن (۲) اسهال
کارکه‌رده kar kerde زیز نوو [ف] دسته دوم
کارکوشته kar kwişte کارامه [ف] کار کشته، با تجربه
کارکه‌ر kar ker (۱) بنه‌وانه (۲) کارکه‌ر [ف] (۱) کسی که
 کارهای خانه را انجام می‌دهد (۲) کارگر
کارگا karga کارخانه [ف] کارخانه
کارگر kar ger کریکار [ف] کارگر
کارن karin کالین [ف] کاشتن، می‌کارند
کارنامه karname په‌ته‌ئ شوون کار [ف] کارنامه
کاروان karwan قافله، کاره‌وان له لاتین (caravan)
 ئۆشن [ف] کاروان، قافله، گروه ویژه، در لاتین (caravan)
 گویند

کاسه‌لس kase lis له‌موور [ف] کاسه لیس
کاسه‌مسا kasemsa (۱) کاسه قهرت وه هاوسا (۲) هر
 خوارده‌مه‌نییگ کُ له کاسه جی بگریډ و به‌نه‌ئِ هاوسا [ف] (۱)
 خوراکی یا هر چیزی که در کاسه جا بگیریډ را از همسایه قرض
 کردن (۲) خوراکی یا هر چیزی که در کاسه جا بگیریډ و به نام
 هدیه یا نذر و ... به همسایه بدهند
کاسه‌من kase men کیله مهن [ف] پیمانته
کاسه‌وکرچله kase û kwiçêfe ئاجت [ف] ظروف آشپز
 خانه
کاسه‌ئِ چهو kasey çew گلینه‌ئِ چهو [ف] کاسه چشم
کاسه‌ئِ زرانئِ kasey ziranî کاسه‌ئِ نه‌ژنو [ف] کاسه زانو
کاسه‌ئِ سه‌ر kasey ser چۆمچۆمه [ف] کاسه سر
کاسئِ kasî کاس بۆن [ف] گنج شدن، بیزار شدن
کاسیا kasya دامه‌زریا، ئارام بۆ [ف] آرام شدن
کاسیاگ kasyag کاسیائ [ف] آرام شدن
کاسیان kasyan دامه‌زریان، ئارام بۆن [ف] آرام شدن
کاسیائ kasyaê کاسیاگ [ف] آرام شده
کاش kaş (۱) خوه‌زۆ (۲) ته‌ق‌لا (۳) راخ (۴) مه‌غار (۵) مرکُ
 کۆیه [ف] (۱) کاشکی (۲) کوشش (۳) صخره (۴) صخره سخت و
 بلند (۵) کمر کوه
کاشت kast کالین [ف] کاشتن
کاشتن kastin کالین [ف] کاشتن
کاشکا kaşka که‌شکا [ف] کاشکی
کاشکائ kaşkaê که‌شکا [ف] کاشکا
کاشه‌مه kaşeme دیه‌که‌یگه له مائه‌شت [ف] روستایی در
 مادیدشت
کاشئِ kaşî (۱) کاسه (۲) جوورئِ مزایکه (۳) لاناویگه نه‌جام
 کار «کاشئِ وه جایگ ره‌ساتۆد هاوردن‌ده‌ئِ مال و...» [ف] (۱)
 کاسه (۲) کاشئِ (۳) کنایه از کار را به جایی کشاندن
کاشئِ ره‌سانن kaşî rêsanin کاشئِ وه جایگ ره‌سانن
 ک... [ف] کار را به جاهای باریک رساندن، کار را به جایی
 رسانده بود که ...
کاشیکار kaşîkar وسائ کاشیکاری [ف] استاد کاشئِ کار
کاشیکاری kaşîkarî (۱) وه کاشئِ نه‌مائِ مال رازانن (۲)
 گه‌په‌کیگه له کرماشان [ف] (۱) کاشیکاری کردن (۲) محله‌ای در
 کرماشان

وه‌ر» وه‌ر له زووان له‌کی وه مانائ وه‌فره [ف] کوهی در پیاز
 آباد هلیلان، بخاطر بلندی بیش حدش که همیشه مقداری برف
 در قله‌ئِ آن است و به‌آن «کاژه‌وه‌ر» گویند (وه‌ر) در زبان لکی
 به معنی برف است
کاس kas (۱) ئاس، بیزار (۲) گورد [ف] (۱) بیزار، گنج (۲) سر
 مست
کاسان‌کوسان kasan kûsan نه‌نگه‌مه، سه‌ره ده‌رد [ف]
 درد سر، گرفتاری، مخمسه
کاسب kasib فرووشیار و نان درار، نه‌ره‌وییه [ف] کاسب،
 عربی است
کاس بۆن kas bün ئاس بۆن [ف] بیزارشدن، گنج شدن
کاسبئِ kasibî نان دراوردن له رئ کاسب، نه‌ره‌وییه [ف]
 کاسبی
کاس بین kas bîn کاس بۆن [ف] بیزارشدن، گنج شدن
کاس کردن kas kirdin گیز کردن [ف] گنج کردن
کاسوله‌ک kasufek میکوته‌سه‌ره «ل» [ف] نوزاد قورباغه
کاسه kase تاس [ف] کاسه
کاسه‌پشت kase pişt بنووره کیسه‌ل [ف] لاک پشت، نگا
 کیسه‌ل
کاسه‌ساز kase saz کاسه‌که‌ر [ف] سفالگر
کاسه‌سفره kase sifre یه‌کئ له نه‌ریته‌یل یارسانه هئائ
 که‌سیگ لیان مرید و خانه‌واده‌ئِ نیه‌تۆیه‌نئِ شه‌وشامئِ بیته‌ید
 چهن که‌س نیشنه زگُ یه‌ک و شه‌و شامئِ ده‌ن [ف] یکی از
 مراسم پسندیده یارسان گوران که هنگامی که کسی می‌میرد و
 خانواده‌اش توان مالی مناسبی ندارد چند کس با همکاری هم
 هزینه مراسم پُرسه را برعهده می‌گیرند
کاسه‌سم kasesim لاناوه له نه‌سپ تیره‌و [ف] اسب تیز پا
کاسه شوور kase şûr لاناوه له کلفه‌ت [ف] کنایه از کلفت
کاسه شه‌ن kase şen پارووی خه‌رمان کوو کردن [ف]
 پاروی ویژه خرمن
کاسه کردن kase kirdin به‌شه‌و کردن نه‌واله له به‌یئ
 مه‌ردم [ف] پخش کردن نواله جشن «خاونکار» بین مردم
کاسه‌که‌ر kase ker کاسه‌ساز [ف] سفالگر
کاسه‌که‌ران kase keran دیه‌که‌یگه له گیله‌ان [ف] روستایی
 در گیلانغرب
کاسه که‌لگ kase kelig کۆیه‌نه [ف] کهنه

کاغز kaxez (۱) قاقهز (۲) نامہ (ف) (۱) کاغذ (۲) نامہ
کاغز دان kaxez dan کزن زدان (ف) اجازه دادن
کاغز نوس kaxez nüs تۆسهز نامہ و... (ف) نویسنده
 نامہ و عریضه و...
کاغز نوسان kaxez nusan (۱) نامہ نوسان (۲) سلأ و
 نهنگار کردن (ف) (۱) نامہ نوشتن (۲) اجازه کتبی دادن
کاغزنی kaxezî (۱) جوورئ گردهکان پووس نازگه (۲)
 قاقهزین (ف) (۱) نوعی گردو پوست نازک (۲) کاغذی
کاغزین kaxezîn کاغزنی (ف) کاغذی
کافر kafir (۱) بی دین (۲) دلّرهق (ف) (۱) کافر (۲) سنگ دل
کافر بۆن kafir bün بی دین بۆن (ف) کافر شدن
کافرید بکن kafirid biken کافرهگه (ف) قید حالت، به
 معنی کافر شوی، سنگدل شوی
کافیرسان kafirsan جی کافرهیل (ف) کُفرستان
کافیرهگه kafirege کافرید بکن (ف) قید حالت، کافر شوی،
 سنگدل شوی
کافور kafûr شیرهئ وشکه و بق دارئگه (ف) کافور
کافی kafî بهس، نهروهویه (ف) کافی، بس، عربی است
کافییه kafyie ناویگه زنانه، نهروهویه (ف) کافییه، نامی زنانه،
 عربی است
کاک kak (۱) هامهئ کرماشان (۲) کاکه (۳) کا (ف) (۱) شیرینی
 کاک که یکی از سوغاتیهای کرماشان است (۲) برادر بزرگتر (۳)
 کلمه احترام برای مردان
کاکا kaka کاکه (ف) برادر بزرگتر، کلمه احترام
کاکانن kakanin (۱) وهتن «پُر دلئ حه کاکه - زووان نه ئیرئ
 بکاکه» (۲) دهمه خه نه ئ منالئ، له زاراو هیل ترهک کوردی
 «که نین» تۆشن (۳) خراشهیل بۆچُگ (ف) (۱) گفتن، سخن
 گفتن (۲) تبسم، لبخند، در دیگر گویشهای کردی «که نین»
 گویند (۳) خراش کوچک
کاکیشان kakişan ری کاوه (ف) کهکشان
کاکیفه kakife ناوک بایم وگردهکان و... (ف) مغز خشک بار
 مانند گردو
کاکیفه مۆشان kakifemüşan خاکله مۆشان (ف) نگا
 خاکله مۆشان
کاکوتهل ka kwitef که ئ کوتهل (ف) کاه حاصل از کوبیدن
 کوزر

کاکول kakul (۱) پرچگه (۲) پوپ بالنده (ف) (۱) زلف، کاکل
 (۲) کاکل پرنده
کاکولی kakulî ناویگه نه پرائ مامر کاکولدار (ف) مرغ کاکلی
کاکه kake (۱) کاکه (۲) کا (۳) ناویگه کورانه (ف) (۱) پدر (۲)
 برادر بزرگتر (۳) نامی مردانه
کاکه رهشی kake rêşî ديه که یگه له جووانپو (ف) روستایی
 در جوانرود
کاکهشان kakeşan کاکشان (ف) کهکشان
کاکهلی kakelî (۱) ناویگه کورانه، کاک علی (۲) بنوپره
 کاکيله «ل» (ف) (۱) نامی مردانه، کاک علی (۲) نگا کاکيله
کاکه مرایئ kake miraê (۱) ناویگه کورانه (۲) ديه که یگه له
 مایهشت (ف) (۱) نامی مردانه (۲) روستایی در مادیدشت
کاکه مه kakeme جوورئ گولّه (ف) گل ماهور
کاکه وین kakewen مه لوه نیگه له کرماشان ک له کی قسیه
 کن (ف) منطقه ای در کرماشان که به لکی سخن می گویند
کاکه وین چر kakewen çir ئیشالاچر (ف) یکی از مقامات
 مور لکی
کاکه یی kakeyî یارسان، تائفه، ئال حهق (ف) اهل حق
کاکئی kakî یه کی له جیگره یل یارسان (ف) جانشین «باوه»
 در آیین یارسان
کاکيله kakîle کاکه لی، دپان که ئینه ئ بنین، له زاراو هیل
 ترهک کوردی «کاکیلکه، شه ویلاکه، شه ویلاکه، شه ویلاکه،
 شه ویلاک» تۆشن (ف) دندان آسیاب، در دیگر گویشهای کوردی
 «کاکیلکه، شه ویلاکه، شه ویلاکه، شه ویلاکه، شه ویلاک» گویند
کاکل ka gif خه رگ و که ئ ئرائ بان نه نوود (ف) کاهگل
کال kal (۱) نه رهس (۲) بنچینه ئ کردار کالین، له سه کزی «
 که ل» وه کشت و کال تۆشن (۳) بیم زهرد، که م رهنگ (۴)
 نه زرهق چه و (۵) قاوه یی تۆز کال (۶) زیز توور (۷) سیبه «ل»
 (ف) (۱) نارس، کال (۲) ریشه فعل کاشتن، در سکزی «کَل» به
 مزرعه گویند (۳) کم رنگ (۴) چشمان روشن و متمایل به آبی (۵)
 رنگ قهوه ای روشن (۶) رقیق (۷) سیاه
کالا بۆن kafa bün کاله و بۆن (۲) که م رهنگ بۆن (۳) زیز
 خه سه و بۆن (ف) (۱) رنگ باختن (۲) کمرنگ شدن (۳) رقیق شدن
کالات kalat کاپو و میبه «ل» (ف) گوسفند، گوسفندان
کالاک kalak (۱) ناویگه نه پرائ سهگ (۲) مردال، که لاک (ف)
 (۱) نامی برای سگ (۲) مردار، حیوان مرده

کالا کردن kafa kirdin کاله و کردن [ف] رقیق کردن

کالان kalan غلاف شه‌مشیر [ف] نیام شمشیر

کالانه kalane به‌له‌کان، بنووره بلکان [ف] نگا بلکان

کال بۆن kaf bün بنووره کاله و بۆن [ف] نگا کالا بۆن

کال بیرونه‌وه kaf bûnewe بنووره «کالابۆن» [ف] نگا کالا

بۆن

کالک kafik کالگ، له‌گیله‌کی (kafig) کالگ) تۆشن [ف]

خریزه‌دیمی، درگیلیکی (kafig) کالگ) گویند

کال کرچ kafî kirç کال و کرچ [ف] بسیار کال و نارس

کال کردن kaf kirdin کاله و کردن [ف] رقیق کردن

کالکه‌ماران kafike maran کالکه‌ماران [ف] گیاهی هرزه،

هندوانه ابوجهل

کالگ kafig کالک [ف] نوعی خریزه‌دیمی

کالگه‌ماران kafige maran کالکه‌ماران [ف] هندوانه ابو

جهل

کالم kafim کارم، نه‌کالم [ف] می‌کارم

کالمه‌کان kafme kaf زه‌ق نالشت، زیز چار و هچار [ف]

زمینی که یکسال کاشته شود و یکسال بایر بماند، زمین آیش

کال و کرچ kaf û kirç کال [ف] کال و نارس

کالهۆل kafhül بنووره که‌لهۆل [ف] نگا که‌لهۆل

کاله kafe (۱) یه‌ئ که‌م کشت وکال «یه‌ئ کاله زپات- پشانمه

ولآت» (۲) پاشگره وه مانای کال «چه و کاله» (۳) که‌م ره‌نگه

(۴) نه‌سپ سیه «ل» [ف] (۱) مقدار کمی بذر که برای زمین کم

در نظر گرفته می‌شود (۲) پسوند کم رنگی (۳) رقیق است (۴)

اسب سیاه‌رنگ

کاله و بۆن kafew bün بنووره کالابۆن [ف] نگا کالا بۆن

کاله و کردن kafew kirdin بنووره کالا کردن [ف] نگا کالا

کردن

کاله‌ین kafeyn بنووره هاله‌که‌و [ف] نگا هاله‌که‌و

کالی kafî (۱) کاری (۲) نارپسی (۳) خامی (۴) ناویگه کورانه و

ژنانه [ف] (۱) او کاشت (۲) نارسیده (۳) خامی (۴) نامی مردانه و

ژنانه

کالیا kafya کاریا [ف] کاشته شده

کالیاس kafyas کاریاس [ف] کاشته شده است

کالیایگ kafyag کالیای [ف] کاشته شده

کالیان kafyan (۱) کاریان (۲) دیه‌که‌یگه له‌بیله‌وار [ف] (۱)

کاشته شدن (۲) روستایی در بیله‌وار

کالیای kafyaê کالیایگ [ف] کاشته شده

کالیه kalîte (۱) نه‌خوه‌شییگه «گ» (۲) نوویگه «گ»

[ف] (۱) بیماری است (۲) نفرینی است

کالین kafîn کارین [ف] کاشتن

کام kam (۱) کامین، له‌ئوستا (kam) تۆسریاس له

به‌ن (mak yfûizam) کام یفوویزام (۲) بیقه‌رار بۆن (۳)

بنچینه‌ئ کردار کامیان (۴) ئاوات، ئاره‌زوو [ف] (۱) کدام، در

اوستا (kam) کام) نوشته شده در بند (kam yfûizam)

کام یفوویزام) به معنی به کدام زمین روی آورم (۲) بیقرار شدن،

نگا کام کردن (۳) ریشه فعل «کامیان» به معنی آرام گرفتن

(۲) آرزو، کام دل

کامان kaman کامینیان [ف] کدامشان

کامانه kamane کامیانه [ف] کدام از آنها

کامران kamran (۱) به‌ختیار (۲) ناویگه کورانه [ف] (۱)

کامروا، دنیا به‌کام (۲) نامی مردانه

کامره‌وا kamrêwa کامه‌ران [ف] کامروا، دنیا به‌کام

کام کردن kam kirdin کان کردن، لاناوله بیقه‌رار بۆن،

بنچینه‌ئ هه‌لگه‌ردیده ئی کاره کُ نه‌گه‌ر وه چه‌ن نه‌سپ جۆیه

و یونجه بی‌هید و ته‌نیا که‌ئ به‌یده نه‌سپ تره‌ک، نه‌وه‌ئ کُ

چه‌وه‌رئ یونجه یا جۆیه‌س تۆش نه‌خوه‌شی «کام» بودن و

هۆکارئ کیسه‌ئ چرکینیگه له‌ئارووی نه‌سپ و ته‌ره‌کئد ک فره

بی‌قه‌رارئ که‌ئد [ف] اصطلاحاً به معنی بیقرار شدن برای

موضوعی است و اصل واژه به حالت اسب است بدین معنی که

اگر به چند اسب که در آغل هستند جو یا یونجه داده شود و

به یکی گاه خالی داده شود آنکه منتظریونجه یا جو است دچار

«کام» می‌شود و علت آن کیسه‌ای چرکی است که در سقف

دهان اسب است که ترکیده می‌شود و فوق‌العاده دردناک است و

حیوان بسیار بیقراری می‌کند و بایستی با شیئی نوک تیز کیسه

را کاملاً پاره کرد و کف موجود دهان حیوان را پاک کرد

کام که‌س kam kes کی [ف] کدام شخص

کامله‌ژن kamîfe jin سارا ژن [ف] زن یائسه میان سال و

فهمیده

کامن kamin هانه کوو؟ [ف] کدامند، کجایند

کامه kame (۱) وشه‌ئ پرسپار (۲) تا بۆنم «کامه بۆنمه‌ئ»

[ف] (۱) کلمه پرسش، کدام است (۲) کجاست، کو

کامهران kameran بنویره کامران [ف] نگا کامران

کامهسان kamesan کامهسیان [ف] کدامند تا آنها را ببینم

کامهسه kamese کامهسهئ [ف] کدام است، کجاست؟

کامهسهئ kameseyê تا بؤنمهئ [ف] کدام است تا او را

ببینم

کامهسیان kamesiêan کامهسان [ف] کدامند تا آنها را

ببینم

کامی kamî (۱) کامین (۲) سووکه‌ناو کامران (۳) ستارگرد [ف]

(۱) کدامین (۲) مخفف کامران (۳) آرام شد

کامئ kamê (۱) کام له‌وانه (۲) ستارگرئید [ف] (۱) کدامشان

(۲) آرام می‌گیرد

کامیا kamyâ ستارگرت [ف] آرام شد

کامیار kamyâr (۱) به‌خته‌وهر (۲) ناویگه کوپانه [ف] (۱)

کامیار، کامروا (۲) نامی مردانه

کامیان kamyân ستارگرتن، سره‌ویان [ف] آرام شدن،

پذیرفتن

کامیان kamiêan کام له‌وانه [ف] کدامشان، کدام از آنها

کامیران kamêran شار کامیاران، له وشهئ «کارامای» وه

مانائ ئوومهت وهرگئیر بؤیه [ف] شهر کامیاران، از واژهی «

کارامای» به معنای امت اقتباس شده همچنین شهر کرماشان از

«کارامایشه‌ن» بمعنی جایی که کارامای در آنجا زندگی می‌کند

مشتق شده

کامیره kamîre دیه‌که‌یگه له قلاشاین، له وشهئ کارامای

وهرگئیر بؤیه [ف] روستایی در قلعه‌شاهین، از واژهی کارامای

مشتق شده

کامین kamîn (۱) ستارگرتن (۲) کامان [ف] (۱) آرام شدن،

راضی شدن (۲) کدامین

کامینه kamîne کامیان [ف] کدام از آنها؟

کامینیان kamîniêan کامیان [ف] کدامشان؟

کان kan (۱) بنویره کام کردن (۲) لا و دهس «ئی کان، ئه

کان» (۳) شوون کوچگ قیمه‌تی، له زاراوہیل ترهک کوردی «

کاراک، کاره، کانگا، کانگه، جان» ئوشن (۴) کهن (۵) به‌رزایی

«سه‌رکان» (۶) سه‌ر چه‌وه «کانیاو» [ف] (۱) نگا کام کردن

(۲) طرفین (۳) معدن، در دیگر گویشهای کردی «کاراک، کاره،

کانگا، کانگه، جان» گویند (۴) توده گل یا خاک (۵) بلندی (۶)

سرچشمه

کانج kanc کان، کهن [ف] تپه مانند

کانج کانس kanc kanc کان کان [ف] تپه تپه مانند، تپه

ماهور

کاندیر kandiřê کهندیر [ف] کنداب

کاندیره‌کی kandiřêkî لاناوه له زه‌نهبه‌له‌ق دان [ف] کنایه از

کوشش بسیار کردن

کان کردن kan kirdin بنویره کام کردن [ف] نگا کام کردن

کانگ kanig چمک چه‌وه وهره و لوت [ف] گوشه سمت بینی

چشم

کان مه‌کان kani mekan (۱) نه‌نگه‌مه (۲) زاوه‌پئ بؤن [ف]

(۱) درد سر (۲) زابراه شدن

کانه‌دره‌کی kaneđirekî ماله‌کین سازین مناله‌یل له رق کان

[ف] خانه‌های کوچکی که بچه‌ها در دل تپه‌های خاکی می‌سازند

کانه‌کان kanekan کام کردن [ف] نگا کام کردن

کانه‌کانه kanekane لفق لفق کردن له هه‌ئین کوو کردن

خارجگ «لفق لفق هه‌لکف» یا «کانه‌کانه لفق بخره ئی بانه»

ک وه مانائ کان خارجگه [ف] اصطلاحی در هنگام گردآوری

قارچ و «کانه‌کانه» به معنی یافتن کان یا معدن قارچها است

کانی kanî کیه‌نی، تیه‌نی [ف] چشمه

کانیاو kanyaw ئاو کیه‌نی [ف] آب چشمه

کانی‌باخ kanî bax دیه‌که‌یگه له جووانپو [ف] روستایی در

جووانرود

کانی‌پاشا hanî pařa دیه‌که‌یگه له ره‌وانسه‌ر [ف] روستایی

در روانسر

کانی‌په‌مگ kanî pemig دیه‌که‌یگه له ره‌وانسه‌ر [ف] نام

روستایی در روانسر

کانی‌خه‌پدان kanî xeđdan دیه‌که‌یگه له ره‌وانسه‌ر [ف] نام

روستایی در روانسر

کانی‌خه‌پران kanî xeđran دیه‌که‌یگه له ره‌وانسه‌ر [ف] نام

روستایی در روانسر

کانی‌زریسک kanî zirîsk دیه‌که‌یگه له جووانپو [ف] نام

روستایی در جووانرود

کانی‌پزیه kanî řîze دیه‌که‌یگه له جووانپو [ف] روستایی در

جووانرود

کانی‌شهریف kanî řerîf دیه‌که‌یگه له ره‌وانسه‌ر [ف] نام

روستایی در روانسر

کانی شیرینه kanî şîrîne دیه که یگه له سه‌رپیه‌ل [ف] نام روستایی در سرپُل‌ذهاب

کانی‌عزیز kanî èzîz دیه که یگه له سه‌رپیه‌ل [ف] روستایی در سر پُل‌ذهاب

کانی کچگینه kanî kiçgîne دیه که یگه له روانسر [ف] روستایی در روانسر

کانی‌کوه kanî kew (۱) دیه که یگه له سۆنقۆر (۲) دیه که یگه له که‌تۆله (۳) دیه که یگه له بیله‌وار [ف] (۱) روستایی در سنقر (۲) روستایی در کندوله (۳) روستایی در بیله‌وار

کانی گول kanî guł دیه که یگه له جوانپو [ف] روستایی در جوانرود

کانی گه‌وهر kanî gewher دیه که یگه له جوانپو [ف] روستایی در جوانرود

کانی گیه‌لان kanî gyelan دیه که یگه له سۆنقۆر [ف] روستایی در سنقر

کانی ناسر kanî nasir کیه‌نیگه له کَرَن [ف] چشمه‌ای در کردغرب

کاو kaw (۱) فاق کۆیه، له لاتین (cave) وه ئشکه‌فت ئۆشن (۲) سه‌رکلاو کۆیه [ف] (۱) شکاف صخره یا دره، در لاتین (cave) به غار گویند (۲) قله کوه

کاوان kawan (۱) کۆیه، کوئ (۲) سه‌رکلاوان «ره‌نگ ره‌نگ مه‌گره‌وسی هه‌ر سوو له کاوان - وینه‌ئ عه‌رووسیگ داۆدن له باوان» (۳) سه‌ره‌ل‌دان، له ناو کاوه وهرگپ بۆیه (۴) نازناو هۆنه‌رمه‌ند کورد مه‌سه‌وود عه‌زیزیه [ف] (۱) کوهساران (۲) ستیغ کوه (۳) شورش، از نام کاوه برگرفته شده (۴) تخلص هنرمند کرد مسعود عزیزی است

کاوپ kawî کاوپ، له سه‌کزی «کاوپ» ئۆشن [ف] بره، در سه‌کزی نیز «کاوپ» گویند

کاوپ‌به‌نی kawîr benî کاوپ [ف] بره

کاوپ‌به‌نی kawîr benî به‌نی، په‌رواری [ف] گوسفند په‌رواری، کنایه از چاق

کاوپه‌زا kawîr za (۱) وهرکینگ ک له پایز پیاپوو (۲) میه‌ئ یه‌ئ سه‌له‌یگ ک بزاید [ف] (۱) بره‌ای که پاییز متولد شده باشد (۲) گوسفندی که یکسال پس از تولد خود زایمان کند

کاوپه‌نێر kawîr nêr شه‌ک، وهره‌ن [ف] گوسفند نر، شکا

کاوس kawis ناویگه کورانه [ف] نامی مردانه

کاوش kauş قاوتشت [ف] نشخوار

کاوتشت kauşt قاوتشت [ف] نشخوار

کاوش کردن kauş kirdin قاوش کردن [ف] نشخوار کردن

کاؤل kawî به‌ریقه، سووژ سه‌رما «ل» [ف] سوز سرما، سرمای سخت

کاؤل kawil (۱) ویران، خاپوور، له سه‌کزی «کول» ئۆشن (۲) نه‌خوه‌شی مامره‌یل «ل» [ف] (۱) ویران، در سه‌کزی «کول» گویند (۲) بیماری ماکیان

کاؤل بۆن kawil bün خاپوور بۆن [ف] ویران شدن

کاؤل کردن kawil kirdin خاپوور کردن [ف] ویران کردن

کاولی kawî که‌ولی، ده‌مه‌وهر [ف] کولی

کاولی kawîl خاپووری [ف] ویرانی

کاولی بازی kawî bazî که‌ولیگه‌ری، که‌ولی بازی [ف] کولیگری

کاولی پاو kawî raw شیت شات [ف] کولیگری

کاولی په‌نگ kawî renğ چۆ کاولی، به‌ئ تور [ف] بد ریخت ، مانند کولی

کاولی گه‌ری kawî gerî که‌ولی گه‌ری، که‌ولی بازی [ف] کولیگری

کاوه kaw (۱) ناویگه کورانه (۲) کاوه‌ئ ئاسنگر (۳) کاو [ف] (۱) نامی مردانه (۲) کاوه آهنگر قهرمان افسانه‌ای (۳) دره، شکاف دو کوه

کاوه‌کاو kaw kaw لانه لان [ف] کنایه از بیقراری برای چیزی

کاوایان kawyan (۱) ئالای کاوه‌ئ ئاسنگر (۲) ناویگه کورانه (۳) شوپشگیزان [ف] (۱) درفش کاویانی (۲) نامی مردانه (۳) شورش، مبارز

کاوپچ kawîç قاوتشت، قاوتشت [ف] نشخوار

کاوپژ kawêj قاوتشت [ف] نشخوار

کاوپژ کردن kawêj kirdin قاوش کردن [ف] نشخوار کردن

کاوپشت kawêşt قاوش [ف] نشخوار

کاهو kahû سه‌وینزیگه خوارده‌مه‌نی [ف] کاهو

کاینات kayinat (۱) شه‌ور به‌ین کردن (۲) پیه‌لان رشانن [ف] (۱) مشورت کردن (۲) توطئه کردن، دسیسه کردن

کاینات کردن kayinat kirdin بنوپه کاینات [ف] نگا کاینات

کایه kaye (۱) گه‌مه وگاله (۲) خافلانن [ف] (۱) بازی و سر گرمی (۲) با تردستی و شوخی فریفتن

کپ kip (۱) کرکپ (۲) سیوه‌ئ بی ته‌قوور (۳) بیده‌نگ (۴) پته‌پت کردن (۵) پرپه و کردن [ف] (۱) کیپ، مسدود (۲) مکان آرام و بی گزند (۳) بی صدا (۴) من من کردن در گفتار و خاموش شدن (۵) پُر کردن و محو کردن سوراخ و...

کپا بون kipa bün کپه و بون [ف] پُر شدن، مسدود شدن

کپا کردن kipa kirdin کپه و کردن [ف] پُر کردن، مسدود کردن

کپانن kipanin خاموش کردن، تمانن [ف] بی صدا کردن، خاموش کردن مهمه

کپ بون kip bün (۱) پرپه و بون (۲) بیده‌نگ بون [ف] (۱) پُر شدن، مسدود شدن (۲) بی صدا شدن

کپ رپ kipi rîp کپ [ف] کاملاً بی صدا، بدون درز و شکاف

کپ کردن kip kirdin (۱) بنووره کپانن (۲) به‌سان کونا و...

[ف] (۱) نگا کپانن (۲) مسدود کردن، پُر کردن

کپنه kipine جی کپ [ف] جای کیپ و بی صدا

کپی kipi (۱) بیده‌نگ بق (۲) دامه‌زریا، نارام گرت [ف] (۱) بی صدا شد (۲) آرام شد

کپیا kipyâ بنووره کپی [ف] نگا کپی

کپیا kipyas (۱) بیده‌نگ بویه (۲) سره‌ویایه [ف] (۱) بی صدا شده است (۲) آرام شده است

کپیگ kipyag کپیای [ف] مسدود شده

کپیان kipyân (۱) بیده‌نگ بون (۲) نارام گرتن [ف] (۱) بی صدا شدن (۲) آرام شدن

کپیای kipyâe بنووره کپیگ [ف] نگا کپیگ

کت kit (۱) دوزانن «ل» (۲) وشه‌ئ وسانن مییه [ف] (۱) دوخت، دوختن (۲) کلمه‌ای برای ایستادن گوسفند

کتاو kitaw ده‌سنوس، بنچینه‌ئ هره‌وییه [ف] کتاب، عربی است

کتیری kitirî جانبخانی، له لاتین (kettle) توشن [ف] کتری ، در لاتین (kettle) گویند

کتکه kitke (۱) مفه‌پته‌ن (۲) گزئ [ف] (۱) سخن چین (۲) جارو

کتکه نه‌فتینه kitke neffîne بنووره کتکه [ف] نگا کتکه

کتکه kitge بنووره کتکه [ف] نگا کتکه

کتکه نه‌فتینه kitge neffîne بنووره کتکه [ف] نگا کتکه

کتن kitn کت‌که‌له‌مه، که‌نانه‌ت [ف] نگا کت وگله‌مه

کتته kite بنووره کت [ف] نگا کت

کتیش kitêş بی فه‌پ، ناقابل [ف] بدفر، ناقابل

کچانن kiçanin کزانن [ف] از دور بازی خارج کردن

کچی kiçî میمگ، خواه‌یشک باوگ «ل» [ف] عمه، خواهر پدر

کچیا kiçya کزیا [ف] سوخت، از دور بازی خارج شد

کچیا kiçyas کزیا [ف] از دور بازی خارج شده

کچیاگ kiçyag کچیا [ف] از دور بازی خارج شده

کچیان kiçyan کزیا [ف] از دور بازی خارج شدن

کچیا kiçyâe کزیا [ف] از دور بازی خارج شده

کچی زا kiçî za میمزا «ل» [ف] فرزند عمه

کخا kixa بنووره قوخا «ل» [ف] نگا قوخا

کپ kir (۱) بیده‌نگ «کرکپ» (۲) مامره کپ (۳) خه‌ت (۴) پاشگره وه مانائ سپین (۵) وه په‌نائ «کپ داوود» (۶) بنچینه‌ئ کردار کرانن (۷) خورانن (۸) کره، کره کپ [ف] (۱) خاموش، بی صدا (۲) مرغ کُرچ (۳) خط (۴) پسوند زدودن (۵) در پناه (۶) ریشه فعل «کرانن» (۷) خاراندن (۸) حالتی از راه رفتن

کرا kira (۱) کرایه (۲) نه‌نجام دریا [ف] (۱) کرایه (۲) انجام شد

کراپا kira pa پامز [ف] مزد

کراس kiras که‌رواس، شه‌ق [ف] پیراهن

کراشک kirâşk که‌راشک، کرئژ [ف] شوره‌ی سر

کرا کردن kira kirdin کرایه کردن [ف] کرایه کردن

کرامال kira mal کرایه‌ئ مال [ف] کرایه خانه

کرانشین kira nişîn ژئر مالی کردن [ف] مستاجر

کرانن kirânin (۱) نه‌نقه‌ل کردن، کیشانن (۲) کرکلاش (۳) سپینه‌وه [ف] (۱) کشیدن باری بر روی زمین (۲) خراشیدن (۳) زدودن

کرانه‌وه kirâninewe (۱) سپینه‌وه (۲) بنووره هه‌ره‌شه خور کردن [ف] (۱) پاکسازی کردن (۲) نامنظم چرانیدن گله در مرتع و در حالی که هنوز گیاه کافی برای چرا دارد به مرتع دیگر بردن

کراوی kirawî که‌ره‌وی، گپایگه خوارده‌مه‌نی [ف] گیاهی خوشبو و خوراکی

کپ برین kir birîn (۱) په‌له دان (۲) له حه‌د گوزهرانن [ف] (۱)

کایه kaye (۱) گه‌مه وگاله (۲) خافلانن [ف] (۱) بازی و سر گرمی (۲) با تردستی و شوخی فریفتن

کپ kip (۱) کرکپ (۲) سیوه‌ئ بی ته‌قوور (۳) بیده‌نگ (۴) پته‌پت کردن (۵) پرپه و کردن [ف] (۱) کیپ، مسدود (۲) مکان آرام و بی گزند (۳) بی صدا (۴) من من کردن در گفتار و خاموش شدن (۵) پُر کردن و محو کردن سوراخ و...

کپا بون kipa bün کپه و بون [ف] پُر شدن، مسدود شدن

کپا کردن kipa kirdin کپه و کردن [ف] پُر کردن، مسدود کردن

کپانن kipanin خاموش کردن، تمانن [ف] بی صدا کردن، خاموش کردن مهمه

کپ بون kip bün (۱) پرپه و بون (۲) بیده‌نگ بون [ف] (۱) پُر شدن، مسدود شدن (۲) بی صدا شدن

کپ رپ kipi rîp کپ [ف] کاملاً بی صدا، بدون درز و شکاف

کپ کردن kip kirdin (۱) بنووره کپانن (۲) به‌سان کونا و...

[ف] (۱) نگا کپانن (۲) مسدود کردن، پُر کردن

کپنه kipine جای کپ [ف] جای کیپ و بی صدا

کپی kipi (۱) بیده‌نگ بق (۲) دامه‌زریا، نارام گرت [ف] (۱) بی صدا شد (۲) آرام شد

کپیا kipyâ بنووره کپی [ف] نگا کپی

کپیا kipyas (۱) بیده‌نگ بویه (۲) سره‌ویایه [ف] (۱) بی صدا شده است (۲) آرام شده است

کپیگ kipyag کپیای [ف] مسدود شده

کپیان kipyân (۱) بیده‌نگ بون (۲) نارام گرتن [ف] (۱) بی صدا شدن (۲) آرام شدن

کپیای kipyâe بنووره کپیگ [ف] نگا کپیگ

کت kit (۱) دوزانن «ل» (۲) وشه‌ئ وسانن مییه [ف] (۱) دوخت، دوختن (۲) کلمه‌ای برای ایستادن گوسفند

کتاو kitaw ده‌سنوس، بنچینه‌ئ هره‌وییه [ف] کتاب، عربی است

کتیری kitirî جانبخانی، له لاتین (kettle) توشن [ف] کتری ، در لاتین (kettle) گویند

کتکه kitke (۱) مفه‌پته‌ن (۲) گزئ [ف] (۱) سخن چین (۲) جارو

کتکه نه‌فتینه kitke neffîne بنووره کتکه [ف] نگا کتکه

کتکه kitge بنووره کتکه [ف] نگا کتکه

کِرچِک kirçik کوزه له «ل» [ف] ترتیزک آبی
کِرچِ کال kirçi kaŋ نه پَرس، کال [ف] نارس، کال
کِرچِ کِو kirçi kew خوم نیل، کهوا بون [ف] کبود شدن
کِرچِه kirçe (۱) دهنگ گیره (۲) کرتَه [ف] (۱) بی صدا گریستن
 (۲) صدای شکستن اجسام سخت
کِرچِه کردن kirçe kirdin دهرزه نین [ف] بی صدا گریختن
کرد kird (۱) سهرهات «نه که دیده خ کرده گه...» (۲) گای (۳)
 نه انجام دا (۴) دهسکرد [ف] (۱) رویداد (۲) کرد، جماع کرد (۳)
 انجام داد (۴) صنع، ساخت
کردا kirda (۱) سا کرد (۲) واز کرد [ف] (۱) آسمان صاف شد
 (۲) باز کرد
کردار kirdar (۱) رمل، شیوه (۲) کار و کردار (۳) فعل
 کردارت خه پیر نهو» [ف] (۱) روش (۲) عمل (۳) فعل
کردان kirdan (۱) نهوانه گای (۲) نهجامیان دا [ف] (۱) آنها را
 گایید (۲) آنها را انجام داد
کردانا kirdana وازیان کرد [ف] آنها را باز کرد
کردانهو kirdanew کردانا، وازیان کرد [ف] آنها را باز کرد
کِر داوت kirî dawit واته خودا نه که پید [ف] خدا نکند که
 ... ، اصل واژه به معنی «خط محافظ داود» است
کِر داوت ودهورد kirî dawit we dewrid داوت چاودیرد
 بوو، داو مه بهست داو که وسوار یا هر نهو دیاکوه ک بنیات
 نه ر تمپراتوری مه دیاس [ف] داود نگهبان تو باد، از بلا دور
 باشی، داود یا «داو کهو سووار» منظور دیاکو بنیانگذار
 حکومت مدیا است
کردگار kirdigar پهروهردگار [ف] پروردگار، خداوند
کردیم kirdim (۱) گرتم، هاتیم و... (۲) گایم (۳) نه انجام دام
 [ف] (۱) گیرم که، فرض کردم (۲) گاییدم (۳) انجام دادم
کردما kirdima واز کردم [ف] باز کردم
کردمان kirdiman (۱) نهوانه کردم (۲) نهجامیان دام [ف]
 (۱) آنها را گاییدم (۲) آنها را انجام دادم
کردمانا kirdimana کردمانه و [ف] آنها را باز کردم
کردمانه و kirdimanew کردمانا [ف] آنها را باز کردم
کردمه kirdime (۱) گایمه (۲) نه انجام دامه [ف] (۱) کردهام
 (۲) انجام دادهام
کردمه سا kirdime sa کردمه سه و [ف] باز کردهام
کردمه سان kirdime san گایمه سان (۲) نهوانه نه انجام

بارش باران بگونه ای بگویند «په له» داده (۲) پا را فراتر از حد
 معمول گذاشتن
کِر بون kir bün (۱) کِر هلاتن (۲) بیدهنگ بون (۳) لاناوه له
 دیلم [ف] (۱) کِرچ شدن مرغ (۲) خاموش شدن (۳) کنایه از تنبیل
کِرپ kirp (۱) هنگ، نهو کرمه ک ها له لوت مییه (۲) کرمیگه
 له کرک مازن ناژهل [ف] (۱) کرمی که در بینی گوسفندان است
 (۲) انگل حیوانات که بیشتر در ستون فقرات جای دارد
کِرپه kirpe (۱) بن کرچه دهرچین (۲) دهنگ شکیان چشت
 نرم [ف] (۱) بی صدا گریختن (۲) صدای شکستن اجسام نرم
کِرپه کرپ kirpe kirp کِرچه کردن [ف] بی صدا فرار کردن
کِرپه کردن kirpe kirdin کِرچه کردن [ف] گریختن
کِرپ kirt (۱) کرک پشت (۲) کرچ، شکیان (۳) کرچه (۴) گرنج،
 کانج [ف] (۱) ستون فقرات (۲) صدای شکستن اجسام نرم (۳)
 کمترین صدا (۴) دندان دندان
کِرتانن kirtanin (۱) کرتانن (۲) وه قیچی برین [ف] (۱) با
 دندان بریدن (۲) با انبر یا قیچی بریدن
کِرْتِک kirtik (۱) بنویره کنره کردن (۲) گیای هریر [ف] (۱)
 نگا کنره کردن (۲) گیاهی است
کِرْت kirt kirt کانج کانج [ف] دندان دندان
کِرْکِسافهت kirî kisafet نات ناشغال [ف] آت آشغال
کِرْتِگ kirtig قومام، چه من، کرتک [ف] چمن، چمن کوتاه
کِرْتِفه kirtife بنویره ته کله [ف] نگا ته کله
کِرْتِنِک kirtinek خرتنهک، له لاتین (cartilage) توشن
 [ف] غضروف، در لاتین (cartilage) گویند، نگا خرتنهک
کِرْتِه kirtē (۱) وه بیدهنگ گیرسن (۲) کرت [ف] (۱) بی صدا
 گریختن (۲) صدای شکستن اجسام نرم
کِرْتِه کِرْت kirtē kirt کرتَه هه پتاههیت [ف] صدا «کرتَه» ی
 بیایی
کِرچ kirç (۱) کرژ، دهنگ تن و تیز دیول (۲) کز کردن (۳) مق ف
 [ف] (۱) نواختن زیر و تند دهول (۲) کز کردن (۳) موی فرفری
کِرچِگه kirçige قوژ کردن [ف] کز کردن
کِرچِلِنِگ kirçiling کرژلنگ، بنویره قرژنگ «ل» [ف] نگا
قرژنگ
کِرچ kirç (۱) کال «کِرچ کال» (۲) خوم نیل «کِرچ کهو» (۳)
 کرت [ف] (۱) کال، نارس (۲) کاملاً کبود (۳) صدای شکستن
 اجسام نرم

کردنان kirdinan (۱) گاینان (۲) ئه‌نجامیان دان (ف) (۱) آنها را گاییدند (۲) آنها را انجام دادند

کردنانا kirdinana کردنه‌و (ف) آنها را باز کردند

کردنانه‌و kirdinanew کردنانا (ف) آنها را باز کردند

کردنه kirdine (۱) گاینه (۲) ئه‌نجام دانه (ف) (۱) کرده‌اند (۲) انجام داده‌اند

کردنه‌سا kirdine sa کردنه‌سه‌و (ف) باز کرده‌اند

کردنه‌سان kirdine san (۱) گاینه‌سان (۲) ئه‌نجامیان دانه (ف) (۱) آنها را کرده‌اند (۲) آنها را انجام داده‌اند

کردنه‌سانا kirdine sana کردنه‌سانه‌و (ف) آنها را باز کرده‌اند

کردنه‌سانه‌و kirdine sanew کردنه‌سانا (ف) آنها را باز کرده‌اند

کردنه‌سر kirdine ser فیر وه پیان کردن (ف) سراغ گرفتند

کردنه‌سه‌و kirdine sew کردنه‌سا (ف) باز کرده‌اند

کردنه‌سه‌وه‌ئ kirdine seweyê کردنه‌سه‌و وه‌و واز کرده (ف) آنها را باز کرده‌اند

کردنه‌سه‌ئ kirdineseyê (۱) گاینه‌سه‌ئ (۲) ئه‌نجامی دانه (۳) آنها را کرده‌اند (۲) آنها را انجام داده‌اند

کردنه‌سیئا kirdine siêa کردنه‌سیئه‌و (ف) آنها را باز کرده‌اند

کردنه‌سیئان kirdine siêan (۱) ئه‌وانه گاینه (۲) کرده‌سان (ف) (۱) آنها را کرده‌اند (۲) آنها را انجام داده‌اند

کردنه‌سیئانا kirdine siêana کردنه‌سیئانه‌و (ف) آنها را باز کرده‌اند

کردنه‌سیئانه‌و kirdine siêanew کردنه‌سیئانا، وازیان کردنه (ف) آنها را باز کرده‌اند

کردنه‌سیئه‌و kirdine siyew کردنه‌سیئا (ف) آنها را باز کرده‌اند

کردنه‌وه‌ئ kirdineweyê کردنه‌و (ف) باز کردند

کردنه‌ئ kirdineyê (۱) گاینه‌ئ (۲) ئه‌نجامی دان (ف) (۱) آنها را کردند (۲) آنها را انجام دادند

کردنیئا kirdiniêa کردنیئه‌و (ف) آنها را باز کردند

کردنیئان kirdiniêan (۱) گاینئان (۲) ئه‌نجامیان دان (ف) (۱) آنها را کردند (۲) آنها را انجام دادند

کردنیئانا kirdiniêana کردنیئانه‌و (ف) آنها را باز کردند

دامه (ف) (۱) آنها را کرده‌ام (۲) آنها را انجام داده‌ام

کردمه‌سانا kirdime sana کردمه‌سانه‌و (ف) آنها را باز کرده‌ام

کردمه‌سانه‌و kirdime sanew کردمه‌سانا (ف) آنها را باز کرده‌ام

کردمه‌سر kirdime ser فیر وه پی کردم (ف) سراغ گرفتم

کردمه‌سه‌و kirdime sew کردمه‌سا (ف) باز کرده‌ام

کردمه‌سه‌وه‌ئ kirdime seweyê کردمه‌سه‌و وه‌و واز کرده (ف) آنها را باز کرده‌ام

کردمه‌سه‌ئ kirdime seyê (۱) گایمه‌سه‌ئ (۲) ئه‌وه ئه‌نجام دامه (ف) (۱) آنها را کرده‌ام (۲) آنها را انجام داده‌ام

کردمه‌سیئا kirdime siêa کردمه‌سیئه‌و (ف) آنها را باز کرده‌ام

کردمه‌سیئان kirdime siêan (۱) ئه‌وانه گایمه (۲) ئه‌نجامیان دامه (ف) (۱) آنها را کرده‌ام (۲) آنها را انجام داده‌ام

کردمه‌سیئانا kirdime siêana کردمه‌سیئانه‌و (ف) آنها را باز کرده‌ام

کردمه‌سیئانه‌و kirdime siêanew کردمه‌سیئانا (ف) باز کرده‌ام

کردمه‌سیئه‌و kirdime siyew کردمه‌سیئا (ف) آنها را باز کرده‌ام

کردمه‌کارئ kirdime karê واگوزار کرده ئه‌و که‌سه ک کارامه‌س «ئه‌و خودا کرده کارئ بمیرید» (ف) خودا کند که ...

کردمه‌و kirdimew کردم (ف) باز کردم

کردمه‌وه‌ئ kirdime weyê کردمه‌وه‌و واز کردم (ف) آنها را باز کردم

کردمه‌ئ kirdimeyê (۱) ئه‌وه کرده (۲) ئه‌نجامی دام (ف) (۱) آنها را کرده‌ام (۲) آنها را انجام دادم

کردمیئا kirdimiêa کردمیئه‌و (ف) آنها را باز کردم

کردمیئان kirdimiêan (۱) ئه‌وانه گایم (۲) کردمان (ف) (۱) آنها را کرده‌ام (۲) آنها را انجام دادم

کردمیئانا kirdimiêana کردمیئانه‌و (ف) آنها را باز کردم

کردمیئانه‌و kirdimiêanew کردمیئانا (ف) آنها را باز کردم

کردمیئه‌و kirdimiyew کردمیئا (ف) آنها را باز کردم

کردن kirdin (۱) بنچینه‌ئ کردار کردن (۲) ئه‌وانه گاین (۳) ئه‌وانه ئه‌نجام دان (ف) (۱) کردن (۲) آنها گاییدند (۳) آنها انجام دادند

کردنا kirdina واز کردن (ف) باز کردند

کردنیانه‌و kirdiniêa new کردنیانا [ف] آنها را باز کردند
کردنیه‌و kirdiniyew کردنیئا [ف] آنها را باز کردند
کردتۆ kirdü (۱) گاتۆن (۲) ئەنجام داو [ف] (۱) گاییده بود (۲) انجام داده بود
کردتۆا kirdüa واز کردتۆ [ف] باز کرده بود
کردتۆد kirdüd (۱) گاتۆن (۲) ئەنجام داو [ف] (۱) گاییده بود (۲) انجام داده بود
کردتۆدا kirdüda واز کردتۆ [ف] باز کرده بود
کردتۆدان kirdüdan (۱) ئەوانه گاتۆن (۲) ئەنجامیان داو [ف] (۱) آنها را انجام داده بود
کردتۆدانا kirdüdana کردتۆدانه‌و [ف] آنها را باز کرده بود
کردتۆدانه‌و kirdüdanew کردتۆدانا [ف] آنها را باز کرده بود
کردتۆدین kirdüdin بنووره کردتۆد [ف] نگا کردتۆد و ترکیبا تش
کردتۆده‌و kirdüdeu کردتۆدا [ف] باز کرده بود
کردتۆده‌وه‌ئ kirdüdewey ئەوانه واز کردتۆ [ف] آنها را باز کرده بود
کردتۆده‌ئ kirdüdey ئەوانه گاتۆن [ف] او را گاییده بود
کردتۆدیئا kirdüdiêa کردتۆده‌و [ف] آنها را باز کرده بود
کردتۆدیئان kirdüdiêan (۱) گاتۆنیان (۲) ئەنجامیان داو [ف] (۱) آنها را گاییده بود (۲) آنها را انجام داده بود
کردتۆدیئانا kirdüdiêana کردتۆدانا [ف] آنها را باز کرده بود
کردتۆدیئانه‌و kirdüdiêanew کردتۆدیئانا [ف] آنها را باز کرده بود
کردتۆدییه‌و kirdüdiyew کردتۆدیئا [ف] آنها را باز کرده بود
کرد و کووش kird û kûş ته‌قه‌لا [ف] جهد، کووشش
کردتۆم kirdüm (۱) گاتۆم (۲) ئەنجام داو [ف] (۱) کرده بودم (۲) انجام داده بودم
کردتۆما kirdüma کردتۆمه‌و [ف] باز کرده بودم
کردتۆمان kirdüman (۱) ئەوانه کردتۆم (۲) ئەنجامیان داو [ف] (۱) آنها را کرده بودم (۲) آنها را انجام داده بودم
کردتۆمانا kirdümana کردتۆمیئانا [ف] آنها را باز کرده بودم
کردتۆمانه‌و kirdümanew کردتۆمانا [ف] آنها را باز کرده بودم
کردتۆمین kirdümin (۱) ئیمه کردتۆمین (۲) ئەنجام داو [ف] (۱) کرده بودیم (۲) انجام داده بودیم

کردتۆمینا kirdümina واز کردتۆمین [ف] باز کرده بودیم
کردتۆمینان kirdüminan (۱) ئەوانه کردتۆمین (۲) ئەوانه ئەنجام داو [ف] (۱) آنها را کرده بودیم (۲) آنها را انجام داده بودیم
کردتۆمینانا kirdüminana وازتۆنان کردتۆمین [ف] آنها را باز کرده بودیم
کردتۆمینانه‌و kirdüminanew کردتۆمینانا [ف] آنها را باز کرده بودیم
کردتۆمینیه‌و kirdüminiêa ئەوانه کردتۆمینیه‌و [ف] آنها را باز کرده بودیم
کردتۆمینیه‌ئ kirdüminiêan (۱) ئەوانه کردتۆمین (۲) ئەوانه ئەنجام داو [ف] (۱) آنها را کرده بودیم (۲) آنها را انجام داده بودیم
کردتۆمینیه‌ئانا kirdüminiêana کردتۆمینیه‌و [ف] آنها را باز کرده بودیم
کردتۆمینیه‌ئانه‌و kirdüminiêanew کردتۆمینیه‌ئانا [ف] آنها را باز کرده بودیم
کردتۆمینیه‌ئ kirdüminiyew کردتۆمینیه‌ئانا [ف] آنها را باز کرده بودیم
کردتۆمه‌و kirdümew کردتۆما [ف] آنها را باز کرده بودم
کردتۆمه‌وه‌ئ kirdümeweý ئەوانه واز کردتۆم [ف] آنها را باز کرده بودم
کردتۆمه‌ئ kirdümeý (۱) گاتۆمه‌ئ (۲) ئەنجام داو [ف] (۱) آنها را کرده بودم (۲) آنها را انجام داده بودم
کردتۆمیئا kirdümiêa کردتۆمییه‌و [ف] آنها را باز کرده بودم
کردتۆمیئان kirdümiêan (۱) ئەوانه کردتۆم (۲) ئەوانه ئەنجام داو [ف] (۱) آنها را کرده بودم (۲) آنها را انجام داده بودم
کردتۆمیئانا kirdümiêana کردتۆمیئانه‌و [ف] آنها را باز کرده بودم
کردتۆمیئانه‌و kirdümiêanew کردتۆمیئانا [ف] آنها را باز کرده بودم
کردتۆمییه‌و kirdümiyew کردتۆمیئا [ف] آنها را باز کرده بودم
کردتۆن kirdün (۱) گاتۆن (۲) ئەنجام داو [ف] (۱) کرده بودند (۲) انجام داده بودند
کردتۆنا kirdüna واز کردتۆن [ف] باز کرده بودند
کردتۆنان kirdünan (۱) ئەوانه کردتۆن (۲) ئەنجامیان داو [ف] (۱) کرده بودند (۲) انجام داده بودند

دادی

کردیدا kirdîda کردیا [ف] باز کردی

کردیدان kirdîdan (۱) نه‌وانه کردی (۲) نه‌نجامیان داید [ف]

(۱) آنها را کردی (۲) آنها را انجام دادی

کردیدانا kirdîdana کردیدانه [ف] آنها را باز کردی

کردیدانه kirdîdanew کردیدانا [ف] آنها را باز کردی

کردیدین kirdîdin کردید [ف] نگا کردید و ترکیباتش

کردیده kirdîde (۱) گایده (۲) کردیه [ف] (۱) کرده‌ای (۲) انجام داده‌ای

کردیده‌سا kirdîde sa کردیه‌سا [ف] باز کرده‌ای

کردیده‌سان kirdîde san (۱) گایده‌سان (۲) کردیه‌سان [ف]

(۱) آنها را کرده‌ای (۲) آنها را انجام داده‌ای

کردیده‌سانا kirdîde sana کردیه‌سانا [ف] آنها را باز کرده‌ای

کردیده‌سانه kirdîde sanew کردیه‌سانا [ف] آنها را باز کرده‌ای

کردیده‌سر kirdîde ser فیر وه پی‌کردی [ف] سراغ گرفتی

کردیده‌سهو kirdîdesew کردیه‌سهو [ف] باز کرده‌ای

کردیده‌سهوهی kirdîde sewey کردیه‌سهوهی [ف] آنها را باز کرده‌ای

کردیده‌سهی kirdîde sey (۱) گایده‌سهی (۲) کردیه‌سهی [ف]

(۱) آن را کرده‌ای (۲) آنها را انجام داده‌ای

کردیده‌سیئا kirdîde siêa کردیه‌سیئا [ف] آنها را باز کرده‌ای

کردیده‌سیئان kirdîde siêan (۱) گایده‌سیئان (۲) کردیه‌سیئان [ف]

(۱) آنها را کرده‌ای (۲) آنها را انجام داده‌ای

کردیده‌سیئانا kirdîde siêana کردیه‌سیئانا [ف] آنها را باز کرده‌ای

کردیده‌سیئانه kirdîde siêanew کردیه‌سیئانه و [ف] آنها را باز کرده‌ای

کردیده‌سیهوهی kirdîde siyew کردیه‌سیهوهی [ف] آنها را باز کرده‌ای

کردیده‌و kirdîdew کردیه‌و [ف] باز کردی؟

کردیده‌وهی kirdîdewey کردیه‌وهی [ف] آنها را باز کردی؟

کردیده‌ی kirdîdey (۱) گایده‌ی (۲) کردیه‌ی [ف] (۱) آنها را کرده‌ای (۲) آنها را انجام دادی

کردیدیا kirdîdiêa کردیدیه و [ف] آنها را باز کردی

کردیدیان kirdîdiêan (۱) گایدیان (۲) کردیان [ف] (۱) آنها را

[ف] (۱) آنها را کرده بودند (۲) آنها را انجام داده بودند

کردیتانا kirdünana کردیتانه و [ف] آنها را باز کرده بودند

کردیتانه kirdünanew کردیتانا [ف] آنها را باز کرده بودند

کردیتنه kirdünew کردیتنا [ف] باز کرده بودند

کردیتنه‌هی kirdünewey کردیتنه و [ف] آنها را باز کرده بودند

کردیتنه‌ی kirdüney (۱) کردیتنه‌ی (۲) نه‌نجامی داؤن [ف] (۱) آنها را کرده بودند (۲) آنها را انجام داده بودند

کردیتنیا kirdüniêa کردیتنیه و [ف] آنها را باز کرده بودند

کردیتنیان kirdüniêan (۱) نه‌وانه کردیتن (۲) نه‌وانه نه‌نجام داؤن [ف] (۱) آنها را کرده بودند (۲) آنها را انجام داده بودند

کردیتنیا kirdüniêana کردیتنیا و [ف] آنها را باز کرده بودند

کردیتنیا kirdüniêanew کردیتنیا و [ف] آنها را باز کرده بودند

کردیتنیهی kirdüniyew کردیتنیهی [ف] آنها را باز کرده بودند

کرده kirde کردار [ف] عمل، کار

کردهو kirdew واز کرد [ف] بازکرد، گشود

کردهوه kirdewe (۱) کردار (۲) واز کرد [ف] (۱) عمل، کردار (۲) گشود، باز کرد

کردهوهی kirdewey (۱) کردار نه‌ق (۲) وازت کرد [ف] (۱) عمل او، کردار او (۲) آنها را باز کرد

کردهی kirdey (۱) گایه‌ی (۲) نه‌نجامی دا [ف] (۱) او را کرد (۲) آنها را انجام داد

کردیا kirya (۱) کردیده (۲) نه‌نجام دیاد [ف] (۱) باز کردی؟ (۲) انجام می‌داد

کردیا kirdiêa کردیه‌ی، وازت کرد [ف] آنها را باز کرد

کردیان kiryan (۱) نه‌وانه کردی؟ (۲) نه‌نجامیان داید؟ [ف]

(۱) آنها را کردی؟ (۲) آنها را انجام دادی

کردیان kirdiêan (۱) گایان (۲) نه‌نجامیان دا [ف] (۱) آنها را کرد (۲) آنها را انجام داد

کردیانا kirdiêana کردیان و [ف] آنها را باز کرد

کردیانا kirdyana کردیدانا [ف] آنها را باز کردی

کردیانو kirdiêanew کردیانا [ف] آنها را باز کرد

کردیانو kiryanew کردیدانه و [ف] باز کردی؟

کردید kirdid (۱) گایدن (۲) کردیدن [ف] (۱) کردی (۲) انجام

کردیمه **کردیمه** kirdîmew [ف] باز کردیم
کردیمه وهی kirdîmeweÿ [ف] ئەوا کردیم [ف] آنرا باز کردیم
کردیمه ی kirdîmêÿ [ف] گایمه ی (۲) ئەنجام دایم [ف] (۱) آنرا کردیم (۲) آنرا انجام دادیم
کردیمه ئا kirdîmîêa [ف] باز کردیم
کردیمه ئان kirdîmîêan [ف] کردیمتیا (۲) ئەوانه ئەنجام دایم [ف] (۱) ئەنا را کردیم (۲) ئەنارا انجام دادیم
کردیمه ئانا kirdîmîêana [ف] ئەنا را باز کردیم
کردیمه ئانە kirdîmîêanew [ف] ئەوانه کردیمتیا [ف] ئەنا را باز کردیم
کردیمه یه kirdîmîyew [ف] ئەنا باز کردیم
کردین kirdîn [ف] گاین (۲) ئەنجام داین [ف] (۱) کردید (۲) انجام دادید
کردینا kirdîna [ف] باز کردید
کردینان kirdînan [ف] ئەوانه کردین (۲) ئەنجام داین [ف] (۱) کردید (۲) انجام دادید
کردینانا kirdînana [ف] ئەنا را باز کردید
کردینانە kirdînanew [ف] باز کردید
کردینه kirdîne [ف] گاینه (۲) ئەنجام داینه [ف] (۱) کردهاید (۲) انجام دادهاید
کردینه سا kirdîne sa [ف] باز کردهاید
کردینه سان kirdîne san [ف] گاینه سان (۲) ئەنجام داینه [ف] (۱) ئەنا را کردهاید (۲) ئەنا را انجام دادهاید
کردینه سانا kirdîne sana [ف] ئەنا را باز کردهاید
کردینه سانە kirdîne sanew [ف] ئەنا را باز کردهاید
کردینه سەر kirdîne ser [ف] سراج گرفتید
کردینه سهو kirdîne sew [ف] باز کردهاید
کردینه سهوهی kirdîne seweyÿ [ف] ئەنا باز کردهاید
کردینه سه ی kirdîne seyÿ [ف] گاینه سه ی (۲) کردیمه سه ی [ف] (۱) ئەنا کردهاید (۲) ئەنا انجام دادهاید
کردینه سیئا kirdîne siêa [ف] ئەنا باز کردهاید
کردینه سیئا kirdîne siêanew [ف] ئەنا باز کردهاید
کردینه سیئه kirdîne siêew [ف] ئەنا باز کردهاید

کردی (۲) ئەنا را انجام دادی
کردیتانا kirdîdiêana [ف] ئەنا را باز کردی
کردیتانە kirdîdiêanew [ف] ئەنا را باز کردی
کردیتیه kirdîdiyew [ف] ئەنا باز کردی
کردیم kirdîm [ف] کردیم (۲) ئەنجام دایم (۳) فەرز کردیم [ف] (۱) کردیم (۲) انجام دادیم (۳) فرض کردیم که ...
کردیما kirdîma [ف] باز کردیم
کردیمان kirdîman [ف] گایمتان (۲) کردیمتان [ف] (۱) ئەنا را کردیم (۲) ئەنا را انجام دادیم
کردیماننا kirdîmana [ف] ئەنا را باز کردیم
کردیمانە kirdîmanew [ف] ئەنا را باز کردیم
کردیمین kirdîmin [ف] نگا کردیم و ترکیباتش
کردیمه kirdîme [ف] گایمه (۲) کردیمه [ف] (۱) کردهایم (۲) انجام دادهایم
کردیمه سا kirdîme sa [ف] باز کردهایم
کردیمه سان kirdîme san [ف] گایمه سان (۲) کردیمه سان [ف] (۱) ئەنا را کردهایم (۲) ئەنارا انجام دادهایم
کردیمه سانا kirdîme sana [ف] ئەنا را باز کردهایم
کردیمه سانە kirdîme sanew [ف] ئەنا را باز کردهایم
کردیمه سەر kirdîme ser [ف] سراج گرفتیم
کردیمه سهو kirdîme sew [ف] باز کردهایم
کردیمه سهوهی kirdîme seweyÿ [ف] ئەنا باز کردهایم
کردیمه سه ی kirdîme seyÿ [ف] گایمه سه ی (۲) کردیمه سه ی [ف] (۱) ئەنا کردهایم (۲) ئەنا انجام دادهایم
کردیمه سیئا kirdîme siêa [ف] ئەنا باز کردهاید
کردیمه سیئا kirdîme siêanew [ف] ئەنا باز کردهاید
کردیمه سیئه kirdîme siêew [ف] ئەنا باز کردهاید

سراغ گرفتی
کردیسه‌سر kirdiye ser چیه و سه‌ری [ف] سراغ آنرا گرفت
کردیسه‌سو kirdye sew کردیسه‌سو [ف] باز کرده‌ای
کردیسه‌سو kirdiye sew کردیسه‌سا [ف] باز کرده‌است
کردیسه‌سوه‌ئی kirdye sewey کردیسه‌سوه‌ئی [ف] آنرا باز کرده‌ای
کردیسه‌سوه‌ئی kirdiye sewey ئه‌وه کردیسه‌سو [ف] آنرا باز کرده است
کردیسه‌سئی kirdye sey بنووره کردیسه‌سئی [ف] نگا کردیسه‌سئی
کردیسه‌سئی kirdiye sey گایه‌سئی (۱) گایه‌سئی (۲) ئه‌نجامی دایه [ف] (۱) آن را کرده است (۲) آنرا انجام داده است
کردیسه‌سیئا kirdye siêa کردیسه‌سیئا [ف] آنرا باز کرده‌ای
کردیسه‌سیئا kirdiye siêa کردیسه‌سیئو [ف] آنرا باز کرده است
کردیسه‌سیئان kirdye siêan بنووره کردیسه‌سیئان [ف] نگا کردیسه‌سیئان
کردیسه‌سیئان kirdiye siêan گایه‌سان (۱) گایه‌سان (۲) ئه‌وانه ئه‌نجام دایه [ف] (۱) آنها را کرده است (۲) آنها را انجام داده است
کردیسه‌سیئانا kirdye siêana کردیسه‌سیئانا [ف] آنها را باز کرده‌ای
کردیسه‌سیئانا kirdiye siêana کردیسه‌سیئانه و [ف] آنها را باز کرده است
کردیسه‌سیئانه و kirdye siêanew کردیسه‌سیئانا [ف] آنها را باز کرده‌ای
کردیسه‌سیئانه و kirdiye siêanew کردیسه‌سیئانه و [ف] آنها را باز کرده است
کردیسه‌سیئانه و kirdiye siêanew کردیسه‌سیئانا [ف] آنها را باز کرده است
کردیسه‌سیئو kirdye siyew کردیسه‌سیئا [ف] آنرا باز کرده‌ای
کردیسه‌سیئو kirdiye siyew کردیسه‌سیئا [ف] آنرا باز کرده است
کردیسه‌و kirdiyew کردیئا [ف] آنرا باز کرد
کردیسه‌و kirdyew کردیسه‌و [ف] باز کردی
کردیسه‌وه‌ئی kirdye wey ئه‌وه کردیسه‌و [ف] آنرا باز کردی
کردیسه‌ئی kirdyey (۱) ئه‌و کردی (۲) ئه‌نجامی دای [ف] (۱) آنرا کردی (۲) آنرا انجام دادی
کرژلنگ kirzifing کرژلنگ، بنووره کرژلنگ «ل» [ف] نگا کرژلنگ

کردینه‌سیئان kirdîne siêan (۱) کردینه‌سان (۲) ئه‌وانه ئه‌نجام دایه [ف] (۱) آنها را کرده‌اید (۲) آنها را انجام داده‌اید
کردینه‌سیئانا kirdîne siêana کردینه‌سیئانه و [ف] آنها را باز کرده‌اید
کردینه‌سیئانه و kirdîne siêanew کردینه‌سیئانا [ف] آنها را باز کرده‌اید
کردینه‌سیئو kirdîne siyew کردینه‌سیئا [ف] آنرا باز کرده‌اید
کردینه‌و kirdînew کردینئا [ف] باز کردید
کردینه‌وه‌ئی kirdînewey ئه‌وه کردینه‌و [ف] آنرا باز کردید
کردینه‌ئی kirdîney (۱) گایه‌ئی (۲) ئه‌نجامی دابن [ف] (۱) آنرا کردید (۲) آنرا انجام دادید
کردینئا kirdîniêa کردینئو [ف] آنرا باز کردید
کردینئان kirdîniêan (۱) ئه‌وانه کردین (۲) ئه‌وانه ئه‌نجام دابن [ف] (۱) آنها را کرده‌اید (۲) آنها را انجام دادید
کردینئانا kirdîniêana کردینئانه و [ف] آنها را باز کردید
کردینئانه و kirdîniêanew کردینئانا [ف] آنها را باز کردید
کردینئو kirdîniyew کردینئا [ف] آنرا باز کردید
کردیسه kirdye بنووره کردیسه [ف] نگا کردیسه
کردیسه kirdiye (۱) گایه (۲) ئه‌نجام دایه [ف] (۱) کرده است (۲) انجام داده
کردیسه‌سا kirdye sa کردیسه‌سا [ف] باز کرده‌ای
کردیسه‌سا kirdiye sa کردیسه‌سو [ف] باز کرده‌است
کردیسه‌سان kirdye san بنووره کردیسه‌سان [ف] نگا کردیسه‌سان
کردیسه‌سان kirdiye san گایه‌سان (۱) گایه‌سان (۲) ئه‌نجامی دایه [ف] (۱) آنها را کرده‌اید (۲) آنها را انجام داده‌اید
کردیسه‌سانا kirdye sana بنووره کردیسه‌سانا [ف] نگا کردیسه‌سانا
کردیسه‌سانا kirdiye sana کردیسه‌سانه و [ف] آنها را باز کرده‌است
کردیسه‌سانه و kirdye sanew کردیسه‌سانه و [ف] آنها را باز کرده‌ای
کردیسه‌سانه و kirdiye sanew کردیسه‌سانا [ف] آنها را باز کرده‌است
کردیسه‌سر kirdye ser وه فتراقی بۆد [ف] به فکر آن بودی،

کرژ کهفتن kir keftin (۱) مامریگ کُ کر بویه (۲) لاناوه له له
 بِن مَال خهفتن و دیلمی [ف] (۱) کُرچ شدن مرغ (۲) کنایه از
 خوابیدن در خانه و تن پروری
کرکُ مازئ kirki mazê کرکُ پشت [ف] ستون فقرات
کرگه زه مینی kirge zemîni kirge zemîni بنویره کرگه ی [ف] نگا
کرگه ی
کرگه ی kirgey مهرچستی کُ وه زه تووا بخه یده ئ [ف] ضربه
 زمینی بگونه ای که با زمین تماس داشته باشد
کرله kirle که پ و لال «خوه ئ داسه کرله» [ف] صم و بکم،
 کر و لال
کرم kirm (۱) دهنگُ خرم خام (۲) جانه وهر [ف] (۱) صدای
 خابیدن (۲) انگل، کرم
کرماجان kirmacan دیه که یگه له که ننگه وهر [ف] روستایی
 در کنگاور
کرماشان kirmaşan شارنگه له باشوور کوردسان [ف] شهر
 کهن و کردنشین کرمانشاه
کرمانج kirmanc به شینگ له کورده یل کُ له باکوور ژیه ن
 [ف] بخش بزرگ کُردان که در ترکیه کنونی سکونت دارند
کرم تاتالی kirm tatali توتگه شووانه «ل» [ف] کرمی
 کرکدار که در اوایل بهار در سبزه زارها پدیدار می شود
کرم تیدان kirm tê dan کرمو بون [ف] کرم زندگی
کرمخواردئ kirm xwardê گه زیائ [ف] کرم خورده
کرممژن kirmijin (۱) کرم خواردئ (۲) نه خوه شی سهگ [ف]
 (۱) کرم خورده (۲) بیماری سگها
کرممژنه kirmijine بنویره کرممژن [ف] نگا کرممژن
کرمکام kirmikam (۱) بنویره خرتنه ک «گ» (۲) دهنگُ
 خرم خام [ف] (۱) نگا خرتنه ک (۲) صدای خابیدن
کرمکوژه kirm kwije گیایگه ده رمانی ئرائ نابوت کردن
 کرم [ف] گیاهی سمی برای نابود کردن کرمهای طویله و کرمهای
 موجود در پشم گوسفندان
کرممن kirmin کرمو [ف] کرم زده
کرممؤ kirmû کرممؤ [ف] کرم زده
کرممؤچ kirmûç موج کیشان وه دهور چشتیگ ئرائ چه و به د
 [ف] خطی بدور چیزی کشیدن و موج کشیدن به دور آن به
 منظور دفع چشم زخم
کرممؤکه kirmûke کرم بؤچگ [ف] کرم کوچک

کرژ بنویره kirj بنویره کرچ [ف] نگا کرچ
کرژا بون kirja bün (۱) کز بون (۲) زیزُ خاو بون (۳) گرژ
 هه لاتن [ف] (۱) چروک شدن، پژمردن (۲) زیاد تاب خوردن نخ
 (۳) نگران و خشمگین شدن
کرژا کردن kirja kirdin کرژ کردن، وه تن ژهنین [ف] به
 تندی نواختن
کرژ بون kirj bün بنویره کرژا بون [ف] نگا کرژا بون
کرژکردن kirj kirdin کرژا کردن [ف] به تندی نواختن
کرژه kirje کوژگه کردن [ف] کز کردن
کرژه کرژ kirje kirj وه نارپه حه تیه و ری کردن [ف] با حالت
 نگران و ناراحت راه رفتن
کرژه هلاتن kirj hefatin گرژ هه لاتن [ف] خشمگین شدن
کرژی kirji کرژ [ف] به تندی نواختن
کرف kirf دارُ گه ز ئاوی [ف] درخت گزی که در کنار آب
 می روید و کوبیده برگهایش برای رفع کوفتگی ماهیچه و ضرب
 دیدگی مناسب است
کرفیله kirfile توف، شیراز [ف] دوغ چکیده شده
کرک kirk کرتُ پشت [ف] ستون فقرات
کرک پشت kirki pişt کرکُ مازئ [ف] ستون فقرات
کرکاپ kirî kar صدای «کرپ» ی پیایی
کرکپ kirî kip (۱) بیدهنگ (۲) په سق بی ته قووپ (۳) بی کونا
 [ف] (۱) بی صدا، خاموش (۲) پستوی ساکت (۳) بدون سوراخ
کرکپ بون kirî kip bün بیدهنگ بون [ف] بی صدا شدن
کرکپ کردن kirî kip kirdin (۱) بیدهنگ کردن (۲) پره و
 کردن کونا [ف] (۱) بی صدای کردن، ساکت کردن (۲) بستن
 سوراخ و ...
کرکپاکه kirî kirake (۱) خرتنه ک (۲) وه ریشتک (۳) گلگه ئ
 گووش [ف] (۱) غضروف، نگا خرتنه ک (۲) سرخنای (۳)
 غضروف بناگوش
کرکپه kirî kirê (۱) بنکر «ل» (۲) کرکپه مزئ [ف] (۱) ته دیگ
 (۲) هوای مه آلود و بارانی
کرکپه مزئ kirî kirê mizê ته مه لولان [ف] هوای بسیار
 مه آلود و بارانی
کرکپاش kirî kirê (۱) توچه توچ (۲) کرانن (۳) ساوین و رازانن
 چوو [ف] (۱) نگا توچه توچ (۲) خاراندن (۳) پردازش و پرداخت
 کردن چوب

کرمه کرم kirme kirm ده‌نگ خرمه خرم [ف] صدای خابیدن

کرمه کی kirmekî و ره‌لا [ف] لا‌بالی

کرمیت kirmît شه‌قارته [ف] کبریت

کرن (kirin ۱) شاریگه له کرماشان، له به‌ند نوزده‌ئ زامیاد

یه‌شت تۆسیاس ئه‌ژدیهاک له که‌ویریته ئپای وایو یا خودای وا

هامه هاوردی «که‌ویریته» هه‌ر ئه‌و «کرن» له بوندهوشن

به‌ش دوانزه و به‌ند بیس و نوو و سی و شه‌ش ئه‌سپروچ و له

شانامه ئه‌سپروز تۆسریاس، (ئه‌سپیری) نازناویگه له گوروان

و قه‌لخانی ک له ئه‌سپرز وهرگیز بۆیه (۲) سازنده، له کرمانجی

«چی کرن و ئافراندن» هه‌ر وه‌ئ ماناسه [ف] (۱) یکی از

شهرهای کرماشان، در بند نوزده زامیادیش چنین نوشته شده

«ژدیهاک در کویر یخته برای وایو «خدای باد» فدیّه آورده

«کویرینته» همان کردن کنونی است و در بندهشن فصل

دوازده بندهای بیست و نه و سی و شش «اسپروچ» و در

شاهنامه «اسپروز» نوشته‌شده «اسپری» نام فامیلی معتبری

در کردن و قلخانی است که گویا از اسپروز مشتق شده (۲)

سازنده، صنعتگر

کرناس kirnas کورنان، قورتنگ [ف] خسیس

کرنک kirnik بنووره کرنهک «گ» [ف] نگا کرنهک

کرنهک kirnek جوورئ گنه‌س له خوری کاوړ و میبه ژیه‌ئید

[ف] حشره‌ای شبیه گنه که در پشم زیر شکم گوسفندان زندگی

می‌کند

کراس kirwas کراس [ف] پوشش، لباس

کور kirûr کورور، سه‌هزار [ف] کورور

کور kirûre دلگیر، تووریای [ف] رنجیده خاطر

کور kirûre bün ره‌نجیان [ف] رنجیدن

کور kirûre kirdin ره‌نجانن [ف] رنجانیدن

کور kirûz کوروزیان [ف] بوی سوختگی مو یا استخوان

کورزانن kirûzanin کوروزیان [ف] بوی سوزاندن مو یا

استخوان

کور kirûze کوروزیان [ف] سوختن مو یا استخوان

کور kirûzyan کوروزه [ف] بوی سوختگی ناشی از مو

یا استخوان

کور kirûjanin قوروزانن [ف] کروچیدن

کور kirûjtin قوروزان [ف] کروچیدن

کور kirûjya قوروزیا [ف] کروچیده

کور kirûjyag کوروزیای [ف] کروچیده شده

کور kirûjyan قوروزیان [ف] کروچیدن

کور kirûjyaê کوروزیاگ [ف] کروچیده شده

کور kirûjîn قوروزین [ف] کروچیدن

کر kirûke کرکه‌مانه [ف] بیماری حصبه

کر kirû kemane کرکه‌مانه [ف] بیماری حصبه

کر kirûkîn کوروزانن [ف] کروچیدن

کر kirwît کریت [ف] کبریت

کر kirê (۱) مامرگه کره (۲) لاناوه له‌نداری «کره‌ئ کلاشن

تید» (۳) قیره [ف] (۱) کُرچ شدن مرغ (۲) کنایه از نداری و

پییسی (۲) صدای اصطحاک دو جسم زیر

کر kirekal زه‌ق بئ نایشت «ل» [ف] زمینی که آیش

نشود

کر kirê kir ده‌نگ کرکه‌ه‌یتاه‌یت [ف] صدای «کر» ی

پیاپی

کر kirêmezê کرکه‌مزئ [ف] هوای مه‌آلود

کر kirê کره‌ئید [ف] می‌شود، انجام می‌گیرد

کر kirî (۱) کر بۆن (۲) سه‌ن، خری [ف] (۱) کُرچ شدن مرغ

(۲) خرید

کر kirya (۱) نه‌نجام گرت (۲) گایریا [ف] (۱) انجام شد (۲)

کرده شد

کر kirya (۱) سه‌نریا (۲) لاسر کرد [ف] (۱) خریداری شد (۲)

برخوردی ناچیز داشت، مالیده شد

کر kirya pêا کرپا‌پا [ف] مالیده شد، بر خورد

داشت

کر kiryad بنووره کرپا [ف] نگا کرپا

کر kiryada (۱) واز بۆ (۲) سا کردن [ف] (۱) باز شد (۲)

آسمان صاف شد

کر kiryadin بنووره کرپا [ف] نگا کرپا

کر kiryadew کرپا‌ده، واز بۆ [ف] باز شد

کر kiryar کرپار، سه‌نیار [ف] خریدار

کر kiryas (۱) کرپا‌ئه (۲) نه‌نجام گرتیه [ف] (۱) کرده

شده است (۲) انجام گرفته

کر kiryasa کرپاسه و [ف] باز شده است

کر kirya sew کرپاسه [ف] باز شده است

کر kiryag کرپاگ [ف] کرده شده

کریان (kiryan ۱) گایریان (۲) نه‌نجام دان [ف] ۱) کرده شدن، مفعول شدن (۲) انجام گرفتن

کریانا kiryana کریانه و [ف] باز شدند

کریانه kiryanew کریانا [ف] باز شدند

کریس kirîs تاپه، بافه [ف] غله درو شده و دسته شده

کریسه kirîse بنویره ناوکریسه [ف] نگا ناوکریسه

کریسه‌دان kirîse dan ناوکریسه‌دان [ف] خمیده شدن از اندوه یا گرسنگی

کریکار kirîkar کارگر [ف] کارگر

کریکاری kirîkarî کارگری، مزوری [ف] کارگری

کرین kirîn خرین [ف] خریدن

کرینجگ kirîncig کلزنه، دمه‌ئ بوجگ کاور، له سه‌کزی «کریچک» توشن [ف] دنبالچه گوسفند، در سکزی «کریچک» گویند

کریوه kirîwe (۱) لاسامه، وا وه‌فر «کریه‌مزئ+ روه» وای فره تن ک روه و روونج له روزه‌ه لکریند (۲) لاناوه له قق کردن [ف] ۱) کولاک (۲) غوغا کردن، گل کردن، یکه تازی کردن

کریوه کردن kirîwe kirdin (۱) لاسامه کردن (۲) لاناوه له قق کردن [ف] ۱) کولاک کردن (۲) کنایه از یکه تازی کردن، غوغا کردن

کز kiz (۱) پلمژیا (۲) له (۳) بوو سزیاں مق... (۴) کزه کز رام (۵) چه و ئیشه (۶) بوو دان شیر و ماس و... [ف] ۱) افسرده (۲) لاغر (۳) بوی سوختن مو (۴) سوزش پوست یازخم (۵) کم سویی چشم (۶) بوی سوختگی که به شیر و ماست می‌دهند

کزان kizan (۱) کزانن مق (۲) نیمه برشن کردن [ف] ۱) سوزاندن مو بر آتش (۲) نیم سوز کردن

کزانن kizanin (۱) بنویره کزان (۲) کچانن [ف] ۱) نگا کزان (۲) از دور بازی خارج کردن

کز بون kiz bün (۱) نه‌خوهش بون (۲) پلمژیا بون [ف] ۱) ناخوش بودن (۲) افسرده بودن

کزدان kiz dan بوو کز دان [ف] بو دادن شیر و ماست و ...

کز دریائ kiz diryaê بووکز دریائ [ف] شیر یاماست بو داده

کز kizr نیمه وشک [ف] نیم خشک، نیم مرطوب

کزرا بون kizra bün کزروه بون [ف] نیم‌خشک شدن

کزراکردن kizra kirdin کزروه کردن [ف] نیم خشک کردن

کز بون kizr bün نیمه وشک بون [ف] نیم خشک شدن

کزوه بون kizrew bün کزرا بون [ف] نیم خشک شدن

کزوه کردن kizrew kirdin کزرا کردن [ف] نیم خشک کردن

کزئی kizrî (۱) نیمه وشکی (۲) بوو سزیاں خوری [ف] ۱) نیم خشکی (۲) بوی سوزاندن مو و پشم بر آتش

کزئی kizrê وای سهرد [ف] باد سرد

کزقاو kiz qaw قرم قال [ف] مهمه، جنجال

کزکاز kizi kaz کزه‌کز کردن [ف] صدای «کز» ی پیایی

کز کردن kiz kirdin (۱) پلمژیا (۲) بیده‌نگ له ستوکینگ وسان [ف] ۱) پژمردن، افسرده کردن (۲) در گوشه‌ای کز کردن

کز کور kizi kûr بیده‌نگ و بی‌تازار [ف] بی صدا و بی آزار

کزکور کردن kizi kûr kirdin سهرکوت‌کردن، لچکه کردن [ف] کوره کردن، سرزنش کردن

کزگه kizge نان زرات یا جویه [ف] نان نرت یا جو

کزگه kize (۱) یه‌کئی له به‌زمه‌یل گورانی وهوره (۲) سروه (۳) ده‌نگ جزیاں [ف] ۱) یکی از مقامات هوره که خواننده در وصف حالات خود می‌خواند (۲) ایازه و نسیم (۳) صدای داغ بر گوشت گذاشتن

کزهب kize ba کزه‌وا، وای سهردیگه له سهره‌تای پاییز [ف] نسیم سرد پائیزی

کزه‌کردن kize kirdin (۱) گورانی چرین (۲) سزیاں مق و خوری و... [ف] ۱) خواندن هوره در بزم کزه (۲) بوی سوختن مو و پشم و...

کزه‌کز kize kiz کزکاز [ف] صدای «کز» ی پیایی

کزه‌کر kize ker گورانی چر [ف] نگا گورانی چر

کزه‌وا kize wa کزه‌با [ف] نسیم سرد

کزهی جهرگ kizey cerg لاناوه له دود دهرقون [ف] کنایه از جوش درون

کزهی دهرقون kizey derün کزه‌ئ جهرگ [ف] کنایه از جوش درون

کزئی kizî (۱) نه‌خوهشی (۲) پلمژیا (۱) بیماری (۲) افسردگی

کزئی kizê دیه‌که‌یگه له جوانرو [ف] روستایی در جوانرود

کزیا kizya (۱) کچیا (۲) سزیا [ف] ۱) از دور بازی خارج شد (۲) نیم سوز شد

کشک kişk یه‌ته‌هو «کشک و سه‌ور هات» [ف] ناگهانی، بی مقدمه

کشکی kişik çî کشیک دهر [ف] نگهبان

کشک دان kişik dan (۱) چاوه‌دیری کردن (۲) وه بیژ چه و دان [ف] (۱) نگهبانی دادن (۲) زیر نظر داشتن

کش کردن kişk kirdin (۱) باله و دان که موته‌ر (۲) رانین مامر و... [ف] (۱) به پرواز درآوردن کیوتران (۲) کلمه راندن ماکیان

کشکش kişkiş کش کردن [ف] کلمه راندن ماکیان

کشک کیشان kişik kîşan کشک دان [ف] نگهبانی دادن

کشکلان kişkilan که شکولان، گه‌مه‌یگه چق ئیچش نه‌له [ف] بازی که در آن چوب کوچکی را به هوا اندازند و باید با چوب دیگری آنرا بزنند

کشکله kişkişê که شکله، دویه‌تله «ل» له زاراو‌یل تره‌ک کوردی «کچ، کچکه» ئوشن [ف] دخترک، ای دخترک

کشکله شیرازی kişkişê şîrazî که شکله شیرازی، به‌زم زۆنه‌یگه [ف] آهنگی قدیمی، معنی واژه به واژه آن دختر شیرازی است

کشگ kişig بنووره کشگ [ف] نگا کشگ و ترکیباتش

کش مات kişmat (۱) بنده‌نگ (۲) شه‌س خه و [ف] (۱) ساکت، بی صدا (۲) خواب عمیق

کش‌ماهر kişmahîr دیه‌که‌یگه‌له لورسان [ف] روستایی در لرستان با گویش لکی

کشمش kişmiş مه‌وژ [ف] کشمش

کشمش کاولی kişmiş kawîl مه‌وژکاولی [ف] نگا مه‌وژ کاولی

کشمشی kişmişî تن خیز [ف] کم حوصله، عصبی

کش و مات kiş û mat کش مات [ف] نگا کش‌مات

کش و ورد kiş û wird (۱) وهرده وهرده (۲) مانوور [ف] (۱) رجز خوانی کردن (۲) مانور کردن

کشه kişe (۱) خشی «ل» (۲) پرشنگی، نه‌و که‌سه ک «کیشه» دیرید «کیشه» وه مانای شه‌رانچوویه واته زه‌لامینگ ک شه‌رانچووه (۳) سووکه‌ناو کشوهر (۴) کیشه، پرشنگی [ف] (۱) هزارپا (۲) صفت کسی که دیوانه سراسر است، «کیشه» یا «کشه» به معنی آدم کم عقلی است که جنگ طلب است (۳) مخفف کشور، نام زنانه (۴) ستیزه‌جو، جنگ طلب

کزیاس kizyas (۱) کچاس (۲) کزیایه [ف] (۱) از دور بازی خارج شده (۲) نیم سوز شده

کزیاغ kizyag (۱) کچیاغ (۲) کزیای [ف] (۱) از دور بازی خارج شده (۲) نیم سوز شده

کزیان kizyan (۱) کچیان (۲) سزیان [ف] (۱) از دور بازی خارج شدن (۲) نیم سوز شدن

کزیایه kizyaê (۱) کچیای (۲) کزیای [ف] (۱) از دور بازی خارج شده (۲) نیم سوز شده

کزیایه kizyaê بنووره کزیاس [ف] نگا کزیاس

کژای kijajî که ژای، قورتنگی، چنۆکی «ل» [ف] خساست، خسیسی

کژوژ kijüj قورتنگ، کژوژ [ف] خسیسی

کژوژی kijüjî قورتنگی [ف] خسیسی

کسپ kisp (۱) پیشه (۲) کسب، دهرامه‌ئ [ف] (۱) کار، پیشه (۲) کسب، در آمد

کسپ کار kispî kar کسپ و کار [ف] کار و پیشه

کسم kism بنووره کسپ [ف] نگا کسپ

کش kişk (۱) رانین مامر و بالنده (۲) بنده‌نگ «کش مات» (۳) کیش، وشه «ل» [ف] (۱) کلمه راندن ماکیان (۲) بی‌صدا، ساکت (۳) واژه، لغت

کشان kişanin کیشانن وه رۆ زه‌ق [ف] بر روی زمین کشیدن

کشاور kişaw سه‌فته‌ئ دوولاو [ف] کشو کمد و میز و...

کشاورز kişawerz وهرزیر «کش + وهرز» نه‌و که‌سه له وهرز دیاری کشت و کال که‌ید [ف] کشاورز، کسی که در وهرز یا فصل ویزه عمل کاشت و برداشت انجام می‌دهد

کشت kişt کالین، له زاراو‌یل تره‌ک کوردی «چاندن» ئوشن [ف] کشت، کاشتن، کشتن، در دیگر گویشهای کوردی «چاندن» گویند

کشت و کال kişt û kaf کشت‌کال [ف] کشاورزی، کشتن

کشتهک kiştekek گوروک، رسمان [ف] نخ پشمی

کشتیار kiştîear وهرزیر [ف] کشاورز

کشک kişik کشیک، له نه‌وستا (hîşare) هیشاره) وه مانای چاودیر تۆسریاس و له زاراو‌یل تره‌ک کوردی «هیشک» وه مانای ته‌سیاره [ف] کشیک نگهبانی، در اوستا (hîşare) هیشاره) نوشته شده و در دیگر گویشهای کردی «هیشک» به معنی نگهبان است

کل kīf (۱) سرمه، له فه‌رانسه‌ی (khol) و (kohol) و له ئه‌ره‌وی که‌ه‌ل تۆشن (۲) قَل (۳) قانگ دان (۴) تللی کیشان (۵) مۆشکه (۶) (۱) سُرْمه کشیدن بر چشم، سرمه، درفرانسوی (khol) و (kohol) و در عربی «کحل» گویند (۲) خاکستر (۳) دود اندود کردن مشک با دود ناشی از مطبخ (۴) هلله (۵) زغال افروخته

کلاس kifās کلاسک، کلاسک، ناسک «که‌ل + ناسک» مایه‌چ بوده «ماس، ماسک» (۶) آهوی نر، ماده‌اش را «ماس، ماسک» گویند

کلاسک kifask کلاس «که‌ل + ناسک» (۶) آهوی نر
کلاش kifaş (۱) گیوه، پیتلا (۲) بنچینه‌چ کردار کلاشین (۶) (۱) نوعی گیوه (۲) ریشه فعل «کلاشین» به معنی خراشیدن
کلاشته kifaşte خراشته (۶) خراشیده شده
کلاشچن kifaş çin جوورئ بافینه واورئز نرائ کلاش (۶) نوعی بافتن ویژه «کلاش»

کلاشچنین kifaş çinîn بافینه‌وه‌ئ کلاش (۶) بافتن گیوه
کلاش داین kifaş dayn وه کلاش دهر ته‌ن میبه کوتان تا دواژه‌وه نه‌ود (۶) با «کلاش» ضربه زدن به مادینه‌ی میشی که دوباره جفتخواه شده تا بترسد و به حالت عادی برگردد
کلاشک kifaşk دۆبایین دیه‌که‌ئ چله‌ئ گیه‌لان (۶) روستایی در چله گیلانغرب

کلاشکر kifaş ker کلاش دۆر (۶) «کلاش» ساز
کلاشه kifaşe تراشه‌چ چوو (۶) تراشه چوب
کلاشی kifaşi دیه‌که‌یگه له سه‌رپه‌ل (۶) روستایی در سرپُل زهاب

کلاشیا kifaşya کرکلاش کردن (۶) خراشیده شد
کلاشیاک kifaşyag کلاشیای (۶) خراشیده شده
کلاشیان kifaşyan کلاشین (۶) خراشیده شدن
کلاشیای kifaşyaê کلاشیاک (۶) خراشیده شده
کلاشی‌باخان kifaşi baxan دیه‌که‌یگه له جووانپو (۶) نام روستایی در جوانرود

کلاشی‌لۆلم kifaşi lolim دیه‌که‌یگه له جووانپو (۶) نام روستایی در جوانرود

کلاشی‌نه‌هن kifaşi nehen دیه‌که‌یگه له جووانپو (۶) روستایی در جوانرود

کلاشین kifaşîn کرکلاش کردن (۶) خراشیدن

کشف‌هاتن kişe hatin هۆره هاتن (۶) دیوانه سری

کف kif (۱) کفه‌چ (۲) ده‌نگ جووشیان ئاو له سه‌ر ئاگر (۶) (۱) صدای باد (۲) صدای جوشیدن آب و ریختن بر آب
کفار kifar کفر درآودن، توش ناخاس هاتن «کفارمان درآورد» (۶) عصبی کردن، خشمگین کردن
کفارات kifarat که‌فارات، ئه‌ره‌ویبه (۶) کفاره، عربی است
کفته kifte شامی که‌واو (۶) شامی کباب
کفر kifr (۱) کفار کردن (۲) ناخاس وه‌تن وه خودا و... (۶) (۱) عصبی کردن (۲) ناروا، کفر

کفرآوړ kifrawr دیه‌که‌یگه له گوواړ (۶) روستایی در گیلان غرب

کفرچی kifir çî کفر که‌ر (۶) کفرگو
کفر درآوردن kifir dirawrdin کفار درآوردن (۶) خشمگین کردن

کفر کردن kifir kirdin قسه‌چ بیدینه‌نه کردن (۶) کفر کردن

کف‌کاف kifî kaf کفه‌کف (۶) صدای پیایی کفه
کفن kifn هرم دل «کفن دل‌م دامرد» (۶) آتش درون، عطش درون، لهیب درونی
کفن kifin (۱) تاوس (۲) کیفه‌که‌ر (۶) (۱) کفن (۲) صدای پیایی «کفه»

کفن دامردن kifn damirdin ئارام بۆن، دلنیا بۆن (۶) آرام شدن، عطش درون خاموش شدن
کفن دپین kifin dirîn (۱) شفا پیتا کردن (۲) لاناوه له پۆترکیان (۶) (۱) شفا یافتن (۲) کنایه از پوسیدن
کفن دز kifin diz لاناوه‌له ده‌له‌دز (۶) کنایه از بی رحم و گفتار صفت

کفن دل kifni dif به‌لیسه‌چ دهرقون (۶) عطش درون
کفنه و رن kifinew rîn که‌فنه دز، ده‌له‌دز (۶) ده‌دز، کفن دزد

کفه kife بنوړه کیفه (۶) نگا کیفه

کفه‌کف kife kif کف‌کاف (۶) صدای پیایی کفه
کل kil (۱) هه‌ناردن، ناردن (۲) که‌ل «به‌رقی به‌یده تید کل قه‌ومه‌گانه پیتا نه‌و» (۳) وه بیژ چه‌و دان «دامه‌چ کل چه‌و» (۴) ره‌وانه کردن (۶) (۱) فرستادن (۲) دور باد، چنان مباد (۳) زیر نظر داشتن (۴) گسیل داشتن، بدرقه کردن

کلاشی‌هوشی kifaşî hewşî دیه‌که‌یَگه له جوانرو [ف] نام روستایی در جوانرود

کلاف kifaf کلافه [ف] کلاف نخ

کلافه kifafe کلاف [ف] کلاف نخ

کلافه کردن kifafe kirdin کلاف کردن به ن [ف] کلاف کردن نخ

کلاکردن kila kirdin (۱) کله و کردن (۲) میوان راهی کردن [ف] (۱) پس فرستادن (۲) بدرقه کردن

کلاو kifaw پووشه‌مه‌نی سه [ف] کلاه

کلاوان kifawan ناسوو کویه «مانگ شتویه‌له کیشا وه سه ر کلاوان - مه‌ر له یلم مه‌چوو وه‌ره و لای باوان» [ف] قله کوهها

کلاو بوور kifaw bûr چه‌کمه‌بوور، دوِر [ف] دیکتاتور، مستبد

کلاویان kifaw pan (۱) دیه‌که‌یَگه له سه‌ریپه‌ل (۲) سجا [ف] (۱) روستایی در سرپُل‌ذهاب (۲) متشخص، محترم

کلاو تهره‌کیان kifaw terekyan لیخن بقون، گرژ هه‌لاتن [ف] خشمگین شدن

کلاوچن kifaw çin کلاو که‌ر [ف] بافنده کلاه

کلاو‌پووانه‌کی kifaw ruwaneki (۱) لاناوه له رووژگار «یه‌یشه کلاو‌پووانه‌کیگه» (۲) گه‌مه‌ئ منالانه، له سه‌کزی «کلا چه‌ل چه‌ل» توشن [ف] (۱) کنایه از فرصتهای گذرای زندگی (۲) بازی است که در آن دو دسته شرکت دارند یک گروه به حالت نشسته و گروه دیگر سر پا ایستاده و دسته سرپایی بایستی دست خود را برسر یکی از نشستگان بزنند و تا فاصله‌ای که قبلاً تعیین شده بود و دسته نشسته بایستی با پا دسته مقابل را بزنند، در سکزی «کلا چَل چَل» گویند

کلاو زه‌پی kifaw zerî تاسکلاو [ف] کلاه‌زنانه

کلاوشه‌بقه kifaw şebqe کلاو شه‌لقه [ف] کلاه لبه دار

کلاوشه‌لقه kifaw şelqe کلاوشه‌بقه [ف] کلاه لبه دار

کلاو فهره‌نگی kifaw ferengî کلاوشه‌بقه [ف] کلاه لبه دار

کلاوکلاو kifaw kifaw (۱) گه‌مه‌یَگه (۲) لاناوه له وارین یه‌ئ پشت و هفر «کلاو کلاو وه‌فر وارید» [ف] (۱) بازی است (۲) اصطلاحاً باریدن پُریشت برف گویند

کلاو که‌ر kifaw ker دیه‌که‌یَگه له سه‌ریپه‌ل [ف] روستایی در سر پُل ذهاب

کلاوکه‌وه kifaw kewe دیه‌که‌یَگه له ره‌وانسه‌ر [ف]

روستایی در روانسر

کلاونه kifawne کولکولاو [ف] پرنده‌ای است شبیه بلدرچین

کلاو وه سه‌ر نان kifaw we ser nan گول گول دان، فریوانن [ف] فریفتن

کلاوی kilay (۱) که‌لای، ئه‌و که‌سه ک چیپیه سه زتاره‌ت که‌ریه‌لا (۲) لاناوه له گورگ «ئو که‌لاکه کلاوی برده‌ئ» [ف] (۱) کربلایی (۲) کنایه از گرگ

کلپه kifpe گولپه‌ته‌ئ ناگر [ف] شعله آتش

کلپه‌کلپ kifpe kifp گورپه‌گور ناگر [ف] صدای پیایی شعله آتش

کل‌چه‌و kili çew بیژ چه‌و [ف] زیر نظر داشتن

کل چه‌و kili çew سرمه کیشان [ف] سرمه زدن

کل‌چه‌و دان kili çew dan وه بتیه کردن [ف] در زیر نظر داشتن

کل چه‌و دان kili çew dan سرمه کیشان [ف] سرمه کشیدن

کل چه‌و کیشان kifi çew kîşan سرمه دابن [ف] سرمه کشیدن

کل دان kifdan (۱) سرمه دان (۲) خوه‌ل ساج دان [ف] (۱) بر چشم سرمه کشیدن (۲) اندود کردن ساج برای پختن نان

کلزنه kilizne بنووره کرینجگ «ل» [ف] نگا کرینجگ

کلفت kiffet (۱) ئایله (۲) که‌نیز [ف] (۱) کنایه از عایله (۲) کنیز، کلفت

کلفته‌بار kiffet bar خیزانبار [ف] عایله‌مند

کلفته دار kiffet dar (۱) خیزاندار (۲) مالینگ ک که‌نیز داشتن [ف] (۱) عیالوار (۲) خانه‌ای که کلفت وکنیز داشته باشد

کلگ kilig کلگ، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «قامک، قامکه، تیل، تل، ئه‌نگوست» توشن [ف] انگشت، در دیگر گویشهای کردی «قامک، قامکه، تیل، تل، ئه‌نگوست» گویند

کلک kilik (۱) به‌هره بردن (۲) کولک [ف] (۱) بهره بردن (۲) کُرک

کلکاف kilikaf (۱) چشت فره بۆچگ (۲) به‌ر مازوو ک له گرده‌کان بۆچگتره و پوودر قاوه‌ییگ ها له تی و ئرای ساریژ رام خاصه [ف] (۱) کنایه از کوچک (۲) بر درخت مازو که از گردو کوچکتر است و پودر قهوه‌ای رنگی در آن است و برای التیام زخم بویژه برای چهار پایان مناسب است

کلکان‌مرا kilkanmira قل کوو دامردن «ل» [ف] به کلی

سوختن و خاکستر شدن

کلکانه kilkane کلوانک [ف] انگشتر، انگشخانه

کلک بهس kilik bes کلگ بهس [ف] انگشت بند

کلک بهسان kilik besan هان دان، تیر کردن [ف] تحریک کردن

کلک بهسه kilik bese کلک بهس [ف] انگشت بند

کلک پیتاکردن kilik pëa kirdin کلک وه پیتا کردن [ف] انگشت در آن فرو کردن

کلک پیچ kilik pêç کلک بهس [ف] انگشخانه

کلک دان kilik dan (۱) کلگ دان (۲) میه‌ئ ک شیر نیه‌ئده وهرکه‌گه‌ئ کلک گجگی دهن تا هروو بکه‌ئده وهرکه‌گه‌ئ [ف] (۱) انگشت زدن، انگولک کردن (۲) میش یا بزى که به بره‌اش شیر نمی‌دهد با انگشت مادینه‌اش را انگولک می‌کنند تا اصطلاحاً «هروو» کند و بره‌اش را شیر دهد

کل کردن kil kirdin (۱) هه‌ناردن (۲) میوان راهی کردن [ف] (۱) فرستادن (۲) بدرقه کردن

کلکوو دامردن kilî kû damirdin کینکول سزبان [ف] سوختن و خاکستر شدن

کلک‌نومن kilik nomin کلگ بالابه‌رزه «ل» [ف] انگشت میانی

کلک نیشان kilik nîşan چووخاچهرمئ [ف] انگشت نما

کلک وژن kilik wijin گله وژن، هه‌لوژانن [ف] دست چین کردن

کلک وه چهوا کردن kilik we çewa kirdin لاناوه له شهو نه‌خه‌فی [ف] کنایه از شب بیداری

کلکله kilkile زه‌نگ زرانن، به‌دناوی «ل» [ف] کوس رسوایی ، رسوایی

کلکله kilkife (۱) کوچیل، قوچیل (۲) کل کیشان (۳) په‌ژاره، په‌شئوی «خودا خودامه بره‌سمه مه‌تله‌و – دلّم خافل بوو له کلکله‌ئ شهو» [ف] (۱) نگا کووچیل (۲) هلله کردن (۳) غم و اندوه، آشفتگی

کلکله متشان kilkife müşan تار جالجالووک [ف] تار عنکبوت

کلکله‌میش kilkifemêş جالجالووک [ف] عنکبوت کل که (۱) ده‌سوور وه هه‌ناردن (۲) کل کردن میوان [ف]

(۱) امر به فرستادن (۲) بدرقه کردن

کلکه توتّه kilike tüte کلگ توتّه، کلگ کوچله، کابلچ، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «په‌نجه توتّه، تووتّه، پیت، قنجیلک، قه‌ره‌قوچ، قه‌له‌کوچک، گشتاقلینچ، گولالئ، کلیچک، گشتاقلانچ، میت، بابلچک، مامه‌لینچک، تلیاگچکه، قامکه چکوله، نه‌نگوسه توتّه‌له، قحیلک، قامکه‌توتّه، قلیچ، قلیچان، قلینچ، قلینچک، قلینچک، گشتاقلینچ، کلگه‌توتله، تلیابه‌ر کلیچک، کابلچ، کابلچ» توشن [ف] انگشت کوچک، در دیگر گویشهای کردی «په‌نجه‌توتّه، تووتّه، پیت، قنجیلک، قه‌ره قوچ، قه‌له‌کوچک، گشتاقلینچ، گولالئ، کلیچک، گشتاقلانچ، میت، بابلچک، مامه‌لینچک، تلیاگچکه، قامکه‌چکوله، نه‌نگوسه توتّه‌له، قحیلک، قامکه‌توتّه، قلیچ، قلیچان، قلینچ، قلینچک، قلینچک، گشتاقلینچ، کلگه‌توتله، تلیابه‌رکلیچک، کابلچ، کا بلوچ» گویند

کلکه سووتی kilike sûti (۱) کلگه‌قنگی (۲) لاناوه‌له دوس کاری کردن [ف] (۱) انگولک کردن (۲) کنایه از دستکاری کردن وسیله‌ای

کلکه‌قنگی kilike qingî کینوپره کلکه سووتی [ف] نگا کلکه‌سووتی

کلکه‌که‌له kilike kefe کلگ که‌له [ف] انگشت بزرگ، شست، نگا سپیه‌کورزه

کلکه‌وانه kilkewane (۱) براتوتّه (۲) کلوانک [ف] (۱) انگشت بنصر، نگا براتوتّه (۲) انگشتر

کلکه‌وری kilikewirî کلگه‌قنگی [ف] دستکاری کردن از روی کنجاوی

کل کیشان kil kîşan (۱) چهو ره‌ژین، سورمه کردن (۲) تلی کیشان [ف] (۱) سرمه کشیدن برچشم (۲) هلله کردن

کلگ کلگ kilig kilig نگا کلک و ترکیباتش

کلگ کلگ kilig kilig کینج‌کینج [ف] گره گره

کلگه kilige کینوپره به‌رماخ [ف] نگا به‌رماخ

کلگه‌شه‌ن kiligeşen دیتانه‌ئ شه‌ن [ف] دندانه‌های افشون یا چنگک بوجاری

کلگه‌کلگه kilige kilige کلگ کلگ [ف] گره‌گره

کلله kifife ئولله [ف] خوابیدن

کللی kililî تلی، کل کیشان [ف] هلله کردن

کلم kilm چلم و شکه و بق [ف] آب بینی

کنار kinar لا، پیهلق [ف] کنار
کناراو kinaraw دهس‌ناو، ناو دهس [ف] مستراح
کنر kinir که‌نگر [ف] کنگر
کنره kinre کونره، کنه‌ره [ف] به آرامی چریدن گله
کنره کردن kinre kirdin کونره کردن [ف] به آرامی چریدن گله
کنشت kiništ (۱) قاویش کردن (۲) پهره‌سشگائِ جۆله (۳) ته‌نشست، که‌نار، کن + نشست «دپا‌ها له زه‌ق‌شه‌ش پاله کنشت - بی‌گیه وگوییال‌دق‌له‌بان‌پشت» (۴) له‌رزان [ف] (۱) نشخوار کردن (۲) دیر، کنشت (۳) کنار، په‌لو (۴) جنبان، جنبنده
کنف kinif به‌زه، زار [ف] زبون، زار
کن‌کوی kini kû وه چنووی مال‌ئ‌و به‌ک نان [ف] با خساست مال‌اندوزی کردن
کنگر kingîr قنگر، کنر، که‌نگر [ف] کنگر
کنگرپاچ kingîr paç ئه‌مزارینگه که‌نگر وه بی‌پاکه‌و که‌ن [ف] وسیله‌ای کارد مانند که با آن کنگر پاک کنند
کنگله‌سنگ kingîfeşing کناشگ، که‌ملاشگ [ف] ساقه خشک شده گیاهان که همراه باد می‌آید
کن‌وهن kini wen زه‌ن‌به‌له‌ق [ف] تلاش وکوشش
کوکو kû (۱) کوومه، کوومه‌ل (۲) چجایگ «هاکوو؟»، له په‌هله‌وی (kû کوو) تۆسریاس (۳) کوو کوو کردن، ده‌نگ سوسوگ (۴) گاهس، شایه‌د «به‌ل‌کوو» [ف] (۱) جمع، اجتماع (۲) کجا، در په‌لوی (kû کوو) نوشته شده (۳) صدای تیهو (۴) شاید، بلکه
کوا‌بۆن kûa bün کوو بۆن [ف] جمع شدن
کواسن kuwasin کوانن، کوتان «ل» [ف] کوبیدن
کوا‌کردن kûa kirdin کووه‌و کردن [ف] جمع کردن، اندوختن
کوا‌کوو kûakû کوومه‌کوومه [ف] فراوان
کوان kwan (۱) جل‌وکوان (۲) هانه‌کوو [ف] (۱) پالان‌الاغ (۲) کجایند
کوان kuwan ئاکوو، ئاسوو کۆیه [ف] کوهها، قله‌ی کوهها
کوانگ kwanig کوانن [ف] اجاق
کوانن kwanin کوتان «ل» [ف] کوبیدن
کوانن kwanê کوانگ [ف] اجاق
کوانن کیش kwanê kîş په‌نگرکیش [ف] چوبی که با آن

کلمن kilmîn چلمن [ف] چلمن، خلمو
کلمو kilmû کلمن [ف] چلمن
کلمه kifme هامیاری، زورم له کار کشت وکال «ل» [ف] همیاری دادن بویژه در کار برداشت محصول
کناشگ kifnaşig که‌ملاشگ [ف] ساقه‌های خشک شده گیاهان بویژه کنگر که همراه باد جابجا می‌شود
کلوانک kilwanik کلوانک، کلکانه [ف] انگشتر
کلور kilûr کلورور [ف] دندان خورده شده
کلوک kifûk (۱) قولنج به‌پق (۲) کولمک (۳) پشتن‌دهر [ف] (۱) نگا قولنجوخ (۲) کفل چهارپایان (۳) کلون در
کلوف kifûf (۱) هه‌نگل مه‌شکه (۲) دهرمه‌نه (۳) کلورور [ف] (۱) پوست قسمت دست یا پای مشک (۲) درمانده، ناتوان (۳) میان تهی
کلوف کردن kifûf kirdin کلوف کردن، ته‌قه‌ل دان هه‌نگل مه‌شکه [ف] اگر یکی از گوشه‌های مشک سوراخ یا پاره شود آنرا بریده و می‌دوزند این کار را «کلوف کردن» گویند
کلوم kifûm (۱) کلوموم (۲) پشتین‌دهر [ف] (۱) کلوخ (۲) کلون در
کله‌شیر kifêşêr که‌له‌شیر، له زاروه‌یل تره‌ک کوردی «دیکل، دیقل، که‌له‌باب» تۆشن [ف] خروس، در دیگر گویشهای کردی «دیکل، دیقل، که‌له‌باب» گویند
کله‌هوویی kifêhûyî (۱) مه‌قام موور له‌کی (۲) مه‌قام هووره، که‌له‌ئه‌هوورایی، که‌له‌پوری [ف] (۱) از مقامهای مور لکی (۲) مقام هووره، کله‌هوورایی، کلهری
کلیت kilît کلیل [ف] کلید
کلته kilîte به‌شینگه له گاو‌ه‌سن وه‌قیه [ف] بخشی از گاو‌ه‌ن که مانند بیوغ بر گردن گاو است
کلیسک kifîsk له‌موور [ف] شکم چران
کلیشه kilîşe مردال [ف] مردار
کلیل kilîl قلف، فه‌راشه [ف] کلید
کلیل دان kilîl dan کلیل کردن [ف] کلید کردن
کلیل کردن kilîl kirdin قلف کردن، چفت کردن [ف] کلید کردن
کلینجگ kilîncig کرینجگ [ف] دنباله‌چ گوسفند
کمار kimar که‌مه [ف] لبه، کناره
کماره kimare که‌ماره [ف] لبه و کناره

زغالهای اجاق را تنظیم می‌کنند

کواو kwaw که‌واو [ف] کباب

کوبرا kobra (۱) ماریگه (۲) ناویگه ژنانه [ف] (۱) مار کبرا (۲)

نامی زنانه

کوبون kû bün چه‌مه‌و بون [ف] جمع شدن

کوپ kop قورشکه، له لاتین (kap) توشن [ف] فنجان، در

لاتین (kap) گویند

کوپال kûpal (۱) گورز (۲) یال وکوپال [ف] (۱) چماق (۲) یال

و کوپال

کوپه kûpe کوو کرای، ده‌سه [ف] توده، انباشته

کوپه‌ر koper قوپه‌ر، وه‌ره‌میگ ک له نه‌سه‌ر زهریه‌ت

خوارنده [ف] آماسی یا ورمی که در اثر ضربه خوردن در اندام

بوجود می‌آید

کوت kwit (۱) نسیم، دوکوت کردن، له سه‌کزی «کوت» توشن

و له لاتین (cot) وه مانائ له‌په‌سه (۲) کوتر کردن (۳)

جوورسن سه‌ر وه شوون سپیه (۴) کوتان (۵) پاشگر کویه‌نه‌ئ

«ئاسن کوت، ته‌نکه کوت» (۶) تیکه‌تیکه «شهل وکوت» (۷)

پاشگره وه مانائ کوتان «خه‌رمان کوت» (۸) شاک دان [ف]

(۱) دونیم کردن، بخش کردن، سهم، در سکزی «کوت» به سهم

گویند و در لاتین (cot) به لپه و نیمه گویند (۲) پافشاری

کردن (۳) جستجو کردن شپش در سر (۴) زدن (۵) پسوند

کهنه‌گی (۶) تکه‌تکه کردن (۷) پسوند کوبیدن (۸) کله زدن در

جماع

کوت kût (۱) کوسه (۲) په‌ین (۳) لاناویگه له پاسوران (۴) قول

و زه‌نجیر، کُت «پا وه پاونیک، مل وه‌ئ کووته‌وه - ده‌سم قت

بکه‌ن وه لیمووته‌وه» [ف] (۱) کوسه، بیمو (۲) کود حیوانی (۳)

اصطلاحی در پاسور بازی (۴) قُل و زنجیر که برگردن زندانیان

اندازند

کوتا kûta کول، زیزُ دریزُ [ف] کوتاه

کوتا kwita (۱) دا له ... «کوتا ناو گوشئ» (۲) کواستن [ف]

(۱) زد به ... (۲) کوبیدن

کوتا بون kûta bün کول بون [ف] کوتاه بودن

کوتاج kûtac منال‌دان هه‌رین، له لاتین (curettage) توشن

[ف] سترون کردن، عقیم کردن، در لاتین (curettage) گویند

کوتاس kûtas کوله [ف] کوتاه است

کوتا کردن kûta kirdin کول کردن [ف] کوتاه کردن

کوتان kwitan (۱) وه لئ دان (۲) هورد کردن (۳) خال کوتان

(۴) شاک دان (۵) کوتران، کوت کردن [ف] (۱) کتک زدن، زدن،

کوبیدن (۲) خُرد کردن (۳) خالکوبی (۴) کله زدن در جماع (۵)

اصرار کردن

کوتاوله kwitawle ریئ ئاویگ ک له مائیگ بچوده مائی تر

«گ» [ف] راه آبی که از سرداب خانه می‌گذرد و به خانه‌ای

دیگر می‌رود

کوتا هاتن kûta hatin کول وکوتا کردن [ف] کوتاه کردن

کوتاهمی kûtahî کولی [ف] کوتاهی

کوتپیر kwitipir (۱) زوزی، کوت و کوتپیر (۲) نه‌خوه‌شی

په‌سپوول [ف] (۱) فوری (۲) بیماری گوسفندان

کوت دان kwt dan کوت کردن [ف] نگا کوت کردن

کوت دان kût dan په‌ین کردنه ملُ زه‌ق [ف] کود دادن به

زمین

کوتر kwitr (۱) هجت کردن، کوت کردن (۲) پوشه‌مه‌نیگه،

له لاتین (coat) توشن [ف] (۱) پافشاری (۲) کُت، در لاتین)

(coat) گویند

کوتران kwitran (۱) کوترگیان (۲) کوت کردن [ف] (۱)

کوفتگی اعضاء (۲) پافشاری کردن

کوتر سه‌وجلی kwitr sewcelî بنووره سه‌وجهری [ف]

نوعی کُت، نگا سه‌وجهری

کوتر کردن kwitr kirdin کوت کردن [ف] پافشاری کردن

کوترگیا kwitirgya کوتریا [ف] کوفته‌شده، کوبیده شد

کوترگیاگ kwitirgyag کوتریاگ [ف] کوفته شده، کوبیده

شده

کوترگیان kwitirgyan کوتریان [ف] کوفته شدن، کوبیده

شدن

کوترگیاغ kwitirgyaê کوتریاغ [ف] کوفته شده، کوبیده

شده

کوترمه kûtirme کوتینگ «گ»، له عبری «کوتی» توشن

[ف] چوب نیمسوز، در عبری «کوتی» گویند

کوتره kwitre کوتینگ «گ» [ف] چوب نیمسوز

کوتریا kwitirya کوتیا [ف] کوبیده شد

کوتریاگ kwitiryag کوتیاگ [ف] کوبیده شده

کوتریان kwitiryan کوتیان [ف] کوبیده شدن

کوتریاغ kwitiryae کوتریاغ [ف] کوبیده شده

کوت‌له‌کورو کردن kwitef kû kirdin کوت‌له‌کورو [ف] بسیار

زدن

کوت‌مه‌تره‌ق kwite metreq کوت‌مه‌تره‌ک، راس و پاک

قسه کردن [ف] رُک و پوست کنده سخن گفتن

کوت‌مه‌تره‌ک kwite metrek بیخولک قسه کردن [ف] رُک

و پوست کنده سخن خود را گفتن

کوتیا kwitya کوتریا [ف] کوبیده شد

کوتیاگ kwityag کوتریاگ [ف] کوبیده شده

کوتیان kwityan کوتریان [ف] کوبیده شدن

کوتیائ kwityaê کوتریائ [ف] کوبیده شده

کوتی خه‌نان kwitî xenan کویه‌یگه له کُرُن [ف] کوهی در

کرنده غرب

کوتینگ kwitî nig کوته، کوتره، کووترمه [ف] چوب نیم

سوز

کوجگار kwicgar کوچگانئ «گ» [ف] سنگهایی که بعنوان

اجاق بکار برده می‌شود، سنگهای اجاق

کوچ kwic کوتول، نفلج، له گیله‌کی (koçîn کوچین)

توشن (۲) گیایگ کُ چۆزه‌ره‌گه‌ئ پلمزاس [ف] (۱) فلج، لمس،

در گیلکی (koçîn کوچین) گویند (۲) گیاهی که غنچه‌اش

پژمرده

کوچ kûç بارآبار [ف] کوچ

کوجانن kûçanin بار دان [ف] کوچانیدن

کوجبار kûçbar کوچ وکوجبار [ف] کوچیدن

کوچ دمایین kûçi dimayîn به‌تره‌ف بۆن، مردن «ل» له

زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «کوچی دووایین» توشن [ف] درگذشتن

، فوت کردن، در دیگر گویشهای کردی «کوچی دووایین»

گویند

کوچگ kwicig بنویره سان [ف] سنگ، نگا سان

کوچگناتره kwicig aêre کوچگ چه‌خماخ [ف] سنگ آتش

زنه، چخماق

کوچگانئ kwiciganê سان‌ه‌یل کوانئ، کوجگار [ف]

سنگهای اجاق

کوچگانئ سیبه kwiciganê sîye سه‌رانه‌ئ ژماردُن

سیبه‌مال ئرای مالکانه [ف] واحد شمارش سیاه چادرهای ایل

برای پرداخت مالکانه

کوچگ تاش kwicig taş سه‌نگتراش [ف] سنگتراش

کوت کردن kwit kirdin (۱) جوورسن وه شوون شش (۲)

کوتران کردن (۳) نسَم کردن [ف] (۱) گشتن به دنبال شپش در

سر (۲) پافشاری کردن (۳) دو نیم کردن

کوت‌کردن kût kirdin لاناویگه له گه‌مه‌ئ پاسوران [ف]

اصطلاحی در پاسوریازی

کوت‌کوت kwit kwit له‌ت له‌ت [ف] تیکه تیکه

کوت‌کوت‌کردن kwitkwit kirdin له‌ت له‌ت کردن [ف]

تکه تکه کردن

کوت‌کوتی kwitkwitî دیه‌که‌یگه له شیان [ف] روستایی در

شیان

کوتکه kwitke دیه‌که‌یگه له جوانرو [ف] روستایی در

جوانرود

کوت و به‌ند kût û bend بنویره کوت [ف] نگا کُت

کوت وپیر kwit û pir بنویره کوتپیر [ف] نگا کوتپیر

کوت وکوتپیر kwit û kwitipir کوتپیر [ف] نگا کوتپیر

کوتوله kwitûle شان‌ه‌ئ هسه‌ل [ف] شان‌ه مومی عسل

کوتونگ kwitûnig کوتینگ [ف] چوب نیمسوز

کوته kwite (۱) قوته، لک (۲) کوتاین خه‌رمان (۳) رپیان دل،

نه‌خوه‌شی دل‌په (۴) کوتینگ (۵) نسمة، تیکه [ف] (۱) غده

سرطانی (۲) کوبیدن خرمن (۳) تپش قلب، بیماری تپش قلب (۴)

چوب نیمسوز (۵) قطعه، تیکه

کوت‌ه‌باریکه kwite barîke نه‌خوه‌شی وه‌با [ف] بیماری ویا

کوت‌ه‌سور kwite sewr کوتینگ، کوته، کوتره، کووترمه

[ف] چوب نیمسوز

کوت‌ه‌ش‌پ kwiteşer (۱) شه‌پانچوو (۲) هووزینگن له کورده‌یل

[ف] (۱) جنگ طلب (۲) عشیرتی از کردان

کوت‌ه‌ک kwitek گورز [ف] چماق

کوت‌ه‌ک چه‌ور kwitek çewr پیرووز، ئه‌و‌که‌سه‌ک له شه‌پ

کردن ئه‌ول کوت‌ه‌ک کارامه‌س [ف] همیشه پیروز در مبارزه

کوت‌ه‌ک زل kwitek zil دیه‌که‌یگه له کووزران [ف] روستایی

در کووزران

کوت‌ه‌ل kwitef (۱) ته‌لمیت نازیه‌تی (۲) به‌شینگ له قورخ کُ

خورياس [ف] (۱) کُتل، اسبی که درماتم تزیین می‌کنند (۲)

بخشی از قرقگاه که خورده شده

کوت‌له‌کورو kwitef kû شه‌ل‌په‌ل کردن [ف] به شدت کتک

زدن، به سرو سینه زدن

کوچکچاپلی kwıçig çapılı نگا چاپلی

کوچک چن kwıçig çin (۱) وسای کوچگ چین (۲) دیوار

کوچگین (ف) (۱) استاد سنگکاری (۲) دیوار سنگ چین

کوچگ چوره kwıçig çewre بنوپه ریخ مرۆژ (ف) نگا

ریخ مرۆژ

کوچگ چین kwıçig çix کوچگینگ کُ به نُ چین بافی

پنچاسه دوریه و (ف) سنگی که نخ چین بافی به دور آن بافته

شده

کوچگ سه‌ریه‌ری kwıçig ser berê کوچگینگ کُ به‌ره‌وان

نیشیده بانئ (ف) سنگی که شیردوش روی آن می‌نشیند و گله

را می‌دوشد

کوچگ هه‌سان kwıçig hesan هه‌سان (ف) سنگی که از

آن به عنوان فسان استفاده کنند

کوچگه‌خودایله kwıçige xwıdayle گیایگه خوارده‌مهنی

(ف) گیاهی خوراکی

کوچگه سه‌ری kwıçige serî خه‌ری وه سه‌ری (ف) کنایه

از دردرس و مصیبت

کوچگه فه‌ری kwıçige firî کوچگ فه‌ری دان نه‌پای که‌سینگ

(ف) با سنگ به طرف کسی پرتاب کردن

کوچگه‌لان kwıçige lan کوچلاخ (ف) سنگزار، شن زار

کوچگه‌ناو kwıçige naw دیه‌که‌یگه له دیره (ف) روستایی

در دیره

کوچگی kwıçigî له سان، کوچگین (ف) سنگی

کوچگین kwıçigîn کوچگی (ف) سنگی

کوچ کردن kûç kirdin بار کردن (ف) کوچ کردن

کوچل کوو kwıçif kû کوچگ وکوو، کوچلاخ (ف) سنگزار،

ریگزار

کوچله kwıçife (۱) لف کاسه (۲) کولووک (۳) کاسه‌ی گلین

کُ ده‌نه‌ی قه‌ی دار وهن نه‌پای گرده و کردن سه‌قز (ف) (۱)

همتای کاسه (۲) گوی استخوان ران و بازو (۳) کاسه گلی که به

درخت ون متصل می‌کنند برای گردآوری شیر و جهت تهیه

سقز

کوچوو kwıçû کوچوو (ف) کلمه صدا زدن توله سگ

کوچه küçe کهل (ف) کوچه

کوچهر küçer نه و که‌سه کُ کوچ که‌ید (ف) کوچنده

کوچهری küçerî کوچهر (ف) کوچنده

کوچهری koçerî دیه‌که‌یگه له سه‌ریه‌ل (ف) روستایی در

سرپل نهاب

کوچهک kûçek (۱) فرمانی «مهر کوچهک شوونمی» (۲)

تیات باز قاوه‌خانه (ف) (۱) ورس، پادو (۲) بجه‌ی رقااص قهوه

خانه

کوچیل kûçil قووچیل، کلکله (ف) چوبهایی کوچک به اندازه

بیست سانتیمتر که به عنوان بست سیاه‌چادر از آن استفاده

می‌کنند

کوخ kux قووخ، هه‌لق (ف) هلو

کوخا koxa بنوپه قوخوا «ل» (ف) نگا قوخوا

کوخوای koxay کوخوای، خوازمهنی، خواسمهنی «ل» (ف)

مراسم خواستگاری

کویره‌ری kûderî جوورئ پارچه‌س (ف) پارچه کودری

کویره‌شت kûdeşt کویه‌شت، شاریگه له لوپسان (ف) شهر

کویره‌شت، شهری در لرستان

کویر kwîr زیز دویه‌ت (ف) پسر

کُور kûr زه‌لیل، نا بینا (ف) کور، نابینا

کُور küür جه‌مه و بۆن نه‌نام له سه‌رما و ژان (ف) منقبض

شدن اعضا در اثر سرما یا شدت درد

کُور kûr قوور، ته‌لمر «ل»، له زاراوه‌یل تره‌ک کودری «

کُور» وه نیشتمان و جی گفت واز کردن توشن (ف) عمل جمع

بستن گوسفندان در جایی به طور نامنظم، دردیگر گویشهای

کردی «کُور» به مجمع و محل تجمع برای گفتمان و بررسی

گویند

کویره‌نجه‌ل kwîr encel نوورپه‌یگه هاوتای کووفت و سنان

«کویر+ نه‌نجه‌ل = هه‌نجیان» (ف) نفرینی است همتای کوفت و

سنان، نفرین کاری

کُورا بۆن kûra bün (۱) کوشیانه‌وه (۲) کپ بۆن کیه‌نی (۳)

سه‌مه‌لقه‌ن بۆن (۴) پاکه‌و بۆن خه‌ت (ف) (۱) خاموش شدن (۲)

مسدود شدن چشمه و... (۳) منقرض شدن (۴) پاک شدن

قسمتی از نوشتار

کُورا کردن kûra kirdin (۱) کووره و کردن چراخ (۲) کووره و

کردن کیه‌نی (۳) پاک کردن به‌شیگ له‌توسین (ف) (۱) خاموش

کردن (۲) کور کردن چشمه (۳) پاک کردن قسمتی از نوشتار

کُوران kûran کووره‌یل (ف) نابینایان

کُورانین kûranin کوشانن (ف) خاموش کردن

کوپانه kwirane پیاوانه [ف] مردانه، شجاعانه
کُورِاو kûraw (۱) کووره کردن (۲) کوورئاو [ف] (۱) سر کوفت
 زدن (۲) گله‌ای که از چرا برگشته و نیمی آب خورده و نیمی آب
 نخورده چوپان آنها را راهی کند
کُورِاو کردن kûraw kirdin بنویره کوورِاو [ف] نگا کوورِاو
کُورِایی kûrayî کووری [ف] کوری، نابینایی
کُور باتن kûr batin زه‌تین‌کوور، وه‌ره لا [ف] گمراه
کُورِیایی kûr bayî کوورایی [ف] کور شدن
کُور بۆن kûr bün زه‌لیل بۆن [ف] کور شدن
کوپ بزا kwir biza زه‌لیل، رخو [ف] بیعرضه، ترسو
کُورِپه kûrpe (۱) زاروو، له نه‌وستا (kehrpe که هر په)
 تۆسریاس له تۆرکه‌مه‌نی «کوورپه» وه دۆیابین منال یا وه‌رک
 تۆشن (۲) کشت وکال کوورپه (۳) هر گیاندار بۆچگ [ف] (۱)
 نوزاد، در اوستا (kehrpe که‌رپه) نوشته شده و در ترکمنی
 «کوورپه» به آخرین فرزند یا بره گویند (۲) کشت نارس، جوان
 (۳) هر جانداری که به سن بلوغ نرسیده
کوپیه کوورپ kwirpe kwirp قومته‌قومت، به‌واش به‌واش
 «گ» [ف] آهسته آهسته
کوپِیا kwir pya گه‌وره پیا «ل» [ف] بزرگ منش، مرد
 بزرگ منش
کوورته kwirte جوورئ دلنگه چۆ پالتاو که‌می نازگ تر «
 ل» [ف] پوششی شبیه پالتو و کمی نازکتر ویژه مردان
کوورته کوورت kwirte kwirt درقه درق کردن مامره کر [ف]
 صدای مرغ کُرچ
کوورد kwird نه‌ته‌وه‌ئ ماد [ف] قوم پر افتخار کُرد
کُورِدا kûrda کووره، کوو [ف] کجا
کُورِدانه kûrdane کووردا [ف] کجا
کُورِدایله kûrdayle کووردا [ف] کجا
کوورِدایه‌تی kwirdayetî کوورده‌واری [ف] ملیت کُرد
کوورد په‌روور kwird perwer کوورد دووس [ف] کُرد دوست
کوورِدسان kwirdisan (۱) سه‌رزه‌مین کورد (۲) پاریزگائ
 کوردستان [ف] (۱) دیار پاک کُرد (۲) استان کُردستان
کوورِدسانی kwirdisanî نیشته‌جی کوردسان [ف] اهل
 کُردستان
کوورِدکوژه kwird kwije جوورئ خورما [ف] خرما نا
 مرغوب

کُورِدل kûr dil کوور باتن [ف] گمراه
کوورده kwirde فلان کورد [ف] فلان کُرد
کُورِده‌ره kûr dere (۱) کاریز و شک (۲) ده‌روه‌نیگ ک له هه‌تین
 واراناو ئاو زایده تی (۳) ناوه‌تین [ف] (۱) کهرین خشک شده (۲)
 رودخانه دره‌ای که هنگام بارندگی جاری است (۳) مرز میان دو
 قطعه زمین کشاورزی
کوورده‌میر kwirdemîr ناویگه‌کوورانه [ف] نامی‌مردانه
کوورده‌واری kwirde warî کووردایه‌تی [ف] ملیت کُرد
کوورده‌وهن kwirdewen (۱) دیه‌که‌نیگه له سنجاوی (۲)
 نه‌ته‌وه‌ئ کورد [ف] (۱) روستایی در سنجاوی (۲) ملت کُرد،
 کُردها
کوورِدی kwirdî هه‌رچشتی کُ پیه‌وه‌ندی وه کورد بوو [ف]
 زبان و فرهنگ و هر آنچه مربوط به ملت کُرد است
کوورِزگ kwir zig له‌موور [ف] شکم چران
کُورِقمِش kûr qimîş کوورنان، قرتنگ، چنووک، کرئز [ف]
 خسیس
کُور قه‌رت kûr qert ئه‌و که‌سه ک له قه‌رت دانه‌وه فره
 مه‌مس که‌تد، گه‌ن حساو [ف] بد حساب، آنکه در پس دادن
 قرض بسیار دیرکرد دارد
کُورِک kwirk کوورک، کووک [ف] کُورک
کُورِک kûrk کوورک [ف] کُورک
کوورکانن kwirkanin درقه‌درق کردن [ف] صدای مرغ کُرچ
کُور کردن kûr kirdin (۱) کووره و کردن (۲) قلاپۆک کردن
 [ف] (۱) کور کردن چشمه (۲) کور کردن چشم
کُورِکن kûrkin کوولکن [ف] پشمالو، کُردکار
کوورکوچک kurkuçek کووکوری، خرتنه‌ک «ل» [ف] نگا
 خرتنه‌ک
کوورِکوپ kwir kwir چله‌کوپ، له سه‌کزی «کوورکوپ، که‌په‌ک
 « تۆشن [ف] پرنده‌ی باقرقره، در سکزی «کوورکوور، کُورک»
 گویند
کُورِکُور kûrkûr مه‌لوه‌نیگه‌له ئارۆن‌ئاوا [ف] منطقه‌ای در
 اسلام آبادغرب
کوورِکُورِی kurkurî بنویره خرتنه‌ک «ل» [ف] نگا خرتنه‌ک
کُورِکُوره kûr kûre کوورکووره‌ک [ف] شب پره
کُورِکُوره‌ک kûrkûrek (۱) کوورکووره (۲) بابه‌قوش [ف] (۱)
 نگا شه‌مشه‌مه‌کووره (۲) نوعی جغد

کۆرکه (1 korke) کریس (2) نک و نال (3) بنووپه قوژگه کردن (4) کیه رهمق (ف) (1) چند بغل ازغلات درو شده و دسته شده (2) ناله، نالیدن (3) نگا قوژگه کردن (4) موی بز

کوپکه چه ل kwir keçel مه ته لینگه (ف) داستانی بسیار گیرا که قهرمان اصلی آن «پسر کچل» است، اصل واژه هم به همین معناست

کورکه کردن (1 kwirke kirdn) قوژگه کردن (2) وه نهرم گیرستن (ف) (1) مراقبت کردن (2) به آرامی گیرستن

کورکه کورک kwirke kwirk کورکه کردن (ف) نگا کورکه کردن

کوپ که وه نداز kwir kew endaz ره وادیایگه له مایه شت (ف) امام زاده ای در مادیدشت

کوپ کیه رگ kwir kyerig دیه که یگه له قه سر (ف) روستایی در قصرشیرین

کورگ kûrig دیه که یگه له چه رداو (ف) روستایی در چرداول

کورگه kwirge بنووپه به لۆکه (ف) نگا به لۆکه

کورمانج kurmanj سووماره یگه له کورده یل باکووری، کورد مانج (ف) کرمانج، قوم سرافراز کُردمانج در شمال ایران و جنوب ترکیه

کورنوو kûrnû کورنران «ل» (ف) خسیس

کورمه واش kûr mewaş کورر مه واشی (ف) بخور و نمیر، قناعت کردن، قناعت

کورمه واشی kûr mewaşî قناعت کردن (ف) قناعت کردن

کوپمیروس kwirmyrûs (1) نازلده ئ «کوپمیروس ئه هت» «ل» (2) دهخ کردن، ده رجا مردن «ل» (ف) (1) بیدرنگ، فوری (2) سکته کردن، مرگ آتی

کورنان kûr nan کوورقمش، قرتنگ (ف) خسیس

کورنگ kuring بنووپه قورنگ «ل» (ف) نگا قورنگ

کورنگی kuringî (1) بنووپه قورنگ «ل» (2) نه ته وه بی (3) شوون تاییه تی «ئه بروو بسملائ سووره ئ سهر خه ته - بژانگ به یداخ کورنگی ملله ته» (4) کوه مازئ (ف) (1) نگا قورنگ (2) ملی، متعلق به ملت (3) منطقه ی ویژه، مکان بخصوص (4) اصیل

کوړنیشک kwirnişk به له مرک، قنگانیسک، نيسک (ف) آرنج

کورویره kurûre (1) کووره کردن (2) دل نگه رانی (ف) (1) سر کوفت زدن (2) کدورت، دل نگرانی

کورویره kurûret کودوویره (ف) میان دوکس شکراب شدن

کورویره بۆن kurûre bün کووره بۆن (ف) سرزنش و سر کوفت خوردن و نگران شدن

کورویرهت kurûret کودوویرهت (ف) میانه دو کس به هم خوردن، شکراب شدن

کورویره کردن kurûre kirdin کووره کردن (ف) سرکوفت زدن، سرزنش کردن

کورویرانن kurûzanin کوورزانن (ف) نگا کویرانن و ترکیبا تش

کورویرانن kurûjanin قورویرانن (ف) کروچیدن

کورویرتن kurûjtin قورویرتن (ف) کروچیدن

کورویریا kurûjiya قورویریا (ف) کروچیده شد

کورویریاگ kurûjiyag قورویریاگ (ف) کروچیده شده

کورویریان kurûjiyan قورویریان (ف) کروچیدن

کورویریا ئ kurûjiyaê قورویریا ئ (ف) کروچیده شده

کورویرین kurûjîn قورویرین (ف) کروچیدن

کوپه لمهت kwirhelmet کوپانه (ف) شجاعانه

کوره kwire له قه ئ زووان کورده یل «کوره ولم که» (ف) ای بابا، تکیه کلام کُردان

کوره kore بنووپه کوریه «ل» (ف) نگا کوریه

کوپه kwirê کوپه گه (ف) ای پسر

کوره kûre (1) ئافهت گه نم (2) ئه وه کووره (3) کووره کردن (4) کووردا، کووردا یله (ف) (1) آفت سیاهک گندم (2) او کور است (3) سرکوفت کردن بچه، سرخورده کردن (4) کجا

کوره küre (1) پووره (2) ته تۆر (3) کوره ئ ئاجۆر په زی (4) ئاته شخان سه ماوهر (5) دیه که یگه له که توله (ف) (1) نگا پوره (2) تنور (3) کوره آجرپزی (4) آتشان سماور (5) روستایی در کندوله

کوره بۆن kûre bün سه رخوره ده بۆن (ف) سرخورده شدن، افسرده شدن

کورهتن kwiretin کوریه تن، قوریه تن، قورویرانن (ف) کرویریدن

کوپه رزا kwirer za منال کوپ (ف) نوه پسری

کوره سه وات kûre sewat کوره سه وات تا پایه یگ خوه نین و تۆسان زانستن (ف) سواد اندک، تا پایه ای خواندن و نوشتن دانستن

کورهک kwirek ساقه ئ که له رم و کاهوو، له سه کزی «

کورهک» وه لووکه‌ئ په مه توشن [ف] ساقه تازه گیاهانی مانند کلم و کاهو، در سکزی «کورک» به غوزه پنبه گویند
کورهک kûrek نه‌خو‌ه‌شییگه وهک دمه‌ل [ف] بیماری مانند دمل

کوره کردن kûre kirdin سه‌رکوفت دان [ف] سر خورده کردن، سرزنش کردن

کوره‌کن kûre ken زاوا، زاما [ف] داماد

کوره‌کی kwiřêkî (۱) وه پی‌ه و بق «تایم کوره‌کیگه» (۲) بن‌ه‌یت وه‌وت [ف] (۱) جوان توانا، کارآمد (۲) ساده زیست، بی‌تشریفات

کوره‌گان kwiřêgan کوره‌یل [ف] پسرها، ای پسرها
کوره‌گلان kûre gifal کورده‌ره [ف] رودخانه دره‌ای که هنگام بارندگی آب آن جاری می‌شود

کوره‌گه kwiřêge کوره، کوره [ف] ای پسر

کوره‌مازی kwiřemazê بن‌چینه دار، له زاروه‌یل تره‌ک کوردی «ره‌سه‌ن» توشن [ف] اصلیل، در دیگر گویش‌های کردی «ره‌سه‌ن» گویند

کوره‌میزان kwiřem bizan کۆیه‌یگه له هلیران [ف] کوهی در هلیلان

کوره‌مپه kwiřemirê نه و ماله ک سه‌ره‌وه‌ره‌که‌ر نیاشتوو، مائیگ ک کورپ وه مه‌رد مال بوو «مال کوره‌مپه - سالیج نجا بزنه و بره» [ف] خانه‌ای که پسر نا بالغ مردش باشد و تصمیم بگیرد

کوره‌نگ kwireng سه‌ره‌قورنگ، نه و شوونه ک سیبه مال له تی هله‌دن، قه‌یتول «ل» [ف] میدانگاهی که محل برپایی سیاه‌چادرهای ایل است

کوره و بق kûrew bü (۱) کوشیاده و (۲) پاکه و بق (۳) وشک کرد (۴) لاناوه له چوقیای [ف] (۱) خاموش شد (۲) قسمتی از نوشتار پاک شد (۳) کور شدن قنات و چشمه (۴) کنایه از خانه یا منطقه ویران و بد

کوره و بقن kûrew bün بنویره کوورا بقن [ف] نگا کورابقن
کوره و کردن kûrew kirdin کوورا کردن [ف] نگا کورا کردن

کوره‌ئ سناتان kûreÿ sinatan کۆره‌ئ ئاسن گه‌ران «عه‌شره‌ت براگان ده‌رقنم جووشه‌ن - کۆره‌ئ سناتان له لام خاموشه‌ن» [ف] کوره صنعتگران

کوره‌یل kwiřeyl کوره‌گان [ف] پسرها، ای پسرها
کوره‌یل بجم kwiřeyl bicim وه دالته‌ئ یه‌کتران کاریگ کردن [ف] همبستگی و اتحاد

کوره‌لمه‌ت kwirhêmet کورپانه [ف] شجاعانه

کوپی kwiřî (۱) وشه‌ئ رانین جاشولک (۲) میبه‌ئ کوپیش (۳) جاشولک [ف] (۱) کلمه راندن کُره الاغ (۲) گوسفند گوش کوتاه (۳) کُره الاغ

کوری kûrî زه‌لیلی [ف] کور بودن

کورئ kurê دیه‌که‌یگه له جوانپو [ف] روستایی در جوانپو
کوپی بر kwiřî bir کوپوی وپ، جوورئ بلامکه ک میخ‌کوتئ که‌ن تا ناژهل دالگئ نه‌مژئد [ف] نوعی پوزه بند که میخ‌هایی در آن فرو کرده‌اند تا حیوان نتواند مادر را بمکد، نگا بلامک

کوپی خه‌ر kwiřî xer جاشولک، خه‌رکوپئ [ف] کُره الاغ
کوپی سووفی kwiřî sûfi کپئ، میبه‌ئ کوپیش و نارام [ف] گوسفند گوش کوتاه و آرام

کوپیش kwiřîş (۱) میبه‌ئ گوش قوت (۲) مق نوای تئول ئه‌گه‌ر فره بگریده‌ئ و قوته و بوو [ف] (۱) گوسفند گوش کوتاه (۲) موی جلوی پیشانی را زدن بطوری که پیشانی برجسته‌تر نشان داده شود

کوپی فری kwiřî firî گیایگه [ف] گیاهی برای خوراک دام
کوپی قه‌له‌می kwiřî qeřemî زیز که‌پئ، میبه‌ئ کوپیش و نانارام [ف] گوسفند گوش کوتاه اما نانارام

کوپی که‌و kwiřî kew لانه‌مائ میبه‌ئ کوپیش و نیله [ف] نژادی از گوسفند با قدی کوتاه و رنگ تقریباً کبود
کوپی که‌ژهل kwiřî keřel لانه‌مائ میبه‌ئ کوپیش و پووژ چهرمئ [ف] نژادی از گوسفند با قدی کوتاه و پوزه سفید

کوپی وپ kwiřî wirî نگا کوپئ بر
کوریه kwiryê کۆره، به‌ش ئاسنین تک هیش ک زه‌ق هله‌لرئد [ف] قسمتی از گاواهن که معمولاً از جنس آهن است و مستقیم با زمین در تماس است برای شخم زدن

کوریه‌تن kwiryetin قوره‌تن، قوریه‌تن [ف] کروچیدن، کروژیدن

کوز kûz کولئ، ئاخل وه‌رک و کییه‌ر [ف] آغل بره‌ها و بزغاله ها

کوز kûz (۱) کۆزله (۲) لۆز (۳) چمک نه‌خشدار پیاله [ف] (۱) ترتیزک آبی (۲) قاچ میوه (۳) شیارهای تزئینی روی پیاله

کۆزدار küz dar پیاڵه چمکدار [ف] پیاڵه لبه‌دار و تزئینی

کۆزائ kûzaê ناویگه کورانه [ف] نامی مردانه، کهزاد

کۆزله küzle کۆز [ف] ترتیزک آبی

کۆز وه کووز کهفتن kûz we kûz keftin (۱) وهرک یا

کیه‌ریگ ک له کووز خوهی جیا بکریه‌ید و لهی هه‌ینه دالگ

بووی نه‌ناسید و شیر وه پی نه‌ید (۲) لاناوه له وه جی ناوردن

[ف] (۱) بره یا بزغاله‌ای که از محل نگهداریش «کووز» جدا

افتاده و در «کووز» دیگری جا گیرد و بوی دیگران را بگیرد

بگونه‌ای که مادر بوی او را تمیز ندهد و به او شیر ندهد (۲)

اصطلاحاً به معنی بجا نیاوردن در اثر رویدادی بکار می‌رود

کۆزه küze (۱) خومری مه‌په‌جه‌جات (۲) کۆزه‌ی ئاو [ف] (۱)

خمره طلاجات و اشیاء قدیمه (۲) کوزه آب

کۆزهر kûzer چه‌وله‌ک خهرمان، زورم ئه‌پای نخه [ف] نخاله

گاه یا خرم، بویزه خرم نخود

کۆزهران kûzeran کۆزهرانی پارێزگای کرماشان [ف] شهر

کوزران در استان کرماشان

کۆزهر کوتان kûzer kwitan لاناوه‌له کوته‌لکوو کردن [ف]

کنایه از بسیار کتک زدن

کۆزهر گرتن kûzer girtin کۆزهر کوتان [ف] کنایه از

بسیار زدن

کۆزله küzefê کۆزله [ف] ترتیزک آبی

کۆز کویج kwij (۱) پاشگر کوشنده «کورد کۆز» (۲) کوشانن «

چراخه‌گه بکۆزته‌و» [ف] (۱) پسوند به معنی کشنده (۲)

خاموش کردن

کۆز کۆز kûj قۆز [ف] کز کردن و پژمردن

کۆز کۆردن kûja kirdin قۆز کۆردن [ف] پژمردن و کز شدن

کۆزان kwijan کوشان [ف] خاموش کرد

کۆزانن kwijanin کوشانن [ف] خاموش کردن

کۆزانه‌و kwijanew کوشانه‌و [ف] خاموش کرد

کۆزتن kwijtın کوشتن [ف] کشتن

کۆزکۆزی kwij kwijî بنووپه قۆزقۆزی [ف] نگا قۆز قۆزی

کۆزگه kwijge قۆزگه [ف] نگا قۆزگه و ترکیباتش

کۆزج kojün قرتنگ، قرتن [ف] خسیس

کۆزه kwije کۆزه [ف] بیماری احشام

کۆزه‌ک kwijek میهرگ [ف] مهره زینتی

کۆزه کردن kwije kirdin کۆزه لئ دان [ف] دچار بیماری

شدن بویزه برای احشام

کۆزیا kwijya کوشیا [ف] کشته شد

کۆزیگ kwijyag کوشیاگ [ف] کشته شده

کۆزیان kwijyan کوشیان [ف] کشته شدن

کۆزیای kwijyaê کوشیای [ف] کشته شده

کۆس kwis گجگ، شه‌رمینه، حه‌یا [ف] مادینه، کوس

کۆس kûs (۱) ره‌ژن (۲) زه‌نگ زپیان (۳) ته‌ول (۴) بنچینه «له

کوسه‌و دراره‌ی» [ف] (۱) بخت بد (۲) طبل بد نامی (۳) طبل (۴)

ریشه، پایه

کۆسار kûsar کۆیه‌سان [ف] کوهسار

کۆساران kûsaran کۆیه‌سانه‌یل [ف] کوهساران

کۆسبره‌ک kwis birêk که‌ژوو [ف] آبدزدک

کۆس دان kwis dan جنده بازی [ف] بد کارگی

کۆس که‌فتن kûs keftin لاناوه له زه‌نگ زپیان [ف] کنایه از

بد نام شدن

کۆس که‌فتی kûs keftê به‌د ناو [ف] بد نام

کۆس کوسانه‌کی kwis kwisanekî لاناویگه له هه‌ین

گه‌مه [ف] اصطلاحی در بازی هفت سنگ که توپ را میان خود

و بدون آنکه طرف مقابل بداند زیر لباس پنهان کرده و به طرف

یاران دسته مقابل می‌روند

کۆسه‌ش kwis keş جا‌که‌ش [ف] نگا جا‌که‌ش

کۆسه‌شی kwis keşî جا‌که‌شی [ف] قُرمساقی

کۆسو kwisû جنده، گه‌نه‌کار [ف] جنده، بدکاره

کۆسه kûse (۱) بی‌مق (۲) لاناوه‌له مه‌ردن (۳) جوورئ ماسیه

[ف] (۱) بی‌مو، کوسه (۲) کنایه از رند (۳) کوسه، کوسه ماهی

کۆسه‌وه‌یلگه kûse weylige بووکه‌بارانه، داب و نه‌ریتگیه

ک هئای بی‌وارانیه که‌سیگ ده‌مچه‌و خوه‌ی وه خۆن یا ره‌نگ

قرمز سوور که‌ید و وه‌یلکانیگ گرتیده ده‌سه‌و ئمجا به‌یت خوه‌نید

و مه‌ردم پۆل دهنه‌ پی و ئه‌ویش پۆله‌گه ده‌یده‌ی مأل خودا و

ئۆشن دۆیای یه‌ واران وارید [ف] عقیده‌ای است میان مردم که

زمانی که باران نمی‌بارد مردی باخون یا رنگ قرمز صورت خود

را رنگی کرده و در حالی که عروسکی در دست دارد ابیاتی را

می‌خواند و مردم به او اعانه می‌دهند و او پول جمع‌آوری شده

را در راه‌خدا بخشش می‌کند و گویند پس از این مراسم باران

خواهد بارید

کۆسه‌ک kwisek کوسه‌کی، شیوه‌ر [ف] شیار، بویزه شیار

روی صورت
کوسه‌کی kwisekî کوسه‌ک [ف] شیار
کوسه‌ل کوس kûsefkûs بنووره به‌ردایته‌رد [ف] نگا
 به‌ردایته‌رد
کوسه موروی kûse mûrî میه‌رییگه فره بۆچگ [ف] مهره‌ای
 بسیار کوچک
کوسه‌یه‌یل kûseyeyl دیه‌که‌یگه له سه‌رپیه‌ل [ف] روستایی
 در سرپل‌ذهاب
کوش kwiş کوش بنووره کوژ [ف] نگا کوژ
کوشان kwişan خاموش کرد [ف] خاموش کرد
کوشانن kwişanin کووره و کردن [ف] خاموش کردن
کوشانه و kwişanew کوورانه و [ف] خاموش کرد
کوشت kwişt نه و کوشت [ف] کشت، ماضی ساده از فعل
 کشتن
کوشتار kwiştâr کوژتن [ف] کشتار
کوشتارگا kwiştâr ga جی کوشتن، شوون کوشتن [ف]
 کشتارگاه
کوشتان kwiştan نه‌وانه کوشت [ف] آنها را کشت
کوشتن kwiştin کوژتن [ف] کشتن
کوشته kwişte (۱) کوشریای (۲) گه‌چ مرده [ف] (۱) کشته
 شده (۲) گچ مرده
کوشتی kwiştî (۱) زووران (۲) سیاونه‌ئ نه‌زری [ف] (۱)
 کشتی (۲) حیوان نذری که باید کشته شود، ذبح شود
کوشتیار kwiştêar هه‌واخوا، لاین دار [ف] خواهان، طالب
کوشریا kwişîrya کوشیا [ف] کشته شد
کوشریاد kwişîryad کوشیاد [ف] کشته شد
کوشریادا kwişîryada کوشیاوا [ف] خاموش شد
کوشریاده و kwişîryadew کوشریادا [ف] خاموش شد
کوشریاس kwişîryas کوشیاس [ف] کشته شده
کوشریاسا kwişîryasa کوشیاسا [ف] خاموش شده است
کوشریاسه و kwişîryasew کوشریاسا [ف] خاموش شده
کوشریاگ kwişîryag کوشیاگ [ف] کشته شده
کوشریاگه و kwişîryagew کوشیاگه و [ف] خاموش شد
کوشریان kwişîryan کوشیان [ف] کشته شدن، کشته
 شدند
کوشریانه و kwişîryanew کوشیانه و [ف] خاموش شدند
کوشریای kwişîryaê کوشیای [ف] کشته شده
کوشس kûşis ته‌قلا، زه‌نبه‌له‌ق [ف] کوشش
کوشست kûşist کوشس [ف] کوشش
کوشک kûşk قه‌سر [ف] کاخ، قصر
کوشن kwişin نه‌وانه کوژن [ف] می‌کشدند
کوشنده kwişinde کاری، بکوژ [ف] کشند
کوشیا kwişya کوشریا [ف] کشته شد
کوشیاد kwişyad کوشریاد [ف] کشته شد
کوشیادا kwişyada کوشیاده و [ف] خاموش شد
کوشیاده و kwişyadew کوشیادا [ف] خاموش شد
کوشیاس kwişyas کوشریاس [ف] کشته شده است
کوشیاسا kwişyasa کوشیاسه و [ف] خاموش شده است
کوشیاسه و kwişyasew کوشیاسا [ف] خاموش شده است
کوشیاگ kwişyag کوشریاگ [ف] کشته شده
کوشیاگه و kwişyagew کوشیاده و [ف] خاموش شد
کوشیان kwişyan کوژیان [ف] کشته شدن، کشته شدند
کوشیانا kwişyana کوشیانه و [ف] خاموش شدند
کوشیانه و kwişyanew کوشیانا [ف] خاموش شدند
کوشیای kwişyaê کوشریای [ف] کشته شده
کوشیاوا kwişyawa کوشریاوا [ف] خاموش شد
کوشیاوه و kwişyawew کوشیاوا [ف] خاموش شد
کوشین kwişîn تویه کوشین [ف] می‌کشید
کوشین kûşî کووشس کردن [ف] کوشیدن
کوفت kûft (۱) ژار مار، یه‌مان (۲) سووزنه‌ک [ف] (۱) مقابل
 نوش، کوفت (۲) بیماری سوزاک
کوفت کاری kûfti karî سووزنه‌ک کوشه‌نده [ف] بیماری
 سوزاک کشنده
کوک kûk (۱) قووز «کووکن» (۲) رنگ گرتن «که‌م کووکن
 بگر» (۳) ته‌قه‌ل (۴) ده‌ماخ چاخ، له لاتین (cock) توشن (۵)
 کووک کردن سات (۶) ته‌په «هانه پشت ئی کووک» (۷)
 قه‌له‌دووشان [ف] (۱) گوژ، خمیدگی پشت (۲) ادا درآوردن (۳)
 بخیه خیاطی (۴) سرحالی، دماغ چاقی، در لاتین (cock)
 گویند (۵) کوک ساعت (۶) تپه (۷) قلمدوش
کوکا و kûkaw دیه‌که‌یگه له گیله‌لان [ف] روستایی در گیلان
 غرب
کوکاومیله‌گه kûkawmîlege دیه‌که‌یگه له ئارون ئاوا [ف]

روی صورت
کوسه‌کی kwisekî کوسه‌ک [ف] شیار
کوسه‌ل کوس kûsefkûs بنووره به‌ردایته‌رد [ف] نگا
 به‌ردایته‌رد
کوسه موروی kûse mûrî میه‌رییگه فره بۆچگ [ف] مهره‌ای
 بسیار کوچک
کوسه‌یه‌یل kûseyeyl دیه‌که‌یگه له سه‌رپیه‌ل [ف] روستایی
 در سرپل‌ذهاب
کوش kwiş کوش بنووره کوژ [ف] نگا کوژ
کوشان kwişan خاموش کرد [ف] خاموش کرد
کوشانن kwişanin کووره و کردن [ف] خاموش کردن
کوشانه و kwişanew کوورانه و [ف] خاموش کرد
کوشت kwişt نه و کوشت [ف] کشت، ماضی ساده از فعل
 کشتن
کوشتار kwiştâr کوژتن [ف] کشتار
کوشتارگا kwiştâr ga جی کوشتن، شوون کوشتن [ف]
 کشتارگاه
کوشتان kwiştan نه‌وانه کوشت [ف] آنها را کشت
کوشتن kwiştin کوژتن [ف] کشتن
کوشته kwişte (۱) کوشریای (۲) گه‌چ مرده [ف] (۱) کشته
 شده (۲) گچ مرده
کوشتی kwiştî (۱) زووران (۲) سیاونه‌ئ نه‌زری [ف] (۱)
 کشتی (۲) حیوان نذری که باید کشته شود، ذبح شود
کوشتیار kwiştêar هه‌واخوا، لاین دار [ف] خواهان، طالب
کوشریا kwişîrya کوشیا [ف] کشته شد
کوشریاد kwişîryad کوشیاد [ف] کشته شد
کوشریادا kwişîryada کوشیاوا [ف] خاموش شد
کوشریاده و kwişîryadew کوشریادا [ف] خاموش شد
کوشریاس kwişîryas کوشیاس [ف] کشته شده
کوشریاسا kwişîryasa کوشیاسا [ف] خاموش شده است
کوشریاسه و kwişîryasew کوشریاسا [ف] خاموش شده
کوشریاگ kwişîryag کوشیاگ [ف] کشته شده
کوشریاگه و kwişîryagew کوشیاگه و [ف] خاموش شد
کوشریان kwişîryan کوشیان [ف] کشته شدن، کشته
 شدند
کوشریانه و kwişîryanew کوشیانه و [ف] خاموش شدند

کولام kwifam کهل، کوچه، له زاراو ویل ترهک کوردی «کولان» توشن [ف] کوچه، در دیگر گویشهای کوردی «کولان» گویند

کولان kwilan کولیان زام [ف] به سو آمدن، آزد، زخم دیرینه را به سو آورد

کولان kwifan جووش هاورد [ف] پخت، در آب پخت

کولان kûfan دیه که یگه له بیله وار [ف] روستایی در بیله وار

کولانا kwilana کولانه و [ف] به سو آورد، آزد

کولانان kwifanan هوانه کولان [ف] آنها را در آب پخت

کولانن kwilanin زام کولانن [ف] آزدن، به سو آوردن

کولانن kwifanin جووشانن [ف] جوشاندن، پختن با آب

کولانه kwilane لانه ئ مامر و... [ف] لانه ماکیان

کولانه و kwilane بنووره کولانا [ف] نگا کولانا

کولوار kû lawar (۱) لوار هاوردئ (۲) لاتاوه له فره، فره به خشان «وه کولواره و به خشید» [ف] (۱) آنچه سیلاب با خود آورد (۲) کنایه از بخشش بسیار و بی مورد

کولاهنجه kwilawence کولاهنجه [ف] روزنه بام

کولاهنجه kwila wence کولاهنجه [ف] روزنه بام

کولبیر kwilbir (۱) کول و کولبیر (۲) قه یبیر [ف] (۱) مختصر و مفید (۲) راه میانبر

کولبیر کردن kwilbir kirdin (۱) قه یبیر کردن (۲) سهر و تاج قسیه وه بهک هاوردن [ف] (۱) میانبر زدن (۲) مختصر و مفید سخن گفتن، خلاصه گویی کردن

کول بون kwil bün زیز تیز بون [ف] کند شدن چاقو و...
کولپچگ kwilpicig کولپچگ [ف] قنداق نوزاد

کولپه kwilpe (۱) کلپه ئ ناگر (۲) کوومه ئ هور [ف] (۱) شعله آتش (۲) توده ی ابر

کولپچگ kwil pêçig کولپچگ [ف] قنداق

کول خواردن kwil xwardin جووش و کول ئاو [ف] جوش آمدن آب

کول دان kwil dan (۱) بنووره کوله نان (۲) کول خواردن ئاو [ف] (۱) نگا کوله نان (۲) جوش آمدن آب

کول پیر kwil pîr کوله پیر، ئرای ژن [ف] پیر و حیله گر، صفتی برای زن

کولفت kwiffet بنووره کلفت [ف] کنیز، کلفت، نگا کلفت و ترکیباتش

روستایی در اسلام آباد غرب

کوک چه مانن kûk çemanin پشت خه فانن [ف] پشت را خم کردن و گذشتن از سقف کوتاه

کوک کردن kû kirdin کووا کردن [ف] گردآوری کردن، انباشتن

کوک دان kûk dan (۱) ته قه ل دان (۲) قووخ دان [ف] (۱) کوک زدن، بخیه کردن (۲) خمیده پشت شدن

کوک کردن kûk kirdin کووک سات کردن [ف] کوک کردن ساعت

کوک گر kûk gir گر [ف] ادا درآورنده، دلقک

کوک گرتن kûk girtin رنگ گرتن [ف] ادا درآوردن

کوکین kûkin قووخن [ف] گوژ پشت

کوکوو kûkû (۱) خوارده مهنیگه (۲) دنگ قومی [ف] (۱) غذای کوکو (۲) صدای قمری

کوکوه kwike قوته [ف] سرفه

کوکچه می kûkeçemî کوله پسکی [ف] خمیده و یا سینه خیز به چیزی نزدیک شدن

کوکهن kû ken (۱) کزیه که ن (۲) نازناو فه راد (۳) ده سوور وه کوو کردن [ف] (۱) کوهکن (۲) لقب فه راد (۳) جمع کنید

کول کول kû kûl (۱) شان و کوول (۲) ستون مال، کوله که (۳) گیایگه چق سقیره رانه [ف] (۱) دوش، کتف (۲) تنه بزرگ درخت جهت ستون خانه (۳) گیاهی شبیه «سقیره رانه»

کول kwil (۱) ماکول (۲) زیز دریز، له تورکه مهنی «کوله» توشن (۳) قول ئاو (۴) گووش ته کانن (۵) بی دق [ف] (۱) کمین (۲) کوتاه، در ترکمنی «کوله» گویند (۳) جوش آب، قُل قُل آب (۴) گوش ایستادن، استراق سمع (۵) بیدم

کول kwil (۱) زیز تیز (۲) کولیان، ئیشیان (۳) گشتن، وه کولی [ف] (۱) کند، برابر تیز (۲) درد، آزار (۳) همگی، کلی

کولا kûfa چهره داخ، چاتوول، له سه کنزی «کوله» توشن [ف] کپر، کلبه، در سگری «کوله» گویند

کولا بون kwilfa bün (۱) وه ئاو چیین و کوله و بون (۲) کوله و بون [ف] (۱) آب رفتن پارچه (۲) کوتاه شدن

کولادیم kwilfaj dim هه قره و «کوول + ئاژ + دم» دم هه کوول [ف] عقرب «کوول + ئاژ + دم» حیوانی که دمش را روی کولش می گذارد

کولا کردن kwilfa kirdin کوله و کردن [ف] کوتاه کردن

کولگه kwilge (۱) کولگا (۲) بنوورپه مه‌لوان (ف) (۱) کمینگاه (۲) نگا مه‌لوان
کولور kollûr کولور (ف) میان تهی
کولم kulm سه‌یرانگایگه له نه‌یوان (ف) تفرجگاهی در ایوان
 غرب
کولمان kûfman کولوا، چه‌رداخ (ف) کلبه
کولمک kwifmik کولووک (ف) استخوان باسن
کولن kwifin کولیاخ «ناوه‌کولن» (ف) با آب پخته شده
کولن kwilin نازار دهر (ف) آزدن، از فعل «کولانن»
کولنان kwifnan کوله‌نان، کونه‌نان (ف) محل نگهداری
 مشک آب
کولنانی kwifnanî پسته‌خولی، خوراکتگ ک ژن مال و
 دزی شویه‌گه‌یه و خوه‌ید (ف) غذایی که زن درست می‌کند و
 بدون آگاهی شوهر می‌خورد
کولنج kûfinc قولنج (ف) نگا قولنج و ترکیباتش
کولنگ kwifing قولنگ، وه‌نه‌وشک (ف) بردرخت بینه
کولنه‌ت kwifnet کوله‌نه‌ت (ف) مشک کهنه و بی مصرف
کولو kufû کولووم، له لاتین (clod) توشن (ف) کلوخ، در
 لاتین (clod) گویند
کولوانک kwilwanik کولوانک، کلکانه (ف) انگشتر
کولوانک kwifwanik ماشته «گ» له زاراو‌یل تره‌ک
 کوردی «کولوانه، چاروکه، چاره‌که» توشن (ف) پوشش بلند
 زنان گوران، در دیگر گویشهای کردی «کولوانه، چاروکه،
 چاره‌که» گویند
کولوانه kwillwane کلکانه (ف) انگشتر
کولوخو‌رده kufû xwerde کووره بق و که‌مته‌کار (ف) سر
 خورده، سرکوفت شده، منکوب شده
کولوخو‌رده‌کردن kufûxwerde kirdin کووره کردن
 (ف) سرخورده کردن، منکوب کردن
کولور kulûr کلور (ف) میان تهی
کولوک kufûk (۱) کولووک (۲) کولمک (ف) (۱) قسمت
 انتهایی و چوبین بلوط (۲) استخوان باسن
کول وکولبر kwifbir kufû kufû وکوتا (ف) مختصر و
 مفید، موجز
کول وکوو kwif û kû (۱) خه‌م وخوسه‌خ ده‌رون (۲) قول
 قول‌ناو کولیاخ (ف) (۱) غم واندوه (۲) جوش و غلیان آب

کولک kwilk (۱) کوزک (۲) بن فک «ناسه‌خ کولک دل‌مه‌و»
 (۳) که‌رپه‌شم (ف) (۱) کوزک (۲) تنگ دل (۳) پشمی که بکار
 ریسیدن نمی‌آید
کولکانه kwilkane کولوانک (ف) انگشتر
کول کردن kwil kirdin تیژئی چه‌قوو سه‌نن (ف) کند کردن
کول کردن kwif kirdin (۱) کول و کوتا کردن (۲) کول
 گرتن (ف) (۱) کوتاه کردن (۲) کمین کردن
کول کردن kûf kirdin وه کوله‌و گرتن (ف) به دوش گرفتن
کولکن kwilkin کوزکن، توسکن (ف) پشمالو
کولکنه kwilkinه کولکن (ف) پشمالو
کولکول kwilkwif دیه‌که‌تگه له گیه‌لان (ف) روستایی در
 گیلانغرب
کولکه kwilke خوری ژیر زگ کاور و میبه‌ک چیه‌ره‌خ نیه‌که‌ن
 و به‌ش شووانه (ف) پشم زیر شکم گوسفندان که آنرا نمی
 چیدند و سهم چوپان است و چوپان در ازای مبلغی آنرا می
 فرودشد
کول‌که‌ر kûf ker نه‌وه‌خ ک چشتی گرنده کوله‌و (ف) کسی
 که چیزی را با کول حمل می‌کند
کولکه‌س kwilkes گشکه‌س (ف) ای همه وجود، همه کس
 من
کولکه‌سم kwilkesim گشکه‌سم (ف) همه کس من، عزیزم
کولکه‌سه‌گه‌م kwil kesegem کولکه‌سم (ف) ای همه کس
 من
کولکه‌سی kwil kesê کولکه‌سیگ (ف) همه کسی، هر کسی
کولکه‌سیگ kwil kesêگ کولکه‌سی (ف) همه کسی، هر
 کسی
کول کیش kûf kîş کولکه‌ر (ف) کسی که چیزی را کول
 می‌کند
کول کیشی kûf kîşîگ لاناوه له زامه‌ت کیشان (ف) کول کشی،
 کنایه از زحمت کشیدن
کولگ kwifig (۱) جی کول گرتن (۲) بنوورپه گووره کولئی (ف)
 (۱) محل کمین زدن، کمینگاه (۲) نگا گووره کولئی
کولگا kwifga جی کول گرتن، کولگه (ف) کمینگاه
کولگر kwifgir مۆکول گر (ف) کمین کننده
کولگرتن kwif girtin مۆکول گرتن (ف) کمین کردن
کول گرتن kûf girtin وه کول گرتن (ف) به دوش گرفتن

کول وکوتا kwif û kûta کول وکولبر [ف] مختصر و مفید

، موجز

کول وکود دامردن kwif û kû damirdin قل و کوو

دامردن [ف] کاملا سوختن و خاکستر شدن

کولوکہ kufûke کولوک [ف] قسمت انتهایی و چوبین بلوط

کولول kufûl بنویره کلول [ف] نگا کلول

کولولان kwilulan وه گله و گیرسن و لولان [ف] گریه و

زاری دسته جمعی

کولول کردن kufûlkirdin بنویره کلول کردن [ف] نگا

کلول کردن

کولولی kufûli زه مینگیر بون [ف] بیچارگی

کولوم kufûm (۱) کولوو، کولوومه (۲) پشته ک دهر [ف] (۱)

کلوخ (۲) کلون در

کولومه kufûme بنویره کولوو، کولووم [ف] کلوخ، نگا

کولو

کولوهژ kwifwej بنویره په نگرکیش [ف] نگا په نگرکیش

کوله kwile کولی، مه لویه «گ» له زاراوہیل تره ک کوردی

«کلۆ، کوللۆ، کولله» توشن [ف] ملخ، در دیگر گویشهای

کردی «کلۆ، کوللۆ، کولله» گویند

کولهلمهت kwilhefmet ری بی پیچ وپلۆچ [ف] راه بی

پیچ و خم

کوله kwife (۱) نه وه کوله (۲) کولپه (۳) مۆکول کردن، له

سه کزی «کوله» توشن (۴) گووش ته کانن (۵) کولین «ل» (۶)

بی (۷) ناویگه ئواج سه گ (۸) شوون «کوله وه کوله» [ف]

(۱) کوتاه است (۲) توده (۳) کمینگاه، در سکزی «کوله» گویند

(۴) کز کردن و استراق سمع کردن (۵) جای آذوقه (۶) بیدم (۷)

نامی برای سگ (۸) مکان، جا

کوله kûfe (۱) کول، کونر، داس یا ته ور کول (۲) کونی «گ»

[ف] (۱) داس یا تبر کند شده (۲) کونی، مفعول

کوله با kwife ba که له وا [ف] باد سرد

کوله بال kwife bal فهره نجی [ف] نیم تنه نمدی بی آستین

کوله پا kwife pa (۱) یه کئ له تیره یل که لهور (۲) دیه که یگه

له شیان [ف] (۱) یکی از تیره های کلهر (۲) روستایی در شیان

کوله پسکی kwifepiskî کوله پسی، کوله فسی [ف] چمان

چمان و دزدکی نزدیک شدن

کوله پسی kwifepisi کوله پسکی [ف] خمیده و دزدکی

نزدیک شدن

کوله پیر kwife pîr بنویره کولپیر [ف] نگا کولپیر

کوله توخلی kwifetoxli گه روسی، لانه مائی جوورئ مییه س

ک کرینجگ شوور دیرید [ف] نژاد گوسفندی که دنباله چیه دراز

باشد

کوله جرینگ kwife cirîtig کوله زرین [ف] کوتاه قد،

کوتوله

کوله جوو kwifecû (۱) دیه که یگه له ئارون ئاوا (۲) دیه که یگه

له ک زوان له کرماشان (۳) دیه که یگه له گیله آن (۴) دیه که یگه

له دینه وهر [ف] (۱) روستایی در اسلام آباد غرب (۲) روستایی با

گویش لکی در کرماشان (۳) روستایی در گیلانغرب (۴) روستایی

در دینور

کوله خیرین kwife xirpin کول وچاخ [ف] کوتاه قد و چاق

کوله زه رین kwife zerîn خنجیلانه [ف] کوتاه وزیبا روی

کوله ز kwifez (۱) کوله ش (۲) کوله کار «ل» [ف] (۱) گرگان

(۲) نوعی افعی

کوله ستوک kwifesûk ستوک، چرز [ف] پستو، گوشه ساکت

و آرام

کوله سه kûfese دیه که یگه له همه یل [ف] روستایی در حمیل

کوله سهر kûfeser سهر به د تهور [ف] کسی که کله ای بد

ترکیب دارد

کوله ش kwifeş (۱) کوله ژ (۲) شه نه (۳) ناویگه ئواج سه گ

(۴) تخول [ف] (۱) گرگان (۲) کاه وکولش (۳) نامی برای سگ (۴)

فضول، دورو

کوله شک kwifeşik (۱) دیه که یگه له گیله آن (۲) کوزه له (۳)

نه و که سه ک همه همیشه شه ک دیرید «کوله شک، وه خوه یه و له

شک» [ف] (۱) روستایی در گیلانغرب (۲) گیاه ترتیزک آبی (۳)

آنکه همیشه شکاک است

کوله فیر kwifefir بووره پهل [ف] بلدرچین

کوله فسکی kwifefiskî کوله پسکی، کوله پسی [ف] نگا

کوله پسکی

کوله فسی kwifefisi کوله پسکی، کوله پسی [ف] نگا

کوله پسکی

کوله قنجی kwifeqincî خنجی منجی [ف] کوتاه قد و زیبا

روی

کوله کردن kwife kirdin مۆکول کردن [ف] کمین کردن

کوله کووزهر kwife kûzer لاناوه له بالاکول «گ» [ف]

کنایه از کوتاه قد

کوله کول kwife kwif کولخواردن ئاو [ف] جوشیدن آب

کوله کوله kwife kwife (۱) کوله وه کوله (۲) دهسه دهسه

[ف] (۱) مکان به مکان (۲) دسته دسته، گروه گروه

کوله که kûfeke کول [ف] تنه درخت که برای ستون خانه

بکار برده می شود

کوله که küleke کولی «گ» [ف] کدو

کوله که سووار kûfe kew suwar (۱) که سووار، نه

که سه ک ها کول نه سپ که و (۲) سووارکار ناشی و بی ناوهز «

نه وه بی گ نه خوه بی ته ره بی وه هار تین و تسن و کوله که و

سووار» [ف] (۱) کسی که سووار براسب کیود که نژادی از کهر

است باشد، کنایه از سووارکار تازه به دوران رسیده (۲) سووارکار

ناشی و در عین حال احمق

کوله گرتن kwife girtin کوله کردن، پاریز گرتن [ف]

کمین گرفتن

کوله که kwifege مه لوان قارچگ، چاله چۆزه بی قارچگ «

گ» [ف] محل رویش دسته جمعی قارچ

کوله م kwifem بنووره کولوو [ف] کلوخ، نگا کولوو

کوله مار kwifemar کوله ژ [ف] نوعی افعی

کوله مرخان kwife mirxan جی گهرم و نه رم [ف] جای

گرم ونرم

کوله مه پتهر kwife meÿter (۱) وه ردهس مه پتهر (۲) لاناوه

له دلنگ کول و ته نگ ترش، چۆن وه ردهس مه پتهر دلنگه یلی

له مه پتهر کولتیره [ف] (۱) وردست مهتر، پادوی مهتر (۲) کنایه

از لباس تنگ و کوتاه، چون لباس وردست مهتر کوتاهتر و تنگتر

است

کوله میره kwifemîre خوله میره [ف] نگا خوله میره

کوله میقن kwife mîqin کورته بالا و گه نه هیر [ف] کوتاه قد

و بد نمود

کوله نان kwife nan کولنان، کولنان [ف] محل نگهداری

مشک آب

کوله نهج kwifence جلیقه بی ژئانه [ف] یلک آستین دار زنانه

کوله نجی kwifencî (۱) کولژدم (۲) خشی [ف] (۱) عقرب (۲)

هزار پا

کوله نشین kwife nişin نه وه بی ک له کوله نیشید [ف]

کمین کننده

کوله نهت kwifenet مه شگره، کولنهت [ف] مشک کهنه و

غیر قابل استفاده

کوله وه کوله kwife we kwife شوون وه شوون، مۆکول

وه مۆکول [ف] کمین به کمین، مکان به مکان

کوله وهن kwifewen که له وهن [ف] نگا که له وهن

کوله هه فی kwife hefî کوله مار [ف] نوعی افعی

کوله هه لمهت kwife helfmet ری بی پیچ و پلۆچ، راسه ری

[ف] راه راست و مستقیم، صراط مستقیم

کوله بی کول kwifeÿ kwif مریجیت، زاورانینگ ک سهخت

بزاید [ف] زایمان سخت، زائویی که به دشواری زایمان کند

کولی kwilî (۱) بنووره کوله (۲) بن کول، گشتی، نه ره وییه

[ف] (۱) نگا کوله (۲) همگی، جملگی، عربی است

کولن kwilê (۱) ناوه گه کول خوه ید (۲) بنووره کووز (۳)

کوله [ف] (۱) جوش می زند، آب جوش آمده (۲) نگا کوز (۳)

کمین

کولی kûlî (۱) مپهس هه سه لینگ ک پیر بۆیه (۲) لاناوه له پیر

وکوکن [ف] (۱) زنبور عسلی که پیر شده و از کندو بدور است

(۲) کنایه از پیر شدن و خم شدن

کولی kûlî سووار کول بۆن [ف] کولی گرفتن

کولیا kwilya کولیا دهو [ف] ناسور شد، آزرده شد

کولیا kwifya ناوه کولن بق [ف] در آب جوشیده شد

کولیا دهو kwilyadew کولیا گه و [ف] ناسور شد

کولیار kwifyar بنووره بالیار [ف] نگا بالیار

کولیا س kwifyas کولیا یه [ف] پخته شده است

کولیا گ kwifyag کولیا ی [ف] پخته شده

کولیا گ kwilyag کولیا ی [ف] ناسور شده

کولیا گه و kwilyagew کولیا دهو [ف] ناسور شد

کولیان kwilyan (۱) ناوه کولن بۆن (۲) وه کول هاتن [ف] (۱)

پختن (۲) جوش آمدن

کولیان kwilyan ناسور بۆن [ف] ناسور شدن زخم

کولیان گه ره kûfyani gewre دیه که یگه له ره وانسه ر

[ف] روستایی در روانسر

کولیا نه و kwilyanew سوو کیشان [ف] ناسور شدن

کولیا نه وه kwilyanewe له نوو کولیا دهو [ف] دوباره ناسور

شدن

فنگه پاریزی، مؤحافزه کار [ف] (۱) رو در بایست داشتن، اغماض
 (۲) محافظه کاری

کومتن komtin قومتن [ف] کسی که لنگان لنگان راه می رود
 کومتته کومت komte komt قومتته قومت [ف] لنگان لنگان
 راه رفتن

کومیر kûmir (۱) خوله کووان (۲) سوپوسان (۳) هناس سرد
 کیشان (۳) لاسکوولان، له فه رانسهی (fumir) وه ته پاله
 توشن [ف] (۱) محل انباشتن خاکستر (۲) مصر بودن (۲) آخ
 کشیدن (۳) محل انباشتن کود حیوانی، در فرانسوی (fumir)
 به تپاله گویند

کومیزه komize کال، میوه کال [ف] میوه ی نارس
 کومسیون kumsûn کووهو بون وبه یشهرات کردن، لاتینی
 [ف] کمسیون، لاتینی است

کوم کردن kûm kirdin کوومیانه وه [ف] با تردید و ترس
 دست به انجام کاری زدن

کومه kûme کوو [ف] توده
 کومه ک kûmaek هامپاری، یاری [ف] کمک
 کومه کردن kûme kirdin کووهو کردن [ف] گردآوری کردن
 کومه کوومه kûme kûme کووکوو [ف] توده توده، دسته
 دسته

کومه کی kûmekî هامپار [ف] کمکی
 کومه کین komekîn توف، شیراز «ل» [ف] شیراز، دوغ
 چکیده

کومه ل kûmel گه له ئایم [ف] جمعیت، اجتماع
 کومه لگا kûmelga کوومه ل ئایم [ف] اجتماع
 کومه له kûmefe کوومه به سان [ف] جمع بستن

کومیا kûmya کووم کرد [ف] احتیاط کرد
 کومیاگ kûmyag کوومیای [ف] سرد شدن، احتیاط کردن
 در امری

کومیان kûmyan کووم کردن [ف] تردید وترس از انجام
 کاری

کومیانه وه kûmyanewe تومیان، بنورپه کوومیان [ف]
 نگا کوومیان

کومیای kûmyaê کوومیاگ [ف] باترس و تردید اقدام کردن
 کومتیت komît نه سپ قاوهی [ف] اسب قهوه ای رنگ
 کون kûn هانه کوو؟ [ف] کجایند

کولیا kwilyaê کولیاگ [ف] پخته شده
 کولیا kwilyay کولیاگ [ف] ناسور شده
 کولیا kwilyayî (۱) دیه که یگه له مایه شت (۲) هوزیگه
 [ف] (۱) روستایی در مادیدشت (۲) ایل کلیایی

کولیا kwilîçe بسکوت، کولیره [ف] کلوجه
 کولیره kwilêre جوورئ گرده نانه [ف] نوعی گرده نان
 کولیره چه وه kwilêre çewre گرده نان چه وه [ف] گرده
 نان روغن مالیده

کولیش kwilîş فاق که مر [ف] شکاف صخره
 کولین kwilîn (۱) خه زینه ئ ئیمارایه (۲) جی نازوقه [ف]
 (۱) صندوقخانه قبور مقدسه (۲) جای آذقه

کولینک kwilînik (۱) کولانه نجه (۲) لانه ئ بچگ (۳)
 کیسه یل بچگیگه له ریشه ئ نخه کُ ئاو له تئ کوو بووده و [ف]
 (۱) روزنه بام (۲) لانه کوچک ماکیان (۳) کیسه های ذخیره آب در
 ریشه نخود

کولینکاو kwilînikaw قوته یگه له ریشه ئ گیای نخه ئرائ
 پاشده س کردن ئاو [ف] کیسه ای در ریشه نخود برای ذخیره
 کردن آب

کولینه kwilîne (۱) بنورپه کولین (۲) کولانه [ف] (۱) نگا
 کولین (۲) لانه ی ماکیان

کولینه kwilêne دیه که یگه له جووانرو [ف] روستایی در
 جوانرود

کولینه ئه قه مه رسوهرابی kwilîne y qemerisuhrabî ناو
 دیه که یگه له سه ربیهل [ف] روستایی در سرپل ذهاب

کولینه ئه تیف kwilîne y letîf دیه که یگه له سه ربیهل
 [ف] روستایی در سرپل ذهاب

کولیه ک kwilyek له بن قورپوتنگ «زواند له کولیه که و
 درارم» [ف] از بیخ وین، از ته، ته، بیخ
 کوم kûm (۱) سه یوهت، نئیات (۲) م هاهه کوو؟ [ف] (۱)
 احتیاط، ترسیدن (۲) کجایم

کوماج kûmac کووچیل، قووچیل [ف] نگا کوچیل
 کومار kûmar گه ل، کوومه [ف] اجتماع مردم

کومانن kûmanin کوومیانه وه [ف] سرد شدن از انجام کاری
 کومپلیت kompilit وه کولی، لاتینی [ف] همگی، به کلی، در
 لاتین (complete) گویند

کوم تووم kûmi tûm (۱) روده ربایس، نه خماز (۲)

کونا kwina ده رز خر [ف] سوراخ
کونا باجه kwina bace کوناونهجه «ل» [ف] دريچه
کونا کردن kwina kirdin (۱) وه خړه و درين (۲) لاناوه له
 بيگورتينه کردن [ف] (۱) سوراخ کردن (۲) کنایه از برداشتن
 بکارت
کونا کوچک چهو kwina kwiçig çew ئەو که سه ک
 چهو بۆچگ و له کاسه ده رچی دتیرید [ف] کسی که چشمان ریز
 و در کاسه فرو رفته دارد
کونا کونا kwina kwina (۱) نازانن (۲) کۆیه یگه له هه ره سم
 [ف] (۱) سوراخ سوراخ (۲) کوهی در هرسم
کونا ناو kwina naw ديه که یگه له مه سۆری [ف] روستایی
 در منصوروی
کونا وا kwina wa ئەو شوونه ک و له پتا تید [ف] منفذ،
 سوراخی که باد از آن نفوذ می کند
کونا ونجه kwina wence کولاونهجه [ف] روزنه بام
کونج kwinc (۱) سۆک، چرز (۲) قاتی کردن ئەرهق و شه راو
 [ف] (۱) کنج، گوشه (۲) مخلوط کردن عرقیات با هم
کونجی kwincî دانه یگه بۆچگ چۆ سبیه گنیلک [ف] کنجد
کونر kwindir (۱) کول، زیز تیز (۲) دیلم [ف] (۱) کُند، برابر
 تیز (۲) سهل انگار، احمالکار
کونر kwindir (۱) کول، زیز تیز (۲) دیلم [ف] (۱) نگا **کونر** (۲)
 تنبل
کونره kwindir به آرامی چریدن گله
کونور kwindir کولنگ، وه نه وشک [ف] درخت بُو
کونه kwine مه شکه ئ ناو [ف] مشک آب
کونه گورگ kwine gurg ديه که یگه له جوانرو [ف] نام
 روستایی در جوانرود
کونه لان kwinelan جی کونه، کوله نان، کولنان [ف] جای
 نگهداری مشک آب
کونه لوو kwinelû کونه لان «ل» [ف] محل نگهداری مشک
 آب
کونی künî کوله، قنگدهر [ف] کونی، مفعول
کونیه künîle کونی [ف] کونی، مفعول
کونیه تی kwinyetî دهق له دل [ف] کینه توز
کوی kuwî (۱) که دوو (۲) هایده کوو؟ [ف] (۱) کدو تنبل (۲)
 کجایی؟ ، تو کجا هستی؟

کوهه kuwe (۱) ها کوو؟ (۲) کول دهرقن «کوهه ئ دلّم تیه ئ
 به ئ دهوره ئ وه رین - نه من براگم دی جل شال و زین»
 (ته نیا) [ف] (۱) کجاست؟ (۲) جوش درون، غم و اندوه درونی
کوهه سان kuwesan هانه کوو؟ [ف] کجایند
کوهه سه د kuwesed هایده کوو؟ [ف] کجایی
کوهه سه دان kuwesedan هاینه کوو؟ [ف] کجایند
کوهه سیان kuwesiân هانه کوو؟ [ف] کجایند
کۆی küi بنووره کۆیه «ل» [ف] کوه، نگا **کۆیه**
کۆیچر küi çir کۆیه چر، یه کئ له به زمه یل مور [ف] یکی از
 مقامات مور لکی
کویخا kwîxa بنووره قوخوا «ل» [ف] نگا **قوخوا**
کویخای kwîxay (۱) قوخوای «ل» (۲) خوازمه نی «ل» [ف]
 (۱) نگا **قوخوا** (۲) خواستگاری
کوین kwîn قنگ «ل» [ف] کون، مقعد
کۆیه küye کۆی، له ئه وستا (keufe که ئوفه) و له
 په هله وی (küfe کوفه) تۆسریاس، له زاراوه یل تره ک کوردی
 «کیف» تۆشن [ف] کوه، کوهسار، در اوستا (keufe
 کئوفه) و در په لوی (küfe کوفه) و در یگر گویشهای کردی
 «کیف» گویند
کۆیه ت küyet (۱) باقه یا ته خته ئ پائ به سان په ل شکیائ،
 زورم ئ پائ نازه ل (۲) ته وله ق مه شکه «له یزه تا میل مناره -
 کۆیه ت قنگ مه شکه ئ دیاره» [ف] (۱) آتل، بویژه برای
 احشام (۲) قسمت انتهای مشک یا خیک که مچاله شده و گره
 خورده شده است
کۆیه به ش küye beş زیز شه مال به ش، زه ئ ک رق ئه و
 باشوور بوو [ف] زمین کشاورزی که رو به کوه است و معمولا
 جنوبی است
کۆیه چر küye çir کۆیچر [ف] مقامی از مقامات مور لکی
کۆیه ره و küye rêw تاشه وان [ف] کوهنورد
کۆیه سان küyesan کۆیه [ف] کوهستان
کۆیه ک küyek ته قه ل دان کۆیه ت مه شکه [ف] دوختن ته
 مشک
کۆیه ک کردن küyek kirdin بنووره کۆیه ک [ف] نگا
کۆیه ک
کۆیه که küyêکه سۆیه قه [ف] سرفه
کۆیه که چه ل küye keçel کۆیه یگه له گیه لان [ف] کوهی

بلند در گیلانغرب
کۆیە لاو küye law لاناوه له گه‌ورا، لاوئ وه قه‌د کۆیە [ف]
 کنايه از بزرگ، عظیم‌الجثه، به اندازه کوه
کۆیە مال küyemal وه گه‌له‌و وه شوون چشتی ک کۆیە چال
 بۆیە گه‌ردین [ف] هرگاه چیزی را پنهان کنند یا «کۆیە چال»
 کنند و دیگر ندانند کجاست دسته جمعی به دنبالش می‌گردند
 این عمل را «کۆیە مال» گویند
کۆیەن دوو küyen dû مانگایگ ک هه‌ن هه‌ن وشک کردنیته
 [ف] گای که هنگامه بی شیري را طی می‌کند
کۆیەنه küyene (۱) په‌پوو درپای (۲) چه‌ک، درپای، له
 په‌هله‌وی (kohen کوهن) تۆسریاس) زۆنه [ف] (۱) پارچه
 فرسوده (۲) کهنه، فرسوده، در په‌لوی (kohen کهن) نوشته
 شده (۲) قدیمه
کۆیەنه پووش küyene pûş به‌رگ کۆنه له وه‌ر کردن [ف]
 کهنه پوش
کۆیەنه پووشی küyene pûşî زیز ته‌ر پووشی [ف] کهنه
 پوشی
کۆیەنه په‌رس küyene peres ئەو که‌سه ک وێه‌ده ئێرائ
 باوتره [ف] دگم، مرتجع
کۆیەنه سووار küyene suwar کارامه له سوورای [ف]
 سوارکار ماهر
کۆیەنه شوور küyene şûr دلنگ زاپاسی [ف] لباس اضافی
 برای مهمانی و...
کۆیەنه مه‌تەل küyene metel سییه‌مه‌تەل [ف] آگاه به
 گذشته‌های دور، باتجربه و آگاه به کار
کۆیە وه‌پوو küye werû ئەو به‌ش له زه‌ویه‌یل کشت وکال
 ک رق ئەو کۆیەس و زوورم له باوه‌ت ئاو نه‌خته [ف] آن دسته
 از زمینهای کشاورزی که طرز قرار گرفتنشان رو به کوه است و
 معمولاً از بابت آب مشکلی ندارند زیرا در زیر کوه سفره‌ی آب
 قرار دارد
کۆیە یه küyeyle کۆیە ی [ف] کوهی
کۆیە ی küyey کۆیە یه [ف] کوهی
کۆییک قۆخا‌ه‌سه‌ن koîyki qūxāhesen دیه‌که‌یگه له
 سه‌ریه‌ل [ف] روستایی در سرپل‌ذهاب
کۆییک قۆخا‌شو‌کۆر koîyki qūxāşukor دیه‌که‌یگه له
 سه‌ریه‌ل [ف] روستایی در سرپل‌ذهاب

که ke (۱) بکه، ده‌سوور وه کردن (۲) که‌ئ «ل» (۳) مال
 «گ» [ف] (۱) بکن، امر به کردن (۲) گاه (۳) منزل، خانه
که‌بابوو kebabû هه‌پاپوو، ئه‌بابوو «که‌چه‌ل که‌چه‌ل که‌بابوو
 - سووار ئه‌سب یابوو...» [ف] بد ریخت، بد ترکیب
که‌باده kebadе ئامراز وه‌رزشت کردن له زوورخانه [ف]
 کباده
که‌پر kepr جوورئ ئه‌مار ئه‌پای که‌ئ ک وه باقه دُرس که‌ن
 [ف] انباری برای نگهداری گاه که از نی درست می‌شود
که‌پره kepre په‌پره، خلیف [ف] چنبره زدن مار
که‌پنه‌ک kepinек (۱) نه‌وینه، فه‌ره‌نجی، له گیه‌کی (۱)
 kupinik کوپنک) تۆشن (۲) ئه‌پنه‌ک و که‌پنه‌ک [ف] (۱)
 کپنک، نیم تنه نمدی، درگیلی (kupinik کوپنک) گویند
 (۲) نگا ئه‌پنه‌ک وکه‌پنه‌ک
که‌پنه‌ک چه‌رمه‌ن kepinек çermê لاناوه له وه‌فر [ف] کنايه
 از برف
که‌پو kepû (۱) ته‌مه‌ل ئه‌ویاکه‌ر (۲) لاناوه‌له بیج دهم و زووان
 [ف] (۱) گل قاصدک (۲) کنايه از آدم بی دست وپا
که‌پو که‌ره kepû kere یاکه‌ریم «ل» [ف] یاکریم
که‌پوگچی kepû giçî بایه‌قوش «ل» [ف] بوم، جغد
که‌پوئل kepûl که‌پوئلک، سه‌ر [ف] کله، سر
که‌پوئل قه‌و kepûl qeü سه‌ر قه‌ت [ف] کله گنده
که‌پوئلک kepûlik که‌پوئل [ف] سر، کله
که‌پوئل کوتان kepûl kwitan لاناوه له ئه‌نگه‌مه و چه‌رمه
 سه‌ری [ف] بر سر خود کوفتن برای اظهار همدردی
که‌پر keper چاتوئل، چه‌رداخ [ف] کپر
که‌پرگه keperge شوون که‌په‌ره‌یل [ف] جای برپا کردن
 کپر
که‌په‌که‌پ kepe kep هه‌ئس وپرم [ف] افتان وخیزان
که‌ت ket (۱) ژیرکه‌ت (۲) که‌ت وگوئوه‌نی (۳) گیر و گرفت،
 ئه‌نگه‌مه (۴) که‌فت «ل» (۵) شان [ف] (۱) غار زیر آبی (۲) نوعی
 لچک زنانه (۳) رویداد ناگوار، درد سر (۴) افتاد (۵) کتف، قسمت
 شانه به بالا
که‌ت ئه‌رکەت ket er ket دهر وه دهری، هه‌لوه‌دایی [ف]
 آوارگی و در به دری
که‌تان ketan (۱) گیایگه (۲) جوورئ پارچه‌س (۳) ناویگه
 زنانه [ف] (۱) گیاهی است (۲) پارچه کتان (۳) نامی زنانه

که‌تان که‌تانه ketan ketane به‌زمیگه ژۆنه [ف] آهنگی قدیمی

که‌تانه ketane (۱) ناویگه ژئانه (۲) به‌زمیگه ژۆنه (۳) دلنگ ژیرین ژئانه [ف] (۱) نامی ژئانه (۲) آهنگی قدیمی (۳) لباس زیرین ژئانه

که‌تانی ketanî (۱) له جنس که‌تان (۲) جوورئ پینا [ف] (۱) کتانی، از جنس کتان (۲) کفش کتانی

که‌ت به‌سان ket besan که‌ت دوس به‌سان [ف] کت بستن

که‌ت به‌سه ket bese که‌ت به‌سته [ف] دست بسته

که‌تره kerte (۱) ناخاس وه‌تن، له سه‌کزی «که‌تره» وه جوواو بئ ئه‌ده‌وانه ژۆشن (۲) که‌ت [ف] (۱) بدگویی کردن، در سکزی «کتره» به سخن بی ادبانه گویند (۲) رویداد ناگوار پیش آمدن

که‌ت کۆل keti kûl که‌تف وسرشانه [ف]

که‌ت کۆل keti kwîl کوتاه، نامیزان [ف]

که‌ت که‌له‌مه keti keleme که‌له‌مه، که‌لومه [ف] آسیب، صدمه

که‌تله ketfe که‌رتله، سه‌وه‌ته‌ئ بۆچگ [ف] سبد کوچک

که‌تلی که‌تان ketlîketan گیسه‌یل ره‌نگین چنپای [ف] شکنج زلف

که‌تن ketin که‌فتن «ل» [ف] افتادن

که‌تون ketün که‌من «سواری هاتیبه له ته‌نگ هه‌ری مه‌هه‌ری - که‌تانه و که‌تون له به‌که‌وه‌که‌ری» [ف] کمند

که‌ته kete (۱) لووده (۲) ده‌مپخت [ف] (۱) انبار گلین به ارتفاع یک متر برای کاه (۲) دمپخت، کته

که‌ته‌ن keten (۱) که‌ت گۆلوه‌نی (۲) ره‌سنیگ ک چن گا وه پئ چه‌له‌که‌ن (۳) بیده‌سلات [ف] (۱) نوعی لچک زیبایی ژئانه (۲) رسنی که چند گاو را به هم می‌بندد (۳) درمانده، دست بسته ماندن

که‌ت وگۆلوه‌نی ket û gwîfwenî که‌ت، سه‌روین [ف] لچک و ضمائم آن

که‌تن ketê که‌فتن «ل» [ف] از کار افتاده، افتاده

که‌تیرا ketîra که‌تیره [ف] کتیرا

که‌تیره ketîre که‌تیرا [ف] کتیرا

که‌تیفه ketîfe (۱) پیچپای، هه‌ل‌پیچپای «که‌تیفه‌ئ که‌تان، مؤرغ بئ ژووان - هر که‌سئ وه‌ته‌ئ ئافه‌رین جووان» (۲)

ئاوپه‌ر، سه‌ریه‌رتۆ (۳) حوله‌ئ حه‌مام، له کرمانی «که‌تیفه» ژۆشن [ف] (۱) بسته‌بندی شده، در بسته شده (۲) سر آستر دیوار (۳) حوله حمام، در کرمانی «که‌تیفه» گویند

که‌تی وه‌تی ketî wetî ناونه‌سه‌ق برین، ناخاس وه‌تن [ف] بد و بیراه گفتن

که‌ج kec چه‌فت، هه‌ل [ف] کج

که‌چ keç (۱) جوورئ که‌ل وریاسه (۲) هه‌ل، چه‌فت [ف] (۱) نژادی از بزکوهی که بسیار با هوش و چالاک است (۲) کج، مایل

که‌چکه keçkiçe که‌شکه، بنووره کچکه [ف] نگا کچکه

که‌چگه keçge û beçge بنووره تیتگان ویتگان [ف] نگا تیتگان ویتگان

که‌چمووته keçmûte که‌چمووتی، ده‌قرچی [ف] به شدت احساس خواستن، از ته دل خواستن

که‌چمووتی keçmûti که‌چمووته [ف] احساس خواستن، از ته دل خواستار چیزی شدن

که‌چه keçe گونییگ ک وه‌ک قلائقوور کیشنه‌ئ سه‌ره‌و [ف] گونیی که مانند «قلائقوور» بر سر کشند

که‌چه‌ل keçef (۱) بئ مق (۲) ته‌ریه‌یل له ویره‌ده ناو خوه‌یان و هامیاره‌یلپان نانه‌سه که‌چه‌ل [ف] (۱) کچل (۲) درگذشته راهزنان نام خود و همکارانشان را کچل می‌گذاشتند

که‌چه‌له keçefe که‌چه‌لی [ف] بیماری گری، کچلی

که‌چه‌لی keçeli که‌چه‌لی [ف] گری، کچلی

که‌چه keçe û beçe بنووره که‌چه‌له و به‌چه [ف] نگا که‌چه‌له و به‌چه

که‌د ked (۱) که‌ید (۲) که‌د، پاشگر خاوه‌ن بۆن «ماشینه‌که‌د» [ف] (۱) می‌کند (۲) پسوند مالکیت

که‌دان kedan (۱) که‌یدان (۲) کپان «ل» [ف] (۱) آنها را می‌کند (۲) کاهدان

که‌ر ker پاشگر فرمانکاری [ف] پسوند فاعلی

که‌ر kerê بنووره که‌رپه‌ن [ف] ناشنوا، نگا که‌رپه‌ن

که‌رپابی kerâbî که‌رپاده [ف] نژادی از گاو

که‌رپاده kerâde که‌رپابی [ف] نژادی از گاو

که‌رپاش kerâş که‌راشک، که‌ویشک [ف] شوره‌ی سر

که‌رپاشک kerâşk که‌رپاش [ف] شوره‌ی سر

که‌رپاشکه kerâşke که‌رپه‌مه «گ» (۲) نه‌خوه‌شی پووسی

بزن [ف] (۱) نگا پاسلکیان (۲) بیماری پوستی بزها

آلود
که‌رکس (kerkes ۱) سەرگەر (۲) دیه‌که‌یگه له جوانپو [ف] **که‌رکیت** (kerkî ۱) کارازا، که‌رکۆت، که‌لکیت [ف] دفته، پود شانه کوبی
که‌رگ kerg کلّافه‌ئ به‌نُ رسیای [ف] کلّافه نخ تابیده شده
که‌رگه kerge بنووره قاقنات [ف] نگا قاقنات
که‌رگه‌به‌ن kergeben که‌رگ، به‌نُ رسیای [ف] کلّافه‌ی نخ تابیده شده
که‌رگه‌ده‌ن kergeden جان‌وه‌ریگه [ف] کرگدن
که‌رنا kerña جوورئ شه‌ئوپوره [ف] کرنا
که‌رناچی kerñaçî دیه‌که‌یگه له کرماشان [ف] روستایی در شهر کرماشان
که‌رناسه kernase قورتنگ، ده‌س قوچاو [ف] خسیس، آزمند
که‌رناسه kernase قورتنگ، ده‌س قوچاو [ف] خسیس، آزمند
که‌ر وکیفه ker û kîfe که‌ف ولیه‌ر دهور دهم [ف] کف دور دهان
که‌ر ولال ker û laf ئه‌وه‌ئ کُ نه‌تۆیه‌ئئ قسیه بکه‌ئد یا بژنه‌وئد [ف] کر ولال
که‌رۆیه kerüye خه‌رووش، خه‌رگوش «که‌ر + گۆیه» له زاراوه‌بیل تره‌ک کوردی «گوئ» وه مانائێ گۆشه و له زووان باشوور گۆیه‌بیان «گ» وه «ی» فره‌س وه‌ک «هاتگه» و «هاتتیه» و ئه‌وه نیشان ده‌ئد کُ له وپه‌رده که‌له‌هور «گوئ» وه‌تیه [ف] خرگوش «که‌ر + گۆیه» و از آنجا تبدیل «گ» به «ی» در گویش کردی این دیار بسیار است به «که‌رۆیه» تبدیل شده و نشان می‌دهد که کُردان کلهر در گذشته «گوئ» به معنای گوش را بکار برده‌اند
که‌رۆیه راو kerüye raw راو کردن که‌رۆیه [ف] شکار جمعی خرگوش
که‌رۆیه کن kerüye ken قوشکن [ف] پوست حیوان ذبح شده را از روی پشت شکاف زدن و کندن
که‌ره kere (۱) پاشگر فرمانکاری (۲) که‌ره‌ئ خوراک (۳) دیه‌که‌یگه له جوانپو [ف] (۱) پسوند فاعلی (۲) کره خوراک (۳) روستایی در جوانپو
که‌ره kere (۱) نه‌په‌س، له سه‌کزی «که‌رک» وه میوه‌ئ

که‌رپاکه kerake گلگه‌ئ گۆوش [ف] بناگوش، گجگاهی
که‌ران keran (۱) پاشگر فرمانکاری گله (۲) هه‌ن‌هه‌ن «برینه که‌ران» [ف] (۱) پسوند فاعلی برای جمع (۲) هنگامه
که‌رپۆن ker bün نه‌ژنه‌وین [ف] کر شدن
که‌رت kert که‌رد [ف] کرد کشاورزی
که‌رت به‌نی kert benî که‌رت کیشان [ف] کرد بندی کشاورزی
که‌رت که‌شی kert keşî که‌رت کیشان [ف] کرد بندی کشاورزی
که‌رت کیشان kert kîşan که‌رت که‌شی [ف] کرد کشیدن کشاورزی
که‌رتله kertife که‌تله [ف] سبد کوچک
که‌رتتۆچ kertitüç دیه‌که‌یگه له که‌تۆله [ف] روستایی در کندوله
که‌رته‌شی kerteşî گیایگه درگدار، له سه‌کزی «که‌رته» ئۆشن [ف] گیاهی خاردار، در سکزی «کرته» گویند
که‌رتیکه‌ش kertikeş مه‌په‌زه [ف] وسیله‌ای شبیه بیل کمی پهن تر است و برای کردکشی چغندر بکار برده می‌شود
که‌رچک kerçik کرچک [ف] گیاه کرچک
که‌رخ kerx ناوه‌ئین زه‌و [ف] مرز میان دو زمین کشاورزی
که‌رخودا ker xwida سه‌ریه‌ری «بیمه‌سه شووان یه‌ئ برکه په‌سج» که‌رخودا نیشتی‌ه وخوهم بی‌مه ده‌سئ [ف] شیردوش گله، کسی که نظارت بر شیردوشی گله دارد و معمولاً زنی با کمال است
که‌رد kerd (۱) که‌رت (۲) کرد [ف] (۱) کرد کشاورزی (۲) کرد، انجام داد
که‌رده kerde کردار، کار [ف] کرده، عمل
که‌رسیل kersîl بنووره قه‌رسیل [ف] نگا قه‌رسیل
که‌رکردن ker kirdin گۆوش کپ کردن، نه‌ژنه‌وین [ف] کر کردن
که‌رکۆت kerküt (۱) که‌رکیت (۲) شارُ که‌رکوک [ف] (۱) نگا که‌رکیت (۲) شهر کرکوک در کردستان
که‌رکول ker kûl خه‌رکول [ف] گیاه گزنه
که‌رکه kerke بنووره قاقنات، که‌رگه «ل» [ف] نگا قاقنات
که‌رکه‌ره‌فیری kerkerefirî ته‌مه‌مه‌لۆلان «ل» [ف] هوای مه آلود
که‌رکه‌ره‌میزی kerkeremizî ته‌مه‌مه‌لۆلان [ف] هوای مه

نارپس توشن (۲) که‌په‌که (۳) نه‌نجیر نه‌په‌س (۴) گیل کردن ماش و نژی (ف) (۱) نارس، کال، در سکرزی «کرک» به میوه نارس گویند (۲) کپک (۳) انجیر نارس (۴) پاک کردن ماش و عدس از خار و خاشاک، این عمل برای گندم وجو «گیل کردن» گویند

که‌په‌په‌شم keṛê peşm (۱) په‌پۆله (۲) له‌پ و مردنی (ف) (۱) پشم بدرد نخور (۲) لاغر و بینمود

که‌په‌په‌ن keṛêpen که‌پ، هه‌ومه‌که‌ر، نه‌ومه‌په‌س، له‌ئوستا (kerepen که‌په‌ن) و (kerepan که‌په‌پان) و له‌په‌له‌وی (keṛ که‌پ) تۆسریاس (ف) ناشنوا، کر، در اوستا (kerepen که‌په‌ن) و (kerepan که‌پان) و در په‌لوی (keṛ که‌پ) نوشته شده بمعنای کسیکه گوشش به سخنان آسمانی کر است و نیز گروهی از پیشوایان دیویسانست **که‌په‌ت** keṛet جار، ده‌فه، له‌کرمانی «که‌په‌ت» توشن، بنچینه‌ئ نه‌روبییه «مکرر، کرار» (ف) بار، دفعه، در کرمانی «کرت» گویند، ریشه‌اش عربی است

که‌په‌تاو kere taw که‌په‌تینگ کُ تاوئنه‌ئ و که‌نه‌ئ بان ته‌ره‌کُ ده‌س یا مه‌شکه (ف) که‌په‌ای که‌تابیده شده و بر ترک دست و پا یا مشک گذارند

که‌په‌چار keṛê car که‌په‌تینگ کُ کوتینگ له‌خورریاس و نه‌ئو کوته‌گه‌ئ نه‌خورده (ف) زمین کشاورزی که یک نیم از آن را

گله خورده و نیمی دیگر دست نخورده باقیمانده است

که‌په‌جاف keṛê caf که‌په‌لاناویگه کورده‌یل باشووری دهنه کورده‌یل تره‌ک (ف) اصطلاحی که کُردان باشوور به دیگر کُردان گویند، اصل واژه به معنی کُرد ناکامل است

که‌په‌جی kerecî که‌له‌ک (ف) نوعی قایق

که‌په‌دان kere dan که‌ریان (ف) محل نگهداری که‌په

که‌په‌ز kerez که‌موته‌ری کُ چه‌ن ره‌نگ قاتی بیاشتوو (ف) کبوتری که رنگ ثابتی نداشته باشد و مخلوطی از رنگهای گوناگون و روشن باشد

که‌په‌سب keresb که‌په‌سپ (ف) کرفس

که‌په‌فری keṛêfirî که‌په‌که‌په‌مزی، ته‌مه‌لۆلان (ف) هوای مه آلود و بارانزا

که‌په‌ک keṛêk جووری که‌په‌که (ف) نوعی پالتوی نمدی

که‌په‌کردن keṛê kirdin گیل کردن ماش و نژی (ف) پاک کردن و بوجاری ماش و عدس از خار و خاشاک

که‌په‌که keṛêke (۱) که‌پاکه (۲) که‌په‌ک (۳) خۆم نیل (ف) (۱) بناگوش (۲) کپک (۳) خون مردگی زیر پوست

که‌په‌م kerem (۱) به‌خشان، نه‌روبییه (۲) ناویگه کورپانه، نه‌روبییه (ف) (۱) بخشش، عربی است (۲) نامی مردانه، عربی است

که‌په‌مار keṛê mar جووری ماره (ف) نوعی مار

که‌په‌مدار keremdar جووامیر (ف) سخاوتمند

که‌په‌مزی keṛêmezî که‌په‌که‌په‌مزی (ف) هوای مه آلود

که‌په‌مکار keremkar جووامیر (ف) سخاوتمند

که‌په‌مکولوار kerem kû lawar لاناوه له‌به‌خشنده، نه‌ئو

که‌سه کُ وه‌کوهو به‌خشید (ف) کنایه از بسیار بخشنده

که‌په‌مق keṛêmqî که‌په‌که‌په‌مزی (ف) هوای مه آلود

که‌په‌م وقه‌دهم kerem û qedem وه نه‌ره‌م وته‌ره‌م کل کردن (ف) بدرقه کردن

که‌په‌مویه keṛêmqîye که‌په‌مییه، که‌په‌که‌په‌مزی (ف) هوای مه آلود

که‌په‌مییه keṛêmqîye که‌په‌مویه (ف) هوای مه آلود

که‌په‌وه kerewe واز که‌ر (ف) باز کننده

که‌په‌ه‌نجیر keṛê hencîr که‌په‌نه‌نجیر (ف) انجیرنارس

که‌په‌ئ kereyî hesen awa که‌په‌ئ‌ه‌س‌ن‌ئاوا دپه‌که‌یگه له

ره‌وانسه‌ر (ف) روستایی در روانسر

که‌په‌ئ kereyî fetabeg که‌په‌ئ‌ه‌ت‌اب‌ب‌گ دپه‌که‌یگه له ره‌وانسه‌ر

(ف) روستایی در روانسر

که‌په‌ئ kereyî felamerzbeg که‌په‌ئ‌ه‌ل‌ام‌ره‌ز‌ب‌ب‌گ دپه‌که‌یگه له

ره‌وانسه‌ر (ف) روستایی در روانسر

که‌په‌ئ keṛê که‌ره «ل» (ف) که‌ه خوراکی

که‌په‌ی keṛî (۱) بنویره که‌په‌په‌ن (۲) ناژه‌لینگ ک گوش‌فره

بۆچگ داشتوو (ف) (۱) نگا که‌په‌په‌ن (۲) بز یا گوسفندی که

گوش بسیار کوچک داشته باشد

که‌په‌ئا keṛêa (۱) عه‌شیره‌تیگن له مایه‌شت و گیله‌لان (۲)

دپه‌که‌یگه له مایه‌شت (ف) (۱) تیره‌ای از کُردان کلهر در

مادیدشت و گیلانغرب (۲) روستایی در مادیدشت

که‌په‌ئان keṛêan که‌په‌دان (ف) محل نگهداری که‌په و روغن

که‌په‌شک keṛêşk که‌پاشک، بنویره که‌پاش (ف) نگا که‌پاش

که‌په‌له‌وان kerye lewan که‌په‌له‌وان (ف) چوپان بز و

بزغاله‌ها

که‌زاس kesas (۱) که‌سات، که‌ساد (۲) په‌شئو [ف] (۱) که‌ساد (۲) پریشان

که‌سافات kesafat پی‌سی، ئه‌ره‌وییه [ف] پلیدی

که‌سان kesan (۱) که‌س وکار (۲) دیه‌که‌یگه له گوواوپ [ف] (۱) اقوام، خویشان (۲) روستایی در گوارو

که‌سب kesb کسب [ف] کسب وکار

که‌سپ kesp کسب [ف] کسب وکار

که‌سَم kesim که‌سه‌گم [ف] ای همه کس من

که‌س نه‌دار kes nedar نی‌تاته [ف] نادر، کمیاب

که‌س نه‌زان kes nezan ناپه‌یدا [ف] مبهم، چیزی که همه کسی آنرا نمی‌داند، سرّ

که‌س نه‌ناس kes nenas که‌ساره [ف] ناشناس

که‌س وکار kes û kar که‌سان [ف] کس وکار، فامیل

که‌سر keser په‌ژاره [ف] اندوه، غم

که‌سه‌ل kesel که‌سا، کیسه‌ل «ل» [ف] نگا کیسه‌ل

که‌سئ kesê که‌سیگ [ف] کسی

که‌سیگ kesêg که‌سئ [ف] کسی

که‌ش keş (۱) که‌ژ، کۆیه (۲) پاشگره وه ماناخ کیشان (۲) کیش (۳) پاشگر فرمانکاریه (۴) پۆکی «ل» (۶) بن ه‌نگل «ل» (۱) کوه (۲) پسوند معنی کشیدن (۳) کش (۴) پسوند فاعلی (۵) تهیگاه (۶) زیر بغل

که‌شاف keşaf بالابه‌رز و دلگیر [ف] بلند قامت، بالا بلند و دل‌فریب

که‌شاکه‌ش keşakeş چاکه‌چاک [ف] کشاکش

که‌شان keşan عه‌فن برین [ف] شور کاری را درآوردن

که‌شان برین keşan birin عه‌فن برین [ف] نگا که‌شان

که‌شتی keştî که‌له‌ک گه‌ورا [ف] کشتی

که‌شتیوان keştîwan ئه‌و که‌سه کُ که‌شتی رینمای که‌ید [ف] ناخدا

که‌شک keşk شیریز و شکه‌و کریاخ [ف] کشک

که‌شکا keşka خوه‌زئو [ف] ایکاش

که‌شکاو keşkaw دوو که‌شک [ف] دوغ کشک

که‌شکاره keşka we keşkaê xwida خودا [ف] ایکاش خدا بخواد که ...

که‌شکله keşkilê بنووره که‌چکله [ف] نگا که‌چکله

که‌شکله شیرازی keşkilê şîrazî به‌زمیگه زونه «که‌شکله

که‌زاز kezaz نه‌خوه‌شی پووسی ئازهل [ف] بیماری پوستی احشام

که‌زازی kezazî دیه‌که‌یگه له جووانزو [ف] نام روستایی در جووانرود

که‌زال kezaf ده‌مچه‌و چه‌رمئ [ف] سفیدگون، برگرفته از «زال»

که‌زاوات kezawat دیه‌که‌یگه له هلیپان [ف] روستایی با گویش لکی در هلیلان

که‌زای kezay فلانی، فلان که‌س ناسیار [ف] کزایی، شخص معرفی

که‌زمه kezme مق چنیای و ده‌سه کریای، کلوگیس [ف] موی بافته شده و دسته شده که قسمتهای کم پشت سر بپوشاند، کلاه گیس

که‌ژ kej (۱) کیش (۲) شیر پالوو (۳) ژیرتیه (۴) کۆیه، که‌ش (۵) جوورئ بزئه (۶) نیفه [ف] (۱) کش (۲) پارچه نازک برای پالاییدن مایعات (۳) نوار پهن تنگ بند ستوران (۴) کوه (۵) بزئ با رنگ زمینه‌ی سیاه و خاکستری (۶) تنبان

که‌ژاز kejaz کۆژ، قورتنگ [ف] خسیس

که‌ژال kejal (۱) که‌ژهل (۲) چه‌ومه‌س (۳) ناویگه ژئانه [ف] (۱) کسیکه چشمانش مانند چشم گوسفند کمی مایل اما زیباست (۲) صاحب چشمان زیبا (۳) نامی زنانه

که‌ژاوه kejawe (۱) ته‌لمیت وه‌ق (۲) کاجیره‌ک [ف] (۱) کجاوه (۲) فک زیرین

که‌ژ کۆیه keji küya که‌ش کۆیه [ف] کوه وکوهساران

که‌ژو keju (۱) زيقاو «ل» (۲) کوسپره‌ک (۳) عه‌قره‌و سییه [ف] (۱) جلبک روی آب (۲) آبدزدک (۳) عقرب سیاه

که‌ژهل kejel (۱) چاره‌وايگ کُ چه‌رمیه وخالینگ ها له تئوئلئ (۲) که‌ژال (۳) سورمه‌ی «ماین که‌و که‌ژهل خان - ده‌لیا بی و بی سقان» [ف] (۱) چهار پایی سفید رنگ که خالی در پیشانی داشته باشد (۲) کسیکه چشمانش مانند چشمان گوسفند مایل و جذاب است (۳) طوسی، سرمه‌ای

که‌ژه‌وان kejewan تاشه‌وان [ف] کوهنورد

که‌س kes (۱) که‌سیگ (۲) فه‌ک و فامیل [ف] (۱) کس، شخص (۲) فامیل، آشنا

که‌سا kesa که‌سه‌ل، کیسه‌ل «ل» [ف] نگا کیسه‌ل

که‌سات kesat که‌ساس [ف] که‌ساد

کهفته kefte کهفتی [ف] افتاده
کهفته بان kefte ban (۱) دیارده بق (۲) کهفته و بان [ف] (۱)
 رو شد (۲) به بالا افتاد
کهفته پا kefte pa (۱) منالینگ ک پاگیر بویه (۲) کهسیگ ک
 له نهخویشی رزگار بویه [ف] (۱) نوزادی که پا گرفته (۲) کسی
 که از بستر بیماری جسته یا حیوانی که پس از دوره بیماری
 دوباره سر حال آمده
کهفته پن kefte pê (۱) ناده شوونئ (۳) وه پی خوارد (۴)
 کهفته و دسئ [ف] (۱) او را دنبال کرد (۲) به آن خورد، کلید
 قفل را باز کرد (۳) سهم او شد
کهفته پیان kefte pân (۱) کهفته دهسیان (۲) ناده
 شوونئان [ف] (۱) سهم آنها شد (۲) آنها را دنبال کرد
کهفته خوار kefte xwar کهفته و دازهق [ف] پایین افتاد
کهفته خوئی kefte xwey (۱) کهفته و پاکلاش (۲) بویه
 بهش خوئی [ف] (۱) به تکاپو افتاد (۲) سهم خودش شد
کهفتهر kefter کهموتهر، لهسهکزی «کهفتهر» ئوشن [ف]
 کبوتر، در سکزی «کفتر» گویند
کهفتهر بهس kefter bes (۱) له پشته و دس کهسیگ گرتن
 (۲) فهنیگه له زووران [ف] (۱) از پشت دست کسی را گرفتن (۲)
 فنی در کشتی
کهفتهرئ kefte rê (۱) رهوان بق (۲) وه رئ کهفت [ف] (۱)
 روان شد (۲) براه افتاد
کهفته سا kefte sa کهفتیه سا [ف] از او پس افتاده
کهفته سر kefte ser (۱) وه لای مهن، کهفته سرئ (۲) ناده
 شوون (۳) کهفته و بان [ف] (۱) زیادی آمدن و ماندن مابقی پول
 (۲) او را دنبال کرد (۳) رو آمد، به بالا آمد
کهفته سرئ kefte serê (۱) ناده شوونئ (۲) مه نه لای [ف]
 (۱) او را دنبال کرد (۲) زیادی آمد و پیشش ماند
کهفته سهو kefte sew کهفتیه سهو [ف] از او پس افتاده
کهفته کار kefte kar (۱) رهوان بق (۲) دس وه کاره و بق [ف]
 (۱) روان شدن معده (۲) بکار افتادن
کهفته گهرد kefte gerd کهفته و ولینا هات [ف] همراه شد
کهفته لن kefte lê (۱) دهری کرد (۲) ناده شوونئ [ف] (۱) او
 را دک کرد (۲) او را دنبال کرد
کهفته مل kefte mil کهفته و ملئ، کهفته سهر [ف] زحمتش
 بر گردن ... افتاد

شیرازی مل کهموتهری» [ف] آهنگی قدیمی
کهشکوول keşkûl (۱) جامیلکه ئ تاسووگه ری دهویش (۲)
 دهفتهر شیعر [ف] (۱) کشکول درویشان (۲) دفتر شعر
کهشکولان keşkûfan کشکلان [ف] نگا کشکلان
کهشکوول سر keşkûl ser سر قهق [ف] کله گنده
کهش کویه keşi küya کهش کویه [ف] کوه وکوهسار
کهشکه keşke کهشکه ک زرانی [ف] کاسه زانو
کهشکهک keşkek کهشکه ک زرانی [ف] کاسه زانو
کهش وکویه keş û küye کهش وکویه [ف] کوه و
 کوهساران
کهشه keşe جار، کهپهت، سهفه، له سهکزی «کهش»
 ئوشن [ف] بار، دفعه، در سکزی «کش» گویند
کهشهریان keşeryan تهشهریان، کشماتخه و [ف] خواب
 عمیق
کهش هاتن keş hatin کیش هاتن [ف] کش آمدن
کهش هاوردن keş hawrdin کیش هاوردن [ف] کش دادن
کهشیده keşîde (۱) کهشاف (۲) زیله، سیله [ف] (۱) کشیده،
 بلند بالا (۲) سیلی
کهشی keşî کهمهربه نیگه پیه ن ک له خوری درس کن، له
 سهکزی «کهشه» ئوشن [ف] نوعی بافتنی شبیه کمربند که از
 پشم بافته می شود و معمولا برای حمل مشک از آن استفاده
 می شود، در سکزی «کهشه» به نوار تنگ گفته می شود
کهف kef (۱) قول مشت (۲) لیهر (۳) سابووناو (۴) مه رهق
 خوارده منی (۵) مه رهق قونره [ف] (۱) کف دست (۲) کف دهان
 (۳) کف صابون (۴) کف غذا (۵) کف موج
کهفارات kefarat کفارات، ئه رهوییه [ف] کفاره، عربی است
کهفاراتدار kefarat dar به دره ژهن [ف] آدم گرفته و عبوس
 که شگون ندارند
کهفارهت kefaret کهفارات [ف] کفاره
کهفارهتدار kefaret dar کهفاراتدار [ف] بد شگون
کهفار kefaw سابووناو [ف] کفابه
کهفت keft کهت [ف] افتاد
کهفتا kefta کهفته و [ف] از او پس افتاد، پس انداخت
کهفتار keftar کهمتار، کهمتیار [ف] کفتار
کهفتگ keftig کهفتی [ف] افتاده، تکیده
کهفتن keftin کهتن [ف] افتادن

کهفتو keftew کهفتا [ف] از او پس افتاد
کهفتو پا keftew pa کهفته پا [ف] نگا کهفته پا
کهفتو پاکلاش keftew pa kifaş گرگورجه و بۆ [ف] به تکاپو افتاد
کهفتو پی keftew pê کهفته پی [ف] نگا کهفته پی
کهفتو چیه ری keftew çyêrê میبه یگ کُ له هه ئین چیه ری
 له ترسا بمرید [ف] گوسفندی که هنگام پشم زنی در اثر ترس بمیرد
کهفتو سر keftew ser کهفته سر [ف] نگا کهفته سر
کهفتو کار keftew kar کهفته کار [ف] نگا کهفته کار
کهفتی keftî کهتی [ف] افتادی
کهفتی keftî کهتی [ف] افتاده، تکیده
کهفتیر keftîr کهفتیر [ف] کفگیر
کهفتیم keftîm کهتیم [ف] افتادیم
کهفتین keftîn کهتین [ف] افتادید
کهفتیز keftîz میکوته سر، له سه کزی «کهفلزه ک»
 ئوشن [ف] نوزاد قورباغه، در سکزی «کفلزک» گویند
کهف کپانن kef kirînin لیبه رُدهم ری گرتن له زوور تاسی
 یا گرزّه لاتن [ف] کف دهان روان شدن در اثر صرع یا خشمگین شدن
کهف کپن kef kirîn لاناوه له لیوه [ف] کنایه از دیوانه سر
کهف کیره kefkere گهرمه ژن، مه شکه یگ ک خاس
 نه ژه نیاس و که ره ئ نه ماسیاس [ف] مشکى که کاملاً زده نشده
 و کره اش خوب نماسیده
کهفگیر kefgîr کهفتیر، کهفیر [ف] کفگیر
کهفله keffê (۱) کوچگُ خوا (۲) کهفله زپات [ف] (۱) سنگ
 نمک (۲) گُل ذرت
کهفله زپات keffê zirât گولُ زپات [ف] گُل ذرت
کهفه kefe ناوه ئ پیلا [ف] کفه کفش
کهفه ژله kefe jîle په لک ومهره قُ سه رُ ئاو [ف] خار و
 خاشاک و لایه نازک گرد و خاک که بر روی آب می ماند
کهفل kefel لانه مائ جووری سه گه [ف] نژادی از سگ
کهفن kefen تاؤس [ف] کفن
کهفیر kefir کهفتیر [ف] کفگیر
کهفیره kefire کهتیره، ئاسنُ سه رُ چووخ و دۆ سیکار [ف]
 قسمت آهنی سر چیق یا دم سیگار

کهفیل kefil موواف له خزمهت [ف] معاف از خدمت سربازی
کهل kel (۱) کزچه (۲) دۆجله، بیجگه «بهرقی به ینده تید که لُ
 قه ومه گان وه پی نیاشتوو» (۳) کهل حاجهت، محتاج بۆن (۴)
 تهره ک، فاق (۵) که له فس (۶) سووکه ناو کلای (۷) هارخ پارخ
 «کهل وپه ل» (۸) ئه نیش «که لُد نه و» [ف] (۱) کوی، کوچه
 (۲) دور باد، گزندى مباد (۳) احتیاج (۴) شکاف (۵) کسی که
 دندان جلویش شکسته باشد (۶) مخفف کریلایی (۷) اسباب و
 اثاثیه (۸) با نگرانی اندیشیدن، در فکر چیزی بودن
کهل keŀ (۱) شکار (۲) که لگا (۳) هه ن هه ن که لگرتن مانگا (۴)
 بافه ئ گه نم (۵) گه ورا «کلگه که له، که له پیا» [ف] (۱) کل
 کوهی (۲) گاومیش نر (۳) هنگامه جفتخواهی ماده گاو (۴) یک
 دسته گندم یا جو درو شده (۵) بزرگ، گنده
که لاکه kefake دیه که یگه له هلیران [ف] روستایی در هلیلان
که لای kelak لاناوه له مرداله و بۆ میبه «ئه و که لاکه که لای
 خورده ئ» [ف] کنایه از مردار شده ی گوسفند
که لاکه kelake که له که [ف] کمر
که لام kefam کتاو ناودارُ یارسان [ف] کتاب مقدس یارسان
که لان kelan که له یل [ف] کوچه ها
که لان kefan که لگرتن [ف] هنگامه جفتخواهی ماده گاو
که لانتەر kefanter (۱) ئاتاس (۲) کارامه «که لانتەر ژن» (۳)
 دیه که یگه له قه سر [ف] (۱) داروغه باشی (۲) کنایه از کارآمد (۳)
 روستایی در قصرشیرین
که لانتەر ژن kefanter jin سارا ژن [ف] زن کارآمد، کدبانو
که لانتیری kefanterî شاره بانی [ف] کلانتری
که لان سیبه kelan sîye چال گه ورا (۲) لاناوه له مال
 ویران و تیه ریک [ف] (۱) اصطلاحاً به گودال ژرف گویند (۲)
 خانه ی تاریک و ویرانه
که لانه kelane جووری کولیره س «گ» [ف] نوعی نان
 روغنی که در آن سبزی های معطر بکار برده می شود
که لانه پیچک kelane pîçik کولیره یگ کُ وه پۆرشگ
 دُرسى که ن [ف] کولیره ای که از «پۆرشگ» سازند
که لانه پیاز kelane pyaz کولیره یگ کُ تهره و پیاز دهنه
 قاتی [ف] نوعی «کولیره» که تهره و پیاز را به آن می افزایند
که لانه kefane قازان قولفی [ف] دکمه
که لاوه kelawe (۲) خاپووره، مال کاول (۲) دیه که یگه له
 رهوانسه ر (۳) دیه که یگه له قلاشین [ف] (۱) ویرانه (۲) روستایی

در روانسر (۳) روستایی در قلعه شاهین

که لاره چه ک kelawe çek که لگه خراوه [ف] خانه ویران

که لای kelay (۱) لاناوه له گورگ (۲) کلای [ف] (۱) کنایه از گورگ (۲) کربلایی

که لپ kelp (۱) سلپ چونه ر (۲) ته په ور (۳) که لپه ک [ف] (۱) کنستانتره چغندر (۲) دود غلیظ همراه با جرقه آتش (۳) سبوس گندم

که لپا kelpa که زای [ف] فلانی، کزایی

که لپووس kelpûs پیووس کاور [ف] پوستین گسترده

که لپه ک kelpêk که لپ [ف] سبوس گندم

که ل په ل keli pel هارخ پارخ [ف] اسباب واثاثیه

که لپه kelpê ته مه ل [ف] تنبل

که ل حاجت kel hacet محتاجی، حاجت وه که سئ که فتن [ف] نیاز، به کسی یا چیزی نیاز داشتن

که لخورن kelfxûn قولنگ، وه نه وشک [ف] بر درخت بته

که لخره پئ kelfxerê خوه لودودان [ف] نگا خوه لودودان

که لخه kelfxe که لوخه «ل» [ف] ملاقه یا کمچه چوبی بزرگ

که لدان kelfdan که ل مانگا دان [ف] گشن دادن گاو

که ل داو keli daw (۱) دکان داو (۲) دیه که یگه له قلا شاین [ف] (۱) نگا دکان داو (۲) روستایی در قلعه شاهین

که ل دور دان keli dû dan خوه لودودان [ف] نگا خوه لودودان

که لپ kelfî که لور، که لهور [ف] ایل کلهر

که لپه م kelfem (۱) لاناوه له ره نگی (۲) رهم کردن که له یل [ف] (۱) کنایه از دلفریب، همچون کل رموک زیبا (۲) فرار گروهی

کل های کوهی

که لپی بهس kelfîrî bes جوورئ ناغابانوو به سانه [ف] نوعی بستن دستار مردانه ویژه کردن کلهر

که ل سقر kelfsür دیه که یگه له کویه شت [ف] روستایی در کوه شدت

که لک kelfk (۱) نان جویه ینه (۲) که تیغه، کماره پشت بان [ف] (۱) نانی که از آرد بلوط ساخته می شود (۲) لبه ی بام خانه

که لکان kelfkan که تیغه، کماره پشت بان «مال خه لکان تا لچ که لکان» واته که ل + کان، نه و کانه ک کل یا که لئ دهن [ف] پشت بام، لبه ی بام، عبارت است از «کل یا که ل + کان»

یعنی کان یا مکانی که آنرا اندود می کنند

که ل کردن kel kirdin (۱) ئلاوردن (۲) په پانئ لئوه ئ

چشتیگ [ف] (۱) بریدن از چیزی (۲) شکاف انداختن در لبه چیزی

که ل کوج keli kwiç کوج، ئفلیج [ف] فلج، افلیج

که ل کورچ keli kwirç که ل کونا [ف] سوراخ و ترکهای ریز

که لکوش kelfkwiş (۱) دیه که یگه له گیله لان (۲) له گمه ئ په لان نه گهر سئ سان شیک رمیاؤد و یه کئ له سانه یل خوه د

مه تود ئوشن که لکوشه [ف] (۱) روستایی در گیلانغرب (۲) یکی از واحدهای بازی «په لان» چنانچه هر سه سنگ حریف افتاده

باشد و یکی از سنگهای خود باقیمانده باشد گویند «که لکوش»

که ل کونا keli kwina که ل کورچ [ف] سوراخ، ترکهای ریز، منفذ

که ل کونا گرتن keli kwina girtin کپه و کردن کونا [ف] پر کردن سوراخ و ترکهای ریز

که ل که چ keli keç که چ، جوورئ که ل زک وزنیه [ف] نوعی کل کوهی که بسیار تیزهوش و تندپا است

که لکه له میش kelfkemêş بنووره کاکله میش [ف] نگا کاکله میش

که لکیت kelfkît کارازا، که رکیت [ف] دفته، شانه پود کوبی

که لگا kelfga که لئا [ف] گاو نر

که لگرتن kelf girtin ئاوس بؤن مانگا [ف] آستن شدن گاو از گشن

که لگه خراوه kelge xirawe که لاره [ف] خانه ویرانه

که لگه رد kel gerd کوجه یل گهرد [ف] ولگرد

که لگه ردی kel gerdî کوجه گهردی [ف] کوجه گردی، ولگردی

که لما kelfma (۱) کولگه ئ شکار که ل (۲) ئشکه فت، مه غاریگ ک کولانه ئ خرس وپه لنگه [ف] (۱) کمینگاه برای شکار کل (۲) غاری که لانه خرس و پلنگ است

که لماس kelfmas کویه یگه له کوونانی، که ل و ماسک [ف] کوهی در نزدیکی کونانی، کوهی که کل و آهوی ماده دارد

که لمان که ره kelfmn kerê ئشکه فت و کویه یگه له دیه که ئ بازگیر ک شوونه وار گه ورپه یله [ف] غار و کوه معروف «کلمان کره» در روستای بازگیر

که لمه س kelfmes (۱) لاناویگه نه پائ دتیه ت ره نگی، چق که ل مه س (۲) گولگیگه، زهمه ق [ف] (۱) اصطلاحی برای دختر

کشنگ، به مانند کل کوهی مست و خرامان (۲) گل زنبق که در پاییز می‌روید

که‌لنگ kefiŋg گه‌ورا، که‌لین [ف] بزرگ

که‌لنگانه‌ی kefiŋganeŋ گه‌ورایی کردن [ف] بزرگی کردن، بزرگ منشی کردن

که‌لنگی kefiŋgî که‌لنگانه‌ی [ف] بزرگی کردن، بزرگ منشی کردن

که‌لوا kefwā که‌ل نارد و رۆن و شیر دُرُس بۆیه، نان شیرمال [ف] نانی که از آرد و شیر و روغن درست شده، نان شیرمال

که‌لوالی kefwālî ناویگه کورانه وه مانای خان گه‌ورا کُ وه هه‌له «که‌ل‌بعلی» وه مانای سه‌گ علی تۆسن [ف] نامی مردانه بمعنی خان بزرگ، والی بزرگ، و صد درصد کردی است که به اشتباه «کل‌بعلی» به معنای سگ علی می‌نویسند و شکلی کاملاً عربی به آن داده‌اند

که‌ل وپه‌ل kel û pel که‌ل پهل [ف] اسباب واثاثیه

که‌لُوخه kefûxe بنویره قه‌لُوخه [ف] نگا قه‌لُوخه

که‌لُوپ kefwîr که‌لپ [ف] کلهر، یکی از تیره‌های بزرگ کُرد که‌لُوش kelûş که‌ل‌فس [ف] کسی که دندانهای جلوی شکسته باشد

که‌لُوک kefwîk (۱) پارینک (۲) هه‌یشت وه یه‌کُ ناچور [ف] (۱) گوساله زیر یک سال (۲) یک هشتم آجر

که‌لوک kefwok که‌لگا [ف] گاو نر

که‌لُوکه kefwûke بنویره که‌لُوک [ف] نگا که‌لُوک

که‌لُوخه kefwûxe بنویره که‌لُوخه [ف] نگا که‌لُوخه

که‌لُوُم kefwûm که‌ل‌ام، قسیه «ل» [ف] کلام

که‌لُوْمه kelûme که‌ل‌مه [ف] نقص، عیب

که‌لُوِهز kefwêz (۱) نُشکه‌فت بۆچگ (۲) نه‌و شوونه کُ که‌ل له تی بزاید [ف] (۱) غار کوچک (۲) محل زایدن کل کوهی

که‌ل وهل keli wel که‌ل کونا [ف] سوراخ و ترکهای ریز

که‌له kele (۱) که‌پوول (۲) که‌په‌ت، جار هاتن وچین «دُو که‌له هاتم وچیم» (۳) چه‌پ کردن [ف] (۱) سر (۲) بار، دفعه، بویژه دررفت و آمد با ماشین (۳) واژگون کردن ماشین

که‌له kefe (۱) کلگ که‌له (۲) گه‌ورا (۳) قه‌ق، نه‌پووپ (۴) که‌ل، بافه (۵) گه‌نم که‌له [ف] (۱) انگشت شست (۲) بزرگ (۳) درشت، گنده (۴) غله درو شده به اندازه یک بغل (۵) نوعی گندم شش

گوشه

که‌لهاتن kef hatin وه که‌ل هاتن [ف] هنگامه جفتخواهی ماده گاو

که‌لههول kefhül لاناوه له ره‌نگین [ف] کنایه از زیبا

که‌له‌بچه kefebçe ده‌سبه‌ن، که‌له‌بچه [ف] دستبند

که‌له‌پاچه kele paçe سه‌ر و پای کاور و... [ف] کله پاچه

که‌له‌بچه kefepçe که‌له‌بچه [ف] دستبند

که‌له‌جمن kefe cimin قه‌تاره کۆیه‌یگه له چیکان مه‌سۆری [ف] رشته‌کوهی در چیکان منصوری

که‌له‌جروش kele cûş دوو که‌شکینگ ک پیا‌زاخئ که‌ن و نه‌پای سه‌فرا خاسه [ف] دوغی از کشک که پیا‌زادخ کنند و گویند برای صفرا مناسب است

که‌له‌چای kele çay زاتدار، نه‌ترس [ف] بیباک، نترس

که‌له‌خراو kele xiraw سه‌رشیت [ف] کله خراب، دیوانه سر

که‌له‌خه‌رج kele xerc که‌له‌خه‌رجی، پاره‌ئ پینشده‌س کریائ نه‌پای رووژ مه‌بادا [ف] پولی که بعنوان ذخیره بعدها به سبد روزانه خانواده اضافه کنند، نوعی سوبسید، سوبسید

که‌له‌خه‌ری kele xerî قاقه‌ز گه‌ورا و دۆتا [ف] ورقه‌ی بزرگ جهت نوشتن، برگ امتحانی

که‌له‌رم keferm گیایگه، که‌له‌م [ف] گیاه کلم

که‌له‌ر کولور keler kolûr نگا کولور [ف]

که‌له‌رپژر kefe rîz سه‌رپ، نیقه‌لتووز [ف] لبریز، پُر

که‌له‌ژن kele jin سارا ژن، سه‌ره‌ژن [ف] کدبانو

که‌له‌سم kelesim که‌له‌سمه [ف] کرم کارادینا، آفت نخود

که‌له‌سۆ kefesü مانگاوه‌که‌لی [ف] موسم جفتخواهی گاو ماده

که‌له‌سۆران kefesûran مانگاوه‌که‌لی [ف] موسم جفتخواهی گاو ماده

که‌له‌شاخ kefeşax (۱) لق بانین دار (۲) دیه‌که‌یگه له چه‌رداوپ [ف] (۱) شاخه انتهایی درخت (۲) روستایی در چرداول

که‌له‌شیر kefeşêr کل‌شیر، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «دیکل، که‌له‌باب، دیقل» [ف] خروس

که‌له‌شیر خودایله kefeşêr xwidayle شانه وه‌سه‌ر [ف] شانه بسر

که‌له‌شیر شام که‌نیزان kefeşêri şami kenîzan نه‌و سه‌رده‌مه ک که‌نیزه‌یل شام خوهن [ف] آن هنگام که کنیزان

شام می‌خورند

که‌له‌شیره kefeşêre (۱) گول سوو (۲) سه‌رگول قاچ شامی (۳) وه خوار که‌فتن پیله‌ئ چهو، ئه‌پائ ده‌رمان ئی نه‌خوشیه وه‌لنگ دار قه‌ئ نه‌ئ توو په‌مه و وه شیر زن و قه‌ره‌سه‌قول ماخه‌ر قانگن دهن و نه‌ئ بان چهو تا خاسه‌و بوو (ف) (۱) بامداد، صبح زود (۲) نخستین قاچ بزرگ هندوانه (۳) افتادگی پلک چشم، برای درمان این بیماری مقداری برگ درخت بید را در پنبه گذاشته و سپس مقداری شیر زن و مدفوع ماده خر را سوزانده و پنبه‌ی حاوی برگ بید را با آن دود اندود کنند و روی چشم می‌گذارند تا خوب شود

که‌له‌فس kelefis دپان‌که‌ل، ئه‌و که‌سه ک دپان وه‌رینی شکلیاس (ف) کسی که دندان جلوی شکسته باشد

که‌له‌قن keleqen پل‌ووکه‌ئ یه‌ئ ده‌س قن (ف) کله قند

که‌له‌ک kelek (۱) کوومه‌ئ کوچگ (۲) کوچگ چن (۳) زمگه‌ئ ئاو (۴) ریوره‌نگ (ف) (۱) توده سنگ انباشته (۲) سنگچین (۳) کلک عبور از آب (۴) نیرنگ

که‌له‌کان kefekan دیه‌که‌یگه له که‌توله (ف) روستایی در کندوله

که‌له‌ک باز kelek baz له‌یلاج (ف) نیرنگ باز

که‌له‌ک چن kelek çin کوچگ‌چن (ف) سنگچین

که‌له‌ک کیردن kefe kirdin کریس نان (ف) غله درو شده را دسته کردن

که‌له‌ک کیردن kele kirdin چه‌پ کردن (ف) واژگون کردن ماشین

که‌له‌ک شه‌یتان kefek şeytan سس، که‌له‌که ترانه (ف) بر هم انباشتن سست و بی بنیاد

که‌له‌ک لیدان kefek lê dan روی فنه دان (ف) نارو زدن

که‌له‌که keleke که‌لاکه (ف) کمر، تهیگاه

که‌له‌که kefeke سه‌نگر له کزیه (ف) سنگری که در دل کوه است

که‌له‌که ترانه kefeke tirane که‌له‌ک شه‌یتان، سس (ف) بر هم انباشتن سست و بی بنیاد

که‌له‌که‌له kefe kefe که‌له‌که‌له گژژ، هان دان که‌لئا (ف) تشجیع گاو نر برای گشن

که‌له‌کیش kele kîş (۱) ئه‌و که‌سه ک سیکار نیه‌وه‌یده سینه (۲) سه‌رکیش (ف) (۱) کسی که دود سیگار را به سینه نمی‌برد

(۲) کسی که سرحیوان بسته شده را می‌کشد و همراه می‌برد

که‌له‌کین kefekîn ماله‌کین کوچگین (ف) خانه سنگی

که‌له‌گا kefe ga که‌لئا، که‌لگا (که‌ل+گا) گای که‌ل دهر (ف) گاو نر

که‌له‌گرم kele germ که‌له داخ (ف) گرم شدن کله در هنگام مستی

که‌له‌له kefele که‌له‌له کردن، خه‌فتن سه‌گ وه‌پته‌ورک سه‌ر نه‌یده ناو دت و کوومه‌ئ خوه‌ئ که‌ئند (ف) خوابیدن سگ بگونه‌ای که سر را به میان دم برده و خود را گرد می‌کند

که‌له‌له کردن kefele kirdin که‌له‌له نگا که‌له‌له

که‌له‌م kelem که‌له‌رم (ف) گیاه کلم

که‌له‌مقار kelemiqaw سینووزیت (ف) بیماری سینوزیت

که‌له‌مه keleme (۱) که‌لوومه (۲) کیش، له زاراو‌ه‌یل تره‌ک کوردی «وشه، وته، ویژ، له‌به‌ز، بیژه» ئوشن (ف) (۱) آسیب، نقص (۲) واژه، در دیگر گویشهای کردی «وشه، وته، ویژ، له‌به‌ز، بیژه» گویند

که‌له‌مه kefeme چووینگ کُ به‌ن که‌له‌مه‌ئ گاوه‌سن به‌سیه‌یده پئا (ف) قسمتی از گاو آهن

که‌له‌مه به‌سان kefeme besan لاناوه له ده‌وه‌ره بردن (ف) کنایه از کنترل کردن

که‌له‌مه خسن keleme xisin که‌له‌مه‌دار کردن (ف) آسیب رساندن

که‌له‌مه دار keleme dar که‌ت که‌له‌مه دار (ف) آسیب دیده

که‌له‌مه وکاره‌سات keleme û karesat که‌له‌مه وکه‌م‌سات ، وه گشتی که‌له‌مه‌دار بۆن (ف) آسیب کلی رساندن

که‌له‌مه وکه‌م‌سات keleme û kemisat که‌له‌مه و کاره سات (ف) آسیب کلی رساندن

که‌له‌وا kelewa (۱) که‌له‌وا (۲) ئاوازیگه نه‌ته‌وه‌یی (ف) (۱) بادی که اواخر زمستان می‌وزد و برفها را آب می‌کند (۲) آهنگی حماسی و ملی

که‌له‌وائ شائ سواران kelewaê şaê suwaran سئ رووژه‌ئ نه‌رووز (ف) نسیم سه‌ روزه که مژده هوای گرم و بهاری را دارد

که‌له‌ولا kelewla که‌له‌ی (ف) اتاق تو در تو

که‌له‌وه‌ر kelewer باریکه‌پئ (ف) راه بسیار باریک

که‌له‌وه‌ن kefewen جووری دار وه‌نه (ف) نوعی ون

زه پړېنگ [ف] (۱) انجام می‌دهم (۲) می‌کنم (۳) لبه، کناره (۴) اندک

که م نه‌ندام kem endam نه‌وه کام، ناکام [ف] ناقص الخلقه، معلول

که ما kema (۱) واز که م (۲) گيايگه [ف] (۱) باز می‌کنم (۲) گيا م

که ما بون kema būn که مه و بون [ف] کم شدن

که مار kemar کمار [ف] لبه، کناره

که ماره kemare کماره [ف] لبه، کناره

که مان kema (۱) نه‌نجامیان دهم (۲) نه‌وانه که م (۳) که وان [ف] (۱) آنها را انجام می‌دهم (۲) آنها را می‌کنم (۳) کمان

که مانا kema (۱) مانا که مانه و [ف] آنها را باز می‌کنم

که مانچه kemañçe نامراز موسقی [ف] کمانچه

که مانگر kemanger (۱) نازناو ناروش گهوراس (۲) نئیلنگه له کورده‌یل [ف] (۱) کمانگر، لقب آرش بزرگ (۲) ایلی از کردان

که مانه kemane (۱) که‌ونه (۲) نه‌وانه که مه «که‌مانه مال» (۲) ناوکریسه دان [ف] (۱) کمانه کردن تیر (۲) آنها را می‌کنم به ... (۳) خمیدن از شدت ...

که مانه کردن kemane kirdin لاس‌پ کردن [ف] به هدف نخوردن و کمانه کردن

که مانه و kemañew وازیان که م [ف] آنها را باز می‌کنم

که م بوپا kem būra زیز فره‌وپا [ف] کم حرف، ساکت

که متار kemtar که‌متیار [ف] گفتار

که متاکورت kem ta kwit که‌متاکورت [ف] کمابیش

که متاکورت kem ta kwirt که‌متاکورت [ف] کمابیش

که مته‌کار kemte kar گوشه‌نشین «تا گهر نیاشتو زامن له یاران - به‌زه‌بیت نیه‌تی وه که‌مه‌کاران» [ف] گوشه‌گیری، گوشه‌نشینی، اعتکاف، عزلت، انزوا

که متیار kemtêar که‌متار [ف] گفتار

که مچان kemçan جوورئ ته‌لیسه کُ قاشق و چنگال نه‌نه نواؤ [ف] بافتنیی که جای نگهداری قاشق و چنگال ... است

که مچگ kemçig که‌مچه، چه‌مچه، قاشوق، له گيله‌کی (kemça که‌مچا) نؤشن [ف] قاشق بزرگ چوبی، در گیلکی (kemça که‌مچا) گویند

که مچگ دق kemçig dü بالنده‌یگه [ف] پرنده‌ای است

که مچه kemçe (۱) که‌مچگ (۲) ماله [ف] (۱) قاشق بزرگ

که لهورې kehfur که‌لورې، یه‌کئ له نئله‌یل گهورائ کورد، گاهس له وشه‌ئ (که‌له نه‌هورا) واته گهورائ نایین زهرده‌شتی بوودن هه‌روه‌ها (که‌لورې) یش گاهس وه مانائ نه‌وه‌شیره‌ته بوودن گ له کویه‌سانان زیه‌ید (که‌ل = کویه + وپ = بې) واته نه‌وه‌شیره‌ته گ ماواؤ کویه‌سانه، جوور (که‌لیخان، که‌لار) و مه‌لوان که‌لر شاخاویه [ف] تیره‌ای بزرگ از کردان در کرمانشان ، شاید از واژه‌ی (که‌له نه‌هورا) به معنی بزرگ زردشتی یا مغ مغان باشد و همچین (که‌لورې) شاید برگرفته از واژه‌ی (که‌ل = کوه + وپ = بر) باشد یعنی عشیرتی که در کوهستان ماوا گزیده است

که لهورل kefhül لاناوه له ره‌نگین [ف] کنایه از زیبا

که له‌هران kefehîran مانگاوه‌که‌لی [ف] ماده گاو که هنگامی جفتخواهی اوست و چند گاو نر او را احاطه کنند

که له‌هوری kefehûyî به‌زمیگه‌له هورره، که‌له‌نه‌هورا بی، که‌له‌هوری» [ف] مقامی از مقامات هورره، «که‌له نه‌هورایی، که‌له‌هوری»

که له‌هرز kele herz (۱) که‌له‌ی (۲) سه‌ره‌په‌پ [ف] (۱) دیوانه سر (۲) نگا سه‌ره‌هرز

که له‌ی keley (۱) که‌له‌ولا (۲) لیوه [ف] (۱) اتاق تو در تو (۲) دیوانه سر

که لی kelî که‌ل بون [ف] شکاف برداشتن

که لی kelê دیه‌که‌یگه‌له جووانرو [ف] روستایی در جوانرود

که لئا kelêa که‌لگا [ف] گاو نر

که لئا چهو kelêa çew چه‌و چلپس [ف] چشم حریص

که لئاژوله kelêa jîle که‌لگائ بؤچگ [ف] گاو نر کوچک اندام

که لئاسوار kelêa suwar لاناوه له شیت [ف] دیوانه، دیو صفت

که لیمه kelîme (۱) واته، واته و بسات، په‌ند پئشان (۲) که‌له‌مه [ف] (۱) مثل، ضرب‌المثل (۲) کلمه

که لئن kelên (۱) گهورا، له سه‌کزی «که‌لو» نؤشن (۲) قه‌ق [ف] (۱) بزرگ، در سکزی «کلو» گویند (۲) درشت، تنومند

که لئن بؤچگی kelên büçigî که‌لورا و بؤچگی [ف] رعایت احترام بزرگی و کوچکی

که لئینی kelênî که‌لورای، نه‌ره‌مدار [ف] بزرگی، احترام

که م kem (۱) نه‌نجام دهم (۲) گام (۳) کماره، که‌مه (۴) زهره،

که موتهر پههل kemûter pehl گاکه موتهر [ف] کبوتری

که در کشتزارها زندگی می‌کند

که موتهره kemûtere لاشاخه‌ئ دهوار [ف] چاک دو طرف
سیاه‌چادر که برای خنک شدن هوای سیاه‌چادر آنرا کنار
می‌زنند

که موول kemûf دبه‌که‌یگه له ئیلام [ف] روستایی در ایلام
که موول kemûfe (۱) کاسه‌ئ گه‌ورائ چووین شیر دوشی
(۲) قه‌لووخه (۳) بزُن بِن شاخ و سهر قه‌ق [ف] (۱) کاسه بزرگ
چوبین برای شیردوشی (۲) قاشق بزرگ چوبی (۳) بزُ بی شاخ و
کله گنده

که موول kemûfe ser سهر قه‌ق [ف] کله گنده
که موول kemûfe sax شاخ بزینگ ک شاخُ به‌رز و رقُ ئه و
نواو دیرید [ف] بزنی که شاخ بلند و رو به جلو دارد
که موول kemûfeÿ pişt پشت کولمک [ف] لگن
که م kem wêne وینه که س نه‌دار [ف] نایاب، نادر

که مه keme (۱) کماره (۲) فره نییه (۳) که‌مه و ویزنگ، له
زاراوبیل تره‌ک کوردی «که‌و» توشن [ف] (۱) لبه، کناره (۲) کم
است (۳) نوعی غربال که از سرند دستی بزرگتر است
که مهر kemer (۱) ناوقه‌ئ (۲) چه‌ک (۳) مرک کویه (۴) ناویگه
کوپانه [ف] (۱) کمر (۲) شن درشت (۳) کوه صخره‌ای (۴) نامی
مردانه

که مهر به‌سان kemer besan پشت ئه‌پائ کارینگ به‌سان
[ف] اراده کردن

که مهر به‌سته kemer beste خزمه‌تکار [ف] خدمتکار، نوکر
که مهر به‌ن kemer ben پشتین، پزنگ [ف] کمر بند
که مهر چین kemerçîn کراسُ چیندارُ ژنانه [ف] لباس زنانه
که از قسمت کمر چیندار است

که مهر که‌ش kemer keş سهره و بانی که‌مه‌ر [ف] کمر کش
کوه

که مهر لال kemer laf نازناو پاتشایلُ ساسانی وه مانائُ
فهرمانده‌ریگ ک فه‌رمان و قسه‌ئ وه‌کوو زه‌پ و زیوه [ف] لقب
شاهان ساسانی، فرمانروایی که فرمان و گفتارش عین درفشانی
است

که مهره kemere (۱) نارینگه کوپانه (۲) دبه‌که‌یگه له ئارون‌ئاوا
[ف] (۱) نامی مردانه (۲) روستایی در اسلام آباد غرب
که مهره گره kemeregirê دبه‌که‌یگه له بیله‌وار [ف] نام

چوبی (۲) ماله‌ی بنایی

که م خوراک kem xwirak که‌مخوهر [ف] کم خوراک

که م خوهر kem xwer زیزُ فره‌خوهر [ف] کم اشتها، کم خور
که م خه‌رج kem xerc خه‌رجی که م [ف] کم خرج
که م دوو kem dû (۱) مانگائُ که م شیر (۲) ده‌سه‌دوو [ف] (۱)
گاو کم شیر (۲) نگا ده‌سه‌دوو

که م ده‌س kem des ته‌نگه‌س [ف] تنگدست

که م ده‌سی kemdesî ته‌نگه‌سی [ف] تنگدستی، نداری
که م زپوهت kem zirîwet لاناوه له ژنیگ کُ منالُ کوپ
نه‌تیرید، به‌ش دویه‌می ئه‌ره‌وییه «ذریه» [ف] کنایه از زنی که
فرزند پسر بدینا نیاورد، بخش دوم آن عربی است «ذریه»

که مرق kem rû بیروقه‌گا [ف] خجالتی

که مرقه‌گا kem rû rêga که‌مرق [ف] خجالتی

که مره kemire دبه‌که‌یگه له شیان [ف] روستایی در شیان
که م فره‌ی kemi firey که م و فره کردن [ف] کم و زیاد
کردن

که م فره‌ی کردن kemi firey kirdin ئوون گرفتن [ف]
ایراد گرفتن

که م کار kemkar ته‌مه‌ل [ف] کم‌کار، تنبل

که م کردن kem kirdin (۱) له سه‌نگینی که م کردن (۲)
له‌ره و بۆن [ف] (۱) کم کردن (۲) لاغر شدن

که م کسر kemi kiser که م وکورتی [ف] کم و کسری

که م کوت kemi kwit که‌متاکوت [ف] کمابیش

که مکوولی kemkûlî ره‌نگیگه ک له پووسُ گرده‌کان دُرسُ
که‌ن و بیم ره‌نگه، له هه‌ورامانی «که‌مکوول» وه گرده‌کان
توشن [ف] رنگی که از پوست گردو سازند و کمرنگ است، در
هورامان گردو را «که‌مکوول» گویند

که مگه وکووتا kemige û kûta که‌مالانه‌یگ، زه‌ره‌یگ [ف]
اندکی بسیار کم

که مالانه kemfane پرتوشلانه [ف] اندکی، بسیار کم

که مله kemfe که‌مالانه [ف] اندک، بسیار کم

که منه kemine که‌منه‌ک، که‌پنه‌ک [ف] کپنک

که منه‌ک keminek که‌منه، که‌پنه‌ک [ف] کپنک

که موتهر kemûter که‌فته‌ر [ف] کبوتر

که موتهر برجی kemûter bircî یا‌هو، که‌موته‌ر یا‌هوو
[ف] کبوتر وحشی که روی برجها لانه می‌کند، یا‌هو

روستایی در بيله‌وار
که‌م‌ری kemerî خه‌ریگ کُ له کۆیه بار نه‌وره [ف] الاغی
 که در کوهستان خوب بار حمل نمی‌کند
که‌م‌ن kemen که‌تون [ف] کمند
که‌مه‌نکار kemenkar ماشین ئه‌رته‌شی [ف] ماشین ارتشی،
 ریو
که‌مه‌و kemew واز که‌م، که‌ما [ف] باز می‌کنم
که‌مه‌و بۆن kemew bün که‌ما بۆن [ف] کم شدن
که‌مه‌و بیله‌مه‌ر kemew bêleher گیایگه چۆ چه‌ویر کُ
 خۆراک ئاژه‌له [ف] گیاهی شبیه «چه‌ویر» که خوراک احشام
 است
که‌مه‌و پیژنگ keme û pijing که‌مه‌و لاناوه له له‌ر [ف] کنایه از
 لاغر
که‌مه‌و و پیژنگ keme û wêjng که‌مه‌و، جوورئ و پیژنگه
 «شتر باره‌گه به‌ئید، که‌مه‌و و پیژنگه نیه‌وه‌ئید» [ف] غریالی که از
 «پیژنگ» بزرگتر است
که‌مه‌وه‌ئ kemeweÿ ئه‌وه که‌مه‌و [ف] آنرا باز می‌کنم
که‌مه‌ئ kemeÿ (۱) ئه‌نجامئ ده‌م (۲) گامه‌ئ [ف] (۱) آنرا
 انجام می‌دهم (۲) او را می‌کنم
که‌م‌ئ kemê زه‌ره‌پیگ [ف] کمی، اندکی
که‌میئا kemiêa که‌میئه‌و [ف] آنرا باز می‌کنم
که‌میئا kemiêan (۱) ئه‌وانه که‌م (۲) ئه‌نجامئان ده‌م [ف] (۱)
 آنها را می‌کنم (۲) آنها را انجام می‌دهم
که‌میئا kemiêana که‌میئاوه [ف] آنها را باز می‌کنم
که‌میئاوه kemiêanew که‌میئاوا [ف] آنها را باز می‌کنم
که‌میگ kemêg که‌م‌ئ [ف] اندکی
که‌میئل kemêl تل په‌س کُ چه‌وسیده قه‌ئ خوری دۆچگ و
 خِر و سفته‌و بوود [ف] پوستاله، گال
که‌میئه kemêle بنووره که‌میئل [ف] نگا که‌میئل
که‌مین kemîn (۱) کوله به‌سان (۲) ئۆیه که‌مین [ف] (۱) کمین
 کردن (۲) کم هستید
که‌مین کردن kemîn kirdin کوله کردن [ف] کمین کردن
که‌میئه‌و kemiÿew وازئ که‌م [ف] آنرا باز می‌کنم
که‌ن ken (۱) کان (۲) قه‌ن «ل» (۳) گان، ئه‌وانه گان (۴)
 ئه‌نجام ده‌ن (۵) پاشگُر فرمانکاری (۶) ئاوکه‌ن [ف] (۱) نگا کان
 (۲) قند، همچنان که در اوستا قباد (kewat که‌وات) نوشته

شده (۳) می‌کنند (۴) انجام می‌دهند (۵) پسوند فاعلی (۶) آب‌کند
که‌نا kena که‌نه‌و [ف] باز می‌کنند
که‌نار kenar کنار، کن، ته‌نیشته [ف] کنار
که‌نان kenan (۱) ئه‌وانه که‌ن (۲) ئه‌نجامئان ده‌ن [ف] (۱) آنها
 را می‌کنند (۲) آنها را انجام می‌دهند
که‌نانا kenana که‌نانه‌و [ف] آنها را باز می‌کنند
که‌نانه‌ت kenanet کنن، که‌ت‌که‌له‌مه‌وه سه‌ر هاوردن [ف] بلا
 به سر آوردن، اذیت و آزار دادن
که‌نانه‌و kenanew که‌نانا [ف] آنها را باز می‌کنند
که‌نان که‌نان kenan kenan کوچ و کوچبار [ف] کوچیدن
 ، هنگامه‌ی کوچ کردن
که‌ناو kenaw ئاوکه‌ن [ف] آب‌کند
که‌ندان kendan قه‌ندان «ل» [ف] قنددان
که‌ندِر kendir ئاودِر [ف] گودالی که آب آنرا کنده باشد
که‌نر kenir کنر، که‌نگر [ف] کنگر
که‌نره kenire بنووره کنره [ف] نگا کنره
که‌نریا kenirya که‌نیا [ف] کنده شد
که‌نریاس keniryas که‌نیاس [ف] کنده شده است
که‌نریاغ keniryag که‌نریاغ [ف] کنده شده
که‌نریان keniryan (۱) هه‌ل‌کنیان (۲) بچه‌لکن بۆن [ف] (۱)
 کنده شدن (۲) به کلی ریشه‌کن شدن
که‌نریاغ keniryaê که‌نریاغ [ف] کنده شده
که‌نریه‌ئید keniryeÿd که‌نیه‌ئید [ف] کنده می‌شود
که‌ن کور kenî kû (۱) ته‌قه‌لا کردن، هه‌یت هۆت، به‌ن به‌قاو
 (۲) منه‌ومشته، هۆرده هۆرده، نهرمه‌نهرم (۳) بۆل [ف] (۱)
 تدارک دیدن (۲) خوشه‌چینی، آرام آرام (۳) گل ولای
که‌ن کورز برین kenî kûz birîn لاهنایگه ئه‌پائئ خه‌لیه‌ئ
 قه‌رقۆت [ف] اصطلاحی که در مورد غله پر پشت گویند
که‌نگاوه‌ر kengawer شاریگه له کرماشان [ف] شهری در
 کرماشان
که‌نگر kengîr کنگر، کنر [ف] کنگر
که‌نگربان kengîrban دیه‌که‌یگه له مایه‌شته [ف] روستایی
 در مادیدشت
که‌نگرشا kengîrşa (۱) چه‌میگه له سه‌حنه (۲) دیه‌که‌یگه له
 سه‌حنه [ف] (۱) رودخانه‌ای در صحنه (۲) روستای در صحنه
که‌نگرکال kengîri kal چاله‌چۆزه [ف] نوعی کنگر که در

سهول بئ دپگه «سه‌ر که‌ج و دؤم که‌ج دؤم وینه‌ئ که‌نیر - چوار که‌س دهرده‌یه وینه‌ئ شیر نیر - کردنه‌ئ کشمه‌کیش وهره وهرمه‌غاپ - وهرمه‌غاپ بیبه تووز ته‌نگ و تار - وهرمه‌غاپ وه تووز ته‌نگ و تاره‌وه - یه‌ئ دانه گه‌وه‌ر ها وه داره‌وه»
 [ف] ۱) بوته‌ای که گل‌های بسیار زیبا می‌دهد (۲) نوعی سرو بدون خار

که‌نیز kenîz کلّفهت [ف] کنیز، پادو

که‌نیز kenîj کلّفهت [ف] کنیز، پادو

که‌نیشک kenîşk دۆبتهت «گ» [ف] دختر

که‌نیمای kenîmay کیه‌نیمای، کیه‌نی ماد، دیه‌که‌یگه له هلّیزان [ف] روستایی در هلّیلان، اصل واژه به معنی «چشمه ماد» است که به غلط چشمه ماهی نوشته شده

که‌نین kenîn ۱) تویه که‌نین (۲) خه‌نین «گ» (۳) میوه چنین (۴) دلّنگ که‌نین [ف] ۱) شما کندیید (۲) خندیید (۳) میوه چیدن (۴) لخت شدن

که‌نینان kenînan ئه‌وانه که‌نین [ف] آنها را کندیید

که‌نینیّه و kenîniyew له‌نوو که‌نینیّه [ف] دوباره کندیید

که‌و kew ۱) که‌وک (۲) ره‌نگ ئاسمانی، له‌مازندرانی و گیله‌کی «که‌و» ئوشن (۳) نیله، نیلی «که‌و له‌کییه‌ر که‌م نییه»
 « ۴) پی‌شگر سه‌ره‌کی «که‌و‌رخ، که‌وزه‌نگ» (۵) قنگ خر کردن خه‌رمان [ف] ۱) کبک (۲) رنگ آسمانی، در مازندرانی و گیلکی «که‌و» گویند (۳) اسبی که رنگش کبود و خاکستری است (۴) پیشوند تفضیلی (۵) سرند کردن خرمن

که‌وا kewa قه‌وا، پووشه‌مه‌نی [ف] قبا، قبای پوشیدنی

که‌واپسر kewarşer وارپگ سر [ف] نگا وارپگ سر

که‌وال kewal که‌وهال، بنووره‌هاله‌که‌و [ف] نگا هاله‌که‌و

که‌والی kewalî دیه‌که‌یگه له‌گاواره [ف] روستایی در گهواره

که‌وان kewan که‌مان [ف] کمان

که‌وانچه kewançe که‌وه‌نه کردن، وه‌تاو چین [ف] با شتاب رفتن، تعجیل داشتن

که‌وانچه کردن kewançe kirdin که‌وه‌نه کردن، وه‌تاو چین [ف] با شتاب رفتن

که‌وان کیشان kewan kîşan که‌مان کیشان [ف] کمان کیشدن

که‌وانه کردن kewane kirdin که‌مانه کردن [ف] کمانه کردن

زمینهای کشاورزی می‌روید و ریشه‌اش در عمق زمین است این نوع کنگر بسیار نازکتر و خوش پخت و در عین حال خوش طعم است

که‌نگر کولیا kenğir kwifêa لاناوه له‌ره‌نگ په‌رین [ف] کنایه از رنگ پریده‌گی

که‌نگلاشنگ kenğlaşîng که‌ملاشک [ف] نگا که‌ملاشک

که‌نگه‌ور kengewer که‌نگا‌ور [ف] شهر کنگاور

که‌نن kenin بنووره که‌نین [ف] نگا که‌نین

که‌نت kenü ۱) که‌تودن (۲) که‌تو هسه‌ل (۳) که‌تو ئارد [ف] ۱) کنده بود (۲) کندو عسل (۳) کندو آرد

که‌نتله kenüle شارپگه له‌به‌ئین کامیران و سونقور گاهس له‌که‌تو وهرگپ بویه و هیمانیش که‌توداری که‌ن [ف] شهری در بین راه کامیاران و سنقر شاید از واژه‌ی کندو مشتق شده زیرا هنوز هم زنبورداری یکی از مشاغل این شهر است

که‌نته‌سه‌ل kenü hesel تاپوو [ف] کندوی عسل

که‌نسا kenesa کرانن سهر وه‌دیوار زوروم ئه‌رائ گا [ف] مالیدن سر به دیوار بویژه برای گاو

که‌نه‌کن kene ken بنووره که‌ن‌کوو [ف] نگا که‌ن‌کوو

که‌نه‌لوو kenelû چال بلوق [ف] پستی و بلندی، دست انداز که‌نه‌و kenew که‌نا [ف] باز می‌کنند

که‌نه‌وه‌ئ keneweÿ ئه‌وه‌واز که‌ن [ف] آنرا باز می‌کنند

که‌نه‌ه‌ه‌ر keneher ۱) دیه‌که‌یگه له‌هه‌مه‌یل (۲) دیه‌که‌یگه له‌بیوه‌نیز [ف] ۱) روستایی در بخش حمیل (۲) روستایی در بخش بیونج

که‌نه‌ئ keneÿ ۱) گانه‌ئ (۲) ئه‌نجامن دهن [ف] ۱) او را می‌کنند (۲) آنرا انجام می‌دهند

که‌نی kenî ۱) کیه‌نی «ل» (۲) ئه‌تو که‌نی [ف] ۱) چشمه (۲) او کند

که‌نتاکوش kenêa kwîş چه‌میگه له‌نه‌فت‌شار [ف] رود خانه‌ای در نفت شهر

که‌نن kenyan ۱) که‌نریان (۲) کیه‌نی‌یل، کانیه‌یل [ف] ۱) نگا که‌نریان (۲) جمع چشمه، چشمه‌ها

که‌ننن kenîean ئه‌وانه که‌ن [ف] آنها را می‌کنند

که‌ننانه و kenîeanew ئه‌وانه که‌نه‌و [ف] آنها را باز می‌کنند که‌نیای kenyaê که‌نریای [ف] کنده شده

که‌ننر kenêr ۱) بته‌یگه گوله‌یل ره‌نگا‌وره‌نگ گرید (۲) جوورئ

که‌وانه kewane که‌وه‌نه کردن [ف] کمانه کردن

که‌وانه‌ئِ ئه‌ور kewaneyê ewr که‌وه‌نه‌ئِ هه‌ور [ف] توده ابر

که ناگهانی در منطقه‌ای ظاهر شود

که‌وانی kewanî که‌مانی [ف] کمانی

که‌واو kewaw گوشت برشیای [ف] کباب

که‌واو بۆن kewaw bün (۱) برشیان (۲) جزر خواردن [ف]

(۱) کباب شدن (۲) کنایه از زجر کشیدن

که‌واوچی kewaw çî گوشت برشن [ف] کبابچی

که‌واوخانه kewaw xane که‌واوی [ف] کبابی

که‌واو کردن kewaw kirdin (۱) برشانن (۲) لاناوه له نازار

دان [ف] (۱) کباب کردن (۲) کنایه از آزدن

که‌واوی kewawî که‌واوخانه [ف] کبابی

که‌وای keway بنووره سۆیه‌رگای، هاله‌که‌و [ف] نگا سۆیه‌ر

گای

که‌ویاره kew bare بنووره باپه‌که‌و [ف] نگا باپه‌که‌و

که‌وتەر kewter که‌موته‌ر، که‌فته‌ر [ف] نگا که‌موته‌ر

که‌وتەرە kewtere که‌موته‌ره، بنووره گاکه‌وتەرە [ف] نگا

گاکه‌وتەرە

که‌وجوو kew cû ديه‌که‌یگه له گاواره [ف] روستایی در

گهواره

که‌وچر kew çîr گه‌لارپیزان [ف] مهرماه

که‌وڤرگ kew dirîg جوورئِ دڤرگه کُ جاپوو وه پئِ دڤس

که‌ن [ف] نوعی خار که با آن جارو سازند

که‌ور kewr سان، به‌رد، که‌مه‌ر [ف] سنگ بزرگ و یک تکه

که‌وڤر kewîr که‌وڤ، پووس [ف] پوسته، پوست مار

که‌وڤر kewîr که‌وڤ، پووس [ف] پوسته، پوست مار

که‌وڤاو kew râw که‌وک راو [ف] شکار کبک

که‌وڤخ kew rîx که‌و زۆیه‌له [ف] ترسو

که‌تیره keüre که‌فیره، به‌ش ئاسنین سهرُ چووخ یا دق سیکار

[ف] قسمت فلزی سر چپق یا دم سیگار

که‌وره‌زا kewre za ئاوینگ کُ له که‌مه‌ر زایند [ف] آبی که از

صخره یک تکه می چکد

که‌وره‌وان kewre wan تاشه‌وان [ف] صخره‌نورد

که‌و زۆیه‌له kew züyefê که‌وڤخ [ف] ترسو

که‌وزه‌نگ kew zeng (۱) بالدارینگه له لانه‌مائی هه‌لق (۲) چوو

فره وشک [ف] (۱) پرنده‌ای از خانواده عقاب (۲) چوب بسیار

خشک

که‌تۆه keüje لئوه‌ئِ وه‌ردوولان [ف] دهانه ناودان آسیاب

که‌وس kews (۱) قووڤِ ناوینْ که‌مه‌ر (۲) هه‌لترازیان چشتی له

هه‌ین له به‌رزایه‌و که‌فتن [ف] (۱) ناودیس، قوس داخلی صخره

(۲) جهش، افتادن چیزی از بلندی و جهش برداشتن

که‌وش kewş پیتلا [ف] کفش

که‌وشکەن kewş ken لایْ درانه، جی که‌وش که‌نین [ف]

کفش کن

که‌وشه‌مه kewşeme کرپوه، سایه‌قه [ف] سرما ریزه، پژ

که‌وک kewk که‌و [ف] کبک

که‌وک به‌ردی kewk berdî جوورئِ که‌وک بووره [ف] کبکی

که رنگ بور و خاکستری دارد

که‌وکڤر kew kir مانگْ ناوینْ تاوسانْ کوردی [ف] بیست

اردیبهشت تا بیست خرداد

که‌و کردن kew kirdin قنگخڤ کردن [ف] خرمن سرنند

کردن

که‌وکه‌مانه kew kemane (۱) جوورئِ دمه‌له له دم (۲)

بنووره کرۆکه‌مانه (۳) نووڤینگه [ف] (۱) بیماری که ناشی از دملی

در دهان است (۲) نگا کرۆکه‌مانه (۳) نفرینی است

که‌وکه‌وی kew kewî ریّه‌گه‌ئِ کاوه، کاکه‌شان (۲) باتلاخ

[ف] (۱) کهکشان (۲) باتلاق

که‌وکی kewkî ناوینگه ژنانه [ف] نامی زنانه

که‌وگر kew gir ديه‌که‌یگه له سه‌رپیه‌ل [ف] روستایی در سر

پُل نهاب

که‌وڤر kewîr (۱) که‌وڤ، پووس (۲) پوسین [ف] (۱) پوست (۲)

پوستین

که‌وڤر پووس kewîr pûs که‌وڤ [ف] پوستین

که‌وڤر که‌نین kewîr kenîn (۱) که‌وڤگرتن (۲) وه هاکار

کوشتن [ف] (۱) پوست کندن (۲) کنایه از تنبیه کردن بسیار

که‌وڤر گرتن kewîr girtin بنووره که‌وڤر که‌نین [ف] نگا که‌وڤر

که‌نین

که‌وڤله kewîfê (۱) که‌وڤووس (۲) تووقله‌ئِ خوا (۳) زووه،

نه‌خوه‌شییگه له کلگه‌یلْ ده‌س ویا [ف] (۱) آدم سفید پوست (۲)

حیاب آبی که نمک در آن زیاد است (۳) بیماری میکروبی در

انگشتان دست ویا

که‌وڤی kewîf کاولی [ف] کولی

که‌ومار kew mar بالدارتِگه [ف] پرنده‌ای افسانه‌ای

که‌ومل kewmil ره‌نگین [ف] زیبا، دلفریب

که‌ومهرئ kew merê که‌و میبه‌رئ [ف] مهره‌ای زینتی

که‌ومیه‌رئ kew mîyerê که‌و مییه‌رگ [ف] مهره آبی و زینتی

که‌وه kewه نه‌خوه‌شی چه‌و ئاژه‌ل [ف] بیماری چشم در گوسفندان که باعث خرابی پرده مشیمیه می‌شود

که‌وهال kewhal هاله‌که‌و [ف] زمینی که کبود رنگ یا سرخ رنگ

که‌وه‌فی kew hefî که‌وله‌ه‌فی، که‌وله‌مار [ف] نوعی افعی کوتاه جثه و بسیار سمی

که‌وه‌ر kewer (۱) سه‌وزیگه خوارده‌مه‌نی (۲) کژی‌ه‌یگه له لورسان [ف] (۱) سبزی است خوردنی (۲) کویر کوه در لرستان

که‌وه‌زه‌نگ kewezenğ که‌وزه‌نگ [ف] نگا که‌وزه‌نگ

که‌وه‌ژ kewejژ که‌وپ‌مار [ف] پوسته، پوست مار

که‌وه‌ل kewel (۱) گورپووس (۲) قه‌رنیز سیمانی ناو چال‌او [ف] (۱) نگا گورپووس (۲) قرنیز سیمانی داخل چاه آب

که‌وه‌مار kewe mar جوورئ ماره [ف] نوعی مار

که‌وه‌ن kewen رازائ پیری ئُرائ حرامی [ف] صفت پیری برای حرامی

که‌وه‌نه kewene (۱) که‌مانه (۲) یه‌ئ که‌لپ هه‌ور (۳) هه‌لگه‌ردیان دهنگ [ف] (۱) که‌مانه کردن (۲) توده، توده ابر یا

دود یا برف... (۳) پژواک، برگشت صدا

که‌وه‌نه کردن kewene kirdin (۱) که‌مانه کردن (۲) هه‌لگه‌ردیان دهنگ [ف] (۱) که‌مانه کردن (۲) پژواک کردن صدا

که‌وه‌فی kew hefî جوورئ هه‌فیه [ف] نوعی افعی

که‌وی kewî ناویگه کورانه و ژئانه [ف] نامی مردانه و زنانه

که‌ویار kew yar سفن یار [ف] یار مه‌رو، یارسفید پوش

که‌ویه‌خ kew yex هه‌زازیل، هه‌لماسه [ف] پژ، سرماریزه

که‌ویشک kewîşk شووره‌ئ سهر [ف] شوهره سر

که‌وین kewîn قه‌ق، که‌ورا «ل» له هه‌وستا (keví که‌فی) وه مانائ گه‌ورایی و زاناییه [ف] بزرگ، در اوستا (keví کوی)

به معنای بزرگی و دانایی است

که‌ویه keüye جوورئ مه‌له له خوری کاور ژیه‌ئد و سفید رهنگ [ف] حشره‌ای شبیه ساس درپشم گوسفند زندگی می‌کند

و سفید رنگ است

که‌هری kehrî کییه‌ر «ل» [ف] بز

که‌هریز kehrîz (۱) دیه‌که‌یگه له بیله‌وار (۲) دیه‌که‌یگه له

خالسه (۳) دیه‌که‌یگه له مائه‌شت (۴) دیه‌که‌یگه له هه‌رسین (۵)

دیه‌که‌یگه له دینه‌وه‌ر [ف] (۱) روستایی در بیله‌وار (۲) روستایی

در خالصه کرماشان (۳) روستایی در مادیدشت (۴) روستایی

در هرسین (۵) روستایی در دینور

که‌هر keher کومیت، کییه‌ر [ف] اسب که‌ر

که‌هه‌ره keherê دیه‌که‌یگه له هلیزان [ف] روستایی در هلیلان

که‌ی key (۱) که‌ید (۲) هه‌نجام ده‌ید [ف] (۱) می‌کنی (۲) انجام می‌دهی

که‌ی key (۱) سرؤت کوتیائ (۲) چ وه‌ختی (۳) هه‌نجام ده‌ید (۴) که‌یدن [ف] (۱) کاه (۲) چه وقتی (۳) انجام می‌دهد (۴) می‌کند

که‌یا keya که‌یدا [ف] باز می‌کنی

که‌یان keyân کیان [ف] کاهدان

که‌یان keyan (۱) که‌یدان (۲) هه‌نجامیان ده‌ید [ف] (۱) آنها را می‌کنی (۲) آنها را انجام می‌دهی

که‌ی بانو keyû banû که‌یوانو «که‌ئ + بانو» بانو‌گه‌ورا [ف] کدبانو «که‌ئ + بانو» خانم بزرگ منش

که‌ی بر keyû bir شهن کردن خرمان جوورینگ ک که‌ئ له تن نه‌مینئد [ف] بوجاری کردن خرمن بگونه‌ای که کاهی در آن نماند

که‌ی پیر keyû pir ئامرازتِگه له هه‌ئین شه‌نکردن خه‌رمان ئُرائ که‌ئ [ف] وسیله‌ای در هنگام بوجاری برای تعیین محل کاه

که‌یخودا keyûxwida تشمال «که‌ئ = گه‌ورا + خودا =

خاوه‌ن» له په‌هله‌وی (ketek xwtaî که‌ته‌کخوتای) و له

هه‌وستا (ahû اهاوو) و (anhû ئانگهوو) وه مانائ ۱ -

گیان و ژیان ۲ - هه‌یسی نه‌یسی ۳ - گه‌ورا و که‌یخودا هاتیه

[ف] کدخدا، درپهلوی (ketek xwtaî کتک خوتای) و در

اوستا (ahû آهو) و (anhû آنگهو) نوشته شده به معانی

۱ - جان ونیروی زندگی ۲ - هستی و زندگی ۳ - سرور و بزرگ

نوشته شده

که‌ی ژلم keyû jelm که‌ئ کژی‌ه‌نه [ف] کاه پس مانده و

که‌نه

که‌ید keîd (۱) گایدن (۲) هه‌نجام ده‌ید [ف] (۱) می‌کنی (۲) انجام

می‌دهی

که‌یدا keyda که‌یده‌و [ف] باز می‌کنی
 که‌ی‌دا keÿda (۱) که‌یده‌و (۲) ئاسمان سا که‌ی‌د [ف] (۱) باز
 می‌کند (۲) بارندگی تمام می‌شود
 که‌یدان keydan (۱) ئه‌وانه که‌ید (۲) ئه‌نجامتیاں ده‌ید [ف] (۱)
 آنها را می‌کنی (۲) آنها را انجام می‌دهی
 که‌ی‌دان keÿdan (۱) ئه‌وانه که‌ی‌د (۲) ئه‌نجامتیاں ده‌ی‌د (۳)
 ئالْف کردن [ف] (۱) آنها را می‌کند (۲) آنها را انجام می‌دهد (۳)
 آب وکاه کردن احشام
 که‌یدانا keydana که‌یدانه‌و [ف] آنها را باز می‌کنی
 که‌ی‌دانا keÿdana که‌ی‌دانه‌و [ف] آنها را باز می‌کند
 که‌ی‌دان کردن keÿ dan kirdin ئالْف کردن [ف] آب و کاه
 دادن به احشام
 که‌یدانه‌و keydanew که‌یدانا [ف] آنها را باز می‌کنی
 که‌ی‌دانه‌و keÿdanew که‌ی‌دانا [ف] آنها را باز می‌کند
 که‌یدین keydin بنویره که‌ید [ف] نگا که‌ید و ترکیباتش
 که‌ی‌دین keÿdin بنویره که‌ی‌د [ف] نگا که‌ی‌د و ترکیباتش
 که‌یده‌خوار keyde xwar ده‌مه‌و خوار که‌ید [ف] واژگون
 می‌کنی
 که‌یده‌خوار keÿde xwar ده‌مه‌و خوار که‌ی‌د [ف] واژگون
 می‌کند
 که‌یده‌ده‌یشت keyde deÿšt وه‌ دهر که‌ید [ف] بیرون
 می‌کنی
 که‌ی‌ده‌ده‌یشت keÿde deÿšt وه‌ دهر که‌ی‌د [ف] بیرون
 می‌کند
 که‌یده‌سه‌ر keyde ser (۱) فامه‌و ده‌ید (۲) کیشیدنه‌ سه‌ر [ف]
 (۱) سراغ می‌گیری (۲) برس‌ر می‌کنی
 که‌ی‌ده‌سه‌ر keÿde ser (۱) فامه‌و ده‌ی‌د (۲) کیشی‌ده‌سه‌ر [ف]
 (۱) سراغ می‌گیرد (۲) بر سر می‌کند
 که‌یده‌وه‌ر keyde wer وه‌ وهر که‌ید [ف] می‌پوشی
 که‌ی‌ده‌وه‌ر keÿde wer وه‌ وهر که‌ی‌د [ف] می‌پوشد
 که‌یده‌و keydew که‌یدا [ف] باز می‌کنی
 که‌ی‌ده‌و keÿdew که‌ی‌دا [ف] باز می‌کند
 که‌یده‌وه‌ی keydeweÿ که‌یده‌و [ف] آنها را باز می‌کنی
 که‌ی‌ده‌وه‌ی keÿdeweÿ ئه‌وه‌ که‌ی‌ده‌و [ف] آنها را باز می‌کند
 که‌یده‌ی keydeÿ (۱) گای‌ده‌ی (۲) ئه‌نجام ده‌ید [ف] (۱) می‌کنی
 (۲) انجام می‌دهی

که‌ی دؤد keÿ düd دۆکه‌لان وه‌ ری‌ حسن [ف] دود براه
 انداختن
 که‌ی‌ریز keÿrîz دیه‌که‌ی‌گه‌ له‌ بی‌لّه‌وار [ف] روستایی در بیله‌وار
 که‌ی‌ف keÿf (۱) حالّ و رووژ (۲) به‌وش [ف] (۱) احوال (۲)
 شادی
 که‌ی‌ف بردن keÿf birdin له‌زه‌ت بردن [ف] لذت بردن
 که‌ی‌ف خوه‌شی keÿf xweşî حه‌والّ پرسى [ف] احوال
 پرسى
 که‌ی‌ف کردن keÿf kirdin له‌زه‌ت بردن له‌ زنه‌ی [ف]
 خوشگذرانی
 که‌ی‌ف وه‌شی keÿf weşî که‌ی‌ف خوه‌شی [ف] احوال پرسى
 که‌ی‌ک keÿk (۱) جوورئ مووره (۲) جوورئ شیرینه [ف] (۱)
 کک، حشره‌ای است (۲) کیک خوردنی
 که‌ی‌کف keÿkif که‌ی‌کم [ف] درختچه‌ای است
 که‌ی‌کم keÿkim که‌ی‌کف، که‌ی‌کو [ف] درختچه‌ افرا
 که‌ی‌کؤ keÿkû که‌ی‌کف، که‌ی‌کم [ف] درختچه‌ای است
 که‌ی‌کوته‌ل keÿ kwitef که‌ی‌ ژه‌لم [ف] کاه مانده و کهنه
 که‌ی‌کؤولّ keÿkûf بنویره که‌رکؤولّ [ف] گیاه که‌رکؤولّ
 که‌ی‌مه‌خوار keyme xwar ده‌مه‌و خوارکه‌یم [ف] واژگون
 می‌کنیم
 که‌ی‌مه‌ده‌یشت keyme deÿšt وه‌ دهر که‌یم [ف] بیرون
 می‌کنیم
 که‌ی‌مه‌سه‌ر keyme ser (۱) فامه‌و ده‌یم (۲) کیشیمه‌ سه‌ر [ف]
 (۱) سراغ می‌گیریم (۲) بر سر می‌کنیم
 که‌ی‌مه‌و keymew که‌ی‌منه‌و [ف] باز می‌کنیم
 که‌ی‌مه‌وه‌ر keyme wer وه‌ وهر که‌یم [ف] می‌پوشیم
 که‌ی‌مه‌وه‌ی keymeweÿ که‌ی‌منه‌وه‌ی [ف] آنها را باز می‌کنیم
 که‌ی‌مه‌ی keymeÿ (۱) که‌ی‌منه‌ی (۲) واژئ که‌یم (۳) ئه‌نجامن
 ده‌یم [ف] (۱) آنها را می‌کنیم (۲) آنها را باز می‌کنیم (۳) آنها را انجام
 می‌دهیم
 که‌ی‌میئا keymiêa که‌ی‌میئا [ف] باز می‌کنیم
 که‌ی‌میئا keymiêan (۱) که‌ی‌میئا (۲) ئه‌نجامتیاں ده‌یمن [ف]
 (۱) آنها را می‌کنیم (۲) آنها را انجام می‌دهیم
 که‌ی‌میئا keymiêana که‌ی‌میئا [ف] آنها را باز می‌کنیم
 که‌ی‌میئا‌نه‌و keymiêanew که‌ی‌میئا‌نه‌و [ف] آنها را باز می
 کنیم

که‌یمتیه‌و keymiyew که‌یمتیه‌و [ف] آنرا باز می‌کنیم

که‌ین keyn (۱) گاین (۲) نه‌نجام دهن [ف] (۱) می‌کنید (۲) انجام می‌دهید

که‌ینا keyna که‌ینه‌و [ف] باز می‌کنید

که‌ینان keynan (۱) نه‌وانه گاین (۲) نه‌نجامیان دهن [ف] (۱) آنها را می‌کنید (۲) آنها را انجام می‌دهید

که‌ینانا keynana که‌ینانه‌و [ف] آنها را باز می‌کنید

که‌ینانه‌و keynanew که‌ینانا [ف] آنها را باز می‌کنید

که‌ینه‌خوار keyne xwar ده‌مه‌و‌خوار که‌ین [ف] واژگون می‌کنید

که‌ینه‌ده‌یشت keyne deyst وه دهر که‌ین [ف] بیرون می‌کنید

که‌ینه‌سه‌ر keyne ser (۱) فامه‌و دهن (۲) کیشینه‌سه‌ر [ف] (۱) سراغ می‌گیرید (۲) بر سر می‌کنید

که‌ینه‌و keynew که‌ینا [ف] باز می‌کنید

که‌ینه‌وهر keyne wer وه وهر که‌ین [ف] می‌پوشید

که‌ینه‌وه‌ئ keyneweÿ نه‌وه که‌ینه‌و [ف] باز می‌کنید

که‌ینه‌ئ keyneÿ (۱) گاینه‌ئ (۲) نه‌نجام دهن [ف] (۱) آنرا می‌کنید (۲) آنرا انجام می‌دهید

که‌ینئا keyniêa که‌ینه‌و [ف] باز می‌کنید

که‌ینئان keyniêan (۱) نه‌وانه گاین (۲) نه‌وانه نه‌نجام دهن [ف] (۱) آنها را می‌کنید (۲) آنها را انجام می‌دهید

که‌ینئانا keyniêana که‌ینئانه‌و [ف] آنها را باز می‌کنید

که‌ینئانه‌و keyniêanew که‌ینئانا [ف] آنها را باز می‌کند

که‌ینئیه‌و keyniyew که‌ینئا [ف] باز می‌کنید

که‌یو keyû که‌یوومه‌رس، له په‌هله‌وی (geyenetrem) که‌یه‌مه‌رتنه‌ن تۆس‌ریاس وه مانائ نه‌و که‌سه ک گیانداره‌یل له

لئ که‌فنه‌و [ف] مخفف کیومرث، در په‌لوی (geyemerten) گی‌مه‌رتن) نوشته شده به معنای کسی که جانداران از او پدید آمده‌اند

که‌یوان keyûwan ناوئ‌گه کورانه، گاهس هاوتائ که‌یوومه‌رس بوو [ف] نامی مردانه، شاید همتای کیومرث باشد

که‌یوانوو keyûwanû پیره زن، له سۆرانی «کابان، که‌بانی» تۆشن [ف] کدبانو، پیر زن

که‌یوومه‌رس keyûmers بنووره که‌یوو [ف] نامی مردانه، نگا که‌یو

که‌یوه keywe شش مامر و جۆجگ [ف] شپش ماکیان

که‌یوه‌نان key wenan دیه‌که‌ئ‌گه له سۆنقۆر [ف] روستایی در سنقر

که‌یهر keyêr که‌هر [ف] اسب کهر

که‌یل keyl (۱) کاول (۲) کولبائ [ف] (۱) ویران (۲) ناسور

کی kî (۱) کام که‌س (۲) پاشگره وه مانائ گمه «هشار هشاره‌کی، زه‌په‌مشته‌کی» [ف] (۱) کی، چه کسی (۲) پسوند بازی

کیاستن kyastin (۱) هه‌ناردن (۲) ئامنه‌ت دان وه که‌سیگ [ف] (۱) فرستادن (۲) سفارش کردن

کئان kêan که‌دان، شوون که‌ئ [ف] کاهدان

کیانا kyana کل کرد [ف] فرستاد

کیتله kîtefe دیکوولک [ف] دیگ کوچک

کیچی kîçî کچی، میمگ «ل» [ف] عمه

کیخامی kîxahî (۱) خوازمه‌نی «ل» (۲) که‌یخودای «ل» [ف] (۱) خواستگاری (۲) کدخدایی

کیر kîr حیّا، سیره‌ت [ف] آلت تناسلی مرد

کیرتاو kîrtaw کیرتئژ کردن [ف] کنایه از طمع و بیقراری برای چیزی

کیرتاو کردن kîrtaw kirdin کیرتئژ کردن [ف] طمع خام داشتن، خیال واهی پروراندن

کیرتئژ کردن kîrtêj kirdin کیرتاو کردن [ف] طمع خام داشتن

کیرخولوک kîrxulûk گیه‌له‌خوهره [ف] نگا گیه‌له‌خوهره

کیرگه خه‌رانه kîrge xerane گیائگه [ف] گیاهی است

کیرگه کوله‌ژوو kîrge kwîfejû گمه‌ئ‌گه [ف] بازی است

کیرگه که‌رانه kîrge kerane کیرگه‌خه‌رانه [ف] گیاهی است

کیرووکه kîrûke کوره‌ک [ف] ساقه گیاهانی چون کلم و کاهو

کیره kîre کیره‌کیر [ف] صدای اصطحاکک بین دو جسم خشک

کیره‌زه‌قی kîre zeqî لاتاوه له شه‌وال پلئیتی [ف] کنایه از عشق و عاشقی، هوسبازی

کیره‌کیر kîrê kîr کیره‌ئ بیتاهه‌یت [ف] «کیره» بیایی

کیره‌کیر kîre kîr لاتاوه له ریلّاسی [ف] کنایه از پر رویی و گستاخی

کیره‌ول kîrewl پووس خاسه‌ر [ف] پوست روی آلت تناسلی

زگا (۸) دټان کیشا [ف] (۱) وزن کرد (۲) جابجا کرد (۳) کشید (۴) تحمل کرد، بسر برد (۵) آختن چاقو (۶) نقاشی کشیدن (۷) سبقت گرفتن (۸) کشیدن دندان

کیشاپټا kîşa pêa کیشا رټیو [ف] بر آن پوشاند، بر آن کشید

کیشاد kîşad بنووره کیشا [ف] نگا کیشا

کیشادا kîşada کیشادهو [ف] بر کشید

کیشادان kîşadan (۱) نه‌وانه کیشا (۲) وټنه‌یان گرت (۳) نه‌وانه وه‌زن کرد (۴) نه‌وانه هه‌لکیشا [ف] (۱) آنها را کشید (۲) نقاشی کرد (۳) آنها را وزن کرد (۴) آنها را برکشید

کیشادهو kîşadew کیشادا [ف] بر کشید

کیشاده‌ئ kîşadey (۱) وه‌زنی کرد (۲) وټنه‌ئ گرت (۳) نه‌وه کیشادهو [ف] (۱) آنرا وزن کرد (۲) آنرا نقاشی کرد (۳) آنرا بر کشید

کیشادیئا kîşadiêa کیشادیئو [ف] آنرا برکشید

کیشادیئان kîşadiêan کیشادان [ف] نگا کیشادان

کیشادیئو kîşadiyew کیشادیئا [ف] آنرا برکشید

کیشا زگیا kîşa zigêa دا له نووایا [ف] سبقت گرفت

کیشاس kîşas (۱) وټنه‌ گرتیئ (۲) وه‌ سهر بردیئ (۳) وه‌زن کردیئ [ف] (۱) نقاشی کرده (۲) بسر برده، تحمل کرده (۳) وزن کرده

کیشاسا kîşa sa کیشاسه‌و [ف] بر کشیده

کیشاسان kîşa san (۱) نه‌وانه کیشاس (۲) وټنه‌یان گرتیئ (۳) وه‌رو خوه‌ئ کیشاس [ف] (۱) آنها را کشیده (۲) آنها را نقاشی کرده (۳) بسوی خود کشیده

کیشاسه‌و kîşa sew کیشاسا [ف] بر کشیده

کیشاسه‌ئ kîşa sey (۱) نه‌وه وه‌زن کردیئ (۲) وټنه‌ئ نه‌وه گرتیئ (۳) کیشاس [ف] (۱) آنرا وزن کرده (۲) آنرا نقاشی کرده (۳) آنرا کشیده

کیشاسیئا kîşa siêa کیشاسیئو [ف] آنرا برکشیده

کیشاسیئان kîşa siêan کیشاسان [ف] نگا کیشاسان

کیشاسیئو kîşa siyew کیشاسیئا [ف] آنرا برکشیده

کیشاگ kîşag بنووره کیشا [ف] نگا کیشا

کیشاگه kîşage بنووره کیشایه [ف] نگا کیشایه

کیشاگه‌و kîşagew کیشادهو [ف] برکشید

کیشاگه‌ئ kîşagey کیشاده‌ئ [ف] نگا کیشاده‌ئ

حیوانات

کیژ kîj کیش، کهش [ف] کش تنبان

کیژکاوپ kîj kawir کټاژگی [ف] خمیازه، کشیدن بدن

کیس kîs (۱) له دهس چین (۲) لاناوه‌له هه‌رچئ هات خوه‌ش هات «کیس کیسُ جانم» [ف] (۱) از دست رفتن (۲) هرچه بادا باد

کیس کردن kîs kirdin کووم نه‌کردن [ف] ریسک کردن، نترسیدن

کیسگ kîsig خورج «چه‌بو نه‌ژنه‌وم هه‌ئیه‌ئ شوانج-سه‌فا بوورای ژ کیسگ دانئ» [ف] خورجین

کیسه kîse (۱) خورج (۲) کیسه‌ئ حه‌مام [ف] (۱) کیسه (۲) کیسه حمامی

کیسه‌بپ kîse bir دز، چه‌ته [ف] دزد

کیسه‌کش kîse keş ده‌لاک [ف] کیسه‌کش حمام

کیسه‌ل kîse l کسه‌ل، کسه‌سا، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «کیسو، کووس، کیسی، کسل، کسه، کووسی، کووسه‌ل، کووسه‌له» ئوشن و له زووان نه‌وستا (kesyepه که‌سیه‌په) تټسریاس [ف] سنگ پشت، لاکپشت، در دیگر گویشهای کردی «کټسو، کووس، کیسی، کسل، کسه، کووسی، کووسه‌ل، کووسه‌له» گویند و در اوستا (kesyepه که‌سیه‌په) نوشته شده

کیسه‌ل پا kîse l pa (۱) کونر له ری کردن (۲) پا قه‌ق [ف] (۱) کند پا (۲) پا گنده

کیسه‌ل گون kîse l gwin گیزه‌لگون [ف] نگا گیزه‌ل گون

کیسه‌له kîse le (۱) جوورئ سټونه (۲) قوته‌ئ رټ جگر کاوپ و مانگا... [ف] (۱) نوعی سن آفت مزارع (۲) غده سفید رنگ و چرکی روی جگر احشام

کیش kîş (۱) که‌ش (۲) که‌ژ، له سه‌کزی «کیش» ئوشن (۳) کیش هاتن (۴) پاشگره وه‌ مانای کیشان «که‌ئ کیش، سیکار کیش» (۵) وشه، واته «ل» (۶) ئامراز چشت کیشان «قوپ کیش» (۷) چه‌شتن «زه‌جرکیش، زامه‌ت‌کیش» [ف] (۱) کش تنبان (۲) نوعی روسری نازک زنانه، در سکزی «کیش» گویند (۳) کش آمدن (۴) پسوند به معنای کشنده (۵) واژه، کلمه (۶) وسیله نقل و مکان کننده (۷) کشیدن، چشیدن

کیشا kîşa (۱) وه‌زن کرد (۲) جی وه‌جی کرد (۳) کیشاد (۴) وه‌سه‌ربرد (۵) کیشان چه‌قوو، خنجر (۶) وینه کیشان (۷) کیشانه

روستایی در سرپل‌ذهاب
کیمیا (kîmya ۱) کهس نه‌دار (۲) گیایگه ک توشن هر
 گیانه‌وه‌ریگ لئ بخوه‌ید دئانه‌یلن بوده تلاً (ف) (۱) کیمیا (۲)
 گیاهی است که بنا به اعتقادی هر موجودی از آن تغذیه کند
 دنداننش به طلا تبدیل می‌شود
کیمیاگر (kîmya ger ۱) لاناوه‌له ده‌س‌دُرس (۲) زانائ کیمیا
 (ف) (۱) کنایه از پزشکی که دستش شفا دارد (۲) کیمیاگر
کین kîn کینه‌ت (ف) کین، کینه
کینگه‌پئ kîngerê کوانئ سه‌ریوش‌ریائ جورکُوره‌ئ
 ئاسنگه‌ری، شومینه «گ» (ف) اجاق سرپوشیده مانند کوره
 آهنگری، شومینه
کینه kîne دژمنی (ف) کینه
کینه‌ت kînet کونیه‌ت (ف) کینه
کینه‌تی kînetî کونیه‌تی (ف) کینه‌توز
کینه‌دار kîne dar کونیه‌تی (ف) کینه‌توز
کیه kye کام کهسه (ف) کیست؟
کیهر kyer که‌هر، له سه‌کزی «که‌ره» و له زاراو‌ه‌یل تره‌کُ
 کوردی «کار» و له لاتین (kid) توشن (ف) بزُ غاله، در
 سکزی «کَره» و در دیگر گویشهای کردی «کار» و در لاتین
 (kid) گویند
کیه‌راو kyeraw (۱) ئاو دوویگ کُ که‌نه‌ئ چلاسُ سه‌ئ (۲) ئاو
 گوشتتگ کُ وه گووشتُ کیهر دُرس بود (ف) (۱) پس مانده
 دوغ و لبنیات که در «چلاس» یا همان ظرف غذاخوری سگ
 ریزند (۲) آبگوشتی که از گوشت بزُ درست شده باشد، آبگوشت
 بزُ باش
کیهر‌خسن kyer xisin پاوسی (ف) تنبلی، ناتوانی
کیهر‌خسئ kyer xisê نه‌تویه‌نم (ف) تنبل، ناتوان
کیهرد kyerd بگده، له ئوردیه‌ه‌ه‌شت یه‌شت له ئامرازه‌یل
 پزشکی باس که‌ید (kertebeîşezû) که‌رته به‌ئشه‌زوو) ناو
 به‌ید (ف) کارد، در اردیبهشت یشت که از وسایل پزشکی سخن
 می‌گوید از (kerte beîşezû) که‌رته‌بئیشه‌زوو) نام می‌برد که
 همان کارد پزشکی است
کیهرد وکهن kyerd û kefin جوورئ شفا و لاله ئرئ
 پیابله، وه‌پته‌ور که وه ئا‌غابانوو بانُ چه‌ویلئان به‌سن و
 پئلاگانئیان خه‌نه ملتان و وه تناف له نووا کیشنان و وه پائ
 به‌تی تیه‌رنان و کهن و کیهر‌دیگ ده‌نه ده‌ستیان یا وه‌کیهرد

کیشدار kîşdar ژیدار (ف) کشدار، کشش‌دار
کیشدان kîşdan شوونُ چشتئ گرتن و وه‌تن (ف) کش دان
کیش‌کاوپ kîş kawir کیش‌کاوپ (ف) خمیازه، کشش بدن
کیشمانه kîşimane ترازو (ف) ترازو، وزن کردن
کیشمائ کیش kîşmaê kîş هرپیکش، کیشمه‌کیش، وه‌رده
 وه‌رده (ف) جدل، درگیری
کیشمه‌کیش kîşme kîş وه‌رده وه‌رده (ف) درگیری، جدل
کیشه kîşe (۱) کیش، واته «ل» (۲) کیشان، گه‌نم و جویه ...
 وه مال (ف) (۱) واژه (۲) انتقال غله درویده به منزل
کیشهاتن kîş hatin ژئ داشتن (ف) کش آمدن
کیشهاردن kîş hawrdin کیشان (ف) کشیدن کش
کیشیان kîşyan (۱) وه‌زن کریان (۲) وئنه گریان (۳) له بن
 دراوردن دئان (۴) کیشانن (ف) (۱) وزن شدن (۲) نقاشی کردن
 (۳) کشیدن دندان (۴) کشیدن
کیشیائ kîşyaê (۱) وه‌زن کریاگ (۲) وئنه گریاگ (۳) کیشیاگ
 (ف) (۱) وزن شده (۲) نقاشی شده (۳) کشیده شده
کیف kîf (۱) ده‌نگُ مار (۲) خورجُ ده‌سی (۳) کویه (ف) (۱)
 صدای مار (۲) کیف دستی (۳) کوه، در دیگر گویشهای کردی «
 کئف» گویند
کیفانن kîfanin کیفه کردنُ مار (ف) صدای مار
کیف ده‌م kîf dem لاناوه له ده‌م وئشا (ف) کنایه از دهن
 گشاد
کیفن kîfin منگن (ف) کسی که بینی‌اش صدا می‌کند
کیفه kîfe ده‌نگُ مار (ف) صدای مار
کی کیانی kî kyanî لاناوه‌له خودا (ف) کنایه از خدا
کئکف kêkîf که‌یکم (ف) درختچه‌ای است
کئکرو kêkû که‌یکم (ف) درختچه‌ای است
کیل kîl به‌پمانه (ف) پیمانانه چوبین غله
کیل kîl سانُ قه‌ور (ف) سنگ قبر
کیل‌منجه‌پ kîli mincer تیل‌منجه‌پ (ف) نگا تیل‌منجه‌پ
کیلو kîlu کیشمانه‌یگه (ف) کیلو
کیل وهرد kîli werd ریمان و له جی که‌فتن (ف) در اثر
 دردی ناگهانی بستری شدن
کیله kîfe کیل (ف) پیمانانه چوبین غله
کیله‌من kîfe men کیل (ف) پیمانانه چوبین غله
کیله‌چهرمگ kîle çermig دیه‌که‌یگه له سه‌رپه‌ل (ف)

روستایی در گواور

کییووپ kî yûp بنووپه پامه‌ره [ف] نگا پامه‌ره

کوشید و که‌فن که‌ید یا تنافه‌گان برید و که‌فنه‌گه‌یش درید [ف]
 مراسم کارد کفن که نوعی از بخشش و قصاص است بدین گونه
 که متهم را در حالی که چشمانش را با سریند بسته‌اند و
 کفشهایش را به گردن آویخته‌اند و کارد و کفنی بر دست می‌آورند
 صاحب دم یا با کارد می‌کشد و کفن می‌کند یا طنابها را پاره
 می‌کند و کفن را نیز می‌برد

کیه‌رزگ kyer zig زگ بزچگ [ف] شکم کوچک و ناریک

کیه‌ره‌لوان kyere lewan نه و که‌سه ک کیه‌ره‌یل به‌یده
 له‌وه‌ر [ف] کسی که بزغاله‌ها را می‌چراند

کیه‌ره‌مق kyeremü متکیه‌رک نه‌ول رۆن و نیمه‌نمک نه‌نه‌ئ
 بان ده‌س شکبای [ف] موی بزغاله که همراه روغن و نیمه‌نمک
 بر روی اندام شکسته یا در رفته گذاشته و می‌بندند

کیه‌ریز kyerêz بنووپه کاریز [ف] نگا کاریز

کیه‌نی kyenî که‌نی، کانی [ف] چشمه

کیه‌نیاو kyenyaw کانیاو، ناو کیه‌نی [ف] چشمه‌سار، آب
 چشمه

کیه‌نی چه‌رمی kyenê çermê (۱) دبه‌که‌یگه‌له ئارقن ئاوا ک
 ئوشن گلکوئی بالقول ریبه‌ر یارسان ها نه‌وره (۲) کیه‌نی و
 دبه‌که‌یگه‌له دیزگران (۳) دبه‌که‌یگه‌له کرماشان [ف] (۱)
 روستایی در بیست و پنج کیلومتری اسلام آبادغرب که قبر «
 بهلول ماهی» یکی از رهبران یارسان آنجاست (۲) چشمه و
 روستایی در دیزگران (۳) روستایی در کرماشان
 کیه‌نی‌عیسا kyenî isa دبه‌که‌یگه‌له گواور [ف] روستایی در
 گواور

کیه‌نی‌کوچگین kyenî kwiçgîn دبه‌که‌یگه‌له همه‌یل [ف]
 روستایی در بخش حمیل

کیه‌نی‌کو kyenî kew (۱) دبه‌که‌یگه‌له ئارقن ئاوا (۲)
 دبه‌که‌یگه‌له سالح ئاباد (۳) دبه‌که‌یگه‌له بیله‌وار [ف] (۱)
 روستایی در اسلام آبادغرب (۲) روستایی در صالح آباد ایلام (۳)
 روستایی در بیله‌وار

کیه‌نی ماسی kyenî masî دبه‌که‌یگه‌له گاوریوانی [ف]
 روستایی در گاوریوانی

کیه‌نی مای kyenî may که‌نیمای [ف] نگا که‌نیمای

کیه‌نی وه‌لگه kyenî welige دبه‌که‌یگه‌له مه‌ستوری [ف]
 روستایی در منصوره

کیه‌نی‌هاجگه kyenî hacige دبه‌که‌یگه‌له گواور [ف]

گ

رفتن

گاتیا gatyā (۱) وه نهرم نهرم (۲) سیهم کهسُ به کله له کردارُ گاتیان (ف) (۱) یواش یواش (۲) سوم شخص مفرد از فعل «گاتیان» به معنی آرام آمد

گاتیان gatyān وه نهرمیه و هاتن (ف) لنگلنگان آمدن

گاجار ga car جار وهختن (ف) گاهی، گاهی اوقات

گاجفت ga cift گا وجفت (ف) گاو نر شخم زنی

گاحورله ga hûfe گائِ حورله کردن (ف) گاو بُنه

گاجالی ga çalı دیه که یگه له سه رپیه ل (ف) روستایی در سر پُل نهاب

گاجان گیجان gaçan gîçan بنورپه کان مه کان (ف) نگا کان مه کان

گاجاو ga çaw (۱) گاجه و (۲) ئه و که سه کُ چه و گه ورا دیرید (ف) بزرگترین نقش قالی

گاجرانک ga çiranik ئه فدا ل (ف) پرنده دراج

گادان ga dan وه گاین دان مانگا، وه که ل دان مانگا (ف) گشن دادن

گادیر ga dir که نین پروس جوورئ کُ ته نیا وه درد ده باخی بخوه ید (ف) کندن پوست حیوان ذبح شده بگونه ای که تنها بدرد دباغی می خورد و نمی شود از آن بعنوان مشک استفاده کرد

گادوشه gadûşe دیگ گه ورائ شیره واره (ف) دیگ بزرگ ویژه ی مراسم «شیره واره»

گادوول ga dûl (۱) چاخان کردن (۲) خورمه (ف) (۱) بلوف زدن (۲) چراگاه

گار gar (۱) پاشگر فرمانکاری «ئاموژگار» (۲) هن، کات «روژگار، شه وگار» (۳) گاره گار (ف) (۱) پسوند فاعلی (۲)

گ gi (۱) کیش ئه لفا (۲) پاشگر فرمانی «بووگ، چووگ» (۳) کول، گشت «گجاری، گجاری» (ف) (۱) حرف «گ» (۲) پسوند مفعولی (۳) کُل، همه، همگی

گا ga (۱) که لئا، له په هله وی (gev گه ف) و له ئه وستا (gevû گه فو) و له گیله کی (ga گا) توسریاس (۲) جار وهخت، گاجار (۳) گاین (۴) قه ق «گا که وته ر، گا به رد» (۵) سونه «ل» (۶) پیشگره وه مانائِ جی «گامیه ر، گامیشان، گامه خه لیه» (۷) پاشگره وه مانائِ جی «خه رگا» (ف) (۱) گاو نر، در اوستا (gevû گوو) و در پهلوی (gev گو) و در گیلکی (ga گا) نوشته شده (۲) گاه (۳) گایدن، کردن (۴) بزرگ، گنده (۵) شپشک غلات (۶) پیشوند به معنای مکان (۷) پسوند به معنی مکان، جا

گاباز ga baz هاوتائِ گورگه چه رمله (ف) گاو پیشانی سفید

گابورپه ga bûre دیگ گه ورائگ کُ ته قه دهنه لئ ئرائِ هه یوانن وراز «ل» (ف) دیگ بزرگی که با ضربه زدن به آن گرازها را از مزارع فراری می دهند

گابه رد ga berd سان گه ورا (ف) سنگ بزرگ

گاپاخسی ga pa xisê لاناوه له شه وله ش، ته مه ل (ف) کنایه از تنبل

گاپارو ga parû هه لا کردن گه مال (ف) خیز برداشتن و حمله کردن برای سگ سانان

گاپت gapit جوورئ تهنه گه (ف) نوعی تفنگ

گاپیا ga pya (۱) پیائِ ماقوول (۲) رازائِ پیائِ نه فام (ف) (۱) مرد عاقل، عاقله مرد (۲) صفت مرد نفهم، نفهم

گاتوپه ga tûpe گیایگه «ل» (ف) گیاهی است

گاتگات gate gat وه نهرمه نهرم رئ کردن (ف) آرام آرام راه

هنگامه ۲) صدای مرغ کرچ

گاپراچ garâc جی ماشین و... [ف] گاراژ

گاپرام garâm بنویره گاران [ف] غاوشنگ، نگا گاپران

گاپران garân گاپرام، له په‌هله‌وی (gevaze گه‌وازه)

توسریاس [ف] گاو زن، در په‌لوی (gevaze گوازه) نوشته

شده، نگا گاپرام

گاران garan گاره‌گار کرد [ف] صدای آواز مرغ یا کبک هنگام

تخمگذاری، کراخ

گاپران دق garân dü نه‌سپیگ ک هم‌میشه دقئ رق نه‌و خواره

[ف] اسبی که دمش همیشه رو به پایین و آویزان است

گارانن garanin گاره‌گار کردن [ف] کراخیدن کبک یا مرغ

تخمگذار

گاردی gardî پسپسه‌کلی «ل» [ف] رتیل

گارکه garke گارانن، گاره‌گار [ف] نگا گاره‌گار

گاپرم garîm بنویره گاران «ل» [ف] غاوشنگ، نگا گاپران

گاره gare گارانن [ف] صدای مرغ یا کبک هنگام تخم‌گذاری

گاره‌گار gare gar گارانن [ف] کراخیدن کبک یا مرغ تخم‌گذار

گاپرو ga rêw خاک کزرو بق دقپای واران [ف] گاو رو،

زمینی که پس از بارندگی کمی خشک شده و به اصطلاح گاو

رو شده

گاپری garî (۱) داشقه، نه‌ره‌بانه ۲) دبه‌که‌یگه‌له سه‌رپیه‌ل [ف]

(۱) گاری ۲) کوه و روستایی در سرپیل نهاب

گاپری garê (۱) مه‌لوه‌نیگه‌له سنجای ۲) ری گاپرو [ف] (۱)

منطقه‌ای در سنجابی ۲) راه گاو رو

گاز gaz (۱) قه‌پ گرتن ۲) گوش گاگر ۳) شوون دم‌ته‌ور

(۴) ئوجاخ گاز ۵) وه تاو رانین ۶) جوورئ چیخه [ف] (۱) گاز

گرفتن ۲) انبر، کلبتین ۳) ضربه زدن با تبر ۴) اجاق گاز ۵)

گاز زدن ۶) نوعی چیت

گازاره gazare گه‌زاره، ره‌فته‌ای [ف] ضخامت، کلفتی

گازپ gazîr (۱) گازم ۲) جیرجیرپهک «ل» [ف] (۱) چاقوی

کفافی ۲) جیرجیرک

گازپران gazîran گازگه‌ور [ف] کابوس دیدن

گازپران gaziranî پاپوشپیگه له خوری [ف] شلواری از پشم

گاز گرتن gaz girtin (۱) وه تن رانین ئتر ۲) خنکیان له گاز

[ف] (۱) گاز زدن و تند راندن ۲) گاز گرفتگی

گازگه‌ور gazigewr گازپران [ف] کابوس

گازلووک gazîfûk گازلووک [ف] سرگین جنبان

گازله‌گزی gazîe gorî لاناوه‌له فره کهم [ف] بسیار ناچیز

گازم gazim گازن، گازپ، له زاراو‌هیل تره‌ک کوردی «گه‌زلک

» و له سه‌کزی «گیزه‌ن» و له توره‌که‌مه‌نی «گه‌زلیک» ئوشن

[ف] چاقوی کفافی، در دیگر گویشهای کردی «گزلک» در

سکزی «گیزن» و در ترکمنی «گزلک» گویند

گازن gazin گازم، گازپ [ف] چاقوی کفافی

گازپوان ga zuwan گول گازپوان [ف] گل‌گاو زبان

گازپور ga zûr (۱) خه‌رزور ۲) فه‌ن مه‌زان له زورپان [ف] (۱)

قدرتمند ۲) کسی که در کشتی فن نمی‌داند اما قدرت بدنی

بسیار دارد

گازلووک gazûfik گازلووک [ف] سرگین غلتان

گازه gaze (۱) شفا ولاله، لاکه، له نه‌وستا (gate گاته)

توسریاس ک هه‌له‌س چۆن پیت «ت» و «ز» وه‌ک یه‌که و

نه‌وه‌ئ ک وه ناو «گاتها» ناسیاره له بنه‌رته‌و «گازها» سه

(۲) گازپان، ترسیان [ف] (۱) تمنا و نیایش، در اوستا (gate

گاته) نوشته شده که اشتباه است زیرا حرف «ت» و «ز»

تقریبا شبیه هم است و آنچه ما به عنوان گاتها می‌خوانیم در

اصل «گازها» است ۲) ترسیدن

گازپان gazyan ترسیان [ف] ترسیدن

گاس gas (۱) گاس ۲) گایگه [ف] (۱) شاید ۲) گاو است

گاسکه gaske گوزره کردن، له فه‌رانسه‌ی (gascon) وه‌ئ

ماناسه [ف] در رفتن، با خواری فرار کردن، در فرانسوی (

gasco) گویند

گاسکه کردن gaske kirdin گاسکه [ف] نگا گاسکه

گاسکه‌گاسک gaske gask (۱) ژاو خواردن و پته‌که‌نه کردن

(۲) وه نه‌رمه‌نرم [ف] (۱) ول گشتن و به آرامی جستجو کردن

(۲) آرام رفتن

گاسن gasin گاه‌وسن، گیه‌لا «ل» [ف] گاوآهن

گاسنوق ga sinûq سنوق گه‌ورائ پۆل [ف] گاو صندوق

گاسۆر gasür گاسۆیه‌ر [ف] روستایی در گواور

گاسۆیه‌ر gasüyer گاسۆر [ف] روستای گاوسوار در گواور

گاشاخ ga şax جوورئ درگه [ف] نوعی خار

گافاره gafare گاوآره [ف] گهواره

گافاره‌کول gafare kûf گیاندارتیگه خیتالی له نه‌وه‌ل هه‌ر

وه‌رز تیه‌ید و مه‌ردم دانه‌کولانه دُرس‌که‌ن و ئوشن تید له لی

گاندان gaf dan (۱) هه و کردن (۲) بلووم دان (ف) (۱) هو کردن (۲) برانگیختن
گانکردن gaf kirdin هه و کردن (ف) هو کردن
گالوره galûre ده‌نگینگ ک ئرائ مانگاله هه‌ین شیر دووشین خوه‌نن (ف) آوازی که هنگام شیر دوشی برای گاو می‌خوانند
گالوش gafûş وشا «گ» (ف) گشاد
گالوک gafûk تیلّا (ف) غاوشنگ
گالورک gafûke گالوک (ف) غاوشنگ
گالون gafûn پیت (ف) گالن
گاله gafe (۱) هاوار کردن (۲) گه‌مه (۳) گالته (۴) زیقُ بالُ کردن (منال ۵) کولوو (۵) خشتُ نه‌ورشیاک ک وه بی قالب دَرَسَی کهن (ف) (۱) فریاد کردن (۲) بازی کردن (۳) شوخی کردن (۴) صدای خنده و فریاد نوزاد (۵) کلوخ (۶) خشت خامی که بدون قالب درست کنند
گاله کردن gafe kirdin گالته کردن (ف) شوخی کردن
گاله‌گال gafe gal قرم‌قال (ف) سر و صدا
گام gam (۱) که‌م، م گامه‌ئ (۲) قیّه‌م، له په‌هله‌وی (game) گامه (توسریاس (۳) گائ م (ف) (۱) می‌کنم، می‌گایم (۲) گام، در پهلوی (game) گامه) نوشته شده (۳) گاو من
گاما دان gama dan ژیر رُو کردن نان له بان ساج (ف) زیر رو کردن نان بر روی ساج جهت پختن طرف دیگر
گاماسی gamasî ماسی گه‌ورا (ف) ماهی بزرگ
گاماسی‌او gamasiyaw چه‌میگه گه‌ورا له لورسان سه‌ر چه‌وه گرید، به‌ش لا بانین سه‌یمره، وه بوونه‌ئ داشتن ماسیه‌یلُ گه‌ورا وه پین توشن گاماسی‌او واته ئاوینگ ک ماسیه‌گانئ چه‌نه گانگه (ف) قسمت بالایی رودخانه سیمره در استان لرستان که بعلت داشتن ماهیهای بزرگ به گاماسی‌او مشهور است
گامپه‌ر gam per گامپه‌ران (ف) جهیدن، پریدن با گام
گامپه‌ران gam peran گامپه‌ر (ف) جهیدن، پریدن
گامرن gamirin گامرنئ، گامرنگ (ف) مرگ و میر گاوها، بیماری طاعون گاوی
گامرنگ ga miringê گامرنئ (ف) طاعون گاوی
گامرنئ ga mirê گاقران (ف) طاعون گاوی
گامش gamiş گامیش (ف) گاو‌میش
گامل ga mil مله‌ر (ف) گردن کلفت
گامله‌کی gamfeki گامولّه‌کی (ف) چهار پا راه رفتن نوزاد،

خوه‌ئید «گ» (ف) موجودی خیالی که مردم براین باورند که در اوایل هر فصل ظاهر می‌شود و برای او خوراکی می‌گذارند
گاقران ga qiran نه‌خوه‌شی قران مانگا (ف) بیماری مرگ و میر گاوها
گاقورپ gaqûr گاقورپ، مانگ دَویه‌م تارسان (ف) مرداد ماه
گاکردن ga kirdin سَونه‌دان خه‌لیه «ل» (ف) شپشک زدن غلات
گاکوش ga kwiş جوورئ کیه‌رده (ف) نوعی کارد بزرگ
گاکول ga kûl گوورپه‌کولئ (ف) اصطبل مخصوص گاو و گوساله
گاکونی ga kûni لاناوه له ترخن و نه‌تویه‌نم (ف) کنایه از تنبل و تن پرور، معنای واژه به واژه یعنی گاو کونی
گاکه‌موته‌ر ga kemûter بنوورپه گاکه‌وته‌ر (ف) نگا گاکه‌وته‌ر
گاکه‌وته‌ر ga kewter (۱) گاکه‌وته‌ره (۲) جوورئ که مو‌وته‌ره (ف) (۱) دود کش سیاه‌چادر (۲) کیوتر چاهی
گاکه‌وته‌ره ga kewtere که‌وته‌ر سیه‌مال (ف) دودکش سیاه‌چادر
گاکویه‌له ga küyeyle گائ کویه‌ی (ف) گوزن
گاکیه gakye دیه‌که‌یگه له کرماشان (ف) نام روستایی در کرماشان
گاکا ga ga جارجار (ف) گاه‌گاه
گاکریوه ga girîwe گری کردن و به‌ئت خوه‌نین ژنه‌یل له ئازیه‌ت «ل» (ف) گریستن و مرثیه سرایی زنان در سوگواری
گاکرلومه ga gofûme گولومه بون (ف) بستری شدن، فلج شدن
گاکل ga gel گاکیل، گاکه‌یل (ف) رمه گاوان
گاکله ga gele گاکه‌ل (ف) رمه گاوان
گال gaf (۱) هه و کردن «گالئان کردن» (۲) بلووم دان «گالئ ده‌مه پیئد» (۳) گرگال منال (۴) مان کردن، منا کردن (ف) (۱) هو کردن (۲) تحریک کردن کسی (۳) سخنان نامفهوم نوزاد (۴) منع کردن
گالته gafte گاله، هه‌نه‌ک (ف) شوخی
گالته‌چی gafte çî هه‌نه‌ک چی (ف) شوخی باز
گالته‌کردن gafte kirdin هه‌نه‌ک کردن، گاله کردن (ف) شوخی کردن

تشبیه به حالت گاو راه رفتن

گامووله gamûfe (۱) گامووله (۲) مووله به سان گایل (ف) (۱) چهار زانو راه رفتن نوزاد، شبیه به راه رفتن گاو (۲) گرد هم آمدن گله گاوان

گامووله سگ gamûfesig جوورئ سووسکه (ف) نوعی سووسکه

گامووله کی gamûfekî نگا گامله کی (ف) نگا گامله کی

گامه game (۱) بنووره گامادان (۲) نه وه گایمه (۳) گائ منه (ف) (۱) نگا گامادان (۲) آنرا یا او را کرده ام، گاییده ام (۳) گاو من است

گامه خلیه gamexelye مخذان مانگایل (ف) سر را زیر شکم هم کردن گاوها و استراحت کردن
گامه ره gamere دیه که یگه له جه لآوه ن (ف) روستایی در جلالوند

گامه له gamele جوورئ مه له سه، چق مانگا مه له کردن (ف) نوعی شنا کردن

گامه و دان gamew dan گاما دان (ف) نگا گامادان

گامیش gamêş گامش (ف) گاو میش

گامیشان gamêşan دیه که یگه له سوئقور (ف) روستایی در سنقر

گامیزلگه gamêzilîge نه خشیکه له په راویژ وه پ (ف) طرحی که در حاشیه گبه طراحی کنند

گامیزهک gamêzek دیه که یگه له مایه شت (ف) روستایی در مادیدشت

گامیه سه ga myese (۱) مانگایگ ک میه س نازاری ده ید و وه ره وه هر لایگ چوو (۲) میه س سهگ (ف) (۱) گاوی که مگسها او را اذیت می کنند و به هر سویی می دود (۲) مگس سگ

گان gan (۱) کردن (۲) پاشگر کوومه ل «کتاوه گان» (۳) گیان (ف) (۱) جماع (۲) پسوند جمع (۳) جان

گانید ganid پاشگر کوومه ل حازر «کتاوه گاند» (ف) پسوند جمع حاضر

گانیدان ganidan پاشگر کوومه ل حازر «کتاوه گاندان» (ف) پسوند جمع حاضر

گاندان gan dan داین (ف) مفعول واقع شدن

گاندر gan der بیهر (ف) مفعول، دهنده

گان کردن gan kirdin کردن (ف) فاعل واقع شدن

گانکر gan ker بکر (ف) فاعل در جماع

گانه قنگی gan qingî نارد وه نارد (ف) همجنس بازی

گانه وبه ganewbe نه وبه گا (ف) نوعی شبانی کردن برای گاوها بگونه ای که هر روز یک نفر گله گاوهای روستا را به چرا می برد

گانه زهر ganezer له بیسم جتیه زهردان تا مانگ ناورین تاوسان (ف) از بیستم خرداد تا بیستم تیرماه

گاو gaw مان کردن (ف) منع و ملامت کردن، گوشزد کردن

گاوا دان gawa dan گاوه و دان (ف) سرزنش کردن

گاوا دهر gawa der دهر (ف) سرزنش کننده

گاواره gaware (۱) به شیگه له گووران، شار گاواره (۲) کافاره، له په هله وی (gahwarek گاهوارهک) توسریاس (۳) بنووره سیخواره (۴) دیه که یگه له مه سوری (ف) (۱) بخشی در اسلام آباد غرب که مردمانش بر آیین یارسانند (۲) گهواره، در پهلوی (gahwarek گاهوارهک) نوشته شده (۳) نگا سیخواره (۴) روستایی در بخش منصوره

گاواسن gawasin گاوه سن (ف) گاو آهن

گاواشه gawaşe گاوشه، ئسم تاق (ف) استیضاح، توبیخ

گاواشه کردن gawaşe kirdin گاوشه کردن، ئسم تاق کردن (ف) استیضاح کردن، توبیخ کردن

گاوان gawan چاودیز گایل (ف) گاویان، گاوچران

گاوانه پشه گه gawane řeşke سیبه که رک (ف) نگا سیبه که رک

گاوانی gawanî (۱) گایل له وه پ (۲) پامز گاوان (ف) (۱) گاویانی، گاو چرانی (۲) دستمزد گاوچران

گاوخان gawxan (۱) نه و به شه له زهق ک گاجفت له یه ئ رووژ شویه می که ید (۲) به شیگه له زهق کشت و کال (ف) (۱) مقدار زمینی که گاو شخم زنی در یک روز شخم می زند (۲) واحدی برای زمین کشاورزی

گاودان gaw dan گاوه و دان (ف) سرزنش کردن

گاودهر gaw der گاوا دهر (ف) سرزنش کننده

گاوپر gawir قرام، جوورئ زه ل باریک و تیژه (ف) نوعی گیاه مردابی که باریک و تیز است

گاوپرام gaw řam بنووره گاپان (ف) نگا گاپان

گاوپووانی gawrûwanî دیه که و سه روایگه له مه سوری (ف) روستا و سرابی در بخش منصوره

گاو زووان gaw zuwan گول گازووان [ف] گاو زبان
گاوس gawis مه‌شکه‌یگه فره گه‌وراتر له دورگ، گاو [ف]
 مشکی بزرگتر از مشکهای معمولی که با پوست گاو درست کنند
گاوشه gawişe (۱) گوشلی (۲) نسْم تاق، گاواشه [ف] (۱)
 سبوی بزرگ (۲) توبیخ، استیضاح، بازخواست
گاوشه کردن gawişe kirdin گاواشه کردن، نسْم تاق [ف]
 بازخواست کردن، استیضاح کردن، توبیخ کردن
گاوکردن gaw kirdin گاوا دان [ف] ملامت کردن
گاوکر gaw ker گاو دهر [ف] سرزنش کننده
گاوگول ga û gûl هر چاره‌وایگ بیجگه مانگا وپه‌س و بزُن
 [ف] چهارپا، هر دامی بجز گاو وگوسفند ویز
گاولکی gawlîki گامووله‌کی [ف] نگا گامووله‌کی
گاوماخان gawmaxan دپه‌که‌یگه له گپه‌لان [ف] روستایی
 در گیلانغرب
گاو gawe (۱) گاو، گاوس (۲) نپوهل (۳) ئاوات «ل» [ف]
 (۱) نگا گاوس (۲) ستونی که بعنوان تکیه‌گاه بکار برده می‌شود
 (۳) امید
گاوخت ga wext گاجار [ف] بعضی اوقات
گاوهرد gawerd گاوهرد، گاوخان [ف] مقدار زمینی که گاو
 در یک روز شخم می‌زند
گاوهران gawesan گه‌له گا، له نه‌وستا (gevû stane)
 گه‌فوستانه (توسریاس [ف] گله‌گاو، دراوستا (gevû stane)
 گوستانه) نوشته شده
گاوهرسن gawesin گاوسن [ف] گاو آهن
گاولو gawelü هه‌لو گه‌ورا و سبیه [ف] هلوی درشت و سیاه
 رنگ
گاوهار gawenar گوه‌نار، شمشیره [ف] پیمی چوبی که
 «کوریه» را به «داره‌لا» در گاو آهن متصل می‌کند
گامس gahis گاهه‌س، گاس [ف] شاید
گاهه‌س gahes گاهس [ف] شاید
گاو gawî بنوپره گاوس «گاو سئوپره‌گه‌م دهنگی زلاله -
 که‌ره‌ئ له وینه‌ئ ریخ گلاله» [ف] نگا گاوس
گای gay کرد، گایه‌ئ [ف] گایید
گایانه gaêane گادانه، گاودانه، له سؤرانی «کزن» ئوشن
 [ف] گاودانه
گایانه‌خوهر gaêane xwer دپه‌که‌یگه له ئارون‌ئاوا [ف]

روستایی بر آیین یارسان در اسلام‌آبادغرب
گایار gaêar جفتیار [ف] شخم زن، کسیکه بدنبال گاوهای
 شخمی زمین را شخم می‌زند
گایاری gaêari جفتیاری [ف] شخم زنی
گایر gaêr گپهر [ف] گودالی که در آن گندم ذخیره کنند
گایریا gaêrya وه‌گاین دریا [ف] گایده شد
گایریان gaêryan وه‌گان دریان [ف] گایده شدن
گایله‌گه‌بریای gaylege biryay گه‌مه‌یگه ژئانه وه‌ئ تور
 ک ژنه‌یل یه‌ئ ئابادی سهر و مل پیچن و چنه ئاویتر مانگایلیان
 دزن وژنه‌یل ئاویتر تیه‌ن و میبه‌یل ئی ئاویه دزن ئی گه‌مه
 چۆنکه له شه‌وه دفیشتر ئرای ئه‌زمون کردن دلوجوره‌ت ژنه‌یله
 [ف] بازی است مخصوص زنان بدین ترتیب که زنان یک روستا
 سر و صورت را پیچیده و به روستای مجاور می‌روند و گاوهای
 شیرده را می‌دزدند و زنان روستای مجاور به تلافی آمده
 میشهای روستا را می‌برند و این بازی چون در شب انجام
 می‌شود بیشتر برای آزمودن شجاعت زنان کرد طراحی شده
گاین gayn گایین، له‌سه‌کزی «گاین» ئوشن [ف] گاییدن، در
 سکزی «گاین» گویند
گایمه gayeme جوورئ په‌ئووشه‌س [ف] نوعی گیاه «
 په‌ئووشه»
گت git (۱) ته‌قه‌ل له دۆرآن (۲) وچان، وسان (۳) گچ (۴)
 گورتینه «ل» (۵) پاشگریگه چۆ ئات «گت گنال» له فرانسوی
 (gate) وه مانائ فاسده [ف] (۱) دوخت (۲) وقفه (۳) کلمه
 راندن گوساله (۴) پرده بکارت (۵) پیش درآمد بد وخراب، در
 فرانسوی (gate) به معنی فاسد وخراب است
گت کردن git kirdin (۱) دۆرآن (۲) وچان، وسان [ف] (۱)
 دوختن (۲) وقفه کردن
گتلی gitli گورتینه، گت «ل» [ف] پرده بکارت
گت وقت git û fit ریپوره‌نگ [ف] نیرنگ
گت وهن giti wen دوخت و دووز [ف] دوخت و دوز
گته gite وچان دهرکردن و ده‌س کیشان له کار [ف] وقفه
گجا gi ca کول جا، ههر جایگ [ف] همه‌جا
گجاری gi carê کول وهختی [ف] همه وقت
گجگ gicig کورپگه «بزُن تا گجگنه‌خوری نان شووان
 نپه‌خوید» [ف] شرمگاه احشام بویژه بز
گجور gi cûr کول جوورئ [ف] همه‌جور

گجی (1) gicî (1) کول جی (2) شهتو، کراس (ف) (1) همه جا (2) پیراهن

گج giç گت (ف) کلمه راندن گوساله

گچشتی gi çıştê کول چشتی (ف) همه چیزی

گخ وخ gixi wix گفت و لغت، گفت و خولک خاس (ف) آنکه ارتباط گیری قوی دارد، آنکه براحتی با دیگران ارتباط برقرار می‌کند

گدول gidûl نزم، کووتا (ف) کوتاه

گدی gidî دگی «گ» (ف) کلمه صدا زدن بز

گر gir (1) پاشگره وه مانائ قه‌رار گرتن «پاشگر، پیشگر» (2) پاشگر وه مانائ بساو «دنیاگر، مانگر» (3) پاشگر وه مانائ جی «مال میمانگر» (4) پاشگر وه مانائ فرمانکار «فالگر» (5) پاشگر وه مانائ نیان گر «قه‌پرگر» (6) پاشگر وه مانائ دلخواز «دلگر» (7) کردار ده‌سووری (ف) (1) پسوند به معنی قرار گرفتن (2) پسوند به معنی گیرنده (3) پسوند بمعنی جادار (4) پسوند به معنی کننده‌ی کار (5) پسوند به معنی گاز گیرنده (6) پسوند به معنی دلکش و گیرا (7) فعل امر از گرفتن

گرپ girî (1) نان، دم (2) شوله‌ئ ناگر، له هندی «گرپ» توشن (3) بی وچان «تیرئ داسه لیم وه‌لا راسه‌وه - خۆنم گرپ‌نیه‌که‌ئ وه کراسه‌وه» (4) تاو ناگر (5) گرپان سگ (6) گورپه و بۆن (7) دال گرتن له گه‌مه‌ئ هه‌شاره‌شار (ف) (1) دم، لحظه (2) شعله ، در هندی «گرپ» گویند (3) بی وقفه، یکریز (4) شدت گرما (5) حالت تهاجمی سگ (6) مشتعل شدن (7) گرفتن «دال» در بازی قایم باشک

گرا gira (1) گیریا (2) گورئ گرتن (3) خا وه به‌ن کردن مامر (ف) (1) اسیر شدن (2) الفت پیدا کردن، مانوس شدن (3) هنگامه تخم گذاری جوجه بالغ

گرا به‌سان gira besan گرا گرتن مامر، له فه‌رانسه‌ی (grener) توشن (ف) هنگامه‌ای که جوجه بالغ شده و آماده تخم‌گذاری است، در فرانسوی (grener) به معنی تخم بستن است

گرازه giraze وه‌دنگ به‌رز ناخاس وه‌تن، ده‌مه‌وه‌ری (ف) با صدای بلند دشنام دادن، کنایه از کولیگری

گرا گرتن gira girtin (1) گرا به‌سان (2) گیرسیان (ف) (1) نگا گرابه‌سان (2) مشتعل شدن

گراپال girâf گه‌پال «خوهم دره‌وه‌نیه‌گه‌ئ گراپال گرده‌وه که‌ز تن

خودا پی دای شهتو حریر له وه‌ر» (ف) غله کم پشتی که حتی ارزش درویدن هم ندارد، از واژه «گر» مشتق شده

گراپال girâf دیه‌که‌یگه له پاوه (ف) روستایی در پاوه

گرام giram (1) گیریم (2) یه‌ک له سه‌د کیلوو (3) ده‌زگائ گرامافون (ف) (1) اسیر شدم، گرفتار شدم (2) گرم، واحد وزنی (3) گرامافون

گران giran (1) گیریان (2) زیز نه‌رزان (3) سه‌نگین (4) مؤهم، له زاراو‌ه‌یل تره‌ک کوردی «گرینگ» توشن (5) گرانگ (ف) (1) گرفتار شدن (2) گران قیمت (3) سنگین (4) مهم (5) گلوگاه

گراپان girân (1) ناگر گورپ (2) گرپان سگ (ف) (1) شعله‌ور (2) حالت تهاجمی سگ

گرانجام giran cam گرانجان (ف) گرانفروش

گرانجان giran can گرانجام (ف) گرانفروش

گران‌سییه giran sîye دژ هروو (ف) کسی که بسیار دیر رابطه‌ی دوستی برقرار می‌کند

گرانگ giranğ (1) نه‌و به‌ش له قوراته‌ئ دار ک چه‌تره‌و نیایه و له‌وه نه‌و بان چه‌تره‌و دایه، له په‌هله‌وی (gerenğhe) گه‌ره‌نگه‌ه (توسریاس (2) گه‌ردنه (ف) (1) از ریشه تا محل رویش ساقه، گلوگاه، در په‌لوی (gerenğhe) گرنگه‌ه) نوشته شده (2) گلوگاه

گرپان girânin دیانه‌پچی گه‌مال له هه‌پن هه‌لمت بردن، له‌فه‌رانسه‌ی (grincer) وه‌مانائ دیان ریچه‌کیه (ف) حالت تهاجمی سگ که دندانها را به علامت تهاجم نشان می‌دهد، در فرانسوی (grincer) بمعنی دندان قروچه است

گرانی giranî (1) زیز نه‌رزان (2) گیانه‌لگیانی «دووس گرانی « (3) سه‌نگینی (4) قاتی، وشکه‌سالی (ف) (1) گرانی نرخ (2) صمیمی (3) سنگینی (4) تنگسالی، قحطی

گراوه‌ن girâwen دیه‌که‌یگه له هه‌مه‌یل (ف) روستایی در حمیل

گرپ بۆن girî büñ ناگر گرپ کریائ (ف) مشتعل شدن

گرپه girpe کلپه‌ئ ناگر (ف) مشتعل شدن

گرت girt (1) گرد، نه‌ت گرت (2) لک چوو (ف) (1) گرفت (2) برآمدگی روی چوبدستی

گرتا girta (1) تووک گرا، تووک گرده‌وه (2) نه‌نام له جی چی وه جی خس (3) ره‌سیه نه‌وا، گرده‌وه‌ئ (ف) (1) پوست کند، برگرفت (2) عضو در رفته را جا انداخت (3) به او رسید

گرتان girtan **ئه‌وانه گرت** [ف] آنها را گرفت

گرتانا girtana (۱) ئه‌وانه گردا (۲) تووکیان گرتنه و (۳) دهس و په‌لیان گرتنه و [ف] (۱) به آنها رسید (۲) پوست آنها را برگرفت (۳) اعضای در رفته را جا انداخت

گرتانه‌و girtanew **بنووره گرتانا** [ف] **نگا گرتانا**

گرتمه girtime **گردمه** [ف] گرفته‌ام

گرتمه‌سا girtime sa (۱) ئه‌و په‌له کُ له جی چیه گرتمه‌سه‌و (۲) سه‌نمه‌سه‌و، گرتمه‌سه‌و [ف] (۱) عضو دررفته راجا انداخته‌ام (۲) پس گرفته‌ام

گرتمه‌سه‌و girtime sew **گردمه‌سه‌و، بنووره گرتمه سا** [ف]

نگا گرتمه‌سا

گرتمه‌مل girtime mil **وه مل گرتم** [ف] **بر عهده گرتم**

گرتمه‌و girtimew **بنووره گرتما** [ف] **نگا گرتما**

گرتمه‌وه‌ئ girtimewey (۱) ئه‌و په‌له کُ له جی چیه گرتمه سه‌و (۲) ره‌سیمه‌پئا (۳) تووکی گرتمه‌و (۴) نه‌یشتم به‌ئده زه‌ق، گرتمه‌وه‌ئ [ف] (۱) عضو در رفته را جا انداختم (۲) به او رسیدم (۳) پوستش را کندم (۴) مانع از افتادن شدم، او را گرفتم

گرتمه‌ئ girtimey **گردمه‌ئ** [ف] او را گرفتم

گرتن girtin (۱) گردن، له په‌هله‌وی (griften گرفته‌ن) تۆس‌ریاس (۲) تووکه‌و گرتن (۳) ئه‌سیر کردن (۴) ئه‌نگار کردن (۵) کپا کردن کونا و... (۶) تراشین مق وناخۆن و... (۷) پیرووز بۆن، چاکریقۆن (۸) گوشارتن، جه‌رانن (۹) گونجانن، جی گرتن (۱۰) له به‌ندیخانه کردن (۱۱) ره‌سین وه هامال، ته‌ک خسن (۱۲) په‌ل و پوو گرتنه‌وه (۱۳) جه‌مام بۆن ئه‌نام [ف] (۱) گرفتن، در په‌لوی (griften گرفتن) نوشته‌شده (۲) برگرفتن، کندن (۳) اسیر کردن (۴) فرض کردن (۵) اندودن سوراخ (۶) چیدن ناخن یا تراشیدن مو (۷) فتح کردن (۸) فشردن (۹) گنجایش (۱۰) حبس کردن (۱۱) رسیدن، به رقیب رسیدن (۱۲) شکسته‌بندی کردن یا گرفتن عضو در رفته (۱۳) گرفتنی عضلات

گرتنا girtina (۱) له‌ئ نوو تووکه‌و گرتن (۲) ره‌سینه پپانا (۳) په‌لیان گرتنه‌و (۴) نه‌یشتم به‌نه زه‌قوا، گردنانه‌و [ف] (۱) برگرفتند، پوست کندند (۲) به آنها رسیدند (۳) جا انداختن یا شکسته‌بندی اندام شکسته (۴) مانع از افتادنشان شدند

گرتنه‌دل girtne dif **وه دل گرتن** [ف] به دل گرفتن، دل گیر شدن

گرتنه‌دهس girtine des **وه دهس گرتن** [ف] به دست

گرفتند

گرتنه‌سا girtine sa (۱) په‌لیان گرتنه‌سه‌و (۲) ره‌سینه‌سه‌ پپانا (۳) تووکیان گرتنه‌سه‌و [ف] (۱) اعضای در رفته را جا انداخته‌اند (۲) به آنها رسیده‌اند (۳) پوستشان را برگرفته‌اند

گرتنه‌سان girtine san **گردنه‌سان** [ف] آنها را گرفته‌اند

گرتنه‌سه‌و girtine sew **نگا گرتنه‌سا**

گرتنه‌سه‌وه‌ئ girtine sewey (۱) تووکی گرتنه‌سه‌و (۲) په‌له‌یل له جی چی گرتنه‌سه‌و (۳) ره‌سینه‌سه‌ پپا (۴) نه‌یشتم به‌ئده زه‌قوا، گردنه‌سه‌وه‌ئ [ف] (۱) پوست آنها را برگرفته‌اند (۲) اعضای در رفته را جا انداخته‌اند (۳) به او رسیده‌اند، به او نزدیک شده‌اند (۴) مانع از افتادنش شده‌اند، او را در هوا گرفته‌اند

گرتنه‌سه‌ئ girtine sey **ئه‌وه گردتنه** [ف] او را گرفته‌اند

گرتنه‌کار girtine kar **وه کار گرتنه، گرتنه‌سه‌کار** [ف] **بکار** گرفتند

گرتنه‌مل girtine mil **گردنه‌سه‌مل** [ف] آنها برعهده گرفتند

گرتنه‌ناو girtine naw **وه ناو خوه‌پان گرتن** [ف] در میان گرفتند

گرتنه‌و girtinew **بنووره گرتنا** [ف] **نگا گرتنا**

گرتنه‌وه‌ئ girtinewey **ئه‌وه گردنه‌و** [ف] به او رسیدند

گرتنه‌ئ girtiney **ئه‌ت گرتن** [ف] او را گرفتند

گرتنیا girtiniêa **گردنیا، بنووره گرتنا** [ف] **نگا گرتنا**

گرتنیا girtiniêan **گردنیا** [ف] آنها را گرفتند

گرتنیه‌و girtinyew **گردنیه‌و** [ف] **نگا گرتنیا**

گرتنه‌دل girte dif **گرده دل** [ف] **دلگیر شد**

گرتنه‌دهس girte des **گرده دهس** [ف] **بدست گرفت**

گرتنه‌کان girtekan **گرده‌کان** [ف] **گردو**

گرتنه‌مل girte mil **گرده مل** [ف] **بر عهده گرفت**

گرتنه‌و girtew **گرده‌و، بنووره گرتا** [ف] **نگا گرتا**

گرتنه‌وه‌ئ girtewey (۱) ره‌سیه پپا (۲) په‌لی کُ وه جی چۆد گرتنه‌و (۳) تووکی کرده‌و (۴) نه‌یشتم به‌ئده زه‌ق، کرده‌وه‌ئ [ف] (۱) به او رسید (۲) عضو در رفته را جا انداخت (۳) پوستش را برگرفت (۴) مانع از افتادنش شد

گرتنه‌ئ girtey **گرده‌ئ** [ف] او را گرفت

گرتی girti **گردی** [ف] **گرفتی**

گرتی girtê **نگران، نارپه‌حه‌ت** [ف] **گرفته، غمگین**

گرتیا (1) girtya ره سیده پی (2) ئه وه به له ک وه جی چۆد گرتیدا (3) تووکن گرتیدا (4) گردیدیا (ف) (1) به او رسیدی (2) عضو در رفته راجا انداختی (3) پوست آن را برگرفتی (4) مانع از افتادنش شدی

گرتیا (1) girtêa ره سیه پیا (2) ئه وه به له ک وه جی چۆد گرتیه و (3) تووکن گرتیه و (4) نه پشت به پیده زهتوا، گردیا (ف) (1) به او رسید (2) عضو در رفته را جا انداخت (3) پوستش را برگرفت (4) مانع از افتادنش شد

گرتیان girtyan گردیان (ف) آنها را گرفت

گرتیان girtêan گردیان (ف) آنها را گرفت

گرتیه و girtyew گردیه و، بنووره گرتیا (ف) نگا گرتیا

گرتیه و girtÿew گردیه و، بنووره گرتیا (ف) نگا گرتیا

گرچ girç گرت، لک چوو (ف) گره چوب

گرچگ girçig لیزمه ئ ته پگ له ناو سیه مال ئه پائ وه رگیری له وارانوا (ف) مقداری هیزم که در کف سیاه چادر می گذارند و نمد یا قالی را روی آن پهن می کنند تا آب ناشی از باران باعث خیس شدن وسایل خانه نشود

گرچگرچ girç girç گرتچ گرتچ (ف) چوب گره دار

گرچن girçin گرتچ گرچ، گرتچ گرتچ (ف) چوب گره دار

گرد gird (1) بنووره گرت (2) خر (3) وه کولی (4) قورپنه ، دهورا دهور (5) کۆرتیه بالا (ف) (1) نگا گرت (2) مدور، گرد (3) یکجا، به کلی (4) محیط ، پیرامون (5) کوتاه قد

گردا girda گرده و، گرتیه و، بنووره گرتا (ف) نگا گرتا

گردا بۆن girda bün کووه و بۆن (ف) جمع شدن

گردا کردن girda kirdin گرده و کردن (ف) گردآوری کردن

گرداو girdaw گیژاو (ف) گرداب

گرد بر gird bir له بنه و بریان (ف) کاملاً از ته بریده شدن

گردبه ن girdben وه کولی (ف) همگی، جملگی

گردپه پ girdi per (1) گردفرد (2) کووه و کردن خه رمان کوتیای (3) دهوره کردن (ف) (1) جمع و جوور (2) گرد کردن خرمن کوبیده شده (3) احاطه شده

گرد شک gird şik (1) له بنه و شکیان (2) له پیه ناوه شکیان (ف) (1) کاملاً شکسته و خرد (2) از قسمت پهنا یا عرض شکستن

گردفرد girdi fird (1) خنجی منجی (2) ره نگین، خنج منج (ف) (1) جمع و جوور (2) زیبا، کوچولوی زیبا روی و سفت

گرد کردن gird kirdin گردا کردن (ف) گردآوری کردن

گردگ girdig (1) گلی، جوورئ نان (2) گووشت گن، گلنگ (ف) (1) نوعی نان (2) گوشت لپ، فیله

گرد گنیلک girdi ginîlik (1) وه کولی، وه گشتی (2) نهختی، وه نهخت (ف) (1) به طور یک جا، جملگی، همگی (2) نقداً، نقدی

گردن girdin بنووره گرتن (ف) نگا گرتن و ترکیباتش

گردتو girdü گرتو (ف) گرفته بود

گردو girdû گرده کان، گوز (ف) گردو

گردو گردبه ن gird û girdben وه کولی، وه گشتی (ف) همگی، جملگی

گرده girde (1) گردگ، گلی (2) خرپه (ف) (1) نوعی نان (2) گرد است، مدور است

گرده با girde ba گرده گۆچان (ف) گردباد

گرده کان girdekan گردوو، گوز، له په هله وی (guz گوز) تۆسریاس (ف) گردو، درپهلوی (guz گوز) نوشته شده

گرده کان قاقه زنی girdekanqazê جوورئ گرده کان پووس نازکه (ف) نوعی گردوی پوست نازک

گرده کانه girdekane دیه که یگه له که نکه وهر (ف) روستایی در کنگاور

گرده ل girde l خریلک (ف) مدور

گرده نشین girde nişin گولۆوله بۆن (ف) ازکار افتادن و خانه نشین شدن

گرده نوو girde nû دیه که وته په یگه له زهاو (ف) روستا و تپه ای در سرپل زهاب

گرده و girdew گرتیه و (ف) نگا گرتیه و و ترکیباتش

گرده و بۆن girdew bün گردا بۆن (ف) جمع شدن

گرده و کردن girdew kirdin گردا کردن (ف) گردآوری کردن

گرده وه ئ girdewêy گرتیه وه ئ (ف) نگا گرتیه وه ئ

گردی girdî (1) بنووره گرتی (2) خرپی (ف) (1) نگا گرتی و ترکیباتش (2) گردی، مدوری

گردی girdê دیه که یگه له جووانو (ف) روستایی در جوانورد

گردین girdîn گرتین (ف) نگا گرتین و ترکیباتش

گرز girz گرزنه، ساقه ئ که وه زه ننگ (ف) ساقه ی چوب خشک و سفت

گرتیا (1) girtya ره سیده پی (2) ئه وه به له ک وه جی چۆد گرتیدا (3) تووکن گرتیدا (4) گردیدیا (ف) (1) به او رسیدی (2) عضو در رفته راجا انداختی (3) پوست آن را برگرفتی (4) مانع از افتادنش شدی

گرتیا (1) girtêa ره سیه پیا (2) ئه وه به له ک وه جی چۆد گرتیه و (3) تووکن گرتیه و (4) نه پشت به پیده زهتوا، گردیا (ف) (1) به او رسید (2) عضو در رفته را جا انداخت (3) پوستش را برگرفت (4) مانع از افتادنش شد

گرتیان girtyan گردیان (ف) آنها را گرفت

گرتیان girtêan گردیان (ف) آنها را گرفت

گرتیه و girtyew گردیه و، بنووره گرتیا (ف) نگا گرتیا

گرتیه و girtÿew گردیه و، بنووره گرتیا (ف) نگا گرتیا

گرچ girç گرت، لک چوو (ف) گره چوب

گرچگ girçig لیزمه ئ ته پگ له ناو سیه مال ئه پائ وه رگیری له وارانوا (ف) مقداری هیزم که در کف سیاه چادر می گذارند و نمد یا قالی را روی آن پهن می کنند تا آب ناشی از باران باعث خیس شدن وسایل خانه نشود

گرچگرچ girç girç گرتچ گرتچ (ف) چوب گره دار

گرچن girçin گرتچ گرچ، گرتچ گرتچ (ف) چوب گره دار

گرد gird (1) بنووره گرت (2) خر (3) وه کولی (4) قورپنه ، دهورا دهور (5) کۆرتیه بالا (ف) (1) نگا گرت (2) مدور، گرد (3) یکجا، به کلی (4) محیط ، پیرامون (5) کوتاه قد

گردا girda گرده و، گرتیه و، بنووره گرتا (ف) نگا گرتا

گردا بۆن girda bün کووه و بۆن (ف) جمع شدن

گردا کردن girda kirdin گرده و کردن (ف) گردآوری کردن

گرداو girdaw گیژاو (ف) گرداب

گرد بر gird bir له بنه و بریان (ف) کاملاً از ته بریده شدن

گردبه ن girdben وه کولی (ف) همگی، جملگی

گردپه پ girdi per (1) گردفرد (2) کووه و کردن خه رمان کوتیای (3) دهوره کردن (ف) (1) جمع و جوور (2) گرد کردن خرمن کوبیده شده (3) احاطه شده

گرد شک gird şik (1) له بنه و شکیان (2) له پیه ناوه شکیان (ف) (1) کاملاً شکسته و خرد (2) از قسمت پهنا یا عرض شکستن

گردفرد girdi fird (1) خنجی منجی (2) ره نگین، خنج منج (ف) (1) جمع و جوور (2) زیبا، کوچولوی زیبا روی

گرزکه girzke نانی کُ چه ورئ کهن و دهنه ئی سهگ «گ»
 [ف] نانی که آنرا چرب کرده و به سگ می‌دهند
گرزن چن girzin çin جوورئ بافینه له قه‌لماسنگ [ف]
 نوعی بافتن در قلاب‌سنگ
گرزنه girzine گرز، قوتووی که وه‌زه‌نگ [ف] ساقه‌ی چوب
 سفت و خشک
گرزه girze بنووپه رسک [ف] نوعی موش بزرگ، نگا رسک
گرژ girz نه‌خم وته‌خم کردن [ف] خشمگین شدن
گرژ بۆن girz bün گرز ه‌لاتن [ف] خشمگین شدن
گرژ ه‌لاتن girz hefatin گرز بۆن [ف] خشمگین شدن
گرسانن girsanin گیرسانن، دم دان [ف] افروختن
گرسوز girsûz جوورئ چراخه [ف] گردسوز، نوعی چراغ
 روشنایی
گرسیا girsya گرسیا [ف] افروخته شد
گرسیاگ girsyag گرسیاگ [ف] روشن شده
گرسیان girsyan گرسیان [ف] روشن شدن
گرسیای girsyaê گرسیای [ف] افروخته شده
گرشه girşe دره‌وشیان [ف] درخشش
گرشه‌دار girşe dar پرپتور [ف] نورانی
گرشه‌گرش girşe girş بریق‌باق [ف] درخشش
گرفت girift گیر وگرفت [ف] مانع، سد راه، مشکل
گرفتار giriftar (۱) یه‌خسیر (۲) لاناوه له ئاشق [ف] (۱) اسیر،
 گرفتار (۲) کنایه از عاشق
گرفتار بۆن giriftar bün (۱) عاشق بۆن (۲) یه‌خسیر بۆن
 [ف] (۱) عاشق شدن (۲) گرفتار شدن
گرفتاری giriftarî نه‌نگه‌مه، گیر وگرفت [ف] گرفتاری، درد
 سر
گرفه girfe کوپه، گریه [ف] صدای شعله آتش
گرفه‌گرف girfe girf گرفه‌ئ هه‌یتاهه‌یت [ف] صدای پیایی
 شعله آتش
گرپکردن gir kirdin گوپ کردن [ف] مشتعل ساختن آتش
گرگ girig چه و تیل [ف] کسی که چشمانش گیج است
گرگال girî gal گاله کردن منال [ف] صدای نوزاد
گرگاو girgaw نه‌وچگه له خه‌لیه کُ له ریخشور وه جی
 بمیند، سیبه‌گنیلک «ل» [ف] نگا سیبه‌گنیلک
گرگپ gir gir جار جار [ف] گاه‌بگاه

گرپگرتن gir girtin گوپگرتن [ف] مشتعل شدن آتش
گرپگرن gir gir جار جار [ف] گاه‌گاهی
گرپگورج girî gwirc گورج فرج [ف] آماده، چابک
گرپگورجه و بۆن girî gwircew bün گورجه و بۆن [ف]
 آماده شدن
گرپگورجه و کردن girî gwircew kirdin گورجه و کردن
 [ف] آماده کردن
گرپگه girîge تۆل، کالگ [ف] نوعی خربزه دیمی
گرم girm (۱) ده‌نگ گرمه‌ئ هه‌ور (۲) ده‌نگ گوله (۳) ده‌نگ
 که‌فتن چشت سه‌نگین [ف] (۱) صدای رعد و برق (۲) صدای
 گلوله و بمب (۳) صدای افتادن جسم سنگین
گرم girim نه‌وه‌ل که‌س یه‌کلّه له گرتن [ف] می‌گیرم
گرما girima (۱) ره‌سمه پیئه و (۲) نه‌و په‌له کُ وه جی چیه
 نه‌وجی خه‌م (۳) تووکئ گرمه و (۴) نیه‌یلم به‌ئده زه‌توا، گرمه و
 [ف] (۱) به او می‌رسم (۲) عضو در رفته را جا می‌اندازم (۳)
 پوستش را می‌گیرم (۴) از افتادنش جلوگیری می‌کنم
گرمان giriman نه‌وانه گرم [ف] آنها را می‌گیرم
گرمانا girimana (۱) ره‌سمه پیتانا (۲) نه‌و په‌له‌یله کُ وه جی
 چینه نه‌و جی خه‌م (۳) تووکئان گرمه و (۴) نیه‌یلم به‌نه زه‌توا،
 گرمانه و [ف] (۱) به آنها می‌رسم (۲) اعضای در رفته را جا
 می‌اندازم (۳) پوستشان را می‌گیرم (۴) در هوا می‌قایم، مانع از
 افتادنشان می‌شوم
گرمانن girmanin گرمه‌هه‌پ ئاسمان، له رووسی (grom)
 تۆشن [ف] غرنبیدن، در روسی (grom) گویند
گرمانه و girimanew بنووپه گرمانا [ف] نگا گرمانا
گرمگه girmige سه‌خری [ف] باسن
گرمگه قه‌ت girmige qeü قه‌ت قه‌ت [ف] کنایه از کون گشاد
گرمن girmin زگ قه‌ت، له فه‌رانسه‌ی (gourmand)
 تۆشن [ف] پُر خور، شکم‌گنده، در فرانسوی (gourmand)
 گویند
گرمهر girmi hir گرمه‌هه‌پ، له په‌هله‌وی (gerun mane)
 گه‌رون‌مانه) تۆسریاس [ف] رعد و برق، آسمان غرنبه، درپهلوی
 (gerunenam) گروونمانه) نوشته‌شده
گرموهر girm û hir گرم هر [ف] آسمان غرنبه
گرمه girme بنووپه گرم [ف] نگا گرم
گرمه‌گرم girme girm گرمه‌ئ هه‌یتاهه‌یت [ف] صدای «

گرمه «ی پیایی
گرمه و girimew بنووره گرما [ف] نگا گرما
گرمه وهی girimewêy (۱) نه وه گرمه و (۲) رسمه پیئا
 (۳) تووکی گرمه و (۴) په ل شکيائ یا ده رچی گرمه و [ف] (۱) در
 هوا می قایم، مانع از افتادنش می شوم (۲) به او می رسم (۳)
گرمه هر girme her هر [ف] نگا گرم هر
گرن girin نه وانه گرن، نه وه ل که س که ل له گرتن [ف]
 می گیرند
گرنا girina (۱) ره سنه پیئو (۲) په لیل له جی چی نه و جی
 خن (۳) تووکیان گرنه و (۴) نیه یلن به پیده زه تووا، گرنه و [ف] (۱)
 به آنها می رسند (۲) اعضای در رفته را جا می اندازند (۳)
 پوستشان را می گیرند (۴) در هوا می قایند، مانع از افتادنشان
 می شوند
گرنان girinan نه وانه گرن [ف] آنها را می گیرند
گرنج girinc (۱) چوو گرته دار (۲) ناژانن «گیانی گرنج گرنجه و
 کرد» [ف] (۱) چوب گرته دار (۲) آجیدن، زبری
گرنج گرنج girinc girinc بنووره گرنج [ف] نگا گرنج
گرنه دل girine dif وه دل گرن [ف] دلگیر می شوند
گرنه دس girine des وه دس گرن [ف] به دست می
 گیرند
گرنه مل girine mil وه مل گرن [ف] بر عهده می گیرند
گرنه و girinew بنووره گرنا [ف] نگا گرنا
گرنه وهی girinewêy (۱) نه وه گرنه و (۲) ره سنه پیئا (۳)
 تووکی گرنا (۴) په ل شکيائ یا له جی چی گرنه و [ف] (۱) در هوا
 می قایند، مانع از افتادنش می شوند (۲) به او می رسند (۳)
 پوستش را می گیرند (۴) عضو در رفته را جا می اندازند
گرپ girô ویا ننگ منال [ف] بهانه گیری بچه
گرپوژ girûj کول رووژینگ [ف] همه روزه
گرپوژانه gi rûjane کول رووژینگ [ف] همه روزه
گرپوژئی gi rûjê کول رووژینگ [ف] همه روزه
گرپوژینگ gi rûjêg کول رووژینگ [ف] همه روزه
گرپوژ gir û fir و فیس و کبر، تروفیس [ف] خودستایی
گرپوگال gir û gaf گرگال [ف] صداهای نامفهوم نوزاد
گرپه girê (۱) تاویشت (۲) گرانن سهگ [ف] (۱) هر م، گرما (۲)
 حالت تهاجمی سگ

گرپه کر girê ker (۱) بریقه کر (۲) لاناوه له جه پ نیمه پووژ
 [ف] (۱) درخشان (۲) کنایه از ظاهر
گرپه کر نیمه پوو girê kerî nîmerû جه پ نیمه پوو [ف]
 گرمای نیم روز
گرپه گرپ girê girî ناگر [ف] گرمای آتش
گروه girew (۱) مهرج (۲) گروهگان [ف] (۱) شرط، گروه (۲)
 گروهگان
گروهسیان girewsyan ماوهی نفته بهسیان [ف] زمان
 تشکیل نطفه
گروهسیان girewşyan گزیه ریان رنگ [ف] تغییر رنگ
 دادن
گروه کردن girew kirdin مهرج کردن [ف] شرط کردن،
 شرط بندی
گروهگان girewgan یه خسیری [ف] گروهگان
گروه گرتن girew girtin گروهگان گرتن [ف] در گروه گرفتن
گروهوی girewî گروه گرتن [ف] به گروهی گرفتن
گروهوی گرتن girewî girtin گروه گرتن [ف] به گروهی
 گرفتن
گری girî (۱) گیره، گیرسن (۲) نه وه ل که س یه کله له گرتن
 [ف] (۱) گریستن (۲) می گیری
گریئا girêa (۱) ره سیده پیئا (۲) نه وه لیل له جی چیه نه و
 جی خه پید (۳) نیه یلن به پیده زه تووا، گریدا (۴) تووکی گریده و [ف]
 (۱) به آنها می رسد (۲) اعضای در رفته را جا می اندازد (۳) مانع
 از افتادنش می شود (۴) پوستشان را می گیرد
گریا girya (۱) نه و گریا (۲) بنووره گریدا [ف] (۱) گرفته شد،
 اسیر شد (۲) نگا گریدا
گریان giryan (۱) نه وانه گریان (۲) گیره کردن [ف] (۱) آنها
 گرفته شدند (۲) گریستن
گریانا giriyana (۱) په لیل له جی چی نه و جی که فتن
 (۲) نه وانه گریانه و [ف] (۱) اعضای در رفته جا انداخته شدند
 (۲) به آنها رسیدند، آنها را گرفتند
گریانه giriyane (۱) گریانه (۲) دایم گیره کن [ف] (۱) گرفته
 شده اند (۲) همیشه گریانند
گریانه و giryanew بنووره گریانا [ف] نگا گریانا
گریبه ست girêbest په یمان، قه رار داد [ف] قرارداد، شرط
گری په لموکه girî pelmûke (۱) ناگره واره بون (۲) بنووره

په‌لمه‌گیره [ف] (۱) سراسیمه شدن (۲) نگا په‌لمه‌گیره

گریت girît په‌لامار بردن، له فه‌رانسه‌ی (guerre) وه مانای شه‌په [ف] یورش بردن، در فرانسوی (guerre) به معنی جنگ است

گریچ girîç بنووپه گۆژ، گۆج [ف] زالزالک، نگا گۆژ

گرید girîd (۱) گیره که‌ید (۲) گری [ف] (۱) گریه می‌کنی (۲) می‌گیری

گرید girêd گری [ف] می‌گیرد

گریدا girîda (۱) ره‌سیده پیتا (۲) ئه‌و په‌له کُ وه جی چیه ئه‌و جی خه‌ید (۳) نیه‌یلی به‌یده زه‌تو، گریده‌و [ف] (۴) تووکی گریده‌و [ف] (۱) به آنها می‌رسی (۲) عضو در رفته را جا می‌اندازی (۳) مانع از افتادنش می‌شوی (۴) پوستش را می‌گیری

گریدا girêda (۱) ئه‌وانه گریدا (۲) ئه‌و په‌ل له جی چیه ئه‌وجی خه‌ید (۳) نیه‌یلید به‌یده زه‌تو [ف] (۴) تووکی گریده‌و [ف] (۱) به آنها می‌رسد (۲) عضو در رفته را جا می‌اندازد (۳) مانع از افتادنش می‌شود (۴) پوستش را می‌گیرد

گریدان girîdan ئه‌وانه گرید [ف] آنها را می‌گیری

گریدان girêdan (۱) ئه‌وانه گرید (۲) گریه دان [ف] (۱) آنها را می‌گیرد (۲) گره می‌زند

گریدانا girîdana (۱) ره‌سیده پیتانا (۲) ئه‌و په‌له‌یله کُ وه جی چینه گریده‌و (۳) نیه‌یلی به‌نه زه‌تو، گریدانه‌و [ف] (۴) تووکیان گریده‌و [ف] (۱) به آنها می‌رسی (۲) اعضای در رفته را جا می‌اندازی (۳) مانع افتادنشان می‌شوی (۴) پوستشان را می‌گیری

گریدانا girêdana (۱) ره‌سیده پیتانا (۲) نیه‌یلید به‌نه زه‌تو، گریدانه‌و (۳) تووکیان گریده‌و (۴) ئه‌و په‌له‌یله کُ وه جی چینه گریده‌و [ف] (۱) به آنها می‌رسد (۲) مانع افتادنشان می‌شود (۳) پوست آنها را می‌گیرد (۴) اعضای در رفته را جا می‌اندازد

گری کردن girî kirdin گریه کردن [ف] گریستن

گریگ girêg گری، کاتیگ [ف] می، لحظه‌ای

گری گاو girê gaw ده‌نگ گریسن [ف] صدای هوق گریه

گریم girîm گریمن [ف] می‌گریم

گریما girîma (۱) ره‌سیمنه پیتانا (۲) نیه‌یلیم به‌نه زه‌تو، گریمن (۳) ئه‌و په‌له‌یله کُ وه جی چینه ئه‌و جی خه‌یم [ف] (۴) تووکیان گریمنه‌و [ف] (۱) به آنها می‌رسی (۲) مانع از افتادنشان می‌شویم (۳) اعضای در رفته را جا می‌اندازیم (۴) پوستشان را می‌گیریم

گریمن girîmin بنووپه گریم [ف] نگا گریم

گرین girîn (۱) دۆیه م که‌س گه‌ل له گرتن (۲) گری [ف] (۱) می‌گیرید (۲) گریه کردن

گرینا girîna (۱) ره‌سینه پیتانا (۲) په‌ل له جی چیه ئه‌و جی خه‌ین (۳) نیه‌یلین به‌یده زه‌تو [ف] (۴) تووکی گرینه‌و [ف] (۱) به او می‌رسید (۲) عضو در رفته را جا می‌اندازید (۳) مانع از افتادنش می‌شوید (۴) پوستش را می‌گیرید

گرینان girînan ئه‌وانه گرین [ف] آنها را می‌گیرید

گرینه‌ده‌س girîne des وه ده‌س گرین [ف] بدست می‌گیرید

گرینه مل girîne mil وه مل گرین [ف] برعهده می‌گیرید

گرینه‌و girînew بنووپه گرینا [ف] نگا گرینا

گرینه‌وی girînewey (۱) ئه‌وه گرینه‌و (۲) ره‌سینه‌پیتا (۳) په‌ل پوو گرینه‌و [ف] (۴) تووک ئه‌وه گرینه‌و [ف] (۱) مانع از افتادنش می‌شوید (۲) به او می‌رسید (۳) عضو در رفته جا می‌اندازید (۴) پوستش را می‌گیرید

گرینه‌ی girîney ئه‌وه گرین [ف] او را می‌گیرید

گریو girîw گریه، گری [ف] گریه

گریوانن girîwanin گریانن، وه‌گیره خسن [ف] گریاندن

گری وری girê wirê فی‌ل دان [ف] آنکه کاسه‌ای زیر نیم کاسه دارد

گریوه girîwe گریه [ف] گریه

گریه girîye (۱) گریه (۲) قلف و به‌نه وه گرووک (۳) گرتنه‌ی دار [ف] (۱) گریه (۲) گره، گره زدن (۳) گره در چوب

گریه‌پنج girîye pêç گریه‌دان و واز نه‌کردن [ف] گره محکم زدن و نگشودن

گریه‌خواردن girîye xwardin گریه‌پنج که‌فتن [ف] گره خوردن

گریه‌دان girîye dan (۱) گریه داین (۲) ئه‌وانه گریه دان [ف] (۱) گره زدن (۲) آنها گره زدن

گریه‌داین girîye dayn (۱) گریه دان (۲) تۆیه گریه داین [ف] (۱) گره خوردن (۲) شما گره زدید

گریه‌سییه girîye sîye دیه‌که‌یگه له دیره [ف] روستایی در دیره

گریه‌کووره girîye kûre گریه له بان گریه دان [ف] گره روی گره زدن

گریه له کارکهفتن girîye le kar keftin گریه و گرفت له

کار [ف] گره در کار افتادن
گریه وپوو girye û rû گریه و روو روو [ف] گریه و شیون
گریه ی girvey گریه یید [ف] گرفتار می‌شوی
گریه یی girveyî گرفتار می‌شود [ف]
گرپه ییجا giñ yeÿ ca زوزی، گورپای گورپ [ف] دم به ساعت، هر دقیقه
گز giz (۱) فهن، له یلاجی (۲) زه‌نبه‌لق (۳) هه‌که «چنجگ گز دیرید» [ف] (۱) نیرنگ، حيله (۲) کوشش، تلاش (۳) حکه، کرم
گزتاو giztaو زه‌نبه‌لق نه‌رایی کاریگ [ف] کوشش و جهد برای انجام کاری
گزتاو کردن giztaو kirdin گزتاو داشتن [ف] تلاش داشتن، کوشش داشتن
گزک gizk هان، بلووم «ل» [ف] تشجیع، تحریک
گزگ gizig گزئی، بنووره جاپوو [ف] جارو، نگا جاپوو
گزگان gizig dan گزئی دان [ف] جارو زدن
گزکز giz giz وه ته‌ش تاو، وه تاو [ف] باعجله، باشتاب
گزگل gizgif بنووره کلکاف «گ» [ف] نگا کلکاف
گزگه یل gizgeyl گزتاو، هه‌له‌پله کردن له خواردن «نامان له یلی گزگه‌یلی - نان له خوانچه نه‌یلی» [ف] آنکه بسیار با عجله غذا می‌خورد
گزلیک gizlik (۱) سوپ، نه‌و که‌سه کُ خۆن خوه‌ئ وه مل دیگران که پید (۲) جوورئ درپگه [ف] (۱) افراد سمج، مانند گنه چسبیدن (۲) نوعی خار
گزم gizm (۱) له‌ت، تیکه، کوت (۲) رفاته، رفه [ف] (۱) قطعه (۲) ضخامت، کلفتی، قطر
گزم‌گزم gizm gizm تیکه‌تیکه [ف] قطعه قطعه
گزمووله gizmûle گولوو خه‌پگین [ف] گلوله گلی
گزن gizin فه‌ن‌باز [ف] نیرنگ‌باز
گزنه‌ک giznek گه‌زنه‌ک [ف] بیماری اگزما
گزی gizê گزگ [ف] جارو
گزی دان gizêdan گزگ دان [ف] جارو زدن
گزیر gizîr (۱) گزن (۲) پاکار [ف] (۱) نیرنگ‌باز (۲) نماینده خان که مامور گردآوری مالکانه است
گزیل gizîl گزن، گزیر [ف] نیرنگ‌باز
گزینک gizînik (۱) خت پشکه‌ر (۲) دویه‌تی چه‌و، له تۆرکه‌مه‌نی «گوزنگ» تۆشن [ف] (۱) کاوش و جستجو از روی

فضولی (۲) مردمک چشم، درترکمنی «گوزنگ» گویند
گزی نه‌فتینه gizê neftîne کنگه‌نه‌فتینه، کتگ [ف] سخن چین، دو بهم زن
گژی giz (۱) که‌له گز، وشه‌ئ هان دان که‌لیا (۲) قه‌ئ «گژ دار» (۳) دهنگ و (۴) شه‌پ کردن «چینه گز به‌که‌و» (۵) مق، قز (۶) گیا، گز گیا [ف] (۱) کلمه تشجیع گاو نر (۲) بالا رفتن (۳) صدای باد در منفذ (۴) گلاویزشدن (۵) موی ژولیده (۶) گیاه‌جات، ادویه جات
گژاو gijaw که‌له گژ [ف] کلمه تشجیع گاو نر
گژگ gijg کوژه‌ک «ل» [ف] دکمه
گژگی gijgijî قژقژی [ف] موی آشفته و درهم
گژ گیا giji gya گژ وگیا [ف] ادویه‌جات گیاهی
گژمووله gijmûle گولوو خه‌پگین [ف] گلوله گلی
گژن gijin قژن [ف] ژولیده مو
گژنیز gijnîz گشنیز [ف] گیاه گشنیز
گژنیزه gijnîze (۱) جوورئ زینه‌تی زئانه‌س (۲) دهنگ نه‌ره‌ق رۆ دهمچه‌و [ف] (۱) نوعی زیور زئانه (۲) دانه‌های ریز عرق بر گونه
گژ وگیا giz û gya گژگیا [ف] ادویه‌جات گیاهی
گژه gije (۱) گژاو (۲) دهنگ و [ف] (۱) کلمه تشجیع گاونر (۲) صدای باد در منفذ
گژه‌با gije ba گژه‌وا [ف] باد تند
گژه‌گژ gije giz گژه‌ئ و [ف] صدای پیایی باد
گژه‌ئ و gijeÿ wa دهنگ و [ف] صدای باد
گست gist توواس «ل» [ف] خواست، طلبید
گستن gistin هواستن، توواسن «ل» [ف] خواستن
گسک gisik گزگ [ف] جارو
گسک دان gisik dan گزگ دان [ف] جارو زدن
گش giş گشت، کول [ف] همه
گشت gişt گش [ف] همه، همگی
گشت دان giştidan تویه وه گشتی [ف] همه شما
گشتکاری gişt karê گشتکاری [ف] همه کاری را، همه کار
گشته‌س gişt kes گشکه‌س [ف] همه کس من
گشتمان giştiman ئیمه وه گشتی [ف] همه ما
گشتی giştê کولی، گشتیان [ف] همه، جمگی
گشتیان giştêan ئه‌وان وه گشتی [ف] همه آنها

کار [ف] گره در کار افتادن
گریه وپوو girye û rû گریه و روو روو [ف] گریه و شیون
گریه ی girvey گریه یید [ف] گرفتار می‌شوی
گریه یی girveyî گرفتار می‌شود [ف]
گرپه ییجا giñ yeÿ ca زوزی، گورپای گورپ [ف] دم به ساعت، هر دقیقه
گز giz (۱) فهن، له یلاجی (۲) زه‌نبه‌لق (۳) هه‌که «چنجگ گز دیرید» [ف] (۱) نیرنگ، حيله (۲) کوشش، تلاش (۳) حکه، کرم
گزتاو giztaو زه‌نبه‌لق نه‌رایی کاریگ [ف] کوشش و جهد برای انجام کاری
گزتاو کردن giztaو kirdin گزتاو داشتن [ف] تلاش داشتن، کوشش داشتن
گزک gizk هان، بلووم «ل» [ف] تشجیع، تحریک
گزگ gizig گزئی، بنووره جاپوو [ف] جارو، نگا جاپوو
گزگان gizig dan گزئی دان [ف] جارو زدن
گزکز giz giz وه ته‌ش تاو، وه تاو [ف] باعجله، باشتاب
گزگل gizgif بنووره کلکاف «گ» [ف] نگا کلکاف
گزگه یل gizgeyl گزتاو، هه‌له‌پله کردن له خواردن «نامان له یلی گزگه‌یلی - نان له خوانچه نه‌یلی» [ف] آنکه بسیار با عجله غذا می‌خورد
گزلیک gizlik (۱) سوپ، نه‌و که‌سه کُ خۆن خوه‌ئ وه مل دیگران که پید (۲) جوورئ درپگه [ف] (۱) افراد سمج، مانند گنه چسبیدن (۲) نوعی خار
گزم gizm (۱) له‌ت، تیکه، کوت (۲) رفاته، رفه [ف] (۱) قطعه (۲) ضخامت، کلفتی، قطر
گزم‌گزم gizm gizm تیکه‌تیکه [ف] قطعه قطعه
گزمووله gizmûle گولوو خه‌پگین [ف] گلوله گلی
گزن gizin فه‌ن‌باز [ف] نیرنگ‌باز
گزنه‌ک giznek گه‌زنه‌ک [ف] بیماری اگزما
گزی gizê گزگ [ف] جارو
گزی دان gizêdan گزگ دان [ف] جارو زدن
گزیر gizîr (۱) گزن (۲) پاکار [ف] (۱) نیرنگ‌باز (۲) نماینده خان که مامور گردآوری مالکانه است
گزیل gizîl گزن، گزیر [ف] نیرنگ‌باز
گزینک gizînik (۱) خت پشکه‌ر (۲) دویه‌تی چه‌و، له تۆرکه‌مه‌نی «گوزنگ» تۆشن [ف] (۱) کاوش و جستجو از روی

گشکارئ giş karê گشکارئ [ف] همه کاری
گشکەس giş kes گشکەس [ف] همه کس من
گشکەسهگەم giş kesegem گشکەسم [ف] ای همه کس من
گشکەسێ giş kesê گشکەسێ [ف] همه کسی
گفت gift وهتن، په‌یمان [ف] پیمان، قول
گفت لفت gifti lift گفت لفت [ف] احوالپرسی، جویا شدن
گفتمان giftiman وهت و ویژ [ف] گفتمان، گفتگو
گفت واز gifti waz وهتن، گفتمان [ف] باز گو کردن
گفته gifte (۱) به‌پیشه‌رات (۲) فزه «گفته نه‌کرد» [ف] (۱) پیمان، قول (۲) کمترین سخن، کمترین صدا
گف giv (۱) گژ، قژ (۲) فنگه‌ئ کوچگ (۳) گژ هه‌لاتن «فلانی گف کردی» [ف] (۱) موی ژولیده (۲) صدای پرتاب سنگ (۳) خشم، عصبانیت
گف گال givi gal گف گال [ف] ته‌دید لفظی ته‌دید
گفن givin گف دریژ [ف] ژولیده موی
گفه give فینگه‌ئ کوچگ [ف] صدای پرتاب سنگ از فلاخن
گفه‌گف give giv گف گال [ف] ته‌دیدتوخالئ، ته‌دید لفظی
گکارئ gi karê گول کارئ [ف] همه کاری
گگل gigil گولچه وه زووان مناله‌یل [ف] بیسکویت به زبان کودکان
گل gil (۱) جار، که‌په‌ت (۲) بنچینه‌ئ کردار گلان (۳) خوراندن، له سه‌کزی «گل» توشن (۴) گلادان (۵) گل خواردن (۶) لک، قوته «خوداکه‌سه نه‌تئنه له په‌ژاره‌ئ من - قسیه‌ئ دوس گله له گلاره‌ئ من» (۷) ژان، ئه‌یش «گل بکه‌ی» [ف] (۱) بار، دفعه (۲) ریشه فعل «گلان» به معنای زمین زدن (۳) غلت، درسکزی «گل» گویند (۴) نزدخود نگه داشتن (۵) گردش کردن، گشتن، راه رفتن (۶) غده، آماس (۷) درد، ناخوشی
گل gif (۱) خاکه‌پا (۲) رۆشور (۳) خه‌پئ [ف] (۱) سرشت (۲) گل سر شوی (۳) گل
گلا gifa وه‌لنگ [ف] برگ درخت
گلابیّه gila bÿe (۱) گله و بیّه (۲) له لائ خود گل بیّه [ف] (۱) مانع از رفتن شو (۲) نزد خود نگه‌دار

گلاخان gifa xan گه‌لاخان، گلاریزان [ف] برگ‌ریزان
گلاخواردن gila xwardin گله‌وخواردن [ف] مراجعت کردن ، برگشتن
گلاخه gifaxe قژگه [ف] شاخ و برگ ریز درختان
گلدان gila dan (۱) گله و دان (۲) هه‌پۆکه دان [ف] (۱) نزد خود نگه داشتن (۲) مانع شدن
گلداین gila dayn (۱) گلدان (۲) هه‌پۆکه دان [ف] (۱) نزد خود نگه داشتن (۲) مانع شدن
گلداه gila de (۱) گله و ده (۲) له لائ خود بیل [ف] (۱) مانع از رفتن شو (۲) نزد خود نگه‌دار
گلاراو gilaraw (۱) نه‌خوه‌شی سییه‌لاو (۲) لاناوه له نه‌سره‌ویان [ف] (۱) بیماری آب مروارید (۲) کنایه از آرام و قرار نداشتن
گلاراو کردن gilaraw kirdin لاناوه له نه‌سره‌ویان [ف] کنایه از آرام ننشستن
گلاریزان gifa rîzyan لاناوه له پییری هاتن [ف] کنایه از پیر شدن
گلار بۆن gilar bün سه‌ره‌و ژیر بۆن [ف] سرازیر شدن، غلتیدن
گلاریک gilarik دۆیه‌تی، گزینک «گ» [ف] مردمک چشم
گلاره gilare (۱) دیده، دیه، چه‌و، له عبری «گلارا» توشن (۲) ناویگه ژنانه (۳) گزینک [ف] (۱) چشم، دیده، در عبری «گلارا» گویند (۲) نامی زنانه (۳) مردمک چشم
گلاره‌گه‌م gilaregem چه‌وه‌گه‌م [ف] ای نور دیده‌ام
گلاریزان gifarêzan (۱) وه‌رز تۆل ته‌کن (۲) مانگ شه‌شم سال [ف] (۱) پاییز (۲) ماه شهریور
گلاف gifaf کوورده‌ره، ده‌روه [ف] دره‌ای که رودخانه‌ی فصلی دارد
گلان gilan (۱) گه‌مه‌یگه چۆ گولوان (۲) رمان (۳) په‌سا کردن و شوورتن نژی [ف] (۱) بازی مانند تیه‌بازی (۲) بر زمین زدن (۳) پاک کردن و شستن غلات بویژه ماش و عدس
گلانن gilandin رمانن [ف] بر زمین زدن
گلاوش gilawş بنووه کریس، تابه [ف] نگا کریس
گل بوونه‌وه gil bûnewe گلار بۆن [ف] غلتیدن
گل بیّه gil bÿe (۱) بنووه گلابیّه (۲) خپ بیّه، بگه‌ردن [ف] (۱) نگا گلابیّه (۲) بچرخان، بگردان، فعل امر از «گل‌دان»

گشکارئ giş karê گشکارئ [ف] همه کاری
گشکەس giş kes گشکەس [ف] همه کس من
گشکەسهگەم giş kesegem گشکەسم [ف] ای همه کس من
گشکەسێ giş kesê گشکەسێ [ف] همه کسی
گفت gift وهتن، په‌یمان [ف] پیمان، قول
گفت لفت gifti lift گفت لفت [ف] احوالپرسی، جویا شدن
گفتمان giftiman وهت و ویژ [ف] گفتمان، گفتگو
گفت واز gifti waz وهتن، گفتمان [ف] باز گو کردن
گفته gifte (۱) به‌پیشه‌رات (۲) فزه «گفته نه‌کرد» [ف] (۱) پیمان، قول (۲) کمترین سخن، کمترین صدا
گف giv (۱) گژ، قژ (۲) فنگه‌ئ کوچگ (۳) گژ هه‌لاتن «فلانی گف کردی» [ف] (۱) موی ژولیده (۲) صدای پرتاب سنگ (۳) خشم، عصبانیت
گف گال givi gal گف گال [ف] ته‌دید لفظی ته‌دید
گفن givin گف دریژ [ف] ژولیده موی
گفه give فینگه‌ئ کوچگ [ف] صدای پرتاب سنگ از فلاخن
گفه‌گف give giv گف گال [ف] ته‌دیدتوخالئ، ته‌دید لفظی
گکارئ gi karê گول کارئ [ف] همه کاری
گگل gigil گولچه وه زووان مناله‌یل [ف] بیسکویت به زبان کودکان
گل gil (۱) جار، که‌په‌ت (۲) بنچینه‌ئ کردار گلان (۳) خوراندن، له سه‌کزی «گل» توشن (۴) گلادان (۵) گل خواردن (۶) لک، قوته «خوداکه‌سه نه‌تئنه له په‌ژاره‌ئ من - قسیه‌ئ دوس گله له گلاره‌ئ من» (۷) ژان، ئه‌یش «گل بکه‌ی» [ف] (۱) بار، دفعه (۲) ریشه فعل «گلان» به معنای زمین زدن (۳) غلت، درسکزی «گل» گویند (۴) نزدخود نگه داشتن (۵) گردش کردن، گشتن، راه رفتن (۶) غده، آماس (۷) درد، ناخوشی
گل gif (۱) خاکه‌پا (۲) رۆشور (۳) خه‌پئ [ف] (۱) سرشت (۲) گل سر شوی (۳) گل
گلا gifa وه‌لنگ [ف] برگ درخت
گلابیّه gila bÿe (۱) گله و بیّه (۲) له لائ خود گل بیّه [ف] (۱) مانع از رفتن شو (۲) نزد خود نگه‌دار

گلپ gilp گولپه [ف] صدای لهیب آتش
گلپا کهفتن gili pa keftin (۱) لاناوه له پیری (۲) له گل پا
 کهفتن [ف] (۱) کنایه از پیری (۲) ازجنب وجوش افتادن
گلپل gili pil (۱) جی وهجی (۲) جمس داشتن [ف] (۱) جا به
 جایی (۲) جنبش داشتن
گلپل کردن gili pil kirdin (۱) جی وهجی کردن (۲)
 جمس کردن [ف] (۱) جابهجا کردن (۲) جنبش داشتن، حرکت
 داشتن
گلپه گلپ gifpe gifp گولپهئ ناگر [ف] صدای لهیب آتش
گلپتچ gil pêç (۱) ژان و ژوو ئه پائ ئاژهل (۲) لاناوه له
 بيقه رار بۆن [ف] (۱) درد، ويژهی حیوانات (۲) کنایه از بيقراری
 کردن
گل خواردن gil xwardin (۱) گل دوور خواردن (۲) گلار بۆن
 [ف] (۱) گشتن، گردش کردن (۲) غلتیدن
گل دان gil dan (۱) چرخانن له ناو خه لکان (۲) تهکان دان
 (۳) گله و دان [ف] (۱) چرخاندن در میان مردم یا مکانی (۲) تکان
 دادن (۳) نزد خود نگه داشتن، مانع شدن
گلدوور gili dûr (۱) گلدوور گلدوور (۲) وه دۆر ونزیک
 چشتی گل خواردن [ف] (۱) اندک اندک چیزی را ثابت کردن،
 اندک اندک در پی چیزی بودن (۲) دورا دور چیزی را پاییدن،
 اندک اندک خود را به چیزی نزدیک کردن
گل ده gilde (۱) هه پۆکه ده (۲) گلاده (۳) بگردن [ف] (۱) مانع
 رفتن شو (۲) نزد خود نگه دار (۳) در میان مردم بگردان،
 بچرخان
گل سفید gif sifed ديه که یگه له سۆنقۆر [ف] روستایی در
 سنقر
گلکاری gif karî خه پئ کاری [ف] گلکاری، بنایی
گل کردن gil kirdin گلاراو کردن [ف] کنایه از بيقرار شدن
گلکوو gifkû گووپ، قهور [ف] گور، قبر
گل گل gil gil جار جار [ف] دفعه به دفعه، گاه بگاه
گلگلان gilgilan (۱) گلان (۲) سان گلی، له سه کزی «گه
 گه لی» تۆشن [ف] (۱) بازی که با تيله انجام می شود (۲) نگا
سان گلی
گل کینگ gil gilêg گل گل [ف] گاهگاهی
گلگوو gili gû گل پل، جم و جۆل [ف] جنب وجوش، تحرك
گلگه gilge (۱) کولپچه وه زووان مناله یل (۲) گلگهئ گروش

(۲) خۆراکی وه زووان مناله یل [ف] (۱) تنغلات در زبان کودکان
 (۲) بناگوش، گیجگاهی (۳) خوراکی در زبان کودکان
گلگهئ گروش gilgeyê gûş کپراکه [ف] گیجگاهی، بنا
 گروش
گل گیان gili gyan ئاز، هاز، تووان [ف] تاب وتوان، توانایی
 جسمی
گل گیر gifgîr جوورئ ویژنگه ک کوناگانئ گهوراتره [ف]
 نوعی غربال بوجاری که روزنه های بزرگتری دارد
گلی gillî گلگه [ف] تنغلات در زبان کودکان
گلم گیز gifmi gîz (۱) ساور (۲) جیهی جهنگان «گ» [ف]
 گیج، منگ (۲) کارزار، محل جنگ
گلمگه gifmige (۱) گرمانن، قۆپدان (۲) گلنگ گروش له
 سه خری [ف] (۱) غرولند، غرغر کردن (۲) قسمت بر جسته ی
 باسن
گلمووله gifmûle گولووله بۆن [ف] از فرط پیری و
 مریضی از جنب و جوش افتادن
گلمیتگ gifmîtig گولمیتگ [ف] هر چیزی که از دور به
 خوبی نمایان نیست، چیزی شبیه شبح
گلن gilin پاشگره وه ماناخ گلانن [ف] پسوند به معنی بر
 زمین زیننده
گلنگ giling گن «گلنگ له گا بن» [ف] پُر یک مشت،
 بویره گوشت فیله
گلوول gifûl (۱) گونووله (۲) لاناوه له پیری [ف] (۱) کلاف
 شده (۲) کنایه از پیری و ناتوانی
گلوول بۆن gifûl bün (۱) کلاف کریان (۲) گولووله بۆن [ف]
 (۱) کلافه شده (۲) کنایه از ناتوانی جسمی و خانه نشین شدن
گلووله gifûle (۱) گونووله (۲) پیری و ناته وانی [ف] (۱) کلافه
 نخ (۲) پیری و ناتوانی
گلووله بن gifûle ben به ن مهوجان [ف] نخ جاجیم بافی
گل ویز gili wêz جم و جۆل، جمس [ف] جنبش، تحرك
گله gile ده ننگ، دانه [ف] واحد شمارش، دانه، عدد
گله چرمگ gifê çermig ديه که یگه له ره وانسه ر [ف] نام
 روستایی در روانسر
گله خوره gifexwere بنووره گیله خوره [ف] نگا گیله
 خوره
گلهر giler (۱) خپینک (۲) په راویز (۳) ماسی بۆچگ (۴) به قیه

«ل» [ف] (۱) گرد و کوچک (۲) انتهای پرداخت شده‌ی هر بافتنی، حاشیه (۳) ماهی کوچک (۴) بخیه، کوک
گله شمار gile şimar ده‌نگ ده‌نگ ژمارتن [ف] دانه به دانه شمردن
گله گله gile gile ده‌نگ ده‌نگ [ف] دانه‌دانه، تکتک
گله و بۆن gilew bün وه‌ره و خوار پل خواردن [ف] در سرازیری افتادن و غلتیدن
گله و خواردن gilew xwardin هه‌لگه‌ردیان [ف] باز گشتن، برگشتن، مراجعت کردن
گله و دان gilew dan بنووره گلادان [ف] نگا گلادان
گله وین gile wijin ده‌سچن کردن [ف] دستچین کردن
گله وین کردن gile wijin kirdin ده‌سچین کردن [ف] دستچین کردن
گله و ده‌ره gile we der (۱) به‌کئ له به‌زهمیل هووره (۲) به‌کئ له به‌زهمیل موسیقی‌ه‌قانی [ف] (۱) یکی از مقامات هوره (۲) یکی از مقامات موسیقی‌حقانی
گله و ده‌ره gile we dere دبه‌که‌یگه له سه‌رپه‌ل [ف] روستایی در سر پُل‌ذهاب
گله و گله gile we gile گله گله [ف] دانه به دانه
گله وین gile wêjin ده‌سچن کردن [ف] دستچین کردن
گله‌ی giley (۱) گله‌ی، له لاتین (glum) توشن (۲) ده‌نگی، دانه‌ی [ف] (۱) گلايه، در لاتین (glum) گویند (۲) دانه‌ای، عددی
گله‌ی نازار giley azar گله‌ی نازار کردن [ف] گلايه همراه با طعنه و سرزنش، خواهش تمنا
گله‌ی بانان giley banan له بانان گله‌ی کردن [ف] در آینده گلايه کردن، عملی که موجب گلايه کسی شود
گله‌ی کردن giley kirdin گله‌ی کردن [ف] گلايه کردن
گله‌ی گازر giley gazir گله‌ی نازار «گ» له کرمانجی «گلی و گازنج» توشن [ف] خواهش و تمنا کردن، در دیگر گویشهای کردی «گلی و گازنج» گویند
گلی gilî گله [ف] بیسکویت یا تنغلات در زبان کودکان
گلی gilê نوعی گرده‌نان
گلیا gilya (۱) رمیا (۲) دا له زه‌ق [ف] (۱) و (۲) بر زمین خورد، افتاد
گلیاس gilyas داسه زه‌ق [ف] بر زمین خورد

گلیاگ gilyag گلیای [ف] بر زمین خورده
گلیان gilyan رمیان، وه زه‌ق دان [ف] بر زمین افتادن
گلیای gilyaê گلیاگ [ف] بر زمین خورده
گلیم gifêm جورئ قالیه [ف] گلیم
گلیم‌گوش gifêm gûş مالیه‌تیگه له مه‌ته‌له‌یل منالانه، ئه‌و که‌سه کُ گوش و لا دیرید [ف] شخصیتی در داستانهای کودکان، کسی که گوش بلند و دراز دارد
گلیمه‌بانان gifême banan گله‌ی بانان [ف] در آینده گلايه کردن
گلین gifîn له جسنُ گلُ دُرسُ بق [ف] گلین، سفالی
گلینگ gifînig (۱) گلنگ، له لاتین (gland) توشن (۲) گزینگ [ف] (۱) غده، در لاتین (gland) به معنی غده است (۲) مردمک چشم
گلینه gifîne دویه‌تی، گزینگ، له عبری «گلاراگلینه» توشن [ف] مردمک چشم، در عبری «گلاراگلینه» گویند
گلیه‌ی gilyey (۱) گله‌ی (۲) رمیه‌ی [ف] (۱) گلايه (۲) بر زمین می‌خوری
گلیه‌ی نازار gilyey azar گله‌ی نازار [ف] گلايه همراه با سرزنش
گلیه‌ی بانان gilyey banan گله‌ی بانان [ف] در آینده گلايه کردن
گمیز gimêz بنووره میز [ف] نگا میز
گمیزدان gimêz dan میزدان، میزدان، له زاراو‌ه‌یل تره‌کُ کردی «موسلدان، موسلدان» توشن [ف] مthane، در دیگر گویشهای کردی «موسلدان، موسلدان» گویند
گمیز کردن gimêz kirdin میز کردن [ف] شاشیدن
گن gin (۱) گلنگ (۲) سفته و بۆن (۳) کوتاه، قوته (۴) پر مشتیک (۵) گرنج [ف] (۱) گوشت فیله (۲) سفت شدن (۳) غده (۴) پُر یک مشت (۵) گره‌دار، برجسته
گناته ginate گه‌ناته [ف] بدلگامی کردن اسب
گناس ginas قورتنگ «ل» [ف] خسیس، نگا قورتنگ
گنال ginal گه‌نال، له فه‌رانسه‌ی (guenille) وه‌مانائ کویه‌نه‌و وه‌ دهرده نه‌خوره [ف] آت آشغال، در فرانسوی ()
گناله ginalxe گه‌نالخه [ف] آت آشغال
گنالدان ginal dan زیبدان [ف] آشغالدانی

گنج ginc قنج کردن، زورم هه‌لبه‌زدا به‌ز گور، له نه‌وستا (rinc رنج) وه مانائ زرنج، چالاک و سووک تۆسریاس گاهس وشه ئ «رنجر» له گنج وه‌رگنپر بۆد [ف] پرش، جست وخیز گوساله، در اوستا (rinc رنج) به معنی زرنج، چالاک و سبک بودن نوشته شده، شاید واژه «رنجر» از همین واژه مشتق شده

گنج گرتن ginc girtin قنج گرتن [ف] پریدن با دو پا، پرش جفت

گنجگه gincige گنج گرتن [ف] پریدن با دوپا

گنگ ginig (۱) سوپر (۲) بایه‌قوورهت، گول [ف] (۱) مصر (۲) کوتوله

گن‌گن gin gin (۱) به‌ش به‌ش کریائ (۲) گرنج گرنج [ف] (۱) قطعه قطعه (۲) گره‌گره‌دار

گن‌گنه و بۆن gin ginew bün گرنج گرنج بۆن [ف] غدهای برجسته و نمایان در بدن

گنوپر ginûr بنوپره گنوپر [ف] نگا گنوپر

گنه gine گنه [ف] گنه، انگل گنه

گنه‌ل ginef نایم کول وچاخ [ف] کوتاه قد وچاق

گو gû نک مه‌مگ [ف] نوک پستان

گو gü وامه‌نه ئ خوراک ئسان ک له قنگه و ده‌رچوود، له گیه‌کی (گی) تۆشن [ف] مدفوع انسان

گوتاسن güasin ده‌خل ودان ئاسن له کۆزه ئ ئاسن گه‌ری [ف] نخالی آهن ذوب شده در کوره‌ی آهنگری

گۆنه‌رجن gü ercin گرانگه ئ ئه‌رجن ک کرم داسه تی و پووسانیسه‌ئ و ئاردینه ئه‌ول جه‌ت و پشکل که‌نه قاتی و له پارچه‌تگ پیچنه‌ئ و نه‌نه ئ ژیر خوه‌له‌په‌ته تا گه‌رمه و بوو ئه‌وسا نه‌نه ئ بان دمه‌ل و چرکه گه‌ئ وه کولی کیشیده و خوه‌ئ [ف] قسمتی از درخت ارچن در نزدیکی ریشه و ساقه که کرم خوردگی دارد و بصورت پودر است را با شیره‌ی درخت ارچن یا «جه‌ت» قاتی کرده در پارچه‌ای گذارند و زیر خاکستر می‌نهند و پس از گرم شدن بر روی دمل چرکی می‌گذارند و بکلی چرک دمل را می‌مکد

گۆنه‌ساره gü esare گۆنه‌ساره [ف] کرم شبتاب

گوارا gwara نوش، ژیز کووفت [ف] گوارا

گوازولک gwazûlik گازولک «ل» [ف] سرگین غلتان

گواله gwafe جانتای، له سوومری «گواله» تۆشن [ف]

جوال، در سومری «گواله» گویند

گوان gwan مه‌مگ ناژه‌ل، له گیه‌کی (گوون) تۆشن [ف] پستان احشام، در گیلکی (گوون) گویند

گوان ئیشی gwan îşî جووری نه‌خوه‌شی گوان ناژه‌له [ف] بیماری در پستان احشام که در آن پستان ماسیده می‌شود

گوان بریائ gwan biryaê لاهنایگه ئه‌پای مانگای چه‌تۆن [ف] اصطلاحاً به گاو نا آرام و زیانی کننده گویند، پستان بریده

گوان تنه و کردن gwan tinew kirdin هه‌نه‌ه‌ن زاین پستان ناژه‌ل [ف] هنگامه زایمان احشام

گواندار gwan dar لاناوه له ناژه‌ل [ف] کنایه از احشام، پستاندار

گوان کردن gwan kirdin گوان تنه و کردن [ف] موسم زایمان احشام که پستانها بزرگتر می‌شود

گواو güaw فازلو [ف] فاضلاب

گواویر guawîr به‌شیکه له گیه‌لان [ف] بخشی در گیلانغرب

گوائی gwaê گاهس، ژیز نه‌گوائی [ف] ممکن است، صورت مثبت برای واژه‌ی «نه‌گوائی»

گواگان gwaêgan گاهس، گاهس [ف] گویا، شاید

گۆپر gü bir موله‌ت نیان وه که‌سیگ [ف] اصطلاحاً به معنی فرصت ندادن به کسی

گۆپر کردن gü bir kirdin ئاوپر کردن [ف] اصطلاحاً به معنی فرصت ندادن

گوپ gwip (۱) گوونا (۲) وه ئه‌نازه‌ئ پر یه‌ئ ده‌م «گوپیگ ناو» (۳) لاناوه له به‌رچه‌که‌به‌رچه‌ک کردن [ف] (۱) لپ، گونه (۲) به اندازه پُر یک لپ، یک جرعه (۳) باد در غبغب انداختن، ادعا داشتن

گوپال gûpaf (۱) گیه وگوپال (۲) تیللا [ف] (۱) شکمبه، امحاء و احشاء (۲) چماق

گوپکه gupke گوپکه، چۆزه‌ره‌ئ دار [ف] جوانه درخت

گوپگ gupig گوپن [ف] کسی که لپهای بزرگ و گوشتی دارد

گوپگوپ gwip gwip (۱) قولوپ قولوپ (۲) وه‌رده وه‌رده، گف گال [ف] (۱) جرعه جرعه (۲) تهدید کردن

گوپگوپ کردن gwipgwip kirdin به‌رچه‌که به‌رچه [ف] تهدید کردن و ادعا داشتن

گوپگه gupge گوپگه، چۆزه ره ئی دار [ف] جوانه درخت
گوپن gupin گوپگ [ف] کسی که لُپهای بزرگ و گوشتی دارد
گوت gût گورتینه [ف] بکارت
گوتال gûtal گه نال «گهن وگوتال» [ف] پیش درآمد بد، ببرد نخور
گوتیره gûtirme گوتیره، ره سن [ف] رسن، طناب
گوتیره gûtire (۱) ثلاثه وکلی نه نازه گرتن (۲) گوته ره کاری [ف] (۱) تخمین بدون اندازه گیری (۲) کار نسنجیده
گوتیره کاری gûtire karî گوته ره کاری [ف] کار ناروا، کار نسنجیده
گوتیره ی gûtirey گوته ره ی [ف] نسنجیده عمل کردن
گوتگ gutig مال بۆچگ [ف] خانه کوچک
گوتیره gûtere گوته ره [ف] نگا گوتره و ترکیباتش
گوتلکوت gwitel kwit بان نه ناو، نه نوود کردن [ف] گل اندود کردن
گوتهمه gwite her ته ف دان، نیمه گهرم کردن «ل» [ف] تفت، تفت زدن
گوتیه gûtye بنووره گوتیه ته [ف] نگا گوتیه ته
گوتج güc (۱) گریچ، گوتج، بلج، گویوچ، برچ، له زارواو یل تهرک کوردی «گفیشک، بلج، گفویشک، گویژ، گومیژ، گوهیشک، گویچ، گیچ، گریچ» توشن (۲) سه رسپ مه نین [ف] (۱) زالزالک، در دیگر گویشهای کردی «گفیشک، بلج، گفویشک، گومیژ، گوهیشک، گویچ، گیچ، گریچ» گویند (۲) تعجب، شگفت ، در شگفت
گوجا gwica وه جی، قسیه ی وه جی [ف] سخن سنجیده، شایسته
گوتج هاتن güc hatin تاجب هاتن، سه رسپ مه نین [ف] تعجب کردن، متعجب ماندن
گوجهر gwicer (۱) گوجین «ل» (۲) ناویگه ئپائ سگ [ف] (۱) کوچک (۲) نامی برای سگ
گوجین gwicîn گوجهر «ل» [ف] کوچک
گوتچان gûçan گوتچان [ف] عصا
گوتچانه gûçane gya گوتچانه موله یله [ف] گیاهی است
گوتچون goçûn گوتچان «ل» [ف] عصا
گوتخواردن gü xwardin لاناوه له په شیمانی [ف] کنایه از

پشیمانی

گوتخوهر gü xwer مفه یته ن [ف] مفسد، دو بهم زن
گوت gûr (۱) گلکوو، له لاتین (grave) توشن (۲) خهر گووپ [ف] (۱) قبر، گور، در لاتین (grave) گویند (۲) گورخر
گوت gwîr (۱) ناگر گر (۲) وه تن و تیژ هاتن (۳) ده ماخ داشتن «وه گوتی» (۴) گه زاره ئی مق «گوت سیول، گوت تینگ» [ف] (۱) زیانه آتش (۲) به تند ی آمدن (۳) سر حال بودن، تندرست بودن (۲) واحدی برای قطر بویژه قطر مو
گوت gûr پارینک، له گیله کی (gûra گوورا) توشن [ف] گوساله، در گیلکی (gûra گوورا) گویند
گوتان gwîran (۱) گوتی گور، هه بیتاهه یه ت (۲) ناگر گوپ [ف] (۱) پیایی (۲) زیانه آتش
گوتان gûran (۱) تیره یگ له یارسان (۲) زۆنه ترین زووان نه ده بی و دینی روژه له لات ئیران [ف] (۱) تیره ای بزرگ از یارسان (۲) قدیمی ترین زبان فرهنگی و ادبی غرب ایران
گوتانین gûranin گوتیه پانن [ف] دگرگون کردن
گوتانی gûranî (۱) له تیره ئی گووران (۲) هووره چپین (۳) ناهنگ [ف] (۱) لهجه گوورانی (۲) هووره خواندن (۳) آهنگ، ترانه
گوتانی چر gûranî çîr هوره کهر [ف] هوره خوان
گوتانی چرین gûranî çîrîn هوره کردن [ف] هوره خواندن
گوتانی خوه نین gûranî xwenîn هوره کردن [ف] هوره خواندن
گوتانی وه تن gûranî wetin هوره چپین، هوره کردن [ف] هوره خواندن
گوتاو gwîraw (۱) پیقاوله ئی نه نام له سه رس کار (۲) سۆیره وه بۆن چه وه زوور گیس [ف] (۱) تاول دست یا پا ناشی از کار (۲) سرخ شدن چشمان ناشی از گریه و زاری
گوتاو gûraw بنووره گوتاو [ف] نگا گوتاو
گوتای گوپ gurâe gur گوتای هه بیتاهه یه ت، له سه کزی «گوتای گوپ» توشن [ف] پیایی، در سکزی «گوتای گوپ» گویند
گوتی gurbî بنووره جوورا «ل» [ف] نگا جوورا
گوتپ gwîrp (۱) پرت پرت کردن چراغ (۲) گولپه ئی ناگر [ف] (۱) پرت پرت کردن چراغ (۲) صدای زیانه آتش
گوتپیشنک gûr pişnek قه ورپیشنک [ف] گورکن
گوتپووس gûr pûs که ولپووس، هه نای مانگایگ گووره گه ئی مرید نه پائ یه گ و شک نه که یه پووس گووره گه ئی که نن و که ئی

که نه تی تا مانگا هروو بکه‌تد و بزاندید یه گوره‌گه‌یه و وشک نه‌که‌تد [ف] گوساله‌ای که پس از تولد بمیرد و برای آنکه ماده گاو شیرش خشک نشود آنرا ذبح کرده و پوست گوساله را کنده و در آن گاه می‌ریزند و بشکل گوساله درآورده و جلوی گاو ماده می‌گذارند تا گاو ضمن لیسیدن شیردوش بتواند شیرش را بدوشد

گورپه gwirpe (۱) بنووپه گورپ (۲) بنووپه کورکه کردن (۳) گاته‌گات [ف] (۱) نگا **گورپ** (۲) نگا **کورکه کردن** (۳) آرام آرام راه رفتن

گورپه گورپ gwirpe gwirp گورپه‌ئ هه‌یتاهه‌یت [ف] پرت پرت کردن چراغ

گورتگه gwirtige گوت، گورتینه [ف] بکارت

گورتینه gwirtine گوت، په‌رده [ف] بکارت

گورج gwirc (۱) ئاماده، چالاک (۲) ژۆزی [ف] (۱) آماده، چابک (۲) فوری، زود

گورجا بۆن gwirca bün گورجه‌و بۆن [ف] آماده شدن

گورجا کردن gwirca kirdin گورجه‌و کردن [ف] آماده کردن

گورجانه gwircane ژۆزی [ف] فوری

گورج بۆن gwirc bün ئاماده بۆن [ف] آماده شدن

گورج فرج gwirci firç گرگورج [ف] آماده، چابک

گورج کردن gwirc kirdin گورجا کردن [ف] آماده کردن

گورج‌گول gwirci gwif گورج وگول [ف] آماده وچابک

گورجه‌و بۆن gwircew bün گورج بۆن [ف] آماده شدن

گورجه‌و کردن gwircew kirdin گورج کردن [ف] آماده کردن

گورجی gwircî ناویگه ژئانه [ف] نامی زنانه

گورجینه gwircîne خورج [ف] خورجین کوچک

گورچگ gwirçig گورچ، گورداله، گورچیلگ، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «گرچو، گورچه‌ویله، گورچه‌و ئیله، گورچيله» ئۆشن [ف] کلیه، در دیگر گویشهای کردی «گرچو، گورچه‌ویله ، گورچه‌ویله، گورچيله» گویند

گورچن gwirçê بنووپه گورچگ [ف] نگا **گورچگ**

گورچن بر gwirçê bir جه‌رگ بر [ف] ضربه بسیار محکم و کاری

گورچیلک gwirçîlik بنووپه‌گورچگ [ف] نگا **گورچگ**

گورچه‌وسار gür hewsar حه‌وسار گور [ف] افسار ویژه گوساله

گورد gwird (۱) راپ، مه‌س، له فره‌انسه‌ی (gourd) وه‌ئ ماناسه (۲) چوو گورده (۳) پاله‌وان [ف] (۱) مست، مدهوش، بیحس، در فره‌انسوی (gourd) به معنای بیحس گویند (۲) چوب وسط تار بافندگی (۳) په‌لوان، گُرد

گورده‌اله gwirdafe (۱) بنووپه گورچگ (۲) شیر مه‌س [ف] (۱) نگا **گورچگ** (۲) نوزادیکه بیش از سن شیر خوارگی شیر خورده و کاملاً شیر مست شده

گورد بۆن gwird bün راپ بۆن، مه‌س بۆن [ف] مست و مدهوش شدن

گورد کردن gwird kirdin مه‌س کردن، راپ کردن [ف] مست و مدهوش کردن

گورده gwirde (۱) منال ژن له شۆیگ تر (۲) چوو گورده [ف] (۱) بچه زن از شوهر پیشین (۲) چوبی که نخهای تار دستگاه جاجیم بافی یا قالببافی را از هم جدا می‌کند

گوردی gwirdî دیه‌که‌یگه له هه‌ره‌سه‌م و دیزگران [ف] روستایی در دیزگران نزدیک اسلام‌آبادغرب

گورز gwirz (۱) تیلای سهر خر پاله‌وانه‌یل، له فره‌انسه‌ی (gourdin) ئۆشن (۲) پیت و په‌روویگ کُ خرپه‌و کهن و چۆ توپ ئه‌ولیا گه‌مه کهن [ف] (۱) گُرز، در فره‌انسوی (gourdin) گویند (۲) پارچه‌های گرد شده و فشرده مانند توپ برای بازی کودکان

گورزان gwirzan (۱) گه‌مه کردن وه گورز (۲) شه‌پ و مرافه [ف] (۱) بازی با پارچه‌های فشرده شده مانند توپ (۲) جنگ و گُرز کشی

گورزیه‌رز gwirzi berz (۱) ئه‌سپ خوه‌ئ شه‌ش مه‌ن کردن (۲) داوای شه‌پ کردن، شه‌پ‌خری [ف] (۱) خود را آماده کردن جهت کاری (۲) آماده‌ی جنگ و دعوا بودن

گورزیه‌رِق gwirzberû دیه‌که‌یگه‌له گیه‌لان [ف] نام روستایی در گیلانغرب

گورزیه‌ر gwirzi şer لاهنایگه ئه‌پرائ نیامه‌ئ «گورز شه‌پ به‌پده تید» [ف] اصطلاحی برای بدبیباری

گورزگور gwirzi gwir سه‌رحال، چالاک [ف] سرحال، چابک

گورزه gwirze گورزه‌ئین، نه‌ئ برپای و ده‌سه کریای «مال

باواند وه گورزه نه‌ئ بوو- ناگر بچووه لئ شه‌مال له په‌ئ بوو»

☐ واحدی برای نی درو شده و دسته شده

گورزه ده‌ولمه‌ن gwirze dewfemen زیز گورزه یه‌تیم،

ئه‌و که‌سه ک داریده‌ئ فره‌یگ دیرید ☐ آنکه حامی و پشتیبان

زیادی دارد

گورزه گیا gwirze giya (۱) جه‌له کردن گئی دره‌و کرایئ

(۲) گئیگه ☐ (۱) دسته کردن علوفه درو شده (۲) گیاهی

علوفه‌ای

گورزه نه‌ئ gwirze ney (۱) جوورئ که‌ره‌پویه (۲) گورزه‌ئین

(۳) دیه‌که‌یگه‌له گی‌لان ☐ (۱) نوعی نی پوچ و توخالی (۲)

واحدی برای نی درو شده (۳) روستایی در گیلانغرب

گورزه‌ئین gwirze'în یه‌ئ گورزه نه‌ئ ☐ واحد شمارش نی

درو شده

گورزه یه‌تیم gwirze yetîm زیز گورزه ده‌ولمه‌ن، ئه‌و

که‌سه ک داریده‌ئ فره‌یگ نه‌ئیرید ☐ آنکه حامی و پشتیبان

زیادی ندارد

گورزلیک gwirzîlik گورز بۆچگ ☐ گرز کوچک

گورساق gwirsaq (۱) وه گور (۲) ریلاس «ل» ☐ (۱) سر

حال، دماغ چاق (۲) گستاخ

گورسان gûrîsan قه‌ورسان، له ئه‌وستا (meriq مه‌رق)

توسریاس و له زاراهیل تره‌ک کوردی «مه‌رغ» وه قه‌ورسان

ئوشن و له فارسی وشه‌ئ مه‌رقد له مه‌رغ وه‌رگتیر بویه ☐

گورستان، قبرستان، در اوستا (meriq مَوع) نوشته‌شده، در

دیگر گویشهای کردی «مَوع» بمعنای گورستان است و در

فارسی مرقد از همین واژه مشتق شده و عربی نیست

گورسفيد gûr sifed دیه‌که‌یگه‌له گی‌لان ☐ روستایی در

گیلانغرب

گورسپوئل gwirî sêwîf گه‌زاره‌ئ سپوئل ک نیشانه‌ئ

سه‌رحال بۆنه ☐ پیچ و تاب و ضخامت سبیل که نشانه

تندرستی است

گورپه‌ریو gûr xerîw (۱) هه‌لوه‌دا (۲) ئه‌و که‌سه ک له زید

خوه‌ئ نه‌مرید ☐ (۱) آواره (۲) کسی که در غربت مرده باشد

گورکردن gwir kirdin گوره‌و کردن ناگر ☐ مشتعل کردن

آتش

گور ما gûri ma لاناوه له بی زات ☐ کنایه از بیعرضه،

اصل واژه به معنی گوساله ماده است

گورقه‌وزاخ gû qewzax گوی که‌وزاک، قه‌وزاخ ☐ جلبکهای

روی آب

گورپه‌نه‌ک gûrkenek گوورپه‌شنه‌ک، له سه‌کزی «گورکه‌نه‌ک

« توشن ☐ گورکن، در سکزی «گورکنک» گویند

گورگ gwirg کلای، گیاندارینگه درنه، له په‌هله‌وی (gûrg

گورگ) توسریاس، له زاراهیل تره‌ک کوردی «گور، شینۆ»

توشن ☐ گورگ، در په‌لوی (gûrg گورگ) نوشته‌شده، در

دیگر گویشهای کردی «گور، شینۆ» گویند

گورگاس gurgas (۱) گئیگه دانه‌یل قاوه‌ی گرید و فره تیه‌له

«ل» (۲) جانه‌وه‌ریگه له توخم گورگ و له زگ سه‌گ ☐ (۱)

گیاهی با دانه‌های قهوه‌ای و بسیار تلخ به اندازه دانه‌جو (۲)

جانوری از نژاد گورگ و سگ

گورگالووق gwirga lûq گورگه‌لووقه، لووکه کردن ☐

مانند گورگ به حالت یورتمه دویند

گورگانه‌خوهر gwigane xwer (۱) گورئانه‌خوهر، به‌شیگه

له لیخه‌روو (۲) لاناوه له زه‌فتی «برائ خوه‌د له گورگانه‌خوهر

نه‌بده» ☐ (۱) روده باریک، روده کور (۲) کنایه از در تنگنا

قرار گرفتن

گورگاوپ gwir gawir وه هه‌له‌پله هه‌لپچگ جوووادان ☐

عجولانه پاسخ دادن

گورگاویز gûrgawir ئاسه‌وار میژووئیگه له گاواره، گوور

گورده‌رز ☐ اثری باستانی در منطقه گهواره که بنا به اعتقاد

مردم گور گودرز است

گورگ خواردی gwirg xwardê نوورینگه ئه‌پای په‌س و

پوول، گورگ بخوه‌یده ☐ نفرینی که چوپانان نثار گله

می‌کنند، گورگ شماها را بخورد

گورگرتن gwir girtin گوپه‌و بۆن ناگر ☐ گر گرفتن آتش

گورگ نه‌خوهر gwirg nexwer لاناوه له ژن به‌دگل ☐

کنایه از زن بد ریخت

گورگ ومیش gwirg û mîş گول سوو ☐ سپیده دم

گورگونووژ gûr gwinûj قه‌ور ته‌نگ ☐ کنایه از قبر تنگ

گورگه‌چهرمه‌له gwirge çermîfe هاوتای گای ناو گووریل

☐ همتای گاو پیشانی سفید

گورگه‌خه‌و gwirge xew سه‌رخه‌و شکانن ☐ چرت زدن

اندک

گورگه‌دهو gwirgedew گورگه‌لووقه ☐ مانندگورگ یورتمه

دویدن

گورگه گال gwirge gal (۱) گال کردن وه گورگ (۲) لاناوه له ده‌مکوت کردن (۱) فریاد زدن برای فراری دادن گرگ (۲) کنایه از سرکوفت زدن

گورگه لووقه gwirge lûqe گورگالووقه، گورگه‌دهو (۱) به مانند گرگ یورتمه دویدن

گورگه مل چی gwirge mil çî نوورپگه، گورگ به‌پده ملدهو (۱) نفرینی است، گورگ گردنت را بگیرد

گورگه متشان gwirgemüşan خاکله‌متشان (۱) نگاخاکله متشان

گورگه ی gwirgey (۱) دیه‌که‌یگه له شیان (۲) دیه‌که‌یگه له گیه‌لان (۳) تیره‌یگ له که‌لر (۱) روستایی در شیان (۲) روستایی در گیلانغرب (۳) تیره‌ای از کلهر

گورمچه gurmîçe گورمچه، گردمشته (۱) مشت، مشت گره کرده

گورمچه gurmêç گورمچه (۱) مشت گره کرده

گورمچه gurmêçe گورمچه، گورمشته، له فه‌رانسوی (gourmer) توشن (۱) مشت گره کرده، مشت، در فرانسوی (gourmer) به معنی مشت زدن است

گوروردان gurûran دیه‌که‌یگه له بیله‌وار (۱) روستایی در بیله‌وار

گورویک gurûk کشته‌ک، رسمان (۱) نخ تابیده شده از کتان

گوروم gurûm (۱) کوچگ چنْ ناو زه‌ق (۲) نشان کردن وه کولوو نه‌پای یه‌گ بزائن تا کووره تویه‌م پاشینه (۱) سنگ جمع شده داخل زمین کشاورزی (۲) نشان کردن با سنگ یا کلوخ در هنگام بذر پاشی برای آنکه بدانند تا کجا بذر پاشیده شده و سپس آنجا را شخم کنند

گورپه gurê (۱) ده‌نگ ناگر (۲) ناگره‌گه گورپه (۱) صدای لهیب آتش (۲) آتش گُر شده

گورپه‌خته gwirxte روغن دمه وپیه (۱) روغن دنبه و پیه که هنگام انجماد خشک و شکننده است و بوی نا مناسبی دارد

گورپه‌شه gwirêşe هه‌په‌شه‌وگورپه‌شه (۱) تهدید کردن **گورپه‌کولن** gûrekwilê (۱) بنووپه ته‌جیل (۲) گورپه‌که (۱)

(۱) نگا ته‌جیل (۲) کنایه از کلبه درویشی

گورپه‌که gwirêke چاتوول (۱) کلبه درویشی

گورهمی guremê جووراو «ل»، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «گورمی، گوروی، گوره‌وا، گوره‌وه، گوریه» توشن (۱) جوراب ، در دیگر گویشهای کردی «گورمی، گوروی، گوره‌وا، گوره‌وه، گوریه» گویند

گورپه‌ی ده‌ماخ gwirêy demax لاناوه له سه‌رحالی و خوه‌ش ده‌ماخی (۱) کنایه از سرحالی

گورپه‌ی gwirê خئی، گرا به‌سان، هروو (۱) الفت، انس

گورپه‌ی goî (۱) گیژاو «ل» (۲) ئاوینگ کُ مه‌نجه‌و دایه «ل» (۱) گرداب (۲) آبی که درجایی جمع شده باشد

گورپه‌ی زه‌رد goî zerd دیه‌که‌یگه له سه‌رپیه‌ل (۱) روستایی در سر پل‌ذهاب

گورپیان gûryan گویه‌پیان (۱) دگرگون شدن

گورپس gwirîs پت، ره‌سن، له سه‌کزی «گیس» توشن (۱) رسن، رسنی که از موی بز درست شده، در سکزی «گیس» « به رسن گویند

گورپه‌ی گرتن gwirê girtin گرا گرتن، خئی دان (۱) انس و الفت پیدا کردن

گورپه‌ی گور guî gewr دیه‌که‌یگه له جووانپو (۱) روستایی در جوانرود

گورپه gwirîne گونینه، خوراکینگ له ترخینه ک روغن که‌نه بانئ (۱) خوراکی ازترخینه که روغن روی آن ریخته و می‌خورند **گورپه** gwirye سه‌ر ده‌س نیشتن و ئاماده‌ی هۆژم بردن، جوور گورگ دانیشتن (۱) حالت نشستن و آماده یورش بردن، مانند گُرگ نشستن و آماده بودن

گوز gwiz جهوز، گرده‌کان (۱) گردو

گوز gûz تر (۱) تر، باد مخرج همراه با صدا

گوزار guzar (۱) ری هات وچوو (۲) کار درس که‌ر (۱) گذار، گذر (۲) گزارنده، عامل

گوزارش guzarîş گوزارشت (۱) گزارش

گوزارشت guzarîşt گزارش (۱) گزارش

گوزانن gûzanin (۱) ترانن (۲) لاناوه له تووزانن (۱) گوزانیدن (۲) کنایه از شکست دادن، خوار کردن

گوز دان gûz dan (۱) گوز وه‌ر دان (۲) گووزلدان (۱) تر زدن (۲) مقعد، کون

گوزکوت gwiz kwit چوو درپیتینگ کُ گرده‌کان وه پئ نه‌کنن (۱) چوبی بلند که با آن گردو را از درخت به پایین

اندازند
گوز گاز gûzi gaz تره‌تر کردن [ف] کنایه از رجزخوانی
گوزلدان gûzifdan قنگ، مووت [ف] مقعد، کون
گوزمل gûz mil جوورئ دژمینه [ف] دشنامی سخیفانه، اصل واژه به معنی گوز گردن است
گوز وهر دان gûz wer dan گوز دان [ف] تر زدن
گوزه gûze فلنگه کردن، دهرزه‌نین [ف] در رفتن
گوزهر gwizer رئ، گوزار [ف] گذر، راه
گوزهران gwizeran لاناوه له چۆنیه‌تی ژیان [ف] کنایه از چگونگی زیستن
گوزهران کردن gwizeran kirdin ژیان [ف] زندگی کردن
گوزهرانین gwizeranin وه سهر بردن [ف] گذراندن
گوزهر کردن gwizer kirdin رهئ بۆن [ف] گذشتن
گوزه‌شت gwizešt (۱) له حه‌ق خوهئ گوزه‌یشتن (۲) ویه‌رد، ته‌مام بق [ف] (۱) گذشت، فداکاری (۲) گذشت، تمام شد
گوزه‌شت کردن gwizešt kirdin گوزه‌یشت کردن [ف] فداکاری کردن، گذشت کردن
گوزه‌شته gwizešte ویه‌رده [ف] گذشته
گوزه‌کردن gûze kirdin فلنگه کردن [ف] در رفتن
گوزه‌لگون gûzeŕgwin گیزه‌لگون [ف] نگا گیزه‌لگون
گوزئی gûzi تری [ف] تر زد، گوزید
گوزه‌یشت gwizeyšt گوزه‌شت [ف] نگا گوزه‌شت
گوزه‌یشت کردن gwizeyšt kirdin گوزه‌شت کردن [ف] فداکاری کردن، گذشت کردن
گوزه‌یشتیه gwizeyštê هه‌رچئ بۆیه؛ بۆیه [ف] آب از آب گذشته، هر چه بوده گذشته است
گوز جگج gûj gûj بنوپه گوج [ف] نگا گوج
گوزه ستویه‌ره gûje süyere جوورئ گوز قرمزه [ف] نوعی زالزالک قرمز و درشت
گوزه‌وهن gûjewen هۆزه‌وهن [ف] نگا هۆزه‌وهن
گوش gûş نه‌ندام ژنه‌فتن [ف] گوش، اندام شنوایی
گوش gwiş (۱) جوورئ په‌رگه (۲) هروو دان نازه‌ل نه‌ول گوان دالگ [ف] (۱) کنف (۲) آشنا کردن حیوان با پستان مادر در هنگام تولد
گوشا guşa (۱) وشا (۲) شادی به‌خش [ف] (۱) باز، باز کننده (۲) شادی بخش

گوشا gûşa گوزار دا [ف] افشرد، فشرد
گوشانن gûşanin گوشانن [ف] فشردن، چلانیدن
گوشاو gûşaw گوشریائ [ف] فشرده شده
گوشا وگوش gûşaw gûş گوش تا گوش [ف] گوش تا گوش
گوشبیر gûş bir جامیاز [ف] کلاهبردار
گوش‌به‌ل gûş bel (۱) به‌له‌گوش (۲) گوشه‌وقلا کردن [ف] (۱) گوش بزرگ و برجسته (۲) کنایه از گوش تیز کردن برای شنیدن
گوش‌به‌لکردن gûş bel kirdin گوشه‌وقلا بۆن [ف] گوش تیز کردن برای شنیدن
گوشپاره gûşpare (۱) گووشواره، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «گواره، گوهار، گوهارک» ئوشن (۲) زه‌نگوله [ف] (۱) گووشواره، در دیگر گویشهای کردی «گواره، گوهار، گوهارک» گویند (۲) زنگوله
گوشت gûşt (۱) گووشت خوارده‌مه‌نی، له په‌هله‌وی (guşt) گوشت (توسریاس ۲) سلپ‌میوه [ف] (۱) گوشت خوراکی، در په‌لوی (guşt) گوشت) نوشته‌شده (۲) گوشت میوه، قسمتهای خوراکی و گوشتین میوه
گوش تاگوش gûş ta gûş گووشا وگوش [ف] گوش تا گوش
گوشتاو gûştaw ناو گووشت [ف] آبگوشت
گوش‌ته‌کانن gûş tekanin گوش دان [ف] گوش دادن
گوشت‌جاین gûşt cayn خۆسپ‌کردن [ف] کنایه ازغیبت کردن
گوشت‌دانان gûşt danan (۱) لاناوه له ترسیان (۲) له‌په‌و بۆن [ف] (۱) کنایه از ترسیدن (۲) لاغر شدن
گوشت کوت gûşt kwit گووشکوت [ف] گوشت کوب
گوشت‌گرتن gûşt girtin چاخه و بۆن [ف] چاق شدن
گوش‌ته‌کانن gûş tekanin گووش‌دان، گووش‌هاوردن و بردن [ف] خوب گوش دادن
گوشتی gûştî نازه‌ل له به‌ن گریائ [ف] حیوان پروری
گوشتین gûştîn چاخ، به‌نی [ف] چاق
گوش‌خوه‌رئاوا gûşi xwerawa ده‌م خوه‌راوا [ف] ابتدای غروب آفتاب
گوش‌دان gûş dan گووش‌داین، گووش‌ته‌کانن [ف] گوش

اندازند
گوز گاز gûzi gaz تره‌تر کردن [ف] کنایه از رجزخوانی
گوزلدان gûzifdan قنگ، مووت [ف] مقعد، کون
گوزمل gûz mil جوورئ دژمینه [ف] دشنامی سخیفانه، اصل واژه به معنی گوز گردن است
گوز وهر دان gûz wer dan گوز دان [ف] تر زدن
گوزه gûze فلنگه کردن، دهرزه‌نین [ف] در رفتن
گوزهر gwizer رئ، گوزار [ف] گذر، راه
گوزهران gwizeran لاناوه له چۆنیه‌تی ژیان [ف] کنایه از چگونگی زیستن
گوزهران کردن gwizeran kirdin ژیان [ف] زندگی کردن
گوزهرانین gwizeranin وه سهر بردن [ف] گذراندن
گوزهر کردن gwizer kirdin رهئ بۆن [ف] گذشتن
گوزه‌شت gwizešt (۱) له حه‌ق خوهئ گوزه‌یشتن (۲) ویه‌رد، ته‌مام بق [ف] (۱) گذشت، فداکاری (۲) گذشت، تمام شد
گوزه‌شت کردن gwizešt kirdin گوزه‌یشت کردن [ف] فداکاری کردن، گذشت کردن
گوزه‌شته gwizešte ویه‌رده [ف] گذشته
گوزه‌کردن gûze kirdin فلنگه کردن [ف] در رفتن
گوزه‌لگون gûzeŕgwin گیزه‌لگون [ف] نگا گیزه‌لگون
گوزئی gûzi تری [ف] تر زد، گوزید
گوزه‌یشت gwizeyšt گوزه‌شت [ف] نگا گوزه‌شت
گوزه‌یشت کردن gwizeyšt kirdin گوزه‌شت کردن [ف] فداکاری کردن، گذشت کردن
گوزه‌یشتیه gwizeyštê هه‌رچئ بۆیه؛ بۆیه [ف] آب از آب گذشته، هر چه بوده گذشته است
گوز جگج gûj gûj بنوپه گوج [ف] نگا گوج
گوزه ستویه‌ره gûje süyere جوورئ گوز قرمزه [ف] نوعی زالزالک قرمز و درشت
گوزه‌وهن gûjewen هۆزه‌وهن [ف] نگا هۆزه‌وهن
گوش gûş نه‌ندام ژنه‌فتن [ف] گوش، اندام شنوایی
گوش gwiş (۱) جوورئ په‌رگه (۲) هروو دان نازه‌ل نه‌ول گوان دالگ [ف] (۱) کنف (۲) آشنا کردن حیوان با پستان مادر در هنگام تولد
گوشا guşa (۱) وشا (۲) شادی به‌خش [ف] (۱) باز، باز کننده (۲) شادی بخش

گوشهک **gûşek** (۱) گوشهک مار (۲) نه‌خو‌ه‌ش‌ی‌ئ‌و‌ر‌ی‌و‌ن [ف]

(۱) نوعی صدف کوهی (۲) بیماری اوریون

گوشهک که فتن **gûşek keftin** نه‌خو‌ه‌ش که فتن له ئ‌و‌ر‌ی‌و‌ن [ف]

دچار بیماری اوریون شدن

گوشه‌گیر **gûşegîr** بیده‌نگ، کزک‌و‌ر [ف] منزوی، گوشه‌گیر

گوشه‌گیری **gûşegîrî** پیه‌ریز کردن له کارینگ، که مته کاری [ف]

پرهیز از کاری

گوش مه‌لته‌کانن **gûşe helftekanin** گوش ته‌کانن [ف]

خوب گوش دادن

گوشی **gûşê** چمک‌ده‌وار [ف] گوش‌ی بافته شده سیاه چادر

گوشیا **gûşya** گوشریا [ف] فشرده شد

گوشیاگ **gûşyag** گوشریاگ [ف] فشرده شده

گوشیان **gûşyan** گوشریان [ف] فشرده شدن

گوشیای **gûşyaê** گوشریای [ف] فشرده شده

گوشین **gûşyn** گوششانن [ف] چلانیدن، فشردن

کوکاری **gü karî** خراوکاری [ف] خرابکاری، کار زشت

کوک کردن **gü kirdin** ریان [ف] ریدن، ری‌د‌مان

کوکولانن **gü kwifanin** کوچک‌کولانن [ف] کنایه از ناداری، فقیری

کوکەر **gü ker** ئ‌و‌ که سه ک ریه‌د [ف] کسی که می‌ریند

گول **gül** (۱) بوول‌ئه‌نگور یا خورما (۲) پیرگومه‌یلینگ [ف] (۱) خوشه انگور یا خرما (۲) پیریک مشت

گول **gûl** (۱) فریوانن (۲) گوول به‌سان (۳) دازلکیان (۴) گورجه‌و بۆن «گورج گول‌ه‌و بۆ» (۵) بوول (۶) له‌قوه ئ‌پ‌ای ک‌لگ [ف] (۱) فریفتن (۲) جمع شدن آب در جایی (۳) درهم شدن و گره خوردن نخ (۴) آماده شدن (۵) خوشه انگور یا خرما (۶) لرزش انگستان

گول **gûl** (۱) خومچه‌ئ چه‌و کردی، له په‌ه‌ل‌ه‌وی (gûl گوول) و له ئ‌ه‌وستا (werde و‌ه‌رده) تۆس‌ریاس (۲) گول‌ه، جی (۳) ده‌م‌سوو «گول به‌یان» (۴) گور ناگر (۵) گول چراغ (۶) گول قالی و... [ف] (۱) گل، در په‌لوی (gûl گوول) و در اوستا (werde ورد) نوشته‌شده و در اورامانی «ورد» گویند (۲) جا، مکان (۳) ابتدای سپیده دم (۴) زیانه آتش (۵) گل چراغ (۶) گل قالی

گول **gwil** (۱) بالاکول (۲) چه‌پ‌گه‌نم و جۆیه [ف] (۱) قد کوتاه (۲) واحد شمارش بوته

دادن

گوشریا **gûşirya** گوشریا [ف] فشرده شده

گوشریاگ **gûşiryag** گوشریاگ [ف] فشرده شده

گوشریان **gûşiryan** گوشریان [ف] فشردن، چلانیدن

گوشریای **gûşiryaê** گوشریای [ف] فشرده شده

گوش کردن **gûş kirdin** گوش گرفتن [ف] گوش دادن

گوش کردن **gwiş kirdin** هروودان ئ‌اژئه‌ل ئ‌ه‌ول گوان دالگ [ف]

آشنا کردن حیوان باپستان مادر هنگام تولد

گوشکوت **gûş kwit** گوشکوت [ف] گوشت کوب

گوش گاکر **gûşi ga gir** ئ‌ه‌موورده‌س [ف] انبردست، کلبتین

گوش گرفتن **gûş girtin** گوش کردن، بگوئه‌ئنه‌و داشتن [ف]

گوش دادن، حرف شنوی داشتن

گوش گیر **gûş gîr** بگوئه‌ئنه‌و دار [ف] حرف شنو

گوشلی **gûşlê** جوورئ دیکه «گ» [ف] نوعی دیگ سفالی

گوش ماسی **gûş masî** گوشهک [ف] نوعی صدف

گوشواره **gûşware** بنووره گوشپاره [ف] نگاگوشپاره

گوش وه خو‌ه‌ئا گرفتن **gûş we xweña girtin** لاناوه له بیده‌نگ بۆن [ف] کنایه از بی صدا شدن در موقع لازم

گوش هاوردن **gûş hawrdin** بیده‌نگ بۆن [ف] ساکت شدن

گوش هاوردن و بردن **gûş hawrdin û birdin** گوش ته‌کانن [ف] خوب گوش دادن و خبری را دریافت کردن

گوشه **gûşe** (۱) سۆک، چمک، چرز (۲) ژیره وه ژیره ریان نشان دان، خه‌وهر ره‌سانن [ف] (۱) گوشه، زاویه (۲) ندا دادن، با ایما و اشاره حالی کردن

گوشه‌دار **gûşe dar** چمکدار [ف] گوشه‌دار، زاویه‌دار

گوشه‌دان **gûşe dan** خه‌وهر‌دان، ره‌سانن [ف] ندا دادن، خبر رساندن

گوشه ده‌فتین **gûşe deftîn** چوویگه وه ئ‌ه‌نازه‌ئ یه‌ئ متر ک ده‌فتین وه پای‌ه‌ته‌خت جول‌یای وه‌سل که‌ئد [ف] چوبی به طول تقریبی یک متر که «ده‌فتین» را به چهارچوبه دستگاه جاجیم بافی وصل می‌کند

گوشه‌قولا **gûşeqûla** گوشه قولا [ف] آماده برای شنیدن بویژه برای دراز گوش

گوشه‌قولا **gûşeqûla** گوشه‌قولا [ف] آماده برای شنیدن بویژه برای درازگوش

گوشه‌قولاخ **gûşeqûlax** گوشه‌قولا [ف] نگا گوشه‌قولا

کار پڙمردن و خسته شدن
گولپيس gwif pês ناکله [ف] بیماری آله
گول تلا gwif tifa (۱) ناویگه ژنانه (۲) زینه تی رۆ سه روین «
 بنووږ وه ومانگه چه نه چه نیگه - چه نه گول تلائی لائی سه روینیکه
 « [ف] (۱) نامی زنانه (۲) زینتی ای به شکل گل که بر روی
 سه روین « می بندند
گول چار gwif car گولزار [ف] گلزار
گول چن gwif çin دهسچن، هه لوژانن [ف] گلچین کردن
گول چینن gwif çinîn چینن گول [ف] چیدن گل
گول چین gwif çin چین [ف] گلچین
گولخانه gwifxane جی ئیوه ت کردن گول [ف] گلخانه
گول خواردن gûf xwardin فریویان [ف] فریفته شدن
گول خواردئ gûf xwardê فریویان [ف] مغفل، فریفته
گولخومچه gwif xumçe خومچه ئ نه چه قیای [ف] غنچه
 نیم باز
گولخه نان gwif xenan ناویگه ژنانه [ف] نامی زنانه
گولدار gwifdar پارچه ئ نه خشین [ف] پارچه گلدار
گولدان gwif dan جی گلین گول [ف] گلدان
گولدان gûf dan فریوانن [ف] فریفتن
گولدهر gûf der خه له تنه [ف] فریبکار
گولدم gwif dem (۱) گول به یان (۲) چۆزه ره (۳) ده مه زرد
 کردن (۴) نه و به رانه [ف] (۱) سپیده دم (۲) شکوفه (۳) تیز کردن
 ابزار آهنی مانند تبر و تیشه و ... (۴) سرگل و نوبرانه هر چیزی
گولدریای gûf diryag فریویان [ف] فریفته شده
گولدریان gûf diryan فریوانن [ف] آنها را فریفتند
گولدریای gûf diryaê فریویان [ف] فریفته شده
گول رۆ gwif rû (۱) رهنگین، رۆ گول (۲) ناویگه ژنانه [ف] (۱)
 زیبا روی (۲) نامی زنانه
گولرهژه gwifreje گول به ره فتاو، به پووژه «گ» [ف] گل
 آفتابگردان
گول رهنگ gwif reng وه ره نگ گول [ف] گلرنگ
گولزار gwif zar گولچار [ف] گلزار
گول ژیره gwif jere بنووږه گوله خاتونه [ف] نگا گوله
 خاتونه
گولساق gwifsaq (۱) دهسه برا «فره گولساقن» (۲) خواهش
 ده ماخ [ف] (۱) صمیمی (۲) تندرست

گول ناشوو gwif aşû شووفار، بیره سان [ف] سخن چین
گول نه سرین gwif esrîn نه سر [ف] کنایه از اشک
گول نه وریشم gwif ewrişim گولیکه [ف] گلی خوش بو
گولان gwifan گوله یل [ف] گلها
گولاو gûfaw نه و جیه کُ ئاو له تن کوو بوود [ف] جایی که
 آب در آنجا جمع می شود
گولاو gwifaw (۱) ناویگه ژنانه (۲) ئاوگول کُ خه سه و بۆیه
 [ف] (۱) گلاب، نامی زنانه (۲) گلاب، افشره گل
گولاپاش gwifaw paş ده فریگ کُ گولاو که نه تن [ف]
 گلاب پاش
گولاو دان gwifaw dan گولاپاش [ف] گلاب پاش
گولاو گرتن gwifaw girtin گول و ئاو له سه ر ئاگر کولانن
 و ئاوئ خه سه و کردن [ف] گلابگیری
گولاولی gwifawî نه مروو [ف] گلابی، نگا نه مروو
گولباخی gwif baxî (۱) ناویگه ژنانه (۲) چۆ گول (۳) ناو
 گشتی ئرائ گول [ف] (۱) نامی زنانه (۲) همچون گل زیبا (۳) نام
 عمومی برای گل
گولبانوو gwifbanû ناویگه ژنانه [ف] نامی زنانه
گولبر gwif bir گول گول برین [ف] خوشه خوشه درویدن
گولبژیر gwifbijêr گله چن [ف] گلچین، دسچین
گولبگیر gwif bigîr گه مه یگه [ف] بازی است
گول بنجگ gwif bincig بنووږه سه گ بنجگ [ف] نگا
 سه گ بنجگ
گول به ره فتاو gwif bereftaw به ره فتاو، به پووژه [ف]
 آفتابگردان
گول به سان gûf besan منجه و دان ئاو [ف] جمع بستن آب
 در جایی
گولپ gwifp گولپه [ف] اشتعال ناگهانی
گولپوچگ gwif piruçig (۱) چۆ گول هه لپوچقیان،
 نووږیکه (۲) په لپه پۆشه بۆن (۳) هه لکیشان تان و پووئ قالی
 و... [ف] (۱) نفرینی است، مانند گل پرپر شوی (۲) پرپر شدن
 مانند گل (۳) کشیدن نخ تار یا پود بافتنی
گولپه gwifpe گولپ، گولپه ته [ف] اشتعال ناگهانی
گولپه ته gwifpete گولپه [ف] اشتعال ناگهانی
گولپه ری gwif perî ناویگه ژنانه [ف] نامی زنانه
گول پیژ gwif pêz هه ره کیان، پږوکیان [ف] در اثر انجام

گولستان gwifistan گولجارِ [ف] گلستان

گولشهن gwifşen گولجارِ [ف] گلشن

گولفته gwiffete هاوتائ مافه‌ته، مافه‌ته و گولفته،

گولپه‌ته‌ئ ناگر [ف] همتای زهر مار، کوفت، بر گرفته از «

گولپه‌ته» به معنی شعله‌ی آتش

گولتوتگ gwif qwitige (۱) جوورئ چیخه (۲) تویق و

نه‌خشینگه له چیخ [ف] (۱) نوعی چیت (۲) نقشی در چیت بافی

گولکاری gwif karî گول کالین [ف] گلکاری

گولکردن gwif kirdin (۱) چۆزه‌ردان (۲) له خوه‌شی ره‌نگ

گولپریان [ف] (۱) شکوفه دادن (۲) به وجد آمدن

گول کردن gwil kirdin دان گردن خه‌لیبه [ف] خوشه

کردن غلات

گولگ gwifig سووکه‌ناو گولی [ف] مخفف نام گلی

گول گازووان gwif gazuwan گازووان [ف] گل گاو زبان

گولگ بان دنگ gwifigi bani difig گولگ ناو رون [ف]

کنایه از وصله‌ی ناجور

گول گرتن gwif girtin گول پلیته قرتانن [ف] چیدن فتیله

سوخته

گولگرتن gwil girtin گول کردن [ف] خوشه کردن غلات

گولگول gwif gwif (۱) گول گولی (۲) گوله گوله (۳)

دیه‌که‌ینگه له زانوگه‌ئ لورسان [ف] (۱) گل گلی رنگ (۲) جا به

جا، نقطه به نقطه (۳) روستایی در زانوگه از توابع لرستان

گول گول gwil gwil بته وه بته [ف] خوشه خوشه

گولگوله‌پا gwif gwife ra گوله‌پا [ف] رنگارنگ، مزین به

گل

گولگولی gwif gwilî گولگول [ف] گل گلی رنگ

گول گه‌بری gwif gebrî گول هه‌وری، پارچه‌ئ هه‌وریشمی

ک خه‌نه‌ئ مل سه‌ر وه‌ق [ف] پارچه ابریشمی زیبایی که بر روی

سر بند عروس می‌اندازند

گولمتگ gwifmitig گولمتته، ٹایم بی غیرهت [ف] مترسک

، دراز و بی غیرت

گولمه gwifme سه‌خری، دمه [ف] باسن، لمه

گولمه‌ز gwifmez گولمه‌زی «گ» [ف] شوخی

گول مه‌لچگ gwif meluçig گولینگه [ف] گل کله

گنجشکی

گول مه‌لوشه gwif meluşe گولینگه نه‌پرائ دهرمان خاصه

[ف] گلی است با خواص دارویی

گولمه‌زی gwifmemizî هه‌نه‌ک، گاله، له زاراوه‌یل تره‌ک

کردی «گولمه‌ز» ٹوشن [ف] شوخی، در دیگر گویشهای

کردی «گولمه‌ز» گویند

گولمیته gwifmête گولمتگ، بی غیرهت [ف] دراز بی

قواره، مترسک

گولمئخ gwifmêx بزمار گه‌ورا [ف] اخیه، میخ بزرگ

گولناز gwifnaz ناویگه ژنانه [ف] نامی زنانه

گولنگ gwifîng (۱) باوه‌سیر (۲) زه‌نگوله‌ئ په‌شمی قه‌ئ

مه‌ونج و... (۳۰۰۰) کوته، قوته‌ئ مل [ف] (۱) بیماری بواسیر (۲)

منگوله، زیوری پشمی به جاجیم و دیگر بافتنیها می‌دوزند (۳)

غده، غده‌ی گوشتی

گولنگ ناوی gwifîng awî گیائ لؤلپه‌په [ف] نیلوفر آبی

گول نم gwif nim ئاو پرزه‌ئ کم، له سه‌کزی «گول نم»

ٹوشن [ف] آب پاشی به مقدار کم، در سکزی نیز «گول نم»

گویند

گولو gwilû تيله، له فه‌رانسه‌ی (globe) ٹوشن [ف] تيله،

در فرانسوی (globe) گویند

گولوان gwiluan گولوو بازی [ف] تيله بازی

گولوباز gwilû baz تيله‌باز کارامه [ف] تيله‌باز ماهر

گولوبازی gwilû bazî تيله‌بازی [ف] تيله بازی

گولوپ gwifûp چرائ کاره‌بایی، له سه‌کزی و کرمانی «

گولوپ» ٹوشن [ف] لامپ، در سکزی و کرمانی «گولوپ»

گویند

گولوپه gwifûpe گولپه‌ئ ناگر [ف] زیانه آتش

گول وتویق gwif û tûq گول وتهخت [ف] بافتنیی که

زمینه‌اش یک رنگ و قسمت داخلی آن یک نقش دیگر باشد

گول وتهخت gwif û text بنووره گول وتویق [ف] نگا گول

و تویق

گولور gwifûr (۱) گلور (۲) هوروم، کوچگ چن ناو زه‌ق [ف] (۱)

غلطان (۲) سنگچین داخل زمین کشاورزی، توده‌ی سنگ انباشته

شده در زمین کشاورزی

گولور gwifûr له‌موور، چه‌لموس [ف] شکمو، شکم چران

گول وشیر gwif û şîr شیر، گه‌نمه‌شیره [ف] جوانه تازه

غلات

گولوفیان gwifûfyan هه‌لگولوفیان [ف] تبخال زدن

گولوله *gufufe* (۱) گاولوومه، گولوله بوون (۲) کلاف کریای (۱) ازجنب وجوش افتادن، پیری و فرتوتی (۲) گروه نخ، کلاف
گولوله *gufufe bün* (۱) گولومه بون، داکه فتن (۲) کلافه بون (۱) پیری و فرتوتی، در اثر پیری خانه نشین شدن (۲) کلاف شدن نخ
گولولی *gufûli* گولومومی (۱) پیری و فرتوتی
گولوم *gufûm* گولم (۱) آبگیر عمیق
گولومکوه *gufûm kew* دیه که یگه له سه رپیته (۱) نام روستایی در سر پل زهاب
گولومه *gufûme* گولوله (۱) پیری و فرتوتی
گول وه دم *gwif we dem* تازه، نهویه (۱) نویرانه، تر و تازه
گولوهنی *gwifwenî* کهت و گولوهنی، جوورئ له چنگ نه خشار (۱) نوعی لچک زیبا و منقوش
گوله *gwile* تیر تفتهنگ، فیشهک (۱) گلوله
گوله *gwile* شوون، گول، له سه کزی «گوله» توشن (۱) قطعه زمین، جا، مکان، در سکزی «گوله» گویند
گوله بر *gwile bir* گوله ور (۱) مانعی که معمولا خاک یا برآمدگی است که مانع به هدف خوردن گلوله می شود
گوله به روژه *gwile berûje* به روژه (۱) آفتابگردان، نگا به روژه
گوله تووقه *gwile tûqe* زلتووقه (۱) نگا زلتووقه
گوله چار *gwile car* مه لوه ننگه له نیلام و کرن (۱) منطقه ای در ایلام و کردنگرب
گوله جی *gwile cî* جی خاس (۱) منطقه، جای مناسب برای اتراق
گوله خاتونه *gwile xatûne* گول ژیره (۱) نوعی گل لاله که بوته اش خوراکی است
گوله خاک *gwile xak* به کئی له به زمه یل هووره (۱) یکی از مقامات هوره
گوله رمی *gwifermê* گول هرمی (۱) نوعی گل زیبا، گل ختمی
گوله ریشه *gwile rûşe* په لپه رتوشه، په له گوشه، گول پرتچک (۱) نگا گول پرتچک
گوله زهرد *gwile zerd* (۱) گوله زهرده (۲) وه هار (۲) گولینگ

گولوله (۱) نوروز، فروردین (۲) گلی نزد رنگ که خوراکی است
گوله ژوو *gwile jû* گول و بالاکول (۱) کوتاه و بدقواره
گوله ش *gwile ş* گوله ژوو، گول (۱) کوتاه و بدقواره
گوله کهو *gwile kew* گولینگه (۱) گل بابونه
گوله گاز *gwile gaz* گوله یاز (۱) زخمی، گلوله خورده
گوله کوچانه *gwile gwiçane* گولینگه (۱) گلی زیبا در اوایل بهار می روید
گوله گولشتینه *gwile gûştîne* لاناوه له تر (۱) کنایه از گوزیدن
گوله گول *gwile gwif* رازینگه نه رائج خوهشی و رزایهت داشتن «خنه خن و گوله گول» (۱) صفتی برای گشاده رویی، گشاده رو
گوله گول *gûle gûl* قومت قومت (۱) نگا قومت قومت
گوله ما *gufema* بنووره قورساق (۱) نگا قورساق
گوله م *gwifem* گولوم (۱) آبگیر عمیق
گوله مپه *gwifemper* نه زان (۱) ابله، نفهم
گوله م *gwifem diyeteyl* به شینگه له ئاو نه لوهن ک له شار سه رپیته رده بود و مردم توشن ته له سم بویه (۱) بخشی از رودخانه ای الوند که از سر پل زهاب میگذرد و مردم بر این باورند آنجا طلسم شده
گوله مه *guleme* نامیژنه په نیر «ل» (۱) مایه پنیر
گوله نام *gwifenam* ناویگه ژنانه (۱) گل اندام، نامی زنانه
گوله نگ *gwifeng* بنووره گولنگ (۱) نگا گولنگ
گوله نه روژه *gwile newrûze* گولینگه ک هه هه نه ورزمانگ چه قید (۱) گلی که در هنگامی نوروز می روید
گوله ور *gwile wir* بنووره گوله بر (۱) نگا گوله بر
گوله رگر *gwifew gir* گه مه یگه جوور شه رگه تووپ (۱) نگا شه رگه تووپ
گوله وه *gwile we gwile* شوون وه شوون (۱) مکان به مکان، منزل به منزل
گوله یاز *gwile yaz* گوله گاز (۱) زخمی، تیر خورده
گول هرمی *gwif hermê* گوله رمی (۱) گل ختمی
گول هوری *gwif hewrî* گولگه بری (۱) نگا گولگه بری
گوهرد *go werd* گاوه رد، گاوخان «ل» (۱) مقدار زمینی که گاو در یک روز شخم می زند
گول هتروو *gwif herû* گوله رمی، گولیتروو (۱) گل ختمی

گولی gwilî ناویگه ژنانه [ف] گلی، نامی دخترانه
 گولیچ gwilîç گول، گول گه نم «ل» [ف] خوشه، خوشه
 غلات
 گولئیرو gwifêrû گوله رمی، گول هیرو [ف] گل ختمی
 گولین gwifên دیه که یگه له قلاشین [ف] روستایی در قلعه
 شاهین
 گولینک gwifînik گولنگ [ف] نگا گولنگ
 گوم gom (۱) نادیار (۲) گوله م (۳) وشه ئ دۆر کردن و پانین
 نه پائ سگ [ف] (۱) گم، ناپیدا (۲) آبگیر عمیق (۳) کلمه دک
 کردن سگ
 گومار gomar دیه که یگه له گیله لان [ف] روستایی در گیلانغرب
 گوماشته gomaşte سه رکار، کار وه دوس بۆن [ف] گماشته
 گومان goman شک، دۆ دلی [ف] گمان
 گومان بردن goman birdin شک کردن [ف] گمان کردن،
 شک بردن
 گومان کردن goman kirdin گومان بردن [ف] گمان کردن
 گوم بۆن gom bün نادیار بۆن [ف] گم شدن
 گومرگ gomrig گومرئ [ف] گمرک
 گومرئ gomrê (۱) مال هه پاق و ره نگین «ماله گه ئ منیده
 گومرئ» (۲) گومرگ [ف] (۱) خانه بزرگ و زیبا، برگرفته از
 گمرک (۲) گمرک
 گومیش gomiş قومش [ف] نگا قومش
 گومیشتر gomiştir دیه که یگه له ره وانسه ر [ف] روستایی در
 روانسر
 گوم کردن gom kirdin (۱) چشتی گوم کردن (۲) ری گوم
 کردن [ف] (۱) و (۲) گم کردن
 گومگومه gomgome قوملی، گوملی [ف] قمقه آب
 گوملی gomlî گومگومه [ف] قمقه آب
 گومه gome (۱) گومه ز، له کرمانی «گومه» (۲) شووند بوو
 ، گوم بوو [ف] (۱) گنبد، در کرمانی «گمبه» گویند (۲) گم شو
 ، دور شو
 گومه ز gomez گومه، له سه کزی «گومه ز» توشن [ف]
 گنبد، در سه کزی «گومه ز» گویند
 گومه سار gome sar بی شوون و نوون «گوم + ئاسار» [ف]
 مفقودالائز
 گومه سار کردن gome sar kirdin بی سه و شوون کردن

[ف] مفقود کردن
 گومه سوونی gome sūfi (۱) ئاته شکه ده یگه له سه ر پیه ل
 (۲) دیه که یگه له سه ر پیه ل [ف] (۱) آتشکده ای در سر پل ذهاب
 (۲) روستایی در سر پل ذهاب
 گومه مکر gü meker لاناوه له فورچن [ف] کنایه از خسیس
 گومه وبارگا gome û barga گومه ز ئیتمازئه [ف] گنبد و
 بارگاه امامزاده
 گومه ل gomel گومه یل «ل» [ف] پُر یک مشت
 گومه یل gomeyl گومه ل [ف] پُر یک مشت
 گون gwin (۱) فیس «که نگر کال بن دیرئ - دویه ت که یخودا
 گون دیرئ» (۲) خایه [ف] (۱) غرور (۲) خایه
 گون ئو زگ gwin ew zig çîn (۱) فیس داشتن (۲)
 وه خواهی دلنیا بۆن [ف] (۱) مغرور شدن (۲) اعتماد به نفس
 داشتن
 گونا gwina تاوان [ف] گناه
 گونا gûna گوپ، له سووانی «کولم» توشن [ف] گونه،
 رخساره
 گونا بار gwina bar وار [ف] گناهکار
 گونا کار gwina kar گونا بار «گونا کار، مناکار» [ف]
 گناهکار
 گونا وار gwina war گونا بار [ف] گناهکار
 گونا واری gwina warî گونا باری [ف] گناهکاری
 گونبتهت gwinbet گومه، گومه ز [ف] گنبد
 گون پۆشگ gwin püşig گونگ پۆشگ ک خۆرکییه [ف]
 قسمت غده ای گیاه «پۆشگ» که خوراکی است
 گونج gwinc (۱) سه رچه وه ئ کیه نی (۲) جوورئ خه ره نگیز
 سۆیه ر و گه ورا «ل» له زاراوه یل تره ک کوردی «گونجه زرده»،
 گونجه سورخه «توشن (۲) کونائ فازلاو (۴) خوز، مووت
 «باوگئی نامه گونج...» (۵) بنچینه ئ کردار گونجانن [ف] (۱)
 محلی که چشمه از آن می جوشد (۲) نوعی زنبور درشت و قرمز
 (۲) مدخل فاضلاب و دستشویی (۴) مدخل مخرج، مخرج (۵)
 ریشه فعل «گونجانن»
 گونجانن gwincanin (۱) ونجانن (۲) جی دان [ف] (۱) جمع
 کردن آب با کاسه و... (۲) جاگیر کردن، گنجاندن
 گونجه پ gwincer گونه وه چه پ [ف] لجوج، سمج
 گونجه زرد gwince zerd زهرداله «ل» [ف] زنبور زرد

گون خه‌رتووله gwin xeretûle پۆشگ حرامه «ل» [ف]

نوعی «پۆشگ» غیر خوراک

گون درپیان gwin dirîyan فهت بۆن [ف] فتق شدن

گون درپيائ gwin dirîyaê فهت بق [ف] فتق شده

گون دراوردن gwin dirawrdin خه‌سه کردن [ف] اخته کردن

گون‌زلیبابا gwin zilbaba (۱) گونەیز، گنەل (۲) دەس

بیگار، ولگه‌ئ سه‌ر خه‌رمان [ف] (۱) کوتاه قد وید قواره (۲)

کنایه از بیکاره و لگرد در میان افراد پُر کار

گون‌شه‌پتان gwin şeytan بادبادهک [ف] بادکنک

گون‌کاربه gwinkawrê گیایگه خوارده‌مەنی [ف] گیاهی خوراک

گون‌که‌له‌شیره gwinkefeşêre گیایگه [ف] گیاهی است

گونگ gwinig (۱) قوته‌ئ گیایل (۲) گونەئ خه‌وَر (۳) کوله

بالا [ف] (۱) غده گیاهان پیازچه‌ای (۲) چونه خمیر (۳) کوتاه قد ، ریزه میزه

گونگ gûnig گووینگ [ف] رسنی که به گردن گوساله می‌بندند

گون گرتن gwin girtin لاناوه له هۆچ وه پین نه‌کردن «گونئ گرید» [ف] کنایه از اینکه هیچ کاری نمی‌توانی انجام

دهی

گونگ گرتن gwinig girtin گونگ برین [ف] چونه گیری

گونگ گیر gwinig gir بر نانه‌وای [ف] چونه‌گیر نانوایی

گونگ ناو رتن gwinig naw rûn گولگ بان دلگ، ناجور [ف] کنایه از وصله ناجور

گونگه‌ته‌قه gwinige teqe گیایگه [ف] گیاهی با ثمری شبیه بادکنک

گونله gwinfe گول، بالاکول [ف] کوتاه‌قد

گون نه‌گرتن gwin negirtin (۱) بهن وه گون که‌سیگ نه‌نان (۲) شینگ که‌سیگ نه‌تون [ف] (۱) و (۲) از پس کسی بر

نیامدن، حریف کسی نشدن

گونوپ gwinûr گنوپ [ف] گیاهی است

گونوپ جووړی gwinûj جووړی ده‌ریزه له دلپوان گه‌وراتر، سوژن، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «شووژن، سووژن، گوتوش» توشن

[ف] جوالدوز، دردیگرگوشهای کردی «شووژن، سووژن،

گوتوش» گویند

گونوپ شکن gwinûj şikin پراوپر، گونی دهر پر [ف] پُر

، گونی سر پُر شده

گونوپه دان gwinûje dan بنووپه مرۆژانه [ف] نگا مرۆژانه

گونوپه یه‌چهو gwinûji yeÿ çew لاناوه له که‌سئ ک تهنیا یه‌ئ کار زانئید [ف] کنایه از کسی که تنها یک کار را می‌داند

گونوپه gwinûle بنووپه گولوپه [ف] نگا گولوپه

گون وه پین نجازه نیان gwin we pê icaze nêan قورت و نه‌سه‌قئ نجازه نیا نه‌و کاره بکه‌ئد، سه‌کران داشتن [ف] غور اجازه ندادن، تکبر داشتن

گونه gwine بنووپه گونگ [ف] نگا گونگ و ترکیباتش

گونه‌جه‌پی gwine cerî هجته‌ی و به‌دگل [ف] بدریخت و لجوج

گونه‌ز gwinez بنووپه گونەیز [ف] نگا گونەیز

گونه‌شه‌پتانه gwine şeytane سه‌رین مار [ف] حلزون

گونه‌گون gwine gwin به‌رچه‌ک به‌رچه‌ک [ف] رجز خوانی گونەل gwinef گنەل [ف] کوتاه‌قد و چاق

گونه‌ول gwinewl (۱) وه‌ر زایر، ته‌پاف، تاسکه (۲)

گونه‌وه‌جه‌پ [ف] (۱) شرمگاه زینه (۲) نگا گونه‌وه‌جه‌پ

گونه‌وه‌جه‌پ gwine wecer هجته‌ی و به‌دگل [ف] لجوج و بدریخت

گونه‌وه‌رده gwinewerde به‌رچه‌که‌به‌رچه‌ک کردن، هه‌په‌شه دان [ف] تهدید کردن، قصد اقدام داشتن

گونه‌یز gwineÿz گنەل، گون زلیبابا [ف] کوتاه قد و بد ریخت

گونئ gwinî (۱) گونی (۲) گونەیز [ف] (۱) گونی کاهدان (۲) کوتاه و بدقواره

گونئ gûnî گونئ، له لاتین (gunny) توشن [ف] گونی کاهدان، در لاتین (gunny) گویند

گونئ gwine بنووپه گونگ [ف] نگا گونگ و ترکیباتش

گونئ شتری gwini şitirî شلیفه [ف] گونی بزرگ حمل کاه گونئین gwinen بنووپه گورینه [ف] نگا گورینه

گونئینه gwineê بنووپه گورینه [ف] نگا گورینه

گونئ هه‌لوپین gwine helwîrîn گونئ گرتن، چنه‌گرتن

نانه‌وای [ف] چونه‌ی خمیرگیری

گونی‌ری gwinyerî وه گونی‌ه و فرووشان [ف] فروش میوه جات و... به صورت کلی، یک گونی میوه ...

گوو guw (۱) گه‌لق «بۆیاتام وه ئاو بچیم وه جوودا- تک تک بتکیام وه یه‌قه و گوودا» (۲) قیتگه‌ئ مه‌مگ (۳) خپ، گرده‌ل (۴) کوچله‌ئ سقان [ف] (۱) گلو (۲) بر جستگی نک پستان (۳) گرد، مدور (۴) گودی استخوان

گۆن güwin لاناوه له ئایم ریقوو [ف] کنایه از لاغر مردنی، عنو

گوه guwe (۱) گه‌وه «ل» (۲) پنوره [ف] (۱) نوعی جاجیم، قالی (۲) جوانه‌ی درخت

گوهر guwer (۱) گوور «ل» (۲) کوانئ [ف] (۱) گوساله (۲) اجاق

گوهرد gowerd گاوخان «ل» [ف] مقدار زمینی که گاو در یک روز شخم می‌زند

گوهکه guweke گوئ مه‌مگ، قیتگه [ف] نوک پستان، برجستگی سر پستان

گوهکه guwege دمه‌ل [ف] جوش بزرگ چرکی، دمل
گۆن güwin وه گژه و بق [ف] آلوده به مدفوع، عنو

گۆ وه‌نار go wênar بنوره گاه‌نار «ل» [ف] نگا گاه‌نار
گۆیج gowîç گۆژ، بنوره گۆج «ل» [ف] نگا گۆج

گۆوین güwîn وه گژه و بق [ف] آلوده به مدفوع، عنو
گووینک guwînik بنوره گوونگ [ف] نگا گوونگ

گۆ هاتن gü hatin هه‌نه‌ن گۆ کردن [ف] دستشویی داشتن
گۆهرد gohird مسنه‌وه‌ن، دارا [ف] دارا، ثروتمند

گۆ هه‌ساره gü hesare گۆ هه‌ساره [ف] کرم شبتاب
گوه‌سال gwe saî کار بشیون «ل» [ف] دو بهمزن، کار

خراب کن
گۆیاسن güyasîn هۆرده ئاسن تائێ کۆزه [ف] خُرده آهن

کف کوره که در اثر گرما تغییر شکل داده و گلوله‌ای است
گۆیائێ نیان güyaê nêan پوو ئه‌و ده‌یشت نه‌خسن [ف] راز

یا آدرس کسی را نگفتن، اعتراف نکردن
گوئز gwêz کرده‌کان [ف] گردو

گوئزه gwêze دبه‌که‌ئگه له جووانرو [ف] نام روستای در جوانرود

گوئکوی gwêkiwi دبه‌که‌ئگه له قه‌سر [ف] روستایی در

قصر شیرین

گۆزێ که‌وزاک güi kewzak قه‌وزاخ «ل» [ف] جلبک روی آب

گۆیته güyete بنوره دۆیته [ف] دختر، نگا دۆیته
گۆیته güyete ده‌سمال وه‌ق، له وشه‌ئ «گۆیته = دۆیته»
گریاس واته هیمان «گورتینه» داره خود وشه‌ئ دۆیته له بنه‌ره‌ته و «گۆیته» بۆیه واته گوته دار [ف] دستمال عروس که نشانه‌ی باکره بودن عروس است، از واژه‌ی «گۆیته» به معنای دختر مشتق شده و در اصل واژه‌ی «گۆیته» یا دختر درست تر است زیرا «گۆیته» برگرفته از «گورتینه» به معنای بکارت است و روی هم رفته یعنی کسی که باکره است و بکارت دارد

گۆیهر güyer گۆرئاگر، ئاگر گۆر [ف] آتش مشتعل و سوزان
گۆیهرانین güyeranin گۆرپان، ئالشت کردن [ف] دگرگون کردن، تعویض کردن

گۆیهریان güyerîyan گۆرپیان، ئالیان [ف] دگرگون شدن، تغییر کردن

گه ge پاشگر ناسیاری «بیاگه، کتاوه‌گه» (۲) گران سگ «ل» (۳) پاشگره وه مانائ جی، شون «ئولگه» [ف] (۱) پسوند معرفه‌ای (۲) حالت تهاجمی سگ (۳) پسوند به معنی جا ، مکان

گه‌بر gebr گه‌ور [ف] گبر

گه‌بری gebrî گۆل هه‌وری [ف] پارچه‌ی زیبایی ابریشمی که بر روی سربند عروس می‌بندند

گه‌بورگه geburge نه‌رام، وه قووژه و ری کردن یا قسه کردن [ف] غرور، تکبر، با غرور سخن گفتن یا راه رفتن

گه‌پ gep (۱) وهت و ویژ، له په‌هله‌وی (geîpe گه‌ئو په) تۆسریاس و له سه‌کزی و کرمانی «گه‌پ» و له تۆرکه‌مه‌نی «گه‌ب» تۆشن و له لاتین (gab) تۆسریاس (۲) گه‌ورا (۳) هه‌نه‌ک کردن «گه‌پ گال» [ف] (۱) گفتگو، سخن، در په‌لوی (geîpe گه‌ئوپه) نوشته شده و در سکزی و کرمانی «گپ» و در ترکمنی «گب» و در لاتین (gab) گویند (۲) بزرگ، درشت (۳) شوخی و خنده

گه‌پانه gepane وه تاریف نه‌و «ل» [ف] شبه جمله‌ای به معنی «به تعریفش نباشد»

گه‌پتر geptir گه‌وراتر [ف] بزرگتر، درشت‌تر

گه پدان gep dan قسه کردن [ف] سخن گفتن در موردی
گه پ گال gepi gal گه پ وگال [ف] شوخی، هزل
گه پ گوپ gepi gwir گه پ وگوپ [ف] گرم صحبت شدن
گه چ geç گل نه ناو، له زاراوایل ترهک کوردی «ته به شیر»
 توشن [ف] گچ، در دیگر گویشهای کردی «ته به شیر» گویند
گه چاو geçaw دوغاو گه چ [ف] آب گچ رقیق
گه چکاری geç karî سفیدکاری [ف] گچکاری، سفید کاری
گه چپروه geçrûke گه چپره، گه چپره [ف] سفیدک، شوره
 اجسام چرمی
گه چه ملول geç melül گه چ سارووج [ف] ملات ساروج
گه چه geçe نه خوهشی نازه ل له خوا خوارده ک دمه تان
 سفت و وشک بوود [ف] بیماری گوسفندان که در اثر خوردن
 نمک زیاد پدید می آید و دنبه شان سفت و سخت می شود
گه چه ره geçerê گه چپره، گه چپروه [ف] سفیدک اجناس
 چرمی
گه چه ره دان geçerê dan گه چپره دان [ف] سفیدک زدن
گه چه له گوجان geçe le giüçan گه رده گوجان «گ» [ف]
 گرد باد
گه چپره geçîrê بنوره گه چپره [ف] نگا گه چپره
گه چینه geçîne (۱) وه رنگ گه چ (۲) گه چین «خانگی دیرم
 گه چگه چینه - نه پا دیرئ نه پاچینه» (۳) جسن دانان [ف] (۱)
 به رنگ گچ (۲) ساخته شده از گچ (۳) جنس دندان
گه د ged شناسه ئ دویه م که س یه کله «کتاوه گه د» [ف]
 پسوند مالکیت برای دوم کس مفرد
گه دا geda گتا [ف] گدا
گه دان gedan شناسه ئ دویه م که س گه ل «کتاوه گه دان»
 [ف] پسوند مالکیت دوم کس جمع
گه دانه gedane گه دان «یه کتاوه گه دانه» [ف] پسوند
 مالکیت برای دوم کس جمع
گه ده gede (۱) گه د «یه کتاوه گه ده» (۲) گیه [ف] (۱) پسوند
 مالکیت برای دوم کس مفرد (۲) شکمبه
گه ر ger (۱) گه ر ناسیاو، به شینگه له ناسیاو «ناوئ بجه گه ر
 ناسیاو» (۲) رفاته ئ مچ (۳) دهسه ک چووین (۴) پاشگره وه
 مانائ سازنده «ناسنگه ر» (۵) گه رچک (۶) پاشگره وه مانائ
 گه ردین (۷) دهس وه ملا گرتن «گه ر ناده بانئ» [ف] (۱) محور
 آسیاب (۲) دور مچ دست، قطر مچ (۳) چوبی Y شکل برای

ستون (۴) پسوند به معنی سازنده (۵) شاخه خشک و بریده
 شده ی درخت (۶) پسوند به معنی گردش کننده (۷) دست،
 پهنای دست
گه ر ger (۱) که چهل، له په هله وی (gerenû گه ره نوو)
 توسریاس (۲) چه رخان (۳) ری و ره نگ «گه رنی» (۴) ته په (۵)
 نه خوهشی گه پی [ف] (۱) کچل، گر، در په لوی (gerebû
 گرنوو) نوشته شده (۲) چرخیدن (۳) ریا، نیرنگ (۴) ته خاکی
 (۵) بیماری گری
گه را gerâ (۱) کاوپه نیر یا وه ره نینگ ک له شوون مییه له
 رییه ن خوه ئ دتوره بوو (۲) لاناوه له ده له (۳) گه ر نی باز (۴)
 فره گه رد [ف] (۱) گوسفند نری که به دنبال جفت از گله خود
 جدا می شود (۲) کنایه از مرد هوسران و زنیاره (۳) بی قول و
 قرار (۴) ولگرد
گه رال gerâl (۱) گه ر وگول، زه وینگ ک کشته گه ئ پر نییه (۲)
 چه تال [ف] (۱) زمینی که زراعتش کم پشت و تَنک است (۲)
 ولگرد
گه رانگ geranğ بنوره گرانگ [ف] نگا گرانگ
گه راو gerâw (۱) گه نیاو (۲) دیه که یگه له هلیران (۳) دیه که یگه
 له کویه شت [ف] (۱) گنداب (۲) روستایی در هلیلان (۳) روستایی
 در کوه دشت
گه راو geraw دیه که یگه له وه وانسه ر [ف] نام روستایی در
 روانسر
گه راوله gerawe دیه که یگه له قه سر [ف] روستایی در قصر
 شیرین
گه راون gerawen دیه که یگه له هه مهیل [ف] روستایی در
 حمیل
گه راون چر gerawen çir یه کئ له به زمه یل هورده س [ف]
 یکی از مقامات هوره
گه رای geray لاناوه له شه وائل پلئتی [ف] کنایه از هوس
 بازی
گه رت gert گه رد، تووز، له په هله وی (gert گه رت)
 توسریاس [ف] گرد، گرد و خاک، در په لوی (gert گرت)
 نوشته شده
گه رته چتچان gerteçüçan گه رده گوجان [ف] گرد و غبار
 انبوه
گه رته چتچه gerteçiçe گه رته چتچان [ف] گرد و غبار انبوه

گهرتهک gertek (۱) گهرت پليسيلين (۲) گهرت [ف] (۱) پودر پنيسيلين (۲) پودر

گهرتهگورچان gertegiçan گهردهگورچان [ف] گرد و غبار انبوه

گهرچه gerçe به ئ تۆر، ديزه «گهر = گويهريان + چه = چه نه م» [ف] بدشگون «گهر = دگرگون + چه = جنم، ظاهر»

گهرچک gerçik گهر [ف] شاخه خشک درخت

گهرچه gerçe نه گهر چه [ف] گرچه، اگرچه

گهرد gerd (۱) گهرت، خهوش (۲) گهردين (۳) لاناوه له گهرا (۴) سه ريهت (۵) تووزيگ (۶) نهول، وه گهرد [ف] (۱) غبار، گرد (۲) گردش (۳) ولگرد (۴) قربان، فدا (۵) اندکی (۶) همراه با، همراه

گهردان gerdan (۱) نهوه بردنه گهردين (۲) چهرخان [ف] (۱) او را به گردش برد (۲) چرخاند

گهردانين gerdanin که سئ وه گهردين بردن [ف] کسی را به گردش بردن

گهردم gerdim (۱) جوورم (۲) چمه گهردين (۳) نهول منه و [ف] (۱) تفتيش ميکنم (۲) گردش ميکنم (۳) همراه با من

گهردمان gerdiman (۱) نهوانه جوورم (۲) نهولمان [ف] (۱) آنها را تفتيش ميکنم (۲) با ما، همراه ما

گهردين gerdin (۱) جوورن (۲) چنه گهردين (۳) گهردهن، مل [ف] (۱) تفتيش ميکنند (۲) گردش ميکنند (۳) گردن

گهردينان gerdinan نهوانه جوورن [ف] آنها را تفتيش ميکنند

گهردينه gerdinge (۱) گهردنه، مليه، له زاراوهيل ترهک کوردی «بستو، زينو» ئوشن (۲) ديه که يگه له همه ميل [ف] (۱) گردنه، در ديگر گويشهاي کوردی «بستو، زينو» گویند (۲) روستایی در بخش حمیل

گهردينه gerdine مله، مليه [ف] گردنه

گهردهبا gerde ba گهردهوا [ف] گردباد

گهردهقل gerde qil به شينگه له گاوه سن ک که فيده ژيژ هويه [ف] قسمتی از گاو آهن که در زیر يوغ قرار دارد

گهردهگورچان gerdegüçan گهرتهگورچان [ف] گرد و غبار انبوه

گهردهلول gerdelül گهرتهگورچان [ف] گرد و غبار انبوه

گهردهن gerden (۱) مل (۲) وه مل، مه ديونی [ف] (۱) گردن

(۲) عهده، بر گردن

گهردهن نازا کردن gerden aza kirdin له ژيژ دهين نه مهن [ف] حلال کردن، زیر مديونی کسی نبودن

گهردهن مل gerdenmil به شينگه گوشت مل [ف] قسمتی از گوشت گردن

گهردهنه gerdene بنووره گردنگه [ف] نگا گردنگه

گهردي gerdfi (۱) جوورس (۲) چيه گهردين [ف] (۱) تفتيش کرد (۲) گردش کرد

گهرديان gerdyan نهوانه جوورس [ف] آنها را تفتيش کرد

گهردين gerdfin (۱) جوورستن (۲) چينه گهردين (۳) گهرديش کردن (۴) جی وه جی بۆن «دهر و تاقه گه گهرديه» [ف] (۱) تفتيش کردند (۲) گردش کردند (۳) گشتن (۴) قوس برداشتن، از حالت اوليه خارج شدن

گهرگول ger gwil بنووره گه پال [ف] نگا گه پال

گهر گهر ger ger هه نار گول وه دم «نه نار گهر گهر سيف سنهويه- له باخ چه پدهر» [ف] انار نويرانه

گهرم germ زيژ سهرد، له سانسکريت (gehirme) گهرمه (توسرياس [ف] گرم، مقابل سرد در سانسکريت (gehirme) گهرمه) بمعنی گرمی و حرارت نوشته شده

گهرما germa زيژ سهردا [ف] گرما

گهرما بردين germa birdin گهرما لي دائ [ف] آفتاب زدگی

گهرما بۆن germa bün گهرمه و بۆن [ف] گرم شدن

گهرماژنهک germajnek گهرماژونهک، گهرماژه، گهرماژه، گهرماژنهک [ف] جوشهای ریزی که در اثر گرما زدگی در بدن پديد می آيد

گهرماژوو germajû سهوين خواردن، گهرما زده [ف] گرما زدگی

گهرماژونهک germajünek گهرماژنهک، گهرماژه [ف] نگا گهرماژنهک

گهرماژيله germajîle بنووره گهرماژنهک [ف] نگا گهرماژنهک

گهرما کردن germa kirdin گهرمه و کردن [ف] گرم کردن

گهرما گهرم germa germ قولقوله ئ کار [ف] گرما گرم کار

گهرماژيه germayje گهرماژنهک [ف] نگا گهرماژنهک

گهرم بۆن germ bün گهرمه و بۆن [ف] گرم شدن

گرم کردن germ kirdin گرمه و کردن [ف] گرم کردن
گرم گوپ germi gwir فره گرم [ف] داغ داغ
گرم ونرم germ û nerm لاناوه له جی راحت [ف] جای گرم و نرم
گرمه ژن germejen زیزُ سرده ژن، مهشکه یگ ک وه هله پله بژنه یید و کهره گه ی که مه [ف] مشککی که با حوصله زده نشده و کراهش کم است
گرمه شین germeşin شین و زاری وهرجله وه قهور نانُ مردی [ف] شیون و زاری کردن برای تازه درگذشته قبل از کفن و دفن که تنها نماد باخبر کردن مردم از رویداد درگذشت است
گرمه و بون germew biin گرما بون [ف] گرم شدن
گرمه و کردن germew kirdin گرما کردن [ف] گرم کردن
گرمی germî گرما [ف] گرمی، گرما
گه پنی gerînî (۱) گه پای، شهول پلیتی (۲) دهقه لی کردن [ف] (۱) زنباره گی (۲) دغلبازی
گه روسی gerûsî کوله توخلی، لانه مای جووری میبه س ک کرینجگ شوور دیزید [ف] گوسفندی که دنبالچی دراز باشد
گه رپوش gerûş گه ر [ف] گر، کچل
گه روینگ gerûnig ده روینگ ده سبه ن [ف] دستبند زینتی
گه وه بان نان ger we ban nan دهس وه ملا گرتن [ف] از آن خود کردن
گه رهک gerêk مه حه له، شه قام «گ» [ف] محله، ناحیه
گه رهک gerek (۱) بایسه (۲) به جهر نه ژن «وه گه رهک نیه، دهس وه گه رهک نیه» [ف] (۱) لازم، بایسته (۲) کنترل، در اختیار
گه رهمه gerême گه مره، گه مار [ف] ترک برداشتن پوست در اثر چرک و آلودگی، لایه لایه زدن پوست ناشی از چرک
گه رهمه دان gerême dan گه رهمه [ف] نگا گه رهمه
گه ره نیمه gere nîme له ته، له په [ف] نصفه، نیمه
گه ره یل gereyl دیه که یگ له جه لالوه ن [ف] روستایی در جلالوند
گه رنک gerenğ گه رانگ، بنووره گرانگ [ف] نگا گرانگ
گه ره و gerew بنووره گره و [ف] نگا گره و ترکیباتش
گه پی gerî (۱) بنووره گه پنی (۲) نه خواهشی گه پ بون [ف] نگا گه پنی (۲) بیماری گری

گه پی ساوا gerî sawa (۱) زلکاو، چلکاو (۲) دهرمان دژ
گه پی نه پائ ساوه یل (۳) چرکاو [ف] (۱) آب بدبو و متعفن (۲) داروی ضدگری برای احشام (۳) چرکابه، چرکاب
گه پین gerîن کزیه یگه له نیاوه ن [ف] کوهی در نهاوند
گه ز gez (۱) داریکه (۲) قه پ گرتن (۳) گاز، گه زیان «ناو گه ز» (۴) وه نه نازه ی یه ی به له مرک (۵) جووری شیر یینه (۶) زمه، زمه (۷) وه نه نازه دان «چوو ده مه گه ز هه لسم» [ف] (۱) درخت گز (۲) گاز گرفتن، گزیده شده (۳) زرع (۴) شیرینی گز (۵) سیخ تنفگ (۶) تکیه دادن، تکیه گاه قرار دادن
گه زاره gezare (۱) رفاته (۲) بله زووان [ف] (۱) کلفتی، قطر (۲) بد زیان
گه زاره کیشان gezare kîşan ده مه وه ری [ف] کولیگری
گه زال gezal (۱) که له مه خسن (۲) بنووره چه تال [ف] (۱) آسیب (۲) نگا چه تال
گه زالی gezalî (۱) بنووره چه تالی (۲) که له مه خسن [ف] (۱) نگا چه تالی (۲) آسیب رساندن
گه ز کردن gez kirdin (۱) نه نازه گرتن وه گه ز (۲) هووفالی کردن [ف] (۱) زرع کردن (۲) بلوف زدن، لاف زدن
گه زگام gezi gam (۱) گام کردن (۲) گوته ره ی نه نازه گرتن [ف] (۱) زرع کردن با پا (۲) تخمینی اندازه گرفتن
گه زگرتن gez girtin گه زه گرتن [ف] گاز گرفتن
گه زگوپ gezi gwip گوپ گوپ خواردن [ف] قلمپ قلمپ خوردن
گه زگه ز بالا کردن gezgez bafâ kirdin لاناوه له خواهشی کردن [ف] کنایه از خوشحالی کردن
گه زمه gezme ناتاس [ف] گزمه، عسس
گه زنده gezinde (۱) تام فره تیژ (۲) گه زنه [ف] (۱) مزه زیان سوز (۲) گزنده
گه زنه gezine (۱) گه زنده (۲) نه خواهشی سه ودا [ف] (۱) گزنده (۲) بیماری اگزما
گه زوو gezû شووکه، شه که رووکه ی قه ی وه لنگ به پو [ف] دانه های شکرین روی برگ درخت بلوط که شیرین و خوراکی است
گه زه geze (۱) قه پ گرتن (۲) قوپینجگ «ل» [ف] (۱) گاز گرفتن (۲) نیشگون
گه زهر gezer قوته یگه خوارده منه ی، له زاراوه یل تره ک

ژنانه ۳) مانگ گاقوور (ف) ۱) ستاره‌ای که در ماه مرداد قابل رؤیت است ۲) نامی ژنانه ۳) مرداد ماه

گه له به سان gel besan کوو بۆن (ف) گردهمایی، جمع بستن ، همایش

گه لتاف geflaf گه لواز (ف) پرش بلند پا باز

گه لتاف گرتن geflaf girtin گه لواز گرتن (ف) پرش بلند پا دو پا

گه ل چه ماخ gefi cemax چۆزمان (ف) رخساره، چهره

گه لئه geffe گوزنه کردن (ف) در رفتن، مذبوحانه فرار کردن

گه لئه کردن geffe kirdin گوزنه کردن (ف) مذبوحانه فرار کردن

گه ل قنگ gefi qing قنگ، گه ل، ناوگه ل (ف) میان پاها و ران، کون

گه ل گوان gefi gwan لاناوه له چۆزمان ژن (ف) بر و روی ژن

گه ل گون gefi gwin گون، کیر و گون (ف) کنایه از آلت تناسلی و ضمائم آن

گه لئو gelü قویر، له ئه وستا (geren گه رهن) و له په له وی (gurun گورون) تۆسریاس و له کوردی «گرانگ» وه گه لئو گاه تۆشن و له لاتین (glottis) تۆشن (ف) گلو، در اوستا (geren گرن) و در پهلوی (gurun گرون) نوشته شده و در کردی «گرانگ» به گلوگاه گویند و در لاتین (glottis) به دهانه و حنجره گویند

گه لواخی gefwaxî تیره یگله کورده یل ۲) دیه که یگه له جوانپو (ف) ۱) تیره‌ای از کردان ۲) روستایی در جوانرود

گه لواز gefwaz گه لتاف (ف) پرش بلند دو پا

گه لواز گرتن gefwaz girtin گه لتاف گرتن (ف) پرش بلند با دو پا

گه لئو به ن gelü ben ملوانک (ف) گلویند، گردن‌بند

گه لئو gelor له موور، چه لمووس (ف) شکمو، شکم‌چران

گه لئو gelûr گه شته ل (ف) ولگرد

گه لئو gelûrî گه شته لی (ف) ولگردی

گه لئو گر gelü gir گه لئو گیر (ف) گلوگیر

گه لئو گیر gelü gîr گه لئو گر (ف) گلوگیر

گه لویج gefwîç دیه که یگه له سۆنقور (ف) روستایی در سنقر

گه له gele ۱) کوومه، گه ل «گه له گورگ» ۲) هامیاری »

کوردی «گزه، گزر، گیزه» و له گیله کی (gezîr گه زر) تۆشن (ف) هویج، در دیگر گویشهای کردی «گزه، گزر، گیزه» و در گیلکی (gezîr گزر) گویند

گه زهره موشان gezere müşan گیایگه چۆ گه زهر ک له وه هار سه ونز که یئد (ف) گیاهی از تیره هویج که در مزارع به صورت خودرو سبز می‌کند

گه زهک gezek ده سپچگ، ویتانگ «ل» (ف) دستاویز، بهانه

گه زهن gezen بنویره گه زنه (ف) نگا گه زنه

گه زه نهک gezenek گه زنه (ف) اگزما

گه زیر gezîr فیه ت فنه بنان، گه زال (ف) حقه باز

گه زین gezîn گه زه گرتن (ف) گاز گرفتن

گه زینک gezînik گه زینه، دتیه تی (ف) مردمک چشم

گه زینیک gezînik هر مه لینگ ک به یئده ئایمه و، مه ل و موور «ل» (ف) حشره، هر آنچه که نیش زند

گه ستن gestin گه زین (ف) گزیدن

گه شت geşt گه ردین (ف) سیاحت، گردش

گه شته ل geştêl مالانگه رد (ف) ولگرد

گه شته لی geştêlî مالانگه ردی (ف) ولگردی

گه کوو gekû فره بۆچگ (ف) کنایه از بسیار کوچک

گه گور gegû ۱) گیل گه وچ ۲) کلاو ته نانه تی نیل که لپ (ف) ۱) کم عقل ۲) کلاه مخروطی ویژه مردان کلهر

گه ل gel ۱) کوومه ۲) کوومه ل ۳) فره (ف) ۱) جمع، دسته ۲) عده، جمعیت، ملت ۳) بسیار

گه ل gef ۱) گه لی، که میگ «ل» ۲) دقالن (ف) ۱) اندک، کم ۲) میان پاها

گه لا gefa بنویره گلا (ف) نگا گلا و ترکیباتش

گه لار gelar گه له کوومه «گ» (ف) یورش دسته جمعی

گه لا کردن gefa kirdin ۱) پاگلا کردن ۲) چۆزه په دان (ف) ۱) برگ موچیدن، چیدن برگهای اضافی انگور ۲) جوانه زدن درختان

گه لال gefal بنویره گلال (ف) نگا گلال

گه لا وه gefa we gef گه لا وه گه لی (ف) گشاد گشاد راه رفتن

گه لا وه گه لی gefa we gefî گه لا وه گه ل (ف) گشاد گشاد راه رفتن

گه لاریژ gelawêj ۱) هه ساره یگ ک له پاییز دیاره ۲) ناویگه

، باستانی (۲) ملی، ملیتی
گم gem شناسه ی نهوئل کس یه کله له داشتن [ف] پسوند مالکیت اول کس مفرد
گه مار gemar بنوړه گه پرمه [ف] نگا گه پرمه
گه مال gemal سه گ نیر [ف] سگ نر
گه مال دق gemal di جوړی درپه [ف] نوعی خار
گه مال راو gemal raw سه گ راو [ف] فراری دادن سگ ها
گه مال که یف gemal keyf لاناوه له فزا بردن [ف] کنایه از لذت بردن مانند سگ هنگام جفتخواهی
گه مال که وز gemal gewz چو گه مال گه وزه کردن [ف] غلت زدن، اصل واژه به معنی مانند سگ بر خاک غلتیدن
گه مالگیر gemal gir ديه که یگه له دیزگران [ف] روستایی در دیزگران از توابع اسلام آباد غرب
گه مان geman (۱) گومان (۲) پاشگره له داشتن نړای نهوئل کس یه گله [ف] (۱) گمان (۲) پسوند مالکیت برای اول کس جمع
گه مره gemirê بنوړه گه پرمه [ف] نگا گه پرمه
گه مره به سان gemirê besan گه پرمه دان [ف] نگا گه پرمه دان
گه مره دان gemirê dan بنوړه گه پرمه دان [ف] نگا گه پرمه دان
گه م گل gemi gil گل پل، جم جؤل [ف] جنب وجوش
گه مه geme (۱) گاله (۲) پاشگر داشتن، گم «یه کتاوه گه مه « (۳) بازی، له لاتین (game) تۆسریاس [ف] (۱) شوخی (۲) پسوند مالکیت برای اول شخص مفرد (۳) بازی، در لاتین (game) نوشته شده
گه مه کردن geme kirdin (۱) گاله کردن (۲) بازی کردن [ف] (۱) شوخی کردن (۲) بازی کردن
گه مه کهو gemekew ديه که یگه له گیله لان [ف] روستایی در گیلانغرب
گه می gemî پاشگر داشتن نه پرائ نهوئل کس «برا گه می، عه زیزه گه می» [ف] پسوند مالکیت برای اول کس مفرد
گهن gen (۱) ناخاس، زیز خاس (۲) بلووق، کار گهن (۳) زیز خوه شبوو، له په هله وی (gen گهن) تۆسریاس [ف] (۱) بد (۲) کار زشت (۳) بد بو، در په لوی (gen گهن) نوشته شده
گهن نهوشار gen ewşar سرپوکه ر [ف] کسی که زشت کاریهای دیگران را می پوشاند

گه له دره و « (۳) ریبه ن «گله خان» [ف] (۱) گروه، دسته (۲) همکاری گروهی، تعاونی (۳) گله، رمه
گه له برین gelebirên گهل برینه که ر [ف] پشم زنی دسته جمعی
گه له خان gelexan ته تله ی میبه و مانگا [ف] طویله ی ویژه گوسفندان و گاوها
گه له چیلگ gele çilig چیلگی هاوردن وه گه له و [ف] تعاونی برای آوردن همیزم
گه له درهو gele direw دره و کردن وه گه له و [ف] تعاونی برای درویدن غلات
گه له پاوژ gele rawêj مه شورته کردن وه گه له و [ف] شورا، مجلس
گه له پاوژی gele rawêji پته که ن کردن و مه شورته وه گه له و [ف] کنکاش گروهی
گه له کوو gele kû کار گروهی، تعاونی
گه له کوومه gele kûme هامیاری وه گه له و [ف] کار گروهی، تعاونی
گه له کیر gele kîr نزدیکی کردن وه گه له و [ف] دسته جمعی نزدیکی کردن به کسی
گه له گا gele ga (۱) نهو به گا (۲) کوومه ل گا [ف] (۱) نگا گا نهو به (۲) گله گاوان
گه له گورگ gele gwirg کوومه گورگ [ف] گله گرگها
گه له وان gelewani کوومه ل دویه ته یل له کاره یل چو بافین گلیم و... [ف] گروه زنان و دختران که در کارهایی مانند بافتن گلیم و... همکاری دارند
گه له وگه په gele û gepe گه له وگه فه، قوشه ن [ف] قشون، لشکر
گه له وگه فه gele û gefe گه له وگه په [ف] قشون، لشکر
گه له وه گه له gele we gele بنوړه نهو به گا [ف] نگا گا نهو به
گه لن gefê که میگ، تووژینگ «ل» [ف] کمی، اندکی
گه لی gefî ناوگه لی [ف] تماس آلت تناسلی با رانها و میان پاها
گه لئار gelêar دنیا دار، ریبه ن دار [ف] رمه دار، چوبدار
گه لئارانه gelêarane بنوړه بزنانه [ف] نگا بزنانه
گه لیر gelêr (۱) زونه، پر پیشنه (۲) نه ته وه یی [ف] (۱) قدیمی

معنی جوان و زیباروی است و «گه‌نجی» به معنای خداوندگار جوانی و زیبایی است

گه‌نجینه gencîne گه‌نج، خه‌زینه [ف] گنجینه

گه‌ن خه‌رج gen xerc گه‌ن‌خوهر کردن مال، زیز زه‌ر هه‌لگر

[ف] کسی که در خرج کردن افراط می‌کند

گه‌نریا genirya گه‌نیا [ف] گندیده شد

گه‌نریاس geniryas گه‌نیاس [ف] گندیده شده است

گه‌نریاگ geniryag گه‌نیاگ [ف] گندیده شده

گه‌نریان geniryan گه‌نریان [ف] گندیده شدن

گه‌نریای گه‌نریای geniryaê گه‌نریای [ف] گندیده شده

گه‌ن گوتال geni gûtal چشت گه‌ن [ف] آت آشغال

گه‌نگ‌سیر genge sîr موسیر، پیا‌زخو‌وکانه [ف] گیاه

موسیر

گه‌نگیر gen gîr (۱) چه‌م گه‌نگیر کُ له نه‌یوانه و چووده

سوومار (۲) گه‌نگیر بۆن له زووران [ف] (۱) رودخانه‌ای که پس

از سیراب کردن دشت ایوان به سوومار می‌ریزد (۲) گیر کردن،

فنی در کُشتی که هرگونه فعالیت مثبت را از حریف می‌گیرد

گه‌نگیر بۆن gen gîr bün گه‌ن گیر که‌فتن [ف] فنی در

کُشتی که هرگونه فعالیت مثبت را از حریف بگیرد

گه‌نگیر کردن gen gîr kirdin گه‌نگیر کردن شیک [ف] هر

گونه فعالیت مثبت را از حریف گرفتن

گه‌نم genim (۱) م گه‌نم، خاس نیم، نۆشن گه‌نم خودی

وه‌تی‌سه نایم م گه‌نم نه‌خوهره‌م وه‌لام نایم گوش نیا (۲)

خه‌لیه‌یگه [ف] (۱) بد هستم، خوب نیستم، گویند گندم خودش

هم به آدم می‌گوید من بد هستم مرا نخور اما آدم گوش نداد (۲)

گندم

گه‌نم بان genim ban مه‌لوه‌نیگه‌له قه‌سر [ف] منطقه‌ای در

قصرشیرین

گه‌نم با‌ی‌ه‌رو genim ba'yeru جووری گه‌نمه [ف] نوعی بذر

گندم

گه‌نم خوهر genim xwer جووری لانه‌مائی ماسیه [ف]

نوعی ماهی

گه‌نم دره‌و genim direw دره‌وین گه‌نم [ف] درویدن گندم

گه‌نم ره‌جگه genim rêcige جووری گه‌نمه کُ له پاییز

کالنه‌ئ [ف] گندم که در پاییز کاشته می‌شود

گه‌نم ره‌نگ genim rêng وه ره‌نگ گه‌نم [ف] گندمگون

گه‌ناته ginate گناته [ف] بدلگامی، بدسگالی کردن اسب

گه‌ناسر genasir (۱) بالنده‌یگه (۲) لاناوه له به‌دگل [ف] (۱)

پرنده‌ای بد صدا (۲) کنایه از بدسرشت، بد عنصر

گه‌ناژه genaje بنووره گه‌نه‌ژه، به‌دماژه [ف] بد ریخت، نگا

گه‌نه‌ژه

گه‌نال genaf گنال [ف] آشغال

گه‌نالخه genafxe گنالخه [ف] آت اشتغال

گه‌نالدان genaf dan گنالدان [ف] آشغالدانی

گه‌نان genan گه‌نیا، گه‌نانن [ف] گندیدن

گه‌نانن genanin گه‌نان [ف] گندانن، گند بالا آوردن

گه‌نار genaw (۱) گه‌نیاو (۲) دیه‌که‌یگه له جووانرو [ف] (۱)

گنداب (۲) روستایی در جووانرود

گه‌ناروا genawa دیه‌که‌یگه له که‌توله [ف] روستایی در

کندوله

گه‌ناوه genawe زبیلدان‌تینگ کُ دۆر له شاره [ف] محلی دور از

شهر برای ریختن زیاله

گه‌ناوه گه‌ن gena we gen کار نه‌له‌ج‌یله‌ج، گه‌ن دهر گه‌ن

[ف] کار کند، کار زشت

گه‌نج genc خه‌زینه [ف] گنج

گه‌نجاو gencaw دیه‌که‌یگه له مایه‌شت [ف] روستایی در

مادیدشت

گه‌نج خوسره‌وی genci xusrewî لاناوه له دارایی فره،

کوره‌مازی ئی وشه وه گفته‌ئ فره‌ده‌وسی «گه‌نج عه‌رووس،

گه‌نج بادئاوهر، گه‌نج دیبه‌ئ خوسره‌و، گه‌نج نه‌فراسیاو، گه‌نج

سووخته، گه‌نج خه‌زرا، گه‌نج شاد روود» بۆیه [ف] کنایه از

دارایی بسیار، اصل واژه اشاره به گنج بزرگی است که به گفته

فردوسی حماسه‌سرای نیک‌نام شامل «گنج عروس، گنج بادآور،

گنج دیبه خسروی، گنج افراسیاب، گنج سوخته، گنج خضرا،

گنج شادروود» است

گه‌نجوره gencûre دیه‌که‌یگه له قلاشاین [ف] روستایی در

قلعه شاهین

گه‌نجه gence تاخچه [ف] گنجه

گه‌نجه‌فه gencefe شوپور وه‌تن [ف] جفنگ، چرت و پیرت

گه‌نجی gencî ناویگه کوپانه، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «

گه‌نج» وه مانای جووانه وگه‌نجی واته جووانیدار و خاوه‌ن

جووانی [ف] نامی مردانه، در دیگر گویشهای کردی «گه‌نج» به

گه‌نه‌پئ gene rê ری خراو [ف] راه مخروبه
گه‌نه‌پری generî مییه‌یگ کُ به‌له‌فیره‌ئ خراو دئیرید [ف]
 گوسفندی که مبتلا به اسهال شدید است
گه‌نه‌ری generî مییه‌یگ کُ فره چاخه [ف] گوسفندی که
 بسیار چاق و فربه است
گه‌نه‌ژه geneje گه‌نه‌ش، گه‌نه‌هیر، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی
 «گه‌نده‌ژه» وه رووی کولک ریئای ئوشن و له سه‌کزی «
 گه‌جنه» ئوشن [ف] بدریخت، بدترکیب، در دیگر گویشهای
 کردی «گه‌نده‌ژه» به روباه پشم ریخته گویند و در سکزی «
 گَجنه» به بد ترکیب گویند
گه‌نه‌ش genes ş گه‌نه‌ژه، گه‌نه‌هیر [ف] بد ریخت
گه‌نه‌کار gene kar گه‌نه‌ش ئاشوو [ف] بدکاره
گه‌نه‌ل genel گه‌نه‌ش [ف] بد ریخت
گه‌نه‌ماژه gene maje گه‌نه‌ژه، ناوینه [ف] بد شکل، بد
 ریخت
گه‌نه‌مق gene miü مق حرامه [ف] موی اولیه که در صورت یا
 بدن می‌روید
گه‌نه‌واران gene waran پرش پاش واران کُ نیه و بوشی
 واران وارید [ف] باران اندک بگونه‌ای که نتوان گفت بارندگی
 است
گه‌نه‌وه‌ش gene weş گه‌ن وه‌ش، گه‌ن ئوش «ل» [ف] بدگو
 ، بد زبان
گه‌نه‌هیر gene hîr گه‌نه‌ژه، به‌دماژه [ف] بد ریخت
گه‌نی genî (۱) خاس نیید (۲) گه‌نیان (۳) بلووق، کار گن [ف]
 (۱) بد هستی (۲) گندیدگی (۳) کار زشت
گه‌نیا genya گه‌نریا [ف] گندیده شد
گه‌نیاس genyas گه‌نریاس [ف] گندیده شده است
گه‌نیاگ genyag گه‌نریاگ [ف] گندیده شده
گه‌نیان genyan گه‌نریان [ف] گندیدن
گه‌نیای genyaê گه‌نریای [ف] گندیده شده
گه‌نین genîn گه‌نیان [ف] گندیدن
گه‌و gew گه‌وگه‌وه [ف] غبغب، زیر گلو
گه‌وات gewat گه‌واد، قورمساق [ف] قورمساق
گه‌واتی gewatî گه‌وادی [ف] قورمساقی
گه‌واد gewad گه‌وات [ف] قورمساق
گه‌وارا gewara نووش، نووش گیان [ف] گوارا، نوش

گه‌نم سواره genim swale جوورئ گه‌نمه ئارده‌گه‌ئ را
 داره [ف] نوعی گندم که آردش کشش و چسبندگی بسیار دارد
گه‌نم قوته‌گوله genim qwitegwile جوورئ گه‌نمه [ف]
 نوعی گندم
گه‌نم قه‌ناری genim qenarî گه‌نمه قه‌ناری، گه‌نم
 قه‌نده‌هاری [ف] گندم قندهاری
گه‌نم کله genim kefe جوورئ گه‌نمه کُ شه‌ش بژ دئیرید
 [ف] نوعی گندم که خوشه‌اش شش گوشه دارد
گه‌نم گور genim gû سه‌وزه، ره‌شتال [ف] گندم‌گون
گه‌نم مسری genim misrî جوورئ گه‌نمه [ف] نوعی گندم،
 گندم مصری
گه‌نم وجویه genim û cüye ماش برینج، مو سه‌ر سیه و
 چه‌رمی [ف] موی جو گندمی
گه‌نم وه‌هاره genim wehare گه‌نمیگ ک له وه‌هار کالنه‌ئ
 [ف] گندمی که در بهار کاشته می‌شود
گه‌نمه زرده genime zerde جوورئ گه‌نمه [ف] نوعی
 گندم
گه‌نمه شامی genime şamî جوورئ گه‌نمه [ف] نوعی
 گندم
گه‌نمه شیره genime şîre گه‌نمی ک تازه شیره پر کردیه
 [ف] گندمی که تازه شیره شده و وقت درویدنش نیست
گه‌نمی genimî گه‌نم ره‌نگ [ف] گندم‌گون
گه‌نمیله genimîle قارچگ گه‌نمیله، جوورئ قارچگه [ف]
 نوعی قارچ که درچمنزار و مزارع می‌روید و خوراکی است
گه‌نن genin (۱) گه‌نیای کهر (۲) ئه‌وان گه‌نن [ف] (۱) تخمیر
 کننده (۲) بد هستند
گه‌ن وه‌ش gen weş گه‌ن وه‌ش، به‌د زووان، گه‌ن ئوش «
 ل» [ف] بدگو، بدزبان
گه‌نه gene (۱) خاس نیه (۲) پاشگر گه‌ن «گه‌نه‌ماژه،
 گه‌نه‌کار» (۳) کرپنه‌که، گنه [ف] (۱) خوب نیست، بد است (۲)
 پیشوند بد و ناروا (۳) گنه
گه‌نه‌په‌پ gene per زیز خاسه‌په‌پ، په‌پحرامه [ف] پره‌ای
 نامرغوب و غیر اصلی، پره‌ای اولیه
گه‌نه‌پیا gene piya پیای گه‌نه‌کار [ف] مرد زشتکاره، نامرد
گه‌نه‌خوهر gene xwer گه‌نخوهر [ف] کسی که به علت
 آزمندی از داراییهایش خوب بهره نمی‌برد

کُ نهر گه‌وراینگ ک مردیّه دارایی نهُولْ خوه‌په‌و نانه‌سه چالْ،
قه‌ور گه‌وری واته قه‌ور گه‌وره پیا له باوه‌تْ دارایی [ف] قبر
متعلق به بزرگان، در گذشته رسم چنین بوده که اگر بزرگی
می‌مرد تمام دارایش را با مرده دفن می‌کرده‌اند و واژه «گه‌ور»
از «گه‌ورا» بمعنی بزرگ است و تنها به زرتشتی اطلاق
نمی‌شود چنانچه آثار بدست آمده از گذشته این امر را به اثبات
رساند

گه‌وزه gewze (۱) پل خواردنْ خه‌ر له ناو خوه‌له‌کوان و... له
زاراوه‌یلْ تره‌کْ کوردی «گه‌وز، گه‌وزاندن، گه‌وز دان» وه مانای
پل خواردن وه په‌لویه (۲) پلانن، خه‌رخاپیت کردن [ف] (۱)
غلتیدن الاغ بر پهلو (۲) شکست دادن، مذبحخانه شکست دادن
گه‌وزه‌دان gewze dan گه‌وزه‌کردن [ف] بر پهلو غلتیدن الاغ
گه‌وزه‌کردن gewze kirdin گه‌وزه دان [ف] بر پهلو غلتیدن
الاغ

گه‌وگاتی gewgatê گه‌وه‌شی قوپرئْ نازه‌لْ [ف] بیماری
گلوی گوسفندان

گه‌وگه‌وه gew gewe گه‌و [ف] غیغب

گه‌ون gewn گه‌ون [ف] گون

گه‌ون gewin گه‌ون [ف] گون

گه‌ون سهر gewin ser مۆ فرفری [ف] کسی که موی فرّ و
پر پشت دارد

گه‌وه gewe گه‌وه، گه‌به «ل» [ف] گبه، نوعی بافتنی مانند
جاجیم

گه‌وه‌ر gewer (۱) ناویگه ژنانه (۲) گه‌وه‌ر، جه‌واهیر [ف] (۱)
نامی زنانه (۲) گوهر

گه‌وه‌رنا‌باد gewer abad دیه‌که‌یگه له مایه‌شت [ف] نام
روستایی در مادیدشت

گه‌وه‌رچیا gewer çya دیه‌که‌یگه‌له کرماشان [ف] روستایی
در کرماشان

گه‌وه‌ز gewez دارینگه بی‌اوانی «له‌یره که‌فتمه چۆ دارْ گه‌وه‌ز
- هر وهخت هه‌لسم گوچان ده‌مه گه‌ز» [ف] درختی بیابانی،
شاید درخت گز

گه‌وه‌زن gewezn گا کویه‌ی [ف] گوزن

گه‌وه‌ل gewef بته، گیا وگه‌وه‌ل [ف] بوته، شاخ برگ بوته

گه‌وه‌له gewefe گه‌وه‌ل [ف] شاخ و برگ بوته

گه‌وه‌ن gewen گه‌ون، گه‌ون [ف] گون

گه‌وازه gewaze ده‌نگاتی، به‌دئوش «گه = گه‌ن + وازه =
وازتن، وه‌تن» [ف] بددهن و کولی صفت «گه = بد + وازه =
وازتن، گفتن»

گه‌واه gewah شات، شاتی [ف] گواه

گه‌وج gewc نهُولْه [ف] ابله

گه‌وجی gewcî نه‌زانی، نهُولْه خئیالی [ف] ابلهی

گه‌ودین gewdîn دیه‌که‌یگه له که‌نگه‌وه‌ر [ف] روستایی در
کنگاور

گه‌وده gewde کوناینگ له کوچکْ دُرسْ کردن نپایْ ماوه‌ش
نان و شکانن [ف] سوراخی که در سنگ ایجاد می‌کنند تا زمه را
در آن فروبرده و آرام آرام خُرد کنند

گه‌ور gewr گه‌بر، نی وشه له گه‌ورا گریاس [ف] گبر، اصل
واژه مشتق از «گه‌ورا» به معنی بزرگ است

گه‌ور gewir ته‌وله‌ئ مییه [ف] طویله گوسفندان

گه‌ورا gewra (۱) که‌لین (۲) خانزایه [ف] (۱) بزرگ (۲) بزرگ
زاده

گه‌ورا بون gewra bün که‌لین بون [ف] بزرگ شدن، رشد
کردن

گه‌ورتر gewra tir که‌لین تر [ف] بزرگتر

گه‌ورترین gewra tirîn که‌لین ترین [ف] بزرگترین

گه‌وراجو gewracû (۱) گه‌وره‌جو، لُقْ بنچینه‌یی چه‌م (۲)
دیه‌که‌یگه له گاواره [ف] (۱) شاخه اصلی رودخانه (۲) روستایی
در گهواره

گه‌ورا دویه‌ت gewra dūyet گه‌وره دویه‌ت [ف] دختر بالغ و
فهمیده

گه‌ورا ژن gewra jin ساراژن، ژن کارامه [ف] کدبانو، زن
کارآمد

گه‌ورا کردن gewra kirdin ئیوه‌ت کردن [ف] بزرگ کردن،
پرورش دادن، پروراندن

گه‌ورامال gewra maf عه‌شیره‌ئ گه‌ورا و بنچینه‌دار [ف]
خانواده بزرگ و ریشه‌دار

گه‌ورای gewray (۱) که‌لینتی (۲) گه‌ورایی [ف] (۱) بزرگ
هستی (۲) بزرگی، جوانمردی

گه‌ورایی gewraiî بنویره گه‌ورای [ف] نگا گه‌ورای

گه‌وره gewre بنویره گه‌ورا [ف] نگا گه‌ورا و ترکیباتش

گه‌وری gewri قه‌ور گه‌وری، له ویه‌رده داب ونه‌ریت لیوا بویه

گهوه‌ر gewher بنووپه گه‌وهر [ف] نگا گه‌وهر

گه‌وهرناس gewher nas گه‌وهر شناس، کارامه له کارُ

گه‌وهر [ف] گوهر شناس

گه‌ویه geiye گه‌و، گه‌وگه‌وه [ف] غبغب

گه‌هه‌پ geher گایه‌پ، بنووپه گایه‌پ [ف] نگا گایه‌پ

گه‌ئی geÿ (۱) پاشگرُ دارا بۆن «کتاوه‌گه‌ئی» (۲) نه‌وبه (۳) خئی

[ف] (۱) پسوند مالکیت برای سوم شخص مفرد (۲) نوبت (۳)

خو کردن، عادت کردن

گه‌ئی وه نوو geÿ we nû وه نه‌وبه، نه‌وبه‌تی [ف] نوبتی

گه‌یه geÿe گیه [ف] سیرابی

گه‌یه‌دیر geÿe dir دیه‌که‌پگه له هووزمانه‌وه‌ن [ف] روستایی

در هووزمانان

گیا giya گزگیا [ف] گیاه

گیا gêa گه‌دا، چه‌که‌وچن [ف] گدا

گیایه‌بیر giya bir وژین کردن کشت وکال [ف] وجین کردن

مزرعه

گیا بۆن gêa bün وه ریخ خودا که‌فتن [ف] گدا شدن

گیاتورقه giya tûqe وا کردن له گیای ژاردار [ف] باد کردن

معه‌گاو در اثر خوردن گیاه سمی

گیا خه‌وه‌رکەر gêa xewer ker ته‌مه‌ل نه‌و پاکەر، که‌پوو

[ف] گل قاصدک

گیاداخ giya dax جوورئ گول زهره‌رنگ تیزاوییه [ف]

نوعی گل زرد رنگ اسیدی است

گیار gêar فره‌وړا، وه گه‌ری کەر [ف] پرگو، وراج

گیازان giya jan گیایگه‌چو هه‌زووه‌ده‌می‌کهن و‌چو‌چای

خوه‌نه‌ئ [ف] گیاهی است مانند ازبیه که آنرا دم کرده مانند

چایی می‌خورند

گیاکەر gêa ker گیایکەر، سوالکەر [ف] گدا، متکدی

گیان giyan (۱) گان، جان له په‌هله‌وی (gyan گیان) و (

geye گه‌یه) و له نه‌وستا (geye گه‌یه) تۆسریاس (۲) جوووا

نه‌ره‌مداران «گیان چه‌تووی» (۳) چیانگه له نیاوه‌ن [ف] (۱)

جان، کالبد، در په‌لوی (gyan گیان) و (geye گیه) و در

اوستا (geye گیه) نوشته‌شده (۲) پاسخ محترمانه (۳) تپه‌ای

تاریخی در شهر نهاوند

گیان‌نالووک giyan afûk گیانه‌لّسک، گیان + نالووک یا

هلوکان، گیان وه هلوکان دس کردن [ف] جان را به لب

رساندن، جان را آلت دست قرار دادن

گیان‌ه‌ولک giyan ewfik گیانه‌لّسک [ف] نگا گیان نالووک

گیان‌نالووک giyanafûk گیان نالووک [ف] نگا گیان نالووک

گیاندار giyan dar زنی، مه‌لوه‌ر [ف] جاندار

گیاندان giyan dan (۱) مردن، گیان که‌نین (۲) گیان

به‌خشین [ف] (۱) مردن (۲) زندگی بخش، آنکه زندگی بخشیده

گیان‌سوز giyan sûz سامدار [ف] هولناک، جان‌سوز

گیان‌سه‌خت giyan sext (۱) قورتنگ (۲) نه‌و که‌سه‌ک له

مردن سه‌خته [ف] (۱) خسیس (۲) سخت جان

گیان‌سه‌نن giyan senin گیان گرتن [ف] جان گرفتن، جان

کسی را گرفتن

گیان سین giyan sên (۱) لاناوه له مه‌له‌ک تاوس (۲) نایم

سه‌خت [ف] (۱) کنایه از عزرائیل (۲) کنایه از آدم سخت گیر

گیان که‌نین giyan kenîn (۱) لاناوه له زامه‌ت کیشان (۲)

ره‌نج و ته‌قه‌لای وه‌رجله گیاندان [ف] (۱) کنایه از زحمت کشیدن

بسیار، جان‌کندن (۲) رنج و محنت پیش از جان سپردن شخص

حضره‌الموت

گیان‌گرتن giyan girtin (۱) گیان سه‌نن (۲) له نوو زنیه‌و

بۆن [ف] (۱) جان کسی را گرفتن (۲) دوباره زنده و سرحال شدن

، شارژ شدن

گیان وه متشکه‌نان giyan we müşke nan لاناوه له

گوزه‌یشت کردن وه گیان [ف] ایثار، از خود گذشتگی

گیان هه‌نان‌ه‌ن giyan henan hen هه‌نه‌ن مردن «

عه‌باس شاد نیه‌ن گیان هه‌نان‌ه‌ن - له هاو سنانم که‌سئ

نه‌مه‌نن - مه‌ر ناخر نه‌فه‌س له تن ره‌ها بوو - نه‌وسا نمیدم وه

نه‌جه‌ف شا بوو» (عه‌باس باباخانی) [ف] هنگامه مردن،

هنگامه‌ی نزع

گیانه‌سه‌ر giyane ser (۱) ناگره‌واره، گیان وه سه‌ره‌اتن (۲)

نه‌خوه‌شئگ ک له هه‌ین مردنه و شینئ کهن ئیکه تا ماوه‌یگ

گیان ره‌ویده پئا [ف] (۱) آشفته شدن، جان به لب آمدن (۲)

بیماری که در هنگامه نزع است و در اثر شیون و زاری اطرافیان

برای مدتی جان در بدنش می‌ماند و تنها از قسمت سر زنده

است و قدرت حرکت دیگری را ندارد

گیانه‌کووری giyane kûrî گیانه‌کوولئی [ف] جان‌کندن،

سختی و مرارت بسیار

گیانه‌کوولئی giyane kûfî گیانه‌کووری [ف] جان‌کندن،

سختی و مرارت بسیار
گیانه‌لس giyane fîs گیانه‌لووس، گیانه‌لسک، گیانه‌ولسک
 ، گیان وه لس رهسین [ف] جان را به لب آوردن
گیانه‌لسک giyane fîsk گیانه‌ولسک، گیانه‌ولسک [ف] جان را
 به لب آوردن
گیانه‌لسک کردن giyanefîsk kirdin گیانه‌لووس کردن
 [ف] جان را به لب رساندن
گیانه‌لسکی giyane fîskî گیانه‌لووسی [ف] کنایه از لهه
 زدن برای چیزی
گیانه‌لگیانی giyanêf giyanî گیانی، گرانی [ف] بسیار
 صمیمی
گیانه‌لووس giyane fûs گیانه‌لسک [ف] نگا **گیانه‌لسک** و
 ترکیباتش
گیانه‌مل giyane mil نه و کهسه ک گیان بویه‌سه سه‌رواری
 [ف] آنکه از جان خود سیر شده
گیانه‌مرگ giyane merg گیانه‌سه‌ر [ف] تا سرحد مرگ،
 جان به لب آوردن
گیانه‌ولسک giyanew fîsk گیانه‌لس [ف] نگا **گیانه‌لس** و
 ترکیباتش
گیانه‌وهر giyane wer جانه‌وهر [ف] جانور
گیان وه گیان کردن giyan we giyan kirdin سه‌رده و
 مرده کردن [ف] جان به جان کردن، امید و ناامیدی
گیانی giyanî گرانی، گولساقی [ف] صمیمی
گیانی گیانی giyanî giyanî گیانه‌لگیانی [ف] صمیمی
گیاى gêay تاسووکهری [ف] گدایی
گیاى کردن gêay kirdin گدایی کردن
گیاى کهر gêâê ker تاسووکهر، چه‌که‌وچن [ف] متکدی، گدا
گیپال gîpaf گوپال، گته [ف] شکمبه
گیپوکه gîpûke په‌پریک گهنم یا په‌مه [ف] کاسبرگ یا
 غلاف غنچه پننه یا گندم
گیچه‌ل gîçel گیچه‌ل پیچ [ف] دردسر، گیر وگرفت
گیچه‌ل پیچ gîçel pêç گیچه‌ل [ف] دردسر
گیچه‌ل دان gîçel dan گیچه‌ل داین، سه‌رده‌رد [ف] دردسر
 دادن
گیر gîr گیچه‌ل «چ گیر کرمه» [ف] گرفتار بون (۳) نووا
 گریای (۴) تهیل سه‌ر، گیره‌ئ سه‌ر [ف] (۱) درد سر (۲) گرفتاری
 و مرایجان

(۲) مانع شدن (۴) گیره زینتی سر
گیر gîr (۱) چه‌فت، هه‌ل (۲) تامیگه [ف] (۱) کچ، یک ور (۲)
 مزه‌گس
گیرا gîra (۱) قه‌بوول بون دووا (۲) گیریا [ف] (۱) گیرا،
 استجابت دعا (۲) گرفته شد
گیرام gîram (۱) کردم، کردم کاری (۲) گیريام [ف] (۱) فرض
 کردم که ... (۲) گرفته شدم
گیران gîran (۱) گیریان (۲) پاشگر گریان «مانگ گیران»
 (۲) سخل کردن منال [ف] (۱) گرفته شدند (۲) پسوند گرفته
 شدن (۳) بیوست بچه یا نوزاد
گیرانن gîranin (۱) لاسر کردن وه چشتی (۲) گیرستن [ف]
 (۱) گیراندن، به چیزی تنه زدن (۲) گیرستن
گیر بون gîr bûn (۱) گرفتار بون (۲) کپ بون (۳) جا گیر بون
 [ف] (۱) گرفتار بودن (۲) کپ شدن، مسدود شدن (۳) ماندگار
 شدن
گیرخسین gîr xisin (۱) گرتن (۲) دهس که‌فتن [ف] (۱) گیر
 انداختن (۲) پیدا کردن
گیرخواردن gîr xwardin دازلکیان [ف] در هم شدن و گیر
 خوردن
گیر دان gîr dan (۱) نووا گرتن (۲) ماته‌ل کردن [ف] (۱) مانع
 شدن (۲) معطل کردن
گیرسانن gîrsanin دهم دان، گیس دان [ف] روشن کردن
گیرس gîris گیره کرد [ف] گریست
گیرسن gîrsin گیره کردن [ف] گریستن
گیرسن gîrsin رووشن کهر [ف] روشن کننده
گیرسیا gîrsya رووشن بون [ف] روشن شد
گیرسیان gîrsyan دهم گرتن [ف] روشن شدن
گیرسیان gîrsyan گیره کردیان [ف] می‌گریستند
گیرسیای gîrsyaê دهم گریای [ف] روشن شده
گیرسیای gîrsiyay گیره کردیای [ف] می‌گریستی
گیر کردن gîr kirdin (۱) لاناوه له گاین (۲) گرفتار بون (۳)
 وه خوار نه‌چین [ف] (۱) کنایه از گاییدن (۲) گرفتار شدن (۳)
 گیر کردن، پایین نرفتن
گیر که‌فتن gîr keftin (۱) وه قه‌پ که‌فتن (۲) گرفتار بون
 [ف] (۱) به دست افتادن (۲) گرفتار شدن
گیرگه و مرایجان gîrge û miraêcan لاناوه له ئایم گیل و

گهوج [ف] کنایه از آدم نفهم و گوج
گیرم gîrim (۱) گیر کرده ام (۲) بنهیم، فهرز کهیم (۳) م
 گیره کهم [ف] (۱) گیر کرده ام (۲) فرض کنیم (۳) می‌گیریم
گیرین gîrin (۱) گیره کهن (۲) نه‌وانه پایان گیره [ف] (۱)
 می‌گیریند، گیره می‌کنند (۲) گرفتار هستند، پایشان گیر است
گیرودار gîr û dar گیر وگرفت [ف] گیر ودار
گیروده gîrûde (۱) به‌خسیر (۲) خیدان [ف] (۱) اسیر (۲) الفت
گیر وگرفت gîr û girft گیر کردن [ف] گیر وگرفت
 در کار
گیرولک gîrufîk (۱) گیایگه نه‌ول زهردینه‌ئ خا که‌نه‌ئ
 سه‌رشوور (۲) منال وپگین [ف] (۱) گیاهی که در مزارع می‌روید
 و همراه زرده‌تخم‌مرغ قاطی می‌کنند و بعنوان شامپو بکار
 می‌برند (۲) نوزادی که بسیار می‌گرید
گیره gîre (۱) گری، گیرسن، له لاتین (groan) ٹوشن (۲)
 مه‌نگنه (۳) پشتن دهر (۴) نه‌ق پائ گیره، بیگار نیه، گرفتاره
 [ف] (۱) گریستن، در لاتین (groan) به‌گیره گویند (۲) منگنه
 (۳) رزه در از داخل (۴) گرفتار است، پایش گیر است
گیره کردن gîre kirdin گری کردن [ف] گریستن
گیره کەر gîre ker شینکەر [ف] کسی که برای عزیزش
 می‌گرید، کنایه از دلسوز
گیرئ gîrê گری، گیره [ف] گریه
گیریا gîrya (۱) گریا (۲) ری به‌سیا [ف] (۱) گرفته شد (۲)
 مسدود شد
گیرياس gîryas گریایه [ف] گرفته شده است
گیریاگ gîryag گریای [ف] گرفتار شده
گیریان gîryan (۱) گریان (۲) سخل کردن منال [ف] (۱) گرفتار
 شدند (۲) بیبوست نوزاد
گیریاغ gîryaê گریایگ [ف] گرفتار شده
گیرین gîrîn گری کردن، گیرسن [ف] گریستن
گیز gîz (۱) دهنگ سه‌ماوهر (۲) گیف «گیزمل» (۳) گوز [ف]
 (۱) صدای جزج‌سماور (۲) کلفت، قطور (۳) تر، گوز
گیز gêz دارینگه چو کاج «ل» [ف] درختی با برگهایی شبیه
 کاج
گیزه gîze (۱) وز وژ می‌س (۲) گیزه‌ئ سه‌ماوهر (۳) دهنگ
 گوله [ف] (۱) وز وژ مگس (۲) جزج‌سماور (۳) صدای عبور
 گوله

گیزه‌گیز gîze gîz گیزه‌ئ هیتاهه‌یت [ف] «گیز» ی پیاپی
گیزه‌ل gîzel گنه‌ل، گونول [ف] کوتاه قد و بدریخت
گیزه‌لگون gîzelgwin (۱) مه‌رد رن «نه له پده‌رم نه له
 ماده‌رم - یه‌ئ گیزه‌لگونئ بویه به‌راده‌رم» (۲) لاناوه له گه‌نه‌زه
 [ف] (۱) رند، مرد رند (۲) کنایه از کوتوله بدریخت
گیزه‌مل gîze mil ملهر [ف] گردن کلفت
گیز gîj (۱) خپ‌خواردن (۲) مه‌نگ، ساور (۳) گیچه‌ل «گیژئ دا
 پئان» (۴) سهرن [ف] (۱) چرخیدن (۲) منگ، گیج (۳) به درد
 سر انداختن (۴) غریبال
گیزانگ gîjang (۱) زوو سه‌ر (۲) گیزه‌نگ دهر [ف] (۱) دایره
 پیچ خورده فرق سر (۲) پاشنه در
گیزاو gîjaw گرداو [ف] گرداب
گیز بون gîj bün سات وپ بون [ف] گیج شدن
گیزخواردن gîj xwardin خپ‌خواردن [ف] چرخ خوردن و
 گیج شدن، چرخیدن
گیز دان gîj dan خپ دان [ف] چرخاندن
گیز کردن gîj kirdin (۱) لاناوه له ژوون گه‌ردانن (۲) مه‌نگ
 کردن (۳) گیل کردن خهرمان [ف] (۱) کنایه از وراجی کردن (۲)
 گیج کردن (۳) غریبال کردن خرم
گیزکەر gîj ker وپ کەر [ف] گیج کننده
گیزه‌وال gîji gewal کیل منجه‌ر [ف] اریب، کج واحول
گیزوپ gîji wir گیز ویز [ف] گیج و منگ
گیزویژ gîji wîj گیز وپ بون [ف] گیج و منگ
گیزه‌گیز gîje gîj چه‌تالی [ف] ولگردی
گیزه‌له gîjefe گیزه‌وا [ف] گرد باد
گیزه‌نگ gîjenê بنووپه گیزانگ [ف] نگا گیزانگ
گیزه‌نگ مل gîjenê mil پووق مل [ف] آخرین مهره گردن
گیزه‌وا gîje wa گیزه‌له [ف] گردباد
گیزئ gîjî وپی، مه‌نگی [ف] گجی
گیس gîs (۱) بنچینه‌ئ کردار گیسانن (۲) پرچ، له‌نه‌وستا
 (geîsû) گه‌ئیسو) و (ges) گه‌س) توسریاس (۳) بی مزه‌ت،
 ئازا [ف] (۱) ریشه فعل «گیسانن» به معنی روشن کردن (۲)
 گیسو، در اوستا (geîsû) گئیسوو) و (ges) گس) نوشته
 شده (۳) تندرست
گیسانن gîsanin گیسانن [ف] روشن کردن
گیس بریای gîs biryaê پرچ بریای [ف] گیس بریده

دانه‌هایی شبیه ارزن در غلات (۲) جدا کردن سره از ناسره در

عمل بوجاری

گیلاخه gêfaxe گیله‌لاخه [ف] گیاهی خورشی

گیلاس (۱) gîlas پیلائی قاویشی (۲) میوه‌یگه وهک نالبا لوو

[ف] (۱) کفش چرمی (۲) میوه گیلاس

گیل کردن gêf kirdin قنگ‌ناسره کردن ماسیه [ف] سر را از

ناسر جدا کردن، نخاله‌های غلات را گرفتن

گیل گه‌وج gîli gewc سات وپ [ف] گیج و منگ

گیلور gîlû گولینگه له گه‌نمه‌چار سه‌ونز که‌ید [ف] گلی

شیپوری که در گندمزار می‌روید

گیله gîle گیژ، وپ «گیله‌پیا» [ف] گیج و منگ

گیلهک gîlek عه‌شیره‌تیگن له کورد [ف] نژاد گیلک، قوم

گیلک

گیله‌پیا gîle pya نه‌وله، گیژ [ف] مرد ابله و گیج

گین (۱) gîn پاشگر دارا بون «خه‌مگین» (۲) پاشگر رازایی

«ره‌نگین، سه‌نگین» (۳) پاشگره وه مانائ وهک، چق «

گورگین، خه‌رگین» [ف] (۱) پسوند به معنی دارنده (۲) پسوند

توصفی (۳) پسوند تشابه و شباهت، ماندنی

گینور gînu گیاینگه چق ته‌ماکوو و ریشه‌یگ دیرید وه ناو‌هیزه

ک خوارده‌مه‌نیه [ف] گیاهی شبیه توتون که خوراکی نیست و

در زمینهای حاصلخیز می‌روید و غده‌ای دارد که آنرا «هیزه»

نامند و خوراکی است

گیون gîun بنویره گیان «ل» [ف] نگا گیان و ترکیباتش

گیوه gîwe جوورئ کلاشه [ف] گیوه

گیوه‌کر gîwe ker کلاش کهر [ف] سازنده گیوه

گیه gîe گه‌یه [ف] شکمبه، سیرایی

گیهر gîer بنویره گایر [ف] نگا گایر

گیه‌ل gyel گیل «وه‌ر خومه‌ه گیه‌ل له بانئ کالم» [ف]

دانه‌هایی شبیه ارزن در برنج

گیه‌که gyeke دیه‌که، ئاواى [ف] دهکده، روستا

گیه‌لا gyefa گاوه‌سن، گاسن «ل» [ف] گاواهن

گیه‌لاخه gyefaxe بنویره گیلاخه [ف] نگا گیلاخه

گیه‌لان gyefan شارینگه له کرماشان زورم که‌له‌وپ ها له نه‌و

شاره و دق‌به‌شه؛ گیه‌لان خوار و گیه‌لان بان، ناو‌گیه‌لان له

بنه‌رته‌و له وشه‌ئ «گلان» هاتیه وگلان یه‌کئ له عه‌شیره‌ته‌یل

کورده له نزیگ «مه‌نگور» و دویاجار گزیه‌ریاسه «گیه‌لان»

گیس برین gîsbirîn پرچ برین [ف] گیس بریدن

گیس‌چن gîsçin جوورئ بافینه له په‌لگه‌ئ قه‌لماسنگ [ف]

نوعی بافتن در قلاب سنگ

گیس چنین gîs çinîn رازانئ گیس [ف] آراستن و چیدن

گیسوان

گیسک gîsk کبیره، له کرمانی «گیسه» ئوشن [ف] چپش، در

کرمانی «گیسه» گویند

گیسکه پرسانه gîske pirsane له‌هناینگه نه‌پائ ئائیم له‌ر

[ف] اصطلاحاً به شخص لاغر و ضعیف گویند

گیسکه‌زا (۱) gîske za دۆیه‌تیگ ک هیمان ئال بلوقه‌ت نیه

شو بکه‌ید و ئۆزی منالداره‌و بوو (۲) گیسکئ ک له بوجگی بایده

ته‌گه و ئۆ بزاید [ف] (۱) دختری که هنوز به سن بلوق نرسیده

ازدواج کند و بلافاصله زایمان کند (۲) بزغاله‌ای که بسیار زود

جفتخواه شود و زایمان کند

گیسنهک (۱) gîsinek ژیرچه‌وه (۲) چوو نازکئ ک ناگروه پی

که‌نه و [ف] (۱) پوشال نازکی که برای افروختن آتش بکار می‌رود

(۲) چوب یا پوشال بسیار نازکی که با آن آتش افروزند

گیسک gîsek (۱) ته‌لاریه‌ئ کرک مازئ و پووق مل (۲)

خرتنه‌ک سه‌رده‌س ک خوارده‌مه‌نی نییه [ف] (۱) زرد پی ستون

فقرات و پشت و گردن (۲) قسمت غضروفی سر دست که

خوراکی نیست

گیسیا (۱) gîsya دم‌گرت (۲) ناویگه ژنانه وه مانائ خاوه‌ن

گیس [ف] (۱) روشن شد (۲) نامی زنانه به معنی صاحب گیسوان

گیسیان gîsyan دم‌گرتن [ف] روشن شدن

گیشت gêşt بنویره گشت [ف] نگا گشت و ترکیباتش

گیفان gîfan بنویره گیرفان [ف] نگا گیرفان و ترکیباتش

گیف gîv (۱) ده‌نگ ترین (۲) گیز «گیف مل» [ف] (۱) صدای

گوزیدن (۲) کلفتی بویژه برای گردن

گیفانن gîvanin گیفه کردن [ف] صدای پرتاب سنگ از

قلاب سنگ

گیفه gîve گیفانن [ف] صدای پرتاب سنگ از قلاب‌سنگ

گیل (۱) gîl چه‌چفت، قیچ (۲) نه‌وله، له لاتین (gull)

وه‌ئ ماناسه (۳) تام گیر (۴) گه‌ردین «گیل گیل مه‌گیلوم»

[ف] (۱) گیج، کسی که چشمانش تا به تا است (۲) ابله، در لاتین

(gull) به همین معناست (۳) مزه‌ی گس (۴) گردش، گشتن

گیل (۱) gêl (۲) قنگ‌ناسره کردن ماسیه [ف] (۱)

چۆنه‌و گ «که لِر» له بنه‌ره‌ته‌و «که لِر» بۆیه یا «باجلانی» که عه‌شیره‌تی له کوردانن «باگلانی» بۆیه [ف] شهر گیلانغرب در کرماشان که از دو بخش گیلان پایین و گیلان بالا تشکیل شده و بیشترین مردم کلهر را در خود جای داده و به نوعی خاستگاه این ایل است. گیلان از واژه‌ی «گلان» مشتق شده که خود عشیرتی از کردها بوده‌اند در نزدیکی شهر «مه‌نگور» و خود را «گلان» می‌نامیده‌اند بگونه‌ای که کلهر در اصل «که لِر» بوده و به «که لِر» تغییر یافته یا «باجلانی» که عشیره‌تی از کردان است «باگلانی» بوده و به همین مناسبت نام این شهر گیلان است و ربطی به نامگذاری این شهر توسط اشرف پهلوی ندارد و اقتباسی از گیلان در شمال ایران نیست

گیه‌لداش gyelḁaṣ کوپ، قورشقه [ف] فنجان، استکان
گیه‌له gyefe گله، یه‌ئ گله‌ی «گیه‌له گوان، گیه‌له گون» [ف] دانه، تک، یک دانه‌ای

گیه‌له‌خوره gyefexwere گله‌خوره [ف] کرم خاکی بزرگ که هنگام بارندگی به سطح زمین می‌آید
گیه‌له‌گوان gyefe gwan بزن یا میبه‌یگ کُ یه‌ئ گوان بیاشتوو [ف] بَز یا گوسفندی که یک پستان دارد
گیه‌له‌گون gyefe gwin یه‌ئ گون، یه‌له‌گون [ف] مردی که یک خایه دارد

گیه‌لن gyelê گیل «ل» [ف] ارزن، دانه‌ای شبیه ارزن
گیه‌مه‌ئ gȳemeȳ دیه‌که‌یگه له چه‌رداوڤ [ف] روستایی در چرداول
گیه‌مڤ gȳehir نه‌خوه‌شی «جوع» [ف] بیماری جوع

ل

۲) برداشتن
لابر کردن la bir kirdin لاوِر کردن [ف] کنایه از بخشش فراوان
لابریائ la biryâê نوورینگه نِرائِ ژنهیل، گیس بریائ [ف]
 نفرینی برای زنان، اصل واژه به معنی بریدن قسمتی از گیسوان است
لابرین la birîn کووس کهفتن [ف] کنایه از تنبیه کردن و بد نام شدن
لابو labu بهنگهئِ خاکی «گ» [ف] سد خاکی
لابه la be (۱) گونه‌وه‌چه‌ری (۲) لاهه [ف] (۱) لجاجت (۲) امر به برداشتن
لاپا la pa تک پا [ف] تپیا زدن
لاپال la paľ (۱) پال کویه (۲) پالّه و دان [ف] (۱) کمر کوه (۲) تکیه زدن
لاپرتنگ lapirtinġ قورت ولاپرتنگ، لاپروتنگ، له زاراولیلُ ترهکُ کوردی «لاپرتنگ» توشن [ف] متلک زدن، در دیگر گویشهای کردی «لاپرتنگ» گویند
لاپروتنگ la pirütinġ لاپرتنگ [ف] نگا لاپرتنگ
لاپره‌سنگ lapiresenġ ختُ پشکهر، تخول، تخون، له زاراولیلُ ترهکُ کوردی «لاپره‌سنگ» توشن واته ئه و کهسه ک وه لاده‌مینگه و پرسیتار که‌ئد [ف] فضول، آنکه کنجکاوانه و سردمی سئوالی را می‌پرسد
لاپره la perê به‌لگهئِ قاقهز [ف] صفحه، ورق کاغذ
لاپره دان la perê dan په‌په‌دانُ قاقهز [ف] ورق زدن
لاپتچ la pêç به‌رماخ، کلکه [ف] توتونی که با دست پیچیده و سیگار کنند

۱) la بیّه‌لا، ده‌لا (۲) لوو، توو «بنهئِ لائِ سه‌روه‌نه‌گه‌د» (۳) دیم، ته‌وهق «یه‌ئِ لا، دولا» (۴) هیر، چتر «لا وه لام نه‌کرد» (۵) لهت «لا لائِ بپی» (۶) وه لائِ، ها لائِ «ها لائِ خوهم» (۷) نه‌لگرتن «یه بنه لا» (۸) سه‌مت، سوو «لابان، لاخوار» (۹) جهسه «لا و له‌ش» (۱۰) لائین (۱۱) گیس، زلف «لا له بانُ له‌ش برنهئِ» [ف] (۱) امر به کنار رفتن (۲) لایه، داخل (۳) رویه ، روکش (۴) کنایه از چهره، رخساره (۵) لت، نیمه (۶) نزد، پیش (۷) کنار گذاشتن (۸) سو، سمت، جانب (۹) جسم، تن (۱۰) طرفداری کردن (۱۱) گیس بافته شده
لائین laiîn لایین، هه‌واخوا [ف] طرفدار، هوا خواه
لائین توواسن laiîn tuwasin هواخوای کردن [ف] طرفداری کردن، حمایت کردن
لائین‌دار laiîn dar هواخوا [ف] طرفدار
لائین‌گر laiîn gir لادار [ف] طرفدار
لائین‌گرتن laiîn girtin لاداری کردن [ف] طرفداری کردن
لائین‌نیان laiîn niêan وه سه‌ر لاداری خوهئِ مه‌ن «لائین تُ وه کهس نیمه» [ف] همچنان طرفدار ماندن
لابار labar تابار، تابه بار [ف] لنگه‌بار
لابال la baľ (۱) دقُ ده‌س (۲) تک بال [ف] (۱) دم دست، پرورش یافته مکتب کسی (۲) با کناره دست زدن
لابان la ban زیزُ لاخوار [ف] سمت بالا، رو به بالا
لابان لئِ برین la ban lê birîn لائِ برینه‌وه [ف] راه‌گیز را مسدود کردن
لابر la bir (۱) کیلُ منجه‌پ (۲) لاوِر [ف] (۱) میانبر، اریب (۲) کنایه از بخشش فراوان
لابردن la birdin (۱) دتور کردن (۲) لاوردن [ف] (۱) دور کردن

لات (۱) *lat* نه‌دار، ژار (۲) ئاژهل له (۳) له لای ت (۴) وه‌ره‌لا، چه‌قووکیش (ف) (۱) ن‌دار، فقیر (۲) کنایه از بز یا گوسفند لاغر (۳) نزد تو (۴) لات، لالابالی

لاتا (۱) *lata* جوورئ کرا کردن، به‌سبار که‌سیگ خه‌ر که‌سه‌تر به‌یده چیلئ هنائ تیده و به‌شیگ له چیلئ هن ساو خه‌ره، ده‌رسه‌د، پورسانت (۲) یه‌ئ تائ دۆ تائ (ف) (۱) نوعی اجاره دادن و کرایه گرفتن بدین گونه که اگر کسی الاغ کسی را برای آوردن هیزم به کوه ببرد هنگام برگشت مقداری از هیزم آورده شده متعلق به صاحب الاغ است، درصد، پورسانت (۲) یک قسمت از خورجین، یک تائ خورجین

لاتاخسن *la ta xisin* لات‌ه خسن، بی‌کاری و دیلمی کردن (ف) بی‌کاری و تنبلی کردن، همتای کنگر خوردن و لنگر انداختن

لاتار *latar* سانینگ ک له کۆیه بووده گل (ف) سنگی که از کوه سرازیر می‌شود

لاتاس *la tas* لاتاوس (ف) به اندازه نیمی از کاسه، کنایه از اندک

لاتان *latan* له لای ئویه (ف) نزد شما

لاتانه *latane* لات‌بازی کردن (ف) کار هرزگی، لاتی

لاتاوس *lataüs* که‌مئ، تووزئ «چه‌نه لاتاوسئ گه‌نم» (ف) اندکی، کمی، یک دوم کاسه کوچک

لاتبازی *lat bazî* لاتی، وه‌ره‌لایی (ف) لات بازی

لات بۆن *lat büñ* (۱) نه‌دار بۆن (۲) وه‌ره‌لا بۆن (ف) (۱) ن‌دار شدن، فقیر شدن (۲) هرزه گرد شدن

لاتخانه *latxane* جی بی ماوا (ف) نوانخانه

لاترازه *latiraze* له‌لترازیان (ف) جهش برداشتن

لات فرووشی *lat firûşî* لات‌بازی (ف) شارلاتانی، لات بازی

لاتلۆت *lati lüt* لات ولۆت (ف) اوباش

لاته *late* (۱) ها لای ت (۲) نه‌داره (۳) وه‌ره‌لاسه (ف) (۱) نزد توست (۲) فقیر است (۳) لات است

لاته‌به‌ق *la tebeq* (۱) یه‌ئ لا‌ته‌وه‌ق (۲) کوت یه‌ئ په‌ره قاقه‌ز (ف) (۱) نصف یک طبق از هر چیزی (۲) نیم یک ورق کاغذ

لاته‌خسن *late xisin* لاتاخسن، دیلمی کردن (ف) تنبلی و بی‌کاری کردن

لاته‌وه‌ق *la teweq* بنووپه لاته‌به‌ق (ف) نگا لاته‌به‌ق

لاتی *latî* وه‌ره‌لایی (ف) لات بازی

لاتیه *latye* جوورئ کلاره (ف) نوعی کلاه

لاجانگه *la canğye* جانگه (ف) گجگاهی

لاجه‌ورد *lacewerd* (۱) جوورئ میبه‌رئ که‌وه (۲) ره‌نگ که‌وه (ف) (۱) نوعی مهره آبی (۲) لاجوردی

لاجین *lacîn* جوورئ ژیره‌ئ خاسه، له شار لاله‌جین همه‌دان گیریاسه (ف) نوعی زیراستکان چینی مرغوب که برگرفته از نام شهر لاله‌جین همدان است

لاچاو *la çaw* کانگ چه‌و (ف) گوشه چشم

لاچم *laçim* ده‌مه‌لا، ده‌مه‌و لا (ف) کنار می‌روم

لاچن *laçin* بی‌نه لا (ف) کنار بروید، کنار می‌روند

لاچناکه *la çinake* چناکه، چناوه، زیز کاجیره (ف) قسمت بالایی چانه، فک بالایی

لاچوو *laçû* بی‌نه لا، ده‌لا (ف) کنار برو، کنار می‌رود

لاچنه *laçene* لاچناکه (ف) قسمت بالای چانه

لاچی *laçî* دا لا، داده‌لا (ف) کنار رفت، کنار بروی

لاچید *laçîd* دایده لا (ف) کنار رفتی

لاچیم *laçîm* (۱) لا چیم (۲) دامه لا (ف) (۱) کنار برویم (۲) کنار رفتن

لاچمین *laçîmin* لاچیم (ف) کنار می‌رویم

لاچین *laçîn* بی‌نه لا، چینه لا (ف) کنار رفتند، کنار بروید، کنار رفتن

لاخسن *la xisin* (۱) وه‌لا دان «خوهد وه لی بخه لا» (۲) لاناوه له کوشتن فره «لا وله‌شئ خسن» (۳) پال‌وه دان (ف) (۱) درگیر نشدن، پرهیزکردن (۲) کنایه از کتک کاری مفصل (۳) بر پهلو دراز کشیدن

لاخوار *la xwar* زیز لا بان (ف) قسمت پایینی

لاد *lad* لای ت، لات (ف) نزد تو، پیش تو

لادا *lada* (۱) لاده‌و، لاده‌وه «یه‌ک وه لادا» (۲) لا گرت، داوه‌زیا (۳) خوهد له شه‌ر پیه‌ریزان (ف) (۱) پیش تو، نزد تو (۲) کنار زد و اقامت گزید (۳) خود را از درگیری دور کرد

لادار *ladar* لائین گر (ف) طرفدار

لاداری *ladarî* لائین گرتن (ف) طرفداری

لاداری کردن *ladarî kirdin* دالته دان (ف) طرفداری کردن

لاداری که‌ر *ladarî ker* دالته‌خواز (ف) پشتیبانی کننده

لادان *ladan* (۱) وه لا خسن (۲) داوه‌زیان (۳) لاچین (۴) وه لای ئویه (ف) (۱) پرهیز کردن از درگیری (۲) پیاده شدن و اقامت کردن (۳) کنار رفتن (۴) نزد شما

لات (۱) *lat* نه‌دار، ژار (۲) ئاژهل له (۳) له لای ت (۴) وه‌ره‌لا، چه‌قووکیش (ف) (۱) ن‌دار، فقیر (۲) کنایه از بز یا گوسفند لاغر (۳) نزد تو (۴) لات، لالابالی

لاتا (۱) *lata* جوورئ کرا کردن، به‌سبار که‌سیگ خه‌ر که‌سه‌تر به‌یده چیلئ هنائ تیده و به‌شیگ له چیلئ هن ساو خه‌ره، ده‌رسه‌د، پورسانت (۲) یه‌ئ تائ دۆ تائ (ف) (۱) نوعی اجاره دادن و کرایه گرفتن بدین گونه که اگر کسی الاغ کسی را برای آوردن هیزم به کوه ببرد هنگام برگشت مقداری از هیزم آورده شده متعلق به صاحب الاغ است، درصد، پورسانت (۲) یک قسمت از خورجین، یک تائ خورجین

لاتاخسن *la ta xisin* لات‌ه خسن، بی‌کاری و دیلمی کردن (ف) بی‌کاری و تنبلی کردن، همتای کنگر خوردن و لنگر انداختن

لاتار *latar* سانینگ ک له کۆیه بووده گل (ف) سنگی که از کوه سرازیر می‌شود

لاتاس *la tas* لاتاوس (ف) به اندازه نیمی از کاسه، کنایه از اندک

لاتان *latan* له لای ئویه (ف) نزد شما

لاتانه *latane* لات‌بازی کردن (ف) کار هرزگی، لاتی

لاتاوس *lataüs* که‌مئ، تووزئ «چه‌نه لاتاوسئ گه‌نم» (ف) اندکی، کمی، یک دوم کاسه کوچک

لاتبازی *lat bazî* لاتی، وه‌ره‌لایی (ف) لات بازی

لات بۆن *lat büñ* (۱) نه‌دار بۆن (۲) وه‌ره‌لا بۆن (ف) (۱) ن‌دار شدن، فقیر شدن (۲) هرزه گرد شدن

لاتخانه *latxane* جی بی ماوا (ف) نوانخانه

لاترازه *latiraze* له‌لترازیان (ف) جهش برداشتن

لات فرووشی *lat firûşî* لات‌بازی (ف) شارلاتانی، لات بازی

لاتلۆت *lati lüt* لات ولۆت (ف) اوباش

لاته *late* (۱) ها لای ت (۲) نه‌داره (۳) وه‌ره‌لاسه (ف) (۱) نزد توست (۲) فقیر است (۳) لات است

لاته‌به‌ق *la tebeq* (۱) یه‌ئ لا‌ته‌وه‌ق (۲) کوت یه‌ئ په‌ره قاقه‌ز (ف) (۱) نصف یک طبق از هر چیزی (۲) نیم یک ورق کاغذ

لاته‌خسن *late xisin* لاتاخسن، دیلمی کردن (ف) تنبلی و بی‌کاری کردن

لاته‌وه‌ق *la teweq* بنووپه لاته‌به‌ق (ف) نگا لاته‌به‌ق

لاتی *latî* وه‌ره‌لایی (ف) لات بازی

لاتیه *latye* جوورئ کلاره (ف) نوعی کلاه

لادزه ladize هامپار دز له ناو مهردم [ف] همکار دزد در میان مردم

لاده lade (۱) بیته لا (۲) ها لای ت (۳) داوهزیه [ف] (۱) کنار بزن، از درگیری پرهیز کن (۲) نزد توست (۳) پیاده شو و اقامت کن

لادهس la des دق دهس [ف] در دسترس

لادهم la dem (۱) وه لادهمیگه، نهوه دل «زانی نهگه» تووامه کارئ که دلنیا بووم - وهختی وه لادهمیگه و توشی نه چوو جوواوه» (پهرتهو) (۲) خومه له شه پیه ریژنم (۳) داوهزیه [ف] (۱) با حالت ناخرسندی و نا رضایتی چیزی را گفتن (۲) خود را از درگیری دور می‌کنم (۳) پیاده می‌شوم و اقامت می‌کنم

لادهما la dema لادهمهو [ف] با نارضایتی از چیزی سخن گفتن

لادهمی la demî سهرسه‌ری، لادهم [ف] سردمی، با حالت نا رضایتی از چیزی گفتن

لادهن laden (۱) داوهزیه ن (۲) له شه پیه ریژن بکن (۳) نارینگه ژنانه (۴) گولینگه [ف] (۱) کنار بزنید، اقامت کنید (۲) نامی زنانه (۴) گل لادن

لادهنه la dene لادهنت [ف] قسمت په‌لویی دنده‌ها

لادهو ladew لادا «یهک وه لادهو» [ف] به حساب تو، نزد تو

لادوه ladewe ها له لای تو «دهرمان دهردم ها وه لادوه» [ف] پیش توست، نزد توست

لار lar (۱) چهفت، هه‌ل، له لاتین (lear) توشن (۲) لاریژ (۳) شارینگه له باشور ئیران (۴) له پ «ل» (۵) لاره، لاوکه «لاره لار» (۶) وه نازهو ریژن کردن «لار و له‌نجه» (۷) لاولهش «ل» [ف] (۱) کچ، مایل، در لاتین (lear) به همین معناست (۲) نوعی تفنگ سرپر (۳) شهر لار در جنوب ایران (۴) لاغر (۵) گلایه (۶) خرام، خرامیدن (۷) جسم، تن

لارپان la rân گلنگ ران [ف] قسمت کلفت وگوشتی ران

لار بون lar bün (۱) هه‌ل بون (۲) سهره و ریژ بون [ف] (۱) کچ شدن (۲) سرازیر شدن، واژگون شدن

لار کردن lar kirdin هه‌ل کردن [ف] کچ کردن، مایل کردن

لاروو larû فلانی، یارو [ف]

لاروو la rû جوومال کردن [ف] لارویی خوب

لار وله‌نجه lar û lence له‌نجه ولار [ف] خرام، خرامیدن با ناز

لاره lare (۱) لچگه ولاره (۲) ورگ کردن منال (۳) هه‌له، چهفته (۴) لار وله‌نجه (۵) چهفته، هه‌له [ف] (۱) گلایه کردن (۲) گریستن شدید نوزاد (۳) کچ، مایل (۴) خرام، خرامیدن (۵) کچ است، مایل است

لاره‌لار lare lar لووره لوور [ف] گلایه کردن

لاره‌مل lare mil مل چهفته و کردن [ف] گردن کچ کردن

لاره‌میلی lare milî وه لچگه ولاره ته‌منیا کردن [ف] با تضرع و گردن کجی خواهش کردن

لاره و بون larew bün لار بون [ف] کچ شدن

لاره و کردن larew kirdin هه‌ل کردن، چهفت کردن [ف] کچ کردن

لاره ولچگه lare û liçge لاره کردن [ف] گلایه کردن

لاری larî (۱) چهفتی (۲) لانه‌مائی جوورئ مامره [ف] (۱) مایلی، کجی (۲) نژاد مرغ لاری

لاریژ la rê ریژ کیلمنجه‌پ [ف] راه انحرافی

لاریژ larêژ (۱) سهره‌ورپژ (۲) نه‌دیده مامله کردن (۳) جوورئ تفه‌نگه [ف] (۱) سرریز کردن (۲) ندیده معامله کردن (۳) نوعی تفنگ شکاری سرپر

لاژنان la jinan به‌ش نیشتن ژنه‌یل له سیبه‌مال، زیز لا مه‌ردان، لیته ژنان [ف] قسمت ویژه نشستن زنان در سیاه‌چادر **لاس** las ته‌پگه، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «ریخ، شیاکه» و له کرمانی «ریخ» توشن [ف] مدفوع گاو، دردیگر گویشهای کردی «ریخ، شیاکه» و در کرمانی «ریخ» گویند

لا‌سار lasar دوپ، چه‌کمه‌بوور [ف] دیکتاتور

لا‌سامه lasame لاسمه [ف] باران و برف شدید و سیل آسا **لا‌سیر** lasir فرت کردن [ف] به هدف نخوردن و تنها ساییدگی ایجاد کردن

لا‌سیر کردن lasir kirdin فرت کردن [ف] به هدف نخوردن، سائیدگی داشتن

لا‌سک lask دهمه‌لا‌سکی [ف] دهن کجی کردن

لا‌س کردن las kirdin سپ کردن مانگا [ف] ریدن گاو

لا‌سکولان laskûfan سپکوان، سپگه [ف] محل انباشتن سرگین

لا‌سکه‌لا‌سک laske lask ده‌ماسکنی، ده‌مپاسکانی [ف] دهن

کجی کردن

لاسکی laskî ده‌مپاسکانی [ف] دهن کجی کردن

لاسمال las maľ ٺو که سه کُ لاس کوو که ید [ف] کسی که تاپاله جمع می‌کند

لاسمالی las maľî (۱) گووته‌ری کار کردن (۲) لاناوه له ژیرمائی کردن بی‌ولیفهت [ف] (۱) سرسری کار کردن (۲) کنایه از تر و خشک کردن و قدرندانستن

لاسه‌ری laserî بنووره بان‌زلفی [ف] نگا بان‌زلفی

لاسه‌مه laseme بنووره لاسامه [ف] نگا لاسامه

لاسی lasî لاسین، وه لاسه و بون [ف] آلوده به سرگین

لاسیک lasîk تار، لاتینیه [ف] لاستیک، اصل واژه لاتینی است

لاشاخ la şax لاشاخه [ف] قسمت جلویی سیاه‌چادر

لاشاخه la şaxe بنووره لاشاخ [ف] نگا لاشاخ

لاشان la şan شان وه که سئ دان [ف] تنه زدن

لاشخور laş xwer دال، مردآخوهر [ف] لاشخور

لاشه laşe که لاک، له‌رگ [ف] لاشه

لاف laf ٺو چشته کُ دهنه‌ج ملا [ف] لحاف

لافاو lafaw لو، سه‌یلو [ف] سیلاب

لافاو بردئ lafaw birdê (۱) لافاو بردئ (۲) لاناوه له ٺو که سه کُ رشته‌ج کار له ده‌سئ ده‌رچی [ف] (۱) سیل زده (۲) کنایه از کسی که رشته کار از دستش خارج شده

لافرتگ la firtig بنووره لاپرتنگ [ف] نگا لاپرتنگ

لاق laq شایسه، ده‌رخوهر، ٺه‌ره‌ویی [ف] لایق، شایسته

لاقل la qifa دیه‌که‌یگه له جووانرو [ف] روستایی در جوانرود
لاک lak (۱) له‌رگ، که لاک (۲) وه بئ هاز ریج کردن «لاکه لاک» (۳) لاک زینه‌تی کُ دهنه‌ج ملُ ناخونه و [ف] (۱) لاشه (۲)لاک‌رئی ناتوانی راه رفتن (۳) لاک زینتی که بر ناخون کشند
لاکردن la kirdin (۱) لاوا کردن (۲) سهر کردن گوله [ف] (۱) روی را برگرداندن (۲) به هدف نزدن گلوله

لاکوو lakû سفت و سهخت دالته کردن [ف] قرص و محکم پشتیبانی کردن، اسپانسر کسی بودن

لاکه‌فتن la keftin وه‌لا که‌فتن [ف] به سلامت پشت سر گذاشتن

لاکه‌م la kem ده‌سُ که‌م، لانُ که‌م [ف] دستکم، حداقل

لاکه lake لاکه‌لاک [ف] با ناتوانی راه رفتن

لاکه‌لاک lake lak لاکه، لاک [ف] با ناتوانی راه رفتن

لاکه‌م lakem لانُ که‌م، ده‌سُ که‌م [ف] دستکم، حداقل

لاکه‌ن la ken وه یه‌ئ لاوا که‌نین [ف] از یک سو کردن

لاکه‌نه la kene ده‌سُ که‌م [ف] دستکم، حداقل

لاکیش la kîş (۱) بنووره که‌له‌کیش (۲) وه دزیه و مال که‌سیگ بردن [ف] (۱) سیگاری انگل، نگا که‌له‌کیش (۲) کش رفتن

لاگر lagir لادار [ف] هواخواه، طرفدار

لاگرتن la girtin لادان [ف] پیاده شدن واقامت گزیدن

لاگری lagirî لاداری [ف] طرفداری

لاگیر lagîr لاگر، لادار [ف] هواخواه

لال laľ (۱) بنیایمیگ کُ زوانُ قسیه کردن نیاشتوو (۲) لاناویگه ٺه‌پای ته‌موره هئای ماوه‌یگ وه پی نه‌ٺه‌نی (۳) له‌عل، له سه‌کزی «لال» ٺوشن (۴) کژیته‌نه بون [ف] (۱) لال، الکن (۲) اصطلاحی در مورد تنبور هنگامی که مدتی با آن نوازندگی نکنند و گویند لال شده (۳) لعل، در سکزی «لال» گویند (۴) کنایه از کهنه و فرتوت

لالا lala (۱) ٺولوله، خه‌فتن (۲) له‌ت‌لهت [ف] (۱) لالایی کردن کودک (۲) سمت سمت، ورق ورق

لالان la fanin لالکه‌لاک کردن [ف] لابه و زاری کردن

لال پؤل lafi pül ترسیان و گت کردن له قسیه [ف] ترسیدن و به من من افتادن

لال پیر lafi pîr ترسیان و گت کردن له قسیه [ف] ترسیدن و به من من افتادن

لال پیرهو بون lafi pîrew bün ترسیان و گت کردن له قسیه [ف] ترسیدن و به من من افتادن

لالکه lafke (۱) لالکه‌لاک (۲) زیز نوور [ف] (۱) لابه و زاری کردن (۲) دعای خیر کردن، متضاد نفرین کردن

لالکه‌لاک lafke lafk لالکیان [ف] خواهش و تمنا

لالکیان lafikyan لالکه کردن [ف] لابه وزاری کردن

لالو lalû (۱) پرشنگ «منیده لالوو ٺه‌میره» (۲) لاناوه له ده‌وریش (۳) به‌یت‌ٺه‌لوه‌سُ ده‌مشپ (۴) خالوو «گ» [ف] (۱)

کنایه از جنگ طلب (۲) کنایه از درویش (۳) هجاف (۴) دایی

لالوانه lalwane سه‌روین «گ» [ف] لچک، سریند زنانه

لاوت گرتن la lüt girtin لوت به‌رز گرتن، فیس داشتن [ف] مغرور بودن

لاله lale خالوو «گ» [ف] دایی

لاڻه lafe (۱) لالکه کردن (۲) چراخنگه (۳) گوله خاتونه [ف] (۱) لابه کردن (۲) چراغ روشنایی (۳) گل لاله

لاڻه دیز lafe dêz (۱) رهنگامه، رهنگاوپهنگ (۲) رهنگ به نهوش تۆزکال [ف] (۱) رنگارنگ (۲) رنگ بنفش روشن

لاڻه زار lafe zar گولجار گوله خاتونه [ف] لاله زار

لاڻه وان lalewan لاله وان، دپه که ینگه له مایه شت [ف] نام روستایی در مادیدشت

لاڻه وپ lalewer (۱) میه ینگ ک له دانگه څ تر له وپد (۲) لاناوه له تهک رهو (۳) لاناوه له فره خور [ف] (۱) گوسفندی که در چراگاهی دیگر چرا می کند (۲) کنایه از تک رو و خودسر (۳) کنایه از پرخور

لاڻه ون lalewen دپه که ینگه له مایه شت [ف] روستایی در مادیدشت

لاڻی lafi پت لالی [ف] الکتی

لاڻیان lafyān لالکیان [ف] لابه وزاری کردن

لاڻیانه وه lafyānewe لالکیان [ف] لابه وزاری کردن

لاڻی برین la lê birin لالی برینه وه، له تهنگانه قه رار دان [ف] در تنگا قرار دادن

لاڻی سه نن la lê senin ری فرار به سان [ف] راه گریز را بستن

لاڻی کردنه وه la lê kirdinewe (۱) لاوا کردن (۲) لاناوه له تووریان (۳) همیه تدان وه که سیگ [ف] (۱) رو به سوی... کردن (۲) روی را برگرداندن، قهر کردن (۳) اهمیت دادن به کسی یا چیزی

لاڻی گرتن la lê girtin (۱) لالی سهنن (۲) لاگرتن وه که سیگ یاجیگ [ف] (۱) راه گریز را بستن (۲) سرکشی کردن به کسی یا جایی

لام lam (۱) وه سنگ م (۲) ها لای م (۳) کیش ل [ف] (۱) به نظر من (۲) نزد من است (۳) حرف لام در الفبا

لامان laman لای یمه [ف] نزد ما

لام بنه lam bine لام بنه [ف] نزد من بگذار

لام بو lam bū لام بمینه لام [ف] نزد من باش

لام بق lam bū له لام بق [ف] نزد من بود

لام بویا lam büya له لام بواتا [ف] نزد من می بود

لام به lam be له لام بوو [ف] نزد من باش

لام بی lam bî وه لام بق [ف] نزد من بود

لامحال la mihał لان که م، دس که م [ف] دست کم

لامز la mij نازه لینگ ک له گووان دالگئی تر شیر بخوه ید [ف] دامی که از پستان مادر دیگری شیر خورد

لامل la mil (۱) لالای مل (۲) که موته ریگ ک یه څ لای ملین رهنگ ترهک بوو [ف] (۱) بیماری اوریون (۲) کبوتری که یک طرف گردنش رنگی دیگر باشد

لامنجی lamincî (۱) به لانجی (۲) دلگیر بون (۳) قنگه پیه ریزی [ف] (۱) خود را به نفهمی زدن، شانه از زیر بار مسئولیت خالی کردن (۲) دلگیر شدن، دل نگران شدن (۳) محافظه کار

لامنجی کردن lamincî kirdin قنگه پیه ریزی کردن [ف] محافظه کاری کردن، مسئولیت نپذیرفتن

لامنجی کر lamincî ker قنگه پیه ریز [ف] محافظه کار

لامه lame (۱) ها لای م (۲) جوورئ تفته نگه «نه گهر بزانه شهو جیبه گد کامه - له تی دهر د که م وه قرمه څ لامه» [ف] (۱) نزد من است (۲) نوعی تفنگ

لامه ردان la merdan زیز لاژنان، لیله مه ردان [ف] قسمت ویژه نشستن مردان در سیاه چادر

لامه رز la merz ناو هین [ف] مرز میان زمین کشاورزی

لامه له lamele جوورئ مه له کردنه [ف] شنا بر پهلو

لامی lamî هایده لای م [ف] نزد منی

لان lan (۱) لانه ما، چین (۲) پاشگر بون «قامیشه لان» (۳) ژمارتن مامر و جوجگ «یه څ لان، دق لان» (۴) بری مامر و جوجگ ک له یه څ توخمه بوون [ف] (۱) نژاد (۲) پسوند دارا بودن (۳) واحد شمارش جوجه و مرغ (۴) جوجه هایی که همگی از یک نژاد و یک تخمه باشند

لاناو lanaw (۱) ناز ناو (۲) لاهنا [ف] (۱) لقب (۲) کنایه، اصطلاح

لانتاس lantās بنووپه لاتاس، لاتاس [ف] نگا لاتاس

لانجین lancin ته یشته خه ژر [ف] تشت خمیر، تغار

لانجیه lancye ته یشته خه ژر [ف] تشت خمیر، تغار

لانسار la nisar نسرمی، چون زیز خوره تاوه تویه نیم له جیاتی وشه څ باشوور بووه یمه څ کار [ف] جایی که آفتابگیر نیست، مقابل آفتابگیر، میتوان بجای واژه جنوب آنرا بکار برد

لانکول lankūf گافاره ینگ ک بخه نه څ کووله و «لانه + کوول» [ف] گهواره ای که بر پشت حمل کنند «لانه + کوول»

لاوانن lawanin (۱) موور هاوردن (۲) ناز کیشان (۳) لاهه لاهه
 خونهین [ف] (۱) مویه کردن (۲) نوازش کردن (۳) لالایی خواندن
لاوا مه لکردن lawa hef kirdin لاوا کردن [ف] روی را بر
 گرداندن
لاویر lawir لایر [ف] کنایه از بخشش بسیار
لاویرد lawird (۱) لای دا (۲) پاکه و کرد [ف] (۱) کنار زد (۲)
 پاک کرد
لاویردان lawirdan نهوانه لاورد [ف] آنها را برداشت، کنار زد
لاویردین lawirdin (۱) لا دان (۲) پاکه و کردن [ف] (۱) کنار
 زدن، برداشتن (۲) پاک کردن
لاویر کردن lawir kirdin لایر کردن [ف] بخشش بسیار
 کردن
لاویریه lawirye لاسامه [ف] نگا لاسامه
لاوکه lawke لالکیان [ف] لابه و تمنا کردن
لاولار la u lar لا ولهش «ل» [ف] جسم، پیکر
لاو لار خسن la u lar xisin لاو لهش خسن «ل» [ف]
 کنایه از کتک کاری مفصل
لاولاو law law (۱) لهولاو (۲) زلواک دهر [ف] (۱) بوته لولا (۲)
 لولای در
لا ولهش la u leş بنویره لاولار [ف] نگا لاولار
لا ولهش خسن la u leş xisin لاو لار خسن [ف] کنایه از
 کتک کاری مفصل
لاوینی lawinî لاهه لاهه کهید [ف] لالایی میکنی
لاوینیه lawinê لاهه لاهه کهید [ف] لالایی میکند
لاوینید lawinîd لاهه لاهه کهید [ف] لالایی میکنی
لاوینید lawinêd لاهه لاهه کهید [ف] لالایی میکند
لاوینیم lawinîm لاوینیم [ف] لالایی میکنیم
لاو نیم la u nîm یه یه وری سوار بقون، وه فیسه و سوار
 بقون [ف] یک وری سوار شدن، با غرور سوار اسب شدن
لاوه lawe (۱) ناز کیشان (۲) دهسور وه لاوردن (۳) بیته لا (۴)
 تهمنیا کردن [ف] (۱) نوازش کردن (۲) امر به برداشتن (۳) کنار
 بزن (۴) خواهش کردن، تمنا کردن
لاویره یی lawereyi نهوه لاهه [ف] آنرا بردار، آنرا کنار بزن
لاوه کردن lawe kirdin (۱) لاهه لاهه کردن (۲) لاوا کردن [ف]
 (۱) خوابیدن کودک (۲) روی را برگرداندن
لاوه لا la we la (۱) لوه وه لوه (۲) لاونیم [ف] (۱) لا به لا (۲)

لانکوله lankûle گافاره یگ ک بخه نه ی کووله و «لانه + کوول»
 کوول [ف] گهواره ای که بر پشت حمل کنند «لانه + کوول»
 لان کم کم [ف] لانی کم کم [ف] دست کم، حداقل
 لان گرتن lan girtin چین گرتن [ف] نژاد گیری
 لان لان کردن lan lan kirdin (۱) مامریگ ک تووای خا
 بکه ید و مهی ماریگه که ید (۲) لاناوه له مهی مهی کردن [ف] (۱)
 مرغی که برای تخمگذاری دنبال مکان مناسبی می گردد (۲)
 کنایه از دودلی در انجام کاری
لان لکویت lani likût لانه ما، بنه چه ک [ف] نژاد، رگ و ریشه
 لانه lane (۱) کولانه (۲) پاشگره وه مانای بوجگ [ف] (۱)
 آشیانه (۲) پسوند تصغر
لانزه یی lanezê لانه ما، لان، چین [ف] نژاد
لان قوولته lane qwifte (۱) کولانه ی قوولته که مری (۲) لاناوه
 له چاتوول [ف] (۱) لانه «قوولته که مری»، نگا قوولته که مری
 (۲) کنایه از کلبه ی درویشی
لان لان لان lane lan لان لان کردن [ف] نگا لان لان کردن
لانما lanema لانزه یی، سوماره، چین [ف] نژاد
لانماواز lanewaz لانما وریز، لانما گوریز [ف] آواره خانه به
 دوش
لانما وریز lane wirêz (۱) بالنده یگ ک کولانه ی کاوول بویه
 وسه رگه ردا نه (۲) لاناوه له ناواره [ف] (۱) پرنده ای که آشیانه اش
 خراب شده و سرگردان است (۲) کنایه از آواره
لانما ولان lanewlan بنویره لان لان کردن [ف] نگا لان لان
 کردن
لانما وریز lanewêz بنویره لانما وریز [ف] نگا لانما وریز
لانی fanî (۱) پاشگر هه بوون «سه وزلانی، چیملانی» (۲)
 پاشگره وه مانای جی «چیملانی» [ف] (۱) و (۲) پسوند مکانی
لاو law لافاو [ف] سیلاب
لاواجه lawace کولاهه نجه [ف] نگا کولاهه نجه
لاوار lawar (۱) ناو مالک، لاو هاوردی (۲) دیوار یا مالک ک
 داخروومیه ید [ف] (۱) آنچه سیل با خود آورد (۲) آوار
لاواز lawaz له پ، گه نهش [ف] لاغر
لاوا کردن lawa kirdin لاهه هه لکردن [ف] روی را بر
 گرداندن
لاوان lawan (۱) لاهه لاهه خونه ید (۲) ناز یی کیشا [ف] (۱)
 لالایی خواندن (۲) نوازش کرد

یک وری، تا به تا

لاوه لاره lawe lawe لاره خوه‌نین، لاره لاره له وشهئ «
لاو» وه مانائ نه‌وجووان وه‌رگنر بویه [ف] لالایی، لالایی از
واژهی «لاو» به معنی نوجوان اقتباس شده است
لاوهم lawem لای بیهم [ف] کنار بزئم، بردارم
لاوین lawen تویه لاون [ف] بردارید، کنار بزئید
لاوه و کاردن lawew kirdin لاره و کاردن [ف] روی را بر
گرداندن

لاهنه lahina لاناو [ف] اصطلاح، کنایه

لاهی lahye لایده، مغیره، خاواره [ف] بیگانه

لائی laê وه لای نهئ [ف] نزد او

لائان laêan لای نه‌وان [ف] نزد آنها

لائتاس lay tas لاتاوس، لانتاوس [ف] نگا لاتاوس

لائده laêde خاواره، لاهی [ف] بیگانه

لایلای lay lay لاره لاره [ف] لالایی و خوابیدن

لایه laÿe (۱) ها لای (۲) لائیده، خاواره [ف] (۱) نزد اوست (۲)
بیگانه

لایه laye (۱) خاواره (۲) خوهش نشین، ناوخوه‌ری، نه‌و به‌شه
له زهئ کشت وکال ک سهنهئ کشت وکال نه‌تیرید و هه‌لوا دهنهئ
وه‌رزیرک بکائیدهئ و مالکانهئ بیهئند [ف] (۱) بیگانه، غیره (۲)
قطعه زمینی که سند زراعتی ندارد و به کشاورز می‌دهند تا
بکارد و مالکانهئ آنرا پرداخت نماید

لائین laÿen لائین [ف] هواخواهی

لائینگر laÿen gir لایین گر [ف] هواخواه

لائیز laêiz ته‌نگده‌سی [ف] نداری، تنگدستی

لایین layîn بنویره لائین [ف] نگا لائین و ترکیباتش

لباس libas دلنگ، پووشه‌مه‌نی، نه‌ره‌وییه [ف] لباس، عربی
است

لبین libin کار مه‌کهر نه‌پای خوهئ [ف] تن لش، بیکاره

لتالی litalî هه‌رگزا وه‌رگز [ف] به هیچ عنوان، به هیچ وجه
لیچ liç لیو ژیرین [ف] لب زیرین

لیچانین liçanin لیچانین، لیچانین [ف] چسباندن

لیچ قورتانین liç qirtanin لیچ لی قورتانین [ف] لب گزیدن و
تهدید

لیچ قورتانین liç qwirtanin لیچ له لی قورتانین [ف] لب
گزیدن به حالت تهدید

لیچ قهق liç qeü لیچن [ف] لب کلفت

لیچانین liçiganin لیچانین، لیچانین [ف] چسباندن

لیچگه liçiçe لاره، لاره و لیچگه [ف] سرزنش، سرکوفت

لیچگه کاردن liçiçe kirdin لاره و لیچگه کاردن [ف] سرزنش و
سرکوفت زدن

لیچگه ولاره liçiçe û lare لاره و لیچگه [ف] سرزنش، سر
کوفت

لیچگیان liçigyan لیچگیان [ف] چسبیدن

لیچگیایه liçigyaê لیچگیای [ف] چسبیده شده

لیچن liçin لیچ قهق [ف] لب کلفت

لیچ ولرد liç û lerd لیچ وله‌وس «ل» [ف] پوزه، لب و لوجه

لیچ وله‌وس liç û lews ده‌م وله‌وس [ف] لب و لوجه

لیچ ولیو liç û lêw ده‌م ولیو [ف] لب و لوجه

لیچ مه‌لقورتانین liç hefqwirtanin لیچ قورتانین [ف] لب
گزیدن به حالت تهدید

لیچ‌خه‌نه liçe xene خه‌نه کردن [ف] لبخند زدن

لیچ‌قوی liçe qwiî په‌لمه‌گیره [ف] حالت گریستن به خود
گرفتن

لیر lir ویشه، جه‌نگه‌ل، له زاراو‌یل تره‌ک کوردی «لیره وار،
لیره» توشن [ف] جنگل، بیشه، در دیگر گویشهای کردی «
لیره‌وار، لیره» گویند

لیر lir لور، تیره‌پگ له کورده‌یل [ف] قوم لر

لیرپ lirp رووشنائ ئاو، لریبه [ف] زلالی آب

لیرپه‌کهر lirpe ker لریبه‌کهر [ف] آب زلال

لیرخ lirx خرچر سینه [ف] خش‌خش سینه

لیرفه lirfe (۱) قونرهئ ئاو (۲) لفه، بله‌زووانی و کووره کردن
[ف] (۱) موج، موج آب (۲) زبان درازی کردن و مورد سرزنش قرار
دادن

لیرقه lirqe لریبه، لریقه، بریقه [ف] درخشش

لیرگ lirg لریبه، له سه‌کزی «لیر» توشن [ف] آب دهن، در
سکزی «لیر» گویند

لیرگن lirgin لرگو، له سه‌کزی «لیروک» توشن [ف] کسی
که آب دهنش روان است، در سکزی «لیروک» گویند

لیرگو lirgû لرگن [ف] کسی که آب دهنش روان است

لیره lire (۱) لره (۲) به‌زمیگه له موور له‌کی [ف] (۱) لره (۲)
یکی از مقامات مور لکی

لپه *lirê* لپه، جوړی پالانه ک له جائ گوش و په پروو کویه نه سروت که نه تی [ف] پالان باریک که درونش از ساقه‌ی غلات پُر شده

لپه‌یل *lirêyl* دپه‌که‌یگه له ئارون‌ئاوا [ف] روستایی در اسلام آبادغرب

لپه *lirî* بنوږه لپه [ف] نگا لپه

لپیان *liryanin* خړ خواردن «ل» [ف] چرخیدن

لرپپه *lirîpe* ئاو لرپه کهر [ف] زلال، زلالی

لرپپه کهر *lirîpe ker* ئاو رووشن [ف] آب زلال

لرپفه *lirîfe* لرپفه، لرپپه [ف] زلال

لرپفه کهر *lirîfe ker* لرپفه کهر [ف] آب زلال

لرپفه *lirîqe* لرپپه [ف] زلال، زلالی

لرپفه کهر *lirîqe ker* لرپپه کهر [ف] آب زلال

لس *lis* (۱) له‌وس (۲) لسین، لس دان [ف] (۱) لته (۲) لیس زدن، لیسیدن

لسین *lisîn* زووان وه پیا کیشان [ف] لیسیدن

لسینه‌وه *lisînewe* لسین [ف] لیسیدن

لغاو *lixaw* لغاو [ف] لگام

لغاویاتنی *lixaw batini* لغاو باتنی، چنوک [ف] طمعکار در مال خود، طمعکار

لغاو برین *lixaw birîn* لغاو برین، وه‌ره‌لا بۆن [ف] کنایه از خارج شدن از کنترل

لغاو کردن *lixaw kirdin* سه‌رکه‌له گرتن یاو، لاناوه له ده‌وه‌ره بردن [ف] لگام گرفتن جهت سوار شدن، کنایه از مهار کردن

لف *lif* (۱) شیک «هاو لقدم؟» (۲) هاویاز (۳) هم‌مزا (۴) سرقت (۵) هاوسه‌ر، جفت [ف] (۱) هماورد (۲) هم سن، هم سال (۳) هم‌زاد (۴) ساقه غلات (۵) جفت، همسر

لفانه *lifane* (۱) لفانج، دووانه (۲) چاپر [ف] (۱) دوقلو (۲) جفت، کیسه‌ی آمینون

لفانج *lifanê* بنوږه لفانه [ف] نگا لفانه

لفت *lift* (۱) لوتف، ئه‌روه‌یبه (۲) قسه خواهش «لفت و

گفت، لفت واز» [ف] (۱) لطف، عربی است (۲) خوش زبان، خوش سخن

لفت گفت *lifti gift* حال خه‌وه‌ر [ف] احوال پرسى کردن

لفت واز *lifti waz* لفت گفت [ف] احوالپرس

لفته *lifte* سووکه ناو لوتفولا [ف] مخفف لطف‌الله

لفتی *lifti* لفته [ف] مخفف لطف‌الله

لف گرتن *lif girtin* جفت گرتن [ف] جفت گرفتن بویژه برای پرنندگان

لف گیری *lif gîrî* جفت گرتن [ف] جفت گرفتن

لفه *life* (۱) لف «هاو لفه» (۲) لرفه، بله‌ئ زووان «که فیمنه وه‌ر لفه‌ئ زووانی» [ف] (۱) جفت (۲) زبان درازی و سرزنش کردن

لفن لفن *lifê lifê* بنوږه کانه‌کان «لفن لفن، هه‌لکفن» [ف] نگا کانه‌کان

لق *liq* (۱) لنگ، تاج دهر (۲) شاخه‌ئ دار [ف] یک قسمت از دو لنگ در (۲) شاخه

لغاو *liqaw* بنوږه لغاو [ف] نگا لغاو و ترکیباتش

لقائ لق *liqaê liq* نقائ نق، پړ، نیقه‌لتووز [ف] لبریز، پُر لق‌پووپ *liqi pûp* لق وپووپ [ف] شاخ وبرگ، شاخه اصلی و فرعی

لق وپووپ *liq û pûp* لق پووپ [ف] نگا لق‌پووپ

لقووز *liqûz* لاپرتنگ [ف] طعنه

لک *lik* (۱) قوته (۲) گرنج (۳) لکانن [ف] (۱) غده سرطانی (۲) گره چوب (۳) چسبیدن

لکانن *likanin* چلگانن [ف] چسباندن

لک بان دل *liki bani di* لک دمه‌ل [ف] غمباد، آینه دق لکچک *liki çik* لک وچک، گرنج چو [ف] گره گره، چوب گره گره

لک دمه‌ل *liki dimef* (۱) لک بان دل (۲) چن دمه‌ل له شان یهک [ف] (۱) آینه دق، غمباد (۲) چند دمل که در کنار هم سر برآورده باشند

لک لک *lik lik* گرنج گرنج [ف] گره گره

لکن *likin* گرنج گرنج [ف] گره‌دار

لکوت *likût* لان ولکوت [ف] رگ و ریشه

لک وچک *lik û çik* لک چک [ف] گره‌گره

لکه *like* لک [ف] گره، غده

لکه‌لووره *likelûre* (۱) نووږیگه (۲) لکه‌لووه [ف] (۱) نفرینی است (۲) غده‌ی سرطانی در گلو

لکه‌لووه *likeluwe* بنوږه لکه‌لووره [ف] نگا لکه‌لووره

لکی *likî* چه‌وسی، چلگیا [ف] چسبیدن

لکیا likya چلگیا [ف] چسبید
لکیاس likyas چلگیا [ف] چسبیده شده
لکیاغ likyag لکیان [ف] چسبیده شده
لکیان likyan چلگیا [ف] چسبیدن
لکیای likyaê چلگیا [ف] چسبیده شده
لگه lilge (۱) توله وراز (۲) توخم زوول [ف] (۱) توله گراز (۲) زنا زاده
لم lim (۱) رهوش، رمل (۲) له‌مه، لمر [ف] (۱) روش، شیوه (۲) شن وماسه‌ته‌نشین شده در مصب رودخانه، دلنا
لماو limaw له‌مه [ف] گل ولای ته‌نشین شده در مصب رودخانه، دلنا
لمتی limtî نانه له‌م [ف] مفت خور، مزدور
لمر limr (۱) له‌مه، له‌مه، له لاتین (loam) وه ریخ و شن ٹوشن (۲) گردهو کردن له‌یه‌ئ جا (۳) وه سهر کلاوه‌ئ ژیان، ریگه‌ئ ژیان [ف] (۱) دلنا، گل ولای ته‌نشین شده در مصب رودخانه، در لاتین (loam) به ریگ و شن گویند (۲) جمع کردن (۳) خط سیر زندگی، طریقه زیستن
لمر کردن limr kirdin گردهو کردن [ف] گردآوری کردن
لمه lime (۱) نازه‌لنگ ک ههن‌هن زاینیه و گجگئ گه‌وراهو بوو (۲) لم [ف] (۱) گاو یا گوسفندی که هنگامه زایمانش است و مادینه‌اش بزرگ می‌شود (۲) گل ولای ته‌نشین شده در مصب رودخانه، دلنا
لمه‌تاو limetaw لمیه‌تاو، خوره‌تاو [ف] جای آفتابگیر
لنده‌لند linde lind بنورپه خوتانن [ف] نگا خوتانن
لنگ ling (۱) لق دهر (۲) ناوگه‌ل (۳) تائ گواله (۴) جفت، هاوتا (۵) شهرینه (۶) به‌شیگ له زهق کشت وکال (۷) لاق، پا، له لاتین (leg) ٹوشن [ف] (۱) لنگه در (۲) میان پاها (۳) لنگه جوال (۴) لنگه، همتا (۵) کنایه از شرمگاه (۶) واحد زمین کشاورزی (۷) لنگ، پا، در لاتین (leg) به ساق پا گویند
لنگ نه‌ویان ling ew ban چه‌قله‌ویان [ف] لنگ در هوا
لنگ دهره‌وا ling der hewa بئ ناوهز و هوچ کاره «کشه‌کشه لنگ دهره‌وا - یه جیبه‌گه‌مه تا سهرده وا» [ف]
 کنایه از نادان و بی‌کاره
لنگ لف lingi lif ئی پا نه‌و پا [ف] تا به‌تا
لنگ مه‌لاری ling melarî بل باریک چق مه‌لار [ف] کسی که باهای باریکی مانند سه‌پایه مشک دارد

لنگ وه‌شان دان ling we şan dan لاناوه له گاین [ف]
 کنایه از گاییدن
لنگ وه‌لنگ نان ling we ling nan لاناوه له شه‌ر کردن [ف]
 کنایه از درگیری تن به‌تن
لنگ وه‌هوا ling we hewa لنگ دهره‌وا [ف] لنگ در هوا
لنگه linge بنورپه لنگ [ف] نگا لنگ
لنگ هه‌لمالین ling hefmalin لنگ هه‌لمالین، قول هه‌لمالین [ف] دست به کار شدن، اراده کردن
لنه line کویه‌یگه له سه‌راوله [ف] کوهی در سرابله
لو lû (۱) قوشه (۲) توو (۳) لق (۴) په‌په‌ئ قاقه‌ز (۵) تال به‌ن (۶) گیای که ما (۷) دالته دان (۸) هه‌لسنگانن نه‌ول که‌سان تر «خوهد وه لوویان مه‌یه» (۹) هامال «چین وهو بوزرگی به‌هائ یه‌ک مووشه‌ن - نه شیرین هام‌له‌نج نه له‌یلی لووشه‌ن» (تورکه میر) [ف] (۱) مسابقه) لا، درلا به لا (۳) کنار، ساحل (۴) برگ کاغذ (۵) تارمو (۶) گیاه کما (۷) با دیگران بودن، پشتیبانی کردن (۸) مقایسه کردن (۹) رقیب
لق lû لیو ئاو «لق سه‌پمره» [ف] ساحل
لوا lwa (۱) لیوا (۲) چی، له لاتین (leave) وه مانای تره‌ک کردن و چینه [ف] (۱) اینگونه (۲) رفت، در لاتین (leave) به معنای ترک کردن و رفتن است
لوالوو lwa lû لوائ لو [ف] شانه به شانه، پا به پای
لوان lwan (۱) لیوانه (۲) چین [ف] (۱) اینگونه‌اند (۲) آنها رفتند
لوانه lwane لیوانه [ف] اینگونه‌اند
لوائ lwaê لیوائ، چق [ف] مانند، مثل
لوائ لوو lwaê lû لوالوو [ف] پا به‌پا
لوپ lû bir هه‌په‌کانن [ف] کاملاً خسته و کوفته کردن
لوپ بون lû bir bün لووکیان، هه‌په‌کیان [ف] خسته و کوفته شدن
لوپ کردن lû bir kirdin هه‌په‌کانن [ف] خسته و کوفته کردن
لویییه lûbiye دانه‌یگه خوارده‌مه‌نی، له زاراه‌یل تره‌ک کوردی «ماشه‌سپی، ماشه‌سووره» ٹوشن [ف] لوییا، در دیگر گویشهای کردی «ماشه‌سپی، ماشه‌سووره» گویند
لوت lüt ده‌ماخ، پپوز، له زاراه‌یل تره‌ک کوردی «لووت، بیفل، که‌پ، که‌پۆ» ٹوشن [ف] بینی، در دیگر گویشهای کردی

«لووت، بیقل، که‌پ، که‌پۆ» گویند

لۆت بریائ lüt biryaê لۆت کوڵ [ف] بینی بریده

لۆت برین lüt birin لۆت کوڵ کردن [ف] بینی بریدن

لۆت به‌رز کردن lüt berz kirdin لۆت گرتن، نه‌رام داشتن [ف] مغرور بودن

لۆت پشکانن lüt pişkanin لاناوه له لۆت شکانن [ف] بینی شکستن

لۆت پیه‌نو کردن lüt pyenew kirdin لاناوه له لۆت شکانن [ف] کنایه از بینی شکستن

لۆت خوریان lüt xwiryān وه که‌سیگ شک کردن [ف] به کسی مظلون شدن

لۆت دافیسیان lüt dafîsyan شک‌ه‌س‌خواردن و سه‌ر ئه‌و خوار بۆن [ف] شکست خوردن و بی آبرو شدن

لۆت شکانن lüt şikanin لۆت پشکانن [ف] بینی کسی را شکستن

لۆت گرتن lüt girtin لۆت به‌رز کردن [ف] مغرور بودن

لۆتگه lütge (۱) مله، قوتگه (۲) ئاسوو کۆیه [ف] (۱) دماغه (۲) قله کوه

لۆت گیریان lüt gîryan لۆتگه‌منگه کردن [ف] گرفتگی بینی

لۆت لاگرتن lüt la girtin لۆت گرتن [ف] تکبر داشتن

لۆت لئ خوریان lüt lê xwiryān (۱) هه‌وه‌س کردن (۲) شک کردن [ف] (۱) هوس کردن (۲) مظلون شدن

لۆته لا lüte la تووریان [ف] قهر کردن

لۆته لای lüte lay تووریان [ف] قهر کردن

لۆته‌وانه lütewane جوورئ زینه‌ته «خاله‌یل شماردم دانه وه دانه - چۆ حه‌لقه‌ئ گووچان سائ لۆته‌وانه» [ف] گل بینی، زیوری که به بینی آویزند

لۆت هه‌لخسن lüt hefxisin لاناوه له په‌سه‌ن نه‌کردن [ف] کنایه از نپسندیدن

لۆتی lûtî (۱) که‌ره‌م کوولوار، جووامیر له به‌خشین (۲) به‌زم گیر (۳) لاناوه له بی شه‌رم، له لاتین (levity) وه سه‌ر سووکی تۆشن [ف] (۱) کنایه از بخشنده (۲) خنیاگر (۳) کنایه از بی شه‌رم، در لاتین (levity) به سبک سر گویند

لۆتی کوپ lûtî kwîr لاناوه له که‌ره‌م‌کوولوار [ف] کنایه از بخشنده

لۆتی گه‌ری lûtî gerî (۱) مه‌ردی (۲) لووتی بازی [ف] (۱)

مردانگی (۲) بیعاری

لۆچ lûç لۆچ، چرووک [ف] چرووک، مچاله

لۆچانن lûçanin لۆچ کردن [ف] چروکیدن، مچاله‌کردن

لۆچ بۆن lûç bün لۆچ خواردن [ف] چروکیده شدن، مچاله شدن

لۆچ خواردن lûç xwardin لۆچ بۆن [ف] چروکیدن، مچاله شدن

لۆچ کردن lûç kirdin تا کردن، لووچانن [ف] چروکیده کردن، مچاله کردن

لۆچیا lûçya لۆچ خوارد [ف] چروکیده شد، مچاله شد

لۆچیاگ lûçyag لووچیا [ف] چروکیده شده، مچاله شده

لۆچیان lûçyan لۆچ‌خواردن [ف] مچاله‌شدن، چروکیدن

لۆچیا‌ه lûçyaê لووچیاگ [ف] چروکیده شدن، مچاله شده

لۆخواردن lû xwardin تا خواردن، لووچیان [ف] تا خوردن

لۆده lûde (۱) دیوارینگ چۆ که‌تۆ ک گه‌نم که‌نه‌تی (۲) ئه‌مار

که‌ئ (۳) بیه‌روده [ف] (۱) انبارگی برای نگهداری گندم وجو (۲) انبار کاه (۳) لوده

لۆپ lûr لپ، عه‌شیره‌ت لپ [ف] لپ، بخشی بزرگ از کُردان

لۆر lûr (۱) خوارده‌مه‌نییگه له توورخ (۲) جا و لوور (۳) ری هامار «ل» (۴) رمل، ریکلاش [ف] (۱) لور، یکی از فرآورده‌های

شیر (۲) جا و مکان (۳) راه هموار (۴) قلق، رمز کار

لۆر lor نیه‌ل‌تووژ، پپ «گ» [ف] لبریز، پپ

لۆرئاوا lûr awa دبه‌که‌یگه له جووانرو [ف] روستایی در جوانرود

لۆرانن lûranin (۱) لایلی کردن ئه‌پاچ منال (۲) له وه‌ر خوه‌یا خوه‌نین (۳) گیرسن له داخه‌و [ف] (۱) لالایی کردن (۲) ترنم

کردن (۳) گریستن با صدای لرزان

لۆره lûre (۱) له به‌زمله‌یل موور (۲) لاوانن (۳) ژوون‌گه‌ردانن [ف] (۱) یکی از مقامات مور لکی (۲) لالایی کردن (۳) پُرگویی

کردن

لۆره‌کردن lûre kirdin وپاچی کردن [ف] پُرگویی کردن

لۆره‌لوور lûre lûr لووره‌ئ هه‌یتاهه‌یت [ف] «لووره» ی پیاپی

لۆره‌یل lûreyî (۱) دبه‌که‌یگه له ئارۆن‌ئاوا (۲) دبه‌که‌یگه له قه‌سر [ف] (۱) روستایی در اسلام آباد (۲) روستایی در قصر

شیرین

لوی lûkî (۱) رهنگ سۆیه «ل» (۲) ناویگه ژنانه (۳) گول سۆیه قالی «ل» (۱) رنگ سرخ، سرخگون (۲) نامی زنانه (۳) گل سرخ قالی، لاک

لوگرتن lû girtin (۱) لوو ناین، قووشه ناین (۲) ههلسنگان «ت خود مه خه لوو یانه» (۱) مسابقه دادن (۲) مقایسه کردن

لول lül (۱) لؤل تلیاق (۲) لوچ کردن (۱) واحد لول تریاک (۲) مچاله کردن

لولاق lülaq ناوه نیک (۱) استخوان ساعد

لولان lülan (۱) لؤل خواردن «ته مته لولان» (۲) لوله خورگ (۱) پیچ خوردن (۲) زوزه

لولانن lülanin (۱) لوله کردن گورگ (۲) پیچ دان (۱) زوزه کشیدن گورگ (۲) پیچاندن

لولانن lüfanin ژوون گهردانن «مه غزم لولان» (۱) کنایه از پُر چانگی و مغز سر خوردن

لولپه lüliper لیلوپه پ (۱) نیلوفر

لولدان lül dan (۱) لوله کردن (۲) گونوله کردن (۱) لوله کردن (۲) لوله کردن خمیر برای نان

لول کردن lül kirdin (۱) لوچ کردن (۲) پیچاندن (۳) لوله کردن فهرش و قالی (۱) مچاله کردن (۲) لوله کردن، پیچاندن (۳) پیچیدن فرش و قالی و...

لول کریا lül kirya لوله کریا (۱) مچاله شد، لوله شد

لول کریاگ lül kiryag لوله کریاگ (۱) مچاله و لوله شده

لول کریان lül kiryan لوله کریان (۱) مچاله شدن

لول کریائ lül kiryaê لوله کریائ (۱) مچاله شده

لولو lû lû رهوهق رهوهق (۱) لایه به لایه

لوله lüle (۱) لؤل کردن (۲) لؤل کریائ (۳) نای ئاسنین یا پلاسیکی (۴) دهنگ گورگ، له مازندرانی «لوه» و له گیلکی «لوله» ئوشن (۱) پیچیدن، لوله کردن (۲) مچاله (۳) لوله (۴) زوزه، در مازندرانی «لوه» و در گیلکی «لوله» گویند

لوله بۆن lüle bün بنوپه لؤل بۆن (۱) نگا لؤل بۆن

لوله کردن lüle kirdin لؤل کردن (۱) نگا لؤل کردن

لولهوا lülewa جوورئ قه یماخه (۱) نوعی قیماق که آردش را بجای برشتن بو می دهند

لولهینه lüleyne نه فتاوه مسی (۱) آفتابه مسی

لولیان lüfyān (۱) دیویان، لئیویان (۲) لاره وله نجه «کونه

لوی lûrî زاراوه ئ لوی (۱) گویش لوی

لۆز lüz قاچ، لۆ (۱) یک پره پرتغال یا لیمو، قاچ

لوس lûs چلۆسیان زورم ئه پائ میوه (۱) چروکیدن، بویژه برای میوه

لوس lüs (۱) ملیسه و بۆن (۲) ناپخته هه لاس و کهوت کردن (۳) میوه ئ ناوگه ز (۱) نگا ملیس (۲) از روی ناپخته گی و بی تجربگی با مسایل برخورد کردن (۳) میوه ی لندیده

لوس بۆن lüs bün پلمزیان میوه (۱) پلاسیده شدن میوه

لوسکه له lûskefe ساف وسؤل (۱) صاف و صوف

لوف lûf (۱) توه، لوف کۆیه (۲) لوفکه (۱) میان دره، دره تنگ (۲) نگا لوفکه

لوفکه lûfke دهنگ خوره ئ ناو (۱) صدای خروش آب

لوفه lûfe دهنگ خوره ئ ناو (۱) صدای خروش آب

لوق lûq (۱) هیلکه ئ لوقیائ (۲) لوقه (۳) لهق (۱) تخم مرغ لندیده (۲) هروله، یورتمه (۳) سست، شل

لوقانن lûqanin (۱) وه تاو تهکان دان خا (۲) لوکانن (۱) بشدت تکان دادن تخم مرغ (۲) دوانیدن و خسته کردن

لوقمه luqme تیکه نان (۱) لقمه

لوقه lûqe لوکه کردن (۱) یورتمه دوانیدن

لوقه کردن lûqe kirdin لوکه کردن (۱) یورتمه دویدن

لوقه لوق lûqe lûq لوکه لوکه (۱) دوانیدن

لوقیا lûqya (۱) لوکیا (۲) وه تن تهکان دریا (۱) دوانیده شد (۲) بشدت تکان داده شد

لوقیاگ lûqyag لوقیائ گندیده شدن تخم مرغ

لوقیان lûqyan (۱) لوکیان (۲) گه نیان هیلکه (۱) دویدن و خسته شدن (۲) گندیدن تخم مرغ

لوقیائ lûqyaê بنوپه لوقیاگ (۱) نگا لوقیاگ

لوکانن lûkanin لوکانن، هه په کانن (۱) دوانیدن و خسته کردن

لوکه lûke (۱) لوقه (۲) چۆزه ره ئ په مه، له گیلکی «لوکه» «له سه نگیسری «لوکه» ئوشن (۳) سه یوانئ ک وه نه ئ درس بۆیه «ل» (۱) یورتمه (۲) غنچه پنبه، در گیلکی «لوکه» و در سنگسری «لوکه» گویند (۳) سایبانی که از نی درست شده باشد

لوکه کردن lûke kirdin لوقه کردن (۱) یورتمه کردن

گرته و کوول لولیا و ره و ئاو - برپره و بیه مه رکهل له پهراو»

لوم (۱) دیوانه سر شدن (۲) با کرشمه و ناز رفتن

لوم lûm دهسپ، خاولی (ف) حوله، لنگ

لومار lûmar به شینگه له چه راو (ف) بخشی در چرداول

لومان lûman لوممه بون (ف) مورد سرزنش مردم قرار گرفتن

لومه lûme لوممان (ف) مورد سرزنش مردم قرار گرفتن

لومه‌ی lûmey لوممه‌یی (ف) مورد سرزنش قرار گرفتن

لومه‌ی بسات lûmey bisat لوممه‌ی خه‌لک (ف) مورد

سرزنش مردم قرار گرفتن

لومی lûmî لیمو (ف) لیمو

لون lûn لون «نازا و لوونی» (ف) تندرست، سالم

لون lwin لون (ف) تندرست

لونه lûne لوینه، شاهوان «گ» (ف) آسیابان

لونه lûne کولانه «ل» (ف) لانه، آشیانه

لوه luwe (۱) لیوه «ل» (۲) په‌روو «ل» (۳) بنووره زیهک

(ف) (۱) پتیاره (۲) پارچه (۳) نگا زیهک

لوی luwî شیرته‌ی، بنووره زیهک (ف) اولین شیر گاو، نگا

زیهک

لوینه lwîne لوینه، ئاسیوان (ف) آسیابان

لویهت lüyet روت، قوت و روت (ف) برهنه، لخت

لویه‌تا کردن lüyeta kirdin (۱) لویه‌ته و کردن (۲) چه‌پاو

کردن، له لاتین (loot) وه‌ی ماناسه (ف) (۱) لخت کردن (۲)

کنایه از به تمامی دزدیدن دارایی، غارت کردن، در لاتین

(loot) به معنای غارت کردن است

لویه‌ت بون lüyet bün لویه‌ته و بون (ف) لخت شدن

لویه‌ته و بون lüyetew bün لوتتا بون (ف) لخت شدن

لویه‌ته و کردن lüyetew kirdin لویه‌تا کردن (ف) نگا

لویه‌تا کردن

لویه‌تی lüyetî روتی (ف) برهنگی

له le (۱) له ناو «ها له مال» (۲) وه هوی «له بهد بهختی»

(۳) ئەز (۴) پاشگره وه مانای بوجگ (۵) به‌شینگ له گشت «له

خوه‌مانه» (۶) چۆ، وهک «له باوگن بردیه» (۷) پاشگر گهل

«کتاوه‌یله» (ف) (۱) در، توی (۲) به علت (۳) از (۴) پسوند

تصغر (۵) بخشی از کل (۶) شبیه، مانند (۷) پسوند جمع

له ئاو دان le aw dan (۱) له ئاو ره‌ی بون (۲) گهن کارینگ

دراوردن (ف) (۱) گذشتن از آب (۲) به آب دادن، دسته گل به آب

دادن

له ئاو دراتن le aw diratin (۱) بارهاتن، په‌روه‌ده بون (۲)

وه حقیقه‌ت ره‌سین (ف) (۱) پرورش یافتن و بزرگ شدن (۲)

درست از آب درآمدن

له ئویه le üye له لیدان، وه ئویه (ف) از شما

له ئه‌وان le ewan وه ئه‌وان (ف) از آنها

له ئیرا le îera له ئیره‌و، له‌یره‌و (ف) از اینجا

له ئیره le îere له ئیره (ف) از اینجا

له ئیره‌و le îerew له ئیره‌و (ف) از اینجا

له بارچین le bar çîn به‌ر خسن (ف) بچه انداختن، سقط

کردن

له باره le bare له باره‌ی (ف) دربار، دربار

له بان le ban (۱) ئه‌و بان «ناف ئه‌ویان» (۲) وه دالته‌ی «له

بان ت دراتمه» (۳) ئه‌پا «له بان چه؟» (۴) وه‌لا بان (۵) له‌وان

(ف) (۱) بر روی (۲) پشتیبانی کردن (۳) برای چه، چرا (۴) از

قسمت بالا (۵) بافتنی حصیری

له بان دراتن le ban diratin دالده دان (ف) پشتیبانی

کردن از کسی

له بان دوسهاتن le bani des hatin تویه‌نستن (ف) از

دست بر آمدن

له بان گرتن le ban girtin (۱) وه بان گرتن، لاناوه له

که‌سیگ له بان که‌سئ تر گرتن (۲) دوس بان گرتن له مامله (ف)

(۱) کنایه از گرفتن زناکار در حین زنا (۲) در معامله رقمی بالا

پیشنهاد کردن

له باوهت le bawet وه باوهت (ف) از بابت

له بپ‌بیر le bir^ وه بپ‌بیر (ف) کنتراتی، به‌کلی

له بپ‌ه‌ونی le bir^ bewnî له به‌ونی، فره‌وانی (ف) فراوان،

بسیار

له بپی bir^ وه بپی (ف) به کلی

له بن le bin وه بن (ف) از بیخ و بن

له بن بپین le bin bir^ وه بنه و بنه بپین (ف) از بیخ و بن

بریدن

له بن دراوردن le bin dirawrdin وه بن دراوردن (ف) از

بیخ و بن کندن

له بن که‌نین le bin kenîن وه بن که‌نین (ف) از بیخ و بن

کندن

له بن‌گورده برین le bin gwirde birîn له لاناوه له ئه‌له‌یک
ته‌مام کردن [ف] کنایه از آب پاکی بر دست ریختن، کاری را
یکسره کردن
له بنهو le binew له بیخه و [ف] از بیخ وین، نگا له بن و
ترکیباتش
له به lebe له به‌و، ئه‌وه‌نده [ف] آنقدر
له بهس le bes له به‌و، ئه‌وقره [ف] از بس که، آنقدر
له بهو lebew له به [ف] آنقدر
له بهونی le bewnî له بره‌ونی، فت فراوان [ف] فراوانی
له بهین بردن le beyn birdin له فتوور هاوردن [ف] از بین
بردن
له بهین چین le beyn çin له فتوور هاتن [ف] از بین رفتن
له بهین دان le beyn dan له فتوور هاوردن [ف] از بین دادن
له بیخ le bêx له بیخه و [ف] از بیخ و بن
له بیخا le bêxa له بیخه و [ف] از بیخ و بن
له بیخا برین le bêxa birîn له بیخه و برین [ف] از بیخ
بریدن
له بیخ دراوردن le bêx dirawrdin له بیخه و دراوردن [ف]
از بیخ در آوردن
له بیخ کهنین le bêx kenîn له بیخه و کهنین [ف] از بیخ
کندن
له بیخ هه‌لکنین le bêx heſkinîn له بیخه و هه‌لکنین [ف]
از بیخ و بن کندن
له بیخه le bêxew له بنووره له بیخ [ف] نگا له بیخ و
ترکیباتش
له پ lepa (۱) له پووړ (۲) قه‌پال، له سه‌کزی «له‌پ» ئوشن (۳)
ته‌په‌ئ ده‌ئمه جار [ف] «ل» (۱) تو سری (۲) کف دست، در
سکزی «لپ» گویند (۳) ته‌په‌کم ارتفاع ویدیمی
له پا le pa (۱) وه پا (۲) وه مل «له پائ م» [ف] (۱) با پا (۲)
بر عهده
له پاچه lepaçe چه‌پاله [ف] سیلی
له پا خسن le pa xisin له په‌په‌کانن [ف] خسته کردن
له پاش le paş له دویاخ [ف] بعد از
له پا که‌فتن le pa keftin له پا که‌فتی [ف] از پا افتاده
له پا که‌فتن le pa keftin له وه‌پا که‌فتن [ف] از پا افتادن
له پا که‌فتی le pa keftê له لاناوه له پیر [ف] کنایه از پیر و

افتاده
له پاخ le paê وه مل [ف] بر عهده
له پرگ بردن le pirig birdin له ترسانن [ف] ترساندن
له پرگ چین le pirig çin له ترسیان [ف] ترسیدن
له پسا le pisa له په‌سا، وه قه‌ز [ف] درحال، سرگرم
له پگ lepig سه‌یف [ف] دکمه
له پ کوتان lep kwitan له په‌کوتی [ف] کور کورانه گشتن
له پ لس lepi lis له پ ولس [ف] لب ولوچه
له پ لسی lepi lisî له مووری، چلیسی [ف] شکم‌چرانی
له پ لوس lepi lews له وس [ف] لب ولوچه
له پ لئ بهن بقن lep lê ben bün وه قه‌پ که‌فتن [ف]
بدست آوردن، گیر آوردن
له پ لیز lepi lêz لیز [ف] سرپایینی
له پ ولس lep û lis له وس [ف] لب ولوچه
له پووړ lepûr ره‌پووړ، له پ [ف] با تمامی کف دست ضربه
زدن
له پووړ lepûr (۱) ره‌پووړ (۲) تیکه نان (۳) شه‌پووړ [ف] (۱)
با تمامی کف دست ضربه زدن (۲) لقمه‌ی بزرگ گرفتن (۳) موج
آب
له په lepe له ته نخه [ف] نخود لپه
له پهر leper په‌پری [ف] جوشهای دردناک بدن
له په‌پ le pe له په‌پا، وه گشتی [ف] از دم، همه‌گیر
له په‌پا le peâ له په‌په‌و، وه گشتی [ف] از دم، همگی
له په‌په‌و le peâw له په‌پا [ف] از دم، همگی
له پسا le pesa له پسا [ف] در حال، سرگرم
له په‌کوته lepe kwite له په‌کوتی [ف] کورکورانان گشتن
له په‌کوتی lepe kwitî له په‌کوته [ف] کورکورانان گشتن
له ت let (۱) تیکه، به‌ش، له لاتین (lot) و (late) وه نسیم
ئوشن (۲) له‌ته‌مال [ف] (۱) قطعه، دونیم شده، در لاتین (lot)
و (late) به نیمه و نصف گویند (۲) یکی از دو نیمه‌ی سیاه
چادر
له ت le ti وه ت، وه تو [ف] از تو
له تام که‌فتن le tam keftin له لاناوه‌له شوور کارینگ دراوردن
[ف] کنایه از بیش از حد خرابکاری کردن
له تاو le tau (۱) وه تاو (۲) له دوس ژان (۳) له ناچاری (۴) له
ترسا [ف] (۱) با عجله (۲) از درد (۳) از ناچاری (۴) از ترس

لهت بۆن let bün بهش بۆن، تیکه بۆن [ف] قطعه قطعه

شدن

لهت پت leti pet لهت وپهت [ف] تار ومار

لهت پت بۆن leti pet bün لهت وپهت بۆن [ف] تار و مار

شدن

لهت پت کردن leti pet kirdin لهت وپهت کردن [ف] تار و

مار کردن

لهتر letr (۱) رهت بردن، له لاتین (lateral) ئۆشن (۲)

لهرهئ ئاو (۳) لهترهئ زووان [ف] (۱) تلو تلو خوردن، سنکدری

خوردن، در لاتین (lateral) گویند (۲) موج آرام بر آب (۳)

کُپ کردن در گفتار

لهتر بردن letr birdin رهت بردن [ف] تلو خوردن

لهتر خواردن letr xwardin (۱) رهت بردن (۲) لهرهئ ئاو

[ف] (۱) تلو تلو خوردن (۲) موج آرام بر آب

لهتر دان letr dan تمق دان [ف] سنکدری خوردن

لهتره letre بنوورپه لهتر [ف] نگا لهتر

لهترهئ زووان letreÿ zuwan پت لالی [ف] من من کردن

در گفتار

لهت کردن let kirdin کوت کردن [ف] قطعه قطعه کردن

لهت لهت let let کوت کوت [ف] قطعه قطعه

لهت لهت بۆن let let bün کوت کوت بۆن [ف] قطعه قطعه

شدن

لهت لهت کردن let let kirdin کوت کوت کردن [ف] قطعه

قطعه کردن

لهتمه letme که لهمه، ئه رهوییه [ف] لطمه، عربی است

لهتنا le tina له تنه [ف] از تو

لهتنه le tine وه تنه [ف] از توست

لهتنه le tinew وه تنه [ف] از تو

لهته lete (۱) لهت (۲) ژماردن بهش دوار (۳) لهته مال [ف] (۱)

قطعه (۲) واحد شمارش قسمت سیاه چادر (۳) یکی از دو نیمه‌ی

سیاه چادر

لهت هرت یهک لهفتن le terti yek keftin وه شکل و

ئه نازهئ یهک کهفتن، وه تهرتیف کهفتن [ف] به ترتیب قرار

گرفتن

لهته لهته lete lete لهت لهت [ف] قطعه قطعه

لهتن letê (۱) وه ناوئ، له ناوئ (۲) لهتینگ، تیکه ینگ [ف] (۱)

در آن (۲) قطعه‌ای، تیکه‌ای

لهتینگ letêg به‌شینگ، تیکه‌ینگ [ف] قطعه‌ای، تیکه‌ای

لهج lec جهر، لهنج [ف] لجاجت

له جار دلّ le cari dif له قینه و [ف] از روی کینه

لهج باز lec baz جه‌روو، جاروو [ف] لج باز

لهج کردن lec kirdin لهنج کردن [ف] لجاجت کردن

لهجوج lecûc لهنج باز [ف] لجاجت

لهجۆله کهفتن le cüle keftin له جُم جۆل کهفتن [ف] از

جنبش افتادن

لهجی le cî (۱) وه جی (۲) ئه‌را «له جی چه» [ف] (۱) به

جای (۲) چرا، به چه علت

لهجیا le cya وه جیا [ف] جداگانه

لهجیاتی le ciyatî له باوهت... [ف] به‌جای، در عوض

لهجی چین le cî çîn وه جی چین [ف] ازجا در رفتن اندام

لهجی ده‌چین le cî derçîn له جی چین [ف] در رفتگی

اندام

لهچاو le çaw وه چاو [ف] کسی را مقصر دانستن

لهچاو خسن le çaw xisin له چهو خسن [ف] از چشم

انداختن

لهچاو دین le çaw dîn (۱) وه چهو دین (۲) تاوانبار زانستن

[ف] (۱) به چشم خود دیدن (۲) کسی را مقصر دانستن

لهچاو کهفتن le çaw keftin له چهو کهفتن [ف] از چشم

افتادن

لهچگ leçig جوورئ گولوه‌نیه [ف] لچک

لهچگه‌درزی leçige derzî جوورئ شفا ولاله کردنه ئرایی

ژنه‌یل، وه‌یتته‌ورک لهچگه‌گهئ خوهئ پر له درزی کردیه وکل

کردیه‌سه مال ئه و کهسه ک بایه‌س بوه‌خشیدهئ وهئ مانا ک پر

گیان یا سه‌رم ده‌رزیه، یا‌هامه دالغهئ خراویگ، ئه‌رایی به‌خشین

پیاپیل کیه‌رد و که‌فه‌ن بویه، بنوورپه کیه‌رد وکه‌فن [ف] نوعی

توبه و بخشش برای زنان، بدین گونه که لچگ خود را از سوزن

پر کرده و نزد آن کسی که باید ببخشد می‌فرستاده‌اند بدین

معنا که سر و تنم پر از سوزن است یا به عذاب وجدان سختی

دچار شده‌ام نمونه‌ی این نوع توبه و بخشش برای مردان «کیه‌رد

و که‌فن» یا کارد و کفن نام دارد

لهچوو کهفتن le çû keftin له لاناوه له پیری [ف] کنایه از

پیری

له چه *le çe* وه چه [ف] برای چه
 له چه دا *le çeda* وه چه دا [ف] چگونه، با چه چیزی
 له چه ر *le çer* (۱) شه پانچوو، له سه کزی «له کهر، له چه ر» وه
 مانای بی شه رم و ناسازگار له کار مهردم توشن، له لاتین
 (lecherous) وه هرزه توشن (۲) جهروو [ف] (۱) جنگ طلب
 ، در سکزی «لَکَر، لَچَر» به معنای بی شرم و ناسازگار در
 کار مردم گویند و در لاتین (lecherous) به هرزه گویند (۲)
 بهانه گیر و لجباز
 له چه و *le çew* له چاو [ف] نگا له چاو و ترکیباتش
 لهخت *lext* (۱) شلال (۲) خولق و خوو [ف] (۱) موی نرم و
 صاف (۲) سرشت، خو
 لهخت و لار *lext û lar* شلال [ف] موی نرم و صاف
 لهخش *lexş* (۱) له خشیان (۲) لهخت [ف] (۱) جنبیدن (۲) موی
 نرم و صاف
 لهخشان *lexşan* (۱) لهخت (۲) لهخش کردن [ف] (۱) موی نرم
 و صاف (۲) جنبیدن
 لهخشوونن *lexşûnin* لهقانن «ل» [ف] تکان دادن
 لهخشین *lexşîn* لهخشه کردن [ف] جنبیدن
 له خودا ئه و خوار *le xwida ew xwar* له لاناوه له فره
 دووس داشتن «له خودا ئه و خوار په ره سمه ئ» [ف] بعد از خدا
 ، کنایه از دوست داشتن بسیار
 له خوسه *le xwise* وه خوسه [ف] از غصه
 له خوده *le xwed* وه خوده [ف] با خودت
 له خوده دا *le xweda* له خوده و [ف] به پندار خودت
 له خوده دان *le xwedan* وه خوده دان [ف] از خودتان
 له خوده دانا *le xwedana* له خوده دانه و [ف] به پندار
 خودتان
 له خوده دهو *le xwedew* له خودا [ف] به پندار خودت
 له خودم *le xwem* وه خودم [ف] از خودم
 له خوده ما *le xwema* له خوده مه و [ف] به پندار خودم
 له خوده مان *le xweman* وه خوده مان [ف] از خودمان
 له خوده مانا *le xwemana* له خوده مانه و [ف] به پندار
 خودمان
 له خوده مانه *le xwemane* وه خوده مانه [ف] از خودمان
 است، خودمانی است
 له خوده مهو *le xwemew* له خوده ما [ف] به پندار خودم

له خوئی *le xweyî* وه خوئی [ف] از خودش
 له خوئی یا *le xweyâ* له خوئی وه [ف] به پندار خودش
 له خوئی یا بۆن *le xweyâ bün* له خوئی وه بۆن [ف] خجل
 شدن
 له خوئی یا کردن *le xweyâ kirdin* له خوئی وه کردن [ف]
 از خود بریدن
 له خوئی یان *le xweyân* وه خوئی یان [ف] از خودشان
 له خوئی یانا *le xweyâna* له خوئی یانه و [ف] به پندار
 خودشان
 له خوئی یانا بۆن *le xweyâna bün* له خوئی یانه و بۆن [ف]
 خجل شدند
 له خوئی یانا کردن *le xweyâna kirdin* له خوئی یانه و کردن
 [ف] خجل کردن
 له خوئی یانه *le xweyâne* وه خوئی یانه، له لان و لکووت
 خوئی یانه [ف] از خودشان است
 له خوئی یانه و بۆن *le xweyânaw bün* شه ره منده بۆن
 [ف] خجل شدن
 له خوئی یانه و کردن *le xweyânaw kirdin* له خوئی یانه
 کردن [ف] از خود راندن، از خود دور کردن
 له خوئی بار نه کردن *le xweyîbar nekirdin* (۱) وه سائ
 گووش حسن (۲) نه تویه نستن [ف] (۱) بی خیالی، خود را به
 کوچه علی چپ زدن (۲) نتوانستن
 له خوئی چین *le xweyîçîn* زاف کردن [ف] غش کردن
 له خوئی خرپن *le xweyî xirîn* وه خوئی گرتن [ف]
 سخنی را به خود انگاشتن، به خود بستن
 له خوئی رانین *le xweyî ranîn* له خوئی دۆر کردن [ف]
 از خود راندن
 له خوئی قه رار دان *le xweyî qerar dan* وه خوئی
 خرپن، وه گیان خرپن «ئی به دبه ختیه وه خوئی قه رار دا تا ئی
 کاره سهر بگرید» [ف] خود را مقید کردن
 له خوئی گرتن *le xweyîgirtin* وه خوئی گرتن [ف] بر
 خود انگاشتن و دلگیر شدن
 له خوئی وژاردن *le xweyî wijardin* له خوئی وژراندن
 [ف] تاوان چیزی را پرداخت کردن
 له خوئی وژراندن *le xweyî wijranin* له خوئی وژاردن
 [ف] تاوان چیزی را دادن

له خوہیہ le xweyê از خودش است
 له خوہیہ le xweyew له خوہیا [ف] به پندار خودش
 له خوہیہ بۆن le xweyew bün له خوہیا بۆن [ف] خجل شدن
 له خوہیہ و کردن le xweyew kirdin له خوہیا کردن [ف]
 از خود راندن
 له خہم رہستن le xem rêstin لاناوه له گه ورا بۆن [ف]
 بالتدگی، بی نیاز از مراقبت
 له خہو په پڼ le xew perîn هه لوارکیان [ف] از خواب پریدن
 له خہو دان le xew dan خوہی و یامه دان [ف] خود را به نفهمی زدن
 له خہو کردن le xew kirdin وه خہو کردن [ف] به خواب کردن
 له دل قهسی le diî qesî (۱) دل قهسی (۲) نه نقهس [ف] (۱)
 به شوخی (۲) عمدا
 له دق دہس le dü des وه دہسپهس [ف] در دسترس
 له دقور le düür له دقورا، له دقوره [ف] از دور دست
 له دقورا le düra له دقوره [ف] از دور دستها
 له دقورا دقور le düra düür له دقوره [ف] از دور دستها
 له دقوره le dürew له دقورا [ف] از دور دستها
 له دقویا le düya له دقویای [ف] پس از
 له دقویاوه le düyawe له دقویای [ف] پس از...
 له دہس le des هاوار له بیزاری «خودا روو له دہس کرانه نشینی» [ف] بیزاری از دست...
 له دہسا کردن le desa kirdin له دہسو کردن [ف] از دست دادن
 له دہس چین le des çin له کیس چین [ف] از دست رفتن
 له دہس دان le des dan وه دہس دان، له کیس دان [ف] از دست دادن
 له دہس دهرچین le des der çin (۱) نه زانسته کاری کردن (۲) له دہس چین [ف] (۱) ندانسته کاری کردن (۲) از دست رفتن
 له دہس کهفتن le des keftin (۱) له بان دہس هاتن (۲) چشتیگ له دہس کهفتن (۳) وه دہس هاوردن (۴) نه خواسته کاریگ کردن، خه له تیان [ف] (۱) از دست بر آمدن (۲) افتادن چیزی از دستان (۳) به دست آوردن (۴) ناخواسته کاری را انجام

دادن یا سر زدن
 له دہس هاتن le des hatin له بان دہس هاتن [ف] از دست برآمدن
 له دہسو کردن le desew kirdin له دہسا کردن [ف] از دست دادن
 له دہما le dema وه دہما، له په پرا [ف] از دم، همگانی
 له دہماخ کهفتن le demax keftin نه خوہش بۆن [ف]
 ناخوش، پکر
 له دہم دهرچین le dem derçin (۱) نه زانسته چشتی و هتن (۲) زووان خه له تیان [ف] (۱) ندانسته و نخواستہ سخنی گفتن (۲) اشتباه گفتاری
 له دہم کهفتن le dem keftin سهرد و سه بۆن خوراک [ف]
 از دهن افتادن غذا
 له لہ لار le lâr لار، زیز چاخ [ف] لاغر
 له راشکاو le raşikaw وه راشکاو [ف] به طور ناگهانی، کاملا اتفاقی
 له لرانن le ranin له ره کردن [ف] لراندن
 له لرز le rz له رز، تهو له رز [ف] لرز، تب ولرز
 له لرزان le rzan له رزه کردن [ف] لرزان
 له لرزانن le rzanin شهکانن [ف] لرزاندن
 له لرزانه le rzanane (۱) یه کچ له به رهیل دار ماروو (۲) به زمیگه ژونه [ف] (۱) یکی از محصولات ماروو (۲) آهنگی قدیمی
 له لرز بپڼ le rz birîn له زورر تهوله رز رمیان [ف] از شدت تب و لرز یا سرما ناتوان شدن
 له لرز گرتن le rz girtin (۱) له رز داگرتن (۲) حه شهکه خسن [ف] (۱) تب ولرز فرا گرفتن (۲) کنایه از دلهره و نگرانی فرا گرفتن
 له لرزه le rze (۱) له ره (۲) دهم، ثان [ف] (۱) لرزه (۲) لحظه
 له لرزه له رز le rze le rz له رز له رز له تاو سهرما یا ترسیان [ف]
 لرزه پیایی از شدت سرما یا ترس
 له لرزی le rzî له ق له رزی [ف] لرزیدن
 له لرزیان le rzyan له رزین [ف] لرزیدن
 له لرزین le rzin له رزیان [ف] لرزیدن
 له لپگ le riğ (۱) لاک، مردار (۲) رازاپگه له پرا [ف] (۱) حیوان مرداریکه سگها از آن تغذیه می کنند (۲) صفتی برای لاغر له پڼگه le riğ له وه پڼگه، له وه پڼا «ل» [ف] چراگاه

له رڼ **le rû** وه رڼ [ف] از روی، باری

له رڼا دین **le rûa dîn** ته وهره رڼ بردن [ف] حرمت را ننگه داشتن

له رڼ بردن **le rû birdin** له رڼ خسن [ف] از رو بردن، ناچار کردن

له رڼ چین **le rû çîn** له کنف بڼ [ف] از رو رفتن

له رڼ خسن **le rû xisin** له رڼ بردن [ف] از رو بردن

له رڼ نان **le rû nan** رڼ په پڼو کردن [ف] با هم رو به رو کردن
له رڼ وسان **le rû wisan** له بڼ حرمتی کردن [ف] بی ادبانه برخورد کردن

له رڼ ه لائن **le rû hefatin** (۱) ته وهره رڼ نه وړدن (۲) بڼ رڼ دهریاسی [ف] (۱) رعایت ادب نکرده (۲) شرم و حیاء را کناره گذاشتن

له رڼ هیز گرتن **le rû hêz girtin** ته وه رڼ نه وړدن [ف] بی ادبانه پاسخ گفتن

له رڼ په پڼو **le rûye rû** وه رڼ سهر [ف] رو در رو

له رڼ په یک وسان **le rû yek wisan** ته وه پڼو نه وړدن په کتران [ف] رعایت حرمت همدیگر را نکرده

له ره **lere** له رزه نه کم [ف] لرژش اندک

له ره له **lere ler** (۱) له رزه له رڼ کم (۲) شه که شهک [ف] (۱) لرژش اندک (۲) باحالت خسته راه رفتن

له ره یینی **lereynî** دپه که ییگه له نارڼو ناوا [ف] روستایی در اسلام آباد غرب

له ری **lerî** له رزی [ف] جنبید

له ری **lerî** زیز چاخی [ف] لاغری

له ری **lerya** له ره کرد [ف] لرژید

له ری **le rêa** له ری، وه ری، وه ری، در راه، در طول راه
له ری **leryan** له ره کردن [ف] لرژیدن

له ری دهرچین **le rê derçîn** وه ره لا بڼ [ف] گمراه شدن، از راه راست بر در شدن

له ری دهر کردن **le rê der kirdin** له هان دان نه پڼو کار گن [ف] از راه بدر کردن

له ری لادان **le rê la dan** له لا گرتن [ف] پیاده شدن و اقامت گزیدن

له ری مه نین **le rê menîn** دهرمه نه بڼ [ف] در راه ماندن
له ری هیزدان **le rê hêz dan** له پڼو دهر کردن [ف] از راه

بدر کردن

له ری هیز گرتن **le rê hêz girtin** له ری دهرچین [ف] از راه

بدر شدن

له ری **lerîn** له ری **le rîn** لرزه، جنبش

له رگ وسان **le zig wisan** له زاین [ف] یائسه شدن

له رڼ **le zû** له رڼ [ف] از گذشته های دور

له رڼ **le zûne** له رڼ [ف] از گذشته های دور

له رڼ **le zûya** له رڼ [ف] از گذشته های دور تا بحال

له رڼ **le zûyew** له رڼ [ف] از گذشته های دور

له زهت **lezet** فهزا، شه ریبه [ف] لذت

له زهت **lezetaw** فهزا بردن [ف] لذتبخش

له زهق دان **le zeü dan** وه زهق دان [ف] بر زمین زدن، بر زمین افتادن

له ژان **le jan** له ژور ژان [ف] از شدت درد

له ژیره **le jüyer** له لابان [ف] از بالا

له ژیره **le jüyera** له ژیره وه، له لابانه وه [ف] از قسمت بالا

له ژیره هاتن **le jüyera hatin** له لابانه وه هاتن [ف] از بالا آمدن

له ژیره وه **le jüyerew** له ژیره وه [ف] از قسمت بالا

له ژیر **le jêr** وه ژیر [ف] در زیر

له ژیرا **le jêra** له لا خواره وه [ف] از پایین به بالا

له ژیرا داشتن **le jêra daştin** له ژیره داشتن [ف] آب زیرکاه

له ژیر دان **le jêr dan** وه ژیر دان [ف] زیر سخن خود زدن

له ژیرسا **le jêrsa** در زیر سایه، در پناه

له ژیره وه **le jêrew** له ژیرا [ف] از پایین به بالا

له ژیره داشتن **le jêrew daştin** له ژیرا داشتن [ف] آب زیرکاه

له ساوچین **le sawa çîn** (۱) وه ره نینگ کُ نه ته یه نه بی په پڼو و ناو که ته بان سهریخ تا خاسه وه بوو (۲) لاناوه له کارامه یی له دهس دان [ف] (۱) گوسفند نری که در اثر جفتگیری زیاد توانایی جفتگیری را از دست می دهد و معمولا آب سرد بر سرش می ریزند تا بهبود یابد و توانایی لازم را داشته باشد (۲) کنایه از ناتوان شدن، از دست دادن توانایی جنسی

له سهر **le ser** (۱) وه سهر یه گُ (۲) له نه نوو (۳) له بان، له دالده نه (۴) ئپای چه [ف] (۱) برای اینکه (۲) دوباره، از نو (۳)

پشتیبانی ٤) چرا، برای چه

له سه‌را le sera ١) له‌ئ نوو، دوواره ٢) له لا بانهو ٣) ١)

دوباره، از سر ٢) از قسمت بالا

له سه‌ر چه le seri çe ١) چه؟ چرا؟ برای چه؟

له سه‌رچین le ser çîn ١) فراموش شدن،

که‌نه شدن موضوعی

له سه‌رخوهی le seri xwey ١) وه سه‌ر خوهی ٢) وه سه‌ر

سه‌ور ٣) ١) سر خود کار کردن ٢) با حوصله کار کردن

له سه‌رخوهی خسن le seri xwey xisin ١) وه سه‌ر خوهی

خسن ٣) ١) از سر خود وا کردن

له سه‌ر خوهی کردن le seri xwey kirdin ١) له سه‌ر

خوهیا کردن ٣) ١) از سر خود باز کردن

له سه‌ر که‌فتن le ser keftin ١) وه سه‌ر که‌فتن ٣) ١) از سر

خود انداختن

له سه‌ر گرتن le ser girtin ١) وه سه‌ر گرتن ٢) له‌ئ نوو

ده‌سه‌و کاره‌و بۆن ٣) ١) برسر گرفتن ٢) دوباره دست بکار

شدن

له سه‌ره‌و le serew ١) له سه‌را ٢) له لا بانهو ٣) ١)

دوباره، از نو ٢) از قسمت بالا

له سه‌ره‌و په‌رین le serew perîn ١) مله‌پی کردن و زین

قانون کار کردن ٣) ١) طبق قانون عمل نکردن و قلداری کردن

له سه‌ر یه‌ک le ser yek ١) په‌په‌لپه‌ئ ٢) له بان یه‌ک ٣) ١)

وه دالده‌ئ یه‌ک ٣) ١) پی‌پای، پشت سرهم ٢) روی هم،

مجموعاً ٣) به پشتیبانی از هم

له سه‌ر یه‌ک نان le ser yek nan ١) له بان یه‌ک نان ٢)

وه شوون یه‌ک نان ٣) ١) روی هم گذاشتن ٢) یکدیگر را دنبال

کردن

له سه‌ر یه‌گ le seri yegi ١) وه خاتر، وه‌ئ بوونه ک ٣) ١) به

خاطر اینکه، برای اینکه

له‌ش leş ١) له‌ش، به‌ده‌ن، له سه‌کزی «له‌ش» توشن ٣) ١) بدن،

در سه‌کزی «لش» گویند

له‌ش ساق leş saq ١) تازا ولوون ٣) ١) تندرست

له‌ش ساقی leş saqî ١) تازا ولوونی ٣) ١) تندرستی

له‌ش سووک leş sûk ١) چالاک، سقان سووک ٣) ١) چابک

له‌ش شوور leş şûr ١) مرده شوور ٣) ١) مرده شور

له‌ش قورس leş qwirs ١) له‌ش وه‌بار ٣) ١) تنبل، گران‌خیز

له‌شکه‌ر leşker ١) قووشه‌ن ٣) ١) سپاه، لشکر

له‌شکه‌ر شکن leşker şikin ١) شه‌پکه‌ر ته‌وانا ٣) ١) لشکر شکن

له‌شکه‌رکه‌شی leşker keşî ١) وه قووشه‌نه‌و هۆژم بردن ٣) ١)

لشکر کشی

له‌شکه‌رگا leşker ga ١) شوون قووشه‌ن ٣) ١) لشکرگاه

له‌شکه‌رگا leşkerge ١) دیه‌که‌یگه‌له جووانرو ٣) ١) روستایی در

جووانرود

له‌ش له مل leş le mil ١) شه‌و له‌ش ٣) ١) تنبل

له‌ش شیربرین le şîr birîn ١) له شیر گرتنه‌وه‌ئ منال ٣) ١) نوزاد

را از شیر گرفتن

له‌ش شیرگرتن le şîr girtin ١) له شیر برین ٣) ١) نوزاد را از شیر

گرفتن

له‌ق leq ١) سس، شل ٢) بنچینه‌ئ کردار له‌قانن ٣) ١) لق،

سس ٢) ریشه فعل «له‌قانن» بمعنی تکان دادن

له‌قانن leqanin ١) شه‌کانن ٣) ١) تکان دادن

له‌قاو leqaw ١) بنووره لقاو ٣) ١) نگا لغاو و ترکیباتش

له‌قاره leqawe ١) نه‌خوه‌شییگه له ده‌ور دهم و لیۆ، له‌ب

شه‌که‌ری ٣) ١) بیماری پوستی که در اطراف دهان پدیدار شده

و باعث پاره‌گی لب می‌شود، لب شکاری شدن

له‌قائ له‌ق leqaê leq ١) لقاو ٣) ١) لبریز

له‌ق بۆن leq bün ١) وه‌ره‌لا بۆن ٢) شل بۆن ٣) ١) کنایه

از وضعیت نامناسب خانوادگی ٢) لق بودن

له‌ق کردن leq kirdin ١) شله‌و کردن چشتی ٣) ١) لق کردن

له‌قله‌ق leq leq ١) خوارده‌مه‌نیگه له کونجی وشه‌که‌ر و رۆن

نړای سینه ژان ٣) ١) غذایی از کنجد وشکر و روغن برای درمان

سینه درد

له‌قمه leqme ١) له‌قوه، ئه‌ره‌وییه ٣) ١) لرزش دست و پا ناشی از

پیری

له‌ق ولووق leq û lûq ١) سس و بی پایه ٣) ١) سست و بی پایه

له‌قول وه‌ره‌ن بۆن le qwîlî weren bün ١) ریه‌نه‌ئ ک هه‌ن

هه‌ن وه‌ره‌ن گرتنیانه ٣) ١) گله‌ای که هنگامه جفتگیری آنهاست

له‌قوون leqûnin ١) له‌خشوون «ل» ٣) ١) تکان دادن

له‌قوه leqwe ١) له‌قمه، ئه‌ره‌وییه ٣) ١) لرزش دست و پا ناشی از

پیری

له‌قه leqe ١) وه پا زهره‌ت دان، له سه‌کزی و سمنا‌نی و

شه‌همیرزادی «له‌غه» توشن ٢) ته‌کیه که‌لام ٣) ١) لگد، در

سکزی و سمنانی و شه‌میرزادی «لغه»

گویند (۲) تکیه کلام

له‌قه ته‌پین leqe tepin زوور ته‌پین [ف] کنایه از کاملاً پُر

له‌قه دان leqe dan (۱) له‌قه وه‌شانن (۲) مانگاینگ ک

گوره‌گه‌ئ به‌یرانیه و شیر نییه‌ئد [ف] (۱) لگد زدن (۲) ماده

گاوی که گوساله‌اش را بزرگ کرده و آخرین روز های شیر دهی

اش است

له‌قه داین leqe dayn له‌قه دان [ف] لگد زدن

له‌قه خسن leqe xisin له‌قه وه‌شانن [ف] لگد زدن

له‌قه قه‌سی le qesî له‌قه دل قه‌سی [ف] نگا له‌دل قه‌سی

له‌قه فرتی leqe firtî له‌قه فری [ف] لگد پرانی

له‌قه فری leqe firî له‌قه فرتی [ف] لگد پرانی

له‌قه له‌ق leqe leq کومه‌کومت [ف] لنگان‌لنگان

له‌قه م leqem ناز ناو، لاناو، ئه‌ره‌وییه [ف] لقب

له‌قه مال leqe maf له‌قه مال کردن سهربان [ف] لگد کوبی

بام خانه هنگام اندودن

له‌قه مال‌کردن leqe maf kirdin له‌قه مال [ف] لگد کوبی

بام خانه هنگام اندودن

له‌قه مالین leqe mafin له‌قه مال [ف] نگا له‌قه مال

له‌قه وه‌شانن leqe weşanin له‌قه داین [ف] لگد زدن

له‌قه وه‌شن leqe weşin ئازله له‌قه دهر [ف] حشمی که

لگد می‌زند

له‌قه‌ئ دان leqey dan (۱) خوه‌ئ تیار کردن ئه‌رائ شه‌پ (۲)

ره‌ئ بۆن، گوزه‌بشتن [ف] (۱) خود را مسلح کردن برای رزم (۲)

گذشتن از کنار، سبقت گرفتن

له‌قه‌ین le qîn (۱) له‌داخ دل (۲) له‌قیان [ف] (۱) از غصه‌ی، از

داغ (۲) تکان خوردن، لرزه داشتن

له‌که lek (۱) به‌شینگه‌ئ گه‌ورا له‌کوره‌یل (۲) گوله‌ئ چرک [ف]

(۱) بخشی بزرگ از گردان (۲) لکه

له‌کاته lekate (۱) گه‌نه‌کار، ئاشوو (۲) دریژ و به‌ئ نۆر، دیلم،

له‌سه‌کزی «له‌کات» و له‌لاتین (laggard) وه‌دیلم ئۆشن

[ف] (۱) فاحشه (۲) دراز و بی‌قواره، تنبل، در سکزی نیز به

همین معناست و در لاتین (laggard) به‌معنی تنبل و کند

دست است

له‌کارخسن le kar xisin (۱) وه‌کار خسن (۲) هه‌پۆکه دان له

کار [ف] (۱) بکار انداختن (۲) از کار انداختن

له‌کار دراتن le kar diratin (۱) بازیه بۆن (۲) له‌خه‌م

ره‌ستن (۳) لاناوه له‌کارامه بۆن [ف] (۱) به‌سن بلوغ رسیدن (۲)

بزرگ شدن و نیاز به مراقبت نداشتن (۳) مهارت پیدا کردن

له‌کار دراتن le kar diratê له‌کارامه بۆن [ف] کارآمد، ماهر

له‌کار که‌فتن le kar keftin (۱) لاناوه له‌پیر بۆن (۲) خرچپ

هاتن [ف] (۱) کنایه از پیری (۲) از کار افتادن

له‌کار که‌فتن le kar keftê لاناوه‌له‌پیر [ف] کنایه از پیر

له‌کپ lekîr ئه‌بله‌ق «ل» [ف] ابلق، سیاه و سفید

له‌ک وشه‌ک lek û şek ته‌کان خواردن «ل» [ف] تکان،

جنبش

له‌کوو le kû وه‌کوو؟ [ف] در کجا؟ کجا؟

له‌کووا le kuwa له‌کوورا [ف] از کجا؟

له‌کوورا le kûra له‌کووره‌و [ف] از کجا؟

له‌کووره le kûre له‌کوو؟ [ف] از کجا؟

له‌کووره‌و le kûrew له‌کوورا [ف] از کجا؟

له‌کوول kûl وه‌کوول [ف] بر دوش، به‌دوش

له‌کوول خسن le kûl xisin (۱) وه‌گیان خسن «ده‌رد ت له

کوولم» (۲) له‌مل خسن «له‌کوولم که‌فت» [ف] (۱) برجان

خریدن (۲) از سر افتادن، از زیر مسئولیت خارج شدن

له‌که leke (۱) له‌ک (۲) تانه‌ئ چه‌و (۳) جوورئ چیخه [ف] (۱)

لکه (۲) بادامک چشم (۳) نوعی چیت

له‌که پیسه leke pèse به‌شینگ له‌چشتی ک له‌ته‌رت

به‌شه‌یل‌تر نه‌و، به‌سبار زه‌تینگ ک به‌شینگ لئ وه‌ردئ بووین و

ئو و به‌شه‌گه‌ئ بووره‌بوو [ف] کمی تا قسمتی از چیزی که باقیه

تفاوت ظاهری دارد، مثلاً زمینی که بخشی از آن شخم خورده و

بخش دیگرش دست نخورده باقی بماند

له‌که‌دار leke dar دلنگ یامیوه‌ئ له‌که‌گرتئ [ف] لکه‌دار

له‌کیس چین le kîs çin له‌دهس چین، فتوور هاتن [ف] از

دست رفتن، نابود شدن

له‌کیس دان le kîs dan له‌کیس داین [ف] از دست دادن

له‌گل‌پا که‌فتن le gili pa keftin له‌گل که‌فتن [ف] از

حرکت افتادن، پیر شدن

له‌گل که‌فتن le gil keftin له‌گل‌پا که‌فتن [ف] پیر شدن،

از حرکت افتادن

له‌گوو legû بئ حس بۆن [ف] بیحسی، بیحس شدن

له‌گه‌ز legez لقووز [ف] طعنه و سرزنش

له‌گه‌ز دان le lê menin ته‌مام نه‌تون [ف] تمام نشدن، ادامه داشتن
 له‌م زگ lem زگ «ل» [ف] شکم
 له‌مپِر lem pir زگپِر «ل» [ف] باردار، حامله
 له‌مدان lem dan پال‌ه‌و دان «ل» [ف] تکیه‌زدن، آسودن
 له‌مس lems سِر، ئفلیج، له‌سه‌کزی «له‌می» ئۆشن [ف] فلج شده، بی‌حس، در‌سکزی «لمی» گویند
 له‌مس بۆن lems bün سِر بۆن [ف] لمس شدن
 له‌مل le mil (۱) وه‌مل (۲) له‌پای... [ف] (۱) برگردن (۲) بر عهده
 له‌ملا بۆن le mila bün (۱) چاکر بۆن (۲) فتوور هاتن [ف] (۱) ازعهده خارج شدن، خلاص شدن (۲) نابود شدن
 له‌ملا کردن le mila kirdin خوه‌ئ چاکر کردن [ف] خود را خلاص کردن
 له‌من le min وه‌من [ف] از من
 له‌منا le mina له‌منه [ف] به‌پندار من، به‌گمانم
 له‌مینو le minew له‌منا [ف] به‌گمانم
 له‌موو lemû نه‌وسن [ف] شکمو
 له‌موور lemûr له‌موو، نه‌وسن [ف] شکمو
 له‌مه leme (۱) له‌م (۲) سه‌ره‌ویانی مه‌ (۳) سه‌خری [ف] (۱) شکم (۲) سر‌بالایی تپه‌ها (۳) له‌م، باسن
 له‌مه‌تاو leme taw له‌مه‌تاو، له‌مه‌تاو «له‌م + تاو» [ف] جای آفتابگیر
 له‌مه‌زا lemeza خاواره، مغه‌زیره «له‌مه = زگ + زا» له‌زگ کسی‌تر که‌فتگ [ف] بیگانه، آنکه از شکم کسی دیگر است
 له‌مه‌سۆرکی leme sorî زگه‌خشی «ل» [ف] سینه‌خیز
 له‌ناو lenaw وه‌ناو [ف] در‌میان، در‌داخل
 له‌ناوا le nawa له‌ناوه [ف] از‌داخل
 له‌ناو بردن le naw birdin (۱) وه‌ناو بردن، فتوور هاوردن (۲) ئه‌و ناو بردن [ف] (۱) از‌بین بردن (۲) به‌داخل فرو بردن، به‌داخل بردن
 له‌ناوچین le naw çin له‌به‌ئین چین [ف] از‌بین رفتن
 له‌ناوهو le nawew له‌ناوا [ف] از‌داخل
 له‌ناویا le nawêa له‌ناو ئه‌وه [ف] از‌داخل آن
 له‌ناویا چین le nawêa çin له‌ناویا ره‌ئ بۆن [ف] از‌داخل... رد شدن

له‌گه‌ز دان le gez dan (۱) وه‌گه‌ز دان (۲) تامل کردن «پا» له‌گه‌ز دان» (۳) لقووز دان [ف] (۱) تکیه‌گاه قرار دادن و بلند شدن (۲) شکیبایی کردن (۳) سرزنش کردن
 له‌لاد le lad وه‌لاد [ف] در‌نزد-تو، پیش‌تو
 له‌لادان le ladan وه‌لادان [ف] پیش‌شما
 له‌لادوو le ladew وه‌لادوو [ف] پیش‌تو، نزد‌تو
 له‌لام le lam وه‌لام [ف] پیش‌من، نزد‌من
 له‌لامان le laman وه‌لامان [ف] نزد‌ما، پیش‌ما
 له‌لاموو le lamew وه‌لاموو [ف] نزد‌من
 له‌له lele (۱) چوو له‌له (۲) مارمولک «ل» (۳) به‌ش به‌ش کردن چوو ئاویاری [ف] (۱) چوب‌نشانداری که‌مقدار شیر هر روزه یک‌خانوار را در‌کار «شیره‌واپره» نشان می‌دهد، شاید بتوان بجای خط‌کش واژه «له‌له» را بکار برد (۲) مارمولک خانگی (۳) برش زدن چوب‌آبیاری در‌فواصل معین و مشخص
 له‌له کردن lele kirdin چوو له‌له نشان کردن [ف] خط‌کشی روی چوب «له‌له»
 له‌له‌گرتن lele girtin ئه‌نازه‌گرتن وه‌چوو له‌له [ف] با چوب «له‌له» مقدار شیر را اندازه‌گرفتن
 له‌لئ le lê وه‌لئ [ف] از‌او
 له‌لئان le lêan له‌ئوان [ف] از‌آنها
 له‌لئ بردن le lê birdin له‌ئوه‌بردن [ف] از‌آن‌بردن
 له‌لئ چین le lê çin دل‌نه‌کشیان، خوه‌ش نیاشتن [ف] دلزده شدن از خوردن چیزی
 له‌لئ خواردن le lê xwardin له‌لگرتن قلف (۲) له‌ئوه‌خواردن [ف] (۱) کلید به‌قفل مناسب بودن (۲) از‌آن خوردن یا نوشیدن
 له‌لئت le lêت له‌لئد، وه‌لئد [ف] از‌تو
 له‌لئتان le lêtan له‌لئدان [ف] از‌شماها، از‌شما
 له‌لئد le lêد له‌ت [ف] از‌تو
 له‌لئدان le lêdan له‌ئویه [ف] از‌شما
 له‌لئ سهن le lê senin (۱) له‌لئ خرپین (۲) له‌لئ وه‌رگرتن (۳) سه‌ننه‌وه [ف] (۱) از‌او خرید کردن (۲) گرفتن (۳) باز‌پس گرفتن
 له‌لئ گرتن le lê girtin له‌لئ سهن [ف] بازپس گرفتن
 له‌لئم le lêم وه‌لئم [ف] از‌من
 له‌لئمان le lêman وه‌لئمان [ف] از‌ما

ئه‌وان (ف) ١) نوعی فرش حصیری (٢) گیاه جگن، درلاتین (lawn) به چمن گویند (٣) پسوند به معنی مراقبت کننده حیوانات (٣) از آنان

له‌وانه lewane له ئه‌وانه (ف) از آنان

له‌وائی lewaê لیوائی (ف) مانند، مثل

له‌وچ lewç (١) قۆنره «ل» (٢) لیو (ف) ١) موج آب (٢) لب له‌وچگ lewçig (١) له‌وچگ کردن، له‌چ ژیرین ئه‌سپ گرتن و ئارام کردن تا نالئ بکن (٢) لاناوه له مه‌هار کردن نا ئارام (ف) ١) لب زیرین اسب را با وسیله‌ای گرفتن و آرام کردن جهت نعلبندی (٢) کنایه از مهار کردن

له‌وچگ کردن lewçig kirdin بنووره له‌وچگ (ف) نگا له‌وچگ

له‌وده lewde بیه‌ووده، له لاتین (lewd) تۆشن (ف) لوده، هرزه، در لاتین (lewd) به هرزه گویند

له‌ورا lewra له‌وره و (ف) از آنجا

له‌وره lewre له ئه‌وره (ف) در آنجا

له‌وره و lewrew له‌ورا (ف) از آنجا

له‌وزه lewze گه‌وگه‌وه‌ئ مل (ف) لوزه، لوزتین

له‌وس lews له‌پ له‌وس، لس (ف) لب ولوچه، لئه

له‌وسا lewsa له ئه‌وساوا (ف) از آن وقتها

له‌و سائه lew safe له ئه‌و سائه (ف) از آن سال بیعد

له‌و سائه و lew safew له‌و سائه (ف) از آن سال بیعد

له‌وساوا lew sawa له ئه‌وساوا (ف) از آن وقتها تا ...

له‌وساوه lew sawe له‌وساوا (ف) از آن وقتها تا ...

له‌وسن lewsin لس قه‌ق، لسن (ف) لب ولوچه بزرگ

له‌ولا lewla (١) له ئه‌ولا (٢) له‌ولا (٣) زلواک (ف) ١) از آن طرف (٢) بوته لولا، پیچک (٣) لولای در

له‌ولا تر lew la tir له ئه‌و لاتر (ف) از آن طرف تر

له‌ولا ترهک lew la tirek له‌و لاتر (ف) آن طرف تر

له‌ولاو lewlaw (١) له‌ولا (٢) زلواک (ف) ١) بوته لولا، پیچک (٢) لولای در

له‌ولاوا lew lawa له ئه‌و لاره (ف) از آن طرف

له‌ولاوه lew lawe له ئه‌و لاره (ف) از آن طرف

له‌ون lewn له‌وا، جوور (ف) نوع

له‌وه lewe له ئه‌وه (ف) از آن

له‌وه ئه‌وبان lewe ew ban له ئه‌وه ئه‌و بان (ف) از او

له‌نج lenc (١) لار وله‌نج (٢) جه‌ر، جه‌ت، له سه‌کزی « له‌نجه» تۆشن (ف) ١) با ناز وکرشمه خرامیدن (٢) له‌ج، در سه‌کزی «له‌نجه» گویند

له‌نجباز lenc baz له‌جبان (ف) له‌جوج

له‌نجه lence لار وله‌نجه (ف) با ناز وکرشمه خرامیدن

له‌نجه و لار lence û lar لار وله‌نجه (ف) با ناز خرامیدن

له‌ناوخاسه‌ر برین le naw xaser birin (١) یه‌تیم و یه‌سیر بۆن له منالیه‌و (٢) له نفته خه‌فه کردن (ف) ١) کنایه از در طفولیت یتیم شدن (٢) در نطفه خفه کردن

له‌نگ leng (١) شه‌ل (٢) ماته‌ل بۆن (ف) ١) لنگیدن (٢) معطل ماندن

له‌نگار lengar گاسکه، وه نهرمه‌نهرم (ف) به آهستگی

له‌نگار له‌نگار lengar lengar گاسکه‌گاسکه (ف) یواش یواش

له‌نگانن lenganin له‌نگ ره‌ئ کردن (ف) لنگاندن

له‌نگه‌ر lengêr (١) هه‌په‌ئ بار (٢) له‌نگه‌ر که‌شتی (ف) ١) سنگینی بار (٢) لنگر کشتی

له‌نگه‌ر خسن lengêr xisin هه‌په‌ وه لایگه‌و خسن (ف) سنگینی بار به سوی افتادن

له‌نگه‌ر دار lengêr dar لاناوه له ماریه‌تدار (ف) کنایه از متین و با شخصیت

له‌نگیان lengyan له‌نگ بۆن (ف) لنگیدن

له‌نگین lengin له‌نگیان (ف) لنگیدن

له‌ن‌له‌ن len len لان‌لان کردن (ف) نگا لان‌لان کردن

له‌و lew (١) له ئه‌و «له‌و روژه‌و» (٢) له ئه‌ق (٣) لیو، گونا «خالئ کوتایه له چووار گووشه‌ئ له‌و- وه ئه‌نقه‌س ناسه‌ئ په‌ری ماچ شه‌و» (ف) ١) از آن (٢) از او (٣) لب، لب و گونه

له‌وا lewa چی، چی (ف) رفت

له‌وا ده‌رچین le wa derçin له‌پییف کردن (ف) طبل توخالی بودن

له‌واسانی lewasani دیه‌که‌یگه له قلاشاین (ف) روستایی در قلعه شاهین

له‌واش lewaş جوورئ نانه (ف) نان لواشی

له‌وان lewan (١) جوورئ بافینه له حه‌سیر کُ چۆ فه‌رش خه‌نه‌وه‌ئ (٢) که‌په‌پۆ، له لاتین (lawn) وه چه‌مه‌ن تۆشن (٣) باشگُر چاودیرکُر هه‌په‌وانه «وه‌ره له‌وان، مامره‌له‌وان» (٤) له

بالاتر

له‌وه پټش lewe pêş له‌وه پټش له‌وه پټش از آن
 له‌وه دټیا lewe dÿya له‌وه دټیا له‌وه دټیا بعد از آن
 له‌وه پټش lewer (۱) گياي خوراک نازه ل (۲) چه‌رانن (ف) (۱) علف
 (۲) چرا، چرانیدن احشام
 له‌وه le wer (۱) له پټش (۲) وه وه‌ر کردن (ف) (۱) پټش از
 این (۲) بر تن کردن، پوشیدن
 له‌وه‌را le werâ از پټش پټش، جلو جلو
 له‌وه‌ران lewerân برده له‌وه‌رگا (ف) به چرا برد، چرانیدن
 له‌وه‌را نان le werâ nan راو کردن، هووفالی کردن (ف)
 کنايه از دروغ گفتن
 له‌وه‌رانن lewerânin وه له‌وه‌ر بردن (ف) چرانیدن
 له‌وه‌رپا نان le weri pa nan دپيه‌که‌و کردن، په‌تپاکي
 کردن (ف) اتمام حجت کردن
 له‌وه‌رچاو le weri çaw (۱) له لای که‌سینگه‌و کارینگ کردن
 (۲) خاصی که‌سینگ له وه‌ر چه‌و بټن (ف) (۱) در انتظار عمومی
 کاری کردن (۲) خوبی کسی را در نظر داشتن
 له‌وه‌رچاو بټن le weri çaw bÿn له وه‌ر چه‌و بټن (ف)
 خوبی کسی را در نظر داشتن
 له‌وه‌رچاو هاتن le weri çawhatin (۱) نیسفا گرتن (۲) وه
 ديه‌ی خوه‌ی چشتینگ دین «مردن هاته وه‌ر چاوم» (ف) (۱)
 قابل ملاحظه، قابل تعمق (۲) چیزی را در یاد گنجاندن
 له‌وه‌رچاو که‌فتن le weri çaw keftin له‌چاو که‌فتن (ف)
 از دیده افتادن
 له‌وه‌ر ده‌س le weri des له ده‌م ده‌س (ف) در دسترس، دم
 دست
 له‌وه‌ر ده‌سا le weri desa ده‌سه‌وه‌ری (ف) اندک اندک وام
 یا قرضی را پرداخت کردن، جلوجلو
 له‌وه‌ر سه‌ر le weri ser زیز له پټش سه‌ر (ف) رو در رو
 سخنی را گفتن
 له‌وه‌ر کردن le wer kirdin وه وه‌ر کردن (ف) پوشیدن
 له‌وه‌ر کردن lewer kirdin کنه‌ر کردن (ف) چریدن
 له‌وه‌رگا lewerğa له‌وه‌رپا (ف) چراگاه
 له‌وه‌رگه lewerge جی له‌وه‌رپان، له‌وه‌رپا (ف) چراگاه
 له‌وه‌رهو le werew له‌وه‌را (ف) جلوجلو، پټش پټش
 له‌وه‌رپا lewerêa له‌وه‌رگه، له‌وه‌رگا (ف) چراگاه

له‌وه‌رپا lewerÿa له‌وه‌ر کرد (ف) چریدن
 له‌وه‌رپان lewerÿan له‌وه‌ر کردن (ف) چریدن
 له‌وه‌رپا نه‌مه‌نن le werêa nemenin ده‌س ده‌س نه‌کردن
 (ف) درنگ جایز نبودن
 له‌وه‌رپان lewerÿin له‌وه‌رپان (ف) چریدن
 له‌وه‌ن lewen له‌وان، که‌ره‌پټو (ف) گياه جگن
 له‌وه‌وه دټیا le we we dÿya له‌وه پټش له‌وه (ف) پټش از آن
 له‌وه‌وه‌ر le we wer له‌وه وه وه‌ر (ف) پټش از این
 له‌وه‌ر le wîr له هټور، له ياي (ف) در یاد، در یاد ماندن
 له‌وه‌ر بردن le wîra birdin له هټورا بردن (ف) از یاد بردن
 له‌وه‌ر چين le wîra çîn له هټورا چين (ف) از یاد رفتن
 له‌وه‌ر بردن le wîr birdin له هټور بردن (ف) از یاد بردن
 له‌وه‌ر چين le wîr çîn له هټور چين (ف) از یاد رفتن
 له‌وه‌ر نه‌مه‌نن le wîr nemenin له هټور نه‌مه‌نن (ف) در یاد
 نماندن
 له‌وه‌رهو بردن le wîrew birdin له ويرا بردن (ف) از یاد
 بردن
 له‌وه‌رهو چين le wîrew çîn له ويرا چين (ف) از یاد رفتن
 له‌وه‌ریش lewîş له هټو ویش (ف) از او هم
 له‌وه‌رینه le wîne وه وینه، وهک (ف) به مانند
 له‌وه‌ر le hür له‌وه‌ر له‌وه‌ر (ف) نگا له‌وه‌ر و ترکیباتش
 له‌وه‌وش چين le hûş çîn له فام که‌فتن (ف) مدهوش شدن
 له‌وه‌ن le hen له به‌خت، له ره‌ژهن «دنیا له ه‌هن تاره»
 (ف) از بخت ...
 له‌وه‌ن بارکردن le hen bar kirdin له‌وه‌ن نه‌هات هاتن (ف)
 دچار بدشانسی شدن
 له‌وه‌ن برپان le hen birÿan له‌وه‌ن نه‌هات هاتن (ف) به بد
 شانسی دچار شدن
 له‌هئ le ê له ئی ... (ف) از این
 له‌هئ le ê له ئی، له ئی (ف) از این
 له‌هئ په‌ر le ê per له‌هئ په‌ر ما‌ل له وه‌ر په‌ر ما‌ل -
 گشتی وه‌ژه بی ده‌سمال» (ف) از این قسمت
 له‌هئ چور le ê çûr وه‌هئ چور (ف) اینگونه، این طور
 له‌هئ ده‌س le ê des ئی ده‌س، ئی کان (ف) این طرف
 له‌هئرا le êra له‌هئره‌و (ف) از اینجا
 له‌هئردا le êrda له‌هئرا (ف) از اینجا

له‌یرداوا leŷrdawa له‌یره‌وا [ف] از اینجا، از این قسمت
 له‌یره leŷre له‌ ئیره [ف] از اینجا
 له‌یره‌و leŷrew له‌ ئیره‌و [ف] از اینجا
 له‌یره‌وا leŷrewa له‌یره‌و [ف] از اینجا
 له‌یره‌وه دۆیا leŷre we dūya له‌یره‌و و دۆیا [ف] از این
 ببعده
 له‌یره‌وه‌ر leŷre wer له‌یره‌وه‌ر [ف] پیش از این اینها
 له‌یل leyl (۱) له‌یلا، ناویگه ژنانه (۲) لاناوه له‌ قووله، ماشوق
 [ف] (۱) لیلا، نامی زنانه (۲) کنایه از معشوق
 له‌یلا leyla (۱) له‌ی لایه (۲) ناویگه ژنانه [ف] (۱) از این طرف
 (۲) نامی زنانه، لیلا
 له‌یللاج leylac فه‌ن باز، فه‌ن‌ری [ف] لیللاج، حقه‌باز
 له‌یللاجی leylacî فه‌ن دان [ف] حقه‌بازی
 له‌یللاج leylax ئیللاج [ف] ییلاق
 له‌یللاخان leylaxan ئیللاج [ف] ییلاق
 له‌یللاوا ley lawa له‌یللاوه [ف] از این طرف
 له‌یللاوه ley lawe له‌یللاوا [ف] از این طرف
 له‌یللائا ley laêa له‌ ئی لایه‌و [ف] از این قسمت
 له‌یلی leylî له‌یلا، ناویگه ژنانه [ف] نامی زنانه، لیلا
 له‌یم leym له‌حیم [ف] لحیم
 له‌یم‌کاری leymkarî له‌حیم‌کاری [ف] لحیم‌کاری
 له‌یم‌کردن leym kirdin له‌حیم‌کردن [ف] لحیم‌کردن
 له‌ین leyn لا، به‌ش، لاتینییه [ف] سمت، جهت
 له‌یوا leŷwa لیوا [ف] اینگونه
 له‌یه le ye له‌ ئیه [ف] از این، از همین
 له‌یه‌ئو دۆیا le ye ew dūya له‌یه‌وه دۆیا [ف] از این
 ببعده
 له‌یه‌ئولا le ye ew la له‌یه‌لا [ف] از این ببعده
 له‌یه‌کا بۆن le yeka bün له‌یه‌که‌و بۆن [ف] از هم جدا شدن
 له‌یه‌کا‌کردن le yeka kirdin (۱) له‌یه‌که‌و کردن (۲)
 ته‌شخیص دان [ف] (۱) ازهم جداکردن (۲) ازهم تشخیص دادن
 له‌یه‌کا‌دان le yeka dan (۱) وه‌یه‌ک‌دان، ژهنین (۲) شتیوان
 [ف] (۱) زدن مشک و غیره (۲) برهم زدن
 له‌یه‌ک‌بۆن le yek bün له‌یه‌که‌و بۆن [ف] از هم جدا شدن
 له‌یه‌ک‌چین le yek çin گرژه‌و بۆن، ئه‌خم کردن [ف]
 خشمگین شدن، عبوس شدن

له‌یه‌ک‌دان le yek dan (۱) له‌یه‌کا‌دان (۲) زه‌نخورد [ف]
 (۱) نگا‌یه‌کا‌دان (۲) زد و خورد، دعوا
 له‌یه‌که‌و بۆن le yekew bün له‌یه‌که‌و بۆن [ف] از هم جدا
 شدن
 له‌یه‌که‌و‌کردن le yekew kirdin له‌یه‌که‌و کردن [ف] نگا‌له‌
 یه‌کا‌کردن
 له‌یه‌لا le ye la له‌یه‌ئولا [ف] از این ببعده
 له‌یه‌ولا le yew la له‌یه‌لا [ف] از این ببعده
 له‌یه‌وه‌ر le ye wer له‌پیش‌له‌یه [ف] قبل از این
 له‌ی‌ه‌وا leŷ hewa له‌یوا [ف] اینگونه، این‌طور
 له‌ئ le له‌ئ، له‌ئوه [ف] از آن
 له‌ئا lêa له‌ئوا [ف] از آن، از او
 له‌ئان lêan له‌ئوان [ف] از آنها
 له‌ئاو lêaw ما‌کو، لیا‌قو، ئاو‌پالووی‌ئ برنج‌ک‌ئ‌پائ‌سینه
 ژان‌خاسه [ف] آب‌پالائیده‌برنج‌که‌برای‌سینه‌درد‌خوب‌است
 له‌ئ‌بردن lê birdin له‌ئ‌بردن [ف] ربودن، از آن بردن
 له‌ئ‌پریقن lê pir bün له‌ئ‌قین‌کردن [ف] از کسی خشمگین
 شدن
 له‌ئ‌پرسین lê pirsîn له‌ئ‌پرسین [ف] پرسش کردن
 له‌ئتان lêtan له‌ئتان [ف] از شماها، از شما
 له‌ئتگه lîtge (۱) خوارده‌مه‌نییگه‌له‌شیر‌وئارد (۲) ئارد و ئاو‌ک
 هیزه‌له‌تئ‌ئاخنن [ف] (۱) غذایی‌از‌شیر‌و‌آرد (۲) مایعی‌که
 خیک‌را‌چند‌روز‌در‌آن‌می‌خوابانند‌تا‌نرم‌و‌قابل‌انعطاف‌شود
 له‌ئته lîte که‌ئ‌له‌ئاو‌فیسانن‌ئ‌پائ‌خو‌راک‌ئاژه‌ل [ف] کاه
 را‌در‌آب‌خیساندن‌برای‌خوراک‌احشام
 له‌ئچک lîçik لیچکه [ف] گیاهی‌خوراکی
 له‌ئچگه lîçge (۱) لیچک (۲) ته‌رچگ، ته‌رچگ [ف] (۱) گیاهی
 خوراکی (۲) تر‌وتازه
 له‌ئچک lîçek لیچک [ف] گیاهی‌خوراکی
 له‌ئ‌چین lê çin زده‌بۆن‌له‌خوارده‌مه‌نییگ [ف] دلزده‌شدن
 از‌خوراکی
 له‌ئ‌خسن lê xisin وه‌ئ‌خسن [ف] تعویض کردن
 له‌ئ‌ئخن lîxin لیخن [ف] گل‌آلود، کدر
 له‌ئ‌ئخناو lîxinaw لیخن‌او [ف] آب‌گل‌آلود
 له‌ئ‌بۆن lîxin bün (۱) لیخن‌ئاو (۲) گرژ‌ه‌لاتن [ف] (۱)
 گل‌آلود‌شدن (۲) خشمگین‌شدن

لیخن کردن lîxin kirdin لیخن کردن [ف] گل‌آلود کردن
لیخنی lîxinî لیخنی [ف] کدری، گل آلودی
لئ خواردن lê xwardin (۱) نه‌لگرتن قلف (۲) له لئ خواردن [ف] (۱) باز کردن قفل توسط کلید مناسب (۲) از آن خوردن
لئ خوڤیان lê xwîryan [ف] نهیب زدن
لئ خوڤین lê xwîrîn [ف] نهیب زدن
لئ خواهش بۆن lê xweş bûn وه پئ خواهش بۆن [ف] خوش آمدن، خوشایند بودن
لئخه‌روو lêxerû رووده [ف] روده
لئخه‌روو حرامه lêxerû hîrame به‌شینگ له لیخه‌روو کُ خوارده‌مەنی نییه [ف] آن قسمت از روده که خوراکی نیست
لئخه‌روو چه‌وره lêxerû çewre به‌شینگ له لیخه‌روو کُ خوارده‌مەنیه [ف] قسمتی از روده که خوراکی است
لئخه‌روو گه‌ورا lêxerû gewra گورگانه‌خورد [ف] روده بزرگ
لئدان lêdan (۱) له لئدان (۲) ژهنین موسیقی (۳) کوتان، کوشتن و برپین [ف] (۱) از شما (۲) نواختن موسیقی (۳) زدن، کشتن
لئ دزین lê dizîn [ف] دزدیدن
لئ دزینه‌وه lê dizînewe هشار، خوه ئ لئ شارده‌وه [ف] خود را از کسی پنهان کردن
لئ دهر کردن lê der kirdin (۱) سهر درآوردن (۲) له لئ خالی کردن [ف] (۱) سر در آوردن از چیزی (۲) خالی کردن
لئره lêre [ف] لییره
لئره lêra له‌ئره [ف] از اینجا
لئره lêru لرگن «ل» [ف] آب دهن لمور
لئره lêre (۱) له‌ئره (۲) لئره [ف] (۱) از اینجا (۲) لییره
لئره‌وا lêrewa له‌ئره‌وه [ف] از اینجا
لئره‌وار lêrewar لاناوه له ئاو رووشن [ف] کنایه از آب بی خلت و روشن، مانند لییره بی گرد
لئره‌وه lêrewe له‌ئره‌وه [ف] از اینجا
لئز lêz (۱) وه کولانه‌چین مامر وجۆجگ (۲) خوزه [ف] (۱) در لانه رفتن ماکیان (۲) پناهگاه ماکیان
لئز گرتن lêz girtin (۱) وه کولانه‌چین مامر وجۆجگ (۲) لاناوه له مه‌زریان وستار گرتن [ف] (۱) در لانه رفتن ماکیان (۲) کنایه از آرام گرفتن و مستقر شدن

لئزگه lêzge جی لئزگرتن [ف] جای استقرار یافتن
لئزمه lêzme (۱) لئزه، له نه‌وستا (eyzme نه‌یزمه) و له هندی (idhma ئیده‌ما) وله فارسی (هیزوم، هیمه) تۆسریاس (۲) رفتن واران [ف] (۱) مقدار هیزم شکسته شده و دسته‌بندی شده برای زمستان، در اوستا (eyzme ایزمه) بمعنی هیزم نوشته شده و در هندی (idhma ایدهما) همان هیمه است (۲) بارش هماهنگ باران
لئزه lêze بنووره لئزگرتن [ف] نگا لئزگرتن
لئزه‌کن lêze ken لاناوه له هه‌لوه‌دا [ف] کنایه از آواره
لئز lêz سهره و خوری، سهره و لئزی [ف] سرازیری، شیب
لئزا بۆن lêja bûn لئزه و بۆن، سهره‌ولئز بۆن [ف] در سراسیبی قرار گرفتن، واژگون شدن
لئزا کردن lêja kirdin لئزه و کردن [ف] واژگون کردن
لئزایی lêjayî سهره‌ولئزی [ف] سراسیبی
لئزبۆن lêj bûn سهره‌ولئزی [ف] سراسیب شدن، سرا زیر بودن
لئزه lêje بنووره لئزه [ف] نگا لئزه
لئزه و بۆن lêjew bûn لئزا بۆن [ف] سرازیر شدن
لئزه و کردن lêjew kirdin لئزا کردن [ف] سرازیر کردن
لئزی lêjî لئزایی [ف] سرازیری، سراسیبی
لیسان lîsan باسکه، گه‌مه‌ئ پۆلان [ف] بازی که با سکه انجام می‌شود
لیسک lîsk تریفه‌ئ تۆر [ف] شعاع نور
لئ سه‌نن lê senin (۱) خوپین (۲) سه‌ننه‌وه [ف] (۱) از او خرید کردن (۲) باز پس گرفتن
لئش lêş له نه‌ق [ف] از او
لئشان lêşan له نه‌وان [ف] از آنها
لیف lîf (۱) به‌شینگ له دار خورما کُ گزئ وه پئ دُرس‌که‌ن (۲) لیف‌ه‌مام [ف] (۱) بخشی از درخت خورما که با آن جارو سازند (۲) لیف حمامی
لیفه lîfe لیف [ف] لیف حمامی
لئفه lêve لیوه «ل» [ف] دیوانه‌سر
لئفن lêvê بنووره لووی، لووه «ل» [ف] نگا لوی
لیق lîq (۱) زلگه‌کولن کردن خوارده‌مەنی (۲) نه‌رم و سپ جوور گووشت چهلقی [ف] (۱) غذای بسیار آبکی ولزج (۲) هر چیز نرم و لزج

لیموی lîmûyî وه ره‌نگ لیمو [ف] لیمویی
لینگ lîenig لیه‌ر، لرگ «گ» [ف] آب دهن، بزاق
لیو lîew (۱) کماره (۲) لچ، له لاتین (lip) توشن [ف] (۱) لبه،
 کناره (۲) لب، در لاتین (lip) گویند
لیوا lîewa له‌یوا [ف] اینگونه
لیوار lîewar کماره، که‌تیغه [ف] لبه، کناره
لیواره lîeware که‌تیغه [ف] لبه، کناره
لیوا لیو lîewa lîew نیکه‌لتووز [ف] لبالب، پُر
لیوان lîewan (۱) په‌رداخ، نه و چشته کُ بگریده‌ئ لیتوه (۲)
 لیوان (۳) نه‌وانه لیوانه [ف] (۱) لیوان، اصل این واژه کردی است
 هر آنچه که بر «لیو» لب گرفته شود (۲) کیسه آمینون (۳)
 اینگونه‌اند، آنها اینگونه‌اند
لیوانه lîewane نه‌وانه لیوان [ف] آنها اینگونه‌اند
لیواولیو lîewaw lîew لبالب، پُر
لیودار lîew dar لیتوه‌دار [ف] لبه‌دار
لیو قورویژان lîew qwirûjan لیوگه‌زتن [ف] لب‌گزیدن از
 شدت خشم
لیو گزتن lîew geztin لیو قورویژان [ف] لب‌گزیدن از
 شدت خشم
لیومژین lîew mijîn ماچکردن ومژین لیو [ف] بوسیدن،
 مکیدن لبان
لیوه lîewe (۱) سه‌رشیت، له لاتین (levity) وه مانای
 سه‌رسوکیه، نه و که‌سه ک «لونی» له لی دۆره و بۆیه (۲)
 کماره [ف] (۱) دیوانه‌سر، دیوانگی، آنکه «لونی» یا تندرستی
 از او دور شده در لاتین (levity) به معنی سبک سری است
 (۲) لبه، کناره
لیوه بۆن lîewe bün شیت بۆن [ف] دیوانه شدن
لیوه شاردن lîew e şardin له شارنده‌وه [ف] پنهان کردن
لی وه‌شانن lîew e weşanin دس لی خالی کردن [ف] زدن،
 ضربه زدن
لیوه شور lîew e şûr کماره‌ئ چشتینگ کُ ناو شور ده‌سه‌ئ
 [ف] لبه چیزی که آب آنرا شسته باشد
لیوه‌قولی lîew e qwîlî لچه‌قولی [ف] حالت گریه به خود
 گرفتن
لیوه‌گه‌ری lîew e gerî سامنجی، یامه‌یی [ف] تجاهل، خود را
 به نفهمی زدن

لیقار lîqaw (۱) بنویره لیوا (۲) لرگ، لیه‌ر دم [ف] (۱) نگا
 لیوا (۲) آب دهن
لیقوو lîqû (۱) لرگن (۲) خوارده‌مه‌نی لیق [ف] (۱) آب دهن لمور
 (۲) غذای لزج
لی قومیان lîew qûmyan قومیان، له زارواه‌یل تره‌ک
 کوردی «لی قه‌ومان» توشن [ف] رویداد ناگوار پیش آمدن
لیکه lîke (۱) گیایگه (۲) جوان، نووه‌ال (۳) نازار [ف] (۱)
 گیاهی است (۲) جوان، نوجوان (۳) نازنین، با ناز
لیکه‌کوپ lîke kwîr جوانمیر [ف] جوانمرد، راد مرد
لیکله lîkife بنویره لیکه [ف] نگا لیکه
لی که‌فتن lîew keftin وه پی هاتن [ف] مناسب، برازنده
لی گرتن lîew girtin وه لی گرتن [ف] گرفتن، پس گرفتن
لی گه‌ردیان lîew gerdiyan له هه‌لگه‌ردیان [ف] کنایه از بد
 بیاری دردنا
لیل lîel وه‌چکه ئاسک «ژ باد سه‌یاد لیل ره‌م که‌رد وه تار-
 (ته‌قی) مه‌ن چهنئ عه‌جووزه‌ئ قه‌دار» [ف] بره‌ آهو
لیل لیخن lîel lixin کدر، گل‌آلود
لیلاو lîelaw (۱) ناو مرواری (۲) لاناوه له زلمات بان چه‌و گرتن
 [ف] (۱) آب سیاه چشم (۲) کنایه از دست و پا چلفتی
لیلاوی lîelawî سووما له چه‌و بریان [ف] کم سو شدن چشم
لیلایی lîelawî لیلاوی [ف] کم سو شدن چشم
لیل بۆن lîel bün لیخن بۆن [ف] دلگیر شدن
لیل کردن lîel kirdin لیخن کردن [ف] گل‌آلود کردن
لیلوپه‌په‌ر lîlûper گولینگه، توله‌په‌ر [ف] نیلوفر
لیله lîele (۱) په‌وا، ده‌م ئیواره (۲) ده‌م شه‌وه‌کی [ف] (۱)
 هنگامه غروب که هوا گرگ و میش است (۲) فجر کاذب
لیله‌دان lîele dan تیه‌ریکی هاتن [ف] هنگامه غروب
لیله زه‌ق گرتن lîele zeü girtin تیه‌ریکی داهاتن [ف]
 هنگامه غروب
لیلی lîeli لیخنی [ف] کردی
لیم lîem له من، له م [ف] از من
لیمان lîeman (۱) له نیمه (۲) چایر (۳) ئاره‌ما، لیه‌وان، لیوان،
 له کرمانی «لیمار» توشن [ف] (۱) ازما (۲) کیسه آمینون که
 هنگام زایمان می‌افتد و می‌شود اولین شیر را در آن ریخت و
 روی آتش گذاشت تا مانند پنیر سفت شود (۳) نگا ئاره‌ما
لیمو lîemu لومی [ف] لیمو

- لیټوه له‌رزه** lêwe lerze لیټوه له‌ره [ف] لرزش لېها از شدت
ترس یا سرما
- لیټوه له‌ره** lêwe lere لیټوه له‌رزه [ف] لرزش لېها ناشی از
ترس یا سرما
- لیټویان** lêwyan دټویان، ټه‌و که‌سه ک «لونی» یا «ټازا و
لونی» خوه‌ئ له ده‌س دایه [ف] سرگشته شدن، سرگشتگی،
کسی که «لونی» یا سلامتی روانی خود را از دست داده
- لن هاتن** lê hatin وه پئ هاتن [ف] مناسب و براننده
- لن‌هاتو** lêhatû هه‌لکه‌فتن، سجا [ف] متشخص
- لن‌هاتن** lêhatê هه‌لکه‌فتن، سجا [ف] متشخص
- لن‌هوا** lê huwa بنووره لیټوا [ف] اینگونه، نگا لیټوا و ترکیبا
تش
- لن‌هه‌لاتن** lê hefâtin (۱) دهره‌جهت پټا بټون «چمان خوه‌ر
لن‌هه‌لات» (۲) سه‌ره‌ل‌دان [ف] (۱) گشایشی در کار پیش آمدن
(۲) شوریدن
- لن‌هه‌لسان** lê hefisan لن قین کردن و سه‌ره‌ل‌دان [ف]
کنایه از خشمگین شدن و آماده جنگ شدن
- لن‌هه‌ل‌ه** lê lye (۱) له ټه‌ټه (۲) لا، شوون «لن‌هه‌ل‌ه‌دان، لن‌هه‌ل‌ه‌دان»
[ف] (۱) از اوست (۲) قسمت، لا، طرف
- لن‌هه‌دټیا** lê düya له‌یه‌و دټیا [ف] از این ببعده
- لن‌هه‌ل‌یر** lyer لرگ، له سه‌کزی «لیر» ټوشن [ف] آب دهن، بزاق،
در سکزی «لیر» گویند
- لن‌هه‌ل‌یراو** lyeraw لیر دهم [ف] آب دهن، بزاق
- لن‌هه‌ل‌یرن** lyerin بنووره لرگن [ف] نگا لرگن
- لن‌هه‌ل‌یرن‌ان** lê jinan بنووره لایټان [ف] نگا لایټان
- لن‌هه‌ل‌یردان** lê merdan بنووره لامه‌ردان [ف] نگا لامه‌ردان
- لن‌هه‌ل‌یروان** lêewan لیټوان، لیټوان [ف] کیسه آمینون
- لن‌هه‌ل‌یرور** lê wer له یه وهر [ف] پیش از اینها

ح

مات کردن mat kirdin بردن و له شه ترهنج [ف] مات کردن

در شطرنج

ماتگ matig میمگ «ل» [ف] عمه

ماتوول matûwî دارای، گوهردی، له ئه رهوی «متمول» توشن [ف] ثروت، دارایی

ماتهل matêl چه وه پئ مه نن، ئه ره و بییه [ف] معطل

ماتهل بۆن matêl bün چه وه پئ بۆن [ف] معطل شدن

ماتهل کردن matêl kirdin چه وه پئ هیشتن [ف] معطل کردن

ماتهللی matêlî ماتهل بۆن [ف] معطلی

ماتهم matem نازیه ت، خه م داگرتن [ف] ماتم

ماتی matî (۱) خه مگینی (۲) بیده نگی (۳) لیلی [ف] (۱) غمگینی (۲) خاموشی، بی صدایی (۳) کدر شدن

ماتیگول matîgwîl جووری دلنگه [ف] لباس مانتیگل

ماچ maç مزین لیو، مزین گوپ [ف] بوس، بوسه

ماچان maçan توشن، مه و اچان، له گیله کی (maçen) (ماچان) واته وه تیام [ف] گویند که، گویند، در گیلکی (

maçen) به معنای می گفتم است

ماچان موچان maçan mûçan ماچ ماچان [ف] ماچ کردن ، روبوسی کردن

ماچدان maç dan ماچ وه پئ دان [ف] بوسه دادن

ماچ کردن maç kirdin ماچین [ف] بوسیدن

ماچماچان maçmaçan ماچ موچی کردن [ف] روبوسی کردن

ماچ موچی maçi mûçi ماچماچان [ف] روبوسی کردن

ماچور maçû توشید [ف] می گوید

می mi من، خوه م [ف] من

ما m (۱) پاشگر دارا بۆنه «کتاوم، باوگم» (۲) پاشگره ئرای ئه وه ل که س یه کله «بردم، خواردم» (۳) پاشگر پله ویاپه «چوارم، په نجم» [ف] (۱) پسوند مالکیت (۲) شناسه اول شخص مفرد (۳) پسوند ترتیب

ما ma (۱) هه راپه ری، ماندگار (۲) مزگ، مه غز (۳) زیز نیر (۴) چیه ر ده م، مای ده م [ف] (۱) ماندگار، ماندنی (۲) مغز (۳) ماده، مقابل (۴) نحوه ی گفتار، سنجش گفتار

مابری mabirî (۱) ته وه پۆ بردن (۲) داس نه ئ برین «ل» [ف] (۱) احترام گذاشتن، قداست (۲) داس ویژه نی بریدن

مابوس mabûs ئه سیر، زندانی، ئه ره و بییه [ف] محبوس

مابه ین mabeÿn (۱) ناوه ین (۲) شاتی «خودا مابه ین» [ف] (۱) میانه (۲) گواه بودن

مابوس mapûs زندانی

مات mat (۱) خه مین (۲) سه رگه ردان (۳) لیل، له لاتین (mat) توشن (۴) ئه وه که سه ک له شه ترهنج باخید (۵) بیده نگی (۶) یه ئ بانه، یه ئ گاوخان ک له یه ئ رووژ دره و بکریه ید [ف] (۱) غمگین (۲) سرگردان، سرگشته (۳) مات، کدر، درلاتین (mat) گویند (۴) بازنده در شطرنج (۵) خاموشی، بی صدایی (۶) یک قسمت از محصول که در یک روز درو شود

ماتان matan گولوان «گ» [ف] تیله بازی

ماتاو mataw (۱) مانگه شه و، مه ختو (۲) ناویگه ژنانه [ف] (۱) مهتاب (۲) نامی زنانه

مات بۆن mat bün (۱) سه رگه ردان بۆن (۲) باختن له شه ترهنج [ف] (۱) سرگشته شدن، حیرانی (۲) مات شدن در بازی شطرنج

مار ناوی mar awî مارینگ کُ له ناو ژیهید [ف] مار آبی
ماران (۱) maran (۱) مارهیل (۲) دهرهوه‌ننگه ره‌نگین له ریژاو (۳)
 نه‌وانه نار، ناران [ف] (۱) جمع مارها (۲) دره‌ای بسیار زیبا در
 ریژاو (۳) آنها را نیاور
مارانگاز maran gaz (۱) ماره پینا دای (۲) دیه‌که‌یگه له
 سۆنقۆر [ف] (۱) مار گزیده (۲) روستایی در سنقر
مارانگه‌ست maran gest مارانگاز [ف] مار گزیده
مارتلی martilî جوورئ تهننگه [ف] نوعی تفنگ
مارتۆلگ martülig مارمۆلک «گ» [ف] مارمولک
ماردهم mar dem قسیه گهن، زووان گهن [ف] بد سخن
مارزا marza بنووره مایه‌رزا [ف] نگا مایه‌رزا
ماپزا marîza ناویگه‌کوپانه، سووکه ناو مامه‌د رزا [ف]
 مخفف محمدرضا
مارزگ mar zig لاناوه له فره‌خوهر [ف] کنایه از کسی که هر
 چه می‌خورد سیری ندارد
مار زه‌یه mar zeÿe مارانگاز [ف] مار گزیده
مار سهر ئاسنین mari ser asinîn (۱) جوورئ مار باریکه
 (۲) لاناوه‌له گونه‌وه‌جه‌پ (۳) لاناوه له دل نگران «جوور مار سهر
 ئاسنین خواریان که‌تید» [ف] (۱) نوعی مار باریک (۲) کنایه از
 یک‌دنده و سرسخت (۳) کنایه از بیقرار
مارفی marifî دیه‌که‌یگه له شیان [ف] روستایی در شیان
مارک marik مپارک [ف] مپارک
مارگر mar gir نه‌وه‌سه کُ به‌ش مار دتیرید [ف] آنکه
 توانایی گرفتن مار را دارد
مارگه marîge بنووره رامکه [ف] نگا رامکه
مارگه‌زی mar gezi ماروه‌زیک، جوورئ مارمۆلک و ره‌نگن
 سۆیه‌ره [ف] جانوری شبیه مارمولک که سرخ رنگ است
مارگی marîgî گیایگه به‌ره‌گه‌ئ منیده گرده‌کان [ف] گیاهی
 شبیه جاربو و ثمرش مانند گردو است که در گرمسیر می‌روید
مارگیر mar gir (۱) بنووره مارگی (۲) مارگر [ف] (۱) نگا
مارگی (۲) آنکه توانایی گرفتن مار را دارد
مارمار mar mar لاناوه‌له شه‌ل پهل کردن [ف] کنایه از
 شلاق زدن بسیار
مارمار کردن mar mar kirdin شه‌لاخ دان، مار مار [ف]
 کنایه از شلاق زدن
مارماسی mar masî جوورئ ماسی حرامه‌ئ تیخ داره [ف]

ماچووماچو maçûmaçû زاراوه‌یگ له زووان کوردی زوورم
 له هه‌ورامان و به‌شینگ له گووران ئۆشریه‌ید [ف] شاخه‌ای از
 زیان کوردی که بیشتر در اورامان و بخشی از گوران گفته می‌شود
ماچه maçe مایه، زوورم ئپای خه‌ر، له سه‌کزی و تاتی و
 تالشی «ماچه» ئۆشن [ف] مادینه، بویژه برای الاغ، درسکزی
 و تاتی و تالشی «ماچه» به معنای ماده است
ماچینگ maçêg یه‌ئ ماچ [ف] بوسه‌ای
ماچین maçîn (۱) ولات ماچین (۲) ماچ کردن [ف] (۱) سر
 زمین ماچین (۲) بوسیدن
ماخان maxan ناویگه‌کوپانه، مادخان، مایخان، کُ وه داخه‌و
 مه‌هدیخان یا موحه‌مدخان ئۆسن [ف] نامی مردانه، برگرفته از
 ماد، خان ماد که متاسفانه در ثبت احوال مهدیخان یا محمدخان
 می‌نویسند
ماخه‌ر maxer ماچه خه‌ر [ف] ماده خر
ماخی maxî وراز مایه «ل» [ف] گراز ماده
ماد mad خیل ماد کُ کورد بۆنه [ف] قوم ماد
ماده made (۱) گپه، نه‌ره‌وییه (۲) مایه [ف] (۱) معده (۲)
 مادینه
ماده‌ر mader مایه‌ر [ف] مادر
ماده‌رزا mader za بنووره مایه‌رزا [ف] نگا مایه‌رزا
ماده‌رزاد mader zad بنووره مایه‌رزا [ف] نگا مایه‌رزا
ماده‌ر مرده mader mirde (۱) دالگ مردئ (۲) لاناوه له له‌پ
 [ف] (۱) مادر مرده (۲) کنایه از لاغر و پلاسیده
ماده‌ن maden نه‌ره‌وییه [ف] معدن
ماده‌وان madewan زیز نه‌رده‌وان، که مووت‌ر نیرئ کُ وه
 لف خوه‌ئ فره خوه‌شئ تیه‌ید وه جوور کُ هنائ مایه‌گه‌ئ
 ته‌نانه‌ت له ناو ده‌س بوو تیه‌ید نیشیده‌بان ده‌سه‌و [ف] کیوتر
 نرئ که به ماده‌اش بسیار علاقمند است بگونه‌ای که اگر
 ماده‌اش را حتی در دست بگیرد اگر در آسمان در حال پرواز
 باشد بروی دست شما می‌نشیند
مادی madî ناویگه‌کوپانه، له ماد وهرگیز بۆیه و وه هه‌له
 مه‌هدی ئۆسن [ف] نامی مردانه که از «ماد» برگرفته شده و به
 غلط مهدی می‌نویسند
مار mar (۱) نار، ده‌سوور وه ناوردن (۲) بئ ناوه، جان‌وه‌ریگه
 (۳) ئاز، تووان «بیمار = بئ تووان» [ف] (۱) نیاور، امر به
 نیاوردن (۲) مار (۳) توان، نیرو «بیمار = ناتوان»

مار ماهی

مارملیک marmilîk مارمۆلک «ل» [ف] مارمولک

مارمۆلک marmülîk ماروه‌زیک، مارگه‌زی، مارملیک، له‌له، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «مارمارۆک، مارمیلک، مارمژوک، مار مه‌زوک، مارمیزۆلک، مارمیلک، مارمیلۆک، ماریله، مه‌رمه‌ر یشۆک» تۆشن، له فه‌رانسه‌ی (marmotte) وه‌ جوورئ مۆش خورمائی کۆیه‌ی تۆشن [ف] مارمولک، در دیگر گۆیشه‌ی کوردی «مارمارۆک، مارمیلک، مارمژوک، ماریله، مارمارۆکه، مارمیزۆلکه، مارمیلک، مارمیلۆک، مه‌رمه‌ریشۆک» گۆیند، در زیان فرانسه (marmotte) به‌ نوعی موش خرمای کوهی گۆیند

مار ناوکریس mari naw kirîs لاناوه له له‌ [ف] کنايه از لاغر

مارو marû (١) ميبه‌نگ ک تیۆلئ چهرمئ بوو (٢) ئەسپ تیۆل چهرمئ [ف] (١) گوسفند پيشانی سفید (٢) اسب پيشانی سفید مار وموور mar û mûr مه‌ل وموور [ف] خزندگان، مور و مار ماروه‌زیک marwezîk جوورئ مارمۆلکه [ف] مارمولک، نگا مارمۆلک

ماره mare (١) نار وه ... (٢) یه ماره [ف] (١) نیاور (٢) مار است

ماره marê (١) بنووره مارگه (٢) ئەقدبیرین «مه‌لا مارمە نه‌خوه‌ن م نیشه‌جی نییم» له فه‌رانسه‌ی (mari) و (marie) وه‌ مانائ شق و شق کردنه و له لاتین (marriage) و (getmarrid) وه‌ مانائ شق کردنه [ف] (١) نگا مارگه (٢) عقد کردن برای ازدواج، نکاح، در فرانسوی (mari) و (marie) به‌ معنی شوهر و شوهر کردن است و در لاتین (marriage) و (married) و (getmarrid) به‌ معنی ازدواج کردن است

ماره‌بیر marê bir ئەو که‌سه ک ئەقد برید [ف] عاقد

ماره‌بیرانه marê birâne پژه‌قه‌د [ف] صدق، مهریه

ماره‌بیرین marê birîn ئەقد بیرین [ف] عقد کردن

ماره پینا دائی mare pêa daê مارانگان [ف] مار گزیده

ماره کردن marê kirdin ئەقه‌د کردن [ف] عقد کردن

ماره‌ی mareyî ناره‌ی [ف] آنرا نیاور

ماره‌ی marê ئەو ری‌ه ک ماخه‌ر و ماین وه پینا هات‌وچوو که‌ن، له لاتین (mare) وه ماین تۆشن [ف] راهی که مادیان و الاغ

از آن می‌گذرند، در لاتین (mare) به مادیان گویند

ماریان marêan ئەوانه نار [ف] آنها را نیاور

ماریان‌پوو marêan rû مایان پوو، دیه‌که‌نگه له به‌ش

مه‌ستۆری [ف] روستایی در بخش منصورى

ماریفه‌ت marîfet خوه‌ش خۆلکی وه‌ لاسۆکه‌وت خوه‌ش

ئەول مه‌ردم، ئەره‌وییه [ف] خوش اخلاقی، معرفت

مارین marîn نارین، نارن [ف] نیاورید

مارینه marîne ده‌زۆران، زوورم ئەگه‌ر له ئیئل تره‌ک بوود

[ف] نامزد، بویژه اگر از ایل دیگری باشد

ماریه‌ت mariyet که‌سایه‌تی، له وشه‌ئ «ما» یا «مار»

وه‌رگێپ بۆیه «ما» وه‌ مانائ مژگ و مه‌غزه و «یه‌ت» پاشگړ

هاوبه‌شیه‌یه وه‌ک «کوردایه‌تی، برایه‌تی» وشه‌ئ «مار» وه

مانائ سلاّمه‌تییه وه‌ک «بیمار» واته ئەو که‌سه ک سلاّمه‌تی

نه‌یزید، مار واته ئەو که‌سه ک مژگن خاسه و ته‌نیشی ساقه و

ماریه‌ت واته ئەو که‌سه ک خاوه‌ن مژگ و ته‌ندروسیه و را خوه‌ئ

که‌سیگه . هه‌ر وه‌ها وشه‌ئ «مالیه‌ت» له «مال» وه‌رگێپ بۆیه

واته ئەو که‌سه ک وه‌ بوونه‌ئ مال و دارایی خاوه‌ن که‌سایه‌تییه

[ف] شخصیت، از واژه‌ی «ما» یا «مار + یه‌ت» درست شده

«ما» به‌ معنی مغز است و «یه‌ت» پسوند دارا بودن و اشتراک

است همچنین واژه‌ی «مار» به‌ معنی تندرستی و سلامتی است

« ماریه‌ت» یعنی کسی که به واسطه‌ی سلامتی مغز و جسم

به‌ درجاتی رسیده و کسی است. همچنین «مالیه‌ت» هم به

معنی شخصیت است منتها شخصیتی که به واسطه‌ی مال و

دارایی بدست آورده

ماز maz (١) ئاسووی کۆیه ک ریی خراو بیاشتوو «ل» (٢) وه

خاتر «ماز رزای خودا» ئەره‌وییه [ف] (١) ستیغ کوه، بویژه اگر

گذرگاهش سخت باشد (٢) محض، به خاطر

مازاک mazak شیر خه‌ر [ف] شیر ماده خه‌ر

مازگ mazig مازوو، مازئ [ف] درخت مازو

مازگار mazgar دار مازوو «گ» [ف] درخت مازو، درختی از

تیره‌ی بلوط

مازوو mazû مازگ، مازئ، جوورئ دار به‌پۆیه ک هه‌فت به‌ر

گرید [ف] درخت مازو که خود نوعی بلوط است وهفت محصول

دارد

مازووچنین mazû çinîn چنین به‌ر مازوو [ف] چیدن مازو

مازه maze مازئ، کرک پشت [ف] ستون فقرات

گوسفندان است و هنگام پرواز تخمهایش را در هوا می‌ریزد و اگر وارد گلو شود ایجاد تنگی نفس و عفونت می‌کند

ماسوره masûre ماسوولکه‌ئ مهوج بافی [ف] ماسوره جاجیم بافی

ماسوکه masûke لمیه‌ئ چه [ف] گل ولای ساحل رود خانه

ماسوولکه masûlke ماسوره [ف] ماسوره جاجیم بافی

ماسه mase چهک، شن [ف] ماسه

ماسه‌وا masewa ماساو [ف] آش ماست

ماسه‌ور masewer ماساو، ماسه‌وا [ف] آش ماست

ماسی masî (۱) ماسیا (۲) ماهی، له ئه‌وستا (mesye) مه‌سیه) و (masû ماسوو) و له په‌هله‌وی (mahî ماهی) تۆسریاس و له زاراو‌هیل تره‌ک کوردی «ماسو، ماساو» تۆشن [ف] (۱) ماسیده شد (۲) ماهی، در اوستا (mesye مَسِیه) و (masû ماسوو) و در په‌لوی (mahî ماهی) و در دیگر گویشهای کردی «ماسو، ماساو» گویند

ماسیا masya ماسی، تاژمه دا [ف] ماسیده شد

ماسیان masyan رچه و بۆن [ف] ماسیده شدن

ماسیخوره masî xwere مه‌لیگه ماسیخوره [ف] مرغ ماهیخوار

ماسی راو masî raw ماسی راو کردن و گرتن [ف] ماهی گیری

ماسی زهرده masî zerde زهرده ماسی [ف] نوعی ماهی

ماسی فرووش masî firûş ئه و کهسه ک کارئ ماسی فرووشانه [ف] ماهی فروش

ماسی گر masî gir ماسی گیر [ف] ماهیگیر

ماسی گرتن masî girtin گرتنه‌وه‌ئ ماسی [ف] ماهی گیری

ماسی گیر masî gîr ماسی گر [ف] ماهیگیر

ماسین masîn ماسیان [ف] ماسیده شدن

ماسیه masye ماییه، ته‌رت کوتیای و شهن کریای، گهنم یا جۆیه‌یگ شهن کریایه، له سه‌کزی «مای» تۆشن [ف] خرمن کوبیده شده و بوجاری شده بگونه‌ای که غله خالص‌آن آماده بهره‌برداری است، در سکزی «مائی» گویند

ماش maş دانه‌یگه چۆ نژی و سه‌ونز ره‌نگه [ف] ماش

ماشاو maşaw خوارده‌مه‌نی له ماش [ف] خوراکی که از ماش تهیه شده

مازن ویلا mazen û bila نازهن ویلا، معاذالله [ف] معاذ الله

مازئ mazê (۱) مازوو (۲) کرک پُشت [ف] (۱) درخت مازو (۲) ستون فقرات

مازیار mazyar ناویگه‌کوپانه وه مانای گه‌ورا یار، له زاراو‌هیل تره‌ک کوردی «مهن، ماز، مهن‌زن» وه مانای گه‌وراس و مازیار واته پشتیوان گه‌ورا [ف] نامی مردانه به معنی پشتیبان بزرگ، در دیگر گویشهای کردی «ماز، مهن، مهن‌زن» به معنی بزرگ است

ماژه maje چیر، چتر، چۆزمان [ف] چهره، ریخت

ماژئ majê مه‌موژن «گ» [ف] زن عمو

ماژین majîn دیه‌که‌یگه له ده‌په‌شار [ف] روستایی در دره شهر ایلام

ماس mas (۱) شیر کولیا و ئامیژهن کریای (۲) ئاسک مایه، له لاتین (moose) و له فه‌رانسه‌ی (musc) وه موشک ئاهوو تۆشن [ف] (۱) ماست (۲) آهوی ماده، در لاتین (moose) به نوعی گوزن شمالی گویند و در فرانسوی (musc) به مشک آهو گویند

ماسالگه masalge جی به‌پشهرات کردن، ئه و شوونه ک مه‌سته‌له پرسنار کهن [ف] مجلس، محل شور، جایی که مسایل را مطرح می‌کنند

ماساندر masander دیه‌که‌یگه له جیوانرو [ف] روستایی در جیوانرو

ماساو masaw (۱) ماسه‌وا (۲) چه‌ک ریزینگ ک ئه‌ول واراناو تاژمه دایه [ف] (۱) آش ماست (۲) شن و ماسه‌ای که همراه باران می‌آید و رسوب می‌کند

ماساوه masawe ماسه‌وا [ف] آش ماست

ماساوه‌کر masawe ker مای مای که‌ر، زووان چه‌ور [ف] چاپلوس، خایه‌مال

ماسک mask مایه ئاسک، له فه‌رانسه‌ی (musc) وه موشک ئاهوو تۆشن و له لاتین (moose) تۆشن [ف] ماده آهو، در فرانسوی (musc) به مشک آهو گویند و در لاتین (moose) به نوعی گوزن شمالی گویند

ماسمالئ masmalî سه‌ره‌ری کار کردن [ف] کار سراسری، ماست مالی

ماس‌میژ masmez سیس، شیپ [ف] نوعی پشه که در پشم

باقی (۲) از بین نرفته
مالُ (۱) maľ (خانہ، خانگ (۲) دارای (۳) چشتینگ کُ هنُ
 کهسیگه (۴) پاشگرُ سازین «خشتمال» (۵) پاشگره وه مانائ
 سرین «دهسمال» (۶) پاشگرُ نامراز «وهفرمال» (۷) درسکر
 «نهومال، خشتمال» (۱) خانہ (۲) دارایی (۳) چیزی که
 جزو دارایی کسی است (۴) پسوند سازنده (۵) پسوند پاک کردن
 (۶) پسوند مالنده (۷) سازنده
مالُ ثاباد maľ abad لاناویگه وه مانائ لومومی «مالُ ثاباد
 چ کار گه نینگ کرد» اصطلاحی برای سرزنش کردن
مالُ ناگر دهر maľ agir der بنوپره هه له خهرج (۱) نگا
هه له خهرج
مالُ ناوا maľ awa (۱) له په نائ خودا، مالاوا (۲) مالدان
 نه رمید (۱) بدرود، خداحافظ (۲) خانه ات آباد باد
مالُ ناوایی کردن maľ awayî kirdin مالاوایی (۱) خدا
 حافظی کردن
مالات maľat پهس وپوول (۱) دام، احشام
مالار malar (۱) بنوپره بالار (۲) سیپای مهشکه، مهلار (۱)
 (۱) نگا بالار (۲) سه پایه مشک
مالان maľan (۱) نیشته جیهیلُ ناوای (۲) مالین (۱)
 خانه ها، ساکنان (۲) مالیدن
مالانگردد maľangerd نیمالُ نهومالُ کردن (۱) ولگردی
 کردن، صفت شخص ولگرد
مالانگرددی maľangerdî چه لمووسی (۱) ولگردی، خانه
 به خانه کردن برای غذا، صفت ولگرد
مالاو maľaw مالیای (۱) مالیده شده
مالاوا maľawa مالُ ناوا (۱) بدرود، خداحافظ
مالاوایی maľawayî مالُ ناوایی (۱) خداحافظی
مالبار maľbar بار کردن، کوچ کردن (۱) کوچیدن، بار
 کردن
مالبار کردن maľbar kirdin بار کردن (۱) کوچیدن
مالبر maľbir چهته، دز (۱) دزد خانه
مالبردئ maľ birdê چهپاو کریای «مالبردئ له برایشی ها
 شک» (۱) مالباخته
مالبریا maľ birya مالبریای (۱) مالباخته
مالبریگ maľ biryag مالبریای (۱) مالباخته
مالبریان maľ biryan دزینه وهئ مالُ (۱) مالباختن

ماشُ برنج maşî birinc گهنم وجویه، مقُ سه ریگ ک
 به شینگ لئ چه رمی بویه (۱) موی جو گندمی
ماشته maşte (۱) رهختاوپنج «ل» (۲) جوورئ چادره (۱)
 (۱) نوعی رختخواب پیچ زیبا (۲) نوعی چادر که از چادرهای
 معمولی کمی کوتاهتر است
ماشقه maşqe ماشوقه، دلدار، نه رهوییه (۱) معشوقه
ماشلا maşila (۱) ناویگه کورانه، نه رهوییه (۲) نامُ خودا (۱)
 (۱) نامی مردانه، عربی است (۲) ماشالله
ماشلگان maşılğan چه م گه ورائگه له کرن سه رچه وه گرید
 و رشیده ناوته نگمه سؤری (۱) رودخانه ای بزرگ که از کردن غرب
 سرچشمه می گیرد و به منصور می رسد
ماش و برنج maş û birinc ماشُ برنج (۱) موی جو گندمی
ماشه maşe په له پیتکه ج تغه نگ (۱) ماشه اسلحه
ماشین maşîn نتر (۱) ماشین، اتومبیل
مافهته mafete (۱) مافهته وگولفهته (۲) جوورئ کرمه (۱)
 (۱) بیماری واگیردار (۲) نوعی کرم که روی علف می نشیند و
 کشنده است
مافهته وگولفهته mafete û gwılfete (۱) کوت و کوتپر
 (۲) بنوپره مافهته (۱) سریع وبی وقفه (۲) نگا مافهته
ماق maq زاق نورپسن (۱) خیره نگریستن
ماقله maqıfe گه مه یگه (۱) بازی است
ماقول maqûl سجا، نه رهوییه (۱) انسان معقول
ماقه maqe کاسه ج چه (۱) حدقه چشم
ماقه و بردن maqew birdin واق په پین (۱) خیره شدن،
 خیره نگریستن
ماک mak (۱) خرتنه ک لوت (۲) له ته ج گرده کان «گ» (۳)
 به ج له ته له سه خری (۴) تووتر «تهختُ پا جیمهن پاک تلا
 کاری-چه من جق له رزانُ ماکُ مرواری» (۱) غضروف بینی
 (۲) یک نصف از گردو (۳) یک بخش از دو قسمت باسن (۴)
 دنبالچه ای ماکیان
ماکاو makaw بنوپره لیاو، لیاو (۱) نگا لیاو
ماکاو makû ماسوورهئ جوولئیای (۱) ماسوره جولایی
ماکه ل makeľ ماوه که ل، مانگاوه که ل (۱) هنگامه جفتخواهی
 ماده گاو
ماکه و ma kew مایه که و (۱) کیک ماده
ماگه mage (۱) مهنه، مهنیه (۲) له به پین نه چی (۱) مانده،

زڊگي
مال رمانن maf rîmanin مال کاوول کردن [ف] خانه را خراب کردن، خانه خراب کردن
مال رميائ maf rîmyaê مال کاوول [ف] خانه خراب مالشت mafîşt مالين له ش [ف] ماساژ دادن
مالک malik (۱) ناويگه کورانه، ئه ره وييه (۲) خاوهن، ساو، ئه ره وييه [ف] (۱) نامي مردانه (۲) خداوند، صاحب
مالک mafîk (۱) پاشگر مالين «ئاردمالک» (۲) خاوهن [ف] (۱) پسوند پاک کردن (۲) صاحب
مالکانه malikane سئ له هه پيشت خه ليه ک هُن مالکه [ف] سه هشتم محصول که به عنوان حق ملکيت به مالک داده مي شود
مال کاوول maf kawil مال خراو [ف] خانه خراب
مال کيشان maf kîşan مالبار کردن [ف] کوچيدن
مالگر maf gir کرانشين [ف] کرايه نشين
مالگرتن maf girtin (۱) وه فتراق مال بون ئه پاي کرا (۲) لاناوه له دارا بون [ف] (۱) خانه اي را براي اجاره دست وپا کردن (۲) کنايه از دارا شدن
مالگه mafge مينگه، ماله کيننگ ک ئه پاي زمسان دُرس کهن، زميه [ف] خانه موقتي که در زمسان سازند و يا هنگام کوچ موقتا در آنجا سکني گزينند
مالم malim ئامووزار، ئه ره وييه [ف] معلم، آموزگار
مالم mafim (۱) مال م (۲) خانگ م (۳) مالشت دهم (۴) پاکه و کهم [ف] (۱) مال من (۲) خانه من (۳) ماساژ مي دهم (۴) پاک مي کنم
مالمان mafîman (۱) مال ئيمه (۲) ئه وانه مالم (۳) هُن ئيمه [ف] (۱) خانه ما (۲) آنها را مي مالم (۳) مال ما
مالم حهقه mafîm héqe مال شاتي دهم، گه واهم [ف] گواهي مي دهم که ... چنين است
مالمه mafîme مال مننه، هُن مننه [ف] مال من است
مال مهردم خواردين mafî merdim xwardin مال ئاو وه بان کيشان [ف] مال مردم را خوردن
مال مهردم خور mafî merdim xwer مال مردم خور [ف] مال مردم خور
مالمهئ mafîmeyê (۱) ئه وه پاکه و کهم (۲) ئه وه مالشت دهم [ف] (۱) آن را پاک مي کنم (۲) آنرا ماساژ مي دهم

مالبريائ maf biryaê مالبرياگ [ف] مالباخته
مالبرين maf birîn مال دزين [ف] دزدیدن خانه
مالبن mafben مه لوهن، دهسهئ ئاسنين تره يتوون [ف] دسته آهنين تريلي که به تراکتور وصل مي شود
مال پشکانن maf pişkanin جوورسن مال [ف] تفتيش کردن خانه
مال پشکن maf pişkin مال جوور [ف] مفتش
مالجه mafîce مالجه، پوليگ ک وه ناو نیاز دهنه سويد ئه ولاد په يغه مبهر [ف] پولي که بعنوان ادای نیاز به سيد مي دهند
مالجهد maficed بنووره مالجه [ف] نگا مالجه
مالخالو mafxalû شه مامه وخالخال، مالخالو [ف] حشره کفشدوزک
مال خراو maf xiraw مال کاوول [ف] خانه خراب
مال خودا maf xwida به شينگ له خاکه پوو خه رمان ک وه رزير ئپاي مهل وموور هيليد [ف] قسمتي از ته مانده خرمن که کشاورز آنرا براي موريانه و حشرات باقي مي گذارد
مالخه تاوي mafxetawî ديه که يگه له شيان [ف] روستايي در شيان
مالخالو mafxalû مالخالو «ل» [ف] کفشدوزک
مالدار mafdar (۱) دارا، گوهرد (۲) دنيا دار [ف] (۱) ثروت مند (۲) گله دار
مالداري mafdarî (۱) ئه شغالداري (۲) ئيسفا گرتن له خه رج (۳) ژينگ ک له کار مال کارامه س [ف] (۱) گله داري (۲) صرفه جويي کردن (۳) خانه داري
مالداري کردن mafdarî kirdin سه ره وه رهئ مال کردن [ف] خانه داري کردن
مالداري کهر mafdarî ker ژن کارامه له سه ره وه رهئ مال [ف] خانه دار
مالدان mafîdan (۱) هُن ئويه (۲) مال ئويه [ف] (۱) مال شما، دارايي شما (۲) خانه شما
مالدانتيگه mafîdanêge مالديگه [ف] نگا مالديگه
مال دن maf diz مالبر [ف] دزد خانه
مالديگه mafîdêge مالدانتيگه، لاناويگه ئه پاي تارييف دانه وهئ چشت گران «مالديگه منيده ده يدام» [ف] اصطلاحی برای نشان دادن عمق احساس کسی نسبت به چيزی، شگفت

ماله کاری mafê karî مالَه کیشان [ف] ماله کشیدن بر گل اندود

ماله کیشان mafê kîşan مالَه کار کردن [ف] ماله کشیدن گل اندود

ماله کین mafêkîn بنویره مالَه قبری [ف] نگا مالَه قبری

ماله وا mafewa مالِ ئاوا [ف] بدرود، خداحافظ

ماله وخور و مالِه و بان mafew xwar û mafew ban لاناوه له گهرمه سیز و سه رده سیز کردن [ف] کنایه از قشلاخ و بیلاق کردن

ماله و مالِ کردن mafew maf kirdin مالانگه ردی کردن [ف] خانه به خانه رفتن برای چیزی

مالی mafî (۱) دهسه لَین (۲) پاکه و کرد (۳) مالشت دا (۴) گیرانه پیتا، زورم ئِرائِ ئتر [ف] (۱) خانگی، اهلی (۲) پاک کرد، جارو زد (۳) مالش داد، ماساژ داد (۴) تصادف کردن، مالیدن ماشینها به هم

مالی mafê (۱) پاکه و که پید (۲) مالشت ده پید [ف] (۱) پاک می‌کند، جارو می‌زند (۲) مالش می‌دهد

مالیتان mafêan (۱) نه‌وانه پاک که پید (۲) مالشتیتان ده پید (۳) مالِ نه‌وان (۴) هُنْ نه‌وان [ف] (۱) می‌مالد، جارو می‌کند (۲) ماساژ می‌دهد (۳) خانه آنها (۴) مال آنها

مالید mafêd (۱) پاکه و که پید (۲) مالشت ده پید [ف] (۱) پاک می‌کند، جارو می‌کند (۲) مالش می‌دهد

مالید mafîd (۱) پاکه و که پید (۲) مالشت ده پید [ف] (۱) پاک می‌کنی، جارو می‌کنی (۲) مالش می‌دهی

مالیدان mafêdan (۱) نه‌وانه مالید (۲) نه‌وانه مالشت ده پید [ف] (۱) آنها را پاک می‌کند، می‌مالد (۲) آنها را مالش می‌دهد

مالیدان mafîdan (۱) مالید (۲) نه‌وانه مالش ده پید [ف] (۱) پاک می‌کنی، جارو می‌کنی (۲) مالش می‌دهی

مالیده‌ئ mafêdey (۱) نه‌وه مالید (۲) مالشتی ده پید [ف] (۱) آنها را پاک می‌کنی (۲) ماساژ می‌دهی

مالیده‌ئ mafîdey (۱) نه‌وه مالید (۲) نه‌وه مالش ده پید [ف] (۱) آن را پاک می‌کنی (۲) آنرا مالش می‌دهی

مالیدیتان mafêdiêan بنویره مالیدان [ف] نگا مالیدان

مالیدیتان mafîdiêan بنویره مالیدان [ف] نگا مالیدان

مالی کردن mafî kirdin دهسه لَین کردن [ف] اهلی و رام کردن

مالمتیان malimiêan (۱) نه‌وانه مالشت دهم (۲) نه‌وانه پاکه و که کم [ف] (۱) آنها را مالش می‌دهم (۲) آنها را پاک می‌کنم

مالن malîn (۱) پاکه و که ن (۲) مالشت دهن (۳) نه‌وانه خانگن [ف] (۱) پاک می‌کنند (۲) می‌مالند، ماساژ می‌دهند (۳) آنها خانه هستند

مالنن malînan (۱) نه‌وانه پاکه و که ن (۲) مالشتیتان دهن [ف] (۱) پاک می‌کنند (۲) ماساژ می‌دهند

مالنه‌ئ malîney (۱) نه‌وه پاکه و که ن (۲) مالشتی دهن [ف] (۱) آنها پاک می‌کنند (۲) آنها مالش می‌دهند، می‌مالند

مالنیتان malîniêan نه‌وانه مالن [ف] آنها را می‌مالند

مالوکان mafûkan ملوکان، وه‌یلکانیگ ک وه سروت دُرس که ن [ف] عروسکی که از ساقه غلات درست شده

مالوم malûm دیار، په‌ئیدا، نه‌ره‌وییه [ف] پید، معلوم

مالون mafûn سانْ ته‌خت و سافی ک نه‌رائِ نه‌لحه‌ئ یا مسه‌نی مالِ به‌نه‌ئ کار [ف] سنگ تخت و صافی که برای سنگ لحد یا مسنی ساختمان بکار برده می‌شود

مال و منال maf û minaf ئاتْ عیالْ [ف] افراد خانواده

مال و من maf û men هاوتائِ گولپِژان یا «تعاونی» چن مالِ نیشنه‌و زگْ یه‌ک وه‌میتاری نه‌دار که ن «مال = دارای + من = هر که س مه‌نیگ» [ف] همتای گلریزان یا تعاونی و اتحادیه، بدین صورت که چند خانوار با هم مقداری خوراکی یا پول به خانواده‌ئ تنگدست می‌دهند

مال و مال maf we maf هه‌رده وه هه‌رده [ف] منزل به منزل، خانه به خانه رفتن

مال ویران maf wêran مالِ کاوول [ف] خانه خراب

ماله mafê (۱) نامراز به‌نای (۲) نه‌وه مالینگه [ف] (۱) ماله بنایی (۲) آن خانه است

ماله‌چه mafêçe رک و پِیزْ ناوماله [ف] وسایل مربوط خانه که به دقت از آنها نگهداری شده

ماله‌ژیر mafê jêr (۱) مانگْ مه‌فتم ئیرانی (۲) هه‌ن هه‌نْ ئیلاخان «واتم سه‌نه‌مبه‌ر مالَه‌ژیر وه خه‌ئیر - سه‌رم توفه‌یلت ماسْ نووائِ جه‌ئیر» (ته‌قی) [ف] (۱) مهر ماه (۲) هنگامه بیلاق

ماله‌قبری mafê qirî (۱) مالَه کین (۲) لاناوه له چاتوول [ف] (۱) خانه کوچکی که بچه‌ها درست می‌کنند (۲) کلبه درویشی، موقر

ماله‌قلی mafêqifî مالَه‌قبری «گ» [ف] نگا مالَه‌قبری

مامهد mamed ناویگه کوران، نه ره وییه [ف] محمد
مامه سن mame sen سووکه ناو موحه مه ده حه سن [ف]
 مخفف محمد حسن
مامه ی mamey محمد [ف]
مامی mamî محمد [ف]
مان man (۱) من، مه نه (۲) خان و مان (۳) پاشگر دارا بقون
 نه پائ گهل «مالمان، کتومان» (۴) گاوه دان (۵) مه نن [ف] (۱)
 راکد، بی حرکت (۲) نگا **خان و مان** (۳) پسوند مالکیت برای جمع
 (۴) منع کردن (۵) ماندن
مانا mana واته، واتا، نه ره وییه [ف] معنا، معنی
مانشت maništ مانپشت، کویه یگه له نه یوان «ماد + نشت»
 شوونه وار ماد، له باره ئی کویه وتار فرس برینگ هره چی
 دهنه «مه نوچیتر» و توشن شوون له دالگ بقون مه نوچیتره له
 نه وستا (menûş) مه نووش) وه مانائ لانه ما و توخمه
 توسریاس [ف] کوهی در ایوانغرب «جایگاه ماد، ماندشین»
 بسیاری از پژوهشگران آن را مربوط به «منوچهر» پادشاه
 پیشدادی و آنجا را زادگاه منوچهر می دانند و در اوستا ()
 menûş منووش) به معنای نژاد است
مان گردن man kirdin گاوه و دان، منا کردن [ف] منع کردن
 ، نهی کردن
مانگ manġ (۱) برج (۲) مانگ ئاسمان، له نه وستا ()
 mawingh ماونگه) و (mawinghe ماونگه) و له
 په هله وی (maunġhe ماونگه) و (mase ماسه) و ()
 mahe ماهه) توسریاس [ف] (۱) ماه سال (۲) ماه آسمان، در
 اوستا (mawingh ماونگه) و (mawinghe ماونگه) و
 در پهلوی (maunġhe ماونگه) و (mase ماسه) و ()
 mahe ماهه) نوشته شده
مانگا manġa زیز که لیا «مایه + گا» [ف] گاو ماده
مانگاشه manġa şew مانگه شه و [ف] شب مهتابی
مانگان manġan مانگه یل [ف] ماهها
مانگانه manġane مانگ وه مانگ [ف] ماهانه
مانگا وه که ل manġa we ke l (۱) که له هران، مانگا وه که ل
 (۲) گیایگه چو زرات ک له ناو کشت و کال نخه سه ونز که ید [ف]
 (۱) هنگامه جفتخواهی ماده گاو که معمولا توسط چند گاو نر
 احاطه می شود (۲) گیاهی شبیه ذرت که در مزارع نخود
 می روید

مالین mafîn (۱) مالیان (۲) پاکه و کردن، له لاتین ()
 (mallow) وه مانائ شورونده (۳) نه وانه مالشت دان [ف] (۱)
 مالیدن (۲) پاک کردند، آنها شستند، در لاتین (mallow) به
 معنی شستن است (۳) ماساژ دادند
مالینان mafînan نه وانه مالین [ف] آنها را مالیدید
مالینه ی mafîney نه وه مالین [ف] آنها را مالیدید
مالینتان mafîniêan نه وانه مالین [ف] آنها را مالیدید
مالیه ت mafyet (۱) رازایگه نه پائ نه سپ یا ولاخینگ ک پیر
 بویه و نیه تویه نید بار بووه ید (۲) سجایی، ماریه ت [ف] (۱) اسب
 یا الاغی که در اثر پیری نتواند بار حمل کند و او را رها می کنند
 (۲) کنایه از صاحب نظر، با شخصیت، شخصیت، نگا **ماریه ت**
مال یه کی mafyekî (۱) وه شراکه تی (۲) ده سه برای [ف] (۱)
 شریکی، شراکتی (۲) کنایه از صمیمیت
مام mam (۱) تیه م «ل»، له په هله وی (meten مه ته ن)
 توسریاس (۲) مه موو، هاپوو [ف] (۱) می ایم، در پهلوی ()
 matan (متن) نوشته شده (۲) عمو
مامر mampir وارپگ، مایه مر «مایه + مر»، له زاراو هیل تره ک
 کوردی «میشک، که پگی، که رگ، که رگ، که رکی، که رگه»
 توشن و له په هله وی (kerġ که رگ) توسریاس و له سمنانی و
 شه همیرزادی و تالشی «که رگ» و له سه کزی «که رگ» وه قلا
 توشن [ف] مرغ تخمگذار خانگی، مر ماده در دیگر گویشهای
 کردی «میشک، که پگی، که رگ، که رگ، که رکی، که رگه»
 گویند و در پهلوی (kerġ که رگ) نوشته شده و در سمنانی و
 شه میرزادی و تالشی «که رگ» و در سکزی «که رگ» به کلاغ
 گویند
مامرانه mampirane چنگه مامر [ف] نگا **چنگه مامر**
مامراوی mamrawî مراوی، مامرناوی [ف] مرغابی ماده
مامره کویه یله mamire küyeyle جووری بالنده س [ف]
 نوعی پرندة شبیه خروس
مامره گیژان mamire gîjan بنووره داله گیژان [ف] نگا
داله گیژان
مامره له وان mamirelewan که سیگ ک چاودیری مامر هیل
 که ید [ف] آنکه از ماکیان مراقبت می کند
مامه mamife بسان وییه، نه ره وییه [ف] معامله
مامه mame مه موو، هاپوو [ف] عمو
مامه خان mamexan بنووره ماخان [ف] نگا **ماخان**

مانگا وه‌که‌لی maŋga we keŋi که‌له‌ه‌پان [ف] موسم

جفتخواهی گاو ماده

مانگ چوارده maŋgi çuwarde لاناوه له ره‌نگینی [ف]

کنایه از زیبایی

مانگ سییه maŋgi sîye سییه‌مانگ، وه‌فرانوار [ف] بهمن

ماه

مانگ گرتن maŋg girtin مانگ گیریان [ف] خسوف

مانگلان mangifan ته‌نگه‌یگه له په‌راو [ف] تنگه‌ای در کوه

پَراو

مانگ گیریان maŋg gîryan مانگ گرتن [ف] خسوف

مانگ وه‌مانگ maŋg we maŋg مانگانه [ف] ماهیانه

مانگه maŋge بنووره مانگا [ف] نگا مانگا

مانگه‌شهو maŋge şew مانگاشه‌و [ف] شب مهتابی

مانگه‌و مانگ maŋgew maŋg مانگانه [ف] ماهیانه

مانگ یه‌ک شه‌وره maŋgi yek şewe (۱) قه‌وس مانگ (۲)

لاناوه له نهمه‌نه‌نی [ف] (۱) هلال (۲) کنایه از زیبایی که زود

می‌میرد

مانیشت manêşt بنووره مانشت [ف] نگا مانشت

ماو maw (۱) مه‌نه (۲) که‌ف که‌ره [ف] (۱) درمانده، مانده (۲)

مشکی که خوب زده نشده و کره‌اش نامسیده

ماوا mawa شوون، زمیه [ف] جای، مکان

ماوت mawit جوورئ پارچه ئپای دُرس کردن کوله‌نجه «

خودا داد له دس ئه‌مله‌گه‌ئ داوت - ده‌سه‌ئ شه‌ق شووره‌یل

کوله‌نجه ماوت» [ف] نوعی پارچه برای دوختن «کوله‌نجه»

ماوتی mawitî پارچه‌ئ ماوت [ف] پارچه‌ی «کوله‌نجه»

ماوش mawiş (۱) ماوه‌ش، له‌ته چوویگ ک دهنه‌ئ ناوا

خونه‌ئ دق ته‌ور و تیسه (۲) میله‌ئ ئاسنینگ ک دهنه‌ئ

ناواخونه‌ئ قوتوو دار تا ساده‌تر بشکنه‌ئ [ف] (۱) تکه چوبی

که در دسته تبر و... جا می‌دهند تا محکم شود (۲) میله‌ای

آهنی که معمولاً در تنه درختان قطع شده می‌کوبند تا راحت‌تر

شکسته شوند

ماول mawif موله‌ت «ئاو وئاگر ماول نه‌پین» [ف] مهلت

ماول دان mawif dan ماوه دان [ف] مهلت دادن

ماوه mawe (۱) مه‌نیه (۲) دهره‌ق «ماوه‌ئ په‌نج رووژ» (۳)

ماوه‌یگ [ف] (۱) مانده است (۲) مهلت (۳) مدت

ماوه‌دان mawe dan ماول دان [ف] مهلت دادن

ماوه‌کَل ma wekel مانگاوه‌کَل [ف] موسم جفتخواهی

ماده گاو

ماوه‌ش maweş (۱) بنووره ماوش (۲) ناویگه‌ژئانه «مانگ +

وه‌ش» یا «مانگ + وه‌س» [ف] (۱) نگا ماوش (۲) نامی زنانه،

مهوش عبارت است از «ما یا مانگ = ماه یا مه + وه‌ش یا

وه‌س»

ماوه‌و دان mawew dan تا‌پزیمه‌دان که‌ره و دوو مه‌شکه

[ف] ته‌نشین شدن کره و دوغ در مشک

ماوه‌ئ mawey maueyگ، ده‌میگ [ف] مدتی، وقتی

ماوه‌یگ maweyg ماوه‌ئ [ف] مدتی، وقتی

ماوی mawî ره‌نگ ئابی، له تۆرکه‌مه‌نی «ماوی» ئۆشن [ف]

رنگ آبی، در ترکمنی «ماوی» گویند

ماهور mahûr به‌زمیگه له مووسقی «ماد+ه‌وره» ه‌وره‌ئ

ماد [ف] دستگاه ماهور، برگرفته از «ماد+ه‌وره» ه‌وره از

آوازه‌های بی موسیقی کردن باشور است

ماهی mahî بنووره ماسی [ف] نگا ماسی

ماهیده‌شت mahîdeşt ما‌په‌شت [ف] نگا ما‌په‌شت

مای may (۱) تیه‌ید (۲) مه‌نی، مه‌نید (۳) عه‌شیره‌ئ ماد (۴)

زئ مه‌نی (۵) رازئ برای گه‌ورا وه مانائ گه‌ورا و ما‌په‌دار [ف]

(۱) می‌آیی (۲) ماندی (۳) قوم ماد (۴) زنده ماندی (۵) صفت برادر

بزرگتر به معنی متشخص و مایه‌دار

مایتلا maytîla ناویگه ژئانه ک وه هه‌له ماهیتلا تۆسن [ف]

نامی زنانه برگرفته از «ماد» که به غلط ماهی‌طلا می‌نویسند

مایچه mayçe گوشت بازوو و ران و... [ف] ماهیچه

مایخان mayxan ناویگه‌کوپانه «خان ماد» ک وه هه‌له «

مه‌دیخان» تۆسن [ف] نامی مردانه برگرفته از «ماد» که به

غلط «مه‌دیخان» مینویسند

مائی دهم maê dem چیه‌ر دهم «بزان مائی دهمی چۆنه»

[ف] نحوه گفتار، از روی چگونگی گفتار کسی تشخیص لازم

دادن

ما‌یزان maêzan دیه‌که‌یگه له هلیزان «ماد+زان» [ف]

روستایی در هلیلان «ماد+زان»

مائی سهر maê ser بنووره مزگ، مه‌غز سهر «مائی سهرم

ژان که‌پد» [ف] مغز سر، نگا مزگ

مای‌مای may may دتیه‌لووسی [ف] تملق و چاپلوسی کردن

پس از شکست

ماد، نام شهر و منطقه‌ی جلگه‌ای و وسیع در کرمانشان که به غلط ماهیدشت نوشته شده داریوش در کتیبه بیستون از جایی به نام (nîsaye نیسایه) یا (nîşâî نیشای) نام می‌برد و می‌گوید: گماتای مغ که با نام بردیا پسر کورش سلطنت را غصب کرده بود من او را در دهم «باگیادی» بیست و نهم سپتامبر پیش از میلاد با یارانش در قلعه «سیکوتی» در مملکت «نسیایه» یا «نیشای» که در ماد «مملکت غربی ایران» است کشتم، «نیشای» همان «نیشتمان» یا موطن است

مایهو mayew تیه‌یدهو «ل» [ف] برمی‌گردی

مایهو mayew تیه‌یدهو «ل» [ف] برمی‌گردد

مایه‌ور maye wer تیه‌یده ورا «ل» [ف] به جلو می‌آید

ماییه maîye بنووره ماسیه «ل» [ف] نگا ماسیه

متافق mitafiq هاوړئ، ئه‌روهییه [ف] موافق با ...

متر mitir مۆتور [ف] موتور

مترزا mitirza سووکه‌ناو مرتزا [ف] مخفف مرتضی

متفهرک mitiferik ته‌وه‌پک، ئه‌روهییه [ف] متبرک

متقال mitqal پارچه‌ئ که‌فن [ف] پارچه کفن

متنگ mitig بنووره موتگ [ف] نگا موتگ

مت ملور miti miľu بوو هه‌لکیش، رازایگه ئه‌پرائ سگ [ف]

بو کشیدن، جستجو بدنبال بو، صفتی برای سگ

متی mitî سووکه‌ناو مترزا، مه‌هدی [ف] مخفف مرتضی و

مهدی

متیل mitîl متیله، مه‌تیهله [ف] ملحفه

متیله mitîle مه‌تیهله [ف] ملحفه

مجری micrî سه‌نووق بۆچگ، له به‌دینانی و لاسگردی و

شه‌همیرزادی و یزدی و کرمانی «مجری» تۆشن [ف] صندوقچه

، در لاسگردی و شه‌همیرزادی و به‌دینان و یزدی و کرمانی «

مجری» گویند

مچ miç (۱) مچگه‌ئ ده‌س (۲) کپنه‌ک «گ» [ف] (۱) مچ دست

(۲) جانوری گنه مانند در پشم

مچ بن miç ben که‌له‌بچه [ف] دستبند

م چ که‌لمه mi çi kelime یامه، خوئه‌ئ وه یامه‌دان «م چ

که‌لیگمه» [ف] خود را به نفهمی زدن، خود را به کوچه علی

چپ زدن، به من چه ربطی دارد

مچ گرتن miç girtin گیر حسن [ف] دست کسی را رو کردن

مائی مائی maê maê دۆیه‌لووسی [ف] تملق و چاپلوسی کردن

پس از شکست

مای مای کردن may may kirdin مای مای [ف] تملق و

چاپلوسی کردن پس از شکست خوردن

ماین mayn (۱) ئه‌سپ مایه (۲) تیه‌ین «ل» (۳) مه‌نین [ف]

(۱) مادیان (۲) می‌آید (۳) مانند

ماینان maynan تیه‌ین «ل» [ف] می‌آید

ماین‌په‌ر mayn per نیره‌خه‌ریگ ک ئپرائ فیه‌ل ماین

په‌روه‌ده که‌ن [ف] الاغی که برای گشن مادیان پرورش یافته

ماین دوو mayni dû گیایگه وه‌کوو قرام [ف] گیاهی الیافی

شبیبه «قرام»

ماینه mayne (۱) بنووره مارینه (۲) تیه‌ینه ... «ل» (۳)

ده‌وره بردن نه‌خووش، ئه‌روه‌ییه (۴) مایه [ف] (۱) نگا مارینه

(۲) می‌آید به ... (۳) معاینه (۴) ماده، مقابل نر

ماینه‌ودتگان mayne û ditgan قه‌ومه‌یل پیا [ف] نزدیکان

و آشنایان مرد، زنهای فامیل مرد

ماینه‌وموتگه mayne û mûtige ماینه‌ودتگان [ف] اقوام

و نزدیکان مرد بویژه زنان

مایه maîye (۱) زیز نیر (۲) ته‌نخوا، ده‌سمایه (۳) سه‌وهو (۴)

تیه‌یده ... «ل» (۵) ئه‌رزشت «دنیا ئ بئ سایه و مایه» [ف] (۱)

ماده، مقابل نر (۲) دستمایه (۳) سبب (۴) می‌آیی به ... (۵)

ارزش، ارزش دار

مایه‌دار maîye dar (۱) نه‌ترس، زاتدار (۲) خه‌س، تووړ (۳)

دارا [ف] (۱) شجاع (۲) غلیظ (۳) دارا، پولدار

مایه‌ر maîyer (۱) دالگ، ماده‌ر (۲) نه‌دار «سایه‌ر و مایه‌ر برای

یه‌کن» ئه و که‌سه ک دارای خوئه‌ئ له ده‌س دایه «مایه =

ده‌سمایه + ئه‌ر = راجوو» [ف] (۱) مادر (۲) مفلس، ندار، آنکه

دارایی خود را از دست داده «مایه = دستمایه + ئه‌ر = رفته»

مایه‌ره‌شانه maîyer beşane به‌شینگ له زه‌ق کشت و کال

ک ده‌نه‌ئ دۆیه‌ت ئال بلوقه‌ت [ف] قسمتی از زمین کشاورزی که

به دختر بالغ و شوهر کرده دهند

مایه‌رزا maîyer za (۱) خو‌ته‌ن، رشتاره‌یی (۲) ئه‌وه‌ل ریان

کوورپه‌ئ ئایم یا ئاژه‌ل دۆیای زاییین [ف] (۱) مادر زاد، طبیعی

(۲) اولین مدفوع نوزاد انسان یا حیوان پس از زایمان

مایه‌شت maîyeşt مادیده‌شت «مای = ماد + ده‌شت»

ده‌یشت ماد ک وه هه‌له ماهیده‌شت تۆسریاس [ف] دشت بزرگ

مچگه miçiğe ده ربال شهق [ف] آستین پیراهن
مچهوزی miçewzi خړوکل، خړ «کوپړی قوتگهئ مچهوزی -
 تهقله کوتی له سهوزی» له زاراوویل ترهک کوردی «چهغز،
 چهوز» وه خړوکل توشن [ف] گرد، مدور و کوچک
محال miħal بیم، بی بن «دهیشت محالیگه» [ف] وسیع
محل miħel حرمت گرتن، حرمت «محل سهگئی لی نهنا»
 [ف] توجه، احترام
محل نه نان miħel nenan حرمت نهگرتن [ف] احترام
 نگداشتن
محهمد miħemed مامهه [ف] محمد
محبیت miħêbet میوهت، میبهت [ف] محبت
مخ mix خینگهئ لوت [ف] صدای بینی
مخانن mixanin مخه مخ کردن [ف] صدای پیایی بینی
مخت mixt نامخته، نهدهو [ف] ادب، آموختن
مختاج mixtac ههوجه [ف] محتاج
مختاج بون mixtac bün ههوجه کهفتن، مؤحتاج بون [ف]
 نیازمند شدن، محتاج شدن
مختاجی mixtacî نهو چشته ک لازمه [ف] احتیاجی
مختار mixtar ناویگه کوپانه، گاهس وه مانای مختدر بوو
 [ف] نامی مردانه، شاید منظور همان آموزگار باشد
مختدر mixt der مغدر [ف] ادب کننده، آموزگار
مخته mixte بخړ، سه نیار «مخته نه پیا بؤ» [ف]
 خریدار، مشتری
مخته وهن mixtewen خاوهن ربه نیگ ک خوهئ هامیار
 شووانه [ف] رمه داری که خود نیز به چوپانش کمک می کند
مخل mixîl ته له مړم، بنوړه ته له مړم [ف] نگا ته له مړم
مخلدان mixîl dan ته له مردان [ف] به صورت نامنظم و در
 هم جمع شدن گله و سر را زیر شکم یکدیگر فرو بردن
مخوپ mixwir مه خوړ، بهر دار به پوک نه اول جاجگه تیه له
 نه پرائق مق برین وه کار بردنه، مق خوهره [ف] دبق، دانه های
 مربوط به بلوط که شکلی پلاسیده و چروک شده دارند که از
 آن به عنوان موبر استفاده می کرده اند، موخور
مدارا midara (۱) چه ترگیان (۲) نیسفا گرتن «وه مدارا لی
 خرج بکه» [ف] (۱) مدارا کردن (۲) صرفه جویی کردن
مدارا کردن midara kirdin چه ترگیان [ف] مدارا کردن
مدبهره midbere مه دوه ره، مدوه ره «سهرم سه رسام که رد

کلاس سهر رهم - ماده مدبه ره ئ گهره گول وه دم» (تورکه
 میر) [ف] آهو
مدبهق midbeq مدوهق، نه ره وییه [ف] مطبخ
مدفهر midver مدبه ره، مه دوه ره «ل» [ف] آهو
مدفهرماس midver mas وه چکه ناسک «ل» [ف] بره آهو
مدو midû مدووم [ف] علت، سبب
مدوئر midür وهر پرس، سه ره نه مله [ف] مدیر
مدوم midûm مدوو [ف] علت، سبب
مدوهخ midwex مدوهق، نه ره وییه [ف] مطبخ
مدوه ره midwere مدبه ره [ف] آهو
مدوهق midweq مدبهق، نه ره وییه [ف] مطبخ
مده mide مه دده، مووده [ف] مدت
مدت midet مده [ف] مدت
مدهی midey شیخ، خوهئ وه تخون که سئ دان [ف] مدعی،
 رقیب
مدهی داری midey darî خوهئ وه تخون که سئ دان [ف]
 ادعای مبارزه داشتن، ادعا داشتن
میر mir مرخ «ل» [ف] مرغ
میر mir (۱) گرانی سه گ (۲) مړا بردن، مشت ومړ (۳) نه نوود
 دان گایر (۴) تووز، گهرت «خوله مړ» (۵) خه مره کردن [ف] (۱)
 لنیدن سگ (۲) تهدید کردن (۳) کاهگلی که در کف چال گندم
 می ریزند (۴) گرد، آرد مانند (۵) درد ناشی از پُرخوری
میرا mira مردهو [ف] خاموش شد، بسردی گرایید
میرا بردن mira birdin مړهو بردن، ئلا وبیم کردن [ف]
 قصد داشتن، عزم جزم کردن، تهدید کردن
میراخانی miraxanî مرادخانی، جوورئ نیم ته نه ئ پیوانه س
 [ف] نوعی نیم تنه مردانه
میراد mirad (۱) ناویگه کوپانه، نه ره وییه (۲) ناره زوو، تاسه
 [ف] (۱) نامی مردانه (۲) آرزو، مراد
میراد اوا mirad awa دیه که یگه له ره وانسه ر [ف] روستایی
 در روانسر
میرادخانی mirad xanî (۱) بنوړه مرادخانی (۲) دیه که یگه له
 سه ریپه ل [ف] (۱) نگا مرادخانی (۲) نام روستایی در سرپل ذهاب
میرادحاسل mirad ĥasîl دیه که یگه له کرماشان [ف] نام
 روستایی در کرماشان
میرافه mirafe شه پ، چه نگ [ف] جنگ، دعوا

اوستا (merixiš مرخش) نوشته شده و در دیگر گویشهای کردی «مرخیش» گویند

مرخ‌ماخ mirxi max مرخه‌ئ هه‌یتاهه‌یت [ف] صدای « مرخه‌ئ پیایی

مرخن (mixin ۱) پرخن (۲) خرخر سینه [ف] ۱) خرناسه کش (۲) خرخر سینه

مرخه mirxe پرخه [ف] خرناسه

مرخه‌ک mirxek پووپه‌که‌و [ف] بیماری ماکیان

مرخه‌مرخ mirxe mirx مرخانن [ف] نگا مرخانن

مرد mird له به‌ئین چی، فه‌وتا [ف] مُرد، جان داد

مردا mirda مرده‌و، کوشیاوا [ف] خاموش شد

مردار mirdar مردال [ف] مُردار

مردار بۆن mirdar bün مردال بۆن [ف] مردار شدن

مردار کردن mirdar kirdin مردال کردن [ف] مردار کردن، طبق شرع ذبح نکردن

مرداره‌و بۆن mirdarew bün مرداله‌و بۆن [ف] مردار شدن

مرداره‌و کردن mirdarew kirdin مرداله‌و کردن [ف] مردار کردن

مردال mirdal مردار [ف] مردار

مردالا بۆن mirdafa bün مردار بۆن [ف] مردار شدن

مردالا کردن mirdafa kirdin مردار کردن [ف] طبق شرع ذبح نکردن

مرداله‌و بۆن mirdafew bün مردن، نه‌پای ئاژه‌ل [ف] مردار شدن

مرداله‌و کردن mirdafew kirdin مردار کردن [ف] طبق شرع ذبح نکردن، مردار کردن

مرداو mirdaw تالو، ئاو مه‌نئ [ف] مرداب

مردگ mirdig مردئ [ف] مرده، جان سپرده

مردم mirdim گیان دام [ف] مردم، جان سپردم

مردن mirdin ۱) گیان دان، له نه‌وستا (meriten مه‌رتن) تۆسریاس، له زاراو‌هیل تره‌گ کوردی «مَرَن، مرتن، مرتس، مه‌رتال» تۆشن و له لاتین (mortal) وه مرده‌نی تۆشن (۲) نه‌وانه گیان دان (۳) خاموش بۆن ئاگر [ف] ۱) جان سپردن، در اوستا (meriten مه‌رتن) نوشته شده، در دیگر گویشهای کردی «مَرَن، مرتن، مرتس، مه‌رتال» گویند و در لاتین (mortal) به معنی مردنی وفانی است (۲) آنها مردند،

مران miran بنووره مردن [ف] نگا مردن

مرانن miranin خاموش کردن [ف] خاموش کردن

مپانن miranin ۱) مپجیت کردن (۲) له دهم ژانه و نالین، زوورم ئرایی ئاژه‌ل (۳) گرانن [ف] ۱) نگا مپجیت (۲) نالیدن از شدت درد برای احشام (۳) لندیدن سگ

مراوی mirawî مامراوی [ف] مرغابی ماده

مرائ miraê بنووره مراد [ف] نگا مراد

مرائ پاشا miraê paşa ديه‌که‌یگه له مایه‌شت [ف] نام روستایی در مادیدشت

مرايخانی miraê xanî مراخانی [ف] نگا مراخانی

مپ بردن mir'birdin بنووره مپا بردن [ف] نگا مپا بردن

مرت mirt ۱) په‌رده‌ئ جگروه‌ز (۲) پیله‌ئ چه و زوورم هن بالنده (۳) تووک نازک و په‌رده‌یی خا (۴) زات، مه‌ترسی «مرت دَل» [ف] ۱) لایه نازک چربی که مانند پرده دور سیرابی را احاطه کرده (۲) پلک دوم پرنده (۳) پوسته نازک و پرده‌ای تخم مرغ (۴) شجاعت

مرتزا mirtiza سووکه ناومتزا [ف] مخفف مرتضی

مرتس mirtis مردیّه «ل» [ف] مرده است

مرتونه‌و mirtew naw ۱) زئز ده‌مه‌وه‌ر (۲) لاناوه له بئ غیرهت [ف] ۱) کسی که رازنگه دار است، تودا (۲) کنایه از بی‌عرضه

مپجیت mi'ricît به‌پیم، قه‌وه‌ت کردن [ف] فشار ناشی از زایمان

مرچ mirç ۱) ملچ (۲) ده‌نگ هه‌لقورانن (۳) ده‌نگ چله‌ئ ده‌م [ف] ۱) صدای بوسیدن (۲) صدای برکشیدن مایعات با دهان (۳) صدای دهان هنگام خوردن

مرچه mirç mirç ملچه‌ملچ [ف] «مرچه» پیایی

مرخ mirx ۱) مامر «ل» (۲) مرخانن (۳) خرخر سینه [ف] ۱) مرغ (۲) خرناسه (۳) صدای خرخر سینه

مرخانن mirxanin مرخه‌مرخ کردن [ف] صدای پیایی « مرخه‌ئ

مرخانه mirxane خا، هیلکه، خای «ل» له گیله‌کی «مورغانه» تۆشن [ف] تخم مرغ، در گیلکی «مرغانه» گویند

مرخش merixiš ده‌مه‌قال و وه‌رده وه‌رده کردن، له نه‌وستا (merixiš مه‌رخش) تۆسریاس وله زاراو‌هیل تره‌گ کوردی «مرخیش» تۆشن [ف] ستیز کردن با گفتار و گلاویز شدن، در

آنها جان دادند (۳) خاموش شدن، به سردی گراییدن
مردہ mirde مردی [ف] مردہ، جان داده
مردہ زما mirdezima جوان نه زما [ف] نگا جوان نه زما
مردہ ژان mirde jan ژان فرہ [ف] درد شدید
مردہ شوور mirde şûr مردی شوور [ف] مردہ شوور
مردہ شوورخانه mirde şûr xane مردی شوور خانه [ف]
 مردہ شوور خانه
مردہ مال mirde mal مال مردی [ف] اموال غیر منقول
مردہ موو mirde mû مردی موو [ف] مرگ ومیر
مردہ مووار mirde muwar (۱) مالتی ک تازه که سیگ له
 دهس داس (۲) مردی موو [ف] (۱) خانه ای که عزادار است (۲)
 مرگ ومیر
مردہ مہلہ mirde mele پشتہ مہلہ [ف] شنای کرال پشت
مردی mirdî ت گیان داید [ف] جان دادی، مردی
مردی mirdê مردہ، له پهلوی (murtek مورتک)
 تۆسریاس [ف] مردہ، در پهلوی (murtek مورتک) نوشته
 شده
مردی ژی mirdê jî بژی مہمر [ف] بخور ونمیر
مردیم mirdîm ٹیمہ گیان دایم [ف] مردیم، جان دادیم
مردی مالتس mirdê mifas (۱) رہنگ مردی وه خوهی گرتن،
 به دماژہ (۲) چه قه لمیشی، چاچولہ بازی [ف] (۱) کنایه از بد
 ریخت، کسی که چهره مردہ و بی جان دارد (۲) خود را به موش
 مردگی زدن، حیلہ گری
مردی موو mirdê mû مردہ مووار [ف] مرگ ومیر
مردین mirdîn تویہ گیان داین [ف] مردید، جان دادید
مردنگ mirjîngê بژانگ «ل» [ف] مژہ
مرق mirq مرغہ، مرغان [ف] صدایی که گوسفند نر هنگام
 جفتگیری از خود بروز می دهد
مرقان mirqanin مرقه، بنوورہ مرق [ف] نگا مرق
مرقن mirqin نهو که سه ک مرقنید [ف] «مرق» کتندہ
مرقه mirqe بنوورہ مرق [ف] نگا مرق
مرقه کردین mirqe kirdin بنوورہ مرقان [ف] نگا مرق
مرقه مرق mirqe mirq مرقه ی هه یتاهه یت [ف] «مرقه» ی
 پیایی
مرک mirk (۱) به له مرک، به له نیسک، له گیلہ کی (merik
 مرک) ٹوشن (۲) وه نه ندازه ی یه ی مرک، گہ ز (۳) مرک کویہ

[ف] (۱) آرنج، در گیلکی (merik مرک) گویند (۲) به اندازه
 نیم گز (۳) رگہ سنگی در کوه
مرکا دان mirka dan مرکہ و دان [ف] تکیہ زدن
مرکانہ mirkane ژیرمرکی [ف] ناز بالش
مرک خه فانن mirk xefanin شان خه مانن، لاناوه له ته قه لا
 کردن [ف] آماده کاری شدن
مرکہ ودان mirkew dan مرکا دان [ف] تکیہ زدن
مرگ mirig مرئی، چه میگہ له مایه شت، له وشه ی مہرہ نگ یا
 میترگ وه رگنیر بویہ [ف] رودخانه ای در مادیدشت، از واژہ ی «
 مہرہ نگ یا میترگ» به معنی مرغزار مشتق شده
مرم mirim گیان دہم [ف] می میرم
مرن mirin نه وانه گیان دهن [ف] می میرند
مروار mirwar مرواری [ف] مروارید
مرواری mirwarî (۱) ناویگہ ژنانہ (۲) مروار، لیترہ (۳) ناو
 مرواری [ف] (۱) نامی زنانه (۲) مروارید (۳) بیماری آب مروارید
مروژنہک mirüznek شه له تان، فه نیاز «گ» [ف] موزی،
 شارلاتان
مروژن mirüj مووریز، میروژ، له زاراوہیل تره ک کوردی «
 مروچہ، مروچلہ، میرو، میروچہ، مژلور، مژلوک، مژلہ ور،
 ملورہ، ملوچکہ، مورجلا، مورجلا، موورگ، مورزہ لا، میلوورہ،
 میلوورہ» ٹوشن [ف] مورچہ، در دیگر گویشہای کردی «
 مروچہ، مروچلہ، میرو، میروچہ، مژلور، مژلوک، مژلہ ور،
 ملورہ، ملوچکہ، مورجلا، مورجلا، موورگ، مورزہ لا، میلوورہ،
 میلوورہ» گویند
مروژانہ mirüjane (۱) دلہ قرچی کردن «دلہ مروژانہ ی که یتد
 « (۲) کونایتگ ک مووریز له هیزہ که یتد [ف] (۱) حس خواستن
 چیزی یا کسی (۲) سوراخی که مورچہ در خیک روغن ایجاد
 می کند
مروژہ mirüje مووریزانہ [ف] سوراخ کوچکی که مورچہ در
 خیک ایجاد می کند
مروژہ لان mirüjefan شارمروژ «مروژ + لانہ» [ف] شهر
 مورچہ ها، لانہ موریانہ
مرومشٹ mir'û mişt مہو له یهک بردن [ف] تهدید کردن،
 شاخ وشانہ کشیدن
مروہت mirwet ناویگہ ژنانہ، مروہ تی [ف] نامی زنانه
مروہ تی mirwetî مروہت [ف] نامی زنانه

مړه mirê بنوږه مړانن [ف] نگا مړانن
 مړهبا mireba میوه‌یگ ک له شه‌کراو کولننه‌ئ [ف] مړبا
 مړه‌خه‌س mirexes مړه‌قز، نه‌ره‌وییه [ف] مرخص
 مړه‌خه‌س بون mirexes bün مړه‌قز بون [ف] مرخص
 شدن
 مړه‌خه‌س کردن mirexes kirdin مړه‌قز کردن [ف] رها
 کردن
 مړه‌خه‌سی mirexesî مړه‌قزی [ف] مرخصی
 مړه‌مړ mirî hir مړخس کردن [ف] رجز خوانی و تهدید کردن
 مړه‌قز mireqez بنوږه مړه‌خه‌س [ف] نگا مړه‌خه‌س و
 ترکیباتش
 مړه‌کوه mirekew جه‌وه‌ر نه‌پای تو‌سان [ف] جوهر، مرکب
 مړه‌کړه mire kirê مړه‌ک‌ره، بو‌وره‌په‌ل [ف] بلدرچین
 مړه‌ک‌ره mire kere مړه‌ک‌ره «ل» [ف] بلدرچین
 مړه‌وی mirewî مړه‌وی مړه‌ک‌ره [ف] منت کشی
 مړه‌وی کیشان mirewî kîşan مړه‌وی مړه‌ک‌ره [ف] منت
 کشی
 مړه‌مړ mirê mir بنوږه مړانن [ف] نگا مړانن
 مړی mirî مړید [ف] می‌میری
 مړی mirê (۱) مړید (۲) مړگ، چه‌میگه له مایه‌شت [ف] (۱) می
 مړید (۲) روخانه‌ای در مادیدشت، نگا مړگ
 مړینگرد mirêngird دیه‌که‌یگه له تی‌لان‌ده‌یشت [ف] نام
 روستایی در مادیدشت
 مز miz پامز [ف] مزد
 مزایک mizaîik جوړی کاشیه [ف] موزائیک
 مزه‌میز mizir زیانکار، نه‌ره‌وییه [ف] مضر
 مزران mizran دیه‌که‌یگه له جووانرو [ف] نام روستایی در
 جوانرود
 مزه‌ت mizirêt که‌له‌مه، نه‌ره‌وییه [ف] آسیب، مضرت
 مزگ mizig مزگ، ما، مزنگ، ملاژی، ملاژه، مژی، له نه‌وستا
 (mezge م‌ه‌زگه) تو‌سریاس و له زاراو‌یل تره‌ک کوردی «
 م‌ه‌زگ، م‌ه‌زگ، می‌شک، م‌ه‌ژو، م‌ه‌ژو» و له سه‌کزی «م‌ه‌زغ»
 تو‌شن [ف] مغز، در اوستا (mezge م‌زگه) نوشته شده و در
 دیگر گویشهای کردی «م‌ه‌زگ، م‌ه‌ژگ، می‌شک، م‌ه‌ژو، م‌ه‌ژو»
 گویند و در سکنی «م‌زغ» گویند
 مزگانى mizganî مزتانی، له نه‌وستا (mêjde میژده)

توسریاس و له فارسی مؤژده و له زاراو‌یل تره‌ک کوردی «
 مزگین، مزگینی، مزدانه، مزدانی، مزدیان» تو‌شن [ف] مزدگانى
 ، در اوستا (mêjde م‌ژده) نوشته شده، در دیگر گویشهای
 کردی «مزگین، مزگینی، مزدانه، مزدانی، مزدیان» گویند
 مزگه mizge سووکه‌ناو مؤزه‌فه‌ر [ف] مخفف مظفر
 مزلی mizil جی شه‌که‌تی داخسن کاره‌وان «وه‌ر مزلی وه
 شه‌ر» [ف] محل اتراق کاروان
 مزلیگه mizilge مزلی [ف] محل اتراق کاروان
 مزلووم mizlûm مده‌ی، مده «مزلووم نه‌پای پتا بو» [ف]
 مدعی، خواهان
 مزنه mizine ئیسفا [ف] دقت، ریز بینی، مزنه
 مزنه‌گرتن mizine girtin ئیسفا گرتن [ف] دقت کردن،
 سنجیدن
 مزنهم mizinem وه گومانم، له منا، له «مزگ» ک
 نه‌وستاییه و وه مانای م‌ه‌غزه وه‌رگیت‌ر بویه [ف] به گمانم، فکر
 می‌کنم که... از واژه «مزگ» که خود اوستایی است و به
 معنای مغز است برگرفته شده
 مزقور mizür خزمه‌تکار نه‌پای کار کشت وکال [ف] روز مزد،
 بویژه در کار کشاورزی
 مزقوری mizürî خزمه‌تکاری له کشت وکال [ف] کار روز مزدی
 در کشاورزی
 مزتان mizêan م‌ه‌زغوو، چه‌رخ په‌په‌دار ئاسیاو ئاوی،
 تووربین [ف] چرخ پردار آسیاب، می‌توان بجای واژه «توربین»
 آنرا بکار برد
 مزتانی mizêanî بنوږه مزگانى [ف] نگا مزگانى
 مزه‌میز mizêr بنوږه مز [ف] نگا مز
 مژ mij (۱) مف نان له چشتیگ (۲) مژین (۳) موشکه (۴)
 پاشگر فرمانکاری «م‌ه‌م‌گ‌م‌ژ» [ف] (۱) لب بر نوشیدنی گذاشتن
 و تا آخر خوردن (۲) مکیدن (۳) زغال افروخته (۴) پسوند فاعلی
 از مکیدن
 مژانگ mijang بژانگ [ف] مژه
 مژیبور mijbûr زیز مژمال، م‌ه‌تچنک، مژموور [ف] لاغر و بد
 ترکیب
 مژگ mijg بنوږه مزگ، ما [ف] نگا مزگ
 مژمال mijmal مشمال، مشت و مال خواردی، زیز ئی وشه
 بووده «نام‌مژمال، نام‌مشمال، مژموور» [ف] خوشگل، چیزی که

مسنهون misnewen گوهرد، دارا، له ئه وستا ()
 mesenĝhe مهسه‌نگهه) و (mesen مهسن) وه ماناخ
 گه‌ورایی و دارایی تۆسریاس [ف] دارا، ثروتمند، سرمایه‌دار، در
 اوستا (mesenĝhe مَسَنگهه) و (mesen مَسَن) به
 معنای بزرگی و دارایی نوشته شده

مسنهوی misnewî (۱) زلف، گیس (۲) جووری گیس چنینه
 [ف] (۱) زلف، زلفان (۲) نوعی بافتن گیسوان

مسنهوی کال misnewî kal (۱) زلف، گیس (۲) بافین گیس
 (بیلا زلفه‌گه د مسنهوی کال بو- نه کوْل نه دریز، نه زه‌مین

مال بو) [ف] (۱) زلفان (۲) بافتن به شیوهی «مسنهوی»
مسوار miswar مسینه، له جسَن مس [ف] از جنس مس،
 اشیاء قدیمی از جنس مس

مستولگ misülig لاناوه له شه‌رمینه [ف] کنایه از شرم‌گاه
مسه mise (۱) مس، مووسه کردن نه‌پاخ مختاجی (۲) بیده‌نگ
 و سپ‌وکوپ داکاسیان (۳) تووریان، قین کردن [ف] (۱) منت‌کشی
 برای رفع احتیاج (۲) با حالت موش مردگی ساکت و بی صدا
 نشستن (۳) قهر کردن

مسه کردن mise kirdin بنووره مسه [ف] نگا مسه
مسه‌فا misefa سووکه‌ناو مؤسته‌فا [ف] مخفف مصطفی
مسه‌مس mise mis (۱) سنگه‌سنگ (۲) مووسه‌مووس [ف] (۱)
 دست دست کردن، احتمال‌کاری (۲) باحالت لابه‌وزاری درخواست
 کمک کردن

مسه‌مس کردن mise mis kirdin سنگه‌سنگ کردن [ف]
 احتمال، احتمال‌کاری

مسه‌مئی misemeli (۱) لاسمائی کردن له کار (۲) هارخ
 پارخ ساده (۳) خوارده‌مئی ساده [ف] (۱) سر سری کار کردن
 (۲) اسباب و اثاثیه مختصر (۳) غذای ساده‌ای که زود آماده
 می‌شود

مسه‌نی miseni بنه‌وايگ ک تا نیمه‌قه‌ئ دُرس بویه [ف]
 فوندانسیون، پی ساختمان که تا محل شوناژ ساخته شده و
 آماده شوناژ است

مسه‌وسهل misewsel چه‌وپئ فرسه‌ت و هه‌لکه‌فت بۆن
 [ف] در پی فرصت مناسب بودن

مسه‌ؤلی miseüli (۱) چاخ ومه‌س (۲) ئه و که‌سه ک چووه
 سه‌ر ژن [ف] (۱) چاق و زیبا روی (۲) زناکار

مسهوی misewî (۱) مساق (۲) مسه‌ؤلی [ف] (۱) رفیق زن

مشت و مال خورده و قالب‌پذیر شده

مژمور mijmûr مژبور [ف] لاغر و بدترکیب

مژنگ mijng بنووره مژگ [ف] نگا مژگ

مژه mije پاشگر فرمانکاری «مه‌مگ مژه» [ف] پسوند
 فاعلی به معنی مکیدن

مژه‌تووقه mije tûqe بنووره زلتووقه، تووقه «ل» [ف] نگا
 زلتووقه

مژی mijî مژگ، ما «گ» (۲) ئه‌ق مژی [ف] (۱) مغز، نگا مژگ
 (۲) مکید

مژیا mijya مکیاد [ف] می‌مکید

مژیاگ mijyag مژیاغ [ف] مکیده شده

مژیان mijyan مکیان [ف] مکیده شدن

مژیاغ mijyaê مژیاگ [ف] مکیده شده

مژین mijîn (۱) مکان (۲) ئه‌وانه مژین [ف] (۱) مکیدن (۲)
 مکیدن

مس mis (۱) جووری فلزه (۲) بزنیگ ک خاله‌یل سیبه له
 گووشی بوو (۳) مزنه «مسگرتن» (۴) مووسه، مسه [ف] (۱) فلز
 مس (۲) بزنی که خالهای سیاه برگوش دارد (۳) دقت، توجه (۴)
 احتیاج داشتن، محتاج

مسافر misafir ره‌وه‌نی، ریوار [ف] مسافر

مسافرت misafiret وه سه‌فه‌ر چین [ف] مسافرت

مساق misaü مسه‌وی [ف] رفیق، رفیق زن شوهردار

مسار misaw مساق، مسه‌وی [ف] رفیق زن شوهردار

مسته‌فا mistefa (۱) دیه‌که‌یگه له فلاشاین (۲) ناویگه کورانه
 ، ئه‌ره‌ویی [ف] (۱) روستایی در قلعه‌شاهین (۲) مصطفی، نامی
 مردانه

مسراو misraw کناراو، ئه‌ره‌ویی [ف] مستراح

مسری misri تویه‌میگه له برنج وگه‌نم [ف] نوعی بذر برنج و
 گندم

مسقال misqal کیشمانه‌یگه، چووار گه‌ره‌م ونیم [ف] مثقال
مسکین‌ناوا miskîn awa دیه‌که‌یگه له ره‌وانسه‌ر [ف]

روستایی در روانسر

مس گرتن mis girtin (۱) مزنه گرتن (۲) تووریان [ف] (۱)
 دقت کردن (۲) قهر کردن، بؤ کردن

مسگر misger ئوساخ مس کاری، مسنگه‌ر [ف] مسگر

مسنگه‌ر misinger مسگر [ف] مسگر

مشقی mişqî مه‌شقی، چووارمشقی [ف] نشستن به حالت چهار زانو

مشک mişk جوورئ ئه‌ترْ خواه‌شبوو کْ له ناوکْ ئاسکه [ف] مُشک

مشکوک mişkûl شک له دلْ داشتن [ف] مشکوک

مشکه‌نار mişkenar ديه‌که‌یگه‌له قلاشاین [ف] روستایی در قلعه‌شاهین

مشکی mişki سره‌مه‌ی سیر [ف] مشکی

مشگر mişgir مه‌شگره، مه‌شکاله، مه‌شکه کویه‌نه‌یگ ک دهنه‌ئ پینه‌ئ کونه ومه‌شکه‌و... [ف] مشک کهنه‌ای که غیر قابل استفاده است و برای پینه مشکهای دیگر از آن استفاده می‌کنند

مشگره mişgirê بنووره مشگر [ف] نگا مشگر

مشمال mişmal مژمال، خواه‌شگل، ئه‌و چشته ک مشت و مالْ دریاس، زیزْ ئی وشه «مژموور، مژبوور، مشموور» [ف] زیبا، چیزی که مشت و مال خورده و قالب زده شده

مش‌مشه miş mişe نه‌خه‌شی ئاژه‌ل [ف] بیماری گلو در گوسفندا ن که باعث مرگ آنها می‌شود

مشموور mişmûr مژموور، نامشمال [ف] بد ریخت و بی نمود

مشن mişin مشه‌که‌ر [ف] آنکه بینی اش هنگام تنفس صدا می‌دهد

مشورهت mişûret راویژ، ئه‌ره‌وییه [ف] مشورت، پند و اندرز

مشه mişe مشانن [ف] صدای بینی هنگام تنفس

مشه‌ما mişema کولپچینگْ منال [ف] مشمه

مشه‌مش mişe miş مشانن [ف] صدای «مشه» ی پیایی

مغار mişar مه‌غار [ف] نگا مه‌غار

مغه‌له‌تی mixeletî یاره‌مه‌سی، گه‌مه وگا‌له، ته‌نز [ف] شوخی و طنز، طنزپردازی

مغه‌یره mixeyre خاواره، لایده [ف] بیگانه

مف mif (۱) مژ (۲) چلم [ف] (۱) مکیدن و خوردن مایعات (۲) آب بینی

مفانن mifanin مفه‌مف کردن [ف] آب بینی رابالا کشیدن

مفت mift (۱) قسه‌ئ بیهوده (۲) ئه‌رزان [ف] (۱) یاوه، سخن مفت و بیهوده (۲) مفت، ارزان

مفتخوهر mift xwer ئه‌و که‌سه کْ بئْ ئه‌وه‌ئ کارینگْ بکه‌ید

شوهردار (۲) زناکار

مسی misî (۱) مسینه (۲) سووکه‌ناو مؤسته‌فا [ف] (۱) از جنس مس (۲) مخفف مصطفی

مسینه misîne (۱) ئه‌فتاوه مسی (۲) بنووره مسوار [ف] (۱) آفتابه مسی (۲) نگا مسوار

مسیوهت misîwet ئه‌نگه‌مه، به‌یبه‌ختی، ئه‌ره‌وییه [ف] مصیبت

مش miş ده‌نگ لوتْ [ف] صدای بینی برای گوسفند

مشار mişar مه‌ره‌ئ نه‌چارئ [ف] اره درودگری

مشانن mişanin مشه کردن، نه‌فه‌س کیشان [ف] صدای نفس کشیدن بینی

مشت mişt (۱) گورمیچه، میشت، له ئه‌وستا (mûştê) مووشتنی) وله په‌هله‌وی (muşt) موشت) توسریاس (۲) وه ئه‌نازه‌ئ یه‌ئ مشت (۳) برینگ «مشتن لات و لوت» [ف] (۱) مُشت، در اوستا (mûştê) مووشتنی) و در پهلوی (muşt) موشت) نوشته‌شده (۲) پُر یک مُشت (۳) عده، یک عده

مشتاخ miştax (۱) چا خواه‌شالْ «ده‌س ومشتاخ» (۲) ئاواتخواری له ديه‌نْ که‌سیگ [ف] (۱) به گرمی پذیرفتن (۲) مشتاق

مشت خسن mişt xisin مشت وه‌شانن [ف] مشت زدن

مشت گرتن mişt girtin گورمچه کردن ده‌س [ف] مشت را گره کردن

مشت لیدان mişt lê dan وه مشت زهریه‌ت دان [ف] مشت زدن

مشت و مال mişt û mal مالینْ له‌ش [ف] ماساژ دادن

مشت‌ومر mişt û mir مرخش کردن [ف] جنگ وجدل

مشت وه‌شانن mişt weşanin مشت خسن [ف] مشت زدن

مشته mişte (۱) ده‌سه، دتیه‌ئ چه‌قوو (۲) سووکه‌ناو مشتبه‌با [ف] (۱) دسته چاقو و... (۲) مخفف مجتبی

مشته‌با mişteba مشتبه، مشتئ [ف] مخفف مجتبی

مشته‌ری mişterî بخرئ، بساو [ف] خریدار، مشتری

مشته‌گور mişteku گولوو ئاسنی گه‌ورائ سافکاری [ف] گلوله آهنی نسبتاً بزرگ ویژه صافکاری

مشته‌گان mişte gan ده‌سگان [ف] جلق، استمناء

مشتئ miştî مشتبه‌با، مشتبه [ف] مخفف مجتبی

مشتیله miştîle بنووره پیامشته [ف] نگا پیامشته

ناگوار
مقی miqî دلنیا [ف] اطمینان، یقین
مکانن mikanin مژین [ف] مکیدن
مک دان mik dan مژین [ف] مکیدن
مکویه miküye (۱) بنووره مه کویه (۲) جیگ ک له تی کوو
 بوون و به‌تشره‌رات کهن [ف] (۱) نگا مه کویه (۲) محلی که گرد هم
 آیند و شور کنند
مکیس mikîs رۆده‌ربایس، فهدده‌وسی به‌یت ئه‌لوه‌س گه‌ورای
 ئیران ئوشید: نشانه نه‌هاده‌ند به‌ر ئه‌سب ریس - سیاوش
 نه‌که‌رد هیچ به‌رکه‌س مکیس» له تۆرکه‌مهنی مه‌کیس ئوشن
 [ف] رو درباستی، تعارف، فردوسی حماسه‌سرای نامی ایران در
 داستان سیاوش می‌فرماید «نشانه نهادند براسب ریس -
 سیاوش نکرد هیچ بر کس مکیس» در ترکمنی «مکیس»
 گویند
مکیس کردن mikîs kirdin رۆده‌ربایس داشتن [ف] رو در
 بایستی داشتن
مگیر migîr گیر وگرفت [ف] مشکلات
مل mil (۱) وه مل، وه پائی (۲) ره‌ئ بۆن «وه ملنیا ره‌ئ بۆ»
 (۲) گه‌رده‌ن [ف] (۱) بر عهده (۲) گذشتن بر (۳) گردن
ملا mila (۱) مالمیه‌تیگه له مه‌ته‌له‌یل کوردی (۲) زانا [ف] (۱)
 شخصیتی در داستانها، ملا نصرالدین (۲) دانا، ملا
ملاّت mîfat قور و ئاهه‌ک و... ئه‌رائ سازین مال [ف] ملاّت
ملا‌دان mila dan وه ملا دان [ف] بر روی... کشیدن
ملازه‌مان milazeman دبه‌که‌یگه له مایه‌شت [ف] روستایی
 در مادیدشت
ملازه mifaze ئیسفا گرتن، ئه‌ره‌وییه [ف] ملاحظه، دقت
 کردن
ملازه گرتن mifaze girtin ئیسفا گرتن [ف] ملاحظه حال
 کسی کردن
ملازئ mifazê ملازه، ملاژی، بنووره مزگ [ف] ملاجه، نگا
 مزگ
ملازئ مزگ mifajz mifajz مزگ، ملازه [ف] ملاجه، نگا مزگ
ملازئگ mifajig بنووره مزگ [ف] ملاجه، نگا مزگ
ملازه mifaje ملازی، بنووره مزگ [ف] ملاج، مغز سر، نگا
 مزگ
ملازئ mifajê ملازه، بنووره مزگ [ف] ملاج، نگا مزگ

نان که‌سی تر بخوه‌ئید [ف] مفتخور
مفته mifte وه په‌تی [ف] مفتی، مفت
مفته‌خوهر mifte xwer مفت خوهر [ف] مفتخور
مفته‌کی mifteki وه مفت [ف] مفتی، مفت
مفتی miftû وه په‌تی [ف] مفتی، رایگان
مفتس mifsit شووفار، ئه‌ره‌وییه [ف] مفسد
مفماف mifi maf مه‌ئ مه‌یتاه‌ه‌یت [ف] «مفه» ی بسیار
مفن mifin چلمن، کلمن [ف] چلمن
مفوی mifû چلمن، کلمن [ف] چلمن
مفه mife مف، مفانن [ف] آب بینی
مفه‌تش mifetiş ئه‌و که‌سه ک کارئ جوورس‌نه، ئه‌ره‌وییه
 [ف] مفتش
مفه‌مف mife mif مه‌ئ مه‌یتاه‌ه‌یت [ف] «مفه» پیایی
مفه‌ئتن mifeÿten ئاشوو، شووفار [ف] فتنه‌گر
مق miq ناخ هه‌لکیشان [ف] آه سرد کشیدن
مقاش miqaş مه‌قاش [ف] انبر، مقاش
مقائن miqanin بنووره مقائن [ف] نگا مقائن
مقاو miqaw میقاو [ف] بیماری گلو ستوران که باعث
 آبریزش بینی و عطسه کردن می‌شود
مق وه دل‌بردن miq we difa birdin له ناخ دل نگران
 بۆن، ده‌ق کردن [ف] از صمیم قلب ناراحت شدن، سکنه کردن
مقه miqe بنووره مرقه [ف] نگا مرقه
مقه‌ست miqest قه‌چی، ئه‌ره‌وییه [ف] قیچی
مقه‌مق miqe miq بنووره مقائن [ف] نگا مقائن
مقوا miqewa کارتوون [ف] مقوا
مقو بردن miqew birdin ماق مهنن [ف] شگفت زده
 شدن، حیران شدن
مقه‌ئیت miqeÿt ده‌ره‌ئیت، ده‌ریه‌ن [ف] مقید، در قید
مقه‌ئیت نه‌ئین miqeÿt neün ده‌ریه‌ن نه‌ئین [ف] مقید نبودن،
 برایش مهم نبودن
مقه‌ئیر miqeÿr سه‌وارات گهن [ف] اتفاق بد، حکایت ناخوش
مقه‌ئیره miqeÿre (۱) خاواره (۲) مقه‌ئیر، لیقه‌ومان «که‌س
 نیه‌تویه‌ئین نووائ مقه‌ئیره بگرئید» [ف] (۱) بیگانه (۲) اتفاق
 ناگوار، حادثه
مقه‌ئیمه miqeÿme لئ قومان [ف] سرگذشت ناگوار
مقه‌ئیره miqeÿwe لیقه‌ومان، لئ قومان [ف] سرگذشت

کرمانجی «مه‌ولانا» تۆشن «گل و گازنجی خوه مه‌ولانا ده‌کن»
 [ف] واژه‌ای در مقام درخواست کردن، واژه‌ای که کمک چوپان
 برای جمع آوری حقالزحمه خود سر می‌دهد، در کردی کرمانجی
 «مولانا» به تمنا و التماس درونی گویند

ملو کردن milaw kirdin ئەلها کردن [ف] درخواست کمک
 کردن

ملباریک mil barîk لاناوه له له پ [ف] گردن باریک، کنایه از
 لاغر

ملپێچ mil pêç شال [ف] گردن پیچ، شال

ملپێن نان mil pê nan مل وه پێ نان [ف] گردن نهادن

ملجنگ mil cinig ملوانکُ پیه‌نیگ ک مل بیووشنید واته
 «مل + جنگ = پیووشاننده» [ف] گردن‌بند پهنی که گردن را
 می‌پوشاند «مل = گردن + جنگ = پوشش» آنچه که گردن
 را می‌پوشاند

مل جه‌پدان mil ce' dan رۆده‌ر بایس [ف] شرم و حیاء
 داشتن از انجام کاری

ملچ miç' بنووره مرچ [ف] نگا مرچ

ملچانه miçane گیایگه ک له ناو چنه‌ر سه‌ونز که‌ئید [ف]
 گیاهی که در مزرعه‌ی چغندر سبز می‌کند

ملچانین miçanin ملچه کردن [ف] صدای دهان هنگام
 بوسیدن یا خوردن

ملچ ده‌مه‌و دان miç'i demew dan مرچ ده‌مه‌و دان [ف]
 صدای دهان هنگام آشامیدن، کنایه از خوشمزه جلوه دادن

ملچه miçe بنووره مرچه [ف] نگا مرچ

مل چه‌فت mil ceft مل که چ [ف] گردن کج

مل چه‌فت کردن mil ceft kirdin مل که چ کردن [ف] گردن
 کج کردن

مل چه‌فتی mil ceftî مل که‌چی [ف] گردن کجی کردن،
 نافرمانی

ملچه‌ملچ miçe miç ملچان [ف] «ملچه» ی پیایی

ملچه‌ی دم miçeyê dem تام دم دانه‌وه [ف] صدای دهان
 هنگام آشامیدن و خوردن

ملچه‌ی ماچ miçeyê maç ده‌نگ ماچ کردن [ف] صدای
 بوسیدن

ملد milid مل ت [ف] گردنت، گردن تو

ملدا milida ملده‌و [ف] بر روی تو

ملاس mifas بنووره ملّیس [ف] نگا ملّیس

ملاق mifaq دم، سقف دم «ملاقم وشکه» [ف] کام، سقف
 دهان

ملاقات mifaqat (۱) سه‌رکه‌شی کردن (۲) وه دییه‌ن زندانی یا
 نه‌خوش چین (۳) به‌کتران دین [ف] (۱) سر کشی کردن (۲) به
 ملاقات ناخوش یا زندانی رفتن (۳) همدیگر را ملاقات کردن

ملاق وشک بۆن mifaq wişk bün دم وشک بۆن [ف]
 خشک شدن آب دهان

ملاقه mifaqe چمچه، مه‌له‌قه [ف] ملاقه

ملاک mifak چه‌شتن، خواردن [ف] چشیدن، خوردن

ملاک کردن mifak kirdin چه‌شتن، خواردن [ف] چشیدن،
 خوردن

ملاکت mifaket (۱) فریشته (۲) لاناوه‌له به‌دماژه «منئیده
 ملاکت» [ف] (۱) فرشته (۲) کنایه از بدریخت

ملاّل mifal' منالّ بچه

ملاّلان mifalan منالان [ف] بچه‌ها

ملاّلانه mifalane منالانه [ف] کودکانه

ملاّلان باز mifal baz منالان باز [ف] بچه‌باز

ملاّلان بازکی mifal bazeki منالان بازی [ف] کار سرسری و
 کودکانه

ملاّلان بازی mifal bazî (۱) چۆکره بازی (۲) منالان بازی [ف] (۱)
 بچه بازی (۲) کار کودکانه

ملاّل بۆچله mifal buçile منال بۆچله [ف] کنایه از نفهم

ملاّل بۆن mifal bün منال بۆن [ف] بچه بودن

ملاّلدار mifal dar منالدار [ف] بچه‌دار

ملاّلداری mifal darî منال‌داری [ف] بچه‌داری

ملاّلدان mifal dan منال‌دان [ف] زهدان، بچه‌دان

ملاّل مه‌زم mifali mezim منال مه‌زم [ف] کوچک و بزرگ

ملاّل هاوردن mifal hawrdin منال هاوردن، زابین [ف]
 بچه زابیدن

ملاّله شیر mifale şîr مناله شیر [ف] زنی که نوزاد شیر
 خوار داشته باشد

ملاّلی mifali منالی [ف] کودکی

ملاّته‌تی mila niqetî ته‌رتو و گر [ف] ایرادی، ایراد گیر

ملاّیکه‌ت mifaeket بنووره ملاّکه‌ت [ف] نگا ملاّکه‌ت

ملو milaw ئەلها کردن دۆیا شووان ئەپاچ پامز خوه‌ی، له

عهد من
ململان milmilan شیک خوازی، هامالی [ف] هموردی، رقابت
مل نان mil nan (۱) مل وه پی نان (۲) سهره وخوه ئی وه ری
 کهفتن [ف] (۱) گردن نهادن، پذیرفتن (۲) سر خود براه افتادن
مَلَق miŋo بافه «گ» [ف] غله درو شده و دسته شده
مَلُو miŋu بنویره مت مَلُو [ف] نگا مت مَلُو
ملوانک milwanik ملینک [ف] گردنبند
مَلُوچه miŋuŋe کنره کردن، له وه پریان [ف] چریدن
مَلُوچه کردن miŋuŋe kirdin کنره کردن، له و پریان [ف] به آرامی چریدن
ملوور milûr (۱) بلوور، هریر (۲) تیه ئی تیه ئی «وه ملوور زه مان...» ئه وه و بییه [ف] (۱) گیاه تلخک (۲) به مرور، اندک اندک
مَلُووزم miŋuzim نان خوره، ئایله [ف] عائله، نان خور
مَلُووش miŋuŋe کنره [ف] چریدن
مَلُووشه miŋuŋe له وه پریان [ف] چریدن
مَلُووشه کردن miŋuŋe kirdin له وه پریان [ف] چریدن
مَلُووکان miŋukan بنویره مَلُووکان [ف] نگا مَلُووکان
مَلُوومانن miŋumanin خولوومانن [ف] نگا خولوومانن
مل ومو miŋu mu مت مَلُو [ف] نگا مت مَلُو
ملهم milhim خۆسپ «وه ملهمئ نه...» [ف] غیبت کردن
مله mile ملیه، گه رده نه [ف] گردنه کوه
مله ناواره mile aware دیه که یگه له جوانپو [ف] روستایی در جوانرود
مله بیئد mile bêd دیه که یگه له که توله [ف] روستایی در کندوله
مله پالنگانه mile palngane دیه که یگه له جوانپو [ف] روستایی در جوانرود
مله تاتگی miletatigî سهره تاتگی [ف] دزدکی سرک کشیدن و تماشا کردن
مله ترشگه miletirŋe دیه که یگه له ره وانسه [ف] نام روستایی در روانسر
مله جاوه کی mile cawekî (۱) وه رده وه رده کردن (۲) دژایه تی کردن [ف] (۱) رجز خوانی و تهدید کردن (۲) مخالفت کردن

مُلدان milidan مل تویه [ف] گردن شما
مل دان mildan ته سمیل بۆن [ف] تسلیم شدن، فرمان بردار شدن
مل دهس mil des ده سینک «ل» [ف] دستبند
مل دهس مه نن mili des menin وه بان دهس مه نن [ف] ماندن، و بال گردن شدن
مل سۆیه mil süyer مییه یگ ک سهر وملئ خۆرمایی بوو [ف] میش یابزی که سر وگردنش حنایی رنگ باشد
مل شکانن mil ŋikanin (۱) لاناوه له چین (۲) که له مه حسن [ف] (۱) کنایه از رفتن (۲) آسیب رساندن، گردن شکستن
مل شووپ mil ŋur مل دریژ [ف] گردن دراز
مل شویره و بۆن mil ŋurêw bün لاناوه له شه رمه نده بۆن [ف] کنایه از شرمنده شدن
ملفانک milwanik ملوانک «ل» [ف] گردنبند
مَلَق miŋq (۱) دم دان ماسی وه قولاو (۲) شاک دان (۳) جمس رهگ له هه ئین پریان [ف] (۱) نک زدن ماهی به قلاب (۲) کله زدن درجماع (۳) فوران رگ هنگام بریدن
مَلَق دان miŋq dan بنویره مَلَق [ف] نگا مَلَق
مَلَقه miŋqe مَلَقه ده م [ف] صدای دهان هنگام قورت دادن
مَلک miŋk دارای ته نانه تی [ف] ملک خصوصی
مل کوپ mil kwir مل خوز کردن له ترسا، رخ چین [ف] گردن انداختن از ترس، ترسیدن
مل کوپ کردن mil kwir kirdin رخ چین [ف] ترسیدن
مل کوپ گرتن mil kwir girtin ترسیان [ف] ترسیدن
مل کهچ mil keç مل چه فت [ف] گردن کچ
مل کهچ کردن mil keç kirdin مل چه فته و کردن [ف] گردن کچی، نا فرمانی
مل کهچی mil keçî مل چه فته و کردن [ف] نافرمانی
مل که و mil kew مل که و مل [ف] کنایه از زیبا
مل گرتن mil girtin سه کران داشتن [ف] مغرورانه بر خورد کردن
مَلگه milige (۱) هلگه وملگه (۲) ملگه ئی شهق [ف] (۱) ریزه میزه (۲) یخه پیراهن وکت
مل له چه قووساین mil le çeŋu sayn لاناوه له شه پی فرووشان [ف] کنایه از جنگ طلبی
مَلَم milim (۱) مل م (۲) وه پائی م [ف] (۱) گردن من (۲) بر

مله‌ج‌پ‌ری mile cerî له‌نج و کوت‌ران کردن [ف] ل‌ج کردن و اصرار بر ل‌ج‌اجت

مله‌ج‌پ‌ری کردن mile cerî kirdin له‌نج و کوت‌ران کردن [ف] ل‌ج کردن و اصرار بر ل‌ج‌اجت داشتن

مله‌خ‌پ‌ری milexirî سه‌ره‌خ‌پ‌ری [ف] سر و گردن را به هر سو‌یی چرخاندن و نگاه کردن

مله‌د‌ز‌گه miledizge دیه‌که‌ی‌گه له سه‌ر‌پ‌یه‌ل [ف] روستایی در سر‌پ‌ل‌ذهاب

مله‌ز‌و‌لان milezofan دیه‌که‌ی‌گه له سه‌ر‌پ‌یه‌ل [ف] روستایی در سر‌پ‌ل‌ذهاب

مله‌سو‌ی‌هر milesüyer دیه‌که‌ی‌گه له تی‌لان‌ده‌ی‌شت [ف] نام روستایی در تی‌لان‌د‌شت

مله‌شو‌وره mileşûre نه‌خو‌ه‌شی‌مامر [ف] بیماری ماکیان

مله‌شی‌خ mileşêx دیه‌که‌ی‌گه له که‌ت‌وله [ف] روستایی در کندوله

مله‌ق‌وت‌ی mileqwitî سه‌ره‌خ‌پ‌ری، بنو‌وره م‌له‌خ‌پ‌ری [ف] نگا م‌له‌خ‌پ‌ری

مله‌که‌و milekew (۱) دیه‌که‌ی‌گه له جه‌ل‌ل‌وه‌ن (۲) دیه‌که‌ی‌گه له سه‌ر‌پ‌یه‌ل [ف] (۱) روستایی بر آ‌یین یارسان در جلالوند (۲) روستایی در سر‌پ‌ل‌ذهاب

مله‌که‌ره milekewe دیه‌که‌ی‌گه له جووان‌پ‌و [ف] روستایی در جووان‌رود

مله‌ما mifema مه‌ل‌ما، نه گ‌رم و نه سه‌رد، شیر‌ت‌یه‌ن [ف] ول‌رم

مله‌وه‌زی milewezî م‌له‌جاو‌ه‌کی [ف] نگا م‌له‌جاو‌ه‌کی

مله‌هار milehar دیه‌که‌ی‌گه له د‌یز‌گران [ف] روستایی در د‌یز‌گران از توابع اسلام آباد غرب

مله‌هانه milehane دیه‌که‌ی‌گه له که‌ت‌وله [ف] روستایی در کندوله

مله‌یا‌ق‌و‌ر mileyaqû دیه‌که‌ی‌گه له سه‌ر‌پ‌یه‌ل [ف] روستایی در سر‌پ‌ل‌ذهاب

مله‌یه‌شت‌ی mileyeştî دیه‌که‌ی‌گه له جووان‌پ‌و [ف] روستایی در جووان‌رود

مله‌پ‌ر milhir د‌و‌ر، د‌م‌ل [ف] گردن کلفت

مله‌پ‌ری milhirî د‌م‌لی [ف] گردن کلفتی

مله‌ه‌ق milheq د‌ل‌ن‌ت‌یا کردن «مل + ه‌ق» مل وه ه‌ق نان

[ف] قانع کردن

مله‌ه‌ق کردن milheq kirdin م‌له‌ه‌ق [ف] قانع کردن

مل‌یا milêa (۱) وه مل‌ئ‌ه‌وا (۲) مل‌ی‌ه‌و [ف] (۱) بر روی او (۲) رد شدن از روی او

مل‌یان milêan (۱) مل‌ئ‌ه‌وان (۲) وه مل‌ی‌انا (۳) وه مل‌یان [ف]

(۱) گردن آنها (۲) بر روی آنها (۳) بر عهده آنها

مل‌ی‌انا milêana م‌ل‌ی‌انه‌و [ف] بر روی آنها

مل‌ی‌انه‌و milêanew م‌ل‌ی‌انا [ف] بر روی آنها

مل‌ی‌س milêes ل‌ت‌سه‌و ب‌و‌ن [ف] با حالت تضرع و زاری ن‌گ‌ریستن یا تمنا داشتن

مل‌ی‌سه‌و ب‌و‌ن milêsew bün ل‌ت‌سه‌و ب‌و‌ن [ف] با زاری و تضرع دور شدن

مل‌ی‌ن‌ک milînik مل‌وان‌ک [ف] گردن‌بند

مل‌یه milye م‌له [ف] گردنه کوه

مل‌یه‌نی milyenê (۱) دیه‌که‌ی‌گه له ناو‌ده‌روه‌ن (۲) م‌له‌ی‌گه له گی‌ه‌لان [ف] (۱) روستایی در ناو‌د‌رون (۲) گردنه‌ای زیبا در گی‌لان‌غ‌رب

مل‌ی‌ه‌و milyew بنو‌وره مل‌یا [ف] نگا مل‌یا

من min م، ئ‌ه‌و‌ل که‌س ی‌ه‌ک‌له [ف] من

منا mina (۱) له منا «له‌منا چو‌وده‌ تنا» (۲) گاوه‌و د‌هر «گونا کار، منا کار» [ف] (۱) از من (۲) منع کننده

منا‌ت minat مه‌نات، پ‌نت «ه‌ه‌م که‌و‌ر سه‌روه‌ن خسته د‌هر، گول‌ت‌و‌و‌پ د‌هم، قورس قه‌مه‌ر - برقه‌ئ‌ی منات‌ئ‌ی که‌فته خو‌هر، که‌ل‌ه‌و‌ل کال‌م سه‌روه‌نی» (ته‌ن‌یا) [ف] نوعی گردن‌بند طلا

منار minar به‌ش‌ی‌گه له ک‌و‌یه‌شت [ف] بخشی بزرگ در شهر کوه‌د‌شت

منا‌کار mina kar گاوه‌و د‌هر [ف] منع کننده

منا‌کردن mina kirdin گ‌ه‌نی د‌ی‌گران وه‌تن [ف] عیب د‌ی‌گران را گفتن

منال minal م‌ل‌ل [ف] بچه

منالان minalan م‌ل‌لان [ف] بچه‌ها

منالانه minafane م‌ل‌ل‌انه [ف] بچه‌گانه

منال‌باز minaf baz م‌ل‌ل‌باز [ف] بچه‌باز

منال‌باز‌ه‌کی minaf bazekî م‌ن‌ال‌بازی [ف] کار کود‌کانه و ابله‌هانه

منال‌بازی minaf bazi م‌ل‌ل‌بازی [ف] کار کود‌کانه

منگ minġ minġanin تو دماغی حرف زدن
منگانن minġanin منگه منگ کردن [ف] تو دماغی حرف زدن
منگن minġin که سیگ ک منگه که ید [ف] کسی که تو دماغی حرف می زند
منگه minġe منگ [ف] تو دماغی حرف زدن
منگه منگ minġe minġ منگه ځ هه پتاهه ییت [ف] صدای «منگ» ی پیایی
منم minim به منم [ف] من هستم
من من min min (۱) قسه ځ قه ق کردن (۲) پته پت کردن [ف]
من من کردن min min kirdin (۱) پته پت کردن (۲) وپاوه کردن [ف] (۱) بریده بریده سخن گفتن (۲) غرولند کردن
منه mine هُن منه، مال منه [ف] مال من است
منهت minet قه یر وه سهر که سځ نان [ف] منت
منه تبار minet bar منیوار [ف] سپاسگزار
منه تباری minet barî منیواری [ف] سپاسگزاری
منهت مه منوون minet memnûn منیوار [ف] سپاسگزار
منهت نان minet nan منهت وه سهر نان [ف] منت بر سر گذاشتن
منه سک minesik ده سپیچگ [ف] دستاوین، بهانه
منه من mine min من من کردن [ف] نگا من من کردن
منه ومشته mine û mişte منه ومشته، که م که م «وه منه و مشتته کرده ځ به ځ گوونی» [ف] کم کم، اندک اندک، خوشه چینی
منه وری minewerî دبه که یگه له دیزگران [ف] روستایی در دیزگران
منه ی miney مینه ځ [ف] گشتن بدنبال...
منه ی کردن miney kirdin مینه کردن [ف] جستجو کردن به بدنبال...
منی minê مینید [ف] می ماند به... شباهت دارد به
منی minî منیده [ف] می مانی به... شباهت داری به
منیا minya منیاده [ف] می مانست به... شباهت داشت به...
منیاد minyad (۱) مینیاد (۲) مینیاد [ف] (۱) می مانست که... شباهت داشت به... (۲) می ماند

منال بۆچله minaf büçife لاناوه له نهزان [ف] کنایه از نفهم
منال بۆن minaf bün ملال بۆن [ف] بچه بودن
منالدار minafdan ملالدار [ف] عائله مند، بچه دار
منالندان minaf dan ملالندان [ف] زهدان
منال مه زم minaf mezim ملال و مه زم [ف] کوچک و بزرگ
منال هاوردن minaf hawrdin ملال هاوردن [ف] بچه دار شدن
مناله شیر minafe şîr ملاله شیر [ف] زنی که نوزاد شیر خوار دارد
منالی minafî ملالی [ف] بچی
منام minam بنویره منا [ف] نگا منا و ترکیباتش
منته وهر mintewer مک و میزان، ده قیق [ف] میزان، کاملاً دقیق
منج minc مهنج، کوو بوون ئاو له شوونینگ [ف] جمع شدن آب درجایی
منجوق minciq جوورئ زینه تبه [ف] منجوق
منجه منج mince minc وریبیم کردن و ناپازی بۆن [ف] اعلام نا رضایتی کردن و باخود حرف زدن
منجه ودان mincew dan مهنجه و دان [ف] جمع شدن آب در جایی
مندرپگ mindirîg منیری، دبه که یگه له شیان [ف] روستایی در شیان
مندیر mindêr چه وهر ځ «ل» [ف] چشم ب راه، منتظر
مندیل mindêl مندیر «ل» [ف] چشم براه
منس minis مینس، له گیلکه کی «مانستن» ئوشن [ف] می مانست به، شباهت داشت به، درگیلیکی «مانستن» گویند
منست minist مینس [ف] شباهت داشت به...
منستیا ministya منسیا [ف] می مانست به...
منستیاد ministyad منسیاد [ف] می مانست به...
منستیاده ministyade منسیاده [ف] می مانست به...
منسکل miniskif چتری، سه نده لی [ف] صندلی
منسه minise مینسته [ف] می مانست به...
منسیا minisya منستیا [ف] می مانست به...
منسیاد minisyad منستیاد [ف] می مانست به...
منسیاده minisyade منستیاده [ف] می مانست به...

معنی سفت بستن است
موتو دان mûtew dan (۱) موتگه دان (۲) دهم خوز کردن
موتچا (۱) چمباتمه زدن سگ (۲) لب را گرد کردن و گفتن یا چیزی را خوردن
موجز mûciz مه‌وجز، نه‌ره‌وییه **موجز**
موج mûç موچ کیشان **موج** موی کشیدن، **موج**
موتچاخ mûçax موی کشیدن، موی کشیدن، موی دم
 اسب برای درست کردن دام
موتچان mûçan موتچان **موتچان** کوچک، کوچکتین
موتچانین mûçanin موچ کیشان **موتچانین** موی کشیدن
موتچانین mûçanin بیخ کردن و کولگه به‌سان **موتچانین** خود را جمع کردن و کمین کردن
موتچرکه (۱) mûçırke (۲) بنورپه چنارم (۲) میزه‌چرکه **موتچرکه** (۱) نگا چنارم (۲) شاشیدن
موتچکله mûçkile موتچکله **موتچکله** کوچکتیر، کوچکتین
موتچکشان mûç kîşan موتچکشان **موتچکشان** موی کشیدن
موتچگ mûçig موتچگ **موتچگ** کوچک
موتچگله mûçigile موتچگله **موتچگله** کوچکتیر، کوچکتین
موتچه mûçe موتشه، نه‌واله **موتچه** نذری یارسان، نواله
موتچه muçe موتچه **موتچه** نذری یارسان
موتچه‌بیه‌ر muçe bîyer موتشه‌بیه‌ر **موتچه‌بیه‌ر** نذری که یارسان در بین مردم پخش می‌کنند
موتچه‌موتچ mûçe mûç موتچه‌موتچ، موتشه‌موتش **موتچه‌موتش** اندک اندک خوردن
موتچار muçyar نامووزار «گ» **موتچار** اندرزگو
موتچارنی muçyarî نامووزاری «گ» **موتچارنی** نصیحت کردن
موتحرامه mü hîrame گه‌نه موی ده‌مچه و **موتحرامه** نخستین موی صورت
موتحه‌مدخان muhemed xan دیه‌که‌یگه‌له سنجاوی کُ
 زید دوکتور کریم سنجابی **موتحه‌مدخان** در سنجاوی، زادگاه دکتر کریم سنجابی
موتحه‌مدآباد muhemed abad دیه‌که‌یگه‌له که‌نگه‌وه‌ر،
 ناو زونه‌ی «ته‌تيله‌گا» بویه **موتحه‌مدآباد** روستایی در کنگاور، نام پیشین این روستا «طویه‌گا» بوده
موتخوپ muxof بنورپه مخوپ، مه‌خوپ **موتخوپ** نگا مخوپ
موتخوره‌رگه mü xwerige نه‌خوشی موی **موتخوره‌رگه** بیماری موی

مینیادا minyada مینیادا **مینیادا** باقی می‌ماند
مینیادین minyadin مینیادین **مینیادین** می‌مانست که، شباهت داشت به ...
مینیری minêrî (۱) دیه‌که‌یگه‌له شیان (۲) دیه‌که‌یگه‌له
 دیزگران **مینیری** (۱) روستایی در شیان (۲) روستایی در دیزگران
مینیش minîş خوه‌میش **مینیش** من هم
مینیشی minêşî (۱) تیره‌یگه‌له که‌له‌هور، مانشتی، ماد نشین
 (۲) دیه‌که‌یگه‌له گوواور **مینیشی** (۱) یکی از تیره‌های ایل کلهر، مانشتی، ماد نشین (۲) روستایی در گوواور
مین‌کردن minê kirdin منه‌ی کردن **مین‌کردن** جستجو کردن، گشتن
مینگ minêg مینید، بنورپه مینید **مینگ** نگا مینید
مینگه minêge مینورپه مینیده **مینگه** نگا مینیده
مینیم minîm مینیم **مینیم** می‌مانیم
مینیمین minîmin مینیم **مینیمین** می‌مانیم
مینیمینه minîmine مینیمینه **مینیمینه** می‌مانیم به ...
مینیمه minîme مینیمه **مینیمه** می‌مانیم به ...
مینین minîn مینین **مینین** می‌مانید
مینینه minîne مینینه **مینینه** می‌مانید به ...
مینوار minêwar منه‌ت مه‌منوون **مینوار** سپاسگزار، منت بار
موی mü تۆک، تۆسک **موی** موی
موی mü هوو ته‌ور و تیشه **موی** قسمت عقب تیشه و تبر
موارک mwarik بمبارک **موارک** مبارک
موی‌بیر mü bir نه‌و چشته کُ موی و پی‌بیر **موی‌بیر** موی‌بیر
موت mût سووت، کونای قنگ **موت** سوراخ مقعد
موتیر motir گه‌نه‌کار «گ» **موتیر** زن فاحشه
موتگ mûtig (۱) که‌میگ، له لاتین (mote) توشن (۲) متگ
موتگ (۱) اندکی، کمی، در لاتین (mote) به ذره و اندک
 گویند (۲) ذره‌ای مدفوع
موتگه mûtige کوژگه‌کردن سه‌گ **موتگه** حالت چمباتمه زدن سگ
موتگه‌دان mûtige dan مووتگه کردن سه‌گ **موتگه‌دان** حالت چمباتمه نشستن سگ
موتگه‌کردن mûtige kirdin موتگه دان **موتگه‌کردن** چمباتمه نشستن سگ
موت‌به‌س mûte bes سفت به‌سان «گ» **موت‌به‌س** اصطلاحاً به

خوره سر

مُوده (1) *mûde* (چه و پښ بڼ ۲) مده، مدهت (ف) (۱) انتظار (۲) مدت

مُور (1) *mûr* (شہ قَل ۲) مور (نماز ۳) رشک (۴) مرؤژ (۵) به زمیگه چو هوره ک له که یل خوه نن (۶) گیرسن و نازیته تی ئپای مردی، له لاتین (mourn) وه نازیته تی توشن (۷) رهنگ به نه وش (ف) (۱) مهر خرمن (۲) مهر نماز (۳) شپش (۴) مورچه، موریا نه (۵) یکی از مقام های آوازی که مانند هوره بدون موسیقی است و نزد لکها اجرا می شود (۶) مویه، در لاتین (mourn) به معنی سوگوری است (۷) رنگ بنفش

مُورت (1) *mûrt* (وه رهنگ سه ونز ۲) سراویگه له گیله لان (۳) دارینگه ک گوله یل سه ونز وخوه شپوویگ دیرید و له وه لنگی عود سازن، له به ندهوشن ک یه کئی له نامه یل په هله ویه له به ن بیس وچووار توسریاس ک: هر کام له گوله یل هن یه کئی له خودایله شاشسپرغم «ره یحان» هن شه هریوه، یاسه مین هن به همن و موورد هن نه هورامه زداسه (ف) (۱) به رنگ سبز (۲) سرابی درگیلانغرب (۳) درختی که از آن عود سازند، در بندهشن که از نامه های پهلوی است در بند بیست و چهار آمده: هریک از گلها از آن یکی از امشاسپندان است و ریحان ویزه ی شهریور و یاسمین ویزه ی بهمن و مورد از آن اهورامزدا و مرزنگوش از آن اردیبهشت

مُورچر *mûr çir* (ف) کسی که ابیاتی در وصف تازه درگذشته باحالت مویه می خواند

مُور کردن (1) *mûr kirdin* (شہ قَل کردن ۲) رهنگ به نه وش کردن موره وه نیشانه ئ سزبان (ف) (۱) مهر کردن (۲) با رنگ بنفش رنگی کردن مهره سوخته به نشانه ی اینکه از دور خارج است

مُورن *mûrin* رشکن (ف) شپشو

مُورن *mû rînin* لاناوه له خه مگین بڼ (ف) کنایه از ناراحت شدن، اصل واژه به معنی موی کردن است

مُوره (1) *mûre* (رزار دیوار ۲) قاپ ته خته نه رد (۲) موره (ف) (۱) چین دیوار (۲) مهره تخته نرد (۳) سوهان

مُور هار *mûr har* مور چر (ف) آنکه اشعاری در وصف تازه در گذشته می خواند

مُور هاوردن *mûr hawrdin* مور چرین (ف) مویه کردن
مُوره گئی متگه *mûregey metige* لاناوه له خوته ولاره

(ف) کنایه از غولند

مُوره مور *mûre mûr* مور هاوردن (ف) ترنم مویه

مُورئ *mûri* موریز (ف) مورچه، نگا مرؤژ

مُورئ *mûrê* دانه ئ ته زمیر (ف) دانه های تسبیح

مُوریز *mûrij* بنووره مرؤژ (ف) مورچه، نگا مرؤژ

مُوریزانه *mûrijane* بنووره مرؤژانه (ف) نگا مرؤژانه

مُوریزه *mûrije* بنووره مرؤزه (ف) نگا مرؤزه

مُوزئ *mûzi* زتانیکه ر (ف) موزی

مُوزئل *mûjel* (۱) مه تچنه ک (۲) سانه قَل (ف) (۱) لاغر و بد

ترکیب (۲) پخمه

مُوعینه *moîne* دیه که یگه له که توله (ف) روستایی در کندوله

مُوس *mûs* (۱) منه ت (۲) مسه (ف) (۱) منت (۲) نیاز

مُوسا *mûsa* ناویگه کورانه (ف) نامی مردانه

مُوسا آباد *mûsa abad* دیه که یگه له که نگه وهر (ف)

روستایی در کنگاور

مُوسانارنج *mûsa narinc* دیه که یگه له مایه شت (ف)

روستایی در مادیدشت

مُوسکه ش *mûskeş* (۱) منه ت کیش (۲) گتای کردن، مسه (ف)

(۱) منت کش دیگران (۲) محتاج، رفع نیاز از روی تضرع

مُوسکه شی *mûskeşî* (۱) منه ت کیشان (۲) مسه (ف) (۱) منت

دیگران را کشیدن (۲) رفع نیاز از روی تضرع

مُوسموس *mûs mûs* چه ور زوانی (ف) تملق، چرب زبانی

مُوسهل *mûsef* له مورور (ف) سورچران

مُوسه لی *mûsefî* له مووری (ف) شکم چرانی

مُوسه موس *mûse mûs* بنووره مووسکه شی (ف) نگا

مُوسکه شی

مُوسیان *mûsyan* مه لوه نیگه له سوومار (ف) منطقه ای در

سومار

مُوش *mûş* میش، جانه وهریگه بچگ ک له مال و کشت و

کال ژیه ید (ف) موش

مُوش خورما *mûş xorma* جوورئ موشه (ف) موش خرما

مُوش کوش *mûş kwiş* دیه که یگه له ئارؤن ئاوا (ف) روستایی

در اسلام آباد غرب

مُوشکه *mûşke* مژ، زخال گور (ف) ذغال افروخته

مُوشکه ته قه *mûşke teqe* مژه ته قه (ف) ذغال افروخته را

روی سنگ گذاشتن و با سنگ دیگر بر روی آن کوبیدن

مۆکول mokwif کولگرتن [ف] کمین کردن
مۆکه مووک (۱) mûke mûk (دهنگ بزنه نیر ۲) تۆک ناک (۳)
 خوه شده وی کردن [ف] (۱) صدای بز نر (۲) گریستن (۳) خود
 شیرینی کردن
مۆکهن müken مۆ کیش [ف] موچین
مۆکیش mü kîş مۆکهن [ف] موچین
مۆل (۱) mûl (شویون شه که تی دهرکردن مانگایل ۲) گا
 مه خه لیه (۳) ده یله م (۴) گوول دان (۵) کوو به سان میه س
 هه سه ل [ف] (۱) استراحتگاه گله گاوها (۲) گرد هم آمدن گله
 گاوها (۳) دیلم، اهرم (۴) فریفتن (۵) جمع بستن زنبورها ی عسل
مۆل به سان mûl besan مۆل به سان، گامه خه لیه [ف] گرد
 هم آمدن گله گاوان
مۆلدان mûl dan مۆل به سان [ف] گرد هم آمدن گله گاوان
مۆلگه mûlge مۆلگه [ف] جای استراحت گاوان
مۆله mûle مۆله [ف] گله در حال استراحت
مۆله mûle لانه مائی جوورئ قاتره، له فه رانسه ی (mule) و
 (mulet) و له لاتین (mule) وه قاتر توشن [ف] نژادی از
 قاطر که بینی و پوزه کوتاه دارد، در فرانسوی (mule) و
 (mulet) و در لاتین (mule) به معنی قاطر است
مۆله ت mûfet برپه ت، ماوه، وهخت [ف] مهلت
مۆله تانه mûfetane ماوه یگ ک نژائی داین مالکانه قت که ن
 [ف] مهلتی که برای پرداخت مالکانه تعیین می کنند
مۆله ق mûleq که وکه وی ناسمان «نهر بۆده له ق له ق بیچی وه
 مۆله ق - شکار خوه می وه فه رموده ئ حه ق» [ف] کهکشان
مۆله موول mûle mûl مۆله موول [ف] نگا چه تالی
مۆم mûm به رمیت، له لاتین (mommy) توشن [ف] موم،
 در لاتین (mommy) گویند
مۆمن mûmin ناویگه کورانه [ف] نامی مردانه
مۆمنای mûminay زه توری، دبه که یگه له مه ستوری [ف]
 روستایی در منصوره
مۆمه ی mûmey دبه که یگه له نازون ئاوا [ف] روستایی در
 اسلام آباد غرب
مۆنک mûnik جلف [ف] جلف، سبک
مۆوین müwîn تۆکین، مۆدار [ف] مودار، پُرمو
مۆهکل mwekif چۆ دئو «چه فتلی چه فتان، چه فته چۆ
 نهرجن - خوارزای موهکل، برای دئو وجن» [ف] دیو صفت

مۆشه mûşe مۆچه، له فرانسوی (miche) وه مانای گرده
 نانه [ف] نواله نذری یارسان که آنرا در نانی ویژه بنام «تیری»
 می پیچند و به عنوان نذری پیشکش می کنند، در فرانسوی
 (michi) به معنی گرده نان است
مۆشه بیهر mûşe bÿer بنووره مۆچه بیهر [ف] نگا مۆچه
 بیهر
مۆشه خه نه mûşexene بسکه خه نه، ژارخه ن [ف] لبخند،
 نیش خند
مۆشه دهن mûşe denê ناخرین دهنه ئ قه فه سه ئ سینه
 [ف] آخرین دنده قفسه سینه
مۆشهک mûşek (۱) جوورئ ته قه مه نیه (۲) وه رده س لووینه
 [ف] (۱) موشک (۲) شاگرد آسیابان
مۆشهکان mûşekan دبه که یگه له چه رداور [ف] روستایی در
 چه رداول
مۆشهکانه mûşekane مۆشهکانه [ف] سهمی از آرد که به
 شاگرد آسیابان می دهند
مۆشهکینه mûşekine مۆشهکانه، به شینگ له ئارد ک دهنه
 وه رده س لووینه [ف] مقدار آردی که به شاگرد آسیابان می دهند
مۆشه مۆش mûşe mûş تۆچه تۆچ «گ» [ف] اندک اندک
 خوردن
مۆشی mûşî بنووره چراخ مۆشی [ف] نگا چراخ مۆشی
مۆقل mûqil بل باریک، مۆقول «له حوکم خودا و وه زوور
 به نه - موقلئ له بان موقلئ به نه» [ف] باریک اندام، باریک و
 شکننده، دارای پاهایی همچون مو
مۆقلی (۱) mûqilî بل باریک (۲) کوناوه نه ئ سه فق، له
 کرمانی «موقلی» توشن [ف] (۱) کنایه از باریک اندام (۲)
 روزنه بام، در کرمانی «موقلی» گویند
مۆکانن mûkanin موکه مووک [ف] نگا مۆکه مووک
مۆک mok ساق، دُرس «مۆک میزان» [ف] دقیق، درست
مۆک (۱) mûk شه که رهک سیه مال (۲) جوورئ قاتره [ف]
 قسمتی از سیاه چادر (۲) نژادی از قاطر
مۆکماک mûki mak موکان، بنووره موکه مووک [ف] نگا
مۆکه مووک
مۆک میزان moki mîzan دُرس، سه ر سات [ف] دقیق،
 درست
مۆکن mûkin تۆگن [ف] کسی که ته حلقی سخن می گوید

مؤیین müyîn تۆسکن [ف] پُر مو

مه me (۱ م ۲) پئیشگره وه مانای نه «مهکه، مهخوه» (۳)
مییه «ل» (۴) پاشگر کردار بانان «مهکه م، مهدهم» (۵) ما،
مایه، زیز نیر «ل» [ف] (۱) من، ضمیر اول شخص (۲) پیشوند
نقی (۳) گوسفند ماده (۴) شناسه فعل مضارع
مهبادا mebada روژ مهبادا [ف] هنگام ضرورت، روز مبادا
مهبوو mebû (۱) مهر بوو، گاهس (۲) بوود، بوودن [ف] (۱)
شاید، مگر می‌شود (۲) می‌شود که ...
مهبه mebe (۱) مهوه (۲) مهو [ف] (۱) نَبَر، مَبَر (۲) نباش،
مباش

مهپپچ mepêç نهپپچ، ملهر [ف] گردن کلفت

مهپندای mepinday لیوا نه‌تون [ف] مپندار

مهترس metirs (۱) ده‌سور وه نه‌ترسیان (۲) زاتدار [ف] (۱)
امر به نترسیدن (۲) شجاع

مهترسی metirsî زاتداری [ف] شجاعت، نترسی

مه‌ترووز metrûz نیقه‌لتووز [ف] لبالب، پُر

مه‌ترهق metreq کوته‌مه‌ترهق [ف] رک، صریح

مه‌ترهقه metreqe (۱) نه‌و خوه‌ئ گرتن، گره‌وسیان (۲)
لاناوله تۆخماو «گول گایانه، گول شه‌کرووکه- که‌یوانوو گورج
بوو مه‌تره‌قه‌م کووکه» [ف] (۱) لقاء، زمان تشکیل نطفه (۲)
کنایه از منی

مه‌ترهقه نئان metreqe nêan ئارام وسان له‌ه‌ئین وه‌ره‌ن
دان یا وه‌که‌ل دان و گره‌وسیان [ف] آرام و بی حرکت ماندن
حیوانی که می‌خواهد جفتگیری کند

مه‌تگن metigin بیوه‌لیفه‌ت زه‌نبه‌له‌ق کردن «ئه‌سپ خود
مه‌تگن» [ف] بیه‌وده تلاش کردن، دوانیدن

مه‌ته mete ئامراز سمانن [ف] مه‌ته

مه‌ته‌خشهل metexşef (۱) بت (۲) لاناوه له‌ره‌نگین [ف] (۱)
بت (۲) کنایه از خوش تراش، زیبا روی

مه‌ته‌ل metef پارچا، پارچه [ف] داستان

مه‌تيله metîle، مه‌لافه [ف] ملحفه

مه‌جد mecid (۱) سووکه‌ناو مه‌جید (۲) مه‌چت، له‌سه‌کزی
«مه‌جد» تۆشن [ف] (۱) مخفف مجید (۲) مسجد، در سکزی
«مجد» گویند

مه‌جمه mecme مه‌ژمه [ف] سینی بزرگ مسی

مه‌جنون mecnûn دل‌داده [ف] مجنون

مه‌جووس mecûs ئاگر په‌ره‌س [ف] آتش پرست

مه‌چت meçit جی نماز خوه‌نین، له‌زاراوه‌یل تره‌گ کوردی
«مزگه‌وت، مزگه‌فت، مزگی، مزگ، مزگه‌ت، نمینگه» و له
گیله‌کی و سه‌کزی «مه‌چت» تۆشن و له‌په‌له‌وی (mizgît)
مزگیت) تۆسریاس، وه‌گشتی واته‌ئو شوونه‌ک ئه‌ول مه‌زن
گفت و واز بکه‌ن [ف] مسجد، در دیگر گویشهای کردی «
مزگه‌وت، مزگه‌فت، مزگی، مزگ، مزگه‌ت، نمینگه» و درگیلیکی
و سکزی «مه‌چت» گویند و در پهلوی (mizgît مزگیت)
نوشته شده و در مجموع یعنی جایی که با بزرگی گفت و گو
کنند

مه‌چله‌ک meçlek مه‌چه‌ک، ته‌لالیه [ف] مفصل، زردپی

مه‌چم meçim چم «ل» [ف] می‌روم

مه‌چن meçin (۱) ده‌سور وه‌مه‌ن (۲) ده‌سور وه‌نه‌چنین
[ف] (۱) امر به ماندن، نرفتن (۲) امر به نچیدن، نبافتن

مه‌چوو meçû نه‌چوو [ف] نرو، بمان

مه‌چووا meçûa نه‌چووا [ف] برنگرد، دستور به نرفتن

مه‌چوووا meçûra مه‌چوووه [ف] برنگرد، نرو

مه‌چوووه‌و meçûrew مه‌چوووا [ف] برنگرد، نرو

مه‌چوو‌زانم meçûzanim شک کردن، دل‌تیا نه‌تون [ف] دو
دل بودن، شک داشتن

مه‌چه‌ک meçek (۱) تک زانو وه‌شانن له‌گه‌مه‌ئ قولان (۲)
بنووپه مه‌چه‌ک [ف] (۱) ضربه زدن با زانو دربازی «قولان»

جهت باز کردن دست حریف و برنده شدن (۲) نگا مه‌چه‌ک

مه‌چیت meçît چید، چیدن «ل» [ف] می‌روی

مه‌چیر meçîr هه‌چیر [ف] نخ، تار

مه‌چیره meçîre مه‌چه‌ک، ته‌لالیه [ف] مفصل اندام

مه‌چیره بری meçîre birî قه‌ییپری، قومپری، لاناوه له‌له‌پ
[ف] کنایه از لاغر و ناتوان

مه‌چيله meçîle دووایگ ک که‌نه‌ئ مل مانگا و گور [ف]
دعایی برای دفع چشم زخم و غیره که بر گردن گاو و گوساله
کنند

مه‌چین meçîn پوو قالی [ف] پود قالی

مه‌حمه‌د mehmed موحه‌مه‌د [ف] محمد

مه‌ختار nextar ئه‌له‌ک «ل» [ف] الک، آرد بیز

مه‌ختو maxtû ماتاو، له‌سه‌کزی و نائینی «مه‌ختو» تۆشن
[ف] مهتاب، در سکزی و نائینی «مه‌ختو» گویند

مه پازه merâze مه پزه، که رتی کەش [ف] وسیله ای که با آن کرد کشاورزی را می‌کنند

مه رام meram شیوه کار [ف] شیوه، روش

مه رته به (۱) meretebe جار، ده‌فه (۲) پایه، پله‌وپایه [ف] (۱) بار، دفعه (۲) پایه، رتبه

مه رته و mertew مه‌کتو، مه‌کتو «بووگول، بوو ئه‌تر، بوو رازان شه» مه‌ل‌یل دانه و یه‌ک چۆ به‌چگه مه‌رته و» [ف] مکتب، مکتبخانه

مه رج merc (۱) گروه، شهرت (۲) په‌یمان به‌سان [ف] (۱) شرط بندی (۲) پیمان

مه رجان mercan (۱) ناویگه ژنانه (۲) جووری میهرگه [ف] (۱) نامی زنانه (۲) نوعی مهر

مه رج داو merci daw مه‌رج گره و [ف] شرط بندی

مه رج کردن merc kirdin گره و کردن [ف] شرط بندی کردن

مه رج گره و merci girew شهرت [ف] شرط بندی

مه رخ merx خۆپمه، مه‌رخه‌زار «له ئاو گول گول تا ئاو که‌رخه - کول دارسان و گولزار و مه‌رخه» (عه‌باس نارام) [ف] مرغزار

مه رخاموش mer xamûş ته‌نگه‌یگه له بیوه‌نیج ک ژیاره‌تگای یارسانه [ف] تنگه‌ای در نزدیک بیونج که زیارتگاه و پرستشگاه یارسان است

مه رخه‌زار merxezar مه‌رخ [ف] مرغزار

مه رد merd (۱) پیا (۲) جووامیر (۳) پیاخ خاس [ف] (۱) مرد، مقابل زن (۲) جوانمرد (۳) نیکوکار

مه ردان merdan (۱) ناویگه کورانه (۲) مه‌رده‌یل [ف] (۱) نامی مردانه (۲) راد مردان

مه ردانه merdane کورانه، پیاوانه [ف] مردانه

مه رد رن merdi rîn زه‌قه‌ل [ف] مرد رند

مه رزووانی merzuwanî دیه‌که‌یگه له بیله‌وار [ف] روستایی در بیله‌وار

مه ردیم merdim خه‌لکان، کوومهل بنیایم [ف] مردم

مه ردیم نازار merdim azar نه‌زیه‌ت که‌ر مه‌ردم [ف] مردم آزار

مه ردیم نازاری merdim azarî نه‌زیه‌ت کردن [ف] مردم آزاری

مهختوزا mextûza ناویگه ژنانه، له مهختو گیراس [ف] نامی زنانه، از واژه «مهختو» به معنای مهتاب مشتق شده

مه‌خسه‌ره mexsere گالته کردن [ف] مسخره کردن

مه‌خش mexş mehş، مه‌شق [ف] مشق، تمرین

مه‌خشهل mexşel شه‌موته‌ر [ف] مشعل

مه‌خشهلان mexşelan مه‌خشهلانی [ف] روشنایی زیاد

مه‌خشهلانی mexşelanî مه‌خشهلان [ف] روشنایی زیاد

مه‌خشهله‌را mexşelera مه‌خشهلان [ف] روشنایی زیاد

مه‌خمه‌ل mexmel جووری پارچه‌س [ف] مخمل

مه‌خمه‌له‌ک mexmefek نه‌خوه‌شی پوس [ف] بیماری مخملک

مه‌خوپ mexwir بنووپه‌ مخوپ [ف] نگا مخوپ

مه‌خوه mexwe نه‌خوه [ف] نخور

مه‌خه mexe نه‌خه [ف] نیانداز

مه‌خهل mexel بنووپه‌ مخل [ف] نگا مخل

مه‌خهلان mexel dan مخلدان، کووپ داین ریبه‌ن [ف] جمع بستن گوسفندان در کنار هم

مه‌داد medad نه‌و چشته وه پی‌توسن [ف] مداد

مه‌داد تراش medad tiraş قه‌زه‌ن، قه‌ت [ف] مدادتراش

مه‌دارا medara بنووپه‌ مدارا [ف] نگا مدارا

مه‌دبۆن medbün ده‌ین وه مل که‌فتی [ف] مدیون

مه‌دبۆنی medbünî مه‌دبۆنی داشتن [ف] مدیونی

مه‌دوره medwere مدبه‌ره [ف] آهو، نگا مدبه‌ره

مه‌ده‌ت medet مه‌ده‌د، مه‌ده [ف] مدت

مه‌ده‌د meded (۱) هامیاری تواسن (۲) مه‌ده‌ت [ف] (۱) مدد جویی (۲) مدت

مه‌ده‌د کار meded kar هامیار دهر [ف] مددکار

مه‌ده‌دیگ mededêg (۱) هامیارگ (۲) ماوه‌یگ [ف] (۱) مددی ، کمکی (۲) مدتی

مه‌ر mer مه‌گه‌ر [ف] مگر

مه‌ر mer (۱) کاوپ «ل» له سه‌کزی «مه‌ر» وه لانه‌مائی بزُن پاکستانی توشن (۲) نَشکه‌فت (۳) قووپ سه‌ماوه‌ر، له سه‌کزی «مه‌ر» وه قوته‌ی ناو منالدان توشن (۴) که‌مه‌ر، راخ [ف] (۱) گوسفند نر، در سکزی «مَر» به بز پاکستانی گویند (۲) غار (۳) جرم سماور، جرم، در سکزی «مَر» به غده درون رحم گویند (۴) کمر سنگی

مردمداری merdim darî ئه رهه م و ته رهه م مه رد م گرتن

☐ مردمداری کردن، احترام دیگران را گرفتن

مردمی merdim î سجا، هه لکه فتی ☐ مردمی، مردم پسند

مرد و مردانه merd û merdane کوپ هه لمه ت ☐ مردانه، راد مردانه

مردی merdî جووامیری ☐ مردی، جوانمردی

مهرز merz (۱) ناوه یین (۲) ناوه یین دۆ مه لوه ن ☐ (۱) مرز میان دو قطعه زمین کشاورزی (۲) مرز میان دو کشور

مهرزه merze (۱) سووکه ناو مه رزیه (۲) گیایگه کویه ی ☐ (۱) مخفف مرضیه (۲) گیاه مرزه کوهی

مهرزه بان merzeban ناویگه کوپانه وه مانای چاودیر که ر ☐ مرزبان، نامی مردانه

مهرغ merx مهرغه زار، له ئه وستا (merxe مهرغه) ☐ تۆسریاس ☐ چمنزار، در اوستا (merxe مرغه) نوشته شده

مهرغه زار merxe zar مهرغ ☐ چمنزار، نگا مهرغ

مهرگ merg مردن داگرتن ☐ مرگ، مردن

مهرگه merge بنووره مهرگه ماسی ☐ نگا مهرگه ماسی

مهرگه سامان merge saman لاناوه له پهن وه سه ر هاوردن و تا رووژ مردن له هۆر بۆن ☐ کنایه از بلا به سرآوردن کسی به گونه ای که تا روز مردن به یاد داشته باشد و مگر در قبر سامان گیرد که فراموش شود

مهرگه ماسی merge masî به ر دارینگه چۆ پشکووله ک کوتنه ی و ته ماکوو و خهۆر دهنه چهوئ و په لیله ی کنه ئه وسا ک هشه و بۆ دهنه ئ ناو دل گیه له خوه ره و خه نه ئ ناو ناو تا ماسی بخوه یده ی هنای خوارده ی چۆن «سیانور» دیرید گیژئ که ید ☐ ثمر نوعی درخت که آنرا کوبیده و با توتون و خمیر قاطی کرده و دانه هایی ریز و دراز از آن درست کنند و پس از خشک شدن و سفت شدن آنرا در شکم کرم خاکی فرو کرده و در آب اندازند و همین که ماهی آنرا خورد به واسطه ی دارا بودن سیانور ماهی را گیج کرده و گرفتنش راحت است

مهرگه موش merge müş ژاریگه ئه پرای موش کوشتن ☐ مرگه موش

مهرم merim خوه م، مه خوه م «ل» ☐ می خورم

مهرمان meriman ئه وانه مه خوه م «ل» ☐ آنها را می

خورم

مهرمو mermû تۆشید «گ» له ئه وستا (mirû مروو) و (fire - mirû فره مروو) تۆسریاس ☐ فرموده، فرمایش، در اوستا (mirû مروو) و (fire - mirû فره مروو) نوشته شده

مهرمه ی mer mer جووری سانه ☐ سنگ مرمر

مهرمه ی merimey خوه مه ی (ل) ☐ آنرا می خورم

مهرمیان merimiêan ئه وانه خوه م (ل) ☐ آنها رامی خورم

مهرنو merñû ئشه کفتینگه له هه ورامان ک سلتان سه هاک له تی دامه زریایه ☐ غاری در اورامان که سان سهاک بزرگ یارسان مدتی در آنجا بسر برده

مهرنک merûkin قورتنگ، چنۆک ☐ خسیس

مهره merê به نیره گا، جی ژوان ☐ محل ملاقات عاشق و معشوق

مهره خلیل merê xelîl دیه که یگه له جووانپو ☐ روستایی در جوانرود

مهره ز merez (۱) سه ره تان گیا (۲) نه خوه شی ☐ (۱) گیاهان هرزه مزرعه (۲) بیماری

مهره ز دار merez dar نه خوه ش ☐ بیمار

مهره ز داشتن merez daştin (۱) نه خوه ش بۆن (۲) نه مه زریان وکلگه وری کردن ☐ (۱) بیمار بودن (۲) آرام نگرفتن و فضولی کردن

مهره ز گرتن merez girtin نه خوه ش بۆن ☐ بیمار شدن

مهرزه merêze (۱) بنووره گاوپ (۲) شه تلجای برنج (۳) که رتیکه ش ☐ (۱) نگا گاوپ (۲) مزرعه برنج (۳) کرد کش کشاورزی

مهره زه وان merêzewan که سی گ چاودیری مهره زه که ید ☐ نگهبان شالیزار

مهره س meres (۱) قه لاده ی سه گ «ئه وسا سووار ئه سپان سه ر مه س - تانجی مهره س وه قووش سه ر ده س» (۲) بزینگ ک ره نگئ سفید وزه رد بوو ☐ (۱) قلاده (۲) بزگی که رنگش سفید و زرد باشد، بز

مهره سه merese مه کته و، ئه ره و بییه ☐ مدرسه

مهره سی meresî سه گ زووان قام و ده سه لین «نه پاسیه نه مهره سی» ☐ سگی که دستورات انسان را انجام می دهد

مهره ق mereq (۱) مه له ق (۲) چه وری سه ر ناوگوشت (۳)

گه‌رت و خاک یا کف وه رِقْ ئاو (۴) تین دل، دل خواز دل [ف]

(۱) کاشه نازکی که روی چایی دم کشیده جمع می‌شود (۲)
چربی روی آبگوشت (۳) گرد و غبار یا کف روی آب (۴) شوق،
اشتیاق

مهره‌قز mereqez مره‌خه‌س، ئه‌ره‌وییه [ف] مرخص
مهره‌قز بقن mireqez bün مره‌خه‌س بقن [ف] مرخص
شدن

مهره‌قز کردن mereqez kirdin مره‌خه‌س کردن [ف] رها
کردن

مهره‌قزی mereqezî مره‌خه‌سی [ف] مرخصی
مهره‌کو merekew مره‌کو [ف] مرکب، جوهر

مهرنگ mereng قومام، چه‌مه‌ن، له زاراوایل نره‌ک کوردی
«میرگ» و له به‌ره‌نی «مهرغ» توشن [ف] چمن، چمنزار، در
دیگر گویشهای کردی «میرگ» و در یرنی «مرغ» گویند، نگا
مهرغ

مهره‌ئی mereyî ئه‌ره‌ئی [ف] آنرا نده به ...
مهری merî (۱) خوه‌ی، خوه‌ید «ل» (۲) تووای، توواید «ل»
[ف] (۱) می‌خوری (۲) می‌خواهی

مه‌ریا merêa می‌ه‌ریا [ف] آنرا پس نده
مه‌ریان merêan می‌ه‌ریان [ف] آنها را پس‌نده، آنها را نده
مه‌رید merîd خوه‌ید «ل» [ف] می‌خوری
مه‌رید merêd خوه‌ید «ل» [ف] می‌خورد
مه‌ریدان merîdan خوه‌یدان «ل» [ف] آنها را می‌خوری
مه‌ریدان merêdan خوه‌یدان «ل» [ف] آنها را می‌خورد
مه‌ریدیان merîdiêan خوه‌یدان «ل» [ف] می‌خوری؟
مه‌ریدیان merêdiêan ئه‌وانه‌خوه‌ید «ل» [ف] می‌خورد
مه‌ریز merîz نه‌خوه‌ش، ئه‌ره‌وییه [ف] بیمار
مه‌ریز بقن merîz bün نه‌خوه‌ش بقن [ف] بیمار شدن
مه‌ریزی merîzî نه‌خوه‌شی [ف] بیماری
مه‌ریقه merîqe زه‌ر و زویو [ف] طلاجات
مه‌ریم merîm خوه‌یم «ل» [ف] می‌خوریم
مه‌ریمان merîman خوه‌یمان «ل» [ف] آنها را می‌خوریم
مه‌ریمان merîmin مه‌ریم «ل» [ف] می‌خوریم
مه‌ریمه‌ئی merîme'yî خوه‌یمه‌ئی «ل» [ف] آنرا می‌خوریم
مه‌ریمیان merîmiêan ئه‌وانه‌خوه‌یم «ل» [ف] می‌خوریم
مه‌رین merîn (۱) خوه‌ین «ل» (۲) مهرنگ [ف] (۱) می‌خورید

(۲) نگا مهرنگ

مه‌رینان merînan خوه‌ینان [ف] آنها را می‌خورید
مه‌رینه‌ئی merîne'yî خوه‌ینه‌ئی [ف] آنرا می‌خورید
مه‌رینیان merîniêan ئه‌وانه‌خوه‌ین «ل» [ف] می‌خورید
مه‌ریوان merîwan شارینگه له کوردسان [ف] مریوان
مه‌ریوانی merîwanî چن دبه‌که له مایه‌شت [ف] نام چند
سلسله روستا در مادیدشت
مه‌ز mez مای دهم، چیه‌ر دهم، هه‌لسنگان وه قسه [ف]
سبک و سنگین کردن از طریق گفتار
مه‌زا meza مه‌زووک، نه‌زووک [ف] نازا
مه‌زات mezat ئه‌رزان فرووش [ف] حراجی، مزایده
مه‌زاتخانه mezat xane جی فرووشان جسن ئه‌رزان [ف]
حراجی، مزایده
مه‌زاد mezad نرخ [ف] قیمت
مه‌زاد کردن mezad kirdin نرخ برین [ف] قیمت تعیین
کردن
مه‌زار mezar کوتیای و نه‌رم و نوول [ف] نرم و له شده
مه‌زان mezan نه‌زان [ف] نادان
مه‌ز دهم mezi dem مای دهم [ف] سنجش کردن از طریق
گفتار، مزه دهن
مه‌زیران meziran دامه‌زیران [ف] سکنی داد، قرار داد
مه‌زیرانین meziranin دامه‌زیرانن [ف] قراردادن، سکنی گزیدن
مه‌زله‌ mezrefê دبه‌که‌ینگه له سوئقور [ف] روستایی در
سنقر
مه‌زیریان meziryan دامه‌زیریان [ف] اقامت گزیدن، سکنی
گزیدن
مه‌زغور mezxû بنووپه مزیان «ل» [ف] نگا مزیان
مه‌زم mezim (۱) بنووپه مه‌زن (۲) هژرده‌پوو [ف] (۱) نگا
مه‌زن (۲) کوچک، ریزه میزه
مه‌زن mezin گه‌ورا «وه مه‌ولای مه‌زن» له ئه‌وستا)
مه‌زه meze مه‌زه) و (mes مه‌س) و (mezengh مه‌ز نگه) و
(mezent مه‌زنت) و (mezêne مه‌زینته) و
(mesenghe مه‌سه‌نگهه) و (mezû مه‌زوو) و (mesen
مه‌سه‌ن) تووسریاس و وشه‌ئی (mezda مه‌زدا) واته گه‌ورای
فره‌زان (mez + da مه‌ز + دا) و مسنه‌وه‌ن له کوردی باشوور
وه مانای گه‌ورا و داراس له سوئران «مه‌س» وه مانای گه‌وراس

و له لاتین (master) و (massive) وه مانایِ ئاقا و گه‌وراس [ف] بزرگ، در اوستا (meze مَزَ و (mes مَسَه) و (mezengh مَزَنگه) و (mezent مَزَنت) و (mezêne مَزَنه) و (mezû مَزُو) و (mesen مَسَن) و (mesenghe مَسَنگه) نوشته شده و مَزدا در واژه اهورا مزدا متشکل از (mez + da مَز + دا) یعنی بزرگ و داناست و در لاتین (master) و (massive) به معنی آقا و بزرگ است

مه‌زووک mezûk نه‌زووک، ئَرائِ مایه [ف] نازا، برای ماده **مه‌زه** (meze ۱) تام (۲) ئه و چشته ک ئه‌ول ئه‌رهق و شه‌راو خوهن تا تام ده‌میان خوهش بوو [ف] (۱) مزه (۲) مزه شراب خواران

مه‌زه پیدان meze pêdan مه‌زه‌دان [ف] خوشمزه کردن **مه‌زه‌دار** (meze dar ۱) تامدار (۲) لاناوه له خوهش زووان (۳) لاناوه له رهنگین [ف] (۱) خوشمزه (۲) کنایه از خوش سخن (۳) کنایه از زیبایی

مه‌زه‌دان meze dan مه‌زه پیدان [ف] خوشمزه کردن **مه‌زیری** mezîrî دیه‌که‌یگه له جووانپو [ف] روستایی در جووانرود

مه‌ژمه mejme مه‌جمه [ف] سینی بزرگ **مه‌س** (mes ۱) تیر، سیر «شیرمه‌س» (۲) گورد (۳) دهر به‌ن نه‌تۆن «مه‌سئ نیه‌تیدن» [ف] (۱) کاملاً سیر (۲) مست (۳) کک نگزیدن، نگران نشدن

مه‌سانه mesane میژلدان [ف] مثانه **مه‌س بۆن** (mes bün ۱) سیر بۆن (۲) گورد بۆن [ف] (۱) سیر شدن (۲) مست شدن

مه‌ستهر mester نه‌وکه‌ر، کوچه‌ک «ل» له سه‌کزی و کرمانی «مه‌ستهر» وه خاسه‌نه‌وکه‌ر ئۆشن [ف] نوکر، در سه‌کزی و کرمانی «مَسْتَر» به نوکر ویژه گویند

مه‌سخره mesxere تۆله‌کی‌چار، ئه‌ره‌وییه [ف] مسخره **مه‌س دنگلی** mes dinġî چاخ و رهنگین «ل» [ف] زیبا و چاق، چاق و دلفریب

مه‌س کردن mes kirdin گورد بۆن له خواردن ئه‌رهق و... [ف] مست کردن

مه‌سله mesle که‌مچگینگ ک خه‌زَر وه پئ ئَرائِ گونگ بپن «گ» [ف] تیغی‌کنگیر مانندی که خمیر را برای چونه‌گیری

با آن می‌برند

مه‌سله‌ت (meslêt ۱) واته، پهن (۲) حه‌کات، حه‌کاتی [ف] (۱) ضرب‌المثل (۲) حکایت، پند

مه‌سله‌ن meslên به‌سبار، سه‌به‌سبار، ئه‌ره‌وییه [ف] مثلاً **مه‌سنه‌وی** mesnewî مسنه‌وی، زلف [ف] زلف، گیس **مه‌سۆر** mesür سووکه‌ناو مه‌نسور [ف] مخفف منصور

مه‌سۆرئاغای mesür axay دیه‌که‌یگه له جووانپو [ف] نام روستایی در جووانرود

مه‌سۆری (mesürî ۱) به‌شینگه له گیه‌لان (۲) دیه‌که‌یگه له ئارۆن ئاوا [ف] (۱) بخشی در گیلانغرب (۲) روستایی در اسلام آباد غرب

مه‌سه‌ب meseb مه‌سه‌و [ف] مذهب

مه‌سه‌و mesew دین، مه‌سه‌ب [ف] مذهب

مه‌سی mesî گورد بۆن [ف] مستی، مدهوشی

مه‌شخ meşx مه‌خش [ف] مشق، تمرین

مه‌شخوول mexşûl خه‌ریک [ف] مشغول، سرگرم

مه‌شخه‌لارا meşxefarâ مه‌شخه‌لان [ف] نور مشعل که تا دور دستها را روشن می‌کند

مه‌شخه‌لان meşxelan مه‌شخه‌لارا [ف] نور مشعل که تا دور دستها را روشن می‌کند

مه‌شخه‌لارا meşxefarâ بنویره مه‌شخه‌لان [ف] نگا مه‌شخه لان

مه‌شره‌قان meşreqan به‌چره‌قان [ف] گرمای شدید نیم روز **مه‌شق** meşq مه‌خش [ف] تمرین، مشق

مه‌شقلارا meşqifarâ مه‌شخه‌لان [ف] نگا مه‌شخه‌لان

مه‌شقه‌لارا meşqefarâ مه‌شخه‌لان [ف] نگا مه‌شخه‌لان

مه‌شقی (meşqî ۱) زیز گوله‌ئ راسه‌کی (۲) دانیشتن له سه‌ر ترینجگ [ف] (۱) گلوله مشقی (۲) به حالت چهار زانو نشستن **مه‌شک** meşk مه‌شکه [ف] مشک

مه‌شکاله meşkafe مه‌شکاله‌په‌قه، بنویره مشگپ [ف] نگا مشگپ

مه‌شکاله‌په‌ق meşkafe rêq مه‌شکاله، بنویره مشگپ [ف] نگا مشگپ

مه‌شکوولک meşkûlik مه‌شکه‌ئ بۆچگ [ف] مشک کوچک

مه‌شکه meške مه‌شک [ف] مشک

مه‌شکه‌دره meške dirê مه‌لیگه [ف] حشره‌ای است

مه‌کار mekar مه‌کال، نه‌کال [ف] زمین غیر قابل کشت
مه‌کال mekal مه‌کار [ف] زمین غیر قابل کشت
مه‌کتو mektew مه‌ره‌سه، ئه‌ره‌وییه [ف] مکتب
مه‌کر mekr فیئل، ئه‌ره‌وییه [ف] مکر
مه‌ک mek مۆک meki mük سنان، کووفت، نه‌خوه‌شپیگ ک
 برفه‌ت ته‌کان و نکه کردن وه که‌س نیئه‌د «مه‌ک مۆکی به‌ئیده
 لئید» [ف] نفرینی است همتای سرطان، درد کاری، بیماری که
 فرصت «مه‌ک و نکه» به کسی ندهد
مه‌کورو mekû ماسوره‌ئ جولئیائ [ف] ماسوره جولایی
مه‌کویه meküye زنان ئاشاریای [ف] غار مخفی در کوه
مه‌که meke (۱) خانی خودا (۲) نه‌که [ف] (۱) مه‌که مکرمه (۲)
 نکن، مکن
مه‌کەر meker (۱) نه‌کەر، کار نه‌کەر (۲) ناوگتان، ئه‌و به‌شه
 له زه‌ق ک ئاوگیر نییه [ف] (۱) کار نکن، کسی که کار نمی‌کند
 (۲) قسمتی از زمین کشاورزی که آبگیر نیست، جزیره
مه‌کەرا mekera مه‌که‌ره‌و، واز مه‌که [ف] باز نکن
مه‌کەران mekeran ئه‌وانه مه‌که [ف] آنها را نکن
مه‌کەن meken (۱) نه‌کەن (۲) نخن، سان که‌ورا له زه‌ق کشت
 و کال ک گل و پل نیه‌ود [ف] (۱) نکنید، مکنید (۲) سنگ بزرگی
 که در زمین کشاورزی است و کندن و جابجایی آن محال است
مه‌کی meki (۱) ناویگه‌کوپانه، له وشه‌ئ «مه‌هه‌کی یا
 ماهه‌کی یا ماده‌کی» وه مانائ ماد وه‌رگپ بویه وه‌روه‌ها
 مه‌هه‌کی به‌کینگ له زاروه‌یل کوری فه‌لیبه ک هه‌ر ئه‌و ماده‌کی
 یا مادیه (۲) خوا (۳) لاناوه‌له رهنگین [ف] (۱) نامی مردانه، از
 واژه‌ی «مه‌هه‌کی یا ماهه‌کی یا ماده‌کی» به‌معنای ماد مشتق
 شده در ضمن «مه‌هه‌کی» یکی از گویشهای کردی فیلی است
 که همان مادی است (۲) نمک (۳) کنایه از زیبا و با نمک
مه‌کین mekin (۱) رهنگین، دلخواز (۲) گه‌وره، قه‌ق «خه‌په
 مه‌کین» [ف] (۱) نمکین، دلفریب (۲) لندهور
مه‌کینه mekine (۱) ئاسیاب (۲) خودتراش (۳) ماشینی،
 لاتینییه [ف] (۱) آسیاب (۲) خود تراش (۳) ماشین
مه‌کینه‌ئارد mekine ard ئاسیاب [ف] آسیاب
مه‌کینه‌چی mekine çî (۱) لووینه (۲) علمیه‌ر ماشین [ف] (۱)
 آسیابان (۲) تکنیسین
مه‌گرت megirt بنووره‌ گرتیا «ل» [ف] می‌گرفت، نگا گرت
 و ترکیباتش

مه‌شکه‌ره‌قه meşke rêqe مه‌شکاله، بنووره‌ مشگر [ف] نگا
 مشگر
مه‌شکه‌زگ meşke zig زگ قه‌ق [ف] شکم گنده
مه‌شکه‌ژەن meşke jen ئه‌و که‌سه ک مه‌شکه ژهنئید [ف]
 مشک زن
مه‌شکه‌ژەنین meşke jenîn مه‌شکه وه یه‌ک دان [ف] مشک
 به هم زدن
مه‌شکه له مل meşke le mil لاناوه له قورات قه‌ق [ف]
 کنایه از پُر مدعا
مه‌شکه وه دەس meşke we des هاوارپه‌نگ ک نه‌ویه
 مه‌شکه‌ئ بوو [ف] خانواده‌ای که در «شیره‌واره» نوبت اوست
 که مدتی مشک را در اختیار داشته باشد
مه‌شی meşî (۱) چپادن، چپاد، مه‌چی (۲) مه‌ژی، ژیان [ف]
 (۱) میرفت (۲) زندگی
مه‌شیا meşya (۱) چپاد، مه‌چپاد (۲) مه‌ژیا [ف] (۱) میرفت
 (۲) زندگی می‌کرد
مه‌شیان meşyan (۱) چپان، مه‌چپان (۲) ژیان، ژیان‌وه [ف]
 (۱) میرفتند (۲) زندگی کردن
مه‌شین meşîn (۱) چین، مه‌چین (۲) مه‌ژین، ژیه‌ین [ف] (۱)
 رفتن (۲) می‌زیید، زندگی می‌کنید
مه‌غار meşar مه‌قار، مه‌غار، راخ به‌رز و بلین ک وه‌ک
 ئشکه‌فته وه‌لام له راسا ئشکه‌فت نییه [ف] کمر سنگی بلند که
 حالت غار را تداعی کند اما خود غار نباشد
مه‌غز meşz بنووره‌ مزگ [ف] نگا مزگ
مه‌غەل meşel مه‌خەل، بنووره‌ مەل [ف] نگا مەل
مه‌فتول meftül (۱) ته‌ل نازک (۲) لاناوه له له‌پ [ف] (۱) مفتول
 (۲) کنایه از لاغر
مه‌فره‌ش mefreş (۱) فره‌ش کریگ، ئه‌ره‌وییه (۲) جوورئ
 قالیچه‌س [ف] (۱) فرش شده (۲) نوعی قالیچه
مه‌فره‌ق mefreq ئامیته‌ئ مس و برنجه [ف] مفرغ
مه‌قاش meqaş مقاش [ف] انبر، مقاش
مه‌قام meqam به‌زَم موسقی [ف] مقام
مه‌قار meqaw میقاو، بنووره‌ مقاو [ف] نگا مقار
مه‌قه‌س meqes مه‌قه‌ست [ف] قیچی
مه‌قه‌ست meqest مه‌قه‌س، قه‌چی [ف] قیچی
مه‌ک mek نه‌که، نه‌که [ف] مکن، نکن

کلهر
مه‌لُ melû (۱) چوود، مه‌چوو (۲) بافه‌ئ شپرزه [ف] (۱)
 می‌رود (۲) بافه نامنظم
مه‌لوان melûwan بنووره مه‌لوان [ف] نگا مه‌لوان
مه‌لتچُگ melüçig چکه، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «
 چۆله‌که، چیشکه، چیک» تۆشن [ف] گنجشک
مه‌لتچُگ‌خودایله melüçigxwidayle جوورئ مه‌لتچُگه
 وه‌کوو سه‌یژه [ف] نوعی گنجشک شبیه سیره
مه‌لتچُگ زه‌رده melüçig zerde جوورئ مه‌لتچگه ک
 که‌مئ گه‌وراتره و گووشتئ له ره‌نگ سه‌ونز چوو [ف] نوعی
 گنجشک که از گنجشکهای معمولی کمی بزرگتر است و گوشتش
 مایل به سبز است
مه‌لتچُگ سا melüçig sa لاناوه له سایه‌ئ که‌م [ف] کنایه
 از سایه اندک
مه‌لتچگ شوور melüçig şûr پشی شوور [ف] شستن سر
 سری
مه‌لتچُگه melüçige ماپچه‌ئ بال [ف] ماهیچه بازو
مه‌لتُکان melûkan بنووره مالتوکان [ف] نگا مالتوکان
مه‌لتل melül ساروج [ف] ساروج
مه‌لُول melûl خه‌مبار، په‌ژار [ف] افسرده
مه‌ل‌ومار mel û mar مه‌ل وموور [ف] حشرات وموریانه
مه‌ل‌وموور mel û mûr مه‌ل ومار [ف] حشرات وموریانه
مه‌لُون melûn چن، ئه‌وانه چن [ف] می‌روند
مه‌لُون melûwen (۱) زید، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «
 مه‌لُبن، مه‌لُبند، ناوچه» تۆشن (۲) مالبه‌ن (۳) ئه‌و شوونه کُ
 جی سه‌ونز کردن به‌له‌ک یا قارچُگه [ف] (۱) منطقه، در دیگر
 گویشهای کردی «مه‌لُبن، مه‌لُبند، ناوچه» گویند (۲) نگا
 مالبه‌ن (۳) منطقه‌ای که بویژه گیاه شیرین بیان یا قارچ در آنجا
 می‌روید
مه‌لتُیه melüye بنووره کوله [ف] ملخ، نگا کوله
مه‌له mele مه‌لیه، ئافژه‌نی [ف] شنا
مه‌له‌ق mefeq بنووره مه‌ره‌ق [ف] نگا مه‌ره‌ق
مه‌له‌قه mefeqe قه‌لُوخه‌ئ گه‌ورا [ف] ملاقه
مه‌له‌ک melek (۱) ملائکته (۲) ناوئگه ژئانه [ف] (۱) فرشته
 (۲) نامی زنانه
مه‌له‌ک تاوس melek tawis شه‌یتان [ف] شیطان

مه‌گری megrî (۱) گریدن «ل» (۲) گیره مه‌که [ف] (۱)
 می‌گیری (۲) گریه نکن
مه‌گور megû (۱) ستر (۲) قسیه مه‌که‌ر [ف] (۱) راز، سرّ (۲)
 کم حرف
مه‌گه mege مه‌گه‌ر [ف] مگر، مگر نه اینکه
مه‌گه‌ر meger مه‌گه [ف] مگر
مه‌ل mel (۱) بالنده (۲) جانه‌وهر [ف] (۱) پرنده (۲) جانور
مه‌لا mela بنووره ملا [ف] نگا ملا
مه‌لات mefat ملات [ف] ملات
مه‌لا ده‌نگ گه‌ورا mela denğ gewra لاناوه‌له خه‌ر [ف]
 کنایه از الاغ
مه‌لار melar سنیپائ مه‌شکه [ف] سه‌پایه مشک
مه‌لاژ mefaj ملاژ، بنووره مزگ [ف] ملاجه، نگا مزگ
مه‌لاژک mefajig ملاژه، بنووره مزگ [ف] نگا مزگ
مه‌لاژه mefaje ملاژه، بنووره مزگ [ف] نگا مزگ
مه‌لاس mefas بنووره ملئیس [ف] نگا ملئیس
مه‌لافه melafe مه‌تيله [ف] ملحفه
مه‌لاق mefaq بنووره ملاق [ف] نگا ملاق
مه‌لاقه mefaqe مه‌له‌قه [ف] ملاغه
مه‌لاک mefak بنووره ملاک [ف] نگا ملاک وترکیباتش
مه‌لان melan مه‌له‌یل [ف] پرندگان، جانوران
مه‌لاکته mefaket بنووره ملاکته [ف] نگا ملاکته
مه‌ل‌زیرنه‌ک mel zîrneke جیرجیره‌ک «ل» [ف] حشره
 جیرجیرک
مه‌ل‌خاکی mel xakî خرخاکی [ف] خرخاکی
مه‌ل شه‌وگه‌رد meli şew gerd (۱) هه‌ر مه‌لئگ ک شه‌وانه
 نه‌چیر بکه‌ید (۲) لاناوه‌له شه‌وگه‌رد و وه‌یلان [ف] (۱) هر جانوری
 که شبها به شکار می‌رود (۲) کنایه از ویلان و در به در
مه‌ل‌کالی mefkâlî ناوئگه کوپانه وه مانائ چاودئرکه‌ر، له
 وشه‌ئ «دملکه‌وان» وه‌رگئیر بویه [ف] نامی مردانه به معنی
 محافظ و نگهبان
مه‌له‌که‌مه‌رت mekelmewt ئزراییل، ئه‌ره‌وییه [ف]
 عزرائیل
مه‌ل‌کاو mel kew بالنده‌یگه [ف] پرنده‌ای است
مه‌ل‌گ malig ناوئگه کوپانه [ف] نامی مردانه
مه‌ل‌گشای mefigşay تیره‌یگ له‌که‌له‌ور [ف] از تیره‌های ایل

مه‌له کردن mele kirdin (۱) سناو کردن (۲) ئافژنه‌نی کردن

﴿ف﴾ (۱) آبتنی کردن، حمام کردن (۲) شنا کردن

مه‌له کوپ mele kwir' کوله بنووره کوله «گ» ﴿ف﴾ ملخ، نگا کوله

مه‌له گه هاوار melege hawar گه‌مه‌یگه منالانه جوور هه‌شار هه‌شار یا خه‌ره‌یله‌گه‌م کووه وه‌یته‌ور ک‌یه‌کئی چه‌و به‌سید و ئه‌وانه‌یتر خوه‌ی‌ان شارنه‌و و ئه‌وه‌ک «گورگه» هاوار که‌ید «مه‌له‌گه‌هاوار» و له‌شوونیان‌گه‌ردید ﴿ف﴾ بازیی کودکانه شبیه‌ی قائم باشک

مه‌له‌ما mefema م‌له‌ما، شیرتیه‌ن ﴿ف﴾ ولرم

مه‌له‌موسی mele mûsi (۱) مت‌م‌لویی کردن (سه‌گ (۲) چه‌ور زووانی ﴿ف﴾ (۱) حالت ناز و قمش سگ (۲) خود شیرینی، چاپلوسی

مه‌له‌وان melewan (۱) خزمه‌تکار که‌شتی (۲) ئافژنه‌ن ﴿ف﴾ (۱) ملوان کشتی (۲) شناگر

مه‌له‌وانی melewanî (۱) ئافژنه‌نی (۲) سناو کردن ﴿ف﴾ (۱) شناگری (۲) آب تنی

مه‌له‌وی mefêwî (۱) خورماسقچان، هۆل، له‌تورکه‌مه‌نی «مه‌له» ئوشن (۲) سئ‌ریانتیگه‌له‌لورسان (۳) لانه‌مائی جوورئ بزنه ﴿ف﴾ (۱) بلوند، خرمايي، در‌گويش‌ترکمنی «مه‌له» گویند (۲) سه‌راهی در لُرستان (۳) نژاد نوعی بَز که از بَزهای معمولی کوتاهتر است

مه‌له‌و mefhu گیایگه‌خوه‌شبوو ﴿ف﴾ گیاهی خوشبو

مه‌له‌هم mefhem ده‌رمان ئه‌پائ سارپژ ﴿ف﴾ مرهم

مه‌لیس melîs به‌لگه‌وېژن ﴿ف﴾ خوراکی از قیسی و روغن دان

مه‌لیم melîm (۱) به‌له‌ک، له‌زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «می‌کووک، مه‌کووک، می‌کووک، می‌مووک، می‌مووک» ئوشن (۲) نیه لیم ﴿ف﴾ (۱) گیاه شیرین بیان (۲) مرا نزن

مه‌لیه melye (۱) بنووره کوله، مه‌لویه «ل» (۲) مه‌له ﴿ف﴾ (۱) ملخ، نگا کوله (۲) شنا

مه‌لیه کردن melye kirdin بنووره مه‌له کردن ﴿ف﴾ نگا مه‌له‌کردن

مه‌لیه‌وان melyewan بنووره مه‌له‌وان ﴿ف﴾ نگامه‌له‌وان

مه‌م mem (۱) بنووره مه‌مگ (۲) سووکه‌ناو مامه‌د ﴿ف﴾ (۱) پستان، نگا مه‌مگ (۲) مخفف محمد

مه‌مالان memafan م‌الین ﴿ف﴾ می‌مالیدند

مه‌مالور memafû م‌الیا ﴿ف﴾ می‌مالید

مه‌مانور memanû بنووره مینئ ﴿ف﴾ نگا مینئ

مه‌میر memir بنووره نه‌مر ﴿ف﴾ نگا نه‌مر

مه‌مگ memig مه‌م، گوان، مه‌مکولان، له‌فرانسه‌ی (mamelle) و له‌لاتین (mam) وه‌مانائ مه‌مگ ﴿ف﴾ پستان، در فرانسه (mamelle) و در لاتین (mam) به پستان گویند

مه‌مگ بر memig bir مه‌مگ‌بې، منالینگ ک له شیر گرتنه ﴿ف﴾ نوزاد را از شیر گرفتن

مه‌مگ‌بې کردن memig bir' kirdin مه‌مگ‌بې، له شیر گرتن منال ﴿ف﴾ نوزاد را از شیر گرفتن

مه‌مگ به‌ل memig bel مه‌مگ قیت ﴿ف﴾ پستان بر جسته **مه‌مگ به‌ن** memig ben کیسه‌یگ ک دور مه‌مگ

پوشنید ﴿ف﴾ پستان بند

مه‌مگ خواردن memig xwardin شیر خواردن ﴿ف﴾ شیر از پستان خوردن

مه‌مگ خور memig xwer مه‌مگ‌خوهر ﴿ف﴾ نوزاد

مه‌مگ دان memig dan (۱) شیر داین (۲) په‌روه‌ده کردن ﴿ف﴾ (۱) شیر دادن به نوزاد (۲) پرورش دادن

مه‌مگ ده‌ر memig der شیر ده‌ر «نالته‌مه‌مگ‌ده‌رد» ﴿ف﴾ کسی که به نوزاد شیر می‌دهد و او را پرورش می‌دهد

مه‌مگ قیت memig qît مه‌مگ به‌ل ﴿ف﴾ زنی که پستان بر جسته

مه‌مگ کردن memig kirdin بنیائ گوان ناین ﴿ف﴾ تازه بر آمدن پستانها که نشانه بلوغ است

مه‌مگ مژ memig mij مه‌مگ‌خوهر ﴿ف﴾ نوزاد

مه‌مگ مژین memig mijîn (۱) هرووگرتن (۲) شیر خواردن ﴿ف﴾ (۲) انس گرفتن نوزاد به پستانی غیر از پستان مادر (۲) مکیدن پستان، شیر خوردن

مه‌مگ‌بې memige bir مه‌مگ‌بې ﴿ف﴾ نوزاد را از شیر گرفتن

مه‌مگ‌بې کردن memige bir' kirdin مه‌مگ‌بې ﴿ف﴾ نوزاد را از شیر گرفتن

مه‌مگ‌خوهر memige xwer مه‌مگ‌خوهر ﴿ف﴾ نوزاد

مه‌مگ‌دان memige dan (۱) قووربه‌سان، کوو بژن ئایمه‌یل

۲) پنیورگه دان دار [ف] ۱) ازدحام، شلوغی ۲) غنچه کردن درختان

مه‌مه‌که‌ت memfeket ولات [ف] مملکت

مه‌موو memû ناموو، هاپوو، له زاراوویل تره‌ک کوردی «ناپ، ناپ، ناپو» توشن [ف] عمو، دیگر گویشهای کردی «ناپ، ناپو» گویند

مه‌مووژن memû jin زن مه‌موو [ف] زن عمو

مه‌مه meme ۱) مه‌مگ ۲) ده‌مه، دم له ... «ل» [ف] ۱) بیستان ۲) می‌دهم به ... می‌زنم به ...

مه‌مه بیئت meme bênit ده‌مه پیئد «ل» [ف] به تو می‌دهم

مه‌مه بیئتی meme bênet ده‌مه پی «ل» [ف] به او می‌دهم

مه‌مه‌د memed مامه‌د [ف] مخفف محمد

مه‌مه‌دی memedi مامه‌د [ف] مخفف محمد

مه‌مه‌ر memer سه‌وهو «ه‌هر که‌مئ سه‌مه‌رئ دیرئ، ه‌هر گرانی مه‌مه‌رئ دیرئ» [ف] دلیل، سبب

مه‌مه‌سه‌ن memesen سووکه‌ناو مامه‌د حه‌سه‌ن [ف] مخفف محمد حسن

مه‌مه‌سه‌نی memesenî عه‌شیره‌تیگه له کورده‌یل [ف] عه‌شیره‌ای از کُردان

مه‌می memî مامه‌د [ف] مخفف محمد

مه‌مینئ memînê ۱) مینئدنه ... «ل» ۲) مینئد «ل» [ف] ۱) می‌ماند به ... ۲) می‌ماند، نمی‌رود

مه‌ن men ۱) خاوه‌ن «ده‌وله‌مه‌ن» ۲) نه‌چی، وسا، له ئه‌وستا (men مه‌ن) و (manin مانن) تۆسریاس ۳) ناو

مه‌نه ۴) کیشمانه‌یگه ۵) ئه‌ندیشه «ل» له ئه‌وستا (men مه‌ن) تۆسریاس [ف] ۱) صاحب، پسوند دارا بودن ۲) ماند، در

اوستا (men مَن) و (manin مانن) به معانی؛ ماندن و مانند بودن و یک جا ماندن نوشته شده ۳) راکد، بیحرکت ۴)

واحد وزنی، مَن ۵) اندیشه، دراوستا (men مَن) نوشته شده مه‌نا mena مه‌نو، زئیاتی هات [ف] باقی‌ماند

مه‌نات menat بنویره‌ منات [ف] نگا منات

مه‌نان menan ئه‌وانه مه‌نن [ف] ماندند، زنده ماندند

مه‌نتیل mentîl خوه‌شگل، ره‌نگین [ف] زیبا، دلفریب

مه‌نج menc ۱) مه‌نجه‌و دان ۲) دُفیشتر له نیقه‌لتووژ [ف] ۱) جمع شدن آب در جایی ۲) بیش از حد گنجایش آب در جایی

جمع شدن

مه‌نجه‌و دان mencew dan گرده‌و بۆن ئاو له یه‌ئ شوون

[ف] جمع شدن آب در جایی

مه‌نجه‌ل mencel ۱) مه‌نجه‌ل ۲) داس گه‌ورا [ف] ۱) ظروف اضافه آشپزخانه ۲) داس بزرگ درو کردن

مه‌ندووله mendûfe پارچه‌یگه [ف] نوعی پارچه

مه‌نزئ menzîf بنویره مه‌زل [ف] نگا مه‌زل

مه‌نشووور menşûr مه‌یشووور، ئه‌ره‌وییه [ف] مشهور

مه‌نفهت menfet ناف، ئه‌ره‌وییه [ف] منفعت

مه‌نقه‌ل menqel ناگردان [ف] منقل

مه‌نقه‌لی menqelî وافوووری، گیرووده [ف] معتاد

مه‌نگ meng گیز، وپ [ف] منگ، گیج

مه‌نگوله mengûfe گولنگ [ف] منگوله

مه‌نگه‌ره mengere ئایم بئ مه‌نتق «مه‌ن = ئه‌ندیشه +

گه‌ره = گزیه‌ریان» [ف] بی‌منطق، نفهم «مه‌ن = اندیشه +

گه‌ره = دگرگون شده»

مه‌نله‌ره‌ی menle rê ۱) به‌شینگه له کۆبه که‌چه‌ل کُ ره‌ی

مه‌نه‌لی بۆیه ۲) ناو تۆنه‌ئ ئارۆن‌ئاوا [ف] ۱) بخشی از کوه‌کچل

در گیلانغرب که راه رفتن به شهر مندلی بوده ۲) نام پیشین اسلام‌آباد غرب

مه‌نه mene ۱) میه‌نی، شه‌که‌ت ۲) دتیارنگ [ف] ۱) خسته، درمانده ۲) باقیمانده، مانده

مه‌نەر mener مه‌نه‌ری، نیشه‌جی [ف] ماندنی، ساکن، اهل

مه‌نه‌ری menerî مه‌نەر، نیشه‌جی [ف] ماندنی، ساکن

مه‌نه‌لی menelî شارینگه له کوردسان [ف] شهری مندلی در کردستان

مه‌نه‌و menew مه‌نا [ف] باقی‌ماند

مه‌نه ومشته mene û mişte منه ومشته [ف] اندک اندک جمع کردن، خوشه‌چینی

مه‌نی menî مه‌نید [ف] ماندی

مه‌نی menê ۱) یه‌ئ مه‌ن، کیشمانه‌یگه ۲) میه‌نگ، شه‌که‌ت ۲) مه‌نه‌ئ، ئه‌وه نه‌نه ... ۴) مه‌نه، ئاو مه‌نه [ف] ۱) یک مَن ۲)

خسته، درمانده ۳) مگذار، نگذار ۴) مانده، راکد

مه‌نی بۆن menê bün شه‌که‌ت بۆن [ف] درمانده و خسته شدن

مه‌نیج menîc مه‌نیجه، ناویگه ژئانه [ف] منیژه، نامی ژئانه

مه‌نیجه menîce مه‌نیژه [ف] منیژه، نامی زنانه
مه‌نید menîd (۱) مه‌نی، نه‌مردی (۲) نه‌چیدنه [ف] (۱) زنده ماندی (۲) ماندی، نرفتی
مه‌نیدن menîdin (۱) مه‌نید، زنی مه‌نی (۲) نه‌چیدنه [ف] (۱) زنده ماندی (۲) ماندی، نرفتی
مه‌نیدنه menîdine (۱) نه‌مردیده (۲) نه‌چیده [ف] (۱) نمرده‌ای، زنده‌ای (۲) هنوز مانده‌ای، نرفتی
مه‌نیژه menîje مه‌نیجه [ف] منیژه، نامی زنانه
مه‌نیش menîş نه‌نیش [ف] ننشین، منشین
مه‌نی کردن menê kirdin شه‌کته کردن [ف] خسته کردن
مه‌و mew (۱) ده‌نگ پشی (۲) بوو، بوودن «ل» (۳) جقه، دیکولک «ل» (۴) سه‌رسپ مه‌ن [ف] (۱) صدای گربه (۲) می‌شود، خواهد شد (۳) دیگ، قابلمه کوچک (۴) حیران، سرگشتگی، تحیر
مه‌و meü دارُ هه‌نگۆر [ف] مَو، تاک
مه‌وا mewa (۱) فره، گه‌ورا، هه‌پاق (۲) فرار نه‌که [ف] (۱) زیاد، بزرگ، وسیع (۲) امر به‌فرار نکردن
مه‌واچوو mewaçû تۆشید [ف] می‌گوید
مه‌واچی mewaçî تۆشی، ت تۆشی [ف] می‌گویی، گویی
مه‌واروو mewarû وارید، وارید [ف] می‌بارد
مه‌واف mewaf مه‌وا، فره [ف] زیاد، بسیار
مه‌والی‌نه‌جه‌ف mewalî necef دیه‌که‌یگه له سه‌ریه‌ل [ف] روستایی در سرپُل‌ذهاب
مه‌وچنه‌ک meüçinek (۱) مژبورو (۲) کوله‌زربن [ف] (۱) لاغر و بدترکیب (۲) ریز نقش و پُرو
مه‌وچ mewc مه‌ونج [ف] جاجیم
مه‌ودا mewda (۱) لیوه‌ئ تیخ (۲) ده‌مه‌ئ خنجر (۳) لاناوه له برۆیان [ف] (۱) لبه تیخ (۲) نوک خنجر (۳) کنایه از ابروان
مه‌ویر mewir نه‌ویر، جوورئ قه‌یتانه [ف] نخ ابریشمی محکم
مه‌وره mewre (۱) مووره (۲) پیچ و مووره (۳) گاله، خه‌پگیگ ک جوورُ ئاجورِ دُرسنِ که‌ن [ف] (۱) سوهان (۲) مهره، پیچ و مهره (۳) گلی که مانند آجر شکل داده شده و در ساخت دیوار بکار برند
مه‌وژ meüj کشمش [ف] مویز
مه‌وژکاولی meüj kawlı کشمش کاولی، گایگه چۆ سیف زه‌مینی [ف] گیاهی شبیه سیب زمینی

مه‌وش meüş نه‌وش [ف] نگو، تو نگو
مه‌وق mewq وهخت، مه‌وقه، ئه‌ره‌وییه [ف] موقع
مه‌وقه mewqe مه‌وق [ف] موقع
مه‌ولا mewla سه‌ردار، ئه‌ره‌وییه [ف] مولا
مه‌ولان‌تاباد mewlan abad دیه‌که‌یگه له سوْفقور [ف] روستایی در سنقر
مه‌وله‌ق mewfeq مووله‌ق [ف] کهکشان
مه‌ولی mewlî دیه‌که‌یگه له هووزمانه‌وه‌ن [ف] روستایی در هوزمانان
مه‌و مه‌ن mew menin سه‌رسپ مه‌نین [ف] حیرانی، سرگشتگی
مه‌ونج mewnc مه‌وج [ف] جاجیم
مه‌وه mewwe نه‌وه [ف] نَبَر، مَبَر
مه‌هار mehar داوه‌سان [ف] محکم بستن، مهار کردن
مه‌هار بۆن mehar bün سفت داوه‌سیان [ف] محکم بسته شدن، مهارشدن
مه‌هار کردن mehar kirdin داوه‌سان [ف] محکم کردن، مهار کردن
مه‌هت mehet میه‌ت «ل» [ف] کمک رساندن
مه‌هتی mehetî میه‌تدان «ل» [ف] کمک رساندن
مه‌هکی mehekî شیوه‌زاریگه کوردی له ئیلام [ف] گویشی کوردی در استان ایلام
مه‌ی mey (۱) تیه‌ی «ل» (۲) مینه (۳) شه‌راو [ف] (۱) می‌آیی (۲) به دنبال گشتن (۳) شراب
مه‌ی meyî (۱) پاشگُر فرمانکاری «خواردمه‌ئ» (۲) تووای «ل» «مه‌ئ بچمه‌مال» (۳) تۆشن «راسه مه‌ئ» «ل» [ف] (۱) پسوند فاعلی (۲) خواستن، می‌خواهد (۳) می‌گوید، بازگو می‌کند
مه‌یان meÿan میان، مه‌یدانگه [ف] میدان
مه‌یاوا meÿawa خه‌رابات [ف] خرابات
مه‌یت meyt مه‌ی «ل» [ف] می‌آیی
مه‌ئ ترش meÿ tirş نه‌ترش و نه‌شرین [ف] میخوش
مه‌یتر meÿter خزمه‌تکار چاره‌وا [ف] مهتر
مه‌یتی meÿtî سووکه‌ناو مه‌دی [ف] مخفف مهدی
مه‌یته meÿtê تووای «ل» [ف] می‌خواهی
مه‌یخانه meÿxane شه‌راوخانه [ف] میخانه

مه‌یمن نا‌باد meymünabad دیه‌که‌یگه له ناوده‌روه‌ن [ف] **مه‌یمن** روستایی در ناودرون

مه‌یمن شکل meymün şikl به‌دگل [ف] میمون شکل، بد ریخت

مه‌یمنز meymenz دیه‌که‌یگه له حه‌سه‌ن‌ئاوا [ف] روستایی در حسن آباد

مه‌یمنگ meymeg کۆیه‌یگه له ئیلام [ف] کوهی در ایلام

مه‌یمنه meymene لا راس، ئه‌روه‌ییه [ف] سمت راست

مه‌یمنه و مه‌یسره meymene û meysere لا راس و لا چه‌پ، ئه‌روه‌ییه [ف] یمین و یسار

مه‌ی می mey mey تاو تاو، له تۆرکه‌مه‌نی «مای» تۆشن [ف] لحظه به لحظه، فرصت، در ترکمنی «مای» گویند

مه‌ی میگردن mey mey kirdin وه په‌ئ فرسه‌ت بۆن [ف] پی فرصت مناسب گشتن

مه‌ین meyn منا، ئه‌روه‌ییه [ف] منع

مه‌ین (1) meyn ده‌ین «ل» (2) توواین «مه‌ین بچین» «ل» [ف] (1) می‌دهید (2) می‌خواهید، قصد دارید

مه‌ین کردن meyn kirdin مناکردن، ئه‌روه‌ییه [ف] منع کردن

مه‌ینت meynet جزر [ف] محنت

مه‌ینتبار meynet bar مه‌ینت کیش [ف] غمگین

مه‌ینت کیش meynet kîş جه‌ور کیش [ف] زحمتکش

مه‌ینت کیشان meynet kîşan جزر خواردن، زه‌جر کیشان [ف] محنت کشیدن

مه‌ینتی meynetî خه‌م خواردن [ف] غم، غصه

مه‌یو meyw مه‌ق [ف] درخت انگور، مو

مه‌یو (1) meyû تیه‌ید «زپه‌ئ زه‌نگ مه‌یوو له گافاره وه» (2) مه‌بوو [ف] (1) می‌آید، می‌رسد (2) می‌شود

مه‌یووس meyûs (1) زه‌لیل (2) چه‌ویگ کُ له زوور پیری ئاو لئ رشید [ف] (1) کور، نابینا (2) چشمی که در اثر پیری آبریزش دارد

مه‌یوه‌گه meywege دیه‌که‌یگه له گیه‌لان [ف] روستایی در گیلانغرب

مه‌یسه meyes مپسه، په‌خشه، له ئه‌وستا (mexşê) مه‌خشه‌ئ) تۆسریاس، بنووره په‌خشه [ف] مگس، پشه، در اوستا (mexşê) مَخَشی) نوشته شده

مه‌یدان meýdan (1) میان (2) نه‌یدان [ف] (1) میدان (2) آنها را نهد به ...

مه‌یدان تیر meýdani tîr دیه‌که‌یگه له مایه‌شت [ف] نام روستایی در مادیدشت

مه‌یداندار meýdan dar میاندار [ف] آنکه در وسط گود حرکات ورزش باستانی را تعلیم می‌دهد

مه‌یدانگه meýdange (1) میان (2) دیه‌که‌یگه له سه‌گله‌وه‌ن [ف] (1) میدان (2) روستایی در داجیون

مه‌یره‌که meýreke (1) میتره‌که، ئه‌روه‌ییه (2) ئه‌نگه‌مه [ف] (1) معرکه (2) دردر

مه‌یره‌ئ meýreyî نه‌یره‌ئ [ف] آنرا نده

مه‌یره‌ئ meýrê میره‌رگ [ف] میره‌ زینتی

مه‌یزه‌ر meýzer میزه‌ر، ئه‌و چشته‌کُ مه‌لا به‌سیده سه‌روه‌و، ئه‌روه‌ییه [ف] سربند آخوند، عمامه

مه‌یژئ meyjê ژان که‌ئ «ل» [ف] درد می‌کند

مه‌یسره meýser مۆمکن، ئه‌روه‌ییه [ف] میسر

مه‌یشوور meýşûr ناودار، ئه‌روه‌ییه [ف] مشهور

مه‌یشه‌ر meýşer (1) ئه‌یشه‌ر و مه‌یشه‌ر (2) قیامه‌ت، ئه‌روه‌ییه [ف] (1) بلوا، جنجال (2) محشر

مه‌یکوت meýkwit بنووره مه‌یکوت «ل» [ف] نگا مه‌یکوت

مه‌یل meyl (1) وه‌رهو «مه‌یل ئه‌و خوار، مه‌یل ئه‌ویان» (2) دل کیشان (3) نه‌یل (4) تاسه (5) میوه‌ت [ف] (1) سمت، سو (2) میل نداشتن در خوردن (3) نگذار (4) آرزو (5) محبت

مه‌یلان meylan نه‌یلان، ئه‌وانه نه‌یل [ف] آنها رانگذار...

مه‌یل‌سه‌رد meyl serd بی مه‌یل [ف] بی میلی، اشتیاق نداشتن

مه‌یله meyle نه‌یل [ف] مگذار

مه‌یله‌سه‌ر meyleser دیه‌که‌یگه له هه‌مه‌یل [ف] روستایی در حمیل

مه‌یله‌وار meylewar مه‌یله‌وه‌ر، وه‌رهو خوه‌ئ کیشان [ف] جلب اعتماد کردن، به خود جذب کردن

مه‌یله‌وه‌ر meylewer مه‌یله‌وار [ف] نگا مه‌یله‌وار

مه‌یله‌ئ meyleyî نه‌یله‌ئ [ف] آنرا نگذار، نگذار

مه‌یلئان meylêan نه‌یلان [ف] آنها را نگذار، نگذار

مه‌یمان meýman میوان [ف] مهمان

مه‌یمن meymün جوورئ ئه‌نته‌ره [ف] میمون

مه‌یسه کردن meÿese kirdin مه‌یسه‌کزی [ف] به سرعت
 بهر سوئی دویدن چهار پایان ناشی از نیش مگس
مه‌یسه‌کزی meÿese kizî بنووپ مه‌یسه‌کردن [ف] نگا
مه‌یسه کردن
 مئ (mê ١) ما، مایه «ل» (٢) مییه «ل» (٣) مژین [ف] (١)
 ماده، مادینه (٢) میش (٣) مکیدن
میار miêar مدارا، قنیات [ف] مدارا، قناعت
میارا miêara وه مدارا [ف] قناعت، مدارا
میار کردن miêar kirdin قنیات کردن [ف] مدارا کردن،
 قناعت
میان miêan (١) مه‌یدان (٢) ته‌رکه‌بان [ف] (١) میدان (٢)
 همواری بین چند قله‌ی کوه
میان‌تفلی miêan tîflî دیه‌که‌یگه له جووانرو [ف] روستایی
 در جووانرود
میاندان miêandar بنووپه مه‌یداندان [ف] نگا مه‌یدان دار
میاول mêawîf هم‌میانه [ف] انبان، خورجین
میبهت mêbet میوهت [ف] محبت
میت mît (١) گرده‌کان تیهله (٢) کلگ تۆته [ف] (١) تیهله (٢)
 انگشت کوچک
میت mêt گریه‌ئ قالی [ف] گره قالی، گره زدن تار وپود برای
 بافتن قالی و ...
میتان mîtan گه‌مه‌یگه وه گرده‌کان یا گولو [ف] تیهله بازی
میتک mîtik بته‌ئ موورت «ل» [ف] بوته مورد
میخ mêx بزمار [ف] میخ
میخچه mêxçe بزماره [ف] میخچه
میخهک mêxek (١) میخه‌که (٢) گولگیگه [ف] (١) میخچه (٢)
 گل میخک
میخه‌که mêxeke میخچه [ف] میخچه
میخه‌کی mêxekî وه ره‌نگ گول میخه‌ک [ف] به رنگ گل
 میخک
میر mîr (١) مهرگ ومیر (٢) ئەمیر، جووامیر (٣) پیا «میراو،
 میراخوپ» [ف] (١) مرگ ومیر، نگا **میره** (٢) امیر (٣) مرد
میراوا mîr awa دیه‌که‌یگه له جووانرو [ف] روستایی در
 جووانرود
میرات mîrat مرده مال [ف] میراث
میراتبهر mîrat ber ئەو که‌سه ک له میرات به‌ش به‌ئد [ف]

وارث

میراتبهر mîrat xwer میراتبهر [ف] وارث
میراتی mîratî مرده مال [ف] ارثیه، ارث
میراخوپ mîraxwîr سه‌روه‌ره که‌ر ئاخوپ [ف] میراخوپ
میراز mîraz خه‌ۆر ترش [ف] خمیر مایه نان
میرازی mîrazî (١) دیه‌که‌یگه له شیان (٢) دیه‌که‌یگه له
 سنجای [ف] (١) روستایی در شیان، میرعیزی (٢) روستایی در
 سنجایی
میران mêran شاریگه له نیلام [ف] شهر مهران در ایلام
میراو mîraw ئاوبه‌ش‌که‌ر کشت وکال [ف] میراب
میراوی mîrawî هه‌بشت به‌کی خه‌لیه ک دهنه‌ئ میراو [ف]
 یک هشتم محصول که به میراب تعلق دارد
میرپه‌نجه mîr pence لاناوه‌له زاتدار [ف] کنایه از مرد شجاع
میرخاس mîr xas (١) ناویگه کوپانه (٢) پیائ خاس [ف] (١)
 نامی مردانه (٢) مرد نیک پندار
میرخان mîr xan ناویگه کوپانه [ف] نامی مردانه
میرخه‌زهو mîr xezew جه‌لاد، ئەره‌وییه [ف] میرغضب
میرزا mêrza (١) میر زانا، زانا، ئی وشه له کوره‌مازی کوردیه
 (٢) ناویگه کوپانه [ف] (١) مرد دانا، اصل این واژه کردی است (٢)
 نامی مردانه
میرزاده mîrzade خانزایه [ف] امیر زاده
میرزا گنگ mêrza ginig گیایگه ک قوته‌ئ خوارده مه‌نیه
 [ف] گیاهی است که غده‌اش خوراکی است
میرزالی mêrzalî ناویگه کوپانه [ف] نامی مردانه
میرکوو mêrkû ده‌سه‌ئ سیرکوو ئەپرائ کوتان خوا و برنج ...
 [ف] دسته چوبی «سیرکوو» که مانند هاوونگ نمک و برنج در
 آن می‌کوبند
میرگان mêrgan دیه‌که‌یگه له ره‌وانسه‌ر [ف] روستایی در
 روانسر
میر میران mîri mîran خان خانان [ف] خان خانان
میرمینگه mîrmînge دیه‌که‌یگه له گوواوپ [ف] روستایی در
 گراور
میرۆژ mêrûj بنووپه مرۆژ «ل» [ف] نگا **مرۆژ**
میرۆژه mêrûje بنووپه مرۆژ «ل» [ف] نگا **مرۆژ**
میرۆژه‌لان mêrûje lan بنووپه مرۆژه‌لان «ل» [ف] نگا
مرۆژه‌لان

میره mēre مهرگ ومیر «ل» له په هله وی (mère میره) (میره) تۆسریاس [ف] مرگ ومیر، در په لوی (mère میره) نوشته شده

میره که mēreke مهیره که، نه ره وییه [ف] معرکه

میره کی mîrêkî دیه که یکه له جووانرو [ف] روستایی در جووانرود

میره نڅه mēre nixe گیایکه ک له گهرمه سیر سه ونز که ید و نه پرائ دیان ژان خاصه [ف] گیاهی کُرکدار که در مناطق گرمسیری سبز می کند و برای دندان درد مناسب است
میره نگین mē rēngîn دیه که یکه له سه ریپه ل [ف] روستایی در سرپل ذهاب

میره وان mērewan خواهش خولک [ف] مهربان

میره وانی mērewanî خواهش خولکی [ف] مهربانی

میريجان mērican ناویکه ژنانه، له زاراوایل تره ک کوردی «میرئی» وه باوه ژن توشن [ف] نامی زنانه، بر گرفته از «میرئی» به معنی نامادری است و «میريجان» به معنی نامادری مهربان است

میز mēz (۱) گمیز، له نه وستا (meîze مهئیزه) و (mēz میز) و له په هله وی (geumeîze گه ئومه ئیزه) تۆسریاس و له گیلکه کی (mēzebar میزه بار) توشن (۲) چوار پایه [ف] (۱) شاش، در اوستا (me îze مئیزه) و (mēz مین) و در متون په لوی (geumeîze گئومئیزه) نوشته شده و در گیلکی (mēzebar میزه بار) گویند (۲) میز، میز و نیمکت

میزدان mēz dan میزدان، گمیزدان [ف] مثانه

میزدانک mēzdanik میزدان [ف] مثانه

میز کردن mēz kirdin گمیز کردن [ف] شاشیدن

میزدان mēzifdan میزدانک [ف] مثانه

میزن mēzin میز وه خواه یا که ر [ف] شاشو

میزه چرگی mēzecerîgî میزه چرگی، ده له میزه [ف] چک میزک

میزه چرگی mēze çirgî میزه چرگی [ف] چکمیزک

میزه ر mēzer مهیزه ر [ف] عمامه

میزیان mēzyan میز کردن [ف] شاشیدن

میزین mēzîn میز کردن [ف] شاشیدن

میسهل mîsel بنویره مووسه ل «ل» [ف] نگا مووسه ل

میش miş (۱) موش «ل»، له زاراوایل تره ک کوردی «میش»، مشک» و له گیلکه کی «میش» توشن (۲) مییه «ل» [ف] (۱) موش، در دیگر گویشهای کردی «میش، مشک» و در گیلکی «میش» گویند (۲) میش

میش مرده mêsmirde شیپ، سیس «گ» [ف] حشره ای که هنگام پرواز تخمهایش را در فضا پرتاب می کند و چنانچه وارد گلوی انسان یا حیوان شود باعث عفونت و بیماری می گردد
میشته mêşte بنویره مشته [ف] نگا مشته

میشنه mîşîne مییه، له زاراوایل تره ک کوردی «میشن»، مهر، میک» توشن [ف] گوسفند ماده

میشه سی mêşesî مه لیگه، زهر میشه سی [ف] هوبره

میقاو mîqaw بنویره مقاو [ف] نگا مقاو

میکوت mêkwit بنویره میه کوت، مه یکوت [ف] نگا میه کوت
میکوته سر mêkwiteser وه چکه قورواکه «گ» له وشه ئ مییه کوت وه رگیز بویه [ف] نوزاد قورباغه، شاید از واژه «مییه کوت» که نوعی پتک چوبی است مشتق شده باشد زیرا نوزاد قورباغه شباهت شکلی بسیاری به «مییه کوت» دارد

میل mîl (۱) میل سرمانک (۲) کپ راس له پارچه (۲) میل زوور خانه (۳) قه ندیل یه خ (۴) میل تفه نگ (۵) ستون، ستون خانگ (۷) لانه مائ نه سپنگه ک رام نیه ود «برام ها وه کوول میل مه سه وه - به غذا چق لیمو دا وه ده سه وه» (۸) نه زه رگایل سه رده م نه شکانیه یل [ف] (۱) میل سرمه کشی (۲) خط راست در پارچه (۳) میل زورخانه (۴) قندیل یخ (۵) لوله تفنگ (۶) ستون، تیرک خانه و معبد (۷) نژادی از اسب که بسیار دیر رام می شود، اسب وحشی (۸) علائم راهنما در زمان اشکانیان که مانند معابدی مورد توجه مردم است

میل mîl (۱) لووسه و بون (۲) هه ل، چه فت، زوورم ئرائ چه و (۳) وه بیژ چه و نووسن، له سه کزی «میله» توشن [ف] (۱) شرمنده شدن، خجل شدن (۲) کج (۳) با حالت ناخشنودی نگرستن، در سکزی «میله» به معنی نگرستن است
میل بی mîl bir نه و که سه ک له گه له دره و له ناوه ئین مهرز دره و که ید [ف] کسی که در درو دسته جمعی روی خط مرزی زمین درو می کند

میل قادر mîl qadir دیه که یکه له سه ریپه ل [ف] روستایی در سرپل ذهاب

میلکان mîlkan زمیه، زمگه [ف] جای چادرزدن ایل

میلکانگر *mîlkan gir* (۱) چهره‌نشین (۲) نهو که سه ک کوچ و کوچبار نیه‌که‌ید و له زمیه میند (ف) (۱) جانشین (۲) آنکه بیلاق و قشلاق نمی‌کند و در محل باقی می‌ماند

میل‌کیشان *mîl kîşan* سرمه کیشان (ف) سرمه کشیدن بر چشم

میلگ *mîlig* بنویره زیردِپگ «ل» (ف) نگا زیردِپگ

میل‌گورگ *mîl gwirg* میله‌گورگانه، گیایگه (ف) سنبل کوهی

میل‌میل *mîl mîl* ری ری، کر کر (ف) راه راه، میل میل

میله‌گه *mîlege* کوکاو میله‌گه، دیه‌که‌یگه له ئارقون ئاوا (ف) روستایی در اسلام‌آباد غرب

میله‌گورگانه *mîle gwirgane* میله‌گورگ، گیایگه (ف) گیاه سنبل کوهی

میم *mîm* (۱) میمگ (۲) ته‌قه‌مینی، مین (۳) کیش میم (ف) (۱) خاله (۲) مین (۳) حرف میم

میمان *mêman* میوان، میه‌وان (ف) مهمان

میمانخانه *mêman xane* میوانخانه (ف) مهمانخانه

میماندار *mêman dar* میواندار (ف) کسی که از مهمان به خوبی پذیرایی می‌کند

میمانداری *mêman darî* میوانداری (ف) پذیرایی از مهمان

میمانی *mêmanî* میه‌وانی، میوانی (ف) مهمانی

میمانیدار *mêmanî dar* میوانیدار (ف) آنکه از مهمان به خوبی پذیرایی می‌کند

میمزا *mîmiza* میمگ زا، روولّه‌ئ میمگ (ف) خاله‌زاده

میمزا ژن *mîmiza jin* ژن میمزا (ف) زن پسر خاله

میمزا وهزا *mîmiza weza* روولّه‌ئ میمزا (ف) فرزند خاله زاده

میمگ *mîmig* میمی، میمگه (ف) خاله

مییمگه *mîmige* میمگ (ف) خاله

مییمگه‌زا *mîmige za* میمزا (ف) خاله‌زاده

مییمگه‌زه‌پگ *mîmige zerîg* لاهنايگه نه‌پای تخول «بۆده‌سه مییمگه‌زه‌پگ - هم شین که‌ید هم هه‌له‌په‌پگ» (ف) اصطلاحی برای فضول، همه فن حریف

میمل *mêmif* (۱) تارمایی چه و «میمل بان چه‌ود بگرید» (۲) ئافه‌ت (ف) (۱) کم سو شدن و تاری چشم (۲) بلا، آفت

میمی *mîmî* میمگ (ف) خاله

مینا *mîna* (۱) ناویگه ژنانه (۲) گولگیگه (ف) (۱) نامی‌زنانه (۲) گل مینا

میناخ *mînax* گول سه‌نگ (ف) گل سنگ کوهی

مینامل *mînamil* گولّه‌شلیزه (ف) نوعی گل مینا

مینگان *mîngan* میلکان (ف) جای چادر زدن ایل

مینگن *mîngîn* نیگن (ف) آنکه تودماغی حرف می‌زند

مینگه *mîngê* (۱) بنویره مالگه (۲) بنویره میلکان (۳) مینگن (۴) مینگه‌نووار (ف) (۱) نگا مالگه (۲) نگا میلکان (۳) صدای کسی که تودماغی حرف می‌زند (۴) عروس و دامادی که تازه تشکیل خانواده داده‌اند

مینگه‌بمارکی *mînige bimarikî* مینه‌بمارکی (ف) کادویی که بمناسبت ساختن یا خریدن خانه پیشکش می‌کنند

مینگه‌نووار *mîngenuwar* مینگه‌نه‌وار، نوومال «مین = مان، خان و مان + نووار = نوو هوار» (ف) عروس و دامادی که تازه تشکیل خانواده داده‌اند «مین = مان + نووار = نوو هوار»

مینگه‌نه‌وار *mîngenewar* بنویره مینگه نووار (ف) نگا

مینگه‌نووار

مینه *mîne* (۱) مه‌ی کردن، پته‌که‌نه کردن (۲) مینگه (ف) (۱) جستجو کردن، پژوهش (۲) محل استقرار ایل

مینه‌بمارکی *mîne bimarikî* بنویره مینگه‌بمارکی (ف)

نگا مینگه‌بمارکی

مینه‌کردن *mîne kirdin* گه‌ردین، جوورسن، جوورین (ف) جستجو کردن

مینین *mînê* (۱) میندینه، له په‌له‌وی (mane مانه) و (manên مانین) توسریاس (۲) نیه‌چوو، میند (ف) (۱) شبیه است به ...، در په‌لوی (mane مانه) و (manên مانین) نوشته شده (۲) می‌ماند، نمی‌رود

مینینی *mînî* میند (ف) می‌مانی، نمی‌روی

مینیان *mînyan* (۱) مه‌نیان (۲) منسیان (ف) (۱) می‌ماند ند (۲) شباهت داشتند به ...

مینید *mînîd* مینینی (ف) می‌مانی، نمی‌روی

مینید *mînêd* بنویره مینینی (ف) نگا مینینی

مینیدن *mînîdin* منیدن (ف) می‌مانی

مینیدینه *mînîdine* منیدینه (ف) می‌مانی به ...

مینیدینه *mînêdine* منیدینه (ف) شباهت دارد به، می‌ماند

میلکانگر *mîlkan gir* (۱) چهره‌نشین (۲) نهو که سه ک کوچ و کوچبار نیه‌که‌ید و له زمیه میند (ف) (۱) جانشین (۲) آنکه بیلاق و قشلاق نمی‌کند و در محل باقی می‌ماند

میل‌کیشان *mîl kîşan* سرمه کیشان (ف) سرمه کشیدن بر چشم

میلگ *mîlig* بنویره زیردِپگ «ل» (ف) نگا زیردِپگ

میل‌گورگ *mîl gwirg* میله‌گورگانه، گیایگه (ف) سنبل کوهی

میل‌میل *mîl mîl* ری ری، کر کر (ف) راه راه، میل میل

میله‌گه *mîlege* کوکاو میله‌گه، دیه‌که‌یگه له ئارقون ئاوا (ف) روستایی در اسلام‌آباد غرب

میله‌گورگانه *mîle gwirgane* میله‌گورگ، گیایگه (ف) گیاه سنبل کوهی

میم *mîm* (۱) میمگ (۲) ته‌قه‌مینی، مین (۳) کیش میم (ف) (۱) خاله (۲) مین (۳) حرف میم

میمان *mêman* میوان، میه‌وان (ف) مهمان

میمانخانه *mêman xane* میوانخانه (ف) مهمانخانه

میماندار *mêman dar* میواندار (ف) کسی که از مهمان به خوبی پذیرایی می‌کند

میمانداری *mêman darî* میوانداری (ف) پذیرایی از مهمان

میمانی *mêmanî* میه‌وانی، میوانی (ف) مهمانی

میمانیدار *mêmanî dar* میوانیدار (ف) آنکه از مهمان به خوبی پذیرایی می‌کند

میمزا *mîmiza* میمگ زا، روولّه‌ئ میمگ (ف) خاله‌زاده

میمزا ژن *mîmiza jin* ژن میمزا (ف) زن پسر خاله

میمزا وهزا *mîmiza weza* روولّه‌ئ میمزا (ف) فرزند خاله زاده

میمگ *mîmig* میمی، میمگه (ف) خاله

مییمگه *mîmige* میمگ (ف) خاله

مییمگه‌زا *mîmige za* میمزا (ف) خاله‌زاده

مییمگه‌زه‌پگ *mîmige zerîg* لاهنايگه نه‌پای تخول «بۆده‌سه مییمگه‌زه‌پگ - هم شین که‌ید هم هه‌له‌په‌پگ» (ف) اصطلاحی برای فضول، همه فن حریف

میمل *mêmif* (۱) تارمایی چه و «میمل بان چه‌ود بگرید» (۲) ئافه‌ت (ف) (۱) کم سو شدن و تاری چشم (۲) بلا، آفت

میمی *mîmî* میمگ (ف) خاله

به ...

مینیده mînîde [ف] می‌مانی به، شباهت داری به ...

مینیده mînêde [ف] می‌ماند به، شباهت دارد به ...

مینیم mînîm [ف] می‌مانیم

مینیم mînîmin [ف] می‌مانیم

مینیمه mînîmine [ف] می‌مانیم به ...

مینیمه mînîme [ف] می‌مانیم به ...

مینین mînîn [ف] می‌مانید

مینینه mînîne [ف] می‌مانید به ...

میوان mêwan [ف] مهمان

میوانخانه mêwan xane [ف] مهمانخانه

میواندار mêwan dar [ف] کسی که از مهمان

بخوبی پذیرایی می‌کند

میوانداری mêwan darî [ف] مهمانداری

میوانی mêwanî [ف] مهمانی

میوانیدار mêwanî dar [ف] کسی که بخوبی از

مهمان پذیرایی می‌کند

میوه mîwe بهر تامدار دار [ف] میوه

میوهر mîwer مق وهر زائر [ف] موی زهار

میو میوه mye [ف] میش، گوسفند ماده

میّه miyê [ف] نده، مده

میّه پئ miyê pê [ف] به او نده

میّه پئم miyê pêman [ف] به من نده

میّه پئمان miyê pêman [ف] به ما نده

میّه تان miyêtan [ف] کمک کردن

میّه تان miyêtan [ف] کمک کردن

میّه تدر miyêtan der [ف] کمک کننده

میّه تی miyêtanî [ف] کمکی

میخ myex [ف] میخ

میخاس mye xas [ف] ایللی در منطقه

چرداول

میهدل mye di [ف] ترسو

میهر myer [ف] طعم، مزه

میهر دم myeri dem [ف] تار بوشنه

تکیه کلام

میهر زوان myeri zuwan [ف] تکیه کلام

میهرگ myerig [ف] مهره زینتی

میهرگ مار myerig mar [ف] نگا

میهری مار

میهریو myerû [ف] نگا مارو

میهره ژگه myerêjge [ف] خاک ره‌نگیبه ک میبه وه

پئ سبووق دهن [ف] نوعی خاک به طور طبیعی رنگین است و

با آن گوسفندان را رنگ کنند

میهریو myerê [ف] مهره زینتی

میهریو تاس myerê tas [ف] جووری میهرگ شیری رنگ و

بریه که ره ک توشن ئه پرائ په رکام وتاسبردنه وه خاصه [ف]

مهره‌ای شیری رنگ و درخشان که گویند برای درمان صرع

خوب است

میهریو خهر myerê xer [ف] میهرگ ژیر قوری خهر ک توشن

ههر که س ئی میهرگه بیاشتوو تویه نئید کلاو بنه‌یده سهر مه‌ردم

[ف] مهره‌خر که گویند هر کس با خود داشته باشد دیگران را

خر کرده و می‌تواند آنها را فریب دهد

میهریو مار myerê mar [ف] میهرگ مار، توشن هنای دق مار

جفتگیری که ن نه‌گهر که‌سینگ بچووده ملیانا و پاپوشه‌گه‌ئ

درارید و بخره‌یده ملیانا ئیکه هه‌فت جار له سهر ئاوینگ بپه‌رئیده و

ئه و ماره‌یل میهریو خوه‌یان نه‌نه توو پاپوشه‌گه‌ئ وه‌ر چشتی

بتوواند تویه نئید وه دس بارئید، ولام حه‌قیه‌ته‌گه‌ئ یه‌سه ک مار

ریه‌یده بان کوچگه‌یل خاسینگ ک هنای وشکه و بوو چق لئیره

دره‌وشئید و هوچ خوکمینگ نه‌ئیرئید [ف] مهره مار، گویند اگر

کسی در هنگام جفتگیری مارها آنها ببیند و شلوار خود را روی

آنها بباندازد و به سرعت هفت بار از سر آب کم عمقی بپرد پس

از اندکی مارها مهره‌ای را در شلوارش می‌گذارند که درباره مهره

مار گفتنی بسیار است اما واقعیت اینست که مارها بر روی

سنگهای خاصی مدفوع می‌کنند که پس از مدتی مدفوع آنها با

سنگ ترکیب شده و کاملاً خشک شد درخشندگی ویژه‌ای دارد

که همان مهره‌مار است

میّهس miyêse [ف] نگا مه‌یّهس

میّهسه‌کزی miyêse kizî [ف] نگا

مه‌یه‌سه‌کردن

می‌هکوت myekwit [ف] میبه‌کوت، جووری پووک چووینه ئه پرائ

کوتاین دله‌ک سیه‌مال، میخ کوت، میخکوت [ف] نوعی پتک

چوبی که با آن دیرکهای سیاه‌چادر را در زمین می‌کوبند،

میہ و و رہن

میخکوب

میہ کی miyêkî دیہ کہ تگہ له سه رپیہ ل [ف] روستایی در

سرپُل نهاب

میہ گرهک myegirek میہ گرهک، میہ گیر، جووری خارسی

ستوچه ک چلگتده قهئ خوری میہ [ف] نوعی خار سه کوهه که

به پشم گوسفندان می چسبد

میہ گیر myegîr میہ گره، میہ گیر [ف] نگا میہ گرهک

میہ له و ره نه mye lewerne هه ساره تگه سه ر شه و هه لآید

[ف] ستاره شبانگاہی

میہ لی miyê lê نیہ لی [ف] او را نزن

میہ لیم miyê lêm نیہ لیم [ف] مرا نزن

میہ لیمان miyê lêman نیہ لیمان [ف] ما را نزن

میہ ننگ myenig میہ نی، شه که ت [ف] مانده، خسته

میہ نی myeniê میہ ننگ، شه که ت [ف] مانده، خسته

میہ نی بون myeniê bün میہ ننگ بون، شه که ت بون [ف]

مانده شدن، خسته شدن

میہ نی کردن myeniê kirdin میہ ننگ کردن، شه که ت

کردن [ف] خسته و درمانده کردن، خسته کردن

میہ میو myew میو، مهو [ف] صدای گریه

میہ وان myewan میوان [ف] نگا میوان و ترکیباتش

میہ وه بران mye we biran میہ وه بران، برتته که ران [ف]

ماه اردیبهشت که موسم پشم چینی گوسفندان است

میہ و و رہن mye weren میہ وه و و رہن، دتیا رووژیل

چتیه زهردان تا سه ره تائ مال ژتیر ک هه نه هه و و رہن گرتن

میہ یله [ف] اواخر خرداد تا اوایل مهر ماه که موسم جفتگیری

گوسفندان است

میہ میہ miyê میہ [ف] گوسفند ماده

میہ دل miyê dif میہ دل، رخوو [ف] ترسو

میہ روو miyê rû میہ روو، بنووره ماروو [ف] نگا مارو

میہ ره ژگ miyerêjge میہ ره ژگ [ف] نگا میہ ره ژگ

میہ کوت myekwit میہ کوت [ف] نگا میہ کوت

میہ گرهک miyê girek میہ گیر [ف] نگا میہ گرهک

میہ گیر miyê gîr بنووره میہ گیر [ف] نگا میہ گرهک

میہ وه بران miyê we biran بنووره میہ وه بران [ف] نگا

میہ وه بران

میہ و و رہن miyê weren بنووره میہ و و رہن [ف] نگا

ن

نا به له گ na befeğ نابه له ج [ف] نابلد، ناوارد
نا به له ی na befeÿ نا به له گ [ف] نابلد
نا به یڼ na beÿn ناوه یڼ، ناوه یڼ [ف] مرز میان دو زمین
 کشاورزی
نا پار یزی na parêzî ناپیه ریزی [ف] بی احتیاطی، پرهیز
 نکردن
نا پاک na pak پیس [ف] ناپاک
نا پر زیان na pirjyan ماوه نیاشتن [ف] مهلت نداشتن
نا پوخت na puxt (۱) نه پز، زیز په زا (۲) قسه ج ناپه ووا [ف]
 (۱) دیر پخت (۲) سخن نسنجیده
نا په سه ن na pesen په سه ن نه کردن [ف] ناپسند
نا په نجگ na pencig نارپه نجگ [ف] امحاء واحشاء
نا پیا na pya پیاوه تی نیاشتن [ف] نامرد
نا پیاوه تی na pyawetî ناپیایی [ف] نامردی
نا پیاویی na pyayî ناپیاوه تی [ف] نامردی
نا پیه ریزی na pyerêzî پیه ریز نه کردن [ف] نا پرهیزی
نا ت nat (۱) نه ات (۲) نه تات [ف] (۱) نیامد، بدشانسی (۲) او
 نیامد
نا تو natü ناتود [ف] نیامده بود
نا توا natwa نیه توای «گ» [ف] نمی خواهد
نا توام natwam نیه توام «گ» [ف] نمی خواهم
نا توان natwan نیه توان «گ» [ف] نمی خواهند
نا توان natuwan زایف، ناته وان [ف] ناتوان
نا توای natway نیه توای «گ» [ف] نمی خواهی
نا توای natwaê نیه توای «گ» [ف] نمی خواهد
نا ته مام na tamam (۱) لاناوه له نه دار (۲) ته مام نه ق [ف] (۱)

ن n (۱) پاشگره ئه رای کومه ل «بچن، بخوه ن» (۲) پاشگر
 رازا «چلمن، کلمن» (۳) پاشگر بنچینه «کردن، بردن» [ف]
 (۱) پسوند جمع (۲) پسوند توصیفی (۳) پسوند مصدر
نا na (۱) سه رنای ئاسیاو (۲) ناد، نادن، هیشت (۳) وه شوون
 نان «نا شوونم» (۴) نه (۵) بی «نا ئمید» [ف] (۱) ناو آسیاب
 آبی (۲) گذاشت (۳) دنبال کردن (۴) نه، کلمه انکار (۵) بدون، بی
نا ئال na al نائه هل، وهره لا [ف] نا آرام
نا ئالنج na ɪɛfanc نائه لانج [ف] ناچار، ناگزیر
نا ئالنجی na ɪɛfancî نائه لانجی [ف] ناچاری، ناگزیری
نا ئمید na ɪmêd نا ئومید [ف] ناامید
نا ئومید na ɪumêd نا ئومید [ف] ناامید
نا ئه سل na ɪesl به ده لی، زی [ف] نا اصل
نا ئه لانج na ɪɛfanc نائه لانج [ف] ناچار، ناگزیر
نا ئه لانجی na ɪɛfancî نائه لانجی [ف] ناچاری، ناگزیری
نا ئه من na emn زیز نه من [ف] خطرناک
نا بالغ na bafix منال [ف] نابالغ
نا بالغ na bafiq نابالغ [ف] نابالغ
نا باو na baw باو نه ق [ف] ناباب، بی رواج
نا بایس na baês زیز بایس [ف] ناشایست
نا بووت nabût فتوور هاتن «نا + بووت» [ف] نابود
نا بووت بون nabût bün فتوور دراتن [ف] نابود شدن
نا بووت کردن nabût kirdin فه وتانن، فتوور هاوردن [ف]
 نابود کردن
نا بووته nabûte ناوینه، به دکاژه [ف] بد ریخت
نا بووتی nabûfî فه وتان [ف] نابودی
نا به له د na befed نابه له ج [ف] نابلد، ناوارد

کنايه از فقير ۲) ناتمام
ناته‌مه‌یس na temîs چه‌په‌ل [ف] کتيف
ناته‌و natew ناتا [ف] برنگشت
ناته‌وان na tewan ناتوان [ف] ناتوان
ناجسن (۱ na cîsn) نائه‌سل ۲) به‌د فه‌ر، به‌دخوو [ف] (۱)
 بدل ۲) بدجنس
ناجوور nacûr نارپک [ف] ناجور
ناجه‌سه na cese ناوینه [ف] بی‌نمود
ناچاخ naçax نه‌خو‌ه‌ش [ف] بیمار
ناچه naçe وه‌ردوولان ناسیاو [ف] گلوی آسیاب که گندم از آن به بیرون می‌ریزد
ناچۆز (۱ naçûz) ناچیز، بی‌ئه‌نوا کردن ژن له کات تلاق ۲)
 به‌دماژه، نارپک [ف] (۱) زنی که قبلاً مهر خود را گرفته و پس از طلاق ناچیز است ۲) بدریخت
ناچیز naçîz بنووره ناچۆز [ف] نگا ناچۆز
ناحساو (۱ na hisaw) فره، له حساو ده‌رچی ۲) کار ناوه جی [ف] (۱) بی حد و حساب ۲) کار نابجا
ناحساوی (۱ na hisawî) کار ناوه‌جی ۲) مله‌ری [ف] (۱) کار نابجا ۲) گردن کلفتی
ناه‌ز na héz ناخو‌ه‌ش [ف] سخن ناخوش، شخص بد ریخت
ناحه‌ق (۱ na héq) ناوه‌جی ۲) لاهنایگه ئه‌پای تیژی و ته‌واری «کوړې ناهه‌قیگه» [ف] (۱) نابجق، ناروا ۲) اصطلاحاً به چاپک و کار آمد گویند
ناهه‌قی na héqî زلم کردن [ف] ستم
ناخ nax بن، قولایی [ف] عمق، درون
ناخار naxar نه‌خو‌ه‌ش، په‌رخار، په‌ژاره داشتن [ف] پریشان، پریشانی
ناخاس na xas قسه‌ئ خراو [ف] دشنام
ناخاس کردن (۱ na xas kirdin) کار خراو کردن ۲) دژمین دان [ف] (۱) کار ناروا انجام دادن ۲) دشنام‌دادن
ناخاس وه‌تن na xas wetin خراو دان [ف] دشنام‌دادن
ناخافل na xafî ناغافل [ف] ناگهانی
ناخاله na xafê ئه‌وله [ف] ابله
ناخاله‌بازی na xafê bazî منالبازه‌کی [ف] کاری را از روی جهالت انجام دادن

ناخړنه‌ک naxîrnek بنووره خړناک [ف] نگا خړناک
ناخړه naxîrê ناخړه [ف] گلو
ناخوا naxwa ناخوا، ناخوړه [ف] ناودان
ناخودا (۱ na xwida) ریبه‌ر که‌شتی ۲) بی خودا [ف] (۱)
 ناخدا ۲) بی وجدان
ناخورا na xwira زیز خورا [ف] غیر قابل خوردن
ناخوړه na xwîrê ناخوا [ف] ناودان
ناخۆن naxûn توخان، له زاراو‌ه‌یل تره‌گ کوردی «ناخو، نه‌پیتوک، نه‌پینوک» تۆشن [ف] ناخون، در دیگر گویشهای کردی «ناخو، نه‌پیتوک، نه‌پینوک» گویند
ناخۆن شه‌پتانه naxûn şeytane سه‌رین مار [ف] حلزون
ناخۆن‌گاز naxûn gaz ئه‌و زامه ک شوون ناخۆنه «عه‌زهمی کوشیاس گیه‌لان بی نازه - گوونای شازنان شوون ناخۆن‌گازه» [ف] زخمی که در اثر سایش ناخون بوجود آید که معمولاً هم دردناک است
ناخۆنگیر naxûn gîr توخانگیر [ف] ناخونگیر
ناخۆنه naxûne ناخۆنه‌ک [ف] بیماری چشمی
ناخۆنه‌ک naxûnek ناخۆنه [ف] بیماری چشمی
ناخه‌له‌ف na xefê زیز خه‌له‌ف [ف] فرزند ناخلف
ناد nad هیشت، نادن [ف] گذاشت
نادا (۱ nada) نادهو ۲) شوونینگ ئه‌پای دزی تیار کرد ۳) مامرکه‌ر ناسه‌و ۴) ته‌له نادهو ۵) در یا په‌نجه‌ره نادهو [ف] (۱) گذاشت ۲) محلی را برای دزدی نشان کرد ۳) مرغ کُرچ را روی تخم‌هایش خوابانید ۴) دام گسترانید ۵) در یا پنجره را بست
نادان (۱ nadan) ئه‌وانه نادن ۲) نه‌زان [ف] (۱) آنها را گذاشت ۲) نادان
نادانه‌و (۱ nadanew) ئه‌وانه نادهو ۲) دام نادهو ۳) ده‌رگان نادهو [ف] (۱) گذاشت ۲) دامها را گسترانید ۳) درها را بست
نادانی nadanî نه‌زانی [ف] نادانی
نادر nadir ناویگه کوپانه [ف] نامی مردانه
نادرِس (۱ nadiris) زیز دُرس ۲) لاتاوه‌له حرامزایه [ف] (۱) ضد درست، نادرست ۲) کنایه از حرامزاده
نادن nadin ناد، نا [ف] گذاشت، نهاد
نادنه‌و nadinew بنووره نادا [ف] نگا نادا
nade ناده، نا، ناده شوون [ف] دنبال کرد
nade dew ناده‌دهو نا دهو [ف] پا به فرار گذاشت

ناده‌سهر nade ser ناسهر [ف] بر سر گذاشت
ناده‌مل nade mil نامل [ف] بر عهده گذاشت
نادهو nadew (۱) بنویره نادا (۲) ناده‌دهو [ف] (۱) نگا نادا (۲) پا به فرار گذاشت
نادیار nadyar ناپه‌پدا، له سه‌کزی ولارستانی «نادیار»
 توشن [ف] ناپیدا، گم، در سکزی ولارستانی «نادیار» گویند
نادین nadên ناندین [ف] محل گذاشتن نان، ناندان
نار nar مار، نه‌نار [ف] نیاور
نارا nara (۱) نارو (۲) نادهو، نادا [ف] (۱) برنگردان، پس نیاور (۲) نگا نادا
ناراحت na râhet بنویره ناراحت [ف] نگا ناراحت
نارازی na râzi نه‌په‌زا [ف] ناراضی
ناراس na rās زیزُ راس [ف] ناراستی
ناراسی na rāsî زیزُ راسی [ف] ناراستی
ناران naran (۱) نه‌وانه ناندنه ... (۲) نه‌وانه مار [ف] (۱) آنها را گذاشت ... (۲) آنها را نیاور
ناراو naraw دیه‌که‌یگه له جووانرو [ف] روستایی در جووانرو
ناراو میرتاوا naraw mîr awa دیه‌که‌یگه له ره‌وانسهر [ف] روستایی در روانسر
ناراوی narawî دیه‌که‌یگه له ره‌وانسهر [ف] روستایی در روانسر
نارد nard هه‌نارد «گ» [ف] فرستاد
ناردیم nardim هه‌ناردیم «گ» [ف] فرستادم
ناردین nardin هه‌ناردین، کل کردن «گ» [ف] فرستادن، فرستادن
نارم narim زیزُ بarm [ف] نیاورم
نارما narima نارمهو [ف] برنگردانم
نارمان nariman نه‌وانه نارم [ف] آنها را نیاورم
نارمهو narimew نارما [ف] برنگردانم
نارن narin زیزُ بarm [ف] نیاورید
نارنا narina نارنهو [ف] برنگردانید
نارنان narinan نه‌وانه‌نارن [ف] آنها را نیاورید
نارنج narinc (۱) ناویگه ژنانه (۲) میوه‌یگه چۆ پتغال [ف] (۱) نامی زنانه (۲) میوه نارنج
نارنجه narince نارنج، ناویگه ژنانه [ف] نامی زنانه
نارنجهک narincek ته‌قه‌مینیگه [ف] نارنجک

نارنجی narincî ره‌نگیگه سۆیه‌رکال [ف] رنگ نارنجی
نارنجی naringî میوه‌یگه چۆ پتقال [ف] نارنجی
نارنهو narinew نارنا [ف] برنگردانید
ناروهن narwen دارینگه ریک وپیک [ف] درخت نارون
ناره nare نار، نار وه ... [ف] نیاور به ...
نارعت na rêt نا شون ... [ف] دنبال کرد
نارعتی narêtê نا شوونی [ف] او را دنبال کرد
نارپه‌حت na rêhet (۱) نه‌خوش، له ئاسوده‌ی بی به‌ش (۲) گرز هه‌لاتن (۳) فره نه‌خوش [ف] (۱) ناراحت (۲) خشمگین (۳) بیمار
نارپه‌زا na rêza نه‌وه دل [ف] ناخشنود
نارپه‌زایی na rêzayî نه‌وه دلی [ف] ناخشنودی
نارهو narew بنویره نارا [ف] نگا نارا
نارهوا narêwa (۱) قسه‌ئ ناحه‌ق (۲) زیزُ ره‌وا [ف] (۱) سخن ناروا (۲) تقلبی
نارهوی narewêy (۱) نارپا (۲) نارپه‌و «نه‌وه‌جنگه‌فلانی نارپه‌و» (۳) جایگ ئرای دزی وه بتپه کرد [ف] (۱) آنرا با خود نیاور (۲) شروع کرد، آغاز کرد (۳) محلی را برای دزی دید زد
نارهویه narêuiye ناوه‌پئ، نا ماقوول، ناشهر [ف] سخن نا معقول و غیرمنطقی، نارویه
نارپئ narê ناوه‌پئ [ف] سخن غیر معقول
ناری narî (۱) نارید (۲) هه‌وته و بردئ [ف] (۱) نیاوری (۲) قحطی زده
نارپئ narê نارپئ [ف] نیاورد
ناریا narya (۱) ناریدا، ناریدهو (۲) کل کریا «گ» [ف] (۱) برنگردانی (۲) پس فرستاده شد
نارپک na rîk ناجوور [ف] ناجور، نامرتب
ناریگ narêg بنویره نارپئ [ف] نگا نارپئ
ناز naz عشوه [ف] ناز، عشوه
نازا naza مه‌زووک [ف] نازا
نازار nazar (۱) نازدار (۲) ناویگه کورپانه وژنانه (۳) پاک، ماسووم «نا + زار = زووان» نه‌وه‌سه‌ک خه‌لکان له زووان
هانه ئامان [ف] (۱) نازنین، ناز دار (۲) نامی زنانه و مردانه (۳) پاک و معصوم «نا + زار = زبان» کسی که مردم از زیانش در امان هستند
نازاری nazarî (۱) ناویگه ژنانه وکورپانه (۲) ناز کردن [ف] (۱)

نامی زنانه ومردانه (۲) عشوه‌گری

نازاری شیویان nazrî şêwyan لاناوه له بی قورب بۆن [ف]

کنایه از بی قُرب شدن

نازاری کردن nazarî kirdin نازداری کردن [ف] عشوه‌گری کردن

نازابلشت naz bafîşt بالشت بۆچگئی ک پال ده‌نه پیتا [ف]
ناز بالش

نازپه‌روهه naz perwer (۱) ناسپه‌روهه، ناویگه ژئانه (۲) وه
ناز په‌روهه [ف] (۱) نامی زنانه (۲) ناز پرورده

نازپئ کردن naz pê kirdin وه پئ نازین [ف] بالیدن،
نازیدن

نازدار naz dar نازار [ف] عشوه‌گر، نازنین

نازداری naz darî بنووه نازاری [ف] نگا نازاری

نازشیویان naz şêwyan نازاری شیویان [ف] کنایه از بی
قُرب شدن

ناز فرووشان naz firûshan ناز کردن [ف] ناز کردن

نازک nazik نازک [ف] نازک، ظریف

ناز کردن nazik kirdin نازفرووشان [ف] ناز کردن

نازک کار nazik kar ئسائ گه‌چکاری [ف] استاد نازک کاری
در گچ

نازک کاری nazik karî گه‌چکاری کردن، سفیدکاری [ف]
نازک کاری در گچ

نازکهه naz ker ئه‌و که‌سه ک ناز که‌پد [ف] عشوه‌گر

نازکههش naz keş نازکیش [ف] نازکش

نازکی nazikî (۱) نه‌رمی (۲) ترت بوون (۳) ناسک [ف] (۱)
نرمی (۲) تَردی (۳) نازکی

نازکیش naz kîş نازکههش [ف] نازکش

نازکیشان naz kîşan (۱) نازکههشی کردن (۲) لاناوه له وه
نازهو ئیوه‌تکردن [ف] (۱) نازکشیدن (۲) سرپرستی و غمخواری
کردن

نازگ nazig نازک [ف] نازک

نازم nazim (۱) وه پئ ناز کهم (۲) سه‌روهه‌ره کهه مه‌درسه،
ئه‌روهه‌یه [ف] (۱) می‌نازم، می‌بالم (۲) ناظم مدرسه

نازن nazin ئه‌وانه وه پئ نازن [ف] می‌نازند، می‌بالند

نازناو naz naw له‌قهه، لاناو [ف] تخلص

ناز نۆز nazi nüz ناز و نۆز [ف] عشوه و ناز

ناز و نۆز naz û nüz نازنۆز [ف] عشوه و ناز

نازه naze نه‌ۆزه، گوووشت ژئیر ناخۆن، له سه‌کزی «نازه»
تۆشن [ف] گوشت زیر ناخون، در سکرزی «نازه» به سرانگشت
گویند

نازه‌ناخۆن naze naxün (۱) نازه، نه‌ۆزه (۲) قورتنگ [ف]
(۱) گوشت زیر ناخون (۲) خسیس

نازه‌ن وبلا nazen û bila مازهن وبلا، ئه‌روه‌ویه «معاذالله»
[ف] معاذالله

نازه‌نین nazenîn ناویگه ژئانه [ف] نازنین، نامی زنانه

نازی nazî ناویگه ژئانه [ف] نامی زنانه

نازین nazîn (۱) ناز کردن (۲) وه پئ نازین [ف] (۱) ناز کردن
(۲) بالیدن، افتخار کردن

ناس nas (۱) جووری ته‌مه‌کوو ک ئه‌ول ئاههک قاتی کهن و
وه‌کوو ماده سپکهه خوه‌نه‌ئ (۲) بنچینه‌ئ کردار ناسین (۳)
پاشگُز شناسین «خوداناس» (۴) ناز «ناسپه‌روهه، ناسک»
[ف] (۱) توتون مخلوط با آهک که از آن به عنوان مواد مخدر
استفاده می‌کنند (۲) ریشه فعل «ناسین» (۳) پسوند شناختن
(۴) ناز

ناساخ nasax نه‌خوه‌ش، ناساق [ف] ناخوش

ناساخ‌ی nasaxî نه‌خوه‌شی، ناساقی [ف] ناخوشی

ناساز na saz (۱) نه‌خوه‌ش، ناساق (۲) زئیز سازگار [ف] (۱)
ناخوش، بیمار (۲) ناسازگار

ناسازبۆن nasaz bün نه‌خوه‌ش‌بۆن [ف] ناخوش شدن

ناساز کردن nasaz kirdin نه‌خوه‌ش کردن [ف] بیمار کردن

ناسازگار nasazgar زئیز سازگار [ف] ناسازگار

ناسازی nasazî نه‌خوه‌شی [ف] بیماری

ناساق nasaq نه‌خوه‌ش، ناساخ، نه‌خوه‌ش [ف] بیمار، ناخوش

ناساقی nasaqî ناسازی [ف] بیماری

ناسانن nasanin شناسانن [ف] شناساندن، معرفی کردن

ناسزا nasiza (۱) ناخاس (۲) زئیز سزا [ف] (۱) دشنام (۲)
ناسزاوار

ناسپه‌روهه nas perwer نازپه‌روهه [ف] نامی زنانه

ناسرانی nasiranî نه‌سره‌ویای، نه‌مه‌زریای [ف] ناآرام

ناسک nasik نازک [ف] نازک

ناسلۆک nasilük ناسازگار [ف] ناسازگار

ناسوور nasûr زئیز ساریژ، له لاتین (sore) وه مانای زامه

نافه‌رمانی na fermanî له‌ج کردن و مل نیتان [ف] نا فرمانی
نافهک (۱) nafek (۲) نیفهک [ف] (۱) جای بند تنبان
 در شلوار (۲) خشتک شلوار
نافی nafi ناف له بان [ف] پولی که بابت آن نزول بگیرند
ناق (۱) naq قورپی، له ده‌ماوه‌ندی «ناق» تۆشن (۲) ناوک [ف]
 (۱) گلو، در دماوندی «ناق» گویند (۲) ناف
ناقابل na qabîf بی ئه‌رزشت [ف] بی ارزش
ناقره naqirê قورپی [ف] گلو
ناقنز naqinz نیمه‌چلنگ، ئه‌ره‌وییه [ف] ناقص، ناتمام
ناقه naqe بنوورپه ناق [ف] نگا ناک
ناک nak پاشگر خاوه‌ن بۆن «سامناک، نمناک» [ف] پسوند
 دارا بودن
ناکار کردن na kar kirdin له‌کار خستن، وه کار خستن [ف]
 از کار انداختن
ناکام (۱) na kam (۲) نامراد، وه کام دل نه‌ره‌سی (۳)
 کهم ئه‌ندام، نه‌وه‌کام، نه وه ناکام [ف] (۱) یکهو، ناگهانی (۲)
 ناکام (۳) ناقص‌العضو
ناکام بۆن na kam bün وه کام نه‌ره‌سین، جوانه مه‌رگ
 بۆن [ف] جوانم‌رگ شدن، ناکام مردن
ناکام‌چین na kam çîn ناکام بۆن [ف] ناکام مردن
ناکامگیر (۱) na kam gîr (۲) ناکاگیر [ف] (۱)
 صفت سگی که ناگهانی از پشت بدون پارس کردن حمله می‌کند
 (۲) غافلگیر کردن
ناکاو nakaw ناکام [ف] یکهو، ناغافل
ناکوپ na kwirî ناپیا [ف] نامرد
ناکوپی na kwirî ناپیاوه‌تی [ف] نامردی
ناکوک na kûk ناساق [ف] پریشان، ناخوش
ناکوکی (۱) na kûkî (۲) ناساقی (۲) مابه‌تین شیویان [ف] (۱)
 ناخوشی، پریشانی (۲) میانه دو کس بهم خوردن
ناکس na kes ناجسن [ف] ناکس
ناکسی na kesî ناپیاوه‌تی [ف] نامردی
ناگا naga وه یه‌یه‌وه [ف] ناگاه
ناگو nagû نای ناسیاو [ف] نای آسیاب
ناگوجا na guca نا وه جی [ف] نابجا
ناگوار na gewar قومیان، دلته‌زن [ف] رویداد ناگوار
نال (۱) naf بنچینه‌ئێ کردار نالین (۲) ئاسن ژیر سم چاره‌وا [ف]

[ف] زخم دیر التیام، در لاتین (sore) بمعنی زخم است
ناسی nasi شناسی [ف] شناخت، می‌شناسی؟
ناسی nasê ناسید [ف] می‌شناسد
ناسیا nasya ناسیاد [ف] می‌شناخت
ناسیاد nasiyad شناسیاد [ف] می‌شناخت
ناسیار nasiêar ئاشنا، شناسه [ف] شناسه، شناخته شده،
 مشخص
ناسیاگ nasiyag ناسیای [ف] شناخته شده
ناسیان (۱) nasiyan شناسیان، ئه‌وانه شناسیان (۲)
 شناسان، ناسان [ف] (۲) می‌شناختند (۲) شناختن
ناسیای nasiyay شناسیای [ف] شناخته‌شد
ناسین (۱) nasîn شناسین، ئه‌وجی هاوردن (۲) تۆیه ناسین
 [ف] (۱) شناختن (۲) می‌شناسید
ناشاد na şad خه‌مین [ف] غمگین
ناشاس na şas ناشایسه [ف] ناشایست
ناشایسه na şayise ناشاس [ف] ناشایست
ناشتا našta قاوه‌تی، قه‌واتی [ف] ناشتا، صبحانه
ناشتابه‌رزه našta berze بنوورپه به‌رزه‌ناشتا [ف] نگا به‌رزه
 ناشتا
ناشتا کردن našta kirdin قه‌وارتن کردن [ف] صبحانه
 خوردن
ناشتاوه‌زیر našta wezîr قاوه‌تی، ئه‌وه قاوه‌تیه ک له به‌تین
 شه‌وه‌کی و ده‌مه‌نیمه‌پوو بخوریه‌ئێد [ف] ناشتایی که بعلت دیراز
 خواب بیدار شدن بعد از ساعت خورده شود
ناشرین (۱) na şîrîn ناوینه (۲) قسیه‌ئێ ناحه‌ز [ف] (۱) بد
 ریخت (۲) سخن ناروا
ناشر na şer ناشه‌پ، ناره‌وا، زیز شه‌رع [ف] ناروا، ضد شرع
ناشه‌را na şera ناشه‌را [ف] ناروا، بدور از انصاف
ناشی naşî ناکارامه [ف] ناشی
ناشی بازی naşî bazî ناکارامه‌یی [ف] ناشی بازی
ناف (۱) naf قازاشت، ئه‌ره‌وییه (۲) ناوک [ف] (۱) نفع، سود (۲)
 ناف، نافه
ناف کردن naf kirdin قازاشت کردن [ف] نفع کردن
ناف له‌بان naf le ban نافی، سه‌ونسری [ف] پولی که بابت
 آن نزول بگیرند
نافه‌رمان na ferman سه‌رخوه‌ئێ [ف] عاصی، نافه‌رمان

نالین nafîn (۱) تویه ناله کهین (۲) ناله کردن [ف] (۱) ناله می‌کنید (۲) ناله کردن

نالین nafîn نالی [ف] تَشک

نام nam (۱) هیشتم (۲) ناو، نَسَم «نامُ خودا» (۳) ناو، توو، نیو «ل» (۴) کردار ناتن ئەوَل کهس یه کله (۵) یا، یان، نیه‌زام «عه‌لی نام رزا بی...» [ف] (۱) نهادم، گذاشتم (۲) نام، اسم (۳) داخل، تو (۴) نیایم (۵) یا

ناما nama (۱) نامو (۲) دام نامو (۳) مامره‌گه نامو (۴) رپانما [ف] (۱) برنگردم (۲) دام نهادم (۳) مرغ کُرچ را روی تخم‌هایش خوابانیدم (۴) در و پنجره را محکم بستم

ناماقوول na maqûl زیزُ ماقوول، ئه‌ره‌وییه [ف] نا معقول

نامان naman ئه‌وانه نامه... [ف] گذاشتم، گذاشتمشان

نام‌خودا nami xwida لاهنایگه ئه‌پای ئافه‌رم وه‌تن وه منال «نامُ خودا وه‌ئ کورمه - کاوپه‌یل برده‌سه خورمه» [ف]

تبارک الله، نام‌خدا

نامدار namdar (۱) ناودار، له ئه‌وستا (namişte نامشته) (توسریاس (۲) ناویگه‌کوپانه (۳) دبه‌که‌یگه له هوزمانان [ف] (۱) نامدار، اسم و رسم دار، در اوستا (namişte نامشته) نوشته شده (۲) نامی مردانه (۳) روستایی در هوزمانان

نامراد na mirad ناکام [ف] ناکام، نامراد

نامرادی na miradî ناکامی [ف] نامرادی

نامزات namzat ده‌زۆران [ف] نامزد

نامژمال namijmal ناژه، به‌دگل [ف] بدریخت، بد شکل

نامژمه‌ل namijmel ناژه، به‌دگل [ف] بدریخت، بد شکل

نامیشتن namiştê پپای بی ناو ونیشان وده‌مه‌ور، ئه‌و که‌سه گ جی متمانا نییه [ف] غیر قابل اعتماد

نامشمال namişmal ناژه، به‌دگل [ف] بدریخت، بد شکل

نامگه namige نامت [ف] مخفف نعمت، نام مردانه

نامو namû (۱) نابه‌له‌ئ، زیزُ راموو، له سۆرانی «نامو» (توشن (۲) چلیس [ف] (۱) نابلد، نا وارد (۲) شکم چران

ناموس namûs شه‌ره‌ف [ف] ناموس

نامویی namûyî (۱) نابه‌له‌دی (۲) له‌مووری [ف] (۱) نا بلدی (۲) شکم چرانی

نامویی‌ری namûyerî (۱) چلیسی، له‌مووری (۲) نا به‌له‌دی [ف] (۱) شکم چرانی (۲) نابلدی، نا واردی

نامه name (۱) قاقه‌زُ تۆسریای (۲) ئه‌و چشته نامه‌سه (۳)

(۱) ریشه‌ی فعل نالیدن (۲) نعل

نالان nafan ناله کردن [ف] نالان

نالانج nafanc نالانج [ف] ناگزیر، ناچار

نالانجی nafancî نالانجی [ف] از روی ناچاری

نالانین nafanin نالین [ف] نالیدن

نالبن nafben ئه‌و که‌سه کُ کاری نال کردنه [ف] نعلبند

نالچه nafçe نال پیتلا [ف] نعل کفش

نال کردن naf kirdin نال چاره‌وا کردن [ف] نعل به سم ستور زدن

نالِم nafim ناله که م [ف] می‌نالم

نالِن nafin نالین [ف] ناله می‌کنند

نالِنین nafinin نالین [ف] ناله می‌کنند

نالنی nafinî ناله که‌ید [ف] ناله می‌کنی

نالنی‌ه nafinê ناله که‌ید [ف] ناله می‌کند

نالە nale ناله «نالە شوونین» [ف] دنبال کردن

نالە نالین nafê ناله

نالە‌بار nafê bar قومیان گهن [ف] رویداد ناله‌بار

نالەت nafet له‌عنه‌ت، ئه‌ره‌وییه [ف] لعنت

نالەت بۆ nafet bü زیزُ رامه‌ت بۆ [ف] کاری که همگان نفرین کرده‌اند که کسی آنرا انجام ندهد، نهی از منکر

نالەت‌نامه nafet name ناله ونامه [ف] لعنت نامه، تقبیح کردن

نالە‌شکنه nafê şikine قوته‌یگه له که‌ریم حاسله [ف]

ته‌په‌ی در نزدیکی روستای کریم حاصله

نالە‌کردن nafê kirdin نالین [ف] ناله کردن

نالە‌که nafêke نه‌خشیگه له رۆ‌جل‌شال [ف] طرحی که روی جل چهار پایان می‌بافند

نالە‌نال nafê naf نالان [ف] ناله پپایی

نالە‌ونامه‌ی nafê û namey (۱) ناله‌ت بۆ (۲) لاره و لچه [ف] (۱) نهی از منکر (۲) سرزنش و طعنه

نالی nafî نالین، له گیلکه‌کی «نه‌لی» و له سه‌کزی و کرمانی «نالی» توشن [ف] تَشک، در گیلکی «نلی» و در سکزی و کرمانی «نالی» گویند

نالنی nafê ئه‌و نالید [ف] می‌نالد

نالید nafêd نالید [ف] می‌نالد

نالید nafîd ناله که‌ید [ف] می‌نالی، ناله می‌کنی

شویون گرتم «نامه‌شویونی» (۴) دهره‌گه نامه‌سهو (ف) (۱) نامه (۲) گذاشته‌ام در... (۳) دنبال کردم (۴) در یا پنجره را بستم
نامه‌ت nameṭ (۱) سووکه‌ناو نعمت، ئه‌ره‌وییه (۲) به‌ره‌که‌ت خودا، ئه‌ره‌وییه (ف) (۱) مخفف نعمت، نام مردانه (۲) نعمت
نامه‌د named نیامه‌د، نه‌هامه‌ت (ف) بدبیاری
نامه‌ریبوت na merbût (۱) بی‌ه‌ره‌چ (۲) ناویته (ف) (۱) سخن بی ربط (۲) بدریخت
نامه‌رد na merd ناپیا (ف) نامرد
نامه‌ردی na merdî ناپیاوه‌تی (ف) نامردی
نامه‌سهو name sew (۱) دام نامه (۲) جایگ ئه‌پرائی دزی نامه‌سهو (۳) مامره کر نامه‌سهو (۴) ریانه (ف) (۱) دام گذاشته‌ام، تله گذاشته‌ام (۲) جایی را برای دزدی فراهم کرده‌ام (۳) مرغ کرچ را روی تخم‌هایش خوابانید هام (۴) در یا پنجره را محکم بسته‌ام
نامه‌سهوئی namese wey بنویره نامه‌سهو (ف) نگا **نامه‌سهو**
نامه‌سهوی name seÿ (۱) ئه‌وه نامه‌سه... (۲) هیستمه سهی «نامه‌سهی بره‌سید» (۳) ریانه‌سهی (ف) (۱) آنرا گذاشته‌ام در... (۲) گذاشته‌ام که... (۳) در یا پنجره را محکم بسته‌ام
نامه‌و namew بنویره **ناما** (ف) نگا **ناما**
نامه‌ی namey نهات، نیامه‌ی (ف) نیامد، بد بیاری
نامه‌ی nameÿ (۱) هیستمه‌ی (۲) ریانه‌ی (۳) مامره‌گه نامه‌و (ف) (۱) آنرا گذاشتم... (۲) در یا پنجره را بستم (۳) مرغ کرچ را روی تخم‌هایش خواباندم
نامه‌ی قولی namey qwilî لاناوه‌له نامه‌ی هار (ف) کنایه از بد بیار
نامه‌ی گرتن namey girtê توش نامه‌ی هاتن (ف) بد بیاری آوردن
نامیا namiêa (۱) سه‌ر جه‌نگ نامه‌و (۲) مامره‌گه نامه‌و (۳) ریانه (۴) جییگ ئه‌پرائی دزی نامه‌و (ف) (۱) بنای دعوا را گذاشتم (۲) مرغ کرچ را روی تخم‌هایش خوابا نیدم (۳) در یا پنجره را بستم (۴) محلی را برای دزدی زیر نظر گرفتم
نامیانه namiêan (۱) ناو ئه‌وانه، ئسم ئه‌وانه (۲) له ناویان «ل» (۳) دهرگان ریانه (۴) دامه‌گان نامه‌و (ف) (۱) نام آنها (۲) داخل آنها (۳) درها را بستم
نامیانه namiêana (۱) دهره‌گان نامه‌و (۲) له ناویان (۳)

دامه‌گان نامه‌و (ف) (۱) درها را بستم (۲) از داخل آنها (۳) دامها را گستراندم
نامیانه‌و namiêanew بنویره نامیانا (ف) نگا **نامیانا**
نامین namîn ناوین «ل» (ف) وسطی، میانی
نامینه namîne ناوینه «ل» (ف) میانی
نامیه‌رن namiyerin ناومیه‌رن (ف) نگا **ناومیه‌رن**
نامیه‌ری namiyerî (۱) نامه‌ی وه ریوار هاتن (۲) نا ئمیدی «دهس نامیه‌ری دا سینه‌یه‌و» (ف) (۱) بدبیاری (۲) ناامیدی
نامیه‌و namiyew بنویره نامیا (ف) نگا **نامیا**
نامیه‌وهن namiyewen چه‌ن دیه‌که له مایه‌شت (ف) چند روستا در مادیدشت
نان nan (۱) چیه‌ره‌ک، خوارده‌مینی (۲) هیشتن (۳) کردار ناتن ئه‌پرائی سیتم که‌س (۳) به‌سان، ریانه (۴) پاشگره وه مانای هیشتن «دام نان» (ف) (۱) نان خوراکی (۲) نهادند، گذاشتند (۳) نیائید (۴) بستن، آنها بستند (۵) پسوند به معنی نهادن
نانا nana (۱) نانه‌و (۲) به‌سان، ریانه (۳) دام نانه‌و (۴) مال نانه‌وه (۵) گیایگه خوه‌شبوو، نه‌عناع (ف) (۱) بر نگرید (۲) بستند (۳) دام نهادن (۴) خانه‌ای را برای دزدی دید زدن (۵) گیاه نعناع
نان بده nan bide که‌ره‌مکوو لاوار (ف) بخشنده، نان بده
نان بر nan bir زیز نان بده (ف) عکس بخشنده
نان بریای nan biryâe (۱) بیته‌نوا (۲) رازایگه له تاریف کردنه‌وه‌ی که‌سیگ «نان بریای دیده چه کرد» (ف) (۱) کنایه از بیینا (۲) اصطلاحی دربیان تعریف کسی
نان برین nan birin نان که‌سیگ وه خشت کردن (ف) نان و نوای کسی را بریدن
نان تیری nani tîr تیری (ف) نوعی نان نازک که با خمیر فطیر سازند
نانخوهر nan xwer لاناوه له منال (ف) کنایه از فرزندان و اعضای خانواده
نان خوهرشت nani xwerîşt قتیات کردن (ف) قناعت کردن
ناندان nandan (۱) نان بده بون (۲) ناندین (ف) (۱) بخشنده بودن (۲) محل نگهداری نان
نان درار nan dirar (۱) نان هار مال، زامه‌ت کیش (۲) ئه‌و که‌سه ک نان له ته‌تور درارید (ف) (۱) نان آور (۲) آنکه نان از

از پشت دستها را در کتف قلاب می‌کنند و به نوبت با خم راست شدن یکدیگر را کول می‌کنند

نانه‌زگ nane zig نانه‌له‌م [ف] مزدوری برای نان

نانه‌زگ یک nane zigi yek به‌پننیاں وه یک دان [ف] یکدیگر را به جان هم انداختن

نانه‌سا nane sa (۱) مامره کر نانه‌سه و (۲) دام نانه‌سه و (۳) ریپانه (۴) مائیگ ئوپای دزی نانه‌سه و (۵) دوس پی کرده [ف] (۱) مرغ کُرچ را روی تخمها خوابانده‌اند (۲) دام گسترانده‌اند (۳) درها را بسته‌اند (۴) محلی را برای دزدی در نظر گرفته‌اند (۵) آغاز کرده‌اند

نانه‌سان nane san (۱) ریپانه‌سان (۲) هیشته‌سانه ... [ف] (۱) درها را بسته‌اند (۲) گذاشته‌اند در...

نانه‌سانا nane sana نانه‌سانه و [ف] درها را بسته‌اند

نانه‌سانه و nane sanew نانه‌سانا [ف] درها را بسته‌اند

نانه‌سر nane ser (۱) نانه بان (۲) وه شوون نان [ف] (۱) بر سر گذاشتن، بالا گذاشتن (۲) دنبال کردن

نانه‌سه و nane sew بنوپره نانه‌سا [ف] نگا نانه‌سا

نانه‌سه‌وهی nane sewey (۱) ئه وه دهره‌یله به‌سانه (۲) ئه وه دامه‌یله نانه‌سه و (۳) ده‌سپیکردنه [ف] (۱) آن درها را بسته‌اند (۲) آن دامها را گسترانده‌اند (۳) آن را آغاز کرده‌اند

نانه‌سه‌ی nane sey (۱) ئه وه نانه‌سه ... [ف] (۲) ریپانه‌سه‌ی [ف] (۱) آن را گذاشته‌اند در... (۲) درها را بسته‌اند

نانه‌سیا nane siêa (۱) مامره کره‌گه نانه‌سه و (۲) دهره‌گه نانه‌سه و (۳) ده‌سپیکردنه (۴) جایگ ئه‌پای دزی نانه‌سه و (۵) دامه‌گه نانه‌سه و [ف] (۱) مرغ کُرچ را روی تخمهایش خوابانیده‌اند (۲) درها را بسته‌اند (۳) آغاز کرده‌اند (۴) محلی برای دزدی در نظر گرفته‌اند (۵) دامها را گسترانده‌اند

نانه‌سیان nane siêan نانه‌سان [ف] نگا نانه‌سان

نانه‌سیانا nane siêana نانه‌سانا [ف] نگا نانه‌سانا

نانه‌سیانه و nane siêanew بنوپره نانه‌سانه و [ف] نگا نانه‌سانه و

نانه‌سیه و nane siyew نانه‌سیا [ف] نگا نانه‌سیا

نانه‌شان nane şan (۱) خسنه شانه و (۲) وه شان نان [ف] (۱) بدوش گرفتند (۲) کنار هم گذاشتن

نانه‌شوون nane şûn نانه رت [ف] دنبال کردن

نانه‌کول nane kûl وه کول نان [ف] بردوش گرفتن

تنور بیرون می‌آورد

نانه‌ر nander لاناوه له ئیوه‌تکهر «فلان فلان نان دهره‌گه» [ف] کنایه از سرپرست

ناندین nandên جا نانی [ف] ظرف نان دانی

نان ساجی nan sacî جووری نانه کُ له بان ساج دُرسِ کهن [ف] نان ساجی

نان سال nani sal سه‌رسال «گ» [ف] سالگرد، سر سال

نان سینگک nan sengek جووری نانه [ف] نان سنگک

نان شاتای nan şatay شاتای، نان گرده‌ی [ف] نان تافتون

نان کردن nan kirdin نان دُرس کردن [ف] نان‌پختن

نانکور nan kûr کوور نان [ف] خسیس

نانکر nan ker (۱) ئه وه شوونه کُ نان له تی دُرس کهن (۲) نان دُرس کهر [ف] (۱) نان پزخانه (۲) نانوا

نان ونمک nan û nimek حه‌ق ناسی [ف] نان و نمک، حق شناسی

نانه nane (۱) ئویه نانه ... (۲) وه شوونِ نان (۳) ئه وه نانه‌سه ... [ف] (۱) نیائید به ... (۲) دنبال کردند (۳) گذاشته‌اند در...

نانه‌بان nane ban (۱) نانه سه‌ره و (۲) زیان کردن «خرچی شاخ درار، گوش نا بانی» [ف] (۱) بر نهادن، بالا نهادن (۲) زیان کردن، ضرر کردن

نانه په‌چانی nane peçani به‌شیگه له جیازی وه‌ق [ف] وسیله‌ای که پس از عروس بخانه داماد می‌برند

نانه په‌یتاک nane peytak نانه که‌له‌خهرج [ف] همه چیز را در راه ... صرف کردن

نانه‌جیم na necîm زیز نه‌جیم [ف] نانجیب

نانه‌خوار nane xwar (۱) وه خوار ناین (۲) ئه وه نانه خواره [ف] (۱) پایین نیائید (۲) پایین گذاشتند

نانه‌دهم nane dem (۱) قسه‌یگ وه دم که‌سینگ نان (۲) چشتی وه دم ناین [ف] (۱) دروغی را از جانب کسی گفتن (۲) چیزی را به دهان گذاشتن

نانه‌ده‌نگ nane deng قسه نه‌که‌ن، هیچ نه‌وشن [ف] چیزی نگویید، حرف نزنید

نانه‌رته nane rêt نانه‌شوون [ف] دنبال کردن

نانه‌ره‌قه nane rêqe (۱) وشکه نان (۲) گه‌مه‌یگه، نانه ره‌قه، پشته ته‌قه [ف] (۱) نان خشک شده (۲) بازی که در آن دو نفر

نانه‌ک‌ل nane kel نانه په‌یتاک [ف] همه چیز خود را در راه ... صرف کردن

نانه‌لا nane la (۱) نانه کنار (۲) هه‌لگرتن [ف] (۱) بر کنار کردند، کنار گذاشتند (۲) برای روز مبادا ذخیره کردند

نانه‌له‌م nane lem نانه زگ [ف] مزدوری برای نان

نانه‌مل nane mil وه مل نان [ف] بر عهده نهادن

نانه‌و nane w نانو [ف] نگانا

نانه‌وا nane wa نانکه‌ر [ف] نانوا

نانه‌واخانه nane wa xane نان‌ه‌وای [ف] نانواپی

نانه‌وای nane way نان‌ه‌واخانه [ف] نانواپی

نانه‌وشان nane wan شان، نانه لای یک [ف] کنار هم گذاشتن

نانه‌وشکه nane wiske نان‌ه‌رپه‌قه [ف] نان خشک شده

نانه‌وه nane we نانو، بنویره نانا [ف] نگانا

نانه‌وهر nane wer (۱) نانه نووای دس (۲) وه وه‌رهو ناین [ف] (۱) جلوی دست گذاشتن (۲) جلو نیائید

نانه‌وهر nane wer (۱) نانه نووای دس (۲) وه وه‌رهو ناین [ف] (۱) جلوی دست گذاشتن (۲) جلو نیائید

نانه‌وه‌را nane wer (۱) نانه نووای دس (۲) وه وه‌رهو ناین [ف] (۱) جلوی دست گذاشتن (۲) جلو نیائید

نانه‌وه‌ری nane wey (۱) ده‌سپیکردن (۲) دامه‌گه نانه‌و (۳) ده‌ره‌گه نانه‌و [ف] (۱) آغاز کردند (۲) آن دام را گستراندند (۳) در را بستند

نانه‌یه‌ک nane yek (۱) وه یه‌که‌و نان (۲) تو‌قانتن، به‌سان [ف] (۱) بر هم نهادن (۲) فرو بستن، فرو بردن

نانه‌یه‌که‌و nane yekew (۱) وه یه‌ک نان (۲) به‌سان [ف] (۱) بر هم نهادن (۲) فرو بستن

نانیتا naniêa (۱) ده‌سپیکردن (۲) نه‌پای دزی دانه کل چه‌و (۳) مامره کر نانه‌وه (۴) نه‌و ته‌له‌یله نانه‌و (۵) ده‌ریان ریانتن [ف] (۱) آغاز کردند (۲) محلی را برای دزدی زیر نظر دارند (۳) مرغ کُرچ را روی تخم‌هایش خوابانیدند (۴) دامها را گستراندند (۵) درها و پنجره‌ها را محکم بستند

نانیت‌وه naniyew بنویره نانتا [ف] نگانا

ناو naw (۱) له ناو، له توو (۲) نام، سُم، له لاتین (novn) توشن (۳) ده‌ر ده‌یش «ویله له‌ج ناوه» (۴) نه‌و، ده‌سوور وه ناتن (۵) مه‌غز گرده‌کان و... «ناوئی پۆکه» (۶) نای ناسیاو [ف] (۱) داخل، تو (۲) نام در لاتین (novn) گویند (۳) دشت، دیار (۴) نیا، امر به نیامدن (۵) مغز، هسته (۶) ناو آسیاب

ناو nau ناوِد [ف] گذاشته بود

ناوا nawa (۱) نیه‌وه‌ید «گ» (۲) نه‌وا، نه‌ورا (۳) له ناوا [ف] (۱) نمی‌برد (۲) برنگرد (۳) از داخل، از درون

ناوا naua ناوِدا [ف] گذاشته بود

ناوئاخن naw axin ناوئاخنین [ف] آگنه، آگندن

ناواخن nawaxin ناوئاخن [ف] آگنه

ناواخوین nawaxwin (۱) ناوه‌خونه (۲) نامیته کردن، قاتی کردن [ف] (۱) بوته‌های خشک و تر را از هم تمیز دادن بویژه در هنگام کندن نخود (۲) آمیختن، چپاندن

ناوارد na warid نابه‌له‌ج [ف] ناوارد

ناواژه nawaje بنویره ته‌نکه‌بې، ناوه‌ژیه [ف] نگانا ته‌نکه‌بې

ناوالق na wafiq نابالغ [ف] نابالغ

ناوان nawan ناوه‌یین [ف] میان، میانه

ناوان nauan ناوِدان [ف] آنها را گذاشته بود

ناویر naw bir نه‌و که‌سه کُ سچیل بری [ف] کسی که در ثبت احوال نام مولود را می‌نویسد

ناویردن naw birdin ناو که‌سیگ بردن [ف] نام کسی را بردن

ناو برین naw birin ناو نه‌پای منال ناین [ف] نامگذاری کردن نوزاد

ناوین naw benin ناوپه‌نجگ [ف] پرده مشیمه

ناو به‌ین naw beyn (۱) ناوه‌یین (۲) ناوپه‌نجگ [ف] (۱) مابین (۲) پرده‌ی مشیمه، دیافراگم

ناوپا naw pa ناوگه‌ل [ف] میان رانها

ناوپر naw pir (۱) توویر (۲) پره‌و کردن بنه‌وائ مال [ف] (۱) تو پر، مقابل توخالی (۲) پرکردن و شوناژ کردن خانه

ناوپشته naw pište ریچه‌له‌ک، بنه‌چه‌ک [ف] اصل و نسب

ناوپله‌کانه naw pifekane ناوتله‌کانه [ف] شیرینی و خوراکی که خانواده‌ی عروس در هنگام عروسی بین مهمانان پخش می‌کنند که برای نشان دادن توانایی مالی وارج نهادن به عروس است

ناوپهل naw pel ته‌نکه‌بې کردن لق دار [ف] هرس کردن شاخه‌های درخت

ناوپه‌لق naw peli ناوپه‌نجگ [ف] پرده مشیمه

ناوپه‌نجگ naw pencig ناو پیه‌لو، ناوبه‌نن [ف] غشاء مشیمه

ناوپه‌نجگان naw pencigan **غشاء مشیمه** [ف] غشاء مشیمه
ناوپه‌نجگان هلاوردن naw pencigan hifawrdin **ناوپه‌نجگه** [ف] نووپیگه نفرینی است
ناوپه‌نجگه naw pencige **دل ژان** [ف] دل درد
ناوتله‌کانه naw tife Kane **ناوپه‌کانه** [ف] نگا ناو **پله‌کانه**
ناوته‌نگ naw teng **ناوته‌نگ مه‌سوری**، **دیه‌که‌یگه** له مه‌سوری [ف] روستایی در منصوره
ناوتیول naw tēwîf **ناوه‌نی** [ف] وسط پیشانی
ناوجی naw cî **له یه‌که و کردن له هه‌پن شه‌پ** [ف] میانجی گری کردن
ناوجی nawî cî **له ناو جی خه‌ف** [ف] در رختخواب
ناوجی کردن nawcî kirdin **له یه‌که و کردن** [ف] میانجی گری کردن
ناوجی که‌ر nawcî ker **ئه‌و که‌سه ک دۆ که‌س له یه‌که و** [ف] میانجی کننده
ناوچاو naw çaw **وه بان چه‌و** [ف] چشم، به روی چشم
ناوچاوان naw çawan **وه بان چاوانم** (۲) **تیول** [ف] (۱) بروی چشمانم، چشم (۲) پیشانی
ناوچاوپاک naw çaw pak **ده‌س دم پاک** [ف] امین، پاکدامن
ناوچاوپه‌رمگ naw çaw çermig **تیول چه‌رمی** [ف] پیشانی سفید
ناوچه‌و naw çew **ناوچاو** [ف] چشم، بروی چشم
ناوچه‌وان naw çewan **ناوچاوان** [ف] بروی چشمان، چشم
ناوچیا naw çya **دیه‌که‌یگه له شیان** [ف] روستایی در شیان
ناوچین naw çîn **له ناوچین** (۲) **ناواژه** [ف] (۱) از بین رفتن (۲) چیدن برگهای اضافی بوته جالبزی
ناوحسار naw hisar **ناوحه‌سار** [ف] در حیاط خانه
ناوحه‌سار naw hesar **ناوحسار** [ف] در حیاط خانه
ناوخالی naw xalî **پۆک** [ف] میان تهی
ناوخران naw xirân **ناوگلآل** [ف] دامنه بین دره
ناوخوا naw xwa **ناخوا** [ف] ناودان
ناوخوپ naw xwir **ناوخو**، **ناوخوا** [ف] ناودان
ناوخه‌ت naw xet **وه دوول کردن، وه گه‌ری کردن** «
مردیه‌گانی ناوخه‌ت کردن» [ف] به بدی نام بردن، خط بطلان

بر نام کسی زدن
ناوخه‌ت کردن nawxet kirdin **بنووپه ناوخه‌ت** [ف] نگا **ناوخه‌ت**
ناوید nawid **ناو ت، شمس ت** [ف] نام تو، نامت
ناوید naüd **ناو** [ف] گذاشته بود
ناویدا naüda **ناو** [ف] گذاشته بود
ناودار naw dar **مه‌پشور** (۲) **دیه‌که‌یگه له گیه‌لان** [ف] (۱) نامدار، مشهور (۲) روستایی در گیلانغرب
ناودار قوروتگ naw dari qwirütig **دیه‌که‌یگه له گیه‌لان**
روستایی در گیلانغرب [ف]
ناودار مه‌سوری naw dari mesürî **دیه‌که‌یگه له مه‌سوری**
روستایی در منصوره [ف]
ناویدان nawidan **ناو تویه** (۲) **له ناو تویه** [ف] (۱) نام شما (۲) در میان شما
ناویدان naüdan **ئه‌وانه هیشته‌ده ...** (۲) **ئه‌وانه به‌ساود**
آنها را گذاشته بود در ... (۲) **آنها را بسته بود، درها را بسته بود**
ناویدقان naw diqafân **ناوقان** [ف] میان پاها
ناوده‌س naw des **ناو له‌پ** [ف] کف دست
ناوده‌روهن nawderwen **مه‌لوه‌نیگه له کرماشان** [ف] منطقه‌ای در کرماشان
ناوده‌نی naw denê **هناو مانگا له زور خواردن شه‌وده‌ر و**
یونجه و ... په‌نه‌مید وه بخده‌ی پاکینگ له ژیر مۆشه‌ده‌نی‌ه و
چه‌قوو دهنه ناو‌گیه‌ی تا خاسه‌و بوو وه‌ی کاره تۆشن ناوده‌نی
دان [ف] **هنگامی که گاو بعلت خوردن بیش ازحد شبدر ویونجه**
سیرابی‌اش باد می‌کند و در شرف مردن است با چاقویی تمیز
از زیر آخرین دنده سمت چپ که سیرابی در زیر آن است چاقو
را فرو می‌کنند و بدین ترتیب باد ناشی از نفخ شبدر خالی
می‌شود این عمل را «ناو دهنی دان» گویند
ناو دم nawî dem **لاناوه له پاکی «منی‌ده ناو دم»** [ف] کنایه از بسیار تمیز
ناویدیا naüdiêa **شه‌پ ناوده‌و** (۲) **ته‌له‌گان ناویدا** (۳) **ریانتودان** [ف] (۱) دعوا برپا کرده بود (۲) دامها را گسترانده بود (۳) درها را بسته بود
ناو ده‌یشت naw deyšt **له‌ی ده‌یشته** [ف] بیرون از منزل، دشت

ناوده‌یشت کردن naw deyšt kirdin ناگره‌پر بۆن، هه‌له

داوان بۆن [ف] سراسیمه شدن

ناودیهو naudiyêw بنووپه ناودیا [ف] نگا ناودیا

ناوراس nawrâs ناوه‌یین چشتی [ف] وسط، میانه

ناورپان naw rân ناویا [ف] میان رانها

ناورپانی naw rânî عه‌لاقه کردن و خوئی ته‌زانن له ناو ران

[ف] حال کردن بدون نزدیکی و تنها در بین رانهای مفعول علاقه

کردن

ناوړو nawrû (۱) ناوه‌یین چه‌مه‌یل (۲) دیه‌که (۳) مه‌لوه‌ن (۴)

دیه‌که‌یگه له بیله‌وار [ف] (۱) بین‌النهرین، جلگه (۲) دهستان (۳)

منطقه (۴) روستایی‌در بیله‌وار

ناوړیا گرتن naw rûa girtin کوتاه‌مه‌تره‌ق قسیه کردن [ف]

مستقیم و بی رودریایستی سخنی را گفتن

ناو زړانن naw zirânin (۱) زهنگ زړانن (۲) ناو که‌سی وه

گه‌ن بردن [ف] (۱) رسوا کردن، بدنام کردن (۲) غیبت کسی را

کردن

ناو زریاگ naw zirÿag به‌ی ناو بق [ف] رسوا شده

ناو زړیان naw zirÿan زهنگ زړیان [ف] رسوا شدن

ناو زړیاء naw zirÿaê زهنگ زړیاء [ف] رسوا شده

ناوزگ nawzig (۱) دل و ده‌رۆن (۲) لاناوه‌له زات [ف] (۱) دل و

قلوه، احشاء (۲) کنایه از دل و جرات داشتن

ناوزگ بردن nawzig birdin ترسانن، رخ بردن [ف]

ترساندن

ناوزگ برشیان nawzig birşıyan دل‌سوزی کردن، بزه‌ی

هاتن [ف] دل‌سوزی کردن، ترحم کردن

ناوزگ وه‌خوار چین nawzig we xwar çin لاناوه له رخ

چین [ف] کنایه از ترسیدن

ناوسەر naw ser وه بان سەر [ف] بروی سر، مانند بروی

چشم

ناوشاخ naw şax ناوه‌یین شاخ، ملاژ [ف] مابین دو شاخ

حیوان، ملاج

ناوشار naw şar له ناو شار [ف] در مرکز شهر

ناوشان naw şan مابه‌یین شانه‌یل [ف] میان کتفها

ناوقالان naw qafan ناودقالان [ف] میان پاها

ناوقه‌ئ naw qeÿ قه‌ئ، که‌مه‌ر [ف] کمر

ناوقه‌ئ به‌ن naw qeÿ ben پژنگ [ف] کمربند

ناوگونان naw gwinan ناوقالان [ف] میان پاها

ناوگه‌ل naw gef گه‌ل وگوان [ف] میان پاها، شرمگاه و

ضمائم آن

ناوک nawk (۱) مه‌غز گرده‌کان و... (۲) ناق، له لاتین

(navel) نۆشن (۳) پوخته‌ئ قسیه [ف] (۱) هسته، مغز (۲)

ناف، در لاتین (navel) گویند (۳) محتوا، محتوای کلام

ناوکبر nawk bir ئه‌و که‌سه ک ناوک منال پرید [ف] ناف بُر

ناوکبرین nawk birin (۱) برینه‌وه‌ئ ناوک (۲) لاناوه له

دیاری کردن [ف] (۱) بریدن بند ناف هنگام تولد (۲) کنایه از

خواستگاری کردن در همان زمان تولد

ناوکخو‌شه بۆن nawk xweşe bün ئه‌و که‌سه ک گورپان

ناوکئ که‌فید [ف] کسی که مرتب دچار کلیت معده می‌شود

ناوکریسانه nawkirîsane ناوکریسه [ف] نگا ناوکریسه

ناوکریسه nawkirîse (۱) ناوکوتۆسه (۲) لاناوه له په‌ژاره

[ف] (۱) در اثر تشنگی و گرسنگی خمیدن و بی حال شدن (۲)

کنایه از ناراحتی و افسردگی

ناوکریسه دان nawkirîse dan ناوکوتۆسه‌دان [ف] در اثر

افسردگی و ناراحتی خمیده شدن

ناوک که‌فتن nawk keftin نه‌خو‌شه‌یگه ک نۆشن هُن جی

وه‌جی بۆن ناوکه [ف] بیماریی که گویند ناشی از جابجایی بند

ناف است، کلیت معده

ناوک گرتنه‌و nawk girtinew گرتنه‌وه‌ئ ناوک که‌فتی [ف]

نوعی درمان برای بند ناف که اصطلاحا افتاده

ناوکوته naw kwite نه‌خو‌ه‌شی ئاژهل [ف] بیماری احشام

ناشی از بی تحرکی

ناوکورا بۆن naw kûra bün ناوکوره‌و بۆن [ف] از صفحه

روزگار محو شدن

ناوکورا کردن naw kûra kirdin ناو کووره‌و کردن [ف]

نام کسی را از صفحه روزگار پاک کردن

ناوکوره‌ک naw kwirek بنووپه کوره‌ک [ف] نگا کوره‌ک

ناوکوره‌و کردن naw kûrew kirdin ناو کوورا کردن [ف]

نام کسی را از صفحه روزگار پاک کردن

ناوکۆکه nawkûke (۱) کوره‌مازی (۲) ناوگتان، ناو کوومه

[ف] (۱) اصلیل، بچه‌ناف... (۲) قسمتی از زمین که آبگیر نیست

ناوکولان naw kulân (۱) به‌ون، ناوه‌یین دۆ زه‌تک گژ و گیائ

فره‌س و ئه‌پاخ له‌وه‌ر خاسه (۲) ناوشان (۳) هیمه‌ئ به‌یین دۆ

ناؤمان (1) naüman به‌سازمان (2) هیشتمانه ... (ف) (1) آنها را بسته بودم (2) گذاشته بودم

ناؤمان nawman له ناو ئیمه (ف) در میان ما

ناؤمین (1) naümin (هیشتمونه... 2) ریائۆمن (ف) (1) گذاشته بودیم در... (2) درها را بسته بودیم

ناؤمینا naümina بنووره ناؤمنه و (ف) نگا ناؤمنه و

ناؤمینان (1) naüminan (ده‌ره‌گان ناؤمنه و 2) دامه‌گان ناؤمنه و (3) ئه‌وانه ناؤمنه... (ف) (1) درها را بسته بودیم (2) دامها را گذاشته بودیم (3) آنها را گذاشته بودیم در...

ناؤمینن (1) naüminew (ده‌سپیکردۆمن 2) ریائۆمن (3) دامه‌یله‌گان ناؤمنه و (ف) (1) آغاز کرده بودیم (2) درها را بسته بودیم (3) دامها را گسترانده بودیم

ناؤمینیان naüminiêan ناؤمنان (ف) نگا ناؤمنان

ناؤمینیه و naüminiêew ناؤمنه و (ف) نگا ناؤمنه و

ناؤمیان naümiêan ناؤمان (ف) نگا ناؤمان

ناؤمیل naw mîl دیه‌که‌یگه له سراوگرم (ف) روستایی در سراب گرم سرپُل‌ذهاب

ناؤمیه‌رگ naw miyerig میه‌رگینگ کُ که‌نه‌ئِ قه‌ئِ مه‌شکه ئه‌رائِ چه‌وبه‌د (ف) مه‌ره‌ای که به مشک آویزند برای دفع چشم زخم

ناؤمیه‌رن nawmiyerin نامیه‌رن، ناوئیرک، هۆزه وه نار (ف) تکه‌چوبی به قطر ده و طول پنجاه سانتیمتر و سوراخدار که بوسيله رسن به گردن گاو می‌بندند تا کمتر بدود زیرا هنگام دیدن به دستهایش می‌خورد و مانع دیدن گاو می‌شود

ناؤمییه و naümiêew بنووره ناؤما (ف) نگا ناؤما

ناؤن (1) naün (ئه‌وانه هیشتۆن 2) به‌سائۆن (ف) (1) گذاشته بودند (2) بسته بودند، درها را بسته بودند

ناؤنا (1) naüna (داهه‌گان ناؤنه و 2) ده‌ره‌گان ناؤنه و (3) ده‌سپیکردۆن (ف) (1) دامها را گسترانده بودند (2) درها را بسته بودند (3) آغاز کرده بودند

ناؤنازار nawnazar لاهنایگه وه مانائِ مۆقه‌ده‌س «وه و خودای ناو نازاره» (ف) اصطلاحاً به معنی مقدس

ناؤنان naw nan ناو نیان (ف) نامگذاری کردن

ناؤنان (1) naünan (ده‌ره‌گان ریائۆن 2) دامه‌گان ناؤن (3) هیشتۆنانه... (ف) (1) درها را بسته بودند (2) دامها را گسترانده بودند (3) گذاشته بودند در...

کوول (ف) (1) فاصله‌ی بین دو زمین کشاورزی که گیاه انبوه دارد و برای چرا مناسب است (2) میان کتفها (3) فاصله‌ی بین دو دیرک سیاه‌چادر

ناوکومه nawkûme ناوکوکوه، ناوگتان (ف) قسمتی از زمین که آبگیر نیست، جزیره

ناوکوتۆسه nawkunüse ناوکریسه (ف) نگا ناوکریسه

ناوکوتۆسه دان nawkunüse dan بنووره ناو کریسه دان (ف) نگا ناوکریسه‌دان

ناوکیش nawkîş ناوه‌ژییه کردن (ف) تَنک کردن صیفیجات

ناوکیش کردن nawkîş kirdin ناوه‌ژییه کردن (ف) تَنک کردن صیفیجات

ناوگتان (1) nawgitan (ناوکومه 2) ئادا، دۆرگه، چه‌زیره (ف) (1) آن قسمت از زمین که آبگیر نیست (2) جزیره

ناوگوانان naw gwinan ناوقالان (ف) میان پاها

ناوگوانان گروشتین naw gwinan gûştîn لاناوه له چاخ (ف) کنایه از چاق

ناوگه‌ل nawgef nawge‌لآن (ف) میان رانها

ناوگه‌لآن nawgefان میان رانها

ناوگیر (1) naw gîr (مه‌ئیشور بۆن 2) پایار بۆن (ف) (1) نامدار شدن، مشهور شدن (2) پاینده شدن

ناوگیر بۆن naw gîr bün بنووره ناوگیر (ف) نگا ناوگیر

ناوئل nawîl بنووره ناوگه‌ل (ف) نگا ناوگه‌ل

ناوئلان nawifان بنووره ناوگه‌ل (ف) نگا ناوگه‌ل

ناولقان (1) naw liqan (مابه‌ئین دۆ لِق دار 2) بنووره دۆ گلاشکو (ف) (1) میان دو شاخه (2) نگا دۆگلاشکر

ناولنگ naw ling naw lingه‌ل (ف) میان رانها

ناولنگان naw lingان ناوگه‌لآن (ف) میان رانها

ناوله‌پ naw lep ناو ده‌س (ف) کف دست

ناوله‌پان naw lepan ناو هه‌ر دۆ له‌پ (ف) میان کف دستان

ناؤم (1) naüm (هیشتۆم 2) به‌ساقۆم (ف) (1) گذاشته بودم در... (2) بسته بودم، درها را بسته بودم

ناؤما (1) naüma (ده‌ره‌گه ناؤمه و 2) ده‌سپیکردۆم (3) دامه‌گان ناؤمه و (ف) (1) درها را بسته بودم (2) آغاز کرده بودم (3) دامها را گسترانده بودم

ناؤمال naw maf ناؤماله (ف) اثاثیه منزل

ناؤماله naw maf هارخ پارخ (ف) اثاثیه منزل

ناوانی naw nanî خودشته‌وی کردن [ف] خود شیرینی،

چاپلوسی

ناونگی nawnigî ناوه‌ین، بنووره ناونی [ف] نگا ناونی

ناوتوتگ nawnütig نه‌به‌ته‌ر، بنه‌چه‌ک [ف] آبا و اجداد

ناوتوس naw nüs سه‌ر ژمار [ف] آمارگیر، نام نویس

ناوتوسان naw nûsan ناوتوسی کردن [ف] نام نویسی

کردن

ناوتوسی naw nûsî ناوتوسان [ف] نام‌نویسی کردن

ناونه‌سقی nawneseq ناخاس «ناو+ نه‌سقی» ناو نه‌ته‌وه

وه گن بردن [ف] دشنام، (ناو=نام+ نه‌سقی=نسب) نام

گذشتگان را به بدی بردن

ناونه‌سقی وه‌تن nawneseq wetin ناخاس وه‌تن [ف]

دشنام دادن

ناوتنه‌و naunew بنووره ناوتنا [ف] نگا ناوتنا

ناونه‌وهر nawnewer سنان [ف] بیماری سرطان

ناونی nawnî (۱) ناونگی (۲) له مابه‌ین (۳) له به‌ین دۆ چشت

وسان «له ناونی هه‌ر دگتیا» [ف] (۱) مرز، مابین (۲) حد واسط

(۳) میان دو چیز قرار گرفتن

ناو نیتان naw niêan ناو نان [ف] نامگذاری

ناوتیتان nauñiêan بنووره ناوتنان [ف] نگا ناوتنان

ناوتیرگ nawnêrig بنووره ناومیه‌رن «گ» [ف] نگا ناو

میه‌رن

ناونیشان naw nîşan شوون و نوون [ف] نشانی، آدرس

ناوتیه‌و nauñiyew بنووره ناوتنا [ف] نگا ناوتنا

ناو ونیشان naw û nîşan ناونیشان [ف] نشانی

ناوه nawe (۱) ناوه‌ئ تیرکه‌مان ک له‌چهرم د‌رس بویه (۲)

زه‌مبه‌ر [ف] (۱) قسمتی از تیرکمان که از چرم درست شده

وسنگ در آن قرار می‌گیرد (۲) ناوه گل کشی

ناوه nauë ناویه [ف] تهمت، افترا

ناو هاوردن naw hawirdin ناو که‌سیگ بردن [ف] نام

آوردن، نام کسی را بردن

ناوه‌نی nawhenî (۱) ناو تئوول (۲) ناوه‌ین [ف] (۱) وسط

پیشانی (۲) وسطه میان

ناوه‌ین nawheyn بنووره ناونی [ف] نگا ناونی

نا وه‌جا na we ca ناوه‌جی، ناگو‌جا [ف] نابجا

نا وه‌جی na we cî ناگو‌جا [ف] نابجا

نا وه‌خت na wext نه‌وه وه‌خت [ف] ناموقع

ناوه‌خونه nawexwine بنووره ناواخون [ف] نگا ناواخون

نا وه‌دی na we dî بنووره نادیار [ف] نگا نادیار

ناوه‌پاس nawe räs ناو‌پاس [ف] وسط

ناوه‌ژیه nawejye بنووره ناواژه [ف] نگا ناواژه

ناوه‌فره nawefîre دیه‌که‌یگه له سه‌پیه‌ل [ف] نام روستایی

در سر پُل زهاب

ناوه‌ناشه‌ر nauë naşer ناوه‌ته‌نی و ناشه‌ری [ف]

نکردنی و نگفتنی، شگفت انگیز، تهمت ناروا، سخن غیر شرعی

و نا معقول

ناوه‌ین naweyn بنووره ناونی [ف] نگا ناونی

ناوی nawî سووکه‌ناو ناوخاس [ف] مخفف ناوخاس، نامی

مردانه

ناوئ nawê (۱) ناو ئه‌ق (۲) ناو ئه‌وه (۳) ناویگ [ف] (۱) نام او

(۲) داخل آن (۳) یک نام، نامی

ناویئا nawêa له ناویئا [ف] از داخل آن

ناویتان nawêan (۱) له ناو ئه‌وان (۲) ناو ئه‌وان [ف] (۱) از

میان آنها (۲) نام آنها، نامشان

ناوین nawîn ناوینه، ناوینه‌گه [ف] وسطی، دومی

ناوینه nawîne ناوینه‌گه [ف] وسطی، دومی

ناوینه na wêne به‌دگل [ف] بدریخت

ناوینه‌گه nawîne ge ناوینه [ف] وسطی، دومی

ناهامار na hamar زیز همار [ف] ناهموار

ناهروو na hirû دژه‌روو [ف] گوسفندی که به بره‌اش شیر

نمی‌دهد یا بره دیگری را نمی‌پذیرد

ناهمین na himê ناهمید [ف] ناامید

ناهمید na himêd ناهمین [ف] ناامید

ناهومید na humêd ناهمید [ف] ناامید

ناهق na heq زیز هه‌ق [ف] ناحق

ناه‌لمونه na hefîmûne راشکاو، یه‌ته‌وه «ل» [ف] آئی،

ناگهانی، اتفاقی

ناهیت nahît ناویگه‌ژنانه، له په‌هله‌وی (nahît ناهیت)

توسریاس [ف] ناهید، در په‌لوی (nahît ناهیت) نوشته شده

نا‌ی nay (۱) نایدن، ئه‌وه‌ل که‌س یه‌کله له نان (۲) ئه‌ول که‌س

یه‌کله له نادن [ف] (۱) نیایی، تو نیایی (۲) گذاشتی

نا‌ج naê ناید [ف] نیاید

نایدنه ۳) ئه‌وه هیشیتدنه‌سه ... [ف] ۱) آن در را محکم بسته‌ای
 ۲) آن دام را گسترانده‌ای ۳) آنرا گذاشته‌ای در...
نایدنه‌سیئا naydine siêa بنووره نایدنه‌سیئا [ف] نگا نایدنه
 سا
نایدنه‌سیئان naydine siêan ۱) ئه‌وانه نایدنه‌سه ... ۲)
 دهره‌گان نایدنه‌سهو ۳) دامه‌گان نایدنه‌سهو [ف] ۱) آنها را
 گذاشته‌ای در... ۲) آن درها را محکم بسته‌ای ۳) آن دامها را
 گسترانده‌ای
نایدنه‌سیئهو naydine siyew نایدنه‌سیئهو [ف] نگا نایدنه
 سیئا
نایدنهو naydinew ۱) دهره‌گان نایدنا ۲) دامه‌گان نایدنا ۳)
 بچی نایدو ۴) ده‌سپیکردی [ف] ۱) درها را بستنی ۲) دامها را
 گذاشتنی ۳) برنگردی ۴) آغاز کردی
نایدنهو naêdinew نایدنهو [ف] برنگردد
نایدنه‌ئ naydiney نایدنه‌ئ [ف] آن را بستنی؟
نایدنه nayde ۱) دهره‌گان ریانیده ۲) دامه‌گان نایدنه ۳)
 هیشیتدنه‌سه ... [ف] ۱) درها را محکم بسته‌ای ۲) دامها را
 گسترانده‌ای ۳) گذاشته‌ای در...
نایدنه‌سا nayde sa بنووره نایدنه‌سا، نایدنه‌سهو [ف] نگا
 نایدنه‌سا
نایدنه‌سان nayde san بنووره نایدنه‌سان [ف] نگا نایدنه
 سان
نایدنه‌سهو nayde sew بنووره نایدنه‌سهو [ف] نگا نایدنه
 سهو
نایدنه‌سه‌وه‌ئ nayde sewey بنووره نایدنه‌سه‌وه‌ئ [ف] نگا
 نایدنه‌سه‌وه‌ئ
نایدنه‌سه‌ئ nayde sey بنووره نایدنه‌سه‌ئ [ف] نگا نایدنه
 سه‌ئ
نایدنه‌سیئا nayde siêa بنووره نایدنه‌سیئا [ف] نگا نایدنه‌سیئا
نایدنه‌سیئان nayde siêan بنووره نایدنه‌سیئان [ف] نگا
 نایدنه‌سیئان
نایدنه‌سیئهو nayde siyew بنووره نایدنه‌سیئهو [ف] نگا
 نایدنه‌سیئهو
نایدنهو naydew بنووره نایدنهو [ف] نگا نایدنهو
نایدنهو naêdew نایدنهو [ف] برنگردد
نایدنه‌وه‌ئ naydewey ۱) دهره‌گان ریانی ۲) دامه‌گان نایدن

نایا naya ۱) نایدنه‌و ۲) دامه‌گان نایدنا ۳) دهره‌گان ریانیده
 ۴) ده‌سپیکردی [ف] ۱) برنگردی ۲) دامها را گذاشتنی ۳) درها
 را بستنی ۴) آغاز کردی
نایئا naêa نایئا [ف] برنگردد
نایان nayan ۱) دهره‌گان نایدنا ۲) دامه‌گان نایدنا ۳) ئه‌وانه
 هیشیتدنه ... [ف] ۱) درها را بستنی ۲) دامها را گذاشتنی ۳) آنها
 را گذاشتنی در...
نایانا nayana بنووره نایانهو [ف] نگا نایانهو
نایانهو nayanew ۱) دهره‌گان نایدانهو ۲) دامه‌گان نایدو
 ۳) مامره کره‌گان نایدو [ف] ۱) درها را بستنی ۲) دامها را
 گذاشتنی ۳) مرغها را روی تخم گذاشتنی
نایژه nayje سه‌ر نایئ ئاسیایو [ف] گلوی آسیاب که گندم از
 آن می‌ریزد
ناید nayd بنووره نای [ف] نگا نای
ناید naêd نایئ [ف] نیاید
نایدئا naêda نایئا [ف] برنگردد
نایدنا nayda بنووره نایئا [ف] نگا نایئا
نایدان naydan بنووره نایان [ف] نگا نایان
نایدانا naydana ۱) دهره‌گان نایدو ۲) دامه‌گان نایدو [ف]
 ۱) درها را بستنی ۲) دامها را گذاشتنی
نایدانهو naydanew بنووره نایدانا [ف] نگا نایدانا
نایدن naydin بنووره نای [ف] نگا نای
نایدن naêdin نایدئ [ف] نیاید
نایدنا naydina بنووره نایدئا [ف] نگا نایدئا
نایدنه‌سا naydine sa ۱) دهره‌گان نایدنه‌سا ۲) ده‌س پی
 کردیده ۳) دامه‌گان نایدنه‌سا [ف] ۱) درها را بستنی ۲) آغاز
 کرده‌ای ۳) دامها را گسترانده‌ای
نایدنه‌سان naydine san ۱) ئه‌وانه نایدنه‌سه ... ۲) دامه‌گان
 نایدنه‌سه ۳) دهره‌گان نایدنه‌سهو [ف] ۱) آنها را گذاشته‌ای در...
 ۲) دامها را گسترانده‌ای ۳) درها را محکم بسته‌ای
نایدنه‌سهو naydine sew بنووره نایدنه‌سهو [ف] نگا
 نایدنه‌سهو
نایدنه‌سه‌وه‌ئ naydine sewey ۱) ئه‌وه نایدنه‌سهو ۲)
 دامه‌گان نایدنه‌سهو ۳) دهره‌گان ریانیده [ف] ۱) آنرا گذاشته‌ای
 در... ۲) آن دامها را گسترانده‌ای ۳) آن درها را محکم بسته‌ای
نایدنه‌سه‌ئ naydine sey ۱) دهره‌گه ریانیده ۲) دامه‌گه

(۳) ده‌سپیکردی [ف] (۱) درها را بستنی (۲) دامها را گذاشتی (۳) آغاز کردی

نایدیه‌ئ (۱) naydey (۲) دامه‌گه ناید (۳) نایدنه‌ئ... [ف] (۱) آنرا بستنی (۲) دامها را گذاشتی (۳) آنرا گذاشتی در... نایدیان naydiêan بنووره نایان [ف] نگا نایان

نایدیه‌ئ (۱) naydiêw (۲) دامه‌گه نایدیه‌ئ (۳) ده‌سپیکردی [ف] (۱) دام را گذاشتی (۲) در و پنجره را بستنی (۳) آغاز کردی

نایفت naêft که‌س نه‌دار [ف] نایاب

نایم (۱) naym (۲) نایمن (۳) هیشتیمه... (۳) ریانیم [ف] (۱) نیانیم (۲) گذاشتیم در... (۳) محکم بستیم

نایما (۱) nayma (۲) نایمنه‌ئ (۳) ده‌سپیکردیم (۴) دام نایمنه‌ئ [ف] (۱) برنگردیم (۲) در و پنجره را محکم بستیم (۳) آغاز کردیم (۴) دام گستراندیم

نایمان (۱) nayman (۲) نایمانه... [ف] (۱) درها را بستیم (۲) آنها را گذاشتیم در... نایمانا (۱) naymana (۲) دامه‌گان نایمنه‌ئ (۳) دامه‌گان نایمنه‌ئ (۲) مامره‌گان نایمنه‌ئ (۳) دامه‌گان نایمنه‌ئ [ف] (۱) درها را بستیم (۲) مرغها را روی تخم خواباندیم (۳) دامهارا گستراندیم

نایمانه‌ئ (۱) naymanew بنووره نایمانا [ف] نگا نایمانا

نایمین (۱) naymin بنووره نایم [ف] نگا نایم وترکیباتش

نایمه (۱) nayme (۲) نایمنه (۳) دامه‌گان نایمنه [ف] (۱) گذاشته‌ایم (۲) درها را بسته‌ایم (۳) دامها را گسترانده‌ایم

نایمه‌سا (۱) nayme sa (۲) دامه‌گان نایمنه‌سا (۳) دامه‌گان نایمنه‌سا (۳) ده‌سپیکردیمه [ف] (۱) درها را بسته‌ایم (۲) دامها را گسترانده‌ایم (۳) آغاز کرده‌ایم

نایمه‌سان (۱) nayme san (۲) نه‌وانه نایمنه‌سه... (۳) دامه‌گان نایمنه‌سه (۳) دامه‌گان نایمنه‌سه [ف] (۱) آنها را گذاشته‌ایم در... (۲) دامها را گسترانده‌ایم (۳) درها را بسته‌ایم

نایمه‌سه‌ئ (۱) nayme sew (۲) بنووره نایمه‌سا [ف] نگا نایمه‌سا

نایمه‌سه‌وه‌ئ (۱) nayme sewêw (۲) نه‌وه‌ئ نایمنه‌سه‌وه‌ئ (۳) نه‌وه‌ئ نایمنه‌سه‌وه‌ئ (۲) نه‌وه‌ئ نایمنه‌سه‌وه‌ئ (۳) ده‌سپیکردیمه [ف] (۱) درها را بسته‌ایم (۲) دامها را گسترانده‌ایم (۳) آغاز کرده‌ایم

نایمه‌سه‌ئ (۱) nayme sey (۲) نه‌وه‌ئ نایمنه‌سه... (۳) نه‌وه‌ئ نایمنه‌سه‌ئ (۲) نه‌وه‌ئ نایمنه‌سه‌ئ (۳) نه‌وه‌ئ نایمنه‌سه‌ئ [ف] (۱) آنرا گذاشته‌ایم در... (۲) آن دامها را گسترانده‌ایم (۳) آن درها را

بسته‌ایم

نایمه‌سیئا (۱) nayme siêa بنووره نایمه‌سا [ف] نگا نایمه‌سا

نایمه‌سیئان (۱) nayme siêan بنووره نایمه‌سان [ف] نگا نایمه‌سان

نایمه‌سیئه‌ئ (۱) nayme siêew بنووره نایمه‌سیئا [ف] نگا نایمه‌سیئا

نایمه‌ئ (۱) nayme wey (۲) دامه‌گه نایمنه‌ئ (۳) دامه‌گه نایمنه‌ئ (۲) ده‌سپیکردیم [ف] (۱) آن در را بستیم (۲) آن دام را گستراندیم (۳) آنرا آغاز کردیم

نایمه‌ئ (۱) naymeêw (۲) نه‌وه‌ئ نایمنه... (۳) نه‌وه‌ئ نایمنه‌ئ (۳) نه‌وه‌ئ نایمنه‌ئ (۲) ده‌سپیکردیم [ف] (۱) آن در را بستیم (۲) آن دام را گستراندیم

نایمیئا (۱) naymiêa (۲) نه‌وه‌ئ دامه‌یله نایمنه‌ئ (۳) دامه‌گان به‌سایمن (۳) ده‌سپیکردیم [ف] (۱) دام را گذاشتیم (۲) آن در را بستیم (۳) آنرا آغاز کردیم

نایمیئان (۱) naymiêan (۲) نه‌وه‌ئ نایمنه... (۳) دامه‌گان نایمنه‌ئ (۲) دامه‌گان نایمنه‌ئ (۳) آنها را گذاشتیم در... (۲) درها را بستیم (۳) آن دامها را گستراندیم

نایمیئانا (۱) naymiêana (۲) دامه‌گان نایمنه (۳) دامه‌گان نایمنه [ف] (۱) درها را بستیم (۲) دامها را گستراندیم

نایمیئانه‌ئ (۱) naymiêanew نایمیئانا [ف] نگا نایمیئانا

نایمیئه‌ئ (۱) naymiêew بنووره نایمیئا [ف] نگا نایمیئا

ناین (۱) nayn (۲) نه‌وه‌ئ که‌س گه‌ل له ناتن (۳) به‌ساین، ریانین (۳) هیشتیمه... [ف] (۱) نیائید (۲) در و پنجره را بستید (۳) گذاشتید در...

ناینانا (۱) nayna (۲) نانا، نانه‌ئ (۳) داس پی‌کردین (۴) ریانین [ف] (۱) برنگردید (۲) دام نهادید (۳) آغاز کردید (۴) در و پنجره را محکم بستید

ناینان (۱) naynan (۲) نه‌وانه به‌ساین (۳) دامه‌گان ناینه‌ئ [ف] (۱) آن درها را بستید (۲) آن دامها را گستراندید

ناینانا (۱) naynana (۲) دامه‌گان ناینه‌ئ (۳) دامه‌گان ناینه‌ئ [ف] (۱) آن درها را بستید (۲) آن دامها را گستراندید

ناینانه‌ئ (۱) naynanew بنووره ناینانا [ف] نگا ناینانا

ناینه (۱) nayne (۲) تویه نانه... (۳) ریانینه (۳) دامه‌گان ناینه‌سه‌ئ (۴) هیشتیمه‌سه... [ف] (۱) نیائید به... (۲) درها را

ناینه‌ی (1) *nayneÿ* (دوره‌گه رپانینه‌ی ۲) دامه‌گه‌ناینه‌و (۳) **ناینه‌سا** (1) *nayne sa* (دوره‌گان ناینه‌سه‌و (۲) دامه‌گان ناینه‌سه‌و (۳) ده‌سپیکردینه (ف) (۱) دره‌ارا بسته‌اید (۲) دامه‌ارا گسترانده‌اید (۳) آغاز کرده‌اید

ناینیا (1) *nayniêa* (دوره‌گه نایدو (۲) مامره‌گه نایدنه‌و (۳) دامه‌گه نایدنه‌و (۴) ده‌سپیکردین (ف) (۱) در را بستید (۲) مرغ را روی تخمها خوابانیدید (۳) دام را گذاشتید (۴) آغاز کردید

ناینیان *nayniêan* بنووره ناینان (ف) نگا ناینان

ناینیانانا *nayniêana* بنووره ناینانانا (ف) نگا ناینانانا

ناینیانانو *nayniêanew* ناینانانو (ف) نگا ناینانانو

ناینیه‌و *nayniêew* بنووره ناینیا (ف) نگا ناینیا

نایوه *naêwe* ناوه (ف) تهمت، افترا غیر قابل قبول

نایوه‌ناشه‌پ *naêwe naşer* ناوه‌ناشه‌پ (ف) تهمت غیر قابل قبول، غیر شرعی و غیر عقلی

نپ نووار *nipi nuwar* نرک نوو (ف) کاملاً نو، تازه

نجات (1) *nicat* (نازادی، رزگاری (۲) ناویگه کوپرانه (ف) (۱) نجات (۲) نامی مردانه

نجات دان (1) *nicat dan* (چاکر کردن (۲) گیان دهر کردن (ف) (۱) خلاص شدن (۲) نجات دادن

نجات نجات *nicat nicat* بنووره نازاد نازاد، گه‌مه‌یگه منالانه (ف) نگا نازاد نازاد

نچ *niç* دچ، نک (ف) نوک هر وسیله چوبی

نچدار *niçdar* نچن (ف) نوکدار، هر وسیله‌ای که نوک تیز داشته باشد

نچگ *niçig* وه چشت نچدار چزه دان (ف) سیخونک زدن

نچگدان *niçig dan* بنووره نچگ (ف) نگا نچگ

نچن *niçin* بنووره نچدار (ف) نگا نچدار

نچه *niçe* رانین و لآخ (ف) کلمه راندن الاغ

نچه‌نچ *niçe niçe* نچه‌ی هه‌پتاهه‌یت (ف) راندن الاغ

نخاله *nixalê* نخن، نخرووم (ف) سنگ بزرگی که در زمین کشاورزی است بگونه‌ای که گاواهن نتواند آترا بکند

نخان *nixan* ناخون «ل» (ف) ناخون

نخاو *nixaw* ناخش نخه (ف) آش نخود

نخت (1) *nixt* (داب ونه‌ریت برین (۲) تووزی، که‌مئ (ف) (۱) بدعت، رسم پیاده کردن (۲) اندکی، کمی

نختال *nixtal* نه‌ختئ، زه‌په‌یگ (ف) زه‌رای، اندکی

نخته (1) *nixte* (خال (۲) نکته (ف) (۱) خال، نشانه (۲) نقطه

بسته‌اید (۳) دامه‌ارا گسترانده‌اید (۴) گذاشته‌اید در...

ناینه‌سا (1) *nayne sa* (دوره‌گان ناینه‌سه‌و (۲) دامه‌گان ناینه‌سه‌و (۳) ده‌سپیکردینه (ف) (۱) دره‌ارا بسته‌اید (۲) دامه‌ارا گسترانده‌اید (۳) آغاز کرده‌اید

ناینه‌سان (1) *nayne san* (رپانینه‌سان (۲) دامه‌گان ناینه (۳) ئه‌وانه ناینه‌سه... (ف) (۱) دره‌ارا بسته‌اید (۲) دامه‌ارا گسترانده‌اید (۳) آنها را گذاشته‌اید در...

ناینه‌سانا (1) *nayne sana* (دوره‌گان ناینه‌سه‌و (۲) دامه‌گان ناینه‌سه‌و (ف) (۱) آن دره‌ارا بسته‌اید (۲) آن دامه‌ارا گسترانده‌اید **ناینه‌ساننو** *nayne sanew* بنووره ناینه‌سانا (ف) نگا ناینه سانا

ناینه‌سه‌و (1) *nayne sew* (رپانینه (۲) دامه‌گان ناینه (۳) ده‌سپیکردینه (۴) شوونینگ ئه‌پرائ دزی ناینه‌سه‌و (ف) (۱) دره‌ارا بسته‌اید (۲) دامه‌ارا گسترانده‌اید (۳) آغاز کرده‌اید (۴) محلی را برای دزدی در نظر گرفته‌اید

ناینه‌سه‌وه‌ی (1) *nayne seweÿ* (ده‌سپیکردینه (۲) رپانینه (۳) دامه‌گان ناینه (ف) (۱) آغاز کرده‌اید (۲) در را بسته‌اید (۳) دامه‌ارا گسترانده‌اید

ناینه‌سه‌ی (1) *nayne seÿ* (ئه‌وه ناینه‌سه... (۲) رپانینه‌سه‌ی (ف) (۱) گذاشته‌اید در... (۲) آن دره‌ارا بسته‌اید

ناینه‌سیئا (1) *nayne siêa* (ئه‌وه دامه‌یله ناینه‌سه‌و (۲) ئه‌وه دامه‌یله ناینه‌سه‌و (۳) ده‌سپیکردینه (ف) (۱) آن دامه‌ارا گسترانده‌اید (۲) آن در را بسته‌اید (۳) آغاز کرده‌اید

ناینه‌سیئان *nayne siêan* بنووره ناینه‌سان (ف) نگا ناینه سان

ناینه‌سیئانانا *nayne siêana* بنووره ناینه‌ساننو (ف) نگا ناینه‌سانانا

ناینه‌سیئانو *nayne siêanew* بنووره ناینه‌سیئانانا (ف) نگا ناینه‌سانانا

ناینه‌سیئه‌و *nayne siêew* بنووره ناینه‌سیئا (ف) نگا ناینه سیئا

ناینه‌و *naynew* بنووره ناینانا (ف) نگا ناینانا

ناینه‌وه‌ی (1) *nayne weÿ* (مامره‌گه ناینه‌سه‌و (۲) دوره‌گه ناینه‌و (۳) دامه‌گه ناینه‌و (۴) ئه‌وه دوس پئ کردین (ف) (۱) آن مرغ را روی تخمها خوابانیدید (۲) آن در را بستید (۳) آن دامه‌ارا گسترانیدید (۴) آن را آغاز کردید

نهرمه نهرم «وه نز بوورشنه» (٤) تـوان، نـاز، له ئهـوستا (neze نهزه) وه مانای سس و بـی زووره، له سهـکزی «نزگ» توشن (١) نفـس (٢) نم اندک (٣) به آرامی (٤) تـوان، حال، در اوستا (neze نَز) به معنی سستی و بی زووری است و در سهـکزی «نزگ» گویند

نـزا niza نوپ و نـزا (١) با پیش درآمد «نووپ» به معنی نفرین است

نـزار nizar زار، زار و نزار (١) پریشان، لاغر

نـزاری nizarî وه رکیزگ ک شیرمه س نییه و له په (١) بره ای که شیر زیاد نخورده و بسیار لاغر است

نـزاری برده nizarî birdê بنووپه نزاری (١) نـگا نـزاری

نـزب nız bir بی هاز کردن، نز چنین (١) ناتوان کردن، بی رمق کردن

نـز برین nız birîn (١) بیده نگ کردن (٢) کزوه کردن (١) ساکت کردن (٢) خشکاندن نم

نـزپا برین nızı pa birîn بیده نگ ری کردن، نـزپا چنین (١) بی صدا حرکت کردن

نـزپا چنین nızı pa çinîn نـزپا برین (١) بی صدا حرکت کردن

نـزچین nız çinîn وشکه و بۆن (١) خشکیدن نم

نـزریگ nızrig نـزری، نـزره (١) سسکه

نـزریگه nızige نـزره (١) سسکه

نـزره nızre (١) نـزریگه (٢) رهنج، داخ چهشتن «ههر کهس من و دووس له بهک کردهوه - نـزریگه بای وه لای گران دهردهوه» (١) سسکه (٢) به حالت نـزق افتادن، در رنج بودن از درد لاعلاج

نـزریه nızrê نـزره (١) سسکه

نـزم nızim (١) کول، کووتا (٢) هاز «ل» (١) کوتاه، پست (٢) توان بدنی

نـزما بۆن nızma bün نـزمو و بۆن (١) کوتاه شدن

نـزم بۆن nızim bün نـزمو و بۆن (١) کوتاه شدن

نـزمو و بۆن nızimew bün نـزما بۆن (١) کوتاه شدن

نـزمو و کردن nızimew kirdin نـزم کردن (١) کوتاه کردن

نـزمی nızimî کولی (١) پستی، مقابل بلندی

نـزۆله nızüle (١) جم و جۆل کهم (٢) نالین له رق ناتوانی (١) جنبش اندک (٢) ناله ملتسانه، عجز و ناتوانی

نخرووم nixrûm بنووپه نـخاله (١) نـگا نـخاله

نـخشه nixşe خهرمانیگ ک هیمان شهـن نه کریاس (١) خرمی که هنوز بوجاری نشده

نـخن nixin نخرووم، بنووپه نـخاله (١) نـگا نـخاله

نـخون nixwin نخن، نخرووم، بنووپه نـخاله (١) نـگا نـخاله

نـخه nixe له سۆرانی «نۆک» توشن (١) نخود

نـخه شیر nixe şîr نـخه ئهـن پاره که (١) بذر نخود که از سال قبل مانده و معمولاً سبز و پژمرده است

نـخه که نین nixe kenîn دهسه که نه (١) کندن دسته جمعی نخود با دست

نـخه وه که نه nixe we kene دهسه که نه (١) نـگا نـخه که نین نرخ nîrx قیمت (١) نرخ، قیمت

نـرخ برین nîrx birîn بهراورد کردن (١) ارزیابی کردن

نـرخدار nîx dar قیمتی (١) ارزشمند

نـرخ نان nîrx nan نرخ برین (١) قیمت گذاری کردن

نـرقه niqe خره ئ سینه (١) صدای سینه

نـرک nîrk (١) پاشگر نوویی «نرک ونوو» (٢) نرکه، نرکانن (١) پسوند نو بودن و تازه گی (٢) صدای ناشی از خستگی

نـرکانن nîrkanin نرکه کردن (١) صدای ناشی از خستگی

نـرک نوو nîrki nû نرک ونوو (١) نو و تر و تازه

نـرک ونوو nîrk û nû نرک نوو (١) نو و تر و تازه

نـرکه nîrke بنووپه نرکانن (١) نـگا نـرکانن

نـریا nîrya (١) کل کریا (٢) دانریا، دامه زریا (٣) کالیا، زوورم ئه پـای دار (٤) به سـریا (١) فرستاده شد (٢) گذاشته شد (٣) کاشته شد (٤) بسته شد

نـریاس nîryas (١) نریایه، کالیاس (٢) کل کریاس (٣) به سـریاس (١) کاشته شده است (٢) فرستاده شده است (٣) بسته شده است

نـریاسا nîrya sa (١) دانریایه، زوورم ئه پـای دام (٢) کل کریاسه و (٣) به سـریاسه و (١) گذاشته شده است (٢) فرستاده شده است (٣) بسته شده است

نـریاسه و nîrya sew بنووپه نریاسا (١) نـگا نـریاسا

نـریان nîryan دامه زریان (١) گذاشته شدند

نـریانه nîryane (١) کل کریانه (٢) دامه زریانه (٣) نریانه سه ... (١) فرستاده شده اند (٢) و (٣) گذاشته شده اند در ...

نـز nîz (١) ههرس، نه فـس (٢) چام، نم «نـز چین» (٣) وه

نزه nize (۱) فزه (۲) جم و جؤل (ف) (۱) کمترین صدای (۲) کمترین حرکت

نزهیل nizeyl تۆتهک، زلمات زاکان (ف) دیجور، بسیار تاریک

نزیره nizîre نزه (ف) سکسکه

نزیک nizîk زیز دۆر، له ئەوستا (nezde نه زده) تۆسریاس (ف) نزدیک، در اوستا (nezde نَزَدَ) نوشته شده

نزیکان nizîkan قه‌ومه‌یل (ف) نزدیکان، خویشان

نزیک بۆن nizîk bün نزیکه و بۆن (ف) نزدیک شدن

نزیک کردن nizîk kirdin وه یه‌ک نزیک کردن (ف) نزیک کردن

نزیکه nizîke وه‌خته، ئەنقه‌ریبه (ف) نزدیک است که ...

نزیکه‌ئ nizîkeÿ وه ئقارئ «نزیکه‌ئ بیس نه‌فه‌ر هاتون» (ف) در حدود

نزیکه‌یل nizîkeyli نزیکه‌ئ (ف) در حدود

نزیکی nizîkî (۱) زیز دۆری (۲) به‌خه‌لخه‌فی (ف) (۱) نزدیکی (۲) همبستری

نژی‌لانه nijûlane لاناوه له که‌م، چه‌نه یه‌ئ نژی (ف) اندکی، به اندازه‌ی یک عدس

نژی nijî (۱) به‌ریگه‌ چۆ ماش، نیسک، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «میژۆی، نسک، نیسک، وانج» تۆشن و له به‌ختیاری «نیشگ» و له قه‌فقاز «نه‌سه‌ک» تۆشن (۲) لاناوه له که‌م (ف) (۱) عدس، در دیگر گویشه‌های کردی «نسک، میژۆی، نیسک، وانج» و در بختیاری «نیشگ» و در قفقازی «نَسْک» گویند (۲) کنایه از کم

نژیاو nijyaw ئاش نژی (ف) عدسی

نِسار nisar (۱) زیز خوه‌ره‌تاو، له کرمانی «به‌د نِسار، به‌ر نِسار» تۆشن (۲) دیه‌که‌یگه له دیره (ف) (۱) جای همیشه‌سایه، آفتاب نگیر، در کرمانی «بدنِسار، برنِسار» گویند (۲) روستایی در دیره

نِسِر nisr چۆزمان خودایی «نِسِر په‌ری» (ف) نور خدایی در چهره

نِسِر په‌ری nisir perî به‌ئ تور (ف) بدریخت

نِسِرِم nisirm لانساری (ف) جای آفتاب نگیر

نِسِرِمِی nisirmî لانساری (ف) جای آفتاب نگیر

نِسِرِهت nisret ناویگه‌ کوپانه له وشه‌ئ «نِسِر» وه مانائ چۆزمان وه‌رگنِڤ بۆیه و عه‌ره‌وی نییه (ف) نامی مردانه از واژه

«نِسِر» به معنای نور خودایی مشتق شده و عربی نیست

نِسکی niskî ناویگه‌ ژنانه، له کرمانجی «نِسک» وه مانائ ژنانه (ف) نامی دخترانه، در کردی کرمانجی «نِسک» به معنای زندگی است و این نام از این واژه مشتق شده

نِسِم nism کوت (ف) نصف

نِسِم شه‌و nismi şew دۆکوت شه‌وار (ف) نصف شب

نِسِم کردن nism kirdin دۆکوت کردن (ف) نصف کردن

نِسِمه و ناته‌مام nisme û natemam نیمه‌چلنگ، نا تمام (ف) نصفه کاره، نیمه‌کاره

نِسِمِی nismî ناویگه‌ ژنانه (ف) نامی زنانه

نِسِق nisû به‌ش، ئه‌ره‌وییه «نَصیب» (ف) نصیب، سهم

نِسِه‌ئِری niseÿrî به‌د ره‌ژن، بخته‌نِسِر (ف) بد بیار، کم شانس

نِسِی nisî سووکه‌ناو نِسِرِهت (ف) مخفف نِسِرِت

نِشَات nişat ئاسوو، به‌رزایی «وهت باده‌باده‌مه خوداوون سازم - سه‌نگ سه‌رچه‌شمه‌ئ نِشاته‌ئ بازم» (ف) افق، ستیغ کوه

نِشَاتان nişatan به‌رزایی کۆیه (ف) ستیغ کوه

نِشیره‌ی nişîrey نشیری، شیره وه‌شیر (ف) زایمان با فاصله اندک

نِشیره‌ی nişîrî نشیری (ف) زایمان با فاصله اندک

نِشِس nişis داخروومیان دیوار (ف) نشست کردن دیوار و ...

نِشِس کردن nişis kirdin نشست کردن دیوار و ...

نِشِگه‌نِشِک nişge nişk بنووره مۆچه‌مۆچ (ف) نگا مۆچه مۆچ

نِشِن nişîn نِشِتِن «قنگه‌نِشِن» (ف) نشستن

نِشِئو nişêw شیب (ف) شیب

نِشِینه nişîne سه‌خری (ف) نشیمنگاه

نِفته nifte تۆخماته، ئه‌ره‌وییه (ف) نقطه

نِفَرِن nifrîn نوور (ف) نفرین

نِق niq (۱) شلخ (۲) ده‌نگ، قورپدان (۳) ده‌نگ زوور دابن «نِق جِ» (ف) (۱) شلوغ (۲) صدا، غرولند (۳) صدای زور زدن

نِقاره niqarê جوورئ سورناسه (ف) نقاره

نِقاره‌کوت niqarê kwit دیه‌که‌یگه‌له قلاشاین (ف) روستایی در قلعه‌شاهین

نقانق niqa niq نقانق، نیقه لَتووز [ف] لبالب، پُر
 نقانن niqanin نکانن [ف] زور زدن
 نقاو niqaw رُوپهِن [ف] نقاب
 نقاونق niqa û niq نیقه لَتووز [ف] لبالب، پُر
 نقائِ نق niqaê niq نقاونق [ف] لبالب، لبریز
 نق برین niq birîn بیده‌نگ بۆن [ف] ساکت شدن بی ادبانه،
 خفه شدن و سخن نگفتن
 نقته niqte بنووپه نخته [ف] نگا نخته
 نقُجرِ niqi cir زورزماکی کردن [ف] زور زدن
 نقره niqre سیم، زُیو [ف] نقره
 نقره‌ی niqrey (۱) زُیوین (۲) که مووتر چهرم [ف] (۱)
 نقره‌ای (۲) کبوتر سفید رنگ
 نقل niql نهوات [ف] نُقل
 نقلانه niqlfane سیمیماری سه‌وارات کردن [ف] پیش بینی بد
 و ناگوار کردن در موردی، برداشت ناخوشایند در موردی کردن
 نقلانه‌دان niqlfane dan نگا نقلانه [ف]
 نقل چوکولی niql çukulî جووری نقله [ف] نوعی نُقل
 نقم niqm نۆقم [ف] ناپیدا، گم
 نقن niqin (۱) نق دان (۲) پت لال [ف] (۱) غرولند کردن (۲)
 الکن
 نقنی niq niqî قوژقوژی [ف] خالخال، نقطه نقطه
 نقُجرِ niq û cir نقُجرِ [ف] زور زدن
 نقوڤِ niqür (۱) نقوڤه (۲) که لُ بن بهس [ف] (۱) جای تنگ و
 تاریک (۲) کوچه بن بست
 نقوڤه niqürê نقوڤِ [ف] نگا نقوڤِ
 نقه niqe (۱) نقه جری (۲) نکه [ف] (۱) صدای زور زدن (۲)
 کمترین صدا
 نقهت niqet نُوون [ف] ایراد
 نقهت‌گر niqet gir نقهتی [ف] ایرادی
 نقهت‌گرتن niqet girtin نُوون گرتن [ف] ایراد گرفتن
 نقهتی niqetî ملانقهتی [ف] ایرادگیر
 نقه‌جری niqe cir نق وجر کردن [ف] زور زدن
 نقیزه niqîze چز دان خهر [ف] خر را وادار به دویدن کردن
 بوسیله شیء نوک تیز
 نقیزه‌دان niqîze dan چز دان [ف] نگا نقیزه
 نک nik (۱) پاشگر نامهی «نکُ نامهی» (۲) نچ، تۆک (۳) ترک

«نکُ نووار» (۴) هه‌پیاچ «ل» [ف] (۱) پیش درآمد بدبیری (۲)
 نوک، منقار (۳) کاملاً نو (۴) نرم سائیده شده، بخوبی آرد شده
 نکا nika نه‌قه، نه‌ره‌وییه [ف] نکاح
 نکار nikar (۱) نه‌نازه گرتن «ل» (۲) بنووپه چووله‌له «ل»
 [ف] (۱) اندازه گرفتن (۲) نگا چوله‌له
 نکار کردن nikar kirdin نه‌نازه گرتن «ل» [ف] اندازه
 گرفتن
 نکبەت nikbet نگبەت [ف] نکبەت
 نکُ ناک niki nak نکانن [ف] هن‌هن خسته و پیوسته
 نکانن nikanin نکانن [ف] هن‌هن خسته و پیوسته
 نکن nikin نکه‌که‌ر [ف] نالان
 نکنال niki nal نکه و نال [ف] ناله آهسته و پیوسته
 نکنامەي niki namey هناسه‌ج سهرد، نه‌زرت له دەس
 دان [ف] آه‌سرد کشیدن از ناامیدی، بیچاره‌گی
 نکنوو niki nuwar نکه نوو [ف] کاملاً نو وتازه
 نک و نال nik û nal نکه نال [ف] ناله آهسته و پیوسته
 نک و نامەي nik û namey نکه نامەي [ف] آه سرد کشیدن
 و حسرت خوردن، بیچاره‌گی
 نکه nike نکه [ف] هن‌هن خسته
 نکه‌لمەس nikelfmes نیقه لَتووز، مه‌ترووز [ف] لبریز، پُر
 نکه‌نک nike nik نکه ناک [ف] هن‌هن خسته و پیوسته
 نگا niga (۱) نوو‌پسن، نیا (۲) نگادار [ف] (۱) نگاه (۲) نگهدار
 نگادار niga dar نگادار «خودا نگادار» [ف] نگهدار
 نگاداری niga darî چاوه‌دیتری [ف] نگهداری
 نگبەت nigbet نگبەت [ف] نکبەت
 نگران nigran په‌ژاره داشتن [ف] نگران
 نگرانی nigranî دلگیری [ف] دلنگرانی، دلگیری
 نگریس nigrîs نگین [ف] بد سرشت
 نگین nigîn (۱) نگریس (۲) جووری نه‌قیقه (۳) ناویگه ژئانه
 (۴) ره‌ژن [ف] (۱) بدسرشت (۲) نگین (۳) نامی ژئانه (۴) شانس،
 اقبال
 نم nim (۱) بنچینه‌ج نیمیان (۲) چام [ف] (۱) ریشه فعل
 «نمیان» نمیدن (۲) نم، رطوبت
 نما nima (۱) نووا «ل» (۲) نیشانده‌ر «قبه‌نما» [ف] (۱)
 جلو (۲) نشان دهنده

نماز nimaz په‌ره‌سین‌خودا، له زاراوایل تره‌ک کوردی «
نما، میژ، نفیژ، نویژ، نمیز، نم، توژ» توشن [ف] نماز، در
دیگر گویش‌های کردی «نما، میژ، نفیژ، نویژ، نمیز، نم، توژ»
گویند

نمدار nim dar نم‌چ‌دار [ف] نمدار

نمدان nim dan ده‌لانی [ف] نم پس دادن، تراوش

نمرچ nimirç نمدار [ف] نمدار

نمره nimre (۱) پله، پایه (۲) ژماره‌ی ده‌رسی (۳) نمره‌ی
حمام (۴) ژماره‌ی که‌وش یا دلنگ [ف] (۱) پایه، درجه (۲) نمره
درسی (۳) حمام تک نفره (۴) شماره کفش یا لباس

نمزا nim za نم‌چ [ف] نم‌زا، نمدار

نملچ nimirç نم‌چ [ف] نمدار

نمناز nimi naz ریف‌راف، نمره‌خو‌ناو [ف] نم‌نم باران

نم‌نم nim nim نمره نمره وارین [ف] نم‌نم

نم‌نور nimür (۱) ژاو خواردن (۲) سه‌رکزی، په‌که‌ری [ف] (۱)
ول ول‌گشتن (۲) افسردگی

نم‌ورگاو nimürgaw تووژ وچ‌رکاو زام [ف] ریم روی زخم

نم‌ورگه nimürge قوژگه [ف] غم‌برک نگا نم‌ور

نم‌ورگه‌دان nimürge dan قوژگه کردن [ف] غم‌برک زدن

نمهک nimek (۱) خووا (۲) لاناوه له نان ونمهک [ف] (۱) نمک
(۲) کنایه از نان ونمک

نمهک کردن nimek kirdin نان‌که‌سیگ خواردن [ف] نان
و نمک کسی را خوردن

نمه‌وشکه nime wişke ئاسمان وه‌هاری ک‌نیه‌واری [ف]
آسمان ابری بهار که بارش ندارد

نمی nimî نمید، نشست کرد

نمی nimê تووژینگ، که‌می [ف] اندکی، نمی

نمیان nimyan چه‌مین، قه‌م خواردن [ف] نمیدن، نشست
کردن

نمیسه nimêse چمک، چۆز [ف] گوشه، زاویه

نمین nimîn (۱) نمیان (۲) نم‌چ [ف] (۱) نشست کردن (۲)
نمناک

ننامهت ninamet نه‌نوومهت [ف] نگا نه‌نوومهت

نو nû (۱) ژماره‌ی نوو، هه‌بشت وه‌یهک (۲) نرک ونوو، له لاتین
(new) توشن [ف] (۱) عدد نه (۲) نو، تازه، در لاتین (new)
گویند

نوا nuwa نما، زیز دویا [ف] جلو، پیش

نوابر nuwa bir له نوواوه و قه‌تیر کردن [ف] از جلوتر را راه
بریدن

نوابر کردن nuwa bir kirdin بنووره نوابر [ف] نگا نوابر

نواپه‌م nuwa rêm ده‌لیله، سه‌ر ره‌م [ف] پیشاهنگ

نواسوار nuwa suwar نوواپه‌م [ف] پیشاهنگ

نواکتیه nuwa küye کوپه‌یگه‌گه‌ورا له ده‌بشت کرن [ف]
کوهی بلند در کردن‌غرب

نواکه‌ل nuwa kef نووکه‌ل [ف] گوساله‌ای که نخستین سال
جفت‌خواهی اوست

نواکش nuwa kîş سه‌رگه‌له [ف] خراز، پیشاهنگ

نواگرتن nuwa girtin (۱) هه‌پۆکه دان (۲) واوه‌سه [ف] (۱)
جلوگیری کردن (۲) استقامت کردن، مقاومت کردن

نواله nuwale نه‌واله، موچه [ف] غذایی که پیروان یارسان
برای نذری درست می‌کنند وگوشت آب‌پز که معمولاً گوشت
خروس است را با کمی برنج دم‌پخت در لابه‌لای نان «تیری»
می‌پینند و پخش می‌کنند

نواوارانه nuwa warane هاهم‌یگ ک ئی‌ای مینگه نه‌وار
تیرن «نوو + هه‌وارانه» [ف] سوغاتی که به مناسبت خرید
خانه‌ی نو می‌آورند

نواون nuwawin (۱) وه‌رک یا گوو‌ریگ ک‌گوان دالگ
نیه‌مژید (۲) لاناوه له بیزار وئاس بۆن [ف] (۱) بره یا گوساله‌ای
که پستان مادر را نمی‌مکد (۲) کنایه از بیزاری

نوبۆن nû bün نرک ونوووه بۆن [ف] نو شدن

نوبه‌خت nû bext دتیه‌تیگ ک‌تازه خوازمه‌نیی کریاس [ف]
دختری که تاز خواستگاری شده

نوبهن nûben نووی، که‌لیا [ف] گوساله نر یکساله

نوپا nû pa نه‌وپا، منالیگ ک‌تازه پاگیر بۆیه «نووپا نوو
نه‌فر له پا‌خه‌ید» [ف] نوزادی که تازه راه رفتن را آموخته

نوپان nû pîfan ئال، نوو زین [ف] کره‌ای که تازه سواری
شده

توتگ nütig مووتگ، که‌م [ف] اندک

توتگن nütigê که‌می، زه‌ره‌یگ [ف] اندکی

توتته nüte (۱) کلگ توتته (۲) توو فره که‌م [ف] (۱) انگشت
کوچک (۲) نور بسیار کم

توتتهک nüttek زلمات‌زاکان [ف] تاریکی مطلق، دیجور

تۆچ nüç (۱) تۆچانن، تۆشتانن (۲) تۆس (۳) تا بۆن، دۆ لوو بۆن (۱) بهم فشردن مانند بهم فشردن داستان (۲) نوچ، لۆج (۳) دو تا شدن

تۆچانن nüçanin تۆچانن، تۆشتانن (۱) بهم فشردن

نۆچاو nû çaw نووچه و (۱) نخستین فرزند

تۆچ بۆن nüç bün دۆ تا بۆن (۱) تاشدن، خم شدن

تۆچ کردن nüç kirdin تۆشت کردن (۱) بهم فشردن

تۆچه nüçe خوارده مینیگ له نان ته پته پی و خورما کۆ جمه ئی تاخر سال به شه و کهن (۱) خوراکیی که از نان و خرما درست کنند و در جمعه آخرسال پخش کنند

تۆچه تۆچ nüçe nüç وه نهرمه نهرم خواردن، کنره کردن ئه راج ئنسان (۱) به آرامی خوردن غذا

تۆچه تۆچ کردن nüçe nüç kirdin بنووره تۆچه تۆچ (۱) نگا تۆچه تۆچ

نۆچه و nû çew نوو زگه، به رها (۱) اولین فرزند

تۆچیان nüçyan تۆشت بۆن (۱) فشرده شدن

تۆخان nüxan ناخون (۱) ناخون، نگا ناخون

تۆخانگیر nüxan gîr ناخونگیر (۱) ناخونگیر

تۆخانن nüxanin نیخان (۱) صدای خرگوش در هنگام فرار یا ترس

تۆخان ویشک nüxan wişk قورتنگ (۱) خسیس

نوخس nuxs نیشانه گرتن (۱) هدفگیری

نوخس گرتن nuxs girtin نیشانه گرتن (۱) هدف گیری کردن

نوخوم nuxum نوقم (۱) گم، ناپیدا

نوخه nuxe بنووره نخه (۱) نگا نخه

نوخه ته په nuxe tepe دیه که یگه له سۆنقور (۱) روستایی در سنقر

نودشه nudîşe شاریگه له کرماشان (۱) شهر نودشه

نوده سانه nû desane نووده سه، ئه وۆل خوارده مینیگ کۆ وه قو دُرس که ید (۱) اولین دسپخت نوعروس

نوده سه nû dese نووده سانه (۱) اولین دسپخت عروس

نوده پی nûdêpe دیه که یگه له سه ریپه ل (۱) روستایی در سرپل نوپ (۱) nûr نوپ و نزا (۲) بنچینه ئی کردار نوورسن (۱)

نفرین (۲) ریشه فعل «نوورسن» نگرستن

تۆر nür (۱) رووشنای، رووشنای (۲) نسر (۱) نور (۲) نور

خدایی

تۆر nür (۱) چلنگه ئی سه گ (۲) دهنگ گیره ئی زه بر (۳) نوور، نوور و نزا «ل» (۱) صدای ضجه سگ (۲) صدای زمخت

گریستن (۳) نفرین

نوپ nür (۱) نهویه «گ» (۲) نوورسن «چاوه تۆر» (۱) نوبت (۲) نگرستن

نورئاباد nür abad دیه که یگه له سۆنقور (۱) روستایی در سنقر

تۆرانه nürane تۆرانی (۱) نورانی

تۆرانی nüranî تۆرانه (۱) نورانی

تۆرپه پی nür perî به ئی تۆر، نسریپه پی (۱) کسی که نور خدایی در چهره اش نباشد

نورس nüris نوورپی، نگا کرد (۱) نگرستن

نورسن nürisin نگا کردن (۱) نگرستن

نوپ کردن nür kirdin نوور نزا کردن (۱) نفرین کردن

تۆرناپ nür nar (۱) چلنگان سه گ (۲) دهنگ گیره ئی زبر (۱) صدای پیایی ضجه سگ (۲) صدای گریستن زمخت

نورنزا nür niza نوورپونزا، نوورکردن (۱) نفرین کردن

تۆره nüre (۱) ناویگه کورانه (۲) چپای ئاگرین، ئاگر وه شان (۲) ئاته شکده (۴) چالویگ ک له ئاسوو کۆبه بوو (۱) نامی مردانه (۲) آتشفشان، کوه آتشفشان (۳) محل آتشدکه، آتشدکه (۴) چاهی که در قله ی کوه باشد

تۆریاو noryaw دیه که یگه له پاوه (۱) روستایی در پاوه

نورپن nürîn نوورسن (۱) نگرستن

تۆز nüz (۱) نوخس گرتن (۲) تۆز و ناز (۳) تۆزانن، تۆک ته پ کردن (۱) هدفگیری کردن (۲) هم ردیف ناز (۳) صدای نازک گریستن

نوزا nû za تازه زای (۱) تازه بدنیا آمده

تۆزانن nüzanin تۆزه کردن منال (۱) گریه و بهانه گیری کردن بچه

نۆزده nüzde هه یژده و یهک (۱) عدد نوزده

نۆزده می nüzdemî نووزده مین (۱) نوزدهم

نۆزده مین nüzdemîn نووزده می (۱) نوزدهم

نۆزگه nû zige نووچه و (۱) نخستین فرزند

تۆزن nüzin فره تۆزه کهر (۱) بسیار جیغو و بهانه گیر

تۆزنناز nüzî naz تۆز و ناز (۱) ناز و قهر کردن

توز وناز nüz û naz توزناز [ف] ناز و قهر کردن

توزه (۱) nûze (دهنگُ پشی ۲) دهنگُ گیره ۳) دهنگُ بچگُ و بی نر، له لاتین (noise) توشن [ف] (۱) صدای گریه ۲) صدای گریه ۳) صدای ضعیف و خفیف، در لاتین (noise) گویند

توزه برین nûze birîn بیده‌نگ کردن نایم گریان [ف] خاموش کردن آدم گریان

توزه نوز nûze nüz توزه‌ئ هه‌یتاه‌یت [ف] صدای «توز» ی پیایی

نوزین nû zîn کورپی نوسپ دوانزه تا بیس وچووار مانگه [ف] کره اسب دوازده تا بیست وچهارماهه **نوزو** nujû نژی [ف] عدس

نوس (۱) nûs توج، وینه‌ئ دوسئ کُ به‌یدنه ناو هه‌سه‌ل ۲) بنچینه‌ئ کردار توسان ۳) پاشگر توسین ۴) کیر وگون «ل» [ف] (۱) نوج، لرج ۲) ریشه فعل نوشتن ۳) پسوند نوشتن ۴) آلت تناسلی مرد

نوسا nûsa نه و توسا [ف] نوشت

توسان (۱) nûsan نه‌وان توسان ۲) توسین [ف] (۱) آنها نوشتند ۲) نوشتن

توساین nûsaiyn توسان [ف] نوشتن

توس بون nûs bûn چه‌وسناک بون [ف] لرج بودن، نوج بودن

توسریا nûsirya نه‌وه توسیا [ف] نوشته شد

توسریاس nûsiryas توسریایه [ف] نوشته شده‌است

توسریاگ nûsiriyag توسریای [ف] نوشته شده

توسریان nûsiryan چشتئ توسریای [ف] نوشته شدن

توسریای nûsiryaê توسریاگ [ف] نوشته شده

توسمه nosme دبه‌که‌یگه له پاوه [ف] روستایی در پاوه

توسنهک (۱) nûsinek دوسنهک ۲) درمانیگه له نه و رۆن و جاجگ ۳) لاناوه له سوڤ [ف] (۱) بذر خاری است ۲) زمادی از نمد و روغن و سقز ۳) کنایه از مصر

توسهکه nûseke توسنهک [ف] بذر خاری است

توسیا (۱) nûsya نه‌ق توسیا [ف] (۱) نوشته شد ۲) می‌نوشت

توسیاد nûsyad داشت توسیا [ف] داشت می‌نوشت

توسیاس nûsyas توسریاس [ف] نوشته شده است

توسیاگ nûsyag توسریاگ [ف] نوشته شده

توسیان nûsyan توسریان [ف] نوشته شدن

توسیای nûsyaê توسریای [ف] نوشته شده

توسین (۱) nûsîn ئویه توسین ۲) توسان [ف] (۱) شما می‌نویسید ۲) نوشتن

نوش (۱) nûş زیز کووفت، گه‌وارا ۲) سه‌رکیشان، خواردن [ف] (۱) نوش، گوارا ۲) نوشیدن

نوشا nûşa سه‌رکیشا [ف] نوشید

نوشانن nûşanin سه‌رکیشان، خواردن [ف] نوشیدن

نوشت nûşt نووگوان، له سه‌کزی «نوج» وه گور نیر توشن [ف] گوساله ماده دو ساله، در سکزی «نوج» به گوساله نر دو ساله گویند

نوشت nûşt توج کردن، توقانن [ف] بهم فشردن، مچاله کردن **نوشت بون** nûşt bûn قویبان و چروسیان [ف] بهم فشرده شدن و مچاله شدن

نوشت کردن nûşt kirdin قویبان، توج کردن [ف] له کردن، مچاله کردن

نوشخه nuşxe که‌سیگ کُ تفاقئ تا سه‌رسال نه‌مه‌نیه و له کاتُ خه‌رمان هه‌لگرتن به‌شینگ له گه‌نم سه‌ر خه‌رمان به‌یده ناسیاو نارد بکه‌ید [ف] کسی که مقدار گندمی را که برای زمستان آرد کرده تمام می‌کند و در هنگام برداشت خرمن مقداری از گندم را آرد می‌کند تا آذوقه تهیه کند

نوشخه کردن nuşxe kirdin بنوپره‌نوشخه [ف] نگا نوشخه

نوش کردن nûş kirdin سه‌رکیشان، خواردن [ف] نوشیدن

نوش‌گیان nûşi gyan گه‌وارای وجود [ف] نوش‌جان

نوشور (۱) nû şûr دلنگئ کُ نه‌وه‌ل جاره شوریه‌ید ۲) دلنگئ کُ له هه‌ین میوانی و... که‌نه‌ئ وه [ف] (۱) لباسی که اول بار است شسته می‌شود ۲) لباس پلوخوری، لباسی که در مهمانیها بپوشند

نوشه‌وه (۱) nû şewe کشت وکالیگ کُ نوو شه‌و مه‌نیه دره‌وئ بکه‌ن ۲) لاناوه له سه‌ر مردئ ۳) نه‌و به‌رانه «ل» [ف]

(۱) گندمی که نه شب مانده درو شود ۲) کنایه از ضعیف ۳) نویرانه محصول گندم

نوشین (۱) nûşîn سه‌رکیشان، نوش کردن ۲) ناویگه ژنانه [ف] (۱) نوشیدن ۲) نامی زنانه

نوعید nû êêd وه‌رعه‌ید، هه‌نه‌ن نه‌وروژ کُ مه‌ردم سه‌ر

سلامه‌تی نازیه‌تباره‌یل کهن [ف] نخستین روز عیدباستان که مردم به سرکشی و سرسلامتی خانواده‌های تازه درگذشته می‌روند

نوغم nuxm نوغم، نادیار [ف] گم، ناپیدا

توق nuq (۱) بنچینه‌ئ کردارِ توقانن (۲) نیقه‌لتووز [ف] (۱) ریشه فعل «توقانن» بهم فشردن (۲) لبالب، پُر

توقانن nuqanin قوچانن، توشت کردن، زورم ئه‌پرائ چهو [ف] برهم نهادن، بویژه برای چشم

توقائِ توق nuqaê nuq نیقه‌لتووز [ف] پُر، لبالب

نوقل nuql بنویره نقل [ف] نقل، نگا نقل و ترکیباتش

نوقم nuqm نوغم، نادیار [ف] گم، ناپیدا

نوقم بون nuqm bun گوم بوون [ف] گم‌شدن، ناپیدا شدن
نوقم کردن nuqm kirdin سه‌راوه‌تون کردن [ف] گم و گور کردن

توقن nuqin منگن، گه‌نه‌ژه [ف] بدقواره، بدریخت

توقیان nuqyan توشت بون، زورم ئه‌پرائ چهو [ف] بهم فشردن، بسته شدن، بویژه برای چشم

توک nok تک، نک [ف] نک، منقار

توک nuq (۱) لوت «توکته‌پ کردن» (۲) توژ، توژانن [ف] (۱) بینی (۲) هم ردیف ناز

توکانن nuqanin توژانن [ف] گریستن نه از روی دلسوزی

توکته‌پ کردن nuq ter kirdin لاناوه‌له گیرسن مانا دار، نه‌گیرسن و ته‌نیا ئدای گیرسن درآوردن [ف] گریستن نه از روی دلسوزی بلکه تنها ادای گریستن درآوردن

توکولا nu kula (۱) تازه وه ژیر که‌په‌ر چین (۲) لاناوه له نوومال [ف] (۱) بتازگی به زیر سیاه‌چادر نقل مکان کردن (۲)

کنایه از کسی که به تازه‌گی صاحب خانه شده

توکه nuke توکانن [ف] گریستن نه از روی دلسوزی

توکه‌ل nu kef نووی، نووما [ف] گوساله نر دوساله

توکه‌توک nuke nuk توکانن [ف] نگا توکانن

تو کیسه nu kise تازه وه ده‌وران ره‌سی [ف] توکیسه

تو گویان nu guwan نووشت [ف] گوساله ماده دو ساله

توئل nu f نه‌رم ونوئل [ف] نرم، مقابل زیر

توئم nu m (۱) ناو، ئسم «ل» (۲) له ناو «ل» [ف] (۱) نام (۲) داخل

توما nu ma (۱) نوو زین (۲) نووکه‌ل [ف] (۱) کره اسب دو ساله

(۲) گوساله دو ساله

تومال nu ma f مینگه‌نووار [ف] نگا مینگه‌نووار

توم برموو nu m birmu نه‌خسور، تیول، هنی «ل» [ف]

پیشانی، میان ابروان

تون nu n (۱) شوون وتون (۲) هه‌رده وه هه‌رده، شوون وه شوون «تون وه تون» [ف] (۱) آدرس، نشانه، سرخ (۲) مکان

تون nu n بنویره تون [ف] نگا تون

تون بردن nu n birdin نوون وه چشتی بردن [ف] پی بردن، سر نخ بدست آوردن

تون دان nu n dan نیشانه دان، تون دان [ف] سرخ دادن

تونگ nu n g تونگانگ، تونگانن [ف] تو دماغی گریه کردن

تونگانن nu n ganin تونگانگ کردن [ف] تو دماغی گریستن

تون گرتن nu n girtin تون گرتن [ف] سرخ گرفتن

تونگن nu n gin تونگه‌که‌ر [ف] کسی که تودماغی می‌گرید

تونگانگ nu n gin nang تونگه کردن [ف] تودماغی گریستن

تونگه nu n gin تونگانن [ف] تودماغی گریستن

تونگه nu n gin شوون ونوون [ف] سر نخ، سر نخ از خبری

تون وه نوون nu n we nu n نیشانه وه نیشانه، شوون وه شوون [ف] مکان به مکان، نشانه به نشانه

تونه‌ته‌زی nu netezî لاهنایگه ئرایی نرک نوو، نوو و

نه‌ته‌زیای [ف] اصطلاحی برای کاملاً نو و تازه، نو و مانده نشده

نوو نه‌سه‌ق nu neseq ناونه‌سه‌ق [ف] نگا ناونه‌سه‌ق

تونه‌ر nu ner تونده‌ر، نوونه‌ر [ف] نماینده

تونه‌وه‌نر nu new ner ئه‌و که‌سه‌ک تون چشتی له جییگ نه‌یده‌و، له زاراو‌یل تره‌ک کوردی «نوینه‌ر» ئوشن [ف] نماینده

، نمایندگی، آنکه مقری را برای ارائه‌ی خدمات یا برنامه‌ریزی نشان می‌کند

توهه nowe نه‌ویه، سه‌ره [ف] نوبت

توهه‌گا nowe ga بنویره نه‌ویه‌گا [ف] نگا نه‌ویه‌گا

توهه‌ن nowen نه‌تون، نووما [ف] گاو دو ساله

توئه nu w (۱) که‌لئا (۲) ئاسکه نیر سه‌رده‌لیله [ف] (۱) گاو

نر (۲) پیشاهنگ گله‌ی آهوان

تو هال nu haf نه‌وهال، جایل [ف] نونهال، جوان

توهم nu him نووم، نوومین [ف] ئهم، ئهمین

توهمین nu him in نوومین [ف] ئهمین

نه ne (۱) زیز ئه‌ری (۲) وشه‌ئ نا کردن «نه‌که‌ئ چی» [ف] (۱)

نه، نهخیر (۲) کلمه پرسشی

نهات (۱) nihāt (نهات (۲) نیامه‌ئ (ف) (۱) بدشانسی (۲) بد بیاری

نهات گرتی nihāt girtê نهات‌گرتی، توش نه‌هامه‌تی هاتی (ف) بدبیاری پشت بد بیاری

نهانی nihanî زیزُ ئاشکرا «یا وه ئاشکار یا وه نهانی - چق هه‌رده جاران ویت نه‌منمانی» (ف) پنهانی

نه‌بالئ ne balê نه‌باله‌ئ، نه‌کوره (ف) نه‌بابا، نه

نه‌بایسه nebayse نه‌شاسه (ف) ناشایست

نه‌بوو ne bû نه‌بوو، نه‌یو «نه‌بوو بجم، نه‌بوو بمینم» (ف) نمی‌شود که، نمی‌ماند که ...

نه‌به‌ته‌ر nebetêr نه‌به‌چه‌ک، ریچه‌له‌ک (ف) رگ وریشه، نسب

نه‌به‌رد neberd ئازا، ده‌لیر (ف) دلیر، دلاور

نه‌پووړ nepûr (۱) نه‌که‌رده‌نی (۲) نارپک (ف) (۱) نشدنی (۲) ناجور، ناهمگون

نه‌پووړپیان nepûryan زیزُ پووړپیان (ف) همخوانی و همگونی نداشتن

نه‌ترس netirs زاتدار (ف) نترس

نه‌تل netîf خۆس وتلیس «بیمه نه‌تل ئاو» (ف) کاملاً خیس، غرقه

نه‌ته nete (۱) زه‌ق شۆیه‌م کریائ کُ هیمان نم دیرید (۲) خه‌لیه‌ئ تازه ره‌وز (۲) له ورسپای مردن «گ» (ف) (۱) زمینی که تازه شخم زده شده و هنوز نمناک است (۲) غله تازه سر برآورده (۲) درائر گرسنگی مردن

نه‌ته‌وه netewe نه‌سه‌وه، بنچه‌ک یه‌ئ ئیئل (ف) ملیت، رگ و ریشه

نه‌ته‌وه په‌ره‌س netewe peres نه‌ته‌وه‌خواز (ف) ملیت خواه، ملی‌گرا

نه‌ته‌وه‌خواز netewe xwaz نه‌ته‌وه‌په‌ره‌س (ف) ملی‌گرا

نه‌تیجه netîce (۱) ده‌ساوه، ئه‌ره‌وییه (۲) منال ئه‌وه (ف) (۱) دست آورد (۲) فرزند نوه، نبیره

نه‌جاخ necax ته‌ورنه‌جاخ (ف) تبرزین

نه‌جاپ necar (۱) دپه‌که‌یگه له دیره (۲) چووتاش، ئه‌ره‌وییه (ف) (۱) روستایی در دیره (۲) نجار

نه‌جاویا necawya نه‌جاپریا (ف) جویده نشده

نه‌جاویاگ necawyag نه‌جاپریاگ (ف) جویده نشده

نه‌جاویان nacawyan نه‌جاپریان (ف) جویده نشدن

نه‌جاویائ necawyaê نه‌جاپریائ (ف) جویده نشده

نه‌جاپریا necaêrya نه‌جاویا (ف) جویده نشده

نه‌جاپریاگ necaêryag نه‌جاویاگ (ف) جویده نشده

نه‌جاپریان necaêryan نه‌جاویان (ف) جویده نشدن

نه‌جاپریائ necaêryaê نه‌جاویائ (ف) جویده نشده

نه‌جُم necim ده‌سوور وه جم وچۆل نه‌کردن، بی جمشت، له ئه‌ره‌وی وه‌هه‌ساره تۆشن «نه‌جم» گاهس وه سه‌وه و بی جمشت بوئیته (ف) راکد، بیحرکت، در عربی به‌ستاره «النجم» گویند شاید بخاطر همین بی حرکتی باشد

نه‌چه nece (۱) سووکه ناو نه‌چه‌ف (۲) نه‌چه‌وا، کورپه مازئ (ف) (۱) مخفف نجف (۲) با اصل ونسب

نه‌چه‌ف‌ئاباد necef abad دپه‌که‌یگه له سوونقور (ف) نام روستایی در سنقر

نه‌چه‌وا necewa نه‌چه‌ک، دۆدمان (ف) دودمان، اصل و نسب

نه‌جیم necîm زیزُ نانه‌جیم، له وشه‌ئ «نه‌چه‌وا» (ف) نجیب، اصیل، از واژه‌ی (نه‌چه‌وا) مشتق شده است

نه‌جیمزاده necîm zade کورپه‌مازئ (ف) نجیب زاده، اصیل

نه‌جیمزایه necîm zaÿe نه‌جیمزاده (ف) نجیب زاده، اصیل

نه‌جیمه necîme ناویگه ژنانه (ف) نامی زنانه

نه‌چاشیاگ neçaşyag (۱) نه‌چاشیائ، جابل وناکارامه (۲) وه ناز په‌روه‌رده، له ناو ناز و نیتمت په‌روه‌رده (ف) (۱) سردوگرم نچشیده، کم تجربه (۲) ناز پرورده

نه‌چاشیائ neçaşyaê نه‌چاشیاگ، بنووړه نه‌چاشیاگ (ف) نگا نه‌چاشیاگ

نه‌چی neçî نه‌چید (ف) نروی

نه‌چیر neçîr راو، شکار (ف) شکار، نخچیر

نه‌چیروان neçîrwan (۱) راوکه‌ر، شکارچی (۲) ناویگه کورپانه (ف) (۱) شکارچی (۲) نامی مردانه

نه‌چیره‌وان neçîrewan (۱) راوکه‌ر، راوچی (۲) ناویگه‌کورپانه (ف) (۱) شکارچی (۲) نامی مردانه

نه‌خت next (۱) زیزُ قه‌رت (۲) زه‌ق به‌ون (۳) خۆراک چه‌ور (۴) که‌میگ (ف) (۱) نقد، مقابل نسبه (۲) زمین پُر حاصل (۳) غذای

چرب و چلیک (۴) اندک، کم

نه‌خته nexte به‌ریقه، سه‌رمائ سه‌خت (ف) سرمای شدید

ک په‌کینگ له‌عه‌زیزه‌یلې له‌ده‌س دانه‌چون‌ن‌ازیه‌تبارن‌تا‌چه‌ن
رووژ‌چشتم‌نیه‌خوه‌ن و مه‌یلېگ‌ئو‌خواردن‌نه‌یرن‌وه‌ئ
بوونه‌وه‌قه‌ومه‌یل‌تیه‌ن و خوارده‌مه‌نی‌نه‌دار و دهنه‌پیان‌تا
بخوه‌ن و وه‌ئ‌جووره‌هاوبه‌شی‌که‌ن له‌ن‌ازیه‌تی‌وخوه‌یان‌له
خه‌م‌ئ‌وان‌شیه‌ریک‌زانن‌غذایی‌که‌به‌خانواده‌معزا
می‌دهند، بدین‌شکل‌که‌چون‌عزادار‌هستند و میلی‌به‌خوردن
ندارند اقوام‌آمده و غذا‌درست‌کنند و به‌آنها‌می‌دهند و با
صحبت‌کردن‌کمی‌از‌اندوه‌آنها‌را‌کاسته و خود‌را‌شریک‌غم
آنها‌می‌دانند

نه‌دار (1) nedar (چشت‌نه‌دار، فه‌خیر، مه‌ژار (2) گول‌ساقی،
گیانه‌لگیا‌نی، دق‌که‌س‌ک‌هیچ‌چشت‌پووش‌ریایگ‌له‌به‌پن‌یان
نییه «وه‌ل‌یه‌ک‌نه‌داریم» (1) ندار، فقیر (2) صمیمیت، دو
کس‌که‌هیچ‌راز‌سر‌به‌مهری‌با‌هم‌ندارند
نه‌داری nedarî ده‌سته‌نگی فقیری، نداری
نه‌دید nedîd بی‌ئ‌وه‌ئ‌ک‌چشتم‌ن‌بون‌مامله‌کردن (1)
ندید‌معامله‌کردن

نه‌دیده nedîde (1) نادیار «وه‌و‌خودای‌نه‌دیده» (2) نه‌دید
(2) نه‌وه‌ئ‌نه‌وه، منال‌نه‌وه (1) نادیده، صفتی‌برای‌خدا (2)
ندید‌معامله‌کردن (2) نوه‌ی‌نوه

نه‌ر ner (1) پاشگره‌له‌هیشتم‌ن‌کماره، لیوه (1) پسوند
به‌معنی‌گذارنده، نهادن (2) کناره، لبه
نه‌ر ner زیز‌مایه (1) نر، مقابل‌ماده
نه‌راد nerâd ته‌خته‌باز (1) ماهر‌در‌تخته‌نرد

نه‌رام neram (1) فیس‌ونفاده (2) وه‌ناز و خهرام‌ری‌کردن
(1) غرور، افاده (2) ناز‌وخرامان‌راه‌رفتن

نه‌رامدار neram dar پر‌فیس‌ونفاده (1) مغرور
نه‌ران nerân خوران (1) غرش‌کننده

نه‌رانین nerânin خورانن، نه‌له‌ته‌کردن (1) غریدن
نه‌رپشت neri pişt سیوه‌نی (1) ستون‌فقرات

نه‌رد nerd (1) ته‌خته‌نرد (2) لاناوه‌له‌ئ‌ده‌و‌کردن «ن‌ردی
بنه‌مه‌سقاند‌ئ‌و‌سه‌ری‌ناپه‌یدا» (1) تخته‌نرد (2) کنایه‌از
ادب‌کردن

نه‌رده nerde زیواره‌ئ‌چوون (1) نرده‌چوبی
نه‌ر‌ده‌س neri des لیوه‌ئ‌ده‌س (1) لبه‌دست

نه‌پده‌وان nêrdewan زیز‌ماده‌وان (1) کبوترماده‌ای‌که
بسیار‌به‌جفت‌نر‌خود‌علاقمند‌است‌بگونه‌ای‌که‌نرش‌هر‌کجا

نه‌ختی nextî نه‌قدی (1) نقداً

نه‌ختی nextê که‌می، زه‌په‌یگ (1) کمی، اندکی

نه‌ختینگ nextêg که‌میگ (1) کمی، اندکی

نه‌ختین nextîn زه‌ق‌نه‌خت (1) زمین‌حاصلخیز

نه‌ختینه nextîne بنووره‌نه‌خت (1) نگا‌نه‌خت

نه‌خس nexs (1) ناخاس (2) به‌دپه‌ژهن (3) که‌له‌مه (1) (1)
سخن‌ناروا (2) نقص (3) آسیب

نه‌خسور nexsûr دهرز‌تیول، چاره‌توس، ناخ‌نسر (1)
وسط‌پیشانی

نه‌خش nexş (1) نه‌قش (2) ناوپاس «نه‌خش‌تیول» (3) نایم
نه‌خش، شووخ (1) نقش (2) وسط (3) شوخ‌طبع

نه‌خشدار nexş dar خرپشت (1) منقوش، نقشدار

نه‌خشه nexşe (1) وینه‌ئ‌ولتان‌له‌سه‌ر‌قاقه‌ز (2) بنووره
نخشه (2) ده‌له‌سه‌کردن‌نرای‌کاریگ (1) نقشه‌جغرافیایی

(2) نگا‌نه‌خشه (2) نقشه‌برای‌انجام‌کاری

نه‌خشه‌کیشان nexşe kîşan ده‌له‌سه‌کردن‌نرای‌کاریگ
(1) نقشه‌کشیدن

نه‌خشین nexşîn (1) خرپستین (2) ناویگه‌ژنانه (1) منقوش
(2) نامی‌زنانه

نه‌خواسه nexwase نه‌خواستنه، زیز‌نه‌نقه‌س (1) نخواستنه،
ناخواستنه، غیر‌عمد

نه‌خوائ nexwâe نه‌وائ، نه‌گوائ (1) مبادا‌که‌...

نه‌خوه nexwe مه‌خوه (1) نخور

نه‌خوه‌ر nexwer مه‌خوه‌ر، قورتنگ (1) مال‌خود‌نخور،
خسیس

نه‌خوه‌ش ne xweş ناخوه‌ش، بیمار (1) ناخوش، بیمار

نه‌خوه‌ش‌بون nexweş bûn ناخوه‌ش‌بون (1) ناخوش
شدن، بیمار‌شدن

نه‌خوه‌ش‌خانه nexweş xane ناخوه‌ش‌خانه (1) بیمارستان

نه‌خوه‌ش‌که‌فتن nexweş keftin ناخوه‌ش‌که‌فتن (1)
بیمار‌شدن

نه‌وخوه‌شی ne xweşî ناخوه‌شی (1) بیماری

نه‌وخوه‌رم nexwerim قورتنگ، قمشی‌نه‌که‌ر (1) خسیس

نه‌وخوه‌رم‌داین nexwerim dayn بنووره‌نه‌خوه‌نم‌داین
(1) نگا‌نه‌خوه‌نم‌داین

نه‌خوه‌نم‌داین nexwenim dayn نه‌خوه‌رم‌دان، ئ‌و‌ماله

باشد او هم همانجا است

نرده‌وان nerdewan پله‌کان [ف] پله، نردبام

نرپده‌وان ماده‌وان ner^ê dewan ma dewan که موته ریلینگ کُ وه جفتْ خوہ یان عه لاقه دیرن ئه چنه و کُ ئه گهر نیره گه ئی بگریده دسه و تهنانهت ئه گهر مایه گه ئی له ئاسمان بوو تیده خوار و تیه ئید نیشیده بان دسه [ف] نر دوان مادوان به مجموع یک جفت کبوتر گویند که بسیار به هم علاقمندند بگونه‌ای که اگر نر را در دست بگیرد ماده اش حتی در آسمان هم باشد فرود آمده و روی دست کسی که نر در دست اوست می‌نشیند

نهرشان neri şan سه رُ شان [ف] روی دوش، روی شانه

نهرگ nerig ناویگه کورپانه وه مانای پرتاقهت له وشه ئی نهرگه وه رگپر بویه [ف] نامی مردانه، از «نهرگه» به معنای تحمل و طاقت مشتق شده

نهرگس nergis (۱) گولینگه (۲) ناویگه زنانه [ف] (۱) گل نرگس (۲) نامی زنانه

نهرگس چار nergis çar شوون سه ونز بون نهرگس [ف] نرگس زار

نهرگسه nergise نهرگس [ف] نرگس، نامی زنانه، بایستی دانست که در اوستا پسوند «ه» برای بزرگان بکار رفته مانند «ورهرامه» به معنای بهرام بزرگ و این پسوند هنوز در کردی بکار برده می‌شود اما نه به همان معنا

نهرگه nerige تامل، تاقهت [ف] تحمل، طاقت

نهرم nerm (۱) زیز زبر (۲) زیز سهخت [ف] (۱) نرم، مقابل زبر (۲) نرم، مقابل سخت

نهرما nerî ma (۱) نه نیر و نه ما (۲) قلف بهن [ف] (۱) خنثی ، نه نر نه ماده (۲) سگک، نر و مادگی

نهرما بون nerma bün (۱) رازی بون (۲) نهرم بون [ف] (۱) راضی شدن (۲) نرم شدن اجسام سخت

نهرما کردن nerma kirdin نهرمه و کردن [ف] نرم کردن

نهرم بون nerm bün (۱) رازی بون (۲) نهرما بون [ف] (۱) راضی شدن (۲) نرم شدن اجسام سخت

نهرم کردن nerm kirdin (۱) رازی کردن (۲) نهرمه و کردن [ف] (۱) راضی کردن (۲) نرم کردن اجسام سخت

نهرمگه nermige زیزگونه وه جهر [ف] مقابل عصبانی حال، ملایم

نهرمه nermife نهرم و نوول [ف] نگا نهرم ونوول

نهرم ونوول nerm û nûf (۱) نهرم (۲) رهنگین [ف] (۱) نرم، مقابل زیر (۲) زیبا روی

نهرمه nerme (۱) گوشت نهرمه (۲) نهرمه ئی گووش (۳) نهرمه نهرم (۴) ئه وه نهرمه [ف] (۱) گوشت لپ (۲) نهرمه گووش (۳) آرام آرام (۴) نرم است

نهرمه‌خوناو nermexunaw خوناو، نهرمه‌واران [ف] نم نم باریدن باران

نهرمه‌دهو nerme dew لووکه ئی نهرم [ف] هروله، یورتمه آرام

نهرمه‌ساو nerme saw (۱) هژرد کردن سرمه (۲) تیژ کردن چه‌قوو [ف] (۱) به نرمی ساییدن سرمه (۲) تیز کردن چاقو و...

نهرمه‌لووکه nerme lûqe نهرمه لووکه [ف] هروله، یورتمه **نهرمه‌لووکه** neme lûke نهرمه لووکه [ف] یورتمه

نهرمه‌نهرم nerme nerm (۱) نهرمه‌خوناو (۲) ئوقووف ئوقووف [ف] (۱) نمم باریدن (۲) آرام آرام

نهرمه‌واران nerme waran نهرمه‌خوناو [ف] بارش آرام و بی وقفه باران

نهرمه و بون nermew bün بنووپه نهرما بون [ف] نگا **نهرما بون**

نهرمه و کردن nermew kirdin نهرما کردن [ف] نرم کردن **نهرمی** nermî زیز زبری [ف] نرمی، برابر زبری

نهرمین nermîn فره نهرم [ف] نرم

نهرمیننه nermîne نهرمه‌گووش، لاناوه له سهخری و ران [ف] گوشت لحم، کنایه از ران و باسن

نهرپوما nef û ma بنووپه نهرما [ف] نگا **نهرپوما**

نهری nerî سووکه‌ناو نهریمان [ف] مخفف نریمان

نهری nerê ئه‌ری ونه‌ری [ف] نه، نه‌خیر

نهریت nerît (۱) داب ونه‌ریت (۲) فه‌ن، له‌یلاجی [ف] (۱) راه و رسم (۲) حيله، مکر

نهریتباز nerît baz له‌یلاج [ف] مکار، حيله‌گر

نهریمان nerîman نهری، ناویگه‌کورپانه، له ئه‌وستا)

نهریمن namyren نهریمان) کُ دَرَس بویه له (nere نهره) یا)

نهریه neirye نه‌ئیره) وه مانای زاتدار و (men مهن) و (neryman نه‌یمهن) وه مانای پیای خاوه‌ن ئه‌ندیشه تۆسریاس [ف] نریمان، نامی‌مردانه، در

اوستا (neryman نَریمان) مشتق شده از (nere نَر) یا (neiryē نَئیره) به معنی نَر، مرد دلیر و (men مَن) یا (mere مَر) به معنی اندیشه که (neyman نَیمن) به معنای مرد دارنده افکار بلند آمده

نه‌رینجگه (nerîncige ۱) ثفاده ۲) جار و هجعت کردن ۳) نه‌رینجگه (۱) افاده ۲) لجاجت و پافشاری کردن ۳) تعصب

نه‌ز nez (۱) هه‌نان‌ه‌نُ مردن ۲) وه ئارامی «قه‌ومه‌یل عه‌شره‌ته‌یل بانه سه‌رینم - نُررائیل وه نه‌ز مه‌چنئ گیانم» ۳) که‌مته‌رین ده‌نگ (۱) هنگامه نزع ۲) به آرامی، آرام آرام ۳) کمترین صدا

نه‌زان nezan زَبَز زانا (۱) نادان

نه‌زانستن nezanistin نه‌زانین (۱) ندانستن

نه‌زانسته nezaniste له نه‌زانی (۱) ندانسته

نه‌زانسن nezanisin نه‌زانستن (۱) ندانستن

نه‌زانسه nezanise نه‌زانسته (۱) ندانسته

نه‌زانی nezanî نه‌زانستن (۱) نادانی

نه‌زانین nezanîn نه‌زانستن (۱) نادانی، ندانستن

نه‌زپا چینین nezi pa çinîn وه‌بیده‌نگ هاتن و چین (۱) بی صدا آمدن و رفتن

نه‌ز nezi خِر، نه‌زِر (۱) نذر

نه‌ز گیان nezi gyan هه‌نان هه‌ن (۱) اغماء، حضره‌الموت

نه‌زله nezfê نه‌خوه‌شی «ل» (۱) بیماری

نه‌زم nezm (۱) ته‌ور، ئه‌روه‌یه ۲) ئاهه‌نگ (۱) طور ۲) آهنگ

نه‌زووک nezuûk مه‌زووک (۱) نازا

نه‌زوکی nezuûkî مه‌زووکی (۱) نازایی

نه‌زهر nezer (۱) چه‌وبه‌د ۲) نوورپسن، هه‌ر ئه‌و «نَیگه‌ر» فارسییه ۳) ناویگه کورانه (۱) چشم زخم ۲) نگاه کردن ۳) نامی مردانه

نه‌زه‌ر دان nezer dan چه‌وبه‌د دان (۱) چشم زخم زدن

نه‌زه‌رگا nezer ga (۱) خوه‌ش دیمه‌ن ۲) دار‌گه‌ورائ ناسووی کۆیه کُ رینمائی کاروانه‌یله (۱) خوش منظر ۲) درخت بزرگ قله کوه که راهنمای مسافران است

نه‌زه‌رگه nezerge بنووره نه‌زه‌رگا (۱) نگا نه‌زه‌رگا

نه‌زی nezî ناویگه کورانه (۱) نامی مردانه

نه‌ژنه‌و nejnew نه‌شنه‌و (۱) حرف گوش نکن، پُرو

نه‌ژنه‌وین nejnewîn نه‌شنه‌وین (۱) نشنیدن

نه‌ساز nesaz بنووره ناساز (۱) نگا ناساز

نه‌ساخ nesax بنووره ناساخ (۱) نگا ناساخ

نه‌ساق nesaq بنووره ناساق (۱) نگا ناساق

نه‌سرتاباد nesr abad دیه‌که‌یگه له قه‌سر شیرین (۱) روستایی در قصر شیرین

نه‌سرهو nesrew نه‌مه‌زریای (۱) نا آرام

نه‌سره‌ویان nesrewyan نه‌مه‌زریان (۱) آرام و قرار نداشتن

نه‌سره‌وین nesrewîn نه‌مه‌زریان (۱) آرامش نداشتن، بی‌قرار شدن

نه‌سرین nesrîn (۱) گوئیگه ۲) ناویگه ژنانه (۱) گل (۱) سرین ۲) نامی زنانه

نه‌سل nesl لانه‌ما، چین، ئه‌روه‌ویه (۱) نسل

نه‌سئ nesü نسق، ئه‌روه‌ویه (۱) نصیب

نه‌سوور nesûr ناویگه کورانه، ئه‌روه‌ویه (۱) نصور، نامی مردانه

نه‌سووز nesûz (۱) نه‌سووتیان ۲) پاوه‌ن وه کار وکردار (۱) (۱) نسوز ۲) پایبندی به پیمان و قول

نه‌سه‌ق neseq (۱) قسیه‌ئ ره‌وا، گاهس هه‌ر ئه‌و نه‌غز ئه‌روه‌وه بوو ۲) فیس «نه‌سه‌قُد بشیوئ» ۳) فه‌له‌که کردن تخول «ل» ۴) بنچاخ، نه‌سه‌ک (۱) سخن ارزنده، شاید همان سخن نغز باشد ۲) غرور، تکبر ۳) تنبیه مجرم طبق عُرْف ایل ۴) سند و بنچاق

نه‌سه‌ک nesek بنووره نه‌سه‌ق (۱) نگا نه‌سه‌ق

نه‌سه‌وه nesewe (۱) بنووره نه‌ته‌وه ۲) نه‌بیره، منال نه‌وه (۱) نگا نه‌ته‌وه و ترکیباتش ۲) نبیره

نه‌سه‌ن nesen چۆزمان، چۆر (۱) ریخت، سیما

نه‌شاسه neşase نه‌بایسه (۱) ناشایست

نه‌شته‌ر neşter جوورئ گازمُ بۆچگه (۱) نشتر

نه‌شته‌ردان neşter dan شل دان (۱) رگ زدن

نه‌شمیل neşmîl (۱) ره‌نگین و بالاکول، له وشه‌ئ «مشمال»، مژمال «وه‌رگپَر بۆیه ۲) ناویگه ژنانه (۱) زیبا روی و کوتاه قد، از واژه‌ی «مشمال، مژمال» مشتق شده ۲) نامی زنانه

نه‌شمین neşmîn بنووره نه‌شمیل (۱) نگا نه‌شمیل

نه‌شمینه neşmîne نه‌شمین (۱) نگا نه‌شمیل

نه‌شمیه neşmye بنووره نه‌شمینه [ف] نگا نه‌شمیل
نه‌شناس neşnas (۱) خاواره (۲) پاشگر نه‌زانی [ف] (۱) نا
 شناس، بیگانه (۲) پسوند ناواردی
نه‌شناسین neşnasîn نه‌ناسین [ف] نشناختن
نه‌شه neşe هه‌نه‌هه‌ن مه‌سی [ف] نشئه، مستی
نه‌شی neşî نه‌شمیل [ف] نگا نه‌شمیل
نه‌عرته neirete نه‌له‌ته [ف] نعره
نه‌غم nexm (۱) نه‌قب (۲) چال مسراو [ف] (۱) نه‌قب (۲) مجرای
 فاضلاب زیرزمینی
نه‌غمه nexme (۱) ناهه‌نگ خوه‌ش (۲) که‌تره کردن «یه‌ک
 نه‌غمه‌ئ وه پیتان کرد نه‌وه‌ته‌نی» (۳) نه‌سه‌ق، قورت و نه‌سه‌ق
 [ف] (۱) نغمه (۲) کولیگری (۳) کبر، غرور
نه‌فام nefam بی‌ئاوه‌ز [ف] نفهم، کودن
نه‌فامسن nefamisîn نه‌فامین [ف] نفهمیدن
نه‌فامی nefamî بی‌ئاوه‌زی [ف] نفهمی، کودنی
نه‌فامین nefamîn نه‌فامسن [ف] نفهمیدن
نه‌فت neft سووته‌مه‌نیگه [ف] نفت
نه‌فتالین neftalîn ده‌رمانیگه زیزُ جان‌وه‌ر و بق [ف] نفتالین
 که برای از بین بردن بید در لباس می‌گذارند
نه‌فتاوی neftawî نه‌فتین [ف] نفت‌آلود
نه‌فتشا nefti şa شاریگه له کرماشان [ف] شهر نفت شهر
نه‌فتی neftî (۱) نه‌فتاوی (۲) نه‌فت فرووش [ف] (۱) نفت آلود
 (۲) نفت فروش
نه‌فتین neftîn نه‌فتاوی [ف] نفت آلود
نه‌فر nefer که‌س [ف] نفر
نه‌فوس nefes هه‌ره‌نگ [ف] نفَس، دم
نه‌قاره neqarê نقاره [ف] نقاره
نه‌ک nek (۱) نه‌که (۲) نه‌گوائی [ف] (۱) نکن، انجام نده (۲)
 مبدا که ...
نه‌کار nekar (۱) دیلم، پاوس (۲) مه‌کال [ف] (۱) تنبل (۲)
 زمینی که بعلت سنگلاخی بودن قابل کشت نیست
نه‌کال nekâl (۱) مه‌کال (۲) کشت وکال مه‌که [ف] (۱) زمینی
 که بعلت سنگلاخی بودن قابل کشت نیست (۲) امر به نکاشتن
نه‌کرده nekirde (۱) کاریگ نه‌کردن (۲) نه‌چاشیائ «نه‌کرده
 کاری تا بکه‌ئ کاری - بووده هزارئ» [ف] ناکرده، نه‌کرده
نه‌کمه nekme جووا بی‌ئ ده‌وه‌انه [ف] پاسخ بی ادبانه

نه‌که neke مه‌که [ف] نکن، انجام نده
نه‌کەر neker پاشگره وه مانائِ نه‌کار [ف] پسوند انجام
 ندادن، تنبل
نه‌کەرا nekera نه‌که‌رهو [ف] باز نکن، نگشا
نه‌کەران nekeran (۱) ئه‌وانه نه‌گا (۲) ئه‌وانه ئه‌نجام نیئه [ف]
 (۱) آنها را نکن (۲) آنها را انجام نده
نه‌کەردە nekerde نه‌کرده [ف] نگا نه‌کرده
نه‌کەردەنی nekerdenî نه‌نوومه‌ت «نه‌وه‌ته‌نی و نه‌که‌ر ده‌نی
 « [ف] کار شاق، کار شگرف
نه‌کەرەو nekerew نه‌که‌را، واز نه‌که [ف] باز نکن، نگشا
نه‌که‌ی nekey (۱) نه‌گاید (۲) ئه‌نجام نیئه‌ید (۳) نه‌گوائی [ف]
 (۱) نکنی (۲) انجام ندهی (۳) مبدا که ...
نه‌که‌ید nekeyd بنووره نه‌که‌ی [ف] نگا نه‌که‌ی
نه‌که‌یدا nekeyda نه‌که‌یا، واز نه‌که‌ید [ف] باز نکنی
نه‌که‌یدان nekeydan (۱) ئه‌نجامیان نیئه‌ید (۲) نه‌گایدان [ف]
 (۱) آنها را انجام ندهی (۲) آنها را نکنی
نه‌که‌یدهو nekeydew واز نه‌که‌ید [ف] باز نکنی
نه‌که‌یده‌وه‌ئ nekeydewê وازی نه‌که‌ید [ف] او را باز
 نکنی
نه‌که‌یده‌ئ nekeydê (۱) نه‌گاید‌ئ (۲) ئه‌وه ئه‌نجامی نیئه‌ید
 [ف] (۱) او را نکنی (۲) آن را انجام ندهی
نه‌کیسا nekîsa (۱) ناهه‌نگ ژهن ده‌وره‌ئ خۆسه‌ره (۲) ناویگه
 کوپانه [ف] (۱) آهن‌گساز دوره ساسانیان (۲) نامی مردانه
نه‌کیسای nekîsayî یه‌کئ له به‌زمه‌یل هورره‌س [ف] یکی از
 مقامات هوره
نه‌گ neg نه‌گوائی [ف] مبدا که ...
نه‌گر negir مه‌گر [ف] نگیر، مگیر
نه‌گرت negirt نه‌گرد [ف] نگرفت
نه‌گرد negird نه‌گرت [ف] نگرفت
نه‌گردان negirdan (۱) ئه‌وانه نه‌گرت (۲) وه پیتانا نه‌ره‌سی
 [ف] (۱) آنها را نگرفت (۲) به آنها نرسید
نه‌گردیا negirdiê نه‌گردی‌هو [ف] به او نرسید
نه‌گردی‌هو negirdiêw نه‌گردیا [ف] به او نرسید
نه‌گریان negiryan وه گیر نه‌که‌فتن، نه‌گیریان [ف] گرفته
 نشدن
نه‌گو negû مه‌گوو [ف] کم حرف

نه‌گوائ negwaê نه‌وائ [ف] میادا که ...
 نه‌گیریان negyryan نه‌گریان [ف] گرفته نشدن
 نه‌له nefê نه‌له‌ته، نه‌عه‌ته [ف] نعره
 نه‌له‌تانان nefetanin نه‌له‌ته کردن [ف] نعره کشیدن
 نه‌له‌ته nefete نه‌له، نه‌عه‌ته [ف] نعره
 نه‌له‌ته کردن nefete kirdin نه‌له‌ته کردن [ف] غریدن، نعره کشیدن
 نه‌له کردن nefê kirdin نه‌له‌ته کردن [ف] غریدن، نعره کشیدن
 نه‌له ونامه nefê û name نه‌له ونامه [ف] نگا ناله و نامه
 نه‌م nem (۱) نم، چام (۲) نه‌وه‌ل که‌س په‌کله له ناین [ف] (۱) نم، رطوبت (۲) می‌گذارم
 نه‌ما nema (۱) ده‌سپیکه‌م (۲) رپنم، قایم که‌م (۳) دام نه‌مه‌و (۴) نه‌مه‌ن [ف] (۱) آغاز می‌کنم (۲) در را می‌بندم (۳) دام را می‌گسترانم (۴) نماند
 نه‌مام nemam (۱) ناویگه کورانه وژنانه (۲) تازه‌په‌وز، تول [ف] (۱) نامی مردانه و زنانه (۲) نهال
 نه‌مان neman (۱) نه‌وانه‌نه‌مه ... (۲) نه‌مه‌زن [ف] (۱) آنها را می‌گذارم در... (۲) نماندن، نابود شدن
 نه‌مانا nemanana (۱) دهره‌گان رپنم (۲) دامه‌گان نه‌مه‌و [ف] (۱) درها را می‌بندم (۲) دامها را می‌گسترانم
 نه‌مانه‌و nemanew بنووره نه‌مانا [ف] نگا نامه‌نا
 نه‌مر nemir (۱) باوجود (۲) نه‌میر، به‌رجد (۳) نه‌خوه‌شی کُ له نه‌خوه‌شی دهرچیه [ف] (۱) باوجود، جاویدان (۲) کار حتمی (۳) بیماری که از بستر بیماری رسته
 نه‌مرچ nemirç نمرچ، نملچ [ف] نمدار، نمناک
 نه‌مرده‌شق nemirde şü نه‌مرده‌شی، ههرمه‌نی [ف] پیر دختر
 نه‌مرده‌شی nemirde şî نه‌مرده‌شق «ل» [ف] پیر دختر
 نه‌مرووتی nemrûti لاناهه له زوور وه‌تن، له وشه‌ئ نه‌مرووت پاشائ زالم دهرچیه [ف] برگرفته از نام نمرد، کنایه از زور گویی
 نه‌ملچ nemifç نمرچ، نملچ [ف] نمدار
 نه‌مه‌زریان nemeziryana (۱) نه‌کامیان (۲) جی گیر نه‌ژن [ف] (۱) نا آرام (۲) سکنی نگزیدن
 نه‌مه‌زریای nemeziryae (۱) وهره‌لا (۲) ناآرام [ف] (۱)

لا‌بالی (۲) نا آرام
 نه‌مه‌ن nemen (۱) ته‌مام بق (۲) نه‌وسا [ف] (۱) تمام شد (۲) نماند
 نه‌مه‌نه‌ن nemenen نه‌مه‌نیّه «نه‌مه‌نه‌ن هوشم» [ف] نمانده است
 نه‌مه‌نه‌نی nemenenî (۱) بی‌ده‌وام (۲) وه لاهنایگه‌و وه نایم خاسیگ کُ ژو له دنیا چوود توشن [ف] (۱) نماندن، گذرا (۲) اصطلاحاً به انسان نیکو سرشتی گویند که زود از دنیا برود
 نه‌می nemî (۱) هیژ دا (۲) نه‌میا [ف] (۱) بلند کرد (۲) نشست کرد
 نه‌میده‌پین nemîde pê نه‌وه هیژ دای [ف] بلند کردی، آنرا برداشتی
 نه‌میر nemîr (۱) به‌رجد «نه‌میر بیس تمن ها بانیه‌و» (۲) هه‌رائه‌ری [ف] (۱) حتماً، بی چون و چرا (۲) نامیرا، جاویدان
 نه‌میه‌پین nemîme pê هیژ دای [ف] آنرا بلند کردم، آن را برداشتم
 نه‌مین nemîn (۱) جزم کردن، ئلای کردن «نه‌گه‌ر نه‌میم جفتی که‌وش نه‌پاد سه‌نم...» (۲) هیژ دان «نه‌میه‌ چوویگ» (۳) نه‌مه‌ن، بجوو [ف] (۱) اراده کردن (۲) بلند کردن، برداشتن (۳) نمان، برو
 نه‌مینین nemînin نه‌وسیه‌ن، له‌پره نه‌مینن [ف] اینجا نمانید، بروید
 نه‌مینینه‌پین nemîne pê هیژ دای [ف] او را بلند کردند
 نه‌ن nen (۱) به‌سن، رپنم (۲) هیلنه ... [ف] (۱) می‌بندم (۲) می‌گذارند
 نه‌نا nena (۱) ده‌سپیکه‌ن (۲) رپنم (۳) دام نه‌نه‌و [ف] (۱) آغاز می‌کنند (۲) می‌بندم (۳) دام را می‌گسترانند
 نه‌ناس nenas (۱) خاواره (۲) پاشگرُ ناکارامه‌یی [ف] (۱) ناشناس (۲) پسوند ناکارآمدی
 نه‌ناسیآر nenasîear زیزُ ناسیآر [ف] ناشناخته
 نه‌ناسین nenasîn نه‌شناسین [ف] نشناختن
 نه‌نان nenan (۱) دهره‌گان نه‌نه‌و (۲) هیلنانه ... [ف] (۱) آنها را می‌بندم (۲) می‌گذارند در...
 نه‌نریاس neniryas نه‌نیاس [ف] گذاشته نشده است
 نه‌نریان neniryana نه‌نیان [ف] گذاشته نشده‌اند
 نه‌نریای neniryae نه‌نیای [ف] گذاشته نشده

نه‌نگ *nenig* دالگ دالگ، داپیر [ف] مادر بزرگ
 نه‌نگ *nenġ* عیب و عار «خودا نه‌نگد بشارت‌دهو» [ف] ننگ، عیب
 نه‌نگه *nenige fikew* ماریه‌تیگه له مه‌ته‌له‌یل
 منالانه [ف] شخصیتی در داستانهای کودکان
 نه‌نگین *nenġin* نه‌نگدار [ف] ننگین
 نه‌نوو *nenû* گافاره، جی ئه‌نووین [ف] گهواره
 نه‌نووِس *nenûs* بنوویره ئه‌تۆز «ل» [ف] نگا ئه‌تۆس
 نه‌نووِمه‌ت *nenûmet* (۱) نه‌وه‌ته‌نی، سه‌یر (۲) به‌ئ نامی [ف]
 (۱) شگفت، شگفت انگیز (۲) رسوایی، بد نامی
 نه‌نوی *nenuy* (۱) وه دهرده نه‌خوهر (۲) دیزه، به‌د ره‌ژهن [ف]
 (۱) به درد نخور (۲) نحس، بدشگون
 نه‌نه *nene* مه‌نه، نه‌یله ... [ف] نگزار، مگذار
 نه‌نِرا *nenera* (۱) نه‌وه‌س (۲) دام نه‌نِره‌و (۳) ده‌س پئ مه‌که
 [ف] (۱) نبند، نبت (۲) دام نگستران (۳) آغاز نکن
 نه‌نِره‌و *nenerew* بنوویره نه‌نِرا [ف] نگا نه‌نِرا
 نه‌نِو *nenew* بنوویره نه‌نا [ف] نگا نه‌نا
 نه‌نِئا *neniêa* (۱) به‌سنه‌ئ (۲) دامه‌گه نه‌نه‌و (۳) ده‌س پئ
 که‌ن [ف] (۱) آنرا می‌بندند (۲) دام را می‌گسترانند (۳) آغاز
 می‌کنند
 نه‌نیاس *nenyas* نه‌نریاس [ف] گذاشته نشده است
 نه‌نیان *nenyan* (۱) ئه‌وانه نیه‌ین (۲) ئه‌وانه نه‌نه ... [ف] (۱)
 آنها را ندهید به ... (۲) آنها را نگذار در ...
 نه‌نیئو *neniyew* بنوویره نه‌نِئا [ف] نگا نه‌نِئا
 نه‌و *new* (۱) زیز به‌و (۲) گه‌وه‌تیگ کُ له خوری دُرس بویه (۳)
 نوو (۴) نه‌ود، نه‌ودن [ف] (۱) نیا، امر به نیامدن (۲) نمود (۳) نو،
 جدید (۴) نباشد
 نه‌ق *neü* نه‌بوون [ف] نبود
 نه‌وا *newa* (۱) فرار نه‌که (۲) نه‌گوا، نه‌وائ (۳) ناهه‌نگ [ف] (۱)
 فرار نکن (۲) مبادا که ... (۳) نوا، آهنگ
 نه‌وات *newat* (۱) نه‌بات (۲) ناویگه ژئانه [ف] (۱) نبات (۲)
 نامی زنانه
 نه‌واتی *newatî* رِقن نه‌واتی [ف] روغن نباتی
 نه‌وار *newar* (۱) شریعت، جورئ ره‌سن قه‌یتانیه (۲) ده‌سوور
 وه نه‌وارین (۳) نه‌وار زه‌فت (۴) نپ نه‌وار، نوو [ف] (۱) نوعی رسن
 از جنس اکریلیک (۲) امر به نیاریدن (۳) نوار ظبط (۴) پیش

درآمد نو وجدید
 نه‌وازیشت *newazišt* دلالت دان [ف] نوازش کردن
 نه‌واله *newafê* بنوویره نوواله [ف] نگا نواله
 نه‌وان *newan* (۱) فرار نه‌که‌ن (۲) بنوویره نوواون [ف] (۱) فرار
 نکنید (۲) نگا نوواون
 نه‌وائ *newaê* نه‌گوائ، نه‌وا [ف] مبادا که ...
 نه‌وائِه *newayê* نا واده، نامه‌وق [ف] ناموق
 نه‌وبه *newbe* نه‌وبه‌ت، سه‌ره [ف] نوبت
 نه‌وبه‌ت *newbet* نه‌وبه [ف] نوبت
 نه‌وبه‌گا *newbe ga* بنوویره گانه‌وبه [ف] نگا گانه‌وبه
 نه‌وبه نان *newbe nan* وه نه‌وبه نان دان وه مالمیل دیه‌که
 [ف] به نوبت غذا دادن به معلمینی که در روستا درس می‌دهند
 نه‌وبه نه‌وبه *newbe newbe* وه نه‌وبه [ف] نوبتی
 نه‌وپا *new pa* منالینگ ک تازه پاکیر بویه [ف] نوزادی که
 تازه پاکیر شده
 نه‌وجوان *new cuwan* نوهاال [ف] نونهاال، نوجوان
 نه‌وچه *newçe* (۱) چۆزه‌ره (۲) وه‌رده‌س لات [ف] (۱) جوانه‌ی
 تازه شکفته (۲) نوچه، پادو
 نه‌ود *newd* نه‌ودن [ف] نباشد
 نه‌وَد *neüd* نه‌وَدن [ف] نبود
 نه‌ودن *newdin* نه‌ود [ف] نباشد
 نه‌وَدن *neüdin* نه‌وَد [ف] نبود
 نه‌وِپ *newî* ده‌سوور وه نه‌وِپین [ف] امر به نبریدن
 نه‌وِپ *newîr* مه‌وِپ، قه‌یتان [ف] نخ‌ی از جنس اکریلیک یا
 ابریشم
 نه‌وِرد *newird* زیز برد [ف] نبرد، مقابل بردن
 نه‌وِردن *newirdin* (۱) ئه‌ول خوه‌یا نه‌وردن (۲) باختن [ف] (۱)
 با خود نبردن (۲) باختن
 نه‌ورِز *newriz* (۱) نه‌وروز (۲) ناویگه کوپانه [ف] (۱) نوروز
 (۲) نامی‌مردانه
 نه‌ورِز مانگ *newriz mang* به‌کمین مانگ کوردی [ف] ماه
 اول سال، فروردین
 نه‌ورِشن *newrşin* ده‌سوور وه نه‌ورشانن [ف] امر به نپختن
 نه‌ورِشیا *newrşya* خام، زیز برشیا [ف] نپخته، خام
 نه‌ورِشیا س *newrşyas* خامه [ف] نپخته شده است
 نه‌ورِشیاگ *newrşyag* نه‌ورشیای [ف] نپخته شده

نه‌ورشیان newrşyan زیز برشیان [ف] نپخته شدن

نه‌ورشیای newrşyaê نه‌ورشیایگ [ف] نپخته شده

نه‌وروز newrûz بنووپه نه‌وروز [ف] نگا نه‌وروز

نه‌وروز ئاوا newrûz awa دیه‌که‌یگه له کرماشان [ف]

روستایی در کرماشان

نه‌وروزمانگ newrûz manğ نه‌وروزمانگ [ف] ماه فروردین

، نوروز

نه‌وروزه newrûze گولّه نه‌وروزه [ف] گل نوروزی، گلی

که در اوایل نوروز می‌رویید

نه‌وروپوله newrûfe دیه‌که‌یگه له ره‌وانسه‌ر [ف] روستایی در

روانسر

نه‌ورپه‌س new rêş نووپه‌س، ره‌سی [ف] نو رسیده

نه‌ورپه‌سیده new rêşide نه‌ورپه‌س [ف] نو رسیده

نه‌ورپیان newrÿn زیز برپیان [ف] نبریدن

نه‌وزهر newzer ناویگه‌کوپانه، له ئه‌وستا (neutere

نه‌ئوته‌ره) تۆسریاس [ف] نودر، نامی مردانه که در اوستا (

neutere نئوته‌ره) نوشته شده

نه‌ئزه‌ناخۆن neûze naxün (۱) قورتنگ (۲) ناخۆنیی کُ له

ژیر ناخۆنه‌و سه‌ونز که‌ئید [ف] (۱) خسیس، ناخن خشک (۲)

ناخونی که از زیر ناخون اصلی رشد می‌کند

نه‌وس news (۱) نه‌وسیه، ده‌سوور وه نه‌وسان (۲) ته‌منیای

خواردن [ف] (۱) امر به نایستادن (۲) علاقه بیش از حد در

خوردن، هوس برای خوراکی

نه‌وسان newsan زیز وسان [ف] نایستادن

نه‌وس تکیان news tikyan نه‌وس چکیان [ف] کنایه از

بسیار خواهان، هوس برای خوراکی

نه‌وسن newsin (۱) له‌موور، زگه‌پوو (۲) ده‌سوور وه نه‌وسان

[ف] (۱) شکمو (۲) امر به نایستادن برای جمع

نه‌وسوود newsûd شاریگه له کرماشان [ف] شهر نوسود در

کرماشان

نه‌وش neûş مه‌وش [ف] نگو

نه‌وفله newfîle هورزیگه له کوله‌پای که‌لر [ف] عشیره‌تی

از کوله‌پای کلهر

نه‌وکوت newkwit نه‌وه کۆیه‌نه [ف] نمد که‌نه و فرسوده

نه ولا ne wila نه وه خودا [ف] نه‌والله، نه‌بخدا

نه‌ولا newfa زیز بوولا [ف] امر به ورز ندادن

نه‌ولان newifan (۱) فره‌خوهر (۲) له‌ش قه‌ق [ف] (۱) پر خور

(۲) لندهور، درشت اندام

نه‌وَن neün (۱) ئه‌وان نیین، نه‌وَن (۲) نووشت (۳) نه‌نوورپ، نگا

مه‌که [ف] (۱) نبودند (۲) گوساله ماده‌ی دو ساله (۳) نبین، امر

به ندیدن

نه‌ونه newne نه‌دار، فه‌خیر [ف] ندار، فقیر

نه‌ونه‌سه‌ق new neseq ناونه‌سه‌ق [ف] نگا ناونه‌سه‌ق

نه‌ونه‌مام new nemam نه‌وهال [ف] نونهال، جوان رعنا

نه‌ونه‌وه‌ر new newer بنووپه ناونه‌وه‌ر [ف] نگا ئاو نه‌وه‌ر

نه‌وه newe (۱) منال منال (۲) ده‌سوور وه نه‌وردن [ف] (۱) نوه

(۲) نبر، مبر

نه‌وه‌ر newer پاشگر نه‌وردن [ف] پسوند نبردن

نه‌وه‌را newerea نه‌وه‌ره‌و [ف] برنگردان، پس نفرست

نه‌وه‌رد newerd (۱) شه‌ر، نه‌به‌رد (۲) به‌شینگ له گه‌مه‌ئ پلان

کُ به‌ئ سان شیک بمینئد (۳) دارینگ کُ به‌ن مه‌وجان پپچئده

پپا [ف] (۱) نبرد (۲) واحد بازی «پلان» که در آن تنها یک

سنگ حریف باقی مانده (۳) چوبی که بند جاجیم به دور آن

پیچند

نه‌وه‌ره‌و newerew نه‌وه‌را، کله‌و مه‌که [ف] برنگردان، پس

نفرست

نه‌وه‌مال new haf نووهال [ف] نونهال، جوان رعنا

نه‌وه‌مالان newhafan نووهالان [ف] نونهالان، نو جوانان

نه‌وه‌ت newet زیز وه‌ت [ف] نگفت، بازگو نکرد

نه‌وه‌تا neweta نه‌وه‌ته‌و [ف] بازگو نکرد، فاش نکرد

نه‌وه‌تان newetan ئه‌وانه نه‌وه‌ت [ف] آنها را بازگو نکرد

نه‌وه‌ته‌پین newete pê وه پین نه‌وه‌ت [ف] به‌او نگفت

نه‌وه‌ته‌نی newetenî سه‌ئیر، عه‌لاجه‌ق [ف] شگفت، پُر راز و

رمز

نه‌وه‌ته‌نی نه‌که‌رده‌نی newetenî nekerdenî سه‌ئیر،

عه‌لاجه‌ق [ف] شگفت، پُر راز و رمز

نه‌وه‌د newed ژماره‌ئ نه‌وه‌د [ف] عدد نود

نه‌وه‌کام newekam که‌م ئه‌ندام «نه + وه + ئاکام» [ف]

معلول، ناقص‌الخلقه

نه‌وه‌کی newekî ئه‌له‌کی، شانسی [ف] الابختکی، الکی

نه‌وه‌دل ne wedif نارپازی [ف] ناراضی

نه‌وه‌ل newel دیه‌که‌یگه له جووانپو [ف] روستایی در جوانرود

نه‌وهن newen (۱) ئه‌ول خوه‌دانا نه‌وهن، له ئه‌وستا ()
 nîven نیڤهن) وه ماناخ بردنه (۲) به‌رنده نه‌ون (ف) (۱) با
 خود نبرید، در اوستا (nîven نیون) به معنای بردن است (۲)
 برنده نشوید

نه‌وهنی newenî (ف) ناماندار، استثنایی و برتر
نه‌وه وایه ne we waÿe (ف) نا موقع

نه‌وه وهخت ne we wext (ف) دیر وقت، نا موقع
نه‌وهین neweyn (۱) به‌رنده نه‌ون (۲) ئه‌ول خوه‌دانا نه‌وهین
 (ف) (۱) برنده نشوید (۲) با خود نبرید

نه‌وی newî (ف) «گ» نبود

نه‌ویان neüyan ئه‌وانه نه‌تون (ف) نبودشان، آنها نبودند

نه‌ویرسن newîrisin زات نه‌کردن (ف) جرات نه‌کردن

نه‌وین newîn نه‌وینه (ف) نمدین

نه‌وینه newîne نه‌وین (ف) نمدین

نه‌هات nehat بنووره نه‌ات (ف) نگا نه‌ات

نه‌هاتن nehatin ناتن (ف) نیامدن

نه‌ههق neheq بنووره ناحهق (ف) نگا ناحهق

نه‌هیر nehîr نژیروک (ف) خنشی، نه نر و نه ماده

نه‌هیر و نه‌شیر nehîr û neşîr نژیروک و مایووک (ف) خنشی،
 نه نر و نه ماده

نه‌ی ney (۱) نه‌یدن (۲) ئه‌وه نه‌یدنه ... (۳) رپنی، دهره‌گه نه‌ید
 (ف) (۱) ندید (۲) می‌گذاری در ... (۳) می‌بندی

نه‌ی neÿ (۱) باقه (۲) هیلید (۳) شناسه‌ی کردار بانان «
 به‌نه‌ی، خوه‌نه‌ی» (ف) (۱) نی، قلم نی (۲) می‌گذارد (۳) شناسه
 فعل مستقبل

نه‌یا neya پیا نه‌کرد، زیز دیا (ف) پیدا نه‌کرد

نه‌یان neyan (۱) ئه‌وانه نه‌ی (۲) نه‌یدانه ... (ف) (۱) آنها را
 ندید (۲) آنها را می‌گذاری در ...

نه‌یانا neyana (۱) پیا‌تان نه‌کرد (۲) دهره‌گان رپنی (۳)
 مامره‌گان نه‌یده‌و (ف) (۱) آنها را پیدا نه‌کرد (۲) درها را می‌بندی
 (۳) مرغها را روی تخمها می‌خوابانی

نه‌یانه‌و neyanew نه‌یدانه‌و، بنووره نه‌یانا (ف) نگا نه‌یانا

نه‌یبه‌ی neybey نه‌دید به‌دید (ف) آدم ندید بدید

نه‌ید neyd بنووره نه‌ی (ف) نگا نه‌ی

نه‌ید neÿd (۱) نه‌یدنه (۲) رپنید (ف) (۱) می‌گذارد در ... (۲)
 می‌بندد

نه‌یدا neyda (۱) دهره‌گه نه‌یده‌و (۲) پیا نه‌کردی (۳) دس پین
 که‌ید (ف) (۱) در را می‌بندی (۲) پیدا نه‌کردی (۳) آغاز می‌کنی،
 شروع می‌کنی

نه‌یدا neÿda (۱) دهره‌گه نه‌یده‌و (۲) دس‌پیکه‌ید (ف) (۱) در را
 می‌بندد (۲) آغاز می‌کند

نه‌یدان neydan (۱) دهره‌گان رپنی (۲) ئه‌وانه نه‌ید (ف) (۱)
 درها را می‌بندی (۲) آنها را ندیدی

نه‌یدان neÿdan (۱) ئه‌وانه نه‌یده ... (۲) دهره‌گان رپنی (ف)
 (۱) آنها را می‌گذارد در ... (۲) درها را می‌بندد

نه‌یدانا neydana (۱) ئه‌وانه نه‌یدنه‌و (۲) دهره‌گان نه‌یده‌و (۳)
 مامره‌گان نه‌یده‌و (ف) (۱) آنها را پیدا نه‌کردی (۲) درها را می‌بندی
 (۳) مرغها را روی تخم می‌خوابانی

نه‌یدانا neÿdana (۱) دهره‌گان نه‌یده‌و (۲) مامره‌گان نه‌یده‌و
 (ف) (۱) درها را می‌بندد (۲) مرغها را روی تخم می‌خواباند

نه‌یدانه‌و neydanew نه‌یدانا (ف) نگا نه‌یدانا

نه‌یدانه‌و neÿdanew نه‌یدانا (ف) نگا نه‌یدانا

نه‌یدن neydin نه‌ید (ف) نگا نه‌ید و ترکیباتش

نه‌یدن neÿdin نه‌ید (ف) نگا نه‌ید و ترکیباتش

نه‌یده neyde نه‌یدنه (ف) ندیده‌ای؟

نه‌یده neÿde هیلیدنه (ف) می‌گذارد در ...

نه‌یده‌سا neyde sa نه‌یدنه‌سا (ف) پیدا نه‌کرده‌ای

نه‌یده‌سان neyde san نه‌یدنه‌سان (ف) آنها را ندیده‌ای

نه‌یده‌سانا neyde sana نه‌یدنه‌سانا (ف) آنها را پیدا
 نه‌کرده‌ای

نه‌یده‌سانه‌و neyde sanew نه‌یدنه‌سانه‌و (ف) آنها را پیدا
 نه‌کرده‌ای

نه‌یده‌سه‌و neyde saew نه‌یدنه‌سه‌و (ف) پیدا نه‌کرده‌ای

نه‌یده‌سه‌وه‌ی neyde seweÿ نه‌یدنه‌سه‌و (ف) آنرا پیدا
 نه‌کرده‌ای

نه‌یده‌سه‌ی neyde seÿ نه‌یدنه (ف) او را ندیده‌ای

نه‌یده‌سیا neyde siêa نه‌یدنه‌سیا (ف) آنرا پیدا نه‌کرده‌ای

نه‌یده‌سیان neyde siêan نه‌یدنه‌سیان (ف) آنها را ندیده‌ای

نه‌یده‌سیانا neyde siêana نه‌یدنه‌سیانا (ف) آنها را پیدا
 نه‌کرده‌ای

نه‌یده‌سیانه‌و neyde siêanew نه‌یده‌سیانا (ف) آنها را پیدا
 نه‌کرده‌ای

نه‌ی‌ده‌سی‌ه *neide siyew* نه‌ی‌ده‌سی‌ا *neide siyew* آنرا پیدا نکرده‌ای
 نه‌ی‌دهو *neidew* بنووره نه‌ی‌دا *neidew* نگا نه‌ی‌دا
 نه‌ی‌دهو *neydew* بنووره نه‌ی‌دا *neydew* نگا نه‌ی‌دا
 نه‌ی‌دهوئ *neidewey* (۱) ئه‌وه پیا نه‌کردی (۲) دهره‌گه
 رپنید *neidewey* (۱) آنرا پیدا نکرده (۲) در را می‌بندی
 نه‌ی‌دهوئ *neydewey* (۱) دهره‌گه نه‌ی‌دهو (۲) دس پیکردن
neydewey (۱) در را می‌بندد (۲) آغاز می‌کند
 نه‌ی‌دهئ *neydey* (۱) ئه‌وه نه‌یدن (۲) بنه‌رهئ ئه‌وره (۳)
 دهره‌گه نه‌ی‌دهو *neydey* (۱) او را ندیدی (۲) آنرا می‌گذاری در... (۳)
 در را می‌بندی
 نه‌ی‌دهئ *neydewey* (۱) دهره‌گه نه‌ی‌دهو (۲) هیلیدهئ... *neydewey* (۱)
 در را می‌بندد (۲) آنرا می‌گذارد در...
 نه‌ی‌دیا *neidiêa* (۱) پیاخ نه‌کردی (۲) دهره‌گه نه‌ی‌دهو (۳)
 ده‌سی‌که‌ید *neidiêa* (۱) پیدایش نکرده (۲) در را می‌بندی (۳) آغاز
 کردی
 نه‌ی‌دیا *neydiêa* (۱) ده‌سی‌که‌ید (۲) دهره‌گه نه‌ی‌دهو *neydiêa* (۱)
 آغاز می‌کند (۲) در را می‌بندد
 نه‌ی‌دیان *neidiêan* (۱) ئه‌وانه نه‌یدن (۲) ئه‌وانه هیلیدنه ...
 (۳) دهره‌گان نه‌ی‌دهو *neidiêan* (۱) آنها را ندیدی (۲) آنها را می‌گذاری
 در... (۳) درها را می‌بندی
 نه‌ی‌دیان *neydiêan* (۱) دهره‌گان نه‌ی‌دهو (۲) هیلیدیا نه ...
neydiêan (۱) درها را می‌بندد (۲) آنها را می‌گذارد در ...
 نه‌ی‌دیانا *neidiêana* (۱) پیاخان نه‌کردی (۲) دهره‌گان نه‌ی‌دهو
neidiêana (۱) آنها را پیدانکرده (۲) درها را می‌بندی
 نه‌ی‌دیانا *neydiêana* دهره‌گان نه‌ی‌دهو *neydiêana* درها را می‌بندد
 نه‌ی‌دیانهو *neidiêanew* نه‌ی‌دیانا *neidiêanew* نگا نه‌ی‌دیانا
 نه‌ی‌دیانهو *neydiêanew* نه‌ی‌دیانا *neydiêanew* نگا نه‌ی‌دیانا
 نه‌ی‌دیوه *neidiyew* بنووره نه‌ی‌دیا *neidiyew* نگا نه‌ی‌دیا
 نه‌ی‌دیوه *neydiyew* بنووره نه‌ی‌دیا *neydiyew* نگا نه‌ی‌دیا
 نه‌یر *neyr* نه‌زر، فدا «مالم وه نه‌یرد» *neyr* نذر، فدا
 نه‌یرم *neyrim* زیز دیرم *neyrim* ندارم
 نه‌یرمان *neyriman* ئه‌وانه نه‌یرم *neyriman* آنها را ندارم
 نه‌یرمهئ *neyrimey* ئه‌وه نه‌یرم *neyrimey* آن را ندارم
 نه‌یرمیان *neyrimiêan* نه‌یرمان *neyrimiêan* آنها را ندارم
 نه‌یرن *neyrin* ئه‌وان نه‌یرن *neyrin* آنها ندارند
 نه‌یرنان *niyerinan* ئه‌و چشته نه‌یرن *niyerinan* آنرا ندارند

نه‌یرنیان *neyriniêan* نه‌یرنان *neyriniêan* آنها را ندارند
 نه‌یری *neyri* ت نه‌یرید *neyri* نداری، تو نداری
 نه‌یرئ *neyrê* ئه‌ق نه‌یرئد *neyrê* او ندارد
 نه‌یرید *neyrid* نه‌یری *neyrid* نداری، تو نداری
 نه‌یرئد *neyrêd* نه‌یرئ *neyrêd* او ندارد
 نه‌یریدان *neyridan* ئه‌وانه نه‌یری *neyridan* آنها را نداری
 نه‌یرئدان *neyrêdan* نه‌وانه نه‌یرئد *neyrêdan* آنها را ندارد
 نه‌یریدن *neyridin* نه‌یری *neyridin* نگا نه‌یری و ترکیباتش
 نه‌یرئدن *neyrêdin* نه‌یرئ *neyrêdin* نگا نه‌یرئ و ترکیباتش
 نه‌یریدهئ *neyridey* ئه‌وه نه‌یری *neyridey* آنرا نداری
 نه‌یریدهئ *neyrêdey* ئه‌وه نه‌یرئ *neyrêdey* آنرا ندارد
 نه‌یریدیان *neyridiêan* ئه‌وانه نه‌یریدن *neyridiêan* آنها را نداری
 نه‌یریدیان *neyrêdiêan* نه‌وانه نه‌یرئ *neyrêdiêan* آنها را ندارد
 نه‌یریم *neyrim* نه‌یریم *neyrim* نداریم
 نه‌یریمان *neyriman* نه‌یریمان *neyriman* آنها را نداریم
 نه‌یریمین *neyrimin* بنووره نه‌یریم *neyrimin* نگا نه‌یریم و ترکیبا
 تش
 نه‌یریمهئ *neyrimey* نه‌یریمهئ *neyrimey* آنرا نداریم
 نه‌یریمیان *neyrimiêan* نه‌یریمیان *neyrimiêan* آنها را نداریم
 نه‌یرین *neyrin* ئویه نه‌یرین *neyrin* ندارید
 نه‌یرینان *neyrinan* ئه‌وانه نه‌یرین *neyrinan* آنها را ندارید
 نه‌یرینهئ *neyriney* ئه‌وه نه‌یرین *neyriney* آنرا ندارید
 نه‌یرینیان *neyrimiêan* نه‌یرینان *neyrimiêan* آنها را ندارید
 نه‌یزه *neyze* په‌یکان، له‌ئوستا (*neêze* نه‌ئزه) ئوسریاس
neêze نزه، دراوستا (*neêze* نزه) نوشته شده
 نه‌یزهن *ney jen* بلوور ژهن *ney jen* نی نواز
 نه‌یسی *neysi* نه‌بوون *neysi* نیستی، مقابل هستی
 نه‌یشتن *neystin* زیز هیشتن *neystin* نگذاشتن، نگذاشتن
 نه‌یشته‌راو *neyste raw* برفهت نیا *neyste raw* مهلت نداد
 نه‌یشه‌کر *neyseker* قامیش شه‌که‌ردار *neyseker* نیشکر
 نه‌ئ کوو *ney ku* قامیشه‌لان، کوومهئ نه‌ئ *ney ku* نی، توده‌ی
 نزار
 نه‌یل *neyl* زیز بیل *neyl* نگذار، نگذار که ...
 نه‌یلگ *neylig* دبه‌که‌یگ له‌ گاواره *neylig* روستایی در گهواره
 نه‌یم *neym* (۱) هیلیمه (۲... ۲) ئه‌وهل کس به‌کله له‌ نه‌ین (۳)
 دهره‌گه نه‌یمهو *neym* (۱) می‌گذاریم در... (۲) ندیدم (۲) در را

می‌بندیم

نه‌یما neyma (۱) دهره‌گه نه‌یمه و (۲) پیتا نه‌کردم (۳) ده‌سپیکه‌یم (۴) دام نه‌یمه و (۱) می‌بندیم (۲) پیدا نه‌کردم (۳) آغاز می‌کنیم (۴) دام می‌گسترانیم

نه‌یمان neyman (۱) ئه‌وانه نه‌یم (۲) دهره‌گان نه‌یمه و (۱) آنها را ندیدم (۲) درها را می‌بندیم

نه‌یمانا neymanana (۱) دهره‌گان نه‌یمنه و (۲) پیتایان نه‌کردم (۳) ده‌سپیکه‌یمن (۱) درها را می‌بندیم (۲) پیدایشان نه‌کردم (۳) آغاز می‌کنیم

نه‌یمان‌ه neymannew (۱) نگا نه‌یمانا

نه‌یمن neymin (۱) ئه‌وئل که‌سُ به‌کلّه‌ئ گهل له نه‌ین (۲) دهره‌گه رینیم (۳) هیلیمه ... (۱) ندیدم (۲) در را می‌بندیم (۳) می‌گذاریم در...

نه‌یمینا neymina بنووره نه‌یمانا (۱) نگا نه‌یمانا

نه‌یمینان neyminan (۱) دهره‌گان نه‌یمن (۲) ئه‌وانه نه‌یمنه (۱) درها را می‌بندیم (۲) آنها را ندیدم

نه‌یمینانا neyminana (۱) دهره‌گان رینیم (۲) دامه‌گان نه‌یمنه و (۳) پیتایان نه‌کردیم (۱) درها را می‌بندیم (۲) دامها را می‌گسترانیم (۳) پیدایشان نه‌کردیم

نه‌یمینانه‌و neyminanew (۱) نگا نه‌یمینانا

نه‌یمنه‌و neyminew (۱) نگا نه‌یمینا

نه‌یمنه‌وه‌ئ neyminewey (۱) دوس پیتا که‌یمن (۲) دهره‌گه نه‌یمنه و (۳) دامه‌گه نه‌یمنه و (۴) ئه‌وه پیتا نه‌کردیم (۱) آغاز می‌کنیم (۲) در را می‌بندیم (۳) دام را می‌گسترانیم (۴) پیدایش نه‌کردیم

نه‌یمنه‌ئ neyminey (۱) ئه‌وتنه‌یمن (۲) دهره‌گه نه‌یمنه و (۱) او را ندیدم (۲) در را می‌بندیم

نه‌یمنیئا neyminiêa (۱) ده‌سپیکه‌یمن (۲) دهره‌گه نه‌یمه و (۳) پیتا نه‌کردیم (۴) دامه‌گه نه‌یمنه و (۱) آغاز کردیم (۲) در را می‌بندیم (۳) پیدایش نه‌کردیم (۴) دام را می‌گسترانیم

نه‌یمنیئان neyminiêan (۱) ئه‌وانه نه‌یمن (۲) دهره‌گان نه‌یمنه و (۱) آنها را ندیدم (۲) درها را می‌بندیم

نه‌یمنیئانا neyminiêana (۱) نگا نه‌یمینانا

نه‌یمنیئانه‌و neyminiêanew بنووره نه‌یمینانا (۱) نگا نه‌یمنیئانا

نه‌یمنیئه‌و neyminiêew (۱) نگا نه‌یمنیئا

نه‌یمه‌و neymew بنووره نه‌یما (۱) نگا نه‌یما

نه‌یمه‌وه‌ئ neymewey (۱) پیتا نه‌کردم (۲) دهره‌گه نه‌یمنه و (۳) ده‌سپیکه‌یمن (۱) پیدایش نه‌کردم (۲) در را می‌بندیم (۳) آغاز می‌کنیم

نه‌یمه‌ئ neymeÿ (۱) ئه‌ق نه‌یم (۲) دهره‌گه نه‌یمه و (۱) او را ندیدم (۲) در را می‌بندیم

نه‌یمیئا neymiêa (۱) پیتا نه‌کردم (۲) دهره‌گه نه‌یمه و (۳) ده‌سپیکه‌یمن (۴) دامه‌گه نه‌یمه و (۱) پیدایش نه‌کردم (۲) در را می‌بندیم (۳) آغاز می‌کنیم (۴) دام را می‌گسترانیم

نه‌یمیئان neymiêan (۱) ئه‌وانه نه‌یم (۲) دهره‌گان نه‌یمنه و (۱) آنها را ندیدم (۲) درها را می‌بندیم

نه‌یمیئانا neymiêana (۱) پیتایان نه‌کردم (۲) دهره‌گان نه‌یمنه و (۱) آنها را پیدا نه‌کردم (۲) درها را می‌بندیم

نه‌یمیئانه‌و neymiêanew (۱) نگا نه‌یمیئانا

نه‌یمیئه‌و neymiêew (۱) نگا نه‌یمیئا

نه‌ین neyn (۱) ئه‌وئل که‌سُ گهل له نه‌ین (۲) هیلیمه (۳) دهره‌گه نه‌ینه و (۴) دامه‌گه نه‌ینه و (۱) ندیدم (۲) می‌گذارید (۳) در را می‌بندید (۴) دام را می‌گسترانید

نه‌ینا neyna (۱) پیتا نه‌کردیم (۲) دهره‌گه نه‌ینه و (۳) دامه‌گه نه‌ینه و (۴) ده‌سپیکه‌ین (۱) پیدا نه‌کردیم (۲) در را می‌بندید (۳) دام را می‌گسترانید (۴) آغاز می‌کنید

نه‌ینان neynan (۱) ئه‌وانه نه‌ین (۲) دهره‌گان نه‌ینه و (۱) آنها را ندیدید (۲) درها را می‌بندید

نه‌ینانا neynana (۱) دهره‌گان نه‌ینه و (۲) پیتایان نه‌کردیم (۱) درها را می‌بندید (۲) آنها را پیدا نه‌کردید

نه‌ینانه‌و neynanew (۱) نگا نه‌ینانا

نه‌ینه‌و neynew بنووره نه‌ینا (۱) نگا نه‌ینا

نه‌ینه‌وه‌ئ neynewey (۱) ئه‌وه پیتا نه‌کردیم (۲) ئه‌وه دهره‌گه نه‌ینه و (۳) ئه‌وه دامه‌ نه‌ینا (۴) ده‌سپیکه‌ین (۱) آنرا پیدا نه‌کردیم (۲) آن در را می‌بندید (۳) دام را می‌گسترانید (۴) آغاز می‌کنید

نه‌ینه‌ئ neyneÿ (۱) ئه‌وه نه‌ین (۲) دهره‌گه نه‌ینه و (۱) او را ندیدید (۲) در را می‌بندید

نه‌ینیئا neyniêa (۱) پیتا نه‌کردیم (۲) دهره‌گه نه‌ینه و (۳) دامه‌گه نه‌ینه و (۴) ده‌سپیکه‌ین (۱) پیدایش نه‌کردیم (۲) در را می‌بندید (۳) دام را می‌گسترانید (۴) آغاز می‌کنید

نیازپوس niêazi pûs مه‌ردم یارسان هئای ئازهلینگ سه‌ر
 بپن پووسه‌گه‌ئ فرووشن و له پۆل ئه‌وه تیه‌نگ خوارده‌مه‌نی
 سینن و سه‌ید دووای ده‌ید و به‌شیه‌و که‌ن وه‌ئ کاره توشن
 نیازپوس [ف] یکی دیگر از مراسم اعتقادی یارسان که پوست
 حیوان ذبح شده را فروخته و از پول آن مقداری خشکبار خریده
 و پس از دعا دادن توسط سید بین مردم پخش می‌کنند
نیاکردن niêa kirdin نگا کردن، نوپرسن [ف] نگاه کردن
نیاگ niêag نیاد [ف] نداد
نیاگ nyag ناد، نادن [ف] نهاد، گذاشت
نیام niêam (۱) ئه‌وه‌ل که‌س یه‌کلله له نیان (۲) نام، هیستم
 [ف] (۱) ندادم (۲) گذاشتم
نیام nyam نه‌زام «نیام که‌ئ چی» [ف] نمی‌دانم
نیامه‌ی niêamey نهات، نه‌هات، نات [ف] بد بیاری، بد
 شانس
نیان niêan (۱) ئه‌وه‌ل که‌س یه‌کلله له نیان (۲) دام نیان (۳)
 دیه‌که‌یگه له گیله‌ان [ف] (۱) ندادند (۲) دام پهن کردن (۳)
 روستایی در گیلانغرب
نیانگر niêangir نیونگر [ف] درنده
نیانه niêane ئه‌وان‌نیانه [ف] نداده‌اند
نیاین niêayn (۱) ناین (۲) دویم که‌س گه‌ل له نیان [ف] (۱)
 نه‌ادید، گذاشتید (۲) ندادید
نیت nît نید، ت نید [ف] تو نیستی، نیستی
نیچک nîçik چۆزه‌ره‌ئ تویه‌م [ف] جوانه زدن بذر
نیخ nîx ده‌نگ وراز و خه‌رووش [ف] صدای گراز و خرگوش
نیخان nîxan ناخون [ف] ناخون
نیخانن nîxanin نیخه‌نیخ کردن [ف] صدای پیایی گراز و
 خرگوش
نیخه nîxe نیخ [ف] صدای گراز و خرگوش
نیخه‌نیخ nîxe nîx نیخه‌ئ هه‌یتاهه‌یت [ف] صدای «نیخه»
 ی پیایی
نید nîd نیت، نیدن [ف] نیستی، تو نیستی
نیدن nîdin نید [ف] نیستی، تو نیستی
نیر nîr ده‌نگ پشی [ف] صدای گربه
نیر nêr (۱) زیز ما‌یه، له ئه‌وستا (neÿryu نه‌یرییو)
 تۆسریاس (۲) پاشگر هه‌ناردن «په‌یام نیر» (۳) لاهنا یگه ئرای
 زاتدار [ف] (۱) نر، دراوستا (neÿryu نیر یو) نوشته‌شده (۲)

نه‌ینیان neyniêan (۱) ئه‌وانه نه‌ین (۲) ده‌ره‌گان نه‌ین (۳)
 دامه‌گان نه‌ینه‌و [ف] (۱) آنها را ندیدید (۲) درها را می‌بندید (۳)
 دامها را می‌گسترانید
نه‌ینیاننا neyniêana (۱) پیتایان نه‌کردین (۲) ده‌ره‌گان نه‌ینه‌و
 (۳) دامه‌گان نه‌ینه‌و [ف] (۱) پیدایشان نکردید (۲) درها را
 می‌بندید (۳) دامها را می‌گسترانید
نه‌ینیاننه‌و neyniêanew نه‌ینیاننا [ف] نگا نه‌ینیاننا
نه‌ینیه‌و neyniêew بنویره نه‌ینیا [ف] نگا نه‌ینیا
نه‌یورد neÿwird (۱) دۆرانن، دۆخت ریز دان (۲) دۆرانن
 ئاسته‌ر دلنگ له ناوه‌و [ف] (۱) دوختهای ریز زدن، ریزه دوزی
 مخصوص لباسهای رو (۲) دوختن آستر داخلی لباس
نه‌یورد کردن neÿwird kirdin رفوو کردن دلنگ [ف] با
 دوختهای ریز و دقیق لباس را رفو کردن
نه‌یوه‌چ neÿweç قامیش بۆچگ [ف] نی تازه روئیده
نه‌یوه‌ی neÿwey نه‌یه‌ی [ف] ندید بدید
نیا niêa (۱) نگا (۲) هیشت «نیامه شوون» (۳) نیاد [ف] (۱)
 نگاه (۲) نهادن (۳) نداد
نیاته niêate (۱) ئه‌نتیکه (۲) پشده‌س کردن [ف] (۱) عتیقه
 (۲) پس انداز
نیاته‌کار niêate kar پشده‌س که‌ر [ف] پس انداز کننده
نیاته‌کردن niêate kirdin پشده‌س کردن [ف] پس انداز
 کردن
نیاد niêad نیادن [ف] نداد
نیادا niêada (۱) نیاده‌و (۲) لا نه‌ورد، واز نه‌کرد [ف] (۱) پس
 نداد (۲) نگشود، پرده را کنار نزد
نیادان niêadan ئه‌وانه نیاده‌و [ف] آنها را پس نداد
نیاره‌ئ niêareÿ نیاده‌ئ [ف] آنرا نداد
نیارئا niêarêa نیادئا [ف] آنرا پس نداد
نیارئان niêarêan ئه‌وانه نیا [ف] آنها را پس نداد
نیارئانا niêarêana نیارئانه‌و [ف] آنها را پس نداد
نیارئانه‌و niêarêanew نیارئانا [ف] آنها را پس نداد
نیارئه‌و niêarêew نیارئا [ف] آنرا پس نداد
نیاز niêaz (۱) مختاجی (۲) نه‌زری یارسان گ له جیاتی نماز
 نیاز به‌شه‌و که‌ن [ف] (۱) احتیاج (۲) مردم یارسان بجای نماز
 نیاز دارند و آن قربانی کردن حیوان یا پخش کردن خوارکی
 مابین مردم است

نیری nêrî ساورین، له ئه‌وستا (neÿryu نه‌یریوو) تۆسریاس [ف] تکه، شاک، در اوستا (neÿryu نیریوو) نوشته شده

نیرینه nêrîne زوور ئاخ، کورانه زوور کردن [ف] آخرین زور، قدرت نهایی، غایت نهایت

نیرینه‌ئ خوه‌ئ رانین nêrîneÿ xweÿ ranîn زوور ئاخ کردن و وه پهرتخ ره‌سین «ئئ نه‌خوه‌شیه تا نیرینه‌ئ خوه‌ئ نه‌پانئ دس له قه‌وئ نیه‌که‌ئده‌و» [ف] به هدف و مقصود رسیدن

نیست nîst نه‌تۆن، فتوور هاتن «نیست و نابوود بی» [ف] نیستی

نیست و نابووت nîst û nabût فتوور هاتن [ف] نابود شدن **نیسک** nîsk (١) به‌له‌مرک، کورنیشک (٢) وه‌ره نیسک، هن‌هن کردن (٣) نژی «ل» له زاراو‌هیل تره‌گ کوردی «نیسک» تۆشن (٤) بن قورئ، حه‌نجه‌ره [ف] (١) آرنج (٢) هق‌هق کردن هنگام گریه (٣) عدس (٤) ته حلق، حنجره

نیسکاو nîskaw ئاشیگ ک وه نیسک درس بۆیه «ل» [ف] عدسی، غذای عدسی

نیش nêş نه‌خشه، ده‌له‌سه «م زانم یه نیش کییه» [ف] نقشه، توطئه

نیش nîş زیز نووش [ف] نیش، آزار

نیشان nîşan (١) ئاماج (٢) خال (٣) مه‌دال، پنت (٤) ناو نیشان (٥) یاد دان (٦) نیشانن (٧) ده‌تۆرانی کردن (٨) نوخس گرتن (٩) تۆر، ره‌د، له فه‌رانسه‌ی (nichan) وه‌ئ ماناسه [ف] (١) آماج، هدف (٢) خال بر پوست (٣) مدال (٤) نشان، آدرس (٥) آموختن (٦) نشانیدن، نشانندن (٧) نشان کردن برای ازدواج (٨) هدفگیری (٩) رد، اثر، در فرانسوی (nichan) گویند

نیشان‌دان nîşan dan (١) یاد دان (٢) له دۆره‌و چشتئ نیشان که‌سیگ دان [ف] (١) آموختن، نشان دادن (٢) از دور چیزی را نشان دادن

نیشان کردن nîşan kirdin (١) ره‌خته‌برانه کردن (٢) چشتئ وه نیشان کردن ئه‌پرائ ری گوم نه‌کردن [ف] (١) نشان کردن برای ازدواج (٢) علامت گذاری کردن

نیشان گرتن nîşan girtin نوخس گرتن [ف] هدف گیری کردن

نیشان لئ سهنن nîşan lê senin ناو نیشان سهنن [ف]

پسوند فاعلی، فرستنده (٣) کنایه از شجاع

نیرانه nêrane کورانه، پیاوانه [ف] شجاعانه

نیردوله nêrdûle دیه‌که‌یگه له چه‌رداو [ف] روستایی در چرداول

نیرزا nêr za نیره‌زا، دژمینگیه وه مانائ نیردانیس زایه [ف] توهینی به معنای اینکه نر شما هم می‌زاید

نیرش nêriş دیه‌که‌یگه له جوانو [ف] روستایی در جوانوود **نیرگ** nêrig (١) زاتدار (٢) دۆر [ف] (١) نترس (٢) زور گو، دیکتاتور

نیرگه‌له nêrgele ریه‌ن بز و کاپو یا که‌لئا ئرائ په‌رواری [ف] رمه بز یاگوسفند یاگاو نر جهت پروار بندی

نیرما nêri ma ئرائ ئایم و بز و ... باوه‌پ مردم یه‌سه ک ئه‌گه‌ر بز نیروما له ناو ریه‌ن بوو به‌ره‌که‌ت دیرید [ف] خنتی، شامل انسان و بز و بر این باورند که اگر بز خنتی در میان گله باشد برکت دارد

نیروک nêrûk (١) گیای ه‌رز ک ئه‌ول سیموکه سه‌ونز که‌ئید (٢) به‌ش نیری گیا (٣) نیروک مایووک [ف] (١) گیاهی هرزه که همراه «سیموکه» سبز می‌شود (٢) نرینگی گیا (٣) خنتی، بویژه برای نر

نیروک مایووک nêrûk maîûk (١) نیری و مایه‌یی گیا (٢) نیروما [ف] (١) نرینگی و مادگی گیا (٢) خنتی، نر و ماده

نیروما nêr û ma بنووره نیرما [ف] نگا نیرما

نیرمال nêrhal چنگه‌شبو کردن [ف] قر و قاطی کردن

نیره nêre (١) زیز مایه (٢) لاناوه له زاتدار «نیره پیا، نیره ژن» [ف] (١) نر، مقابل ماده (٢) کنایه از شجاع

نیره nîrê ده‌نگ پشی [ف] صدای گربه

نیره‌پیا nêre piya لاناوه له زاتدار [ف] کنایه از مرد شجاع **نیره‌خه‌ر** nêre xer (١) لاناوه له قت فه‌ق (٢) خه‌ر نیر [ف] (١) کنایه از لندهور و نفهم (٢) خر نر، نره‌خر

نیره‌خه‌ریل nêrexereyl دیه‌که‌یگه [ف] روستایی است

نیره‌زا nêre za بنووره نیرزا [ف] نگا نیرزا

نیره‌ژن nêre jin ژن زاتدار [ف] زن غیرتمند

نیره‌کو nêre kew که‌و نیر [ف] کبک نر

نیره‌مووک nêremûk (١) نیروما (٢) لانه‌مائ جوورئ قاتره [ف] (١) خنتی، نر و ماده (٢) نژادی از قاطر

نیره‌نیر nîrê nîr نیره‌ئ پشی [ف] صدای گربه

دَل جیگیر بۆن [ف] (۱) باب میل بودن خوراکی (۲) به دل نشستن

نیشته ژان nîšte jan هاته ژان [ف] بدرد آمد

نیشته سر nîšte ser نیشته بان [ف] بالا قرار گرفت

نیشته سر یهک nîšte seri yek نیشته بان یهک [ف] بر روی هم قرار گرفت، جمع شد

نیشته قنگه nîšte qingew بنووره نیشته پاوا [ف] نگا نیشته پاوا

نیشته کار nîšte kar وه کار کهفت، کهفته کار [ف] بکار افتاد

نیشته گهرد nîšte gerd هاومنوس بق [ف] هم نیشن شد

نیشته مل nîšte mil کهفته مل [ف] بر عهده ... افتاد

نیشته و nîştew نیشتا [ف] دوباره نشست

نیشتی nîştî ت نیشتی [ف] نشست

نیشدار nîş dar (۱) قسه ئ ژار دار (۲) ژار دار [ف] (۱) سخن زهردار (۲) حیوان زهر دار

نیفهک nîfek پزگه ئ پاپووش، له سهکزی «نیفوو» ئۆشن [ف] تنبان، نیفه، در سهکزی «نیفوو» گویند

نیقن nîqin نیقوو [ف] کوتاه وبی نمود

نیقوو nîqû نیقه ل [ف] کوتاه وبی نمود

نیقه ل nîqel نیقوو [ف] کوتاه قد وبی نمود

نیقه لتوووز nîqelîstûz (۱) پراوپر، زوورم ئه پرائ ئاو (۲) دمه لئینگ ک دۆبای ره سین وه دهرزی به نه تی [ف] (۱) لبریز، برای مایعات (۲) دملی که پس از رسیدن با سوزن سر آنرا باز کنند تا چرک خارج شود

نیک nêk دۆمدۆک [ف] دسته چوبین دوک نخ ریزی دستی

نیک nîk کار خودا په سهن [ف] نیک، نیکو

نیکانیک nîkanîk کارامه له کار ئتر، لاتینی «مکانیک» [ف] استاد مکانیک

نیل nîl لیل [ف] کدر

نیلاو nîlaw لیلو [ف] آب کدر

نیلگاو nîligaw نیلاو [ف] آب کدر

نیلوپه nîlûper لۆله پ [ف] نیلوفر

نیله nîle که هه ر [ف] اسب کهر مایل به سیاه

نیم nîm (۱) نسیم (۲) نیم [ف] (۱) نیم، نصف (۲) من نیستم، نیستم

آدرس گرفتن

نیشانان nîşanin (۱) نیشانان منال ئه پرائ ریان (۲) وه جیگیر نیشانان [ف] (۱) سردست نشانندن نوزاد جهت رفع حاجت (۲) نشانیدن

نیشانه nîşane نوخس [ف] هدف، هدفگیری

نیشانی nîşanî ناو نیشان [ف] مشخصات، آدرس

نیشای nîşay ناو زۆنه ئ مایه شت، بنووره مایه شت [ف] نام باستانی مادیدشت، نگا مایه شت

نیشت nîşt (۱) دانیشت (۲) بالنده نیشته و (۳) تایریمه دا (۴) دامرده و (۵) خوهرئاوا بۆن [ف] (۱) نشست (۲) پرنده نشست (۳) ته نشین شد (۴) فرو نشست (۵) غروب کرد

نیشتا nîšta نیشته و [ف] دوباره فرو نشست

نیشتگانی nîştiganî زیز سه ریایی [ف] نشست، سینه خیز

نیشتم nîştîm دانیشتم [ف] نشستم

نیشتمان nîştîman (۱) مه لوهن، وه ته ن (۲) ئه نجومه ن، جی نیشن و گه پ دان [ف] (۱) میهن (۲) انجمن، محل نشستن برای گفتمان

نیشتمان په روهر nîştîman perwer وه ته ن په رهس [ف] میهن پرست

نیشتن nîştin (۱) دانیشتن (۲) تایریمه دان (۳) دامردن (۴) لاناوه له ریان (۵) ئاوا بۆن خوهر [ف] (۱) نشستن (۲) رسوب کردن (۳) فرو نشستن (۴) کنایه از رسیدن (۵) غروب کردن

نیشته ئاو nîšte aw وه ئاو ره سین چالوو [ف] به آب رسیدن چاه

نیشته بان nîšte ban نیشته سه ره و [ف] بالا قرار گرفت

نیشته بان یهک nîšte bani yek کوو بۆن [ف] جمع شدن، بالای هم قرار گرفتن

نیشته پا nîšte pa لاناوه له گیاندار، هه ر چشتی ک پا بیاشتوو [ف] کنایه از جاندار، هر چیزی که پا داشته باشد

نیشته پاوا nîšte pawa نیشته قنگه و [ف] از حالت نشسته یا درازکش به حالت ایستاده ایستادن

نیشته جی nîšte cî جیگیر بق [ف] جای گیر شدن، مقیم

نیشته خوار nîšte xwar نیشته لا خواره و [ف] در پایین نشست

نیشته nîşter نیشده ر [ف] نشتر

نیشته دل nîšte dil (۱) خورده مهنی وه دل بۆن (۲) له ناخ

نیمه‌کاره nîme kare نیمه‌چلنگ [ف] نیمه‌کاره
نیمه‌کول nîme kwîf نیمه‌چلنگ، نیمه‌کولن [ف] نیم پز
نیمه‌کولن nîme kwîfîn نیمه‌چلنگ، نیمه‌کول [ف] نیم پز
نیمه‌کول و نیمه‌چل nîme kwîf û nîme çîf نامی زنانه
 [ف] نیمه‌پخته، نیمی پخته و نیمی خام
نیمه‌گیان nîme gyan نیمه‌عمر [ف] نیمه جان
نیمه‌گیان کردن nîme gyan kirdin نسمة عمر کردن
 [ف] نیمه‌جان کردن
نیمه‌نمک nîme nimek په‌پگئ ک له ئارد و خوا و رون
 درس‌کەن و نه‌نه‌ئ بان کوترگیان [ف] مخلوط آرد و نمک و روغن
 که مانند کلوچه آنرا درست می‌کنند و روی کوفتگی می‌گذارند
نیمه‌واته‌مام nîme û natemam نیمه‌چلنگ، نسمة و
 ناته‌مام [ف] نیمه‌کاره، نصفه‌کاره رها کردن
نین nîn نین [ف] نیستند
نیو nêw ناو، ناو‌پاس [ف] میانه
نیوان nêwan ناوه‌ئین [ف] مابین
نیول nêwîf نیوه، نیوه‌ل [ف] تکیه‌گاه، گرانیگاه
نیونگر nêûngîr بنویره نینانگر «ل» [ف] نگا نینانگر
نیوه nêwe (۱) نیوه‌ل، سیوه (۲) نیمه [ف] (۱) تکیه‌گاه،
 ستون (۲) نیمه
نیوه‌شهو nêwe şew نیمه‌شهو [ف] نیمه‌شب
نیوه‌ل nêwêl نیوه، سون [ف] تکیه‌گاه، گرانیگاه
نیه nye نییه [ف] نیست
نیه‌پوورئ nyepûrê زیز پوورئ [ف] ممکن نیست، امکان
 ندارد
نیه‌ت nyet ئلا و بییم [ف] نیت، تصمیم
نیه‌ت کردن nyet kirdin نیت‌لاوبیم کردن [ف] نیت کردن،
 تصمیم گرفتن
نیه‌ت هاوردن nyet hawrdin نیت‌لاوبیم کردن نه‌پائ کارینگ
 [ف] نیت کردن برای کاری
نیه‌رینجگ nyeryncig له‌ج، له‌نج [ف] له‌ج، له‌جباری
نیه‌رینجگه nyeryncige جه‌روو [ف] له‌جبار
نیه‌زام nyezam نیه‌زانم [ف] نمی‌دانم
نیه‌زانم nyezanim نیه‌زام [ف] نمی‌دانم
نیه‌له‌نامه‌ی nyefe namey بنویره‌ر ناله و نامه‌ی [ف] نگا
 ناله‌و‌نامه‌ی

نیم برش nîm birş نیمه‌برش [ف] نیم پخته، نیم برشته
نیم‌پوخت nîm puxt نیمه‌کولن [ف] نیم پخته
نیم‌پز nîm pez نیم پوخت [ف] نیم پخت، نیم پز
نیم‌تلا nîm tîfa ناویگه ژئانه [ف] نامی زنانه
نیم‌ته‌نه nîm tene مراخانی [ف] نیم تنه
نیمچه nîm çe بۆچگ، ناته‌مام [ف] نیمچه، کوچک، ناتمام
نیم‌پووز nîm rûj نسّم رووز [ف] نیم روز، نصف روز
نیم ریەن nîm rîyen یک له چووآر رییه‌ن [ف] یک چهارم
 گله، واحدی برای شمارش گله
نیم‌سووز nîm sûz نیمه سووز [ف] نیم‌سووز شدن
نیم‌گه‌ز nîm gez نسّم گه‌ز «گه‌ز دۆرو نیم‌گه‌ز نزیک» [ف]
 نیم زرع
نیم‌لا nîm la نیم له‌ت [ف] یک چهارم
نیم له‌ت nîm let نیم لا [ف] یک چهارم
نیمین nîmin نیمه‌نیم [ف] نیستیم
نیم نگا nîm nîga بال چه دان [ف] نیم نگاه
نیمه nîme (۱) نسمة (۲) ناویگه ژئانه (۳) کوتی له ئاجورپ (۳)
 نیم «نیمه‌مال» [ف] (۱) نامی زنانه (۲) نصف آجر (۳) نیستم
 در...
نیمه‌ته‌مام nîme temam نیمه‌چلنگ [ف] نیمه تمام
نیمه‌چلنگ nîmeçîfîng (۱) نیمه‌ته‌مام (۲) نیمه‌کولن [ف] (۱)
 نیمه تمام، نیمه‌کاره (۲) غذای نیم پز
نیمه‌پدۆیا nîmerî dîya دۆیای نیمه‌پوو، نیم ئه‌ر دویا [ف]
 بعد از ظهر
نیمه‌پوو nîmerwû شه‌ق رووز [ف] ظهر
نیمه‌پوو دۆیا nîmerû dîya نیمه‌پدۆیا [ف] بعد از ظهر
نیمه‌پووژه nîmerûje پالهره [ف] عصرانه
نیمه‌پووسا nîmerû sa شه‌که‌تی دهر کردن له نیمه‌پوو [ف]
 رفع خستگی در نیمروز
نیمه‌پووسا کردن nîmerû sakirdin نیمه‌پووسا [ف] کنایه
 از رفع خستگی در نیمروز
نیمه‌پئ nîme rê ره‌فیع نیمه‌چلنگ [ف] رفیق نیمه راه
نیمه‌زووان nîme zuwan پت لال [ف] الکن
نیمه‌شهو nîme şew نسّم شه‌و [ف] نصف شب، نیمه شب
نیمه‌کار nîme kar دیه‌که‌یگه‌له جووانرو [ف] روستایی در
 جوانرود

و

قُ نَا پیتْ نه لفا ک زورم له ناو کوردهیل باشوورُ رووژ هه لات
توشریه پید جاروهخت نیشانه ئی کردار ویه رده ئی فره دتوره «بردق»،
خواردق» ئی پیتته خوه ئی جار وهخت فونوتیکه وهنای هاشان
«ی» نیشیدن دهنگ «وی» دیرید و جیاواز نیه توسریه پید وهک
کویه، شویم، ... نه وستا ناسهیل توشن بنیان پیتتهیل نه وستا
هه بیشت فونیمه (ډ - ځ - څ - ڦ - پ - چ - ژ - ش)
فونیم «ډ» ک هیمان له هه ورامان توشریه پید و دهنگیکه له
مابه یین (د) و (گ) وهک «نه ډا» وه مانای دالگ و «ځ»
یا (ک) سهنگین ک دهنگیکه له مابه یین (خ) و (ځ) هیمان له
کرمانجی ژووو توشریه پید و «و» دهنگیکه له مابه یین (و) و
(ی) ک له باشوورُ رووژ هه لات توشریه پید و نه و دتویای ئی
فونیمه یله وه گشتی له ناو کورد و فارس و تورک توشریه پید
هوکار پاراستن ئی فونیمه یله له ناو فارس و تورک یسه ک
نه وان دهسه لات ئابوری و عهسکه ری دیرن و نه و دتویای هن
ئیمه س و بایسه س ک بیه ری زیمیان [ف] از حروف الفبای
کردی که در جنوب شرقی کردستان تلفظ می شود و نشانه ی
ماضی بعید است باید متذکر شد که این حرف گاهی خود آوا
یا فونوتیک است و تنها با قرار گرفتن در کنار «ی» کامل
می شود مانند «کویه» یا «شویم» که گاه به غلط «کوه»
یا «شوهم» می نویسند هیچگاه دو آوا حرف را تشکیل نمی دهند
زیرا (ق) و (ه) در نگارش کردی هر دو آوا هستند یعنی در کنار
هم هیچ حرف بخصوصی را تداعی نمی کند. اوستا شناسان
اولیه اساس فونیمهای اوستا را هشت حرف می دانند که عبارتند
از «ډ - ځ - څ - ڦ - پ - چ - ژ - ش» که به ترتیب
در گویشهای کردی ماندگار شده اند فونیم «ډ» که تلفظی
مابین (د) و (گ) است هنوز در اورامان گفته می شود و «ځ»

تلفظی مابین (خ) و (ک) است در کردی کرمانجی و «و» که
تلفظی مابین (و) و (ی) است در جنوب شرقی کردستان گفته
می شود که علیرغم آنکه تلفظ می شود و نشان ویژه دارد اما
متأسفانه در نوشتار کردی رعایت نمی شود
و لآ ۱) کیش عتف «زق چیم و هاتمه و» ۲) کیش په یوه ندی
«دار و ده ون» ۳) کیش سه رسو پمان «من و ئی کاره یله!»
۴) له ئی نوو «بردمه و، دامه و» ۵) کیش هاو پئی بون «من و تو
« [ف] ۱) واو عطف ۲) حرف اتصال ۳) حرف تعجب ۴)
دوباره، باز هم ۵) حرف همراهی
وا Wa ۱) په نه میان ۲) نیجووره «لیوا مه که» ۳) باد، وا، له
نه وستا (wate واته) و (va فا) و (vat فات) و له په هله وی
(wat وات) و (way وای) و له سا نسکریت (vat فات)
توسریاس ۴) داکردن، چه کائن «واکه، واکرد» ۵) ئاش ئاره کی
«شووروا» ۶) پاشگر فرمانکاری «نانه وا» ۷) نیشانه ئی
یه کلله «باره وا، بامه وا» ۸) گیرسانن ۹) فیس، غرور ۱۰)
رسین، وا دان ۱۱) وان [ف] ۱) باد کردن ۲) اینگونه، اینطور
۳) باد وزیدنی، در اوستا (wate واته) و (va وا) و (vat
وات) و در پهلوی (wat وات) و (way وای) و در سانسکریت
(vat وات) نوشته شده ۴) بازکردن، گشودن ۵) آش آبکی ۶)
پسوند فاعلی ۷) نشانه ی مفرد در فعل ۸) روشن کردن ۹)
غرور ۱۰) تابیدن نخ ۱۱) باز
واپردی wa birdê ۱) فره سووک، بابرده له ۲) لاناوه له له پ
[ف] ۱) بسیار سبک آنچنانکه باد آنرا جابجا کند ۲) کنایه از
بسیار لاغر
واپزان wa bizan حه ملّ که، فره ز که [ف] بپندار، فرض کن
که

وابکه (۱ wa bike) بگیرسن (۲) واکه (ف) (۱) آتش روشن کن (۲) باز کن

وابقن (۱ wa bün) گیرسیان (۲) واز بقن (ف) (۱) روشن شدن (۲) باز شدن

وابه wa be واز بوو (ف) باز شو

وابهر waber نه‌وه‌ردیگ کُ گونگ وه پی پیه‌نه و کهن (ف) (۱) نوردی که با آن چونه خمیر را پهن کنند

واپر we pir'ئو که‌سه کُ له زور دوهین فره په‌نه‌مید (ف) (۱) آنکه در اثر دویدن بیش از حد بشدت نفس نفس می‌زند و شکمش ورم می‌کند

واپرس wapirs حال وخه‌وه‌ر دان، له سه‌کزی وه و که‌سه کُ چوده پرسه و دویای هاتنه‌وه له پرسه خه‌وه‌ر ده‌ید نۆشن (ف) (۱) پرسیدن و خبر دادن، در سگزی «واپرس» به کسی که به پرسه رفته و پس از بازگشت شرح پرسه را بازگو می‌کند گویند

واپره wa pîr'ئو واپر کردن (ف) تند تند نفس زدن و تنگ نفس شدن

واپره‌ئ waperê بی ئراده (ف) بی اراده

وات wat وهت (ف) گفت

واتا (۱ wata) واتوره (۲) مه‌سله‌ت، په‌ند پئیشنان (ف) (۱) شایعه (۲) ضرب‌المثل

واتش watiş وات، له ئه‌وستا (vaxş) فاخش) وه مانای وتاره و له گیلکی (vatiş) فاتش) نۆشن (ف) (۱) گفت، در اوستا (vaxş) واخش) به معنای گفتار است و در گیلکی (vatiş) واتش) به معنای گفتن است

واتوره watûre چکراو، شافه (ف) شایعه

وات و وپه wat û wirê واتوره (ف) شایعه

واته wate بنووره واتا (ف) نگا واتا

واته‌شهک wateşek شپیره‌نجه (ف) بیماری سرطان

واته‌وات wate wat واتوره (ف) شایعه کردن

واته و بسات wate û bisat لوومه‌ئ بسات، ئه‌رنه‌ئ خه‌لک (ف) ضرب‌المثل خاص و عام شدن، رسوای زمانه شدن

واته‌ئ بسات watey bisat بنووره واته و بسات (ف) نگا واته و بسات

واته‌ویره wate wîre په‌ژاره (ف) پریشانی، فکر و خیال

واتی watî وه‌تی (ف) گفتی

واج wac گیژ، سات و وپ (ف) گیج، منگ

واجب wacib واجوو، ئه‌ره‌وییه (ف) واجب

واجبی wacibî مۆپ، مخوپ (ف) داروی نظافتی

واجیز waciz ته‌ره‌کُ فره بۆچگ کُ و لئ بایده ناو (ف) تَرَک بسیار ریز، منفذ

واجوو wacû واجب، ئه‌ره‌وییه (ف) واجب

واجو واپرس wacû wapirs پرس وجوو کردن، پته‌که‌نه کردن (ف) ضرورت برای پرسیدن، پژوهیدن

واچ waç وه‌تن «واچ» له ئه‌وستا و سانسکریت (waç) واچ (توسریاس (ف) گفتن، سخن گفتن، در اوستا و سانسکریت (waç) واچ) نوشته شده

واچه waçe واته، له ئه‌وستا و سانسکریت (waç) واچ) تۆسر یاس (ف) گفتن، در اوستا و سانسکریت (waç) واچ) نوشته شده

واچین waçîn په‌یمانان کردن شیر شیره‌واره (ف) پیمانان کردن شیری که برای «شیره‌واره» می‌آورند

واخه‌فانن wa xefanin فیس که‌سئ خه‌فانن (ف) غرور کسی را خوابانیدن

وادا wa da به‌نه‌گه هه‌لکرد (ف) نخ را تابانیدن

وادار (۱ wadar) فیسوو (۲) هان دان (ف) (۱) مغرور (۲) تحریک

وادار بقن wadar bün فیس گرتن (ف) مغرور شدن

وادار کردن wadar kirdin هاندان (ف) وادار کردن، تحریک کردن

واداری wadarî فیس‌داشتن، به‌رچه‌ک به‌رچه‌ک کردن (ف) غرور داشتن، ادعا داشتن

وادن wadan (۱) وادار کردن (۲) هه‌لکردن به‌ن (۳) هه‌له خرجی کردن (ف) (۱) تحریک کردن (۲) تابانیدن نخ (۳) به باد دادن

واده wade (۱) وایه، په‌یمان، ئه‌ره‌وییه (۲) قه‌رار ناین (۳) ده‌سور وه وا دابن (ف) (۱) وعده (۲) میعاد (۳) امر به تابانیدن نخ

واده دان wade dan وایه دان (ف) وعده دادن

واده سه‌نن wade senin واده گرتن (ف) وعده گرفتن از کسی

واده‌کرد wade kird (۱) وایه‌کرد (۲) په‌یمان کردن (ف) (۱) سرقرار ماندن، در وقت مقرر پرداخت کردن یا ادا کردن (۲) پیمان

واده‌گرتن wade girtin واده سهنن [ف] وعده گرفتن

واده‌من wademin واشه‌مه‌ک، باشه‌مه‌ک [ف] دمه، بادبزن
واده‌مه wademe لاسامه [ف] برف و باران و باد که با هم می‌وزد، کولاک

واده‌نان wade nan قه‌را نان [ف] وعده گذاشتن

واده‌ئ سه‌رخه‌رمان wadey seri xerman لاناوه له
واده‌ئ بیخودی [ف] وعده سر خرمن
واړ war سات وړ، وړ [ف] گنج و منگ

وار war (۱) جی لوور «وارگه» (۲) هه‌یتاه‌یت «دوواره» (۳) پاشگر داشتن (۴) پاشگر شایسه‌یی «سزاوار» (۵) بنچینه‌ئ کردار وارین (۶) خوار، هوار، له لاتین (ward) توشن [ف] (۱) جای، محل (۲) بار، دفعه (۳) پسوند دارابودن (۴) شایسته (۵) ریشه فعل باریدن (۶) پایین، در لاتین (ward) گویند

واران waran (۱) ناویگ کُ له ناسمان تیده خوار، له ئه‌وستا (var) (فار) و (varište) فارشته) و له زووان په‌هله‌وی (verente) فه‌رهنه) و (vare) فاره) و (varent) فاره‌نت) توسریاس (۲) پاشگر وارین «گوله واران» [ف] (۱) باران، در اوستا (var) وار) و (varište) وارشته) و در پهلوی (verente) ورته) و (vare) واره) و (varent) وارنت) نوشته شده (۲) پسوند به معنی ریزش، باریدن

وارانوار waranaw ئاو واران [ف] آب ناشی از باریدن باران
واران بران waran biran وارو و بران، به‌خته‌واران [ف] موسم پایان بارانهای بهاری

وارانن waranin وارین [ف] باریدن

وارد warid کارامه [ف] وارد، کارآمد

واردن wardin هواردن، خواردن «ل» [ف] خوردن

وارشت warišt وارین، له ئه‌وستا (varište) فارشته) توسریاس، له گیلکی (variš) فارش) توشن [ف] باریدن، در اوستا (varište) وارشته) نوشته شده و در گیلکی (variš) وارش) گویند

وارفته warifte واده‌مه، لاسامه [ف] نگا واده‌مه

واړگ wařg مامرېگ کُ هاتوده‌خا کردن، له زاراوه‌یل تره‌گ کوردی «واروک، باروک، وارو» توشن [ف] جوجه بهاره که تخمگذار شده، در دیگر گویشهای کردی «واروک، باروک، وارو» گویند

واړگ سه‌ر wařg ser سه‌رباریک [ف] کسبیکه کله‌اش مانند

کله مرغ است

واړگه wařge (۱) هه‌وارگه، هه‌واریا (۲) دیه‌که‌تگه له گیه‌لان [ف] (۱) بیلاق (۲) روستایی در گیلانغرب

واړگه‌وپاش wařge û pař په‌خش‌ویلا، ته‌فراو توناو [ف] پراکنده و پخش ویلا شدن

واړقش waruš داپلوسکیان، دازلگیان خوارده‌مهنی [ف] بیش از حد معمول پخته شدن غذا و وا رفتن غذا

واروو warû (۱) مه‌واروو (۲) پشته‌ک واروو [ف] (۱) باران می‌بارد (۲) وارو زدن

واروو بران warû biran واران بران «ل» [ف] موسم پایان بارانهای بهاری

وارووک warûk واړگ، مامر سه‌ره، بنووره واړگ «ل» [ف] نگا واړگ

واره ware (۱) جار، سه‌فه‌ر «دوواره» (۲) پاشگره وه مانائ هامیاری «شیره‌واره» (۳) وانگ هلاوردن «واره دا له وه‌ر» [ف] (۱) بار، دفعه (۲) پسوند همکاری داشتن (۳) تغییر حالت روحی ناشی از شنیدن خبر ناگوار

واړه waře (۱) واړئ، وانگ (۲) هانا، هاخاس [ف] (۱) تغییر حالت روحی ناشی از شنیدن خبر بد و ناگوار و با صدای بلند گریستن و فریاد کردن (۲) داد، داد خود ستاندن

واړه‌به‌شانه wařebeřane به‌خشین به‌شینگ له ده‌سا وه‌ئ مه‌شکه وه‌هاواړه‌تگ ک مه‌شکه له کاتیتگ که‌فیده ده‌س ک گزگیا که‌مه‌و بویه [ف] بخشیدن مقداری از محصول مشک به «هاواړه» در موقعی که نوبت مشک اوست و گیاه و سبزه کم است و گله شیرش کم است

واره‌سه warese سه‌رساو کردن [ف] آگاه کردن، خبر دادن

واره‌سی waresi نیسفا گرتن وپته‌که‌نه کردن، له ئه‌وستا (varethmen) فاره‌سمه‌ن) وه مانائ په‌ناگا ونگادار توسریاس [ف] بازبینی، بازدید و نگهداری، در اوستا (varethmen) وارتمن) به معنای پناهگاه و نگهدارنده نوشته شده

واره‌وار ware war شه‌که‌ت ری کردن [ف] خسته خسته راه رفتن

واړه‌و بون wařew būn هانا بردن، داد بردن [ف] داد خود به جایی بردن

واری warî واران واریه [ف] بارید

واړئ waře واره له وه‌ر دان [ف] نگا واره

واری warê مه‌واری، وارید [ف] می‌بارد

واریان waryan تنیان وه مل که‌سیگه‌و، له لاتین (warn) و (warning) توشن [ف] به تندی بر خورد کردن، سرزنش کردن، در لاتین (warn) و (warning) به معنی اخطار دادن و هشدار است

واریانه پتا waryane pêا تنیانه پتا [ف] به تندی برخورد کرد

وارید warêd واری [ف] می‌بارد

واریگ warêg وارید [ف] می‌بارد

واری له‌وهر دان warê le wer dan وانگ هلاوردن، هاوار کردن [ف] با صدای بلند گریستن و فریاد کردن

وارین warîn وارشت، له په‌هله‌وی (warîten واریتنه) تۆسریاس [ف] باریدن، بارش، در پهلوی (warîten واریتن) نوشته شده

واز waz (۱) واز و ولنگ، زیز به‌سیا (۲) کووتا هاتن «دی واز بار» (۳) بیجگه «له فلانی واز بارید که‌سئ نیه‌تیه‌یده لام» (۴) گه‌لواز (۵) خواز، داواکه‌ر «جیا واز» (۶) گف گال، وا گرتن «فلانی واز گرتوده‌ئ» (۷) کاؤل «لانه‌واز» (۸) جیواز کردن «وازانن» (۹) دپیگه کردن «واز گفتی که» [ف] (۱) باز، مقابل بسته (۲) کوتاه آمدن در گفتار و کردار (۳) بجز، به غیر از (۴) پرش (۵) خواهان (۶) باد به غیغب انداختن (۷) ویران، خراب (۸) جابجا کردن (۹) دوباره بازگو کردن

وازانن wazanin جیواز کردن [ف] جابجا کردن

واز بردن waz birdin گه‌لواز گرتن [ف] پریدن

وازیقن waz büن (۱) سا کردن ناسمان (۲) له یک چه‌کیان (۳) واز بیون (۴) گریه له کار واز کردن [ف] (۱) آفتابی شدن آسمان (۲) ازهم گسستن (۳) باز شدن (۴) گره از کار گشودن **وازیرو** waziraw ناشکرا، (واضح) ئه‌ره‌وییه [ف] آشکار، واضح

واز کردن waz kirdin واکردن [ف] باز کردن

وازکه‌ر waz ker که‌سیگ کُ به‌سریای واز که‌ید [ف] باز کننده، گشاینده

واز گرتن waz girtin واگرتن و قسه‌ئ قه‌ق قه‌ق کردن [ف] باد به غیغب انداختن، بلف زدن

وازگفت waz gift وازگوو [ف] بازگو کردن

وازگوو waz gû وازگفت [ف] بازگو کردن

واژ ولا wazi wîla واز و ولنگ [ف] کاملاً باز

واژلین wazilîn جووری داگ ده‌وایه له نه‌فت گزئه‌ئ [ف] وازلین

واژ لئ هاوردن waz lê hawrdin (۱) ماوه وه پی دان (۲) کار وه کارئ نیاشتن [ف] (۱) مهلت دادن (۲) دست برداشتن از ...، ول کردن

واژولنگ wazi wîlîng واز ولا [ف] کاملاً باز، چهار تاق باز **واژه‌ره‌ن** wazi weren له په‌ژاره وخه‌م دنیای خود ساخته بۆن، توش ته‌وه‌هۆم هاتن «واژ = وه‌تن + وه‌ره‌ن = وپینه کردن» [ف] رویا، اوهام، توهم، دنیای خود ساخته «واژ = گفتن + وه‌ره‌ن = وپینه»

واژ هاوردن waz hawrdin واز لئ‌هاوردن [ف] کوتاه آمدن، دست برداشتن از ...

واژهن wazen وه‌زه‌ن، ناسووی خووفناک [ف] بلندی مخوف و ترسناک، پرتگاه

وازی wazî گه‌مه، بازی [ف] بازی

واژ waj گیژ و واژ [ف] گیج، منگ

واژوو wajû له‌وه‌ر کردن «شه‌واژوو» [ف] چریدن

واژه waje (۱) دواژه، واژه‌وه (۲) بۆش، بوچ، بوید، وچه، واژه (۳) له‌ئ نوو [ف] (۱) میشی که پس از جفتگیری دوباره جفتخواه باشد (۲) بگو، امر به گفتن (۳) دوباره، از نو

واژه‌و کردن wajewe kirdin دواژه کردن، له‌ئ نوو کار کردن [ف] دوباره کاری کردن

واژه‌وه wajewe دواژه، بنووپه واژه [ف] نگا واژه

واژه‌وه‌ن wajewen بنووپه واژه [ف] نگا واژه

واس was (۱) پاشگره وه مانای خوازین «توواسام» (۲) خواس (۳) زاف، خایس (۴) مه‌نگ، گیژ [ف] (۱) پسوند به معنای خواهان (۲) گدایی، قرض (۳) ضعف عمومی بدن (۴) گیج، منگ **واستن** wastin خواستن، توواسن «ل» [ف] خواستن

واس کردن was kirdin زاف کردن ئاژه‌ل یا ئنسان [ف] ضعف عمومی انسان یا دام از شدت گرسنگی

واسکورو waskû (۱) کورس که‌فتن، تخته شکیان (۲) که‌سایه‌تی ئرای ژن «واس، وه‌س، وس = وه‌ک، وه‌کوو + کوو = کووه، کۆیه» [ف] (۱) بدنام شدن، از شخصیت افتادن (۲) شخصیت برای زنان «واس، وه‌س، وس = مثل و مانند + کوو = کوه»

واسواس waswas دل‌نیتایی نیاشتن، وه‌رواس [ف] وسواس
واسواسه waswase وه‌رواسه [ف] وسوسه به خرج دادن
واس وپ wasi wir گیز و وپ [ف] گیج، منگ
واسهر waser (۱) سهران سییه (۲) وایگ کُ هور واران نه‌ول
 خوه‌یه و تیره‌ید [ف] (۱) بیماری میگرن (۲) بادی که ابر باران زا
 را با خود می‌آورد
واسه و بردی wasew birdê سات وپ [ف] گیج و منگ
واش waş (۱) خاس «واشه و بۆ» (۲) نامال «سپی واش»
 [ف] (۱) سالم و سرحال (۲) فام، گون
واشنه waşine وا‌شنه [ف] نسیم
واشه waşe (۱) باشه (۲) وه‌ک، واش «سفید واشه» [ف] (۱)
 پرنده شکاری، قوش (۲) گون، فام
واشه‌چو waşeçew چه‌وقه‌شنه‌نگ [ف] آنکه چشمان زیبا
 دارد
واشر waşer واشر، لاتینی [ف] واشر، لاتینی است
واشه‌مک waşemek واده‌من ده‌سی [ف] باد بزن دستی
واشه‌نگ waşenğ وه‌شنه‌نگ، وه‌رشه‌نگ، له‌ئوستا ()
 veişenğ شه‌ئشنه‌نگه) وه مانای ناهت و خه‌مباریه، له
 گیله‌کی (فه‌رشدی) ئوشن [ف] باران تند و مخرب، در اوستا ()
 veişenğ وئشنه‌نگه) بمعنای آفت و غم‌زدگی است، در گیلکی
 (ورشدی) گویند
واشنه waşene واشنه [ف] نسیم
واشه و بۆن waşew bün خاسه و بۆن [ف] خوب شدن،
 سالم شدن
وافور wafur نامراز تلیاق کیشان [ف] وافور
وافوری wafuri تلیاقی [ف] وافوری
واق waq (۱) یه‌یوهوش (۲) ماق (۳) ده‌نگ سگ [ف] (۱) هوش
 و حواس (۲) مبهوت (۳) پارس سگ
واقانن waqanin وه‌ق وه‌ق کردن سگ [ف] پارس سگ
واق‌په‌پین waq perin یه‌یوهوش په‌پین له‌ترس یا سه‌رسپ
 مه‌نین [ف] هوش و حواس نماندن از ترس یا شگفتی
واق‌چین waq çin واق‌په‌پین [ف] نگا **واق‌په‌پین**
واق‌مه‌نن waq menin ماق مه‌نن [ف] شگفت زده شدن
واق‌نوورپسن waq nûrisin ماق نوورپسن [ف] خیره‌نگریستن
واق واق waq waq ده‌نگ سگ [ف] صدای سگ
واقه waqe مه‌ل ده‌زیایی [ف] مرغ دریایی

واقه واق waqe waq واقانن [ف] صدای پارس سگ
واگردن wa kirdin (۱) په‌نه‌میان مانگا و په‌س له‌زور
 خوردن شه‌ودهر و ... له‌ئوستا (vem فم) وه مانای
 هژم‌لوردنه (۲) واز کردن (۳) گیرسانن [ف] (۱) باد کردن سیرابی
 گاو و گوسفند در اثر زیاده روی در خوردن، در اوستا (vem
 وم) به معنی بالا آوردن خوراکی است (۲) باز کردن (۳) روشن
 کردن آتش
واکف wakif هه‌وگل کردن [ف] عود کردن بیماری، بیهودی
 از بیماری و سپس مبتلا شدن به همان بیماری
واکفت wakift بنوپه واکف [ف] نگا **واکف**
واکفت کردن wakift kirdin بنوپه واکف [ف] نگا **واکف**
واکف کردن wakif kirdin هه‌وگل کردن [ف] نگا **واکف**
واکه wake (۱) بگیرسن (۲) واز بکه [ف] (۱) روشن کن (۲) باز
 کن
واگژه wagije واگژه [ف] گردباد
واگفت wagift وازگفت، وازگو [ف] بازگو کردن
واگل wagil هه‌وگل [ف] بازگشت، عود کردن بیماری
واگور wagû وازگفت [ف] بازگو کردن
واگوزار wa gûzar ته‌سه‌ق «واگوزاری وه‌خودا» [ف]
 واگذار، در مقام نفرین
واگور کردن wagû kirdin وازگفت کردن [ف] بازگو کردن
واگیر wagîr داوپرانن [ف] تصرف کردن
واگیژان wagîjan واگیژه [ف] گردباد
واگیژه wagîje واگیژه [ف] گردباد
وال wal (۱) ولا (۲) پارچه‌ئ نازگ نیلی رهنگ نه‌پای پالوون،
 له‌سه‌کزی «وال» ئوشن [ف] (۱) گشاد، باز (۲) پارچه نازک
 صورتی رنگ که به عنوان صافی بکار برده می‌شود، در سکزی
 نیز گفته می‌شود
وال وژ walî wij وال، ولا [ف] گشاد، عریض
واله wale (۱) پاشگریگه وه مانای هارخ‌پارخ «ورده واله»
 (۲) خوه‌یشک «گگ» [ف] (۱) اسباب و اثاثیه (۲) خواهر
والی walî خان، گه‌ورا [ف] والی، خان
والی به‌پ walî ber شای و لات، نه‌پای ژن «چه بکه‌م له
 ده‌س ئی والی به‌په - شه‌وان په‌ئ دۆریی دیده‌گم ته‌په» [ف]
 شاه سرزمین، تشخیص برای زنان
والی زایه walî zaýe (۱) خانزایه (۲) لاناوه له‌ره‌نگین [ف]

واوه وریز wawe wirêz **واوریز** [ف] نگا تاته نانه ت
وامو wahû (۱) وه ته له و کاریگ چین (۲) حه وال گرتن [ف] (۱)
 به دنبال کاری رفتن (۲) سراغ گرفتن
واهوفته wahofta **واپفته** [ف] بوران، باد وباران
واهیلتان wahêfan **هه وای ته پ و تووزین** [ف] هوای غبارآلود
وای way (۱) هه یوای (۲) ناله [ف] فرار کرد (۲) وای
وای waê **هه یواید** [ف] فرار می کند
واینان waênanin **فراری دان** [ف] فراری دادن
وای بال بریان waê bal biryan **لاهنه له شه که ت بۆن** [ف]
 اصطلاحاً به معنی خسته شدن است
وای تاونه waê tawine **تاونه، تاعوون** [ف] باد طاعون آور
واید wayd **هه یواید** [ف] فرار کردی
واید waêd **هه یواید** [ف] فرار می کند
وایدن waydin **هه یوایدن** [ف] فرار کردی
وایدن waêdin **هه یوایدن** [ف] فرار می کند
وای شه و لئ دای waê şew lê daê **ئه و که سه ک فره**
 چه تالی که ید [ف] آنکه شبگردی می کند
وایم waêim (۱) بته یگه چۆ کرف و له په له یلی سه وه ته دُرس
 که ن (۲) داریگه به ره گه ی چۆ گرده کان خواره منه یه [ف] (۱)
 بوته ای که از شاخه هایش سبد بافند (۲) بادام
وایم waym **هه یوایم** [ف] فرار کردم
واین wayn (۱) هه یواین (۲) ئویه هه یواین [ف] (۱) فرار کردن
 (۲) فرار کردید
وایه waye **هه یوایه** [ف] فرار کرده
وایه wayê **واده** [ف] وعده، مهلت
وایه دان wayê dan **واده دان** [ف] وعده دادن
وایه سنن wayê senin **واده سنن** [ف] وعده گرفتن
وایه کرد wayê kird **واده کرد** [ف] نگا **وایه کرد**
وایه مه wayême **واوه پرووه** [ف] بوران
وایه من wayêmen **به یزه کردن زاوران** [ف] وبار زانو
واین wayîn **فرار کردن** [ف] فرار کردن
وتاخ wîtax **وتاق، ژور** [ف] اتاق
وتار wîtar **گفتمان** [ف] گفتار
وتاق wîtaq **وتاق** [ف] اتاق
وتاق شاری wîtaq şarî **نتر** [ف] مینی بوس، ماشین
وت وات witi wat (۱) فت فات (۲) پچ پاچ [ف] (۱) سخن

(۱) والی زاده (۲) کنایه از دختر زیباروی
والیه walye **ناویگه ژنانه «واله» وه ماناخ خوهیشکه** [ف]
 نامی زنانه
وام wam (۱) هه یوام (۲) قهرت [ف] (۱) فرار می کنم (۲) وام
وامه نه wamene (۱) دۆ یارنگ (۲) دهرمه نه [ف] (۱) ته مانده،
 باقیمانده (۲) وامانده
وان wan (۱) هه یوان (۲) بالنده یگه (۳) پاشگر چاوه دیری (۴)
 پاشگر کارامه یی له کار «شه نه وان، ده یشته وان» [ف] (۱) فرار
 می کنند (۲) پرنده ای است (۳) پسوند نگهداری (۴) پسوند کار
 آمدی
وانگ wang **واپه، له ئه وستا (evenğ) ئه فه نگ** **تۆسریاس**
 [ف] شیون کردن با صدای بلند، در اوستا (evenğ) **اوانگ**
 نوشته شده
وانگ له وهر دان wang le wer dan **واپه له وهر دان** [ف]
 بانگ برآوردن وگریستن
وانگ هالوردن wang hifawrdin **وانگ له وهر دان، له**
ئه وستا (evenğanemim) ئه فه نگ ئانه مم **تۆسریاس** [ف]
 بانگ بر آوردن و گریستن، در اوستا (evenğanemim)
اوانگ آنم یعنی شیون با صدای بلند نوشته شده
وانه wane (۱) پاشگره «ده سه وانه، لۆ ته وانه» (۲) بانه (۳)
 ئه وه ل هارخ پارخ کوو چبار ک دامه زرنن [ف] (۱) پسوند ابزاری
 (۲) قسمتی از چراگاه که به گله داده می شود (۳) اولین اسباب
 واثاثیه که در هنگام کوچ در جایی که مستقر می شوند می گذارند
واوا wawa (۱) نه خوه شی وه با (۲) باوگه [ف] (۱) ویا، بیماری
 ویا (۲) بابا
واوریز wawirêz **زورم، ته نانه ت** [ف] بویژه، نگا **تاته نانه ت**
واول wawîl (۱) **واول** (۲) **لیوه** (۳) **ساورینینگ ک بوو ته گه ی**
 تپه ید (۴) **کوری، لیلای** [ف] (۱) **آماسیدن اندام** (۲) **دیوانه سر**
 (۳) **بز تگه که بوی نامطبوع دارد** (۴) **کوری، نابینایی**
واول wawife (۱) **واول** (۲) **کوری، لیلای** [ف] (۱) **ورم،**
آماسیدن اندام (۲) **کوری، نابینایی**
واوه پروو wawe rû **واوه پرووه** [ف] باد وباران، بوران
واوه پرووه wawerûwe **واوه پروو** [ف] بوران و باران
واوه سه wawese **پایه داری کردن، له زارواوه یل تره ک کوردی**
به رخوه دان ئوشن [ف] **استقامت، استواری، در دیگر گویشهای**
کردی «به رخوه دان» گویند

وپاوه کردن wirawe kirdin خوتانن [ف] سرزنش کردن
وپاوه وژاوه wirawe wijawe وپاوه [ف] غرولند کردن و سرزنش کردن
وپیون wirî bün گیز بون [ف] گیز شدن
وپییم wirî bîm وپاوه [ف] با خود هذیان گفتن
ورچه wirçe ناویگه ئه پرائ سهگ، له سؤرائی «ورچ» وه مانای خرسه [ف] نامی برای سگ، در سورانی «ورچ» به معنی خرس است
ورد wîrd (۱) هورد (۲) بۆچگ «ورد و آله» (۳) قسیه ئ جادوو (۴) ئیسفا گرتن [ف] (۱) خرد، ریزه (۲) کوچک (۳) ورد (۴) دقت کردن
ورد بون wîrd bün (۱) هورد بون (۲) ئیسفا گرتن [ف] (۱) خرد شدن (۲) دقت داشتن
ورد بین wîrd bîn ئیسفاگه [ف] خردبین
ورد کردن wîrd kirdin هورد کردن، له ئه وستا (werk) وهرک) تۆسریاس و له زارواهیل ترهک کوردی «ورکه، ورتکه» وهمانای تیکه وهوردس [ف] خرد کردن، در اوستا (werk) وهرک) به معنی خرد کردن است و در دیگر گویشهای کردی «ورکه، ورتکه» به معنی تکه کردن و خرد کردن است
وردواله wîrdi wafê هورده و آله [ف] خرت و پرت
ورد ورد wîrd wîrd هورده هورده [ف] خرد خرد کردن
ورده wîrde (۱) پؤل هورده (۲) هورده (۳) که مئ [ف] (۱) پول خرد (۲) خرده، ریزه (۳) اندکی
ورده خال wîrde xaf هورده خال [ف] خالهای ریز صورت
ورده فروش wîrde firûş ده سفرووش [ف] خرده فروش
ورده قن wîrde qen خاکه قن [ف] خاکه قند
ورده کاری wîrde karî هورده کاری [ف] خرده کاری
ورده مال wîrde maf هارخ پاریخ که م [ف] اسباب و اثاثیه
ورده و آله wîrde wafê ورتواله [ف] خرت و پرت
ورده و بون wîrde w bün (۱) ورد بون (۲) خورده و بون [ف] (۱) دقت کردن (۲) خرد شدن
ورده ورده wîrde wîrde (۱) که م که م (۲) به ش به شه و کردن [ف] (۱) اندک اندک (۲) خرد و ریز کردن
وردی wîrdî (۱) بۆچگی (۲) وردبینی [ف] (۱) خردی، کوچکی (۲) دقت کردن
وردیلک wîrdîlik بۆچکله [ف] کوچولو

چینی (۲) در گوشی سخن گفتن
وت و ات کردن witi wat kirdin وت و ات [ف] نگا وت و ات
وتهوت wite wit بنویره وت و ات [ف] نگا وت و ات
وجاخ wicax (۱) بنه ماله (۲) ئاگردان [ف] (۱) خاندان، نسب (۲) اجاق
وجاخ کوور wicax kûr که سئ ک منال کوور نه پزند [ف] کسی که فرزند پسر ندارد
وجرگان wicirganin گیرانن له یهک [ف] اصطحکاک
وجرگیان wicirgyan گیریان له چشتئ، وجرگیان [ف] اصرار و پافشاری در انجام کار، پشتکار داشتن
وجس wicis وژه «ل» [ف] وجب
وچان wiçan (۱) شه که تی داخسن (۲) ماوه ئ که م [ف] (۱) استراحت (۲) مهلت اندک
وچان ده رکردن wiçan der kirdin شه که تی دهر کردن [ف] خستگی در کردن
وچان گرتن wiçan girtin شه که تی خسن [ف] اندک مدتی برای رفع خستگی
وچرگان wiçrganin گیریان له چشتئ، وچرگیان [ف] اصرار و پافشاری در انجام کاری
وچرگیان wiçirgiayan گیریان له چشتئ، وچرگیان [ف] اصرار و پافشاری در انجام کاری
وپا wîrâ فره قسیه که [ف] حرآف
وراز wiraz تاک، له زارواهیل ترهک کوردی «به راز، خو، خوگ، گاکول» ئوشن و له ئه وستا (veraze) فه رازه) و له په هله وی (wiraz) وراز) تۆسریاس [ف] گراز، در اوستا (veraze) ورازه) و در پهلوی (wiraz) وراز) نوشته شده، در دیگر گویشهای کردی «به راز، خو، خوگ، گاکول» گویند
وراز تاوا wiraz awa دیه که یگه له ره وانسه [ف] روستایی در روانسر
وراز خوهر wiraz xwer لاناوه له کاکه بی [ف] کنایه از اهل حق
ورپال wiraf فره وپا، وپاوه که [ف] پُرگو، وراج
ورپاوه wirawe خوته، وپاوه وژاوه [ف] غرولند، هذیان

ورزنگ wirzîng زرانی، ویژنی [ف] زانو

ورزی wirzî ورزیز «ل» [ف] برخیز

ورسیه‌ری wirsiyerî (۱) ته‌نگی تفتی (۲) ورسن بۆن [ف] (۱)

کم و کاستی در زندگی (۲) گرسنگی

ورسیه‌ری کیشان wirsiyerî kîşan (۱) ته‌نگی تفتی کیشان

(۲) زگ جه‌پدان [ف] (۱) کم وکاستی زندگی را تجربه کردن (۲)

گرسنگی کشیدن

ورشه wirşe گرشه [ف] درخشش

ورشه‌دار wirşe dar گرشه‌دار [ف] درخشان

ورشه‌دان wirşe dan شه‌وق دان [ف] درخشیدن

ورپکردن wir kirdin (۱) گیژ کردن له زور سام (۲) مائ سهر

بردن [ف] (۱) گیج کردن در اثر سم (۲) در اثر پُرحرفی گیج کردن

ورپگ wirîg ویانگ [ف] بهانه کودکان همراه باگریستن

ورپگ کردن wirîg kirdin ویانگ گرتن وگیرسن فره [ف]

کودکی که بسیار بهانه‌جو است و گریه بسیار می‌کند

ورپگیان wirîgyan خه‌ریک بۆن، پلپانه پیا [ف]

دست بکار شدن به ...، درگیر شدن با ...

ورپگین wirîgîn منال ویانگ گر [ف] بسیار بهانه جو

ورم‌ناوا wirm awa دیه‌که‌یگه له ره‌وانسه‌ر [ف] روستایی در

روانسر

ورمن wirmê هلاله‌برمه [ف] گل شلیره

ورنگ wirîng ورپیم [ف] هذیان، زیر لب زمزمه کردن

ورنگه wirînge ورنگ [ف] زیر لب زمزمه کردن

ورنگه‌ورنگ wirîng wirîng وپاوه وژاوه [ف] غرولند

ورپواش wirî waş وپ، گیژ و ویژ [ف] گیج و منگ

ورپوپه wirwîrê وپوپهک [ف] حرّاف، پُرگو

ورپوپهک wirwîrêk وپوپه [ف] پُرگو

ورپوپه‌ئ جادوو wirwîrêy cadû لاناوه له فره ورا [ف]

کنایه از بسیار حرّاف

ورپ ویم wirî wîm بنوپه ورپیم [ف] نگا ورپیم

ورپه wirê وپگ [ف] بهانه کودکانه

ورپه‌و wirew ویره‌و «وره‌وو چید؟» [ف] رو به بسوی ...

ورپه‌وپ wirê wirê ژه‌که‌ژهک [ف] راجی

ورپه‌وو کوو wirew kû وروه‌وو کووره؟ [ف] رو به کجا؟ ، به

کجا؟

ورپه‌وو کووره wirew kûre وروه‌وو کوو [ف] رو به کجا؟

ورئ wirê ورزیز، ورزی «ل» [ف] برخیز

ورپ wirî گیژی، مه‌نگی [ف] گیجی

ورپا wirya (۱) وه هووش (۲) ناویگه کورانه [ف] (۱) زرنگ،

باهوش (۲) نامی مردانه

ورپای wiryay چاوه‌دپری، وه هوووش بۆن و وه دیار

ریبه‌نه‌و بۆن [ف] نگهبانی دادن گله در شب که نیازمند بیداری

و شب نخوابی است

ورپایکه‌ر wiryaê ker ئه‌و که‌سه کُ چاوه‌دپر ریبه‌نه [ف]

نگهبانی گله در شب که نیازمند بیداری است

ورپچه wirîce برپچه، له ئه‌وستا (verîç فره‌چ) و (

veresengh فره‌چه‌نگه) تۆسریاس [ف] درخشش، در اوستا

(verîç ورچ) و (veresengh ورچ‌نگه) نوشته شده

وریز wirêz (۱) ویز، زیز بیز «لانه‌وریز» (۲) ورئ «ل»، له

ئه‌وستا (veryzyaw فره‌ریزیاو) تۆسریاس وله لاتین (rise)

وه مانائ هه‌لسانه [ف] (۱) گریز، فراری، مقابل گرا (۲) برخیز،

در اوستا (veryzyaw وریزیاو) نوشته شده و در لاتین (

rise) به معنای بر خاستن است

وریسکه wirîske (۱) نه‌خوه‌شییگه (۲) کوت وکوت‌پر «کوپئ

تووام هر ئیسکه - ناوی بنه‌مه وریسکه» له زاراوه‌یل تره‌کُ

کوردی «وریسکه» وه مانائ هه‌وره ته‌ره‌قه‌س (۳) بلّچه [ف]

(۱) بیماری است (۲) فوری، سریع، در دیگر گویشهای کردی

«وریسکه» به معنای رعدوبرق است که کنایه از همان سریع

بودن است (۳) جرقه

ورپنگه wirîgne بنوپه ورپنه [ف] نگا ورپنه

ورپنه wirîne (۱) ورپیم (۲) دل سزبان و له‌وه‌ر خویه‌و قسیه

کردن [ف] (۱) هذیان (۲) در مقام دلسوزی برای کسی بودن و با

خود حرف زدن

ورپنه کردن wirîne kirdin (۱) ورپیم کردن (۲) خه‌م

خواردن ئه‌پائ که‌سه «ورپنه‌که‌ر که‌سه نه‌مرئ» [ف] (۱) هذیان

گفتن (۲) کنایه از غمخواری کردن برای کسی

ورپنه‌که‌ر wirîne ker خه‌مخار، هاودرد [ف] یار، غمخوار

وز wiz دهنگ می‌ه‌س [ف] صدای مگس

وزم wizm (۱) تووک دار وهن کُ چق خه‌نه گرنه‌ئ سهر (۲)

بته‌یگه ئه‌ول دتویه‌ئ کاوِر کوتنه‌ئ و نه‌نه‌ئ بان به‌ل و پووئ

شکیایئ تا نه‌رمی‌ه و بکه‌ئد و له‌ئ نوو بگرنه‌وه‌ئ [ف] (۱) پوست

درخت وَن که مانند حنا خاصیت رنگ آمیزی دارد (۲) برگ و

پوست درختچه ایست که با دنبه گوسفند می‌کوبند و روی استخوان شکسته‌ای که ناجورجوش خورد می‌گذارند و استخوان را نرم می‌کند بگونه‌ای که براحتی آنرا می‌شکنند و دوباره آتل بندی می‌کنند

وزم دق wizmi dū مه‌له‌میگه له وزم ودویه ک کوتنه‌ئ و نه‌ئ بان په‌ل شکیای [ف] زمادی از پوست درخت ون و دنبه که آنها رابا هم مخلوط کرده و روی اندام شکسته می‌گذارند
وزمه wizme وسمه، وه‌سمه، له‌گیله‌کی (wizme وزمه) توشن [ف] وسمه، پوست درخت ون که مانند حنا خاصیت رنگ آمیزی دارد، در گیلکی (wizme وزمه) گویند

وزنیار wiznêar کویه‌یگه له کوونانی [ف] کوهی در کونانی از توابع کوه‌دشت

وزه wize (۱) وزه ووز (۲) سه‌رسه‌خت و فره ورا [ف] (۱) صدای وز ووز مگس (۲) سرسخت و بسیار حراف

وزه‌وز wize wiz دهنگ ووز ووز می‌س [ف] ووز مگس
وزژ wîj (۱) دهنگ ویزه (۲) خود «ل»، له کرمانجی «وژ، ویز» توشن [ف] (۱) صدای پرتاب سنگ از قلاب سنگ یا گلوله (۲) خود، اشاره خود

وژار wijar (۱) بژار، وژین (۲) پیارسه کردن [ف] (۱) وجین، نگا بژار (۲) پیاده‌روی برای رفع خستگی و انبساط خاطر
وژارتن wijartin (۱) وژاردن (۲) هه‌لوژانن [ف] (۱) وجین کردن (۲) برگزیدن

وژاردن wijardin بنویره بژاردن [ف] نگا بژاردن
وژارکردن wijar kirdin (۱) وژین کردن (۲) پیارسه کردن [ف] (۱) وجین کردن (۲) پیاده‌روی برای انبساط خاطر

وژاله wijafê زه‌رداله [ف] زنبور کوچک
وژانن wijanin هه‌لوژانن [ف] برگزیدن

وژاوه wijawe هاوتای وراوه [ف] همتای غرولند

وژدان wijdan ئافت و هه‌ست دل و ده‌وون، کورپه‌مازی ئی وشه کوردیه «وژ = خود + دان = زانستن» نه‌یرووی ده‌رونی ک هه‌ر خوه‌د زانی [ف] وجدان، این واژه کردی است «وژ = خود + دان = دانستن» نیرویی درونی در شخص

وژدانن wijdanen وه‌وژدان [ف] وجداناً

وژرانن wijranin وه مل‌گرتن [ف] بر عهده گرفتن

وژرئ wijirê «یه‌ئ براینگ له‌ئ سه‌مت ئیلاخه دیرئ- خونه‌گه‌ئ بازه کولی وژرئ» [ف] بر عهده گرفتن، زیر تاوان

بودن

ویژنگ wijing ویژنگ [ف] سرند بوجاری

وژنی wijni سه‌ر زرانی [ف] زانو، سر زانو

وژه wije بنگس [ف] وجب

وژه‌سئ wije sê (۱) خوه‌یه «ل» (۲) واوریز «ل» [ف] (۱) خودش است، همان است (۲) مخصوص، ویژه

وژین wijin (۱) وژار (۲) ویژنگ [ف] (۱) وجین (۲) سرند

وژین‌کردن wijin kirdin وژارکردن [ف] وجین کردن

وژینگر wijin ker (۱) ئالا‌کر (۲) ئه‌و که‌سه ک وژار که‌ئید [ف] (۱) وسیله‌ای بیلچه مانند برای وجین کردن (۲) آنکه وجین می‌کند

وسا wisa (۱) ئوسا (۲) وساد [ف] (۱) نگا ئوسا (۲) ایستاد

وساس wisas وسیاس [ف] ایستاده است

وسان wisan (۱) ئه‌وان وسیان (۲) مه‌نن [ف] (۱) ایستادن (۲) ایستادن

وسکت wiskit هسکوت [ف] امر به سکوت کردن

وسمه wisme بنویره وزمه [ف] نگا وزمه

وسن wisin وسیه‌ن [ف] می‌ایستند

وسه‌وس wise wis سنگه‌سنگ [ف] احمالکاری

وسین wisin (۱) وسیان (۲) وسیه‌ن [ف] (۱) ایستادن (۲) می‌ایستند

وشا wişa زیز ته‌نگ [ف] گشاد

وشار wişar هشار [ف] پنهان کردن

وشاردن wişardin هشار کردن [ف] پنهان کردن

وشارکردن wişar kirdin هشار کردن [ف] پنهان کردن

وشک wişk (۱) بنچینه‌ئ کردار وشکانن (۲) سفت، سه‌خت (۳) زیز ته‌پ [ف] (۱) ریشه فعل «وشکانن» به معنی جستجو کردن و خشک کردن (۲) سخت، سفت (۳) خشک

وشکانن wişkanin (۱) هشک کردن (۲) جوورسن [ف] (۱) خشک کردن (۲) تفتیش کردن

وشکانی wişkanî (۱) هشکلانی (۲) جوورسی [ف] (۱) خشکی (۲) تفتیش کردی

وشک بون wişk bün هشک بون [ف] خشک شدن

وشک کردن wişk kirdin (۱) مانگایگ ک له شیره و چیه (۲) وشکه و کردن [ف] (۱) گاوی که شیرش خشک شده (۲) خشک کردن

ول wif (۱) ویل، له ئه‌وستا (vîte فیتته) تۆسریاس و له زاراویهل تره‌ک کوردی «ویت» وه مانای سهرگه‌ردان و ویله (۲) گۆم (ف) (۱) ول، رها، در اوستا (vîte فیتته) نوشته شده و در دیگر گویشهای کردی «ویت» به معنای سرگردان است (۲) گم **ولا wifa** واز، پیه‌نه و کریای (ف) گشاد، پهن شده **ولا wila** وه خودا (ف) والله **ولابۆن wifa bün** پیه‌نه و بۆن (ف) گسترده‌شدن، پهن شدن **ولات wifat** (۱) دیه‌که (۲) نیشتمان (ف) (۱) روستا، ولایت (۲) میهن **ولات پیه‌ریز wifat pyerêz** نیشتمان په‌روه (ف) میهن پرست، آنکه از میهن پاسداری می‌کند **ولاخ wifax** (۱) خه‌ر (۲) گا وگور (ف) (۱) الاغ (۲) حشم **ولاخدار wifax dar** خه‌ره‌کدار (ف) رمه‌دار **ولاکردن wifa kirdin** پیه‌نه و کردن (ف) گستراندن، پهن کردن **ولام wifam** ئه‌مان، ئه‌ما (ف) ولی، اما **ولاین wifayn** (۱) چنگ دان (۲) ولاین شان وکول (ف) (۱) ورز دادن (۲) ماساژ دادن بدن **ول بۆن wif bün** (۱) به‌یتته بۆن (۲) ئازاد بۆن (ف) (۱) ول بودن (۲) آزاد بودن **ولک wilk** (۱) گورچئ (۲) په‌راسق (ف) (۱) کلیه، گرده (۲) تهیگاه زیر دنده‌ها **ولک بپین wilk birîn** له زورور زه‌ریه‌ت که‌فتن (ف) ضربه بسیار شدید که منجر به افتادن یا مردن شود **ول کردن wif kirdin** (۱) ئازاد کردن (۲) به‌یتته کردن (ف) (۱) آزاد کردن (۲) ول کردن **ولکوت wilkwit** ئه‌لابه‌خته‌کی (ف) شانسی، اتفاقی **ولکه wilke** پاشگر بۆچگی «جاشۆلکه، جامۆلکه» (ف) پسوند تصفر **ولکه wike** ده‌سوور وه ول کردن (ف) امر به رهاکردن **ولکه‌یتتی wif keytê** ولکه «ل» (ف) رها کن **ولگه wifge** ویل (ف) ویلان، ول **ولگه‌رد wifgerd** چه‌تال (ف) ولگرد **ولگه‌ردی wifgerdî** چه‌تالی (ف) ولگردی **ولگه‌ئ سهرخه‌رمان wifgeyê seri xerman** ولگه (ف) ول، ویلان

وشکلاتن wişkifatin وشکه‌لاتن (ف) خشکیدن **وشکلاتتی wişkifatê** وشکه و بق (ف) کاملاً خشک و سفت **وشکه wiške** (۱) وشک «نانه‌وشکه» (۲) ره‌قه‌ئ زه‌ق (۳) شه‌لگه (ف) (۱) خشک (۲) خشک شدن زمین ناشی از بی بارانی (۳) بیماری دام که پاهایشان حالت خشک شده دارد **وشکه‌بار wiške bar** ئاجیل، گرده‌کان و پسته و... (ف) خشکبار **وشکه‌به‌ن wiške ben** وشکه و کریای گیایل ئه‌پرائ به‌ن هاوردن خۆن (ف) خشک شده گیاهان دارویی به منظور جلوگیری از خونریزی بر روی زخم گذارند **وشکه‌بروو wiške rû** زیوان (ف) بیابان، صحرا **وشکه‌پئ wiške rê** به‌ردلان (ف) راه سنگلاخی **وشکه‌سال wiške saľ** سیبه‌سال (ف) خشکسالی **وشکه‌سووفی wiške sũfi** دیندار جاوه‌ری (ف) زاهد ظاهر پرست **وشکه‌سه‌رما wiške serma** که‌له‌وا، هه‌وائ سهرد (ف) سرمای خشک و سوزان **وشکه‌شوور wiške şũr** نووشوور (ف) نگا نووشوور **وشکه‌ل wiškeľ** وشکلاتتی (ف) کاملاً خشک **وشکه‌لاتن wiškeľatin** وشکلاتن (ف) خشکیدن **وشکه‌و بۆن wişkew bün** وشک بۆن (ف) خشک شدن **وشکه‌وکردن wişkew kirdin** وشک کردن (ف) خشک کردن **وشکی wişkî** (۱) هشکی (۲) وشکانی (ف) (۱) خشک شدن (۲) خشکی **وشکیان wişkyan** هشکیان (ف) خشک شدن **وشم wişm** (۱) ته‌شه (۲) نه‌خوه‌شبیگ کُ په‌خش بووده ولاته‌و، ئیپیدی (ف) (۱) آفت (۲) بیماری واگیر دار، اپیدی **وشم wişim** توشم «گ» (ف) می‌گویم **وشیار wişyar** وریا، هووشیار (ف) هووشیار **وشیاربۆن wişyar bün** وریا و هووشیار بۆن (ف) هووشیار بودن **وشیارکردن wişyar kirdin** وریا و هووشیار کردن (ف) هووشیار کردن **وشیاری wişyarî** وریایی (ف) هووشیاری **ول wil** (۱) سس «شل و ول» (۲) مه‌شکه‌ئ بۆچگ (ف) (۱) سست (۲) نوعی‌مشک کوچک

ول منہی wif miney ویل منہی [ف] بدون شناخت و آگاهی

جستجو کردن

ولنگ wifng̃ (۱) ولنگه کردن (۲) شاک دان [ف] (۱) در رفتن،

جیم زدن (۲) کله زدن در جماع

ولنگانن wifng̃anin ولنگه کردن [ف] در رفتن، جیم زدن

ولنگ واز wifng̃i waz (۱) شہش تاق واز (۲) ننگ و واز

«دالگ بون و دوتیہت بخواز- تا نہکہ فیہ ولنگ واز» [ف] (۱)

کاملاً باز، باز (۲) بی آبرو شدن، از سکہ افتادن

ولنگه wifng̃e (۱) دہنگ کہفتن چشتی لہ چالو (۲) دہنگ

گیربائی گہلق لہ دوزہو (۳) فلنگہ [ف] (۱) صدای افتادن چیزی

درچاہ (۲) صدای گرفته گلو (۳) در رفتن، جیم زدن

ولنگه کردن wifng̃e kirdin دہرزہنن [ف] جیم زدن، در

رفتن

ول ول wif wif چه تالی [ف] ول گشتن

ولہ wife ولہ تینی «دوتیہتہ بتوجگله پیم و ہتہ خالوو -

چہ و ہلی کوور و زووائی لال بو- م خالوو نییم خالوو مردہ بای

- چو سیائی لہ شوون ولہی ہرہدہ بای» [ف] بچہ آہو

ولہ ژوو wile jû خوتن، وراوہ کەر «ولہ = ویل + ژوو = ژوون

گہردانن» [ف] پُرچانہ، غرولند کن

ولہ کت wifeket فرہ شہکەت [ف] بسیار خستہ

ولہ کت کردن wifeket kirdin شہکەت کردن [ف] خستہ

کردن

ولہنتہر wifenter ولہنتہر، چہک و ہرد، کوزیہنہ [ف] کھنہ،

فرسودہ

ولہ تینی wifeynî (۱) و ہناوکہ (۲) و ہچکہ ٹاسک [ف] (۱)

پرندهای است، نوعی قمری (۲) بچہ آہو

ولہی wifey (۱) شکار (۲) و ہچکہ ٹاسک «وہ شووند گہردم

ہرہدہ و ہ ہرہدہ - جوور سیادہ گہی ولہی گوم کہردہ» [ف]

(۱) صید، شکار (۲) بچہ آہو

ولیقانن wilqanin تلیقانن [ف] لہ و لوردہ کردن

ولیقیا wilqya تلیقیا [ف] لہ و لوردہ شدہ

ولیقیاگ wilqyag تلیقیاگ [ف] لہ و لوردہ شدہ

ولیقیان wilqyan تلیقیان [ف] لہ و لوردہ شدن

ولیقیاہ wilqyaê تلیقیای [ف] لہ و لوردہ شدہ

ولٹیوی wifewî (۱) رہنگینی «ولٹیوی ٹہرجن، پہ شتیوی چوو

شہن-ترنگہی ٹاوراخووز، خشہی ولنگہ و ہن» (۲) لیکہی [ف]

(۱) شوخ و شنگی (۲) جوانی، تر و تازہگی

ونجر wincir شرتال [ف] کھنہ

ونجر ونجر wincir wincir شیتال شیتال [ف] پارہ پارہ

ونگ winḡ نہرمہی گوش [ف] لالہ گوش

ون وان wini wan دہرگوشی قسہ کردن [ف] در گوش

سخن گفتن

ونہ wine واتوورہ «وہ ونہ ژنہ فتم ک...» [ف] شایعہ، سخن

ناراست

ونہرنی winernî دیہکہ تیگہ لہ بیلہ وار [ف] روستایی در

بیلہ وار

ونہوشک winewşk (۱) دار و ہنہ تاق (۲) و ہنہ تاق [ف] (۱)

درخت بنہ (۲) بر درخت بنہ، چاتلانقوش

ونہون wine win وربیم [ف] ہذیان، غرولند

وہ we (۱) کیش دووارہ کاری «وہ سہرا» (۲) پاشگر خہ و ہری

ٹہ پائی سیم کہ س یہ کلہ «بووہ، نہوہ» (۳) بہ، و ہ «وہ خودا»

(۴) لا، تہ رەف «وہ لا راسہو» (۵) کیش رازایی «وہ پاوہ، و ہ

نیشگانن» (۶) کیش قہ سہم خواردن «وہ خودا، و ہ شیر

دالگ» (۷) لا، کہ نار «وہ لائی منہ و فرہ عہ زیزی» (۸) نرخ،

قیمت «وہ چہنی» (۹) لہ تیرہ تا «وہ کرماشان تا گیہ لان»

(۱۰) پاشگر دہ سووری «لاوہ، نہ لاوہ» [ف] حرف تکرار (۲)

پسوند خبری برای سوم شخص (۳) بہ (۴) سمت، سو (۵)

حرف موصوف (۶) حرف سوگند (۷) نزد، پیش (۸) قیمت، نرخ

(۹) از، از اینجا تا ... (۱۰) پسوند دستوری

وہا wiha چپین «وہا فلانی بہو» [ف] بانگ کردن، آہای

وہار wihar و ہ ہار [ف] بہار

وہای wihaê و ہا، دہنگ کردن [ف] آہای

وہناو خسن we aw xisin (۱) کہنن و و ہ ناو کہفتن چالوو

(۲) و ہ ناو ناو خسن [ف] (۱) بہ آب انداختن چاہ خشک (۲) در آب

انداختن

وہناو دان we aw dan بی ٹاہرؤ کردن [ف] رسوا کردن

وہناو دراتن we aw diratin راس یا دروو بون واتہ تیگ [ف]

از آب در آمدن، بہ واقعیت انجامیدن

وہبا weba نہ خوہشی و ہبا [ف] بیماری و ہبا

وہبا بری weba birî توش نہ خوہشی و ہبا ہاتن [ف] بیمار

و ہبا زدہ

وہبان we ban لہ بان [ف] از بالا

وهبان ددهس هاتن we bani des hatin تهوان ته انجام داین کاریگ [ف] از دست برآمدن، توان انجام دادن داشتن
وهبتیهو کردن we bityewe kirdin (۱) هه لوژانن (۲) وه کل چهو دان [ف] (۱) انتخاب کردن، در نظر داشتن کسی یا چیزی (۲) زیر نظر داشتن
وهبیر we bir (۱) وه کول، وه بیری (۲) وه گهل، وهدهسه (۳) وه بهونی [ف] (۱) بکلی (۲) دسته جمعی، گروهی (۳) فراوانی، بسیاری
وهبیر بهونی we birî bewnî فت و فراهوان، بهونی [ف] فراوانی، بسیاری، زیادی
وهبیری we birî بری [ف] جملگی، همگی، به کلی
وهین we bin له بیخ وین [ف] از بیخ و بن
وهین کهنه we bin kene له بیخ که تیان [ف] از بیخ کنده شدن
وهین گوردهوا birin we bin gwirdewa قسیه ی کول و کولبیر، کوته مه ترهق [ف] سخن مختصر و مفید
وهینهو we binew له بیخه، له بنه و [ف] از بیخ و بن
وهینه چین we beyn çin نابووت بون [ف] از بین رفتن
وهپا we pa (۱) زیز سوواره (۲) خه لیه یگ ک هیمان دره و نه تیه، له نه وستا (vep فهپ) تو سریاس (۳) وه دهس، له چهنته [ف] (۱) با پای پیاده (۲) محصولی که هنوز درو نشده، در اوستا (vep وپ) به معنی بذر کاشتن و سبز شدن است (۳) در تصاحب
وهپا خسن we pa xisin شه که ت کردن، هه ره کائن [ف] خسته کردن
وهپا کهفتن we pa keftin له پا کهفتن [ف] از پا افتادن
وهپا مهنن we pa menin وه سه ریا مهنین [ف] برپا ماندن
وهپسا we pisa له په سا [ف] در حال، سرگرم
وهپه یتاک نان we peytak nan له قورت نان، وه کولکه و نان [ف] صرف کردن، زمان و هزینه ای را صرف کاری کردن
وهپیری چین we pirî çin وه پیشواز که سی چین [ف] به پیشواز کسی رفتن
وهپیری هاتن we pirî hatin وه پیشواز هاتن [ف] به استقبال آمدن
وهپینه دان we pine dan پینه کردن [ف] پینه زدن چیزی
وهپینه زه وکردن we piney zeü kirdin شه رهنده

کردن [ف] خجل کردن، شرمنده کردن
وهت wet ته وهل کهس یه کله له وهتن [ف] گفت
وهتا weta وهته و [ف] بازگو کرد، فاش کرد
وهتار wetar (۱) گفتن (۲) رنگ گرفتن، هدا در آوردن [ف] (۱) گفتار (۲) ادا در آوردن
وهتارا کردن we tara kirdin رنگ گرفتن [ف] ادای کسی را در آوردن
وهتار تن we tari tin تن و تیژ [ف] فوری، سریع
وهتان wetan (۱) نه وانه وهته و (۲) واتوره، واته (۳) رنگ گرفتن [ف] (۱) گفت (۲) بنا برگرفته ها، به نقل (۳) ادا در آوردن
وهتن wetin (۱) پاشگره وه مانای قسیه کردن (۲) نه وان وهتن (۳) تن، وه تاف [ف] (۱) پسوند به معنی گفتن (۲) گفتند (۳) به تندی، سرعت
وهتوشان we tu şan لویه ت [ف] برهنه، با لباس زیر بیرون رفتن
وهتین wetün (۱) وه دهرهک (۲) نه وان زونه قسیه یگ کردون [ف] (۱) به جهنم (۲) گفته بودند
وهتین وتهوس we tün û tewes تون وته وهس، تون وته وهس دو زپوان گه وراس له ئیران ک وه جانم مانا کریاس [ف] به جهنم
وهتن weten نیشتمان، نه ره ویه [ف] میهن
وهتهنی wetenî زیز نه وهتهنی [ف] قابل گفتن، گفتنی
وهجا we ca گوجا [ف] بجا، مقابل نابجا
وهجا بردن we ca birdin وه جی بردن [ف] بجا انداختن اندام در رفته
وهجا هوردن we ca hawrdin (۱) هدا کردن (۲) ناسین (۳) وه جی خسن [ف] (۱) ادا کردن فریضه (۲) باز شناختن (۳) جا انداختن اندام در رفته
وهجا هیشتن we ca hîştin جی هیشتن [ف] قال گذاشتن، جا گذاشتن و رفتن
وهجای we caê له جیاتی [ف] بجای، به تلافی
وهچر we cer بنوره به چر [ف] نگا به چر
وهچل wecef ته چل [ف] اجل
وهجی we cî (۱) وهجا (۲) له جای، وهجای [ف] (۱) بجا، مقابل نا بجا (۲) در عوض، به تلافی
وهجی بردن we cî birdin وه جی خسن [ف] جا انداختن

اندام در رفته

وهجی چین we cí cîn له جی چین [ف] از جا در رفتن اندام

وهجی خسن we cí xisin وه جی بردن [ف] جا انداختن

اندام در رفته

وهجی گلادان we cí gila dan سخت سهنن [ف] در عوض

... نزد خود نگه داشتن، غرامت گرفتن

وهجی مهنن we cí menin له جی مهنن [ف] جا ماندن، بجا

ماندن

وهجی هاوردن we cí hawrdin بنویره وهجا هاوردن [ف]

نگا وهجا هاوردن

وهجی هیشتن we cí hîştin بنویره وهجا هیشتن [ف] نگا

وه جامیشتن

وهچ weç (۱) وهچکه (۲) په لوهچ (۳) نوه وه نتیجه «وهچ و

وهچهرزا» (۴) چۆزهره [ف] بچه، نگا وهچکه (۲) جوانه ای از

شاخه (۳) نوه و نتیجه (۴) جوانه ای انتهای

وهچاکدان we çak dan دهرزه نین [ف] در رفتن، به چاک

زدن

وهچاو دین we çaw dîn دلنیا بۆن [ف] یقین یافتن

وهچ دهرکردن weç der kirdin (۱) که تۆتینگ کُ وهچکه یلی

گه ورا بۆنه و تووان دهرچن (۲) په لوهچ وهشانن [ف] (۱) کندویی

که نوزادانش بزرگ شده و قصد ترک کندو را دارند (۲) جوانه

زدن درختان

وهچ کردن weç kirdin چۆزهره دان [ف] جوانه زدن

وهچکه weçke بهچکه، وهچکه، بهچه، له په هله وی ()

weçek (وهچکه) تۆسریاس [ف] بچه پرندگان، در په لوی ()

keçew (وچک) نوشته شده

وهچکه مه لۆچگ weçke melüçig بهچکه مه لۆچگ [ف]

بچه گنجشک

وهچکه weçge بنویره وهچکه [ف] نگا وهچکه

وهچنگ هاوردن we çing hawrdin وه دس هاوردن [ف]

به چنگ آوردن

وهچۆزکه فتی we çüz keftê وه تهرز که فتی [ف] خوش

اندام، کسی که اندام ریک و پیک دارد

وهچ و وهچهرزا weç û weçerza نوه وه نتیجه [ف] نوه

ونتیجه

وهچه weçe چۆ، چچوور [ف] چگونه، باچه وسیله ای

وهچهرزا weçer za نه تیجه [ف] نتیجه، نوه و نتیجه

وهچهن weçen وه چه نی؟ [ف] چقدر؟ چند؟

وهچه نی weçenê چه نی؟ [ف] چقدر؟ چند؟

وهچه وا کردن we çewa kirdin چه ودان [ف] چشم زخم

وهچه و دین we çew dîn دلنیا بۆن [ف] یقین پیدا کردن

وهچه ریئا که فتن we çerêa keftin میبه یگ ک له هین

چیه ری هناع دهنه زهوا لیخه رووی که فیده پیچ و دیوای چهن

رووژ مرید، ئه گهر سه ره شووان له کار خوهی کارامه بوو و

ته سخیسی دا ئه پرائی دهرمانی نه نهی توو خوری خوهی و

شه کننه چۆن خوری نهرمه وهه وایر بوو لیخه رووی تیه یده

شوون خوهی، ئی دهرمانه ئه پرائی ئایمیگ ک قولنجی که فتق

به نهی کار [ف] اصطلاحی درگله داری بدین معنی که گوسفندی

را که می خواهند پشمش را بزنند چون که ممکن است با ضربت

او را بر زمین بکوبند روده اش پیچ افتاده و پس از چند روز

خواهد مُرد چنانچه گله دار در کار خود کارآمد باشد متوجه بی

قراری و ناراحتی گوسفند خواهد شد و برای درمان این عارضه

گوسفند را به حالت درازکش در پشم چیده شده ی خودش

گذاشته و تا فاصله ای از زمین بلند می کنند و چند دقیقه ای

تکان می دهند و چون پشم نرم و انعطاف پذیر است روده ی

پیچ خورده را درمان می کند این درمان برای انسان که قولنج

کرده باشد نیز بکار برده می شود

وهحال نه مه نن we haf nemenin (۱) لاناوه له پیر بۆن (۲)

پۆتار بۆن [ف] (۱) کنایه از پیر شدن (۲) فرسوده شدن

وهحه wehe وهوحه [ف] کلمه بازدارنده گاو

وهخ wex وهی، ئاخ [ف] آخ

وهخا چین we xa cîn مامریگ ک دی خا نه که ید [ف] مرغی

که دیگر تخم نمی کند

وهخاوا هاتن we xawa hatin وه خوه هاتن [ف] به

خواب کسی آمدن

وهخاو په رین we xaw perîn له خوه په رین [ف] از خواب

پریدن، بیدار شدن

وهخاو دین we xaw dîn (۱) لاناوه له مه حال (۲) خوه دین

[ف] (۱) کنایه از غیر واقعی، در خواب دیدن (۲) خواب دیدن

وهخاو کردن we xaw kirdin (۱) وه خوه وکردن (۲) خافلان

، خه له تانن [ف] (۱) خواب کردن (۲) غافل کردن، سرگرم کردن

وهخاون کردن we xawin kirdin زیز وه خاون نه کردن

☐ ادعای صاحب بودن کردن، خود را صاحب چیزی دانستن
وه‌خاو هه‌لسان we xaw hefsan له‌خه هه‌لسان ☐ از خواب بیدار شدن
وه‌خت wext ماوه ☐ وقت
وه‌ختای wextaê وه‌ختی ک، هئای ☐ وقتی که
وه‌خت بق wext bü وه‌ختو ☐ وقتش بود که... نزدیک بود که...
وه‌خت بی wext bî وه‌ختو، وه‌خت بق ☐ نزدیک بود که...
وه‌ختو wextü وه‌خت بق ☐ نزدیک بود که...
وه‌خت وه‌خت wext wext جارجار، گرگر ☐ گاه به گاه
وه‌خته wexte نزیکه «وه‌خته گیانم ده‌رچوو» ☐ نزدیک است که
وه‌ختی wextê هئای ☐ وقتی، وقتی که
وه‌ختیه wextye ماوه‌ئ ره‌سیه «وه‌ختیه بچیم» ☐ هنگامه‌اش فرا رسیده، وقتش است
وه‌خش wexş پاشگره وه مانای به‌خشین «سیاوه‌خش» ☐ پسوند به معنی بخشنده
وه‌خرا we xwa (۱) وه‌خودا «گ» (۲) خوا، وه‌خوا ☐ (۱) به خدا (۲) به وسیله نمک
وه‌خوه‌ئ we xweyê خوه‌ئ، که‌فتن وه‌خوه‌ئ ☐ به خودش
وه‌خوه‌ئ چین we xweyê çin له‌خوه‌ئ چین ☐ از هوش رفتن
وه‌خوه‌ئ خرین we xweyê xirîn وه‌خوه‌ئ گرتن ☐ به خود پنداشتن، به خود خریدن
وه‌خوه‌ئ ره‌سین we xweyê resîn هه‌وای خوه‌ئ داشتن ☐ به خود رسیدن، هوای خود را داشتن
وه‌خوه‌ئ قه‌رار دان we xweyê qerar dan وه‌خوه‌ئ خرین ☐ به خود قرار دادن، متحمل شدن
وه‌خوه‌ئ که‌فتن we xweyê keftin زه‌ن‌به‌له‌ق دان، وه‌خوه‌ئ هاتن ☐ به خود آمدن، کوشیدن
وه‌خوه‌ئ گرتن we xweyê girtin وه‌خوه‌ئ خرین ☐ به خود خریدن، به خود پنداشتن
وه‌خوه‌ئ نازین we xweyê nazîn خوه‌ئ گرتن ☐ به خود نازیدن
وه‌خوه‌ئ هاتن we xweyê hatin وه‌خوه‌ئ که‌فتن، وه

هوش هاتن ☐ به خود آمدن
وه‌خه‌و کردن we xwe kirdin بنوره وه‌خاو کردن ☐ نگا وه‌خاو کردن
وه‌خه‌وه‌ر we xewer ورپا ☐ بیدار
وه‌خه‌وه‌ر بقن we xewer bün نه‌خفتن ☐ بیدار بودن
وه‌خه‌وه‌ر کردن we xewer kirdin هه‌لسانن ☐ از خواب بیدار کردن
وه‌خه‌ئر we xeÿr بی‌مزه‌ت ☐ به سلامت
وه‌خه‌ئرا we xeÿra زیز وه‌شه‌را ☐ کلمه تعجب
وه‌خه‌ئر وخوه‌شی we xeÿr û xweşî وه‌خوه‌شی و بی‌مزه‌تی ☐ به خیر و خوشی
وه‌داخا we daxa له‌خوسه‌وا، وه‌داخه‌و ☐ متاسفانه
وه‌داخه‌و we daxew وه‌داخیکه‌و ☐ متاسفانه
وه‌داخیکه‌و we daxêgew وه‌داخه‌و ☐ متاسفانه
وه‌دارا چین we dara çin تاسه داشتن، ئه‌پرای تاسه‌ئ خوه‌ئ سهر ده‌ئیده داره‌و ☐ بسیارخواهان، برای دستیابی به آروزی دیرینه؛ خریدار سر دار شدن
وه‌دارا کردن we dara kirdin (۱) له‌سیداره دان (۲) دارا لوس کردن ☐ (۱) به دار آویختن (۲) آویزان کردن
وه‌داسه‌و داین we dasew dayn وه‌کل چه‌و دان ئه‌پرای دزی ☐ جایی را برای دزدی زیر نظر داشتن
وه‌داو we daw قه‌سه‌م وه‌داوت «گ» ☐ سوگند به داود، سوگند مشهور مردم یارسان
وه‌داو خسن we daw xisin وه‌دام خسن ☐ بدام انداختن
وه‌داو داین we daw dayn سه‌راوه‌تون کردن «سه‌ری دانه داوه‌و» ☐ مفقودالاثر کردن، درگیر کردن و نابود کردن
وه‌دروو we dirû (۱) تووزیگ، که‌می (۲) زیز راسکانی ☐ (۱) اندکی، کمی (۲) دروغکی، به دروغ
وه‌دگان هه‌لخسن we digan hefxisin لاتاوه له‌جه‌نگ تهن وه‌ته‌ن، زاگان ☐ کنایه از جنگ بسیار شدید و تن به تن
وه‌دل we dif دلخواز ☐ باب دل، دلپسند
وه‌دل بقن we dif bün دلخواز بقن ☐ دلپسند واقع شدن
وه‌دل چه‌سپیان we dif çespyn دلخواز دل بقن ☐ باب میل
وه‌دلخواز we difxwaz (۱) وه‌سه‌سه‌ور (۲) له‌ناخ دل ☐

(۱) با میل و رقبت (۲) از صمیم قلب
وهدل قهسی we difi qesi دروکانی [ف] دروغکی، به دروغ
وهدل گرتن we dif girtin دلگیر بۆن [ف] به دل گرفتن
وهدل ناتن we dif natin بپوو نه کردن، به زهیی هاتن [ف]
 ترحم ورزیدن، به دل نیامدن
وهدل نیشتن we dif nîştin دلخواز بۆن [ف] به دل نشستن
وهدل وگیان we dif û gyan فره دلخواز دل بۆن [ف] با
 دل و جان
وهدق دوس we dü des له دهم دوس [ف] دسترس، در
 دسترس بودن
وهدق دوس کهفتن we dü des keftin خودی و ته‌مه‌لی
 دان [ف] خود را به تنبلی زدن
وهدر we der وه دهیشت [ف] بیرون
وهدر بردن we der birdin دهر کردن «گیان وه دهر برد
 » [ف] بدر بردن
وهدر خسن we der xisin (۱) وه دهیشت خستن (۲)
 جووش و کول دهرقون وه دهیشت خستن [ف] (۱) بیرون انداختن
 (۲) غم و غصه درون را بازگو کردن
وهدر کردن we der kirdin وه دهیشت کردن [ف] بیرون
 کردن
وهدرد خواردن we derd xwardin چشت وه دهر
 بخور [ف] بدرد کاری خوردن
وهدرد خور we derd xwer وه دهرد بخور [ف] بدر
 بخور
وهدس we des (۱) وه پا «په‌نج وه دس» (۲) له دس
 [ف] (۱) در دست، در تصاحب (۲) فریاد از دست
وهدسا کردن we desa kirdin له دسا کردن [ف] از
 دست دادن
وهدس چین we des çin له دس چین [ف] از دست رفتن
وهدس دان we des dan له دس داین [ف] از دست دادن
وهدس کهفتن we des keftin (۱) وه قه‌پ کهفتن (۲) وه
 دس هاوردن [ف] (۱) به دست افتادن، گیر آوردن (۲) به دست
 آوردن
وهدس گرتن we des girtin وه دس هاوردن چشتی
 (۲) نزدیکی کردن وه وه‌ق له زهماوهن [ف] (۱) بدست گرفتن (۲)
 همخوابه شدن با عروس در شب زفاف

وهدسهک دان we desek dan له دس داین [ف] از دست
 دادن
وهدسهو بۆن we desew bün (۱) له دس دان (۲) لازم
 داشتن «ها ده‌سمه‌و» [ف] (۱) از دست شدن (۲) لازم داشتن
وهدسهو کردن we desew kirdin وه دسا کردن [ف] از
 دست دادن
وهدم we dem وه قسیه، وه زووان «وه دهم بگره‌ئ تا
 تیه‌مه‌و» [ف] با حرف وسخن فریفتن و آرام کردن
وهدما دان we dema dan (۱) تلی کیشان (۲) تلوو هه‌پ
 کردن [ف] (۱) هیاهو براه انداختن، فریاد کردن (۲) کنایه از
 نیست ونابود کردن، حذف کردن
وهدما نان we dema nan وه دهما ناین [ف] نسبت دادن،
 سخنی را به کسی نسبت دادن
وهدم دهرچین we dem derçin نه‌زانسته قسه‌یگ وه‌تن
 [ف] ناخواستنه سخنی را بر زیان راندن
وهدم کهفتن we dem keftin سه‌ردس بۆن خوارده‌مه‌نی
 [ف] از دهن افتادن غذا
وهدم گرتن we dem girtin وه زووان گرتن [ف] کسی را
 با سخن گفتن معطل کردن و آرام کردن
وهدو we dew رۆزی، گورجانه [ف] سریع، فوری
وهده‌یشت we deyšt وه دهر [ف] در بیرون، بیرون
وهده‌یشت چین we deyšt çin (۱) وه کناراو چین (۲) له
 مال دانه‌و ده‌یشت [ف] (۱) به مستراح رفتن (۲) از خانه بیرون
 رفتن
وهده‌یشت کردن we deyšt kirdin وه دهر کردن [ف]
 بیرون کردن
وهدیار بۆن we dyar bün چاوه‌دیری کردن [ف] مراقبت
 کردن
وهدیار منه‌ن we dyar menin وه دیار وسان [ف] مراقب
 چیزی بودن
وهدیار وسان we dyar wisan وه دیار چشتی وسان [ف]
 مراقب چیزی ماندن
وهدی بۆن we dî bün پیا بۆن [ف] پیدا شدن، زادن
وهدی کردن we dî kirdin پیا کردن [ف] پیدا کردن
وهدی هاتن we dî hatin وه‌دی بۆن، له دالگ پیا بۆن [ف]
 زادن، به دنیا آمدن

وهر (wer ۱) لاناوه له شه‌رمینه و مه‌مگ، له ئه‌وستا (vere) (هه‌ره) وه مانای مه‌مگ و سینه و نووا تو‌سریاس (۲) نووا، له لاتین (vore) تو‌شن (۳) تاو، ماوه «یه‌ئ وهر تی یه‌ئ وهر چوو» (۴) وهرجه، وهرجله (۵) رق «وهر کرده ئه‌ولا» (۶) پووشین «کرده‌ئ وهر»، له ئه‌وستا (ver هه‌ر) وه مانای پووشاننه و له لاتین (wear) تو‌شن (۷) پاشگر خاون بۆن «به‌خته‌وهر» (۸) میوه‌ر، تاسکه (۹) پیه‌نای «شه‌ش گام وهریه» (۱۰) هوهر، خوهر «ل» (۱) کنایه از شرمگاه و سر و سینه، در اوستا (vere) به معنی پستان و بر نوشته شده (۲) جلو، در لاتین (vore) گویند (۳) وقت اندک (۴) پیش، پیش از (۵) روی، صورت (۶) پوشیدن، بر تن کردن، در اوستا (ver) به معنای پوشاندن نوشته شده و در لاتین (wear) گویند (۷) پسوند مالکیت (۸) موی زهار (۹) په‌نا، عرض (۱۰) نگا **خوهر** وهر (wer ۱) گلیم (۲) مه‌غار، له ئه‌وستا (ver هه‌ر) تو‌سریاس (۳) وهر، فەر، فه‌ر، له گیله‌کی (ver هه‌ر) تو‌شن (۱) گلیم (۲) صخره، غار صخره‌ای، در اوستا (ver) به معنی غار و پناهگاه نوشته شده (۳) برف، در گیلکی (ver) گویند **وهرئاو** wer aw وهر او (۱) بستن جلوی آب و هدایت آن برای آبیاری

وهر ئه‌ئیوان wer eîwan وهر ئیوان (۱) ایوان خانه

وهراپئکه werapêke بنوهره وهره‌نه‌ک (۱) نگا **وهرزه‌نه‌ک** وهرازینه werazîne رزار بانین، ته‌وه‌ق بانین «گگ» له کرمانجی «زه‌ینه» وه مانای پله‌پله‌س (۱) ردیف بالا، مثلاً کتابهای چیده شده را در نظر بگیریم کتاب یا کتابهایی که در ردیف بالا قرار دارند به صورت پله‌ای، در کرمانجی «زه‌ینه» به پله پله گویند

وهراس we rās وهراسی (۱) براستی

وهراسی we rāsî وهراس (۱) براستی

وهراشکاو we raşikaw راشکاو (۱) اتفاقی، سرزده

وهرانن weranin ئه‌لورانن (۱) بستن دکمه‌های کت و پیراهن

وهراو weraw بنوهره وهرئاو (۱) نگا **وهرئاو**

وهراوهر werawer رۆیه‌رق (۱) روبه‌رو، پیش‌رو

وهریپ wer bir وهریپ کردن، ئه‌و که‌سه ک له هه‌ئین ده‌سه‌که‌ته یا دره‌و له نووا تره‌ک کار که‌ئید، پیش‌ه‌راول (۱) کسبیکه هنگام کندن نخود یا درو کردن در چند متر جلوتر کار می‌کند و به اصطلاح جلوی دست کارگران را تَنک تر می‌کند،

پیش قراول

وهریپ wer ber دیه‌که‌یگه له هلیران، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «وهریپ‌رده» وه مانای خوهر خستیه و هلیران گه‌رمه سیره (۱) روستایی با گویش کلهری در هلیلان، در دیگر گویشهای کردی «وهریپ‌رده» به معنای آفتابزده است و هلیلان منطقه‌ای گرمسیری است

وهرپال wer pal پایمان کۆیه (۱) دامنه کوه

وهرپای wer pay کاورینگ ک له وهر پای وه‌ق سه‌ر بپن (۱) بز یا گوسفندی که پیش پای عروس دنج کنند

وهرپرس werpirs سه‌ره‌مه‌له، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی «به‌رپرس» تو‌شن (۱) مسؤل، در دیگر گویشهای کردی «به‌رپرس» گویند

وهرپشت weri pişt ژیر و رق (۲) خوار و بان (۱) زیر و رو (۲) بالا و پایی

وهر په‌نگلاتی wer pengfatê شاوانی (۱) کنایه از شهبانی

وهر پیری wer pîrî وه پیری چین (۱) پیشاپیش به استقبال رفتن

وهرت wert وهرد، له ئه‌وستا (vert هه‌رت) تو‌سریاس (۱) کرد کشاورزی، در اوستا (vert) نوشته شده

وهر تاسکه wer taske تاسکه (۱) محل رویش موی زهار

وهرتاوهرمه wertawirme وهرتاوهرمه (۱) ایوان خانه

وهرتاوه wertawe ساج تاوه (۱) اجاق پختن نان **وهرتاوه کیش** wertawe kîş (۱) په‌نگرکیش (۲) لاناوه له کلفه‌ت (۱) چوبی که با آن زغالهای فروخته زیر اجاق را تنظیم می‌کنند (۲) کنایه از کنیز

وهرتاوهرمه wertaêrme وهرتاوهرمه (۱) ایوان خانه

وهرتراف wer tiraf وهرتاسکه (۱) نگا **وهرتاسکه**

وهرتووه wer tuwae وهرکوه، له قورپی تا سینه‌ئ چاره‌وا (۱) از قسمت گلو تا سینه چهارپایان

وهرته werte قولتیه‌ئ خه‌ته‌ر (۱) وسط

وهرته‌ک wertek وهره‌ئیوان (۱) سکوی ورودی ایوان خانه

وهرجا werca ده‌رجا، رۆزی «جاوه‌رجا» (۱) فوری، پیش از

وهرچاین wer cayn (۱) لاناوه له ژه‌که‌ژه‌ک کردن (۲) خه‌ریک کارخوهر بۆن «ت وهر خود بجا» (۱) کنایه از حرفی (۲) کار خود را پیش بردن، «وهر» به معنای گلیم است و این

عبارت به معنی کار گلیم خود را تمام کن و کاری به دیگران نداشته باش است

وهرجس **wercis** وهرجست [ف] ورزش

وهرجست **wercist** وهرجس [ف] ورزش

وهرجس کار **wercis kar** وهرجس کار [ف] ورزشکار

وهرجس کردن **wercis kirdin** وهرجست کردن [ف] ورزش کردن

وهرجله **wercile** وهرجه [ف] پیش از آنکه

وهرجه **werce** وهرجه [ف] پیش از آنکه

وهرجه کار **werce kar** وهرجه هر کاریگ [ف] پیش از هر کاری، پیش از

وهرچاو بون **wer çaw bün** (۱) له نه زهر داشتن (۲) له وهر چاو بون [ف] (۱) درنظر داشتن (۲) پیش چشم بودن

وهرچاو تنگ **weri çaw teng** چنوک، چنوک، قورتنگ [ف] خسیس، تنگ نظر

وهرچاو سیر **weri çaw sêr** زیز وهر چاوتهنگ [ف] مقابل تنگ نظر

وهرچاو هوردن **weri çaw hawrdin** وه وهر چاو هوردن [ف] پیش چشم نمایش دادن، به تصویر کشیدن

وهرچه **werçe** نرائی چه «ل» [ف] برای چه، چرا

وهرخ **werx** وهرک، بهرخ [ف] بره

وهرخیز ناشوو **wer xêz aşu** ناشوو [ف] فتنهگر

وهرد **werd** (۱) وهرت، له نه وستا (**vert** قهرت) نوسریا س (۲) وه گهرد (۳) شیک «خودا وهرد دامه گزدهو» له فارسی

هه ماوهرد له هئ وشه وهرگتپ بویه [ف] (۱) کرد کشاورزی، در اوستا (**vert** ورت) نوشته شده (۲) همراه با (۳) حریف، در

فارسی همورد از این واژه مشتق شده

وهردا بردن **werda birdin** وه گهردا بردن [ف] با خود همراه کردن، همراه بردن

وهرداس **wer das** یه هئ چه پ خه لیه ک داس برئ کهن [ف] مقدار غله ای که در دهانه داس جا میگیرد در هنگام درو کردن

وهردالان **wer dafan** (۱) وهرما (۲) وهردلان [ف] (۱) لبه صخره که بتوان در آن پناه گرفت (۲) دامنه کوه

وهردان **werdan** ول کردن [ف] رها کردن، ول کردن

وهرداو **werdaw** بنویره وهرزا [ف] نگا وهرزا

وهرداوان **wer dawane** وهرداوانه، پر یه هئ داوان [ف] به

اندازه پر یک دامن

وهرداوانه **wer dawane** وهرداوان [ف] نگا وهرداوان

وهردبرین **werd birin** بانه برین [ف] آماده کردن زمین جهت شخم

وهرد بق **werdi rû** وهر بق [ف] رو به رو، پیش روی

وهردلان **wer difan** (۱) وهردلان (۲) کویه یگه له چه رداوپر [ف] (۱) دامنه کوه (۲) کوهی در چرداول

وهر دل نه گرتن **weri dif negirtin** بان دل نه گرتن، خوارده مه نییگ ک نیه تویه نئ جیگر خوراک سفت بوو [ف]

خوراکی که نمی شود آنرا غذای اصلی نامید، چیزی شبیه دسر وهردمه **werdime** وهردمه [ف]

رجز خوانی و همورد خواهی

وهردق **wer dü** وهردق کردن، که نین پووس له بان دمه وا [ف] دباجی و کندن پوست از روی قسمت دنبه

وهردق کردن **wer dü kirdin** بنویره وهردق [ف] نگا وهردق وهرد وهان **werd û han** هورد کردن [ف] خرد و خمیر کردن

وهرد وهرز **werdi werz** وهرز وهرد برین [ف] شخم سر موعد، موسم شخم زدن

وهر دویا **wer dūya** لاناوه له شهرت و قهول «وهر دویا نه یزئ» [ف] کنایه از شرط و پیمان مقرر

وهرده **werde** (۱) ده سوور وه ول کردن (۲) وهرده وهرده [ف] (۱) امر به رها کردن (۲) رجز خوانی

وهردهس **wer des** پادهو، شاگرد [ف] پادو، ورس

وهردهسهک **wer desek** ننگال [ف] نگا ننگال

وهرده لهک **wer defek** ده لهک دان [ف] هول دادن

وهردهنه **werdene** وهر ده نئ [ف] قسمت جلویی دنده ها

وهرده وهرده **werde werde** بهرچهک بهرچهک [ف] رجز خوانی و همورد خواهی

وهردین **werdin** زهق شقویه م کریای [ف] زمین شخم زده

وهردینک **werdînik** قولتیسسه، له زاراوهیل ترهک کوردی «ناوهند» توشن [ف] مرکز، در دیگر گویشهای کردی «ناوهند»

گویند

وهر بق **weri rû** وهر بق [ف] رو در رو، پیش روی

وهرز **werz** (۱) وهرزن (۲) هه نه هن کشت وکال، فه سل، له نه وستا (**verize** قهرزه) وه مانای کشت وکاله و له کوردی

وهرزیر واته کشاورز [ف] (۱) بلندی مخوف (۲) فصل، در اوستا

وهرزیر» یعنی کشاورز
 وهرزا werza (۱) نیره گائ جفته‌رُ سی مانگ نه‌وبان «ل»
 (۲) وهرزُ وه دسان هاتنُ په‌له‌نگ (۳) نه‌وه‌ل گورُ نوکه‌ل [ف]
 (۱) گاو نر شخم (۲) موسم جفت گیری پلنگ و گریه‌سانان (۳)
 اولین گوساله گاوی که تازه بالغ شده و نخستین لقاح اوست
 وهرزاخ werzax (۱) وهردلان (۲) کویه‌ئ کوچگین [ف] (۱)
 دامنه کوه (۲) کوه سنگی
 وهر زائر weri zaêr وهرتراف، تاسکه [ف] نگا وهرتراف
 وهرزشت werzišt وهرجس، وهرزش [ف] ورزش، نگا وهرجس
 و ترکیباتش
 وهرزنهق werzineq وهرزنهک، وهرلیک [ف] پیشبند
 وهرزنهک werzinek وهرزنهک [ف] پیشبند
 وهرزوو werzû بنووپه ورزُ «گ» [ف] نگا ورزُ
 وهرزه werze (۱) وهرزن (۲) نیره‌گائ جفت «ل» [ف] (۱)
 بلندی مخوف، پرتگاه (۲) گاو نر شخم زن
 وهر زهرد wer zerd (۱) کویه‌ئ گه‌ورائگه‌له پيازئاوای
 هلیزان، گاهس له «وهزن، وهرزه، وهرز» وه مانائ بلتینی
 ترسناک گریاس (۲) ديه‌که‌تگه له سه‌رپه‌ل [ف] (۱) رشته کوهی
 بلند در پياز آباد هلیلان، شاید از واژه «وهزن، وهرزه، وهرز»
 به معنای بلندی و پرتگاه مخوف مشتق شده باشد (۲) روستایی
 در سر پُل‌ذهاب
 وهرززار werzêar بنووپه وهرزیر [ف] نگا وهرزیر
 وهرزیر werzêr وهرززار، نه‌وستا (werizêne فه‌رزُ ینه)
 و virizê فرزند) و (werize فه‌رزه) و له سمنانی «وهرزیر
 « توشن [ف] کشاورز، در اوستا (werizêne ورزینه) و
 virizê ویزی) و (werize ورزه) نوشته شده و در سمنانی
 «ورزیر» گویند
 وهرزهنگ werjenêg وهرزهنگه، خه‌رمانتگ کُ خاس حوولَه
 نه‌ویه [ف] خرمنی که خوب کوبیده نشده و نخاله‌اش زیاد است
 وهرزهنگ werjenêg وهرزهنگ، خه‌رمانتگ کُ خاس حوولَه
 نه‌ویه [ف] خرمنی که خوب کوبیده نشده و نخاله‌اش زیاد است
 وهرسا wersa سه‌پوان «ویر وه وهرسائ مه‌که» [ف] سایبان
 ، جایگاه، منزلگاه
 وهر سهر weri ser (۱) وهر پُق (۲) نووائ سهر [ف] (۱) رو در
 رو (۲) جلوی پیشانی، جلوی سر

وهرسئول wersêwif نووائ سئول [ف] چیدن موهای جلوی
 سبیل
 وهرشکست werşikist وهرشکه‌ست [ف] ور شکست شدن
 وهرشه‌نگ werşenêg واشه‌نگ [ف] نگا واشه‌نگ
 وهرشهو werşew فلزینگه [ف] آلیاژ ورشو
 وهرعه‌ئید weréêd بنووپه نوعه‌ئید [ف] نگا نوعه‌ئید
 وهرقلاخی werqifaxú شیره‌واره [ف] نگا شیره‌واره
 وهرقه‌ساوانه wer qesawane وهرکارد، به‌شینگ له
 گوشت قه‌سای کُ هن قه‌ساره [ف] قسمتی از گوشت جلوی
 گردن که به اصطلاح از آن قصاب است
 وهرقهو werqew په‌قه‌ئ کوتر [ف] یخه کت
 وهرک werk به‌رخ، له مازندرانی «وهره» و له گیلکی «وبرا
 « توشن [ف] بره، در مازندرانی «وهره» و در گیلکی «وبرا»
 گویند
 وهرکارد wer kard وهرقه‌ساوانه [ف] نگا وهر قه‌ساوانه
 وهر کردن wer kirdin (۱) رق کردن وه که‌سیگ (۲) له وهر
 کردن [ف] (۱) رو به کسی کردن (۲) پوشیدن
 وهرکُو werkû (۱) وهرکوه، بنووپه وهرتووه (۲) وهر کوت
 [ف] (۱) نگا وهرتووه (۲) پیش کوبیده خرمن
 وهرکوه wer kuwe (۱) بنووپه وهرتووه (۲) یاوینگ کُ له
 زورُ سه‌نگینی بار و ری فره له پا بکه‌فید [ف] (۱) نگا وهرتووه
 (۲) اسبی که در اثر بار سنگین و راه طولانی از پا بیافتد
 وهرکوت werkwit (۱) وهرکوه (۲) چاشت کردن [ف] (۱) پیش
 کوبیده خرمن (۲) چاشت قبل از غذا، پیش غذا
 وهرکوشیه werkwişye وهریکوشیه‌ر، کرک‌مازئ [ف] قسمت
 بالای دنباله، روی ستون فقرات
 وهرکه werke زیر پشتگه [ف] سواره‌ای که کسی یا باری را
 در جلوی زین سوار کند
 وهر که‌فتن wer keftin پیش که‌فتن [ف] پیشرفت کردن،
 پیش افتادن
 وهرکه‌ل werkel نوکه‌ل [ف] گوساله هیجده تا بیست ماهه
 نر
 وهرکه‌مه‌ره werkemere ديه‌که‌تگه له هلیزان [ف] روستایی
 در هلیلان
 وهرکه‌نی werkenî ديه‌که‌تگه له هلیزان [ف] روستایی در
 هلیلان

وهرکه و werkew ديه‌که‌یگه له مه‌سۆزی [ف] روستایى در منصورى

وهرکه‌یل werkeyl وهره‌یل [ف] گله‌برها

وهرگ werg (۱) به‌رگ، کرواس «شه‌رت بوو له داخت هه‌رگز نه‌خه‌نم- وهرگ ئازیه‌تى له وهر نه‌که‌نم» (۲) بنووره وهرنگ [ف]

(۱) برگ، لباس (۲) نگا **وهرنگ**

وهرگا werga ئیواره [ف] هنگام غروب

وهرگر wer gir (۱) هه‌پۆکه دهر (۲) ده‌وامدار [ف] (۱) مانع، نه‌ی کننده (۲) مقاوم

وهرگرتن wer girtin (۱) نووا گرتن (۲) تامل کردن [ف] (۱) مانع شدن (۲) تحمل کردن

وهرگن wergin به‌رگن، له په‌له‌وى (ver̂ فه‌ی) وه مانای خوریه [ف] پشم چیده شده‌ی گوسفندان، در په‌لوی (ver̂ فه‌ی) نوشته شده

وهرگپک wer gir̂g مانی ک له کار مال هامیاری که‌ید [ف] بچه‌ای که در کار خانه به بزرگترها کمک می‌کند

وهرگومه wergume ديه‌که‌یگه له کُرِن [ف] روستایى در کرند غرب

وهرگه‌وهران werigeweran (۱) که‌سینگ که همیشه قه‌وا سیه‌ئ نووای تیه‌ی (۲) ئه‌و چشته که خوه‌ئ وه پئ خه‌ریک بکه‌ی [ف] (۱) آنکه در هر کاری خود را پیش قدم می‌داند (۲) آلت دست، آنچه که آلت دست و دستاویزی برای گذران وقت نباشد

وهرلیک werlyk وهرزه‌نه، به‌رلیک [ف] نگا **وهرزه‌نه**

وهرلیکه werlyke بنووره وهرزه‌نه [ف] نگا **وهرزه‌نه**

وهرما werma (۱) سایه‌پ که‌مه‌ر (۲) ئشکه‌فت بۆچگ [ف] (۱) سایه اندک صخره که بتوان در آن پناه گرفت (۲) غار کوچک

وهرمال wer maf (۱) چیخینگ ک خه‌نه‌ئ ده‌م دهر سیه مال (۲) بنووره به‌رمالک [ف] (۱) نوعی چیخ که به ورودی سیاه‌چادر اندازند (۲) نگا **به‌رمالک**

وهرمل wer mil ره‌سینگ ئه‌پائ ته‌نگ بار [ف] طنابی که به پالان وصل است و از جلوی گردن حیوان می‌گذرد و برای تنگ بار است

وهرملى wer milî جوورئ گوله‌نگه ک که‌نه‌ئ قه‌ئ جل‌شال [ف] نوعی بافتنی منقوش که آویزه‌ای به آن می‌آویزند و در جلوی «جل‌شال» قرار دارد

وهرمه‌زار wer mezar زیز وهرمه‌غار، ده‌یشت هامار و ساف له پامه‌نه‌ئ کزیه، «مه‌زار» وه مانای هه‌ریای و ئارا کریایه [ف] دشت همواری که در دامنه‌ی کوه باشد، واژه‌ی «مه‌زار» به معنی رنده شده و له شده و صاف و هموار است

وهرمه‌شکانه wer meşkane به‌خشان به‌شیگ له به‌ره‌چه‌ئ مه‌شکه وه بیئه‌نوا تا هۆرم مه‌شکه فره‌وه بوود [ف] بخشیدن مقداری از محصول مشک به‌بینوا برای برکت بیشتر در مشک **وهرمه‌مگی** wer memigi منال شیرخوهر [ف] نوزاد، شیر خوار

وهرمیل wermîl ديه‌که‌یگه له مه‌سۆزی [ف] روستایى در منصورى

وهرنان wer nan هۆرم بردن [ف] بورش بردن

وهرنئا wernêa وه‌ریان [ف] گذار آب آبیاری

وهرق we rû له رِق [ف] در روی، روبروی

وهرقا دین we rûa dîn له‌رِق که‌سینگ دین [ف] با کسی رو در بایست نداشتن

وهروانک werwanik (۱) وهرزه‌نه (۲) که‌شى، تنافینگ پیه‌ن و دریز ئپائ ته‌نگ دان کونه [ف] (۱) نگا **وهرزه‌نه** (۲) طنابی پهن و دراز برای تنگ زدن مشک آب بر دوش

وهروانک کیش werwanik kîş (۱) کووچه‌ک، منال نا بائقیگ ئه‌ول ئاوماری که‌ره‌یل چوود و که‌شى کونه ته‌نگ ده‌ید (۲) لاناوله فتگ فرمانی «چمان وهروانک کیش دالگم» [ف] (۱) وردست، بچه نابالغی که همراه زنان به چشمه می‌رود و تنها در تنگ زدن مشک آب سر طناب را می‌گیرد (۲) کنایه از کسی که کارهای معمولی و غیر قابل توجه انجام می‌دهد

وهرق بردن we rû birdin له‌رِق بردن [ف] از رو بردن

وهرقچین we rû çîn له‌رِق چین [ف] از رو رفتن، کنف شدن

وهروپگ wer wir̂g ورگ منالانه [ف] بهانه‌گیری کودکانه

وهرواس werwas وه‌سواس [ف] وسواس

وهرواسه werwase وه‌سواس «م نه‌خواردمه له‌ئ کاسه - ئیره بکه‌م وه‌رواسه» [ف] وسوسه داشتن، وسوسه به خرج دادن

وهروانگ werwanig تلیمه‌ئ پارچه ک نه‌نه‌ئ زیز مه‌شکه تا هم پشت ئازار نه‌تۆنید هم ته‌ر نه‌ود [ف] تکه پارچه‌ای که زیرمشک می‌گذارند تا هم پشت آزار نبیند و هم تر نشود **وهره‌هشن** wer weşin ئه‌و که‌سه ک وهرجله شۆیه‌م کردن

تویه م زهق خه‌ید [ف] آنکه قبل از شخم زدن بذر زمین را می‌پاشد

وهره‌یَلان wer hêfan [ف] وهریکال [ف] نگا وهریکال

وهره werê هووکاره‌ی وِرگ کردن بۆن [ف] به بهانه گیری

عادت کردن، بچه‌ای که به بهانه‌گیری عادت کرده باشد

وهره‌په‌نگ were peng [ف] په‌لمه‌گیره [ف] حالت گریه به خود

گرفتن

وهره‌ته werete [ف] وهره‌سه [ف] نگا وهره‌سه

وهره‌جیتگی werecîtigî [ف] وهره‌جیتگی، به‌رچه‌ک به‌رچه‌ک

[ف] ادعا داشتن، مدعی بودن

وهره‌جیتگی werecîcigî [ف] وهره‌جیتگی، له سه‌کزی «وهر

جنده‌ک» وهره‌سه‌ک زو گرژه‌و بوو ئوشن [ف] ادعا داشتن،

درسکزی «وَرَجندک» به کسی که زود عصبانی می‌شود گویند

وهره‌جیتگی werecîgî [ف] ادعا داشتن

وهره‌سه werese سه‌رپه‌ره‌سی‌کردن، له ئه‌وستا (verethe)

فه‌ره‌سه (توسریاس، گاهس «ارث» له‌ئ وشه وهرگتیر بوود [ف]

سرپرستی و نگهداری کردن از چیزی، در انحصار قرار دادن در

اوستا (verethe ورته) به معنی در اختیار داشتن و نگهداری

کردن از چیزی نوشته شده، شاید ارث و مشتقاتش از همین

واژه منشعب شده باشد

وهرهک werek (۱) په‌تی ک نه‌نه‌ئ پائ مییه و بزَن (۲) بنووره

ژیرزگه (۳) بنووره وهرزه‌نه‌ک «گ» [ف] (۱) طنابی که با آن

پای گوسفند و بز را می‌بندند (۲) نگا ژیرزگه (۳) نگا وهرزه‌نه‌ک

وهره‌گرتن were girtin [ف] بنووره وهره [ف] نگا وهره

وهره‌لا werela [ف] بی‌خاون، لاقه‌ید [ف] لاابالی، لاقید

وهره‌لا کردن were la kirdin (۱) لاناوه‌له ئه‌ده‌و کردن

وهره‌لا (۲) سه‌ره‌وهره‌ئ رییه‌ن کردن [ف] (۱) اصطلاحاً ادب

کردن لاابالی (۲) سرپرستی گله کردن

وهره‌له‌وان werelewan [ف] شووان وهره‌یل [ف] چوپان بره‌ها

وهره‌م werem [ف] په‌نام [ف] ورم، آماس

وهره‌ما werema [ف] ساره‌ما کردن، دویائ به‌رئ کردن وهره‌یل

وه ژیر دالگ کردن [ف] هرچند وقت یکبار پس از شیر دوشی

بره‌ها را به زیر مادران انداختن

وهره‌م کردن werem kirdin [ف] په‌نه‌میان [ف] ورم کردن

وهره‌میده were mêde [ف] په‌نام ماده [ف] بیماری نفخ

وهرن weren (۱) شه‌ک، کاووره نیر سئ سال ئه‌وبان، له

ئه‌وستا (veren فه‌ره‌ن) توسریاس (۲) وهره‌ک، وهره‌سه‌ک

«ه‌هرچئ که‌مه‌ئ وهره‌ن، پالمه‌دویه‌س» بنووره ئنگال [ف] (۱)

گوسفند نر سه سال به بالا، در اوستا (veren فه‌ره‌ن) نوشته

شده (۲) نگا ئنگال

وهرن پووز weren pûz [ف] ئه‌و که‌سه‌ک ده‌م‌چه‌وی دریزه [ف]

کسی که چانه و بینی کشیده و دراز دارد

وهرن خهت weren xet [ف] وهرن خه‌رت، کاووره نیر چووار

سال ئه‌و بان [ف] گوسفند نر چهارسال به بالا

وهرن خه‌رت weren xert [ف] وهرن خه‌ت [ف] نگا وهرن

خه‌ت

وهرن داین weren dayn [ف] په‌رانئ کاوړ وه مییه [ف] جفت

دادن گوسفند ماده و نر

وهرن گرتن weren girtin [ف] جفت‌گرتن مییه [ف] آبستن

شدن گوسفند ماده

وهره‌نیسک werenîsk [ف] مقانن و گیرسن [ف] گریستن و هق

هق کردن

وهره‌و werew [ف] رویه‌و کووره «وهره‌و کووره چید» [ف] رو به،

به سوی

وهره‌وخوار werew xwar [ف] رویه‌وخوار [ف] رو به پایین

وهره‌و کوو werew kû [ف] رویه‌وکووره [ف] رو به کجا؟

وهره‌و نوا werew nwa [ف] رویه‌وهر [ف] رو به جلو

وهره werhe [ف] چرین، بانگ [ف] صدا کردن

وهره‌یل wereyl [ف] وهرکه‌یل [ف] گله بره‌ها

وهره‌یوان wereywan [ف] وهره‌یوان [ف] ایوان جلوی خانه

وهری werî [ف] وهرین [ف] پیشین

وهره‌ئ we rê [ف] ده‌س خواهش «ئه‌ئ وهره‌ئ» [ف] دست مرزا،

ایوالله

وهره‌ئا werêa [ف] له‌وهرئا [ف] از جلوی، در جلوی

وهره‌ئا we rêa [ف] له‌رئه‌و [ف] در راه، در حال راه رفتن

وهره‌ئان werêan (۱) ئاوپیچی، گوزار ئاو (۲) نوایان (۳) جیا

کردن وهره‌یل له مییه‌یل [ف] (۱) گذار آب آبیاری (۲) جلوی آنها،

جلویشان (۳) جداکردن بره‌ها و بزغا له‌ها از مادران و در آغل

ویژه کردن

وهره‌ئان کردن werêan kirdin [ف] جیا کردن وهره‌یل له مییه‌یل

و له ئاخوړ خواهیان کردن [ف] جدا کردن بره‌ها از گوسفندان و

در آغل ویژه خود کردن

وهری زهق werî zeî هاماری وهر زهق [ف] قسمت همواری

زمین کشاورزی که در پادامنه کوه قرار دارد

وهریشک werêşk ستویه، بنووره پفی [ف] شش، نگا پفی

وهریکال werîkaî وهریئان، وهلیکال [ف] ابتدا وانتهای

زمین کشاورزی را برعکس دیگر قسمتهای زمین شخم هاشوری

زدن، هاشور زدن

وهرین werîn وهری، نوایین [ف] پیشین

وهرینان werînan پیشنان [ف] گذشتگان، پیشینیان

وهرینک werînik وهرزه نهک ناشپهزی [ف] پیشبند آشپزی

وهرینه werîne وهرینه گه [ف] پیشین، آن پیشینی

وهرینه گه werînege بنووره وهرینه [ف] نگا وهرینه

وهرینهو werînew سه کوو «ل» [ف] سکو، سکوی در خانه

وهز wez (۱) حال و رووژ، نه رویه (۲) چۆنیه تی «که لوهز،

جگه رووژ» (۳) په رده تیگ ک ناودل له یهک جیاوه که یتد،

دیا فراگ [ف] (۱) وضع (۲) چگونگی (۳) پرده ای که امحاء و

احشاء را از هم جدا می کند، پرده دیا فراگم

وهزا weza وه چه رزا، نه تیجه [ف] موالید

وهزنده سهر we zinde ser تا ماوه تیگ ک زنییم «وه زنده

سهر وه مالتی نهیچم» [ف] تا زمانی که زنده ام، تا زنده ام

وهزته wezne لانه مائی جوورئ نه سپه نه پائی بار بردن [ف]

نزادی از اسب ویژه حمل بار

وهزووان we zuwan وه قسیه «وه زووان بگره ئ بزبان رازی

بوو» [ف] با گفتمان و آرامش کسی را راضی کردن، گفتمان

وهزووان گرتن we zuwan girtin ئارام کردن وه قسیه

[ف] با سخن و گفتار آرام کردن

وهزووان نان we zuwan nan قسیه وه دهم نان [ف]

سخنی را به کسی نسبت دادن

وهزووانی we zuwanî وه قه وئی «وه زووانی منه و بۆشه

پئ» [ف] به نقل از...

وهزهن wezen وازهن [ف] بلندی مخوف، پرتگاه

وهزیر wezîr هامیار پاتشا [ف] وزیر

وهزیفه wezîfe خه سپهن، نه رویه [ف] وظیفه

وهژیر we jêr له ژیر [ف] در زیر

وهژیر بردن we jêr birdin (۱) ئقرار کردن (۲) له ژیر چشتی

گیر بردن [ف] (۱) اعتراف گرفتن (۲) به زیر بردن

وهژیرپا چین we jêri pa çîn هان دان، تیژ کردن [ف]

تحریک کردن

وهژیر چین wejêr çîn ئقرار کردن [ف] اعتراف کردن

وهژیر دان we jêr dan نا کردن [ف] نفی کردن

وهس wes (۱) بهس (۲) جوور، وهک «گاوس، بزنه وهس»

[ف] (۱) بست (۲) مثل، مانند

وهسل wesl ههر پووشه مه نیی ک له خوری دُرس بۆیه [ف]

هر نوع پوشیدنی که از پشم گوسفند درست شده باشد

وهسلتان سهر we sifî tani ser وه تهوق سهر «وه سلتان

سهر دا له زهق» [ف] با قسمت فوقانی سر بر زمین خوردن یا

به چیزی برخورد کردن

وهسمه wesme بنووره وزمه [ف] نگا وزمه

وهسنگ we sing وه باور، وه نه زهر «وه سنگ م خاسه»

[ف] به نظر، به باور

وهسواس weswas وهرواس [ف] وسواس

وهسهر weser (۱) وه بان سهر (۲) قه سه میگه «وه سهر مه ولا

« (۳) له بان «وه سهر بۆیه لیوا کردم» (۴) دوواره «وه سهر

بۆشه ئ» [ف] (۱) بر روی سر، کلمه احترام (۲) سوگندی است،

به سر (۳) بخاطر (۴) دوباره

وهسهر we sera له ئ نوو، دوواره [ف] دوباره

وهسهر بردن we ser birdin (۱) گوزه رانن (۲) نه ره م و

ته ره م گرتن [ف] (۱) گذراندن (۲) با حرمت خاصی بردن، کلمه

احترام

وهسهر چه we seri çe له سهر چه [ف] برای چه، بخاطر

چه؟

وهسهر چین we ser çîn (۱) گوزه ران (۲) سهر دان، سهر

که شی کردن (۳) نه دلدای کردن، نه رز کردن وه که سئ [ف] (۱)

به سر رفتن (۲) به سراغ رفتن (۳) شکایت کردن، بر علیه کسی

اقامه دعوا کردن

وهسهر خردان we ser xir dan ده سه خره کردن [ف] سر

دوانیدن

وهسهر خوهئ we sweri xwey (۱) سه رخود (۲) وه سه ور

[ف] (۱) سرخود، خودسری (۲) با حوصله

وهسهر خوهئ خسن we seri xwey xisin له سهر

خوهئ وا کردن [ف] از عهده خود انداختن، از سر باز کردن

وهسهر خوهئ کردن weseri xwey kirdin له سهر

خوهئ خسن [ف] از سر خود باز کردن

وهسەر خوهئ هلاتن we seri xwey hifatin زیز بی
 مهولا [ف] به اختیار خود
وهسەر دین we ser dîn بنووره شیره که بۆن «وه سهر
 منه دیده؟» [ف] نگا شیره که بۆن
وهسەر ژن چین we seri jin çîn لاناوه له گه پای [ف] کنایه
 از زناکاری
وهسەر سهور we seri sewr وه ئوقوف، وه ئارام [ف] با
 حوصله
وهسهکران نیشتن we sekran nîştin جه لال و جه برووته و
 نیشتن له تهخت [ف] با جلال و جبروت بر تخت نشستن
وهسەر کردن we ser kirdin (۱) به تیه وه سه رکردن (۲)
 چه وال پرسیدن (۳) قام دانه و [ف] (۱) بسر کردن رو سری و غیره
 (۲) احوال پرسیدن (۳) سراغ گرفتن
وهسەر کلاو کهفتن we seri kilaw keftin بنووره سهر
 کلاو خوهئ کهفتن [ف] نگا سهر کلاو خوهئ کهفتن
وهسەر هاتن we ser hatin (۱) هوف کردن خوراک زوورم
 شیر (۲) تاقه تاق بۆن (۳) بلا ناره سه بۆن «چ بلاگ وه
 سهرئ هات» [ف] (۱) سر ریز کردن غذا (۲) بسر آمدن، به تنگ
 آمدن (۳) سرگذشت بد، پیش آمد بد
وهسەر هاوردن we ser hawrdin (۱) وه تهنگ هاوردن (۲)
 وشهئ حرمت نان «وه سهر تیه رمهئ» (۳) نه دلدای کردن و
 وه سهر چین [ف] (۱) بسر آوردن حوصله (۲) کلمه احترام (۳)
 شکایت بردن و بسر کسی رفتن
وهش weş (۱) خوهش، له ئه وستا (weş وهش) وه مانای
 رهنگین و خاس تۆسریاس (۲) وهتن «شیرین وهش» له ئه وستا
 (weş قهش) تۆسریاس [ف] (۱) خوش، خوب، در اوستا)
 weş وئش) به معنی زیبا و خوب نوشته شده (۲) گفتن، گفتار،
 در اوستا (weş قهش) به معنی گفتن است
وهشان weşan (۱) هه لوه شان «له قه وه شان» (۲) پاشین،
 ئاشتن (۲) شان ته کاندان له هه لپه پگه [ف] (۱) ضربه زدن (۲)
 افشاندن، پاشیدن (۳) حرکت موزن شانها در چوپي کردی
وهشانن weşanin (۱) پاشین، ئاشتن (۲) هه لوه شانن [ف] (۱)
 افشاندن، پاشیدن (۲) ضربه زدن
وهشت wešt (۱) وای باشوور روژه لاتی (۲) له رزین له ش (۳)
 له تاو «له وهشت فلانی نات» (۴) له شه دهت «له وهشت سهر
 ژان مردم» (۵) لاسامه [ف] (۱) باد جنوب شرقی (۲) لرزش تن

(۲) از ترس (۴) از شدت، شدت (۵) باران و یاد تند
وهشکیان weşkyan رز گرتن له ... «وهشکیانه لئ» [ف]
 یکریز و پی در پی زدن، بیوقفه زدن
وهشن weşin پاشگر فرمانکاری «له قه وهشن» [ف] پسوند
 فاعلی برای ضربه زدن
وهشق دان we şü dan (۱) شق دان دویته (۲) لاناوه له بین
 ئرزه و ئابرق کردن [ف] (۱) شوهر دادن دختر (۲) کنایه از بی آبرو
 کردن کسی
وهشون we şûn له شوون [ف] به دنبال
وهشون چین we şûn çîn (۱) توپ که سیگ بردن (۲) وه
 شوون که سیگ چین [ف] (۱) رد کسی را گرفتن (۲) به دنبال
 کسی رفتن
وهشون نان we şûn nan وه رهت که سیگ نان [ف] دنبال
 کسی کردن، دنبال کردن
وهشون هاتن we şûn hatin هاتنه وه وه شوون که سیگ
 [ف] دنبال کسی رفتن به منظور برگرداندن
وهشون یهک we şûni yek له شوون یهک، په په لپهئ [ف]
 پشت سر هم، به ترتیب
وهشهک weşek بنووره چه شه که [ف] نگا چه شه که
وهشهنگ weşen وه شهنگ، وه شهنگ [ف] نگا وه شهنگ
وهشهنگ weşeng وه شهنگ [ف] نگا وه شهنگ
وهشی weşî خوهشی [ف] خوشی
وهشیا weşya هه لوه شیا [ف] پرتاب شد
وهشیات weşyat دپنه، ئه پنه بووت [ف] وحشی
وهشیاگ weşyag هه لوه شیاگ [ف] پرتاب شده
وهشیان weşyan هه لوه شیان [ف] پرتاب شدن
وهشیر we şîr مانگای شیردار [ف] بسیار شیر ده
وهغم wexm (۱) وه مفت، مفت (۲) وه قف عه ره و [ف] (۱) مفت
 (۲) وقف
وهفا wefa به فا [ف] وفا
وهفادار wefa dar به یته تدار [ف] وفادار
وهفر wefr قه پر، له ئه وستا (vefre قه فره) و له په هله وی
 (wefr وهفر) و (vefr قه فر) تۆسریاس و له هندی)
 (vepre قه پره) و له سوغدی (vefr قه فر) و له پارتی)
 (vefr قه فر) و له خارهمی (vifrk فرک) و (vifryk
 قفریک) تۆسریاس و له زاراوه یل تره گ کوردی «به فر، وهر،

وه‌ه‌ه‌پ که‌فتن we qep keftin وه ده‌س که‌فتن [ف] بدست افتادن، گیر آوردن

وه‌ه‌ه‌ره نیشتن we qere neîştin له خوه‌ئ دۆزه‌و کردن [ف] از خود راندن، از خود دور کردن

وه‌ه‌ه‌ز weqez ئوقووف ئوقووف [ف] آرام آرام

وه‌ه‌ه‌سی we qesî وه درووکانی [ف] به دروغ، دروغی

وه‌ه‌ه‌ه‌ق weqe weq وه‌ه‌ه‌ئ هه‌یتاه‌ه‌یت [ف] گریه پیایی

وه‌ک wek (۱) چۆ، جوور (۲) چۆزه‌ئ دار [ف] (۱) مانند، مثل (۲) جوانه‌ی درخت

وه‌کار wekar (۱) زاتدار (۲) کاری [ف] (۱) شجاع (۲) با اراده، پشتکار

وه‌کار خسن we kar xisin (۱) له کار خسن (۲) ناکار کردن [ف] (۱) بکار انداختن (۲) از کار انداختن

وه‌کار خواردن we kar xwardin وه دهرد خواردن [ف]

بدرد کار خوردن، بدرد خور

وه‌کار دراتن we kar diratin بازله بۆن [ف] از کار در آمدن

وه‌کار که‌فتن we kar keftin (۱) له کار که‌فتن (۲) کار کردن [ف] (۱) از کار افتادن (۲) بکار افتادن

وه‌کار گرتن we kar girtin کار وه پئ کردن [ف] به کار گرفتن

وه‌کار هاتن we kar hatin وه دهرد خواردن [ف] به کار آمدن

وه‌کۆ wekû (۱) له کوو؟ (۲) وه‌ک، چۆ [ف] (۱) کجا، از کجا (۲) مثل، مانند

وه‌کوانئ که‌فتن we kwanê keftin لاناوه له به‌د به‌خت بۆن [ف] کنایه از بدبخت شدن، اصل واژه به معنی در اجاق افتادن است

وه‌کۆرکه‌و نیشتن wekwirkew nîştin وه سه‌ر دُترینجگ نیشتن [ف] چمباتمه زدن

وه‌کۆره we kûre له کووره [ف] از کجا؟

وه‌کۆره‌و we kûrew له کووره‌و [ف] از کدام سمت؟

وه‌کۆلکه‌و نان we kwîlkew nan وه قورت نان، وه په‌پتاک نان [ف] صرف کردن، اقدام کردن و تحلیل کردن

وه‌که‌ره‌م we kerem (۱) با خودا (۲) سجا، هه‌لکه‌ه‌فتی [ف] (۱) با انصاف (۲) متین، باوقار

وه‌ور» تۆشن و له فه‌ریزه‌ندی و یه‌ره‌نی «وه‌فر» و له نه‌ته‌نزی و له گیله‌کی «وه‌رف» تۆشن [ف] برف، دراوستا (vefre و فر و در په‌لوی (wefr و فر) و (vefr و فر) و دره‌ندی (vepr و پر) و در سه‌دی (vefr و فر) و در پارتی (vefr و فر) و در خوارزمی (vifrk و فرک) و (vifryk و فریک) و در دیگر گویشهای کردی «به‌فر، وه‌ر، وه‌ور» و در فریزندی و یرنی «و فر» و در نطنزی و گیلکی «و فر» گویند

وه‌فراو wefraw ئاو وه‌فر [ف] برفاب

وه‌فراوا wefrawa دیه‌که‌یگه له ئارقون ئاوا [ف] روستایی در اسلام آبادغرب

وه‌فرسه‌گانه wefr segane وه‌فرسه‌گانی، ئه‌وه‌ل وه‌فر زمسان ک هه‌ر که‌س لئ بخوه‌ید قه‌زقاژ گرید [ف] نخستین برف زمستانی

وه‌فرسه‌گانی wefr seganî وه‌فرسه‌گانه [ف] اولین برف زمستانی

وه‌فرمال wefr maî پارووی وه‌فر مالمین [ف] پاروی برف مالی

وه‌فه‌ر هاتی we fer hatê په‌پیار، په‌مه‌غز [ف] پُر بار، ریشه دار

وه‌ق weq ده‌نگ حه‌یوان [ف] هر نوع صدای حیوان

وه‌قانن weqanin وه‌قه‌وه‌ق کردن [ف] وق وق حیوانات

وه‌قه‌زنگ بۆن we qirjinê bün لاناوه‌له پییری [ف] کنایه از پییری و فرتوتی

وه‌قنگا we qingâ له دُیواوه‌و [ف] از انتها

وه‌قنگا خسن we qingâ xisin مسه‌مس کردن [ف] احمال کاری کردن

وه‌قنگ سه‌گ نان we qingî seg nan لاناوه‌له ئرزه بردن [ف] کنایه از بی آبرو کردن

وه‌قؤلۆل weqi lül زنوو زنوو سه‌گه‌یل [ف] همه‌مه سگها

وه‌قواق weqiwraq وه‌قؤلۆل [ف] همه‌مه سگها

وه‌قورت نان we qwirt nan وه کۆلکه‌و نان [ف] صرف کردن

وه‌قورپئ قسیه کردن we qwirê qsye kirdin گووته‌ره‌ئ قسیه کردن [ف] ندانسته سخن گفتن، بدون فکر سخن گفتن

وه‌قه weqe ده‌نگ گیرسن منال [ف] صدای گریستن نوزاد

وه‌ه‌ه‌پ we qep وه دیان، وه دگان [ف] با دندان

وهكهرم بۆن we kerem bün سجایی [ف] منانت، متینی
 وهكهرم نهۆن we kerem neün وه گهرهك نهۆن [ف]
 لگام گسیخته
 وهكهژووه wekejuwe نووپیگه «وهكهژووه به یده زواند»
 له كه ژوو وه مانائێ ئه قره وه سییه وه رگیژر بۆیه [ف] نفرینی است،
 شاید از واژهی «كه ژوو» به معنای عقرب سیاه گرفته شده
 باشد
 وهكه ل بۆن we ke l bün ههكه دار بۆن، ههكه دار «قنگد ها
 كه ل چیده شوونی؟» [ف] کنایه از کرم داشتن، حكه داشتن
 وهكه ل دان we ke l dan بی ئابرق کردن [ف] کنایه از بی
 آبرو کردن، اصل واژه به معنی گشن دادن است
 وهكه ل نهۆن we ke l neün وه كههرم نهۆن «گ» [ف]
 قابل کنترل نشده، لگام گسیخته
 وهكه م گرتن we kem girtin دهس كه م گرتن [ف] دست
 كم گرفتن، هیچ انگاشتن
 وهكى we kî له كی؟ [ف] از چه کسی؟
 وهكیس we kîs له دهست چین [ف] از دست رفتن
 وهكیس چین we kîs çîn له دهس چین [ف] از دست دادن
 وهكیس دان we kîs dan له دهس دان [ف] از دست دادن
 وهگ weg بهگ «عهلی وهگ» [ف] بگ، بزرگ
 وهگالا دان we ga la dan وه قالا دان [ف] برملا کردن،
 فاش کردن
 وهگپر we gir (۱) ئاگرین (۲) چاخوه شال [ف] (۱) آتشین،
 مشتعل (۲) سرحال
 وهگرد خوهئ نه یشتن we girdi xwe y ne y stin وه
 قره نه یشتن [ف] از خود راندن
 وهگنه we gine وینهئ، وهکوو [ف] مانند، مثل
 وهگور we gwir (۱) چاخوه شال (۲) ئاگر گر [ف] (۱) سرحال
 (۲) آتش گر
 وهگوش بۆن we gu ş bün گووش تهکانن [ف] فال گوش
 ایستادن، گوش کردن
 وهگول چین we gu l çîn سهرما بردن [ف] در اثر سرما
 بیجس شدن اندام
 وهگورد we gerd ئهول، وهل [ف] همرا، با
 وهگورئ کردن we ger e kirdin ساگرا وهتن [ف] چرند و
 پرند گفتن

وهل we l ئهول، وهگورد [ف] همراه، با
 وهلا we la (۱) ئهولا، وهلا بردن «ولا بردهئ» (۲) له لا [ف] (۱)
 همراه با (۲) در کنار، کنار
 وهلا بردن we la birdin ئهول خوه یه و بردن [ف] با خود
 بردن
 وهلاخسن we la xisin پیه ریز کردن [ف] پرهیز کردن
 وهلاد we la d له لاد [ف] نزد تو، پیش تو
 وهلا دا we la da وهلادو [ف] نزد تو، پیش تو
 وهلا دان we la dan له لادان [ف] نزد شما
 وهلا دهما we la dema وهلادمه و، وهلاناوه و [ف] با گوشه
 و کنایه
 وهلا دمهو we la demew وه لا دهما [ف] با گوشه و کنایه
 وهلا دهو weladew وهلادا [ف] پیش تو، نزد تو
 وهلا كهفتن we la keftin له لا كهفتن [ف] پرهیز کردن،
 دوری کردن
 وهلام we lam ولام، ئه ما [ف] اما، ولی
 وهلام we lam له لام [ف] نزد من
 وهلاما we lama له لاما [ف] نزد من
 وهلامان we laman له لای ئیمه [ف] نزد ما
 وهلامانا we lamana له لامانا [ف] نزد ما
 وهلامانهو we lamanew وه لامانا [ف] نزد ما
 وهلامهو we lamew وهلاما [ف] نزد من
 وهلائی we la e له لای [ف] نزد، پیش
 وهلائا we la e وه لایه و [ف] در نزد او
 وهلائیان we la e an له لایان [ف] پیش آنها
 وهلائیانا we la e ana له لایانا [ف] در نزد آنها
 وهلائیانهو we la e anew له لایانه و [ف] در نزد آنها
 وهلجاخ welcax سه وارات [ف] رویداد ناگوار
 وهلگ we lg وهلنگ، وهرگ، بهرگ، له په هلهوی (werg)
 (وهرگ) و له ئهوستا (verike) فه ریکه) تۆسریاس وله سمنانی
 «فهلگ» تۆشن [ف] برگ درختان، درپهلوی (werg) و (رگ) و
 در اوستا (verike) وریکه) نوشته شده و در سمنانی «ولگ»
 گویند
 وهلگه وهن we lgewen وهلنگه وهن [ف] نگا وهلنگه وهن
 وهلگه وهن weligewen به شینگه له سنجایی [ف] منطقه ای
 در سنجایی

وه‌لنگ wefng بنورپه وه‌لنگ [ف] نگا وه‌لنگ

وه‌لنگه‌پیزان wefngê rêzan [ف] نگا گل‌پیزان

وه‌لنگه‌مار wefngê mar وه‌لنگه‌یل پار و پیرار ک له ژیز دار مه‌نیه [ف] برگهای سالهای گذشته که در زیر درخت جمع شده

وه‌لنگه‌وه‌ن wefngewen (۱) دار وه‌نئ ک وه‌لنگه‌یلن رزیاس (۲) وه‌لنگه‌بته‌یگه ک نه‌پراچ دپان ژان خاصه [ف] (۱) درخت زبان گنجشک که برگهایش ریخته (۲) برگ نوعی بوته که برای دندان درد مناسب است

وه‌له‌پا دان we lepa dan (۱) چنگ‌دان دلنگ له هه‌ین شوردن (۲) تلوهه‌پ کردن [ف] (۱) چنگ زدن هنگام شستشو (۲) کنایه از نابود کردن و از بین بردن

وه‌له‌ج we lec له‌نج کردن [ف] از روی لجاجت

وه‌له‌جا we leca وه له‌جهو [ف] از روی لجاجت

وه‌له‌د wedef مثال، نه‌روبییه [ف] فرزند، عربی‌است

وه‌له‌دزنه wedefizne توخم حرام، نه‌روبییه [ف] ولد زنا، زنا زاده

وه‌له‌ک welek چووینگ ک نه‌خوه‌ش ده‌ئده‌ئ گز [ف] چوبدستی دو شاخه، ولک

وه‌له‌ک‌ت wefeket وه‌ک‌ت [ف] بسیار خسته

وه‌له‌نته‌ر wefenter (۱) کویه‌یگه له نیلام (۲) کویه‌نه [ف] (۱) کوهی در ایلام (۲) کهنه و فرسوده

وه‌لیفته welifet قازاشت، نه‌رژشت [ف] ارزش، بها

وه‌لیکال welifak وه‌ریکال [ف] نگا وه‌ریکال

وه‌منا we mina له‌منا، وه خالما [ف] به‌پندار من

وه‌ن wen (۱) دارینگه، وه‌ناو (۲) نیته «وه‌ن کوو کردیه» (۳) پاشگر ئیله‌یل کورد له له‌کستان و لوپسان «کاکه‌وه‌ن، جه‌لالوه‌ن» (۴) دوزه «ههم وه‌نئ نادهو» [ف] (۱) درخت زبان گنجشک (۲) نیت، قصد (۳) پسوند نسبت (۴) کار ناشایست که باعث دردسر است

وه‌ناز we naz به‌ناز [ف] با ناز و نوازش

وه‌ناو wenaw (۱) جوورئ شوورپه‌به‌ئ کویه‌ینه‌س، له نه‌وستا (vena) (فه‌نا) تو‌سریاس (۲) له ناو [ف] (۱) نوعی بید که در کوه می‌روید، در اوستا (vena ونا) به درخت زبان گنجشک گویند

وه‌ناو چین we naw çin له به‌ین چین [ف] از بین رفتن

وه‌ناوکه wenawke وله‌ینی، قومری [ف] نوعی قمری
وه‌ناو که‌سینگا نه‌ون we naw kesêga neün وه‌ناو که‌سینگا نه‌ون
مه‌ردم نه‌جووشیان [ف] با دیگران رابطه نداشتن
وه‌نای wenay دیه‌که‌یگه له ئارون ناوا [ف] روستایی در اسلام آباد غرب

وه‌ندن wendin خواه‌نین [ف] خواندن

وه‌نگ weng (۱) وه‌نگ وه‌نگ، هه‌پتاه‌یت (۲) مه‌نگ «گیژ وه‌نگ» (۳) بنورپه ئاخانن [ف] (۱) یکریز، پی در پی (۲) منگ (۳) نگا ئاخانن

وه‌نگ وه‌نگ weng weng هه‌پتاه‌یت [ف] یکریز، پی در پی
وه‌نگی wengi وه‌نگی، بته‌یگه ساقه‌گه‌ئ خوارده‌مه‌نیه [ف]
بوته‌ای که ساقه‌اش خوراکی است

وه‌نگی wengi بنورپه وه‌نگی [ف] نگا وه‌نگی

وه‌نه wene وه‌رنه، وه‌گ‌رنه [ف] وگ‌رنه

وه‌نه‌تاق wenetaq وه‌نوشک [ف] نگا وه‌نوشک

وه‌نه‌دیک wenedik تیکه شیشه‌یگ ک نه‌نه‌ئ ناودیوار و دورئ نه‌نوود دن له جیاتی ده‌روه‌چ، له لاتین (window) تو‌شن [ف] قطعه‌شیشه‌ای که بعنوان پنجره در دیوار می‌گذارند و دورش را کاه گل می‌کنند این نوع پنجره چهارچوب و مختصات پنجره‌های معمولی را ندارد، در لاتین (window) گویند

وه‌نه‌وش wenewş نیل [ف] بنفش

وه‌نه‌وشک wenewşk وه‌نوشک، وه‌نه‌تاق [ف] چاتانقوش

وه‌نه‌وشه wenewşe گوژ وه‌نه‌وشه، له په‌هله‌وی (wenefşek وه‌نه‌فشه‌ک) و له مازندرانئ «وه‌نوشه» و له گیلکی «وه‌نش» تو‌سریاس [ف] گل بنفشه، در په‌لوی (wenefşek وَنَفَشَک) و در مازندرانئ «وه‌نوشه» و در گیلکی «وه‌نش» نوشته شده

وه‌نه‌وکه wenewke وه‌ناوکه [ف] نوعی قمری

وه‌نه‌ونان wenew nan وه‌ن کردن [ف] قصد کردن، عزم کردن

وه‌و wew وه ئو «وه‌و خودا» [ف] به آن، به او

وه‌ وائی ده‌و we waê dew تو‌زی، تن تن، وه‌تق [ف] به تندئ، سریع، خیلی زود

وه‌ق weü وه‌ق، له زاراو‌ه‌یل تره‌ک کوردئ «بووک، وه‌وی» تو‌شن و له په‌هله‌وی (veyuteken فه‌یوته‌کن) تو‌سریاس و

له پارسی «بیوک» ئۆشن، روودهکی به ئیتئه لوهس گه ورائ ئیرانی ئۆشید: «بهس عهزیزهم، بهس گرامی، شادباش - ئه ندهر ئین خانه بسان نه و بیوک» له سهکزی «ئوک» وه ها وهق ئۆشن [ف] عروس، در دیگر گویشهای کردی «بووک، وهوی» گویند و در پهلوی (veyuteken ویوتکن) نوشته شده و در پارسی دری «بیوک» گویند و در سکزی «انوک» به هم عروس گویند

وهوجا wew ca وه ئهوجا [ف] در آنجا

وهو را wew ra وه ئهورا [ف] از آنجا، از آن سو

وهوردا wewrda وه ئهورا [ف] از همانجا، از آنجا

وهوره wew re لهوره [ف] در آنجا

وهو رهو wew rew لهورهو [ف] از آن سمت

وهوس wews تاريف دانه وه [ف] مبالغه کردن

وهوش wewş ههوش، گاهه و دان خه [ف] حرف ایست برای الاغ و خر

وهوکان weükan وهیلکان [ف] عروسک

وهوکوو wew kü وهکوو، وهک [ف] به مانند، مثل

وهو لا wew la وه ئهولا [ف] در آن طرف

وهولا weü la وهوله [ف] نگا وهوله

وهولاوه we lawe وهولوا [ف] از آن طرف

وهوله weüle (۱) وهیلکان (۲) وهق [ف] (۱) عروسک (۲) تازه عروس، بیوک

وهوه wewe ميهسه ئهسهل [ف] زنبور عسل

وهوهخوره wewe xwere خوومه رهژگه [ف] پرنده سبزه قبا

وهوهر we wer له وهر [ف] پیش از این

وهوهره we wera له وهره [ف] پیش پیش، جلو جلو

وهوهرچهو بۆن we weri çew bün قهیر زانستن [ف] قدر

کسی دانستن، خوبی کسی را به یاد داشتن

وهوهرچهو کهفتن we weri çew keftin (۱) چهو بهد له لئ کارگه ر بۆن و بهئ ناو بۆن (۲) وهوهر دهس کهفتن [ف] (۱)

رسوا شدن، چشم زخم رسیدن (۲) دم دست افتادن، دم دست بودن

وهوهر کردن we wer kirdin له وهر کردن [ف] بر تن

کردن، پوشیدن

وهوهر کهفتن we wer keftin هه لکران، پیش کهفتن [ف]

پیشرفت کردن

وهوهر گرتن we wer girtin دهر بهر گرتن [ف] در بر گرفتن، شامل شدن

وهوهر بردن we wîr birdin وه هۆر بردن [ف] از یاد بردن

وهوهر چین we wîr çîn وههۆر چین [ف] از یاد رفتن

وهوهر خسن we wîr xisîn وه هۆر خسن [ف] بیاد انداختن ، یادآوری کردن

وهوهر هاتن we wîr hatin وه هۆر هاتن [ف] بیاد آمدن

وهها weha دهنگ کردن [ف] صدا کردن، آهای

وههار wehar وههز نوو، وهار، له په هلهوی (wehar وههار) تۆسریاس، له زاراوهیل ترهک کوردی «بههار، بوهار، وههیر» ئۆشن [ف] بهار، در پهلوی (wehar وهار) نوشته شده و در دیگر گویشهای کردی «بههار، بوهار، وههیر» گویند

وههاربپ wehar bir زیز پایزهپ [ف] چوبی که برای عصا در بهار بریده می شود و قابل انعطاف است

وههاکار we hakar وه شه دهت [ف] به شدت تمام و اندازهی بسیار

وههاکاری we hakarê وه شه دهت «وههاکاری دامه لئ مرد

» [ف] به شدت هر چه تمامتر

وههوار بار we haw baw وه هه لسنگان [ف] در مقایسه با ...

وههۆر hür وه یاد [ف] در یاد، در خاطر

وههۆرا بردن we hür birdin له یاد بردن [ف] از یاد بردن

وههۆر چین we hür çîn له یاد چین [ف] از یاد رفتن

وههۆر خسن we hür xisîn وه یاد خستن [ف] بیاد انداختن، یادآوری کردن

وههۆر کهفتن we hür keftin وه یاد هاتن [ف] بیاد آمدن

وههۆر هاتن we hür hatin وه یاد هاتن [ف] بیاد آوردن

وههوی بۆن we hew bün وه زوور بۆن [ف] در اوج قدرت بودن

وهوی wey (۱) ئاخ (۲) لئوا «وهیجور» [ف] (۱) اظهار درد (۲) چنین

وهی wey وه ئی «وهی قورانه» (۲) شین کردن (۳) سهوارت

گهن «وهئ ریشد بگرید» [ف] (۱) به این، کلمه سوگند (۲) وای، شیون (۳) رویداد ناگوار

وهیانه we yane له یانه [ف] از اینها

وهئ بوون wey bûn وهئ بوونه [ف] به این دلیل

وهئ بوونه wey bûne وهئ بوون [ف] به این دلیل

وهئ تام wey tam لئوا [ف] اینگونه، اینچنین

وهئ تهر wey tewr وهئ تام [ف] اینگونه، اینچنین

وهئ جا wey ca لهئ جا، لهئ شوونه [ف] در اینجا

وهیچگه weyçige وهیشانه‌گه، گاهس خوه‌یشگه بوو [ف] ای نازنین من، شاید ای خواهرکم باشد

وهئ خودا wey xwida وه ئی خودا [ف] به این خدا

وهئ خوره نازاره wey xweri nazare قه‌سه‌م وهئ خوره [ف] به این آفتاب نورانی سوگند

وهئ رهو wey rû هه‌تیرهو [ف] کلمه ترسیدن خانمها

وهئ رهو weyra له‌تیره [ف] از اینجا

وهئ رهو weyre له‌تیره [ف] در اینجا

وهئ رهو weyrew وه‌تیره [ف] از اینجا

وهئ ریش گرتن wey rîş girtin توش‌ئه‌نگه‌مه هاتن [ف] به مصیبتی گرفتار شدن

وهیس weys زیاره‌تگایگه له ناوده‌روه‌ن ک توشن گلکووی وهیس قه‌ره‌نیه ولام لئوا نییه چۆن له ئه‌وستا چهن که‌په‌ت ناو وهیس بریایه گاهس گلکووی زه‌رتوشتییه‌له [ف] زیارتگاهی در ناودرون که گویند قبر «ویس‌قرنی» است اما به واقع چنین نیست زیرا در متون اوستا بارها به نام ویس برخورد می‌کنیم و گویا نوعی پرستشگاه زرتشتیان است که برای در امان ماندن از یورش عرب آنها را به ویس قرنی نسبت می‌دهند و در مناطق کُردنشین چندین زیارتگاه با نام ویس وجود دارد

وهیسگه weysige دیه‌که‌یگه له دیزگران [ف] روستایی در دیزگران از بخش حمیل

وهیسه weyse ناویگه کورانه [ف] نامی مردانه

وهیسی weysi ناویگه کورانه [ف] نامی مردانه

وهیش weyş (۱) ئوفه‌یش (۲) وشهئ بیزاری [ف] (۱) آخش (۲) کلمه بیزاری

وهیشان weyşan وهیشانه‌گه‌م، وهیچگه، وشه‌یگ ئرای دۆیه‌ت [ف] کلمه محترمانه و با ناز خطاب به دختران

وهیشانگه‌م weyşanegem وهیشان [ف] نگا وهیشان

وهیشت weyşt بنووره وهشت [ف] نگا وهشت

وهیشه‌پ weyşer شه‌پخر «ماله گوجه‌رهئ سه‌رپه‌پئ دیرم- کورپه که‌چه‌له‌ئ وهیشه‌پئ دیرم» [ف] جنگ طلب

وهیکوشیته‌ر weykwışyer وه‌رکوشیه [ف] نگا وه‌رکوشیه

وهیلا wey la له‌ی لا [ف] از این قسمت

وهیلان weylan هه‌لوه‌دا [ف] ویلان، آواره

وهیلوا wey lawa وه‌ی لاه [ف] از این طرف

وهیلاره wey lawe وه‌ی لاه [ف] از این طرف

وهیلکان weylkan وه‌تله، به‌تلكان [ف] عروسک

وهئ له‌ور wey le wer (۱) توش‌ئه‌نگه‌مه هاتی (۲) نوورپگه «وهئ له‌وره‌دبکه‌فید» [ف] (۱) مصیبت زده (۲) نفرینی است، همیشه مصیبت در برابرت باشد

وهئ له‌ور که‌فتی wey le wer keftê توش‌ئه‌نگه‌مه هاتی [ف] دچار مصیبت شده

وهئ وهئ wey wey (۱) شین کردن، له ئه‌وستا (veyiuy قه‌یووئی) تۆسریاس (۲) هه‌ئ هه‌ئ، وشهئ سه‌رسپ مه‌نین [ف] (۱) شیون کردن، در اوستا (veyiuy ویووئی) نوشته شده (۲) حرف شگفت زده شدن

وهیه we ye وه ئه‌یه [ف] به این

وهیه‌کا we yeka وه یه‌که‌و [ف] باهم

وهیه‌کادان we yeka dan ژهنین، له یه‌کادان [ف] به هم زدن

وهیه‌کا نان we yeka nan وه یه‌ک نان [ف] بر هم گذاشتن

وهیه‌ک بریان we yek biryan له یه‌ک بریان [ف] از هم جدا شدن

وهیه‌ک که‌فتن we yek keftin (۱) پووریان (۲) دلنیا بۆن [ف] (۱) به هم آمدن (۲) قانع شدن

وهیه‌ک نان we yek nan له یه‌ک نان [ف] بر هم نهادن

وهیه‌کمانه‌و we yekimanew هه‌ردگمان، هه‌ردمان «نه‌ورروز بمارک؛ وه یه‌کمانه‌و» [ف] هر دو طرفمان، برای هر دو تامان

وهیه‌وا we yewa وه گونمه‌و، بی‌ئده‌بانه جوووا دان [ف] بی‌لاخ، بی‌ادبانه پاسخ دادن

وهیه‌یجا we yejca (۱) وه یه‌تیهو (۲) له یه‌ئ شوون (۳) یه‌یگرفته [ف] (۱) یکهو، ناگهانی (۲) در یک جا (۳) روی هم

وهیه‌تیهو we yejheu کوتپیر، وهیه‌یجا [ف] ناگهانی، یکهو

ویار wêar فیتار، له ئه‌وستا (vya فیا) و (vytare فیتاره) و له په‌هله‌وی (vytar فیتار) تۆسریاس (ف) گدار آب، در اوستا (vya ویا) و (vytare ویتاره) و در په‌لوی (vytar فیتار) ویتار) نوشته شده

ویان wêan کزیه‌یگه له لورسان (ف) کوهی در لرستان
ویانگ wêanig ویتانه، به‌هانه، له په‌هله‌وی (wehanekehane) و (vehan فیهان) و (vehaneg فه‌هانه‌گ) و (vehanekehane فیهان‌گ) و (byhanekehane بیهانه‌گ) و (vyhan فیهان) و (behan به‌هان) و (vyhanekehane فیهانه‌گ) و (byhanekehane بیهانه‌گ) تۆسریاس (ف) بهانه، در په‌لوی (wehanekehane وهانه‌گ) و (vehan وهان) و (vehaneg وهانه‌گ) و (byhanekehane بیهانه‌گ) و (vyhan ویهان) و (behan بهان) و (vyhanekehane ویهانه‌گ) و (byhanekehane بیهانه‌گ) نوشته شده

ویانه wêane ویتانگ (ف) بهانه، نگا ویتانگ

ویت wêt خوده، وژت (ف) خودت را

ویتان wêtan خوده‌دان (ف) خودتان را

ویت وات wîti wat ویته‌ویت کردن (ف) زمزمه کردن

ویته wîte ویته‌ویت (ف) زمزمه، برای پرندگان

ویته‌ویت wîte wît ویته کردن (ف) زمزمه کردن

ویر wîr (۱) وەر رۆ «ویر کرده ئه‌ولا» (۲) هۆر، فه‌رده‌وسی به‌یته‌لوه‌س گه‌ورای ئیران له ره‌زنامه‌ی سووراو توشید «بپرسید نامه‌ش زئی فه‌پۆخ هه‌ژیر- بگفتا ک نامه‌ش نه‌دارم ب ویر» له په‌هله‌وی (WYR ویر) و له ئه‌وستا (WYra ویرا) تۆسریاس (۳) چاوه‌دیری کردن «ویرد وه پیا بوو» (ف) (۱) رو به سوی (۲) یاد، فکر، فردوسی حماسه سرای بزرگ ایران می‌گوید «بپرسید نامش ز فرخ هژیر- بگفتا که نامش ندارم به ویر» در په‌لوی (WYR ویر) و در اوستا (WYra ویرا) نوشته شده (۳) مراقبت

ویران wêran کاؤل (ف) ویران

ویران بۆن wêran bün کاؤل بۆن (ف) ویران شدن

ویران کردن wêran kirdin کاؤل کردن (ف) ویران کردن

ویرانه wêrane زیز ئابادی (ف) ویرانه

ویرانی wêranî کاؤل (ف) ویرانی

ویرزنگ wêrzing ویتانی، زرنانی (ف) زانو

ویرستن wîristin ویرستن، په‌رمیان (ف) جرات کردن

ویرسن wîrsin ویرستن (ف) جرات کردن

ویرکردن wîr kirdin هۆر کردن، په‌په‌وا کردن (ف) یاد

کردن، ابراز دلتنگی کردن برای کسی یا چیزی

ویرم wêrim ره‌ژن، شگورن (ف) شگون، یمن

ویر وه پیا بۆن wîr we pêa bün چاوه‌دیری کردن (ف)

مراقبت

ویره وهرسا کردن wîre wersa kirdin رۆیه‌و مال که‌سی

بۆن (ف) رو بسوی خانه کسی کردن

ویره ویره wîre wîre یاد کردن، هۆرمان «ئای له میم

گورجی گول ویره ویره» (ف) در خاطرات یاد کسی کردن

ویز wîz (۱) دهنگ په‌خشه (۲) ویتزه‌ی گوله (ف) (۱) وز وز (۲)

صدای گوله

ویزه wîze ویتزه (ف) صدای گوله

ویژ wîj ویتزه، ویتزه (ف) صدای گوله

ویژ wêj (۱) پاشگره وه مانای ئه‌له‌ک کردن (۲) وه‌تن «وه‌تو

ویژ» (ف) (۱) پسوند به معنای بیختن (۲) گفتن

ویژا بردن wîja birdin قوژا بردن (ف) پلاسیدن

ویژدنگ wêjding ویتزنی، زرنانی (ف) زانو

ویژن wêjin ویتزنگ، له‌ئه‌وستا (vêjin فیتزن) وه مانای

کونا کونا و تیز تۆسریاس (ف) غریبال، در اوستا (vêjin فیتزن)

(به معنای سوراخ سوراخ و تیز نوشته شده در ضمن «ئازن»

به معنی سوراخ سوراخ است

ویژنان wêjnan دبه‌که‌یگه له گیه‌لان (ف) روستایی در

گیلانغرب

ویژنگ wêjning بنویره ویتزن (ف) نگا ویتزن

ویژنی wêjni زرنانی، وژدنگ (ف) زانو

ویژه wîje ویتزه، دهنگ گوله (ف) صدای عبور گوله

ویژیا wêjya وژریا (ف) غریبال شد

ویژیاگ wêjyag ویتزیاغ (ف) غریبال شده

ویژیان wêjyan ویتزنگ کردن (ف) غریبال کردن

ویژیاغ wêjyê ویتزیاغ (ف) غریبال شده

ویس wîs دهنگ جۆجگ بالنده (ف) صدای جوجه پرندگان

ویس ویس wîswîs ویسه ویس (ف) صدای جوجه پرندگان

ویسه‌ویس wîse wîs ویس ویس (ف) صدای جوجه پرندگان

ویش wêş خوده (ف) خودش را

ویشان wêşan خواه‌تان (ف) خودشان را

ویشه wêşe مه‌رغ‌زار، له ئه‌وستا (verişe فه‌رشه) تۆس‌ریاس و له سانسکریت (veişye فه‌یشیه) وه وه‌رزیر ئۆشن [ف] بیسه، در اوستا (verişe ورشه) نوشته شده و در سانسکریت (veişye ویشیه) به معنی کشاورز است

ویشی wêşî (۱) خه‌له و خه‌رمان، گول گه‌نم و جۆیه (۲) لووکه چین [ف] (۱) خوشه غله (۲) چیدن غوزک پنبه

ویشی چن wêşî çin گولچن کردن [ف] خوشه چین

ویشی کردن wêşî kirdin نپای ئاخیرین جار گرده و کردن لووکه ئه‌په [ف] برای آخرین بار گردآوری کردن غوزک پنبه

ویشی کەر wêşî ker خوشه چین [ف] خوشه چین

ویق wîq ده‌نگ مه‌له‌وهر [ف] صدای جانوران

ویقانن wîqanin ویقویق کردن [ف] صدای جانوران

ویق واق wîqi waq ویقه [ف] صدای پیاپی جانوران

ویق‌وال wîqi waŵ صدای پیاپی جانور [ف] صدای پیاپی جانور

ویقه wîqe ویق واق [ف] صدای پیاپی جانوران

ویل wêl (۱) ول، وه‌ر‌ه‌لا، له سه‌کزی «ویل» و له لاتین (vile) وه شه‌پخ‌ر ئۆشن (۲) گوم [ف] (۱) ول، در سکزی «ویل» گویند و در لاتین (vile) به شرور گویند (۲) گم، گم شدن

ویلا بۆن wêla bün ویله‌و بۆن [ف] گم شدن، راه را گم کردن

ویلا کردن wêla kirdin ویل کردن [ف] راه را به کسی نشان ندادن برای گمراه کردن

ویل بۆن wêl bün ویله‌و بۆن [ف] راه را گم کردن

ویل کردن wêl kirdin ویلا کردن [ف] راه را به کسی نشان ندادن برای گمراه کردن

ویلکان wîlkan وه‌یلکان [ف] عروسک

ویل منه‌ی wêlminey ویله‌کی منه‌ی کردن [ف] بدون شناخت و دانستن جستجو کردن

ویلە wêle دیه‌که‌یگه له بیوه‌نیز [ف] روستایی در بیونج

ویلەکی wêfekî (۱) گوله‌ئ سه‌رگه‌ردان (۲) ئه‌لابه‌ختی [ف] (۱) گوله به هدف نخورده ورها شده، سرگردان (۲) الابختکی

ویلەو بۆن wêfew bün ویلا بۆن [ف] راه را گم کردن

ویلەو کردن wêfew kirdin ویلا کردن [ف] راه را به کسی نشان ندادن برای گمراه کردن

ویلیامه‌سیر wêfya mesêr (۱) قه‌روقاتی «ل» (۲) ری گوم کردن [ف] «ل» (۱) قروقاقی، مخلوط ناهمگون (۲) از مسیر اصلی پرت شدن

ویم wîm (۱) کرپوه (۲) بیم، زه‌ق بیان ویا‌یر [ف] (۱) سرمای سخت و بوران (۲) دشت بایر و بزرگ

ویم wêm خوهم [ف] خودم را

ویمان wêman خوه‌مان [ف] خودمان را

وینجه wînce یونجه [ف] یونجه

وینگه wînge فینگه، له سه‌کزی «فینگ» ئۆشن [ف] صدای پرتاب اشیاء مانند سنگ بر فراز سر یا ...

وینه wêne (۱) وه‌ک، وه‌گنه (۲) ئه‌سک [ف] (۱) مثل، مانند (۲) عکس

وینه‌گرتن wêne girtin ئه‌سک برین [ف] عکس انداختن

وینه‌گەر wêne ger ئه‌وکه‌سه وینه کیشید [ف] نقاش

ویواشه wywaşe ئه‌نگه‌مه، گیروگرفت [ف] دغدغه، درد سر

ویهرد wêrd گوزه‌پشت [ف] گذشت

ویهردن wêrdin گوزه‌پشتن، له په‌هله‌وی (wîarten) ویتارتن (تۆس‌ریاس [ف] گذشتن، در په‌لوی (wîarten) ویتا رتن) نوشته شده

ویهرده wêrde گوزه‌پشته، پیشنه [ف] گذشته

ویهردی wêrdê له ماله‌یه‌ت که‌فتن [ف] از شخصیت افتادن

ه

ه‌پ‌د‌ه‌و ha pêdew هاپ‌د‌ا [ف] از وجود تو ساخته است
ه‌پ‌م ha pê m ها له لای م [ف] نزد من است
ه‌پ‌ما ha pêma هاپ‌مه‌و، تویه‌نم [ف] از وجود من ساخته است
ه‌پ‌مان ha pêman ها له لای ئیمه [ف] نزد ماست
ه‌پ‌مانا ha pêmana هاپ‌مانه‌و، تویه‌نیم [ف] از وجود ما ساخته است، می‌توانیم
ه‌پ‌مانه‌و ha pêmanew هاپ‌مانا [ف] می‌توانیم، از وجود ما ساخته است
ه‌پ‌مه‌و ha pêmew هاپ‌ما [ف] می‌توانم
هات (1 hat) ئه‌وه‌ل که‌س یه‌کله له هاتن، له په‌هله‌وی (meten مه‌تن) تۆس‌ریاس (2 زیز نهات [ف] 1) آمد، در پهلوی (meten م‌تن) نوشته‌شده (2) آمد، شانس
هاتا hata هاته‌و [ف] برگشت
هاتگ hatig هاتی [ف] آمده، رسیده
هاتگه hatige هاتیته [ف] آمده است
هات‌چوو hati çû هاتوشوو، هاتن وچین [ف] آمدوشد
هات‌چوو کردن hati çû kirdin هات شوو کردن [ف] رفت و آمد داشتن
هات‌چوو که‌ر hati çû ker هات‌شوو که‌ر [ف] کسی که آمد و شد دیگران می‌کند
هات‌شوو hatişû هاتوچوو [ف] نگا **هات‌چوو**
هاتم hatim ئه‌وه‌ل که‌س یه‌کله له هاتن، م هاتم [ف] آدمم
هاتن (1 hatin) ئه‌وان هاتن (2) بنچینه‌ی کردار هاتن [ف] (1) آمدند (2) مصدر فعل آمدن
هاتن وچین hatin û çîn هاتوچوو کردن [ف] آمدن و رفتن
هات‌چوو hat û çû هاتوشوو [ف] آمد و شد

ه h کیش ئه‌لفبا [ف] حرف «ه» در الفبا
ها (1 ha) به‌له‌ئ (2) هه‌س «ها مال، ها ده‌یشت» (3) وشه‌ئ سه‌رس‌پ مه‌نین «ها! تن گیاند نه‌و» (4) پیشگر بون «هامال، هاوه‌ز» [ف] (1) بله (2) هست (3) حرف تعجب (4) پیشوند بودن
هائه‌وره ha ewre ها له‌وره، له ئه‌وستا (ha ou هائو) تۆس‌ریاس [ف] آنجاست، در اوستا (ha ou هائو) نوشته شده
هائه‌ولا ha ewla ها له ئه‌ولا [ف] در آن طرف است
هائیره ha îre ها له ئیره [ف] در اینجاست
هائیلا ha îla ها له ئیلا [ف] در این طرف است
هاپا ha pa ها پاوا، ها پاوه [ف] سرپا ایستاده
هاپاوا ha pawa ها پاوه [ف] سرپا ایستاده
هاپاوه hapawe ها پاوا [ف] سرپا ایستاده
هاپوو hapû هاپوو، له زاراه‌یل ترک کوردی «هاپ، ئاپ، ئاپو» ئوشن [ف] عمو، در دیگر گویشهای کردی «هاپ، ئاپ، ئاپو» گویند
هاپی ha pê ها له لای ئه‌و [ف] نزد اوست
هاپئا ha pêa ها وه کاره، زانداره [ف] در تواناییش است، می‌تواند
هاپئانا ha pêana هاپئانه‌و، وه‌کارن [ف] در توانشان هست
هاپئانه‌و ha pêanew ها پئانا [ف] از وجود آنها ساخته است
هاپد ha pêd ها له لای ت [ف] نزد توست
هاپدئا ha pêda هاپ‌د‌ه‌و، تویه‌نید [ف] در توانایی تو هست، تو می‌توانی
هاپدئان ha pêdan ها له لای ئویه [ف] نزد شماست
هاپدئانا ha pêdana هاپ‌دئانه‌و، وه خوه‌دانا دۆنین [ف] در وجود شماست، می‌توانید

هاتوقسوه hate qisye زووان گرت [ف] به سخن آمد
هاتوکول hate kwif هاته کولیان [ف] به جوش آمد
هاتوکولیان hate kwifyan هاته کول [ف] به جوش آمد
هاتولا hate la (۱) کهفته لاره (۲) هاته لای (۳) نزیک بۆن [ف]
 (۱) پیچ خوردن اندام، در رفتگی (۲) دیدار کردن (۳) نزدیک شدن
هاتولاروا hate lawa هاته لاره [ف] در رفتگی اندام
هاتولاره hate lawe هاته لاره [ف] در رفتگی اندام
هاتوناو hate naw وه ناو چین [ف] داخل شد
هاتونورا hate nuwa هاته ورا [ف] به جلو آمد
هاتو hatew هاتا [ف] برگشت
هاتوسر خوهی hatew seri xwey هاته خوهی [ف] به خود آمد
هاتویک hatew yek دهم نادهو یهک [ف] به هم آمدن چیزی
هاتوه hatewe هاتهو [ف] برگشت
هاتوهر hate wer هاته نووا [ف] به جلو آمد
هاته ورا hate wera هاته نووا [ف] به جلو آمد
هاتی hatê (۱) گاهس (۲) ها ناوی [ف] (۱) شاید (۲) در درون آن است
هاتی hatî ت هاتید [ف] آمدی
هاتیر hatêr هاتی، گاهس «ل» [ف] شاید
هاتیم hatîm (۱) هاتیم (۲) گرتیم، فرهز کردیم [ف] (۱) آمدیم (۲) فرض کردیم
هاجاس hacas هانا [ف] فریاد، امداد خواهی
هاجاسکر hacas ker فریارپرس [ف] فریاد رس
هاج واج haci wac گیز ومهنگ [ف] حاج واج
هاجت hacet ئاجت [ف] وسیله آشپزخانه
هاجر hacer ناویگه ژئانه [ف] نامی زنانه، هاجر
هاجره hacere هاجر [ف] نامی زنانه
هاجره خاتون hacere xatun رهوایایگه له مایهشت [ف]
 امامزاده‌ای در مادیدشت
هاچ haç وشهئ وسانن ئه پرائ بزن [ف] کلمه‌ی ایست برای بز
هاچه haçe قلف دام، به تله «ل» [ف] بندهای تور یا دام پرنده‌گیری
هاچەر haçer (۱) ئاچەر، لاتینیه (۲) کوچگ چه‌خماخ (۳) ئاسنیگه چۆ نال ک دهنهئ له کوچگ چه‌خماخ تا وریسکه

هاتوشوو hat û şû هات شوو [ف] آمد وشد
هات ونهات hat û nehath بهخت و بیبخت [ف] آمد و نیامد
هاته hate (۱) ئاخله، ئه‌هوییه (۲) ئه‌هاته... [ف] (۱) احاطه (۲) آمد به...
هات‌هات hat hat شالده‌په‌کی [ف] نگا شالده‌په‌کی
هاتهبان hate ban هاته سه‌رهو [ف] به بالا آمد
هاتجی hate cî ره‌سی، ره‌سیه‌جا [ف] سر رسید، رسید
هاتجوش hate cûş قول دا، جوشیا [ف] به جوش آمد
هاتخوار hate xwar له به‌رزی هاته‌خوار [ف] پایین آمد
هاتخواردن hate xwardin ده‌سکرده خواردن [ف] شروع به خوردن کرد
هاتخوهی hate xwey هاته خوهیا، وریاوه بق [ف] به خود آمد
هاتخو hate xew وه خه‌وا هاتن [ف] به خواب کسی آمدن
هاتخه‌وا hate xewa هاته خو [ف] به خوابش آمد
هاتدنیا hate dinya هاته دی [ف] به دنیا آمد
هاتده‌یشت hate deyšt داو ده‌یشت [ف] بیرون آمد
هاتدی hate dî هاته دنیا [ف] به دنیا آمد
هاترئ hate rê هاته سه‌ر رئ [ف] براه افتاد
هاترپا hate rêa هاترپه‌و [ف] برگشت، براه افتاد
هاترپه‌و hate rîew هاترپا [ف] براه افتاد و برگشت
هاترژان hate jan نیشته ژان [ف] بدر آمد
هاترژیه‌ر hate jüyer هاتهبان [ف] به‌قسمت بالا آمد
هاترژیر hate jêr هاته‌خوار [ف] به زیر آمد
هاترژیرسا hate jêrsa لاناوه‌له شق کردن [ف] کنایه از شوهر کردن
هاتسوو hate sû نیشته سوو [ف] بدر آمد
هاتسه‌ر hate ser (۱) هاتهبان (۲) سه‌رپیژ بۆن خوارده‌م‌ه‌نی (۳) توش بۆن «هم په‌رکام هاته‌سه‌رئ» (۴) وه‌سه‌ر که‌سیگ چین «هاته سه‌رمان» [ف] (۱) به بالا آمد (۲) سرریز شدن غذا (۳) دچار شدن (۴) برای عرض شکایت به در خانه کسی رفتن
هاتسه‌ر پئ hate seri rê رام بق [ف] رام شد، همراه شد
هاتسه‌رخوهی hate seri xwey هاته خوهی [ف] به خود آمد
هاتسه‌و hate sew هاتیه‌سه‌و [ف] برگشته است

هاریه hare دهنگ زیر [ف] صدای زمخت
هاریه‌قی hareleqî له‌قه له‌ق [ف] تکان تکان، لرزش
هاریه‌موقو hare meqû مه‌له‌قوم مه‌له‌قوم «گ» [ف] بازی
 آلاکلنگ
هاریه ویوپه hare û bûre هه‌ران و بوورانن [ف] صدای
 زمخت الاغ و گاو، کنایه از غوغاسالاری
هاریه وهرده hare werde وهره لا [ف] لأبالی
هاریه هاری hare har زیر [ف] صدای زمخت و پیاپی
هاری هیشته hari heyşt هاری، هاریه وهرده [ف] لاقید، لأبالی
هاری هاری harî نه‌خه‌شی هاری [ف] بیماری هاری
هاریا harîya هه‌ریا [ف] آرد شد
هاریاگ harîyag هه‌ریاگ [ف] آرد شده
هاریان harîyan هه‌ریان [ف] آرد شدن
هاریان haz ئاز، تویان، له‌ئوستا (hezvarne هیزوارنه)
 تۆسریاس [ف] تویان، نیرو، در اوستا (hezvarne هیزوارنه)
 به معنی نیروی جنبش نوشته‌شده
هاریان haj (۱) هاج واج (۲) ئازانن [ف] (۱) گنج، سراسیمه (۳)
 قطعه قطعه، سوراخ سوراخ
هاریان hajaf هازوول، ئازانن [ف] آجنیدن
هاریان برین hajaf birîn هازوول برین [ف] آجنیدن
هاریان hajanin بنوپه ئازانن [ف] نگا ئازانن
هاریان haji waj هاج واج [ف] هاج و واج
هاریان hajûf هازان، هازال [ف] آجنیدن
هاریان برین hajûf birîn هازال برین [ف] آجنیدن
هاریان haje هۆزه، ویزه [ف] صدای گلوله
هاریان کردن haje kirdin هۆزه کردن [ف] به یکباره فرو
 ریختن
هاریان hajya ئازیا [ف] سوراخ سوراخ شده
هاریان hajyag ئازیاگ [ف] سوراخ سوراخ شده
هاریان hajyan ئازیان [ف] سوراخ سوراخ شدن
هاریان hajyâe ئازیای [ف] سوراخ سوراخ شده
هاریان has بی‌هاریان [ف] سست شدن، بی‌حال شدن
هاریان hasaş ئاساش [ف] آسایش
هاریان hasan بنوپه ئاسان [ف] نگا ئاسان
هاریان hasanî ئاسانی [ف] آسانی
هاریان hasû بنوپه ئاسوو [ف] نگا ئاسوو

بیه‌تد [ف] (۱) آچار (۲) سنگ چخماخ (۳) آهنی نعلی شکل که
 سنگ چخماخ زنده تا جرقه زند
هاچەردان haçer dan ته‌لیسیگه ک کوچگ چه‌خماخ و
 هاچەر نه‌نه تی [ف] بافتنیی که سنگ چخماخ و ... را در آن
 می‌گذارند
هاخاس haxas هانا [ف] فریاد، امداد خواهی
هاده‌س ha des کشت و کالیگ ک هه‌نه‌هه‌ن دره‌ویه [ف]
 محصولی که موسم درویدن آن فرا رسیده
هاده‌سمه ha desimew خوه‌م مختاجم [ف] آنرا لازم دارم
هار har (۱) سه‌ئ هاری (۲) پاشگزر هاوردن (۳) لاناوه‌له نا ئارام
 «هار هیشته» (۴) خوار «ل» (۵) بنچینه‌ئ کردار هاوردن [ف]
 (۱) هاری، بیماری هاری (۲) پسوند آورنده (۳) کنایه از نا آرام (۴)
 پایین (۵) ریشه فعل آوردن
هاری har (۱) کوچگ ئاسیاو، له‌گیله‌کی (herne هه‌رنه)
 تۆشن (۲) وشه‌ئ رانین مییه [ف] (۱) سنگ آسیاب، درگیلیکی
 (herne هه‌رنه) گویند (۲) کلمه‌ی ایست برای گوسفند
هاریانسیاو har asyaw هاری [ف] آسیاسنگ
هارا hara (۱) بنوپه ئارا (۲) مه‌لوه‌ن، شوون «له‌ئ هارا
 نه‌تنده» [ف] (۱) نگا ئارا (۲) منطقه، ناحیه
هاران ماران haran maran کار قه‌ر وقاتی [ف] کار درهم و
 بر هم، قر وقاطی
هاریان harbir دپه‌که‌پگه‌له‌گیله‌لان [ف] روستایی در گیلانغرب
هاریان har bün (۱) تۆش هاری هاتن (۲) لاناوه‌له مه‌ردم
 ئازاری [ف] (۱) هاری شدن (۲) کنایه از مردم آزاری
هاریان پوررت harti pûrt هارت و پوررت [ف] لاف و گزافه
 گویی
هاریان پوررت hart û pûrt هارت پوررت [ف] لاف زنی
هاریان پاریخ harix parix خرت و پیرت [ف] خرت و پیرت منزل
هاریان harû جالجالووک [ف] عنکبوت، نگا جالجالووک
هاریان harû (۱) که‌لین و بی‌ئاوه‌ز (۲) نووه‌ال، نه‌وجووان «یه
 کار هه‌ر هاروو و زاروویگ نیه» (۳) ئاروو [ف] (۱) بزرگسال و
 نفهم، نابالغ (۲) نوجوان (۳) لته
هاریان زاروو harû û zarû نوجووان و منال، مناله‌یل و نوو
 جووانه‌یل [ف] نوجوان و کودک، کودک و نوجوان
هاریان harûjanin بلووم دانه‌وه ئپائی شه‌ر [ف] تحریک
 کردن برای یورش و جنگ

هام ham (۱) هم، همه «هام له تیره» (۲) نام «هامال، هام دهرد» له په هله وی (ham هام) و (heme هه مه) تۆسریاس (ف) (۱) هستم (۲) پسوند شراکت، در په لوی (ham هام) و (heme هه مه) نوشته شده

هاماج hamac بنووره ناماج (ف) **نگا ناماج**

هامار hamar تهخت (ف) **هموار**

هامار کردن hamar kirdin تهخت تراز کردن، ثارا کردن (ف) **هموار کردن**

هاماری hamarî تهختلانی (ف) **همواری**

هامال hamal هاومال، ئاومال، شیهه نه چیر، له په هله وی (hemêmal هه میمال) تۆسریاس (ف) **رقیب، حریف، در زبان په لوی (hemêmal هه میمال) نوشته شده**

هامالی hamalî هاومالی (ف) **رقابت**

هامباز hambaz هاوباز (ف) **همبازی، همسال**

هامپا hampa هاوپا (ف) **همپا**

هامپیاله ham pyafê هاوپیاله (ف) **هم پیاله**

هامپیشته ham pişte هاوپیشته (ف) **دو فرزند که متوالی و پشت و سر هم متولد شده اند**

هامتا hamta هاوتا (ف) **همتا**

هامتزاز ham teraz هاوتراز (ف) **هم تراز**

هامخهف ham xef هاوخهف (ف) **همبستر**

هامدهرد ham derd هاودهرد (ف) **همدرد**

هامدهردی ham derdî هاودهردی (ف) **همدردی**

هامدهم ham dem هاودهم (ف) **همدم**

هامدنگ ham deng هاودنگ (ف) **انیس، همنشین**

هامرا ham rā (۱) هاوری (۲) هاو عه قیده (۳) **دووس (ف) (۱) همراه (۲) هم رای (۳) دوست، رفیق**

هامراز ham rāz هاوراز، نامراز (ف) **همراز**

هامرایی ham rāyî هاوریی (ف) **همراهی**

هامری ham rê هاوری (ف) **همراه**

هامریش ham rîş (۱) هاوری (۲) هاو زاوا (ف) (۱) **هم سن، هم ریش (۲) باجناق**

هامزا hamza هه مزا، لفانه (ف) **همزاد**

هامزاوا ham zawa هاو زاوا (ف) **باجناق**

هامزووان ham zuwan هاو زووان (ف) **هم زبان**

هامسا hamsa هاوسا، له ئه وستا (amse نامسه) **تۆسریاس**

هاشا haşa حاشا (ف) **حاشا**

هاشاول haşawif په لامار بردن (ف) **یورش بردن**

هاشت haşt ناشت «ل» (ف) **پاشید، گذاشت**

هاشتن haştin ناشتن «ل» (ف) **انداختن، پاشیدن**

هاشو haşû بنووره ناشوو (ف) **نگا ناشوو**

هاکا haka تا شه رای، نزدیک وه (ف) **نزیك، تا مرز**

هاکار hakar هاکار، وه هاکار (ف) **به شدت**

هاکوو ha kû (۱) هاکووره (۲) راشکاو (ف) (۱) **کجاست (۲) اتفاقی**

هاکووره ha kûre هاکوو (ف) **کجاست**

هال haf (۱) ئال (۲) کونر بۆن دیان له ترشی (۳) **ئل، هال خانی (۴) جوان «نوو هال» (ف) (۱) آل، زائو کش (۲) کند شدن دندان از ترشی (۳) هال خانه (۴) بالغ، رسیده**

هالان hafan ئاو هالان، لافاو (ف) **سیلاب مهیب**

هالوو hafaw (۱) هالان (۲) قه سیان (۳) **وهرجه خوردن وهرکوت کردن (ف) (۱) سیلاب مهیب (۲) استفراغ (۳) دسر**

هال بردن haf birdin ئال بردن (ف) **آل بردن**

هال بۆن haf bün کونر بۆن دیان (ف) **کند شدن دندان از ترشی**

هال کردن haf kirdin ئال کردن (ف) **آل کردن**

هالوو hafû خالوو (ف) **نگا خالوو و ترکیباتش**

هالتون halûn بنووره ئالتون (ف) **نگا ئالتون**

هاله hafê میمگ، خاله «ل» (ف) **خاله**

هاله زا hafê za میمزا «ل» (ف) **خاله زاده**

ها له ژیر ha le jêr ها ژیر (ف) **در زیر است**

هاله سرگانی hafesirganî هه له سرگانی، سرگانی (ف) **سُر سُر بازی**

هاله ستویه hafesüyer بنووره ستویه رگای (ف) **نگا ستویه رگای**

هاله کهو hafekew که وهال، ستویه رگای (ف) **نگا ستویه رگای**

هالی hafî (۱) جاری «هالی بووسیه» (۲) **فامانن (ف) (۱) فعلاً (۲) حالی کردن، تفهیم کردن**

هالی بۆن hafî bün فامسن (ف) **حالی شدن**

هالی جا hafî ca جاری، هالی (ف) **فعلاً**

هالی کردن hafî kirdin فامانن (ف) **حالی کردن**

هالی هازر hafî hazir هالی جا (ف) **فعلاً**

به‌خش یه‌کی له ریبه‌ران ئه‌و مه‌لوه‌نه وه‌رگێڤر بۆد [ف] یکی از مقامات مذهبی اهل حق لرستان است که در روز اول مرگ بزرگ مردان در سحرگاهان و پیش از طلوع آفتاب با دهل و سرنا می‌نوازند

هاندان han dan بلووم دان [ف] تحریک کردن

هان‌هوان han hawin خوان‌خاوان، خوه‌ئ وه‌ خاوان حساو کردن، لاناوه له کیسه‌ئ خه‌لیفه به‌خشان [ف] صاحب‌سفره، خود را مالک چیزی دانستن، از کیسه‌ی خلیفه بخشیدن

هان‌ولان hanolan دیه‌که‌تگه له جووانپو [ف] روستایی در جوانرود

هانه hane (۱) لئوا «ل» (۲) چمانئ (۳) ئه‌وانه هه‌نه «هانه مأل» [ف] (۱) اینگونه (۲) انگاری، مثل اینکه (۳) هستند در...

هان‌ته hanete هانه «ل» [ف] اینگونه

هانیتا hanîta کیه‌نیگه له باوه‌یاگار ک یارسان ئوشن شائبراهیم که‌نیه‌سه‌ئ، هاوتائ کانی طاها [ف] چشمه‌ای در منطقه بابایادگار که طبق روایت یارسان شاه ابراهیم آنرا حفر کرده، لفظاً به معنی چشمه‌ی طاها است

هاو haw (۱) بنووپه هام (۲) وشه‌ئ باوه‌پ نه‌کردن [ف] نگا هام (۲) حرف تعجب و ناباوری

هاوار hawar فریا، هانا، ئه‌و که‌سه ک واپرئ له وه‌ر دایه [ف] هوار، فریاد، آنکه (واپرئ) یا بانگ سر دهد

هاوار بردن hawar birdin هانا بردن [ف] دادخواهی خواستن

هاوار کردن hawar kirdin هانا کردن [ف] فریاد و امداد خواستن

هاوار کهر hawar ker فریاره‌س [ف] یاری کننده، امدادگر

هاوار هانا hawar hana هانا کردن [ف] طلب کمک کردن

هاواره hawarê (۱) شیره‌واره که‌ره‌یل «ئهر مه‌شکه‌ئ خوه‌می خاترم داری - تانه‌ئ هاواره وه سه‌رم ناری» (۲) شیه‌نه‌چیر [ف] (۱) مجموعه خانوارهایی که شیرهای مشک خود را بصورت دوره‌ای در اختیار هم می‌گذارند (۲) رقیب در انجام کار، بویژه برای زن

هاواره لانکی hawarew lankî تاوه‌تاوه کردن و شیعر خوه‌نین [ف] تاب بازی همراه با شعرخوانی

هاوار هه‌لسان hawar hêlsan فریا دراتن [ف] داد کسی درآمدن

[ف] همسایه، در اوستا (amse آمسه) نوشته شده

هامسال hamsaf هاوسال [ف] همسال

هامسای ham say هاوسای [ف] همسایگی

هامسایه ham saÿe هاوسایه [ف] همسایه

هامسن ham sin هاوسن [ف] همسن

هامسر hamser هاوسر [ف] همسر

هام‌شوو hamî şû هاتوچوو [ف] آمد وشد

هام‌شوو کردن hamî şû kirdin هاتوچوو کردن [ف] آمد و شد کردن

هام‌شوو کهر hamî şû ker هات چووکه‌ر [ف] آمد و شد کننده

هام‌شیره ham şîre هاوشیره [ف] همشیره

هام‌لور ham lû هاوخه‌ف «شه‌وخاوم شه‌ریک تاف ئاوان بی

- یا هام‌لور حویاب گیزاو ئاو بی» (تۆرکه میر) [ف] همبستر

هام‌لنچ ham lenc هامال له له‌نجه ولار «چین وه‌و بۆزگی به‌هائ یک مووشه‌ن - نه شیرین هام‌لنچ نه له‌یلی لووشه‌ن»

(تۆرکه‌میر) [ف] رقیب کرشمه وناز

هام‌وشوو ham û şû هام‌شوو [ف] نگا هام‌شوو و ترکیباتش

هام وهق ham weü هاوهق [ف] هم عروس

هامه hame (۱) سه‌وغات «هامه‌ئ شووان هه‌پوولگه» (۲) م هامه ... [ف] (۱) هدیه، سوغات (۲) هستم در...

هامیار hamîêar (۱) نگادار (۲) دالته [ف] (۱) نگهدار، مراقب (۲) پشتیبان

هامیته hamête نامیته [ف] مخلوط، ترکیب

هامیته بۆن hamête bün نامیته بۆن [ف] ترکیب شدن

هامیته کردن hamête kirdin نامیته کردن [ف] ترکیب کردن

هامیژه‌ن hamêjen نامیژه‌ن [ف] نگا نامیژه‌ن و ترکیباتش

هان han (۱) بلووم دان (۲) هه‌ن «هانه مأل» [ف] (۱) تحریک، سر تیز کردن (۲) هستند

هانا hana (۱) په‌نا توواسن (۲) فریا، هاجاس [ف] (۱) پناه خواستن (۲) کمک طلبیدن

هانا بردن hana birdin په‌نا بردن [ف] پناه بردن

هانای مە‌مه‌دبەگ hanaê memed beg یه‌کئ له مه‌قامه‌یل یارسان له لوپسانه ک رووژ ئه‌وه‌ل مردن گه‌ورا پیایل له به‌یان خوه‌نن، گاهس ئی به‌زمه له ناو سه‌یدمامه‌د نوور

هاویاز **haw baz** هامیاز [ف] همبازی، همسن

هاویازی **haw bazî** هامبازی [ف] همبازی

هاویه‌ش **haw beş** هامبه‌ش [ف] شریک، هم سهم

هاویه‌شی **haw beşî** هاوقاوی [ف] شراکت، سهامی

هاویا **haw pa** هامپا [ف] همپا

هاوپشته **haw pişte** هامپشته [ف] نگا هامپشته

هاوپه‌ر **haw per** بنووره هاوتیر [ف] نگا هاوتیر

هاوپه‌ره **haw perê** بنووره هاوتیر [ف] نگا هاوتیر

هاوپه‌یمان **haw peyman** دۆ کهس کُ یه‌ئ شهرت کهن

[ف] هم پیمان

هاوپپاله **haw pyaî** هام پیاله [ف] هم پیاله

هاوپیشه **haw pêşe** هاوکار [ف] هم پیشه

هاوتا **haw ta** هامتا [ف] همتا

هاوتایفه **haw taêfe** هاوتیره [ف] هم قبيله

هاوتراز **haw teraz** هام‌تراز [ف] هم‌تراز

هاوتیر **haw tîr** (۱) دۆ کهس کُ زه‌ق کشت وکالیان هاوسا بوو

(۲) نیشته‌جیبه‌یل دۆ ئاواى [ف] (۱) دو نفر که زمینهای

کشاورزی‌شان هم مرز باشد (۲) دو نفر که در دو روستای نزدیک

به زندگی می‌کنند

هاوتیره **haw tîre** هاوخون، هاوتایفه [ف] هم‌قبيله

هاوجفت **haw cift** بنووره هاوتیر [ف] نگا هاوتیر

هاوچرخ **haw çerx** هاو دوره [ف] معاصر

هاوخون **haw xün** هاو تیره [ف] هم قبيله

هاوخویشک **haw xweyşk** ده‌سه‌خویشک [ف] دو زن که

دوست صمیمی باشند

هاوخه **hawxe** گه‌مه‌یگه ژئانه [ف] بازی شبیه کلاغ پر ویژه

دختران

هاودز **haw diz** هاودزه [ف] چند دزد که شریک هم باشند

هاودزه **haw dize** هاودز [ف] چند دزد که شریک هم باشند

هاودهرد **haw derd** هام‌دهرد [ف] هم‌درد

هاودس **haw des** هاو قوا [ف] هم‌دست

هاودهم **haw dem** هام دم [ف] همدم

هاوپ **hawîr** ری هاوار کردن به‌سان، هاوارپ کردن، له ته‌نگنا

ناین [ف] در تنگنا قرار دادن

هاوپاز **haw rāz** هامپاز [ف] همراز

هاوپرپ کردن **hawîr bir kirdin** هاوارپ کردن [ف] در

تنگنا قرار دادن، لای منگنه گذاشتن

هاورد **hawrd** هتق هاورد [ف] آورد

هاوردن **hawrdin** (۱) بنچینه‌ئ کردار هاوردن (۲) نه‌وان

هاوردن [ف] (۱) آوردن (۲) آنها آوردن

هاوردن ویردن **hawrdin û birdin** (۱) لاتاوه له نه‌خماز

نه‌کردن «نه هاورد و نه برد مردی‌گان چمان» (۲) چشتن

هاوردن و بردن، وه سهر ده‌وانن [ف] (۱) کنایه ازچشم پوشی

نکردن و هرسختی را گفتن (۲) آوردن ویردن، سر دوانیدن

هاورپ **haw rê** هامرپ [ف] همراه

هاورپش **haw rîş** (۱) هاوسن (۲) هاو زاوا [ف] (۱) هم سن، هم

نشین برای صحبت (۲) باجناق

هاوزاوا **haw zawa** هامزاوا [ف] باجناق

هاوزگه **haw zige** لفانه [ف] دوقلو

هاوزوان **haw zuwan** هام زوان [ف] هم زبان

هاوزید **haw zêd** هاو نیشتییمان [ف] هم میهن

هاوس **hawis** بنووره ئاوس [ف] نگا ئاوس

هاوسا **haw sa** هامسا، هم‌سا [ف] همسایه

هاوسال **hawsal** هام سن [ف] همسال

هاوسا وه‌هاوسا مه‌چور **hawsa we hawsa meçû**

لاسامه‌ئ سه‌نگین کُ هاوسا نه‌تویه‌ئ بجووه مال هاوسا [ف]

برف و باران شدید به گونه‌ای که همسایه نتواند به خانه

همسایه برود

هاوسفره **haw sifre** هاوقاوا [ف] همسفره

هاوسهر **haw ser** هامسهر [ف] همسر

هاوسهرین **haw serîn** لاتاوه له هاوسهر [ف] کنایه از همسر

هاوسه‌فر **haw sefer** هاوپرپ [ف] همراه، همسفر

هاوسه‌نگ **haw senğ** هاو وه‌زن [ف] هم وزن

هاوسه‌نگر **haw senğêr** دۆ کهس کُ له یه‌ئ سه‌نگر بوون

[ف] هم‌سنگر

هاوشاری **haw şarî** چهن کهس کُ له شارینگ بژیهن [ف]

همشهری

هاوشان **haw şan** (۱) هاوپایه (۲) شان وه شان [ف] (۱) هم

شان (۲) شانه به‌شانه

هاوشه‌بیه **haw şebye** دۆ کهس کُ جیبه خه‌رمانتیان

هاوشان بوو [ف] دو کس که محل گردآوری خرمن آنها نزدیک هم

باشد

هاویردا ha wîrida ها له هۆرد [ف] به یاد داری

هاویره ha yere ها بنووره هاواره [ف] نگا هاواره

هاما ha ha (۱) هاو هاو (۲) وههاهما «هاما فلانی» [ف] (۱) کلمه تعجب (۲) بانگ کردن

های hay (۱) وشهئ سه‌رسر مه‌نین (۲) هه‌ید «هایه مأل» [ف] (۱) کلمه تعجب (۲) هستی، تو هستی

هایتیر haêfir هاتیر، هاتی «ل» [ف] شاید، ممکن است

هایتیر haê teyr هاتیر، هاتی «ل» [ف] شاید، ممکن است

هاید hayd هه‌ید «هایدنه مأل» [ف] توهستی، هستی

های‌دوت دوت hay dowit dowit های‌دوت دوت یه‌کی له مه‌قامه‌یل دینی یارسان له لوپسان کُ ئەپای ئاساش ئه‌روای تازه‌مردی وه دیوُل و زورنا خوه‌ن [ف] مقام موسیقی مذهبی اهل حق در لرستان که برای آمرزش روح تازه درگذشته در بامدادان و هنگامه غروب با سرنا و دهل می‌نوازند

هایدنه haydine هایدنه «هایدنه مأل» [ف] توهستی

هایده hayde هایدنه [ف] تو هستی

هایشه hayşe هایشو [ف] سلیطه

های له من hay le min های له من [ف] وای بر من

هایم haym هه‌یم «هایمه مأل» [ف] هستیم

هایمنه haymine هایمه «هایمنه مأل» [ف] هستیم

هایمه hayme هه‌یمه [ف] هستیم

هاینه hayne هه‌ینه «هاینه‌کوو» [ف] هستید در...

های‌های hay hay هاو هاو [ف] کلمه تعجب ونا‌بابوری

هته hite جووری مووریانه‌س کُ دلنگ خوه‌ید [ف] نوعی موریانه که البسه را می‌خورد

هجت hicet (۱) جه، له‌نج (۲) ناویگه کوپانه [ف] (۱) لجاجت (۲) نامی مردانه

هجت کردن hicet kirdin له‌نج کردن [ف] لجاجت کردن

هجتی hicetî جه‌وو [ف] لجاجت

هچان hiçan (۱) شه‌که‌تی دهر کردن (۲) ماوه‌ئ که‌م [ف] (۱) رفع خستگی کردن، خستگی در کردن (۲) مدت زمان اندک

هپ hîf (۱) وشهئ رانین ریبه‌ن (۲) گیایگه فره تیه‌ل (۳) وه یه‌ته‌وه داخروومیان (۴) پاشگر مله‌ری «مله‌ر» [ف] (۱) کلمه راندن گله (۲) گیاهی تلخ در مزارع (۳) به یکباره فرو ریختن (۴) پسوند قدری

هرام hiram بنووره حرام [ف] نگا حرام و ترکیباتش

هاوشیره haw şîre خواه‌یشک [ف] همشیره

هاوقاو haw qaw هاوسفره [ف] همسفره

هاوقه‌تار haw qetar هاوسه‌نگه‌ر [ف] هم قطار، هم سنگر

هاوقه‌د haw qed هام قه‌د [ف] در قد وقامت مساوی

هاوقنگه haw qînge هام لوو، جوور یه‌ک [ف] وجه اشتراک ، اشتراک داشتن

هاوکار haw kar هامکار [ف] همکار

هاوکاری haw karî هامکاری، هامیاری [ف] همکاری

هاوکاسه haw kase (۱) هاوقاو (۲) بیه‌لان [ف] (۱) هم سفره (۲) توطئه

هاوکوپ haw kwîr ده‌سه‌برای، دووس [ف] رفیق

هاوکوپه‌یل haw kwîreyî ره‌فیه‌یل [ف] ای رفقا، دوستان

هاوکوپه‌ی haw kwîrî ره‌فیه‌ی کردن [ف] رفاقت

هاوکوپه‌ی دار haw kwîrî dar ره‌فیه‌ی دار [ف] رفاقت دار

هاوگیه‌لداش haw gyelâş هاوده‌سی، بیه‌لان [ف] دو نفر که در ماجرای همدست باشند

هاولف haw lif (۱) هاوقه‌د (۲) هاوزگه [ف] (۱) هم قد (۲) دو قلو

هاولفه haw life هاوزگه [ف] دوقلو

هاوله‌چگ haw leçig هاوپا‌یه، ئەپای ژن [ف] دو زن هم شان

هاومال haw maf بنووره هامال [ف] نگا هامال و ترکیباتش

هاومل haw mil هاو زور [ف] برابر در قدرت

هاومنوس haw minûs هاو دهم [ف] انیس ومونس، همدم ، موافق

هاون hawin هاونگ، هه‌وه‌ن، هه‌وانه، له ئەوستا () hevene هه‌ه‌نه) و (havenn هافه‌ن) تۆسریاس و له گیه‌کی (heveng هه‌ه‌نگ) تۆشن [ف] هاونگ، در اوستا () hevene هه‌ونه) و (nnevah هاون) نوشته‌شده ودر گیلکی (heveng هه‌ونگ) گویند

هاوانو haw naw دو که‌س کُ ناویان یه‌کئ بوو [ف] هم نام

هاونگ hawîng بنووره هاون [ف] نگا هاون

هاو ولاتی haw wîfatî هاو زید [ف] هم ولایتی، هم میهن

ها وهق ha weî دش [ف] دو زن که مردانشان برادر باشند

هاویر ha wîr ها له یاد [ف] در یاد وخاطره

هپیکیش *hirî bikîş* وهرده وهرده [ف] رجز خوانی و هیاهو
هپیف *hirî bîv* (۱) هوره‌تیره شقه (۲) گفگال [ف] (۱) رعد
و برق (۲) رجزخوانی

هرتپرت *hirti pirt* سه‌رسه‌ری [ف] کار سرسری
هرتمانی *hirtimanî* میهری ره‌نگینی کُ که‌نه‌ی قه‌ی زلف
[ف] مهرهای رنگینی که از سوراخ آنها نخ را گذرانده و به زلف
آویزند

هرتی *hirtî* وهره‌لا [ف] لایالی
هریز *hirzi birz* گرز ه‌لاتن [ف] با تندی برخورد کردن
هرسیه *hirsye* میراتی، نه‌روییی [ف] ارثیه

هرش *hirîş* (۱) هرشت (۲) وارین (۳) هۆژم [ف] (۱) یک باره سر
برآوردن سبزه (۲) یکباره باریدن (۳) یورش
هرشت *hirîşt* بنووره هرش [ف] نگا هرش

هرش کردن *hirîş kirdin* هرش [ف] نگا هرش
هرکردن *hir kirdin* (۱) خز کردن (۲) وه به‌یجاره‌کی وه پئی
که‌فتن ریبه‌ن [ف] (۱) یکباره فرو ریختن (۲) دسته جمعی براه
افتادن گله

هرله بپ‌نوردن *hir le bir newirdin* هه‌و مه‌که‌ر [ف] هر
از بر تشخیص ندادن
هرمته *hirmet* نه‌ره‌م و ته‌ره‌م [ف] حرمت

هرمته‌تی *hirmetî* جوورئ پورته‌نکه [ف] نوعی سر پوش
زنانه

هرمنگول *hirîmingwîf* نه‌قراژ کردن، هرگوگله‌نگ [ف]
تزنین حاشیه لباس زنان با منجق و غیره
هرمیتار *hirmiêar* خواه‌شته‌وی [ف] چاپلوس

هرمیتاری *hirmiêarî* خواه‌شده‌ویکردن [ف] چاپلوسی کردن
هرودان *hirû dan* زوروم نه‌پرائی ناژه‌ل [ف] انس والفت

هرودان *hirû dan* دووسی دان، هناعی ناژه‌لینگ به‌چکه‌ئ مرید
به‌چکه‌ئ ناژه‌لینگ تر نه‌نه وه‌ئ وه‌ئ تا وشک نه‌که‌ئد [ف]
انیس کردن، الفت ایجاد کردن، هنگامی که حشمی بره یا
گوساله‌اش می‌میرد گوساله گاو دیگری را در زیر او می‌اندازند
تا گاو شیرش خشک نشود به این وسیله نوعی الفت و دوستی
برقرار می‌کنند

هریژ *hirûj* بنووره هۆژم [ف] نگا هۆژم
هپوش *hirûş* (۱) هپووشه، هۆرووش (۲) هۆردهان [ف] (۱)
خرد شده غلات که از آن ترخینه درست کنند یا بعنوان پیش

غذا به حیوانات دهند (۲) خرد و خاک شیر
هپوش کردن *hirûş kirdin* خامیش کردن [ف] خرد و خمیر
کردن

هپوشه *hirûşe* هۆپووشه [ف] خرد شده غلات
هپو گرتن *hirû girtin* گورئ گرتن [ف] ایجاد رابطه
دوستانه، نگا هپودان

هپ وگوله‌نگ *hir û gwîfeng* نه‌قراژ کردن، هرمنگول [ف]
تزنین حاشیه لباس زنان با منجق و غیره
هپ وه ته‌یه *hir we teye* هپووه‌تیه، بنووره هپووه‌تیه [ف] نگا
هپووه‌تیه

هپ وه‌تیه *hir wetye* (۱) دواژه (۲) هپ وه ته‌یه، بوو دین
ساورین [ف] (۱) چند باره جفتخواه شدن حشم (۲) بوی نا
مطلوب بز تگه

هپه *hirê* (۱) خز کردن (۲) وه‌یه‌ته‌وه وه پئی که‌فتن ریبه‌ن [ف]
(۱) به یکباره فرو ریختن (۲) دسته جمعی به راه افتادن گله

هپه کردن *hirê kirdin* هر کردن [ف] نگا هر کردن
هپه‌وه *hirhew* وشه‌ئ رانین ریبه‌ن [ف] کلمه راندن گله
هپی *hirî* دهری دان، شووند بووی [ف] هری، گم شو
هریت *hirêt* تان قالی کُ له په‌مه دُرس بویه [ف] نخ تار در
قالی که از جنس پنبه باشد

هریز *hirêz* قۆمام [ف] گیاهی شبیه چمن
هریشت *hirêşt* بنووره هرشت [ف] نگا هرشت

هزار *hizar* ژماره‌ئ هزار، هه‌زار، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی
«هزار، هه‌نزار» و له نه‌وستا (*hezenêre* هه‌زه‌نگره)
تۆسریاس [ف] شماره یا عدد هزار، در اوستا (*hezenêre*)
هزنگره) نوشته‌شده

هزاران *hizaran* هه‌زاران [ف] هزاران
هزارخانی *hizar xanî* دیه‌که‌یگه له جه‌لالوه‌ن [ف] روستایی
بر آیین یارسان در جلالوند

هزارپیشه *hizar pêşe* (۱) که‌سه‌ئ کُ چه‌ن پیشه‌ دیرید (۲)
جوورئ مجریه [ف] (۱) کسی که چند حرفه می‌داند (۲) نوعی
صندوقچه

هزارکیه‌نی *hizar kyenî* دیه‌که‌یگه له مه‌سۆری [ف]
روستایی در منصوره که دارای چشمه‌های پر آب و فراوانی
است

هزارلوقانی *hizar lûqanî* نه‌سناعه‌شهر [ف] اثنی عشر

هشکانی hişkanî وشکانی [ف] خشکی
هشک بۆن hişk bün وشک بۆن [ف] نگا وشکبۆن
هشک کردن hişk kirdin وشک کردن [ف] نگا وشک کردن
هشکلاتی hişkiîfatê وشکلاتی [ف] کاملاً خشک شده
هشکه hişke (۱) وشکه [ف] پوس (۲) هشکه هشک [ف] (۱)
 خشکیدگی پوست (۲) تحریک کردن سگ برای حمله
هشکه سال hişke saî وشکه سال [ف] سال کم باران
هشکه هشک hişke hişk هش دان، له سه کزی «ئیش کیش
 «ئوشن [ف] تحریک کردن سگ برای حمله، در سه کزی «ئیش
 کیش» گویند
هشکی hişki (۱) وشکی (۲) که شهک زرانی [ف] (۱) خشکی
 (۲) کشکک زانو
هشکیان hişkîyan وشکیان [ف] خشک شدن
هشوویکی hişû bikî گه مه یگه [ف] بازی کودکانه
هف hif (۱) هوو [ف] هفه [ف] (۱) باد کردن پوست، آماس (۲)
 نوعی بیماری پوستی که مانند زگیل در پا ظاهر می شود
هفار hifar هفار [ف] نسیم دریا به ساحل
هفاریشت hifarişt تاوشت، گهرما «ل» [ف] حرارت
هفاره hifare فه قاره [ف] فوران
هفاره دان hifare dan فه قاره دان [ف] فوران کردن
هف کول hifi kwîl گرژ ه لاتن [ف] یکپو عصبانی شدن
هفه hife هف، جوو [ف] میخچه س له پا دراید [ف] نوعی از
 بیماری پوستی که در پا ظاهر می شود
هفار hivar بنوو هفار [ف] نگا هفار
هل hil (۱) بۆن گووش دریژ (۲) بۆن یا کاو [ف] بۆن شاخ (۳)
 دانه یگه خوه شبوو [ف] (۱) بۆن دراز گووش (۲) بۆن یا گوسفند بی
 شاخ (۳) دانه هل
هلات hifât بنوو ه لاتن [ف] نگا لاتن
هلاتن hifatin بنوو ه لاتن [ف] نگا لاتن
هلازیان hifajyan بنوو ه لاتن [ف] نگا لاتن
هلاک hifak (۱) فره تیه نی (۲) لاناوه له تامازوو، کان کردی
 [ف] (۱) بسیار تشنه (۲) کنایه از خواهان
هلاکات hifakat هله که هله که «که فتمه هلاکات مردن» [ف]
 در آستانه، در شرف
هلاک بۆن hifak bün تیه نی بۆن [ف] بسیار تشنه شدن
هلاک کردن hifak kirdin تنگانن [ف] تشنه وخسته کردن

هزاره hizare هه زاره [ف] هذیان، بد خوابی
هزاره کردن hizare kirdin هه زاره کردن [ف] هذیان دم
 خواب
هزه hize هه یزه، له سه کزی «ئیزه» ئوشن [ف] نگا هه یزه
هژ hij سه فرا [ف] صفر
هژدنگ hijding زرانی [ف] زانو
هژده hijde هه یژده [ف] هجده
هژ هلال hij hifal ئلوردن [ف] استفراغ
هژ هلاوردن hij hifawrdin هلاوردن [ف] استفراغ کردن
هس his (۱) هس کوو، ماسه بادی (۲) بیده نگ بۆن (۳) وشه
 رانین ریه ن (۴) هاز، تووان [ف] (۱) ماسه زرد رنگ ساحل (۲)
 هیس، ساکت (۳) کلمه راندن گله (۴) تووان، نیرو
هسار hisar هه سار، هه وش، ئه ره ویه [ف] حیاط
هسکو hiskû هس، ماسه بادی [ف] ماسه زرد رنگ ساحل
هسکوت hiskwit ده سوور وه بیده نگ بۆن [ف] امر به
 سکوت کردن
هسمهت hismet بنوو ه ئمهت [ف] نگا ئمهت
هش hiş (۱) لالای کردن ئه پائ منال (۲) گال سهگ دان (۳)
 شش [ف] (۱) آوایی برای خوابانیدن نوزاد (۲) کلمه تشجع سگ
 برای حمله (۳) شپش
هشار hişar (۱) هشار هشار (۲) شارده وه [ف] (۱) قایم موشک
 بازی (۲) پنهان کردن
هشار کردن hişar kirdin شارده وه [ف] پنهان کردن
هشارگه hişarge هه شارگه [ف] محل پنهان شدن
هشار هشار hişar hişar گه مه یگه منالانه [ف] قایم موشک
 بازی
هشتن hiştê که شهک زرانی «ل» [ف] کشکک زانو
هش دان hiş dan بلووم دان سهگ [ف] تحریک سگ برای
 حمله
هشدر hişder قۆنه ئ ئاو [ف] خروش آب، موج
هشک hişk وشک، خوشک، له ئه وستا (huşke هوشکه) و
 (hêşke هیشکه) و (hêşku هیشکو) و (heçengêh
 هه ئچه نگه) و (توسریاس [ف] خشک، در اوستا (huçke هوشکه
 و (hêşke هیشکه) و (hêşku هیشکو) و (heçengêh
 هه ئچه نگه) نوشته شده
هشکانن hişkanin وشکانن [ف] خشک کردن

هلال hifaf (۱) زَبَزُ حرام (۲) نَلال [ف] (۱) حلال (۲) نگا نلال
هلامات hifamat (۱) بی هه زلا په لامار بردن (۲) نلامات، سه سږ مه نین [ف] (۱) بی پروا یورش بردن (۲) شگفت زده شدن
هلامات بردن hifamat birdin په لامار بردن [ف] بی پروا یورش بردن
هلامات هاوردن hifamat hawrdin هلامات بردن [ف] بی پروا یورش بردن
هلاوارد hifaward زایف، له ږ، له به ین چی [ف] لاغر مردنی، ضعیف
هلاوردن hifawrdin نلاوردن [ف] نگا نلاوردن
هلاوه hifawe ماش ونژیو... «ل» [ف] حبوبات
هلاویه hifa'ye بنوویه نه لایهت [ف] نگا نه لایهت
هل فروو hili firû (۱) تیرمایه، مامله چی نهخت و قنز «هل» یا «هه له» وه مانای فرس جوور هه له خه رج و «فروو» وه مانای فره تن (۲) فریوانن «هه له + فریوانن» [ف] (۱) معامله نقد و اقساطی (۲) فریفتن و فروختن «هه له، هه له له = تبلیغ + فروو = فریب»
هل کردن hil kirdin (۱) خردان سه قز و هف کردن تا نه چلگنیده دپانه و (۲) ناخانن مهشکه له ناو لیتگه [ف] (۱) چرخاندن سقز دردهان و در مجاورت نفس دم قرار دادن برای جلوگیری از چسبیدن آن به دندان (۲) خواباندن پوست دباغی شده در ماده «لیتگه» برای کشش بهتر جهت مشک
هل کف hili kif هه له گږ [ف] نیم برشته و نیم خام
هلگ بلگ hiligi bilig هر له بر نه وردن [ف] هر از بر تشخیص ندادن
هلگ ملگ hilig milig هلگه و ملگه، هورد روو [ف] بچه های قد ونیم قد
هلگه hilige هلگه و دوو، دوو ترشیگ کُ نان ولانه تی و خوه نه تی [ف] دوغ ترشیده که نان در آن ترید کرده و می خورند
هلگه و بلگ نه وردن hiligew bilig newirdin هر له بر نه وردن [ف] هر از بر تشخیص ندادن
هلگه و دوو hiligew dû بنوویه هلگه [ف] نگا هلگه
هلگه و ملگه hilige û milige هلگ ملگ [ف] بچه های قد و نیم قد
هلم hilm (۱) بوغار، بوخار (۲) هه رنگ [ف] (۱) بخار (۲) نفس

هلمه کین hilmekîn خه ږمه، هه ږمه کین، خه ږمه کین [ف] لندهور، گنده
هلو hilû هه ل [ف] هلو
هلوچ hiluç لوچ، قوروت [ف] چروک، چروک شده
هلووفانن hifûfanin هلووفانن، نه و که سه کُ تن تن خوه ید و دنگ دهم ته ید [ف] کسی که با عجله غذا می خورد و دهانش صدا می دهد، بلعیدن با عجله
هلووفان hifûfi haf هلووفانن [ف] نگا هلووفانن
هلووک hifûk بنوویه هلووکان [ف] نگا هلووکان
هلووکان hifûkan (۱) گه میگه چو نیچش نه له (۲) وه یلکانینگ ک وه ساقه چی گه نم وجویه دُرس بویه (۳) لاناوه له ناله ت دوس قه رار دادن [ف] (۱) بازی شبیه «نیچش نه له» (۲) عروسکی که با ساقه گندم وجو درست می کنند (۳) کنایه از آلت دست قرار دادن
هلووکانن hifûkanin ساگرا وه تن و مردی «مردیه گانمان هلووکان» [ف] آلت دست قرار دادن، بازیچه دست قرار دادن و به بدی نام بردن
هله hile که تو یگ کُ وه خه پچ دُرس بویه نه پراچ نه مار کردن خه لیه [ف] انباری که با گل درست می کنند برای ذخیره کردن غلات
هله که نومله که hifeke umfeke رازانن «ل» [ف] پیراستن ، آراستن
هله هله hifhife بنوویه بان زلفی [ف] نگا بان زلفی
هله په زنی hifhife rêzi ره زگی [ف] نگا ره زگی
هلیت hilît (۱) جوورئ گیاسه منیده که ودرگ (۲) یا مفتی [ف] (۱) گیاهی خاردار شبیه «که ودرگ»، گیاه قیاق (۲) سخن یاوه، مفت
هلیت و پلپیت hilît û pilît یامفتی [ف] پرت وپلا، سخن یاوه
هلیتته hifêter هلیتته، هلیت [ف] گیاه قیاق
هلیتر hilêr هلیتر، هلیت [ف] گیاه قیاق
هلیتران hilêran هوله یلان، به شینگه له نیلام [ف] بخشی بزرگ در ایلام
هلیتره hilêre هلیتر، هلیت [ف] گیاه قیاق
هم him (۱) ماوه چی که م (۲) لاناوه له په کگرتوویی «همیان ها یه ک» (۳) لاناوه له به رد وه ملا هاتن «همی هاتیه سه ملیه و» [ف] (۱) وقت اندک (۲) کنایه از اتحاد (۳) کنایه از مصیبت

تصادف، به هم خوردن
هنگیس hingîs ههنگل هور [ف] گوشه هور
هنر hiner هونه [ف] هنر
هنه‌رمه‌ن hiner men هونه‌رمه‌ن [ف] هنرمند
هۆ ho گاودان له هه‌ین جفت [ف] کلمه ایست به گاو هنگام
 شخم
هۆ hü (۱) خۆ (۲) وراز، له‌ئوستا (hü) تۆسریاس [ف] (۱)
 خرس، نگا خۆ (۲) گراز، در اوستا (hü) به معنی گراز نر
 نوشته‌شده
هۆ hü (۱) قسیه‌ئ ده‌وریشه‌یل (۲) خو «ل» له‌ئوستا (hu)
 (هو) تۆسریاس (۳) سه‌ر ئاسنین پوک [ف] (۱) تکیه کلام
 درویش (۲) خوب، در اوستا (hu) نوشته‌شده (۳) قسمت
 ته پتک یا تیشه
هوار hwar خوار «ل» [ف] پایین
هواردن huardin هه‌ردن، خواردن «ل» له‌ئوستا (hver)
 هفر) و (hengü herne) هه‌نگوه‌رنه) تۆسریاس [ف]
 خوردن، در اوستا (hver) و (hengü herne) هنگو
 هرنه) نوشته‌شده
هواس hwas خواس «ل» [ف] قرض، نگا خواس
هۆترة hütre هلامات [ف] یورش
هۆترة بردن hütre birdin هلامات بردن [ف] یورش بردن
هۆترة دان hütre dan هه‌لمه‌ت‌بردن [ف] یورش‌بردن
هۆچ hüç زیز بۆن، هیچ [ف] هیچ
هۆچکاره hüçkare هیچکاره [ف] هیچکاره
هۆچکام hüçkam هیچکام [ف] هیچکام
هۆچکه hüç ke هۆچکه‌س [ف] هیچکس
هۆچکه‌س hüç kes هۆچکه [ف] هیچکس
هۆچن hüçin هیچن [ف] کسی نیستند، بی رازشند
هۆچ‌وپۆچ hüç û püç بی ئه‌رزشت [ف] هیچ وپۆچ
هۆچه hüçe هیچه [ف] هیچ است
هۆچن hüçen هیچن [ف] هیچ
هۆجم hocm رهت بردن «ل» [ف] سکندری خوردن
هۆر hür (۱) ویر، یای (۲) هۆرده‌وا «هۆرده‌وه‌وه‌بوو» [ف]
 (۱) یاد، خاطر (۲) دقت، مواظبت
هۆر hür جه‌وال گه‌ورا [ف] نوعی جوال بزرگ
هۆر hor خور «ل» [ف] نگا خور

همار himar فره «یه‌ئ همار ئایم هاتۆن» [ف] بسیار
همه hime ئویه «ل» [ف] شما، شماها
همه‌ئ himê بنووره ئمید [ف] نگا ئمید
هن hin (۱) فلانی (۲) ساو، خاوه‌ن «هن منه» (۳) چشت [ف]
 (۱) فلانی (۲) مال، از آن (۳) چیز، هر چیزی
هنا hina (۱) هناع، وهختی (۲) ده‌نگ کردن «ل» [ف] (۱)
 وقتی که (۲) بانگ زدن
هنار hinar هه‌نار، هه‌نار [ف] انار
هناره‌س hina rêس فریاره‌س «ل» [ف] فریادرس
هناز hinaz هه‌ناز [ف] موازی با، سو، سمت
هنازگرتن hinaz girtin هه‌نازه‌گرتن و نیشان کردن [ف]
 اندازه گرفتن و نشان کردن
هنازه hinaze بنووره هه‌نازه [ف] نگا هه‌نازه
هناس hinas هه‌ناس، هه‌ره‌نگ [ف] نفس
هناسکه‌بری hinaske birî هه‌ناسه‌بری [ف] نفس نفس زدن
هناس‌کیشان hinas kîşan هه‌ناس کیشان، هه‌شیان [ف]
 نفس کشیدن
هناسه hinase هه‌ناسه [ف] آه حسرت بار
هناسه‌بری hinase birî هه‌ناسه‌بری [ف] نفس‌نفس زدن
هناسه‌ئ سهرد hinaseyê serd هه‌ناسه‌ئ سهرد [ف] آه و
 حسرت
هناسیه hinasye هه‌ناس سیه [ف] کسی که نفرینش گیرا
 است
هناس هه‌ل‌کیشان hinas helkîşan هه‌ناس هه‌ل‌کیشان [ف]
 نگا هه‌ناس هه‌ل‌کیشان
هنای hinaê هه‌نای، وهختای، وهختی [ف] وقتی که
هنجگه hincige (۱) نه‌خوه‌شی قورئ (۲) هه‌نجگه، هه‌یزه [ف]
 (۱) بیماری حنجره (۲) رودل کردن در اثر پرخوری
هنجهت hincet هجهت [ف] لجاجت
هنگ hinik هونگ [ف] خنک
هنگان hinikan هه‌نه‌ن هونگ جهمان [ف] خنکای روز
هنگ بۆن hinik bün هونگ بۆن [ف] خنک شدن
هنگی hinikî هونگی [ف] خنکی
هنگ hingê (۱) ئاخ وتف کردن (۲) بنووره کرپ [ف] (۱) فین
 کردن (۲) نگا کرپ
هنگوتن hingutin وه یه‌ک خواردن، وه یه‌ک دان «ل» [ف]

هۆرد hürd ورد، خۆرد [ف] خُرد

هۆرداکردن hürda kirdin هۆردهو کردن [ف] خُرد کردن

هۆردخام hürdi xam هۆردهان [ف] خُرد و خاکشیر

هۆردپوو hürdi rû هلگه و ملگه [ف] بچه‌های قد و نیم قد

هۆردپیز hürdi rêz (۱) هارخ پارخ (هۆردپوو [ف] ۱) خرت و

پرت (۲) بچه‌های قد و نیم قد

هۆرد کردن hürd kirdin ورد کردن [ف] خُرد کردن

هۆردمه‌پوش hürdi hîrûş خامیش [ف] خُرد و خاکشیر

هۆردمه‌راش hürdi heraş خۆرد، هۆرد کردن [ف] كاملا

خُرد، خُرد و خمیر

هۆرده hürde ورده، خۆرده [ف] پول خُرد

هۆرده‌فرووش hürde firûş ورده‌فرووش [ف] خُرده فروش

هۆرده‌کاری hürde karî ورده‌کاری [ف] خُرده‌کاری

هۆرده‌کیه‌نی hürde kyenî ديه‌که‌یگه له کيه‌نیمای [ف]

روستایی‌در بخش چشمه ماهی

هۆرده‌وا hürdewa هۆرده خوه‌ده‌و بوو [ف] دقت‌کن، مواظب

باش

هۆرده‌واله hürdewafê هۆرده‌ه‌واله [ف] خرت و پرت

هۆرده‌و بۆن hürdew bün (۱) ورده‌و بۆن (۲) ئیسفا گرتن

[ف] ۱) خُرد شدن (۲) دقت کردن

هۆرده‌و کردن hürdew kirdin ورده‌و کردن [ف] خُرد

کردن

هۆرده‌ه‌واله hürde hewafê هۆرده‌ه‌واله [ف] خرت و پرت

هۆر فام hürî fam یه‌په‌وش [ف] هوش و حواس

هۆر کردن hür kirdin ویر کردن [ف] نگا ویرکردن

هۆرم hürim (۱) پیت، به‌ره‌که‌ت (۲) له هۆرُم، هۆرُم [ف] ۱)

برکت (۲) یاد من، خاطر من

هۆرم horm هلم [ف] بخار

هۆرمز hormiz ناویگه کورانه [ف] هرمز، نامی‌مردانه

هۆرمزگان hormizgan په‌رسشگای زه‌رتوشتی‌ه‌یل «هۆرمز

گان رمان، ئاتهران کوژان - ویشان شاردوه‌ه گه‌ورا گه‌وراکان

» [ف] پرستشگاه و آتشکده زردشتیان

هۆرنگ hornġ هه‌ورینگ، کیه‌رد چیه‌ری [ف] قیچی پشم زنی

هۆرپوش horûş (۱) هۆرد خامیش (۲) هۆرپوشه، گه‌نم نیمه

هه‌پ ک ته‌رخینه و ساوار وه پئ دُرس که‌ن [ف] ۱) خُرد کردن

(۲) گندم نیمه‌کوب شده وپرک شده که با آن ته‌رخینه و ساوار

درست کنند

هۆرپوشه horûşe هۆرپوش، گه‌نم نیمه‌هه‌پگ ک ته‌رخینه و

ساوار وه پئ دُرس که‌ن [ف] گندم نیم کوب وپرک شده که با

آن ته‌رخینه درست کنند

هۆرپوشه دم horûşe dem ئه‌و که‌سه ک دیان وه مل

قسیه‌وا نیه‌نه‌پد [ف] آنکه کلمات را ناقص و بریده بریده تلفظ

می‌کند

هۆرووم horûm (۱) ملوور، بلوور (۲) گورووم [ف] ۱) گیاهی

شبیبه گندم (۲) کلوخهای جمع شده در مرز دو زمین کشاورزی

هۆره hûre یه‌کئ له کۆیه‌نه‌ترین مه‌قامه‌یل کوردیه جوور

سیاچه‌مانه بی موسیقیه و بیس و دۆ مه‌قام دپێد، ده‌ستگای

ماهور هه‌ر له هورره‌گریاس «ماد هورره» [ف] دیرینه‌ترین

مقام کردی که مانند «سیاچمانه» بدون موسیقی اجرا می‌شود

و بیست و دو مقام دارد. شاید گونه درست خواندن گاتها همین

هوره باشد، دستگاه ماهور برگرفته از هوره کُردان است «

ماهور = ماد هوره»

هۆره hûre (۱) په‌خشه‌کووره (۲) لاناوه له لیوه‌گی «فلانی

هۆره‌ئ تیه‌پد» واته «هۆر» نه‌پێد و نیه‌زانئ چه‌که‌پد [ف] ۱)

نوعی پشه بسیار ریز (۲) کنایه‌از دیوانه‌سری، یعنی کسی که

«هۆر» عقل ودرک ندارد و نمی‌داند که چه می‌خواهد

هۆره‌تاو horetaw له‌مه‌تاو، خوه‌ره‌تاو«ل» [ف] جای آفتاب

گیر

هۆره‌چپ hûre çîr هورره‌که‌ر [ف] کسی که هوره می‌خواند

هۆره‌چپین hûre çîrîn هورره‌کردن [ف] هوره‌خواندن

هۆره‌کردن hûre kirdin هورره‌چپین [ف] هوره خواندن

هۆره‌که‌ر hûre ker هورره‌چپ [ف] هوره خوان

هۆره‌وار hûrewar هۆروا [ف] مواظب

هۆره‌و دان hûrew dan فام دانه‌وه [ف] درگذشته نگریستن

، بازبینی گذشته

هۆره‌و کردن hûrew kirdin هۆره‌و دان [ف] باز بینی در

گذشته

هۆره‌هاتن hûre hatin کشه‌هاتن [ف] کنایه از دیوانه‌سری

هۆری horî خوری «ل» [ف] پشم

هۆری hûrî ناویگه‌ژنانه، ئی ناوه له حووری ئه‌ره‌و نه‌گریاس

به‌لکم له «هوه‌ر، خوه‌ر» گه‌ریایه‌ه وه مانای تۆرانی، چۆ خوه‌ر

[ف] نامی زنانه، برگرفته از «هوه‌ر، خوه‌ر» بمعنی نورانی،

مانند خورشید
هوریا hurya خوریا «ل» [ف] خورده شد
هوریز hurêz وریز «ل» [ف] برخیز
هوریزا hurêza وریزا «ل» [ف] برخاست
هورز hûz خیل [ف] عشیره
هورز نه‌بچه‌مر hûzi ey çemer لاناویگه کُ وه خه‌لکُ
 هه‌مه‌یل توشن [ف] اصطلاحی که به ساکنان روستای حمیل
 گویند
هورزومات hûzamat فتور چین [ف] نابود شدن
هورزومات چین hûzamat çin فتورچین [ف] نابود شدن
هورزولگه hûzi xwiŋge (۱) هورزینگن له گواور (۲)
 لاناویگه [ف] (۱) عشیره‌ای در گواور (۲) اصطلاحی است
هورزمانان hûzmanan هورزمانه‌وهن، عوسمانه‌وهن [ف]
 بخش بزرگی از لکستان جزء استان ایلام
هورزمانه‌وهن hûzmanewen بنووپه هورزمانان [ف] نگا
هورزمانان
هورزی سه‌ی‌علی hûzi seyély دیه‌که‌یگه له جووانرو [ف]
 روستایی در جووانرود
هورزی سه‌ی‌مراخ hûzi seymirâ دیه‌که‌یگه له جووانرو
 [ف] روستایی در جووانرود
هۆجیم hûjim هلامات [ف] یورش
هۆجیم بردن hûjim birdin هلامات بردن [ف] یورش بردن
هۆجینه hûjine هۆژه‌وه‌نار [ف] نگا هۆژه‌وه‌نار
هۆجه hûje (۱) هرکردن مۆژه و مه‌له‌وه‌ر (۲) ویژه [ف] (۱)
 هجوم بردن حشرات (۲) صدای گلوله
هۆجه‌کردن hûje kirdin (۱) هرکردن مه‌ل (۲) ویژه کردن [ف]
 (۱) هجوم آوردن حشرات (۲) صدای گلوله
هۆجینه‌نار hûjinenar هۆژه‌وه‌نار [ف] نگا هۆژه‌وه‌نار
هۆجه‌و بردن hûjew birdê وشک و له‌په‌و بق [ف] لاغر شدن
هۆجه‌وه‌ن hûjewen به‌شینگه له گاو‌ه‌سن کُ چه‌رمینه و
 که‌فیده بان چه‌مهره [ف] بخشی از گاو آهن که چرمی است و
 روی «چه‌مهره» ماهیچه گردن قرار می‌گیرد
هۆجه‌وه‌نار hûjewenar نامیه‌رن، هۆژنه، هۆژه‌نار [ف]
 چوب نسبتاً قطور به ارتفاع تقریبی نیم متر که سوراخی در یک
 سر آن است و با طناب به گردن گاو می‌اندازند تا هنگام دویدن
 به میان دستهایش خورده و مانع شیطنت گاو شود

هوسیا husya سه‌ریا، وه سه‌ریا وسان «ل» [ف] ایستاده
هوسیان husyan وسیان «ل» [ف] ایستادن
هوش hûş (۱) یه‌ی‌هوش (۲) نه‌ته‌ش، کفن دل «هوشن
 کوشیاوه» [ف] (۱) هوش، حافظه (۲) میل، عطش درونی،
 اشتیاق، لهیب
هوش بۆن hûş bün هۆژه‌وار بۆن [ف] مواظب بودن
هوش کوشیان hûş kwişyan کفن دل دامرکیان، ئارخا
 بۆن [ف] عطش درونی خاموش شدن، ریلکس شدن
هوشه‌نگ hûşeng ناویگه‌کوران، هوشه‌نگ، له نه‌وستا
 (heioşyenghe) هه‌ئوشیه‌نگه (توسریاس [ف] هوشنگ،
 نامی مردانه، دراوستا (heioşyenghe) هه‌ئوشینگه) نوشته
 شده
هوشیار hûşyar (۱) ناویگه‌کوران (۲) وریا (۳) دیه‌که‌یگه له
 چله‌ئ گی‌لان [ف] (۱) نامی‌مردانه (۲) باهوش، هوشیار (۳)
 روستایی در بخش چله‌ی گیلانغرب
هوشیار بۆن hûşyar bün وریا بۆن [ف] هوشیار بودن
هوشیارکردن hûşyar kirdin وریا کردن، ئاگا کردن [ف]
 هوشیار کردن
هوشیاری hûşyarî وریایی، شیاری [ف] هوشیاری
هوف hûf په‌نه‌میان پووس [ف] آماسیدن پوست
هوفال hûfal راوکه‌ر، چاخان [ف] لاف زن، چاخان
هوفتن huftin خه‌فتن «ل» [ف] خوابیدن
هوفتو huftû خفتو «ل» [ف] خوشخواب
هوف کردن hûf kirdin په‌نه‌میان [ف] آماس کردن پوست
هوفه hûfe (۱) دهنگ و له ناو دالان (۲) نه‌خوه‌شیی له چه‌و
 چاره‌وا [ف] (۱) صدای باد در دالان (۲) نوعی بیماری در چشم
 ستوران
هوفه‌هوف hûfe hûf دهنگ هوفه‌ئ هه‌پتاه‌پت و [ف]
 صدای پیایی باد
هوفل hûfel هوفال «ل» [ف] لاف زن
هوقه hoqe ریو، ریوره‌نگ [ف] حقه، کلک
هوقه‌باز hoqe baz له‌یلاج [ف] حقه‌باز
هوقه‌بازی hoqe bazî له‌یلاجی [ف] حقه‌بازی
هوک hûk (۱) هوو، هوو‌تور و تیشه (۲) دهمده‌می، هووکی
 هووکی «دا هووکه‌وه‌بجم» [ف] (۱) قسمت ته پتک و تیشه (۲)
 دمدمی مزاج

هوکاره hûkare حی گرتی، دیان خوئی [ف] عادتی، معتاد، خو گرفته

هوکاره بۆن hûkare bün دیان خوئی بۆن [ف] عادتی، معتاد

هوکاره کردن hûkare kirdin فیر کردن [ف] معتاد کردن، آموزش نادرست، از راه بدر کردن

هو کردن hû kirdin (۱) مانا کردن (۲) کوو کردن گه‌له‌ج گا [ف] (۱) طلب امداد کردن (۲) جمع کردن گله گاوان

هوکن هوکن hûkêhûkê ده‌مده‌می [ف] دمدمی مزاج
هوکینی hûkyenî دیه‌که‌یگه له کرن [ف] روستایی در کرد غرب

هول hûl ناگره‌پر بۆن [ف] سراسیمه شدن

هول hül خورماسوچان [ف] مو زرد، بلوند

هول hûl بووره‌پیا، نه‌زان [ف] نفهم، نادان

هولان hûlan هول [ف] مو زرد، بلوند

هول برین hûl birdin ناگره‌پر بۆن [ف] سراسیمه شدن

هول کردن hûl kirdin ناگره‌پر بۆن [ف] سراسیمه شدن

هوله hûfe (۱) حووله، کوتاین‌خه‌رمان وه چان (۲) کوچک، خاسه نه‌وکه‌ر [ف] (۱) کوبیدن خرمن با دنگ و گاو (۲) خدمتکار ویژه، پیشخدمت

هوله‌ره holere هوله‌یله «گ» [ف] نگا هوله‌یله

هوله‌یله holeyle گیاهی که چق ماشوله [ف] گیاهی شبیه ماش خودرو

هوم hom (۱) هم، یه‌کگرتویی (۲) هام، هاو «ل» [ف] (۱) همبستگی، اتحاد (۲) نگا هام و ترکیباتش

هوم hüm وای سهردیگ ک له ده‌یشته‌و تیده ناو وتاق [ف] باد سردی که از بیرون به درون اتاق می‌آید

هوم hûm هوروم [ف] کلوخهایی که در مرز دو زمین کشاورزی انباشته می‌شود

هوماملان homamlan کزیه‌یگه‌له هلیران [ف] کومی باستانی در هلیلان

هومت خواردن hû mü xwardin له لاناوه له فراوانی [ف] کنایه از فراوانی

هومه home همه، ئویه «ل» [ف] شما، شماها

هومه hûme گیای قه‌ره‌قاژ «گ» [ف] گیاه قره‌قاج

هومن humê بنووره ئمید [ف] نگا ئمید

هومید humêd بنووره ئمید [ف] نگا ئمید

هون hûn (۱) بنووره خوئن «ل» (۲) گیس [ف] خون، نگا

خوئن و ترکیباتش (۲) گیس، زلف

هونک hûnik (۱) ونک، بنووره هونک (۲) هیره‌وونک [ف] (۱)

نگا هونک و ترکیباتش (۲) خنک، آدم سبک سر

هونه hûne خانئ «ل» [ف] خانه

هونه‌ر honer هنر [ف] هنر

هوها hûha ئوده‌ها [ف] اژدها

هوهتن huwetin خه‌فتن «ل» [ف] خوابیدن

هوه‌ر hwer خوه‌ر «ل» له ئه‌وستا (hevere هه‌هه‌ره) و (hver هه‌ره) تۆسریاس [ف] خورشید، در اوستا (hevere)

هور) و (hver هور) نوشته‌شده

هه he (۱) هه «هه وه شه‌و!» (۲) چرین و لاله کردن «هه کوره‌گه‌م، هه براگه‌م» (۳) گاوادان «هه کوره‌گه بنیش» (۴)

هر «هه‌پووژ» [ف] (۱) زکی، کلمه محال (۲) بانگ کردن و خواهش داشتن (۳) کلمه تنبه و تحذیر (۴) هموار، هر

هه‌پ hep (۱) حه‌پ، ده‌رمان (۲) رازانگه ئه‌پای تیزی و کولی چه‌قوو [ف] (۱) قرص، کپسول (۲) صفتی برای تیزی یا کندی

هه‌پاپو hepapû که‌بابوو، ئه‌بابوو [ف] نگا ئه‌بابوو

هه‌پس heps زندان [ف] زندان

هه‌پگ hepig پوو «گ» [ف] شانسه پودکویی چویی که برای کوبیدن «ده‌وار» سیاه‌چادر از آن استفاده می‌کنند

هه‌پ لوت hepi lüt په‌پوله، په‌روانه [ف] پروانه

هه‌پلوک hepîluk هه‌پولک [ف] گیاهی از تیره پیازیان که در مناطق کوهستانی رشد می‌کند و خوراکی است

هه‌پ نه‌کردن hep nekirdin له‌لاناوه‌له کول بۆن کیره‌د و چه‌قوو [ف] کنایه از کند شدن و برش نداشتن برای کارد و چاقو و...

هه‌پوو hepû ته‌مام بۆن وه زووان مناله‌یل [ف] تمام شدن به زبان بچه‌ها

هه‌پولک hepûlik هه‌پلوک [ف] نگا هه‌پلوک

هه‌پ هول hepî hewî هه‌له‌پله [ف] شتاب، عجله

هه‌ت het هات «ل» [ف] آمد

هه‌تا heta (۱) هه‌ته، ته‌بوول «هه‌تا نییه له‌ج نوو» (۲) تا ماوه‌یگ (۳) کیش شهرت [ف] (۱) قابل قبول (۲) تا وقتی که (۳) حرف شرط

هه‌تار hetar سانئینگ کُ له کۆیه بووده گل [ف] صخره غلتان
هه‌تا سه‌ر heta ser تاسه‌ر [ف] تا همیشه
هه‌تا کوو heta kû تاکوو [ف] تاکجا؟
هه‌تا که‌ئ heta key ئە تاکه‌ئ [ف] تا به‌کی؟
هه‌تره‌ش hetreş بنووړه ئە تره‌ش [ف] نگا ئە تره‌ش
هه‌تن hetin هاتن «ل» [ف] آمدن
هه‌ته hete (۱) بنووړه هه‌تا (۲) هاته... «ل» [ف] (۱) نگا هه‌تا
 (۲) آمد به ...
هه‌ته‌ر heter ره‌د، تووړ «ل» [ف] رد، اثر
هه‌ته‌مه‌ته hetemete گه‌مه‌ئگه کُ داوکه‌ئ لئواسه «هه‌ته
 مه‌ته تووته پشی - کاکه‌م ئۆشئ په هه‌لکیشی» [ف] بازیی
 است کودکانه
هه‌تو hetew (۱) ئە ته‌و (۲) سه‌کوو «ل» [ف] (۱) ایراد (۲)
 سکوی جلوی خانه
هه‌ته‌ئ hetê هه‌تا، قه‌بوول، په‌سه‌ن [ف] مورد قبول واقع
 شدن
هه‌تی hetî هاتی «ل» [ف] آمدی
هه‌تیه hefîte ئاخله‌دان «ده‌رُ ماله‌گه‌د وه هه‌تیه که‌م -
 بپه‌سد وه شوونُ بازه‌م سیته که‌م» [ف] محاصره کردن
هه‌تیه دان hetîte dan ئاخله‌دان [ف] محاصره کردن
هه‌تیم hetîm هاتیم «ل» [ف] آمدیم
هه‌تین hetîn هاتین «ل» [ف] آمدید
هه‌چگ heçig چاکله [ف] حلقه سر رسن
هه‌چگه heçige هه‌رچگه [ف] هرچه، هر آنچه
هه‌چگه‌کسم heçige kesim هه‌رچئ که‌سم [ف] همه کس
 من
هه‌چوولک heçûfik قووچیل، کووچیل [ف] نگا کووچیل
هه‌چهل heçel (۱) بنووړه هه‌چگ «ل» (۲) گیر وگرفت [ف]
 (۱) نگا هه‌چگ (۱) درد سر
هه‌چی heçî (۱) هه‌چیر، مه‌چیر «ل» (۲) هه‌رچئ «هه‌چی
 که‌سم» [ف] (۱) نخ (۲) هرچه، هه‌رآنچه
هه‌چیر heçîr مه‌چیر «ل» [ف] نخ
هه‌دایه‌ت hedaÿet دیه‌که‌ئگه له قه‌سر [ف] روستایی در
 قصر شیرین
هه‌دهف hedef (۱) ئارامانج (۲) نیشانه‌ئگ کُ گوله خه‌نه پئ
 [ف] (۱) آرمان، هدف (۲) سیبل، نشانه تیراندازی

هه‌دیه hedye (۱) ناوئگه ژئانه (۲) هاهه [ف] نامی زنانه (۲)
 ارمغان، هدیه
هه‌ر her (۱) ته‌نیا «هه‌ر خوه‌د» (۲) هه، هه‌میشه [ف] (۱) فقط
 (۲) همیشه
هه‌ر her (۱) بنچینه‌ئ کردار هه‌ریان (۲) پاشگر هه‌رین [ف] (۱)
 بن فعل آسیاب کردن (۲) پسوند آرد کننده
هه‌را herâ چه‌پاو [ف] چپاو، غارت
هه‌راچ herâc ئه‌رزان وای [ف] حراج
هه‌راچ کردن herâc kirdin وه ئه‌رزان فرووشان [ف] حراج
 کردن
هه‌راچی herâcî بازار [ف] حراجی
هه‌رازگانی herazganî هه‌لوورک، گافاره، له وشه‌ئ «
 هه‌زاره، هزاره» وه مانا‌ئ په‌شئوی وه‌رگئیر بۆیه هه‌ئا‌ئ دالگه‌یل
 له پائ گافاره ئارازدلته‌نگئ که‌ن [ف] گهواره، لئو، از واژه «
 هه‌زاره، هزاره» به معنی ابراز دلتنگی و نگرانی مشتق شده
 هنگامی که مادران در پائ گهواره نوزاد غم و درد خود را در
 غالب ترانه سرایی لالایی می‌کنند
هه‌راس heras رخ، رخ سپاردن [ف] ترس و هراس
هه‌راسان herasan نگران، ترسیان [ف] ترسیدن، نگران
 شدن
هه‌راش heras (۱) هه‌رشت کردن (۲) لانه‌مائ جووړئ بزئنه کُ
 زۆزی زائید (۳) زه‌ق نه‌خت (۴) خامئش، هۆرد «هۆرد هه‌راش»
 (۵) کیه‌ر و وه‌رکئگ ک بازپه بۆیه [ف] (۱) مزرعه‌ای که خوب
 رشد می‌کند (۲) نژادی از بز که زود زایمان می‌کند (۳) زمین
 مرغوب (۴) خُرد و خمیر، ریز ریز (۵) بزغاله یا بره‌ای که شیر
 خواری را تمام کرده
هه‌راشه‌زا herashe za بزئینگ کُ زۆزی زائیدن [ف] بزئنی که
 زود به زود زایمان می‌کند
هه‌راق herâq گه‌ورا و وشا، له کرمانجی «وپاق» ئۆشن [ف]
 گشاد و بزرگ
هه‌رام heram زئیز حلال [ف] حرام، نگا حرام و ترکیبیا تش
هه‌رانن herânin هه‌ره‌کانن [ف] نگا هه‌ره‌کانن
هه‌راوه‌ر heraw her هه‌راپه‌ر [ف] همیشگی
هه‌راهه‌ر heraher هه‌راوه‌ر [ف] همیشگی
هه‌راهه‌ر heraê her هه‌راوه‌ر [ف] همیشگی
هه‌رپوور herî bûr سه‌سه‌ر خه‌ر [ف] عرعرا اغ

هر بۆیه her büye له وێرده بۆیه [ف] همیشه بوده،
 همیشه
 هر جا her ca هر شوونىگ [ف] هر جایی
 هر جار her car هر كه پت [ف] هر بار، هر باری
 هر جور her cûr هر جورىگ [ف] در هر حال، در هر صورت
 هر چشت her çîşt هر تشت [ف] هر چیز
 هر چگ هر چگ her çig herçig هر چۆپه چۆ (هر چۆ)
 ك بۆشى هر چگه چگه - ... ماچه خه ئه پام ته چگه [ف]
 چرت و پرت، پرت و پلا
 هر چۆ her çü هر چۆن [ف] هر جور
 هر چۆ به چۆ her çü perçü (1) قسه ئه ناره بۆیه (2) هوكن
 هوكن [ف] (1) پرت و پلا گفتن (2) دمدى مزاج
 هر چۆن her çün هر چۆ [ف] هر جور
 هر چن her çen هر سه ئه [ف] هر چند كه
 هر چۆ her çê هر چشت [ف] هر چیز
 هر د herd (1) ئه رد (2) خوارد «ل» [ف] (1) نگا ئه رد (2)
 خورد
 هر دان herdan بیاوانه يل [ف] بیاوانها
 هر دان گيل herdan gîl بیاوانگه رد [ف] بیاوانگرد
 هر د به رد herdi berd رزار، قه تار، ته رتیب [ف] نظم،
 ترتیب
 هر دىگ her dig هر دووان [ف] هر دوتا
 هر دىگدان her digidan ئۆیه دۆ گله [ف] شما دوتا
 هر دىگمان her digiman هر دومان [ف] هر دوتا مان
 هر دىگى her digî دووانى [ف] دوتایی
 هر دىگيان her digêan ئه دووانه [ف] آن دو تا
 هر دىگيدان her digîdan هر دوتای شما
 هر دن herdin بنوويه هواردن [ف] نگا هواردن
 هر ده herde (1) بیاوان (2) هه پا كه رده، له ئختیار چۆ «
 ئيمان هر ده» [ف] (1) بیاوان) از دست رفته، از دست داده
 هر ده جاران herde caran جار جاران [ف] مانند گذشته ها
 هر ده گيل herde gîl وه يل [ف] ویلان
 هر ده لوان herde lawan هالو بیاوانه يل [ف] سيل براه
 افتاده در بیاوانها
 هر دم her dem هر جار [ف] هر دم
 هر ده وه هر ده herde we herde شوون وه شوون [ف]

مکان به مکان
 هر ده ئه herdey herat هر ات مقومى، هه راي هه رى [ف]
 برای همیشه، همیشه، انحصارى
 هر ه herû هر رووژ [ف] هر روز
 هر ه روو her rû هر رووژ [ف] هر روز
 هر ه رووژ her rûj هر ه روو [ف] هر روز
 هر ه رووژ her rûjê هر رووژى [ف] هر روزى
 هر ز herz (1) گياي هه رز (2) وه ره لا (3) سه په ك، موره ئه هه رز
 (4) وشا [ف] (1) گياه هه رز (2) هه رزه (3) مه ره هه رز (4) گشاد
 هر زان herzan ئه رزان [ف] ارزان
 هر زان وای herzan way ئه رزان وای [ف] ارزان قيمت
 هر زان فرووش herzan firûş ئه رزان فرووش [ف] ارزان
 فروش
 هر زانى herzanî ئه رزانى [ف] ارزانى
 هر ز بۆن herz bün وشاوه بۆن [ف] هه رز شدن، گشاد شدن
 هر زه herze (1) گياي هه رزه (2) وه رلا، جلفر [ف] (1) گياه
 هه رز (2) سه بک سر
 هر زه ن herzen ئه رزه ن [ف] ارزن
 هر سه گ her sig سىئانى، هه ر سه گى [ف] سه نه رى، سه تايى
 هر سه گى her sigê سىئانى [ف] هر سه نه رى
 هر سه گيان her sigêan هه ر سه ئان [ف] هه سه تايشان
 هر سه گيدان her sigîdan هه ر سه ئه نه فهدان [ف] هر سه نفر
 شما
 هر سه ئه hersey هه ر سه ن [ف] هر سه ن
 هر سه ئه her sê هه ر سه گيان [ف] هر سه تا، سه تايى
 هر سه ئان her siêan هه ر سه گيان [ف] هر سه تايشان
 هر سه ين hersîn شارىگه له كرماشان [ف] شه رى در كرماشان
 هر شان herîşan بنوويه دارشان [ف] نگا دارشان
 هر شانين herîşanin دارشانين [ف] نگا دارشانين
 هر سه وه her şew گشت شه ويگ [ف] هر شب
 هر سه قوت herqût بنوويه قه رقوت [ف] نگا قه رقوت
 هر سه قووش herqorûş ديه كه يگه له چه رداو [ف] روستايى
 در چه رداو
 هر كات her kat هه ر ده م [ف] هر دم
 هر كاتى her katê هه ر كاتىگ [ف] هر وقته
 هر كاتىگ her katêg هه ر كاتى [ف] هر وقته

هه‌رکام her kam هرکام هرکام
هه‌رکامیان her kamiêan هر کام له‌وانه هر کام از آنها
هه‌رکوی her kû هرکوی هرکوی هرکجا
هه‌رکوره her kûre هرکوی هرکجا
هه‌رکه her ke هرکه هرکس
هه‌رکه ئه‌پای خوه‌ئ her ke eraê xwey هر که هرکه هرکه هرکه هرکی هرکی، بی قانونی
هه‌رکه بوو her ke bû هرکه‌س ک بوو هر که هست، هر که باشد
هه‌رکه‌س her kes هرکه هرکس
هه‌رکه‌سئ her kesê هرکه‌سئ هرکسی
هه‌رکه‌سئگ her kesêg هرکه‌سئ هرکسی
هه‌رکه هرکه her ke her ke هرکه ئه‌پای خوه‌ئ بی قانونی، هرکی هرکی
هه‌رگ herîg هرپئ «ل» له ئه‌وستا (here هه‌ره) تۆسریاس له وشه‌ئ (here berzr هه‌ره‌به‌رزه) وه مانای خاک به‌رز ک هه‌ر ئه‌و ئه‌لۆرزه‌سه (گل، در اوستا here هه‌ره) نوشته شده در واژه (here berze هه‌ره‌به‌رزه) به معنای خاک بلند که همان البرز است
هه‌رگل her gil هر گل هر بار
هه‌رگز hergiz هر، ئه‌سلا هرگز
هه‌رگین herîgîn خه‌پگین «ل» گلی، ساخته شده از گل
هه‌رگینه herîgîne هرپگین گلین
هه‌رلا her la هر سوو هر سمت، هر طرف
هه‌رمه‌ن herman هر مه‌ن ارمنستان
هه‌رمه‌نئ hermenê نه‌مرده شق دختری که از موعده ازدوجش گذشته، پیر دختر
هه‌رۆشانان herûşanin (۱) شیتال شیتال کردن (۲) داملکان (۳) دارپشانان (۱) رشته رشته کردن، پاره پاره کردن (۲) آشفته کردن موی سر (۳) پخش و پلا کردن
هه‌رۆشیا herûşya دارپوشیا رشته رشته شد
هه‌رۆشیاگ herûşyag دارپوشیاگ رشته رشته شده
هه‌رۆشیان herûşyan دارپوشیان رشته رشته شدن
هه‌رۆشیا‌ئه herûşyaê دارپوشیا‌ئ رشته رشته شده

هه‌رۆکه heröke به‌ره‌چۆه، زۆز هان ممانعت، منع
هه‌رۆکه دان heröke dan به‌ره‌چۆه‌دان، زۆز هان دان ممانعت کردن، منع کردن
هه‌رۆه‌ته‌ئه her we teÿe هرۆه‌ته‌ئه نگا هرۆه‌ته‌ئه
هه‌ر وه‌سات her we sat دهم وه‌سات هر لحظه
هه‌ر وه‌ک her wek هرک، هه‌گنه هرک به مانند
هه‌ره here هرئه هرئه
هه‌ره‌به‌رز here berz هه‌میشه به‌رز بلندترین
هه‌ره‌به‌له‌ک here belek هه‌ره‌به‌له‌ک، جوورئ به‌له‌ک ک ئه‌پای ئاژه‌ل خۆراکی نییه و تیه‌له، له سانسکریت (herîtale هه‌ریتاله) وه مانای جوورئ داره نوعی شیرین‌بیان که برای احشام خوراکی نیست، در سانسکریت (herîtale هه‌ریتاله) ظاهراً به گونه‌ای درخت گفته می‌شده
هه‌ره‌به‌لیه‌ک here belyek بنووره هه‌ره‌به‌له‌ک نگا هه‌ره‌به‌له‌ک
هه‌ره‌ت herêt هه‌نان، برفه‌ت، مه‌وعد مه‌وعد، موسم، موعده، وقت
هه‌ره‌چ hereç مه‌ریووت «ئه‌ق کار خوه‌ئ که پد وه ت چ هه‌ره‌چ» مربوط، ربط داشتن
هه‌ره‌زان here zan فره زان دارنا
هه‌ره‌زگانی herezganî تاوه‌تاوه تاب بازی کردن
هه‌ره‌س heres (۱) نه‌فه‌س، هه‌ره‌نگ (۲) په‌سا کردن لق و پوپ دار (۳) رنوو (۴) دارپوشیان خه‌رمان (۱) نفَس (۲) هرس کردن (۳) بهمن، ریزش برف از کوه (۴) سرازیر شدن خه‌رمان بوجاری نشده
هه‌ره‌س کردن heres kirdin (۱) په‌سا کردن لق و پوپ دار (۲) رنوو داهاتن (۱) هرس کردن (۲) بهمن سرازیر شدن، ریزش بهمن
هه‌ره‌س مه‌ره‌س heresi meres له ئختیار ده‌رچئ «منیده سه‌گ هه‌ره‌س مه‌ره‌س» رازانگه ئه‌پای سه‌گ غیر قابل کنترل، صفتی برای سگ ولگرد
هه‌ره‌سناک heresnak (۱) چه‌وته‌نگ (۲) ترسوو (۱) چشم تنگ، حریص (۲) ترسو
هه‌ره‌سه‌م heresem دیه‌که‌ئگه له به‌ش هه‌مه‌یل، ناسر دین شا له سه‌فه‌رنامه‌ئ خوه‌ئ له قلا‌ئ ئاخون ناو بردیه ک هه‌ر ئی هه‌ره‌سه‌مه‌سه . مه‌ردمان ئی ئاوايه له شوونینگ وه ناو «زه‌نقې» ک مه‌لوه‌نیگه له نزیک که‌رکووک هاتنه، «زه‌نقې» واته ئه‌و

هه‌ره‌مه‌کین herêmekîn خه‌ره‌مه‌کین [ف] لندهور
هه‌ره‌نگ herengê (١) هه‌ره‌س (٢) هاز (٣) بنووره هه‌ره‌ک [ف]
 (١) نَفَس (٢) نیرو (٣) نگا هه‌ره‌ک
هه‌ره‌ولانکی herewlankî هه‌ره‌زگانگی، هاواره‌ولانکی [ف]
 تاب بازی کردن
هه‌ره‌س her hes هه‌مه‌یشه هه‌س [ف] هه‌مه‌یشه هست
هه‌ره‌ی herî هه‌ق هه‌ره‌ی، ئارد کرد [ف] آرد کرد
هه‌ره‌ی herê بنووره هه‌ره‌گ [ف] نگا هه‌ره‌گ
هه‌ره‌یا herîya ئارد کریا [ف] آرد شد، له‌شد
هه‌ره‌یاس herîyas ئارد بۆیه [ف] آرد شده‌است
هه‌ره‌یاگ herîyag هه‌ره‌یای [ف] آرد شده
هه‌ره‌یان herîyan ئارد بۆن [ف] آرد شدن
هه‌ره‌یای herîyâe هه‌ره‌یای [ف] آرد شده
هه‌ره‌یر herîr (١) ئه‌وره‌یشم (٢) شاره بۆچکله‌یگه له کرن [ف] (١)
 پارچه ابریشمی (٢) شهرکی در کرندغرب
هه‌ره‌یسه herîse هه‌لیسه [ف] آش حلیم
هه‌ره‌یکاری herê karî خه‌ره‌یکاری [ف] گل کاری
هه‌ره‌ی وه‌هه‌ری herê we herê دۆ وه دۆ به‌یشه‌رات کردن و
 ناویگ هه‌لوژانن له هه‌تین گه‌مه [ف] دو به دو رفتن و نامی را
 برای خود انتخاب کردن در هنگام بازی وهنگام برگشت آن دو
 نام را گویند و کاپیتان یکی را انتخاب می‌کند و بدین ترتیب هر
 کدام در تیمهای مورد نظر جای می‌گیرند
هه‌ره‌ین herîn ئارد کردن [ف] آرد کردن
هه‌ز hez (١) ئاره‌زوو «هه‌ز کردمه بۆنمه‌ئ» (٢) له‌زه‌ت [ف]
 (١) آرزو (٢) لذت
هه‌زار hezar بنووره هزار [ف] نگا هزار و ترکیباتش
هه‌زاره hezare هزاره [ف] هه‌زبان
هه‌زاره‌کردن hezare kirdin هزاره کردن [ف] هه‌زبان دم
 خواب
هه‌زه‌بوو hezbû هه‌زه‌بوو [ف] گیاه ازبیه
هه‌زه‌بیه hezbye هه‌زه [ف] گیاه ازبیه
هه‌ز کردن hez kirdin له‌زه‌ت بردن [ف] لذت بردن
هه‌زهhezwe هه‌زه، هه‌زه‌بیه [ف] گیاه ازبیه
هه‌زه‌وhezew هه‌زه‌تمه‌ن [ف] حسرت، حسرت‌مند
هه‌ژارhejar (١) نه‌دار (٢) بیچاره (٣) له‌ی، لاواز (٤) ناز ناو زانا
 و لیکۆلینه‌ر گه‌ورائ کورد «عه‌بدووره‌حمان شه‌ره‌فکه‌ندی» ه ک

شوونه ک زه‌نگنه قه‌پان که‌فته تی و ناو هه‌ره‌سه‌م وه‌رگنێر له ناو
 «هه‌راس» ه ک گه‌ورائ ئیل بۆیه و هه‌راس یا هه‌راز وه مانائ
 «هه‌وراز» یا بلینایه [ف] روستایی دربخش حمیل، ناصرالدین
 شاه در سفرنامه‌ی خود آنرا قلعه آخوند یاد کرده‌است. مردم این
 روستا از محلی به نام «زنقر» در نزدیکی شهر کرکوک به اینجا
 آمده‌اند و «زنقر» یعنی محلی که ایل زنگنه دچار «قه‌پان» یا
 نابودی و بحران شد، و به مناسبت نام «هه‌راس» که بزرگ این
 ایل بوده نام هه‌راسم را بر این منطقه گذاشته‌اند. «هه‌راس» به
 معنی «هه‌وراز» یا بلندی است
هه‌ره‌ش hereş بنووره هه‌راش [ف] نگا هه‌راش
هه‌ره‌ش هه‌ره‌ش hereş mereş هه‌ره‌س وه‌ره‌س [ف] غیر
 قابل کنترل
هه‌ره‌شه herêşe هه‌ره‌شه وگوره‌شه، له لاتین (harsh) وه
 مانائ ئه‌تاو کردنه [ف] تهدید، در لاتین (harsh) به معنی
 تندى کردن است
هه‌ره‌شه‌خوهر herêşe xwer جارپگ کُ چهن رووژ وه‌ره‌یل
 له تی بله‌وه‌ره‌یه‌ن و ولئ بکه‌ن [ف] زمین یا مرتعی که تنها چند
 روز گله درآن چریده و بحال خود رها شود
هه‌ره‌شه‌دان herêşe dan هه‌ره‌شه‌وگوره‌شه دان [ف] تهدید
 کردن
هه‌ره‌شه‌کردن herêşe kirdin هه‌ره‌شه وگوره‌شه کردن [ف]
 تهدید کردن
هه‌ره‌شه وگوره‌شه herêşe û gwîrêşe بنووره هه‌ره‌شه
 [ف] نگا هه‌ره‌شه و ترکیباتش
هه‌ره‌ک herek قلانگ، هه‌ره‌نگ [ف] هنگامی که سیاه چادر
 برپا می‌کنند طنابهایی که سیاه‌چادر را نگه می‌دارد را به میخی
 که در زمین فرو رفته می‌بندند و سنگ بزرگی را بعنوان ستون
 در جلوی میخ و طناب قرار می‌دهند که این عمل را «قلانگ»
 یا «هه‌ره‌ک» گویند
هه‌ره‌کانن herêkanin په‌وکانن [ف] دوانیدن و خسته کردن
هه‌ره‌کردن herê kirdin هه‌ره‌کردن [ف] آره کردن
هه‌ره‌ک کردن herek kirdin بنووره هه‌ره‌ک [ف] نگا
هه‌ره‌ک
هه‌ره‌کیان herêkyan په‌وکیان [ف] دويدن و خسته شدن
هه‌ره‌مه herême (١) خه‌ره‌مه (٢) ره‌مه‌کی، قه‌روقاتی (٣)
 پۆترکیای [ف] (١) لندهور (٢) درهم، بدون حساب (٣) فرسوده

هه‌سکه‌هه‌سک heske hesk هه‌سه‌هه‌س [ف] نفس نفس زدن
هه‌سۆ hesü هه‌سۆ، ئه‌ره‌وییه [ف] حسود
هه‌سۆ به‌قق hesü beqü هه‌سۆ [ف] حسود
هه‌سۆره hesüre هه‌سیره، بنووره‌هه‌سۆره «ل» [ف] ینگه،
 نگا‌هه‌سۆره
هه‌سۆل hesûl هه‌وز، گوومه‌ی ئاو [ف] استخر، حوض
هه‌سۆن hesün سۆن «کاسه‌ی پاج هه‌سۆن هه‌وز ها هه‌واوه
 - دۆ‌که‌س جاپووکیش وه‌رنیائ ئاوه» [ف] ستون
هه‌سه hese هه‌سکه [ف] نفس نفس
هه‌سه‌ل hesel هه‌سه‌ل [ف] عسل
هه‌سه‌ل‌بیر hesel bir هه‌سه‌ل‌بیر [ف] نگا‌هه‌سه‌ل‌بیر
هه‌سه‌ل‌بیرین hesel birîn هه‌سه‌ل‌بیرین [ف] عسل بیری در
 کوهستان
هه‌سه‌هه‌س hese hes هه‌سکه‌هه‌سک [ف] نفس نفس
هه‌سیان hesiêan هه‌وانه هه‌سه‌یان [ف] هستشان، آنها
 هستند
هه‌سیر hesîr ژیره‌وانیگه له قامیش [ف] بوریا، حصیر
هه‌سیره hesîre هه‌سۆره، هه‌سۆره «ل» [ف] ینگه، نگا
 هه‌سۆره
هه‌سیره‌زه‌رینه hesêrezerîne هه‌رینه‌وسیمینه «گ» [ف]
 رنگین کمان، نگا‌هه‌رینه‌وسیمینه
هه‌سه‌یل hesêl هه‌نگه [ف] سد، آبد
هه‌شار heşar هه‌شار [ف] پنهان
هه‌شاردان heşar dan هه‌شاردنه‌وه [ف] پنهان کردن
هه‌شارگه heşarge هه‌شارگه [ف] محل پنهان شدن
هه‌شاره‌شار heşar heşar هه‌شاره‌شار [ف] قایم موشک
 بازی
هه‌شانه heşane دیه‌که‌یگه له جووانو [ف] روستایی در
 جووانود
هه‌شتا heşta هه‌هیشتا [ف] هشتاد
هه‌شت لا heşt la هه‌هیشت لا [ف] هشت لایه
هه‌شهرات heşerat هه‌پشه‌رات [ف] دیوانه شدن حیوان
هه‌شهراتی heşeratî هه‌پشه‌راتی [ف] دیوانه صفت
هه‌شهری heşerî هه‌شوانی [ف] شهوتی
هه‌شه‌که heşeke بنووره هه‌شه‌مه [ف] نگا‌هه‌شه‌مه

خزمه‌ته‌یل گه‌ورایگ وه شیعهر و فه‌ره‌نگ کورده‌واری کرد [ف]
 (۱) فقیر (۲) بیچاره (۳) لاغر، ناتوان (۴) ناز نام شاعر و پژوهشگر
 بزرگ کرد «عبدالرحمن شرفکندی» که خدمات بیشماری به
 شعر و فرهنگ کرد کرد روانش شاد
هه‌ژاری hejarî (۱) نه‌داری (۲) بیچاره‌گی [ف] (۱) فقر (۲)
 بیچارگی
هه‌جانن hejanin ته‌کان دان [ف] تکان دادن، جنباندن
هه‌ژگ hejig شاخه‌ی وشکه و بق دار [ف] شاخه خشک شده
 درخت
هه‌ژمار hejmar هه‌ژمار [ف] شمارش
هه‌ژمارتن hejmartin ژمارتن [ف] شمردن
هه‌ژماردن hejmartin ژماردن [ف] شمردن
هه‌ژک hejek دیله‌ک [ف] دیرک چوبی سیاه‌چادر
هه‌ژیر hejîr ناویگه‌کوران، له زاراو‌یل تره‌ک کوردی «ژیر»
 وه مانای زاناسه وه‌ژیر واته‌هه‌میشه زانا [ف] نامی‌مردانه، در
 دیگر گویشهای کردی «ژیر» به معنی دانا است و هژیر به
 معنای دانا است
هه‌س hes هه‌وه هه‌س، بوون [ف] هست، وجود دارد
هه‌سار hesar هه‌سار [ف] حیاط
هه‌ساره hesare بنووره هه‌ساره [ف] نگا‌هه‌ساره
هه‌ساره‌ناس hesare nas هه‌ساره‌ناس [ف] ستاره شناس
هه‌سان hesan (۱) هه‌وانه هه‌سیان (۲) سانئ ک چه‌قوو وه پی
 تیژ‌کن [ف] (۱) هستشان، آنها هستند (۲) فسان
هه‌سان دان hesan dan هه‌سان کردن [ف] تیز کردن با فسان
هه‌ست hest سقان «ل» له په‌هله‌وی (host هوست)
 تۆسریاس [ف] استخوان، نگا‌سخان
هه‌ستی hestî دارای [ف] هستی، دار و ندار
هه‌سر hesr بنووره هه‌سر [ف] نگا‌هه‌سر و ترکیباتش
هه‌سرهت hesret هه‌زرهت [ف] حسرت
هه‌سرهت خواردن hesret xwardin هه‌زرهت خواردن [ف]
 حسرت خوردن
هه‌سرهت کیشان hesret kîşan هه‌سرهت خواردن [ف]
 حسرت خوردن
هه‌سرهت وه‌دل hesret we dif menin هه‌سرهت وه‌زرهت وه
 بان دل مهنن [ف] حسرت به دل ماندن
هه‌سکه heske هه‌سکه‌هه‌سک [ف] نفس نفس

هه‌فت هۆرووم heft horûm هه‌فت برا [ف] ستاره هه‌فت

برادران

هه‌فتیر heftîr جوورئ تغه‌نگه [ف] هه‌فت تیر

هه‌ف جووش hefcûş کانزا، ئالیاز [ف] آلیاز

هه‌ف رووژ hef rûj هه‌فت رووژ [ف] هه‌فت روز

هه‌ف سال hef saî هه‌فت سال [ف] هه‌فت سال

هه‌فی hefî بنووره ئه‌فی [ف] افعی، نگا ئه‌فی

هه‌فتینگ hevtîng بنووره ئاردپه‌ینگ [ف] نگا ئاردپه‌ینگ

هه‌فده hevde شانزه و یه‌ک [ف] هه‌فده

هه‌فده‌می hevdemî هه‌فده‌مین [ف] هه‌فده‌م

هه‌فده‌مین hevdemîn هه‌فده‌می [ف] هه‌فده‌م

هه‌فده‌په‌نشمه hevde û penşeme له‌مانایگه هاوتای

یه‌ئ عه‌ئید و دۆ نه‌وووز [ف] اصطلاحی همتای یک عید و دو

نوووز، اصل واژه به معنی هه‌فده و پنجشنبه است

هه‌ق heq (١) حق (٢) پامز (٣) قسیه‌ئ راس (٤) لاناوه له

خودا [ف] (١) حق (٢) دستمزد (٣) سخن راست (٤) خدا

هه‌قاتی heqatî چه‌کاتی [ف] به ماند حکایت فلانی

هه‌قانی heqanî چه‌قیه‌تی [ف] حقانی

هه‌ق جیبه heq cîye بن دُرس [ف] حقیقت موضوع

هه‌ق دس heqi des پامز [ف] دستمزد

هه‌قیق heqîq ئه‌قیق [ف] عقیق

هه‌قیه‌ت heqyet چه‌قیه‌ت، ئه‌ره‌ویییه [ف] حقیقت

هه‌قیه‌تی heqyetî چه‌قیه‌تی [ف] حقیقی

هه‌ک hek ئه‌ک، ئه‌هه‌ک [ف] کلمه تعجب

هه‌کاتی hekatî چه‌کاتی [ف] به مانند حکایت فلانی

هه‌که heke (١) شاهوت (٢) ئالووش له‌ش [ف] (١) شهوت (٢)

خارش تن ناشی از شهوت

هه‌که‌دار heke dar (١) شاونی (٢) گورد [ف] (١) شهوتی (٢)

مست

هه‌گ hegi هه‌ناج [ف] وقتی که

هه‌گبه hegbe هه‌گوه، له لاتین (bag) و (hiybag) وه

مانای کیف و کیف گه‌وراسه [ف] خورجین قابل حمل، در لاتین

(bag) و (hiybag) به معنای کیف و کیف بزرگ است

هه‌ل hel چه‌فت «ل»، له لاتین (heel) ئووشن [ف] کچ، در

لاتین (heel) به معنی کچ است

هه‌ل hef (١) شوپه‌له‌ئ چراخ (٢) ئه‌ل [ف] (١) شعله بالای چراغ

هه‌شه‌مه heşeme خووف کردن له ئه‌نجام‌دان کارئگ، له

ئه‌وستا (heşî هه‌شى) وه مانای دهرد و نه‌خوه‌شى ئۆسریاس

و هه‌روه‌ها هه‌شى وه مانای مار ئاویه [ف] حس ترس و خوف از

انجام دادن کاری، در اوستا (heşî هه‌شى) به‌گونه‌ای درد و

ناخوشی گویند و همچین «هه‌شى» به معنی مار آبی است

هه‌شه‌مه‌پ heşemerî ديه‌که‌ئگه له جووانرو [ف] روستایی در

جووانرود

هه‌شه‌نگ heşengî بنووره هه‌شه‌مه [ف] نگا هه‌شه‌مه

هه‌شى heşî جوورئ مار ئاویییه [ف] نوعی مار تالابی

هه‌شپیشیله heşî pişîle ديه‌که‌ئگه له جووانرو [ف] روستایی

در جووانرود

هه‌شیلان heşîlan تالوئگه له کرماشان [ف] تالابی در

کرماشان

هه‌ف hef هه‌فت [ف] هه‌فت

هه‌فار hefar بنووره هفار «ل» [ف] نگا هفار

هه‌فت heft شه‌ش و یه‌ک، له په‌هله‌وی (hepte هه‌پته)

ئۆسریاس وله فه‌رانسه‌ی (hepta) ئووشن [ف] هه‌فت، در په‌لوی

(hepte هه‌پته) نوشته‌شده و در فرانسوی (hepta) گویند

هه‌فت‌ئاو heft aw ژنه‌یل گه‌نه‌کار هه‌ناج ته‌وبه کردن هه‌فت

جار ئاو پاکى رشنن تا دی ئی کاره نه‌که‌ن وه یه ئووشن

هه‌فت‌ئاو، وه زیز یه له واته‌ئگ ئووشن «داسه هه‌فت ئاو قاپئ

ته‌پ نه‌ته» [ف] زنان بدکاره هنگام توبه هه‌فت‌بار غسل پاکى

کنند که دیگر این عمل را انجام ندهند، این عمل را هه‌فت آب

گویند، چنانکه در مقابل آن گویند «اگر به هه‌فت آب بزند پایش

تر نمی‌شود»

هه‌فتا hefta شه‌س و ده [ف] هفتاد

هه‌فتاوه heftawe بنووره ئه‌فتاوه [ف] نگا ئه‌فتاوه

هه‌فت‌بیرا heft bira هه‌فت هۆرووم [ف] ستاره هه‌فت برادران

هه‌فت تیرن heft îrin خه‌زێر ترش [ف] خمیر ترش

هه‌فت قوته heft qwite ديه‌که وکویه‌ئگه له که‌توله [ف]

روستا و کومی در کندوله

هه‌فتلوی heft lû په‌په‌ئ پاسووران [ف] ورق هه‌فت خال در

بازی پاسور

هه‌فته hefte (١) سه‌ره‌فته‌ئ مردئ (٢) هه‌فت رووژ له سال،

له په‌هله‌وی (hepte هه‌پته) ئۆسریاس [ف] (١) هه‌فتم تازه در

گذشته (٢) هه‌فته، در په‌لوی (hepte هه‌پته) نوشته شده

ئهسپهگه تا ئفیشتر هانی بیئه له ئه ههینه له دۆره و ک نووپی چمان سئ کهس ها له کوولته و ئۆشن «ذوالجناح» له توخمه ئ ئهسپ کورد بۆیه چۆن له ههین دهوین سه و دۆ بهرز کردیه ئه ره و وه پئ وه تیه «ذوالجناح» [ف] یورش کلهری، سواران کلهر هنگام یورش بردن به دل دشمن با یک دست کلاه و با دست دیگر لگام اسب را می گرفته اند و سر را بر روی گردن اسب خم می کرده اند اینکار دلیلش این است که چون اسب نژاد کرد هنگام دویدن سر و گردن را بالا نگه می دارد و چنانچه سوار کار نیز سر را بر روی گردن اسب بخواباند اسب تهیج شده و بر سرعتش نیز افزوده می شود و از دور گویی سه نفر بر اسب سوار است، گویند «ذوالجناح» اسب ویژه ی امام حسین نیز همین خصوصیت را داشته و از نژاد اسب کُرد بوده زیرا هنگام دویدن سر و دم خود را بالا نگه می داشته است و به همین

مناسبت او را ذوالجناح یعنی صاحب طرفین نامیده اند

ههلائیه hefayê بنووره ئهلائیته [ف] نگا ئهلائیته

ههلائیته hefayêet بنووره ئهلائیته [ف] نگا ئهلائیته

ههلبیرژانن hef birjanin برشانن [ف] برشته کردن

ههلبیرژیا hef birjya ههلبیرژیا [ف] برشته شده

ههلبیرژیاگ hef birjyag ههلبیرژیای [ف] برشته شده

ههلبیرژیان hef birjyan ههلبیرشیان [ف] برشته شدن

ههلبیرژیای hef birjyaê ههلبیرشیای [ف] برشته شده

ههلبیرشیا hef birşya ههلبیرژیا [ف] برشته شده

ههلبیرشیاگ hef birşyag برژیای [ف] برشته شده

ههلبیرشیان hef birşyan برژیان [ف] برشته شدن

ههلبیرشیای hef birşyaê برژیای [ف] برشته شده

ههلبیرکیان hef birkyan ئهلبیرکیان [ف] نگا ئهلبیرکیان

ههلبیریان hef biryan ههلبیریان [ف] بریده شدن

ههلبیرژارتن hef bijartin ههلبیرژانن [ف] انتخاب کردن

ههلبیرژاردن hef bijardin ههلبیرژانن [ف] انتخاب کردن

ههلبیوقیان hef bûqyan بنووره ئهلبیوقیان [ف] نگا

ئهلبیوقیان

ههلبهت hefbet ئهلبهت [ف] البته

ههلبهز hefbez ههلبهز دابهز [ف] جست و خیز از روی شادی

ههلبهز دابهز hefbez dabez ههلبهز کردن [ف] جست و

خیز از روی شادمانی

ههلبهس hef bes ههلبهسان [ف] محکم بستن

(۲) نگا ئه

ههلا hela هلامات [ف] یورش بردن

ههلا بردن hela birdin هلامات بردن [ف] یورش بردن

ههلات hefât هلات، نلات [ف] نگا نلاتن

ههلاتن hefâtin بنووره نلاتن [ف] نگا نلاتن

ههلاج helac په مه شیه و کهر، ئه ره و بییه [ف] حلاج

ههلاج ئاوا helac awa دیه که یگه له جووانو [ف] روستایی

در جوانرود

ههلاه helare هه ئه تاوه، هه رازگانی [ف] تاب بازی

ههلاههوا helarewa دارالۆس «ههلاههوا، مهلاههوا - چوار

پا دیرئ چۆ چارهوا» [ف] آویزان، مانند تاب آویزان

ههلازای hefazaê ههلازهنی، وه ئه ژۆ، وهک ئه جهل [ف] به

این زودی، مثل اجل معلق

ههلازهنی hefazney ههلازای [ف] نگا ههلازای

ههلازان hefazan بنووره ئهلازان [ف] نگا ئهلازان و ترکیبا

تش

ههلاکات hefakât بنووره هلاکات [ف] نگا هلاکات

ههلاله hefale گوئیگه [ف] گلی است

ههلاله برمه hefale birme برمه ههلاله، ههلاله [ف] لاله

واژگون

ههلاله وزه زمزم hefale û zemzem ههلبه پگه [ف] بزم و

سما

ههلامات hefamat بنووره هلامات [ف] نگا هلامات و ترکیبا

تش

ههلاوارد hefaward له پ، زه یف [ف] لاغر، بی بنیه

ههلاوردن hefawrdin ئلاوردن [ف] نگا ئلاوردن

ههلاورده hefawrde هاوتای کووفت [ف] همتای کووفت

ههلاورده خواردن hefawrde xwardin کووفت خواردن

[ف] کووفت، زهر مار خوردن

ههلاویژان hefawêjan ههلبیژانن [ف] دسچین کردن

ههلامهلا helahela چهپاو [ف] چهپاو، هرکی به هرکی

ههلائی که لپی helaê kefirî ههلمهت بردن، وه ئه تور ک

سوواره یل که لپ وه به ئه دهس کلاوه گه یان و وه دهس تر لقاو

ئهسپهگه گرته و سه ر نانه سه بن مل ئهسپهگه و دانه سه دل

دشمن، هه ر ئه جووره ک زانیمن ئهسپ کوردی هه ئه خار نان

مل و دۆ بهرز که ئید و سوواره یل که لپ سه ر نانه سه بن مل

سمای کردی کردن
هه‌لبه‌پریان hefperyan په‌پینه‌وه، له‌خه‌و هه‌لبه‌پین [ف]
 پریدن، به‌یکباره از خواب پریدن
هه‌لبه‌پرین hefperin (١) هه‌لبه‌زدا‌به‌ز کردن (٢) له‌خه‌و په‌پین
 (٢) هه‌لبه‌په‌په‌گه کردن [ف] (١) جست و خیز کردن (٢) از خواب
 پریدن (٣) سمای کردی کردن
هه‌لبه‌مه‌لپ hefpe help ده‌و [ف] عجله داشتن
هه‌لبه‌په‌چ hefpeç (١) ده‌سور وه‌ پێچانن (٢) پاشگړ پووشانن
 [ف] (١) امر به‌ پیچیدن (٢) پسوند پووشانن
هه‌لبه‌پێچانن hefpeçanin پێچانن، وه‌ بئ‌ گونا ده‌س گرتن
 [ف] تهمت زدن
هه‌لبه‌پێچیاگ hefpeçyag هه‌لبه‌پێچیاچ [ف] ورمالیده
هه‌لبه‌پێچیان hefpeçyan بخت وه‌ پئی کریاچ [ف] افترا زدن
هه‌لبه‌پێچیاچ hefpeçyâ هه‌لبه‌پێچیاگ [ف] ورمالیده
هه‌لبه‌پێکیان hefpekyan (١) ئامانج گوله‌ بۆن «هر چئ‌ چم
 وه‌ فکر رووژگاره‌وه - هه‌لبه‌پێکیه‌م وه‌ تیر خه‌ته‌ر خاره‌وه» (٢)
 هه‌لبه‌وسان زبپ و خپخپه [ف] (١) آماج قرار گرفتن (٢) بستن
 دکمه و زبپ
هه‌لتاره‌لتاو heftaw heftaw هه‌لتەك وه‌لتەك [ف] چاله
 چوله، دست انداز
هه‌لترازیان heftirazyan نه‌لترازیان [ف] جهش بر داشتن،
 جهش داشتن
هه‌لتره‌قیان heftireqyan نه‌لتره‌قیان، جووری نووپه [ف]
 نفرینی است، ترکیده شوی
هه‌لتره‌کیان heftirekyan بنوپه هه‌لتره‌قیان [ف] نگا
هه‌لتره‌قیان
هه‌ل تلیشانن heftilşanin تلیشانن [ف] پاره پاره کردن
هه‌ل تلیشیان heftilşyan دریان [ف] دریدن، پاره شدن
هه‌ل تلیقانن heftilqanin تلیقانن [ف] له‌ کردن
هه‌ل تلیقیاغ heftilqyag تلیقیاغ [ف] له‌ شده
هه‌ل تلیقیان heftilqyan تلیقیان [ف] له‌ شدن
هه‌ل تلیقیای heftilqyâ تلیقیای [ف] له‌ شده
هه‌لتووکانن heftuqanin تووکانن [ف] نگا تووکانن
هه‌لتەك heftek هه‌لتەك وه‌لتەك [ف] دست‌انداز
هه‌لتەکانن heftekanin ته‌کانن [ف] نگا ته‌کانن
هه‌لتەك وه‌لتەك heftek weftek چال بلووق [ف] دست

هه‌لبه‌سان hef besan هه‌لبه‌سان [ف] محکم بستن
هه‌لبه‌سه hef bese پریزی [ف] بار وبندیل بسته بندی شده
هه‌لبه‌سیاغ hef besyag به‌سیاغ [ف] بسته بندی شده
هه‌لبه‌سیان hef besyan به‌سیان [ف] بسته شدن
هه‌لبه‌سیای hef besyâ به‌سیاغ [ف] بسته شده
هه‌لبه‌پاچانن hef paçanin هه‌لبه‌پاچین، پاچانن [ف] از هم
 پاچیدن
هه‌لبه‌پاچین hef paçin (١) پاچین (٢) هه‌لقاچین [ف] (١) از هم
 پاچیدن (٢) قیچی کردن
هه‌لبه‌پده hefpi dew هه‌لبه‌پله، هه‌لبه‌پله هه‌لبه‌چگ [ف]
 عجله داشتن
هه‌لبه‌پرتانن hef pirtanin پرته‌پرت کردن [ف] سوسو زدن
 چراغ
هه‌لبه‌پیرانن hef pirjanin پیره کردن، پرشه کردن [ف]
 جهیدن پشنگ آب
هه‌لبه‌پیرۆکانن hef pirûçganin بنوپه پیرۆکانن [ف] نگا
 پیرۆکانن
هه‌لبه‌پیرۆیاگ hef pirûzyag مۆ نه‌لکزیاچ [ف] موی نیم
 سوخته
هه‌لبه‌پیرۆیان hef pirûzyan کزانن مۆ [ف] سوزاندن موی
هه‌لبه‌پیرۆیاچ hef pirûzyâ مۆ کزیاچ [ف] موی نیم سوخته
هه‌لبه‌پیرۆکانن hef pirûkanin پیرۆکانن [ف] خسته و کوفته
 کردن
هه‌لبه‌پشکانن hef pişkanin بنوپه پشکانن [ف] نگا
 پشکانن
هه‌ل پف hefî pif پف کردن [ف] فوت کردن
هه‌ل پف کردن hefî pif kirdin پف کردن وه‌ چشت داخ
 [ف] فوت کردن
هه‌لبه‌پفیاغ hef pifyag تووقاله کردی [ف] تاول زده
هه‌لبه‌پفیان hef pifyan تووقاله دان [ف] تاول زدن
هه‌لبه‌پفیاچ hef pifyâ هه‌لبه‌پفیاغ [ف] تاول زده
هه‌لبه‌پووقیان hef pûqyan نه‌لبووقیان [ف] خشمگین شدن
هه‌لبه‌په‌په‌ر hefper ده‌سور وه‌ په‌پین [ف] امر به‌ پریدن
هه‌لبه‌په‌په‌ر hefper daper هه‌لبه‌زدا‌به‌ز [ف] جست و خیز
هه‌لبه‌په‌رگه hefperge نه‌لبه‌په‌رگه [ف] رقص
هه‌لبه‌په‌رگه کردن hefperge kirdin چووپی کیشان [ف]

دویدن

هه‌لکریان hef kirânin هه‌لکریان ١ نگا هه‌لکریان

هه‌لکردن hef kirdin هه‌لکردن ٢ نگا هه‌لکردن

هه‌لکزیاغ hef kizyag هه‌لکزیاغ ٣ سوخته شده

هه‌لکزیان hef kizyan هه‌لکزیان ٤ سوختن

هه‌لکزیاه hef kizyaê هه‌لکزیاه ٥ سوخته شده

هه‌لکفیان hef kifyan هه‌لکفیان ٦ سوختگی ناشی از آب

هه‌لکلاشین hef kifaşin هه‌لکلاشین ٧ بنووره هه‌لکلاشین ٨ نگا هه‌لکلاشین

هه‌لکنیاگ hef kinyag هه‌لکنیاگ ٩ ازجاکنده شده

هه‌لکنیان hef kinyan هه‌لکنیان ١٠ ازجا کنده شدن

هه‌لکنیاه hef kinyaê هه‌لکنیاگ ١١ ازجاکنده شده

هه‌لکینین hef kinîn هه‌لکینین ١٢ کندن، ازجا کندن

هه‌لکوتان hef kwitan داکوتان ١٣ کوبیدن میخ و غیره در

زمین

هه‌لکوشانان hef kwîşanin داکوشانان ١٤ خاموش کردن

هه‌لکوشیاگ hef kwîşyag داکوشیاگ ١٥ خاموش شده

هه‌لکوشیان hef kwîşyan داکوشیان ١٦ خاموش شدن

هه‌لکوشیاه hef kwîşyaê داکوشیاه ١٧ خاموش شده

هه‌لکه hef ke ده‌سووره هه‌لکردن ١٨ امر به‌پیچیدن

هه‌لکه‌ر hef ker پاشگر فرمانکاری ١٩ پسوند فاعلی از

پیچیدن

هه‌لکه‌فت hef kef هه‌لکه‌فت، برفه‌ت ٢٠ فرصت مناسب،

فرجه

هه‌لکه‌فتنگ hef keftig هه‌لکه‌فتی ٢١ متشخص، بزرگ

منش

هه‌لکه‌فتن hef keftin ٢٢ سجایی ٢٣ تمق خواردن ٢٤

هه‌لکریان ٢٥ متشخص شدن ٢٦ سکندری خوردن ٢٧

پیشرفت کردن

هه‌لکه‌فتی hef keftê سجا، جادار ٢٨ متشخص، بزرگ

منش

هه‌لکه‌نین hef kenîn هه‌لکینین ٢٩ از جا کندن

هه‌لکه‌هه‌لک hef ke hef ke ٣٠ هه‌لک دهو ٣١ زه‌نیه‌له‌ق ٣٢

٣٣ نفس نفس زدن و عجله داشتن ٣٤ تلاش، کوشش

هه‌لکیشان hef kişan هه‌لکیشان ٣٥ نگا هه‌لکیشان

هه‌لگ hef g هه‌لک ٣٦ تلاش، کوشش

هه‌لگیر hef gir ١ ده‌سووره وه هه‌لگرتن ٢ ده‌سووره وه هیز

دان ٣ ده‌سووره وه هه‌لوژانن ٤ امر به پنهان کردن ٥ امر

به برداشتن ٦ امر به انتخاب کردن

هه‌لگیران hef girânin هه‌لگیران ٧ مشتعل شدن

هه‌لگرتن hef girtin هه‌لگرتن ٨ نگا هه‌لگرتن

هه‌لگوشان hef gûşan ٩ گووشانن ١٠ وه تاو چین، په‌له

داشتن ١١ چلانیدن ١٢ با شتاب حرکت کردن

هه‌لگوشان له قول hef gûşan le qwil وه تاو چین، قول

هه‌لگوشانن ١٣ با شتاب رفتن

هه‌لگویه‌رانن hef güyerânin گویه‌رانن ١٤ عوض کردن،

دگرگون کردن

هه‌لگویه‌ریان hef güyerÿan دگرگون شدن ١٥

هه‌لگویه‌ریاه hef güyerÿaê گویه‌ریاه ١٦ دگرگون شده

هه‌لگولوفیان hef gulfÿan گولوفیان ١٧ تبخال زدن

هه‌لگون hf gwin بالاکول ١٨ کوتاه قد

هه‌لگدهو hef gedew هه‌لپ دهو ١٩ نفس نفس زدن و عجله

داشتن

هه‌لگردانن hef gerdanin بنووره هه‌لگردانن ٢٠ نگا

هه‌لگردانن

هه‌لگردیان hef gerdyan ٢١ لای روق هه‌لگردانن ٢٢

هاتنه‌وه ٢٣ روی را برگرداندن ٢٤ برگشتن

هه‌لگه‌زوو hef gezû خر داین ته‌شینک و ته‌رخول ٢٥

چرخاندن دوک نخ ریزی و...

هه‌لگه‌قوم‌قوم hef ge qomqom هه‌له‌قوم‌قوم ٢٦ بازی

آلاکلک

هه‌لگه‌هه‌لگ hef ge hef ge بنووره هه‌لکه‌هه‌لک ٢٧ نگا

هه‌لکه‌هه‌لک

هه‌لگیرسانن hef gîrsanin گیرسانن ٢٨ روشن کردن

هه‌لگیرسیان hef gîrsyan گیرسیان ٢٩ روشن شدن

هه‌له‌مالین hef maîin ٣٠ ده‌س هه‌له‌مالین ٣١ سپینه‌وه ٣٢

آستین بالا زدن ٣٣ پاک کردن

هه‌له‌میر hef meir ٣٤ هه‌لامات ٣٥ لاناوه له به‌دبه‌ختی ٣٦

یورش بردن ٣٧ کنایه از بدبختی

هه‌له‌مژین hef mijîn بنووره مژین ٣٨ نگا مژین

هه‌له‌مه‌ت hef met هه‌لامات ٣٩ یورش بردن

هه‌له‌مه‌ت بردن hef met birdin هه‌لامات بردن ٤٠ یورش

بردن

هه‌لمه‌ت دان hefmet dan هه‌لامات دان [ف] یورش بردن

هه‌لمه‌قو hefmeqû هه‌له‌قووم‌قووم [ف] آلاکلنگ

هه‌لمه‌قوت hefmeqût (١) هه‌له‌قووت، هه‌تته و بردی (٢) یه‌ئ

چاره‌کی قوته و دان [ف] (١) به مانند قحطی زده خوردن،

پرخور (٢) یکجا قورت دادن، قورت دادن

هه‌لمه‌قوت hefmeqût هه‌تته و بردی [ف] مانند قحطی زده

غذا خوردن

هه‌لمه‌قوته hefmeqûte کلنگ بالابه‌رزه [ف] انگشت میانی

هه‌لنان hefnan بنووپه‌ئه‌لنان [ف] نگا‌ئه‌لنان

هه‌لنگ hefning هه‌لق «له‌چنگ‌هه‌لنگ‌ده‌رچی‌که‌فته‌چنگ‌

په‌لنگ» [ف] عقاب، لاشخور

هه‌لق helü شه‌فتالق [ف] هلو

هه‌لق hefû هه‌لو [ف] عقاب

هه‌لو hefû هه‌لق [ف] عقاب

هه‌لوا he liwa هه‌لیوا [ف] همین طوری

هه‌لوا hefwa خوارده‌مه‌نییگه‌له‌ئارد و شه‌که‌ر و پۆن [ف]

حلوا

هه‌لوارکیان hefwarîkyan بنووپه‌ئه‌لوارکیان [ف] نگا

ئه‌لوارکیان

هه‌لوا‌یی hefwayî که‌مووته‌ریگه، سوورخن [ف] کیوتر حلوا‌یی

رنگ

هه‌لوقه helüçe هه‌لوقه [ف] آلوچه

هه‌لوران hefwaranin هه‌لوران [ف] بستن دکمه و یخه

هه‌لورشیان hefwirşyan برشیان، هه‌لقرچیان [ف] برشته

شدن، سوختن

هه‌لوریک helûrik هه‌لوووک، گافاره [ف] گهواره

هه‌لوژان hefwijanin هه‌لوژان [ف] انتخاب کردن

هه‌لوژیاغ hefwiyyag هه‌لوژیاغ [ف] انتخاب شده

هه‌لوژیان hefwiyyan هه‌لوژیان [ف] انتخاب شدن

هه‌لوژیای hefwiyyaê هه‌لوژیای [ف] انتخاب شده

هه‌لق‌سییه helü sîye جووری هه‌لقیه [ف] آلو سیاه

هه‌لوکان hefûkan هه‌له‌قووم‌قووم و په‌ئ‌کن [ف]

چوب آلاکلنگ

هه‌لوکانان hefûkanin هلوکانان [ف] آلت دست قرار دادن،

بازیچه قرار دادن

هه‌لوکی hefûkî هه‌لووک [ف] گهواره

هه‌لوکیان hefûkyan بنووپه‌ئه‌لوکیان [ف] نگا‌ئه‌لوکیان

هه‌لوک hefûk دیه‌که‌یگه‌له‌جووانپو [ف] روستایی در جوانرود

هه‌لوک helûlik هه‌لووک [ف] گهواره

هه‌لوکی hefûkî دارالووس [ف] آویزان

هه‌لوه‌دا hefweda ئاواره [ف] آواره

هه‌لوه‌دا بۆن hefweda bün ئاواره بۆن [ف] آواره شدن

هه‌لوه‌دا کردن hefweda kirdin ئاواره کردن [ف] آواره

کردن

هه‌لوه‌رانن hefweranin هه‌لورانن [ف] بستن دکمه و یخه

هه‌لورشیان hefwirşyan برشیان [ف] برشته شدن

هه‌لورشیاغ hefwirşyag ورشیای [ف] برشته شده

هه‌لورشیان hefwirşyan برشیان [ف] برشته شدن

هه‌لورشیای hefwirşyaê برشیای [ف] برشته شده

هه‌لوه‌سان hefwesan داوه‌سان [ف] بستن

هه‌لوه‌سیاغ hefwesyag داوه‌سیای [ف] بسته شده

هه‌لوه‌سیان hefwesyan داوه‌سیان [ف] بسته شدن

هه‌لوه‌سیای hefwesyaê داوه‌سیای [ف] بسته شده

هه‌لوه‌شان hefweşan وه‌شان [ف] پرتاب کرد

هه‌لوه‌شانن hefweşanin وه‌شانن [ف] پرتاب کردن

هه‌لوه‌شیاغ hefweşyag وه‌شریای [ف] پرتاب شده

هه‌لوه‌شیان hefweşyan داوه‌شیان [ف] پرتاب شدن

هه‌لوه‌شیای hefweşyaê داوه‌شیای [ف] پرتاب شده

هه‌لوه‌لا hefwefa (١) زه‌ن‌به‌له‌ق کردن (٢) ئاگره‌په‌ر بۆن [ف]

(١) به تکاپو افتادن (٢) سراسیمه شدن

هه‌لو‌یژان hefwêjanin هه‌لو‌یژان [ف] دسچین کردن

هه‌لقیه‌قوته hefûyeqûte (١) بنووپه‌هه‌لمه‌قوته (٢) چو

هه‌لق قوته و دان [ف] (١) نگا‌هه‌لمه‌قوته (٢) به مانند عقاب

قاپیدن و قورت دادن

هه‌له hefê (١) پاشگره وه ماناخ فره «هه‌له‌خه‌ن، هه‌له

خه‌رج» (٢) زیز دُرس (٣) بنووپه‌هه‌له‌ت [ف] (١) پسوند به

معنی بسیار، زیاد (٢) اشتباه (٣) نگا‌هه‌له‌ت

هه‌له‌به‌رز hefê berz به‌رز تره‌ک [ف] بلندتر

هه‌له‌په‌هه‌لوه‌هه‌لوه‌کی hefepîfe [ف] باعجله

هه‌له‌په‌کردن hefepîfe kirdin هه‌لوه‌هه‌لوه‌کی کار کردن

[ف] عجله کردن

هه‌له‌په‌هه‌لپچگ hefepife hefpiçig هه‌له‌په‌هه‌ کردن و

نالانجی [ف] سراسیمه‌گی وشتاب

هه‌له‌ت hefet (۱) بی‌اوان بئ ئاو و هاله‌که و (۲) به‌رزی بئ ئاو، له فه‌رانسه‌ی (haut) وه مانائ به‌رزه وه لاتین (hiyland) وه مانائ کۆیه‌سان به‌رزه [ف] (۱) بیابان خشک با تپه‌های کوچک و سرخ رنگ (۲) بلندی بی آب و علف، دفرانسوی (haut) به معنی بلند، نوک، قله و بالا و در لاتین (hiyland) به سر زمین کوهستانی و بلند گویند

هه‌له‌ته hefete دیه‌که‌یگه له کۆن، گاهس له «هه‌له‌ت» وه‌رگێت بۆد [ف] روستایی در کردن‌غرب، برگرفته از واژه‌ی «هه‌له‌ت»

هه‌له‌چیلج hefecibifec نه‌نوومه‌ت [ف] شگفت انگیز

هه‌له‌چیه‌ر hefê çyer (۱) قورپات قه‌ق (۲) ئاژه‌ل زیتانکار [ف]

(۱) گنده‌گو (۲) حیوانی که‌به مزارع زیان برساند

هه‌له‌خه‌رج hefêxerc فره خه‌رج که‌ر [ف] ولخرج

هه‌له‌خه‌رجی hefêxercî ولخه‌رجی [ف] ولخرجی

هه‌له‌خه‌ن hefêxên سۆیه‌سووک [ف] بسیار خنده‌رو

هه‌له‌خه‌نه hefêxene هه‌له‌خه‌ن [ف] بسیار خنده‌رو

هه‌له‌داوان hefê dawan ئاگره‌پپ [ف] سراسیمه

هه‌له‌داوان بۆن hefêdawan bün ئاگره‌ پپ بۆن [ف]

سراسیمه‌ شدن

هه‌له‌پووا hefê ruwa هه‌له‌گپ [ف] نیم پخت کردن

هه‌له‌په‌زگه hefêrêzge ره‌زگی [ف] نگا ره‌زگی

هه‌له‌سپگانی hefêsirganî هاله‌سپگانی [ف] سُر سُر سُرِه‌بازی

هه‌له‌سم hefêsm دیه‌که‌یگه له چه‌رداوپ [ف] روستایی در چه‌رداول

هه‌له‌شان کوله‌شان hefêşan kwifeşan لاناوه له بئ قرار بۆن [ف] کنایه از بیقراری

هه‌له‌شه hefêşe هه‌له، هه‌له کردن [ف] اشتباه گفتاری، سهوا

هه‌له‌شی hefêşî دیه‌که‌یگه له گیه‌لان [ف] روستایی در گیلان غرب

هه‌له‌قوم‌قوم hefê qomqom هه‌له‌قوم مه‌له‌قوم [ف] بازی آلاکلنک

هه‌له‌قوم مه‌له‌قوم heleqom meleqom هه‌له‌قوم قوم

[ف] آلاکلنک

هه‌له‌کردن hefê kirdin هه‌له‌شه [ف] اشتباه کردن

هه‌له‌کوت hefêkwit (۱) بنووپه مییه‌کوت، له گیه‌کی (هه‌له‌کوت hifakwit هلاکوت) ئۆشن (۲) گووشت کوت (۳) هه‌له‌کوت هه‌لاجی [ف] (۱) نگا میه‌کوت (۲) گووشت کوب (۳) از ابزار حلاجی

هه‌له‌که‌و hefêkew هاله‌که‌و [ف] نگا ماله‌که‌و

هه‌له‌گپ‌گیر hefê gir (۱) نیم برش بوون (۲) ئاراز دلته‌نگی کردن

[ف] (۱) نیم پخت کردن، تفت دادن (۲) اظهار دلتنگی کردن

هه‌له‌گپ‌بۆن hefê gir bün (۱) هه‌له‌داوان بۆن (۲) دۆده‌په‌ژ بۆن [ف] (۱) سراسیمه‌ شدن (۲) نیم پخته شدن و دود اندود شدن

هه‌له‌لبیشیو hefêl bişêw هه‌له‌لبیشیو [ف] آشوب

هه‌له‌له hefêl (۱) تاریف دانه‌وه «دکاندار هه‌له‌له‌که‌یتد، هه‌رچئ له دکانئ بوو» له «هه‌له» وه مانائ وه ئشتباه‌خسن وه‌رگێت بۆیه (۲) هه‌له‌له‌ی زووان، قورپات قه‌ق [ف] (۱) تبلیغات (۲) گنده‌گو

هه‌له‌له‌بره hefêlê birê هه‌له‌له‌برمه [ف] لاله واژگون

هه‌له‌لیکانی hefê lîkanî چه‌تالی [ف] ولگردی

هه‌له‌وکووله hefê û kûfê خاله‌ زووله [ف] نخاله غلات

هه‌له‌وه‌مه‌له hefê we hefê هه‌له‌ت وه هه‌له‌ت، هه‌رده وه هه‌رده [ف] مکان به‌مکان، منزل به‌منزل

هه‌له‌هۆت hefê hüt هۆها [ف] اژدها

هه‌له‌له‌لانه‌کی hefêlêlanekî جوورئ گه‌مه‌س کُ مه‌ردم باوه‌پتان یه‌سه کُ هناعئ ئی گه‌مه‌که‌ن واران وارئد و داوکه‌ئ لئواسه «هه‌له‌له‌لو، هه‌له‌له‌لو، هه‌له‌له‌لانه‌کئ»-له خودا تووام یه‌ئ واران‌ه‌کئ» [ف] بازی که باور مردم بر این است که هنگام اجرا یا خواندن ابیات آن باران می‌بارد

هه‌له‌له‌لبیشیو hefêlêlêl bişêw هه‌له‌له‌لبیشیو [ف] هرکی به هرکی، آشوب

هه‌له‌له‌لی زووان hefêlêlî zuwan قورپات قه‌ق [ف] گنده‌گو

هه‌له‌لیس وه‌له‌لیس hefêlêlî û mefêlêlî چه‌لمووس، رازائ سگ وئیل [ف] صفت سگ ولگرد، سگ ولگرد

هه‌له‌لیسه hefêlêlêسه [ف] حلیم

هه‌له‌لیله hefêlêله بنووپه هۆله‌ئله [ف] نگا هۆله‌ئله

هه‌له‌په‌هه‌یلانه helye weylane هه‌ئ وه‌هه‌یلکان [ف] بازی

همسال hem sal هاوسال [ف] همسال
 همسر hem ser هاوسر [ف] همسر
 همگه hemige همار، فره [ف] همه، بیش از اندازه
 همگیر hemgîr هاز نیاستن [ف] در اثر ناتوانی سر پا
 نایستادن
 هممل hemif بگر، حمل که [ف] فرض کن
 هممل کردن hemif kirdin حمل کردن [ف] فرض کردن،
 پنداشتن
 همملی hemilî همنی، رهسنیل وهر و پشت سیه‌مال [ف]
 طنابهای قسمت عقب و جلو سیاه‌چادر که باعث بر پایی سیاه
 چادر می‌شود
 همنگ heming بنوپره هملی [ف] نگا هملی
 همنی heminê بنوپره هملی [ف] نگا هملی
 همیشه hemüşe همیشه [ف] همیشه
 همه heme (۱ گشتی ۲) سووکه‌ناو مامه [ف] (۱ همه ۲)
 مخفف محمد
 همه‌خوهر heme xwer فره‌خوهر، بوومه‌کەر [ف] کسی که
 هر خوراکی را می‌خورد
 همه‌رەش heme rêş له چاره‌سییه [ف] کنایه از بد
 بخت
 همه‌ره مزى hemere mizî (۱ بلبشو ۲) قسه‌ئ نا
 مەریووت [ف] (۱ آشوب و بلبشو ۲) سخن مزخرف و نسنجیده
 همه‌کاره heme kare کارامه له کول کارئگ [ف] همه کاره
 همه‌کەس heme kes کولکەس [ف] کلمه محبت آمیز، همه
 کس من
 همه‌لاینه heme layine وه کول باووته‌و، همه‌گیر [ف]
 فراگیر، فرا گروهی
 همه‌یون hemeÿwen به‌شینگه له له‌کسان [ف] بخشی در
 لکستان
 همه‌یون چر hemeywen çir یه‌کئ له مه‌قامه‌یل مورره
 [ف] یکی از مقامهای مور لکی
 همیان hemîean همه‌مانه [ف] انبان
 همیانه hemîeane همه‌میان [ف] انبان
 همیر hemîr خه‌قر «ل» [ف] خمیر
 همیسا hemîsa هه‌یرنگه، هه‌مسا [ف] هم‌اکنون
 همشیر hemşêr بنوپره ئه‌مشیر [ف] نگا ئه‌مشیر و ترکیبا

کودکانه
 هم hem (۱ دوواره ۲) هه‌سه‌م ۳) هام، هاو [ف] (۱ دوپاره،
 هم ۲) من هستم ۳) پسوند اشتراک
 همار hemar (۱ همار ۲) ئه‌مار ۳) هامار [ف] (۱ همه، زیاد
 ۲) انبار ۳) هموار
 همارکردن hemar kirdin ئارا کردن، هامار کردن [ف]
 هموار کردن
 هماری hemarî گاهس، شایهت «ل» [ف] احتمالاً، قریب
 به یقین
 هممال hemal باربەر، ئه‌ره‌ویییه [ف] حمال
 هممانه hemane همه‌میانه، هه‌گبه [ف] انبان
 همباز hem baz هاوباز، هامباز [ف] همبازی، هم سال
 همبازی hem bazî هاوبازی [ف] همبازی
 همبانه hembane همه‌میانه [ف] انبان
 همپا hem pa هاوپا [ف] همپا، همراه
 هم‌پیشته hem pişte هاوپیشته [ف] دو فرزند که متوالی به
 دنیا آمده باشند
 هم‌په‌یمان hem peÿman هاوپه‌یمان [ف] هم پیمان
 هم‌پیاله hem pyaşe هاوپیاله [ف] هم پیاله
 هم‌مت hemt ئه‌مت، ئه‌ره‌ویییه [ف] حمد، ستایش
 هم‌ته‌زار hemtezar چه‌وه‌رئ «مه‌لان وه مه‌قام موسیقار
 ماتن - مووران هم‌ته‌زار گشت چه‌مه راتن» (تۆرکه‌میر) [ف]
 انتظار
 هم‌دیل hem dif هاودیل [ف] همدل
 هم‌ده‌رد hem derd هاوده‌رد [ف] همدرد
 هم‌ده‌م hem dem هاوده‌م [ف] همدم
 هم‌را hem râ هاورئ [ف] همراه
 هم‌مرای hemraê هه‌یمار، هه‌یمرائ [ف] هنوز، فعلاً
 هم‌مراز hem râz هاوراز [ف] همراز
 هم‌مراپی hem râyî هاورپی [ف] همراهی
 هم‌مروو hemrû بنوپره ئه‌مروو [ف] نگا ئه‌مروو
 هم‌مزوان hem zuwan هاوزوان [ف] هم زبان
 هم‌مس hemis (۱ ئاوس ۲) ئاژهل ئه‌بله‌ق [ف] (۱ آبستن ۲)
 بز یا گوسفند سیاه و قرمز
 هم‌مسا hemsâ هاوسا، هامسا [ف] همسایه
 هم‌مسا hemisa هه‌میسا، دیسان [ف] هم اکنون

تش

همیش hemîş له‌ئ نوو، دوواره [ف] باز هم، دوباره
همیشه hemîşe هه‌مۆشه، له په‌ه‌وی (hemîşek)
 هه‌میشه‌ک) نۆسریاس [ف] همیشه، در په‌لوی (hemîşek)
 همیشه‌ک) نوشته شده

همیه‌ت hemyet (۱) ئسمه‌ت گرتن (۲) پشت کار داشتن [ف]
 (۱) اهمیت دادن (۲) همیت

هه‌ن hen (۱) ئه‌وانه هه‌ن (۲) به‌خت «دنیا له هه‌نم تاره « (۳)
 هه‌ن، ماوه «هه‌ن هه‌ن» [ف] (۱) هستند (۲) بخت، اقبال (۳)
 هه‌نگامه، موسم

هه‌نا hena (۱) هه‌نای، هه‌نای (۲) بپ کردن چه، سوومای چه و
 «چه‌وی دی هه‌نا نییه‌که‌ئید» [ف] (۱) وقتی که، زمانی که (۲)
 برش چشم، قدرت دید

هه‌نار henar ئه‌نار [ف] انار

هه‌ناردن henardin کل کردن [ف] فرستادن

هه‌ناز henaz بنووره ئه‌ناز [ف] نگا ئه‌ناز

هه‌ناز گرتن henaz girtin بنووره هه‌ناز گرتن [ف] نگا هه‌ناز
 گرتن

هه‌نازه henaze بنووره ئه‌نازه [ف] نگا ئه‌نازه

هه‌ناس henas هه‌ناس [ف] نَفَس

هه‌ناس‌سیه henas sye هه‌ناسیه [ف] کسی که نفرینش گیرا
 است

هه‌ناسکه‌بری henaske birî هه‌ناسه بری [ف] نَفَس نفس
 زدن

هه‌ناس کیشان henas kîşan هه‌ناس کیشان [ف] نَفَس
 کشیدن

هه‌ناسه henase هه‌ناسه [ف] آه حسرتبار

هه‌ناسه بری henase birî هه‌ناسه بری [ف] نفس نفس
 زدن

هه‌ناسه‌ئ سهرد henasey serd هه‌ناسه‌ئ سهرد [ف] آه
 سرد، حسرت

هه‌ناس هه‌لکیشان henas helkîşan (۱) له ناخ دله و نوور
 کردن (۲) هه‌سره‌ت خواردن [ف] (۱) از ته دل نفرین کردن (۲)
 حسرت خوردن

هه‌نان‌هه‌ن henan hen هه‌نه‌ن «عه‌باس شاد نییه‌ن گیان
 هه‌نان هه‌نه‌ن - له هاوسنانم که‌سێ نه‌مه‌نه‌ن - مه‌ر نیمه‌نه‌فه‌س

له ته‌ن ره‌ها بوو - ئه‌وسا ئمیدم وه نه‌جه‌ف شا بوو» (عه‌باس
 باباخانی) [ف] هه‌نگامه نزع

هه‌نانه‌ت henanet هه‌نان‌هه‌ن [ف] نگا هه‌نان‌هه‌ن

هه‌ناو henaw بنووره ئه‌ناو [ف] نگا ئه‌ناو

هه‌نای henaê هه‌نای، هه‌نا [ف] وقتی که، زمانی که

هه‌نجان hencan ئه‌نجان [ف] انجید، خرد کرد

هه‌نجانن hencanin ئه‌نجانن [ف] انجیدن

هه‌نجگه hencige بنووره هه‌نجگه [ف] نگا هه‌نجگه

هه‌نجن hencin ئه‌نجن [ف] انجیدن

هه‌نجه‌ل hencel ئه‌نجه‌ل [ف] ظرف و ظروف آشپزی

هه‌نجیای hencyag هه‌نجیای [ف] انجیده شده

هه‌نجیان hencyan ئه‌نجیان [ف] انجیده شدن

هه‌نجیای hencyaê هه‌نجیای [ف] انجیده شده

هه‌نجیر hencîr ئه‌نجیر [ف] انجیر

هه‌نجیره‌هه hencîr xwere مه‌لیگه [ف] پرنده‌ای انجیر
 خوار

هه‌نجیره‌که‌ره hencîr kerê ئه‌نجیره‌که‌ره [ف] انجیر نارس و
 گس

هه‌ندپ hendîr شتیول شتیول [ف] شیار شیار

هه‌ندپه‌ندپ hendîr hendîr شتیول شتیول [ف] شیار شیار

هه‌نگ heng می‌ه‌سه‌ل [ف] زنبور عسل

هه‌نگ خوه‌رگه heng xwerige مه‌لیگه [ف] زنبور خوار

هه‌نگز hengîz (۱) گیایگه (۲) ئاوش، باوش [ف] (۱) گیاهی
 است (۲) آغوش، بغل

هه‌نگل hengîl (۱) بن به‌خه‌ل (۲) هه‌نگیس [ف] (۱) زیر بغل (۲)
 گوشه جوال و مشک

هه‌نگل هه‌ش hengîl heş هه‌شپه‌ش، کورته بالا «گ» [ف]
 کوتاه قد و چاق

هه‌نگۆر hengûr ئه‌نگۆر [ف] انگور

هه‌نگه henge û pife هه‌ه‌له‌په‌ه [ف] «گ» عجله،
 شتاب

هه‌نگه henge û pefe هه‌ه‌له‌په‌ه [ف] «گ» عجله

هه‌ن وه‌ن heni wen (۱) ده‌ور گرد، چوار قۆپنه (۲) هام
 شوو کردن «وه هه‌ن وه‌ن ئیمه‌ نه‌تی» [ف] (۱) محیط، اطراف

(۲) آمد و شد کردن، رفت و آمد خانوادگی داشتن

هه‌نه‌خورد hene xwird بنووره ئه‌نه‌خورد [ف] نگا ئه‌نه

خورد

هه‌نه‌زا hene za بنووپه ئه‌نه‌زا [ف] نگا ئه‌نه‌زا

هه‌نه‌ک henek گاله [ف] شوخی

هه‌نه‌کچی çî henek گاله‌چی [ف] شوخی باز

هه‌نه‌ک کردن henek kirdin گاله کردن، یاری کردن [ف]

شوخی کردن

هه‌نه‌کی henekî گاله‌چی [ف] شوخی باز

هه‌نه‌من hen hen هه‌نا، زه‌مان [ف] هه‌نگامه، موسم

هه‌نی henî (١) دوواره (٢) هه‌تینگه «ل» (٣) فره، له زاراو‌هیل

تره‌ک کوردی «هه‌ینه» توشن [ف] (١) دوپاره (٢) هم‌اکنون (٣)

فراوان، در دیگر گویشهای کردی «هه‌ینه» گویند

هه‌نیده‌ر henîder دیه‌که‌یگه له سه‌ریه‌ل [ف] روستایی در

سرپل‌نهاب

هه‌نین henîn فره دل‌خواز [ف] بسیار دوست داشتنی

هه‌نیه henye نه‌خسور «ل» [ف] پیشانی

هه‌و hew (١) هاو (٢) هه‌وگل کردن گاجفت (٣) ده‌نگ کردن (٤)

گال کردن له گورگ (٥) هه‌وج، ئه‌وج [ف] (١) کلمه تعجب (٢)

کلمه بازگشت دادن گاو شخم زن (٣) بانگ کردن (٤) فریاد بر سر

گرگ بر آوردن جهت فرار (٥) اوج، بلندا

هه‌وا hewa (١) برنگ‌دان (٢) بلینائ ئاسمان (٣) ئاسمان (٤)

سه‌رما خواردن (٥) واگرتن، فیس داشتن «هه‌ر که‌س وه قسه‌ئ

ژن مه‌که‌ئ هه‌وا- ده‌رد ئه‌و ژنه وه کوولئ که‌وا» [ف] (١) پرتاب

کردن (٢) جو زمین (٣) آسمان (٤) زکام (٥) غرور، خود ستایی

هه‌وا بر hew a bir له زه‌ق هه‌زدان و له مابه‌ئ هه‌وا و زه‌ق

گیر دان [ف] از زمین بلند کردن و مابین هوا و زمین قرار دادن،

تا فاصله‌ای از زمین بلند کردن

هه‌واپه‌ته hewapete ده‌وا که‌فتن [ف] زکام، سرما

خوردگی

هه‌واخوا hewa xwa لادار [ف] هواخواه

هه‌واخوهر hewa xwer (١) فاسله‌ئ فره که‌م (٢) بلینای

واگیر [ف] (١) فاصله بسیار کم مابین دو چیز، بادخور (٢) بلندی

بادگیر

هه‌وا دار hewa dar هه‌واخوا [ف] هوادار، هواخواه

هه‌وا دان hewa dan برنگ دان [ف] پرت کردن

هه‌وازه‌ن hewazen نه‌چیره‌وان ته‌رده‌س، ئه‌و که‌سه ک

تویه‌نئد له هه‌وا نه‌چیر بکوشئد [ف] شکارچی ماهر، آنکه در

هوا شکار را می‌زند

هه‌وار hewar (١) هاوار (٢) ویاړ (٣) هه‌واریه [ف] (١) هوار،

فریاد (٢) گذار، محل عبور از آب (٣) خیمه‌گاه بیلاقی

هه‌واران hewaran شوونه هه‌واریه [ف] محل برپایی خیمه

گاه بیلاقی

هه‌وار کردن hewar kirdin هاوار کردن [ف] بانگ بر آوردن

هه‌وارگه hewarge هه‌واریه، هه‌واپه [ف] خیمه‌گاه بیلاقی

هه‌واریه hewarîe هه‌وارگه [ف] خیمه‌گاه بیلاقی

هه‌واکردن hewa kirdin (١) هه‌وه‌س کردن (٢) باله‌و دان

باده‌وان (٣) وا کردن بادباده‌ک (٤) گه‌گال کردن (٥) وا گرتن

[ف] (١) هوس کردن (٢) پرواز دادن باد بادک (٣) باد کردن

بادبادک (٤) رج‌خوانی (٥) خود ستایی

هه‌وا کیشان hewa kîşan واکیشان، فه‌سات بۆن [ف] فاسد

شدن در اثر نفوذ باد

هه‌واگرتن hewa girtin سه‌رما خواردن، هه‌واپه‌ته [ف]

سرماخوردگی

هه‌واڵ hewaf (١) خه‌وهر (٢) حوالبرسی [ف] (١) خبر (٢)

احوال

هه‌واڵپرس hewaf pirs هاڵ و خه‌وهر که‌ر [ف] احوالبرس

هه‌واڵپرسی hewaf pirsî هه‌واڵپرسین [ف] احوالبرسی

هه‌واڵپرسین hewaf pirsîn حال و هه‌واڵ پرسین [ف] احوال

پرسیدن

هه‌واڵدان hewaf dan (١) شوون وه ده‌س دان (٢) خه‌وهر

دان [ف] (١) آدرس دادن (٢) خبر دادن

هه‌واڵه hewafê هه‌واڵه، ئه‌ره‌ویییه [ف] حواله

هه‌وا ناس hewa nas هه‌وا شناس [ف] هواشناس

هه‌وانه hewane (١) بنووپه هاوُن (٢) خورجیگه ئه‌پائ بردن

گه‌نم و جۆیه [ف] (١) نگا هاوُن (٢) خورجین پوستی برای حمل

غلات

هه‌وانه‌گروان hewane guwan میبه‌یگ ک گروان شووپ

بیاشتق [ف] گوسفندی که پستانش دراز باشد

هه‌واپه hewaîe هه‌واریه [ف] خیمه‌گاه بیلاقی

هه‌وتگیا heütigiya بنووپه هه‌هۆته و بردی [ف] نگا هه‌هۆته

بردی

هه‌هۆته بردی heüte birdê هه‌هۆته و بردی [ف] با حرص و ولع

خوردن، مانند قحطی زده خوردن

هه‌وته و بردئ heütew birdê هه‌وته‌بردئ [ف] با حرص و

ولع خوردن، مانند قحطی زده خوردن

هه‌وج hewc (١) سیه و (٢) مه‌ونج، قۆنره (٣) ئه‌و شوونه ک ئاو

ئاوپیژنگه له تئ کوو بووده [ف] (١) هیبت (٢) موج، موج آب

(٣) محلی که آب آبشار در پایین درست می‌کند، استخر کوچکی

که در زیر آبشار درست می‌شود

هه‌وج و دان hewcew dan هه‌وج و دان ئاوپیژنگه [ف] آبی

که از آب آبشار می‌ریزد و استخر تشکیل می‌دهد

هه‌وچی hewçî ده‌نگاتی [ف] هه‌وچی، هه‌وچیگری

هه‌و دان hew dan هه‌وگل دان [ف] باز گرداندن گاو شخم

زن

هه‌ور hewr (١) ئه‌ور (٢) بنووره درنگاو (٣) به‌شینگ له زه‌ق ک

ها له چالی [ف] (١) نگا ئه‌ور (٢) نگا درنگاو (٣) قسمتی از زمین

که پست تر از سایر قسمت‌های دیگر است

هه‌ور hewir هه‌وراماری [ف] «ل» هه‌وراماری

هه‌ور heür هه‌میر، خه‌ور [ف] خمیر

هه‌ورام hewram په‌نام، په‌شام «سه‌رئ هه‌ورام دتیرئد»

[ف] آماس

هه‌ورامان hewraman هه‌ورامان، مه‌لوه‌ن هه‌ورامان له

کرماشان ک وه هه‌له ئوشن کانگائ «ئاو و وارن» وه‌لام «

عه‌باس که مه‌ندی» پسپوو‌پکار و هونه‌رمه‌ند گه‌ورائ کورد

ئوشئید هه‌ورامان واته «ئه‌هه‌ورا ئامان» ئه‌و شوونه ک ئه‌هه‌ورا

مه‌زدا ئه‌من و ئه‌مانئ کردی [ف] منطقه‌ی اورامان، که به غلط

سرچشمه‌ی آب و باران از آن تعبیر می‌کنند اما استاد عباس

کمدی پژوهشگر و هنرمند بزرگ کرد می‌فرماید که هه‌ورامان

یعنی هه‌ورا آمان؛ مکانی که هه‌ورامزدا آنجا امن و امان قرار داده

است

هه‌ورامی hewramî زاراهه‌ئ هه‌ورامانی [ف] گویش اورامانی

هه‌وراو hewraw مه‌رغه‌زار، مه‌رنگ [ف] مرغزار

هه‌وربان hewri ban ئاسمان ئه‌وری [ف] آسمان‌ابری

هه‌ور بردئ hewr birdê ئه‌ور بردئ [ف] میوه و غله ابر زده

هه‌ور بۆن hewür bün هه‌میر بۆن، په‌تله بۆن [ف] غذایی

که زیاد پخته‌شده و خمیری شده

هه‌ورپ hewri pir هه‌ور ته‌نگ [ف] ابر پُر پشت

هه‌وره‌تویشقه hewre tirîşqe هه‌ر [ف] آسمان غرنبه

هه‌وره‌تیره‌شقه hewre tereşqe هه‌ر [ف] آسمان غرنبه

هه‌وره‌تیره‌قه hewre tereqe هه‌ر [ف] آسمان غرنبه

هه‌ور ته‌نگ hewri teng هه‌ور پُر [ف] ابر پُر پشت

هه‌وره‌لا hewre îa هه‌ور هه‌لا [ف] هوای ابری

هه‌وره‌لا hewr hefâ هه‌وره‌لا [ف] هوای ابری

هه‌وری hewrî (١) هه‌وره‌لا (٢) شه‌ده، گول هه‌وری [ف] (١)

هوای ابری (٢) پارچه ابریشمی برای رویند عروس

هه‌ورپ hew rê هه‌ورپ [ف] همراه، یار و یاور

هه‌وریان hewryan (١) هه‌وو گرتن (٢) وه بوونه‌ئ دووسیه‌و

کلاو وه سه‌ر که‌سیگ نان [ف] (١) انیس و مونس شدن (٢) با

طرح دوستی و آشنایی کلاهبرداری کردن

هه‌وریشم hewrîşim ئه‌وریشم [ف] ابریشم

هه‌ورینگ hewrîng هه‌ورنگ [ف] قیچی پشم‌چینی

هه‌وسا hew sa هه‌وسا [ف] همسایه

هه‌وسار hewsar ئه‌وسار [ف] افسار

هه‌وسار بپین hewsar birîn لاناوه‌له ناهه‌رمانی کردن [ف]

کنایه از نافرمانی کردن

هه‌وسار شل کردن hewsar şil kirdin لاناوه‌له وه‌ل کردن

[ف] کنایه از کمی آزادی دادن

هه‌وسار کردن hewsar kirdin (١) سه‌رکه‌له کردن و لاخ (٢)

لاناوه‌له ئه‌ده‌و کردن [ف] (١) افسار کردن ستوران (٢) کنایه از

ادب کردن

هه‌وسه hewse خو پشاندان [ف] تظاهرات اعتراض آمیز

هه‌وش hewş (١) وه‌وش (٢) هسار [ف] (١) کلمه ایست به الاغ

(٢) حیاط

هه‌وشاره‌ئ دارخوهر hewşarey darxwer دیه‌که‌ینگه له

مایه‌شت [ف] روستایی در مادیشت

هه‌و کردن hew kirdin گال کردن [ف] هو کردن

هه‌وکه hewke بنووره و لک [ف] نگا و لک

هه‌وگل hewgil (١) بنووره هه‌ودان (٢) واکف، له‌ئ نوو

سقامگیر بۆن نه‌خوه‌شی [ف] (١) نگا هه‌ودان (٢) عود کردن

بیماری

هه‌وگل کردن hewgil kirdin (١) بنووره هه‌ودان (٢) هه‌وگل

[ف] (١) نگا هه‌ودان (٢) عود کردن بیماری

هه‌وگه hewge (١) گام «ل» (٢) بنووره گاوخان (٣) گله‌و

خواردن [ف] (١) گام، قدم (٢) نگا گاوخان (٣) برگشتن، برگشت

دادن

هه‌وه‌ژه heweje هه‌وه‌ژووله [ف] نگا هه‌وه‌ژووله
هه‌وه‌س hewes هه‌وه‌ژووی گان [ف] هوس
هه‌وه‌ل hewel (۱) هه‌وه‌ل، یه‌کم (۲) هه‌وه‌ل [ف] (۱) اول (۲) نگا
هه‌وه‌ل
هه‌وه‌ له‌ره hewe lere هه‌وه‌ل بردن و رکیان له هه‌ژنه‌فتن
 خوه‌ر گه‌ن [ف] لرزش واضطراب در اثر شنیدن خبر ناگوار
هه‌وه‌نته hewente هه‌وه‌مه‌په‌س [ف] نفهم
هه‌وه‌نگ heweng بنویره هاو‌نگ [ف] نگا هاو‌ن
هه‌وه‌هه‌و hew hew هاوهاو [ف] کلمه تعجب
هه‌وه‌یر hewîr هه‌مه‌یر، خه‌ۆر «ل» [ف] خمیر
هه‌وه‌یل hewêl بنویره هه‌وه‌ل [ف] نگا هه‌وه‌ل
هه‌ه‌ی heÿ (۱) وشه‌ی بی‌زاری (۲) خو‌پیا، خارنان (۳) نه‌ده‌و کردن
 «هه‌ی بکه‌ وه‌ری» [ف] (۱) حرف بی‌زاری (۲) به تاخت دو‌انیدن
 ستوران (۳) جلوگیری کردن، تنبیه کردن
هه‌ه‌یتته heÿiet به‌ره‌چی‌وه، به‌رچی‌وه‌دان [ف] ممانعت، جلو
 گیری
هه‌ه‌یتته دان heÿiet dan هه‌ه‌یتته کردن، به‌رچی‌وه دان [ف]
 جلوگیری کردن، ممانعت کردن
هه‌ه‌یا heÿa (۱) شه‌رم (۲) کیر وگون [ف] (۱) حیا، شه‌رم (۲) آلت
 تناسلی
هه‌ه‌یاس heÿas ناویگه کورانه [ف] نامی مردانه
هه‌ه‌یا کردن heÿa kirdin شه‌رم کردن [ف] حیا کردن
هه‌ه‌یان heÿan چه‌ک وچانه‌وه گه‌ن، ده‌م گه‌ن [ف] لب و
 لوچه‌ی زشت، بددهن
هه‌ه‌یان گور heÿan gû ده‌م‌مفت، قسیه گه‌ن [ف] بد‌دهن،
 دهن‌لق
هه‌ه‌ی بی‌ل heÿ bêl هه‌ی وه بی‌ل [ف] با بی‌ل سریع خاک را
 کنار زدن یا روی گور ریختن
هه‌ه‌ی تاوه heÿ tawe تاوه‌تاوه [ف] تاب بازی
هه‌ه‌یتاه‌ه‌یت heyta heyt گوربان [ف] پی‌درپی
هه‌ه‌یت‌ه‌وت heÿti hüt (۱) به‌ن وبه‌قاو (۲) فیس و نه‌سه‌ق [ف]
 (۱) تشریفات (۲) فیس وافاده
هه‌ه‌یتته heÿte ناخ‌له، نه‌ره‌وییه [ف] احاطه
هه‌ه‌یتته‌دان heÿte dan ناخ‌له‌دان [ف] احاطه کردن
هه‌ه‌یچه‌لگ heyçelîg هه‌ه‌یچه‌لگ [ف] نگا هه‌ه‌یچه‌لگ
هه‌ه‌یخ he yx هه‌ه‌یخ، هه‌ه‌یه [ف] کلمه بازدارنده بزر

هه‌وه‌ل hewl (۱) ده‌له‌ک دان (۲) هه‌وه‌ل کردن (۳) ولاخ‌ی ک‌بار
 و بنه‌ی کوچ ها باری «ت‌خان و م‌خان کی هه‌وه‌له برانی»
 (۴) حرس، ته‌ما [ف] (۱) هول دادن (۲) سراسیمه شدن (۳)
 حیوانی که بار و بنه کوچ را حمل می‌کند (۴) ولع، آز
هه‌وه‌ل hewl هه‌وه‌ل، وه‌رده‌له‌ک «وه هه‌وه‌لم نیه‌که‌فید» [ف]
 جلوی دست قرار گرفتن برای هول دادن
هه‌وه‌لا heüla (۱) دیودرنج (۲) هه‌وش وحه‌واس، نختیار [ف] (۱)
 هیولا (۲) اختیار
هه‌وه‌ل بۆن hewl bün ده‌سپاچه بۆن [ف] هول شدن
هه‌وه‌ل‌دان hewl dan (۱) ده‌له‌ک دان (۲) په‌له کردن [ف] (۱)
 هول دادن (۲) حرص داشتن
هه‌وه‌ل کردن hewl kirdin (۱) له خوه‌ی چین (۲) هه‌وه‌ل بۆن،
 ده‌سپاچه کردن [ف] (۱) هول کردن، از خود بیخود شدن (۲)
 دستپاچه شدن
هه‌وه‌ل وکوچ hewl û küç هه‌وه‌ل وکوچبار [ف] کوچ کردن
هه‌وه‌ل وه‌لا hewlwêla ده‌سپاچه بۆن [ف] دستپاچه شدن
هه‌وه‌لو hewlû بنویره هه‌ه‌یتته و بردی «ل» [ف] نگا هه‌ه‌یتته‌و
 بردی
هه‌وه‌له hewlê (۱) ده‌سه‌ر (۲) هه‌وه‌ل «م‌خان و ت‌خان کی
 هه‌وه‌له برانی» [ف] (۱) حوله (۲) حیوانی که بار و بنه کوچ را
 حمل می‌کند
هه‌وه‌له‌ری hewlê rê ری‌ناهامار کوچ [ف] راه‌نا هموار کوچ
هه‌وه‌له‌لا hewlê la هه‌وه‌لا [ف] اختیار
هه‌وه‌له‌وه‌له‌کی hewl hewlêki وه هه‌وه‌له‌وه‌کارینگ کردن [ف]
 با عجله کاری را سرهم بندی کردن
هه‌وه‌لی hewlî هه‌وه‌له [ف] کره دو سال به بالا
هه‌وه‌مه‌په‌س hew merês هه‌وه‌له، نه‌زان [ف] نفهم
هه‌وه‌مه‌که‌ر hew meker هه‌وه‌مه‌په‌س [ف] نفهم
هه‌وه‌ن hewn (۱) می‌ته، نه‌ره‌وییه (۲) هاز، هیز [ف] (۱) عونت،
 عربی است (۲) توان، نیرو
هه‌وه‌هه‌و hewe هه‌ر وه «هه وه خودا» (۲) بانه [ف] (۱) به
 همان، کلمه‌ای برای سوگند (۲) مقدار علوفه‌ای که در نیمروز به
 گله می‌دهند
هه‌وه‌ژووله hewejûle هه‌وه‌ژووه «گ» [ف] گیاهی برای
 درمان سوختگی
هه‌وه‌ژووه hewējuwe هه‌وه‌ژه [ف] نگا هه‌وه‌ژووله

هه‌پرنه‌گه heÿmŋe هه‌میسا [ف] هم اکنون
هه‌په‌رو heÿrû وه‌په‌رو [ف] کلمه ترس خانمها
هه‌په‌رو heÿrêw هه‌له‌په‌له [ف] عجله
هه‌په‌زه heÿze (١) هه‌نجه‌گه کردن (٢) به‌په‌زه [ف] (١) رودل کردن
 در اثر پُر خوری (٢) وبار
هه‌په‌ژده heÿjde هه‌قه‌ده و په‌ک [ف] هجده
هه‌په‌سوق نه‌په‌سوق heÿsü neÿsü هه‌په‌سوق نه‌په‌سوق [ف] دار و
 ندار
هه‌په‌سوق نه‌په‌سوق heÿsî neÿsî دار و نه‌دار [ف] دار و ندار
هه‌په‌ش heÿšt (١) هه‌فت و په‌ک (٢) هار، هار هه‌په‌ش
 هه‌په‌ش‌راتی، هه‌په‌شته [ف] (١) هشت (٢) کنایه از درنده خو
هه‌په‌شتا heÿšta هه‌فتا و ده [ف] هشتاد
هه‌په‌ش‌ت په‌نجا heÿšt penca وه‌زنیگه هاوتای په‌ئ مه‌ن [ف]
 وزنی معادل یک من
هه‌په‌شته heÿšte وه‌شپاتی [ف] درنده‌خویی، دیوانه‌گی
هه‌په‌ش‌ه‌رات heÿšerat هه‌ش‌ه‌رات، وه‌شپاتی [ف] دیوانه شدن
 حیوان
هه‌په‌ش‌ه‌راتی heÿšeratî هه‌ش‌ه‌راتی [ف] دیوانه صفت
هه‌په‌ش‌ه‌مال heÿšemał بنو‌په‌ه‌ کاپان [ف] نگا کاپان
هه‌په‌ف heÿf وه‌ داخه و [ف] افسوس
هه‌په‌ئ کردن heÿ kirdin (١) خارنان ته‌سپ و... (٢) هه‌ئ له
 وه‌ر کردن، ته‌ده و کردن [ف] (١) به‌ تاخت دوانیدن (٢) کنایه از
 تربیت کردن
هه‌په‌که‌ل heÿkef چه‌زمان [ف] هیکل، ریخت
هه‌په‌له‌وه‌ر کردن heÿ le wer kirdin (١) ته‌ده و کردن (٢)
 هه‌په‌ته‌دان، هه‌په‌که‌دان [ف] (١) ادب کردن، جلوگیری کردن از
 کارهای خلاف، امر به معروف و نهی از منکر (٢) ممانعت کردن
 از کارهای...
هه‌په‌م heÿm هه‌په‌م، نیمه هه‌سه‌مان [ف] هستیم
هه‌په‌مار heÿmar هه‌په‌ماری، هه‌ماری [ف] هنوز، فعلاً
هه‌په‌ماری heÿmrae هه‌په‌مار [ف] هنوز
هه‌په‌مه heÿme (١) په‌نه‌ای (٢) سه‌نگینی [ف] (١) په‌نا، عرض
 (٢) سنگینی بار
هه‌په‌مه‌په‌رو heÿme rû شین کردن، زایله‌ وزاری [ف] شیون و
 زاری
هه‌په‌مین heÿmin هه‌په‌م [ف] هستیم

هه‌په‌ن heÿn کات، دم [ف] وقت، هنگام
هه‌په‌ن heÿn ته‌په‌ه‌سه‌دان [ف] هستید
هه‌په‌نگات heÿnŋatê کرک مازی کاپور ک هنگ له تی ژیه‌ید
 [ف] قسمت روی ستون فقرات گوسفند که انگل «هنگ» در آنجا
 زندگی می‌کند
هه‌په‌نه heÿne هه‌په‌رنه‌گه [ف] الان، همین الان
هه‌په‌نه‌ئ heÿneü هه‌په‌ نه‌ئ که... [ف] چیزی نمانده بود
 که ...
هه‌په‌نه‌ئ وه‌په‌نه‌ئ heÿne ü meÿne منا کردن، هه‌په‌که‌ دان
 [ف] منع کردن، سرزنش کردن
هه‌په‌وان heÿwan (١) ته‌په‌وان (٢) ته‌وانه فرار که‌ن (٣) چه‌په‌وان
 [ف] (١) ایوان خانه (٢) فرار می‌کنند (٣) حیوان
هه‌په‌وانن heÿwanin فراری دان [ف] فراری دادن
هه‌په‌وانین heÿwayn ده‌رچین، فرار کردن [ف] فرار کردن
هه‌په‌ئ وه‌ بی‌ئ heÿ we bêl هه‌ئ کردن وه‌ بی‌ئ، هه‌ئ بی‌ئ [ف]
 نگا هه‌ئ بی‌ئ
هه‌په‌ئ وه‌ تپه heÿ we tye هر وه‌ تپه [ف] بزنی که چند بار
 در ماه جفتخواه شود
هه‌په‌وه‌ت heÿwet (١) هه‌په‌ت، ته‌په‌ت (٢) په‌لامار «گ» [ف]
 (١) سرپرستی کردن، حمایت کردن (٢) یورش بردن
هه‌په‌وه‌ت دان heÿwet dan په‌لامار بردن «گ» [ف] یورش
 بردن
هه‌په‌وه‌ت کردن heÿwet kirdin هه‌په‌ت کردن [ف] سر
 پرستی کردن
هه‌په‌وه‌ت‌که‌ر heÿwet ker هه‌په‌ت که‌ر [ف] سرپرست، حامی
هه‌په‌ئ وه‌تر heÿ wetr هه‌ئ وه‌ دهر [ف] مرتد، رانده شده
هه‌په‌ئ وه‌ دهر heÿ we der هه‌ئ وه‌تر [ف] مرتد، رانده شده
هه‌په‌ئ وه‌ وه‌رن heÿ we weren واژه‌وه [ف] میشی که در
 ماه چند بار جفتخواه شود
هه‌په‌ه he ye هه‌ودان ته‌په‌ئ بزنی، هه‌په‌ئ کلمه باز دارنده
 بزنی
هه‌په‌هات heÿhat هه‌په‌ه [ف] کلمه بی‌زاری
هه‌په‌ه‌ه‌ئ heÿhû ته‌په‌ه [ف] کلمه بی‌زاری
هه‌په‌ه‌لا heÿ hela (١) هه‌په‌لا، وه‌تن وه‌ره و چشتی چین (٢)
 هاخاس بردن [ف] (١) باشتاب بسوی چیزی رفتن و یورش بردن
 (٢) دست به دامن شدن

هه‌ئ هه‌وال heÿ hewaf سه‌وارات [ف] خبر ناگوار
 هه‌ئ هه‌وا و هه‌ئ برۆت heÿ heaw û heÿ birüt تپ و
 فیس داشتن [ف] غرور و تکبر داشتن
 هه‌ئ هه‌لا heÿe la هه‌ئ هه‌لا [ف] نگا هه‌ئ هه‌لا
 هه‌ئ هه‌یکه hî هیکه [ف] کمترین صدای خنده
 هه‌ئ هه‌پ hîp زلف، مق [ف] موی بلند
 هه‌ئ هه‌په‌ی hîpî زلفوو، لاتینیه [ف] آنکه موی بلند داشته باشد
 هه‌ئ هه‌پ هه‌پ hîç [ف] هیچ، نگا هه‌پ و ترکیباتش
 هه‌ئ هه‌یر hîr چۆزمان [ف] ریخت، سیما
 هه‌ئ هه‌یرتا hêrta دیه‌که‌یگه له جووانپو [ف] روستایی در جوانرود
 هه‌ئ هه‌یرش hêriş په‌لامار، هه‌لامات [ف] یورش
 هه‌ئ هه‌یرش بردن hêriş birdin هه‌لامات بردن [ف] یورش بردن
 هه‌ئ هه‌یرش کردن hêriş kirdin هه‌لامات بردن [ف] یورش کردن
 هه‌ئ هه‌یرک hîrk هیک، هی [ف] کمترین صدای خنده
 هه‌ئ هه‌یرکانن hîrkanin هیکانن [ف] خندیدن آرام همراه با
 تمسخر
 هه‌ئ هه‌یرک هاک hîrki hak هیک هاک [ف] خندیدن همراه با
 تمسخر
 هه‌ئ هه‌یرکه هه‌یرک hîrke hîrk بنویره هه‌یرک هه‌یرک [ف] نگا هه‌یرک
 هه‌یرک
 هه‌ئ هه‌یرو hêrû گول هه‌یرو [ف] گل ختمی
 هه‌ئ هه‌یروئ hîrwê دیه‌که‌یگه له پاوه [ف] روستایی در پاوه
 هه‌ئ هه‌یر هه‌یروئ hîr hûnik لووس [ف] لوس، نذر
 هه‌ئ هه‌یز hîz (۱) ئاوپاش، خیز (۲) په‌نگاوپه‌نگ [ف] (۱) خود فروش
 (۲) لبریز
 هه‌ئ هه‌یز hêz (۱) هاز، له ئه‌وستا (hêzvarne هه‌یزقارنه) و
 hezengeh هه‌زه‌نگه (توسریاس (۲) باله‌وگرتن (۳) ئه‌لگرتن
 [ف] (۱) توان، نیرو، در اوستا (hêzvarne هه‌یزوارنه) و
 hezengeh هه‌زنه‌گه) نوشته شده (۲) پرواز کردن (۳) بلند
 کردن
 هه‌ئ هه‌یز دان hêz dan (۱) ئه‌لگرتن (۲) باله‌ودان (۳) لاوردن (۴)
 له‌خه‌وه کردن [ف] (۱) بلند کردن (۲) پرواز دادن (۳) برداشتن (۴)
 بیدار کردن
 هه‌ئ هه‌یز ده hêz de (۱) هه‌یز بیه (۲) لاهه (۳) باله‌و بیه [ف] (۱) بلند
 کن (۲) بریدار (۳) پرواز ده
 هه‌ئ هه‌یزر hêzr (۱) هه‌یزگر «ل» (۲) په‌ژاره [ف] (۱) بلند شو (۲)

فکر و خیالات
 هه‌ئ هه‌یز گرتن hêz girtin (۱) هه‌لسان، له‌ئه‌وستا (hêz هه‌یز)
 وه مانای جمس‌توسریاس (۲) باله‌و گرتن [ف] (۱) بلند شدن،
 در اوستا (hêz هه‌یز) به معنی جنبش و غلتیدن نوشته شده
 (۲) پرواز کردن
 هه‌ئ هه‌یزه hîze (۱) ریشه‌ئ بته‌ئ گینوو ک‌چه‌ور و خۆراکییه (۲)
 رۆن دان [ف] (۱) ریشه بوته «گینوو» که چرب و خوراکی است
 (۲) خیک روغن
 هه‌ئ هه‌یزه که‌یوانوو hîze keywanû هه‌یزه‌گورگ، ریشه‌ئ بته‌ئ
 گینوو [ف] ریشه بوته «گینوو» که چرب و خوراکی است
 هه‌ئ هه‌یزه‌گورگ hîze gwîrg بنویره هه‌یزه‌که‌یوانوو [ف] نگا
 هه‌یزه‌که‌یوانوو
 هه‌ئ هه‌یزتان بیه hêzêan bÿe (۱) ئه‌وانه له‌خه‌وه هه‌یز بیه (۲)
 بالیانه‌وه ده (۳) لاهه‌ران [ف] (۱) آنها را از خواب بیدار کن (۲) آنها
 را پرواز ده (۳) آنها را بردار، بلند کن
 هه‌ئ هه‌یزتان ده hêzêan de بنویره هه‌یزتان بیه [ف] نگا هه‌یزتان
 بیه
 هه‌ئ هه‌یستن hîstin (۱) گستن (۲) چه‌وته‌فه‌توو داشتن «ل» [ف]
 (۱) خواستن (۲) چشم‌داشت
 هه‌ئ هه‌یش hêş (۱) موور، رشک (۲) گاوه‌سن [ف] (۱) تخم شپش (۲)
 خیش گاواهن
 هه‌ئ هه‌یشت hîşt (۱) نا، نادن، له‌په‌هله‌وی (hêştente
 هه‌یشته‌نته) توسریاس (۲) ئجازه دا (۳) گله‌ودا [ف] (۱) گذاشت
 (۲) اجازه داد (۳) نکه داشت
 هه‌ئ هه‌یشتن hîştin (۱) بنچینه‌ئ کردار هه‌یشتن (۲) ئجازه دان (۳)
 نانه، نانه‌سه (۴) گله‌و دان [ف] (۱) گذاشتن (۲) اجازه دادند (۳)
 گذاشتند در... (۴) نکه داشتند
 هه‌ئ هه‌یشتنه hîştine (۱) نانه‌سه... (۲) ئجازه داده‌اند (۳) نکه داشته‌اند
 [ف] (۱) گذاشته‌اند در... (۲) اجازه داده‌اند (۳) نکه داشته‌اند
 هه‌ئ هه‌یشتنه‌جی hîştine cî وه‌جی هه‌یشتن [ف] بجا گذاشتند
 هه‌ئ هه‌یشتنه‌سا hîştinesa هه‌یشتنه‌سه‌و [ف] باقی گذاشته‌اند
 هه‌ئ هه‌یشته‌جی hîşte cî وه‌جی هه‌یشت [ف] بجا گذاشت
 هه‌ئ هه‌یشه hêşe ده‌مه‌ئ ماله، لئوه‌ئ ماله [ف] قسمت پهن ماله
 هه‌ئ هه‌یک hîk هه‌یکه [ف] خنده همراه با تمسخر
 هه‌ئ هه‌یکانن hîkanin هه‌یرکانن [ف] خنده همراه با تمسخر
 هه‌ئ هه‌یک هاک hîki hak هه‌یرک هاک [ف] نگا هه‌یرک هاک

هیکه hîke هیرکه [ف] کمترین صدای خنده
هیکه‌ل hîkef (۱) دایم وه که‌ل «هیکه‌ل هیکه‌ل، فلانی ها که‌ل
 « (۲) لاناوه له گه‌نه‌کار [ف] (۱) دایم جفت خواه، برای گاو (۲)
 کنایه از زن بد کاره
هیکه‌هیک hîke hîk هیرکه‌هیرک [ف] خنده همراه با تمسخر
هیل hîl (۱) پاشگره وه مانای هیشتن (۲) ره‌نگ بوور (۳)
 هیله‌ئ ته‌سپ (۴) بنچینه‌ئ کردار هیلن [ف] (۱) پسوند به‌معنی
 گذارنده (۲) رنگ قهوه‌ای روشن (۳) شیهه اسب (۴) ریشه فعل
 گذاشتن
هیل hêl (۱) شیار شویه‌م (۲) هه‌ل سزبان چراخ [ف] (۱) شیار
 شخم (۲) نامنظم سوختن فتیله
هیلانن hîlanin هیله کردن، له لاتین (he yell) وه مانای
 ئه‌وه هاوارکرد ئوشن [ف] شیهه کشیدن اسب، در لاتین (he
 yell) به‌معنای او فریاد کرد گویند
هیلک hîlk بنووره هیک، هیکه [ف] نگا هیکه
هیلکانن hîlkanin هیرکانن [ف] خنده همرا با تمسخر
هیلک‌ماک hîlki hak هیلک‌ماک [ف] نگا هیلک‌ماک
هیلکه hîlke (۱) خا، خای، له لاتین (hail) ئوشن (۲)
 هیرکه‌ئ خه‌نه [ف] (۱) تخم مرغ، در لاتین (hail) گویند (۲)
 خنده همراه با تمسخر
هیلکه برتن hîlke û rûn خارتن [ف] نیمرو
هیلکه‌هیلک hîlke hîlk بنووره هیرکه‌هیرک [ف] نگا هیرکه
 هیرک
هیلنگ hîling هه‌وسار، ئه‌وسار [ف] مهار، افسار
هیلنگ برین hîling birîn هه‌وسار برین، لاناوه له به‌جه‌ر
 نه‌ون [ف] مهار بریدن، کنایه از کنترل نشدن

هیله hîle شیهه، ده‌نگ ئه‌سپ [ف] شیهه اسب
هیله‌هیل hîle hîl هیله‌ئ هه‌یتاهه‌یت [ف] شیهه پیایی
هیمما hêma هیمان [ف] فعلاً، هنوز
هیمان hêman هیمما [ف] فعلاً، هنوز
هیمما‌ئ hêmaê هیمان [ف] فعلاً، هنوز
هیمین hêmin (۱) ئارام، له ئه‌وستا (heîm) هه‌ئیم وه
 مانای خواهش خولک وئارامه (۲) ناز ناو به‌ئیتکه‌لوه‌س نه‌ته‌وه‌یی
 و خه‌باتگتیری گه‌ورای کورد سه‌یدموحه‌مه‌د ئه‌مین شیخول
 ئیسلامیه [ف] (۱) آرام، متین، در اوستا (heîm) هه‌ئیم به
 معنای خوشرفتار و آرام است (۲) ناز نام شاعر ملی کُرد سید
 محمد امین شیخ‌الاسلامی است. روحش شاد
هیمه hême لیزمه «ل» [ف] هیزم خشک برای سوخت
 زمستان
هین hîn بنووره هن «گ» [ف] نگا هن
هین hên بنووره هن «گ» [ف] نگا هن
هینان hênan هه‌ناردن، ناردن «گ» [ف] فرستادن، روانه
 کردن
هینگ hîng په‌شام [ف] آماس
هینگاتی hîngatê په‌نه‌میای [ف] آماسیده
هینگای hîngaê hîng تایپوس چین په‌نه‌میان [ف]
 ورم، آماس
هئوهت hêwet ئئوهت [ف] حمایت، سرپرستی
هئوهت‌کردن hêwet kirdin ئئوهت‌کردن [ف] حمایت و سر
 پرستی کردن
هئوهت کهر hêwet ker ئئوهت کهر [ف] سر پرست، حامی

ی

چیزی کردن

یادگار yadigar (۱) ناویگه کورانه (۲) ئاسه وار (۳) هامه ی

یادگاری، دیاری (ف) (۱) نامی مردانه (۲) آثار (۲) یادگاری

یادگاری yadigarî وه دیاری (ف) یادگاری

یادگرتن yad girtin یا گرتن (ف) آموختن، یادگرفتن

یادهس ya des واته ی قوماریزه ییل (ف) اصطلاح قمار بازان

که به قصد برد گفته می شود

یادیان yadiêan یاد ئه وان (ف) یادشان، یاد آنها

یار yar (۱) قووله (۲) دووس (۳) لاناوله خودا (۴) پاشگر

فرمانکاری (۵) پاشگر هامیار (ف) (۱) معشوقه (۲) دوست (۳)

کنایه از خدا (۴) پسوند فاعلی (۵) پسوند کمک کننده

یاران yaran (۱) گهل ماشووقه (۲) دووسان (ف) (۱) دلبران (۲)

جمع دوستان

یاران به یتی yaran be yîti و ربیم (ف) هذیان

یارسان yarisan ئال حهق، تالووه یل سلطان سه هاک (ف)

پیروان یارسان

یارما yarma یارهما (ف) نشاء خیار

یارو yarû فلانی (ف) یارو

یاروهلی yar welî ناویگه کورانه (ف) نامی مردانه

یاره yare ناویگه کورانه (ف) نامی مردانه

یارهما yarema یارما (ف) نشاء خیار

یاره مبارز yarembaz (۱) له یلاج (۲) هه نه کچی (ف) (۱) حقه باز

(۲) طنز گو، بذله گو

یاره مبارزی yarembazî (۱) له یلاجی (۲) یاره مه سی (ف) (۱)

حقه بازی (۲) طنزپردازی، بذله گویی

یاره مه به یتی yarem be yîti بارتاویل هاوردن (ف) دلیل غیر

منطقی ارایه دادن

ی ع (۱) له ئهدات رازا «مردی، زنی» (۲) نیشانه ی یه کله

«پیا، کوی» (۳) نیشانه ی نه که ره (ف) (۱) از ادات توصیفی

(۲) نشانه مفرد (۳) نشانه نکره

یا ya (۱) وشه ی شهرت (۲) جی، شوون «یاگه، یاتاخ» (۳)

وشه ی هانا بردن «یا خودا، یا مه ولا» (ف) (۱) حرف شرط (۲)

مکان، جا (۳) حرف استغاثه

یابان ya ban ئه بان، ئویه بان (ف) یا بیائید

یابوو yabû یاو (ف) یابوو

یاپراخ yaprax وه لنگ مهق، له توره که مه نی «یاپراق» ئوشن

(ف) برگ مو، در ترکمنی «یاپراق» گویند

یاپونچی yapunçî ئاپونچی «ل» (ف) کپنک بدون آستین

یاتاخ yatax (۱) یاگه، له توره که مه نی «یاتاق» ئوشن (۲)

زهفتی «تا مهرد نه کیشوو یاتاخ سه نگین - نه کار خانه ی یار

نمه بوور نه نگین» (شه یخ ئه میر) (ف) (۱) منزلگاه، در ترکمنی «

یاتاق» به خوابگاه گویند (۲) سختی، ریاضت، تنگی روزگار

یاخنین yaxinîn و ژرانن، وه مل گرتن (ف) به عهده گرفتن

یاخی yaxî (۱) نافه رمان فراری (۲) شاریای (ف) (۱) متمرّد،

یاغی (۲) پنهان، ناپیدا

یاخی بون yaxî bün (۱) له دیده شاریان (۲) وه کویه دان و

سه ر ری گرتن (ف) (۱) از دیده ها پنهان شدن (۲) یاغی شدن

یاخی گهری yaxî gerî نافه رمانی کردن (ف) سر کشی کردن

یاد yad (۱) هور، یائ (۲) ناو که سی بردن (ف) (۱) یاد، حافظه

(۲) ذکر کسی را کردن

یاد بون yad bün له هور داشتن (ف) بخاطر داشتن، به یاد

بودن

یاد دان yad dan ئامخته کردن (ف) آموختن

یاد کردن yad kirdin یائ کردن، هور کردن (ف) یاد کسی یا

یاره‌مسی yaremesî گه‌مه‌وگاله، ته‌نز [ف] شوخی، طنز

یاری yarî (۱) گاله، هه‌نه‌ک (۲) یارسان (۳) هامیاری (۴) مه‌قامیگه له موسیقی یارسان کُ وه ته‌موره ژهنن و چۆ به‌زَم سه‌ه‌ری عارفانه‌س [ف] (۱) شوخی (۲) پیروان یارسان (۳) کمک ، یاری (۴) بزمی عرفانی از موسیقی یارسان که مانند بزم سحری عارفانه است و با تنبور اجرا می‌شود

یاری yarê دیه‌که‌یگه له جووانیو [ف] روستایی در جوانود

یاری‌دان yarî dan هامیاری کردن [ف] کمک رساندن

یاری‌کردن yarî kirdin (۱) گاله کردن (۲) هامیاری دان [ف] (۱) شوخی کردن (۲) کمک کردن

یاری‌هه‌گ yarîweg دیه‌که‌یگه له گه‌راو [ف] روستایی در گراو از توابع کوه‌دشت

یازده yazde یانزه [ف] یازده

یاس yas (۱) دوری کردن «یاس‌گرتیه» (۲) گولینگه (۳) رخ، ترس (۴) که‌مه‌ر، راخ [ف] (۱) دوری جستن، بی‌زاری و دوری جستن (۲) گل یاس (۳) ترس (۴) کمر کوه، صخره

یاساویل yasawîl (۱) چاوه‌دیز، له تۆرکه‌مه‌نی وه کووچه‌کُ که‌یخودا تۆشن (۲) سه‌ریا وسان [ف] (۱) نگهبان، در ترکمنی به پیشکار کدخدا گویند (۲) به حالت ایستاده ماندن

یاس‌گرتن yas girtin (۱) ئاس‌بۆن و دوری کردن (۲) نه‌زووکی ئرایی ژن [ف] (۱) بیزار شدن و دوری جستن (۲) یاسه‌گی

یاسه‌مه‌ن yasemen (۱) ناویگه ژنانه (۲) گولینگه [ف] (۱) نامی زنانه (۲) گل یاسمن

یاسه‌مین yasemîn یاسه‌مه‌ن [ف] نگا یاسه‌مه‌ن

یامفتی yamiftî (۱) وپاوه، قسیه‌ئ مفت (۲) ئه‌رزان وای [ف] (۱) یاوه، بیهوده‌گویی (۲) ارزان، مفت

یاقوو yaqû (۱) ناویگه کورانه (۲) یاقووت [ف] (۱) نامی مردانه، یعقوب (۲) یاقوت

یاقووت yaqût یاقوو [ف] یاقوت

یاکه‌ریم yakerîm وه‌ناوکه [ف] یاکریم، قمری

یاگ yağ یائی، یاد [ف] یاد

یاگه yage جیگه، یاتاخ [ف] منزلگاه

یال yal (۱) ئاسووی کۆیه (۲) تۆک ملُ شیر و ئه‌سپ (۳) ئال «ل» [ف] (۱) ستیخ کوه (۲) یال اسب و شیر (۳) زائوکش

یالان yalan (۱) جووری پارچه‌س (۲) یاله‌یل کۆیه [ف] (۱) نوعی پارچه (۲) بلندی کوهها

یال‌باری yalbawî خاوه‌ن یال و کووپال، ته‌وانا «ژن بخواز شتیرباوی، تاکوڤ باری یال باوی- نه ژن بخوازی فرینجه، کوڤی باری ترینجه» [ف] صاحب یال و کوپال، تنومند و قدرتی

یالخ yalix جووری ده‌سارُ پیاوانه [ف] دستار مردانه

یال‌خه‌ری yal xerî دیوارینگ کُ که‌تیفه‌ئ گورده ماسی دُس بۆیه [ف] سراستر دیوار که بصورت گُرده ماهی درست شده باشد

یال‌ویژ yal û bij مۆ داملکیائ [ف] موی ژولیده

یال‌ودق‌کردن yal û dü kirdin (۱) فه‌ن بازی (۲) سه‌ر و دق کردن کوڤی [ف] (۱) حقه‌بازی (۲) چیدن موی یال کره‌ الاغ یا اسب که معتقد گردن آنها کلفت خواهد شده

یامه yame خواه‌ئ وه نه‌زانی دان [ف] تجاهل، خود را به نفهمی زدن

یان yan (۱) یانه (۲) پاشگر کومهل «گشتیان» (۳) گلیم [ف] (۱) اینان، اینها (۲) پسوند جمع (۳) گلیم

یانزه yanze یازده [ف] یازده

یانزهمی yanzemî یانزهمین [ف] یازدهم

یانزهمین yanzdemîn یانزهم [ف] یازدهمین

یانزهم yanzehim یانزهمی [ف] یازدهم

یانکه yanke وئیانگ، وڤگ «گ» [ف] بهانه، گریه و زاری کودک

یانگی yanğî ملهڤ [ف] گردنکش

یانگی‌گه‌ری yanğî gerî ملهڤی «یانگی‌گه‌ری و جفتی سیول» [ف] گردنکشی

یانگزه yangze یانزه [ف] یازده

یانگزه‌می yangzemî یانزهمی [ف] یازدهم

یانگزه‌مین yanğzemîn یانزهمین [ف] یازدهمین

یانگزه‌هم yanğzehim یانزهم [ف] یازدهم

یانه yane (۱) یان، ئه‌یانه (۲) مال، جیگه «روولّه له ئه‌مانه‌ت نه‌که‌ی خیتانه‌ت- بووده ئاگرو و سزنی یانه‌ت» [ف] (۱) اینان، اینها (۲) خانه، منزل

یانئ yanê واته، واچه [ف] یعنی

یانئ‌ها yanê ha واته «یانئ‌ها ت مه‌چوو» [ف] به این معنی که ...

یاو yaw یابوو [ف] یابو

یاوا yawa ره‌سی، هات [ف] رسید، آمد

یوان yawan ره‌سین، هاتن [ف] رسیدند
 یاوای yaway ره‌سید [ف] رسیدی
 یاوخان yawxan لاناوه له خه‌رهمه [ف] کنایه از لند هور
 یاوانی yawinay ره‌سانی [ف] رساندی
 یاوهر yawer (۱) ناویگه کورانه (۲) هامیار [ف] (۱) نامی مردانه
 (۲) یاور، کمکی
 یاوو yahû (۱) گاکه‌مووتر (۲) یاخودا، وشه‌ئ ده‌وریشه‌یل
 [ف] (۱) کبوتر صحرايي (۲) تکیه کلام دراویش
 یاوو یامه‌لوو yahû yamefû یاوو یامه‌لوو، سه‌ر
 نه‌لگرتن [ف] مجنون صفتی، سر به بیابان گذاشتن
 یاوو یامه‌لوو yahû yamefû یاوو یامه‌لوو [ف] سر به
 بیابان گذاشتن
 یائ yaê بنووره یاد [ف] نگا یاد
 یائ دان yaê dan نامخته‌کردن [ف] آموختن، یاد دادن
 یائ کردن yaê kirdin یاد کردن [ف] نگا یادکردن
 یائ گرتن yaê girtin یاد گرتن [ف] آموختن، یاد گرفتن
 یخ yix هه‌وهو دان بزن [ف] کلمه بازدارنده بزن
 یل yl پاشگر کوومه «کتاوه‌یل، مناله‌یل» [ف] پسوند جمع
 یله yle نه‌له «ل» [ف] بیماری «نه‌له»
 ین yn (۱) وهک، چۆ «ناسنین، چووین» (۲) پاشگر فرمانکاری
 «دوپین، برین» [ف] (۱) ساخته شده از (۲) پسوند فاعلی
 یورخه yorxe به‌غره، ولاخیگ ک له‌ه‌ئین ده‌وین‌سینه‌ئ خرخر
 که‌ئد [ف] الاغی که هنگام دویدن سینه‌اش خرخر کند
 یوسر yusf دارتگه ک دانه‌ئ ته‌زبی وه پی دُرس که‌ن [ف]
 درختی که دانه‌های تسبیح را با آن سازند
 یووسو yûsû ناویگه کورانه، یووسف [ف] نامی مردانه،
 یوسف
 یووسوخانی yûsû xanî ديه‌که‌یگه له جوانرو [ف] روستایی
 در جوانرود
 یول yûl ویل «ل» [ف] ول، بی هدف
 یوم yûm یامه [ف] تجاهل، خود را به نفهمی زدن
 یونجه yunce وینجه [ف] یونجه
 یه ye (۱) نه‌یه (۲) پاشگر خه‌وه‌ری له ویه‌رده «خواردیه»،
 بردیه» [ف] (۱) این (۲) پسوند خبری گذشته
 یه‌پراخ yeprax یاپراخ [ف] برگ مو
 یه‌ته yete یه‌رغه کردن، له نه‌وستا (yete یه‌ته) وه ماناخ

ده‌وین و ره‌سین و زه‌نهبه‌لق کرده [ف] یورتمه دویدن الاغ، در
 اوستا (yete یته) به معنای شتافتن و رسیدن و کوشیدن است
 یه‌تیم yetîm بی باوگ [ف] یتیم
 یه‌تیم‌پر yetîm bir خه‌رج کیشان خه‌تنه‌سوران له لاین
 خانه‌واده‌یگ ئرا منال یه‌تیم [ف] ته‌یهی مخارج مراسم «ختنه
 سوران» از جانب خانواده‌ای دیگر برای نوزاد یتیم
 یه‌تیم شا‌که‌ر yetîm şa ker لاناوه له ناقابل [ف] کنایه از
 چیز بی مقدار
 یه‌تیم یه‌له‌شه yetîm yefêşe وه‌ره‌لا، بی ساو [ف] رها شده
 ، ول
 یه‌خ yex په‌زد، ئاو رچگیای، له زاراوه‌یل تره‌ک کوردی
 «سه‌هۆل، سۆل» ئوشن [ف] یخ، در دیگر گویشهای کردی «
 سه‌هۆل، سۆل» گویند
 یه‌خاو yexaw وه‌فراو، ئاو یه‌خ [ف] یخ آب
 یه‌خبه‌سان yex besan یه‌خدان [ف] یخ زدن، یخ بستن
 یه‌خبه‌نان yexbenan سه‌رمای سه‌خت [ف] یخبندان
 یه‌خترمه yextirme نه‌سپ و مایینگ ک له تالان وه دوس
 هاتیه [ف] اسب ویراق غنیمتی، غنیمت جنگی
 یه‌خته yexte خه‌سه [ف] اخته
 یه‌خته بۆن yexte büin خه‌سه بۆن [ف] اخته شدن
 یه‌خته‌رمه yexterme یه‌خترمه [ف] نگا یه‌خترمه
 یه‌خته کردن yexte kirdin خه‌سه کردن [ف] اخته کردن
 یه‌خدان yexdan (۱) رچگیان (۲) بنووره یه‌غدان [ف] (۱) یخ
 زدن (۲) نگا یه‌غدان
 یه‌خسیر yexsîr دیل، نه‌سیر [ف] اسیر
 یه‌خ کردن yex kirdin رچگیان [ف] یخ کردن
 یه‌خنی yexnî گووشتیگ ک کولیا‌یه وسفانه‌گه‌ئ جیاوا کریاس
 ئرا نه‌واله «گ» له گیلکه‌ی «یه‌خنی» ئوشن [ف] گوشتی که
 کاملاً پخته‌شده واستخوانش جدا شده و آماده برای «نواله»
 شدن است، در گیلکی «یخنی» گویند
 یه‌خنی کیش yexnî kîş تاس گه‌ورائ مسین «گ» [ف]
 کاسه بزرگ مسی
 یه‌ر yer لیه‌ر، لرگ [ف] بزاز دهان
 یه‌رده verde (۱) چهل مل (۲) یه‌له‌ک «ل» [ف] (۱) ویال گردن
 (۲) یلک
 یه‌رغه yerxe بنووره یه‌ته [ف] نگا یه‌ته

یه‌قین yeqîn دلنیا، ئه‌ره‌وییه [ف] یقین
یه‌ک yek وه‌رجله دۆ [ف] یک، عدد یک
یه‌کا yeka وه‌یه‌که‌و [ف] باهم، برهم
یه‌کا دان yeka dan وه‌یه‌کا دان [ف] برهم زدن
یه‌کا گرتن yeka girtin (۱) یه‌که‌و گرتن (۲) ماسین [ف] (۱) به هم رسیدن و همنشین شدن (۲) ماسیدن
یه‌کان yekan یه‌کتران [ف] همدیگر
یه‌کان گیر yekan gîr (۱) دۆ که‌س کُ ئه‌ولُ یه‌ک شه‌ر بگن (۲) هه‌مگیر [ف] (۱) دو کس که باهم دعوا کنند (۲) هم گیر شدن، درگیر شدن، اصطحاک
یه‌کا ویه‌ک yeka û yek (۱) یه‌ک وه‌یه‌ک (۲) نیه‌که‌لتووژ «یه‌کا ویه‌کُ پاچه‌گه ئاو رشان» [ف] (۱) تک به تک (۲) لبریز، پُر
یه‌کُ تر yeki tir یه‌کئ تر [ف] یکی دیگر، کس دیگر
یه‌کتیر yektir یه‌کتره‌کی [ف] همدیگر
یه‌کتران yektiran یه‌کتره‌کی [ف] همدیگر
یه‌کتیره‌کی yektirekî یه‌کتران [ف] همدیگر
یه‌کتیری yektirî یه‌کتران [ف] همدیگر
یه‌ک دان yek dan وه‌یه‌ک دان [ف] به‌هم زدن
یه‌کُ دان yekidan یه‌کئیدان [ف] یکی از شما
یه‌کُ دۆ yeki do به‌رچه‌ک به‌رچه‌ک [ف] یکی بدو کردن
یه‌ک که‌فتن yek keftin (۱) ته‌نیا که‌فتن (۲) وه‌یه‌ک که‌فتن [ف] (۱) تک افتادن (۲) قانع شدن، راضی شدن
یه‌ک گرتن yek girtin (۱) ده‌س وه‌یه‌قه بۆن (۲) هم، یه‌ک گرتوویی [ف] (۱) دست به یخه شدن (۲) اتحاد، همبستگی
یه‌کله yekfê (۱) تاک، تاک (۲) ته‌نیا بال [ف] (۱) مفرد (۲) تک فرزند
یه‌کله‌چن yekfê çin نازار [ف] فرزند ناز روا
یه‌کله‌وته‌کله yekfê û tekfê یه‌کله [ف] تک فرزند
یه‌کم yekim ئه‌وه‌ل [ف] یکم، نخستین
یه‌کم جار yekim car ئه‌وه‌ل جار [ف] نخستین بار، اولین دفعه
یه‌کم که‌س yekim kes ئه‌وه‌ل که‌س [ف] اولین نفر
یه‌که yeke (۱) یه‌کله (۲) ته‌نکه‌بِر کردن [ف] (۱) تک فرزند (۲) تَنک کردن
یه‌که کردن yeke kirdin ته‌نکه‌بِر کردن [ف] تَنک کردن کشت

یهرمه yerme (۱) ئه‌نگال (۲) تۆخماو ئه‌سپ «خه‌یر خودا و یهرمه‌ی یاو» [ف] (۱) بالشتکی که به جُل وصل است و در جلوی سینه الاغ قرار می‌گیرد (۲) منی اسب
یهره‌ق yereq به‌له‌و بۆن کیر زوورم ئُرایی خه‌ر و ئه‌سپ [ف] برخاستن آلت تناسلی بویژه برای الاغ
یهره‌قان yereqan زه‌رده‌ی [ف] بیماری یرقان
یهره‌ق کردن yereq kirdin به‌له‌و کردن کیر [ف] برخاستن آلت تناسلی الاغ
یه‌زد yezd (۱) زپوانُ به‌رز و بلّین «سه‌نگئ له سارای یه‌زد یه‌زدان دیمه - نه دۆر نه گه‌وه‌ر نه تَلأ و سیمه - سه‌د و سی نه‌فه‌ر مه‌که‌ئ تیمارئ - تاگه‌ر مه‌ل و موور نه‌وه‌ن ئازارئ» (۲) شارئگه له ئیران [ف] (۱) زمین بیابانی و نیمه خشک (۲) شهر یزد در ایران
یه‌زدان yezdan (۱) خودا (۲) ناوئگه‌کورانه (۳) بنووره یه‌زد [ف] (۱) ایزد، یزدان (۲) نامی پسرانه (۳) نگا یه‌زد
یه‌زدان یه‌ئ ره‌نگ yezdani yeÿ renğ خودائ ته‌نیا [ف] خدا، خدای واحد
یه‌زَن yezin (۱) بنووره وه‌ق (۲) برائ ئن [ف] (۱) نگا وه‌ق (۲) برادر زن
یه‌زنه yezne زاوا [ف] داماد
یه‌زن yezen بنووره یه‌زن [ف] نگا یه‌زَن
یه‌زیدی yezîdî بنووره ئیزه‌دی [ف] نگا ئیزه‌دی
یه‌سه yese ئه‌یه‌سه [ف] این است، این است که ...
یه‌سیر yesîr بی دالگ [ف] کسی که مادرش را از دست داده
یه‌شم yeşm سانئگه قیমে‌تی [ف] یشم، سنگ قیمتی
یه‌غدان yexdan یه‌خدان، له سه‌کزی و یه‌زدی و کرمانی «یه‌خدو» ئوشن [ف] صندوق بزرگ چوبی، در سکزی و یزدی و کرمانی «بخدو» گویند
یه‌غرمه yexîrme (۱) خه‌په‌مه (۲) گون «یه‌غرمه قه‌و» [ف] (۱) گنده، لندهور (۲) کنایه از خایه
یه‌غرمه‌قه‌ق yexîrme qeü نئیره‌خه‌ر گون قه‌ق [ف] نرّ خری که خایه‌های بزرگ دارد
یه‌غنی yexnî بنووره یه‌خنی [ف] نگا یه‌خنی
یه‌قه yeqe وه‌ر‌قه‌و کوتر وشه‌ق [ف] یخه
یه‌قه گرتن yeqe girtin ده‌س وه‌یه‌قه بۆن [ف] دست به یخه شدن

یه که ناس yeke nas یه سب یا مایننگ ک ته نیا وه خاو نه گه ئ
 سوواری ده ئد [ف] اسبی که تنها به صاحبش سواری می دهد
یه که وژن yeke wijin کلگ وژن، ده سچین کردن [ف]
 دستچین کردن، گلچین کردن
یه که و گرتن yekew girtin بنویره یه کا گرتن [ف] نگا یه کا
 گرتن
یه که و نان yekew nan وه یه که و نان [ف] بر هم گذاشتن
یه که ئ خوه ئ چه شین yekeÿ xweÿ çeşin شه س خوه ر
 دار بۆن و وه خوه ئ که فتن [ف] شست کسی خبردار شدن و به
 چاره جویی افتادن، الهام شدن و چاره جویی کردن
یه که یه که yeke yeke وه گله [ف] تک تک، نفر به نفر
یه که یه که yek yek وه یه که [ف] تک تک
یه ئ یف yef (۱) پاله وان (۲) سوخمه [ف] (۱) یل، پهلوان (۲) یلک
یه ئ یفار yefxar په لامار بردن وه ئه سب [ف] یورش بردن سواره
یه ئه شه yefeşe وه ره لا [ف] لابلالی، ول
یه ئه ک yefek ماشته [ف] یلک، نوعی روپوش زنان
یه ئه گون yefe gwin (۱) ئه و که سه ک یه ئ گون دیرید (۲)
 لاناوه له زاندار [ف] (۱) آنکه یک خایه دارد (۲) کنایه از شجاع،
 نترس
یه ئه مر yefemir یه ئ سهره ئه لشکیان [ف] بکلی شکست
 خوردن
یه مان yeman (۱) نه خوه شییگه، له تۆرکه مه نی «یامان» وه
 نه خوه شی شوتور ئوشن (۲) زیز نووش، کووفت [ف] (۱) بیماری
 است، در ترکمنی «یامان» به بیماری شتر گویند (۲) مقابل
 نوش، کووفت
یه مه yeme (۱) لیوامه (۲) یه منم [ف] (۱) اینگونه هستم (۲)
 اینجا هستم
یه مه ئ قه مه ئ yemeÿ qemeÿ سه مه ئقه مه ئ [ف] سنبلکاری
یه مه یه مه yeme yeme گه مه ئگه چۆ به رزان [ف] بازی که
 با گردو یا تیله انجام می دهند
یه نه yene (۱) ئه یانه نه (۲) لیوانه [ف] (۱) اینها هستند (۲)
 اینگونه اند
یه واره yeware ئیواره «ل» [ف] غروب، نگا ئیواره
یه واش yewaş هیمن، ئارام [ف] یواش
یه واش یه واش yewaş yewaş نهرمه نهرم [ف] یواش یواش
یه والیسکه yewaliske (۱) یه ئ والیسکه، لاواز (۲) ری باریک

و یه ئ لاینه [ف] (۱) لاغر و بینمود (۲) جاده باریک و یک طرفه،
 جاده یک طرفه
یه و سه مه yewseme چه وئگ ک ئاو هاوردیه [ف] چشمی که
 آب آورده باشد
یه وه لیسکه yeweliske یه والیسکه [ف] نگا یه والیسکه
یه وه سه مه yewmesme مه ته شخه ل [ف] مجسمه، بُت
یه ئ یه yeÿ یه ک [ف] یک، تک
یه ئ پارچه yeÿ parçe یه ئ ده س [ف] یک پارچه، یک دست
یه ئ پاوس yeÿ pa wis دیلم، ئه وه ئ ک له سه ر یه ئ پا
 وسید [ف] تنبل
یه ئ جا yeÿ ca (۱) یه ئ شون (۲) وه کولی [ف] (۱) جایی، در
 جایی (۲) یکهو، بکلی
یه ئ جار yeÿ car جارئگ [ف] یکبار
یه ئ جاره yeÿ care یه ئ جاره کی [ف] باره، یکباره
یه ئ جاره کی yeÿ carekî یه ئ جاره [ف] بیکباره
یه ئ جارئ yeÿ carê جارئگ [ف] یکبار، دفعه ای
یه ئ جوور yeÿ cûr جوور یه ک [ف] یک جور، مانند هم
یه ئ جه مه ته yeÿ cehete بنویره یه ئ جاره کی [ف] نگا یه ئ
 جاره کی
یه ئ جی yeÿ cî بنویره یه ئ جا [ف] نگا یه ئ جا
یه ئ چه ک yeÿ çek بنگول، وه کولی [ف] بکلی
یه ئ چه و yeÿ çew (۱) یه ئ ده س بۆن، هامار بۆن (۲) ئه و
 که سه ک یه ئ چه و دیرید [ف] (۱) یکدست شدن (۲) کسی که یک
 چشم دارد
یه ئ چه و کردن yeÿ çew kirdin هامار کردن، ئارا کردن
 [ف] یکدست کردن، هموار کردن
یه ئ خرپشت yeÿ xirîşt (۱) یه ئ جاره کی (۲) هاودهنگ [ف]
 (۱) نگا یه ئ جاره کی (۲) هماهنگ، هم صدا
یه ئ دل yeÿ dif هاویرئ [ف] همراه، یک دل
یه ئ ده س yeÿ des (۱) یه ئ جوور (۲) یه ئ چه و کردن [ف] (۱)
 یک جور، یک نوع (۲) یکدست، هموار
یه ئ ده سی yeÿ desî فه ن دان (۲) زه نجیرئگ ک خه ر وه
 پئ داکوتن [ف] (۱) نارو زدن (۲) قفل و زنجیری که الاغ را با آن
 می بندند
یه ئ دهنگ yeÿ deng (۱) هاو دهنگ (۲) یه کگرتن، پشت یه ک
 گرتن، هم وه یه که و بۆن [ف] (۱) یک صدا (۲) متحد، یکدست

انحصاری، منحصر به فرد، انحصاراً، در انحصار
یه‌تیاره‌کی yeÿ warekî یه‌ئ باره [ف] یکباره، به یکباره
یه‌ئ والیسکه yeÿ waliske بنووره یه‌والیسکه [ف] نگا
یه‌والیسکه
یه‌ئ وِر yeÿ wir ساورین یه‌ئ ساله [ف] بَز نَر یک ساله
یه‌تیه‌ور yeÿ wer سه‌نگه‌لا [ف] یک ور
یه‌تیه‌وری yeÿ werî یه‌تیه‌ور [ف] یک وری
یه‌ئ وه‌لنگه yeÿ weŋge گیایگه [ف] گیاهی است
یه‌تیه‌وش yeÿ hûş (۱) هۆر، فام (۲) حوزور زه‌ئین [ف] (۱) هوش
 ، حافظه (۲) حضور ذهن
یه‌تیه‌و yeÿ hew کوتیر، وه‌یه‌تیه‌و [ف] یکهو، ناگهانی

یه‌ئ ده‌نگ yeÿ denig ده‌نگی [ف] یک دانه
یه‌ئ دهنه yeÿ dene په‌ته‌له‌ئه‌ئ، یه‌ئ پشت [ف] بی وقفه،
 مستمر
یه‌ئ رِق yeÿ rû (۱) رِق‌پاس (۲) پارچه‌ئینگ کُ وهر وپشتی یه‌ئ
 ره‌نگ دتیرید [ف] (۱) رو راست (۲) پارچه که پشت و رویش یک
 رنگ دارد
یه‌ئ رووژ yeÿ rûj رووژئینگ [ف] یک روز
یه‌ئ رووژه yeÿ rûje رتیگ کُ وه یه‌ئ رووژ بوورپنه‌ئ [ف]
 مسافتی که در مدت یک روز طی شود
یه‌ئ ره‌نگ yeÿ rênge (۱) رِق‌پاس (۲) هاو ره‌نگ [ف] (۱) بی غل
 و غش، یک‌رنگ (۲) هم‌رنگ
یه‌ئ سان yeÿ san هاو سنگ [ف] هم وزن، یکسان
یه‌ئ سه‌ر yeÿ ser بی برانه‌وه [ف] یکسر
یه‌ئ سه‌ره yeÿ sere یه‌ئ سه‌ر [ف] یکسره
یه‌ئ یش yeÿ ş یه‌ئ یش، ئه‌یه‌ئ یش [ف] این هم، این را هم
یه‌ئ یشه yeÿ şe ئه‌یه‌ئ یشه [ف] این هم، این را هم
یه‌ئ شه‌مه yeÿ şeme وه‌رجله دۆشه‌مه [ف] یکشنبه
یه‌ئ شه‌وه yeÿ şewe له ماوه‌ئ یه‌ئ شه‌و [ف] در عرض یک
 شب
یه‌ئ قورا کردن yeÿ qora kirdin بنووره قورا [ف] نگا
قورا
یه‌ئ که‌له yeÿ kele یه‌ئ سه‌ر، یه‌ئ سرویس [ف] یک
 سرویس رفتن و برگشتن
یه‌ئ گرفته yeÿ girifte وه‌کولی [ف] بکلی، همگی
یه‌ئ یر yeÿ ger جه‌روو [ف] لجاز
یه‌ئ لا yeÿ la (۱) دپیه‌که‌و کردن «بچوو یه‌ئ لایه‌و که « (۲)
 بی شوون و نوون «یه‌ئ لا یه‌ئ نوون چی» (۳) یه‌ئ لایه [ف]
 (۱) روشن کردن موضوعی (۲) بدون هیچ نشانه‌ای گم شدن (۳) یک
 لایه
یه‌ئ لارا کردن yeÿ lawa kirdin دپیه‌که‌و کردن [ف]
 روشن کردن موضوعی، فیصله دادن
یه‌ئ لایه yeÿ laÿe یه‌ئ لا [ف] یک لایه
یه‌ئ لوو yeÿ lû (۱) یه‌ئ لایه (۲) ته‌نیا بال [ف] (۱) یک لایه (۲)
 تک فرزند، بدون پشتیبان
یه‌ئ مقومی yeÿ miqumî (۱) هه‌رائه‌ری، هه‌میشه‌گی (۲) له
 وه‌ره‌سه‌ئ یه‌ئ که‌س بقون، ئنحصاری [ف] (۱) ابدی، همیشگی (۲)